

2  
5  
66

PROCESSED, PACKED &  
LITHO IN U.S.A. 1100071  
50 0000 10 000

2 5 66



# AVGVSTNI BARBOSÆ,

I. V. D. LVSITANI,

PROTONOTARII APOSTOLICI,

OLIM S. CONGREGATIONIS INDICIS CONSVLTORIS,

& insignis Ecclesie Vimaransis Thesaurarij maioris,

NVNC VERO EPISCOPI VENTINI, ET A CONSILIIS

D. PHILIPPI IV. Hispaniarum Regis Catholici,

COLLECTANEA DOCTORVM,

QVI IN SVIS OPERIBVS CONCILII TRIDENTINI LOCA REFERENTES,  
illorum materiam incidenter tractarunt, & varias quaestiones, in foro Ecclesiastico  
versantibus maxime utiles, deciderunt.

Omnia ex eorum libris fideliter desumpta, & in unum quod sit volum, ad ad mentem decet et sum  
liberum & in unum quod sit volum, ad ad mentem decet et sum  
liberum & in unum quod sit volum, ad ad mentem decet et sum

Hac vltima editione ab ipso Autore, & quamplurimorum adiutorum  
accessione sesquialtius aucta.

CVM SYMMARIO ET QVINQVE INDICIBVS COPIOSIS.



Bibliothecæ

LVGDVNI

Carmelitærum

Sumpt. Phil. Borde, Laur. Arnaud, & Cl. Rigaud.

M. DC. LVII.

CVM PRIVILEGIO REGIS

Florentiæ







ILLVSTRISSIMO VIRO, DOMINO,

D. LVDOVICO FRERE,  
Equiti Nobilissimo, in vtroque Consilio Regio  
Consiliario dignissimo, in supremo Delphinatum  
Senatu Principi, Domino de Beaumont, Croles,  
Montfort, Barbieres, Fiansayes, Sanson, Roche-  
fort, &c.



ARVM naturæ priuilegium est nasci iustum;  
hæc tamen prærogatiua tua est (PRÆSES AMPLIS-  
SIME) natiuam penè habes iustitiam, quam alij  
didicerunt: in alijs virtus moralis, in te penè in-  
doles est, idcirco dum alij iustitiæ student, tu pe-  
nè necessario iustus es.

Tecum penè nata iustitia, tecum adoleuit; sed  
hoc discrimine, robusta erat in te infante; matura  
in iuvene, senilis in tenondum sene; nec vacat iu-  
stitiæ nomen tuum, aut alumnus es iustitiæ, aut germanus frater.

Debes Parenti optimo indolenti, & disciplinam iustitiæ; excoluit ille quem  
susceperat; habuit eundem alumnus & filium, suisti cum lacte amorem iu-  
stitiæ, non prius didicisti hominem quàm iudicem; efformauit te in Præsidentem  
Præses Pater; & tu ita exprimebas Parentem, vt adhuc puer paruus iam Præ-  
ses esses.

Ac velut Parelium ita exprimit solem, vt duos soles esse crederes, nisi  
aliunde vnicum esse scires; nec facile iudicium est vter è duobus sit parens  
aut filius, speculum aut vultus, imago, aut archetypus, quia vndeque si-  
miles, aut gemini Patres, aut duo filij, aut geminæ imagines esse videntur,  
aut duo pictores: sic tu exprimebas Patrem, & dum ille sol æquitatis, tu pa-  
relium eras.

Et nunc representas Patrem in Senatu, amatur in filio Parens, spectatur  
absens, auditur mortuus, pronuntiat oracula rediuius, Præsiderè in te credi-  
tor, & penè duo Præsides confunderentur in vnum; nisi Senatus vtrumque di-  
stinguere mallet, vt ostendat quantum vtrique debeat.

Talem oportebat Præsidem præesse ei Senatui cuius integritas tanta est, vt iudicari ab eo virtus vellet si rea esset.

Omitto antiqua huius integritatis testimonia, vt attingam nouum: Electi sunt nuper ex eo Senatu extraordinarij Iudices; & digni omnes qui eligi possent: permixti sunt totidem libellorum Magistris, nec difficile consortium fuit vbi erat æqualitas meritorum; Præfuit Cancellarius huic concessui, & Lugduni Arcopagum constituit, nec defuerunt Athenæ vbi Lugdunense Athenæum fuit.

Ex iis Iudicibus vnus fuisti PRÆSES MERITISSIME, ostendisti Lugduni qualis esses Gratianopoli.

Adderem plura de te, nisi prohiberes; hæc etiam dixi ferè te inuito; non prohihebis tamen obseruantiam erga te meam; durabit illa quamdiu hi characteres durabunt; viuunt in me beneficia tua, viuam ego,

PRÆSES MERITISSIME;

*Additissimus tibi seruus;*

LAVRENTIVS DVRAND.

BIBLIO



# BIBLIOPOLA LECTORI.

**C**VM, AMICE LECTOR, hæc Doctorum Collectanea in sacrum Tridentinum Concilium, denuò typis mandare decreuissem, condecens esse ratus, hoc meum consilium cum doctissimo illorum Auctore, D. AVGVSTINO BARBOSA, priùs communicare volui; vt, si pro sua eximia eruditione quâ pollet, & solet sua ipsius opera, dum subinde magno omnium eruditorum applausu recuduntur, aliquibus semper additamentis exornare, quod huic suo eruditissimo operi posset adiungere, mihi pro singulari sua beneuolentia, in tui maximè gratiam, impertiretur.

Ex quo factum, vt hic liber, tot pulcherrimis ACCESSIONIBVS auctus, nunc altero tanto, vel certè paulo minus creuerit.

Quin & TEXTVM Tridentini, qui hæctenus desiderabatur, suis locis inserui, vt qui fortè scire cuperet, quomodo in illo habeatur, eo labore leuaretur.

PRÆTER ea CITATIONES aliorum Auctorum diuerso charactere, quem Italicum dicunt, insigniui, vt quæ Auctoris propria essent, & quæ ipse ab aliis efferret, procliuius internoscerentur.

Hæc ferè sunt, quæ huic nostræ editioni accreuerè.


Sed vt maior esset horum Collectaneorum utilitas, hanc vltimam editionem variis INDICIBVS, prioribus longè vtilioribus, & locupletioribus, simul adornaui.

Quod reliquum est, valere te, & nobis laborique nostro fauere, etiam atque etiam optamus.



ERV D I T O D.  
D. AVGVSTINO  
BARBOSÆ,  
V. I. D.

I N O P V S,  
COLLECTANEA DOCTORVM.  
I N S C R I P T V M,  
E P I G R A M M A.

VIS tibi inexhausti, docte AVGVSTINE, laboris  
Limes erit? quo vis claudere sine libros?  
Num satis est tot iam exegisse Volumina, quorum  
Ætas doctrinam non abolebit edax.  
Oninibus in terris Operum numerosa tuorum  
Copia notescit: viuis in ore virum.  
Desine iam tandem: meritum modò gloria Nomen  
Efferat, hocque inter cætera laudet Opus.  
Floribus insidunt vt apes, quò nectare cellas  
Distendant dulci, grataque mella premant:  
Sic longam seriem Doctorum cogis in vnum,  
Vno vt in intuitu cernere multa iuget.  
Nimirum, quoniam, BARBOSA, amplecteris omnes  
Doctor pro multis, omnibus vnus eris.

APPROBATIONES.

**I**OANNES CLAVDIVS DE VILLE, in S. Theologia Magister, in Ecclesia sanctæ Crucis  
Custos, & in hac diœcesi Vicarius Generalis Substitutus: fidem facimus in hoc opere, cui ti-  
tulus est: *Collectanea Doctorum, qui super varia Concily Tridentini incidenter tractarunt, Au-  
ctore D. Augustino Barbosa Lusitano, V. I. D.* omnia Ecclesiæ Catholicæ, Apostolicæ, & Ro-  
manæ sacris documentum consona contineri, opûsque esse tanti viri labore improbo dignum;  
ideoque typis in publicum bonum tradendum. Lugduni 26. Iulij 1642.

DE VILLE, Vicar. Gener. Substitutus

**N**Os infra scripti in sacre Theologiæ Facultate Magistri fidem facimus, perlectum à nobis Li-  
brum, qui inscribitur: *Collectanea Doctorum, qui super varia Concily Tridentini incidenter  
Auctore D. Augustino Barbosa Lusitano, V. I. D.* nuuc demum recognita, defæcata, & aucta, ni-  
hilque in eo Fidei orthodoxæ contrarium, aut dissonum animaduersum: Lugduni die 2. Au-  
gusti 1642.

Fr. CLAVDIVS COCHET, Ord. Prædic.

Fr. IOANNES PORTIER, eiusdem Ord.

INDEX



# INDEX I. DECRETORVM CONCILII TRIDENTINI.

## SESSIO I.

**DECRETVM** de inchoando Concilio. pag. 1.

## SESSIO II.

*De modo viuendi, & alijs in Concilio  
seruandis.*

2

## SESSIO III.

*De symbolo fidei.*

4

## SESSIO IV.

*De Canonis scripturis.*

5

*De editione, & vsu sacrorum librorum.*

6

## SESSIO V.

*De peccato originali.*

9

*De Reformatione.*

11

**CAP. I.** De interpretatione S. Scripturæ in Ecclesijs  
necessaria, atque alijs ad id pertinentibus. *ibid.*

2. De prædicationis munere exequendo, & licentia  
Superiorum ad id requisita. 18

## SESSIO VI.

*De Iustificatione.*

22

**CAP. I.** De naturæ, & legis ad iustificandos homi-  
nes imbecillitate. *ibid.*

2. De dispensatione, & misterio aduentus Christi. 23

3. Qui per Christum iustificentur. *ibid.*

4. Iustificationis impij descriptio, & modus eius in  
statu gratiæ infirmatur. 24

5. De necessitate præparationis ad iustificationem  
in adultis, & vnde sit. *ibid.*

6. Modus præparationis. 25

7. Quid sit iustificatio impij, & quæ eius causæ. *ibid.*

8. Quomodo intelligatur impij per fidem, & gra-  
tiam iustificari. 26

9. Contra inanem hæreticorum fiduciam. 27

10. De acceptæ iustificationis incrementis. *ibid.*

11. De obseruatione mandatorum, & quæ illius ne-  
cessitate, & possibilitate. 28

12. Prædestinationis temerariam præsumptionem  
cauendam esse. *ibid.*

13. De perseverantiæ munere. 29

14. De lapsis, & eorum reparatione. *ibid.*

*De Reformatione.*

30

**CAP. I.** De residentia Prælatorum in suis Ecclesijs.  
*ibid.*

2. De residentia in Ecclesiasticis beneficijs. 31

3. Excessus secularium Clericorum, & Regularium  
agentium extra Monasteria, ab Ordinario loci  
ut deputato à Sede Apostolica corrigantur. 32

4. Quatumcumque Ecclesiarum minorum Capitula  
torica quoribus voluerit Episcopus, & alij ma-  
iores Prælati, &c. visitent, corrigant, & emen-  
dent, non obstantibus, &c. 34

5. Pontificalia in aliena diocesi non exercentur,  
aut ordinatio fiat sub pœna suspensionis ab  
exercitijs. 36

## SESSIO VII.

*De Sacramentis in genere.*

39

*De Baptismo.*

46

*De Confirmatione.*

49

*De Reformatione.*

52

**CAP. I.** Quis capax regiminis Ecclesiarum Cathedra-  
rum. *ibid.*

2. Quod duas Ecclesias nullus Prælati regat. 46

3. Quod beneficia Ecclesiastica dignis, & residentibus  
conferantur. 47

4. Quod deinceps nullus plura incompatibilia be-  
neficia Ecclesiastica recipiat. 48

5. Beneficia plura obinentes suas dispensationes  
exhibere tenentur: per competentes vicarios  
rectè cura animarum agatur: beneficia suis ob-  
sequijs minime fraudentur. 50

6. Beneficiorum vñones perpetuæ quæ debeant irritæ  
declaratæ post examē factum ab Ordinario. 51

7. Beneficia Ecclesiastica vñis visitentur: per vica-  
rios enis perpetuos cura exerceatur: deputatis  
ipsorum vicariis si sit cum portione assignan-  
da etiam super re certa, non obstantibus, &c. 54

8. Ecclesijs exemptas quasque Ordinarij loco-  
rum visitent ut reparateur, & cura animarum  
solicite habeatur. 57

9. Consecrationis munus infra tres menses Episco-  
pi suscipere tenentur. 59

10. Capitula Sede vacante nulli dent Reuerendas,  
nisi archidiacone occasione obtinendi, aut obtenti  
beneficij Ecclesiastici, sub pœnis, &c. 60

11. Facultates de promovendo continere debent ex-  
pressam causam, ob quam alienum accedere  
debeant Episcopum. 62

12. Facultates de non promovendo, præterquam in  
casibus à iure expressis concessis, ad annum  
tantum suffragentur. 63

13. A quocumque præsentati non instituuntur, nisi  
per vñio examine Ordinarij, & approbatione,  
exceptis certis. *ibid.*

14. Causæ quiles exemptorum, Clericorum secu-  
larium, & regularium degentium extra Mona-  
sterium, videantur ab Episcopis ut deputatis  
à Sede Apostolica. 65

15. Ordines qui curent ut hospitalia quæcunque etiam  
exempta, à suis administracionibus fideliter gu-  
bernentur. 67

## SESSIO

# Index Decretum Concil. Trid.

## SESSIO XIII.

### *De venerabili Eucharistia sacramento.* 68

- CAP. I. De reali præsenti Domini nostri Iesu Christi in sanctissimo Eucharistiae sacramento. ibid.  
 2. De ratione institutionis huius sanctissimi Sacramenti. 69  
 3. De excellentia sanctissimæ Eucharistiae super reliqua Sacramenta. 70  
 4. De transubstantiatione. 71  
 5. De cultu, & veneratione huius sanctissimi Sacramenti exhibenda. 72  
 6. De offerendo S. Eucharistiae sacramento, & ad infirmos deferendo. 73  
 7. De preparatione, quæ adhibenda est ut dignè quis sacramentum Eucharistiae percipiat. 74  
 8. De usu huius admirabilis Sacramenti. 76

### *De sacrosancto Eucharistia sacramento.* 77

#### *De Reformatione.* 79

- CAP. I. De officio Prælatorum in subditorum correctione. ibid.  
 1. In criminibus appellationis causa à sententia Episcopi quando Metropolitano, & quando vni ex vicariis sit committenda, eorumque vicariis, & non Inferioribus. 83  
 2. Ad primam instantiam intra triginta dies dentur gratis eo appellanti. ibid.  
 3. Quando certus Episcoporum numerus à iure requisitus non potest assistere Episcopo deponenti ac degradandi clericum, assistant totidem Abbates certi eiusdem diocesis, quibus assistere non volentibus assistant per se alioquo in dignitate constituto. 84  
 4. Gratias mendacis, aut taciturnitatis extortas per remissionem peccati, aut penam ad quam criminis fuerit condemnatus, revocetis, qui gratiam facile dubitatur. 85  
 5. Episcopus nequaquam monachus, aut citetur ut personaliter compareat, nisi ob causam ex qua deponendus, aut privandus veniat. 86  
 6. Testes contra Episcopum quibus qualitatibus præditi esse debent, utque carentes gravibus penis mulcandi. ibid.  
 7. Causæ Episcoporum quando coram Pontifice referantur, & per ipsum terminentur. ibid.

## SESSIO XIV.

### *De sanctissimo Pœnitentia sacramento.* 87

- CAP. I. De necessitate, & institutione Sacramenti Pœnitentiae. ibid.  
 2. De differentia Pœnitentiae, & Baptismi. 88  
 3. De partibus & fructu Sacramenti Pœnitentiae. 89  
 4. De contritione. 90  
 5. De confessione. 91  
 6. De ministro Sacramenti Pœnitentiae, & absolutione. 96  
 7. De casuum reservatione. ibid.  
 8. De satisfactionis necessitate, & fructu. 101  
 9. De operibus satisfactionis. 103

#### *De Extrema unctione.* ibid.

#### *CAP. I. De institutione Sacramenti Extremæ unctionis.* 104

1. De effectu Sacramenti Extremæ unctionis. 105  
 2. De ministro Sacramenti Extremæ unctionis, & tempore, quo dari debeat. 106

### *De sanctissimo Pœnitentia sacramento.* 108

#### *De sacramento Extremæ unctionis.* 111

#### *De Reformatione.* ibid.

- CAP. I. Si prohibiti ascendere ad Ordines, ascendant, si suspensi, aut interdicti à proprio Prælatu malè se gesserint, puniantur. ibid.  
 2. Nemo Episcoporum, qui Titulares vocantur, alterius subditi, etiam prætextu familiaritatis, ordine præsumat. 112  
 3. Episcopus suos Clericos ab alio malè promotos non ante admittat ad officia celebranda, quam eos suo prævio examine dignos iudicaverit. 113  
 4. Nullus Clericus est exemptus à correctione Episcopi residentis etiam extra visitationem agentis tanquam sit deputatus à Sede Apost. 114  
 5. Conservatores litterarum in quibus vim habeant. ibid.  
 6. De honestate in vestibus à Clericis servanda. 116  
 7. Voluntarius homicida quantumvis oculis, omni Ordine ac beneficio carentis, casualiter, aut vim vi repellens ex causâ ab Ordinario loci, aut Metropolitano cognita causâ, ac probatis precibus dispensetur. 117  
 8. Episcopus valeos ex privilegio punire subditos alienos, non potest punire Clericos alienos reos criminum, epiani atrocium, nisi ex proprii clericorum Episcoporum, aut personarum eo de deputandæ ioteruent. 119  
 9. Beneficia vnius diocesis nullo prætextu vniatur beneficiis alterius diocesis, 120  
 10. Beneficia regularia conferantur non nisi Regularibus actis, aut qui esse debeant. ibid.  
 11. Nullus admittatur ad professionem, nisi sit in Ordine, ad quem transierit, sub obedientia maneat, & beneficiorum secularium, etiam curatorum incapax existat. 122  
 12. Solus competenter ex suis dotans, aut de obo capellem fundans, ius patronatus obtineat. 123  
 13. Præsentibus beneficiandis ipsi ordinario, aliis institutio sit nulla. 125

## SESSIO XXI.

- CAP. I. Laicos, & Clericos non conficientes, non alstringi iure diuino ad communicationem sub vtriusque specie. 126  
 2. Ecclesiae potestas circa dispensationem Sacramenti Eucharistiae. 127  
 3. Totum & integrum Christum, ac verum Sacramentum sub quolibet specie sumi. ibid.  
 4. Patulos non obligat ad communicationem sacramentalen. 128

#### *De communione sub vtriusque specie, & parvulorum.* ibid.

#### *De Reformatione.* 129

- CAP. I. Episcopi gratis debent ordinare, dimissiones, & reformationes dare, nec illi eorumque ministri aliquid pro sigillo etiam sponte oblatum recipere possint. Vbi est consuetudo aliquid recipiendi pro litteris, nihil capiatûr à Notariis pro officio ultra decimam vnius aurei partem, modo aliunde eis non suppetat salarium, &c. ibid.  
 2. Nullus quantumvis idoneus secularis clericus maioribus ordinetur, nisi prius habeat beneficium sufficiens ad vitam quod resignare non possit, nisi, &c. vel patrimonium, aut pensionem similiter vetè sufficiens, &c. 131  
 3. Tertia pars quorumcumque prœbendarum, & obventionum, tam dignitatum, quam canonicatum, personarum, &c. conuertienda est in distributiones quotidianas, vbi ex sùt ita tenues, ut negligantur, diuidanturque solis in reuerentibus Salua consuetudine, per quam duo infer-



# Index Decretorum Concil. Trid.

- ientes recipiant minus tertia saltem partes; contumaces vltimis puniendi. 139
4. Vbi vnus Rector non sufficit populo, adiungat sibi Sacerdotes competentes; datur modus erigendi nouas parochias, etiam inuicem Rectoribus, & praefectis. In nouis parochiis danda portio ex fructibus quomodolibet pertinentibus ad matricem Ecclesiae, quae portione non sufficiente compellendus populus dare necessaria. 141
5. Propter Ecclesiarum paupertatem, & in casibus à iure permissis faciat Episcopus vniuersos perpetuas quarumcumque Ecclesiarum parochiarum, & aliorum beneficiorum, etiam non curatorum cum curatibus. 144
6. Imperitis, sed honestis vitz Rectoribus vicarij pro tempore deputentur cum parte fructuum assignanda scandalosè autem viuentes, & viuere perseverantes, penitus beneficiis suis. 145
7. Episcopus curet Ecclesias vetustas, vel alijs colapsas restaurari, si fieri potest, ex fructibus ad eas pertinentibus, quibus non sufficientibus cõtribuant parochiaoi. Si autem non possint illae Ecclesiae vtilitatem restaurandi, destruantur locũque coovertatur in locum profanum non a sordidum, & beneficia talium Ecclesiarum trãsferantur cum oneribus ad inatrics Ecclesias. 146
8. De Episcoporum cura, & visitatione eorum, quae ad suam Ecclesiam pertinent. 149
9. Quæstorum elemosynarum nomen, & vsus penitus tollitur. Indigentias, & spirituales gratias ordinarij publicent, & duo de Capitulo fideliter elemosynas recipiant sine vlla mercede. 150

## SESSIO XXII.

### De sacrificio Missae.

- CAP. I. De sacrificij Missae institutione & representatione. 154
1. De effectu sacrificij Missae. 158
2. Quod sacrificium Missae soli Deo offeratur. 160
3. De Canonis Missae antiquitate, & auctoritate. ib.
4. Quae ratiooe ceremoniae, velles & alia, quae ad Missam atinent, statuta sint. ibid.
6. Missa etiam ea, in qua nullus praeter Sacerdotem, qui est publicus minister, sacramentaliter communicat, est publica, si quae pro toto corpore Christi, quod est Ecclesia. 161
7. Causae phares afferuntur, ob quas praecceptum sit Sacerdotibus vt aquam vino in calice offerendo miscerent. 162
8. Missa non dicenda vulgari lingua, eius tamen mysticia populo sunt frequenter inculcanda per animarum curatores. ibid.

### De sacrificio Missae.

ibid.

### De obseruandis, & evitandis in celebratione Missae.

163

### De Reformatione.

169

- CAP. I. Omnes clerici sint à negotijs secularibus alieni, honestè, grauirèque se gerant, ac sanctè viuunt; cum ceteri in eos suos oculos committant, ex illisque sumant, quod imitentur. ibid.
2. Qualitates assumendorum ad Ecclesias cathedralis, qui vita bona, & Ordine sacro praediti esse debent, ac tales, qui ceteros docere valeant quae probari debent testimonij, &c. 170
3. Distributiones quotidianae creandae ex tertia parte quorumcumque fructuum, quorumcumque beneficiorum; portiones absentium cedunt pijs locis arbitrio Episcopi, nisi actũ ministrant in Ecclesia curata extra ciuitatem. 171

Barbosa. Collat. in Concil. Trid.

4. In Cathedrali, vel Collegiata, etiam Regulari, micipatus non habet vocem in Capitulo, nisi sit subdiaconus; oceribus subeundis per se inf: a annum sine quique idonei. In posterum promissio, fiat solis habentibus integrè ætatem, &c. 172
5. Dispensationes committendae extra curiam Rom. ab Ordinarijs videantur, nec gratiosae effectum habeant, nisi Episcopus cognouerit summariè. 175
6. Vltimæ voluntates circumspiciendae cõmtraz. ib.
7. In appellationibus, &c. seruatur tenor cap. Romanade appell. in 6. 177
8. Episcopi plenissimè videant pias omnes dispositiones quorumcumque collegiorum, exceptis istis, quae sunt sub immediata Regum protectione, non obstantibus, &c. 178
9. Administratores cuiusvis fabricae, confraternitatis, & quorumcumque piorum locorum, singulis annis reddant rationem Ordinario, nisi aliter in fundatione sit cautum. 181
10. Notariorum quorumcumque sufficientiam scrutentur Ordinarij, & non sufficientes, ac delinquentes prohibeant, ac accant à causis ecclesiasticis ad arbitrium suum. 184
11. Occupator quorumcumque obventionum pijs locis applicandarum, aut impediens quocumque colore ne fructus percipiantur à quibus dentur, anathemati subiacet tandũ, quandiu non restituerit, ac summo Pontifice abolutionem non obtinuerit. ibid.

## SESSIO XXIII.

### Vera & Catholica doctrina de sacramento Ordinis.

186

- CAP. I. Sacramentum & Sacerdotium in quod vetus translatum est, à Christo Salvatore nostro institutum. 187
2. Ad venerationem tanti sacrificij ab initio Ecclesiae fuerunt in vsum septem Ordines, quorum sunt alii maiores, ita vt subdiaconatus referatur inter maiores. ibid.
3. Ordo est propriè & verè vnus ex septem S. Ecclesiae Sacramentis.
4. Ordo imprimat characterem indelebilem. 189

### De sacramento Ordinis. de Reformatione.

190

191

- CAP. I. De residencia Praetorum, & curatorum, & poenis supra ad impositis. ibid.
2. Cathedralium praefecti vltra tres menses consecrationem diffidentes, si vteribus perceptoris restitueris, sunt obnoxij, & eodem mensibus abfentes, sunt ipsi Ecclesijs ipso iure priuati. 190
3. Episcopi per semetipsos Ordines conferunt, nisi sint impediti. 191
4. De prima tonsura iniziandis. ibid.
5. Ordinarij volentes quibus debeant esse muniti. 192
6. Nullus omnino beneficij sit capax, nisi qui habeat 4 annos. Foes priuilegio gaudere volens, quae habere ac agere debeat. 193
7. De examine ordinandorum. 199
8. Vnquisquique à proprio Episcopo, aut alio, sed de propriè licentia, & testimonio, sub qua poena, ordinandus ad cathedralem Ecclesiam, aut ex diuicli inuencum conuenientiorum statutus à iure temporibus conueniat. ibid.
9. Episcopus familiarum ordinans, conferat statim ei beneficium re ipsa. 204
10. Abbates exempti, etiam nullius diocesis, nulli seculari, aut Regulari sibi non subditi deent dimissio

# Index Decretum Concil. Trid.

- missorias, nec quæcumque Capitula, etiam cathedralium Ecclesiarum. 216
11. Minoribus ordinandi seruent interstitia, exerceant Ordinis suscepti officium reuerentur superiores in Ordine, frequenter communionem sumant, sintque tales, quos scientiæ spes maioribus Ordinibus dignos ostendat, annus sit medius à postremo minorum ad primum maiorum Ordinum. 218
12. Etas hic expressa ad subdiaconatum, diaconatum, & Presbyteratum, seruanda etiam per Regulares examinandos ab Episcopo. 220
13. Subdiaconi ordinentur sperantes se continere posse diebus festis, quibus Altari ministraverint communionem suam, annus sit elapsus ante promotionem ad diaconatum, Ordines facere duo nulli conferantur eadem die. 222
14. Ordinandi sunt Presbyteri, qui annum egerint in exercitio diaconali, & sint tales, qui uenerint doctre ceteros, & ministrare Sacramenta castis moribus bonorum operum, & dent exemplum, & vitæ monita, ordinari frequenter Missam celebrent. Quidam promoti per saltum dispensabiles ab Episcopo. 224
15. Nullus etiam Regularis, sine approbatione Episcopi potest confessionibus secularium etiam Sacerdotum audire. 226
16. Quique ordinandi vtilis sit Ecclesiæ, & in ea ascribatur, functus suis ibidem muneribus. Defector ponatur. Nemo peregrinus sine litteris commendataris sui Ordinarij celebret. 234
17. Exercitia minorum Ordinum testitui debent assignatione facta fructuum simplicium beneficiorum, vel fabricæ. Deficientibus tamen Clericis cultibus colentibus sufficiantur coniugati monachali tonsurati, & induci clericali in Ecclesia 235
18. De collegio poerorum in singulis Cathedralibus instituendo. 236

## SESSIO XXIV.

- De sacramento Matrimonij.* 242
- De reformatione Matrimonij.* 245

- CAP. 1. De modo celebrandi matrimonij ritè, & solemniter. ibid.
2. Cognatio spiritualis orta ex Baptismo, aut Confirmatione, inter quas personas contrahatur. 265
3. De impedimento publicæ honestatis. 270
4. De affinitate ex fornicatione contracta, quæ tantummodo vsque ad secundum gradum dirimit matrimonium postea contrahendum. 271
5. De dispensationibus in gradibus prohibitis. 273
6. Matrimonium inter raptorem & raptam, an & quando irritum. 276
7. Quomodo vagi homines admittantur ad matrimonium. 277
8. Concubinarum quomodo ab Ordinariis puniendi. 278.
9. Cogendos ad matrimonia contrahenda quales, & quomodo puniantur. 280
10. De temporibus, quibus benedictiones nuptiales non sunt faciendæ. 283

## *De reformatione.* 282

- CAP. 1. De iussu ac sublimitate electione Praelatorum, ac Cardinalium habenda. ibid.
2. Concilia provincialia quolibet triennio fiat per ipsorum Metropolitanum, aut, eo impedito, Coepiscopum antiquiorem. Ad ea conueniant

- quicumque de iure, vel de consuetudine interelli debent. Synodi diocesane quotannis celebrentur. 284
3. Visitationem suæ diocesis faciant Episcopi, & alij superiores, eamque absolute intra biennium, nec non caueant ab inutilibus sumptibus exceptis procuratoribus, & victualibus. 287
4. Predicationis munus frequenter obendum; à Parochianis Ecclesiæ parochialis adeunda est ad audiendum verbum Dei, nullus contradicente Episcopo predicare præsumat in Ecclesiis, etiam Regularium, &c. 293
5. Causæ criminales grauioræ contra Episcopos à solo Papa cognoscantur, & terminentur; aliquando tamen causæ disquisitionem Metropolitanis committit, qui solam facti instructionem faciat, & ad sanctissimum mittent minores criminales cognoscantur à solo Concilio Provinciali. 294
6. De dispensatione irregularium, & absolutione casuum ab Episcopo faciendum. 295
7. Sacramenta administrentur eorumque vis frequententer explicetur lingua vernacula, Missæ quoque mysticum populo diligenter inculcetur explicatione eius, quod agitur. 305
8. Penitentia publica, publicè peccantibus innuenda, nisi Episcopi arbitrio aliter fuerit visum. Penitentiarum in singulis Cathedralibus instituendi. ibid.
9. Ecclesiæ seculares quæ nullius sunt diocesis, ab Episcopo viciniori visitentur, aut alio qui hic ponitur modo. 308
10. Subditi Episcoporum nulla appellatione suspendere possunt executionem visitationis. 309
11. Episcoporum iuri nihil est derogatum ob honorarios titulos, & prouisione parochialis, &c. 313
12. De ætate, & qualitate suscipiendorum, in Ecclesiis cathedralibus, & professione indei, officio, ac de residentia. 312
- De professione fidei.* 317
- Canonici, seu dignitates, an & quando, & sub qua pena teneantur suscipere Ordines annexos sui canonicatibus dignitatibus, præbendis, seu Portionibus.* 319
- De residentia canonicorum, & panis contra eam non facientes impositis.* 321
- Monitiones S. Caroli Borromæi ad Canonicos.* 327
- Tabella Canonici accommodata ad preces horarias de notè commendatæ.* ibid.
13. Cathedralis tenues summus Pontifex vnit, aut accessione ex fructibus auget. Interea certò modo prouidentur Episcopo. Parochiales, sed tenues Ecclesiæ sunt augenda. Penionibus beneficia tenus grauari minime conuenit. Parochias suas singulas singuli parochiani frequentent. 328
14. In nulla prouisione, seu admissione ad possessionem cuiuscunque beneficij fiat vlla fructuum deductiones conueniabilis in vsum non pios, consuetudinibus laudabilibus exceptis, & per Episcopum probatis. 330
15. In Ecclesiis cathedralibus, & collegiatarum insignium præbendis multis, sed tenuibus, & in sufficientibus hæc sit ratio, ut ipsæ præbendæ vnione quorundam aliorum beneficiorum crescant, aut patronorum consensu præbendarum quorundam fiant tanta supplicio, quæ non officiat celebrando cultui diuino, non obstantibus, &c. 331

# Index Decretum Concil. Trid.

16. De constitutione vicarij, & economi Sede vacante ad Capitulum pertinente. 333
17. Singula singulis personis conferantur beneficia ecclesiastica, obtinenti tamen insufficienti conferri potest aliud simplex, dummodo verumque personalem residentiam non requirat. Obtenentes plures parochias dimittant veram voluerint, & alream teneant. 337
18. Parochialis Ecclesie vacatio quando contingit, fiat examen perconscriptum, & pramissis edictis, describantur qualitates eorum, qui debebant examinare. Si Ecclesia fuerit iurispatronatus ecclesiastici, & institutio pertineat ad Episcopum, quodam strictius erant observanda, quam casu quo Ecclesia fuerit iurispatronatus laicorum, &c. 342
19. Expectationis hactenus concessis uti nulli fas est. Reservationes mentales, &c. nulli concedantur. 357
20. Cause omnes ad forum ecclesiasticum quomodolibet pertinentes in prima instantia coram Ordinaris locorum cognoscantur, & infra biennium terminentur ex quo licebit ad alium iudicem appellare, immo & ante in alio casu. Causas matrimoniales & criminales solum Episcopus cognoscat, etiam casu quo controuertitur de huiusmodi cause cognitione, &c. Legati de latere non procedant contra clericos, aliasve personas ecclesiasticas, nisi Episcopo prius requisito, & negligente. Agitur de mercede aliorum dantis appellanti, &c. 358

*Causa in quibus appellatio admittitur ab interlocutoria, vel quia cum diffinitiva habet, vel quia damnum irreparabile continet.* 362

## SESSIO XXV.

- De Purgatorio.* 368
- De invocatione, veneratione, & reliquiis Sanctorum, & sacris imaginibus.* 369
- De Regularibus, & Monialibus.* 372

- CAP. I.** Regulares tenent ad observantiam Regularium, quos professi sunt. ibid.
1. Regulares utriusque sexus nihil habeant proprii, & usus mobilium a superioribus convenientes permittantur, sub pœnis, ut ibi. 373
  2. Omnes Conventus, seu monasteria Mendicantium (Capuccinis exceptis, & Minoribus de Observantia) possunt retinere, & possidere bona immobilia, & in omnibus monasteriis tam viro- rum, quam mulierum constituatur numerus, qui ex redditibus propriis Monasterij sustentari possit, vel ex consuetis elemosynis monasteria nova non erigantur, nisi cum licentia Episc. 377
  3. De clausura, & obedientia semper & in omnibus seruanda. 379
  4. Clausura Monialium seruetur, & restituatur ubi violata fuerit, sub pœnis, ut ibi. Moniales ex legitima causa quandoque exeant, & ad breue tempus nulla septe monasterij ingredi audeant sine Episcopi licentia, vel superioris, sub pœna excommunicationis. Monasteria Monialium existentia extra vrbes, reducantur intra vrbes, aut oppida. 381
  5. Superiores quicumque erigantur per vota secreta, alias electio nulla sit. 384
  6. Monialium superior eligatur non minor 40. annis, *Berth. Collet in Concil. Trid.*

- & quæ post octo annos professionis laudabiliter vixerit, & si talis non sit in monasterio, eligatur ex alio ut in text. vel ex eodem monasterio una eligatur, quæ trigessimum annum compleuerit, & vnicuique monasterio sit vnica superior. Et Episcopus in huiusmodi electionibus secularis superior fiat ante cancellorum fenestellam ad audienda singulorum vota. 396
8. Monasteria Sedi Apost. immediate subiecta depu- tent personas quolibet triennii, quæ libere ita- tuant, & delibent, ac visent, & si negligentes fuerint, supplicat Metropolitanus provincie. 398
  9. Monasteria Sanctimonialium Sedi Apostol. im- mediate subiecta ab Episcopis locum gubernentur. 399
  10. Monialibus bis, aut ter in anno ab Episcopis vel superioribus officatur extraordinarius Confes- sor. Intra septe monasterij non conferretur sanctissimum Christi corpus, sed in publica Ec- clesia. ibid.
  11. Personæ seculares seu Regulares exercentes cu- ram animarum personarum secularium immi- nentem in monasterijs viro- rum, seu mulierum subiectæ sunt visitationi, & correctioni Episco- porum locorum, exceptis in monasterijs, de quibus in textu. 401
  12. Regulares in suis Ecclesiis publicent, & seruent censuras & interdicia emanata, nedum a Sede Apost. sed promulgata etiam mandata Episco- po, Dies festi præcepti ab Episcopo per Regu- lares etiam seruentur. 404
  13. Episcopi locorum component lites præceden- tibus inter Regulares, omni appellatione remo- ta. Et vocati ad processiones accedant omnes, etiam exempti Clerici tam seculares, quam Regulares. 406
  14. Regularis non subditus Episcopo, si extra clau- strum deliquerit, si à superiore visitante Episcopo non puniatur, potest ab ipso Episcopo puniri. 410
  15. Professio à Regularibus, tam viris, quam mulie- ribus, non fiat ante 16. annum expletum, & post annum suscepti habitus. 411
  16. Renunciatio, aut obligatio non potest fieri à No- uitis, etiam fauore cause præ, nisi cum licentia Episcopi, vel vicarij. finito tempore nouitatus superio- res admittant Nouitios ad profes- sionem, vel eos à monasterio decedant, quibus restituantur omnia, quæ dederunt monasterio ante professionem, ut in text. 417
  17. Mulieres volentes habitum Religionis assumere, sint maiores duodecim annis, & examinentur ab Ordinario, sicut & ante emissionem profes- sionis, Proinde Præfata monasterio certiorum faciat Episcopum ante mensura finiti nouitia- tus. 418
  18. Anathematizantur quicumque cogentes puellam, viduam, aut quamcumque mulierem ad ingre- diendum monasterium, emittendam profes- sionem, & ad id fauorem dantes, & quoquomodo eidem actui consentientes. Exciipiuntur casus iuris. 419
  19. Quando, & quomodo sit audiendus, qui præten- dit se per vim, aut metum, seu ante debitum xratem proficium fuisse. 426
  20. Abbates, ubi sunt Ordinum capita, & ceteri su- periores Ordinum Episcopi non subiecti, visi- tent monasteria & Ecclesias sibi subiectas. 428

# Index Decretorum Concil. Trid.

21. Monasteria, & Prioratus provideantur de personis regularibus, qui vitam monasticam, & regularem obferuari faciant, & habitum suscipere cogantur. ibid.
  22. Decreta Concilij de Regularibus, & Monialibus obferuentur in omnibus conuictis, monasteriis, & collegiis quocumque Regularium, tam virore quam mulierum, non obstantibus quibuscumque privilegiis, & cura incumbit Episcopis, & aliis Prelatis, & superiorem, vt in text. 433
- De Reformatione.* 434
- CAP. I. Episcopi fructus suarum Ecclesiarum, non conflagrantes, & familiaribus, sed pauperibus distribuunt, & traditur ipsis in hoc decreto norma viuendi. ibid.
1. Patriarche Primates & alij superiores Prelati dent operam, vt recipiantur, & obferuentur decreta Concilij ab ipsis, & à suis subditis, & negligentes ad Papam denuncientur; qui quidem superiores curent, vt in omnibus locis, & præcipue in Vniuersitatibus summam doctrinam Doctores doceant, vt in text. & præcipue quoad fidei professionem emittendam. 436
  3. Excommunicationes non facile decernantur, & concedantur, sed ex gravioribus causis, & magna circumspetione, vt ibi. Excommunicati si per annum non respiciuntur, de hæresi suspecti tenentur. 437
  4. Episcopi, & alij Prelati, & superiores Ecclesiarum curent in suis Ecclesiis, vt Missæ celebrentur, aut saltem commemorationes pro defunctis, qui legata fecerint, pro illorum anima fiant, eo meliori modo, quo ipsi videbitur, providentes, vt defunctorum animæ suis defraudentur suffragiis. 441
  5. Beneficia constituta ad aliquod munus, conferantur personis idoneis, nec in collatione detorqueantur oneribus, vel muneribus iam constitutis quoquo modo, sed omni diligentia obferuetur. 444
  6. Episcopi in visitatione & in casibus cognoscendis habeant duos ex Capitulo eligendos quolibet anno qui secum causas cognoscant, vt in text. vbi latè quoad vota illorum, & quando possit solos Episcopus procedere. Idem Episcopus habeant primam sedem in choro, & præcipuam auctoritatem in omnibus agendis, & conuocetur ab eo Capitulum, vt in text. 445
  7. Accessus & regressus omnino tollantur. Item de coadiutorie cum futura successione non dentur, nisi ex causa cognita à summo Pontifici. 451
  8. In hospitalibus hospitalitas exerceatur, & vbi non poterit exerceci ob defectum peregrino-
- tum, fructus illi destinati ad hospitalitatem applicentur alicui operæ pie, nisi aliter in sua datione statutum fuerit. 456
9. Insuperationis prætextum probeatur ex fundatione, vel dotatione, siue ex multiplicans præstationibus. Vniuersitates, & communitates pleniorum probationem faciant, ex præsumptione, quæ habetur contra illos. Episcopi præsentatos à patronis non idoneos repellant, & illorum examinatio ad ipsos Episcopos spectat. 458
  10. In Conciliis provincialibus, seu diocesanis designentur præter ordinarios aliquæ personæ, quibus causæ ecclesiasticæ delegari possint quoties, & vbi opus fuerit, ita vt vnaquæque diocesis quatuor saltem habeat, & designatio facta transmittatur ad Papam ab Episcopis. 467
  11. Anticipatæ solutiones in ecclesiasticis locutionibus ad longum tempus irritantur. 470
  12. Decimæ soluuntur integre, sub pena excommunicationis. 471
  13. Quarta quæ funeralium dicitur, Ecclesiæ persoluantur, non obstante, &c. 472
  14. Clerici concubinari puniantur post monitiones sibi factas vt in text. & cognitio causarum concubinariorum ad Episcopos ipsos pertineant. Episcopi concubinarij moneantur à Synodo Provinciali, & non emendari suspendantur, & perseverantes ad Papam causæ deferantur. 475
  15. Filij clericorum illegitimi in Ecclesia, io quæ patres beneficia obtinuerunt, ipsi non habeant, & quæcunque circa hoc io fraudem factam fuerint, irritentur, & nulla censentur. 477
  16. Beneficia curata in simplicia conuerti non possunt, etiam cum assignatione vicarij perpetui, & quæ in curata redacta fuerint, post mortem vicarij, vel Rectoris redeant ad pristinam naturam. 482
  17. Episcopi dignitatem suam conseruent, nec Principibus, vel Baronibus secularibus assistant, aut inferant. ibid.
  18. Sacri Canones exactè obferuandi sunt, nec nisi viginti causis dispensandum est. 483
  19. Duellorum vsus tollendus est, & pugnantes ac permittentes puniendi sunt, vt ibi. 484
  20. Ecclesiastica libertas, & immunitas obferuanda est, & contra violatores statuta est pena, vt ibi. 487
  21. In omnibus decretis salua semper est Sedes Apost. auctoritas. 489
- De Indulgentiis.* ibid.  
*De delectu ciborum ieiuniis, & diebus festis.*  
490
- De Indice librorum, Catechismo, Breuiario, & Missali. 491

# INDEX II. CAPITVLORVM.

<b>A</b>	<i>Cum potestas.</i> 490 <i>Cum praecepto.</i> 123 <i>Cumque natura.</i> 160 <i>Cum scriptura.</i> 188 <i>Cum vero.</i> 26.84 <i>Cupiens.</i> 487 <i>Curent.</i> 67	<b>I</b>	<i>Iam verò.</i> 106 <i>In commutationibus.</i> 176 <i>In Ecclesiis.</i> 332 <i>In electione.</i> 394 <i>In exemptorum.</i> 66 <i>Inferiora.</i> 47 <i>In monasterijs.</i> 402 <i>In pluribus.</i> 330 <i>Insuper cum.</i> 114 <i>In quacunque.</i> 412 <i>Instituta.</i> 104 <i>Insuper declarat.</i> 127 <i>Insuper hortatur.</i> 490 <i>Ita plerumque.</i> 280 <i>Itaque.</i> 126 <i>Iustitia.</i> 270			
<i>S aduentu.</i> p. 181 <i>Abbat.</i> 432 <i>Abbatibus.</i> 216 <i>Abbatissa.</i> 396 <i>Ad cathedralium.</i> 45 <i>Ad maiores.</i> 59 <i>Administratores.</i> 182 <i>Ad minores.</i> 202 <i>Admonet.</i> 456 <i>Anathematiz.</i> 425 <i>Apostolor.</i> 306 <i>A sententia.</i> 83 <i>Attendant.</i> 400	<b>D</b>	<i>D</i> <i>Ecernis.</i> 176. 357. & 472 <i>Declarat.</i> 24 <i>Demum.</i> 101 <i>Denique.</i> 128 <i>Detestabilis.</i> 484 <i>Dispensationes.</i> 175 <i>Disponuntur.</i> 25 <i>Docet experientia.</i> 166 <i>Docet praeerea.</i> 89. 103				
<b>B</b>	<i>B</i> <i>eneficia.</i> 55 <i>Bonifacj.</i> 383	<b>E</b>	<i>E</i> <i>Adem.</i> 13. 30. 80. & 372 <i>Ecclesiaram.</i> 33 <i>Ecclesiis.</i> 200 <i>Episcopietiam.</i> 142. 171. & 178. <i>Episcopi per se.</i> 201 <i>Episcopi ut.</i> 309 <i>Episcopis.</i> 32 <i>Episcopus familiarem.</i> 214 <i>Episcopus quoscunque.</i> 113 <i>Ergo Salvator.</i> 69 <i>Et cum sancta.</i> 160 <i>Et quamvis.</i> ibid. <i>Et quia.</i> 120 <i>Et quoniam.</i> 85. 112. & 158 <i>Et si Missa.</i> 162 <i>Ex institutione.</i> 92 <i>Expedit.</i> 344	<b>L</b>	<i>L</i> <i>Egati.</i> 177 <i>Liberati.</i> 425 <i>Liceat Episcopis.</i> 296 <i>Locorum.</i> 58	
<b>C</b>	<i>C</i> <i>apitula.</i> 34 <i>Capitulum.</i> 334 <i>Causa criminales.</i> 294 <i>Causa Episcoporum.</i> 86 <i>Causae omnes.</i> 359 <i>Censura.</i> 403 <i>Ceterum.</i> 88 <i>Circa.</i> 96 <i>Cogit.</i> 436 <i>Commune.</i> 70 <i>Concedit.</i> 377 <i>Consuetudo.</i> 73 <i>Contingit.</i> 442 <i>Contritio.</i> 90 <i>Controversias.</i> 406 <i>Cum adolescentium.</i> 237 <i>Cum autem.</i> 187 <i>Cum beneficia.</i> 140 <i>Cum dignitates.</i> 314 <i>Cum Ecclesiasticis.</i> 338 <i>Cum etiam.</i> 218 <i>Cum ex notariarum.</i> 184 <i>Cum illud.</i> 147 <i>Cum in beneficijs.</i> 432 <i>Cum multa.</i> 151 <i>Cum non debeat.</i> 133 <i>Cum nullus.</i> 234 <i>Cum plerumque.</i> 432	<b>F</b>	<i>F</i> <i>acultates.</i> 62. 63	<b>M</b>	<i>M</i> <i>agna.</i> 470 <i>Mandas.</i> 370 <i>Minores.</i> 219 <i>Monasteria.</i> 298. 399 <i>Monet.</i> 162 <i>Multi.</i> 278	
	<b>G</b>	<i>G</i> <i>raue.</i> 278	<b>N</b>	<i>N</i> <i>emini.</i> 374 <i>Nemo autem.</i> 28 <i>Nemo etiam.</i> 123 <i>Nemo quacunque.</i> 46 <i>Nemo quoque.</i> 28 <i>Nihil est.</i> 169. <i>Non liceat.</i> 60. 125 <i>Non potest.</i> 482 <i>Non sunt.</i> 471 <i>Nulla quoque.</i> 417 <i>Nulli.</i> 36 <i>Nullus in posteram.</i> 220 <i>Nullus itaque.</i> 72 <i>Nullus prima.</i> 204	<b>O</b>	<i>O</i> <i>Mnes.</i> 114 <i>Optandum.</i> 434 <i>Opera</i>

# Index Capitulorum.

<i>Optaret.</i>	161	<i>Quia illiterati.</i>	145	<i>Sancta Synodus.</i>	109
<i>Ordinarij.</i>	50	<i>Quia verò.</i>	19. 116. &	<i>Sic ergo.</i>	17
<i>Ordinationes.</i>	210	<i>Quibus verbis.</i>	24	<i>Sicuti.</i>	459. & 483
		<i>Quicunque cathedrali.</i>	173	<i>Si ea.</i>	87
<b>P</b>		<i>Quicunque regularis.</i>	427	<i>Si in quibuslibet.</i>	122
<i>Patriarcha.</i>	287	<i>Quicunque de cetero.</i>	48	<i>Similiter.</i>	19
<i>Postremò.</i>	489	<i>Quicunque post hac.</i>	170	<i>Si non decet.</i>	74
<i>Prædicationis.</i>	291	<i>Quo ad vsum.</i>	76	<i>Si quæ clericorum.</i>	185
<i>Præsentati.</i>	64	<i>Quo factum.</i>	23	<i>Si quis dixerit.</i>	39
<i>Præterea declarat.</i>	117	<i>Quoniam ab ecclesiastico.</i>	129	42. 44. 77. 108. 111	
<i>Præterea quia.</i>	119	<i>Quoniam autem.</i>	71	128. 162. 190. &	
<i>Præterea sancta.</i>	271	<i>Quoniam igitur.</i>	97	243	
<i>Prima tonsura.</i>	101	<i>Quoniam non ignorat.</i>	378	<i>Si quis intra.</i>	173
<i>Primum.</i>	22	<i>Quoniam ob malitiosam.</i>	468	<i>Si quis negaverit.</i>	77. 118
<i>Principio.</i>	68	<i>Quoniam pleraque.</i>	328	<i>Statuit.</i>	482
<i>Prohibet.</i>	380	<i>Quoniam privilegia.</i>	311	<i>Subdiaconi.</i>	212
<i>Provincialia.</i>	284	<i>Quoniam sub.</i>	154		
		<i>Quoniam verò.</i>	86. 189	<b>T</b>	
<b>Q</b>				<i>Tametsi.</i>	148
<i>Quæ alias.</i>	398	<b>R</b>		<i>Testes.</i>	86
<i>Quæcunque.</i>	150	<i>Ratio.</i>	445	<b>V</b>	
<i>Quam turpe.</i>	475	<i>Regularia.</i>	120		
<i>Quamvis autem.</i>	27	<i>Regularis.</i>	410	<i>Verum.</i>	23
<i>Quamvis excommunicatio-</i>		<i>Res porro.</i>	106	<i>Vnionis.</i>	51
<i>nis.</i>	418	<i>Reus.</i>	83	<i>Vt etiam.</i>	144
<i>Quamvis Presbyteri.</i>	217	<b>S</b>		<i>Vt fidelis.</i>	308
<i>Quanta.</i>	164	<i>Acrosancta.</i>	491	<i>Vt paterna.</i>	475
<i>Qui piè.</i>	224	<i>Sacrificium.</i>	187	<i>Vt sanctorum.</i>	235
<i>Qui verò.</i>	29				



# INDEX III.

## BVLLARVM, ET CONSTITVTIONVM APOSTOLICARVM.

### C

**C**LEMENTIS VIII. incip. *Expositio.* pag. 105. n. 1  
Alia incip. *Nullus omnino.* 378.2  
Alia incip. *Quoniam ad institutum.* 379.2

### E

**E**VGENII IV. incip. *Qui creditum.* 199.2

### G

**G**REGORII XIII. incip. *Ascendente Domino.* 134.1. & 422.2.  
Alia incip. *Quo magis.* 240.2  
Alia incip. *Deo sacris.* 378.2. & 384.1  
Alia incip. *Ad Romani Pont.* 364.1  
Alia incip. *Vbi gratia.* ibid.  
Alia incip. *Dubijs.* ibid.  
Alia incip. *Que sanctimonialium.* ib.  
Alia incip. *Quanto fructuosius.* 422.2  
**G**REGORII XIV. incip. *Onus Apostolicæ.* 283.1  
**G**REGORII XV. incip. *Inscrutabili.* 22.1. 58.2. 67.2. 384.2. 392.2. & 398.2

### P

**P**AVLI V. incip. *Eximie.* 363.2  
Alia incip. *Sanctissimus.* 278.2  
Alia incip. *Ministerio.* 379.2

Alia incip. *Ecclesie.* ibid.  
Alia incip. *Facultatum.* 384.1  
Alia incip. *Moralium.* ibid.2  
**P**II IV. incip. *Cum sicut.* 80.2  
**P**II V. incip. *Sanctissimus.* 18. 1. & 266.2  
Alia incip. *Ad exequendum.* 56.2  
Alia incip. *Exposit.* 59.1  
Alia incip. *In suprema.* 194.1  
Alia incip. *Cum illius vicem.* ibid.  
Alia incip. *Ex debito pastoralis officij.* 294.1

Alia incip. *In conferendis.* 346.1  
Alia incip. *Circa pastoralis officij.* 378.2. & 384.1  
Alia incip. *Decori.* 384.1

### S

**S**IXTI V. incip. *Sanctimonialium.* ibid.

### V


**V**RBANI III. incip. *Cum antecessor.* 105.1.  
**V**RBANI VIII. incip. *S. Synodus.* 194.1  
Alia incip. *Secretis.* 213.1  
Alia incip. *Rom. Pont.* 379.2  
Alia incip. *Sacro sanctum Apostolatus ministerium.* 384.2



# INDEX IV.

## Decisionum sacrae Rotae Romanae, & Congregationis Cardinalium.

### EX DECISIONIBVS S. ROTAE ROMANAE.

	<i>Bulen.</i> 1. Decembr. 1588.	pag. 35. num. 1.
	Adrien. 3. Decembr. 1622.	240.1
	Adiacen. beneficij 15. April. 1622.	239.2 <i>Coccino Dec.</i>
	Agathen. 19. Nouembr. 1616.	183.2
	Agrigentina 17. April. 1627.	471.2
	Alatrina 16. Martij 1630.	118.2
	Albanen. 5. Februarij 1628.	232.2
	& successionis 20. Maij 1602.	367.1 <i>Gregorio XV.</i>
	& Prioratus 21. Maij 1603.	460.2
	Albinganen. 27. Iunij. 1626.	330.2
	Alexandrina 3. Martij 1594.	329.1
	& 11. Maij 1630.	340.2
	Algaren. dismembrationis 5. Iunij 1617.	366.2. & 367.1 <i>Remboldo.</i>
	Aliphana iurispatr. 4. Iulij 1629.	461.1 <i>Ghislerio.</i>
	Amerien. 24. April. 1631.	450.2
	S. Angelipensionis 16. Decembr. 1594.	489.2 <i>Päpilio sen.</i>
	Antuerpien. 16. Decembr. 1628.	265.1
	Aquen. iurispatr. 7. Nouembr. 1601.	124.2 <i>Lancelloto.</i>
	& 10. Maij 1631.	269.1
	Aquilana nullitatis erectionis 10. Maij 1613.	142.1 <i>Pirouano.</i>
	& bonorum 17. Iunij 1624.	361.2 <i>Remboldo.</i>
	& beneficij 6. Aprilis 1620.	465.1 <i>Remboldo.</i>
	Aretina 31. Iulij 1627.	16.1
	& Capellanix 18. Maij 1616.	461.2 <i>Buratto.</i>
	Ariminen. 29. Octobr. 1585.	21.1
	Asculana 1. Decembr. 1618.	354.1
	& Plebanix 12. Ianuarij 1624.	463.2 <i>Merlino.</i>
	Asina bonorum 17. Maij 1617.	264.1 <i>Andrea.</i>
	Alten. fructuum 15. Martij 1613.	324.1 <i>Manzanedo.</i>
	& 6. Maij. 1617.	331.2
	Augustana 4. Decembr. 1630.	233.2
	& 4. Decembr. 1630.	240.2
	& 14. Decembr. 1630.	290.1. & 291.1
	Ayrien Parochialis 14. Ianuarij 1622.	200.2
	Auximana beneficiorum 6. Februarij 1623.	462.1 <i>Nauarro.</i>
	Balnecregien. 8. Iunij 1619.	261.1 <i>Pirouano.</i>
		Barcino



# Index Decifionum Rotæ Romanæ.

- Barcinonen. Vicariæ 2. Februarij 1624.  
 & in eadem caufa 21. Februarij 1625.  
 & 1. Decembris 1618.  
 & Vicariæ.  
 & Parochialis 29. Nouembris 1613.  
 & Prioratus 11. Maij 1609.  
 Baren. 1. Aprilis 1628.  
 Baffanen. Parochialis 18. Februarij 1628.  
 Beneuentana 20. Decembris 1619.  
 Bergomen. Capellanæ 18. Maij 1629.  
 Bifignanen. 2. Decembris 1628.  
 Bituntina 2. Martij 1629.  
 Bononien. Prioratus 2. Iunij 1606.  
 & 2. Iunij 1620.  
 Bollanen. Parochialis 3. Iunij 1626.  
 Bracharen. Parochialis 29. Ianuarij 1610.  
 Brittonorien. iurifpatr. 7. Maij 1612.  
 Brixien. 8. Augufti 1621.  
 Burgen. 26. Nouembris 1588.  
 & vnionis de Clines 27. Martij 1591.  
 & 18. Augufti 1628.  
 & Canonic. 17. Octobris, & 28. Nouembris 1586.  
 & 12. Augufti 1628.  
 & Seruitij Decanatus 13. Iunij 1594.  
 & iuris vifitandi 1. Iulij 1596.  
 & 4. Decembris 1627.  
 & iurifdict. de Birbieſca 11. Februarij 1594.  
 & 18. Septembris 1627.  
 & 26. Augufti 1628.  
 Burgi S. Domini iurifpatr. 20. Iunij, & 9. Decembris 1622.  
 & 462.2  
 C  
 Cæſarauguſtana.  
 & 7. Septembris 1625.  
 & 13. Martij 1623.  
 & de Mella 6. & 14. Nouembris 1616.  
 & 6. Nouembris 1617.  
 Calaguritana iurifdict. 25. Maij 1580.  
 & beneficij 7. Maij 1584.  
 & de Ornillos 12. Octobris 1587.  
 & beneficij de Naro 5. Decembris 1588.  
 & fructuum, & distributionum 26. Martij 1614.  
 & beneficij de Mutillo 13. Nouembris 1620.  
 & præminentiarum 17. Maij 1591.  
 & 13. Septembris 1631.  
 & 2. Decembris 1624.  
 Calciaten. decimarum 10. Iunij 1611.  
 & 6. Iunij 1622.  
 & 7. Septembris 1630.  
 54.2 Merlino.  
 ibid. Manzanedo.  
 183.2  
 347.1 Merlino.  
 355.1. & 356.2 Buratto.  
 467.2 Coccino Dec.  
 364.1  
 352.2 Virili.  
 412.2  
 462.2 Merlino.  
 352.2  
 291.1  
 489.2 Manzanedo.  
 168.2  
 124.2 Buratto.  
 367.2 Sacrato.  
 124.2 Vbaldo ſen.  
 409.2  
 52.1 Orano.  
 ibid. Orano.  
 58.2  
 62.1 Giptio.  
 147.2. & 291.1  
 326.2 Liſſa.  
 399.1 Orano.  
 424.2  
 438.2 Mantica.  
 448.2. & 449.1  
 467.2  
 461.1.2  
 Merlino,  
 188.1 Lancelloto.  
 232.2  
 351.1  
 466.1 Coccino.  
 467.2 Eodem.  
 34.1 Vbaldo.  
 64.1 Clemēte VIII.  
 ibid. Pāphilio ſen.  
 ibid. Comitulo.  
 324.1 Vbaldo ſen.  
 357.1 Vbaldo ſen.  
 463.1 Giptio.  
 463.2  
 466.1 Remboldo.  
 408.1 Pāphilio iuu.  
 449.2 Remboldo.  
 451.1  
 Camena

# Index Decisionum Rotæ Romanæ.

<u>Camenaten.2.</u> Augusti 1631.	<u>336.1</u>
<u>Camerinen.8.</u> Februarij 1594.	<u>15.1</u>
& pensionis <u>10.</u> Decembris 1625.	<u>124.1</u> <i>Pironano.</i>
& <u>18.</u> Septembris 1627.	<u>150.2</u>
& <u>20.</u> Martij <u>1621.</u>	<u>403.2</u>
& <u>24.</u> Augusti 1619.	<u>410.2</u>
<u>Caputaquen.23.</u> Iunij 1586.	<u>240.1</u>
& <u>4.</u> Februarij 1593.	<u>ibid.2</u>
& <u>23.</u> Ianuarij 1583.	<u>ibid.</u>
& pensionis <u>18.</u> Aprilis 1616.	<u>422.2</u> <i>Andrea.</i>
<u>Carpentoraten.</u> Prioratus <u>19.</u> April. <u>1619.</u>	<u>121.2</u> <i>Buratto.</i>
& in eadem <u>20.</u> Martij 1620.	<u>ibid.</u> <i>Eodem.</i>
<u>Carthaginen.</u> <u>iurisdic.26.</u> Octobris 1579.	<u>448.1</u>
<u>Casertana</u> beneficij <u>17.</u> Martij 1627.	<u>465.2</u> <i>Durante.</i>
<u>Castellana</u> <u>18.</u> Februarij 1631.	<u>207.1</u>
<u>Castri Durantis</u> vlt. Aprilis <u>1611.</u>	<u>349.1</u>
<u>Cauen.17.</u> Nouembris 1629.	<u>239.2</u>
<u>Ciuitaten.</u> visitationis <u>11.</u> Februarij 1594.	<u>404.2</u> <i>Seraph.</i>
<u>Ciuitatis Castellana</u> <u>17.</u> Nouembris 1629.	<u>306.2</u>
<u>Colimbrien.1.</u> Iulij 1616.	<u>167.1</u>
& <u>31.</u> Martij 1602.	<u>306.2</u>
& <u>27.</u> Apris 1630.	<u>428.2</u>
<u>Collen.13.</u> Iulij 1630.	<u>330.1</u>
<u>Colonien.5.</u> Septembris 1626.	<u>265.1</u>
& <u>13.</u> Aprilis 1630.	<u>340.2</u>
& præcedentia <u>2.</u> Iunij 1627.	<u>407.1.</u> & <u>408.1</u> <i>Ubaldo.</i>
<u>Comaclen.</u> & <u>Ferrarien.</u> Præpositura <u>15.</u> Decembris 1625.	<u>464.1</u> <i>Rembolda.</i>
<u>Conchensi</u> exemptionis decimarum <u>13.</u> Martij 1587.	<u>12.</u> <i>Orano.</i>
Eadem <u>2.</u> Decembris 1602.	<u>ibid.</u> <i>Penia.</i>
& iurisdic. <u>3.</u> Martij 1617.	<u>449.2</u> <i>Sacrato.</i>
<u>Constantien.</u> <u>iurisd.29.</u> Nouembris 1617.	<u>365.1</u> <i>Ortembergo.</i>
<u>Contronen.4.</u> Decembris 1627.	<u>215.2</u>
<u>Conuersan.17.</u> Maij 1588.	<u>2.1</u>
<u>Cremen.12.</u> Februarij 1575.	<u>388.2</u>
<u>Cremonen.</u> Præpositura <u>25.</u> Februarij 1622.	<u>346.2</u> <i>Vbaldo.</i>
& pensionis super regressu <u>23.</u> Iunij 1623.	<u>452.1</u> <i>Vbaldo.</i>
<u>Curien.5.</u> Aprilis 1631.	<u>35.1</u>

## D

**D**ertusen. Vicaria.  
& Parochialis 18. Decembris 1581.

## E

**E**lbor. Ordinum 23. Iunij 1618.  
& 18. Februarij 1619.  
& 4. Decembris 1627.

## F

**F**auen. 3. Augusti 1624.  
Fauentina 31. Iulij 1627.  
Ferentina pensionis 29. Ianuarij 1602.

Feretrana

137.2 *Rembolda.*  
ibid. *Coccino Dec.*  
221.1  
162.  
423.1  
329.2 *Ortembergo.*

# Index Decisionum Rotæ Romanæ.

Feretrana Parochialis 22. Maij 1628.

Ferrarien.4. Decembris 1627.

& Prioratus 18. Aprilis 1611.

Firmana 13. Iulij 1630.

& 17. Augusti 1630.

& Parochialis 6. Martij 1592.

& iurispatr. 21. Maij 1591.

Altaris de Doris 15. Februarij 1610.

Foglinen. 27. Octobris 1587.

Forosempronien. 18. Martij 1591.

& 2. Decembris 1628.

Florentina 1. Decembris 1615.

& 24. Iulij 1632.

& 13. Nouembris 1627. & 18. Februarij 1628.

& Capellæ 20. Maij 1616.

& Canonicatus 11. Decembris 1615.

Fulginaten. 14. Decembris 1630.

## G

**G**Erunden. 1. Decembris 1618.

Giennen. Portionis 5. Iunij 1613.

## H

**H**Amuracen. 16. Iulij 1576.

Hieracen..... 1593.

& iurispatr. 21. Maij 1622.

& 27. Iunij 1627.

& iurispatr. 18. Aprilis 1616.

Hipporegien. 13. Maij 1628.

Hispalen. portionis 2. Maij 1614.

& 7. Septembris 1630.

Hortolon. Canonicatus 10. Iunij 1619.

Hostunen. 31. Iulij 1629.

## I

**I**Acen. Parochialis 27. Iunij 1603.

& Parochialis 23. Iunij 1603.

Ianuen. 6. Iulij 1592.

& 10. Maij 1631.

& Abbatis 13. Iunij 1625.

& Parochialis 13. Martij 1626. & 19. Aprilis 1627.

Illerden. portionis de Petrusa 11. Decembris 1613.

& pensionis 13. Nouembris 1593.

Imolen. affictus 30. Aprilis 1604.

& affictus 20. Aprilis 1604.

## L

**L**Auden. iurispatr. 28. Iunij 1630.

Lauretana 15. Aprilis 1628.

Legionen. S. Facundi 19. Martij 1590.

366.2 Virili.

49.2

121.1 Attrebaten.

179.2

ibid.

350.2 Păphilio sen.

462.1 Orano.

464.2 Marquemöt.

474.1

342.1

ibid.2

167.1

295.2

409.1

462.1 Pirouano.

463.1 Buratto.

439.2

183.2

49.1 Vbaldo sen.

34.1

240.2

357.1 Buratto.

321.1

465.2 Verospio.

322.2

215.1 Andrea.

448.1

171.2 Remboldo.

406.1. & 491.1

461.2 Păphilio sen.

466.1 Eodem.

65.2

389.1

465.1 Buratto.

465.1 Duran.

356.1 Buratto.

440.1

366.1 Penia.

367.1 Eodem.

464.1. & 2 Pirouano.

235.2

404.2 Păphilio sen.

Leodien.

# Index Decisionum Rotæ Romanæ.

Leodien. Canonicatus S. Ioannis <u>28. Iunij 1621.</u>	<u>135.2</u> <i>Rembolda.</i>
& Domini de Steurdia <u>3. Iulij 1623.</u>	<u>366. &amp; 367. 1. &amp; 2. Coccino Dec.</u>
& Parochialis <u>18. Decembris 1623.</u>	<u>464.2</u> <i>Merlino.</i>
Limen. <u>18. Septembris 1625.</u>	<u>403.1</u>
& <u>19. Septembris 1625.</u>	<u>2. 32.2 &amp; 424.2</u>
& <u>18. Decembris 1627.</u>	<u>17.2</u>
& <u>10. Iunij 1591.</u>	<u>33.2</u>
& <u>10. Maij 1629.</u>	<u>282.1</u>
Lombardia <u>17. Augusti 1630.</u>	<u>166.2</u>
Lucana <u>1. Februarij 1631.</u>	<u>59.2</u>
& <u>7. Septembris 1630.</u>	<u>137.1</u>
& <u>15. Septembris, &amp; 17. Nouembris 1629.</u>	<u>167.2</u>
& <u>19. Nouembris 1616.</u>	<u>232.1</u>
& <u>5. Iulij 1628.</u>	<u>239.2</u>
& <u>16. Martij 1630.</u>	<u>439.2</u>
& iurispatr. de Podiis <u>26. Iunij 1619.</u>	<u>462.1</u> <i>Dunozetta.</i>
& Canonicatus <u>23. Martij 1620.</u>	<u>463.2</u> <i>Eodem.</i>
& iurispatr. <u>26. Iunij 1619.</u>	<u>464.2</u> <i>Eodem.</i>
& <u>31. Ianuarij 1620.</u>	<i>ibid. Eodem.</i>
& iurispatr. de Podiis <u>5. Martij 1621.</u>	<u>464.1</u> <i>Coccino.</i>
& Canonicatus <u>14. Maij 1590.</u>	<u>467.2</u> <i>Bubalo.</i>
Lucerina <u>13. Ianuarij 1629.</u>	<u>368.1</u>

## M

<b>M</b> Aceraten. <u>12. Maij 1604.</u>	<u>240.1</u>
& <u>18. Nouembris 1628.</u>	<u>479.2</u>
Maioricens. fructuum <u>29. Aprilis 1616.</u>	<u>200.2</u> <i>Sacrato.</i>
Manilen. .... <u>1626.</u>	<u>33.2</u>
Materanen. <u>8. Ianuarij 1628.</u>	<u>445.2</u>
Mazarien. <u>17. Iunij 1630.</u>	<u>206.2</u>
Medionen. vnionis <u>19. Nouembris 1594.</u>	<u>53.2</u> <i>Orano.</i>
& <u>10. Decembris 1576.</u>	<u>198.2</u>
& <u>9. Nouembris 1630.</u>	<u>325.1</u>
Meleuitana <u>6. Februarij 1627.</u>	<u>115.2</u>
& <u>22. Ianuarij 1628.</u>	<u>378.1</u>
Meliten. pensionis <u>14. Maij 1614.</u>	<u>481.1</u> <i>Buratto.</i>
Messanen. <u>12. Martij 1619.</u>	<u>378.1</u>
& regressus <u>24. Ianuarij 1622.</u>	<u>452.1</u> <i>Ubaldo.</i>
Meten. monasterij <u>5. Iulij 1621.</u>	<u>396.1</u> <i>Coccino Dec.</i>
& professionis <u>2. Iunij 1636.</u>	<u>429.2</u> <i>Carillo.</i>
& <u>7. Aprilis 1622.</u>	<u>430.1</u>
S. Miniati <u>15. Septembris 1629.</u>	<u>174.1</u>
Modenen. <u>10. Aprilis 1615.</u>	<u>375.1</u>
Monasterien. <u>7. Septembris 1630.</u>	<u>240.2</u>
Monopolitana <u>29. Augusti 1626.</u>	<u>15.2</u>
& <u>16. Decembris 1628.</u>	<u>128.1</u>
& <u>13. Iulij 1630.</u>	<u>352.1</u>
Montis Politiani <u>13. Ianuarij 1629.</u>	<u>174.1</u>
Montis Regalis <u>13. Nouembris 1627.</u>	<u>414.1</u>
	<i>Morficana</i>

# Index Decisionum Rotæ Romanæ.

Morficana iurisdic. <u>27. Iunij</u> 1587.	<u>404.2</u> <i>Robuſterio.</i>
& in eadem <u>23. Octobris</u> 1589.	<u>ibid.</u> <i>Comitulo.</i>
Motulen. <u>1. Februarij</u> 1620.	<u>207.1</u>
Mutinen. Canonicatus <u>13. Iunij</u> 1614.	<u>49.1</u> <i>Vbaldo ſen.</i>
& plebis, ſeu <u>iurispatr. 21. Februarij</u> 1625.	<u>124.1</u> <i>Coccino Dec.</i>
& Canonicatus <u>4. Decembris</u> 1609.	<u>136.1</u> <i>Gregor. XV.</i>
& <u>11. Iunij</u> 1631.	<u>137.1</u>
& plebis <u>24. Nouembris</u> 1623.	<u>463.1</u> <i>Coccino.</i>

## N

<b>N</b> Eapolitana <u>12. Auguſti</u> 1618.	<u>180.2.</u> & <u>183.1</u>
& <u>17. Auguſti</u> 1630.	<u>235.1</u>
& matrimon. <u>30. Martij</u> 1629.	<u>251.1</u> <i>Merlino.</i>
& domus <u>14. Martij</u> 1625.	<u>366.2</u> <i>Pirmano.</i>
& <u>5. Iulij</u> 1628.	<u>421.1</u>
& in eadem <u>20. Martij</u> 1621.	<u>421.2</u>
& Capellanix <u>29. Ianuarij</u> 1571.	<u>464.1</u> <i>Lancelloto.</i>
Neocaſtren. <u>3. Februarij</u> 1629.	<u>340.2</u>
Neritonen. <u>13. Septembris</u> 1631.	<u>290.1</u>
& <u>22. Ianuarij</u> 1622.	<u>378.1</u>
Nicien. Parochialis <u>25. Iunij</u> 1629.	<u>352.2</u> <i>Virili.</i>
& <u>1. Aprilis</u> 1628.	<u>467.2</u>
Nouarien. bonorum <u>7. Iunij</u> 1619.	<u>461.2</u> <i>Sacrato.</i>
Nucerina <u>21. Auguſti</u> 1627.	<u>421.2</u>
Nullius <u>3. Februarij</u> 1593.	<u>112.2.</u>
& <u>7. Septembris</u> 1630.	<u>130.1</u>
& Prouinciz Rauennaten. <u>15. Septembris</u> 1629. 168. 1. & 2. & <u>293.2</u>	<u>347.2</u>
& <u>2. Decembris</u> 1628.	<u>365.1</u>
Eadem, ſine Conuerſanen. <u>20. Auguſti</u> 1627.	<u>378.1</u>
& <u>18. Septembris</u> 1627.	<u>404.2</u> <i>Päpſilio ſen.</i>
& <u>11. Februarij</u> 1594.	<u>462.2</u> <i>Andrea.</i>
Eadem, ſeu Squillacen. iurisdic. <u>4. Martij</u> 1616.	<u>465.1</u> <i>Merlino.</i>
Eadem, ſeu Taurinen. Prioratus <u>3. Ianuarij</u> 1625.	<u>207.1</u>
Nuſcan. <u>12. Iunij</u> 1628.	

## O

<b>O</b> Rien. <u>19. Martij</u> , & <u>19. Iunij</u> 1619.	<u>335.1</u>
& <u>31. Iulij</u> 1651.	<u>376.1</u>
Oriolen. <u>5. Auguſti</u> 1616.	<u>16.2</u>
& <u>12. Auguſti</u> 1628.	<u>ibid.</u>
& Canonicatus <u>10. Iunij</u> 1616.	<u>49.1</u> <i>Remboldo.</i>
& <u>10. Iunij</u> , & <u>11. Martij</u> 1619.	<u>141.2.</u> & <u>174.1</u> <i>Eodem.</i>
& <u>5. Aprilis</u> 1631.	<u>448.1</u>
& <u>6. Martij</u> 1632.	<u>450.1</u>
Ortunen. <u>6. Auguſti</u> 1602.	<u>207.2</u>
Oſcen. iurisdic. <u>12. Decembris</u> 1614.	<u>361.1</u> <i>Vbaldo. ſen.</i>
& Archidiaconatus <u>16. Maij</u> 1603.	<u>441.1</u> <i>Lancelloto.</i>
Oſtunen. <u>12. Iulij</u> 1631.	<u>142.2</u>
<i>Barboſ. Colleſſ. in Concil. Trid.</i>	<u>Oueten.</u>

# Index Decifionum Rotæ Romanæ.

Queten.mercedis 12. Decembris 1605.

318.2 Coccino Dec.

& iurifdict. 22. Martij 1626.

408.1 Vbaldo.

## P

**P** Ampilonen. 9. Septembris 1573.

15.1

& 3. Februarij, & 10. Decembris 1629.

289.1

& 13. Aprilis 1630.

ibid.

& Parochialis 27. Ianuarij 1614.

356.1 Coccino Dec.

& Parochialis 26. Iunij 1626.

ibid. Buratto.

& Abbatiz de Aressio 22. Aprilis 1622.

357.1 Nauarro.

& 8. Augufti 1620.

464.2

Panormitana Archipresbyteratus 3. Decembris 1618.

351.2 Buratto.

& in eadem 5. Iunij 1620.

ibid. & 352.1

Papien. 21. Ianuarij 1623.

409.2

Parmen. Translationis 10. Decembris 1627.

420.1 Durant.

& tranfactionis 20. Decembris 1627.

421.2 Eodem.

& Prioratus 23. Ianuarij 1621.

461.1 Dunogetto.

Pensionis 16. Decembris 1594.

2.11116. Pamphilio.

Perufina beneficij 1. Aprilis 1596.

52.1 Blanchetto.

& beneficij 4. Iulij 1608.

54.1 Penia.

& 17. Maij 1604.

240.1

Pientina iurifpatr. 13. Martij 1609.

124.2 Decano.

Pifauren. 13. Iulij 1630.

263.1

Pifana 5. Februarij 1628.

355.2

& 17. Iunij 1630.

357.2

Pifcien.iurifdictionis 15. Iulij 1590.

55.2. & 404.2 Plato.

& 16. Nouembris 1593.

59.2 Giptio.

& in eadem 20. Octobris 1593.

ibid. Penia.

& 16. Octobris 1580. & 5. Maij 1589.

404.2 Giptio.

& in eadem 2. Octobris 1593.

ibid. Penia.

& 15. Iunij 1590.

ibid. Plato.

& Capellæ 10. Iunij 1622.

462.1 Verofpif.

Placentina 16. Martij 1630.

136.2

& Plebis Carpineti 7. Nouembris 1622.

363.2 Pirouano.

Portugalix, & Castellæ 4. Decembris 1627.

100.2

& 10. Aprilis 1612.

206.1

Potent. 4. Maij 1619.

350.2

## R

**R** Eatina 10. Iulij 1627.

174.1

& 16. Martij 1630.

357.2

Ripana Parochialis 1. Iunij 1609.

364.1 Ortembergo.

Romana 15. Septembris 1629.

261.2

& nullitatis obligationis 16. Ianuarij 1626.

268.2 Duran.

& fabricæ 16. Ianuarij 1623.

366.1 Pirouano.

& lignorum 23. Iunij 1603.

ibid. Sacrato.

& vineæ 19. Nouembris 1603.

ibid. Coccino Dec.

& focietatis officij fcutorum mille 19. Iunij 1628.

ibid.

& vfus fructus 13. Martij 1628.

ibid. Eodem.

& legati

# Index Decisionum Rotæ Romanæ.

& legati 10. Maij 1617.  
 & præcedentiæ 24. Maij 1600.  
 & fideicommissi 15. Nouembriſ 1624.  
 & 7. Aprilis 1629.  
 Ruſſ. 18. Nouembriſ, & 2. Decembriſ 1628..

378.1 Buratto.  
407 Lancelotto.  
421.1. & 422.1 Pironano.  
430.1  
265.2

## S

**S** Abien. iuriſpatr. 26. Octobriſ 1594.  
 & 6. Martij 1596.  
 & concurſus 6. Aprilis 1609.  
 Salamantina iuriſdictionis 7. 1594.  
 Salernitana 11. Ianuarij 1620.  
 Saonen. 18. Martij 1628.  
 & 19. Februarij 1628.  
 Sauonen. 18. Martij 1628.  
 Seguntina Parochialis 15. Iunij 1638.  
 & præcedentiæ 22. Iunij 1609.  
 & in eadem 8. Martij 1613.  
 Senenbeneficij 18. Martij 1596.  
 & Archipreſbyteratus 23. Iunij 1606.  
 & 17. Maij 1600.  
 Signina 18. Nouembriſ 1628.  
 Sorana iuriſpatr. 1603.  
 & 28. Aprilis 1603.  
 Eadem beneficij 28. Februarij 1615.  
 & iuriſpatr. 28. Aprilis 1603.  
 Spoletana 12. Martij 1619.  
 Sublacen. 12. Septembriſ 1670.  
 Sulmonen. 5. Iulij 1575. & 17. Ianuarij 1604.  
 Sutrina 10. Martij 1628. & 10. Iulij 1627.

464.1 Liſſa.  
 ibid. Penia.  
357.1 Sacrato.  
59.2 Seraphino.  
174.2  
351.1  
352.2  
470.1  
351.1. & 352.2 Rojas.  
408.1 Pamphilio.  
 ibid. Valdo.  
124.1 Liſſa.  
174.1 Lancellum.  
250.2  
240.1  
466.1 Paphilio ſen.  
461.2  
463.2 Merlino.  
465.1 Pamphilio.  
478.1  
474.1  
442.1  
292.2

## T

**T** Aurinen. 7. Septembriſ 1630.  
 Terracinen. 11. Februarij 1628.  
 & 19. Februarij 1628.  
 & iuriſpatr. 10. Aprilis 1628.  
 Terulen. 11. Iunij 1631.  
 Theatina 10. Septembriſ 1621.  
 Eadem Abbatie S. Ioannis in Venere 11. Septembriſ 1621.  
 & 22. Iulij 1613.  
 & iuriſdict. 26. Aprilis 1609.  
 & 7. Nouembriſ 1620. & alia 17. Iunij 1607.  
 & 11. Septembriſ 1621.  
 Theleſina 13. Septembriſ 1631.  
 Tiburtina 28. Aprilis 1629.  
 Toletana 24. Septembriſ 1592.  
 Eadem iuriſpatr. 11. Februarij 1627.  
 & matrimonij 10. Decembriſ 1625.  
 & capellæ 18. Maij 1615.

368.1  
128.1  
235.2  
465.2 Merlino.  
2.1  
217.1  
365.1  
368.1  
368.1 Manzanedo.  
408.1  
403.2  
142.1  
342.2  
16.1  
124.2 Coccino Dec.  
250.2. & 251.1 Merlino.  
264.1 Pironano.

# Index Decisionum Rotæ Romanæ.

& <u>27.</u> Martij 1632.	<u>311.2</u>
& Spolij <u>3.</u> Iulij 1623.	<u>366.2</u> <i>Nauarro.</i>
<u>Treueren.26.</u> Iunij 1627.	<u>352.1</u>
& Abbatiz S. Maximini <u>20.</u> Nouembris 1624.	<u>396.1. &amp; 2</u> <i>Coccino Dec.</i>
Tridentina <u>16.</u> Martij 1630.	<u>268.2</u>
<u>Trinentin.23.</u> Decembris 1622.	<u>476.2</u>
<u>Tropien.9.</u> Maij 1620.	<u>322.2</u>
& <u>1.</u> Septembris <u>1618.</u>	<u>332.2</u>
& <u>17.</u> Martij 1619.	<u>363.1</u>
Tuden. Parochialis <u>18.</u> Aprilis <u>1603.</u>	<u>354.1</u> <i>Sacrato.</i>
Tudertina <u>15.</u> Aprilis 1628.	<u>240.1</u>
& Prioratus <u>17.</u> Nouembris 1589.	<u>346.2</u> <i>Orano.</i>
Turritana <u>10.</u> Martij 1629.	<u>352.2</u>
Tyrassonen. Vicariz <u>15.</u> Decembris 1617.	<u>54.2</u> <i>Andrea.</i>
& in eadem <u>10.</u> Martij <u>1623.</u>	<i>ibid.</i> <i>Pirouano.</i>
& congrui Seruitij <u>6.</u> Iunij 1594.	<u>142.1</u> <i>Giptio.</i>
& <u>4.</u> Maij <u>1619.</u>	<u>196.2</u> <i>Orano.</i>

## V

<b>V</b> Alentina decimarum <u>8.</u> Februarij 1588.	<u>1.2</u>
& <u>17.</u> Martij 1627.	<u>207.1</u>
& <u>28.</u> Martij 1628.	<i>ibid.</i>
Vallisoletana Archidiaconatus <u>19.</u> Nouembris 1616.	<u>445.1</u> <i>Coccino Dec.</i>
Valuen. <u>16.</u> Aprilis <u>1576.</u> & <u>4.</u> Aprilis 1601. & <u>20.</u> Martij 1621.	<u>1.285.2</u>
& <u>17.</u> Ianuarij 1604.	<u>449.1</u>
Varmien. Canonicatus <u>13.</u> Iunij 1608.	<u>318.2</u> <i>Sacrato.</i>
In eadem <u>28.</u> Aprilis, <u>13.</u> Iunij, & <u>4.</u> Februarij <u>1611.</u>	<i>ibid.</i> & <u>319.2</u> <i>Eodem.</i>
Vasionen. <u>13.</u> Nouembris 1627.	<u>352.1</u>
Venafren. <u>13.</u> Martij <u>1603.</u>	<u>173.2</u>
<u>Vercellen.22.</u> Aprilis 1617.	<u>385.1</u>
<u>Veronen.2.</u> Septembris 1597.	<u>16.1</u>
& <u>29.</u> Iulij 1628.	<u>59.2</u>
& <u>17.</u> Nouembris 1629.	<u>121.1</u>
& <u>13.</u> Septembris 1631.	<u>174.2</u>
Vestana <u>20.</u> Martij <u>1621.</u>	<u>21.1. &amp; 292.2</u>
<u>Vgentin.22.</u> Ianuarij 1628.	<u>21.2</u>
Vicentina matrimonij <u>11.</u> Martij 1624.	<u>259.2</u> <i>Dmozetto.</i>
& <u>11.</u> Martij 1624.	<u>262.1</u> <i>Seleucien.</i>
Viciequen. <u>12.</u> Augusti <u>1628.</u> & <u>7.</u> Aprilis 1629.	<u>212.1</u>
<u>Vilnenf.12.</u> Februarij 1631.	<u>37.2</u>
Vifen. <u>13.</u> Nouembris 1627.	<u>291.2</u>
Viterbien. ciuitatis Vetulæ de mense Septembris 1620.	<u>292.2</u>
<u>16.</u> Maij <u>1623.</u>	<u>397.2</u>
& <u>18.</u> Martij 1628.	<u>467.1</u>
Vlixbonen. matrimonij <u>16.</u> Februarij 1622.	<u>252.1. &amp; 256.2</u>
& <u>17.</u> Iunij <u>1615.</u>	<u>394.2</u> <i>Manzanedo.</i>
& professionis <u>10.</u> Decembris 1621.	<u>416.2</u> <i>Merlino.</i>
& <u>10.</u> Decembris <u>1621.</u>	<u>429.1</u> <i>Eodem.</i>
<u>Vrbinate.22.</u> Martij 1594.	<u>73.1</u>
	& <i>Paro</i>




# Index Decisionum Congreg. Card.

& Parochialis <u>12.</u> Februarij 1629.	<u>257.1</u> <i>Verospicio.</i>
& in eadem <u>9.</u> Septembris 1628.	<u>357.2</u>
& iurisdicte. <u>1.</u> Iulij 1619.	<u>367.1</u> <i>Buratto.</i>
Vrgellen. canonicatus <u>3.</u> Martij 1595.	<u>134.1</u> <i>Blanchetto.</i>
<u>Vulturarien. 7.</u> Septembris 1630.	<u>183.2</u>

## Z

Z Amoren. Canonicatus de Toro <u>13.</u> Martij 1598.	<u>49.1</u> <i>Orano.</i>
& <u>9.</u> Nouembris 1619.	<u>481.2</u>
& <u>15.</u> Septembris 1619.	<u>481.2</u>

## EX SACRA CONGREGATIONE CARDINALIVM.

 <i>Cberontina</i> <u>25.</u> Ianuarij 1602.	<u>263.2</u>
<i>Æsina</i> <u>13.</u> Iulij 1589.	<u>105.2</u>
<i>Amelien.</i> <u>4.</u> Ianuarij 1608.	<u>392.1</u>
<i>Andegauen.</i> <u>2.</u> Augusti 1627.	<u>414.2</u>
<i>Andrien.</i> <u>18.</u> Februarij, & <u>2.</u> Martij 1629. & <u>5.</u> Iulij 1631.	<u>474.2</u>
<i>Aquilana</i> <u>27.</u> Martij 1590.	<u>241.1</u>
<i>Aretina</i> <u>11.</u> Decembris <u>1613.</u>	<u>409.2</u>
<i>Alculana</i> <u>21.</u> Octobris 1616.	<u>474.1</u>
& <u>29.</u> Ianuarij <u>1619.</u>	<i>ibid.</i>
<i>Affisien.</i> beneficij <u>11.</u> Maij 1607.	<u>241.1</u> <i>Marquemôt.</i>
& <u>20.</u> Nouembris 1585.	<u>397.2</u>
<i>Auerfana</i> <u>22.</u> Ianuarij 1591.	<u>423.1.</u> & <u>440.2</u>
<i>Barchinonen.</i> <u>10.</u> Aprilis 1615.	<u>394.1</u>
<i>Baren.</i> <u>12.</u> Martij 1600.	<u>488.2</u>
<i>Baron.</i> <u>22.</u> Martij 1631.	<u>474.2</u>
<i>Belcunen.</i> <u>23.</u> Ianuarij <u>1621.</u>	<u>454.2</u>
<i>Bereuentana</i> <u>10.</u> Maij 1619.	<u>488.2</u>
<i>Bojanen.</i> <u>15.</u> Februarij <u>1619.</u>	<u>198.2</u>
& <u>12.</u> Ianuarij <u>1618.</u>	<u>435.1</u>
& <u>20.</u> Aprilis 1602.	<u>38.2</u>
& <u>14.</u> Aprilis <u>1615.</u>	<u>386.2</u>
& <u>9.</u> Decembris 1617.	<u>473.2</u>
<i>Brixien.</i> <u>18.</u> Iunij <u>1591.</u>	<u>474.1</u>
<i>Brundufina</i> <u>15.</u> Iulij 1617.	<u>38.2</u>
& <u>1624.</u>	<u>409.1</u>
& <u>10.</u> Nouembris 1612.	<u>435.1</u>
& <u>18.</u> Martij <u>1617.</u>	<u>454.2</u>
& <u>29.</u> Maij <u>1621.</u>	<i>ibid.</i>
<i>Casaraugustana</i> <u>26.</u> Septembris.	<i>ibid.</i>
<i>Caictana</i> <u>2.</u> Ianuarij <u>1618.</u>	<u>213.2</u>
<i>Calaguritana</i> <u>1.</u> Iulij 1601.	<u>38.2</u>
<i>Calaguritana</i> <u>18.</u> Augusti 1629.	<u>454.2</u>
<i>Camerinen.</i> <u>28.</u> Martij 1588.	<u>376.2</u>

# Index Decifionum Congreg. Card.

& <u>15. Martij</u> 1594.	ibid.
& <u>17. Martij</u> 1588.	391.1
& <u>21. Februarij</u> 1617.	392.2
& .... 1580.	423.1
<u>Camplen. 27.</u> Iunij 1631.	317.2
& <u>22. Decembris</u> 1629.	ibid.2
<u>Caputaquen. 27.</u> Iunij 1609.	180.1
& <u>26. Iulij</u> 1586.	241.1
Cafalen. <u>15. Iulij</u> 1617. & <u>10. Decembris</u> 1619.	454.2
Caffan. <u>5. Maij</u> 1617.	474.2
Castellanuten. <u>3. Ianuarij</u> 1594.	ibid.1
Catacen. <u>11. Nouembris</u> 1614.	435.1
Catanien. ciuitaris Placentiæ <u>12. Octobris</u> 1619.	474.2
<u>Cepten. 7.</u> Septembris 1601.	105.2
Ciuitaris Castelli <u>14. Aprilis</u> 1615.	284.1
Colimbrien. <u>16. Septembris</u> 1606.	453.2. & 455.1. & 2
Corduben. præltimonij <u>13. Ianuarij</u> 1623.	241.1 <i>Manzanedo</i>
& <u>19. Decembris</u> 1620.	ibid.
Cortonen. <u>21. Iulij</u> 1617.	488.2
Cotronien. <u>17. Septembris</u> 1617.	474.2
Cremonen. <u>1. Septembris</u> 1603.	123.1
& <u>9. Augufti</u> 1604.	474.2
<u>Curien. 21.</u> Augufti 1604.	105.2
Culentina <u>14. Decembris</u> 1592.	471.2
Dertonen. <u>26. Septembris</u> 1620.	454.1
<i>Eccleffen. 1.</i> Aprilis 1628.	335.2
Elboren. <u>28. Martij</u> 1628.	401.1
& <u>15. Aprilis</u> 1606.	455.1
<u>Elnen. 20.</u> Aprilis 1619.	454.2
& <u>7. Augufti</u> 1621.	ibid.
Eugubina <u>12. Maij</u> 1590.	136.2
& <u>3. Nouembris</u> 1593.	217.2
& <u>12. Martij</u> 1612.	474.2
<i>Fauentina 7.</i> Martij 1617.	392.1. & 2. & 399.2. & 401.2
<u>Ferrarien. 27.</u> Iulij 1609.	408.2
Firmana <u>24. Maij</u> 1612.	407.2
& <u>5. Martij</u> 1616.	473.2
<u>Foglinen. 22.</u> Nouembris 1619.	391.1
<i>Hispalen. 26.</i> Februarij 1628.	410.2
<i>Immunitatis 27.</i> Februarij 1630.	408.2
<i>Iternien. 2.</i> Augufti 1631.	38.2
<u>Lauden. 12.</u> Iulij 1628.	407.1
Lauretana <u>9. Maij</u> 1606.	105.2
Lucana <u>5. Iulij</u> 1628.	241.2
<u>Lufitan. 6.</u> Iunij 1615.	375.1
<i>Marfican. 17.</i> Nouembris 1617.	488.2
Materana <u>10. Iulij</u> 1629.	409.1
Meffanen. <u>15. Decembris</u> 1629.	352.2
	&

# Index Decifionum Congreg. Card.

& 1. Augufti <u>1603.</u>	<u>399.2.</u>
Montis Bilofi.... <u>1581.</u>	<u>473.2.</u>
<i>Narnien</i> ..... <u>1614.</u>	<u>474.2.</u>
Naxien. <u>12.</u> Martij 1616.	<u>105.2.</u>
Neapolitana <u>12.</u> Ianuarij 1604.	<u>61.2.</u>
& <u>30.</u> Decembris 1617.	<u>213.2.</u>
& <u>12.</u> Martij 1619.	<u>391.1.</u>
& .... <u>1582.</u>	<u>413.1.</u>
& <u>30.</u> Septembris 1616.	<u>488.2.</u>
Nepesina <u>11.</u> Decembris 1615.	<u>473.2.</u> & <u>474.1. &amp; 2.</u>
Neritonon. <u>22.</u> Octobris 1619.	<u>454.2.</u>
<i>Nicoteren</i> . <u>5.</u> Iunij, & <u>5.</u> Iulij 1615.	<u>474.1. &amp; 2.</u>
Nolana <u>21.</u> Februarij 1617.	<u>401.2.</u>
& <u>19.</u> Iulij 1619.	<u>439.2.</u> & <u>474.1.</u>
<i>Nouarien</i> . <u>9.</u> Iunij 1617.	<u>488.2.</u>
Nullius Rutilliani Conuerfan. diœcef. <u>2.</u> Septembris 1616.	<u>180.1.</u>
<i>Oppiden</i> . <u>18.</u> Septembris 1618.	<u>489.1.</u>
Oriolen. <u>17.</u> Nouembris 1600.	<u>605.2.</u>
& <u>30.</u> Augufti 1630.	<u>233.1.</u>
<i>Pacen</i> . <u>20.</u> Aprilis <u>1603.</u>	<u>421.2.</u>
<i>Papicn</i> . <u>21.</u> Augufti 1615.	<u>58.1. &amp; 180.1.</u>
& <u>12.</u> Martij 1619.	<u>232.2.</u>
Parmen. <u>16.</u> Ianuarij 1596.	<u>378.1.</u>
& 10. Aprilis 1615.	<u>401.1.</u>
Patauina <u>5.</u> Iulij 1627.	<u>414.2.</u>
& <u>30.</u> Ianuarij 1616.	<u>454.1.</u>
& <u>3.</u> Decembris 1616.	<u>ibid.2.</u>
Perufina <u>11.</u> Ianuarij 1587.	<u>65.1.</u>
<i>Piftorien</i> . <u>20.</u> Decembris 1616.	<u>373.2.</u>
& <u>15.</u> Martij.	<u>456.1.</u>
Placentina, & <i>Licion</i> . <u>23.</u> Martij 1619.	<u>474.2.</u>
<i>Portugalen</i> . <u>20.</u> Martij 1604.	<u>492.2.</u>
<i>Regien</i> . <u>31.</u> Maij 1588.	<u>86.2.</u>
<i>Salernitan</i> ..... <u>1581.</u>	<u>66.2.</u>
& <u>30.</u> Septembris 1616.	<u>488.2.</u>
Sarzanen. <u>15.</u> Iulij 1616.	<u>397.1.</u>
<i>Senogallien</i> . <u>22.</u> Nouembris 1619.	<u>488.2.</u>
<i>S. Seuerini</i> <u>23.</u> Iulij <u>1603.</u>	<u>376.2.</u>
& <u>16.</u> Ianuarij 1615.	<u>392.1.</u>
Sorana <u>25.</u> Aprilis 1614.	<u>207.2.</u>
Sueffen. <u>13.</u> Iulij <u>1619.</u>	<u>492.2.</u>
Sulmonen. 10. Augufti <u>1615.</u>	<u>323.2.</u>
& <u>8.</u> Augufti <u>1629.</u>	<u>474.2.</u>
<i>Tarentina</i> <u>12.</u> Aprilis 1619.	<u>391.1.</u>
<i>Tarraconen</i> . <u>24.</u> Ianuarij 1615.	<u>492.2.</u>
Taurinen. 10. Nouembris 1612. & <u>3.</u> Iunij 1614.	<u>454.2.</u>
<i>Terracien</i> . <u>22.</u> Ianuarij 1616.	<u>58. 1. &amp; 180.1.</u>
Thelefina <u>18.</u> Augufti 1629.	<u>474.1.</u>
Tirafonen. <u>13.</u> Iulij.	<u>454.2.</u>
	Toletana

# Index Decisionum Congreg. Card.

Toletana <u>4. Iunij 1615.</u>	408.2
Tortonen. <u>27. Maij 1603.</u>	394.1
Travissin. <u>29. Maij 1621.</u>	454.2
Tropien. <u>16. Februarij 1631.</u>	473.2
& <u>24. Ianuarij 1617.</u>	488.2
Tudertina <u>15. Aprilis 1628.</u>	241.2
Tullen. <u>6. Decembris 1613.</u>	483.1
Eadem, seu nullius <u>15. Martij 1608.</u>	492.1
Turritana <u>24. Nouembris 1617.</u>	474.2
Tuscanen. <u>19. Augusti 1619.</u>	105.2
Vaisou. <u>11. Decembris 1615.</u>	207.2
Vallisoletana <u>12. Ianuarij 1604.</u>	399.2
Venusina <u>21. Nouembris 1600.</u>	440.2
Vercellen. <u>13. Iulij 1615.</u>	232.2
& <u>17. Iulij 1615.</u>	58.1
Veronen. <u>6. Iunij, &amp; 4. Iulij 1626.</u>	312.1
Vigleuanen. <u>13. Nouembris 1600.</u>	473.2
Vlixbonen. <u>5. Nouembris 1616.</u>	375.1
& <u>31. Ianuarij 1615.</u>	391.1
& <u>19. Aprilis 1619.</u>	397.2
Vrbeuetana <u>9. Septembris 1628.</u>	453.2

## Summa Privilegij Regis Christianissimi.

**L**UDOVICVS XIV. Deigratiâ Galliarum, & Navarra Rex Christianissimus, singulari Præiudicio sanxit, ut quis per vniuersos Regnorum suorum fines, iotta decem annos à die huiusmodi impressionis computandos imprimat, seu typis excudendos curet, & venales habeat Libros, tam editos, quam edendos, D. D. Augustini Barbesse Lusitani I. P. D. Episcopi Vgentini, &c. præter LAVRENTIUM ARNAVD Bibliopolam Lugdunensem, aut illos quibus ipsemet concesserit: Prohibuit insuper eadem auctoritate Regiâ omnibus suis subditis eosdem libros extra Regni sui limites imprimendos curare, vel quempiam vbiicumque fuerit, ad id agendum impellere ac instigare, sine consensu dicti LAVRENTII ARNAVD. Idque omne sub confiscatione librorum, aliisque poenis contra delinquentes expressis, vti latius patet in litteris datis Parisiis, die 26. Iunij 1650.

Ex mandato Regis

Sigistum

BERAVD,

Hæc ultima editio desus excudi die 11. Iunij 1617.



# COLLECTANEA DOCTORVM

In varia Concilij Tridentini Decreta,  
& Canones.



## SESSIO PRIMA.

Decretum de inchoando Concilio.

1. Concilia generalia an errare possint.
2. Papa dispensat super Concilium generale si de eo faciat expressam mentionem.  
Decretum Concil. Trident. derogatur per claus. Non obstantibus, &c. ibid.
3. Episcopus dispensat contra Concilium.
4. Episcopus ex magna causa necessitatis, vel utilitatis dispensat contra Concilium.
5. Decreta omnia Concil. Trident. continent decretum irritum.
6. Littera, & constitutiones contra Concil. Trid. reddenda sunt ad Ius inuicem.

**P**LACET-ne vobis, ad laudem & gloriam sanctæ & individue Trinitatis, Patris, & Filij, & Spiritus sancti, ad incrementum & exaltationem Fidei, & religionis Christianæ, ad extirpationem hæresum, ad pacem, & unionem Ecclesiæ, ad reformationem Cleri, & populi Christiani, ad deprefionem, extinctionem hostium Christiani nominis decernere, & declarare, sacrum Tridentinum & generale Concilium incipere, & inceptum esse? *Respondunt, PLACET.*

## Indictio futura Sessionis.

Et cum proxima sit celebritas Natiuitatis Domini nostri Iesu Christi, & subsequantur alix festiuitates habentes & incipientis anni, placet-ne vobis primam futuram Sessionem habendam esse die Iouis post Epiphaniam, quæ erit septima mensis Ianuarij anno Domini M. D. XLVI? *Respondunt, PLACET.*

1. **P**E Conciliorum generalium auctoritate, & an illa errare possint, & ab illo quæm à Romano Pontif. congregate valeant, dixi late in collect. ad cap. Canones 15. dist. 11.

2. An Papa dispenset super Concilium generale? Affirmatiue respondent, si de eo faciat expressam mentionem, & non sufficere clausulam derogatoriam. Cott. in memor. verb. Clausula, Non obstantibus. Rebuffan. ant. Habit. verb. 2. am. notatione pag. mibi 580. cum seq. C. v. filius pro patre, & in praxi benefact. de dispens. super defuncti natalium, n. 24. Guriott. praxi. lib. 3. q. 17. num. 2. 31. Aloysi. Ricc. in collect. decis. 4. collect. 1. 367. prope finem. Hentiquan. sum. lib. 13. c. 17. §. 3. Zeibl. in praxi Episcop. p. 2. verb. absolutio. vers. di. ex quinto. Flores de Mena. var. lib. 1. q. 10. num. 50. Verall. decis. 268. n. 1. p. 2. Vital. de Campan. in tract. clausul. pag. 11. col. 1. num. 2. Marc. Antonin. var. resol. lib. 1. resol. 58. num. 6. Bonacin. de censur. disp. 4. q. 3. Barboi. Collect. in Concil. Trid.

puncto 2. num. 4. in fin. Borg. Causalcan. p. 1. decis. 19. num. 16. Campan. in dinerj. lura Canon. rub. 22. c. 1. p. 2. num. 154. vers. in causa. & rub. 11. cap. vltim. num. 25. Hleton. Fernandez de Ottero in repet. cap. 1. de iudic. n. 10. Monet. de commutat. vlt. volunt. cap. 5. d. n. 165. Stephan. Grat. disp. p. 1. cap. 397. d. n. 35. Fr. Emmari. quest. Regular. tom. 1. q. 2. art. 10. & tom. 3. quest. 36. art. 2. & quest. 39. art. 4. Azor. iustit. moral. p. 1. 2. lib. 5. cap. 14. q. 6. Valer. Reginald. in praxi fori panis. lib. 5. num. 2. Nicol. Garc. de benef. p. 4. c. 5. r. 50. Ego ipse de officio & p. uest. Episcopi p. 2. alleg. 33. num. 24. & in tract. de clausula vsus frequ. claus. 82. n. 1. Rot. in Valentina decimarum 8. Februarij 1588. coram Orano, & in Conden. exemptionis decimarum 13. Martij 1589. coram eodem, & in eadem 9. Decembris 1602. coram Penia, quas citat Anton. Riccioli de iure personarum extra. gremium Ecclesiæ existentium lib. 5. cap. 14. num. 16. & lib. 8. cap. 4. num. 6. vbi num. 74. adducit quoddam in decretis Concilij Trident. vbi non reperitur





## SESSIO III.

## Decretum de Symbolo Fidei.

1. Initium à Deo.

2. Symbolum unde dicatur.

3. Doctores de Symbolo Fidei agentes referuntur.

Consuetudo recitandi Symbolum Fidei ortum habere ab Apostolis. ibid.

Credo, sive Symbolum Fidei, à quo tempore recitari coepit in Missa. ibid.

**I**n nomine sanctæ, & indiuiduæ Trinitatis, Patris, & Filij, & Spiritus sancti.

Hæc sacrosancta, œcumenica, & generalis Tridentina Synodus, in Spiritu sancto legitime congregata, in ea præsentibus eisdem tribus Apostolicæ Sedis Legatis, magnitudinem rerum tractandarum considerans, præsertim earum, quæ duobus illis capitibus de extirpandis hæresibus, & moribus reformandis, continentur, quorum causa præcipue est congregata: agnoscens autem cum Apostolo, non esse sibi collusionem aduersus carnem & sanguinem, non aduersus spirituales nequitias in celestibus, cum eodem omnes & singulos in primis hortatur, ut confortentur in Domino, & in potentia virtutis eius, in omnibus lumentes: scutum fidei, in quo possint omnia tela nequissimi ignea extinguere, atque galilei spei salutis accipiant cum gladio spiritus, quod est verbum Dei: Itaque, ut hæc pia eius sollicitudo principium, & progressum suum per Dei gratiam habeat, ante omnia statuit, & decernit præmittendam esse confessionem fidei: Patrum exempla in hoc secta, qui sacrationibus Concilij hoc scutum contra omnes hæreses in principio suarum actionum apponere consueverunt: quo solo aliquando & infideles ad fidem traxerunt, hæreticos expugnaverunt, & fideles confirmarunt. *¶ Quare Symbolum fidei*, quo sancta Romana Ecclesia vitur, tanquam principium illud, in quo omnes, qui fidem Christi profitentur, necessariò conueniunt, ac firmamentum firmum & vnicum, contra quod portæ inferi nunquam præualebunt, totidem verbis, quibus in omnibus Ecclesiis legitur, exprimendum esse censuit, quod quidem eiusmodi est.

**C**REDO in vnum Deum Patrem omnipotentem, factorem cæli & terræ, visibilium omnium, & inuisibilium: & in vnum Dominum Iesum Christum, Filium Dei vnigenitum, & ex Patre natum ante omnia sæcula: Deum de Deo, lumen de lumine: Deum verum de Deo vero: genitum, non factum, consubstantialiæ Patri, per quem omnia facta sunt: qui propter nos homines, & propter nostram salutem descendit de cælis, & incarnatus est de Spiritu sancto ex Maria Virgine, & homo factus est, crucifixus etiam pro nobis sub Pontio Pilato, passus & sepultus est: & resurrexit tertia die, secundum Scripturas, & ascendit in cælum, sedet ad dexteram Patris, & iterum venturus est cum gloria iudicare vivos & mortuos, cuius regni non erit finis: & in Spiritum sanctum Dominum, & viuificantem, qui ex Patre Filioque procedit: qui cum Patre & Filio simul adoratur, & conglorificatur, qui locutus est per Prophetas: & vnā sanctam Catholicam & Apostolicam Ecclesiam. Confiteor vnum Baptisma in remissionem peccatorum: & expecto resurrectionem mortuorum, & vitam venturi sæculi. Amen.

## Indicium futuræ Sessionis.

**E**ADEM sacrosancta, œcumenica & generalis Tridentina Synodus, in Spiritu sancto legitime congregata, in ea præsentibus eisdem tribus Apostolicæ Sedis Legatis, intelligens multos Prælatos ex diuersis partibus accinctos esse itineri, nonnullos etiam in via esse, quo huc veniant, cogitantesque omnia ab ipsa Synodo decernenda, eo maioris apud omnes existimationis & honoris videri posse, quo maiori fuerint, & pleniori Patrum concilio, & præsentia sancta, & corroborata: statuit, & decreuit, futuram Sessionem post præsentem celebrandam esse die Iouis, quæ subsequetur Dominicam Lætare, proximè futuram: interim tamen non differri discussionem, & examinationem eorum, quæ ipsi Synodo discutienda, & examinanda videbuntur.

1. **I**n nomine sanctæ, &c. Concordat Apostolus ad Coloss. ubi, quodcumque faciis in verbo, & opere, in nomine Domini Iesu Christi facite. Vide multa quæ tradunt Lulian. Ioan. Vallen. Peixotius in addit. ad reper. Significatio de Homedasi ad rubr. C. qui admittit. ex nom. 1. Mot. de contrail. 2. ut. Quomodo contrail. des. ciat. n. 27. non segg. Fr. Paulin. Bert. Lucenl. in praxi

crimin. Regul. sic. 4. in princ. num. 6. Cardin. Pereira. de emp. & vendit. cap. 1. num. 1. & 14. latè Stephan. Gratian. Marchia decif. 1.

*¶ Quare Symbolum fidei, &c.* Symbolum dicitur à *scio*, quod est simul, & *scio*, quod est moralis, quia vnusquisque Apostolorum suum morcellum, id est, partem suam apposuit, gloriæ in rubr. de summa. Trinit.

Ephef. 6.  
a. c. qui res.  
stat. 11. q. 3.

8. Concil.  
Niz. Conc.  
Rom. sub  
Iul. Conc.  
H. 7. in  
principio,  
Concil.  
Const. 6.  
actioe 17  
cum sim. c.  
3. dist. 11. c.  
baptizatioe  
eum seq. de  
consecr.  
dist. 4. c. 1. de  
summa Tri-  
nit.

6. March. 1. c.  
cap. in dono  
3. 1. dist. 1.  
c. Saluatoris.  
1. q. 3.



*Thom.* Vel dicitur secundum Dionysium à *Thom.*, quod est *Thom.*, & *Thom.*, quod est *Thom.*, vel *Thom.*, quia de omnium Apostolorum conveniētia stabilitum fuit, Gregor. Lopez lib. 1. *verb. deca-*  
*doz. 1. 3. par. 1.*

De Symbolo fidel vide S. Augustin. *serm. 115. 8.*  
119. S. Ambros. *serm. 38. de ieiuniis quadrag. S. Hie-*  
*ron. epist. 61. ad Pammachium.* Turcetem. lib. 1. *sua*  
*um. cap. 19. Bann. 2. 2. S. Thom. quest. 1. art. 9. Repet.*  
*Inquisit. verb. Eccl. Rustin. de Symbolo fidei. Azot.*  
*instit. moral. p. 1. lib. 8. c. 5. Petr. Ledetm. in summ. p. 1.*  
*tract. de doctrina Christiana, in princip. Molfes. in sum.*  
*Theologia moralis, tract. 1. cap. 2. Cortolanam compen-*  
*ditio Concil. Constantinopolitani à pag. 91. Diego de*  
*Guzman. de la excelencia del sacrificio de la ley Ena-*  
*gelica. p. 2. c. 7. 4. 2. Simon Vaz Harbosa, frater meus,*  
*in 1. 1. de fide significat mysterio sacrificij Missa c. 43.*  
*novissime D. Ioan. Serianus expressit. Missa sacrosan-*  
*cti c. p. 1. n. 90. cum seqq. vbi ita ait, Consecrationem*  
*hanc scilicet recitandi symbolum fidel in Missa*  
*ab Apostolis post compositum Symbolum ortum*  
*davisse, probat Duanet de rubic. Eccl. lib. 2. c. 24.*  
*n. 14. au. dicitur S. Dionysij Aetopagite. Apostoli*  
*eisim antequam adinvenim separatim, ut dicunt*  
*Ioan. Eekius in enchirid. verb. Concil. Card. Baron.*  
*annal. Eccles. anno Christi 44. num. 1. 3. Anton. Poll-*  
*etius. in Aparatu sacro, verb. Concilium. & alij quando*  
*erant in p̄dicando, ut ad predicandum Euan-*  
*gelium per totum inuendum iter instituebant, Concilium*  
*quoddam celebrabant in quo & Missam ordi-*  
*navant, & singuli singulos articulos proponentes,*  
*ut colligitur ex S. Clemente Romano epist. 1. ad Ia-*  
*coab. fratrem Domini, ex S. Leone Epist. 96. quæ est ad*  
*Pulcher. ex S. Augustino serm. 115. de tempore, & ex*

aliis, Credo, siue Symbolum composuerunt, à quo  
tempore, teste S. Dionysio Aetopagita de Eccl.  
Hic. c. 3. ut notatur Dionys. Carhus. & Durant.  
vbi supra, in Missa recitari cepit, & recitatum fuit  
idem Apostolorum Symbolum in Ecclesia Roma-  
na vsque ad tempora Benedicti VII. (Octauum nu-  
cupari, ut aduerit Diacon. in eius vita. nam quam-  
uis dicat Platina in vita eiusdem, iussu S. Marci Pa-  
pæ fuisse in Missa Symbolum Apostolorum cum  
Nicceno commutatum, & quamuis Luc. Pinel lib. 2.  
de Missa. 19. c. 2. sequens Innocentium III. id  
ipsum affirmet de S. Damaso I. & Symbolo Con-  
stantinopol. in quo per illam additionem, Filioque,  
contra Græcorum errores sanctissimæ Trinitatis  
mysterium apertius explicat, & quamuis utroque  
reseat, & approbet Rodolph. Tungrensis de can.  
obseru. prop. 3. absque dubio conformis est verò  
id, quod ex auctoritate Bernonis de rebus ad Mis-  
sam pertinentibus c. 2. qui se testem ocularem fa-  
cit, & fecit per 200. annos Innocentium præfessit  
dicunt Baron. ann. 447. n. 19. & Seuer. Binus in notis  
ad Concil. I. Constantinop. vtrputa Symbolum Apo-  
stolorum fuisse apud Romanos conseruatum, & in  
Missâ recitatum plusquam mille annos, hoc est, vs-  
que ad tempora Benedicti VII. qui metu diuisionis,  
202 schismatis, & precibus Imperatoris Henrici  
II. iussit ad maiorem Ecclesiarum conformitatem,  
ut Romana Ecclesia in Missa omnia Apostolorum  
Symbola, caneret Symbolum, quod Ecclesia His-  
paniarum & Gallie canebat ad eisd. Symbolo Con-  
stantinop. cum illa additione, Filioque, in quodam  
Toletano I. I. vel III. iuxta varias editiones ex do-  
ctrina Leonis I. Papæ contra Præisilianistas, & er-  
rores Græcorum, ut in modò dicebamus, facta.

SESSIO IV.

Decretum de Canonicis scripturis.

1. Canonica scriptura.
2. Opuscula SS. Patrum qua in Ecclesia Catholica re-  
cipiuntur.
3. Predicatio Episcopii in aliena diocesi prohibita.
4. Traditio diuina quæ?
5. Testamentum veteris.
6. Machab. cum libri.
7. Editio vulgata, & Latina.

**S**ACROSANCTA, œcumenica, & generalis Tridentina Synodus, in Spiritu  
sancto legitimè congregata, præidentibus in ea eisdem tribus Apostolicæ  
Sedis Legatis, hoc sibi perpetuò ante oculos proponens, vt, sublati errori-  
bus, puritas ipsa Euangelij in Ecclesia conseruetur: quod promissum antè  
per Prophecias in Scripturis sanctis, Dominus noster Iesus Christus, Dei filius proprio  
ore primum promulgauit, deinde per suos Apostolos, tanquam fontem omnis, & saluta-  
ris veritatis, & morum disciplinæ, a omni creatura predicari iussit: perspicuè hanc  
veritatem, & disciplinam conueneri sibi in libris scriptis, & sine scripto traditionibus, quæ  
iphus Christi ore ab Apostolis accepit, aut ab ipsis Apostolis, Spiritu sancto dictante, quasi  
per manus traditæ ad nos vsque perueniunt, orthodoxorum Patrum exempla secuta, om-  
nes libris tam veteri, quam noui Testamenti, cum vtriusque vnus Deus sit auctor, necnoo  
etiam ipsas, tum ad fidem, tum ad mores pertinentes, tanquam vel ore tenus à Chri-  
sto, vel Spiritu sancto dictatas, & continua successione in Ecclesia Catholica conseruatas,  
sibi pietatis affectu, ac reuerentia suscipit, & veneratur. Saerorum verò librorum \* Indi-  
cem huius decreto adscribendum censuit, ne cui dubitatio suboriri possit, quinam sint, qui  
ab ipsa Synodo suscipiuntur. Sunt verò Infrascripti, 7 Testamenti veteris, quinque Moy-  
si id est, Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri, Deuteronomium, Iosue, Iudicum, Ruth,  
quæ or Regum, duo Paralipomenon, Esdræ primus & secundus, qui dicitur Nehemias,  
Tobias, Iudith, Esther, Job, Psalterium Davidicum centum quinquaginta Psalmorum, Pa-  
rabolæ, Ecclesiastes, Canticum Canticorum, Sapientia, Ecclesiasticus, Itaias, Hieremias  
cum Baruch, Ezechiel, David, duodecim Prophetæ minores id est, Osee, Ioel, Amos,  
Barbof. Collect. in Concil. Tri-  
d.

Matt. ult.

\* In cap.  
Apoc c. 14.  
Gelas. in  
con. 1170.  
cp. Concil.  
Lond. c. 19.  
Concl. Cæ-  
sar. 1170.  
c. sancta Ro-  
mana d. 1.  
& sim. cp.  
Eugen. in  
Concl.  
Flor. ad  
Armenos.

## 6 Collectanea Doct. in Concil. Trid.

Abdias, Ionas, Michas, Nahum, Abacuc, Sophonias, Aggeus, Zacharias, Malach. *Id duo Machabeorum*, primus & secundus. Testamenti noui, quatuor Euangelia secundum Mattheum, Marcum, Lucam, & Ioannem: Actus Apostolorum & Luca Euangelista conscripti: quatuordecim Epistolæ Pauli, ad Romanos, duæ ad Corinth. ad Galatas, ad Ephes. ad Philippenf. ad Colossenf. duæ ad Theſſal. duæ ad Timoth. ad Titum, ad Philemonem, ad Hebræos: Petri Apostoli duæ, Ioan. Apostoli tres: Iacobi Apostoli vna: Iudæ Apostoli vna, & Apocalypſis Ioannis Apostoli. *Si quis autem libros ipsos integros cum omnibus suis partibus, prout in Ecclesia Catholica legi consueuerunt, & in veteri vulgata Latina editione habentur, pro sacris, & canonicis non suscepit, & traditiones prædictas sciens & prudens contempserit, anathema sit.* Omnes itaque intelligant, quo ordine, & via ipsa Synodus, post iactum fidei confessionis fundamentum, sit progressura, & quibus potissimum testimoniis, ac prædiis in confirmandis dogmatibus, & instaurandis in Ecclesia moribus, sit vsura.

1. **V**ide Paul. Fulse, de *visitat. lib. 2. cap. 31.* Iodoc. Cocc. *rom. 1. sub theſauri Catholici lib. 6. de sacris Scripturis. Azor. insit. moral. p. 1. lib. 8. cap. 1.*
2. De opusculis SS. Patrum, quæ in Ecclesia Catholica recipiuntur, agunt Gelaf. in *cap. sancta Romana 15. dist. Couart. lib. 4. var. cap. 16. per in. Simanc. de Cathel. insit. c. 59. Can. de locu Theol. lib. 2. cap. 5. Cardin. Bellarm. *rom. 1. lib. 1. de verbo Dei cap. 4. non segg. Iacob Greſſer. in defens. Bellarm. rom. 1. lib. 1. cap. 4. Ego ipse in collect. ad cap. sancta Romana. Et de Can. Apostolorum egi de cap. Canonici, 16. dist. & de Canon. sextæ Synodi, & Trullan. ad cap. sextam, ead. dist.**
3. *a. Omni creatura predicari iussu* ] Matc. 16. *Exiit in mundum vnusquisque predicare omni creatura.* Matt. vlt. *Exiit ergo docere omnes gentes, &c.* Vide Steph. Gratian. *discept. forens. c. 393. num. 11.* vbi intelligit, nisi in alienis Diæcesibus prohibeantur ab Episcopis locorum, refero Ego ipse de officio & potestate Episcopii p. 3. alleg. 76. num. 3.
4. *a. In libro scriptum, &c.* ] Vide Azor. *insit. moral.*

p. 1. lib. 8. cap. 4. quæ. 1. vbi quæ. 2. vocat traditionem diuinam illam quæ in Scripturis non continetur expetisse, sed adhibito communi Patrum, vel Ecclesiæ sensu, certa, & necessaria consequitione ex sacris Literis, colligitur, & q. 3. querit, quænam sint traditionum genera.

2. *Testamenti veteris, &c.* ] Vide Azor. *insit. moral. p. 1. lib. 8. cap. 1. quæ. 4.* vbi quænam sint libri sacri & libri Canonici.

3. *Id duo Machabeorum.* ] Vide Arnald. Pontac. in *amot. ad Enſeb. Caſariensem. col. mibi 446. Azor. d. cap. 1. quæ. 3. vers. libri porre.* vbi enumerat libros de quibus aliquando scriptores Ecclesiastici dubitauerunt.

4. *Si quis autem libros &c.* ] Vide Azor. *insit. moral. part. 1. lib. 8. cap. 3. q. 2. vbi q. 3. resoluisset, quod appellatione vulgata & Latine editionis non damnetur exemplaria Hebræica, vel Græcæ, ex quibus tanquam ex fontibus Latina editio fluxit, quæ quidem retinent suam fidem & auctoritatem, vbi incorrupta, & integra fuerint.*

### Decretum de editione & vsu sacrum librorum.

1. Scriptura sacra verba non aliter intelligenda, nisi quemadmodum Ecclesia Catholica semper intellexit.
2. Scripturam interpretari licet præter proprium sensum à Patribus acceptum.
3. Libri non sunt imprimendi nisi prævia licentia. *Quid in Portugalia, & in Regno Castellæ. ibid.*
4. Libri non sunt imprimendi sine nomine Auctoris, vel certi Collegii. *Litterarum primæ vsui. ibid. Typographi. ibid.*
5. Regulariter de quorum licentia libri sunt imprimere possunt.

6. Librorum probatio in scriptis danda, & cur. *In librum examinatione diligens adhibenda observatio. cur. ibid.*
7. Predicatores debent in suis confessionibus abstinere à fabulis & falsis reuelationibus.
8. Scripturam sacram verba ad profanum, & vanam interpretationem conuerti nefas est.
9. Episcopus graviori procedere potest contra quoscunque etiam laicos, arguentes sententia & verba 8. Scriptura ad scurrilia, & fabulosa.
10. Predicatores in suis Concursibus fabulas, & falsas reuelationes predicantes debent rigorose ac severè puniri ab Episcopis.

**I**nsuper eadem sacrosanct. Synodus considerans non parum vilitatis accedere posse Ecclesiæ Dei, si ex omnibus Latinis editionibus, quæ circumferuntur, sacrorum librorum, quænam pro authentica habenda sit, innotescat, statuit, & declarat, vi hæc ipsa vetus, & vulgata editio, quæ longo tot sæculorum vsu, in ipsa Ecclesia probata est, in publicis lectionibus, disputationibus, prædicationibus & expositionibus pro authentica habeatur, & vt nemo illam recitare quous prætextu audeat, vel præsumat.

Præterea, ad coercenda petulantia ingenia, decernit, vt nemo, suæ prudentiæ innixus, in rebus fidei, & morum, ad ædificationem doctrinæ Christianæ pertinentium, sacram Scripturam ad suos sensus contorquens, a contra cum sensum quem tenuit, & tenet sancta mater Ecclesia, cuius est iudicare de vero sensu, & interpretatione Scripturarum sanctarum, aut etiam b contra vnamquemque consensum Patrum ipsam Scripturam sacram interpretari audeat, etiam si huiusmodi interpretationes nullo vnquam tempore in lucem edendæ forent. Qui contra venerint, per Ordiparios declarentur, & poenis à iure statutis puniantur.

a. Sup. hæc, & c. Adam in fin. 14. q. 3. & infra, lib. 1. c. 1. b. Hic Synodus in Truc. c. 9. quam parat Can. c. c. emittit, fin. de verb. significat.

*¶ Sed & impressoribus modum in hac parte, ut par est, imponere volens, qui iam sine modo, hoc est, putantes sibi licere quicquid libet, sine licentia superiorum Ecclesiasticorum, ipsos sacre Scripturæ libros, & super illis annotationes, & expositiones quorumlibet indifferenter, sæpè tacito, sæpè etiam ementio prælo, & quod gratius est, & sine nomine auctoris imprimunt, alibi etiam impressos libros huiusmodi temerè venales habent, decernit, & statuit, ut posthac sacra Scriptura, potissimum verò hæc ipsa vetus & vulgata editio quam emendatissime imprimatur, & nullique liceat imprimere, vel imprimi facere quosvis libros de rebus sacris sine nomine auctoris, neque illos in futurum vendere, aut etiam apud se retinere, nisi primum examinati, probatique fuerint ab Ordinario, sub pœna anathematis & pecuniæ, in *Canone Concilii nonissimi Lateranensis* apposita. \* *¶ Et si Regulares fuerint, ultra examinationem, & probationem huiusmodi licentiam quoque à suis superioribus impetrare teneantur, recognitis per eos libris, iuxta formam suarum ordinationum. n. Qui autem scripto eos communicant, vel evulgant, nisi antea examinati probatique fuerint, eisdem pœnis subiaceant, quibus impressores. Et qui eos habuerint, vel legenerint, nisi prodiderint auctores, pro auctoribus habeantur. Ipsa verò huiusmodi librorum si probatio in scriptis detur, atque ideo in fronte libri, vel scripti, vel impressi, authenticè appareat: idque totum, hoc est, & probatio, & examen, gratis fiat: ut probanda probentur, & reprobata improbanda. & Posthac temeritatem illam reprimere volens, quæ ad profana quæque convertuntur, & torquentur verba à & sententia sacra Scriptura, ad scurtilia scilicet, fabulosa, vana, adulationes, detractiones, superstitiones impias, & diabolicas incantationes, divinationes, sortes, libellos etiam famulos, mandata, & præcipit, ad tollendam huiusmodi irreverentiam & contemptum, ne de cætero quisquam quomodolibet verba Scripturæ sacre ad hæc, & similia audeat usurpare: ut omnes huius generis homines, temeratores, & violatores verbi Dei, iuris & arbitrij pœnis ut per Episcopos coercentur.**

*Indictio futuræ Sessionis.*

Item hæc sacrosancta Synodus statuit & decernit, proximam futuram Sessionem tenendam, & celebrandam esse Feriâ quinta, post sacratissimum Festum proximum Pentecostæ.

*¶ Contra eum sensum, quem tenuit, &c. 1. Sacre Scripturæ verba non aliter esse intelligenda, nisi quemadmodum Ecclesia Catholica semper intellexit, decreverunt Patres in Conc. Milevitano. cap. 2. docent Sebast. Medices in sum. commun. barenson. p. 1. q. 2. Martin. de Ayala de traditionibus Eccles. lib. 1. q. 7. Corduba lib. 4. q. 1. Tolet. q. 1. præf. 6. veritas signum vera fides, Cened. ad Decretal. collect. 8. num. 5. cum seq. Fulc. de visitat. lib. 1. cap. 17. num. 18. Eminent. de Valle de ensalmis, & incantat. epist. 1. sect. 1. 5. num. 27. & seqq. Azor. inst. moral. part. 1. lib. 8. cap. 2. q. 2. vers. respondet. Et Leo X. in Constit. 11. incip. Superna Mæjestas, edita in Conc. generali Lateranensi. sess. 2. excommunicationem Summo Pont. reservatam, tulit contra Prædicatores factam Scripturam interpretantes iuxta sensum contrarium proprio sensui, & interpretationibus Doctorum ab Ecclesia, vel usu approbatum. Verum hæc excommunicatio vñ recepta sit, cum vñ receptas non esse omnes fere alias eiusdem Concilij excommunicationes testentur, Cæter. verb. excommunicatio, in sum. num. 81. Nauarr. in Man. cap. 27. num. 110. & sequent. Vide Saaz. num. 1. diff. 12. sect. 6. num. 8. Filliue. in quest. moral. tract. 15. cap. 6. q. 1. 6. num. 17.*

*¶ Vtrum autem licitum sit interpretari Scripturam præter proptiū sensum à Patribus acceptum? Affirmant Bañes p. 1. q. 1. diff. 13. & 2. Azor. inst. moral. lib. 8. cap. 2. q. 3. Gabr. Valq. p. 1. diff. 3. c. 2. Becan. in tract. de Fide c. 3. q. 6.*

*¶ Sed & impressoribus, &c. 1. Concedit Concil. Lateran. sub Leone X. sess. 10. de emendat. librorum, ubi etiam statutum fuit quod nulli liceat imprimere, vel imprimi facere quosvis libros de rebus sacris sine nomine Auctoris, neque illos in*

*futurum vendere, aut etiam apud se retinere, nisi primum examinati probatique fuerint ab Ordinario & sancta Inquisitione. sub pœna anathematis, amissionis librorum, & pecuniæ. Vide Cast. lib. 1. de potest. legu. p. 1. cap. 8. vers. est etiam quædam lex. Fulc. de visitat. l. 2. cap. 1. 9. Felician. de censur. 10. de excommunicat. 2. q. 1. vers. qui librum pag. 95. And. Gambat. de officio, & potest. Legat. de Later. lib. 2. num. 430. Steph. VVeyms in constituti. no. 24. ex tunc ant. quo de sumptu, & per Concil. Trid. innovatas, constit. 24. num. 4. cum seqq. Alzed. de præf. Episc. dignit. p. 1. cap. 6. num. 76. Ma. hado en el presito Confessor. lib. 1. p. 3. tract. 4. docum. 4. num. 1. Valet. Reginald. in præxi fori panti. lib. 19. cap. 15. sect. 4. num. 256. Cened. ad Decretal. collect. 8. num. 1. Pissel. in præxi Episcop. p. 1. cap. 5. num. 41. in princ. Homobon. de Bonis de examine Ecclesiasticis tract. 7. cap. 2. q. 9. in princ. Metipsum de officio, & potestate Episcop. part. 3. allet. 90. num. 12. Hietom. Roderie. in compendio quest. Regular. resolut. 89. num. 1. vbi ait, quod dictum decretum Lateranense, quantum ad licentiam Ordinarij confirmavit Tridentina Synodus in præfensi sub eisdem pœnis pecuniæ, & anathematis, subditæ in Portugalia servari dictum decretum Lateranense, & in Regnis Castellæ vñ receptum esse, & in Regnis Castellæ summi Consilij Regij iuxta legem Regiam, Azor. inst. moral. p. 1. lib. 8. cap. 17. q. 1. vbi q. 2. idem resolut. de quacunque Scriptura.*

*¶ Sine nomine Auctoris. 1. Propter imminens periculum falsitatis, fraudis, aut dolique, in similibus libris anonymis plerumque laete solet, cum sub incognita facie quælibet libertus audaciusque præponantur, ut aduertit Steph. VVeyms d. constit. 24. num. 13. pag. 182. An sufficiat si nomen ceteri*

Collegij, conuentus, vel vniuersitatis apponatur: affirmat Azot. *in script. moral. p. 1. lib. 3. cap. 7. q. 3.* Steph. VVeyms d. *conf. 2. q. 1. 2.*

§ *Nulique liceat imprimere, &c.* Magnum sanè beneficium attulit vniuerso Orbì, ac Reip. literariæ primæque litterarum vñus, & eorum colligendarum, seu conscribendarum ratio, quibus mentis nostræ conceptus memorie mandare, aliisque communicare, nouo quasi loquendi genere darum fuit: sed nec minus beneficium præstitit excellentissimum typographice artis inuentum quo facilitate eandem litterarum editione seu expressione, ea quæ antea non nisi immenso labore, grauissimique sumptibus in scripturam redigi poterant, hodie compendiosiore methodo, & minoribus expensis ex vñico autographo. exiguo tempore pluries multiplicata redduntur, & cuique in publicum exhibenda communicantur, quod equidem inuentum, superiorem Germaniæ, ac vbi præcipuè Moguntinæ acceptum referunt Nacler. in *suâ chronographia vol. 2. generat. 49. ad annum. 1140.* Munsterus in *suâ chronographia lib. 3. Polyd. Virgil. de inuentoribus rerum lib. 2. cap. 7.* Hentius Panteleon de *virgii illiusdum Germania part. 2. ad annum 1440.* Stephanus VVeyms ad *constitutiones 25. xx. antiquiorum desumptas, & per Concil. Trid. innovatas, conf. 24. num. 1. pagina 279.*

§ *In canone Concilij nouissimi Lateranensi, &c.* Cuius dispositionem innovat Concilium Trident. in præfenti, vt dicit Stephan. VVeyms ad *constitutiones 21. ex iure antiquo desumptas, & per Concil. Trid. innovatas, conf. 24. pag. 275. & seqq.*

§ *Et si regulare fuerint, &c.* Vide Fr. Emman. *quæst. Regular. tom. 1. q. 8. art. 6. & tom. 2. quæst. 1. c. 4. art. 1. in fine.* Galetan. *Margaria casuum Conscient. verb. 1. q. 1. c. 1.* Hieron. Rodet. in *compendio quæst. Regular. lib. 89.* Metisium de officio, & potest. *Episcop. part. 3. alleg. 99. num. 14.* Nouaz. in *sum. Bullar. tit. de librorum impres. num. 2.* alter Nouaz. fratet in *lucerna Religiof. verb. impresio librorum, a princip. Tambutin. de iure Abbatis tom. 3. dist. 5. quæst. 1. num. 50.*

§ *Qui autem scripto, &c.* Referunt quidam generaliter ad omnes eos, qui libros, vel scripturas quaslibet ab Ordinarij non examinatas, nec approbatas communicant, vel euulgant, sicut etiam conciones, lectiones, & annotationes de rebus sacris priuatum scriptas, publicare, aut aliis communicare cuncta conscientia non possent credant, nisi examinatas & probatas prius fuerint. Alij autem existimant id magis restringendum & referendum solum ad scripta, seu libros contra prohibitionem impressos, aut imprimendos, & quos contingit aliquando vel nouum typis editos, vel antea semel impressos prius, aut fraudulenta intentione de integro transferri, aut aliis communicari. Sed quidquid sit, referunt Azot. *de cap. 17. q. 1. & Stephan. VVeyms d. conf. 24. num. 1. in fine.* illud notorium esse quod vsus vbiq; locorum iam passim obtinuerit, vt orationes, prælectiones, & scripta similia, etiam de rebus sacris, sine præuia censurâ, & inscriptioe nominis Auctoris illis passim & libere communicentur, præsertim quando nulla subest male veritatis suspitio. Lectiones, annotationes, disputationes, conciones, & alia similia, necnon tractatus permanentes, tum ad deuotionem, tum ad quietationem conscien-

tiarum, stimulationes Fratrum, & cætera huiusmodi, quæ sibi inuicem communicant. Fratres non posse sine licentia Superiorum euulgari, refert decisum Galet. d. *verb. legere 3.* & resoluist Alof. Ricc. in *decis. Curia Archiep. decis. 160. n. 6. part. 4.*

§ *Probatia in scriptis deunt.* Vt licet promptior, certiorque probatio omni occasione profecti possit; & quo magis illius veritas vniuique publicè possit innotescere, suber Concilium, vt semper in fronte libri vel scripti, vel impressi authenticæ examinatio, seu censura præponatur, vt aduertit Stephanus VVeyms d. *constitutiones 24. n. 10. pag. 281.*

§ *Et probanda probentur, & reprobanda improbanda.* Ex his verbis colligit Stephanus VVeyms d. *constitutiones 24. n. 8. pag. 28.* in fine, quoddam ex aminatione librorum diligens ac d'icretæ adhiberi debet obseruatio vt illa, quæ fide Catholica, aut pietati, morumque honestati aliquo modo sunt contraria, reuocentur, & expungantur, eaque adiuuantur, seu probentur, quæ publico bono, ac Religioni potissimum Christianæ, possint esse utilis, aut officiosa.

§ *Post hæc temeritatem, &c.* De prædicatoribus, quod debeant in suis concionibus abstinere à fabulis, & falsis reuelationibus, prius statuerat Concil. Lateranen. sub Leone X. *sess. 2.* quod refert Frater Ludouicus Miranda in *man. Prælat. tom. 1. quæst. 50. artic. 2. conclusio. 1. & 2.* Et de Prædicatorum munere, officio, & scientiâ, vide Gilbert. Scheub. de *Eccl. iust. vñ. lib. 3. cap. 15. cum sequentibus.*

§ *Et si sententia sacra Scripturæ, &c.* Quoddam nefas sit, Scripturatum sacratum verba ad prauam & vanam interpretationem conuertere, docet Azot. *in sum. moral. 1. lib. 3. cap. 1. quæst. 4.* & vide ad quid Emman. de Valle de *incantat. & enia m. opuscul. 7. sess. 3. cap. 1. num. 2.*

§ *Per Episcopos coercerunt.* Vide Monta de *incantat. & enia m. sess. 3. cap. 1. num. 5. verb. unde dicendum.* Ioseph Vela de *pauitate Episcop. circa puniendi & inquirenda crimin. part. 1. sub num. 79.* Episcopam contra quoscumque etiam laicos torquentes sententias, & verba sacre Scripturæ ad vituperilia, & fabulosas grauius procedere posse, resoluist Paul. Fusc. de *visitat. lib. 2. cap. 11. num. 14.* aduertens inde factum esse, & optimè, vt in prosecutione Fidei faciendâ à Prælati, Theologi, & alij, inferatur illa clausula inter alias sponsones de admitterenda sacra Scriptura, & quod tam nunquam quæquam accipiet, & interpretabitur nisi iuxta vñanimum sensum Patrum in consilio. *Vñ. incip. Innotetum nobis.*

Quoddam Prædicatoribus in suis Concionibus fabulas, & falsas reuelationes prædicandas debent rigorosè ac seuerè puniri ab Episcopis diocesanis, ex Concilio Lateran. *dist. 11.* & ex hoc decreto, colligunt Ludov. Miranda d. *quæst. 50. artic. 7. conclus. 1.* Homobon. de *bonis de excommunicatione. Eiusd. tract. 11. cap. 7. quæst. 8. resolut. 3. in fine.* Alof. Ricc. in *decision. Curia Archiep. Neap. l. dec. 1. num. 2. parte 4.* Ioan. de Solorzano de *Indiarum iure tom. 2. lib. 3. cap. 2. num. 64. & 61.* Nou. t. in *lucerna Religiof. verb. Prædicatores num. 1. pag. 201.* Ego ipse de officio, & potest. *Episcopi part. 3. alleg. 76. num. 48. & 49.*

## SESSIO V.

## Decretum de peccato originali.

1. Peccatum originale.
2. Infantes baptizandi.
3. Baptizandi debent Christianorum parvuli recentes, quantumvis parentes recusarent.
4. Indurum, & aliorum infidelium infantes ante usum rationis inuitis parentibus licet baptizari non possunt.
5. Infans quia etate dicatur habere usum rationis.
6. Baptismus confert gratiam.
7. Peccatum originale, & peccata actualia, que commissa sunt ante Baptismum, remittit gratia in Baptismo produlta.
8. Penalitates in hac vita de facto non tollit Baptismus.

9. Concupiscentia manet in baptizato.
10. Conceptus immaculata B. Virginis.
11. Paulus quid statueret circa conceptionem immaculatam B. Virginis.
12. Gregorius X<sup>us</sup> de eadem re.
13. Prædictis viribus Fratribus contradicitur licentia in quibuscumque priuatis eorum colloquiis differre de materia Conceptionis B. Virginis.
14. Vniuersitates studiorum nonnulla statuta se adstringunt defendendi opinionem quam immaculata Virgini in suo concepta.



**T** fides nostra Catholica, sine qua impossibile est placere Deo purgatis etro-  
nibus, in sua sinceritate integra, & ilibata permaneat: & ne populus Chri-  
stianus omni vento doctrinæ circumferatur: cum Serpens ille antiquus, huma-  
ni generis perpetuus hostis, inter plurima mala, quibus Ecclesia Dei his no-  
stris temporibus perturbatur, etiam de peccato originali, eiusque remedio non solum no-  
ua, sed vetera etiam dissidia excitauit: sacrosancta, oecumenica, & generalis Tridentina  
Synodus in Spiritu sancto legitime congregata, præsentibus in ea eisdem tribus Aposto-  
licæ Sedis Legatis, iam ad reuocandos errantes, & nutantes confirmandos accedere vo-  
lens, sacrarum Scripturarum & sanctorum Patrum, ac probatissimorum Conciliorum testi-  
monia, & ipsius Ecclesiæ iudicium & consensum secuta, hæc de ipso peccato originali sta-  
tuit, statetur, ac declarat.

1. *a. S.* <sup>1</sup> *quis non confiteatur primum hominem Adam, cum, mandatum Dei in paradiso*  
fuisse transgressus, statum, sanctitatem, & iustitiam, in qua constitutus fuerat, amisisse,  
incurrisseque per offensam præuagationis huiusmodi iram, & indignationem Dei, atque  
ideo mortem, quam antea illi comminatus fuerat Deus, & cum morte captiuitatem sub  
eius potestate, <sup>2</sup> qui mortis deinde habuit imperium, hoc est, diaboli, totumque Adam  
per illam præuagationis offensam, secundum corpus, & animam in detectis commuta-  
tum fuisse, anathema sit.

2. Si quis Adæ præuagationem sibi soli, & non eius propagani, asserit, nocuisse: &  
accepit a Deo sanctitatem, & iustitiam, quam perdidit, sibi soli, & non nobis etiam cum  
perdidit: aut inquinatum illum per inobedientiam peccatum, mortem & penas corporis  
tantum in omne genus humanum transfudisse, non autem & peccatum, quod mors est  
animæ, anathema sit, cum contradicat Apostolo dicenti: Per unum hominem peccatum  
intrauit in mundum, & per peccatum mors, & ita in omnes homines mors pertransiit, in  
quo omnes peccauerunt.

3. *b. Si quis hoc Adæ peccatum, quod origine vnum est & propagatione non imita-*  
tione transfusum omnibus inest unicuique proprium, vel per humanæ naturæ vires, vel  
per aliud remedium asserit tolli, quam per meritum vnus mediatoris Domini nostri Iesu  
Christi, qui nos Deo reconciliauit in sanguine suo, factus nobis iustitia, sanctificatio,  
& redemptio, aut negat ipsum Christi Iesu meritum per Baptismi Sacramentum in forma  
Ecclesiæ ritè collatum, tam adultis, quam paruulis applicari, anathema sit: quia non est  
aliud nomen sub cælo datum hominibus in quo oporteat nos saluos fieri: Vnde illa <sup>1</sup> vox:  
Ecce Agnus Dei: Ecce qui tollit peccata mundi. Et illa: <sup>2</sup> Quicumque baptizati estis,  
Christum induistis.

4. *γ. Si quis paruos recentes ab vteris matrum baptizandos negat, etiam si fuerint*  
baptizati parentibus orti, aut dicit <sup>1</sup> in remissionem quidem peccatorum eos baptiza-  
ri, sed nihil ex Adam trahere originalis peccati, quod regenerationis lauacro necesse sit  
expiari ad vitam æternam consequendam, vnde sit consequens, vt in eis forma Baptis-  
matis, in remissionem peccatorum non vera, sed falsa intelligatur, anathema sit, quo-  
niam non aliter intelligendum est id, quod dixit Apostolus: <sup>2</sup> Per vnum hominem pec-  
catum intrauit in mundum, & per peccatum mors, & ita in omnes homines mors per-  
transiit, in quo omnes peccauerunt, nisi quemadmodum Ecclesia Catholica vbique dis-  
fusa semper intellexit: propter hanc enim regulam fidei ex traditione Apostolorum,  
etiam

Hebr. 11.

Ephes. 1.  
Genes. 3.Infra 117.  
& 114.a. Celesti.  
p. 1. c. 4.  
Genes. 12.  
b. Concil.  
Africanu-  
m. 203.c. Rom. 5.  
1. Cor. 15.  
Concil.  
Azuagend.  
a. cap. 8.  
Rom. 5.  
d. Cap. pla-  
cui, c. rege-  
nerant, & c.  
e. quærit in  
fin. de eoa-  
sec. dist. 4.  
e. 1. Tim. 2.  
f. 1. Cor. 1.  
Col. 1. cap.  
molti de  
pæ. dist. 4.  
g. Ad. 4.  
h. Ioan. 1. c.  
e. c. c. de  
consecrat.  
dist. 4.  
i. Galat. 3.  
l. Con. Mi-  
leuran. c. 1.  
Con. Aphr.  
77. & pla-  
cui, de cōc.  
dist. 4.  
m. Rom. 5.  
n. p. c. c.  
o. quærit in  
fin. & c.  
p. c. c. de  
consecrat.  
dist. 4.



Angelis de Baptismo, dial. 2. §. 156. Petr. de Ledema  
in *nom. part. 1. de Sacram. vbi de Baptismo*, c. 19. Bonac-  
in *dial. 2. quæst. 7. n. 4. Cardof. in praxi Indicum, verb.*  
*Baptismus*, num. 14. ac proinde delere omnem pec-  
catum peccatis debuitam, tradunt S. Thom. 4. p. quæst.  
69. ar. 1. Petr. de Ledema de cap. 9. *vers. tertia con-*  
*clusionis*, fol. Lxviii. d. p. 1. cap. 1. num. 12. Bonacin-  
in *quæst. 7. num. 3.* scilicet quoad Deum, et in foro po-  
litico, *scilicet cap. 2. d. 1. de auct. Dec.* cap. 1. 30.  
Et in casu, qui in Ecclesiis, num. 83. cum seqq. de  
*confess. Couar. lib. 2. cap. 1. sub n. 4.* Sured. de *alimen-*  
*tis*, l. 7. §. 1. C. 4. Sanchez de *Matrim.* lib. 10. disp. 1. num. 5.  
Fazius in *praxi criminis* p. 3. §. 98 n. 150. Cenedad *De*  
*criminali*, lib. 2. num. 3. Anton. Riccius de *acti.* lib. 4.  
cap. §. 5. n. 17.

1. Pœnalitates tamen in hac vita de facto non auferre afferunt S. Thom. *d. quæst. 69. art. 3.* Valer. Reginald. *d. lib. 17. n. 63.* Bonacin. *d. pœnit. 7. n. 7.* Ego ipse in collect. ad c. maiores, n. 8. de Baptismo.

Vide Henricum in summa p. 1. lib. 1. c. 16. §. 2. & §. 9. Aegidius de Coniunctis d. 9. q. 1. n. 6. Iul. Labor. de Indulgencijs p. 1. c. 3. §. 12. & 21. nouissimè Fr. Mag. Franciscus de Seneca in l. 1. S. Thome 1. 2. q. 74. a. 4. dub. 4. n. 33. in prima pag. 366. ubi dicit Concilium in praefatis definiti concupiscentiam, siue prauam inclinationem appetitus ad malum non habere rationem culpae, sed appellari peccatum, quia est ex peccato, aculeat originali, & inclinat in peccatum, felicitas actuale, & idè dicitur fomes peccati, qui relinquitur in tenatos post Baptismum ad agonem & pugnam, ut et resistendo magis mereantur. Hurtado d. 4. lib. 6. de Baptismo diff. 1. in fine.

[ *¶ Nō cōte nōn cōfessionibz, &c.* ] Nullum esse peccatum in sensualitate sine confessione voluntatis, probat ex hoc text. Ft. Mag. Franciscus de Araujo d. q. 74. art. 4. dub. 3. n. 33. pag. 264.

10. *Declaratur tamen, &c.* Vide Stephanum V Veyms ad consilium 24. ex antiquo iure de sumptis, & per Concil. Tridentinum, consilij. 18. pag. 203. cum seqq. ubi dicit innovari Extravag. cum praeterfisse, & Extravag. grane nimis, de relig. & veter. Sancti inter communes, per text. Concilij in praefenti, & vnum ad alterum multipliciter declarat. De immaculata Beatissimae Virginis Conceptione libros integros cadete Lusitanus Fr. Agidius, de praesentatione, & Hispanus Ferdinandus Quintus de Salazar, illamque immuniti fuisse a peccato originali multis comprobant, Henriquez in sum. lib. 3. cap. 11. §. 3. prope fin. Fr. Emmam. quæst. Regal. tom. 1. quæst. 57. Spinin speculo ressum. gloss. 3. in princ. n. 17. Surt. de Relig. tom. 1. lib. 2. c. 8. num. 2. Valquez in s. p. S. Thome, tom. 2. disp. 116. Couall commun. contra communes, quæst. 346. Aldrete de Religiosa disciplina tractat. lib. 2. cap. 20. num. 4. Campan in divers. Juris Canon. rub. 2. cap. 13. num. 139. Martin. Delric. ubi quæst. Adag. lib. 4. cap. 1. quæst. 3. sect. 9. Azor. iussu moral. part. 1. lib. 4. cap. 34. quæst. 3. Galpante de Iure publico, lib. 3. tit. 17. 70. Paul. Comitot. respons. moral. lib. 6. quæst. 40. Portellin dubij Regular. verb. Conceptus Desipar. a Villalobin sum. part. 1. tract. 17. §. 2. sic. 13. Hietouwm. Roderic. in compendio quæst. Regul. resal. 10. nonissim Fr. M. Francisc. de Atazuo in 1. 2. S. Thome tom. 1. q. 81. art. 3. pag. 417. cum seqq. Ego ipse de officio, & potest. Episcopij p. 3. alleg. 50. n. 109. cum seqq.

Huius interim Decreti, & Dictarum Extra-  
gantium paulò largius explicauit Pius Papa. V. per  
declaratorium vnam Bullam, quam pridie Kalend.  
Decembris, 1770. defuper edidit; cuius tenorem  
summarie referre operæ pretium idcirco videtur.

Is enim Galbertus istis Prædecessorum suorum;  
& præsertim Synodi Tridentine decretis insistendo,  
& permittit omnique cuique libertatem privationis  
opinandi in quâlibet partem prædictæ contro-  
versię, prout vel magis plium, vel magis probabile  
iudicaverit; sed vetuit ne quisquam publice, præ-  
cipue in concionibus popularibus, & ubi promi-  
scuæ viroꝝ & mulieruꝝ multitudo convenire  
solet, alterutram partem disputare, aut asserere,  
vel contrariam refellere cum rationum & argu-  
mentorum deductione præsumeret, aut etiam de  
super scripta, aut libros edere, cuiusvis pietatis,  
aut necessitatis prætextu; adiciens penas in con-  
trauentes suspensionis à Divinis ipso facto, &  
abque nova declaratione incurrendæ (si modò in  
Sacris fuerit constitutus) & privationis ipso iure  
omnis gradus & dignitatis, quibus fungi ceperint  
& insuper censuram perpetuæ inhabilitatis  
ad similia munera postmodum iterum obtinendâ  
& obediendâ quibus absoluti non possint nisi à solo  
Romano Pont. & volens nihilominus, vt etiam  
aliis grauioribus penis, si opus fuerit, à proprio  
Prælato pro delicti mensura infligendis subiacen-  
t, illud tamen in eadem sua Bulla prædictus Pius  
Papa V. adhuc permittit, vt quandiu per Sedem  
Apost. alterutra pars definita non foret, possint  
viti docti in publicis Academicarum disputationi-  
bus, & in generalibus, & in particularibus Ca-  
pitulis de ista questione discutere, & argumentis  
veraciter partem vel sustinere, vel impugnare,  
dummodo tamen neutre veluti erroneæ præiudi-  
cantur.

At sanctæ mem. Paulus V. volens submovere  
diffensiones, iurgia, & scandala, quæ cum magna  
Dei offensâ in populo Christiano oriuntur, ex  
occasione adlectionis affirmatiuæ, quod B. Virgo  
fuerit cum p. cato originali concepta. Feria quinta  
die 30. Augusti anno 3 Natiuitæ Domini nostri  
Iesu Christi, 1677. in generalis Congregatione S.  
Romane Ecclesiæ, & vniuersalis Inquisitionis con-  
tra hæreticam prauitatem habita post longam &  
maturam discussionem constituit, vt in posterum  
nullus audeat in publicis concionibus, lectionibus,  
conclusionibus, & aliis actibus publicis id asserere,  
donec res à Sede Apost. definitiur; cuius decreti  
verba transcriptit Campan. d. cap. 13. num. 140. &  
Hieron. Rodetic. dyal. 50. num. 1. & reperitur im-  
pressum rem 4. Bullary consil. 7. Pauli V. & de eo  
mentionem facit Stehan. VVermes d. loco n. 1.

Postmodum Gregorius XV. in eadem generali Congregatione S. Romanæ & vniuersalis Inquisitionis, die 21. Maji 1621. ex causis eisdem euitandis scandala, dissensiones, atque discordias in Populo Christiano, & ut acciperet in aliquibus Regionibus tam otta sunt ex formonibus priuatis, occasione affectionis affirmatiuæ extendit, & ampliauit etiam ad priuata colloquia, & scripta, mandata, & præceptis omnibus, & singulis cuiusvis Ordinis, & Instituti Regularibus, & aliis quibuscumque tam Ecclesiasticis, quàm secularibus, ne de cætero donec articulus huiusmodi à Sede Apost. defuisset, vel per Sanctitatem suam, & Sedem Apost. fuerit alter ordinatum, neque etiam in sermonibus, & scriptis priuatis audeant afferere, quòd eadem Bestissima Virgo fuerit concepta cum peccato originali, nec de hac opinione affirmatiua aliquo modo agere, seu tractare, exceptis tamen quibus à Sede Apost. fuerit super hoc specialiter indultum, & in Sacrosancto Missæ Sacrificio ac Diuinis Officiis celebrandis eadem Sanctitas sua non alio, quàm Conceptionis nomine omnes tam seculares



culates, quàm cuiusvis Ordinis Regulares uti debere voluit, & contra transgressores statuit Ordinariorum locorum, & hæretica pravitatis ubique locorum deputatos Inquisitores procedere posse, & in eos seuerè animaduertere, reperitur hoc decretum impressum *ten. 4. Bullarj cap. 19. Gregorij XV. & refert Iul. Lanor. de Indulgent. part. 2. c. 2. n. 129. & de eo meminit Stephan. Weyms d. l. c. n. 17.*

13. Denum idem Gregorius XV. in constit. sua incip. *Eximij*, sub dat. 28. Iulij 1622. omnibus, & singulis Ordinis Predicatorum Fratibus licentiam concessit, ut de cætero in quibuscumque priuatis eorum colloquijs, seu conferentijs inter se duntaxat, & non inter alios, aut cum alijs de materia Conceptionis B. Mariæ Virginis disserteret, & tractare abique vilo poenarum in dictis Decretis Pauli V. & eiusdem Gregorij contentarum incursu, liberè & licitè possint, & valeant: quod Decretum repetitur impressum post dictam Constit. 9. Gregorij XV. & in compendio Bullarj Flauij Cherubini in fine, & de eo meminit Iul. Lanor. de Indulgentia p. 2. cap. 2. n. 33.

Vnde effectum est, ut ad imitationem Pacificensis, & Colonienfis Academiarum, nonnullæ aliæ pro decreto statuerint, ne cuius gradus Magisterij, aut Doctoratus concederetur, nisi prius iureiurando se adstricturum defendendi opinionem piam immaculatæ Virginis in suo Conceptu, ita in Vniuersitate Complutensi, Valentini, & Oñunz factum fuisse refert Miranda in lib. de Conceptione Virginis, cap. 93. fol. 677. cum seqq. ubi refert formulam iuramenti: & eodem iuramento solemniter se addixit ipsa ciuitas, seu Senatus Salmaticensis, quam imitati sunt alij plures Ecclesiarum Cathedralium, & Ciuitatum Capitulares, & Magistratus, ut Casaraugustæ in Aragonia, & Eboracæ in Portugallia, teste Portelan addit. ad dubia Regularia, verb. *Conceptio Disputa*, num. 4. vbi è num. 1. multis rationibus, iuribus, & Doctotum, ac miraculorum testimonijs probat contra quendam Doctorem Casaraugustanum præfatum iuramentum, seu votum publicè celebratum ab Academicis & communitatibus esse licitum, sanctum, laudabile, ac pium.

## DE REFORMATIONE.

De interpretatione sanctæ Scripturæ in Ecclesijs necessaria, atque alijs ad id pertinentibus.

### CAPVT PRIMVM.

1. *Præbenda Theologali quomodo erigenda.*
2. *Consuetudo quod datur à Capitulo stipendium perperum Theologo, qui docet, seruanda est, ubi non est consuetudo præbenda Theologali.*
3. *Lector sacra Scripturæ etiam Scholastica vacare potest à lectione mensibus Iulij, Augusti, & Septembris.*
4. *Electio Lectorum soli Episcopo competit.*
5. *Præbendam Theologicam obtinens si legere vult modo noluit quomodo erigenda & num. 6.*
7. *Episcopus potest cogere Canonicos, & Confessarios sub poena pecuniaria ad Congregationem casuum conscientia.*
8. *Canonicatum, & Præbendam Magistralem eum Parochiali obtinens si in ea potest residere, residet, fructus Canonicatus, & Præbenda percipere potest.*
9. *Lector sacra Scripturæ non potest obtinere aliud beneficium incomparabile.*
10. *Theologus habens Præbendam si legitime obtinuerit Parochialem, tenetur in ea residere amissis distributionibus.*
11. *Canonicus Theologali non potest compelli ad ponendum substitutum.*
12. *Præbenda Theologali dum vacat, qui munus legendi supplere debeat.*
13. *Quid si clericus secularis non reperitur idoneus pro lectione præbenda?*
14. *Canonicus & ceteri Presbyteri Ecclesia Cathedrali tenentur accedere ad lectionem sacra Scripturæ.*
15. *Præbenda Theologali deputata non habet locum in Cathedralibus Regulari.*
16. *Procedit in Collegiis, quæ non præbenda sunt de iure par. laicum.*
17. *Insigne oppidum quod dicitur.*
18. *Idem de Canonicatu si nulla sit præbenda.*
19. *Comprehendit Præbendam, cum fructus omnes consistunt in distributionibus.*

20. *Theologo Canonico in vim vocationis de Præbenda vacante non competitus aduersus vacationem per resign.*
21. *Præbenda vacans in mensibus reservatus non comprehenditur sub hoc decreto.*
22. *Præbenda Theologali ereclia quatenus locum habeat in ea qua optatur.*
23. *Electio persona ad Præbendam Theologicam vacationem in mense Ordinarij, pertinet ad solam Episcopum, collatio vero ad illos, ad quos antea spectabat.*
24. *Præbenda Theologali collatio ereclia post Conc. speciat ad illum, ad quem ante Conc. spectabat.*
25. *Electio persona cui conferendus est Canonicatus habens annexum omni lectioni sacra Theologia, eiusdemque collatio.*
26. *Præbenda ereclia, & deputata pro Theologo, à sequenti Canonico optari non potest.*
27. *Theologus Canonicus non est admissendus ad ins optandi.*
28. *Præbendam Theologicam obtinens non potest illam dimittere, & aliam optare.*
29. *Canonicus Theologus, qui resignauit in manibus Ordinarij Præbendam Theologicam, potest obtinere mediante optone pignorem cum sui retentione statim in eadem.*
30. *Canonicus Theologus an possit ex consuetudine obtinere dignitatem in eadem Ecclesia.*
31. *Optio in Præbenda primo vacante post Conc. locum non habet, si ante optionem præcesserit ereclia in Theologum.*
32. *Theologus postquam vacauerit Præbenda suo officio omnia, & eam adeptus fuerit, debet sedere in loco suo Canonicatus.*
33. *Præbendam Theologicam obtinens debet relinquere primum locum antiquioribus Canonici. ibid.*
34. *Lectori Theologo ex gratia debentur distributiones quotidianæ pro sua die qua legitur.*



34. Præbendam Theologalem obtinens diſtribuciones quotidianas percipit quamvis choro non interſit.
35. Theologus Canonicus non conſuetus in die qua legitur præſens matutinus, quæ ex antiqua Eccleſiæ conſuetudine dicitur ſero præcedenti pro die ſequenti.
36. Theologo illa die qua legitur præbenda ſunt diſtribuciones quotidianæ omnino horarum, lacte choro non interſuerit.
37. Et etiam emolumenta quæcumque perſonaliter intereſſentibus dari ſolita.
38. Beneficium aliud assignari non poteſt pro Theologo ubi ſunt præbenda, & Canonici.
39. Theologiam ſcholasticam ſi doceat Theologus ſatisfit.
40. Ordinarii arbitrio remittantur temporibus, & materiis S. Scripturæ ſuper qua legendum ſit.
41. Curatus ruralis non poteſt abſeſſe ut Grammaticam doceat in urbe.
42. Episcopos ubi Sedis Apoſtolice delegatus poteſt regulares ſua duceſſu compellere ut lectionem S. Scripturæ in ſuis menſiſteris habeant.
43. Ordinarii licentia, ſeu examen etiam quoad vitam & mores, non requiritur ad lectionem S. Scripturæ in conventibus Regularium habendam.
44. Magiſter ludo literatorum examinator poteſt ab Episcopo in ſis damtaxari, quæ ſpectant ad fidem, doctrinam Chriſtianam, & bonos mores.
45. Decentes S. Scripturam in ſcholis publicis, & diſcipulis, qui in illis ſtudent, plane gaudent privilegio omnibus de perceptione fructuum in abſentia.
46. Idem de docentibus, vel ſtudentibus in Canonico.
47. Canonici ubi fructus in abſentia percipiunt, debet legere in ſtudio generale de licentia Univerſitatis.
48. Studium generale dicitur quod eſt erellum, & inſtitutum per Papam, Regem ſeu Principem.
49. Studium quod non ſit Univerſitatis non facit quid in eo Canonici ſtudentes percipiant fructus in abſentia.
50. Scholares in Eccleſiis cathedralibus non gaudent eiſdem privilegiis, ſicut ſtudentes in ſtudiis publicis,

51. Canonici fructus ſui canonicatus percipiunt in abſentia, legendo in Univerſitate cum licentia claſſis.
52. Oratores, qui non ſtudent, & ſcholæ non frequentant, non gaudent privilegiis ſcholasticorum, nec abſentes cauſa ſtudy fructus ſuum beneficiorum percipiunt.
53. Abſens cauſa ſtudy non percipit quotidianas diſtribuciones.
54. Ius Canonici docentes in publica Univerſitate eiſdem ciuitatis gaudent ibi privilegiis de percipiendis in abſentia præbendarum ſuorum fructibus.
55. Canonici in publica Univerſitate docentes ius Canonicum non debentur diſtribuciones quotidianæ ſe choro non interſit, quamvis omnes reditus illis ſalis conſiſtant.
56. Canonici abſentes ſtudioſorum cauſa percipiunt diſtribuciones, dampna tertia parte, ſi in illis omnes Capitularibus conſiſtant.
57. Diſtribuciones quotidianas, & tertiam partem in diſtributione conuerſam non poſſunt capere habentes quæcumque facultates percipiendi fructus beneficiorum ſuorum in abſentia ſtudioſorum cauſa.
58. Diſtribuciones deſpectu tertia parte lucratur Canonici abſenti cauſa ſtudy, quando præbenda eſt tenuis, & ſere omnes fructus conſiſtant in diſtributionibus.
59. Licentia Episcoporum non requiritur in docentibus publice in ſcholis S. Scripturam, aut in Canonico, ſed bene in ſtudentibus.
60. Licentia ſtudioſorum cauſa non ſuffragatur ultra quinquaginta annos.
61. Parochiales Eccleſiis obſtinentibus poſt Conc. Trid. ſtudentis licentia, ac in abſentia ſtudioſorum cauſa fructus percipiendi non datur.
62. Parochus non licet cauſa ſtudioſorum a ſua parochia libus Eccleſiis poſt Concil. abſeſſe.
63. Parochus ciuitatis poterit inibi in publica Univerſitate S. Scripturam legere.
64. Parochus ubi conceditur per Sedem Apoſtolicam ſtudentis facultas, qua exigi ſoleant, aſſendatur,



**A**D E M ſacrosancta Synodus, piis ſummorum Pontificum, & probatorum Conciliorum conſtitutionibus, inhaerens, etſique amplectens, & illis adiciens, ne ecclēſiis ille ſacrorum librorum theſaurus, quem Spiritus ſanctus ſumma liberalitate hominibus tradidit, neglectus iaceat, ſtatuit & decreuit quod in illis Eccleſiis, in quibus præbendæ, aut præſtitonium, ſeu aliud quouis nomine nuncupatum ſtipendium ſi pro lectionibus ſacra Theologia deputatum reperitur Episcoporum, Archiepiscoporum, Primates & alij locorum Ordinarii, eos, qui præbendam, aut præſtitonium, ſeu ſtipendium huiusmodi obtinent, ipſius ſacra Scripturæ expoſitionem, & interpretationem per ſe ipſos, ſi idonei fuerint, alioquin per idoneum ſubſtitutum ab ipſis Episcopis, Archiepiscopis, Primatibus, & aliis locorum Ordinariis eligendum, etiam per ſubtractionem fructuum & cogant, & compellant. De cætero vero præbendam, præſtitonium, aut ſtipendium huiusmodi non niſi perſonis idoneis; & quæ per ſe ipſos id modum explicare poſſint, & conſentantur: & aliter facta prouiſio nulla ſit, & inuallida. In Ecclēſiis autem Metropolitanis, vel Cathedralibus, ſi ciuitas inſignis, vel populosa, & ac etiam Collegiatis exiſtentiſſimis, in aliquo inſigni oppido, etiam nullius diocēſis, ſi ibi Clerus numerofus fuerit, & ubi nulla præbenda, aut præſtitonium, ſeu ſtipendium huiusmodi deputatum reperitur, præbendam quomodocunque, & praterquam ex cauſa reſignationis, & primo vacante, cui aliud onus incompabile iniunctum non ſit, ad eum ſum ipſo facto perpetuo conſtituta, & deputata intelligatur. Et quatenus in ipſis Eccleſiis nulla, vel non ſufficiens præbenda foret, Metropolitanus, vel Episcopus ipſe per assignationem fructuum & aliorum ſimplicis beneficii, eiſdem tamen debitis ſupportatis oneribus, vel per contributionem beneficiorum ſuæ ciuitatis, & diocēſis, vel aliis, prout commodius fieri poterit, de Capitulo conſilio ita provideat, ut ipſa ſacra Scriptura lectio habeatur, ita tamen, ut quæcumque alie lectiones, vel conſuetudine, vel quavis alia ratione inſtitutæ, propter id minime prætermittantur; Eccleſiæ verò, quarum annui proventus tennes fuerint, & ubi tam exigua eſt Cleri, & populi multitudo, ut Theologiæ lectio in eis commodè haberi non poſſit,

d. Concil.  
Constanti-  
nop. 6. c. 5.  
eum alleg. a  
meo tract.  
de p. 2. 88.  
c. 1. & c. quia  
de mag.  
Cōc. Later.  
sub. alleg. 1.  
c. 13 & sub  
Ioh. 2. c. 1.  
& c. 106.  
f. 1. c. 17.  
de reform.  
et. ne in  
agro de sta-  
ta monach.  
c. 2. de mag.

possit, & saltem a Magistram habeant, ab Episcopo cum consilio Capituli eligendum, qui Clericos, aliosque scholares pauperes Grammaticam gratis doceat, ut deinceps ad ipsa sacra Scriptura studia, annuente Deo, transire possint. Idcirco illi Magistro Grammatices, vel alicuius simplicis beneficii fructus quos tamdiu percipiat quamdiu in doceendo profliteritur, assignentur; dum tamen beneficium ipsum suo debito non fraudetur obsequio: vel ex capiculiari vel Episcopali mensa condigna aliqua merces persolvatur: vel aliis Episcopus ipse aliquam rationem in ea sua Ecclesie, & diocesi accommodam, ne pia hæc, vtilis, atque fructuosa provisio quovis quæsito colore negligatur. & In monasteriis quasque monachorum, ubi commodè fieri queat, etiam lectio sacra Scriptura habeatur: qua in re si Abbates negligentes fuerint, & Episcopi locorum, in hoc, ut Sedes Apostolicæ delegati, eos ad id opportunitis remediis compellant. In conventibus verò aliorum Regularium, in quibus studia commodè vigere possunt, sacra Scriptura lectio similiter habeatur, quæ lectio à Capitulis generalibus, vel provincialibus assignetur dignioribus Magistris. In gymnasiis etiam publicis, ubi tam honorificis, & ceterorum omnium maxime necessaria lectio hactenus instituta non fuerit, religiosissimum Principum, ac Rerum publicarum pietate, & charitate ad Catholicæ fidei defensionem, & incrementum, sanæque doctrinæ conservationem & propagationem instituitur: & ubi instituta foret, & negligetur, restituatur. Et, ne sub specie pietatis impietas disseminetur: statuit eadem sancta Synodus neminem ad huiusmodi lectionis officium tam publicè, quàm privatum admittendum esse, qui prius ab Episcopo loci de vita, moribus, scientia & examinatus, & approbatus non fuerit: quod tamen de lectoribus in claustris Monachorum non intelligatur. & Decentes verò ipsam sacram Scripturam, & dum publicè & in scholis docuerint, & scholares, qui in ipsis scholis & student, & privilegio omnibus de perceptione fructuum, præbendarum, & beneficiorum suorum, in absentia à iure communi concessis, planè gaudeant, & fruantur.

a Cap. su. de  
mag. all. in  
meo tract.  
de p. 2. 88.  
schol. p. 2. 88.

1. Vnde Nauar. in man. cap. 27. num. 107. Rebouff. in concord. tit. de collat. 5. 2. verb. Theologalem, pag. 543. Tamburin. de iure Abbatum tom. 3. disp. 5. q. 11. num. 57. Sebast. Medic. in summa peccatorum, part. 2. cap. 2. tit. 3. q. 74. num. 2. 9. Paul. Fusc. de visitat. lib. 1. cap. 17. n. 11. & 11. Zerol. in praxi Episc. part. 1. verb. Præbenda Theologali. Valet. Regin. in praxi foripam. lib. 10. n. 53. Galet. in Margaria casuum conscient. verb. legem. Nicol. Garc. de benef. part. 5. c. 4. n. 230. Monet. de distribut. quatuor. part. 2. q. 10. & de commun. tit. 2. volut. cap. 10. n. 91. cum multis seqq. Homob. de Bonis de humana vita statibus, c. 11. in princ. & cap. 12. Aloyf. Ricc. in praxi iura resol. 127. & in decis. Curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 101. Metipsum de officio & potest. Episcopi, p. 3. alleg. 56. & de Canonica, & Dignitatibus c. 27.

2. In illis Ecclesiis, &c. ] Vbi non est constituta præbenda Theologalis, & viget consuetudo quòd detur à Capitulo stipendium perpetuum Theologo, qui docendi officio fungatur, ea seruanda est: quod si illud etiam poterit Theologum reddere diligentioris in sui muneris functione, triennium eius conductionis Ordinarius vna cum Capitulo præfinire debet, ita decisum refert Zerol. in praxi Episc. part. 1. verb. Præbenda Theologali, vers. ad seruandum.

3. Pro lectoribus S. Theologiae. ] Etiam scholasticæ, ut per Galet. d. verb. legem. quem refert Ego ipse de officio & potest. Episc. p. 3. alleg. 56. n. 6. vbi n. 7. ex eodem resolu. huiusmodi lectorem mensibus Iulij, Augusti & Septembris à lectione vacare posse, de quo etiam Garc. d. p. 3. cap. 4. n. 157.

4. Et aliis locorum Ordinarius eligendum, &c. ] Electio Lectoris soli Episcopo competit, nec successori præiudicium fit, si aliter per prædecessores fuit obseruatum, & id intelligendum est de his Canonicis Theologalibus, qui erecti non sunt ante Concilium; si verò erecti essent ante Concilium, seruandum est quod ante Concilium habet, refert ita decisum Nicol. Garc. d. p. 3. cap. 4. num. 16.

5. Cognati & compellati, &c. ] præbendam Theologalem obtineas, si legere vltimo modo nolit, pote-

rit Episcopus illum cogere comminationibus poenarum, sequestationibus fructuum, assignatione portionis de eisdem fructibus alteri, qui ipsius loco legat, demum ctescente contumacia, ad alias penas etiam priuationis deuenire poterit, factaque priuatione ad corroborandum Concilij decretum, Episcopus declarare debet talem præbendam & Canonicatum affectum fuisse, & esse ex Concil. pro S. Scripturae Lectore, tunc deligat personam idoneam, quæ id munus per seipsum exequi valeat, & illi per Ordinarium collatorem huiusmodi præbenda conferatur, ita Aldan. vbi supra num. 5. vbi refert sic decisum in vna Maioricensi. Et Rota decis. 147. num. 1. apud Farinac. p. 1. in posthum. a testatur sacram Congreg. Concilij censuisse Canonicum Theologalem posse compelli, ut per se, & non per substitutum muneris suo satisfaciat, nisi adesse legitima absentia causa, & n. 2. resoluit Capitulum non posse concedere licentiam, ut Canonicus habens præbendam Theologalem possit abesse, sed id spectare ad Episcopum.

Et si Ordinarius inferiorum fuerit negligens, puta Prior, Abbas, Præpositus, & ceteri similes alicuius Ecclesie Collegiatæ, poterit Episcopus in cuius diocesi sunt, supplere, id est, cogere, refert decisum Aldan. d. loco.

Vnde posse Episcopum cogere Canonicos & Confessarios sub pena pecuniaria ad Congregationem casuum conscientia, refert decisum Sel. d. loco num. 25. sub die Iuly 1620. Ego ipse d. cap. num. 29.

De cetero vero præbenda, &c. ] Obtinens Canonicatum, & Magistralem præbendam cum Parochiali, si in ea, ut tenetur, residet, fructus Canonici, & præbendæ percipere potest, ita tamen ut quotidianas distributioes amittat, atque alia præterea, quæ absentes iusta de causa percipere non possunt. In præbenda autem Magistrali idoneum virum sibi substituat, qui ex veteri instituto annexum suæ præbendæ munus obeat sacra Scriptura interpretanda, ita refert decisum Aldan. d. loco num. 6.

9. *Per seipsum, &c.*] Et ideo Lectorem S. Scripturæ non posse obtinere aliud beneficium incompatibile, refert decium Aldan. in compend. Canon. resolut. lib. 1. tit. 3. num. 2.
10. Si Theologus huiusmodi habens præbendam legitime obtinere Patrochiale, teneatur in ea residere amissis distributionibus quotidianis, & aliis emolumentis, quæ tamen deferuentibus dari solent in officio autem arbitrio Ordinarii alium deputari debet, assignato ei competenti salario, Aldan. d. loco.
11. Canonicus Theologalis non potest compelli ad ponendum substitutum, quando ex capite infirmitatis sanabilis impeditur, quo minus per seipsum legere valeat; eo vero casu, quo quis esset substitutus, electio substituti ad Episcopum spectat, ita refert decium Nicol. Garc. d. p. 5. c. 4. n. 159. Et ideo cum quidam Canonicus Theologus infaret sibi licere legere per substitutum stante impedimento infirmitatis, fuit illi concessa licentia ad sex menses, refert Aldan. ubi supra n. 4. ubi testatur ita decium sub die 13. Novembris 1627.
12. Præbenda Theologalis dum vacat, potest Episcopus fructus applicare alicui personæ, quæ supplet munus legendi, ex Sel. in electio Canon. cap. 2. num. 15. ubi refert ita decium in Cameracen. 8. Febr. 1594. & debet dari in commendam vni Canonico idoneo eiusdem Capituli, si ad id, donec Titularis provideatur, secundum Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 5. §. 8. num. 26. quem refert d. alleg. 5. 6. num. 14.
13. Quando Clericus secularis idoneus non reperitur pro dicta præbenda, statuerunt Pius V. & Gregorius XII. Lectionem huius Canonici suscipiendam esse donec inveniat idoneus Theologus secularis, si fieri possit; interim vero nullum esse ab Episcopo fructus ipsius Canonici custodem, aut curatorem deputandam; sed eos omnes Superiori alicui Monasterii tradendos, qui curet, ut aliquis idoneus Theologus ex suis Regularibus publicè sacram Scripturam in Cathedrali doceat, provt hic mandat, eique in primis necessaria subministrat ex dictis fructibus; quod si quid reliquum erit, in Monasterii usum converteratur, ita Aldan. ubi supra n. 2. Zetol. d. verb. Præbenda Theologalis. §. 5. Ego d. alleg. 56. num. 15.
14. Canonici, & ceteri Presbyteri Ecclesiæ Cathedralis teneantur accedere ad lectionem S. Scripturæ Theologi illam legentis, ex Sel. in selectio Canon. cap. 1. num. 3. ubi refert decium sub die 11. Augusti 1618.
15. *Conferantur.*] A quo autem hæc collatio fieri debeat, Concilium non expressit, quare pertinet ad eum, ad quem antea de iure spectabat, vt infra dicendis num. 24. apparebit.
16. *In Ecclesiis autem Metropolitanis, vel Cathedralibus, &c.*] Præbenda Theologalis deputatio non habet locum in Ecclesiis Cathedralibus Regularibus, ubi præbende non sunt distinctæ, nec Ecclesiæ numeratæ, provt est Cathedralis Pampilonensis, sed cogendi sunt Monachi vt provideant de Lectore idoneo Theologie, qui publicè legat non solum ipsi Monachis, sed omnibus aliis audire volentibus, ex Aldan. ubi supra num. 8. ubi testatur ita decium in Pampilonensi. 9. Septembris 1573. refert d. d. 27. num. 2.
17. *At etiam Collegiatis.*] Habet locum etiam in illis, quarum præbende sunt de iure pattonatus laicorum, vt refert decium Monet. de commun. vltim. volunt. cap. 13. num. 262. & Nicol. Garc. d. p. 5. cap. 4. num. 162. ubi addit, quod in eis deputari debet præ-

- benda primò vacatura, concurrentibus omnibus requisitis, & quod persona non nominetur ante vacationem, & quod illius electio spectabit ad Episcopum; collatio vero ad quem legitime spectabat ante deputationem.
17. *In aliquo infirmo oppida.*] Quod dicitur oppidum insignire, Iudicis arbitrio relinquendum esse resoluunt gloss. verb. copia, in cap. statum, de re scriptis. 6. Lap. Specul. Tiraquell. & alij apud Menoch. de arbit. casu 158. num. 4. Massob. de Synodo Diocetana c. 4. dub. 14. Ego ipse de Canonici & Dignitat. c. 2. d. num. 18. Principalis vero qualitas, quæ locum insignem reddit, est numerus habitatorum, Bonifac. de Vitalian. Clem. graus. num. 5. 6. de feri excommuni. Nauart. consil. 1. de verbor. signific. ubi respondit oppidum Fonseca Toletanæ Diocetis esse insignire, quia habebat octingentos vnicipes.
18. *Vbi nulla præbenda, &c.*] Vbi nullæ sunt præbende, eo quod Canonici tantum distributiones quotidianas habeant idem statum est quod de præbendis, cum illatum loco succedat, refert decium Aldan. ubi supra num. 7.
19. *Præbenda quomodocumque.*] Comprehendi quoque præbendam, cuius fructus omnes consistunt in distributionibus quotidianis, sicut reliquæ, testatur resolutum Nicol. Garc. d. p. 5. cap. 4. num. 128. Ego ipse d. cap. 27. num. 7. Aldan. citate loca Si verò vacaverit, portio non includitur hoc decreto quia non venit appellatio præbende, vt refert decium Garc. d. num. 128.
20. *Præterquam ex causa resignationis.*] Theologo Canonico in vim unionis factæ ab Episcopo de præbenda vacatura, non competit ius adversus Canoniciatum vacaturum per resignationem, ex Sel. d. c. 2. num. 4. ubi refert decium in Metropolitana sub die 29. Augusti 1626. refert d. d. 27. n. 10.
21. *Primo vacaturus.*] Non tamen in mense Apostolico, quia non comprehenduntur sub hoc decreto præbende vacantes in mensebus reatuatis, vt refert decium Nicol. Garc. d. p. 5. cap. 4. num. 128. Requirit actuale deputationem, vt præbenda primò vacatura Theologalis sit, & in Theologalem erecta, refert decium Nicol. Garc. d. p. 5. cap. 4. n. 155. quem refert d. alleg. 56. num. 3. & ideo si in provisione præbende non fuit facta actualis deputatio, non potest proprius compelli obire munus lectionis, ex eod. Garc. loco proxime citato.
22. Præbenda Theologalis erectio non habet locum in ea, quæ vigore statuti à sequenti Canonico operatur, sed illa præbenda, quæ distinctè Canonici, qui novissimè optat, buie muniti vnitæ, & affecta remanent, ita testatur decium Nicol. Garc. in addit. ad d. p. 5. c. 4. num. 130. in vna Lumen. Saracen. 6. Iulij 1592.
23. Electio nem personæ ad huiusmodi præbendam Theologalem vacantem in mense Ordinario pertinere ad solum Episcopum, collationem verò ad illos, ad quos antea spectabat, refert decium Nicol. Garc. d. cap. 4. num. 162. Gonzal. ad reg. Cancell. gloss. 9. num. 83. Ego ipse d. alleg. 56. num. 4. Si verò vacaverit in mense Apostolico, vel alias esset referuata, seu affecta, electionem personæ, & collatione spectare ad Papam, resoluunt idem Garc. d. cap. 4. num. 164. & Gonzal. d. loco. Contra Zetol. in præf. Episcop. p. 1. verb. Beneficium, §. 5. & verb. Præbenda Theologalis, §. 4. existimantes electionem ad Ordinarium semper spectare.
24. Præbenda Theologalis collatio erectæ post Concil. spectat ad eum, quem ante Concil. spectabat, etiam in casu, quo ante Concil. electio spectabat ad Capitulum, & institutio ad Episcopum ex

25. Sel. d. cap. 2. num. 13. vbi refert ita decifum in una Tolofana fub die 24. Septembris 1592.
26. Electio perfonæ, cui conferendus eft Canonatus habens annexum onus lectionis 5. Theologiz ex præfcripto Concil. pertinet ad Epifcopum, collatio verò eidem perfonæ faciendi ab eis ad quos ante Concil. pertinebat, quamvis regulariter in ea Ecclefia electio loco Canonici pertineat ad Capitulum, & confirmatio, fivè inftitutio ad Epifcopum, ex Sel. loco citato, vbi refert ita fuiffe decifum in Arvena 31. Iulij 1627.
27. Præbenda fic erecta, & deputata pro Theologo à fequenti Canonico optari non poteft, prout refertur decifum Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloff. 34. n. 80. Monet de optone Canon. c. 3. q. 6. n. 129. Nicol. Garc. in addit. ad d. p. 5. c. 4. n. 132. Ego ipfe d. alleg. 56. num. 10.
28. Præbenda Theologalis ficut non poteft ab aliquo Canonico optari, cum detur per electionem præzio examine, ita Theologus non eft admittendus ad ius optandi, refert decifum Nicol. Garc. in addit. ad d. p. 5. cap. 14. n. 134. & dicitur fic decifum fub die 13. Februarij 1601.
29. Præbendam Theologalem obtinens non poteft illam dimittere, & aliam optare, ad inftar aliorum Canonicoz, ita Sel. d. loco, vbi refert ita fuiffe refolutum fub die 7. Iovij 1601. prout alfero d. 27. num. 21.
30. Canonicus Theologus, qui refignavit in manibus Ordinarij præbendam Theologalem, poteft obtinere mediante optione pinguiorem præbendam cum retentione fui ftallij in choro, ex Aldan. d. loco, vbi teftatur fic fuiffe refolutum fuper fcriptis Ritiis in una Peronen. 2. Septembris 1497. cuius memini Ego ipfe d. cap. 27. num. 22.
31. Canonicus Theologus ftante confuetudine in Ecclefia Cathedrali, vt per quemlibet Canonicum habentem præbendam Canoniciui annexam obtineatur una ex dignitatibus in eadem Ecclefia, quæ nullum habet onus, feu emolumentum, fed folùm fedet fuprà Canonicos, & illos in proceffionibus præcedit, poteft dictam dignitatem obtinere, ex Sel. d. loco, vbi refert refolutum fub die 18. Novembris 1628. cuius decifionis memini d. cap. 27. num. 23.
32. Optio in præbenda primò vacatura poft Conlocum non habebit, fi ante optionem præcefferit erectio in Theologalem; fi verò non præcefferit optio, non poteft ampliùs erigi in Theologalem, ita refert decifum Nicol. Garc. d. cap. 4. n. 130.
33. Theologus poftquam vacaverit præbenda, quæ fuo officio fuit unita, & eam adeptus fuerit, debet federe in loco fui Canonicius, vt teftatur refolutum idem Garc. in addit. ad d. p. 5. cap. 4. num. 111. Nam præbenda Theologalis non eft dignitas, & idèd primùm locum cum obtinens relinquere debet antiquioribus Canonici, ex Sel. d. loco, vbi dicit ita fuiffe decifum in una Mediolanen. cuius refolutionis memini d. cap. 20. num. 25.
34. Lectori non debentur distributiones quotidianæ pro illis horis, quibus legit, ex difpofitione Iuris communis, per gloff. vlt. in cap. quia nonnulli, de Magiftr. tamen fanctæ mem. Gregorius XIII. ex gratia illas debere ei voluit, non modò pro illis horis, vt fi mane legat per horis matutinis, & Miſſa ſolemni, fed etiam per tota die. Ita refertur decifum Piaſce. in præxi Epifcopi p. 2. c. 3. num. 9. verſ. ſimiliter. Gouza. ad reg. 8. Cancell. 4. 7. proom. 180. Nicol. Garc. de benef. part. 2. cap. 2. n. 118. Armentar. in addit. ad recap. legem. Nauarr. lib. 2. tit. 20. leg. 2. 4. 2. de refidentia. num. 68. Monet. de diffribu. quonid. p. 2. quæſt. 10. n. 17. Aloyſ. Rice. in præxi rerum ſeri Ecclef. decif. 495. & 498. in 1. edit. aliàs refol. 386. num. 6. & refol. 389. num. 6. in 2. edit. Bonacin. de horis Canonice. diſp. 2. q. 5. p. vltio 3. 5. 6. Caſtro Palao in opere morali tract. 7. diſp. 3. 5. 6. num. 1. Ioan. à Solorzano de iure Indiarum tom. 2. lib. 3. cap. 14. num. 3. 3. cum ſeqq. Trullenſch. in expoſit. Detalogi lib. 1. cap. 8. dub. 12. §. 6. n. 1. Ego ipſe d. alleg. num. 8. & de Canonice. cap. 1.
35. Distributiones quotidianæ quamvis lucrificare nunimè debeat obtinens præbendam Theologalem, ſi diuinis non interſit, etiam eo die, quo lectionem habet, vt tamen diligentius huic maneri præſtantiffimo Theologalem obtinens vacare queat, illi conceditur, vt deinceps omnibus illis diebus, quibus huiusmodi munere & functus fuerit, distributiones quotidianas præcipiat, quamvis choro non interſit, Sel. citato loco, vbi dicit ita fuiffe refolutum in cauſa Oriolen. 5. Auguſti 1616.
36. Theologus, qui diuinis pro præſente habetur diebus, quibus legit, non cenſetur præſens matutinis, quæ ex antiqua Ecclefie confuetudine dicuntur ſero præcedenti, pro die ſequenti, vt refertur decifum Nicol. Garc. d. p. 3. cap. 2. num. 118. Armentar. d. loco num. 70.
37. Theologo illa die, qua legerit, tribuendæ ſunt distributiones quodiandæ omnium horarum, licet choro non interſuerit, ex Sel. d. loco, qui refert ita refolutum in Facen. 3. Auguſti 1624.
38. Obtinens Theologalem impeditus ſtudio, & lectione ad huiusmodi præbendam ſpectantem, lucrari poteſt non ſolùm distributiones, ſed etiam emolumenta quæcumque perſonaliter intereſſentibus dari ſolita, etiamſi choro non interſint, ex Sel. d. loco, num. 19. vbi refert decifum in Ori. len. 2. Auguſti 1628.
39. Alienum ſimpliciū beneficy, &c.] Ergo vbi ſunt præbendæ & Canonicius, non poteſt assignari aliud beneficium pro iſto Theologo, vt refert decifum Aldan. d. loco num. 10.
40. Sacra Scriptura lectio] Satisfieri Concilio etiam ſcholaſticam Theologiam docendo, refert decifum Garc. d. p. 5. cap. 4. num. 156. & Aldan. vbi ſuprà n. 15. & citat ſuprà num. 3.
41. Tempus, horam, & materiam ſacræ Scripturæ, ſuper qua legendum ſit, remitti arbitrio Ordinarij, refertur decifum Aldan. vbi ſuprà. Nicol. Garc. d. p. 3. cap. 4. num. 156. Ego ipſe d. alleg. 56. num. 6. & de Canonice. cap. 27. num. 26.
42. Saltem Magiſtrum habeant, &c.] Fieri tamen non poteſt, caſu, quo deficit Magiſter Grammaticæ in vico, vt Curator ruralis ibi habet, electio idoneo vicario, & approbato ab Ordinario, etiamſi Curator ſolemniſſus ſaltem feſtis officiis in parochia exercere vellet, ita refertur decifum Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloſſ. 6. num. 254. Sanctarell. var. refolui. 4. 1. n. 32. & citat per me de officio & poſſeſſione Parochi. part. 3. cap. 8. num. 28.
43. In monaſterij quoque Monachorum.] Etiam Carthufianorum ſtrictioris clauſulæ, vt refert decifum Aldan. vbi ſuprà num. 16.
44. Epifcopi locum in hoc, &c.] Poſſe Epifcopum, vti Sedis Apoſtolice delegatum, Regulares ſue diaceſis compellere, vt lectionem S. Scripturæ in monaſterij ſuis habeat, per hunc textum alferunt Fuſc. de viſitat. l. 2. cap. 15. num. 71. Franc. Leo in theſauro ſeri Ecclef. part. 1. cap. 2. num. 5. Piaſce. in præxi Epifcopi part. 2. cap. 2. num. 41. coſſ. item. Campan. in diuerſorio iuris Caven. vbi. 12. cap. 23. num. 5. Lezana in ſum. quæſt. Regul. cap. 11. num. 11. Tamburin. de iure Abbatum tom. 3. diſp. 2. q. 1. n. 3. Ego ipſe d. alleg. 56. num. 16. vbi refero Paulum V. ſcl. record. Conſtit. ſue incip.

incip. *Apostolica servitutis*, sub dat. Kalend. Augusti 1610. ordinasse, vt in omnibus Regularium domibus, seu monasteriis lectio linguarum Hebraicæ, Græcæ, Latinæ, & Arabicæ habeatur, & à Regularibus diligenter addiscatur, refert, me citato, Tamburini. d. 3. dist. 2. q. 5. num. 1.

43. Non requiritur licentia, seu examen Ordinarij ad illam lectionem S. Scripturæ in conuentibus Regularium habendam, refert decisum Galet. in *margaria casuum consuevit verb. legere*, & verb. *licentia*.

Examinandi igitur, & approbandi ab Episcopo non sunt de vita, moribus, & scientia admittendi ad officium legendi S. Scriptum in conuentibus Regularium, ex *Sel. loco citato*, num. 18. vbi refert ita decisum in *una Mediolanen.*

44. u. *Examinatus, & approbatus*. ] Magister ludi literarij examinari potest ab Episcopo in iis duntaxat, quæ spectant ad fidem, doctrinam Christianam, & bonos mores, Aldan. vbi *suprà* n. 17. vbi refert sic fuisse decisum.

45. q. *Docentis verò ipsam S. Scripturam*, &c. ] Priuilegijs omnibus de perceptione fructuum præbendarum, & beneficiorum suorum in absentia concessis à iure communi in cap. vii. de *magistr.* plenè gaudere, & frui docentes S. Scripturam in scholis publicis, & discipulos, qui in illis student, tradunt Rebuff. in *praxi rui. de dispens. de non resident.* n. 25. & in *trall. de priuileg. schol.* p. 1. lib. 29. & 31. Horat. Luc. eodem *trall. priuileg.* p. 1. c. 100. Fr. Emman. in *summ.* tom. 1. c. 33. num. 2. & tom. 2. cap. 36. num. 2. & in *addit. ad Bullam Cruciatæ*, 7. ad 4. *conclus.* num. 27. Nicol. Garc. part. 3. cap. 2. n. 54. Veg. in *summ.* part. 1. c. 36. *casu* 41. Fuld. de *visu lib.* 2. cap. 9. n. 10. Petr. Lelnaud. in *trall. de priuileg. Doctorum*, p. 1. c. 2. Jacob. Beni. in *trall. de priuileg. literatorum*, part. 1. priuileg. 15. n. 1. Carol. de Grassis de *effectib. cap.* in *praxi*, n. 106. Volgin. de *officio Episcopi*, cap. 19. in *prin.* num. 6. & cap. 43. §. 2. Azot. in *summ. moral.* part. 2. lib. 7. cap. 49. §. 3. & cap. 5. *quæ* 1. & 8. Gonzal. ad *regul.* 8. *Concill.* §. 7. *proem.* n. 180. Aloy. Ricc. in *collec. decis.* *collec.* 446. Monet. de *distinctionibus*, part. 2. *quæ* 10. a. *prin.* cap. Sanctarell. *var. resol.* *quæ* 1. a. n. 9. D. Ioan. de Solortzano de *iure Indiarum* tom. 2. lib. 3. cap. 14. n. 26. Trullench. in *exposit.* *Decalogi* lib. 1. cap. 8. dub. 12. §. 9. à *prin.* Ego ipse *d. alleg.* §. 6. num. 18. & de *Canon.* c. 27. num. 46.

46. Idem dicendum de docentibus, vel studentibus ius Canonicum, quia hodie ad Ecclesiæ bene regendam non minus prodest ius Canonicum, quam Theologia, vt concludunt Nicol. Garc. d. c. 2. n. 61. Jacob. Beni. d. *trall. de priuileg. literatorum*, p. 1. priuileg. 15. n. 4. Carol. de Grassis in *d. praxi*, n. 95. cum *segg.* Sanctarell. d. *quæ* 1. §. 18. Monet. d. cap. 10. v. 4. Ego ipse *d. alleg.* §. 6. num. 18. vbi cum eodem Monet. *casu loco* n. 21. dico quid tenendum in docentibus, vel studentibus iuri ciuili de quo etiam Sanctarell. d. *quæ* 1. §. 10. Cast. Palao d. §. 9. n. 3. Trullench. d. §. 9. num. 4.

47. 2. *Docent publici*. ] De licentia tamen vniuersitatis, seu claustrij, siue Collegij Doctorum ratione stipendiij, seu cathedræ, prout decisum refert Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 59. & 60. quem cito *d. alleg.* §. 6. num. 27.

3. *In scholis*. ] Generalibus scilicet, seu celebri vniuersitate, sicut tradunt Lel. Zech. de *rep. m. Eccl.* de *clerie*, n. 7. *vers.* 18. Horat. Luc. ad *finem trall. de priuileg. schol.* n. 23. Flores de *Mena var.* lib. 3. q. 2. n. 19. Ego ipse *d. alleg.* §. 6. n. 21.

48. Dicitur autem studium generale, quod est erectum, & institutum per Papam, Regem, seu Principem, vt per Callian. in *catalogo gloriæ mundi* p. 10. con- Barbof. *Collec.* in *Concil.* *Trid.*

*fid.* 32. Perez. l. 1. tit. 10. lib. 1. *ordin.* Ottil. in *patrocinio pro Caesarangulano gymnasio* p. 1. à num. 15. & part. 3. num. 2. quos refert *d. alleg.* §. 6. n. 22.

Vnde non sufficere studium quod non sit vniuersitas, quamvis in eo optime legatur, & publicè cuiusque audire volenti dixi *d. alleg.* §. 6. n. 22. contra Monet. d. §. 10. 17. Sanctarell. d. §. 3. n. 11.

Et ideo scholares in Ecclesiis cathedralibus non gaudent eisdem priuilegijs, sicut studentes in studiis publicis, & Academijs, refert decisum Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 117. Attendant. in *addit. ad recapit. legum Nauarra*, lib. 2. tit. 23. §. 2. de *resident.* num. 114.

u. *Docentibus*. ] Frustrus sui canonicatus in absentia percipit Canonicus legendo in vniuersitate Theologiam cum licentia claustrij, etiam si non haberet cathedrali, nec salarium, vt refert decisum Nicol. Garc. d. p. 2. c. 1. n. 61.

u. *Student.* ] Otiosos verò, qui non student, & scholas non frequentant, non gaudent priuilegijs scholasticorum, nec absentes causa studij fructus suorum beneficiorum percipere, resoluunt Tiraq. in *trall. de causis*, part. 1. num. 213. Mascard. de *probat. conclus.* 1290. n. 9. num. *segg.* Fr. Emman. *quæst. regul.* tom. 1. *quæst.* 9. art. 10. Prosper. de Augustino in *addit. ad 9. artic. in summ.* Bullary. verb. *residentia*, *vers.* *summa*, Sanctarell. d. *quæ* 1. §. 3. num. 16. Ego ipse *d. alleg.* §. 6. n. 24.

u. *Priuilegijs omnibus de perceptione fructuum*, &c. ] Absentem causa studij non percipere quotidianas distributiones, probat text. in *cleric.* de *præbend.* & hoc idem, cum circa illum Concil. in *præsent* nihil innouauerit, decisum refertur Guirrier. *canon. lib.* 2. c. 1. §. 12. Zerclan *praxi Episcopi*, part. 1. verb. *distributiones quotidianæ*, & §. 3. Sandoual. de *officio Ecclesiæ*, part. 6. cap. 17. Gonzal. ad *reg.* 8. *Concill.* §. 7. *proem.* num. 78. Quatant. in *summ.* Bullary. verb. *residentia*, *vers.* *quod autem*, Nicol. Garc. d. c. 2. num. 112. Monet. d. cap. 10. num. 13. Stephan. Gratian. *discept. forens.* cap. 166. num. 17. Volgin. de *officio Episcopi*, c. 190 §. 2. num. 6. Attendant. d. *loco*, num. 67. Aloy. Ricc. in *d. praxi forens.* *discept.* 495. in *1. edit.* *alios resol.* §. 86. num. 3. n. 2. edit. Ego ipse *d. alleg.* §. 6. num. 19.

Docentis ius Canonicum in publica vniuersitate, priuilegijs de percipiendis in absentia præbendarum suarum fructibus gaudent, & potiuntur, quamuis præbendæ, quas obtinent, siue sint in cathedrali eiusdem ciuitatis, in qua publici lectionis munere funguntur, ita sub *de* 14. Aprilis 1595 decisum refert Nicol. Garc. in *addit. ad d. part. 3. cap. 3.* num. 85.

Canonicis io publicis vniuersitatibus docenti ius Canonicum non debetur distributiones quotidianæ, si in choro non interfit, quamuis omnes reditus in solis distributionibus quotidianis consistant, ex *Sel. d. loco*, vbi testatur tesolouit in *una Lumen*. 18. Decembris 1627.

Canonicus absens studiorum causa percipit quidem fructus præbendæ, non autem distributiones quotidianas; quod si in huiusmodi distributionibus omnes Capituli reditus consistant, percipit etiam distributiones, dempta tertia parte, quæ inferuentibus accrescit: nullo autem casu debet ipse Canonicus percipere distributiones Missæ, aut desuorum anniuersarij applicatas, ita refert decisum Piafec. in *praxi Episcopi*, p. 1. c. 3. sub n. 9. Nicol. Garc. in *addit. ad d. part. 3. cap. 12. n. 253.* Attendant. d. lib. 2. tit. 23. de *residentia Canon.* num. 8. Solortzano d. tom. 2. lib. 3. c. 14. num. 21. Castro Palao d. §. 9. n. 14. in *fine*. Trullench. d. §. 9. in *prin.* Ego ipse *d. alleg.* §. 6. num. 18. & 19.

17. Habentes quascunque facultates percipiendi fructus beneficiorum suorum in absentia studiorum causa, nec distributiones quotidianas, eo ipso absentia tempore, nec praebendae suae tertiam partem in eius generis distributiones Tridentini decreti auctoritate conuersam capere possunt, ut referunt decisiu[m] Aloyf. Rice. *d. resolut. 386. n. 3. in fine.* Monet. *d. cap. 1. 2. num. 24.* Ego ipse *d. alleg. 56. n. 19. prope fin.* Absentia enim studiorum causa etiam obtenta licentia à Sede Apostolica non excusat ab amissione illius tertiae partis, sicut nec excusat ab amissione distributionum quotidianarum, ita referunt decisiu[m] Gonzal. *d. 5. 7. proem. n. 179.* Arriendaz *d. loco num. 123.*
58. Quia, quando praebenda est tenuis, & ferè omnes fructus consistunt in distributionibus, tunc absens causa studij lucratur etiam distributiones, dempta tertia parte, ut resolu[it] Aloyf. Rice. *in praxi aetna, resol. 70. num. 3.*
59. Quamuis in docentibus S. Scripturam, vel Theologiam, aut ius Canonicum publice in scholis, & ab Vniuersitate conductis licentiam Episcopi non requiri, referat sibi fuisse responsum Nicol. Garc. *d. p. 3. c. 2. num. 559. ad 4. nec ad decendum habeant ullam temporis determinationem, sed fructus percipere possint quandiu docuerint, secundum Monet. d. 9. 10. n. 16. quem refert d. alleg. 56. num. 32.* In studentibus vero huiusmodi licentiam desiderat[i] probat text. *in capitulo fraternitatis, de clericis, non resol. & in cap. cum ex eo, de elect. lib. 6.* ita Pius IV. in sua Causa, incip. *Sanctissimus*, sub die 24. Nouembrii 1564. Nicol. Garc. *d. cap. 2. num. 88.* Monet. *d. 9. 10. num. 9.* Unde his si minores sint 30. annis, & velint in publico, celebrique gymnasio Theologiae, vel sacris Canonibus studere, teneri Ordinarium licentiam concedere, referunt decisiu[m] Nicol. Garc. *d. e. n. 82. & 86.* Arriendaz *d. loco num. 121.* Sanctarell. *d. 9. 3. num. 23.* Ego ipse *d. alleg. 56. n. 29.* Quia tamen licentia illis non suffragatur ultra quinquennium impetrata à die, quo studere coepit, ut refert decisiu[m] Nicol. Garc. *d. p. 3. cap. 2. num. tot. & resoluunt Less. de iustitia lib. 2. c. 1. ad al. 29. num. 163. in princ. Sanctarell. d. quest. 3. num. 17. Monet. d. quest. 10. n. 14. Arriendaz *d. loco num. 99. & 102.* Ego ipse *d. alleg. 56. num. 31.**
60. Parochiales Ecclesias obtinentibus post Concil. Trident. studentibus licentia, ac in absentia studiorum causa fructus percipiendi non datur, ut refert de Hum Nicol. Garc. *p. 3. cap. 2. num. 84.* Ego ipse *d. officio Parochi, cap. 8. num. 27.* quia hodie per Concilium non admittuntur, nisi qui per concursum magis idonei fuerunt iudicati, ex eodem Garc. *d. cap. 2. num. 81.*
- Et idèd Parochis non licet causa studiorum à suis parochialibus Ecclesiis post Concil. abesse, nec Episcopis licentias ad id concedere potest, illaque si concessae fuerint, non suffragantur, vi resolutum attestantur Trullench. *d. 5. 9. num. 3. vers. obtinentibus*, Nicol. Garc. *in addit. ad d. p. 3. c. 2. num. 81.* ubi etiam ait decisiu[m] parochialis possessionem non posse denegari habenti cathedram in Vniuersitate pro interpretando iure Canonico, quia si non resideat, poterit postea puniri.
- Parochus vero ciuitatis poterit inibi in publica Vniuersitate S. Scripturam legere, ita tamen ut cura animarum per ipsum exerceat nihil detrimenti patiat, ita refert resolutum Aldan. *in suo loco n. 10.*
- Sed quando Parocho ex gratia conceditur per Sedem Apostolicam studendi facultas, ut fructus suos faciat, haec infra scripta exigi solent. Primum, ut student Theologiae aut iuri Canonico in celebri Vniuersitate. Secundum, ut non sit maior triginta annorum, nisi iam studia incepisset & illa nondum absoluerit. Tertium ad quinquennium tantum è principio studij computandum, adiuncta clausula ut infra annum promoueat. Quartum, ut interim cura animarum per idoneum vicarium ab ordinario eligendum, assignata illi congrua portione fructuum, exerceatur. Ita Nicol. Garc. *d. p. 3. cap. 2. num. 81.*

De Predicationis munere exequendo, & licentia Superiorum  
ad id requisita.

C A P V T I I.

1. Doctores de predicationis munere agentes.
2. Predicare est proprium Episcoporum munus.
3. Episcopus vel debet per seipsum predicare, vel sumptibus suis alium conducere.  
Episcopus cum predicare cupit scire debet. ibid.
4. Predicandi munus potest per Episcopum committi clerico, quo non sit in sacris.
5. Predicationem deputandi munus pertinet ad Episcopum impeditionem aliqua causa ex delictis in cap. in et cetera, de offic. ordin.
6. Predicatoris electio, & deputatio in cathedralibus semper spectat ad Episcopum. Limita ut n. 7.
7. Capitulum in electione predicatorum in Ecclesia cathedrali nihil potest.
8. Predicationem in Ecclesia cathedrali sumptibus propriis conducere debet Episcopus.
9. Conseruando immemorabili ueniam, vel praestando predicationem Episcopo pro Ecclesiis inferioribus, non est subleuata.
10. Episcopus non potest compellere vniuersitatem ad praestandam solam eleemosynam predicatori, si ipsam voluerint deputare.
11. Conseruanda est, quia solens ex publice ciuitatis statu eleemosyna dari.
12. Pensionarius non tenetur contribuere pro mercede conacionariis, ubi est consuetudo quod populus talem impensam faciat.
13. Curas cogendi sunt ad subueniendam per seipsum, non per suorum, ad munus ad quod tenentur.
14. Parochus per seipsum conacionariis minime licet praetendere eleemosynam.
15. Parochi per seipsum inter Missarum solennia sermonem habere possunt, ita quòd Episcopus ipse predicat. Pastores predicandi officium non negligant, qui curare debent, ut diebus Dominicis, & festis solennibus, quantum fieri potest, verbum Dei populo praedicetur. ibid.
16. Regulares predicare volentes, à quibus licentiam habere debeant.
17. Regulares in Ecclesiis suorum Ordinum predicare volentes, non tenentur ab Episcopo licentiam obtinere, sed tantum à suis superioribus.
18. Episcopus si non modo benedictionem simpliciter non concesserit, verum etiam Regularibus prohibuerit quomodo praedicent in suis Ecclesiis, tunc ille contradicente praedicare poterit.

10. *Licentia Episcopis requiritur ad locos Regulares predicare possint in Ecclesia, qui sui Ordinis non sunt, & eos excommunicari poterit.*  
 11. *Regulares predicantes in Ecclesiis quae suorum Ordinum non sunt, absque licentia Episcopum, an ab eo pueri possunt.*

12. *Oregorius XV.*  
 13. *Episcopus potest interdixit Regulari ne predicet licentia non petita, etiam non reddita causa.*  
 14. *Predicatores errores, aut scandala disseminantes per Episcopum a predicatione interdici debent.*  
 15. *Quaestores elemosynarius aboleudi precipi.*

**Q**uia verò Christianæ Reipub. \* non minus necessaria est prædicatio Euangelii, quam <sup>a</sup> lectio, & <sup>a</sup> hoc est præcipuum Episcoporum munus: statuit, & decrevit eadem sancta Synodus, omnes Episcopos, & Archiepiscopos, Primates, & omnes alios Ecclesiarum Prælatos teneri per seiplos, si legitime impediti non fuerint, ad prædicandum sanctum Iesu Christi Euangelium. Si verò contingeret Episcopos, & alios prædictos legitimo detineri impedimento: iuxta formam generalis Concilij y viros idoneos assignare teneantur ad huiusmodi prædicationis officium salubriter exequendum. Si quis autem huc adimplere contempserit, districtæ subiaceat ultioni. & Archiepiscopi quoque plebani, & quicunque Parochiales, vel aliâs curam animarum habentes, Ecclesias quocumque modo obtineant, per se, vel alios idoneos, si legitime impediti fuerint, & debent saltem Dominicis, & festis solemnibus plebes sibi commissas pro sua & earum capacitate pascant salutaribus verbis: docendo, quæ scire omnibus necessarium est ad salutem, annuncianâque eis, cum breuitate & facilitate sermonis vitia, quæ eos declinare, & virtutes, quæ sectari oporteat: ut pernam æternam euadere, & ecclestem gloriam consequi valeant. Id verò si quis eorum præstare negligat, etiam ab Episcopi iurisdictione quauis ratione exemptum se esse prætenderet: etiam si Ecclesiæ quouis modo exemptæ dicerentur, aut alicui monasterio, etiam extra diocesium existenti, forsitan annexæ, vel vnitæ, mudò te ipsa in diocesi sint, prouida pastoralis Episcoporum sollicitudo non desit; ne illud impleatur: Paruuli petierunt panem, & non erat qui frangeret eis. Itaque vbi ab Episcopo moniti trium mensium spatio muneri suo defuerint, per censuras Ecclesiasticas, seu aliâs ad ipsius Episcopi arbitrium cogantur, ita vt etiam, si ei se expedire visum fuerit, ex beneficiorum fructibus alteri, qui id præstet, honesta aliqua merces persoluatur, donec principalis ipse resipiscens officium suum impleat.

Si quæ verò Parochiales Ecclesiæ reperiantur subiectæ monasteriis in nulla diocesi existentibus: si Abbates, & regulares Prælati in prædictis negligentes fuerint: & Metropolitanis, in quorum provinciâ dioceses ipsæ sitæ sunt, tanquam quo ad hoc, Sedis Apostolicæ delegatis, compellantur, neque huius decreti executionem consuetudo, vel exemptio, aut appellatio, aut reclamatio, siue recursus impedire valeat, quouſque de super à competenti iudice, qui summariè, & sola facta veritate inspecta procedat, cognitum & decisum fuerit: & Regulares verò cuiuscumque Ordinis, nisi à suis Superioribus de vita, moribus & sciencia examinati, & approbati fuerint, ac de eorum licentia; etiam in Ecclesiis suorum Ordinum, prædicare non possint: cum qua licentia personaliter se coram Episcopis præsentare, & ab eis benedictionem petere teneantur, antequam prædicare incipiant. In Ecclesiis verò, quæ suorum Ordinum non sunt, vltra licentiam suorum superiorum, & etiam Episcopi licentiam habere teneantur: sine qua in ipsis Ecclesiis non suorum Ordinum nullo modo prædicare possint, ipsam autem licentiam gratis Episcopi concedant.

Si verò, quod absit, prædicator errores, aut scandala disseminauerit in populum, etiam si in monasterio sui, vel alterius Ordinis prædicet: Episcopus ei prædicationem interdicit. Quod si hæreses prædicauerit, contra eum secundum iuris dispositionem aut loci consuetudinem procedat: etiam si prædicator ipse generali, vel speciali priuilegio exemptum se esse prætenderet, quo casu Episcopus auctoritate Apostolica, & tanquam Sedis Apostolicæ delegatus procedat. Curent autem Episcopi ne quis prædicator vel ex falsis informationibus, vel aliâs, calumniosè vexetur, nisi tam de eis conquerendi occasionem habeat. & Cauent præterea Episcopi, ne aliquam, vel eorum, qui cum sint nomine Regulares, extra claustra tamen, & obedientiam religionum suarum viuunt: vel Presbyterorum secularium: nisi ipsi notî sint, & moribus acque doctrinâ probati etiam quorumlibet priuilegiorum prætextu in sua ciuitate, vel diocesi prædicare permittant, donec ab ipsis Episcopis super ea re, sancta Sedes Apostolica consulatur, à qua priuilegia huiusmodi, nisi tacita veritate, & expresso mendacio ab indignis extorqueri verisimile non est.

Quaestores verò elemosynarij, qui etiam quaestuarij vulgò dicuntur, cuiuscumque conditionis existant, nullo modo nec per se, nec per alium prædicare præsumant: & contra facientes ab Episcopis, & Ordinariis locorum, priuilegiis quibuscumque non obstantibus, oportunitis remedijs omnino arceantur.



## Indictio futuræ Sessionis.

Item hæc sacrosancta Synodus statuit & decernit, primam futuram Sessionem tenendam, & celebrandam esse, die Iouis, feria quinta post festum beati Iacobi Apostoli.

Prorogata deinde fuit Sessio ad diem 13. mensis Ianuarij, 1547.

1. **V**ide Paul. Fufc. de visitat. lib. 2. cap. 20. num. 23. Sbroz de officio vicarij, lib. 2. cap. 21. Masc. Ant. Genuenf. in man. Prælatorum, cap. 32. Schep. Quærant. in summ. Bullarj, verb. Prædicator. Valer. Reginaldus. praxi fori penit. lib. 18. num. 138. cum seqq. Stephan. Gratian. discip. forens. cap. 392. Plafec. in praxi Episcop. 2. cap. 3. n. 26. Lauter. de Franchis de contrarij. inter Episc. & Regul. c. 6. vers. 1. Fr. Ioan. de la Cruz. de statu Religio. lib. 1. cap. 7. d. 2. Campan. in diuersarij Canon. rub. 12. cap. 13. num. 6. cum seqq. Armentar. in addit. ad receptilegium Navarra. lib. 4. tit. 30. l. 3. de prædicantibus sacra Scriptura. Franc. Leo in fœderis fori Eccles. p. 1. c. 8. & princ. Ludovic. Miranda in man. Prælatorum tom. 1. q. 50. art. 2. nouissimè Stephan. VVeyms ad 24. constitutiones ex inre antiquæ desumptas, & per Concil. Trident. innovatas, constit. 5. pag. 40. cum seqq. ubi innovatur cap. inter cetera, de offic. Ordin. per decretum in præfenti Trullench. in Decret. lib. 1. cap. 1. d. 4. q. 9. Tambur. de iure Abbas tom. 3. disp. 3. q. 11. à n. 58. Metipsum de officio, & potest. Episcop. p. 3. alleg. 76. & de officio, & potest. Parochi. p. 1. c. 14. & inf. à sejs. 24. de reform. cap. 4.

2. **a** Et hoc est præcipuum Episcoporum manus. Ita Campan. in diuersarij Canon. rub. 12. c. 13. n. 13. Ego ipse d. allegat. 76. num. 1. & infra sejs. 24. de reform. c. 4. num. 2. Stephan. VVeyms curat loco num. 1. Intellige, in propria diocesi, quia extra illam non conceditur prædicatio Episcopo, cùm ipsi prohiberi ab Ordinario, cuius est diocesis, ita Fufc. d. cap. 20. n. 23. Plafec. d. c. 3. n. 6. ubi ait sic fuisse per Clementem VIII. resolutum, Aloy Ricc. in decisuris Archiep. Neapol. decis. 180. p. 2. & praxi rerum fori Eccles. decis. 343. in 1. solu. alius res. 465. per Ioan. Campan. d. cap. 13. n. 7. in princ. Stephan. Gratian. d. cap. 392. à n. 9. ubi n. 1. resolutum præiilegium Episcoporum, ut per vinctum mandum possint prædicare, iuxta illud Math. 9. Mittere vos in caput vniuersi. diff. intelligi, nisi in alienis diocesis prohibeantur ab Episcopis locorum, quasi potestas prædicandi intelligenda sit in proprio populo, non in alieno, Fufc. d. cap. 20. n. 23. in fine. Ego ipse d. allegat. 36. n. 3. Stephan. VVeyms d. loco n. 8.

3. **a** Omnes Episcopus, &c. Vnde Episcopum vel debere per se ipsum prædicare, vel sumptibus suis alium conducere, refert decim. Aldan. in compend. Canon. decis. lib. 1. tit. 4. n. 1. quia dum legitimo detinentur impedimento, tenentur assumere alios ad huiusmodi prædicationis officium salubriter exequendum idoneos, potentes in opere & sermone, cap. inter cetera, de offic. Ordin. hic innovatum, Stephan. VVeyms d. loco num. 1. Sed cum prædicauerit Episcopus, omnes prædicatores silete debent, illique potest inhibere, ut eo tempore ad prædicationem abstinant, ex eod. Aldan. d. tit. 4. n. 2. ubi refert ita resolutum in Ritumina 17. Februarij, & 2. Martij 1629. nisi prædicare volens esset Parochus sub sua propria Ecclesia, ut infra videbimus n. 16.

4. **z** Pius i. rucos agnoscere teatatus. Dummodò sint cuncti saltem in minoribus Ordinibus constituti. & tunc prædicandi munus committi per Episcopum etiam clericis, qui non sit in Sacris, ut resoluunt Ritumina 10. promissionis recept. sent. tom. 1. tit. 17. num. 24. Sayr. in floribus decis. sub tit. de tempore. Ordo decis. 2. Armentar. d. loco num. 36. Possuin.

de officio curati cap. 3. n. 14. in fine, Vgolin. de officio Episcop. p. 2. §. 2. num. 1. Ego ipse d. allegat. 76. n. 45. sed non laico, ex Concil. Lateranens. sub Leone X. sejs. 11. Aldan. d. tit. 4. num. 3. ubi testatur ita decim. sub dic. 23. Iunij 1580.

Munus deputandi prædicatorem pertinet ad Episcopum impeditum aliqua causa, ex deliberatis in cap. inter cetera, de offic. ordinarij. nisi in contrarium sit consuetudo ab immemoriali tempore, refertur decim. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. prædicatio. §. 7. Franc. Leo d. cap. 8. sub num. 4. Armentar. d. loco num. 1. Campan. d. cap. 13. n. 14.

In Ecclesijs verò Cathedralibus semper spectat ad solos Episcopos electio, & deputatio prædicatoris, nulla habita ratione cuiuscunque consuetudinis, etiam immemorabilis, quia talis deputatio Capitulo, vel Episcopo vñ cum Capitulo, sine de eius consilio, aut cuius alteri competeret, prout testatur resolutum Armentar. d. loco num. 1. quem refert Ego ipse d. allegat. 67. num. 6. refert ipsum declarationem nouissimè Stephan. VVeyms d. loco n. 10. ubi attestatur ex suo voto per sacram Congr. Illustrissim. DD. Cardin. Concilij Trident. Interpretum inter plures alias questiones controuersas decim. & declaratam extitisse quoad deputacionem Concionatoris in Ecclesia Cathedrali Tornacensi, spectare illam ad eundem Episcopum, etiam non obstante contraria consuetudine immemoriali; subdique quod Capitulum, vel Canonici se non possint de cetero intrinittere in huiusmodi deputacionem, neque aliquem ad prædicandum in Cathedrali deputare, vel admittere, contradicente, vel inconsulto Episcopo, & nequidem ex prædicatoribus ab ipso Episcopo alijs approbatis.

Et ita tamen in optione Episcopi, vtrum ipse male prædicatorem in sua Cathedrali eligeret, aut deputate, quando populus illum etiam ab immemorabili tempore eligeret, & nominare consueuisset, vel prædictam nominationem ex immemorabili consuetudine relinquere, ita tamen ut Episcopus electionem deputacionemque prædicatoris etrogando non compellat. Sin. verò populum prædicta facultate eligendi prædicatorem Episcopum vri sinat, eundem populum eogete potest ad eas impensas, & elemosinas prædicatori præstandas, quas ipse populus in hanc causam pietate solitus est, ut refert decim. Armentar. d. loco num. 1. ubi num. 17. pariter dicit resolutum, in electione Episcopi esse prædicatorem in sua Cathedrali deputare, quando alias pertineret ad populum ex immemorabili consuetudine, & tunc non posse Episcopum compellere populum ad soltam elemosinam, & impensas prædicatori præstandas, secus si Episcopus sine ret vi populum nominaret, & scilicet esset præfatus refert ego ipse d. alleg. 76. num. 11. & nouissimè Stephan. VVeyms d. loco n. 11. & 12.

Capitulum in electione prædicatoris in Ecclesia Cathedrali nihil potest, ex Armentar. d. loco num. 21. quem refert d. alleg. 76. n. 7.

Sumptibus proprijs conducere debet Episcopum prædicatorem in Ecclesia Cathedrali, non obstantibus quibuscunque consuetudinibus, & immunitatibus, ut refert Armentar. d. loco num. 16. ait, sic decreuisse Pium V. subdique postea Gregorium



gorum X 111. statuit deinceps rationem habendam esse consuetudinis immemorabilis, & Episcopum hac ratione posse cogere.

10. In Ecclesiis vero inferioribus non est sublata immemorabilis consuetudo nominandi, vel presentandi praeicatorum Episcopo pro illis Ecclesiis, ex Atmend. d. loco num. 15. prae fin. vniuersimē Stephan. Weyms ubi sup. n. 13. Et ubi in eis viguerit consuetudo quod populus soluar concionatori, ea seruanda est, nisi forsan facultas nominandi praeicatorum vniuersitati ab immemorabili tempore competere, & Episcopos talem nominationem sibi vendicauerit, vt refert decisum idem Armendar. d. loco n. 22. quem cito d. allegat. 76. num. 12.

11. Episcopus enim non potest compellere vniuersitatem ad praestandam solitam elemosynam praeicatori, si ipsum praeiclatorem voluerit deputari secus vero si sinat vniuersitatem, vt consuevit, eligere sibi praeiclatorem, ab ipso tamen improbandum: si vero adesset consuetudo immemorabilis quod vniuersitas soluat, & Episcopus eligat, tunc ea seruanda erit. Ita Aldan. d. tit. 4. num. 5. vbi ait se fuisse decisum in Arminen. 29. Olibrii 1585. & in Conuersat. 17. May 1588.

12. Si ex publico ciuitatis xtrario concionatori solent elemosynae dari, ea consuetudo seruanda est, vt refertur decisum Galet. in margaria casuum consueti. verb. Prædicare. Armendar. d. loco n. 24.

13. Pensionarius non tenetur contribuere pro mercede concionatoris, praeterquam ubi est consuetudo quod populus talem impensam faciat, ita testatur resolutum Armendar. d. loco num. 23. & 25. quem refero Ego ipse d. alleg. 76. num. 13.

14. Archipresbyteri quique, &c. ] Cogendi sunt igitur Curati ad subeunda per seipsos, & non per substitutos, ea munia ad quae tenentur: tolerandum autem vt per substitutum supplicant in illis tantum casibus, quibus expressis verbis canonum, decretorumve Concilij permittitur eis, vt per vicarios, coadiutores, vel substitutos possint officio suo fungi. Ita refert decisum Aldan. d. tit. 4. num. 6.

15. Parocho per se ipsam concionanti minimè licet, praetextu cuiuscunque paupertatis praetendere sibi praestari elemosynam solitam dari praeicatoribus aliis ab vniuersitate electis. Ita Aldan. d. tit. 4. n. 8. vbi refert decisum in Vesteria 20. Martij 1621. & illius memini de officio, & pnest. Parochi, cap. 14. num. 7.

16. Parochi per se ipsos inter Missarum solemniam sermonem habere possunt, etiam quando Episcopus ipse praedicat, Ego ipse d. cap. 14. n. 5. vbi assero sic fuisse resolutum in Terulen. 11. Iuny 1631. cuius meminimus in trat. de Parocho p. 1. c. 14. n. 3. & Lezana in sum. quest. Regular. c. 20. n. 6.

Diebus saltem dominicis, & festis solemnibus, &c. ] Debeant ergo Pastores praedicandi officium non negligere, & curare, vt diebus Dominicis, & festis solemnibus, quantum commodè fieri possit, verbum Dei populo praedicetur; vt per Suar. de Relig. tom. 1. lib. 2. de diebus festis c. 16. num. 7. vbi aduertit Concilium in presenti, & in c. 4. sess. 24. de reform. non videri tam rigorose ac praecise id praecipere, vt peccare grauius censuerunt, si interdum, vel sepius illud omitant, quia non videtur Concilium verbis tantam obligationem indicantibus, sed mandare vt id faciant illis diebus, & aliis per Quatagesimam, & Aduentum, si ita oportere duxerint, & deinde, & aliis quocumque ad opportunè fieri possit indicauerint.

17. Regulares vero cuiuscunque Ordinis, &c. ] Vide

Fr. Emman. quest. regul. tom. 3. quest. 32. art. 1. cum seqq. Vgolin. de potestate Episcopi, cap. 42. §. 2. num. 4. Fr. Ludouic. Miranda in man. Pral. sem. 1. quest. 50. art. 2. Campan. d. cap. 13. n. 6. Valet. Reginald. in praxi fori panis. lib. 18. num. 123. Aloys. Ricc. in praxi aucta resol. 290. Homobon. de Bonis de examine Ecclesiasti. trat. 2. cap. 34. §. 36. Portel. in dubijs Regul. verb. Prædicatore, Hieron. Roderic. in compend. quest. regul. resol. 112. de Prædicatorebus, Metipsum d. alleg. 76. n. 18. Marcel. Vulp. in praxi indic. fori Ecclesi. c. 42. num. 3. vbi n. 4. subdit quod possunt Episcopi compellere Regulares ad emittendam professionem Fidei antequam praedicationis munus incipiant, si ita Episcopo videbitur.

Regulares in Ecclesiis suorum Ordinum praedicare volentes, non tenentur ab Episcopo licentiam obtinere, sed tantum à suis Superioribus de vita, moribus, & scientia examinari, & approbari debent, ac ab eo habere licentiam, & cum ea se personaliter coram Episcopo praesentare, ab eoque petere benedictionem, tamen eam minimè obtineant, ita Fr. Emman. quest. Regul. tom. 3. q. 32. art. 5. Valet. Reginald. in praxi fori panis. lib. 18. num. 123. Aloys. Ricc. in praxi rerum fori Ecclesi. resol. 63. art. 2. edit. & in decis. Curia Archiep. Neapol. decis. 219. part. 2. Galet. in margaria casuum consueti, verb. licentia, Armend. in addit. ad recap. legem N. uero, lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. num. 34. Ego ipse d. alleg. 76. num. 19. vbi num. 20. cum Ludou. Miranda in man. Pral. sem. 1. quest. 50. art. 3. censui, si aduerto decreta Concilij, sess. 24. de reform. cap. 4. de non praedicando, contradicente Episcopo, quoad Regulares intelligendum esse ad limitandum de illo tempore, & hora, qua Episcopus praedicare voluerit, aut coram se facere solemniter praedicari, non vero aliàs, ne contrariari videatur textui, in presenti concedenti Prædicatoribus Regularibus in Ecclesiis suorum Ordinum cum sola Episcoporum benedictione posse praedicare, etiam non habita expressa licentia.

Quod aded verum est, sufficere benedictionem petitam, licet non obtentam, ita tamen vt si Episcopus non modo benedictionem suspiciter non conceisserit, verum etiam Regularibus prohibuerit quominus praedicent, tunc illo contradicente in sui quidè Ordinis Ecclesiis licet illis praedicare, quemadmodum S. Concil. Tridentin. decretis salubriter est cautum, Aldan. d. tit. 4. n. 10. vbi refert ita censuisse S. Congregationis Episcoporum, & Regularium praepositam, sub die 30. Ianuarij 1629.

In his vero Ecclesiis, quae sui Ordinis non sunt, ultra licentiam suorum Superiorum etiam requiritur Episcopi licentia obtenta, vt per hunc textum tradunt Aldan. d. loco, Hieron. Roder. in compendio quest. Regul. resol. 112. num. 2. Et hoc casu posse Episcopum examinare Regulares huiusmodi praedicare volentes in Ecclesiis, quae non sunt suorum Ordinum, tenet Aldan. d. loco, asserens sic fuisse resolutum in Vgerin. 22. Ianuarij 1628. quidquid dixerint Hentij, in sum. lib. 10. cap. 23. in commento, lit. L. Fr. Ludouicus Miranda d. quest. 50. art. 2. censui, in med. Campan. d. cap. 13. num. 9. Hieron. Roderic. d. num. 2. in fine.

Regulares, qui absque licentia Episcopi praedicauerint in Ecclesiis, quae suorum Ordinis non sunt, tamen si decreto Concilij in presenti contra fecerint, non possunt tamen puniri ab Episcopo, sed tantum à suis Superioribus Regularibus. Ita decisum refertur Quarta in summa Bullarum, verb. privilegia Regularium, Zetol. in praxi Episcop. p. 1. verb. excommunicatio causa materialis §. 4. Pateat, in simili praxi parti. 2.

part. 2. cap. 3. v. 41. *verf. Prædicare*, Campan. d. cap. 13. num. 10. Portel. in dub. Regular. verb. Prædicare. p. 1. Hieron. Roder. d. refol. 112. n. 3. Aloyf. Ricc. in præf. aurea, refol. 401. vbi de poena Regularis prædicantis in aliena diocesi cum licentia Episcopi, abique tamen licentia sui Superioris.

12. Sed hodie per constit. Gregorij XV. incip. *Inferuabili*, sub dat. 9. February 1622. contrarium est dicendum: verba autem dictæ constit. sunt quæ sequuntur. *Ac deinceps habeat Episcopus auctoritatem extendendi ac pœnendi quosvisque exemptos, iam saculares, quam Regulares, qui in aliena Ecclesia, quæ suorum Ordinum non sunt, abique Episcopi licentia, & in Ecclesia sua, aut suorum Ordinum, non petita illius benedictione, aut ipso contradicente, prædicare præsumpserint.* Et illos coherere, & punire posse etiam censuris Ecclesiasticis, fuit declaratum per S. D. N. Vrbannum VII I, in quadam constit. in forma Breuiis, directæ Episcopi Giennen. sub dat. 30. Ianuarij 1629.

13. Si præsentatus Ordinario fuerit prædicator idoneus, non est illi deneganda licentia, vt refert decifum Armendas. d. 1. 3. *Ad prædicatores sacra Scriptura*, num. 8. Potest tamen Episcopus interdicare Regulari ne prædicet licentia non petita, etiam non reddita causa, sicut testantur resolutum Franc. Leo d. p. t. cap. 8. num. 9. Piasce. d. p. 2. cap. 3. num. 41. vbi si item. Ego ipse d. alleg. 76. n. 2. si nihilominus suspendat, non tenetur causam expromere, quare ad hoc prohibendum moueatur, vt dicunt decifum

Franc. Leo d. cap. 8. n. 9. Campan. d. cap. 11. n. 8. Ego ipse d. loco num. 22.

14. *Si vero, quod absit, &c.* Ex hoc decreto prædicatores errores, aut scandala disseminantes, per Episcopum à prædicatione interdicti debent: si autem hæreses prædicauerint, contra eos etiam quomodolibet exemptos, tanquam Sedis Apostol. delegatus secundum iuris dispositionem, & loci consuetudinem procedere valet, curando tamen ne falsis informationibus, vel aliis calumniis aliquis eorum vexetur. Ita Fr. Emmanuel. quæst. regul. 10. 2. q. 32. art. 8. Fr. Leo d. p. 2. cap. 2. num. 61. Fr. Ludovic. Miranda d. q. 10. art. 7. Campan. d. c. 13. n. 24. Galet. in margarita casuum censent. verb. prædicare, vlt. Portel. in verb. prædicatores, n. 12. Hieron. Roderic. d. refol. 112. num. 12. Ego ipse d. alleg. 76. n. 48. & 49. Marcel. Vulpe in præf. iud. fori Ecclesie. 41. num. 13. in fine, vbi ait posse Episcopos procedere contra Regulares errores prædicantes, & num. 14. contra eos, qui relationes, aut miracula non authentica prædicauerint. Tambur. d. iur. 3. dist. 1. q. 11. num. 60.

15. *Contineant præterea Episcopi, &c.* Vide Ludovic. Miranda d. art. 7. ad fin. Hieron. Roderic. d. refol. 112. num. 13. Fr. Emmanuel. quæst. regul. tom. 3. quæst. 32. art. 9. *Quæstiones veræ elemosynarum*, &c. Vide Nauar. de indulgent. not. 3. 1. à num. 46. Paul. Falc. de visit. lib. 1. cap. 30. num. 36. Henric. in sum. lib. 7. c. 29. a princip. Cened. in collect. ad Sextum, collect. 9. Fr. Emmanuel. d. q. 32. art. 11. Iul. Laur. de indulgent. p. 2. cap. 13. Aloyf. Ricc. in præf. aurea, refol. 120. Hieron. Roderic. d. refol. 112. num. 13. Metipsum de officio & potest. Episcopi. p. 3. alleg. 109. & infra sess. 21. de reform. c. 9.

## SESSIO VI.

### Decretum de Iustificatione.

1. Doctores referuntur de Iustificatione agentes.

#### PROOE MI V M.



VM hoc tempore, non sine multarum animarum iactura, & graui Ecclesiasticæ vnitatis detrimento erronea quædam disseminata sit de iustificatione doctrina, ad laudem, & gloriam omnipotentis Dei, Ecclesiæ tranquillitatem, & animarum salutem, sacrosancta œcumenica & generalis Tridentina Synodus in Spiritu sancto legitime congregata, præsentibus in ea, nomine Sanctissimi in Christo Patris, & Domini nostri, Domini Pauli, diuina providentia Papæ III. Reuerendissimis Dominis, Dominis, Ioan. Maria, Episcopo Prænestino de Monte, & Marcello tit. S. Crucis in Hierusalem Presbytero, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus & Apostolicis de latere Legatis, exponere intendit omnibus Christi fidelibus veram sanamque doctrinam ipsius iustificationis, quam Sol Iustitiæ Christus Iesus, fidei nostræ auctor, & consummator, docuit, Apostoli tradiderunt, & Catholica Ecclesia, Spiritu sancto suggerente, perpetuo retinuit, districtius inhiibendo, ne deinceps audeat quisquam aliter credere, prædicare, aut docere, quam præfenti decreto statuit, ac declaratur.

Hæc 4.

1. Vide Vegam in opusculo de iustific. Iodoc. Cocc. in thesaur. Cathol. tom. 2. lib. 1. de iustificatione. Et verbum Iustificari, quid significet in sacris Scri-

pturis, tradit Pagnin. Gaudent. de dogmatibus & ritibus veteris Ecclesiæ part. 2. cap. 32.

De natura, & legis ad iustificandos homines imbecillitate.

#### CAPVT PRIMVM.

4. Oecol. 2. ep. t. cap. 4.

PRIMUM declarat sancta Synodus, ad iustificationis doctrinam probè, & sincerè intelligendam, oportere, vt vnusquisque agnoscat, & fateatur, quod à cum omnes homines in

in praeiudicatione Adae innocentiam perdidissent, \* facti immundi, & vt Apostolus inquit, \* natura filij irae, quemadmodum in decreto de peccato originali expoluit, vique adeo serui erant peccati, & sub \* potestate diaboli, ac mortis, vt non modò gentes per vim naturæ, sed ne Iudæi quidem per ipsam etiam litteram legis Moysi, inde liberari aut surgere possent, tamen in eis liberum arbitrium minimè extinctum esset, \* viribus licet atenuatum, & inclinatum.

**V**ide Apostol. ad Rom. 5. vers. 11. *In omnes ho-*  
*mines mors pertransiit, in quo omnes peccave-*  
*runt*; & 1. ad Corinth. 15. vers. 22. *In Adam omnes*  
*moriantur*. S. August. lib. 2. de nupt. & concupiscentia,  
cap. 27. & 28. & lib. 6. contra Iulianum cap. 4. S. An-  
thony lib. 1. de parent. cap. 1. S. Gregor. Nilfen. in diss.

de resurrectione & animis, & in lib. de beatitudinibus  
orat. 6. Gregorius Nazianz. orat. de Baptismo, Leo  
epist. 84. & serm. 4 de Natali, Chrysostom. homil. de  
Adamo, & Ena. Cyprian. lib. 3. epist. 8. ad Fidam,  
S. Thom. 1. 2. quest. 81. artic. 2. & 3. Azor, influs. moral.  
p. 1. lib. 4. cap. 10.

1. Cor. 13.  
Rom. 5.  
6 Marc. 44.  
8 Ephes. 1. c.  
supra foll. 5.  
in prin.  
d Rom. 8.  
Hebr. a.  
e Conc. 1.  
Arzaf. c. 10.

*De dispensatione, & mysterio aduentus Christi.*

## C A P Y T I I

1. *Christum verum pater.*

**Q**uo factum est, ut coelestis Pater \* misericordiarum, & Deus totius consolationis, Christus Iesum, filium suum, ante legem, & legis tempore multis \* sanctis Patribus, declaratum, ac promissum, cum venit beata illa plenitudo \* temporis, ad homines miserere: ut & Iudaei, qui sub lege erant, redimeret, & gentes, quae non seclabatur iustitiam, iustitiam apprehenderent, atque omnes adoptionem filiorum reciperent. \* Hunc proposuit Deus propitiatorem pro fide in sanguine ipsius pro peccatis nostris, non solum autem pro \* nostris, sed etiam pro totius mundi.

1. Cor. 12.  
 1. Gen. 49.  
 cum sim.  
 1. Galat. 4.  
 1. Rom. 9.  
 1. Rom. 1.  
 1. 5.  
 Coloss. 1. 1.  
 Tit. 1. 1. & 2.  
 Triplex de  
 pectus, d. 1.  
 1. Ioan. 1.  
 1. Cor. 1.

**C**hristum venisse patet Genes. 49. *Non auferetur sceptrum de Iuda*, sicut ex illis verbis probant Irenæus lib. 4. c. 33. Cyprianus epist. 63. alii lib. 2. epist. 7. Iustinus Martyr ex dual. contra Triplicium, Auditor quætionum ad Antiochum c. 103. Idem probatur ex Daniele cap. 9. vbi Lyran. & tradunt Euseb. lib. 8. idem in præf. cap. 1. Chrysostomus serm. 2. contra Iudeos.

destr. Genebrard, lib. 2. chronograph. circa finem. Gelaf.  
lib. 4. c. 14. Driedo 1. 3. de dogmatibus sacra Scriptura.  
cap. 5. 4. Ioan. Lucidus lib. 2. de emendat. temporum.  
Suaz. 3. 3. rom. 1. dñp. 2. 2. Valent. rom. 4. dñp. 1. 1. 1.  
pauilo 2. Ioan. Puteau. rom. 1. 1. 1. 1. dñb. 4. Tanner.  
rom. 4. dñp. 1. 1. 1. dñb. 2. Bonacin. de sacro familia Chri-  
sti. Incarnat. dñp. 2. 1. 1. pauilo 2.

*Qui per Christum iustificantur.*

## C A P V T I I I

1. *Per Christum iustificamur.*
2. *Hominum praevaria exempla probantur.*

**V**erum, et ille pro omnibus mortuus est, non omnes tamen mortis eius beneficium recipiunt, sed ij duntaxat, quibus meritum passionis eius communicatur. Nam sicut reuera homines \* nisi ex semine Adæ propagati nascerentur, non nascerentur iniusti, *et cum in ea propagatione*, per ipsum dum concipiuntur, propriam iniustitiam contrahant: ita nisi in Christo renascerentur, nunquam iustificarentur: cum ea renascentia per meritum passionis eius gratia, qua iusti fiunt, illis tribuatur. Pro hoc beneficio Apostolus gratias nos \* semper agere hortatur Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis Sanctorum in lumine, & eripuit de potestate tenebrarum, transulitque in regnum filij dilectionis suæ, in quo habemus redemptionem peccatorum.

¶ Alluſio ad  
verba Aug.  
ep. 19 Om-  
nes qui re-  
maſceunt  
in iuſtifica-  
tione, &c.  
qua alibi  
crebro in-  
calcat. -  
¶ Infrà ca-  
non. 1.  
Coloſſ. 1.

**P**ER Christum iustificamur, & saluamur, ad Roman. 5. c. *istum adhuc peccatore effusum; Christum pro nobis mortuum effundit; igitur magis nunc iustificari in sanguine ipsius salui erimus; ad Hebr. 13. Propter quod & Deus, ut satisficeret per sanguinem suum pro peccatis, extra portam passus est; & cap. 9. Si sanguinem hircorum, & taurorum, & cinis vituli aspersus iniquitatem sanctificat ad emendationem carnis, quanto magis sanguis Christi, qui per Spiritum sanctum semetipsum oblatio immaculata Deo emendat conscientiam nostram*

*stram ab operibus meritis; & 1. Ioan. 1. Sanguis Iesu Christi filij eius emundat nos ab omni peccato. Vido Sayr. de Sacramento in genere, lib. 1. c. 2. quas. 9. art. 3. vers. tertio.*

*Cum in ea propagatione.* ] Hanc propagationem exemplo probat Concil. Arausic. l. l. cap. 24. ubi ait de palmitibus, *que si non in vite manent, auferantur, & viderent non nisi ex vite haberi*; idem dicit Concil. Moguntin. cap. 6. tom. 3. fol. 931. August. lib. 2. de peccatis meritis. cap. 27. S. Thom. part. 2. quest. 81. art. 2. ad 2.

*Iustificacionis impij descriptio, & modus eius in statu gratiæ insinuat.*

## CAPVT IV.

1. *Baptismus in re, vel in voto necessarius ad iustificacionem.*  
*Iustificatio quid sit. Ibid.*

2. *Baptismus necessarius necessitate medij in re, vel saltem in voto.*  
3. *Baptismus in voto habere quia dicatur.*

Galat. 4.  
Tit. 3.  
1. Ioan. 4. c.  
filio & c.  
non dubio,  
de consec.  
dist. 4.

**Q**uibus verbis iustificacionis impij descriptio insinuat: ut sit translatio ab eo statu in quo homo nascitur filius primi Adæ, in statum gratiæ & adoptionis filiorum Dei per secundum Adam Iesum Christum, Salvatorem nostrum, quæ quidem translatio post Euangelium promulgatum, & sine lauacro regenerationis, & aut eius voto fieri non potest, sicut scriptum est: \* Nisi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu sancto, non potest introire in regnum Dei.

1. **V**ide Sayr. de Sacramen. in genere, lib. 2. cap. 2. quæst. 9. art. 3. in fine, Aegydius de Coninck de Sacram. & censur. tom. 1. q. 68. a. n. 21. Gabr. Valq. in 3. part. S. Thom. tom. 2. dist. 151. n. 18. & dist. 158. num. 27. Filliuc. in quæst. moral. tom. 1. tract. 2. de sacramen. Baptismi, num. 118. & 122. Ioan. de Lugo de Sacram. tract. de Pæni. dist. 14. sect. 7. num. 90. Torrelblanca de iure spirit. lib. 2. c. 4. n. 60. Hurtado de Sacram. dist. 1. de Baptismo, diff. 14. in fine, ubi quod Baptismus in re, vel in voto necessarius est ad iustificacionem, & dist. 15. vers. Sæd. dicit quod iustificatio est translatio ab statu in quo quis nascitur filius Adæ ad statum gratiæ, & dist. 20. vers. quædam autem.

2. **S**ine Lauacro, Rec. ] Vide S. Thom. part. 3. q. 68. art. 2. Sotus in 4. dist. 5. quæst. 1. art. 2. Veg. de iustificat. lib. 9. cap. 4. fol. 220.  
Baptismus esse necessarium necessitate medij in re, vel saltem in voto, quando non adest facultas illum suscipiendi in re, assensum SS. Patres, Concilia, & vniuersis Doctorum sententia apud Henricq.

in summ. lib. 2. cap. 3. Valq. part. 3. dist. 149. cap. 2. 2. & 3. & dist. 152. cap. 2. Sayr. d. lib. 2. cap. 8. quæst. 1. art. 1. Bartholab Angelis de Sacram. Baptismi, §. 8. Card. Tollet. in instrum. sacerdot. lib. 2. cap. 23. an princip. Valet. Reginald. in praxi fore pæni. lib. 27. num. 7. Aegid. de Coninck d. tom. 1. quæst. 62. num. 66. Hurtado de Sacram. dist. 1. de Bapt. diff. 14. ubi diff. 13. quærit à quo tempore Baptismus exepit esse necessarius necessitate medij.

**A**nt eius voto. Illud dici habere Baptismus in voto, qui facit aliquod in quo continetur votum, & propositum Baptismi suscipiendi, & elouit Bonacin. de Sacram. dist. 9. 2. part. 2. num. 2. Et dicit Paul. Layman in Theologia moral. lib. 3. de Sacram. tract. 1. c. 6. n. 6. vers. dicit 2. per actum contritionis, & dilectionis Dei super omnia, in qua continetur etiam propositum, seu votum saltem implicium seruandū mandata Dei, & consequenter in noua lege recipiendi Sacramentum Baptismi. (si eius suscipiendi copia sit) hominem adultum verè à peccatis iustificari, & ius adoptionis filiorum Dei consequi.

*De necessitate predicationis ad iustificacionem in adultis, & unde sit.*

## CAPVT V.

1. *Necessitas preparationis ad iustificacionem in adultis.*  
2. *Conuersio mentis in Deum unde fit.*

**D**eclarat præterea ipsius iustificacionis exordium in adultis à Dei per Christum Iesum præueniente gratia sumendum esse, hoc est, ab eius vocatione, qua nullis eorum existentibus meritis, vocantur, ut, qui per peccata à Deo auersi erant, per eius excitationem, atque adiuuantem gratiam ad conuertendum se ac suam ipsorum iustificacionem, eidem gratiæ liberè assentiendo, & cooperando, disponantur: \* ita vt, tangente Deo cor hominis per Spiritus sancti illuminationem neque homo ipse nihil omnino agat, inspirationem illam recipiens, quippe qui <sup>b</sup> illam & adicere potest, neque tamen sine gratia Dei mouere se ad iustitiam coram illo libera sua voluntate possit. Vnde in sacris litteris, cum dicitur: <sup>c</sup> Conuertimini ad me, & ego conuertar ad vos; libertatis nostræ admone-mur. Cum respondemus: <sup>d</sup> Conuerte nos Domine ad te, & conuertemur: Dei nos gratia præueniri confitemur.

a Iust. Ca-non. 3.  
b Paul. lib. 1. de voc. gen. c. 18. & 13. c 2a. h. 4. Ioel 2. c. 6. verumini de poen. dist. 2. d. Th. 5. Hier. in fin. orationis. & cap. 31.

1. **V**ide Sot. in 4. dist. 4. q. 2. art. 5. col. 10. Nauart. in man. cap. 2. n. 39. Balduin. 100. super opera controuers. Bellarm. p. 2. lib. 5. cap. 3. vers. quæstio seu in-da, Aegid. de Cooiuc de Sacram. & censur. tom. 2. dist. 2. d. 4. n. 34. Molfes. in sumum. Theologia moralis. tract. 1. cap. 8. num. 38.  
2. **C**onuertere nos Domine ad te ] Quidam Scholastici putant posse hominem se sufficienter per actiones naturales disponere ad obtinendam gratiam,

ita Durand. in 2. dist. 28. q. 5. Gabr. etiam in 2. dist. 28. q. 10. & in 4. dist. 14. quæst. 2. art. 2. Sed contrarium est ascendendum, nam conuersio mentis in Deum, per quam homo iustificatur, debet esse ex actibus supernaturalibus, ut patet ex Conc. Mileuit. can. 4. Atausic. can. 7. 2. 3. & 15. Irenæo lib. 4. c. 28. Cyrilian. lib. 2. epist. 2. & lib. 3. ad Thym. cap. 4. August. lib. de prædestinat. Sanctorum. c. 1. Ambros. lib. 2. in Lucam, cap. 3. Hieron. cap. 63. in Ihu.

*Modus*

## Modus preparationis.

## CAPVT VI.

1. Dispositio hic non de dilectione perfecta Dei super omnia, sed de imperfecta, qua amatur Deus ex amore concupiscentie ut bonum nostrum, intelligitur.

Pœnitentia aliqua, seu dolor animi ex morbo supernaturali suscipiens de peccato necessariò requiri-

tur ad consequendam iustificationem primam in sacramento Baptismi, & Pœnitentia. ibid.

2. Pœnitentia vera ex amore diuina iustitia bona est.

3. Iustificari non potest homo de potentia ordinaria absque actu pœnitentia.

Homo potest iustificari de potentia Dei absolute, ibid.

1. **D**ispōnuntur autem ad ipsam iustitiam, dum excitati diuinā gratiā; & adiuti fidem ex auditu concipientes, liberè mouentur in Deum, credentes vera esse, quæ diuinitus reuelata, & promissa sunt, atque illud in primis, à Deo iustificari impium per gratiam eius, per redemptionem, quæ est in Christo Iesu, & dum peccatores se esse intelligentes, sè à diuina iustitia timore, quo vtiliter concutuntur, ad considerandum Dei misericordiam, se conuertendo: in seipsum eriguntur, fidentes, Deum sibi propter Christum propitium fore: illūque, tanquam omnis iustitiæ fontem, diligere incipiunt: ac propterea mouentur aduersus peccata per odium aliquid: & detestationem, hoc est, per eam Pœnitentiam, quam ante Baptismum agi oportet: denique dum proponunt suscipere Baptismum, inchoare nouam vitam, & seruare diuina mandata. De hac dispositione scriptum est: <sup>a</sup> Accedentem ad Deum oportet credere, quia est, & quod inquirentibus se remunerator sit. Et, <sup>b</sup> Confide fili, remittuntur tibi peccata tua. Et, <sup>c</sup> Timor Domini expellit peccatum. Et, <sup>d</sup> Pœnitentiam agite, & Baptizetur vnusquisque vestrum in nomine Iesu Christi in remissionem peccatorum vestrorum, & accipietis donum Spiritus sancti. Et, <sup>e</sup> Euntes ergo docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti docentes eos seruare, quæcumque mandauī vobis. Denique <sup>f</sup> præparate corda vestra Domino.

<sup>a</sup> Iustia c. 14.  
<sup>b</sup> Iust. 10. c. 4.  
de conuersione.  
<sup>c</sup> Mat. 23. & Math. 23.  
<sup>d</sup> Eccl. 1.  
<sup>e</sup> Act. 1. c. 3.  
<sup>f</sup> Matt. 23. c. 3.  
propitius de conser. d. 4.  
f. Matt. 23. c. 3.  
prima cap. 1. q. 1. c. 3.  
propitius, de conser. d. 4.  
f. Matt. 23. c. 3.

1. **D**ispōnuntur autem ad ipsam iustitiam. Vide Paul. Fuf. de visitat. lib. 1. cap. 18. n. 11 in fine. Viquez disp. 7. o. 3. n. 98. vbi nomine dispositionis, quam Concil. in præsent. numerat inter dispositiones, non intelligi dilectionem perfectam Dei super omnia, sed imperfectam, qua amatur Deus ex amore concupiscentie ut bonum nostrum. Barthol. à S. Fausto tom. 3. tract. de pœnit. lib. 1. q. 53 in princ. Bald. iun. super opera contrarij. Bichelm. part. 2. lib. 5. c. 3. vers. questio. Regl. de Coninck de Sacram. & censur. tom. 2. disp. 2. dub. 6. n. 56. Bonacin. de Sacram. disp. 5. quest. 5. sect. 1. punct. 8. à princ. Molfes in summ. Theolog. moralis. tract. 7. cap. 2. num. 21. Paol. Layman. in Theolog. moralis. tract. 1. c. 6. num. 4. vers. assertio. 2. & tract. 6. c. 1. num. 5. Ioan. de Lugo de Pœnitent. disp. 5. sect. 8. n. 123. & disp. 8. sect. 4. num. 99. & 100. Hurtado de Sacram. disp. 4. de Bapt. disp. 4. prop. fin. & diff. 5. in princ. Trullencan Decalog. lib. 1. cap. 1. dub. 2. n. 7. & dub. 6. num. 1.

2. **D**e diuina iustitia timore, quo vtiliter concutuntur. Ergo pœnitentia, quæ ex hoc timore oritur,

bona est, vt per Barthol. à S. Fausto tom. 3. tract. de pœnitentia lib. 1. q. 43.

3. **Q**uam ante Baptismum agi oportet. Vide Nauaz. in man. cap. 1. à num. 38. & in cap. vlt. de pœnit. disp. 7. num. 10. Henriquez in summ. lib. 1. cap. 12. §. 5. Suarez de Sacram. disp. 7. sect. 4. §. 1. occurreret. Aegy. de Coninck tom. 1. quest. 61. art. 1. dub. 2. à num. 51. Paol. Layman. citate loco.

Non potest hominem de potentia Ordinaria iustificari absque actu pœnitentia, pater ex Act. 1. Pœnitentiam & contritionem vt deleantur peccata vestra; & ex Ezech. 18. Contritionem, & agere pœnitentiam, s. cernit in cap. agens, & in c. proprii de conser. disp. 4. & ex Luc. 13. Si pœnitentiam non habueritis, simul omnes peribitis docent S. Thom. part. 3. q. 86. art. 1. vbi Nugn. dub. 1. conclus. 2. & 3. & Suarez disp. 6. sect. 1. assert. 1. Henriquez in summ. lib. 4. cap. 1. §. 1. Valent. tom. 4. disp. 7. quest. 3. puncto 2. in princ. patet resoluens, de potentia Dei absoluta posse hominem iustificari à peccato mortali absque vlla pœnitentia, modo cesset actus peccati.

30

Quid sit iustificatio impij, & quæ eius cause.

## CAPVT VII.

1. Dispositionis nomine Concilium tam intelligit, quæ dispositio, & requiritur ad effectum Sacramenti suscipiendum.

Spiritus sanctus dat gratiam iuxta mensuram dispositionis & cooperationis hominis, ibid.

In iustificatione adulterum, quæ fit in Baptismo, vnusquisque recipit gratiam secundum propriam dispositionem & cooperationem hominis, ibid.

2. Vnica, exclusiua dilectio, quid operetur.

3. Christus est habundans in misericordia, & non alius salum.

1. **H**æc dispositio, seu præparatio iustificatio ipsa consequitur: quæ non est sola peccatorum remissio, sed & sanctificatio, & renouatio interioris hominis per voluntariam susceptionem gratiæ, & donorum: vnde homo ex iniustus fit iustus, & ex inimico amicus, vt sit hæres secundum spem vitæ æternæ. Huius iustificationis cause sunt,

Barbos. Collect. in Concil. Trid.

C

finalis

finalis quidem gloria Dei & Christi, ac vita aeterna: efficiens verò, misericors Deus, qui gratuito<sup>a</sup> abluir, &<sup>b</sup> sanctificat, signans, & vngens<sup>c</sup> Spiritu promissionis sancto, qui est pignus hereditatis nostrae: meritoria autem, dilectissimus vniuersigenitus suus, Dominus uoluit, Iesus Christus, qui cum<sup>d</sup> essemus inimici, propter nimiam charitatem, qua dilexit nos, sua sanctissima passione in ligno crucis nobis<sup>e</sup> iustificationem meruit, & pro nobis Deo patri satisfecit: instrumentalis item, sacramentum Baptismi, quod<sup>f</sup> est Sacramentum fidei, sine qua nulli vnquam contingit iustificatio: demum *β unica formalis causa est iustitia Dei*, non qua ipse iustus est, sed qua nos iustos facit: qua videlicet, ab eo donati, renouamur spiritu mentis nostrae: & non modò reputamur, sed verè iusti nominamur, & sumus iustitiam in nobis recipientes vnusquisque suam secundum mensuram, quam<sup>g</sup> Spiritus sanctus patitur singulis prout vult, & secundum propriam cuiusque dispositionem, & cooperationem; *γ quamquam enim nemo possit esse iustus, nisi cui merita passionis Domini nostri Iesu<sup>h</sup> Christi communicantur*: id tamen in hac impij iustificatione fit, dum eiusdem sanctissimae passionis merito per Spiritum sanctum charitas<sup>i</sup> Dei diffunditur in cordibus eorum, qui iustificantur, atque ipsi inhaerent, *δ unde in ipsa iustificatione cum remissione peccatorum hae omnia simul infusa accipit homo per Iesum Christum, cui inseritur, fidem, spem, & charitatem*.<sup>k</sup> Nam fides, nisi ad eam spes accedat, & charitas, neque vnit perfectè cum Christo, neque corporis eius viuum membrum efficit, qua ratione verissime dicitur, *l Eadem sine operibus mortuam, & otiosa esse*. Et, in = Christo Iesu neque Circumcisionem aliquid valere, neque praeputium: sed fidem, quae per charitatem operatur. Hanc fidem ante Baptismi sacramentum ex Apostolorum traditione Cathedumini ab Ecclesia petunt, cum petunt fidem, vitam aeternam praestantem, quam sine spe, & charitate fides praestare non potest, vnde & statim verbum Christi adiunt: *Si vis ad vitam ingredi, serua mandata*. Itaque veram, & Christianam iusticiam accipientes, eam<sup>m</sup> ceu primam stolam pro illa, qua Adam sua inobedientia sibi & nobis perdidit, per Christum Iesum illius donatam, candidam & immaculatam iubentur statim renati conseruare, vt eam perferant ante tribunal Domini nostri Iesu Christi, & habeant vitam aeternam.

1. **H** *Aor. d. dispositionem, seu preparationem, &c.]* Vide Nauar. in mat. c. 11. n. 13. ad fin. Torrelblanca de iure spir. lib. 2. cap. 2. num. 10. Barthol. à S. Fausto de Punit. lib. 3. q. 24. vers. tandem. Aegid. de Sacram. & consuet. tom. 1. q. 62. art. 4. dnb. tom. 2. n. 18. & quest. 109. n. 8. & tom. 2. disp. 2. dnb. 1. n. 17. & dnb. 10. n. 8. item segg. Fr. Ioan. à Cruce de Sana Relig. 1. c. 2. dnb. 3. cencius. 1. 2. 3. 1. Molles in sum. Theologia moralis, tract. 1. c. 8. n. 29. & 11. 4. n. 77. Filliue. in quest. moral. tom. 1. tract. 1. de Sacram. c. 6. num. 94. 95. 96. & tract. 10. c. 96. & 133 Ioan. de Lugo de Sacram. in genere, disp. 9. sect. 9. n. 74. vbi n. 75. ait, nomine dispositionis Concilium intelligere non quidem eam, quae disponit ad Sacramentum, sed quae disponit, & requiritur ad effectum Sacramenti suscipiendum, idem Ioan. de Lugo in tract. de Punit. disp. 8. sect. 4. n. 99. item segg. Barthol. de S. Fausto tom. 1. tract. de Punit. lib. 3. q. 9. vbi ait, docere hunc text. Spiritum sanctum dare gratiam iuxta mensuram dispositio-

nis, & cooperationis ex parte hominis. Hurtado de Sacram. disp. 3. de Sacram. in genere, deesse 5. vers. sed horum, vbi ait, in iustificatione aditiorum, quae fit in Baptismo, vnusquemque recipere gratiam secundum propriam dispositionem & cooperationem, & disp. 4. de Baptismo, disp. 3. vers. quod verò, & de Punit. disp. 2. disp. 11.

*β Unica est causa formalis, &c.]* Vide Hurtado de Sacram. tract. de Punit. disp. 1. disp. 7. in vers. Tridentinum, vbi dicit illam particulam, *unica*, quae exclusiua est, tantum excludere iustitiam in creatura Dei, & fauorem aliquem extrinsecum Dei, non pluralitatem formarum, quae nobis in sunt, quarum quilibet fit sufficiens ad iustificationem.

*γ Quamquam enim nemo possit esse iustus, &c.]* Vide Vasq. 3. part. 8. Thema 2. disp. 231. n. 37. & vide in ipsa, &c.] Vide Azor. iustit. moral. p. 1. lib. 2. c. 3. q. 3. vbi quod charitas est habitus infusus, & non actus solum.

Quomodo intelligatur, impium per fidem, & gratis iustificari?

## CAPVT VIII.

1. De conuersione hominis ad Deum, & num. 2.

2. Aliud ad gratiam habitualem, seu ad iustificationem disponentem, qualis esse debeat

- Roman 9. **C** *Im verò Apostolus dicit, iustificari hominem per fidem, & gratis: ea verba in eo sensu intelligenda sunt, quem perpetuus Ecclesiae Catholicae consensus tenuit, & expressit: vt scilicet per fidem idè iustificari dicamur, quia fides est humanae salutis initium, fundamentum, radix omnis iustificationis: sine qua impossibile est placere Deo, & ad silorium eius consortium peruenire: gratis autem iustificari ideo dicimur, quia nihil eorum, quae iustificationem praecedunt, siue fides, siue opera, ipsam iustificationis gratiam promeretur: si enim gratia est, iam non ex operibus, alioquin, vt idem Apostolus inquit, gratia iam non est gratia.*

Vide

**V**ide Trullench, in *Decalog* lib. 1. c. 1. dub. 2. n. 3. Ad actiones, quibus ad Deum conuictimur, aditue conuerti cum auxilio Dei supernaturali, docent August. *serm.* 13. *de verbis Apost.* Ambros. *lib.* 2. in *Lucam* c. 3. Hieron. *inc. 1. ad Epist.* August. *lib.* 2. *de peccat. mortis* & *remiss.* cap. 1. & *lib.* de *correctione* & *gratia*.

**H**omines ad Deum liberè conuerti, probant Ignat. *Epist.* ad *Magneianos*, & August. *homil.* lib. 30. *homil.* 16.

Adum ad gratiam habitalem, seu ad iustificationem disponentem debere esse supernaturalem, seu ex gratia elicitum, nec enim ad Deum potest homo se peccare suis uitiis, docent S. Thom. *p. 2. q. 109. art. 6.* Bonauent. in 2. *disp.* 28. *art. 2. quest.* 1. Dried de *capit.* & *red. gener.* *trall.* 4. cap. 2. p. 2. & *lib.* de *concord.* 3. Veg. *lib.* 6. in *Trid.* c. 3. cum *segg.* & in *opul.* de *iustific.* *quest.* 8.

Cum uero Apostolus dicat, &c. Vide Torreblanca de *inre spiritus* lib. 1. cap. 1. n. 17. & cap. 6. n. 9.

Contra inanem hereticorum fiduciam.

C A P V T I X.

1. *Homines non possunt habere certitudinem de sua iustitia, in exceptis, quibus Deus specialiter reuelaret.*

**Q**uamuis autem necessarium sit credere, neque remitti, neque remissa unquam fuisse peccata, nisi gratis diuina misericordia propter Christum; nemini tamen fiduciam, & certitudinem remissionis peccatorum suorum iactant, & in ea sola quiescent, peccata dimitti, vel dimissa esse dicendum est, cum apud Hæreticos, & Schismaticos possit esse, inimo nostra tempestate sit, & magna contra Ecclesiam Catholica contentione prædicetur vana hæc, & ab omni pietate remota fiducia. Sed neque illud asserendum est, oportere eos, qui uerè iustificati sunt, absque ulla omnino dubitatione apud semetipsos statuere se esse iustificatos, neminemque à peccatis absolui, ac iustificari, nisi eum, qui cerò credat se absolutum, & iustificatum esse: atque hac sola fide absolutionem, & iustificationem perfici: quasi qui hoc non credit, de Dei promissis, & de resurrectionis Christi efficacia dubitet: nam sicut nemo pius de Dei misericordia, & Christi merito, & de Sacramentorum uirtute, & efficacia dubitare debet: sic quilibet, dum seipsum suamque propriam infirmitatem & indispositionem respicit, de sua gratia formidare, & timere potest: cum nullus scire valeat certitudine fidei, cui non potest subesse falsum, se gratiam Dei esse consecutum.

**I**n hac uis non posse homines habere certitudinem de sua iustitia, in exceptis, quibus Deus specialiter reuelaret, docet S. Thom. 2. 2. q. 11. art. 5. Theologi communiter in 1. *sem. disp.* 17. Vega *lib.* 9. in *Concl.* *Trid.* *Sot.* *lib.* 3. de *natura*, & *gratia* p. 10. cum *segg.* Roter. *contra* art. 10. & 11. *in* *ueneri*, *Cast.* *lib.* 7. *aduersus* *hereses*, uerè gratia Barthol. S. Faustio *rem.* 3. *trall.* de *Pontu* *lib.* 3. q. 94. ubi per hunc text. tenet quod nemo potest certitudine infallibili et cetero scire

se habere Dei gratiam iustificantem. Probat ex Apost. ad Roman. 11. *O altitudo diuitiarum sapientia, & scientia Dei* &c. & de Roman. 12. *Tu autem fide stas, noli altum sapere*, &c. & ad Cor. 10. *Quia stas, uideas ne cadas*, & ad Philippen. 2. *Cum timere, & tremore saluati uosram operamini*, & Apocalyp. 3. *Tene quod habes, ne forte accipiam coronam tuam.*

Quamuis autem necessarium sit credere, &c. Vide de Torreblanca de *inre spiritus* lib. 1. cap. 1. n. 18.

De Accepta iustificationis incremento.

C A P V T X.

1. *Homo iustus toto tempore uitæ suæ potest in gratia crescere.*

**S**uamque ergo iustitiam & amici Dei, ac domestici facti, eunt de uirtute in uirtutem renouant, ut Apostolus inquit, de die, in diem: hoc est, mortificando membra carnis suæ, & exhibendo ea arma iustitiæ in sanctificationem, per obseruationem mandatorum Dei, & Ecclesiæ, in ipsa iustitia per Christi gratiam accepta, cooperante fide bonis operibus, crescent, atque magis iustificantur, sicut scriptum est: Qui iustus est, iustificetur adhuc. Et iterum: Ne uerearis usque ad mortem iustificari. Et rursus: Videtis quoniam ex operibus iustificatur homo, & non ex fide tantum. Hoc uerò iustitiæ incrementum petit sancta Ecclesia cum orat: Da nobis Domine fidei, spei, & charitatis augmentum.

**V**ide Clem. ad *infram.* de *heres.* Hieron. *contra Iovinian.* August. in *lib.* de *heresi.* *heresi* 82. & *trall.* 24. *super* *Ioannem*. S. Thom. 2. 2. q. 24. art. 46. & 9. Paul. *Fulda* *uiscit* *lib.* 1. cap. 18. num. 12. Ioan. de *Sacrament.* in *trall.* de *Penitent.* *disput.* 14. num. 34.

Hominem iustum toto tempore uitæ suæ posse Barbof. *Collet.* in *Concl.* *Trid.*

in gratia crescere, probatur *Ezechiel.* 18. *Proverb.* 4. *Eccles.* 9. *Psal.* 83. *Apocalyp.* *vis.* & ad *Ephe.* 4. docent Leo *serm.* 2. de *Quadrages.* Hieronym. in *cap.* 9. *Eccles.* *Prosp.* *lib.* 1. de *uita contemplatiua*, cap. 8. & 9. & in *lib.* *sententiarum* August. *serm.* 101. August. *serm.* 15. de *uerbis Apostoli*, & in *Psal.* 69. & *lib.* 3. *contra* *duos epistolas Pelagii*, cap. 7.



De obseruatione mandatorum, deque illius necessitate, &amp; possibilitate.

## CAPVT XL

1. Homo existens in peccato mortali potest habere multos alios bonos qui nullo modo sunt peccata.

2. Nihil impossibile homini à Deo precipi.

**N**emo autem, quantumuis iustificatus, liberum se esse ab obseruatione mandatorum putare debet: nemo temeraria illa, & à Patribus sub anathema prohibita voce uti, Dei præcepta homini iustificato ad obseruandum esse impossibilia. *a* Nam *a* Deus *a* impossibilia non iubet, sed *a* iubendo monet, & facere quod possis, & petere quod non possis, & adiuuat, possis. *a* Cuius mandata grauius non sunt, cuius *a* iugum suauis est, & onus leue. Qui enim sunt filij Dei, Christum diligunt: qui *a* autem diligunt eum, ut ipsemet testatur, seruant sermones eius: quod utique cum diuino auxilio præstare possunt, licet enim in hac mortali uita quantumuis sancti, & iusti in leuia saltem & quotidiana, quæ etiam uenialia dicuntur peccata, quandoque cadant, non propterea desinunt esse iusti. *a* Nam *a* iustorum illa vox est humilis, & uetax: Dimitte nobis debita nostra. Quo fit, ut iusti ipsi eo magis se obligatos ad ambulandum in uia iustitiæ sentire debeant, quo liberati iam à peccato, *a* serui autem sancti Deo, *a* sobriè, iustè, & piè uiuentes proficere possint per Christum Iesum: per quem *a* accessum habuerunt in gratiam istam. *a* *a* Deus namque *a* sua gratia semel iustificatos non deserit, nisi ab eis prius deferatur. Itaque nemo sibi in sola fide blandiri debet, putans fide sola se hæredem esse constitutum, hæreditatemque consecuturum, etiam si Christo non *a* compatiatur, ut & conglorificetur. Nam & Christus ipse, ut inquit Apostolus, *a* cum esset filius Dei, didicit ex iis, quæ passus est, obedientiam, & consummatus, factus est omnibus obtemperantibus sibi causa salutis æternæ. Propterea Apostolus ipse monet iustificatos, dicens: Nescitis, quod ij qui in stadio concurrunt, omnes quidem currunt, sed unus accipit brauium? sic currite ut comprehendatis. *a* Ego igitur sic cutto, non quasi in incertum: sic pugno, non quasi ætrem uerberans: sed castigo corpus meum, & in seruitutem redigo: ne forte, cum aliis prædicauerim, ipse reprobus efficiar. Item princeps Apostolorum Petrus: Satagite, ut per bona opera certam uestram uocationem, & electionem faciatis. Hæc enim facientes, non peccabitis aliquando. *a* Unde conuenienter stat eos orthodoxæ religionis doctrinæ aduersari, qui dicunt iustum in omni bono opere saltem uenialiter peccare, aut, quod intolerabilius est, penas æternas mereri: arque etiam eos qui statuunt, in omnibus operibus iustos peccare, si in illis suam ipsorum socordiam excitando, sese ad currendum in stadio cohortando, cum hoc ut in primis glorificentur Deus, mercedem quoque intuentur æternam, cum scriptum sit: Inclinaui cor meum ad faciendas iustificationes tuas propter retributionem, & de Moïse dicit Apostolus, quod respiciebat in remunerationem.

**V**ide Suar. de legib. lib. 6. cap. 1. à num. 7. Hieron. Roderic. in compend. quest. regular. resolut. 90. num. 19. vers. 3.

Collige ex text. orthodoxæ Religionis doctrinæ illos aduersari, qui dicunt iustum in omni opere bono uenialiter peccare, & eos, qui statuunt in omnibus operibus iustos peccare: hominem enim existentem in peccato mortali posse habere multos alios bonos, qui nullo modo sunt peccata, colligit ex hac sess. cap. 7. & 7. & sess. 14. c. 4. & can. 5. & ex Concil. Araulic. cap. 4. & 5. & ex Athl. 10. ubi habetur dixisse Angelum Corneo, Oraciones tue, &

elemosyna tua ascenderunt in memoriam in conspectum Dei: & tamen eo tempore nondum Cornelius erat iustus, ut docent ibi Theophil. Euthym. & Chrysost. homil. de fidel. nat. in tom. 3. & orat. de Anima tom. 1.

*a* Nam Deus impossibilia non iubet. Nihil impossibile homini à Deo precipitur, Barthol. à S. Paulo tom. 3. in tract. de Penit. lib. 5. q. 14. in 2. p. & tract. de Suffrag. lib. 1. q. 14. in 2. p.

*a* Deus namque sua gratia semel iustificatos, non deserit, &c. Vide Ioan. de Fug. de Sacram. in tract. de Penit. dist. 8. sess. 3. n. 180.

Prædestinationis temerariam presumptionem cauendam esse.

## CAPVT XII.

**N**emo quoque, quando in hac mortalitate uiuitur, de arcano diuinæ prædestinationis mysterio uisquædè præsumere debet, ut certò statuit se omnino esse in numero prædestinatorum: quasi uerum esset, quod iustificatus aut amplius peccare non possit, aut, si peccauit, certam sibi resipiscientiam promittere debeat: nam, nisi ex speciali reuelatione, sciri non potest, quos Deus sibi elegerit.

Vide



Vide Chryſoſt. *homil. 11. in epiſt. ad Philippienſ.*  
Hieron. *lib. 2. aduerſus Pelagian.* Auguſt. *lib. 11. de ciuitate. cap. 12. & in lib. de correſt. & graua. c. 13. & in lib. de bono perfeuerantia. cap. 13.* Gregor. *lib. 6. in 1. Regum. Proſper. lib. 2. de vocat. gentium. cap. vlt.* Bernard. *ſerm. 1. de Septuageſ. & epiſt. 107.* Tortebanc. *de iure ſpiritu. lib. 2. cap. 2. num. 18.* De diuina predeſtinatione tractant Magiſt. in 1. ſen. diſt. 35. 40. & 41. ibique Doctores, præſertim D. Bonauent. Agid. Sor. Dutand. Ocham, & alij, inter quos nouiſſimè Guillelmus à Rubione, Riccard. Tappetus

ari. 7. contra Lutheron. Turrianus in opusculo electionis diuine. Moncz. diſput. Theolog. diſp. 4. c. 2. Catharin. *lib. 1. de predeſtinatione. cap. vlt. & lib. 2. in fine.* Item S. Thom. p. 1. ar. 23. cum ſeqq. ibique Doctores nouiores. inter quos Caiet Suar. Molin. Valent. Vazq. Leſſ. Bañes, Zumel. Becan. in p. 1. cap. 14. & alibi paſſim. Item Suar. opus de auxiliis lib. 3. cap. 16. cum ſeqq. Berlarum. lib. 2. de graua. & libero arbitrio. cap. 15. Aluarez de auxiliis lib. 5. diſp. 34. cum ſeqq. Pennot. in propagnaculo humane libertatis lib. 6. c. 1. cum ſeqq. & ab iis citati.

De perfeuerantie munere.

CAPVT XIII.

Similiter de perfeuerantie munere, de quo ſcriptum eſt, <sup>a</sup> Qui perfeuerauerit uſque <sup>b</sup> Sin finem, hic ſaluus erit: quod quidem aliunde haberi non poteſt, niſi ab eo, qui potens eſt cum, qui ſtat, ſtatueret, ut perfeueranter ſtet, & cum qui cadit, reſtitueret, nemo ſibi certi aliquid abſoluta certitudine polliceatur: tamen ſi in Dei auxilio firmiſſimam ſpem collocare, & reponere omnes debent. Deus enim, niſi ipſi illius gratiæ deſeruerit, ſi <sup>c</sup> cepit opus bonum, ita perficiet <sup>d</sup> operans uelle, & perficere. Veruntamen qui ſe exiſtimant ſtare, uideant ne cadant, & cum <sup>e</sup> timore, ac tremore ſalutem ſuam operentur in laboribus, in uigiliis, in eleemoſynis, in orationibus, & oblationibus, in ieiuniis, & caſtitate; formidare enim debent. ſcientes, <sup>f</sup> quòd in ſpem gloriæ, & nondum in gloriæ renati ſunt; de pugna, quæ ſuper eſt cum carne, cum mundo cum diabolo: in qua victores eſſe non poſſunt, niſi cum Dei gratia Apoſtolo obtemperent, dicenti: <sup>g</sup> Debitores ſumus non carni, ut ſecundum carnem uiuamus: ſi enim ſecundum carnem uixeritis, moriemini; ſi autem ſpiritu facta carnis mortificaueritis, uiuetis.

Nemo ſibi certum aliquid polliceatur; quare <sup>1.</sup> ad Timotheum 4. ſpiritus maniſeſtè dicit, quia in nouiſſimis diebus deficiant quidam à fide; & cap. 6. quam quidem appetentes errauerunt à fide, & 2. ad Timoth. 2. ne forte de uſu Dei penitentiam,

& reſiſcant, Ioël 2. *Quis ſe ſi conuerſauerit, & igneſcat Deus;* uide Agid. de Coniunct. de Sacram. & conſor. tom. 2. diſput. 2. num. 154. Emman. de Valle de incantat. & enſalmis, opus. 1. ſcil. 2. cap. 5. num. 31.

De lapſis, & eorum reparatione.

CAPVT XIV.

1. Peccato mortali remiſſo quoad culpam, neceſſe eſt de potentia Dei ordinaria remitti etiam reatum poenæ æternæ.
2. Peccato remiſſo quoad culpam, non ſemper remittitur totus reatus poenæ temporalis.

Qui uerò ab accepta <sup>a</sup> iuſtificationis <sup>b</sup> gratia per peccatum exciderunt, rursus iuſtificari poterunt, cum excitante Deo per Poenitentiaſ ſacramentum, meritò Chriſti amiſſam gratiam recuperare procurauerint. Hic enim iuſtificationis modus eſt lapſis reparatio: quam ſecundam poſt naufragium perdidit gratiæ tabulam ſancti <sup>c</sup> Patres aptè nuncupauerunt. Etenim pro iis, qui poſt Baptiſmum in peccata labuntur, Chriſtus Ieſus Sacramentum inſtituit Poenitentia�, cum: <sup>d</sup> Accipite Spiritum ſanctum: quorum remiſeritis peccata, remittuntur eis: & quorum retinueritis, retenta ſunt. Vnde docendum eſt, Chriſtiani hominis poenitentiam poſt lapſum multò aliam eſſe à baptiſmali; eaq̃ue contineri non modò ceſſationem à peccatis, & eorum deteſtationem, <sup>e</sup> aut cor contritum, & humiliatum: uerùm etiam eorundem ſacramentalem Confeſſionem ſaltem in voto, & tempore faciendam, & ſacerdotali abſolutionem, itémque ſatiſfactionem per ieiunia, eleemoſynas, orationes, & alia pia ſpiritualis uitæ exercitia: non quidem pro poenæ æternæ, <sup>f</sup> a qua uel Sacramento, uel Sacramenti voto unà cum culpa remittitur, ſed pro poenæ temporalis: quæ, ut ſacræ litteræ docent, non tota ſemper, ut in <sup>g</sup> Baptiſmo ſic, dimittitur illis, qui gratiæ Dei quam <sup>h</sup> acceperunt ingrati Spiritum ſanctum contriſtauerunt, & templum Dei violare non ſunt ueriti. <sup>i</sup> De qua poenitentia ſcriptum eſt: Memor eſto unde excideris: age poenitentiam & prima opera fac. Et iterum: <sup>j</sup> Quæ ſecundum Deum triſtitia eſt, poenitentiam in ſalutem ſtabilem operatur. Et rursus: <sup>k</sup> poenitentiam agite, & facite fructus dignos poenitentiaſ.

Barb. Collat. in Concil. Trid.

C 3 Vide

Vide Iodoc. Cocc. in thesauro Cathol. rom. 2. lib. 7.  
art. 1. Sayt. de Sacramento in genere lib. 2. cap. 2.  
q. 8. art. 3. versu que suppleat. Onuphr. disp. 3. de pœni-  
fict. 2. quæst. 61. circa fin. Homobon. de Bonis de exa-  
mine Ecclesiæ art. 3. c. 3. q. 3. disp. 7. contra de itali.  
5. c. 25. q. 2. Mollefin. sum. Theologia moralis. traft.  
1. c. 8. n. 25. et traft. 7. cap. 6. n. 42. Ioan. Sancin. scilicet.  
disp. 400. §. Ioan. de Lugo de Sacram. itali. de pœni-  
fict. 1. §. 6. 7. n. 90. Torrealba de iure spirit. lib. 2.  
cap. 10. c. 23. cum segg. Filiucin. in quæst. moral. b. rom. 1.  
traft. 6. mem. 8. §. 1. Laout. de Indulgent. p. 3. c. 3. n. 33.  
cum segg. §. 1. §. 2. sum. 29. vbi ait regulariter in pœni-  
tentia imponenda esse operta pœnalia, quales sunt  
orationes, elemosinæ, & ieiunia.

a *Qua vel Sacramento, vel Sacramenti voto*, &c.] Remisso peccato mortali quoad culpam, necesse esse de potentia Dei ordinaria remitti etiam rea-

tum poenæ æternæ, tradunt Card. Bellarm. Henricq.  
Ægid. de Coninck, & alij, quos refert Bonacin. de  
*Sacram. disp.* §. 4. 6. *scil.* 1. *puncto* 4. n. 1.

¶ Sed pro pena temporalis, &c. ] Vide Fr. Eusman. in explicat. Bullæ Cruciatae f. uel. 1. fol. 1. A. Ejusd. de Con-  
cinch. de Sacramento & censur. l. m. 2. disp. 4. a. 1. 2.  
Barthol. 45. Facilio in tract. de suffrag. lib. 1. g. 1. 4. 4.  
fin. ubi docet hunc text. docet, Iustificationem non  
hieri pro pena æterna, quæ cum cul. a remittitur,  
sed pro temporali. Remissio enim peccato quoad  
culpam, non semper remitti totum reatum poenæ  
temporalis, docet S. Thom. p. 1. q. 86. art. 4. ubi  
Nugn. vers. in hoc art. Card. Bellarm. lib. 4. de penit.  
cap. 2. Zelot. de penit. cap. 2. g. 6. Bonacini disp. 4.  
num. 1. vbi num. 3. quart. utrum teatus poenæ tem-  
poralis, qui dimisso peccato remanet, semper sit  
æqualis?

## DE REFORMATIONE.

*De Residentia Prælatorum in suis Ecclesiis.*

## CAPVT PRIMVM.

1. *Dilectores de residencia Praesentium agentes.*
2. *Constitutiones de residencia agentes.*
3. *Antiquum cura est omni Angelico humeris formidandum.*
4. *Episcopi ad Episcopatum dignitatem quales esse debent.*
5. *Episcopi ut resideant curare debent Metropolitani.*
6. *Residere tenetur Episcopus, qui habet Ecclesiam loco ubi omnes iuxta locum discreto sunt scilicet inveniunt.*
7. *Alternativa non gaudet Episcopus non residents in sua diocesi, etiam ex causa a Cancell. approbata.*
8. *Episcopo, qui est eius abbatum iussu alternatum, anteaquam aliquod tempus ad conferenda beneficia.*

a Cap. in la-  
 ceriosisibus  
 & c. Ephe-  
 so 19. disti-  
 ctim 39. disti-  
 ct. & uba feli-  
 citatis de re-  
 formatione. c. 1.  
 & Act. 10.  
 c. 1. Tum. a.  
 Ioan. 10. & c.  
 rector. & c.  
 de c. aduer-  
 sus 7. q. 2.  
 nio. de re-  
 nunt. &  
 d. Exco. 19.  
 & 30. Act.  
 10. Ephe-  
 so. 43. dist. c. 1.  
 19. q. 1. &  
 infra.  
 & Scilicet. c. 1.  
 in fine de  
 refo. cap. pte-  
 uis. q. 2. m.  
 uis feli. c. 1.  
 de elec. 20. q.  
 2. refo. p. 3. to-  
 tidem. & cap.  
 cum ex co-  
 de de elec. m.  
 & m. m. m.  
 & vide feli-  
 citatis de re-  
 fo. ubi  
 cause fobi-  
 dictum.  
 & Cap. ex  
 tunc. de elec.  
 quoniam.  
 & p. 10. &  
 huc 200.  
 contri-

**E** A D E M sacrosancta Synodus, eidem Præfidentibus Apostolicæ Sedis Legatis, ad restituendam collapsam admodum Ecclesiasticam disciplinam, depravatâque in Clero, & populo Christiano mores emendandos se accingere volens, ab iis, qui maioribus Ecclesiis præsunt, initium censuit esse fumendum, integritas enim præfidentium salus est subditorum. Confides itaque per Domini, ac Dei nostri misericordiam, prouidamque ipsius Dei in terris Vicarij solertiam omnino futurum, vt ad Ecclesiæ regimen, a omni quippe Angelicis humeris formidandum, qui maxime digni fuerint, *scilicet quorumque prior vista*, ac omnis ætas, à puerili sexæxordij vique ad perfectiores annos per disciplinæ slipeidia Ecclesiasticæ laudabilitate testimonium præbeat, secundum venerabiles beatorum \* Patrum sanctiones adimantur: omnes Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitans, & Cathedralibus Ecclesiis quibuscunque, quouis nomine, ac titulo, præfectos monet, ac monitos esse vult, vt attendentes sibi & vniuerso gregi, in quo Spiritus sanctus posuit eos regere Ecclesiam Dei quam acquisiuit sanguine suo, vigilent, sicut Apostolus præcipit, \* in omnibus laborent, & ministerium suum implant: implete autem illud se nequaquam posse sciant, greges sibi commissos mercenatorum more deserant, atque ouium suarum, *scilicet quorum sanguine* de eorum est manibus à supremo iudice requitendus, custodiæ minimè incumbant: cum certissimum sit, \* non admitti pastoris excusationem, si lupus oves comedit, & pastor nescit. Ac nihilominus, quia nonnulli, quod vehementer dolendum est, hoc tempore reperiuntur, qui propriæ etiam salutis immemores, terrenæ ecclesiis, ac diuinis humanæ præferentes, in diuersis curiis vagantur, aut in negotiorum temporalium sollicitudine, oculi derelicto, atque ouium sibi commissarum cura neglecta, se detinent occupatos placuit sacrosanctæ Synodo antiquos canones, qui temporum, atque hominum \* incuria penè in desuetudinem abiierunt, aduersus non resedentes promulgatos innouare: quoniam admodum virtute præsentis decreti innouat: ac vltius, pro firmiori eorumdem residentia: & reformandis in Ecclesiis moribus, in hunc qui sequitur, modum statuere, atque sancire. *¶ Si quis à Patriarchali, Primatiali, Metropolitana, seu Cathedrali Ecclesia sibi quocumque titulo, causâ, nomine, seu iure commissus, quacumque ille dignitate, gradu, & præeminentia præfulgeat, legitimo impedimento, seu iustis, & rationabilibus causis cessantibus, sex mensibus continuis extra suam dioccesim morando abfuerit, quartæ partis fructuum vnius anni, fabricæ Ecclesiæ, pauperibus loci per superiorem Ecclesiasticum applicandorum*

placendorum, poenam ipso iure incurrat. <sup>1</sup> Quod si per alios sex menses in huiusmodi absentia perseverauerit, aliam quartam partem fructuum similiter applicandam eo ipso amittat. Crescente vero contumacia, ut severiori sacrorum canonum censuræ subiciatur, <sup>2</sup> *Metropolitanus suffraganeos* Episcopos absentes, Metropolitanum vero absentem suffraganeus Episcopus antiquior residens, poena interdicti ingressus Ecclesie eo ipso incurrenda infra tres menses per literas, seu nuntium Romano Pontifici denuntiare teneatur: qui in ipsos absentes, prout cuiusque maior, aut minor contumacia exegerit, supremæ Sedis auctoritate animaduertere, & Ecclesiis ipsis de & Pastoribus utilioribus providere poterit, sicut in Domino noverit salubriter expedire.

<sup>1</sup> Infra sess.  
23 de reformat.  
cap. 1. ad 2.

<sup>2</sup> Cap. 23  
pauze de  
clerc, non  
résid.

**V**ide Salzed, ad Bernard. in *præf. c. 5. l. C. in princ. in nouiss. edit. Marc. Anton. Genuen. in manuali pastorum c. 31. Valg. in opus. moralib. cap. 4. §. 2. dub. 4. num. 151. Armend. in addit. ad recap. legum Navarra lib. 2. tit. 23. d. 5. 2. sub tit. verum Episcopi possint se absente a suis Episcopantibus, vel debeant in eis residere, Nicol. Garc. de benef. p. 5. cap. 1. d. n. 687. Franc. Leo in thesaur. fers Eccles. part. 1. cap. 3. n. 29. cum seqq. Valer. Reginald. in praxi fers parisi. lib. 3. i. præf. 3. num. 58. Sanctærel. ver. resolu. quest. 4. Vgo lin. de officio, & potest. Episcopi, c. 4. §. 13. Metipsum in sumis tractat. p. 3. alleg. 53. & infra in collect. ad sess. 23. de reformat. cap. 1.*

**Super residentia Prælatorum, & aliorum curam animarum habentium, & residere debentium emanavit constitutio Pij IV incip. in supremo, sub dat. Kal. Decembr. 1564. Item super executione Concilij, & literarum eiusdem Sanctissimi contra Archiepiscopos, Episcopos, Prælatos, & alias personas Ecclesiasticas non residentes in eorum Ecclesiis, emanavit alia Constitutio eiusdem Pij IV, sub dat. 11. May 1565.**

**¶ Omnis quippe Angelicus humeris formidandum.]** Vide S. Bernard. *serm. 3. de adventu Dauidi, & de considerat. ad Eugen. lib. 1. in princip. & ad Episcopum Londonen. epist. 24. & ad Cardin. epist. 2. 3. & 6. Metipsum de officio, & potest. Parochi c. 3. ubi ex multis sacre Scripturæ locis, & SS. Patrum testimonijis ostendi gravitatem formidandi oneris, quod pastorum humeris imponitur, dum illis animarum cura committitur.*

**¶ Quomodoque prior vita, & c.]** Prouidet sancta Synodus primum in genere, ad Episcopalem dignitatem eligendos non esse nisi quorum prior vita, ac omnis ætas à puerilibus exordiis vsque ad perfectiores annos esset cognita, & per Ecclesiasticæ disciplinæ stipendia laudabiliter per acta probata, ut per Stephan. V. Veyms ad Constituentes 24. ab antiqua iure desumptas, & per Concil. Trident. innotatas censuit. 2. pag. 18.

**¶ Quorum sanguis de eorum est manibus, & c.]** Refert Ioseph. Vela de Episcoporum potestate circa inquirenda & penitenda crimina. p. 1. num. 23.

**¶ Si quis à patriarchali, & c.]** Vide Azor. *instit. moral. part. 2. lib. 7. cap. 6. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 14. num. 9. ubi dicit & loquitur de obligationibus incumbendis Patriarchis, Archiepiscopis,*

**& Episcopis incumbentibus, quæ nequaquam ab illis impleri & præstari poterunt, qui gregi suo non vigilant.** Et Emman. in addit. ad Bullam Crenata p. 2. fol. m. 215. verso, metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 53. n. 5.

**¶ Azor. Azorianus suffraganeos, & c.]** Ad Metropolitanum, vel, in eius absentia, ad Episcopum antiquiorem pertinere, curare, ut Provinciales Episcopi in suis Ecclesiis commoneantur, & super eorum absentia inquirent, notant Armend. in addit. ad recap. legum Navarra lib. 2. tit. 23. d. 5. 2. sub tit. verum Episcopi possint se absente a suis Episcopantibus, num. 5. & 6. Ego ipse d. allegat. 53. num. 5. in fine, & me citato, in illo loco Sanctærel. ver. resolu. q. 4. num. 7.

**Residere tenetur Episcopus, qui habet Ecclesiam in loco ubi omnes incolæ totius diocesis sunt schismatici, & idem incorrigibiles, ut nulla adsit spes proficiendi apud illos, ita Aldan. in compendio canonice. resolu. lib. 2. tit. 4. num. 11. ubi refert decisum sub die 2. Septembris 1617.**

**Episcopum non residentem in sua diocesi, alternatua non gaudere, referunt decisum Gabet. in margarita calumnia consuet. verb. Episcopus, Stephan. Gratian. discipuli forens. cap. 156. Aloys. Ricc. in praxi rerum fers Eccles. decif. 540. in 1. edit. aliis resolu. 463. in 2. edit. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 43. n. 84. Etiam si absit ex causa à Concilio approbata, vel aliis pro exercitio sui officij, prout Sanctissimum respondisse referunt Nicol. Garc. de benef. p. 5. cap. 1. n. 463. Ioan. Anton. Maffubri in sua praxi habendi ceterum, præf. 2. dub. 3. ubi vlt. impress. Ego ipse d. alleg. 53. n. 35. & in tract. de Canonice. 1. 4. n. 23. Quia particula, verè, quæ ad præfens reperitur, in modernis regulis Cellentatæ veram præcisè requirit residentiam, ut docent Nicol. Garc. d. c. 3. n. 467. Monet de optione canonice. c. 3. n. 79. Ego ipse d. c. 14. n. 23.**

**Episcopo, qui ob eius absentiam assignit alternatio, an remaneat aliquod tempus ad conferenda beneficia? Vide Aloys. Ricc. in praxi fol. 582. Monet de distrib. quod. c. 3. q. 3. n. 95. Metipsum d. alleg. 53. ex n. 36. & me citato, in illo loco Ioan. Anton. Maffubri d. præf. 2. dub. 4. secundum Romanam impress. latè Rot. in Papien. beneficij 10. Aprilis 1617. coram bonæ memoria Marino Andrea, quam ad litteram refero d. allegat. 33. d. n. 45. & Ioan. Anton. Maffubri d. præf. 2. dub. 2. ad n. 5.**

## De Residentia in Ecclesiasticis beneficiis.

### C A P V T I I

1. Dolores de residentia in beneficiis Ecclesiasticis agentes.
2. Beneficium simplex obtinere non potest Episcopus exgere personale aliquod seruitium impendere.
3. Ordinarius non datur facultas dispensandi in residentia.

4. Residere quibus panis, & intra remedium cogantur beneficiarij.
5. Abbas Commendatarius SS. Vascumij & Anastasij non tenetur residere.
6. Papa dat facultatem non residendi ad biennium, quinquennium, & c. in illa causa.

*¶ percipiendi quotidianas distributiones etiam non interfit diuini libid.*  
*Et nequē personaliſſet cogatur reſidere in altero be-*

*neſſie incomparabili quod habet. ibid.*  
*7. Caſſa rationaliter ex quibus abeſſe poſſunt be-  
 neficij, remiſſiſſe.*

**E**piſcopis inferiores, quævis beneficia Eccleſiaſtica a perſonalem reſidentiam de iure, ſine conſuetudine exigentia, in titulum, ſive commendam obtinentes, ab eorum Ordinaris, quemadmodum eis pro bono Eccleſiarum regimine, & diuini culus augmento locorum, & perſonarum qualitate penſata, & expediens videbitur, opportunis iuris remediis ꝛ reſidere cogantur: & nullique privilegia, ſeu indulta perpetua de non reſidendo, aut de fructibus in abſentia percipiendis, ꝛ ſuffragentur. ꝛ Indulgentiæ verò, & diſpenſationibus temporalibus, ex veris, & rationabilibus cauſis tantum conceſſis, & coram Ordinario legiti-  
 mē probandis, in ſuo robore permanſit, quibus caſibus nihilominus officium Epiſcoporum, tanquam in hac parte à Sede Apoſtolica delegatorum, prouidere, ꝛ ut per de-  
 putationem idoneorum Vicariorum, & congruæ portionis fructuum aſſignationem, cura animarum nullatenus negligatur: nemini, quo ad hoc, privilegio, ſeu exemptione quacun-  
 que ſuffragante.

1. **V**ide Mandol. de ſignatura grauiſſe tit. de diſpenſat. de non reſidendo. Horat. Luc. de privileg. ſcholaſt. priuileg. 98. Marth. Suarez in practica, & ordine viſitan-  
 di, cap. 2. num. 5. Salzed. ad Bernard. c. 5. q. 4. lura C. verſ. ſub. Franc. Leo in theſauro ſeri Eccleſiæ 2. cap. 2. num. 62. Armentar. in addit. ad recep. legum Nauarra lib. 2. tit. 23. de reſidentia ꝛ ſub rub. au. Canonici, vel alij habentes dignitatem, teneantur reſidere in ſua Eccleſia, & ſub rub. ſed an parochi debeant reſidere in ſua curati. Metipſum de officio, & poteſt. Epiſcopi, cap. 8. de reſidentia parochorum, & in tract. de Canonico, cap. 20. de reſidentia Canonorum, & quibus penis puniantur non reſidentes.
2. **a** Perſonalem reſidentiam de iure, vel conſuetudine, &c. ] Et idē beneficia ſimplicia obtinentem non poſſe Epiſcopum cogere perſonale aliquid ſeruitium impendere, eum ex antiquiſſima totius Eccleſiæ conſuetudine non teneatur, reſert decilum Piaſec. in praxi Epiſcopi p. 2. cap. 3. num. 32.
3. **¶ Expediens videbitur. ]** Per hæc verba non dari facultatem Ordinariis diſpenſandi à reſidentia ex quavis ratione, reſert decilum Armentar. in addit. ad recep. legum Nauarra, lib. 2. tit. 23. l. 2. §. 2. de reſidentia parochorum, num. 201.
4. **¶ Reſidere cogantur. ]** Quibus autem penis, & iuris remediis, dixi d. tract. de officio, & poteſt. parochi, cap. 8. n. 67. cum ſeq. & d. tract. de Canonico. 20. ex. n. 15. & infra latius in collect. ad ſeſſ. 23. de reform. cap. 1.
5. **Abbas commendatarius SS. Vincentij, & Anaſtaſij Amandulæ Firman diœceſis Ordinis S. Benedicti non tenetur reſidere in ea quamuis illa curam habeat animarum ſecularium, ſed huiusmodi cura eſt exercenda per vicarium Presbyterum ſeculare, ab Ordinario approbandum, vt reſert decilum Aldan. in compend. canon. reſol. lib. 1. tit. 5. n. 3.**  
**¶ Nullique privilegia, ſeu indulta, &c. ]** Vide Paul. Comitoli. reſponſ. moral. lib. 1. q. 60. num. 6. Stephan. VVeyms d. loca. num. 2. vbi ait, Concilium voluiſſe, vt ſi qui fuerint, qui habentur indulta, vel temporalia, vel perpetua de non reſidendo, vel de fructibus in abſentia percipiendis, quod illa miniſſe ſuffragentur: ſi qui verò habeant temporalem indulgentiam, vel diſpenſationem ex veris, & ratio-

nabilibus cauſis conceſſam, quod patitur illam in ſuo robore permanere, ſed ita denum ſi cauſe ex-  
 dem fuerint coram Ordinario legitime probatz. Ceneſ. prall. & canon. quaſt. lib. 1. q. 1. n. 32. vbi reſoluit per clauſulam generalem in præcatis Concilij verbis, non fuiſſe derogatam Eugimianam conſtitutionem conceſſam. Vniuerſitatibus ſtudioſorum, quem reſert, & explicat Sanctarel. var. reſol. q. 16. num. 2. & 3. vbi num. 4. reſpondet, in hoc decreto tolli privilegia, & indulta perpetua de non reſidendo, & de fructibus in abſentia percipiendis, vt aperte indicatur illis verbis, indulgentiæ quæque, & diſpenſationibus temporalibus, &c. at privilegium, quod conceditur Vniuerſitatibus, non eſt perpetuum, ſed temporale, quandiu ſcilicet ſcholaſtiæ, & Magiſter ſtudet, & docet in illis, & propterea dicendum eſt per Concilium non tolli privilegium conceſſum Vniuerſitatibus.

**¶ Indulgentiæ verò, & diſpenſationibus temporalibus in ſuo robore permanſerunt. ]** Papa enim poteſt dare facultatem non reſidendi ad biennium, quin-  
 quennium, vel in perpetuum ex qualibet iuſta cauſa, cap. licet canon. de elect. in 6. Rebuff. in praxi benefic. de diſpenſat. de non reſidendo, num. 15. & 33. & in concord. rub. de collat. 5. 1. gloſſ. reſidentie. verſ. quero 1. Valenzuela conſ. 4. num. 138. vbi num. 159. lubdit quod ex privilegio, aut diſpenſatione Papa-  
 le concedi poteſt vt quotidianas diſtributiones quibus poſſit percipere. etiamſi non interſit Diuini. Et addit Stephan. Weyms ad conſtitutiones 14. ex iure antiquo deſumptas, & per Concil. Tridentinum. innovat. et cauſ. 6. num. 2. poſt Rebuffum quod Pontifex poteſt diſpenſare, & diſpenſando veniam dare, ne quis perſonaliter cogatur reſidere in altero beneficio incompatibili, quod habet, eſt enim iuris poſitiui neceſſitas reſidendi, &c.

**¶ Rationalibus cauſis. ]** Quæ autem ſint, dixi in collect. ad ſeſſ. 23. de reform. c. 7. & de officio, & poteſt. parochi cap. 8. n. 46.

**¶ Vt per deputatorem idoneorum Vicariorum, &c. ]** Vide Campani in diſcreto canon. rub. 7. c. 6. n. 116. & infra in collect. ad ſeſſ. 7. de reform. c. 7. & ſeſſ. 23. etiam de reform. cap. 16.

*Exceſſus ſecularium Clericorum, & Regularium agentium extra monaſteria, ab Ordinario loci vt deputato à Sede Apoſtol. corrigantur.*

### C A P V T III.

1. Regularis manens extra clauſtrum de licentia Superioris, ſi delinquit, puniri poſſet ab Ordinario.

2. Religioſus manens de Superioris licentia ſub regula-  
 ri obſeruantia in aliqua gratia ſui monaſterij ſi delinquat,

delinquit, non ab Ordinario, sed à suo superiore puniri debet.

3. Regularis, si cum scandalo delinquit in officio, ad quod ab Ordinario loci deputatus fuit, potest ab eodem puniri.
4. Canonicus regularis in suis superioribus degens in alio loco parochialis Ecclesia, sua Congregationi vniuersi, si delinquit, à quo puniendus.

5. Episcopus potest visitare, & corrigere Regularis degentes extra claustra, occasione docendi doctrinam Christianam.
6. Extraneus, cum Mathæus 3. de heret. inter communes, non corrigitur per hoc decretum.
7. Puniri, & correctio Regularium delinquentium cum scandalo extra monasteria, an per censuras ab Ordinario fieri facienda.

\* **E**cclésiasticum Prælati ad corrigendum subditorum excessus prudenter, ac diligenter intendant: & nemo secularis Clericus, \* cuiusvis personalis, & vel Regularis, extra monasterium degens, de iure sui Ordinis privilegium prætextu tutus censeatur, quo minus, si deliquerit, ab Ordinario loci tanquam super hoc à Sede Apostolica delegato, secundum canonicas sanctiones visitari, & puniri, & corrigi valeat.

Foris loci  
gendum vel  
cuiusvis or-  
dinis regu-  
laris.  
a laici scilicet  
23. de re-  
form. c. 1. &  
24. scilicet, 14.  
c. 4. & 1. de  
reform.

Vide Paul. Fusc. de visitat. lib. 2. cap. 20. num. 16. Campan. in dictionario Canon. rub. 12. c. 13. à princip. Aloy. Ricc. in decis. Curia Archiep. Neapol. p. 1. decis. 223. num. 4. & part. 4. decis. 131. latè Joseph Vela de potestate Episcop. circa inquirenda & puniendæ crimina part. 1. num. 35. cum seqq. & a num. 1. Tambur. de iure Abbatis tom. 3. disp. 5. quest. 11. n. 61. & num. 87. Met ipsum de officio, & potest. Episcop. part. 3. alleg. 105. n. 14. cum seqq.

¶ Ecclesiasticum Prælati, &c. Textum istum, dum tribuit Prælati iurisdictionem corrigendi excessus subditorum, intelligi concessisse Prælati Regularium priuatiuè ad Ordinarium, tenent Puzos. decis. 239 alias 238. in nouis, lib. 2. Menoch. de presump. lib. 2. præsumpt. 18. n. 22. Cened. ad decretal. collect. 87. n. 4. vers. secunda.

¶ Vel Regularis. ¶ Etiam Militie S. Ioannis Hierosolymitanæ, sicut tenet Nauar. cons. at. incip. in Militie S. Ioannis. sub tit. de Regular. in antiq. aliis cons. 12. in nouis, Sayr. in floribus decis. sub eodem tit. decis. 26. Marcel. Vulpes in praxi iudic. feri Eccles. cap. 42. num. 21. cum seqq. Lauret. de Franchis de controuers. inter Episcop. & Regul. quest. 5. num. 2. & q. 6. vers. scriptum fuit, Lexana in summa quest. Regul. cap. 11. n. 8. Fr. Emman. quest. regul. tom. 1. quest. 1. art. 4. & quest. 63. art. 7. vers. quinto. Aloy. Ricc. in collect. decis. part. 3. collect. 5. vers. Amplia primo, & d. part. 4. decis. 231. num. 3. Azot. in tit. moral. p. 1. lib. 1. cap. 4. quest. 3. Campan. d. cap. 13. num. 22. Hieron. Rodet. in compendio quest. regul. res. lib. 2. num. 17. Nouarin. de elec. feri scilicet. 2. q. 69. num. 31. in ultim. impress.

¶ Extra monasterium. ¶ Regularem manentem extra claustrum de licentia superioris, etiam in domo deputata ad erectionem monasterii nisi in dicta domo sit regularis obseruantia, ut saltem viuat sub superiore conuentualiter, si deliquerit, posse puniri ab Ordinario, referunt decisum Pualce. in praxi Episcop. part. 2. cap. 3. n. 42. Campan. de cap. 3. num. 22. in fine. Ego ipse d. alleg. 105. num. 16. Masc. Anzon. Geniuen. in praxi. Archiep. Neapol. cap. 59. num. 2. ad fin. Clarin. controuers. for. lib. 1. cap. 50. num. 6. Adverte, quod hodie secundum decreta S. Congr. Conc. de celebrat. Missarum sub dat. Roma 21. Iunij 1615. Monasteria, Conuentus & alia Religiosorum loca, in quibus duodecim saltem Fratres, aut Monachi, seu Religiosi degere, & ex redditibus, & conuersu et elemosinis, detractis omnibus detractibus, sustentati non possunt, Ordinarii loci visitationi, correctioni, atque omnimodæ iurisdictioni, atque iniquam nunquam deliquerint, subiecta esse intelliguntur.

¶ Si verò Religiosus aliquis manserit de superio-

ris licentia sub regulari obseruantia in aliquo membro, vel grangia sui monasterii pro Religiosis seruitio, delinquit, non ab Ordinario, sed à suo superiore puniri debet, secundum formam c. 14. infra sess. 24. de regular. quia cum huiusmodi superior illi possit dare licentiam sess. 15. cap. 4. & dicta loca sint membra dependentia à suis monasteriis, censentur eodem iure, & gaudent privilegiis suorum monasteriorum, cap. reuelantes, §. ceterum, de stat. monach. ita Aloy. Ricc. in decis. Curia Archiep. Neapol. part. 4. decis. 21. num. 4. Ego ipse d. alleg. 105. n. 17. Clarin. d. c. 10. n. 8.

Regularis, qui dum extra claustra de licentia sui superioris degit, ab Ordinario loci deputatus fuit alicui officio exercendo, & in eo cum scandalo deliquit ab eodem Ordinario puniri potest ex hoc decreto, ita Aldan. in compendio canon. resolut. lib. 1. tit. 6. num. 3. vbi refert ita decisum 14. Februarij 1585.

Canonicus regularis iussu sui superioris degens in ædibus parochialis Ecclesie sue Congregationi vniuersi, in qua curam animarum exercet, & Sacramenta administrat, si delictum non concernens curam animarum, nec Sacramentorum administrationem, commiserit, non potest ab Episcopo puniri vigore huius decreti, quasi extra monasterium degat, ita Aldan. d. loco, vbi dicit ita fuisse resolutum 8. Februarij 1601.

Episcopus potest visitare, & corrigere Regulares degentes extra claustra occasione docendi doctrinam Christianam, ex Aldan. d. loco. 6. num. 4. vbi ait, sic decisum fuisse in Masulen. de anno 1616. quod non habere locum in Patribus Societatis Iesv, qui munere docendi doctrinam Christianam funguntur, dum tamen habeant illis in locis superioribus, qui curam ipsorum gerant, & apud quos se recipiant, iuxta regulæ institutum viuentes, tenet Aldan. ubi supra n. 5. aliter sentit ita decisum in vna Limet. 10. Iunij 1591.

¶ Etiam ipsi Ordinis privilegium prætextu. ¶ Textum in Extraneis, cum Mathæus 3. de heret. inter communes, non corrigi per hoc Concilij decretum, æstat Cened. ad Sextum collectan. 14. n. 3. cum seqq.

¶ Puniri, & corrigi valeat. ¶ Non tamen per censuras, ut existimatur Sanch. de Maorim. lib. 7. diff. 33. n. 22. & 23. & in præcepto Decalogi lib. 6. c. 1. n. 14. Ludouic Mitanda in manu. Prælat. tom. 2. quest. 35. art. 11. Portel. in addit. ad dub. regularia, verb. Episcop. part. 3. n. 5. Fr. Emman. in addit. summa. tom. 3. c. 105. num. 2. Villalob. q. 2. summa. 2. art. 35. diff. 5. num. 17. Hieron. Rodet. in compendio quest. regul. res. lib. 2. de excommunicat. n. 7. Sed vide quæ habentur sess. 25. de Regula. c. 4. num. 10.

2.

4.

5.

6.

7.

Quotumcunque Ecclesiarum minorum Capitula toties, quoties voluerit Episcopus, & alij maiores Prelati, &c. visitari, corrigant, & emendent, non obstantibus, &c.

## CAPVT IV.

1. Visitare, & corrigere potest Episcopus sua Capitula, si non sunt exempta, non obstantibus privilegiis ex fundatione.
2. Capitulum, & Ecclesiam sibi subiectas visitare potest Episcopus toties quoties opus fuerit.
3. Visitatio personarum capitularium ex hoc decreto intelligitur cura punitiōis, & punitiōis.
4. Visitare si velit Episcopus ex hoc decreto, debet id personaliter agere.
5. Ordinarii appellatiōis quos comprehendatur.
6. Visitare sine Canonica adiunctis potest Episcopus iuxta formam huius decreti.
7. Visitare tenetur Episcopus tantum per se ipsum Ecclesiam collegiatam si exemptio probetur per scripturas, & instrumenta authentica.
8. Archidiaconum & scripturas Capituli non potest Episcopus vigore huius decreti visitare.
9. Cathedralis Ecclesie visitationem prerogative non

potest Episcopus.

10. Visitare debet Episcopus in loco ordinario Capituli quando visitat totum Capitulum, secus quando visitat particulares personas.
11. Episcopus in visitatione preparatoria potest exigere iuramentum a visitatis sicut in specialibus.
12. Visitare non potest Episcopus in eisdem domibus Episcopalibus.
13. Subcollores Apostoli non comprehenduntur sub hoc decreto.
14. Curati & Sacerdotes deputati ad curam in Ecclesia parochialibus subiectis Commendatorum Ordinis Teutonici puniti potest Ordinarius.
15. Non sustulit facultates alias ex immemorabili, & laudabiliter usque ad consuetudinem.
16. Non tollit concordias confirmatas a Sede Apostolica.
17. Visitare personaliter quando tenetur Episcopus.

**C**apitula cathedralium, & aliarum maiorum Ecclesiarum, illorumque personarum, nullius exemptionibus, & consuetudinibus, sententiarum, iuramentis, & concordatis, quae tantum suos obligent auctores, non etiam successores, tueri se possint, quo minus a suis Episcopis, & aliis maioribus Prelatis, & per se ipsos, solos, vel illis, quibus sibi videbitur, adiunctis, iuxta b canonicas sanctiones, toties, quoties opus fuerit, visitari, corrigi, & emendari etiam auctoritate Apostolica, possint, & valeant.

Nicet. c. 17. & 2. An. in c. 13. & Anon. c. 13. Soc. cap. 18. & 19. & j. Cath. cap. 10 & 21. Concil. Aur. 1 cap. 133 & placuit q. 1. & inf. l. 14. de reformat. cap. 3. & 2.

**V**ide Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 3. lit. A, vers. semper, in noviss. edit. Fr. Emman. quast. regulam. 2. quast. 21. art. 7. Azor. infir. moral. part. 2. lib. 3. cap. 40. a princip. & praecipui quast. 4. Franc. Leo in thesauro feri Eccles. part. 2. cap. 2. n. 64. Armendar. in abbas. ad recapit. leg. non Navarra lib. 1. c. 6. de visitat. n. 8. cum segg. Necipsum de officio, & potest. Episcop. part. 3. alleg. 73. n. 4. cum segg. & addit. ad c. 6. sess. 25. de reformat.

1. Episcopus sua Capitula visitare potest, & corrigere, si non sunt exempta, non obstantibus privilegiis ex fundatione; si vero exempta sunt, scitanda est forma praescripta infra sess. 25. cap. 6. ac proinde servare tenentur decreta illius Concilij Provincialis, cui interfuerit eorum Episcopus, ut refert decisum Atmendat. d. iur. 6. de visitat. num. 19. 21. & 23.
2. Visitare Capitulum & Ecclesias sibi subiectas potest Episcopus toties quoties opus fuerit, & pluries in anno, si aliquid acciderit quod iteratam Episcopi visitationem expositat, Aldan. in comprehend. canon. resol. lib. 1. tit. 7. n. 1. vbi refert ita decisum 24. Januarii 1602.
3. Visitatio personarum Capitularium, quae iuxta Canonicas sanctiones, ut dicitur in hoc decreto, facienda est, intelligitur iuxta dispositionem iuris communis, citra punitiōem & punitiōem, iuris in Calaguriana iurisdictione 25. May 1580. coram Babel. part. 2. divers. decis. 318.
4. Visitare si velit Episcopus ex hoc decreto, debet id personaliter agere, secus si ex aliis Concilij decretis, cum id per suum generalem Vicarium, aut Visitatorem facere possit, si modo legitime impe-

ditus fuerit, ut permillum est sess. 24. c. 3. de reformat. etiam de visitandis exemptis ageretur, cum d. c. 3. exemptiones tollat, atque etiam de visitandis hospitalibus, ex cap. 8. sess. 22. agatur; ita refert decisum Aldan. d. iur. 7. n. 1.

Ordinarii appellatiōis, cuius in litteris eteclionis Collegiatæ hic mentio, nullatenus est intelligendus Archiepiscopus eiusdem Ecclesiae collegiatæ, sed Episcopus dumtaxat, ideoque Ecclesiam ipsam, illiusque dignitates, Canonici, & beneficia pro tempore obinentes, atque alios quoscunque ministros non eidem Archiepiscopo, sed Episcopi dumtaxat, visitationi, correctiōi, atque omnimode iurisdictioni subiecti sunt; ita Aldan. cum loco, vbi testatur decisum in vna Vaca.

Visitare sine Canonici adiunctis potest Episcopus iuxta formam huius decreti, quod si compilato processu, formato iudicio, prout iuris fuerit, contra aliquem Capitulearem procedere velit in casu, quo accusatum, vel inquitum de crimine comprehenderit, non potest sine adiunctis, ita Aldan. vbi supra.

Visitandi facultas sublati privilegii tributa Episcopo quoad Ecclesias Collegiatas per hoc decretum, & quoad alias, per c. 8. sess. 22. & c. 9. sess. 14. habet locum non solum vbi privilegium Ecclesiae est testitium ad certos casus, verum etiam cum univocale est, sine vlla caluum testititione, ita Aldan. tit. 7. num. 6. vbi dicit resolutum in Humeraceo 16. July 1576.

Visitare tenetur Episcopus tantum per se ipsum Ecclesiam collegiatam, si exemptio Capituli probetur, non per unumquemlibet, sed per scriptu-

ras, & instrumenta legitima, ex Aldan. d. tit. 7. n. 7. vbi dicit decilum in *Palenina de Anlier.*

8. Viſitare non poteſt Epicoſcopus vigore huius decreti archioium, & ſcripturas omnes Capituli in eo exiſtentes, ex Aldan. d. tit. 7. n. 8. vbi dicit reſolucum in *Tuſanen.*

9. Viſitationem Eccleſiæ Cathedralis protrahere non poteſt Epicoſcopus, ſed debet continenter proſequi, neque ad extraneos actus diuertere, & quamprimum legitimo impedimento ceſſante, vt eam petſiciat, incumbere, ita Aldan. d. tit. 7. num. 9.

10. Viſitare debet Epicoſcopus in loco ordinatio Capituli, quando viſitat totum Capitulum, ſecus quando viſitat parti. ules perſonas, & non poteſt impoſuere poenas ordinarias, niſi ordinari eum adiunctis procedendo, vbi illi fuerint, nec poteſt ponere ediſta ſub cenſuris ad reuelanda delicta clericorum, quia correctio eſt prius facienda inter ſe, & ipſum ſolum ex Aldan. d. tit. 7. n. 10. vbi teſtatur decilum ſub die 11. Aprilis 1593.

11. Epicoſcopos poteſt in viſitatione præparatoria, exigere iuramentum a viſitatis, ſecus in ſpeciali, & de rebus nedum ſcandaloliſis, & publicis, ſed etiam ſecretis in viſitatione inquirere, & in viſitatione præparatoria mandare, vt detur copia reſtium, ſecus in ſpeciali. Tanquam ſuſpectus autem reſculari non poteſt cum generalem viſitationem aggreditur, aut cum ad ſpeciatim deſcendit, ſi modo ſine ſtrepitu, & ſignis iudi. ii procedens poenas impoſuiſſet ſcholarum non ordinarias, ſed eas tantum, quæ innotam emendationem reſpiciunt, & inodum corrigendi non excedunt, ita Aldan. vbi ſupra num. 12. vbi ait reſolucum in *Abuſen.* 1. Decembris 1588.

12. Viſitare non poteſt Epicoſcopus in eius domibus Epicoſcopaliſibus, ſed dum viſitare voluerit, Capitulum debet accedere ad locum ſolitum, quo ſcilicet Capituliſes congregari, & eorum actus expediti conſueuerunt, ſi id tamen commode fieri poteſt, ſi minus, ad locum congruum, & communem; ſed non tenetur accedere ad locum Capituli, quoties proſequi velit viſitationem alienius perſonæ de Capitulo; ſi tamen Capitulum occasione viſitationis conuocare ipſe voluerit, non poteſt extra locum ſolitum illud congregare, ex Aldan. d. tit. 7. num. 13.

13. Subcolletores Apoſtoliſci tanquam priores exempti non comprehenduntur ſub hoc decreto, & ſeſſ. 7. c. 1. & ſeſſ. 25. c. 6. de reſorm. ita reſert decilum Gonzal. ad reg. 8. Cancel. ſeſſ. 5. n. 81. & 82.

14. Curatos, & Sacerdotes deputatos ad curam in Eccleſiis parochialiſibus ſubiectis Commendatoriſis Ordinis Teutonicæ punire poteſt Ordinarius, ad præſcriptum huius decreti, & cap. 6. ſeſſ. 25. de reſorm. ita Aldan. d. tit. 7. n. 14. vbi ait lic ſuiſſe decilum in *Curien.* 5. Aprilis 1631.

15. Conſuetudines, non ſuſtulit facultates alias ex immemorabili, & laudabiliter obſeruata conſuetudine Decano, & Capitulo ſingulariter Capituli ipſique ſubiectis perſonas cumulariæ cum Epicoſcopo, ſecus tamen ab eodem ipſum Epicoſcopum toties quoties ſua auctoritate vii volente non excludendi viſitandi, corrigendi, & emendandi; quia Conc. non dicit eam facultatem conceſſiſſe Epicoſcopo priuatiuè, quoad alios inferiores Ordinarios, de quorum excluſione non conſtat, & ab eis ſecurè puniri non eſt cogendus coram Epicoſcopo denud ſe purgare, vel ab eodem iterum puniri, ita reſertur decilum Gonzal. ad reg. 8. Cancel. 5. 2. proam. num. 21. Nicol. Garc. de benef. part. 3. cap. 2. num. 124. in 3.

declar. Attendat. d. tit. 6. de viſit. num. 28. Stephan. Gratian. diſcepi. iurenſ. cap. 154. num. 40. Ego ipſe d. alleg. 73. num. 5.

Concordat. 3. Non tollit concordias confirmatas à Sede Apoſtoliſca. Rot. decif. 16. part. 2. diuerſ. Nicol. Garc. d. part. 3. cap. 2. num. 217. Detrag enim concordias præterquam confirmatas à Sede Apoſtoliſca, & illæ tantum confirmaciones intelliguntur præſtatuæ in decretis Concilij, quæ emanant ex certa ſententia, & cum cauſæ cognitione, vt reſert decilum Garc. d. c. 2. num. 122. Et idè concordiz confirmatæ à Papâ in forma communi, etiam ſi cum ea concurrat conſuetudo inmemorialis, ſuit per Concil. derogatum, ex eod. Garc. d. cap. 2. num. 223.

Per ſeipſos. 3. Perſonaliter ſcilicet, & non per Vicarios, etiam generales, etiam ſi de viſitandis exemptis ageretur, vel etiam ageretur de viſitandis hoſpitalibus, iuxta c. p. 8. ſeſſ. 22. de reſorm. Jarè Ioan. Sanci. in ſeſſu diſp. 50. n. 1. cum ſeq. pag. 374. in impreſſ. Lugdunenſi. Scius ſi velit viſitare ex aliis Concilij decretis, cum per ſuum Vicarium generalem id agere poſſit, aut per Viſitatore, ſi modò legitime impeditus fuerit, vt permiſſum eſt infra c. 6. ſeſſ. 25. de reſorm. dic. decilum teſertur Sbroz. in addit. ad ſuum tractat. offic. vicar. lib. 3. p. 120. Armendar. d. tit. 6. de viſit. num. 107. vbi num. 124. ſubdit Epicoſcopum poſſe viſitare etiam Eccleſias exemptas, ſed tunc per ſe ipſum tantum. Materia huius cap. de cenſuris ſuorum verborum totis multorum intellectus. In primis Nauar. cap. 3. de officio Ord. inquit controuerſiam exortam fuiſſe olim inter Epicoſcos & Capitula contententia, nunquam poſſe Epicoſcopum illa viſitare abſque Adiunctis à Capitulo designatis. Decernit igitur Concilium, inquit Nauar. ut & qui illum ſequuntur, opus noui eſſe Epicoſcopo ad prægerendam viſitationem Adiunctis, ſed poſſe per ſeipſum ſolum: non quòd illa particula, per ſeipſum ſolum, id denotet quòd perſonaliter debeat Epicoſcopus intereſſe, ſed ad excluſiendos Adiunctos eſſe additam, & ſi Concilium dicat: Ad celebrandam viſitationem Capituli de cetero non conſtringi Epicoſcopum Adiunctos vocare, ſed id libertati ipſius relinquere, modò velit, quæ ſibi videbitur in locos ſumere, vel abſque Adiunctis viſitare, non verò quòd liberum non ſit Epicoſcopo viſitationem delegare. At Ludouic. à Sautaua in tract. de inſiſt. Abbat. q. 14. n. 14. credit perſonam ipſam Epicoſcopi intereſſe debere viſitationi, adè vt non poſſit illam committere alteri, Latè Ioan. Sanci. d. diſp. 50. ſerè per totæ & præcipue à num. 20. plures intelligendi modos reſert, & videtur concludere poſſe Epicoſcopum viſitare per ſe, & per eius delegatum, quia totum hoc decretum in Epicoſcoporum ſauorem, non verò in Capitulorum inuam redundat, cum ſaculato viſitandi illa ſnatur Epicoſcopo contra quacunq; exemptiones, concordias, conſuetudines, &c. quæ Capitula potuiſſent habere ad non ſubcundam viſitationem; credit ergò quòd ſi conſtringeretur Epicoſcopus per propriam perſonam viſitationi operam dare abſque libertate illam delegandi, non leue onus illi incumberet; ſi itego ex intentione Concilij fauendi Epicoſcopis in hoc decreto, poſſe ipſos viſitatores delegare. In ſpeciali quod Sereniffimus Iuſanus Cardinalis Tolentanæ diocæſis At. hiepiſcopus non tenetur per propriam perſonam Capitulum Eccleſiæ Cathedralis viſitare, ſed id agere poſſit per Coadminiſtratore, declarauit Sacra Congreg. Eminentiſſimorum Cardinalium Concilij Tridentini interpretum propoſito dubio,

16.

17.



dubio. An coadunistrator Serenissimi Cardinalis Insuper Archiepiscopi Toletani possit per se solum visitare Ecclesiam Toletanam, eiusque Capitulum, & personam? Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Trid. interpretum sapienter auditis partium Procuratoribus, &

Advocatis, reque accurato studio perpensa atque discussa, censuit Coadunistratores posse etiam per se solum Toletanam Ecclesiam, eiusque Capitulum, & personam visitare. Coram Cardin. de Torres, refert Ioan. Sancti. d. disp. 3. oia sine.

*Pontificalia in aliena diœcesi non exercentur, aut ordinatio fiat sub pœna suspensionis ab exercitiis.*

## CAPVT V.

1. Doctores referuntur de materia huius capituli agentes.
2. Episcopus alienus non potest à Patriarcha induci ad subeunda munera Pontificalia in diœcesi alienius Episcopi suffraganei, nisi de ipsius licentia.
3. Archiepiscopo prohibitum est Pontificalia exercere in Ecclesiis suffraganeorum absque licentia Ordinarii.
4. Episcopus non potest ordinare in alterius diœcesi de licentia Ordinarii personas illi non subiectas, nisi habuerint dimissiones.
5. Pontificalia exercent in aliena diœcesi de Ordinarii loci expressa licentia potest Ordines conferre etiam suis propriis diœcesan.
6. Episcopus in alterius diœcesi de licentia Ordinarii potest tam subditis propriis quàm Episcopi licentiam concedentis ordinare.
7. Facultatem habens à Papa promouendi à quocumque, non potest promoueri ab Episcopo in aliena diœcesi sine licentia Episcopi illius diœcesis.
8. Familiæ triennales Episcopi an alius de eius licentia ordinare possit.
9. Primam clericalem tonsuram suis subditis conferre non potest Episcopus in aliena diœcesi absque licentia Ordinarii loci.
10. Ordines in loco exempto valens conferre Episcopus alienus, debet habere licentiam superioris loci exempti, & illum Episcopus, intra cuius fines locus exemptus constitutus est.
11. Pontificalia exercere non potest Episcopus in loco exempto vocatus ab inferiore Prelato ipsius loci sine licentia Episcopi, intra cuius fines locus exemptus constitutus est.
12. Suffraganeus datus Episcopo cum facultate exercendi Pontificalia de eius licentia, non potest illo mortuo ea exercere.
13. Confirmationis Sacramentum in alterius diœcesi non potest Episcopus suis subditis conferre sine licentia Episcopi in cuius diœcesi reperitur.
14. Episcopus, qui nullum habet Episcopatum, non potest in Ecclesia sua iurisdictionali Pontificalia exercere.
15. Commendatarius Abbas existentis intra fines aliquis diœcesis non potest vocare Episcopum promissurando Sacramento Confirmationis suis pa-

16. Episcopus vicarius qua possit in Abbazia nullius diœcesis.
17. Archiepiscopus non potest vti Cruce, nec Mozetta Legato presentem in ciuitate.
18. Nuncios non debet exercere Pontificalia in Ecclesiis Archiepiscopi sine eius licentia.
19. Benedictum non solemnem, non comprehendit Concil. in hoc cap.
20. Episcopus & vicarius extra territorium habent facultatem faciendi alius voluntaria iurisdictionis.
21. Excommunicare, & absolueri subdium suum potest Episcopus extra territorium.
22. Abbasibus titularibus habentibus iurisdictionem quasi Episcopalem cum vti mitra non licet illam deferre extra proprias earum Ecclesias absque specialis Sedis Apost. indultu.
23. Baldachinum erigere possunt Episcopi in Ecclesiis Regularum Pontificalia exercentes.
24. Abbasibus Cassinens. & Olivetanis quomodo permittatur usus Baldachini.
25. Episcopo exercenti Pontificalia etiam extra Cathedrali, in ciuitate tametu, tenentur assistere qui solent assistere.
26. Canonici & dignitates Cathedralis si adsint, tenentur assistere Episcopo pontificaliter celebranti in Ecclesia collegiata, vel parochiali.
27. Vicarius generalis non potest concedere licentiam alteri Episcopo exercendi Pontificalia in sua diœcesi.
28. Ordinarius nemine voret Episcopum in presenti.
29. Episcopi possunt ordinare personas alteri Ordinarii subiectas, ab eolueras dimissiones habuerim.
30. Episcopus suspenditur à Pontificalibus si ordinaverit in aliena diœcesi absque licentia expressa Ordinarii loci, vel cum ea personas non subditas.
31. Pontificalium nomino que veniant.
32. Missam cum mitra, & baculo celebrare non potest ab exercitio Pontificalium suspensus.
33. Suspendo à Pontificalibus non prohibetur exercitium iurisdictionis Episcopalis.
34. Centra malè ordinantes, & malè ordinales extimo constituto S.D.N.
35. Ordinatio Episcopi proprii extra territorium est valida, quamvis punibilis sit.

**N**ulli Episcopo liceat cuiusvis priuilegij pretextu Pontificalia in alterius diœcesi exercere nisi de Ordinarii loci & expressa licentia, & si in personis eidem Ordinario subiectas tantum, si secus factum fuerit, Episcopus ab exercitio Pontificalium, & sic ordinati ab executione Ordinum sint ipso iure suspensi.

*Indicatio futuræ Sessionis.*

Placuit vobis proximam futuram Sessionem celebrari die Iouis feriâ quintâ post primam Dominicam subsequentis Quadragesimæ, quæ erit dies tertia mensis Martij. Responderunt, PLACET.

Vide



1. **V**ide Nauarr. *con. fil. 69. de sent. excomm. in an-  
tiq. alias consil. 12. de clerico excomm. in an. Saye.  
in floribus decif. sub lib. 1. de sentent. excomm. decif.  
66. Salzed. ad Bernard. in praxi. 26. lit. A. ad princip.  
secundum nauarr. impress. Henrici. in sum. lib. 1. c. 3. §. 2.  
in fine. Gutierrez. *canon. 1. c. 26. num. 26* Flamin. Parif.  
de resignat. benef. 1. §. 1. q. 17. n. 17. Marchin. de sacram.  
Ordin. *stat. 1. p. 5. cap. 11. Natbous. 1. §. 1. gloss. 1. n. 22.  
tit. 4. lib. 2. Recop. Petr. Gregor. synagoga. sub lib. 16. c. 9.  
n. 3. Auguiz. de legibus 1. 2. com. aufer. 1. n. 71. Alzed.  
de placet. Episcopi. *disput. 2. c. 5. n. 17. Zetoli. in praxi  
Episcopi. 1. verb. Archiepiscopus. n. 2. §. 2. verb. Episcopus.  
pag. 45. Petz. de Ledetiva in sum. p. 1. tract. de  
sacramento Ordinis. cap. 8. conclus. 4. dub. 4. Fr. Ludou.  
Miranda in man. Prælat. tom. 1. q. 38. art. 1. conclus. 1.  
Piasce. in praxi Episcopi. p. 1. cap. 1. num. 46. Cened. ad  
decretum collect. 52. num. 1. Volgolin. de officio Episcopi.  
cap. 1. §. 1. num. 5. Aloyf. Ricc. in decisuris Archiep.  
Nepolis. p. 2. decif. 188. num. 10. Bonaccia de censuris  
disp. 3. §. 6. p. 1. §. 3. num. 27. Arment. in addu. ad re-  
cep. legum Nauarræ. lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopi. n. 68.  
Bonaccia de suspens. per particulari disp. 3. §. 1. p. 1. §. 1.  
num. 1. Campan. in diuersis iuris canon. rubr. 9. c. 1.  
num. 6. Metipsum de officio & potestate Episcopi. p. 1.  
alleg. 6.***

2. Episcopus alienus non potest à Patriarcha induci  
ad subeundam munerem Pontificalia in diocesi ali-  
cuius Episcopi suffraganei, nisi de ipsius licentia, vt  
refert decisum Galet. in *margaria casum consen-  
tia. verb. Episcopus. Ego ipse d. alleg. 6. n. 14.*

Pontificalia exercere in Ecclesiis suffraganeorum  
absque licentia Episcopi ordinarij prohibitum est  
Archiepiscopo, ita Aldan. in *compendio canon. res. l. ut.  
1. tit. 8. n. 2. vbi refert decisum à S. Congreg. Episcop.  
7. die 18. Aprilis 1599.*

Episcopus in alterius diocesi de licentia Ordina-  
rii loci non potest ordinare personas, quæ  
non sunt subiectæ illi ordinatio, nisi habeant dimissio-  
nias generales à suis ordinariis, ita refert decisum  
Armentar. d. l. 7. de Episcopi. n. 68.

Episcopus exercens Pontificalia in aliena diocesi  
de Ordinarij loci expressa licentia, potest Ordines  
conferre etiam suis propriis diocesis, non ob-  
stante hoc decreto, ex Aldan. d. tit. 8. n. 3. vbi testatur  
sic resolutum sub die 6. Iulij 1591 & idem tenet Ar-  
mentar. d. loco n. 55.

Episcopus in alterius diocesi existens potest  
per alia licentia illius, tam subditos proprios, quam  
Episcopi licentiam concedens absque incurfu  
periculi ordinare, ex Aldan. d. loco, vbi refert de-  
cisum die 22. Februarij 1630.

Facultatem habens à Papa promouendi à quo-  
cunque, non potest promoueri ab Episcopo in aliena  
diocesi sine licentia Episcopi illius diocesis, per  
e. 11. sess. 7. nisi Episcopus illius diocesis constituere  
fuit vicarius illum Episcopum exireum vt  
pro se promouere, sicut non licet simplex licen-  
tia, sed constitutio in sui locum requiritur, vt pro-  
batur ex d. c. 11. ibi, vel ab eo quod pro eo, &c. ita  
Aldan. d. tit. 8. n. 1.

Familiares triennales Episcopi, in cuius diocesi  
exercet alius de eius licentia Pontificalia, poterit  
imitari ordinare, si Episcopus, qui hanc facultatem  
exercendi Pontificalia illi dedit, expressè etiam  
dedit licentiam huic familiari quod possit ordina-  
ri ab eo, ac etiam familiarem alterius Episcopi ex-  
tante, si expressa adit ipsius licentia, cum talem  
familialem Concil. habeat pro subditi illius Episcopi.  
& sicut Episcopus verè subditi suum po-  
test facere ordinari ab alio, sic & istum, refert de-  
cisum Aldan. d. loco.

Barby. Cell. in Concil. Trid.

Episcopus in aliena diocesi non potest conferre  
primam clericalem Tonsuram suis subditis, absque  
licentia Ordinarij loci, vt resolutum Campan. in di-  
uersis iuris canon. rubr. 6. c. 1. n. 2. quem refert d. alleg. 6.  
n. 15. Nicol. Garc. de benef. p. 1. c. 5. n. 142. Acuña ad  
cap. d. l. 1. §. 1. dist. 71. Natbous. 1. c. 20. gloss. 1. n. 135. tit.  
2. lib. 4. Recop. Sanch. in episcopi moral. 10. l. 7. c. 1. dub. 5.  
n. 2. Iul. Cef. Madius de sacro Ordinis. c. 2. n. 4. contra  
Rebuff. in terminat. q. 1. c. 2. §. 2. & 65. in praxi  
benef. rubr. de Ecclesijs à quibus, & quomodo ordinan-  
tur. n. 3. Henrici. in sum. l. 3. c. 6. §. 6. Bonaccia de Sa-  
cram. disp. 3. §. 1. unica, p. 1. §. 1. n. 13. Tolet. 1. i. sum. c. 48.  
n. 6. alias c. 49. n. 4. Molfeld. c. 2. n. 15. Azot. in sum. moral.  
p. 2. l. 3. c. 48. quest. 5. vers. quæres. Villalob. in sum. tom. 1.  
tract. 2. dist. 7. n. 17. Mautit. Alzedo de praelemia  
Episcopi dignit. p. 2. c. 5. n. 18. Anton. Diana moral. resol.  
p. 4. tract. 4. resol. 143. exillimantes id ei licere.

Et in Ecclesiis Regularium, vel aliis locis, suæ  
diocesis exemptis, aut alterius cuius licentia, vt su-  
pra, Pontificalia exercens Episcopus, potest solum,  
thronum, & Balda. huius conferre, vt per Lauret.  
de Franchis in controuersis inter Episc. & Regul. pag. 99.  
in res. ad 1.

Episcopus alienus volens conferre Ordines in  
loco exempto, non solum debet habere licentiam  
Superioris loci exempti, sed etiam illius Episcopi,  
intra cuius fines locus exemptus est constitutus, vt  
refertur decisum Armentar. d. l. 7. de Episcopi. n. 55.  
Aloyf. Ricc. in praxi rerum fore eccles. post resol. 499.  
in notat. de materia Episc. Galet. in *margaria casum  
consent. verb. Episcopus. pag. 100. col. 2. Ego ipse d.  
alleg. 6. n. 12.*

Non potest enim Episcopus Pontificalia exerce-  
re in loco exempto, & iurisdictionis non Episcopi,  
sed inferioris, vocatus tamen ab ipso inferiori, sine  
licentia Episcopi, intra cuius diocesis fines esset  
locus ille, etiam ille inferior præterdente ratione  
exemptionis vocare Episcopum quem maluerit ad  
ministrandum sacramentum Confirmationis, dum-  
modo locus ipsius exempti sit infra fines diocesis  
alicuius, ita vt non sit nullus, qui tunc possit, vt  
testatur resolutum Armentar. d. l. 7. n. 68.

Suffraganeus datus Episcopo Vini. cum facul-  
tate exercendi Pontificalia officia in diocesi, & ci-  
uitate Vini. de expreso consensu & licentia mo-  
derni, & pro tempore existentis Episcopi, non po-  
test eadem Pontificalia exercere, vt exercuit viuen-  
te Episcopo, post illius mortem Sede vacante, Ca-  
pitulo non contradicente, ita Aldan. d. tit. 8. n. 3. vbi  
refert decisum in Vini. 22. Februarij 1631.

Confirmationis sacramentum in alterius diocesi  
non potest Episcopus suis subditis conferre sine li-  
centia Episcopi in cuius diocesi reperitur, ita testa-  
tur decisum Armentar. d. l. 7. de Episcopi. n. 98. quem  
refert de officio & potest. Episcopi. p. 1. alleg. 30. n. 15.

Episcopus, qui nullum habet Episcopatum, non  
potest in Ecclesia sua iurisdictionali, veluti si esset  
Præpositus, Celsissima conferre, nec alia Pontificalia  
exercere, nisi de expressa licentia Episcopi, intra  
cuius diocesis fines præpositura existit, ita refert  
decisum Aldan. d. tit. 8. n. 10.

Commendatarius Abbatz existentis intra fines  
alicuius diocesis, etiam exemptæ, & habentis iura  
quasi Episcopalia, non potest vacare quem malue-  
rit Episcopum pro ministrando sacramento Con-  
firmationis suis populis, nisi de consensu, & licen-  
tia Episcopi, in cuius diocesi est Abbatia, ita refert  
decisum in vna Peronen. Aldan. d. tit. 8. n. 11.

Abbatia aliqua si nullius diocesis existat, non  
potest Episcopus vicinior ibi conferre Sacramen-  
tum Confirmationis, & exercere Pontificalia abs-

D. que

que Abbatis expressa licentia, sed est in facultate ipsius Abbatis convocare quem maluerit catholicum Antistitem, salvo tamen maiori iure Episcopi viciniore, si aliunde id sibi competat. Verum potest Episcopus viciniore visitare beneficia secularia, & clericos faculares dictæ Abbatie, illiſque reſpectos culpabiles corrigere. Et Episcopus viciniore dicitur ille, cuius cathedralis Ecclesia sit Abbatie proximior, non autem locis dictæ Abbatie ſubiectis, sic refert decifum Aldan. circa locum.

17. Archiepiscopus non potest vi Cruce, nec Mozetta Legato præſente in ciuitate, ex Aldan. d. iij. 8. n. 12. vbi teſtatur ſic reſolutum die 2. Octobris 1601. Et non poſſe Pontificalia exercere in Eccleſiis ſuffraganeorum, abſque licentia Episcopi ordinarij ex cod. Aldan. iij. 8. n. 16. vbi dicit ſic fuiſſe decifum à S. Congreg. Episcop. ſub die 18. Aprilis 1599.

18. Pontificalia in Ecclesia Archiepiscopi abſque eius licentia non debet exercere Nuucius, ex Aldan. d. iij. 8. num. 14. vbi ait decifum in S. Congreg. Rit. ſub die 9. Martij 1593.

19. Benedictionem non ſolemennem non comprehendit Concil. in hoc cap. ex Aldan. d. iij. 8. n. 15. vbi refert ſic reſolutum ſub die 13. Aprilis 1630.

20. Episcopus & Vicarius extra territorium habent facultatem faciendi actus voluntarij iuriſdictionis, vt reſoluunt Vgolin. de officio Episcop. c. 4. 4. n. 4. Card. Tufch. in l. i. c. 1. 4. 6. Stephan. Gratian. diſcepi. forenſ. cap. 127. a priuilegio. & num. 6. tenet quod poſſunt concedere dimiſſorias in aliena diocceſi.

21. Hinc etiam Episcopus extra territorium poſteſt excommunicare, & abſoluere ſubdium ſuum, ſecundum Gonzal. ad regul. 8. Canon. gloſſ. 62. n. 12. vbi n. 11. ſubdit poſſe Episcopum extra ſuam diocceſim iuriſdictionem contentioſam exercere, quando cauſe cognitio non vertitur, & effectus conſeſſetur in ſuam diocceſim, de quo etiam Steph. Gratian. d. c. 127. n. 8. vbi quando Episcopus diocceſis permittitur, modò litigantes in id conſentiant, vt poſt alios reſoluunt Vgolin. d. 9. 14. n. 4. verſ. ſecundo excipitur, quem reſero ego ipſe d. alleg. 6. n. 18.

22. Abbatibus titularibus habentibus iuriſdictionem quaſi Episcopalem cum vſu mitræ, & baculi, non licet deſerre mitram extra proprias eorum Eccleſias per diocceſes Ordinariorum abſque ſpeciali indulto Sedis Apoſt. nec ſine, nec cum licentia Ordinarij ex Aldan. d. iij. 8. n. 15. vbi refert decifum ſub die 2. Auguſti 1631.

23. Episcopi in Eccleſiis Regularium Pontificalia exercentes poſſunt ibi Baldachinum erigere, ex Aldan. d. iij. 8. n. 16. vbi atteſtatur reſolutum in S. Congr. Episcop. ſub die 10. Iulij 1603.

24. Baldachini vſus permittitur Abbatibus Congregationis Caſſinenſis. in tribus ad ſummum feſtiuitatibus anni, quibus ſolemniſſime celebrant iuxta conſuetudinem modeſtè, ſine pompa, & auro, Vrbani VII. conſtit. 101. incip. Exponi, 11. Iulij 1629. & Abbatibus Oliuetanis, conſtit. 97. incip. Exponi, 4. Aprilis 1619.

25. Episcopo exercenti Pontificalia etiam extra Cathedralenſem Eccleſiam, in ciuitate tamen, & non in diocceſi, tenentur aſſiſtere, & inſeruire, qui ſolent aſſiſtere, & inſeruire exercenti Pontificalia in Cathedrali, ita reſerunt decifum Galet. in marg. cauſam conſentientia, verb. Canonici, per. Scip. de Rubens in apbor. Episcop. verb. aſſiſtencia, n. 2.

26. Episcopo pontificaliter celebranti etiam in Eccleſia collegiata, vel parochiali, aſſiſtere debent dignitates, & Canonici Cathedralis ſi adſint, non autem Canonici Collegiati, vel Presbyteri parochiales, etiam ſi numerus alioquin ſufficiens ſit Presbyterorum, ex Aldan. d. iij. 8. n. 15. vbi refert ita reſolutum in S. Congreg. Ritum in Calaguriana 1. Iulij 1601. & in Bononiensi 20. Aprilis 1602. & in Brundusina 15. Iulij 1617. & in Iſterniensi 2. Auguſti 1631. teſero ego ipſe de Canoniciſ cap. 33. n. 1.

27. Vicarium generale non poſſe concedere licentiam alteri Episcopo exercenti Pontificalia in ſua diocceſi, teſtatur reſolutum Sbroz. in addit. ad ſuum tract. de vicario Episcop. ſub 2. quæſt. 7.

28. Nisi de Ordinarij, &c.] Episcopi ſcilicet, in cuius diocceſi locus eſt conſtitutus, & non de Prelato inferiori, etiam exempto, vt per Galet. in marg. cauſam conſentientia, verb. verba 1.

29. Expressa licentia.] Ergo non ſufficit tacita, vt per Narbon. l. 59. gloſſ. 1. n. 22. tit. 4. lib. 2. Recop. D. Felician. de Vega Archiepiscopi Mexican. in reſol. ad cap. ſignificasti, n. 32. de foro comper.

30. In perſonas eadem Ordinario ſubiectas tantum.] Vel aliis Ordinariis, ſi ab eis litteras dimiſſorias habuerint, vt per Fr. Emmann. in ſum. part. 2. cap. 14. num. 7. c. 1. Ludouic. Miranda in man. Prælat. tom. 1. quæſt. 38. art. 3. in concl.

31. Ab exercitio Pontificalium, &c.] Episcopus ordinans in aliena diocceſi abſque licentia expreſſa Ordinarij loci, aut ordinans de licentia Episcopi perſonas non ſubditas, ſuſpenditur à Pontificalibus, vt reſoluunt Henricus in ſum. lib. 1. c. 24. p. 38. n. 2. verſ. 1. Campan. in diſpoſ. cauſam rubr. 6. c. 1. n. 2. & rubr. 9. c. 4. Thom. Valaſc. alleg. iuris tom. 1. alleg. 42. n. 18. Bonacina d. q. 6. p. 10. 5. n. 21. quos reſero d. alleg. 6. num. 4.

32. Pontificalium nomine qua veniant, colligitur ex gloſſ. verb. à Pontificalibus, in Extraneis ſuſcepit regimini, & eſt Mat. Alter. de conſur. diſp. 16. c. 3. verſ. quæres aliqui, incipio de eo ego, & p. 1. Episcop. part. 3. alleg. 111. n. 33.

33. Miſſæ ſacriſcium cum mitra & baculo celebrare non poſſet ab exercitio Pontificalium ſuſpenſus, ſecundum Aloyſ. Ricc. in praxi reru fori eccleſ. deciſ. 467. in 1. edit. alijs reſol. 440. n. 1. r. d. r. Nec aliter, & coſtopalia etiam inaduerter benedicere, vt per Zetol. praxi Episcop. p. 2. verb. Episcop. verſ. ſecundo, Franc. Leo in breuiario fori eccleſ. p. 3. c. 8. n. 15. quos reſero d. alleg. 6. n. 8. vbi n. 19. reſoluo. an ſuſpenſus à Pontificalibus in illis celebrando fiat irregularis.

34. Vtrum autem ſub hac ſuſpenſione prohibetur exercitium iuriſdictionis Episcopalis? Negatiue reſpondent Vgolin. de conſur. rub. 4. c. 6. 6. n. 5. Aloyſ. Ricc. d. reſol. 440. n. 3.

35. Et ſic ordinari ab exercitio Ordinum, &c.] Proccedit ex eo quod etſi fortaliſ in ipſo ordinato ius adſuerit aliqua culpa, attamen qua ob ipſam ordinationem, Episcopus, qui conſert Ordinem, ipſo facto incurrit Pontificalium ſuſpenſionem, inde eſt quod etiam eadem ſuſpenſio reſpectu Ordinis ſuſcepti ad ipſum ordinatum protrahatur, vt poſt Mari. Alter. tenet D. Felician. de Vega ad cauſ. cleric. §. ſi verum, 34. de iudic. Contra male ordinantes, & male ordinatos extat conſtitutio S. D. N. Urbani VIII. incip. Secretis, ſub dat. 11. Decembris 1624. vbi innouantur conſtitutiones aliæ ſuper hac re editæ, videlicet Clementis IV. & Pij II.

36. Et quauis ordinatio præpti Episcop. extra territorium puniri poſſit, eſt tamen valida, vt reſoluunt Henricus in ſum. d. 1. c. 3. §. 2. n. fine, lib. 5. Vgolin. de preſb. Episcop. c. 4. §. 14. n. 1. quos reſero d. alleg. 6. n. 18.

SESSIO VII.

De Sacramentis in genere.

1. *Doctores de Sacramentis in genere agentes.*
2. *Sacramenta noua legis fuerunt à Christo instituta.*
3. *Sacramenta noua legis non fuerunt, aut sunt plura, vel pauciora quam septem.*
4. *Sacramenta noua legis à Sacramentis antiqua differunt.*
5. *Sacramenta septem differunt inter se.*
6. *Sacramenta noua legis sunt ad salutem necessaria.*
7. *Sacramenta noua legis non sunt propter solam fidem nutriendam instituta.*
8. *Sacramenta noua legis continent gratiam quam significant.*
9. *Per Sacramenta noua legis gratia datur semper, & omnibus.*
10. *Sacramenta noua legis ex opere operato conferunt gratiam.*
11. *Character in anima imprimitur in tribus Sacramentis, Baptismo scilicet, Confirmatione, & Ordine.*
12. *Christiani omnes in verbo & omnibus Sacramentis administrandis non habent potestatem.*
13. *Intentio saltem faciendi quod facit Ecclesia requiritur in ministro dum Sacramenta conficiunt.*
14. *Minister in peccato mortali existens valide confert sacramenta.*
15. *Ritus recepti & approbati Ecclesia Catholica omittendi non sunt in Sacramentorum administratione.*

¶ CANON I.

**S**iquis dixerit, \* Sacramenta nouæ legis non fuisse omnia à Iesu Christo, Domine nostro, instituta, *β aut esse plura, vel pauciora, quam septem*, videlicet, Baptismum, Confirmationem, \* Eucharistiam, Pœnitentiam, extremam Vnctionem, Ordinem, & Matrimonium, aut etiam aliquod horum septem non esse verè & propriè Sacramentum, anathema sit.

¶ CANON II.

Si quis dixerit, ea ipsa nouæ legis Sacramenta à Sacramentis antiquæ legis non differre, nisi quia ceremoniæ sunt aliæ, & alij ritus externi, anathema sit.

¶ CANON III.

Si quis dixerit, \* hæc septem Sacramenta ita esse inter se paria, vt nulla ratione aliud sit alio dignius, anathema sit.

¶ CANON IV.

Si quis dixerit, Sacramenta nouæ legis non esse ad salutem necessaria, sed superflua, & sine eis aut eorum voto per solam fidem homines à Deo gratiam iustificationis \* adipisci: licet omnia singulis necessaria non sint, anathema sit.

¶ CANON V.

Si quis dixerit, hæc Sacramenta propter solam fidem nutriendam instituta fuisse, anathema sit.

¶ CANON VI.

Si quis dixerit, \* Sacramenta nouæ legis non continere gratiam, quam significauit, aut gratiam ipsam non potentibus obicem non conferre, quasi signa tantum externa sint acceptæ per fidem gratiæ, vel iustitiæ, & notæ quædam Christianæ professionis, quibus apud homines discernuntur fideles ab infidelibus, anathema sit.

¶ CANON VII.

Si quis dixerit, non dari gratiam per huiusmodi Sacramenta semper, & omnibus, quantum est ex parte Dei, etiam si ritè ea suscipiant, sed aliquando, & aliquibus, anathema sit.

¶ CANON VIII.

Si quis dixerit, per ipsa nouæ legis Sacramenta ex opere operato non conferri gratiam, sed solam quidem diuinæ promissionis ad gratiam consequendam sufficere, anathema sit.

¶ CANON IX.

Si quis dixerit, <sup>l</sup> in tribus Sacramentis, Baptismo, scilicet, Confirmatione, & Ordine, non imprimi characterem in anima, hoc est signum quoddam spirituale & indelebile, vnde ea iterari non possunt, anathema sit.

¶ CANON X.

Siquis dixerit, \* Christianos omnes in verbo, & omnibus Sacramentis administrandis habere potestatem, anathema sit.

¶ CANON XI.

Si quis dixerit, <sup>h</sup> in ministris, dum Sacramenta conficiunt, & conferunt, non requiri intentionem saltem faciendi, quod facit Ecclesia, anathema sit.

*Barb. Cœl. in Cœncl. Trid.*

D 2 ¶ CANON

<sup>a</sup> Con. Flor. in decretis Eugenij ad Armenos  
<sup>b</sup> Cap. ad abolendam de hæret.

<sup>c</sup> Cap. nihil. de electis.  
<sup>d</sup> c. c. l. iij.

<sup>e</sup> Supr. sess. 6 de iustif. c. 6 & can. 9.

<sup>a</sup> Con. Flor. sub Eugenio  
<sup>b</sup> verb. hoc docet Ecel.

<sup>f</sup> Sess. 1. c. 4. ex decreto Eugenij in Cœncl. Flor.  
<sup>g</sup> Vide Cœncl. Carth. 4.  
<sup>h</sup> can. 9. & in Cœncl. Cōst. an. 1. Ioan. vñ. c. 1. sess. 14. de parit. c. 6.  
<sup>i</sup> Cœncl. Flor. in decretis Eugenij.

## CANON XII.

i idem est  
dñatum in  
vñdels à  
Canc. Con-  
stit. l. 6. l. 1.  
e. multa.  
cap. remif-  
sionem e.  
Christus, cō-  
pluri a. l. 6.  
l. 1. q. 1. c. 1.  
l. 1. q. 1. l. 1.

Si quis dixerit, <sup>1</sup> ministrum, in peccato mortali existentem, modò omnia essentialia quæ ad Sacramentum conficiendum, aut conferendum pertinent, seruauerit, non conficere, aut conferre Sacramentum, anathema sit.

## CANON XIII.

Si quis dixerit, receptos, & approbatos Ecclesiæ Catholicæ ritus in solemnibus Sacramentorum administratione adhiberi consuetos, aut contemni, aut sine peccato à ministris pro libito omitti, aut in nouos alios perquemcumque Ecclesiarum Pastorum mutari posse, anathema sit.

1. **V**ide Scholasticos cum Magistro in 4. dist. 1. 1. & seq. S. Thom. 3. part. 2. quæst. 60. vbi Caiet. Henriquez in sum. lib. 1. de sanctissimâ Ecclesiâ Sacramenti. Vival. in candel. auro in princip. subius. de Sacramenti. in genere. Cardin. Bellarm. in sua controuerſ. cathol. tom. 1. lib. de Sacramenti. Sayt. in special. tract. de Sacramenti in genere. Suar. tom. 3. de Sacram. in princip. Didac. Nugu. in 3. part. D. Thom. Alexand. Pefant. part. 1. de Sacramenti. Chametor. ac Sacram. in prime. Barthol. ab Angelo in simili tract. Bonacina in ostend. irati. Galgato. de iure publico lib. 3. tit. 83. Gab. Valquez in 3. part. D. Thom. tom. 2. dist. 60. Balduin. in super opera controuerſ. Bellarm. part. 2. lib. 1. de Sacramenti in genere. Petr. Ledelina in sum. p. 1. vbi de Sacramenti in comuni. Aegid. de Couinck. de Sacramenti & censur. in princip. Filliuc. quæst. in moral. lib. 1. Paul. Laymann. in Theologia moral. lib. 5. tract. 1. de Sacramenti in comuni. Ioan. Mari. Scribon. in sum. Theologia dist. 1. de Sacramenti in genere Ioan. de Lugo tom. 1. de Sacramenti in genere. Hurtado in tract. de Sacramenti genere. Bevan. de Sacramenti specie.

2. **CANON I.]** Omnia Sacramenta fuisse à Christo Domino instituta, de fide definitum esse, in præfenti notant Navar. in man. c. 12. num. 1. & 5. & in c. nonis de iudic. notab. 3. num. 92. Petez. l. 1. tit. 1. lib. 1. ardin. Henriquez in sum. lib. 1. c. 3. §. 1. Victor. de Sacram. 4. Sor. in 4. dist. 1. c. 3. art. 5. Card. Bellarm. d. 1. lib. 1. de Sacram. c. 24. Suar. tom. 3. dist. 11. fest. 1. Chametor. de Sacram. c. 4. Francisc. Pitigian. dist. 1. 2. quæst. 1. art. 3. prop. 1. Sayt. de Sacramenti in genere. lib. 2. 2. quæst. 1. & cap. 2. art. 1. & 2. Valquez in 3. part. S. Thom. 2. dist. 135. n. 1. cum seq. & dist. 139. num. 1. Balduin. in super opera controuerſ. Bellarm. part. 2. lib. 1. cap. 1. vers. prima ergo quæstio Valer. Reginald. in praxi fori penitent. lib. 18. num. 4. Petr. Ledelina in sum. p. 1. vbi de Sacramenti in comuni. c. 6. conclus. 4. Aegid. de Couinck de Sacram. tom. 1. quæst. 64. art. 1. Aubi. Molfel. in sum. Theologia moral. lib. 1. c. 7. num. 11. & 15. Hurtado de Sacram. dist. 4. de Sacramenti in genere. difficult. 1. Campan. in diuers. iuris canon. rub. 1. num. 7. Fernand. de ex. exam. Theologia moral. part. 3. cap. 1. §. 2. num. 1. Bonacina de Sacramenti. dist. 1. quæst. 5. p. 1. l. 1. Laymann. in Theologia moral. lib. 5. tract. 1. cap. 5. num. 1. & cap. 8. num. 1. Ioan. de Lugo de Sacramenti in genere. dist. 1. fest. 5. num. 81. & dist. 7. fest. 1. 1. num. 3.

3. **A**liis esse plura vel pauciora, quam septem] Vide S. Th. 3. quæst. 65. art. 1. vbi Nugu. & Pefant. Coninck n. 4. & Valquez art. 2. Henriquez in sum. lib. 1. c. 7. Valent. p. 3. q. 6. p. 1. Victor. Sacram. c. 7. Sor. in 4. dist. 1. q. 7. art. 1. Philibatch. de officio sacerdot. p. 2. lib. 1. c. 6. Franc. Pitigian. dist. 1. q. 1. art. 2. Barthol. ab Angelis de Sacramenti. dist. 1. §. 5. Sayt. de Sacramenti in genere. lib. 6. cap. 1. quæst. 1. Valer. Reginald. lib. 26. num. 5. Bonacina d. dist. 1. quæst. 1. p. 1. l. 1. Campan. d. rub. 1. num. 4. & 5. Torrellana de iure spirit. lib. 2. cap. 1. num. 36.

4. **CANON II.]** Vide Dionys. Ateopag. de Eccles. hierarchia. c. 5. p. 1. vers. post illam. Tertullian. in lib. 1. contra Iudæos. cap. 2. vers. quid circumcisi. Cyprian. lib. 1. contra Iudæos. c. 2. vers. quid circumcisi. & lib. 3. epist. 84. ad Fidam. Hugo Vigorin. in c. 4. ad Roman. de epist. theologic. lib. 2. p. 1. 6. c. 3. Petr. Lombard. in 4. sentent. dist. 1. vbi Richard. art. 6. q. 4. & Thom. Argentin. quæst. 1. art. 3. S. Thom. p. 3. quæst. 62. art. 6. Philibatch. d. p. 2. lib. 1. c. 2. Henriquez d. lib. 1. cap. 7. Sayt. de Sacramenti in genere. lib. 5. c. 7. art. 5. Valer. Reginald. in praxi fori penitent. lib. 31. num. 7. Iodoc. Coccin. the. auro Catholico. tom. 2. lib. 5. art. 1. Homobon. de Bonis de ex. exam. Ecclesiasticis. p. 1. tract. 4. c. 1. quæst. 2. in prime. Bonacina de Sacram. dist. 1. q. 4. p. 1. l. 1. num. 6. Laymann. in Theologia moral. lib. 5. tract. 1. c. 3. Ioan. de Lugo de Sacram. in genere. dist. 1. in prime. & dist. 3. n. 69. & dist. 5. fest. 2. n. 10.

5. **CANON III.]** Vide Cardin. Bellarm. lib. 2. de Sacramenti. c. 18. Valquez in 3. p. S. Thom. tom. 3. quæst. 74. dist. 177. num. Sayt. de Sacramenti in genere. lib. 6. cap. 5. quæst. 1. Balduin. in super opera controuerſ. Bellarm. lib. 1. c. 8. prop. 1. Petr. de Ledelina in sum. p. 1. vbi de Sacramenti in comuni. c. 7. conclus. 3. Campan. in diuers. iuris Canon. rub. 1. num. 14. Homobon. de Bonis de ex. exam. Ecclesiasticis. part. 1. tract. 4. quæst. 4. Hurtado de Sacramenti. dist. 5. de Sacramenti in genere. difficult. 2. vers. de ordine, vbi quoddam non omnia Sacramenta sunt æqualia.

6. **CANON IV.]** Vide Magistru in 4. dist. 1. vbi S. Thom. quæst. 1. c. 3. part. 3. quæst. 61. art. 1. S. Antonin. part. 3. tit. 14. cap. 11. §. 4. Canon. in relect. de Sacramenti in genere. cap. 24. Hugo Vigorin. lib. 1. de Sacramenti. part. 9. cap. 3. Cardin. Bellarm. lib. 1. cap. 12. Valent. tom. 4. dist. 3. quæst. 2. p. 1. l. 1. Chametor. de Sacramenti in genere. cap. 3. Suar. tom. 3. dist. 3. Henriquez d. lib. 1. cap. 4. §. 1. Vivald. in candel. auro, vbi de Sacramenti in genere. cap. 3. num. 1. Ioan. de Lugo de Sacramenti in genere. dist. 3. fest. 2. num. 9. Valer. Reginald. in praxi fori penitent. lib. 26. num. 9. Filliuc. lib. 2. cap. 2. quæstio 2. & 7. Torrellana de iure spirit. lib. 2. cap. 1. num. 27. Sayt. de Sacramenti in genere. lib. 3. cap. 1. art. 1. q. 1. Bonacina de Sacramenti. dist. 1. quæst. 1. p. 1. l. 1. num. 3. Molfel. in sum. Theologia moral. tract. 1. c. 8. num. 14. & 15. Campan. in diuers. iuris Canon. rub. 1. num. 10. vers. sed quæst. 1. Homobon. de Bonis de ex. exam. Ecclesiasticis. part. 1. tract. 4. cap. 1. quæst. 3. in princip.

7. **CANON V.]** Vide Sayt. de Sacramenti in genere. lib. 3. cap. 7. quæst. 1. art. 2. & 3. Valquez in 3. part. D. Thom. tom. 2. dist. 131. num. 34. & dist. 149. num. 5.

8. **CANON VI.]** Vide Henriquez in summa lib. 1. cap. 17. Sayt. de Sacramenti in genere. lib. 5. c. 5. quæst. 1. Valer. Reginald. in praxi fori penitent. lib. 26. num. 4. Petr. de Ledelina in sum. p. 1. tract. de Eucharistia. c. 10. conclus. 1. Bonacina de Sacramenti. dist. 1. quæst. 4. p. 1. l. 1. n. 6. & dist. 2. quæst. 2. p. 1. l. 1. num. 4.

# Sessio VI. de Sacramentis in genere. 41

num. 4. Fernandez *examine Theolog. moral. part. 3. cap. 1. §. 9. num. 1. & 5. Filiu. eius in quest. moral. tract. 1. de Sacramentis, cap. 6. num. 92. Iuani de Lugo d. disp. 3. scilicet. 2. num. 9. Torreblanca d. lib. 2. cap. 14. num. 7.*

2. **CANON VII.]** Vide S. Thom. p. 3. quæst. 62. art. 1. Conart. de sponsal. p. 2. cap. 1. §. vñe. num. 3. D. Felician. de Vega Atchepicq. Mexican. ad cap. quanto de radie. num. 38. vers. vel per causam. Torreblanca de iure spirit. lib. 2. cap. 2. num. 49. Hurtado de Sacram. disp. 1. de Sacram. in genere diff. 4. in princip. Cardin. Bellarm. d. lib. 1. de Sacrament. cap. 26. Agid. de Coninck de Sacrament. quæst. 64. art. 9. à num. 108. Valer. Reginald. in praxi fori penult. lib. 2. à num. 43. Petr. de Ledesma in summ. p. 1. vbi de Sacrament. in communi. c. 7. conclus. 1. Bonacina de Sacram. disp. 1. quæst. 4. punct. 1. num. 4. Filiu. in quæst. moral. tom. 1. tract. 1. de Sacramentis, cap. 6. num. 96. vers. nostra. & tom. 9. & 134. Homobon. de Bonis de examine Ecclesiastico, part. 1. tract. 3. cap. 8. quæst. 2. in princip. Laymann in Theologia moral. lib. 5. tract. 1. c. 6. num. 1. cum segg.

20. **CANON VIII.]** Vide Sayr. de Sacramentis in genere, lib. 5. cap. 2. in princip. Agid. de Coninck de Sacrament. quæst. 62. art. 1. dub. 1. Bonacina de Sacrament. disp. 1. quæst. 4. punct. 1. num. 2. Fernandez in examine Theologia moralis, part. 3. cap. 1. §. 9. num. 6. Fagundes in quoque Ecclesiæ præcepta, præf. 1. lib. 4. cap. 3. num. 2. Catdin. Bellarm. de Sacrament. lib. 2. c. 3. Torreblanca de iure spirit. lib. 2. cap. 2. num. 8. & 9. Hurtado de Sacram. disp. 3. de Sacramentis in genere diff. 1. Marchin. de Ordine tract. 1. p. 3. c. 1. num. 7. Ioan. de Lugo vbi supra.

11. **CANON IX.]** Vide Richard. in 4. sentent. dist. 1. §. art. 2. quæst. 4. Guillem. Alorcin. de sacram. Confirmat. vers. qui sigillum, August. Triumph. de potest. Eccles. quæst. 18. art. 7. Suarez tom. 3. disp. 1. scilicet. 1. Henriquez in summ. lib. 1. cap. 13. Franc. Plitigian. dist. 1. 6. quæst. 9. & 10. Sayr. de Sacramentis in genere, lib. 4. cap. 1. cum segg. Chameroi. de Sacram. 4. dub. 1. Agid. de Coninck de Sacrament. quæst. 63. art. 1. in princip. Vasquez in 3. part. D. Thome. tom. 2. q. 146. a. 5. Valer. Reginald. in praxi fori penult. lib. 2. à num. 43. Petr. Ledesma part. 1. de Sacrament. vbi de confirmat. cap. 4. conclus. 2. Paul. Fulc. de visitat. lib. 2. cap. 3. num. 15. Campañon in diversis canon. rubr. 1. num. 23. & rubr. 2. num. 11. & 12. Bonacina de Sacram. disp. 1. quæst. 4. puncta 1. num. 1. & quæst. 5. punct. 1. num. 2. Homobon. de Bonis de examine Ecclesiastico part. 1. tract. 3. cap. 7. quæst. 72. vers. alter. & tract. 4. cap. 1. quæst. 4. & 5. Paulus Laymann in Theologia moralis, tom. 2. lib. 5. tract. 1. cap. 7. per totum, Molfes. in summ. Theologia moralis, tract. 1. c. 8. a. 30. Filiu. in quæst. moral. tom. 1. tract. 1. de Sacramentis, c. 7. num. 114. & num. 127. & tract. 2. num. 151. Ioan. de Lugo de Sacramentis in genere, disp. 6. scilicet. 1. num. 5. Torreblanca de iure spirit. lib. 2. cap. 2. num. 49. Hurtado disp. 3. de Sacramentis in genere, diff. 10. & 14.

12. **CANON X.]** Vide Paul. Comitol. respons. moral. lib. 1. quæst. 46. num. 1. Vasquez in 3. p. D. Thome. tom. 2. quæst. 138. num. 9. Fernandez in examine Theologia moralis, p. 3. c. 1. §. 10. num. 1. prop. fin. Henriquez in summ. p. 1. lib. 1. c. 16. §. 3. Cardin. Bellarm. tom. 2. lib. 1. c. 14. Anguian. de legib. lib. 2. contraverf. 1. n. 68. in fine. Hurtado de Sacramentis, disp. 4. diff. 3. in fine.

13. **CANON XI.]** Vide Sayr. de Sacramentis in genere, lib. 2. cap. 3. quæst. vñe. art. 3. post. princip. Petr. de Ledesma p. 1. vbi de Sacramentis in communi, c. 6. conclus. 3. Bonacina de Sacrament. disp. 1. quæst. 3. Busoli. Collect. in Concil. Tied.

puncto 2. num. 4. Agid. de Coninck de Sacramentis, tom. 1. quæst. 64. art. 2. dub. 1. num. 6. Valer. Reginald. in praxi fori penult. lib. 2. à num. 36. Plafec. in praxi Episc. cap. 3. c. 1. num. 10. vers. sequitur pag. 58. Catopan. in diversis Canonis rubr. 1. num. 24. & num. 94. Homobon. de Bonis de examine Ecclesiastico, tract. 4. cap. 2. quæst. 8. in fine. Molfes. in summ. Theologia moralis, tract. 1. cap. 7. num. 11. & 17. & tract. 3. cap. 4. num. 14. Schollat. in 4. dist. 1. 6. Bonauent. p. 2. art. 2. Durand. quæst. 2. Torreblanca de iure spirit. lib. 2. cap. 1. num. 4. & cap. 5. num. 18. Hurtado de Sacramentis, disp. 4. de Sacramentis in genere, diff. 4. vers. Magister verò, vbi diff. 5. quæst. 1. vñe. ad valorem Sacramenti sufficit intentio efficiendi Sacramentum quando præterita est 1. de diff. 1. 6. vñe. intentio conditionata efficiendi Sacramentum sufficit ad eius valorem 2. de diff. 7. An ad valorem Sacramenti necessarium sit intentionem inmisit fieri in personam certam sine errore 1. Barthol. à S. Faust. tom. 3. id tract. de Penitentia lib. 4. q. 209.

**CANON XII.]** Vide Concil. Arelatenf. I. c. 8. Concil. Carthagenf. I. c. 1. Augustinum lib. 3. contra Donatistas, cap. 10. vers. Baptisum, & lib. 4. cap. 4. vers. si per vim. Ildorus Hilpalenf. lib. 6. synolog. cap. 18. vers. Sacramenta, & de diuina agens, lib. 2. cap. 1. Petr. Damian. 15. cap. 4. vers. synecra, & cap. 9. de Baptismo, & Eucharistia. Hugo Vicotin. in 1. ad Corinth. quæst. 101. Magist. in 4. sentent. dist. 1. 5. vbi Bonauent. quæst. 1. & Scoe. etiam quæst. 1. S. Thom. lib. 4. contra gentes, cap. 7. & part. 3. quæst. 64. art. 5. Durand. in rationali diuinarum lib. 4. cap. 1. vers. versum Sacramenta Catharin. Senenf. tract. 3. cap. 115. Thom. VVadenf. tom. 2. de Sacramentis, cap. 1. Tutrecomata in summ. de Ecclesia, lib. 1. cap. 9. Chameroi. de Sacramentis Eccles. d. 4. Barthol. ab. Angelis de Sacramentis, dialog. 1. 4. 3. 1. sententia in summ. lib. 1. cap. 19. Iodoc. Cocc. in thesaur. catholico, tom. 2. lib. 5. art. 2. Petrus de Ledesma in summ. part. 1. tract. de Eucharistia, cap. 9. conclus. 8. Cened. ad decretum collect. 39. numero 3. Seyr. de Sacramentis in genere, lib. 5. cap. 4. & lib. 2. cap. 6. art. 2. quæst. vñe. Suarez tom. 3. disp. 13. scilicet. 4. Vasquez in 3. part. D. Thome, tom. 2. disp. 137. num. 18. Agid. de Coninck de Sacramentis, quæst. 64. art. 5. & quæst. 82. num. 14. Valet. Reginald. in praxi fori penult. lib. 2. num. 34. Bonacina de Sacrament. disp. 1. quæst. 3. puncto 2. 5. 1. num. 1. Molfes in summ. Theologia moralis, tract. 1. cap. 7. num. 15. 17. 19. & 22. Paul. Laymann in Theologia moralis, lib. 5. tract. 1. cap. 5. num. 6. Valent. tom. 4. disp. 4. quæst. 3. puncto 1. Cardin. Bellarm. lib. 1. de Sacramentis, cap. 26. Torreblanca de iure spirit. lib. 2. c. 4. num. 47. vbi num. 48. tenet in peccato existentem ex tali administratione peccare mortaliter, siue licet ingerat, siue administret ex officij necessitate, Hurtado de Sacramentis, disputat. 4. de Sacramentis in genere, diff. 4. vbi diff. 4. 9. quæst. vñe. in Ministro requisita sit sanctitas vt licet administret Sacramenta.

**CANON XIII.]** Vide Henriquez in summ. lib. 1. cap. 11. Agid. de Coninck de Sacram. tom. 1. quæst. 66. num. 99. & quæst. 71. num. 3. Valer. Reginald. in praxi fori penult. lib. 2. num. 10. & 28. cum segg. Petr. de Ledesma in summ. p. 1. de Sacrament. vbi de Baptismo, cap. 12. conclus. vñe. in fine. Bonacina de Sacrament. disp. 1. quæst. 4. vñe. Homobon. de Bonis de examine Ecclesiastico, tract. 4. cap. 2. quæst. 7. in fine. Molfes. in summ. Theologia moralis, tract. 1. cap. 7. num. 7. Hurtado de Sacramentis, tract. de Confirmat. diff. 1. 4. in fine.

## DE BAPTISMO.

1. Doctores de sacramento Baptismi agentes.
2. Baptismus Ioannis non habuit eandem vim cum Baptismo Christi.
3. Aqua vera & naturalis est de necessitate Baptismi.
4. Ecclesia Romana omnium aliarum mater, & magistra.
5. Baptismus datus ab hæreticis cum intentione faciendi quod facit Ecclesia, est verus.
6. Baptismus reprobat. ibid.
7. Baptismus est necessarius ad salutem.
8. Baptizatus post gratiam amittere per peccatum quamvis nolit.
9. Baptizatus per Baptismum ipsum vniuersa legi Christi seruanda debitorum sunt.

9. Baptizati subiiciuntur omnibus S. Ecclesie præceptis.
10. Peccata quæ post Baptismum sunt sola fide suscepti Baptismi non dimittuntur.
11. Baptismus ritè collatus non est iterandus illi, qui apud infideles fidem Christi negauerit, cum ad penitentiam conuertitur.
12. Batizandum neminem esse nisi ea ætate, qua Christus Baptizatus est, si quis dixerit, anathema.
13. Paruuli suscipiunt Baptismum quamuis actum credendi non habeant.
14. Paruuli baptizati cum adoleuerint interrogandi non sunt an ratum habere velint quod patris eorum nomine polliciti sunt.

## CANON I.

SI quis dixerit, <sup>a</sup> Baptismus Ioannis habuisse eandem vim cum Baptismo Christi, anathema sit.

## CANON II.

SI quis dixerit, <sup>b</sup> aquam veram, & naturalem non esse de necessitate Baptismi, atque ideo verba illa Domini nostri Iesu Christi: Nisi quis renatus fuerit ex aqua, & Spiritu sancto, ad metaphoram aliquam detorserit, anathema sit.

## CANON III.

SI quis dixerit, <sup>c</sup> in Ecclesia Romana, quæ omnium Ecclesiarum mater est, & magistra, non esse veram de Baptismi sacramento doctrinam, anathema sit.

## CANON IV.

SI quis dixerit, <sup>d</sup> Baptismus qui etiam datur ab hæreticis in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti, cum intentione faciendi quod facit Ecclesia, non esse verum Baptismum, anathema sit.

## CANON V.

SI quis dixerit, <sup>e</sup> Baptismus liberum esse, hoc est, non necessarium ad salutem, anathema sit.

## CANON VI.

SI quis dixerit, baptizatum non posse, etiam si velit, gratiam amittere, quantumcumque peccet, nisi nolit credere, anathema sit.

## CANON VII.

SI quis dixerit, <sup>f</sup> baptizatos per Baptismum ipsum solius tantum fidei debitores fieri, non autem vniuersæ legi Christi seruandæ, anathema sit.

## CANON VIII.

SI quis dixerit, baptizatos liberos esse ab omnibus sanctæ Ecclesiæ præceptis, quæ vel scriptæ, vel tradita sunt, ita ut ea obseruare non teneantur, nisi se sua sponte illis summittere voluerint, anathema sit.

## CANON IX.

SI quis dixerit, ita reuocandos esse homines ad Baptismi suscepti memoriam, ut vota omnia, quæ post Baptismum sunt vi promissionis, in Baptismo ipso iam factæ, irrita esse intelligant, quasi per ea & fidei, quam professi sunt, detrahatur, & ipsi Baptismo, anathema sit.

## CANON X.

SI quis dixerit, peccata omnia, quæ post Baptismum sunt, sola recordatione, & fide suscepti Baptismi vel dimitti, vel venialia fieri, anathema sit.

## CANON XI.

SI quis dixerit, verum, & ritè collatum Baptismum iterandum esse illi, qui apud infideles fidem Christi negauerit, cum ad penitentiam conuertitur, anathema sit.

## CANON XII.

SI quis dixerit, neminem esse baptizandum, nisi ea ætate qua Christus baptizatus est, vel in ipso mortis articulo, anathema sit.

## CANON XIII.

SI quis dixerit, paruulos, eo quod actum credendi non habent, suscepto Baptismo in fideles computandos non esse: ac propterea, cum ad annos discretionis peruenerint, esse

<sup>a</sup> Aug. Enchir. c. 49.  
<sup>b</sup> exp. aliud de c. non reprobabamus de consecr. dist. 4.  
<sup>c</sup> Cap. pen. de Baptis. Ioan. 3, cap. filius, & c. non dubio de consecr. dist. 1.  
<sup>d</sup> Canon non docet. 12. dist. 2. ad abolendam de hæreticis, d. Concil. Florent. in decretis Eugenij c. dictum 5. quod verò cum 1. cap. seq. 1. q. 1.  
<sup>e</sup> Ioan. 1. c. nulla præter de consecr. dist. 4.  
<sup>f</sup> Sic ad Galat. 3. dicit Paul. Testificor. omni homini, &c.

<sup>g</sup> Aug. lib. de pecc. mort. & remiss. c. 19. & l. 1. c. 1.

esse rebaptizandos: aut prestare omitti eorum Baptisma, quam eos non actu proprio credentes baptizari in sola fide Ecclesie, anathema sit.

## § CANON XIV.

Si quis dixerit, huiusmodi paruulos baptizatos, cum adoluerint, interrogandos esse, an ratum habere velint, quod patini, eorum nomine, dum baptizarentur, polliciti sunt: & vbi se nolle responderint, suo esse arbitrio relinquendos, nec alia interim poena ad Christianam vitam cogendos, nisi ut ab Eucharistia, aliorumque Sacramentorum perceptione arceantur, donec resipiscant, anathema sit.

1. **V**ide Magistr. & Theologos in 4. diff. 3. vbi Sor. S. Thom. 3. q. 66. cum seqq. vbi Cabrera, Didac. Nuguez, Catech. Roman. de Baptismo, Tabien. Artil. Angel. Syluest. & alios Summistas verb. Baptismum, Laocellor. in instr. canonic. 1. 1. de Baptismo, Archiepiscop. Bononiens. sub Illustrissimo Cardin. Paleotho part. 3. a princip. Cardin. Bellarminus controuers. catholic. tom. 2. lib. 1. de Baptismo, Viald. in candelance, vbi de Sacram. Baptismi, Henric. in summ. lib. 2. de Baptismo, Petr. Sor. lec. 1. de Baptismo, Cardin. Tolet. in instr. sacerdot. lib. 2. ap. 18. Suarez. tom. 3. de Sacram. Baptismi. 1. 9. cum seqq. Bartholab Angelus de Sacram. dial. 1. & 2. Clemetot. in eod. tract. vbi de Baptismo, Vazq. in 3. p. 1. m. 3. diff. 140. cum seqq. Valent. tom. 4. disp. 4. Fr. Emmanuel in sum. tom. 1. cap. 25. Carriel. in tabula Sacram. de 1. 1. de Sacram. Baptismi, Petr. de Ledefina in summ. part. 1. de Sacram. vbi de Baptismo, Valet. Reginald. in praxi fori panis. lib. 27. Balduin. iun. 1. 1. de Sacram. Baptismi, Bellarmini part. 2. lib. 2. cap. 1. Gaiganet. de iure publico. lib. 3. tit. 8. Pollenius de officio Curati, cap. 6. Agid. de Coninck de Sacram. tom. 1. 1. 366. Paul Comitol. respons. moral. lib. 2. a q. 1. vsq. ad 14. Bonacin. de Sacram. disp. 2. de Baptismo. Fernandez in examine Theologiae moral. p. 3. cap. 2. Mollesum in summ. Theologiae moralis tract. 4. c. 1. de Baptismo, Filiuc. in quest. moralis. 1. tract. 2. Ioann. Maldonat. in tract. de Baptismo, Paul Laymann. in Theolog. moral. lib. 5. tract. 1. Torrelblanca de iure spirit. lib. 2. c. 4. & 5. Hurtado de Sacram. Baptismi, incipsum de officio, & potest. Patrolo cap. 18.

2. **§ CANON I.]** Vide Basil. Magn. in exhortat. ad Baptismum, vers. Ioann. Gregorium Nazianzen. orat. 39. quæ est oratio panegyrica in sancta lumina, a Cynl. Alexandrin. lib. 1. in Ioannem cap. 26. & lib. 2. cap. 57. Tertullian. lib. de Baptismo c. 10. Augusti in enchirid. ad Laurentium cap. 49. Gregor. Magn. super Euangelia beati. 7. Iliodor. Hispalen. de officio Ecclesie lib. 2. cap. 24. Anselm. ad cap. 3. Martbei, vers. Baptismi Ioannis, Vgo. Victorin. tract. 5. de Baptismo, cap. 1. & de Sacram. fidei lib. 2. p. 6. c. 6. Magistr. in 4. seu diff. 2. vbi Durand. q. 4. & Paludan. q. 2. art. 3. S. Thom. 3. q. 3. 8. art. 3. Henric. iun. lib. 2. cap. 32. § 4. & 5. Franc. Pitigian. diff. 2. quest. 2. art. 4. Balduin. iun. super opera controuers. Bellarmini p. 1. lib. 2. cap. 3. prope fin. Iodoc. Cocc. in thesaur. catholicus. tom. 2. 1. 5. art. 5. Gaiganet. de iure publico lib. 3. tit. 84. num. 7. Fernandez in examine Theologiae moral. p. 3. c. 2. § 1. 2. Bonacin. de Sacram. disp. 2. in princip. Mollesum in summ. Theologiae moralis, tract. 4. cap. 1. n. 98. in fine.

3. **§ CANON II.]** Vide Namart. in man. cap. 2. 1. num. 5. & 6. Cardin. Bellarm. lib. vici. de Baptismo cap. 4. Henric. in summ. lib. 2. cap. 6. Suarez. tom. 3. q. 66. art. 4. disp. 20. § 1. 1. Balduin. iun. supra opera controuers. Bellarmini lib. 2. cap. 1. vers. de materia Baptismi, Valet. Reginald. in praxi fori panis. lib. 27. num. 10. Agid. de Coninck. de Sacram. quest. 66. num. 20. Valent. tom. 4. disp. 4. quest. 1. puncto 2. Viald. in candelance ante, vbi de Baptismo, cap. 2.

num. 4. Petr. de Ledefina in summa p. 1. tract. 2. de Sacram. Baptismi, c. 3. vers. prima conclusio. Polleu. in de officio Curati cap. 6. de Baptismo num. 2. Bonacin. de Sacram. disp. 2. quest. 2. puncto 3. num. 11. Fernandez in examine Theolog. moral. p. 3. cap. 2. § 3. num. 1. cum seqq. Molles. in summa Theologiae moral. tract. 4. c. 1. num. 32. Filiuc. in quest. moralis. tom. 1. tract. 2. de Sacram. Baptismi cap. 2. num. 23. Torrelblanca de iure spirit. lib. 2. cap. 5. a num. 3. Hurtado de Sacram. disp. 1. de Baptismo diff. 2. cum seqq. citatos per me in collect. ad cap. 1. num. 19. de summa Trinus.

4. **§ CANON III.]** De Ecclesia Romana omniun aliarum matre, & magistra, agunt Doctores, quos plena manu citavi de officio, & potest. Episcopi part. 1. tit. 3. cap. 2. num. 14.

5. **§ CANON V.]** Vide Victor. de Sacram. quest. 28. Conrad. Bruo. de heret. in 6. cap. 2. Simanch. de instr. cathol. cap. 5. 2. num. 2. Henric. in summa lib. 2. c. 28. in princip. & lib. 2. c. 28. § 2. Nug. p. 3. q. 67. art. 5. diff. 2. Campan. in differ. iura canon. rub. 1. 1. 103. Fernandez in examine Theologiae moralis p. 3. c. 2. § 4. a n. 1. Bonacin. de Sacram. disp. 2. quest. 2. puncto 5. a 6. Torrelblanca de iure spirit. lib. 2. c. 5. num. 8. & 9. Licet autem Cyprianum in Concil. Provinciali Carthaginen. circa annum Domini 256. decreuerit baptizatos ab hæreticis iterum baptizandos, eique (subscriptis amplius quam octuaginta Episcopis ex provincia Africana, Numidia, & Mauritanica, ut refertur in cap. 1. qui inquit 1. quest. & in exproposito, de consecr. diff. 4. ipsi tamen propterea errore lapsi dixerit Augustinus l. 5. de Baptismo, cap. 101 & lib. 6. contra Donatistas c. 23. eique graoiter propterea resisterit Stephanus Papa, illumque reprobauerit atque cortexerit, ut Eusebius docet lib. 7. historia Ecclesie cap. 3. & 4. post D. Hieron. in dialog. aduersus Luciferianos; ob id tamen haudquaquam hæreticus existimatus fuit idem Cyprianus, siquidem non pertinaciter, sed iaduuerenter illud protulisse fertur, ac postmodum veritate manifestis cognita se cortexit, & retractauit, necnon Stephani decreto vna cum Episcopis illius obtemperauit, teste Vincent. Lyrenensi in suo libello aduersus prophanas heresim nouarum, & Penia ad direct. Inquisit. p. 2. q. 17. commento 42. vers. sciendum est. Hactenus Campan. loco proximo citato.

6. **§ CANON V.]** Vide Paul. Fufc. de visitat. lib. 2. cap. 7. num. 2. Henric. in summa lib. 2. cap. 3. Suarez. tom. 3. disp. 27. Sayt. de Sacram. in genere lib. 6. cap. 4. quest. 1. vers. est quidem Baptismus, Agid. de Coninck de Sacram. & censur. tom. 1. q. 68. num. 6. Valet. Reginald. in praxi fori panis. lib. 27. num. 7. Bonacin. de Sacram. disp. 2. quest. 2. puncto 2. num. 3. Filiuc. in quest. moral. tom. 1. tract. 2. de Sacram. Baptismi, num. 116. & 128.

7. **§ CANON VI.]** Vide Henric. in summa lib. 1. cap. 12. § 6. Vazq. in 3. p. D. Theoma. tom. 2. disp. 156. num. 6. in fine, Petr. de Ledefina in summa part. 1. vbi de Baptismo, c. 8. concl. 1. Bonacin. de Sacram. disp. 2. q. 4. puncto 7.

8. **§ CANON VII.]** Vide Cardin. Bellarm. lib. 2. cap. 1. n. 98. in fine.



- vnice de Baptismo, cap. 15. Henric. in summa lib. 1. c. 12. §. 6. liti. T. Valent. tom. 4. disp. 4. §. 4. puncto 1. ad fin. Vazq. in 3. p. om. 2. disp. 1. §. 6. num. 68. Valer. Reginald. in praxi forensi, lib. 27. num. 64. Bonacina de Sacram. 1. disp. 2. §. 2. puncto 7. num. 12. vers. tertius est, Molfes. in summa Theologia moral. trait. 4. cap. 1. num. 51.
9. **CANON VIII.]** Vide Cardin. Bellarm. lib. vnice de Baptismo c. 16. & lib. 2. de Sacram. c. 29. Henric. in summa lib. 1. c. 12. §. 6. littera V. Vazq. in 3. p. tom. 2. disp. 1. §. 6. num. 69.
10. **CANON IX.]** Vide Cardin. Bellarm. lib. vnice de Baptismo, cap. 17. Vazq. in 3. p. om. 2. disp. 1. §. 6. num. 70.
11. **CANON X.]** Vide Cardin. Bellarm. lib. vnice de Baptismo c. 18. & lib. 1. de penit. c. 1. c. 1. Laurent. & c. 12. cum duobus seqq. Henric. in summa lib. 4. cap. 1. in praxi forensi, §. 4. liti. B. Vazq. in 3. p. om. 2. disp. 1. §. 6. n. 73. Galgancet de iure publico lib. 3. tit. 84. n. 20. Filliuc. in quest. moral. tom. 1. trait. 2. de Sacram. Baptismi, num. 114.
12. **CANON XI.]** Vide Sebast. Medie. in summa omnium heresom. in sexta heresi, pag. 69. Rupert. Inquisit. verb. Baptismi, vers. sed iterum, Vazq. in 3. p. om. 2. disp. 1. §. 6. num. 6. Suar. tom. 3. disp. 12. sect. 2. & disp. 3. 1. §. 6. vers. secundum notandum. Iacob. de Grass. in aureis decis. p. 1. §. 1. cap. 1. num. 10. & 11. Cened. ad decretum collect. 63. Bonacin. de Sacram. disp. 2. §. 2. puncto 7. num. 10. in princ. Filliuc. in quest. moral. tom. 1. trait. 2. de Sacram. Baptismi, num. 151. Torreblanca de iure spirit. lib. 2. c. 4. n. 46. Hurtado de Sacram. disp. 1. de Bapt. disp. 11. cum seqq.
13. **CANON XII.]** Vide Cardin. Bellarm. lib. vnice de Baptismo cap. 8. & 9. Vazq. in 3. p. om. 2.

disp. 3. §. 2. Molfes. in summa Theologia moralis 1. c. 4. c. 1. §. 49. Filliuc. in quest. moral. tom. 1. trait. 2. de Sacram. Baptismi, n. 236.

**CANON XIII.]** Vide Clem. Roman. constit. Apost. lib. 6. c. 15. vers. baptizate, Origen. hom. 14. in Luca, vers. parvulus baptizatur, Ambrosi. lib. 10. epist. 84. August. contra Donatist. lib. 4. c. 23. & 24. & in enciclica ad Laurentium cap. 43. vers. à parvulo, & lib. 3. de anima, cap. 9. Czelebin. Papa epist. ad Gallicianum Episcopum, cap. 12. Leo I. epist. 39. ad Eusebium Romanensem. Gregor. Magn. lib. 1. epist. 41. & lib. 3. epist. 9. Isidor. Hispalen. de summo bono lib. 1. c. 24. & de Eccles. offic. lib. 2. c. 24. Bernart. epist. 77. & 240. vers. parvulus, Hug. Victorin. trait. 5. de Sacram. Baptismi, 6. & lib. 2. de anima c. 28. Thom. Walden. tom. 3. trait. 5. cap. 15. 4. Ioann. Gerson. de vita anima spiritali lib. 2. Laurent. Iustinian. de perfectione gradibus c. 14. vers. parvulus, Magist. lib. 4. disp. 4. §. 2. Thom. p. 3. quest. 68. Henric. in summa lib. 2. c. 17. §. 5. liti. H. & 1. & lib. 2. cap. 15. §. 2. liti. D. Paul. Fulse. de visitat. lib. 2. c. 21. n. 8. in fin. Iodoc. Coccin. thesaurus catholicus lib. 5. art. 6. Balduin. Jun. super opera controvers. Bellarm. p. 2. lib. 2. c. 2. vers. de prima questione, Aegid. de Conincke de Sacram. tom. 1. §. 68. art. 9. num. 58. Valer. Reginald. in praxi forensi, lib. 27. num. 34. Paganin. Gauden. de dogmatibus, & vitiis veteris Ecclesiae c. 50. Torreblanca de iure spirit. lib. 2. cap. 2. num. 14. & c. 5. n. 27. Hurtado de Sacram. disp. 2. de Baptismo disp. 12.

**CANON XIV.]** Vide Henric. in summa lib. 2. c. 15. §. 2. liti. E. & c. 24. §. 1. liti. B. Vazq. in 3. p. om. 2. §. 68. disp. 1. c. 4. num. 3. Petr. de Ledelma in summa p. 1. trait. de Baptismo 1. 8. concl. 9. Molfes. in summa Theologia moral. trait. 4. c. 1. num. 49. in med. & num. 80.

## DE CONFIRMATIONE.

1. Doctores de Sacramento Confirmationis agerent,
2. Confirmatio baptizatorum est verum & proprium Sacramentum.
3. Episcopus solus est ordinarius minister sancti Confirmationis.
4. Confirmationis Sacramentum non potest administrari

ri ab Abbate etiam consecrato qui non sit Episcopus, nec a simplicibus sacerdotibus, nisi tantum ex delegatione Papae.

5. Abbates ex privilegio Sedis Apostolicae de consensu Ordinariorum Confirmationis Sacramentum conferre possunt.

### CANON I.

**S**I quis dixerit, \* Confirmationem baptizatorum otiosam ceremoniam esse, & non Spotius verum, & proprium Sacramentum, aut olim nihil aliud fuisse, quam catechismus quandam, qua adolescentiae proximi, fidei suae rationem coram Ecclesia exponebant, anathema sit.

### B CANON II.

**S**i quis dixerit, \* iniurios esse Spiritui sancto eos, qui sacro Confirmationis Chrismati virtutem aliquam tribuunt, anathema sit.

### Y CANON III.

**S**i quis dixerit, \* sanctae Confirmationis ordinarius ministrum non esse solum Episcopum, sed quemvis simplicem sacerdotem, anathema sit.

dest. §. Concil. II. hoc loco citato Vide Euseb. Papam in epist. ad Epist. Tuscis Melchior. de resp. Innoc. 1. epist. 1. §. 1. & liti. §. 4.

1. **V**ide Tabien. Armil. Angel. Sylvest. & alios summistas verb. Confirmatio, Catechismus. Roman. tit. Confirmat. Castr. lib. 4. adversus hereses, ver. Confirmatio, Alphons. Aluarez Guettero in speculo iuris Pontific. tit. de Confirmatione, Anton. Cuch. lib. 5. iuris maior cap. 3. de Sacram. Confirmat. Coquart. lib. 1. ver. cap. 10. Nauarr. in man. cap. 2. num. 8. Angl. in floribus theol. §. 1. de Confirmatione, Can. del. Aureum codic. Cardin. Bellarm. lib. vnice de

Sacram. Confirmat. Petr. Greg. syntagm. iuris lib. 2. c. 15. Henric. in summa lib. 3. Suar. tom. 3. disp. 36. Iacob. de Grass. in aureis decis. p. 2. lib. 4. cap. 5. Ioann. Maldonat. in trait. de Confirmat. Petr. de Ledelma in summa p. 1. trait. de Sacram. Confirmat. Valer. Reginald. in praxi forensi p. 1. 28. Galgancet de iure publico lib. 3. tit. 86. Bonacina de Sacram. disp. 3. Fernandez in examine Theol. moral. p. 1. c. 3. Molfes. in summa Theologia moral. trait. 4. cap. 2. Filliuc. in quest.



quæst. metalib. tom. 1. tract. 3. Mauric. de Alzedo in praxi Episcopi p. 2. 4. metipsum de officio & pœss. Episcopi p. 2. alleg. 30. Paul. Laymann. in Theologia moralis lib. 3. tract. 3. Cardof. in praxi Iudicum verb. Sacramenti. Confirm. Zetoli in praxi Episcopi p. 1. verb. Christa. Zambian. de eustochia in art. moriu cap. 2. de Confirmat. Vgolin. de officio Episcopi c. 26. Torreblanca in praxi alibilibus in v. spirit. lib. 2. cap. 6. per tot. Hurtado in tract. de Sacram. Confirmationi.

**CANON I.]** Vide Henrici in summ. lib. 1. c. 3. §. 2. & lib. 3. c. 15. 1. Sayr. de Sacram. in genere lib. 2. cap. 2. quæst. 3. art. 2. vers. vter utque opinio. Valer. Reginald. in praxi fore pœni lib. 28. 7. 4. & 18. Petr. de Ledefina in summ. p. 1. tract. de Sacram. Confirmationi u. c. 1. concl. 2. Piasce. in praxi Episcopi p. 1. c. 3. 4. 1. vers. est autem. Molfes. in summa Theologia moralis tract. 4. c. 2. n. 20. Paul. Laymann. in Theologia moral. lib. 3. c. 1. Torreblanca d. lib. 2. c. 6. num. 9. Hurtado de Sacram. Confirmat. diff. 2.

**CANON II.]** Vide Sayr. de Sacramenti. in genere lib. 2. c. 2. §. 3. art. 2. vers. vter utque opinio. & l. 5. c. 2. quæst. 9. u. c. 1. 2. vers. de Confirmatione. Piasce. in praxi Episcopi p. 1. c. 3. n. 1. vers. si uenit. Fernandez 2. examine Theologia moralis p. 2. c. 3. §. 1. n. 1. Filiuc. in quæst. moralib. tom. 1. tract. 3. de Sacramenti Confirmationi n. 8. & 44.

**CANON III.]** Vide Eusebi. epist. 1. Leon. epist. 85. Gregor. in regis 3. epist. 9. Canis. de confirmat. cap. 3. Durand. in rationali dictionum Officiorum lib. 3. c. 20. 84. num. 1. Alphonsi. Alaraz. Guettero in speculo iur. Pontifici et de Confirmat. per tot. 179. Couart. lib. 1. verum cap. 10. n. 6. & 14. Nauarte. 65 man. cap. 12. num. 8. 10. 15. Episcopi. Suar. 1007. 3. diffus. 3. 6. Hentzi in summ. lib. 3. cap. 6. Cardin. Bellarm. lib. 1. de Confirmat. cap. 12. Iodoc. Cocc. in thesaur. casul. tom. 2. lib. 3. art. 6. Balduin iun. super opera controue. Bellarmini p. 2. lib. 2. cap. 6. prop. 1. vers. Catholici omnes. Petr. de Ledefina in summa p. 1. de Sacramenti. vbi de Confirmatione. cap. 9. Agid. de Coniunct. de Sacramenti. tom. 1. quæst. 72. num. 97. & num. 105. Piasce. in praxi Episcopi p. 1. cap. 3. de Confirmat. num. 1. pag. 72. Chamerot. de Sacramenti. tract. de Confirmat. cap. 3. de ministro Confirmat. Ioan. Maldinat. in tract. de Confirmat. quæst. 2. Vgolin. de officio & pœss. Episcopi cap. 25. n. 2. Fr. Ludouic. Miranda in man. Prælator. tom. 1. 4. 44. art. 1. concl. unica in fine. Anguian. de legib. lib. 2. c. 2. n. 69. Stephan. Gratian. dist. 3. fere. 10. m. 4. c. 738. n. 38. Rota impetrata per Postum post summ. tract. mandati de manu. decisi. 64. num. 11. Torreblanca de iure publico lib. 2. cap. 6. num. 23. Hurtado de Sacramenti. tract. de Confirmat. diff. 12. Bonacin. de Sacramenti. dist. 3. quæst. unica. p. 1. 2. num. 3. Petr. Soc. in lectio. de institut.

Sacrd. lect. 2. de Sacram. Confirmat. vers. de ministro. Anguian. de legib. lib. 2. c. 2. n. 71. Suar. de relig. tom. 4. l. 2. c. 30. n. 2. Fernandez in examine Theologia moralis p. 3. c. 3. §. 3. n. 2. Molfes. in summa Theologia moralis tract. 4. c. 2. n. 26. Mauric. Alzedo in praxi Episcopi p. 2. c. 4. n. 1. metipsum de officio & pœss. Episcopi p. 2. alleg. 30. n. 1. Paul. Laymann. in Theologia moralis lib. 3. tract. 3. c. 6.

Hinc Doctores inferunt, Confirmationis Sacramentum ita esse actum Ordinis Episcopalis, ut non possit administrari ab Abbate etiam consecrato qui non sit Episcopus, nec à simplici sacerdote de Episcopi licentia, nisi tantum ex delegatione summi Pontificis, ita docent S. Thom. 3. p. 2. q. 2. art. 11. vbi Nugn. dub. 2. Coniunct. n. 97. & 109. Couart. d. 1. 10. n. 6. & 14. Victor. de Sacramenti. c. 49. Anglian floribus theol. quæst. au. de Confirmat. art. 8. concl. Cardin. Bellarm. de Confirmat. c. 12. Nauart. d. 8. & c. 1. 2. 4. num. 2. de privileg. in noui. Henrici. d. c. 6. §. 4. & lib. 1. c. 26. §. 5. l. 1. G. & lib. 10. c. 23. §. 1. Iacob. de Graff. in auct. decisi. p. 2. lib. 1. c. 5. n. 29. & 30. & tom. 1. c. 1. sub 11. de sacra vultione. vers. 1. 2. 3. cum segg. Petr. de Ledefina in summa p. 1. de Sacramenti. vbi de Confirmat. cap. 9. Franc. de Pitigian. dist. 7. quæst. 1. art. 5. 10. & 18. Valent. tom. 4. diffus. 3. quæst. 2. puncto 1. Vazq. in 3. part. quæst. 2. art. 3. diffus. 219. cap. 1. 1. 3. Vgolin. de officio & pœss. Episcopi. cap. 15. n. 3. Fernandez in examine Theol. moralis. p. 2. cap. 3. c. 13. num. 3. Molfes. d. 2. c. 27. Manric. Alzed. d. cap. 4. n. 2. & 11. Fr. Emman. quæst. regul. tom. 1. 9. 8. art. 1. Azor. in lit. moral. p. 2. lib. 3. c. 30. §. 4. versum primi. Chamerot. d. c. 5. art. 1. Ludouic. Miranda d. 9. 24. art. 4. Valer. Reginald. d. lib. 28. n. 17. cum segg. Bonacin. d. puncto 2. n. 3. vers. si Torrellanca in praxi alibilibus spirit. lib. 2. c. 6. n. 26. Cardof. in praxi Iudicum. verb. Sacramenti. Confirmat. n. 8. Ioan. de Solorzano de iure Indiar. tom. 2. l. 3. c. 28. n. 34. Hurtado d. tract. de Confirmat. diff. 13. Ego ipse d. alleg. 30. n. 4.

Vnde Abbates ex privilegio Sedis Apostolicæ de consensu Ordinarii Confirmationis Sacramentum conferre possit referit decium Amendar. in addit. ad recop. legum Nauarte. lib. 1. m. 18. lib. 7. de Episcopis. num. 77. quem refero Ego ipse d. alleg. 30. n. 3. Ad Sacramentum enim Confirmationis licite conferendum iurisdiclio etiam requiritur, idcirco Episcopus alios confirmare non debet, quàm qui spiritualiter ipsi subditi sunt, nisi habeatur licentia Saleem rationaliter presumpta proprii Ordinarii, ut si quis cum litteris dimissis ordinandus veniat, qui confirmatus nondum est, ante ordinationem confirmari possit notauit Henrici. in summa. l. 3. c. 6. §. 6. Zambian. de Confirmat. dub. 2. n. 3. Paul. Laymann. d. lib. 3. cap. 6. n. 2.

## DE REGISTRATIONE.

Quæ capax regiminis Ecclesiarum Cathedralium.

### CAPVT I.

1. Episcopi quibus qualitatibus præditi.
2. Episcopi eligi debet qui sit ex legitimo matrimonio natus.
3. Legitimus per subsequens matrimonium ad Episcopatum habili confectus.
4. Legitimus per subsequens matrimonium non est

admittendus ad Cardinalatum.

5. Etas 30. annorum complerum requiritur in promouendo ad Episcopatus culmen.
6. Consecratus Episcopus ante annum 30. expletum non sit irregularis.
7. Infans si consecratus, Episcopus nihil agere.

**A**D cathedralium Ecclesiarum regimen nullus, a nisi ex legitimo matrimonio natus, a Sess. 21. ab atate matura, grauitate morum, y litterarumque scientia, iuxta constitutionem eiusdem. c. 1. glo. Alexandri

Alexandri tertij, quæ incipit, & Cum in cunctis, Concilio Lateranensi promulgatam prædictus assumatur.

6 Parte 1.  
c. 9. constit.  
cunctis l. 1.  
decretal.

6. cap. 7. cum in cunctis de election.

1. Vnde Francisc Leon. in thesauro furi Ecclesie part. 1. cap. 3. Petrus de Ledefina in summ. p. 2. trait. 32. cap. 5. del stato de los Obispos, concl. 10. Campan. in diversis iuris canon. rub. 5. cap. 4. Medipsum de officio & potestate Episcoporum part. 1. tit. 1. cap. 5. a. num. 4. & part. 2. alleg. 3. & in tract. de iure Ecclesie lib. 1. cap. 9. novissimè Stephan. V. Veyms ad constitutiones 24. ex antiquo iure desumptas, & per Concil. Trident. innovatas consil. 2. pag. 17. vbi c. cum in cunctis, de elect. innovatur per hoc decretum Gregor. XIV. in consil. sua, incip. Omnis Apostolica, sub dat. Romæ die 1. Maij 1590. quam refert Quarta, in summ. Bullary, verb. Electio, pag. mibi 309. Vide infra sess. 22. de reformat. c. 2. & sess. 24. etiam de reformat. 22.

2. Nisi ex legitimo matrimonio natus, &c.] Nullus in Episcopum, nisi ex legitimo matrimonio natus, assumi debet, cap. cum in cunctis, cap. unumquemque, de elect. Franc. Leo d. cap. 3. n. 8. Ego ipse d. alleg. 1. n. 32. & in collect. ad d. cum in cunctis, num. 18. & me citato in illis locis, lul. Lauot. var. lucubris, tom. 1. tit. 4. cap. 16. n. 14. Vgolin. de Episcopis p. c. 1. §. 1. n. 5. Mauric. de Alzedo de præbendis Episcoporum digressu p. 1. cap. 3. n. 16. Ego ipse de officio & potestate Episcoporum p. 2. alleg. 1. num. 32.

3. Ex legitimo matrimonio natus iuris fictione dicitur, ac proinde ad Episcopatum habilis censetur, per subsequentes matrimonium legitimatus, ut resoluunt Cou. de sponsal. part. 2. cap. 8. §. 2. num. 30. Viol. tom. 2. commun. p. 1. lib. 6. tit. 4. num. 101. pag. 17. Menoch. conf. 16. num. 5. & 17. & conf. 799. num. 12. Suar. tom. 5. de censur. disp. 5. c. 5. §. 5. num. 10. Bellet. disquis. clerical. p. 1. tit. de discipl. cleric. §. 2. num. 18. Azot. inst. moral. part. 3. lib. 2. c. 14. q. 14. Campan. in diversis iuris canon. rub. 11. c. 13. n. 127. lul. Lauot. d. c. 61. num. 61. Perreg. de fideicommiss. art. 24. num. 12. Suard. aliment. tit. 8. privileg. 67. num. 6. Valer. Reginald. in praxi furi penit. lib. 3. num. 7. Basil. Pont. de matrimon. lib. 1. c. 11. num. 5. Sanctarell. vtr. resolu. quest. 42. n. 18. Fr. Sigism. à Bononia de elect. dub. 73. num. 2. Fr. Emmann. in summ. tom. 1. cap. 67. n. 6. Franc. Leo in thesauro furi Ecclesie p. 1. c. 9. num. 14. Mautit. de Alzedo d. p. 1. cap. 3. num. 18. Ego ipse d. allegat. 1. num. 33. & in collect. ad cap. 2. a. num. 15. Et iam ante illam constitutionem.

4. Nō sic ad celsitudinem Cardinalatus admittendus est, ut expressè statuit Sixtus V. in consil. sua, incip. Postquam verus, sub dat. 3. Non. Decembris 1595. & tradant Henric. in summ. lib. 1. c. 20. §. 1. Savt. de censur. lib. 6. c. 10. num. 13. & 14. Bellet. disquis. cleric. part. 1. tit. de discipl. cleric. §. 3. num. 22. Campan. in diversis iuris canon. rub. 11. c. 13. n. 118. in fine, Sanctarell. d. q. 42. num. 19. Ego ipse in collect. ad d. cap. 2. a. num. 15. Et iam ante illam constitutionem.

nem Sixti V. affirmaverat Nic. de Vbaldis in tract. de successione, p. 1. num. 89. sibi dum in Rotas diceret dixisse Paulum II à labe illegitimitatis Cardinalium cœlum immunes esse; & idem Nicolæ Vbaldis loco citato, & Ludovic. Gom. in reg. de rionali possessione q. 3. citati ab Azot. inst. moral. part. 2. lib. 6. c. 7. in fine, referunt spiritum quemdam per Eugenium IV. in Cardinalem electum, antequam galicorum accipere è vita decessisse.

5. Et etiam mater. ] Iuxta textum d. c. cum in cunctis, nullus ad Episcopatus culmen promoueri potest, nisi qui iam trigessimum ætatis suæ annū exegerit, id est ingressus fuerit per dictam consuetudinem Gregotij X I. v. expletum desiderat tenent Gutier. canon. lib. 1. cap. 16. num. 39. Franc. Leo d. c. 3. num. 7. Petr. Gregor. synagm. iuris p. 2. lib. 17. c. 6. n. 12. Cardos. in praxi iudicum verb. Episcoporum num. 2. Castro Palao in opere mor. tom. 2. tract. 1. 3. disp. 4. puncto 3. n. 1. Balchafab. Angelis ad auct. Præbiteros, Cde Episc. & cleric. n. 3. pag. 51. Alzed. de præbendis. Episcop. digressu p. 1. c. 3. n. 22. Azot. d. p. 2. lib. 6. cap. 5. in princ. Fr. Ludovic. à Miranda de ordine iudic. quest. 4. art. 2. cunct. 3. Lelli. de iustit. lib. 2. cap. 34. n. 107. Valer. Reginald. in praxi furi penit. lib. 3. tract. 3. n. 163. vers. primo, Meochole de arbit. casu 427. n. 24. Henric. in summ. lib. 1. c. 19. §. 3. & lib. 1. c. 9. in princ. vers. ad Episcopatum, Attendant. in addit. ad recapit. legum Nazarea lib. 1. tit. 1. 2. de etate num. 18. Campan. in diversis iuris canon. rub. 7. c. 3. n. 3. & c. 6. n. 44. Filliac. tom. 3. tractat. 41. c. 5. n. 32. Mallobt. in sua praxi habendi concursum, requisi. 10. dub. 1. num. 19. Violao. in praxi iuristar. lib. 1. c. 1. num. 188. secundum ult. impress. Lauot. d. item. 1. tit. 4. cap. 16. num. 2. Stephan. V. Veyms d. loco n. 3.

6. Verum autem consecratus Episcopus ante annum trigessimum expletum fiat irregularis, incurtaturque alias penas inflictas aduocatus promotos ante ætatem? Negatiuè responder. Suar. tom. 5. de censur. disp. 3. §. 1. c. 1. n. 29. quem refert & sequitur Campan. in diversis iuris canon. rub. 7. c. 4. n. 17.

7. Sed quod infans si consecraretur Episcopus, nihil ageret, colligitur ex S. Tb. in suppl. ad 3. p. summ. q. 39. art. 2. Henric. in summ. lib. 1. c. 21. §. 4. & lib. 10. cap. 14. §. 3. Menoch. de arbit. cent. 5. casu 427. n. 10. nam requiritur ætas recipiens pastorem curam animatum, & quemadmodum carens usu rationis est inhabilis ad matrimonium corporale exigens, interiorum consensum, ut scribit idem S. Thom. in supplement. quest. 45. artic. 4. ita patitur ad spirituale cum persona consecrata in Episcopum hanc sponsum suæ Ecclesiæ.

8. Et litterarum scientia. ] Vide infra sess. 22. de reformat. cap. 1.

Quod duas Ecclesias nullus Prelatus regat.

## C A P V T I I.

1. Papa solus potest uni duas Episcopatus conferri.

2. Episcopatus unus quando alteri vinitur quomodo functiones faciende.

3. Episcopatus unus quando alteri vinitur quomodo functiones faciende.

4. Cardinales comprehenduntur hoc decreto.

Nemo quacumque etiam dignitate, gradu, aut præminencia præfulgens, plures Metropolitanas, seu cathedrales Ecclesias, in viculum, siue commendam, aut alio quouis

quouis nomine, \* contra factorum canonum inſtituta, recipere, & ſimul retinere præſu-  
mat: cum valde felix ſit ille cenſendus, a cui vnā Eccleſiam bene, ac fructuoſe, & cum  
animarum ſibi commiſſarum ſalute tegere contingit. Qui autem plures Eccleſias contra  
præſentis decreti tenorem nunc detinent, vnā quam maluerint, retenta, reliquas infra  
ſex meſes, ſi ad liberam Sedis Apoſtolice diſpoſitionem pertineant, alias infra annum  
dimittere teneantur: alioquin Eccleſiæ ipſæ, vltimò obſepta duntaxat excepta, eo ipſo  
vacare cenſeantur.

Vide Azot. inſtit. moral. p. 2. lib. 6. c. 13. à princ. Leſſi.  
de inſtit. lib. 2. c. 34. n. 138.

Solum Papam poſſe vni duos Episcopatus con-  
fettere, pet. cap. relatio 21. queſt. 1. & cap. u. cni 42. de  
elect. lib. 6. reſoluit Flamin. Par. de conſident. q. 18.  
num. 9. Abb. queſt. 1. c. 1. num. 6. Card. Tuſc. 10. 6.  
lit. P. conſ. 10. 49. n. 18. & diſpenſare quodd quis ob-  
tineat duas Eccleſias Episcopales, Abb. conſ. 101.  
Videur primò, num. 6. lib. 1. Cardin. Tuſc. d. ſitt. P.  
conſ. 69. n. 46.

Et ſolum poſſe duos Episcopatus vult probant  
cap. & tempore, cum ſeq. 16. queſt. 1. cap. ſicut vnire, de  
exceſſ. Prælat. & reſoluit Duaren. de benef. lib. 5.  
cap. 6. Rebuff. in praxi benef. ſunt de vnionib. à n. 22.  
Cœd. ad Decretal. collat. 87. n. 1. Nicol. Garc. de be-  
nefic. part. 1. c. 2. n. 60. cum ſeqq. Valet. Reginald. in  
praxi fori par. lib. 30. tract. 3. n. 299.

Quando vnus Episcopatus alteri vnitur, Episco-  
pus in aliqua parte aſſetutius reſidens ſuz obli-  
gationi circa reſidentiam ſatiſfacit, dum tamen in  
aliqua ex ſuis Cathedralibus reſideat tempotibus  
à Concil. præſcriptis decreto cap. 1. v. ſeſſ. deſend. inter-  
um aduocet. ſiſ. 23. Synodus iudicanda, & cele-  
branda eſt ſingulis annis in quolibet Episcopatu,  
ſed ad illam in altero ex dictis Episcopatibus vni-  
tis celebrandam nequaquam tenetur accedere cle-  
rus alterius Episcopatus. Et cletus vnus Episco-  
patus nō ſolum tenetur ſacrum oleum accipere ab  
Episcopo illud in alio Episcopatu conſciente, ve-  
rū etiam cogi poteſt eidē Episcopo in huiusmo-  
di miniſterio aſſiſtere ad ſacrum canonum præ-  
ſcriptum; & ſi cleticus vnus Episcopatus moni-  
tus ad recipiendum oleum ſanctum in alio conſe-  
cratum, in ſpectum ſui proptij Episcopati accipiens  
illud ab alieno, poteſt vltra peccatum morale pun-  
niti ab Episcopo. Episcopatus in vno ex dictis Epi-  
ſcopatibus exiſtens poteſt per ſe ipſum cognoscere  
cauſas alterius ciuitatis, vel diœceſis, adhibito No-  
tario ſibi bene viſo tam in proceſſibus conſcien-  
dis, quàm in actis viſitationis conſectibendis; ſed  
tamen debet eam habere rationem, vt id non paſſi-  
m, ſed ratò, & æqua ex cauſa fiat, & in arduis  
tantum & grauioſibus negotiis, ne conſtitutio  
viſionis, eludatur. Sempet Episcopatus exiſtens in  
vno ex dictis Episcopatibus inſcribendus, & ap-  
pellandus eſt Episcopatus illius in primo loco, &  
deinde alterius à quo abſeſt quodd ſi extra diœceſim  
reſideat in negotiis ad vnum pertinentibus, eſt  
illius in primo loco Episcopatus denominandus.  
Ita Aldan. in compendio Canoniarum reſolu. lib. 2.  
tit. 2. num. 1. vbi reſert ita fuiſſe deciuſum in cauſa Ca-  
ſtellana. & Horta. 8. Iunij. 1624.

Cardinales comprehenduntur in hoc decreto,  
cū ſimul in lege correſtoriæ, & materia peccati,  
maximus enim abſus eſt, vt qui vix fructuoſe  
vnā Eccleſiam tegere poteſt, alteram accipere  
audcat, præſertim cum vniuſquique in Eccle-  
ſia ſua reſidere, teneatur cap. ſeſſ. 23. de reformat.  
Ita Aldan. d. lib. 2. tit. 3. num. 2. vbi reſert ita reſo-  
lutum.

Cui vnā Eccleſiam bene, &c.] Vide Nauarr.  
de erat. cap. 22. n. 22.

Quid beneficia Eccleſiaſtica dignis, & reſidentibus conferantur.

### C A P V T I I I.

- Inhabiles ad beneficia conſequenda quid.
- Curati cogendi ſunt ad ſubueniendum per ſe ipſos, &  
non per ſubſtitutos ea munera ad qua tenentur.

- Beneficiorum Eccleſiaſticorum collatio ſalutis indi-  
gna venit irritanda.

Inſeriora beneficia Eccleſiaſtica, præſertim curam animarum habentia, perſonis dignis,  
& habilibus, a & qua in loco reſidere, ac ſi per ſe ipſos curam ipſam exercere valeant,  
iuxta conſtitutionem Alexandri tertij, in Lateranenſi, & qua incipit, \* Quia nonnulli, &  
aliā Gregorij X. in generali Lugdunenſi Concilio, & qua incipit, \* Licet canon, editam,  
conferantur: aliter autem, ſalutis collatio, ſiue prouiſio, & omnino irritetur, & ordinarius  
collator pœnas conſtitutionis Concilij generalis, n qua incipit, \* Graue nimis, ſe nouerit in-  
curſum.

- De iſis qui inhabiles de ſute ſunt ad beneficia  
conſequenda, agit nouiſſimè Squillante de  
privileg. clericor. cap. 4. per totum, & latè ego ipſe de  
iure Eccleſiaſtico. lib. 3. cap. 13. vbi de hæreticis, co-  
muniq; fautoribus, receptatoribus, & defenſori-  
bus, excommunicatis, ſuſpenſis, interdictis per-  
ſonaliter irregularibus, bigamis, auctoribus pu-  
blicis, ſimoniacis in beneficio aſſequendo poſt pri-  
uationem, clericis malè viſurpantibus bona que-  
cumque, vel iuxta Eccleſiarum, concubinaris in-  
correctibilibus, coniugatis, laicis, illiteratis, corpore  
vitiatis, petitiis, filiis, & nepotibus offenden-

tium Cardinalem, & alii. Et quoad noſtrum Re-  
gnum Portugalliæ, dixi latè in tract. de Canonis &  
Dignitatibus. cap. 13. à n. 48.

Et que in locoreſidere, &c.] De reſidentia Epi-  
ſcoporum egi in tract. de officio, & queſt. Episcopum,  
p. 3. alleg. 53. Et de reſidentia Parochorū tractauit de  
officio, & queſt. Parochiæ 8. & de illa Canonicoſum  
ac Dignitatum dixi in tract. hoc de re editæ, 20.

Per ſe ipſos curam ipſam exercere valeant.] Cu-  
rati cogendi ſunt ad ſubueniendum per ſe ipſos, & nō  
pet ſubſtitutos ea munera, ad qua tenentur: tole-  
randum autem vt pet ſubſtitutos ſuppleant in illis  
tantum

\* Part. 1. c. 1.  
13. & quia  
nō multi de  
elect. nō reſi-  
d. Cap. licet  
Canon de  
elect. in 6.  
decr. c. 14.  
et. quæ ni-  
rui de pœ-  
bened.

\* vide poſt  
ſua hanc  
libel.

2.

tantum actibus, in quibus expressis verbis Canonum, decretorumve Concilij permittum eis est, ut per vicarios, coadiutores, vel substitutos possint officio suo fungi. Ita Aldan. in compend. canon. resolu. lib. 1. tit. 7. num. 2. ubi dicitur decessum die 3. Iuly 1591.

¶ *Quæ incipit, Quia nonnulli, &c.* Vide Stephan. VVeyms ad constitutiones 24. ex antiquo iure desumptas, & per Concil. Trid. innovatas consil. 10. pag. 81. cum seqq. ubi innovari dicitur cap. quia nonnulli, de clericis non resid. per decretum Concilij in presentia, & vnum ac alterum multipliciter declaratur.

¶ *Quæ incipit, Licet canon.* Vide Steph. VVeyms ad constitutiones 24. ex antiquo iure desumptas, & per Concil. Trid. innovatas consil. 3. pag. 13. cum seqq. ubi innovari dicitur cap. licet canon, de elect. l. 6. per decretum Concilij in presentia, & vnum ac alterum multipliciter.

4. *Aliter autem fallaciatio, &c.* Vide Fr. Emman. quæst. regul. tom. 2. q. 5. art. 5. ubi intelligit de iudigno, non autem de collatione facta digno, prætermisso digniore, hanc enim non iubet Concilium irritari, refert Campan. in diversis Canon. rub. 7. cap. 6. num. 74.

¶ *Omnino irritetur.* Vide Nauart. in c. si quando except. 18. sub n. 4. de rescript. Salzed. ad Bernard. in pract. c. 21. tit. 1. in noviss. edit. Metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 6. m. 3. novissimè Steph. VVeyms d. consil. num. 7. ubi. Quia parva (dicit cap. quia nonnulli) licet Synodus Trid. non repeteret, neque expresserit aliter tamen non est quin complexa sit, & implicite comprobaverit, quando tam serio monitum voluit quocumque collatorem ordinatum se parca constitutionis generalis (id est d. cap. quia nonnulli) incursum, si personis indignis conferas beneficium Ecclesiasticum ad suam col animam spectans. Quinimo dici potest hæc graviter per Concilio generalis extendisse etiam ad eos, qui huiusmodi conferunt, dum vident eos utrobique residere non posse: propterea quod aequaliter & communiter de istis, sicut de his disposuerit, ac postea indistincte voluerit eos parca Concilij generalis incurrere si contraveniant.

¶ *Quæ incip. Grante nimis, &c.* Vide Stephan. VVeyms ad constitutiones 24. ex antiquo iure desumptas, & per Concil. Trid. innovatas consil. 13. pag. 120. cum seqq. ubi innovari dicitur cap. grante nimis, de præbend. & dignat. per decretum Concilij in presentia, & vnum ac alterum multipliciter declaratur.

Quod deinceps nullus plura incompatibilia beneficia Ecclesiastica recipiat.

## C A P V T I V.

- Beneficiorum incompatibilitatem qui Doctores irascunt.
- Incompatibilis decretum hoc procedit in illis, qui possunt Concil. Trid. recipiam dani canonicatum.
- Episcopus post habens canonicatum, aut beneficium simplex, quod ad vitam et sui sufficit, potest aliam Ecclesiam conferre.
- Vacatio primi ipso iure per ademptionem secundi, si possit inducitur in residuum requirentibus, aut alias quocumque incompatibilibus beneficiis.
- Præbenda dimidia vacat per affectionem canonicatum.
- Fortis vacat ipso iure per affectionem seculare.
- Canonicum obtinens dignitatem perdat canonicatum.
- Dignitas retinetur non potest vigere alicuius consecrationis cum portione.
- Capellania, cui adiunctum est unum deferendum in choro, obtinens non potest cum canonicatu.
- Capellania in Ecclesia cathedrali tenetur ad residuum stante fundatione capella cum opere quod

- randam Missarum, & inferiendi in choro.
- Capellania cum mansuaria an retineri possit.
- Capellania res sub eodem sello uniformes si quis per annum ex collatione Episcopi retineatur, incidit in privationem omnium ipso iure.
- Capellania, & mansuetudo, quarum fructus sunt tenentur incompatibilia beneficia sunt.
- Parochialem unam habens, & titulum alterum, tenetur alteram dimittere.
- Non habet locum in duobus parochialibus, quarum altera unita est beneficii simplex.
- Beneficia plura unita an possint retineri.
- Procedit in iuramentum dignitatibus, & canonicatibus, quibus a principio commissa fuit cura animarum.
- Beneficia incompatibilia per viam commendæ perpetua retineri non possunt.
- Commendæ ad sex menses in Ecclesiis curatis fieri solita, amplius post Concil. locum non habent.
- Quia incompatibilitatem in beneficiis quæ tunc temporis ante Concil. considerantur.

Inf. c. 1. de scilicet.  
c. 1. de Supplic. 1. cap. de multa, de præb. & cap. de in eodem Latit. 1. 1.

¶ *Quicumque de cetero plura curata, aut aliis incompatibilia beneficia Ecclesiastica, sine per viam vacationis ad vitam, seu commendæ perpetuæ, aut alio quocumque nomine & titulo, contra formam sacrorum canonum, & præsertim constitutionis Innocentij III. quæ incipit, De multa, recipere, ac simul retinere præsumperit, beneficiis ipsis, & iuxta ipsius constitutionis dispositionem, & ipso iure, etiam præteritis canonis vigore, privatus existat.*

1. Vide Nauart. consil. 34. in antiq. aliis consil. 17. in noviss. de præbend. Sayr. in scribis decisi. sub eodem tit. decisi. 38. Salzed. ad Bernard. in practica cap. 49. Sbroz. de vicariis Episcopi lib. 1. quæst. 45. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 3. quæst. 1. num. 121. cum seqq. Cardin. Tusch. in B. consil. 64. & 66. Azor. in thes. moral. p. 2. lib. 6. cap. 13. cum seqq. Aloy. Ricc. in collect. decisi. p. 3. collect. 474. & in decisi. curia Archiep. Neapoli. p. 4. decisi. 126. Nicol. Garc. de benef. p. 1. c. 1. §. 2. m. 182. cum seqq. Prosper de Augustino in addit. ad Navart. in summa Bullarum, verb. beneficiar. resignatio, can-

sa 9. Molfes. in summa Theologia moralis tit. 6. c. 9. Monet. de commendat. vltim. voluti. c. 12. m. 28. Armendar. in addit. ad recip. legum Navarra lib. 4. tit. 7. de pluralitate benefic. Metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 62. num. 31. Ricc. decisi. 483. p. 3. divers. & decisi. 608 & 609. in 1. collect. noviss. Fatio. alias p. 4. divers. Novissimè Stephan. VVeyms ad constitutiones 24. ex iure antiquo desumptas, & per Concil. Trid. innovatas consil. 12. pag. 130. cum seqq. ubi innovati dicitur cap. de multa, de præbend. per decretum Concilij in presentia.

2. Incompatibilitatis decretū huc procedere etiam in illis, qui post Concil. Trident. recipiunt duos Canonicatus, & retinet sine dispensatione Sedis Apostolicæ, decem referunt Nicol. Garc. de benef. p. 11. cap. 5. num. 84. in 2. declar. Armendar. d. n. 7. et pluralitate benef. num. 13. Nam quod de incompatibilibus beneficiis dicitur in hoc decreto, intelligendum est de omnibus beneficiis residendum requirentibus, quæ aliquis post publicationem Concilij receperit, veluti duos canonicatus, vel Canonicatus cum Parochiali, ita attestantur resolutum Nicol. Garc. d. num. 34. in 1. declar. Armendar. d. n. 7. de pluralitate benef. num. 12. Aloyf. Ricc. in decis. cursa Archiep. Neapol. p. 4. decis. 126. n. 7.
3. Episcopus potest haberi Canonicatum, aut beneficium simplex, quod ad vitam eius sufficit, parochialem Ecclesiam conferre, sed adepta pacifica possessione Parochialis, vacat Canonicatus, seu beneficium simplex, ut referunt decem Nicol. Garc. d. num. 84. in 3. declar. Armendar. d. loco num. 14. & 15. Sicut, & adepta pacifica possessione Canonicatus, vacat Parochialis, & illius Rector definit talis esse ipso iure, ut post Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 15. num. 15. & 16. tenuit Rota in Martini. Canonicius 13. Iunij 1614. coram bene mem. Vbaldo sen.
4. In residendum requirentibus, aut alias quomodoque incompatibilibus beneficiis, si etiam si Canonicatus sint, vel porciones) inducitur vacatio primi ipso iure per ademptionem secundi pacificè possessi: iuxta cap. de multis, de praben. Ita per text. in præfenti resolutum Aloyf. Ricc. in praxi reorum fore Eccles. decis. 393. n. 1. edit alijs resolut. 332. num. 12. in 2. ed. Nicol. Garc. d. num. 84. in 6. declar. Armendar. d. loco num. 17. Ego ipse, d. part. 3. alleg. 62. num. 18.
5. Per assignationem Canonicatus vacare dimidiam præbendam, decem norant Nicol. Garc. d. cap. 5. num. 114. Armendar. d. l. 7. de pluralitate benef. num. 19.
6. Per assignationem Scholasticæ vacasse ipso iure portionem quam de Scholasticâ prouissus in eadem Ecclesia obtrinebat, respondit S. Congregat. quam non semel sequuta est Rota, & signanter in Zamora. Canonicius de Tora. 13. Martij. 1598. coram Orano, & in Guimen. Portuensis. 5. Iunij. 1613. coram Vbaldo sen.
7. Canonicum obuiuentem dignitatem perdere canonicatum, referunt decem Nicol. Garc. d. cap. 5. num. 244. Armendar. d. loco num. 24. Privilegio tamen, vel consuetudine potest aliquis in vna Ecclesia fungi duplici officio, ut sit thesaurarius, & Canonicus, & propterea duplices lucrari distributiones, quia obtinet eas diuerso iure, cum iuter dignitates suppleat numerum dignitatum, & inter Canonicos suppleat numerum Canonicorum, nec eget substituto: ita resolutum attestantur Nicol. Garc. d. cap. 5. num. 245. vbi num. seq. quod huic consuetudini non censetur derogatum decreto Concil. Trident. sess. 24. cap. 17. de reformat. Armendar. d. loco num. 25. Ego ipse, d. 3. allegat. 61. num. 18. Et tunc quotidianæ distributiones debentur tam ratione Archidiaconatus, quàm canonicatus, ut tenuit Rota in Orilen. Canonicius 10. Iunij. 1616. coram bene mem. Reimboldo. Dignitas verò retineri non potest vigore alicuius consuetudinis, cum portione pro qua teneretur subire servitiū inferioris. Rota in Guimen. Portuensis. 5. Iunij. 1613. coram bene mem. Vbaldo sen. Eodem modo vigore consuetudinis huiusmodi non potest obtineri canonicatum, cui post Concil. iniunctum est onus penitentiariæ, obtinere dignitatem in eadem Ecclesia, quia consuetudo

- do stitit est interpretanda, tum quia nemo potest esse triplex in eadem Ecclesia, ex Nicol. Garc. d. p. 11. cap. 5. n. 149.
- Capellania, cui adiunctum est onus deferendi in choro obtineri non potest cum canonicatu, non autem si haberet simpliciter onus celebrandi Missam, nisi essent fuz eodem recto, & tunc poterit dispensatione Apostolice referunt decem Nicol. Garc. d. cap. 5. n. 243. in 3. declar. Armendar. d. l. 7. de incompatibilibus benef. n. 23.
- Capellanus in Ecclesia Cathedrali tenetur ad residendum stante fundatione suæ Capellæ cum onere quarundam Missarum, & inseruiendi in choro, ita Aldan. in compendio canon. resolut. lib. 2. tit. 7. num. 4. vbi refert decem in Ferrarieu. 4. Decembris 1617.
- Capellania habens onus celebrandi certas Missas, & coadiuvandi in cura animarum Ecclesiæ plebanatus, est beneficium incompatible cum alio beneficio curato, alias personalem residendum requirentem, ex Aldan. vbi supra, attestante sic fuisse resolutum in vna Auerfana.
- Capellania cum mansuonaria, habita ratione ad redditus annuorum fructuum virtutis beneficii, qui perquam reuues sunt, ex Concil. decretis incompatible non est, si tamen vtrumque sit sub eodem recto, ut simul retineri possint, opus est Sedis Apostolicæ dispensatione, ita referunt decem Nicol. Garc. d. cap. 5. n. 243. Armendar. d. loco n. 21.
- Capellanus tuez sub eodem recto vniuersales si quis per annum ex collatione Episcopi tenuerit, incidit in priuationem omnium ipso iure, non obstante Episcopi dispensatione. Ita resolutum attestantur Nicol. Garc. d. cap. 5. num. 98. Armendar. d. loco num. 18.
- Capellania, & monasterium, quorum fructus sunt tenues, incompatible beneficia sunt, nec possunt retineri sub eodem recto sine dispensatione Apostolicæ. Ita dicunt decem Nicol. Garc. d. cap. 5. num. 243. in 2. declar. Armendar. d. loco n. 21.
- Habens vnam Parochialem, & titulum alterius, cuius fructus sunt alteri reueruati, nihilominus alteram dimittere tenetur, ita attestantur resolutum Nicol. Garc. d. l. 5. n. 134. Armendar. d. loco n. 20.
- Hoc decretum non habet locum in daabus Parochialibus, quarum altera vnita est beneficio simplici, vel dignitati, si Parochialis vnita est perpetuo, & accessorio, vnde potest retineri, si modò vtrumque legitimè obtinuit. Ita Armendar. d. l. 7. de incompatibilibus benef. n. 53.
- ¶ Sine per viam unionis. ] Vide Flamin. Paris. de resign. benef. lib. 12. quest. 3. n. 49. Quintanad. Eccles. lib. 1. cap. 4. n. 12. & cap. 7. n. 7. & lib. 4. temp. 8. num. 46. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 5. §. 7. num. 147. Nicol. Garc. d. p. 11. cap. 5. n. 129.
- Decretum hoc obseruandum est in iis tantum Dignitatibus & Canonicatibus quibus à principio coniuncta fuit cura animarum, non autem si ab initio illis cura annexa non esset, sed postea, ut aiunt, ex postfacto. Ita decem attestat Aldan. d. tit. 3. num. 6.
- ¶ Si Sen Commenda perpetua. ] Vide Hoied. de incompat. benef. p. 1. cap. 14. n. 16. Flamin. Paris. de resign. benef. lib. 3. quest. 1. num. 170. Sayras in floribus decis. sub tit. de prabend. decis. 31. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. glossa 5. §. 8. a principio, & num. 20. Propter de Augustino in add. ad Quæst. in summa. Baldary, verbi beneficiorum resignations causa §. vers. secundo limita. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 6. c. 10. quest. 12. vers. verum dubia, & c. 13. §. 3. Aloyf. Ricc. d. collect. 474. in mod.

19. Commendat, quæ ad sex menses in Ecclesiis curatis fieri poterant ab Ordinariis, iuxta cap. nemo, de elect. in 6. amplius post Concil. locum non habent, sed deputandi Vicarij sunt ad formam c. 18. sess. 24. de reformat. Ita refert decisum Aldan. d. 11. 3. num. 7.
20. Iuxta ipsius consuetudinem dispensationem, Vide Nicol. Garc. de benef. p. 1. c. 5. a n. 91.

¶ Ipso iure etiam, &c. ] Quatuor tempora in hoc proposito ante Concil. Trident. dilingunt Hoied. d. p. 1. cap. 7. num. 7. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 15. num. 9. cum segg. Azor. d. lib. 6. cap. 13. ques. 1. Nicol. Garc. d. cap. 5. a princip. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fore Eccles. decis. 393. in 1. edit. alijs resolut. 332. in 2. edit. Stephan. VVeyms d. consuet. 12. num. 3. cum segg.

*Beneficia plura obtinentes, suas dispensationes exhibere tenentur: per competentes Vicarios vel de cura animarum agatur: beneficia suis obsequiis minime fraudantur.*

## CAPVT V.

1. Doctores de materia huius cap. agentes.
2. Beneficia incompatibilia obtinentes sunt cogendi exhibere suas dispensationes.
3. Possessor pacificus beneficij tenetur ostendere titulum cum superior ex officio inquirat.
4. Ordinarius non obstante regula de trienniali, potest possiderem compellere ad ostendendam dispensationem.

5. Beneficium vacat ipso iure per non ostensionem tituli, seu dispensationis coram Ordinario postquam beneficiarius monitus fuerit.
6. Vicario assignanda est competens portio ex fructibus beneficij.
7. Congrua portio qua.
8. Beneficiarius non solum cogendi ad sustinenda onera, quæ in fundatione, vel institutione non reperiuntur.

**O**rdinarij locorum quocumque plura curata, et alijs incompatibilia beneficia Ecclesiastica obtinentes a dispensationes suas exhibere districtè compellantur, & alijs procedant iuxta constitutionem Gregorij X. in generali Lugdunensi Concilio editam, quæ incipit, a Ordinarij: quam eadem sancta Synodus innouandam censet, & innouat. Addens insuper, quod ipsi Ordinarij etiam per idoneorum Vicariorum deputationem, & congrua portionum fructuum assignationem omnino provideant, vt animarum cura nullatenus negligatur, & beneficia ipsa a debitis obsequiis minime defraudentur: appellationibus, priuilegijs, exemptionibus quibuscumque, etiam cum iudicum specialium deputatione, & illorum inhibitionibus in premissis nemini suffragantibus.

1. Vide Couarr. in reg. possessor. p. 2. §. 10. n. 9. col. 2. Mascard. de probat. concl. 372. a n. 18. Flamin. Paris. de rescript. benefic. lib. 1. §. 14. n. 35. cum segg. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. Bullæ §. 5. Aloyf. Ricc. in collect. decis. p. 3. collect. 607. & p. 4. collect. 889. & in praxi fore Eccles. decis. 397. & 701. in 1. edit. alijs resolut. 335. & 593. in 2. edit. Marc. Anton. Genuens. in pract. Archiep. c. 2. n. 10. nouissimè Steph. VVeyms ad constitutiones 24. ex antiquo iure desumptas, & per Concil. Trad. innouatas consue. 6. pag. 49. vbi innouatur cap. Ordinarij de off. ordin. per hoc decretum.

2. a Dispensationes suas exhibere, &c.] Beneficia incompatibilia obtinentes sunt cogendi exhibere suas dispensationes, etiam si per quinquennium possederint. Ita in vna Aquilana refert decisum Aldan. in compendio Canon. resolut. lib. 2. tit. 4. n. 3.

3. Non possessor etiam pacificus beneficij teneatur probare, & ostendere titulum cum superior ex officio inquirat, vide Felin. in capitulo Felin. num. 17. de simon. & in repet. verb. Episcop. aut alius Prelatus, Colim. in pragmat. sanct. su. de pacifico possessor. in 4. ordinarij in gloss. verb. inquirat Bernard. reg. 336. & 763. Setu de benef. p. 3. §. 25. veris. & concludendo. Cened. ad Severum collect. 18. num. 2. Menoch. de presump. lib. 3. presump. 1. 12. n. 46. cum segg. Mascard. & ceteros. post cum citatos v. 1. late Lotter. de re benef. lib. 2. quest. 46. num. 37. vbi num. 16. subdit per impetrandum, vel alium, qui pretendat ius in beneficio, non posse compelli plura beneficia possidentem exhibere titulum suum, & n. 42. & 43. addit non posse etiam Ordinarium quocumque pretextu cogere, cum ipse facit se partem in iure procedendo, aut iuste, iudicialiter tamen coram superiore.

Vnde possit Ordinarium, non obstante regula de trienniali, possiderem compellere ad ostendendam dispensationem, resoluit Flores de Mena var. lib. 2. quest. 25. num. 61. cum segg. Stephan. VVeyms d. loco num. 10. licet enim per reg. de trienniali possidere excludatur textus inquietans in beneficio, non tamen excluditur Ordinarius, vt tenet Perez l. 3. tit. 16. lib. 8. ordinam. pag. 327. quem refert Cened. d. collect. 18. num. 3.

Vacare ipso iure beneficium per non ostensionem tituli, seu dispensationis coram Ordinario postquam beneficiarius monitus fuerit, tenent Gonzal. ad reg. 8. Concil. gloss. 15. num. 62. Mallobr. in praxi habendi concursus, reg. 1. dub. 2. num. 23. Ego ipse de officio & potestate Episcop. par. 3. allegat. 37. num. 211.

¶ Per idoneorum Vicariorum deputationem, &c.] Vide infra hæc eadem sess. cap. 7.

¶ Et congrua portio fructuum assignationem, &c.] Vicario assignanda est competens portio onerum ex fructibus beneficij per hunc text. tenet Azor. in suis moral. p. 2. lib. 6. cap. 19. ques. 1. Sed antequam eam decernat Episcopus, multa periclitari oportet, nempe qualitates, & circumstantias loci, beneficij, personarum, morum, regionis, & alia quamplurima recensita à Rebuff. in tract. de congrua portione, n. 8. per tot. & precipue n. 61. Valenz. consil. 54. a n. 42. Sodus de alimentis, in 4. quesit. 23. num. 44. Stephan. Gratian. de prelatum forensium, cap. 366. a num. 17. & cap. 199.

Sed ita per tractatum arbitrio faciendâ, se continere debet vt non maior centum, nec minor quinquaginta scutorum annuorum summa computatis omnibus

omnibus etiam incertis emolumentis, & aliis obventionibus communiter percipi solitis, ut statuit Pius V. in sua constitucione. *Ad exequendum, sub dat. Kalend. Nouembrii 1567. quam refert Quarant. in summ. Bullar. quib. Vicarius perpetuus*, & illam non esse reuocatum per aliam Gregorij XIII. asseruit Gonzalad reg. 8. Cancell. gloss. 5. §. 3. n. 79. & Campan. in diuers. iura Canon. rub. 7. num. 121. Vnde quotidianas distributiones, aliisque incerta numerari in

huiusmodi portione resoluit Gonzal. *ad regul. 8. Cancell. §. 7. proem. n. 85. & consuluit Guttier. consil. 8. Vide alia infra cap. 7.*  
*Debitis obsequiis minime defraudentur.* Beneficiari non sunt cogendi ad sustinenda onera, quæ in fundacione, vel institutione, aut statutis non reperiuntur, vel ad quæ ex antiquissima consuetudine non tenentur, ita Aldan. *dist. 4. n. 4. vbi refert resolutum in vna Cremonen.*

*Beneficiorum uniones perpetuæ quæ debeant irritæ declarari post examen factum ab Ordinario.*

C A P V T V I.

1. Doctores de unionibus beneficiorum agentes.
2. Primatum, & suppressionum reuocatio.
3. Ordinarius habens facultatem examinandi uniones factas à 40. annis citrà à publicatione Concilij numerandas, quæ non sunt effectiua.
4. Non grauius partes ad iustificandum uniones à 40. annis citrà factas, quæ non sunt effectiua, sed tantum vult quod Ordinarius possit illas reuocare.
5. Uniones perpetuæ per subreptionem obrepta à 40. annis factæ à die publicationis Concilij ab Ordinario possunt examinari.
6. Visitatores deputati à Commendatariis Ordinis S. Benedicti Palisioles non possunt cognoscere de viribus unionum sacrarum Ecclesiæ de Monteferrato.
7. Ordinarius possunt reuocare uniones in casibus, quibus licet de iure communi etiam ultra 40. annos.
8. De clausula quod non possit dari de subreptione.
9. Non habet locum in unionibus quæ tempore publicationis Concilij erant in parte effectum sortita.
10. Vnio quæ de iure effectum sortita.
11. Causa iusta, seu legitima in unionibus requisita, est necessitatem utilitatem Ecclesiæ.
12. Vnio facta per Ordinarium sine causa, vel ex falsa causa, nulla est ipso iure.
13. Causa unionis vera non presumuntur.
14. Episcopus confirmatus, quamuis non consecratus, potest beneficia & Ecclesias sua diocesi vnire.
15. Vicarius generalis Episcopi uniones facere potest si id illi specialiter committatur.

16. Capitulum Sede vacante potest vnire sicut Episcopus.
17. Legatus à latere potest vnire beneficia provincia sua legationis, absque tamen prauicio Episcopi.
18. Abbat, & alij talis Episcopi inferiores possunt vnire.
19. In unionibus faciendis citari debent omnes, quorum interest.
20. Interesse habentes qui sunt, ad hoc ut citentur in unionibus faciendis.
21. Ecclesiam subiectam Abbati, aut alij inferiori Prelato non potest Episcopus vnire absque illius consensu.
22. Ecclesiæ si sit iurisdictionis in unionibus de illa faciendis requiritur patrum consensus.
23. Rectoris, seu possessoris ecclesiæ consensus non exigatur in unionibus de eo faciendis ab Episcopo, si illa debet effectum sortiri post Rectoris obitum.
24. Dismembratio, seu alienatio partis ipsius beneficii non potest fieri nisi ipso vocato Rectore.
25. Plebs non est vocanda in unionibus faciendis, nisi allegaret causam rationabilem ne fieret vnio.
26. Consensus Capituli Ecclesiæ Cathedralis requiritur in unionibus per Episcopum faciendis.
27. Consensus Capituli satis est si post unionem accedat.
28. In unionibus faciendis ab Episcopo ipsi Capitulum non sufficit illius consensus.
29. Vnio quibus modis probetur.

Uniones perpetuæ à quadraginta annis citrà factæ, examinari ab Ordinariis, tanquam à Sede Apostolica delegatis, possint: & quæ per subreptionem, vel obreptionem obtentæ fuerint, irritæ declarentur. Illæ verò, quæ à dicto tempore citrà concessæ, nondum in toto, & vel in parte sortitæ sunt effectum, & quæ deinceps ad cuiusvis instantiam fient, & nisi ex legitima, aut aliâ rationabilibus causis, à eorum loci Ordinario & vocatis, quorum interest, verificandis factas fuisse confiteri, per subreptionem obtentæ presumantur: ac propterea, nisi aliter à Sede Apostolica declaratum fuerit, viribus omnino careant.

1. Vide Paul. Fusc. de visitat. lib. 2. cap. 16. num. 1. in Zetol. praxi Episcopi. part. 1. verb. vnio, §. 6. & verb. visitatio, vers. decimum dubium. Azor. institutionum moralium part. 2. lib. 6. cap. 28. questio 12. Zypcus in analytica postremi iuris Ecclesiastici enunciatione, lib. 5. sub tit. de excessibus Prelati. num. 1. Flores de Menâ variarum quest. lib. 3. quest. 23. num. 50. Sanchez in præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 7. cap. 29. num. 179. Mat. Anton. Genens. in practica lib. Ecclesiæ. quest. 440. Mallob. in praxi habende concursus, prelad. 1. dub. 4. num. 3. 6. & 14. secundum Romanam impressionem. Monet de commut. vltim. voluntatum, cap. 11. num. 189. & 40. Hieron. Ro-

det. in compend. questionum Regularium, resolut. 15. num. 32. Tamburinus de iure Abbatum tom. 3. disp. 15. quest. 3.

In regula 13. Cancell. reuocantur omnes uniones, suppressiones, & dismembrationes, siue Apostolica, siue quacumque alia auctoritate factæ, quæ factæ non sint sortitæ effectum, præterquam si sine factæ in executionem decretorum S. Concilij Tridentini. Sed hæc reuocatio non se extendit ad uniones factas ex causâ necessitatis, puta donationis, vel pro augmento dotis necessario pro sustentatione cultus diuini, ut tenent Mohedan. decis. 7. num. 1. de privilegiis. Crescent. decis. 1. num. 1. de paroch.

4 Vide less. 14. c. 2. de reformat. inf. less. 4. de reformat. c. 13. & less. 25. de reformat. c. 9.

2.



Put. decif. 331. & 337. in antiquis decif. 329. in cur-  
reth. lib. 1. Rot. decif. 113. lib. 3. p. 2. d. n. Scraphin.  
decif. 982. num. 1. Cavalet. decif. 449. a num. 4. Baratt.  
decif. 734. n. 9. Lotter. de re benef. l. b. 1. quæst. 29. n. 15.  
Theodof. de Rubcis in fingularib. Rota p. 2. verb. vno  
§. 1. pag. 112.

3. a Quadragesima annis citra falte. Iſtos annos à  
publicatione Concilij numerandos eſſe, tenet  
Azor. d. cap. 28. quæſt. vii. Sanchez. d. cap. 29. num. 178.  
Zerol. d. verb. vno. §. 6. vbi decimū aſſerit poſſeſſio-  
nem duarum parochiarum quæ per conſuetudinem  
à quadragesima annis citra tanquam vnitz ſemper  
line collatione collatz fuerunt. moleſtandum oon  
eſſe.

4. Hoc decretum quatenus dat Ordinariis ſacula-  
tem examinandi vnioes factas à 40. annis citrà,  
quæ non ſunt effectuatæ non grauat partes ad illas  
ſuſcificandas, fed tanum vult quod Ordinarius  
poſſit illas reuideret, vt ſuadet illa diſtictio ordinati-  
uæ, p. 2. poſita in ſecunda parte, vbi vult illas quæ  
non ſunt ſortitz effectum, verificandas eſſe, alias  
preſumi ſubreptionis. Rot. in Burgen vnionis de Clu-  
net 27. Martij 1591. coram Orano, vbi etiam fuit re-  
ſolutum, hoc decretum loqui vbicunq; Ordina-  
rius ex officio vult reuideret vniones factas à 40.  
annis citrà, quod poteſt facere; ſecus quando in  
contradictorio iudicio agitur de validitate vnionis  
ad inſtantiam partis, quia hoc caſu Concil. nihil  
diſponit, & dandi de ſubreptione vnionis incumbit  
onus probandi ſubreptionem.

5. Vniones perpetuæ per ſubreptionem obtentæ à  
40. annis factæ à de publicationis Concilij Trid.  
computandis ab Ordinariis poſſunt examinari, &  
irrite declarari. Ita tenet decifum Aldan. in com-  
pendio Canon. reſol. lib. 2. tit. 5. n. 3.

6. Viſitator deputati à Commendatariis Ordinis  
Valloſoleti S. Benedicti, non poſſunt cognoscere de  
vitibus vnionum factarum Eccleſiæ S. Mariz de  
Monteferraro eiſdem Ordinis, ſicut in vna Vicen. re-  
ſolutum fuiſſe aſſerit Aldan. vbi ſuprà.

7. Per hoc decretum non excluduntur Ordinarij  
quominus vniones reuideret poſſint in caſibus, qui-  
bus licet de iure communij tenet vltra 40. annos,  
reſert decifum Aldan. d. 20. §. n. 4.

8. *¶ Et quæ per ſubreptionem, &c.* Vbi in vnione ad-  
eſt clauſula quod non poſſit dari de ſubreptione  
ſublata aliter iudicari, &c. ad inſtantiam partis,  
non poteſt dari de ſubreptione vnionis, non habita  
oriſapertione. non obſtante Concilio, quod loqui-  
tur quando Ordinarius ex officio non auit quan-  
do ad inſtantiam partis procedit. Ita Rot. in d. Bur-  
gen. vnionis de Clu-  
net 27. Martij 1591. coram Orano.

9. *¶ Vel in parte ſortitz ſunt effectum.* Non habet lo-  
cum in vnione, quæ tempore publicationis Conci-  
lij erat in parte effectum ſortita. vt cenſuit Rot. in  
Burgen. vnionis 26. Nouembrij 1588. coram Orano.

10. Vnio antem dicitur effectum ſortita, quando  
ipſius vigore fuit capta poſſeſſio, vt reſoluit Man-  
doſad reg. 12. Caneſ. quæſt. 5. Hoied. de incomparib.  
benefic. part. 2. cap. 3. num. 21. Nicol. Garc. de benef.  
p. 1. cap. 2. num. 181. Maſſob. d. p. 1. lib. 3. d. 4. num. 5.  
Aloyſ. Ricc. d. reſol. 376. num. 2. vbi num. 6. tenet vt  
vno dicatur ſortiti effectum, nō requirit fruſtuam  
perceptionem ex ipſa poſſeſſione capta, & citat  
Rot. in vna Peruſina beneficij 1. Aprilis 1596. coram  
Card. Blanchete.

11. *¶ Niſi cau ex legitimis, &c.* Ergo cauſa iuſta, ſeu  
legitima requiritur in vnione per Ordinarium fa-  
cienda, quæ in hac parte eſt neceſſitas, aut vtilitas  
Eccleſiæ, vt expreſſe habetur in cap. expoſuiſti, de  
præbend. & in cap. 1. de rebz Eccleſ. non al. in. lib. 6. &  
docent Rebuff. in d. vnion. num. 38. Azor. d. part. 2.  
lib. 6. c. 28. quæſt. 4. & 13. Nicol. Garc. de benef. p. 1.  
cap. 2. n. 108. Sanchez d. rem. 1. lib. 7. cap. 29. num. 161.  
Neceſſitas eſt quando præbenda, cui vnio facienda  
eſt, caret ſufficientibus redditibus ad alendum mi-  
niſtrum, d. cap. expoſuiſti, lib. 6. de redditibus præbenda-  
rum ſuarum nequeunt ſiſtenterari, & inſtr. ſeſſ. 21. de re-  
form. cap. 1. lib. 1. propter eorum pauperiam. Scraphin.  
decif. 1078. n. 4. Vel ſi Eccleſia ſit deſtructa ab hoſti-  
bus, vel deſolata, cap. 2. de relig. domib. vel propter  
populi detrimentum, cap. ad audiendum, l. 2. ced. cit.  
Vel quando Eccleſiæ ſunt vicinæ, & teſtant pauca  
de populo, aliis mortuis, vt probatur in cap. & tem-  
poris 16. quæſt. 2. Vtilitas autem eſt, quando propter  
fruſtuam teuitatem non inueniuntur clerici idonei  
ad deſeruendum, vt probatur in d. cap. expoſuiſti,  
& in cap. 1. de Sede vacante, lib. 2. ne plus famiſſe per-  
ſonæ, quam Eccleſia videretur.

Si verò ſine cauſa, vel ex falſa cauſa, etiam ſerua-  
ta iuris forma, vnio facta ſit per Ordinarium, nulla  
eſt ipſo iure, vt per Burſat. conſil. 185. num. 33. lib. 2.  
Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 113. vbi num. 117. reſoluit  
ſubreptionem vitare ipſo iure vnionem Apollol.  
quicquid dicant prædictam vnionem non eſſe ipſo  
iure irritam, ſed irritandam ex exceptionis, Ma-  
rian. Socin. Rebuff. Azor. & alij plures, quos reſert  
& ſequitur Sanchez cap. 29. n. 175.

Cauſæ vnionis veræ non præſumuntur, etiam ſi  
Ordinarius, vel delegatus eas inierat in vnione, &  
aſſerit eſſe veras, ſed iuans ſine vnione tenetur illas  
probare, vt reſoluit Garc. d. c. 120. vbi num. 127.  
tenet quòd ſi Ordinarius, vel Legatus in ipſa vnio-  
ne enuntiet adhibuiſſe cauſæ cognitionem, & ſole-  
mnitates requiſitas, & repetiſſe cauſas eſſe veras,  
videtur ſtandum eius aſſertioni, & præſumendum  
eſſe pro vnione, donec contrarium probetur, etiam,  
ſi proceſſerit parte non vocata, quia tunc tunc  
nullus aderat, qui deberet vocari, reſert Ioan. à Co-  
chiet ad reg. 13. Caneſ. n. 27.

*¶ Coram ſeci Ordinariis.* Episcoporum loci Ordina-  
rium conſtituunt, quamuis nondum conſecratorum,  
poſſe beneficia & Eccleſias ſux diocceſis vnire; re-  
tenent. Marian. Socin. in cap. ſicut vnire, art. 3. n. 53. & 54.  
q. 10. exceſſ. p. 1. Sanchez d. c. 120. n. 147. in fin.

De Vicario generali Episcopij, ab eo id illi ſpe-  
cialiter committatur, idem tradunt Marian. Socin.  
in d. cap. ſicut vnire, art. 3. n. 54. cum ſeqq. Rebuff. in  
praxi iur. de vnion. benefic. num. 37. & tit. de forma vica-  
riatus, num. 102. Anton. Cuch. lib. 2. tit. 11. Canon. tit. 8.  
num. 106. Hoied. de incompar. benefic. p. 2. cap. 3. n. 7. verſ.  
non eſt etiam amittendum. Sbroz de officio Vicarij, l. 2.  
q. 115. & q. 116. n. 1. Azor. d. cap. 28. q. 10. Put. decif. 53.  
lib. 3. Pet. de Peruſio de vnion. cap. 4. n. 32. ex pluri-  
bus Romæ deciſionibus Theod. de Rubcis in ſin-  
gularib. Rota p. 2. verb. Vicarij 4. n. pag. 112. Nicol.  
Garc. d. c. 1. n. 69. Aloyſ. Ricc. in praxi rerum ſori Eccle-  
ſiæ decif. 492. in 1. adit. alijs reſol. 383. ante n. 11. n. 2.  
ed. & Neapol. decif. 198. n. 5. p. 4. Stephan. Gratian. d.  
diſcept. forenſ. c. 278. n. 35. Sanchez d. c. 29. n. 123.  
Narbona de appellat. a vicario ad Episcopum p. 1. n. 233.  
Lotter. d. q. 18. n. 118.

De Capitulo Sede vacante idem quod de Epi-  
ſcopo dicendum videtur, dummodo per eam vnio-  
nem iuriſdictioni Episcopali nihil detraharur, vt  
per Doct. in Clemen. 1. de ſtat. monach. Marian. Socin.  
in d. c. ſicut vnire, art. 3. n. 40. quæſt. 6. Caccialup.  
de vnione Eccleſiæ, art. 3. n. 39. Peruſ. d. tit. de ſ. n. 26.  
Rebuff. d. tit. de vnionib. num. 16. Hoied. d. c. 3. num. 7.  
verſ. ſimiliter, Azor. d. lib. 6. c. 28. quæſt. 5. Sanchez d. c. 29.  
num. 155. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. vno,  
q. 11. & part. 2. verb. Capitulum, §. 4. & verb. vno §. 7.  
Matte.



Marc. Auton. Gennens. in *præd. Archiep. Neapol.* 85. n. 15. *Quæst. in sum. Billary. verb. Capitulum Sede vacante.* 9. *vers. quæ conclusi.* Nicol. Garc. d. c. 2. n. 67. & 68. *Rigaud. voce Canonico.* in *Capitulo* q. 16. Lotter. d. q. 18. n. 140.

17. De Legato à latere idem quoque dicendum circa vniõnem beneficii, iurisdiccionis suæ legationis, abique tamen præiudicio Episcopi, vt per Abb. in d. cap. *fiut vnire*, num. 5. vbi Card. n. 1. *Immul. in fine*, Dec. in num. 19. Rebuff. d. *de re vnionib.* n. 24. Gambart. de *ajam. & potestate Legati* lib. 5. vbi de potest. Legati in vnionib. benef. à num. 40. Hoied. d. c. 3. num. 7. *vers. alterius Legatus*, Azot. d. c. 18. *quæst.* 8. & *idem part. 2. lib. 5. cap. 16. quæst.* 14. Sanch. d. c. 19. num. 138. Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 65. Aloyf. Ricc. d. *re sol.* 383. num. 1. & d. *Nenpol. decif.* 198. n. 2. p. 4. Vgolin. de *officio Episcopi* cap. 5. §. 1. num. 1. Lotter. d. q. 18. num. 116. & 117.

18. De Abbatibus, atque aliis Prælati Episcopo inferturibus ita plenè subiectas sibi Ecclesias habentibus, vt iurisdiccionem quasi piscopali in eis fungantur, seu existente privilegio aut consuetudine legitime præscripta, idem quoque est resoluendum, vt per Marian. Socin. d. *de iure vnire*, art. 3. num. 41. & 43. Sbrox. de *officio vicary*, lib. 2. c. 15. n. 12. Azot. d. c. 18. num. 10. Nicol. Garc. d. c. 2. num. 71. cum *seqq.* Sanch. lib. 5. cap. 16. Aloyf. Ricc. d. *re sol.* 383. n. 3. & d. *Nenpol. decif.* 198. n. 4. part. 4. Lotter. d. q. 18. n. 113.

19. *¶ Potestatem quæritur interesse* In vniõne faciendi citari debere eos omnes, quorum interest, probant *Clem. vnic.* 3. *ad hac de statu Monach.* Rot. *decif.* 33. n. 4. *¶ Rot. d. d. iur.* Rebuff. d. *de vnionib.* n. 43. Hoied. d. c. 3. n. 9. Henric. *conf.* 99. n. 6. Azot. d. c. 18. *quæst.* 14. Nicol. Garc. d. c. 2. n. 103. Aloyf. Ricc. in *praxi fori Eccle.* *decif.* 486. & 491. n. 1. *edit. aliis resol.* 377. n. 3. & *re sol.* 382. n. 1. n. 2. *edit.* Setaphin. *decif.* 1078. Sanchez. d. c. 19. num. 163. Lotter. d. q. 18. n. 166. cum *seqq.* Tambur. d. c. 3. d. q. 15. q. 3.

20. Illos autem, quorum interest, esse, quibus competitus conferendi, vel præstandi beneficia vniõis petita, resoluunt Roch. de *irrepar. verb. bonarum*, cum. q. 3. circa med. Joan. Cochiet. in d. *reg.* 1. *Cancl.* n. 18. Anteo. Fabr. lib. 1. *defens. forens.* tit. 2. *de p. n. 48.* & 49.

21. Vnde si Ecclesia sit subiecta Abbati, aut alij inferiori Prælato, non potest Episcopus eam vnire absque illius consensu, vt per Marian. Socin. in d. cap. *fiut vnire*, art. 5. q. 5. n. 61. vbi *art. 6. n. 95. c. c. 4.* rectè ait exigi quoque consensum Capituli Ecclesiæ cathedralis, refert Sanchez d. c. 19. v. 167.

22. Insupèr si Ecclesia sit inter patronos, exigitur consensus patroni, vt Episcopus eam vnire possit, quippe quod præiudiciū sit iuri præstandi competentis patrono per vniõnem illam, & idèd vt ea rata sit, exigitur vt patronus consentiat, ita per cap. *sup. gestum de irrepar.* resoluunt Marian. Socin. in d. cap. *fiut vnire*, art. 6. *cancl.* 6. n. 98. Boët. *decif.* 345. num. 4. in fine Lambert. de *irrepar.* lib. 3. q. 6. art. 2. Bertrand. *conf.* 73. vol. 4. Couarr. *præd.* cap. 36. n. 11. Nauar. *conf.* 3. num. 2. de *irrepar.* in *antiq.* Hoied. d. c. 3. n. 9. Aloyf. Ricc. in *praxi fori p. n. n.* *decif.* 486. in 1. *edit.* aliis *resol.* 377. num. 1. in 2. *edit.* vbi num. 3. resoluunt consensum patroni non præsumi, nec de eo stare assertioni Episcopi, Flamin. Par. de *resign. beneficii* 2. q. 4. 11. Campan. in *diuersis iuris canon.* rub. 1. c. 1. n. 477. Azot. d. cap. 18. q. 12. & sequitur Sanchez d. cap. 16. num. 168. & 170. dicens etiam neutri patrono tam seculari, quam Ecclesiastico, posse Episcopo præiudiciū inferre, resoluunt fatis esse subsequi consensum patroni.

Barb. Collect. in *Cancl. Trid.*

Non exigitur tamen consensus Rectoris, siue possessoris beneficii ab Episcopo vniendi, aut si vacet defensor illius beneficii, maxime quando vniõ debet fortitè effectum post Rectoris obitu, vt probat *Clem. fin. vers. quæd si Rector*, vbi gloss. *verb. vocatus*, de *rebus Eccle.* non alien. & vbi Card. *quæst.* 1. n. 7. Anchar. num. 5. Rot. *decif.* 133. num. 14. part. 2. *diuers.* Setaphin. *decif.* 1078. num. 3. Aloyf. Ricc. in d. *praxi fori Eccle.* *resol.* 382. Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 24. & num. 293. Sanchez d. c. 19. num. 171. Iosao à Cochiet. *ad regul.* 13. *Cancl.* num. 18. Quid si dicatur præiudiciū generare, quia impeditur ne cum alio permutari valeat, vel ius gratiam alterius illi renuntiare, respondent Rebuff. *ad Reg.* 21. *Cancl.* de *vnionib.* gloss. 11. num. 9. & 10. Hoied. d. c. 3. n. 9. Azot. d. c. 18. *quæst.* 12. id præiudiciū non esse considerabile eo quod permutatio illa, & resignatio pendeat à voluntate Superioris, & sicut modi extraordinarii comparandi beneficia, quare id præiudiciū cedere debet vtilitati communi, ob quam vniõ beneficii fit.

Disincembrationem verò, seu alioationem partis ipsius beneficii non posse fieri, nisi ipso vocato Rector, resoluunt giull. *verb. vocatus* in d. *Clem. fin.* Petr. Gregor. de *instit. rei benef.* cap. 15. *sub.* num. 11. *vers. si vero* Rebuff. in *compens. alienat.* num. 69. Rot. in *Mediolanen. Priuilegio* 19. Nautembrii 1594. coram Orato.

Plebem non esse vocandam, nisi allegaret causam rationabilem, ne fieret vniõ, resoluunt Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 219. vbi num. 221. refert in *una Cardinal. Priuilegio* 20. Martij 1600. coram bona memo. Gregor. fuisse resolutum parochianos esse legitimas personas in causa hoc respicientes, cum illorum interit bonum habere pastorem.

Consensus Capituli Ecclesiæ Cathedralis requiritur vniõne per Episcopum faciendi, vt expressè deciditur in *Clem. 2. de rebus Eccle.* non alien. resoluunt Rebuff. gloss. 11. n. 2. Paul. Fusc. de *instit. lib.* 2. cap. 16. n. 5. Petr. de *Perul. de vnionib.* cap. 5. num. 17. Hoied. de *incomp. benefic.* cap. 3. n. 9. *vers. seruo requiritur*, Setaphin. *decif.* 1078. n. 1. Azot. d. c. 18. q. 12. Nicol. Garc. d. c. 2. n. 145. vbi num. 152. & *seq.* intelligi, nisi consuetudo extet in contrarium, Rot. *decif.* 688. n. 2. p. 1. recent. Aloyf. Ricc. in *decif. curie Archiep.* *Nenpol.* *decif.* 198. n. 17. p. 4. Sanch. d. c. 19. num. 161. vbi addit quod si Canonici consentire nolint, & iusta causa vniõis facilius subesset possent compelli. Vgolin. de *officio Episcopi*, c. 5. §. 1. n. 1. Stephan. Gratian. *discept. forens.* tom. 5. c. 819. n. 3.

Et satis est si huiusmodi consensus post vniõnem accedat. Rebuff. gloss. 11. n. 20. & 21. Azot. d. q. 12. in *for.* Sanchez d. c. 19. n. 165. Nicol. Garc. d. p. 2. num. 147. cum *seqq.* Stephan. Gratian. *discept. forens.* cap. 2. 8. v. 40 & cap. 578. n. 31. Rota *decif.* 294. n. 19. cum *seqq.* p. 5. *diuers.* Hoied. de *incomp. benefic.* part. 2. cap. 3. num. 9. Aloyf. Ricc. *decif.* 198. num. 16. part. 4. Hieron. Gabr. *conf.* 200. lib. 1. Rota *decif.* 133. n. 9. part. 2. *diuers.* Poterit tamen quilibet, qui habet interesse, dare de nullitate ob defectum consensus Capituli, cum solemnitas hæc sit introducenda fauore Ecclesiæ, & sic fauore publico, vt censuit Rota, *decif.* 455. num. 5. p. 2. recent. contra eandem Rot. *decif.* 133. n. 10. p. 2. *diuers.* & Stephan. Gratian. *discept. forens.* cap. 278. num. 30. existimantes de tali defectu non posse opponi ab alio, quàm ab ipso Capitulo.

In vniõne verò faciendi ab Episcopo ipso Capitulo non sufficit illius consensus, cum non possit autorizare in facto proprio, sed requiritur autoritas Papæ, vt resoluunt gloss. *verb. mensuris* in d. *Clem. 2.*

E 3 quam

quam sequuntur ibi Card. num. 3. Abbas num. 6. & alij, quos refert & sequitur Nicol. Garc. d. cap. 1. num. 168 & censuit Rota in *Perusina* beneficii 4. July 1668. *ceteram bona mem.* Penia, ubi quod in vivione, quæ fit ad Locorem Capituli, quam ipsum potest auctoritate, requiritur auctoritas Papæ, etiam si non fiat vigore decreti *infra sess. 21. de reform. cap. 5.* Si verò unio fieret alicui dignitati, vel præbenda, sufficere Capituli consensum, & non requiri auctoritatem Papæ, tenuit Rota decif. 784. num. 4. p. 1. *divers.* quod etiam locum habere quando unio fit omnibus præbendis distinctis non simul, sed separatim & indistincte vicinque, post multos, quos refert, resoluit Nicol. Garc. d. cap. 1. num. 200. & eiusdem sententia sunt Gonzales reg. 8. *Caveol. gloss.* 37. num. 25. Stephan. Gratian. *disceptat. forens.* cap. 27. num. 34. in fine. Aloyf. Ricc. in *praxi rerum foren.* Ecclef. decif. 488. in 1. edit. alias resol. 379. num. 4. in 1. edit.

19.

Quibus modis unio probetur, disserunt Rebuff. d. tit. de *unio* n. b. a. num. 34. Makard de *probac. conclus.* 179. & *conclus.* 386. & *conclus.* 1413. Menoch. de *presumpt.* lib. 6. *presumpt.* 80. Flores de *Mena ver. lib. 1.* quest. 10. num. 19. Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 158. cum seqq. Et in primis probari ex verbis enunciatiuis plurium instrumentorum antiquorum, ad minus

duorum, in quibus talia beneficia saltem virtualiter tanquam unia enunciantur, modò originem haberent à diversis personis non suspectis, resoluunt Put. decif. 40. num. 1. lib. 2. Caputaq. decif. 144. num. 2. p. 3. Seraphin. decif. 616. n. 1. in fine. Cavalier. decif. 399. n. 6. Burat. decif. 660. num. 1. Rota decif. 714. num. 34. 2. recent. & in *Barcinonen.* vicaria 9. February 1613. coram R. P. D. Merlino, & in eadem causa 11. February 1625. coram bona mem. Patrio d. ca. *ad attestand.* & hoc maxime procedere quando enunciatio emanant ab iis, quæ poterant unionem facere, Mantica decif. 355. num. 6. & decif. 359. num. 7. Rota in d. *Barcinonen.* vicaria. Probari quoque unionem in antiquis ex testibus de publica voce, & fama, tenuit Rota decif. 626. num. 4. p. 1. & decif. 714. num. 4. p. 2. recent. dummodo tamen cum fama possessionis de vita probetur etiam titulus, ut fuit resolutum in *Tyrasonen.* vicaria 15. Decembris 1617. coram bona memoria Andrea, & in eadem 10. Martij 1623. coram R. P. D. Piramano. Et eadem Rota quandoque censuit quoddam ad probandam unionem requiratur præscriptio immemorable, ut attestatur Theodof. de Rubris in *singularib.* Rota p. 2. verb. *unio* 6. 2. pag. 114 ubi id procedere ait, quando unio allegatur sine titulo, secus verò si cum titulo etiam putativo.

*Beneficia Ecclesiastica unita visitentur: per vicarios etiam per quos cura exercetur: deputatis ipsorum vicariatum si ut cum portione assignantur etiam super e. cetera, non obstantibus, &c.*

## CAPUT VII.

1. Doctores de materia cap. agenter.
2. Visitare potest Episcopus Ecclesias parochiales unitas monasterio Canonico regularium, quantum Generali in eo sedem ordinariam principalem habeat.
3. Episcopus potest visitare tam beneficia curata unia quibusvisque monasteriis, & prius locis, quam etiam personas exercentes curam animarum in monasteriis Regularium.
4. Ordinarii non possunt regulariter visitare Ecclesias, & monasteria militiarum regni Portugallia, sed bene Ecclesias ipsi unitas.
5. Beneficia exempta, an & quando poterit Episcopus visitare.
6. Curata Ecclesia si sint unia monasteriis, possunt ordinarii locorum eas visitare.
7. Vicarius Episcopus quis dicatur.
8. Visitare potest Episcopus Ecclesiam parochialem unitam monasterio, baptisterium, & tabernaculum ubi assernatur sanctissima Eucharistia.
9. Beneficia unia vniuersitati Complutensi non potest Ordinarius visitare.
10. Ordinarius visitat beneficia curata unia monasteriis, non ipsa monasteria.
11. Habet locum in aliis visitationibus.
12. Visitare potest Episcopus Ecclesias curatas, etiam monasteria, quæ capita Ordinum sunt, unitas.
13. Visitatio potest Episcopus beneficium, aut parochiam unitam monasterio exempto etiam aliene diocesis.
14. Episcopus visitare potest personas exercentes curam animarum in monasteriis Regularium.
15. Ordinarii possunt temporales, an perpetui vicarios constituere in quibusvisque beneficiis Ecclesiasticis, quæ unita reperiuntur.
16. Vicarium perpetuum in Parochiali unia deputare

non potest Episcopus quando unio facta est per viam pacti de seruando beneficio per vicarium ad nutum amovibilem.

17. Vicarij Regulares deputandi in Parochialibus unitis monasteriis Ordinis Præmonstratensis debent esse amovibiles.
18. Vicarios perpetui constituere potest Episcopus in beneficiis curatis unitis Cardinalibus.
19. Vicarij perpetui non possunt institui absque erectione tituli vicariorum.
20. Non habet locum in vicariis perpetuis iam erectis.
21. Beneficia etiam curata aliis beneficiis accesserint annexa transmissa in simpliciter naturam.
22. Parochi amovibiles remoueri non possunt nisi ex rationabili causa.
23. Vicarium perpetuum ponendi saeculis in Parochialibus unitis relinquunt Episcopi arbitrio.
24. Vicarij ad nutum amovibiles possunt per Capitulum in Parochialibus mensa unitis, poterunt amoueri ad nutum ipsius Capituli.
25. Vicarij curam exercentes in Ecclesia exempta prius approbandi, & examinandi sunt ab Episcopo.
26. Parochi pro cura animarum non possunt deputari nisi de consensu Episcopi ac prius examinati.
27. Episcopus potest examinare & approbare vicarios Ecclesiarum parochialium vicariorum, & dependentium à Religione Hierosolym.
28. Vicarij perpetui Parochiali unia nominatio spectat non ad Ordinarium sed ad eum, cuius est beneficium in quo erigitur vicaria.
29. Cura animarum in Parochialibus unitis Capitulis Cathedralium, & Collegatarum Ecclesiarum quomodo exercenda.
30. Vicarij ad nutum amovibiles an & quando possint ante finem annui seruitij amoueri.
31. Causa iusta & necessaria requiritur ut erigantur perpetua

perpetua vicaria in Ecclesiis, in quibus poni poterant vicarii amovibiles.

32. Vicarium perpetuum institui non potest Episcopus quando pro bono pacis & cessatione litium expediret institui ad nutum amovibiles.

33. Oblationes sunt computandae in portione assignanda vicariis.

34. Vicarius perpetuus Abbatia debet subire omnia onera respectiva curam animarum.

35. Vicario perpetuo pertinet omnia onera incumbenda Ecclesiae, in qua erecta est vicaria perpetua.

36. Vicarii merces ex fructibus parochiae unita monasterio detrahenda est.

37. Porro assignanda est ex bonis Archiepiscopati, & Capituli, si cura unita Collegiata illi imminuat.

38. Portiones congruae ab assignatione non datur appellatio suspensiva.

39. Consuetudo immemorialis ut in beneficiis unitis deferretur per Capitulum amovibiles per hoc decretum tollitur si aliter videtur Episcopo.

40. Privilegia remunerationis gratia concessa non suspenduntur.

**B**eneficia Ecclesiastica curata, \* quae cathedralibus, collegiatis, seu aliis Ecclesiis, vel monasteriis, beneficiis, seu collegiis, aut piis locis quibuscumque perpetuo unita & annexa reperiuntur, a ab Ordinariis locorum annis singulis visitantur: \* qui sollicitè provide re procurent, & ut per idoneos Vicarios, etiam perpetuos, & nisi ipsius Ordinarii d' pro bono Ecclesiarum regimine aliter expedire videbitur, ab eis cum tertius partis fructum, aut maiori, vel minori arbitrio ipsorum Ordinariorum, & portione etiam super certa re assignanda, ididem deputandos animarum cura laudabiliter exerceatur: & appellationibus, & privilegiis, exemptionibus, etiam cum iudicum deputatione, & illorum inhibitionibus quibuscumque in praemissis minimè suffragantibus.

1. Vide Paul. Fust. visitat. lib. 2. cap. 26. num. 29. Marth. Suarez in pract. & ordine visitandi, cap. 3. num. 1. Stephan. Quarant. in summa Bullarum, verb. vicarius perpetuus, Etiam à Cochier de iurisdic. ordinarij in ex. mptis. p. 2. quae. 45. cava. 11. Attenditur, in addit. ad recap. legum Navarra lib. 1. tit. 6. l. 5. & a num. 1. Valq. in opus. moral. c. 2. §. 4. n. 206. Tambur. de iure Abbat. non tem. 3. ubi sup. §. 9. §. 19.

2. Ab Ordinariis locorum annis singulis visitantur. ] Episcopus potest ex hoc text. visitare Ecclesias parochiales unitas monasterio Canonico-rum regularium, tamen generalis in eisdem ordinatum principalem habeat, ita refert decissum Attendar. ubi sup. §. 2. num. 1.

3. Potest etiam visitare tam beneficia curata unita quibuscumque monasteriis, & piis locis ex hoc text. quam etiam personas exercentes curam animarum in monasteriis Regularium, quibus etiam cura immineat, iuxta cap. 11. sess. 25. de Regular. Ita attestatur resolutum Attendar. d. loc. n. 5.

4. Visitare Ecclesias, & monasteria militiarum regni Portugalliae licet regulariter Ordinarij non possint, possunt tamen visitare Ecclesias ipsi unitas, ac eis vicarios perpetuos ponere, per decretum in praesenti; possunt etiam visitare monstra, licet non sint unita, etiam si habeant suos visitatores deputatos à militibus regni Portugalliae, ita dicit resolutum Aldan. in compendio Canonis. resolut. lib. 3. tit. 2. num. 4.

5. Beneficia etiam exempta, poterit Episcopus, si intra fines suae dioecesis fuerint, tanquam Sedis Apost. delegatus absolute visitare: si autem extra fines fuerint, potest pariter illa visitare Sedis Apost. delegatus visitare quando beneficia secularia sunt, & Cathedralis illis alia Cathedrali vicinior sit, ex Aldan. ubi supra, qui dicit ita decissum in Caput. quon. 4. Februarij 1593.

6. Curata Ecclesia si sint unita monasteriis, possunt Ordinarij locorum eas visitare, & ponere in eis vicarios perpetuos seu temporarios, iuxta dispositionem huius decreti, prout eis expedire videbitur, ita refert decissum Nicol. Garc. d. p. 1. cap. 2. num. 12.

7. Vicinior Episcopus potest visitare beneficia secularia, & clericos seculares Abbatum nullius dioecesis, ipsique culpabiles repositos corrigere & dicitur vicinior Episcopus tantum ille, cuius cathedralis Ecclesia sit Abbatum proximior, non autem

locis dictae Abbatum subiectis, ut per Aldan. d. tit. 2. num. 6. ubi refert ita decissum sub die 2. Augusti 1596.

Visitare potest Episcopus non solum Ecclesiam parochialem unitam monasterio Ordinis S. Benedicti, cuius cura geritur a Monacho dicti Ordinis, sed etiam Baptistarium, & Tabernaculum ubi asseruatur sanctissimum Eucharistiae Sacramentum in Ecclesia exempta existens, ut per Aldan. d. tit. 2. n. 7. ubi dicit se fuisse resolutum in una Curien. §. Aprilis 1631.

Beneficia unita Vniuersitati Complutensi ob privilegia, quae habet, non potest Ordinarij visitare, ut per Aldan. d. tit. 2. n. 8. ubi attestatur ita decissum sub die 22. Iunij 1606.

Hoc decretum dante facultatem Ordinariis visitandi beneficia curata unita monasteriis, intelligitur de beneficiis extra monasterium, quo casu ex cap. 11. sess. 25. de Regular. visitat tantum personas inibi curam animarum exercentes, & hae cumulatim, non autem privative ad Abbatem, ita Rota in Pisen. in res. d. 15. Iulij 1590. coram Plat.

Videntur locum habere in actu visitationis non cum causae cognitione, & via ordinaria procedendo, si essent monasterium, & loca regularia exempta, ut refert decissum Nicol. Garc. d. part. 11. cap. 2. num. 12.

Episcopus visitare potest Ecclesias curatas, etiam monasteriis, quae capite Ordinum sunt, unitas; nec obstat cap. 11. sess. 25. de Regular. quia ibi exceptuntur Ecclesiae monasteriorum, in quibus generales, aut capite Ordinum habent sedem ordinariam principalem, ita refert decissum Aldan. d. tit. 2. n. 9.

Episcopum visitare posse beneficium, aut parochiam unitam monasterio exempto, etiam alienae dioecesis, resolutum Henriq. in summa lib. 7. cap. 15. §. 4. lit. f.

Episcopum posse visitare tam beneficia curata unita quibuscumque monasteriis, & piis locis, ex hoc text. quam etiam personas exercentes curam animarum in monasteriis Regularium, quibus etiam cura immineat, iuxta cap. 3. sess. 25. de Regular. dicit decissum Attendar. in addit. ad recap. legum Navarrae lib. 1. tit. 6. l. 5. §. 2. n. 6.

8. Ut per idoneos Vicarios etiam perpetuos, &c. ] Ordinarios posse temporales, aut perpetuos vicarios constituere in quibuscumque beneficiis curatis, quae unita reperiuntur Ecclesiis cathedralibus, collegiis,

\* Iuxta sess. 24 de reser. c. 9. & vide sess. 25 c. 16. statuit sacra Synodus, & supra c. 9.

8.

9.

10.

11.

12.

14.

15.

collegiis, & monasteriis, etiam si in littera vnionis expressa sit clausula vt possit deferre per Vicarios amouibiles si litteræ ante Conc. Trident. emanauerint. non ita si post illud sub eadem clausula fuerint concessæ, resoluit Nicol. Garc. *ad part. 11. cap. 2. n. 9.* Flores de Ména *variar. lib. 1. quest. 10. à n. 36. cum segg.* Tambur de iure *Abbatum tom. 3. dist. 9. q. 18. à prin. ego ipse de effice. & potest. Episcopi p. 3. allegat. 72. num. 190.* vbi etiam aduerto non pognare cum hoc decreto alieud *infra sess. 25. de Regul. c. 11.* dum saponit in Ecclesiis monasteria vicarios remouibiles poni posse, eo quia hoc, de quo in præfenti, non negat id, quod post in *de cap. 11.* est statutum, sed relinquit arbitrio Ordinariorum, vt si videbit expedire, perpetuos ponant Vicarios.

16. Non posse Episcopum deputare Vicarium perpetuum, quando vnio facta est per viam pacti, & concordia à Sede Apost. approbatæ, cum clausula fœderali beneficio per Vicarium ad nutum amouibilem, quia ex clausula derogatoria contenta in hoc decreto non tollitur pactum, & concordia à Summo Pont. approbatæ, ad cuius derogationem expressa mentio opus est, resoluit Flores de Ména *d. q. 10. n. 41. Sanchin præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 7. cap. 29. n. 191. vers. secunda fallit, qui etiam, ille scilicet num. 44. hic verò in vers. tertia fallit, tenent nec etiam posse Episcopum Vicarium perpetuum deputare, quando à tempore immemoriali vnio facta est. & ex tunc constat Vicarios fuisse ad nutum amouibiles; scilicetibus, & consentientibus Ordinariis, & nunquam Vicarium perpetuum fuisse constitutum.*

17. Vicarij Regulares deputandi in Parochialibus, vnitis monasteriis Ordinis Præmonstratensis, debent esse amouibiles ad nutum superiorum iuxta constitutionem Pij V. si seculares possunt ab Ordinario constitui perpetui iuxta hoc decretum, ita refert decism Aldan. *d. tit. 2. num. 10.*

18. Vicarios perpetuos constituere potest Episcopus in beneficiis Curatis vnitris Cathedralibus, iuxta Bullam Pij V. & hoc decretum, dummodo portio Vicarij non excedat fructum Ecclesie, vt per Aldan. *d. tit. 2. n. 11.* vbi refert sic decism in *vnâ Assisim.*

19. Vicarij perpetui non possunt institui absque erectione tituli vicariæ, vt refert decism Nicol. Garc. *ad part. 11. cap. 2. n. 15.*

20. Hoc decretum quatenus permittit Ordinariis constituere posse temporales Vicarios in quibuscumque beneficiis Curatis, quæ reperiuntur vnita Ecclesiis Cathedralibus, &c. non habet locum in beneficiis, in quibus vicariæ perpetuæ iam erectæ erant, vt asserit resolutum Nicol. Garc. *p. 9. c. 2. n. 111.*

21. Beneficia etiam Curata aliis beneficiis annexa transeunt in splicium naturam, dummodò accessorie sint vnita, & cura per Vicarium temporalem non exerceatur, ita dicit decism Nicol. Garc. *ad part. 11. c. 1. num. 197.*

Cura animarum si per Vicarium temporaneum deputatum à Priore exerceri solita fuit, illa remansit penes Priorem, & tenetur residere, ita attestat resolutum Aldan. *d. tit. 2. num. 12.*

22. Parochi amouibiles remoueri non possunt, nisi ex rationabili causa, ex Aldan. *d. tit. 2. num. 13.* Vbi refert sic fuisse decism *sub die 11. Iulij 1616.*

23. Vicarium perpetuum in Parochialibus vocitis Archidiaconatus, seu aliis dignitatibus, aut canonicatibus ponendi facultas relinquitur Episcopi arbitrio secundum facultatem, & prout colligitur ex hoc decreto, nec constitutio Pij V. obstat eo quod & de vnitis ante Concil. intelligatur, ita dicit resolutum Nicol. Garc. *p. 11. c. 2. num. 9.*

Capitulum si habeat vnitæ mensæ nonnullas Parochiales, quibus ab immemoriali tempore deferuit fecit per Vicarios ad eius nutum amouibiles iuxta facultatem sibi à Sede Apostolica concessam prævio examine, & approbatione Episcopi, potest huiusmodi Vicarij amoueri ad nutum Capituli, ab Ordinario verò non nisi ex causa legitima atque probata, propter quam etiam perpetui essent, amoueri possent. Ita dicit decism fuisse Niebl. Garc. *in add. ad part. 11. c. 2. n. 94.*

Vicarij, seu Parochi in Ecclesia exempta animatum curam exercere intendentes prius approbandi, & examinandi sunt ab Episcopo, iuxta dispositionem *cap. per exemptionem de priuileg. lib. 6.* vt per Aldan. *d. tit. 2. num. 16.* vbi refert sic fuisse decism in *Capitulum. 23. Iulij 1619.*

Parochi pro cura animarum non possunt deputari, nisi de consensu Episcopi, & prævio examine, vt per Aldan. vbi proxime referentem sic decism in *Piscanie. 5. Iulij 1627.*

Episcopus potest examinare & approbare Vicarios Ecclesiatum Parochialium vnitatum, & dependentium à religione Hierosolymitana, & debent eosdem Vicarios, si idonei reperti fuerint, simpliciter approbare, non autem ad tempus, etiam si sint temporales, nec possunt pro libito eosdem subicere nouo examini, vt per Aldan. *d. tit. 2. n. 17.* asserentem ita fuisse resolutum in *Angulana iurisdictione 14. Decembris 1630.* Nisi superuenierit noua causa & suspicio ignorantie, quia tunc poterit Episcopus eosdem iterum examinare ad effectum *cap. 6. sess. 21. de reformat. ex Aldan. vbi sup. dicente sic resolutum in Placentina 26. Augusti 1628.*

Nominatio Vicarij perpetui Parochialis vnita spectat non ad Ordinarium, sed ad eum, cuius est beneficius, in quo exigitur vicaria, vt statuitur in constit. Pij V. incip. *Ad exequendum, sub dat. Kat. Nouembris 1567.* in illis verbis, *Voluntas in super, & ita mandamus quod dicti Vicarij perpetui non ad liberum Ordinarij electionem sed ad nominationem illius, in quo vnitas Ecclesiæ vnita potestur cum ipsorum Ordinariorum, seu eorum Vicariorum prævio examine, approbatione, deputetur & sic per hanc constituit, fuisse decism, refert Nicol. Garc. *p. 9. c. 2. num. 195.* vbi num. 309. resolutum illam habere locum etiam quando vicariæ vacant in mense referuato, seu cadunt sub alia referuatione; & num. 316. subdit in eiusmodi Vicariis perpetuis ex hoc decreto, vacantibus in mensibus Apost. seu aliis referuatis, posse fieri præsentationem, seu nominationem, & deputationem, non obstantem referuatione; ita tamen quod Vicarij deputati teneantur expedire nouam provisionem, nec alias ad possessionem admitti possint, ex *de constit. Pij V.* quatenus statuit quod Vicarij perpetui pro tempore deputandi teneantur expedire nouam provisionem, & soluere annuatim pro portione fructuum sibi assignata, pro qua debet fieri detractio in solutione quinquennij.*

Cura animarum in Parochialibus vnitris Capitulis Cathedralium, seu Collegiatarum Ecclesiarum ita exercenda est. Primò si incumbit certæ personæ, per illam exerceanda est; si imminet toti Capitulo, vt per singulos per vices exerceatur, cogendi sunt ad illam exercendam, vt notatur in *cap. stat. num. de elect. in 6. si spectat ad illorum mensam, ita vt institutio illarum personarum, quæ illam curam exerceant, à nullo superiore faciendi esset, Canonici non possunt compelli, vt nec per se ipsos, nec per Vicarios perpetuos illam exerceat. Gloss. verb. *mensam in Clem. 1. de excess. Præl. & ibi Card. Inmol. Anch. Idem dicendum si per Sedem Apost.**

cis eſſet indultum, vt per temporarios cura exer-  
ceatur, ſed in iſtis duobus caſibus poſtrentis cogi  
poſſunt ad conſtituendos Vicarios perpetuos, ita  
Nicol. Garc. p. 11. c. 2. n. 9.

30. An, & quando Vicarius ad nutum amouibilis  
poſſit ante huiusmodi annuum ſeruitiū amoueri? vide  
Rebuff. in praxi beneficii. tit. de diſpenſat. de noueſſe-  
den. n. 18. & tam. 3. ad leges Gallia. tit. de mater. poſſeſ-  
ſ. in benef. art. 9. gloſ. vnc. in praſat. Flores de Mena  
d. quaſt. 10. num. 34.

32. Nifi ipſi Ordinarius, &c. ] Hæc verba iuſtum  
arbitrium Ordinariorum exigere, deinde quodd  
id hinc in viſitatione, vnde iuſtam cauſam ocellaria-  
riam eſſe vt erigantur perpetue vicariæ in Eccle-  
ſiis, in quibus iuxta prædicta poni poterant Vica-  
rij amouibiles, quia deficiente iuſte appellari reſolu-  
unt Flores de Mena d. quaſt. 10. n. 47. Nicol. Garc.  
d. cap. 2. n. 8. Ego ipſe de officiis, & poſſeſ. Episcoporum p. 3.  
alleg. 72. n. 190. in mod.

32. Pro bono Eccleſiarum regimine, &c. ] Non poſſe  
Episcopum perpetuum Vicarium inſtituere quan-  
do pro bono pacis, & ceſſatione litium, rectaque  
beneficij gubernatione expeditur oihil innouari,  
ſed inſtituendum Vicarium ad nutum amouibilem,  
reſoluit Flores de Mena d. 3. 10. Sanch. d. c. 29.  
n. 191. verſ. quoniam ſalut.

Portione, &c. ] De hac congrua portione aſſi-  
gnanda Vicario iuxta formam d. Conſtit. Pij V. vide  
dicta ſur. c. 3. in fine.

33. Oblationes ſunt computandæ in portione aſſi-  
gnanda Vicariis ex hoc decreto, & Bulla Pij V.  
talis aſſignatio partibus citatis eſt facienda, ita  
Aldan. d. cit. 2. n. 18. vbi reſert decifum in Turon. die  
2. Aprilis 1583.

34. Vicarius perpetuus Abbatie debet ſubire omnia  
onera reſpondenda curam animarum, & admini-  
ſtrationem Sacramentorum; cætera verd omnia ad  
Abbatem, ſeu Commendatarium eiufdem Eccleſie  
ſpectant, in qua eſt erecta vicaria, vt per Aldan.

d. cit. 2. n. 10. vbi aſſerit ſic fuiſſe reſolutum in En-  
gubina 11. May 1594.

Omnia onera incumbentia Eccleſie, in qua ere-  
cta eſt vicaria perpetua, pertinent ad ipſum Vica-  
rium perpetuum, ex Aldan. vbi ſup.

Vicarij merces detrahenda eſt ex fructibus paro-  
chie vniue monaſterio, non autem ex fructibus  
monaſterij reſert decifum Aldan. d. cit. 2. n. 11.

37. Cura vnita Collegiata ſi imminet Archiep-  
ſbytero, & Capitulo, & bonis Archiepſbyteri, &  
Capituli portio aſſignanda eſt, ita dicit reſolutum  
Aldan. d. cit. 2. n. 11.

38. Appellationibus ] Vide Ceuall. commun. contra  
communes q. 897. m. 613. part. 4. Aloyſ. Ricc. in decif.  
curia Archiep. Neap. decif. 136. part. 2 vbi de appella-  
tione ab aſſignatione congrue portionis, & quodd  
hæc appellatio deuoluat, ſed non ſuſpendat, dicit  
reſolutum Nicol. Garc. d. p. 11. c. 2. n. 11.

39. Per hoc decretum tollitur conſuetudo imme-  
morialis, vt in illis beneficiis votis deſeruiatur per  
Capellanos amouibiles. ſi aliter Episcopum videbi-  
tur, ita reſert decifum Nicol. Garc. d. cit. 2. n. 7.

40. Privilegium. ] Non tamen remunerationis gra-  
tia conceſſis, ex quibus beſeficium eſſet vnitum  
cum clauſula punendi Vicarium ad nutum amou-  
ibilem, vt per Flores de Mena d. 3. 10. num. 46. Sanch.  
d. c. 29. n. 191. verſ. quando ſalut. aduertentes ſub ge-  
nerali priuilegiorum derogatione, quam apponit  
text in præſenti, non includi priuilegia remunera-  
tionis cauſa conceſſa, limitant tamen ille n. 49. &  
30. hic verd in verſ. ſoluiſſe ſalut. diſt. loci, niſi ex  
priuilegio Pontificio poſt huiusmodi decretum  
conceſſo vnitum eſſet beſeficium parochiale, cum  
clauſula iſtituendi Vicarium ad nutum amouibi-  
lem, tunc enim aiunt minimè poſſe Episcopum  
contra id priuilegium Vicarium perpetuum con-  
ſtituere, dummodo illud ex certa ſcientia, aut Mo-  
tu proprio conceſſum eſſet, aut eum expreſſa Tri-  
dentini derogatione.

Eccleſias exemptas quaſcunque Ordinarj locorum viſitant vt reparentur, & cura  
animarum ſollicite habeatur.

## C A P V T V I I I.

1. Doctores de materia huius cap. agent.
2. Viſitare poſeſt Episcopus quaſcunque Eccleſias ſe-  
culares intra fines ſua diœceſis exiſtentes, etiamſi  
ad Regulares pertineant.
3. Episcopus cuius Cathedralis eſt proximior, poſeſt  
viſitare quaſcunque Eccleſias ſeculares nullius  
diœceſis quantumcumque exemptas.
4. Conſraternitates perſonarum ſecularium in Eccleſiis  
Regularium exemptarum exiſtentes, non autem  
Capellani, vel alia, viſitare poſeſt Episcopus.
5. Altaria, & Capellæ in Regularium Eccleſiis  
etiam per ſecularium confraternitates conſtruita  
viſitare non poſeſt Episcopus.
6. Monaſteria immualium Regularibus ſubiecta viſi-  
tare poſeſt Episcopus in his omnibus, que ad clau-  
ſuram ſpectant.
7. Capitulum Sede vacante poſeſt viſitare monaſteria  
mamalia non exempta.
8. Dignitatem exemptam poſeſt Episcopus viſitare in  
concernentibus curam animarum illi annexam.
9. Viſitare poſeſt Episcopus Eccleſias curatis vnitas  
monaſterius, & ponere in eis Vicarios perpetuos,  
ſue temporaneos, prout expedire videbitur.
10. Viſitare poſeſt Episcopus Eccleſias exemptas inſe-

rioribus Prælatiſ ſubiectas.

11. Et quæ Abbas S. Benedicti in eius diœceſi ſua  
habet.
12. Viſitare poſeſt Episcopus omnes Eccleſias paro-  
chiales Regularium ſua diœceſi, quando in eis cu-  
ra exerceatur per Sacerdotes ſeculares.
13. Viſitare poſeſt Episcopus omnes parochiales ſua  
diœceſi, etiamſi monaſteria prætenderent habere  
inſiſtentionem ſpiritualem immutabilem in locis  
vbi diſta Eccleſia ſita ſunt.
14. Altare membrum Religioſi S. Antonij Vienneniſi,  
quod cura caret animarum, non poſeſt viſitare  
Episcopus.
15. Viſitare non poſeſt Episcopus loca Eccleſiarum ſe-  
cularium non habentium curam animarum in  
quibus aſſeruatur ſanctiſſimum Sacramentum,  
vel vbi conſeſſiones perſonarum ſecularium an-  
diuntur.
16. Ordinarius ſe non poſſunt interponere ad viſitan-  
dum, vbi Equites Hieroſolymitanj habent inſi-  
ſtentionem ſpiritualem, & temporalem.
17. Parochiales Eccleſie, etiam que ſunt capita Ordi-  
narij, ab Ordinariis viſitari debent.
18. Viſitari non poſſunt ab Ordinariis Regulares inſe-  
rentes.

nientes de licencia suorum superiorum beneficii simplicibus, quia sunt membra monasteriorum.

19. Prioratum Adilum Hierosolymitanorum Ordinarius visitare non potest.
20. Prioratum, qui sui capituli sub sunt, ab Episcopo visitare non possunt.
21. Ecclesia Adilum Hierosolymitanorum sui exempta a visitationibus Episcoporum, nisi in concernentibus ipsam curam.
22. Episcopus visitans in vim Concilii locum exemptum non potest processum illicititer conficere, causaque ordinarius cognoscere.

23. Visitare potest Episcopus tanquam Sedis Apostolice legatus Parochialem subiectionem Monachu Olivetani.
24. Subdelegare potest Episcopus, specialiter tamen, faciliorem visitandi Ecclesiam collegiatam exemptam.
25. Precedit in inferioribus habitibus iura Episcopalia.
26. Capella regia huic decreto subiacetur.
27. Non confessor sustinisse rem indicatam, nec concordiam.
28. Episcopus in visitatione non potest recusari tanquam suspensus.

a. Intra sess.  
24. de relig.  
e. 9 & 11.  
21. e. 8. C. 6.  
Tol. 4. 6.  
15. Conc.  
Baz. 17. 1.  
e. 1. Conc.  
Ausp. e. 17.  
Ausp. decern.  
nunda. c.  
Episcopus  
de c. placuit  
10. q. 1.

**L**ocorum Ordinarius Ecclesias quasque, a quomodolibet exemptas auctoritate Apostolica, singulis annis visitare teneantur, & opportunis iuris remediis providere, ut, quae reparatione indigent, reparentur: & cura animarum, si qua illis imminet, aliis, quae debitis obsequiis minimè defraudentur: appellationibus, & privilegiis, consuetudinibus, etiam ab immemorabili tempore praescriptis, iudicium deputationibus, & illorum inhibitionibus penitus exclusis.

**V**ide Fr. Emman. quest. regul. tom. 1. quest. 36. art. 3. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. visitatio, & p. 2. verb. exemptus. Paul. Fule. de visitat. lib. 2. cap. 8. Villadieg. in speculo visitat. fol. 32. n. 7. Erasim. à Cochier. de iurisd. Ordinarii in exemptis. p. 2. q. 45. n. 1. & p. 4. q. 23. num. 2. Azor. inst. moral. p. 1. lib. 3. c. 40. Aloyf. Ricca. in collect. decr. p. 3. collect. 1591. Attmend. in addit. ad recip. legum Navarra lib. 1. tit. 6. de visitat. l. 1. §. 2. num. 13. l. 4. & 84. cum multis segg. Aldan. in compend. canon. resolut. lib. 1. tit. 7. incipit. sum de officio, & potest. Episcop. p. 3. alleg. 74. per tot. Hieron. Roderic. in compend. quest. regul. resolut. 15. num. 15.

2. Visitare potest Episcopus quasque Ecclesias seculares intra fines suae diocesis existentes vigore huius decreti, etiam si ad Regulares pertineant, & ab eis dependant, dum tamen per seculares eis deferatur, ita refert decissum Attmend. d. 11. 6. de visitat. l. 1. §. 2. n. 3.

3. Ecclesias seculares nullius diocesis quantumcumque exemptas, & Sedi Apostolicae immediate subiectas, earumque Praetatum secularium habentem in eis iurisdictionem quasi Episcopalem, potest Episcopus, cuius Cathedralis Ecclesia est proximior, visitare, vigore Concil. sess. 24. de reform. cap. 9. ita refert resolutum Attmend. d. 11. 6. de visitat. l. 1. §. 2. num. 15.

4. Visitare potest Episcopus Confraternitates personarum secularium in Ecclesiis Regularium exemptarum existentes, non autem Capellas, vel altaria, quae intra eandem Ecclesiam existunt, ita testatur resolutio Attmend. d. 11. 6. de visitat. l. 1. §. 2. num. 14.

Visitare potest Episcopus confraternitates secularium in regularium Ecclesiis erectas, & in illas iurisdictionem de sacri Concil. Trident. praescriptum exercere quacumque contraria consuetudine non obstante, ita Aldan. d. 11. 7. num. 2. ubi refert decissum in S. Congregat. Episcop. in Vercellen. 17. Iulij 1615.

5. Visitare non potest Episcopus Altaria, & Capellas in Regularium Ecclesiis, etiam per secularium confraternitates constructa, ex Aldan. d. 11. 7. n. 3. ubi testatur resolutum in S. Congreg. Episcop. in Tapian. 11. Augusti 1615. & in Terracinen. 22. Ianuarij 1616.

6. Visitare potest Episcopus monasteria Regularibus subiecta in illis omnibus, quae ad clausuram pertinent, etiam si moniales sint Regularibus subiectae, quoties vetè cognoverit expolite, ita refert

decissum Attmend. d. 11. 6. de visitat. num. 17. & 18. Et circa clausuram diligentes potest Episcopus tanquam ad hoc Sedis Apostolice delegatus punire, quoties & quando opus fuerit sicut statuit Gregorius XV. in sua constitut. incip. Instruendi sub dat. 9. Februarij 1622.

Capitulum Sede vacante potest visitare etiam monasteria monialium non exempta, exempta verò minimè, ita refert resolutum Nicol. Garc. de benefic. p. 1. §. cap. 7. n. 45. Attmend. d. 11. 6. de visitat. num. 84.

Dignitatem exemptam potest Episcopus visitare in concernentibus curam animarum illi annexam, ita Aldan. d. 11. 7. n. 5. ubi refert sic decissum in Burgen. 18. Augusti 1628.

Ecclesias curatas unitas monasteriis potest Episcopus Ordinarius loci visitare, & ponere in eis Vicarios perpetuos, & vi temporaneos, prout eis expedire videbitur, ut testatur resolutum Attmend. d. 11. 6. n. 85. quem refero d. alleg. 74. num. 41.

Ecclesias exemptas etiam inferioribus Praelatis subiectas potest Episcopus visitare, sicut tradit Attmend. d. 11. 6. de visitat. n. 86.

Episcopus potest visitare Ecclesias, quas Abbas S. Benedicti in eius diocesi sitas habet, modò in eis cura animarum exerceatur per Sacerdotes seculares, ut per Attmend. d. 11. 6. n. 87.

Visitare potest Episcopus omnes Parochiales suae diocesis, in quibus sunt Sacerdotes seculares, licet Ecclesiae sint Regularibus subiectae, & tamen etiam si sint Ecclesiae Regularium, quando tamen cura exerceatur per Sacerdotes seculares, ex Attmend. d. 11. 6. n. 88. quem refero d. alleg. 74. n. 12.

Visitare potest Episcopus omnes Parochiales suae diocesis, etiam si monasteria praetenderent habere iurisdictionem spirituales immutabilem in lucis ubi dioc. Ecclesiae sitae sunt, ut refert decissum Attmend. d. 11. 6. n. 89. quem cito d. alleg. 74. num. 12.

Episcopus non habet ius visitandi sacellum, vel altare quod cura caret animarum, & membrum sit religionis S. Antonij Vienneensis, ut attestatur resolutum Attmend. d. 11. 6. n. 90.

Et posita constitutione Gregorij XV. incip. Instruendi, sub dat. 9. Februarij 1622. decissum fuit Episcopis non licere in vim eiusdem constitutionis visitare altaria Ecclesiarum Regularium, quibus non incumbit animarum cura personarum secularium, nec loca ubi in eisdem Ecclesiis asser-

uatur sanctissimum Sacramentum, vel ubi confessiones personarum secularium audiuntur, quàm decisionem originalem prae manibus habui, & in typographia Romane Cameræ Apost. impressum vidi.

Licet Episcopi visitare possint Ecclesias, quibus inneminet cura animarum, non comprehenduntur tamen monasteria, & Ecclesiæ Regularium, quando sunt Ecclesiæ in diocesi, ita refert decisiū Armendar. d. 11. 6. n. 93.

16. Vbi Equites Hierosolymitani habent iurisdictionem spirituales, & temporalem, vbi Ordinarij se non possunt interponere ad visitandum, vt restatur resolutum Armendar. d. 11. 6. de visitat. n. 94. quem refero d. alleg. 74. n. 26. in fine.

17. Parochiales Ecclesiæ vnitæ monasteriis, etiam quæ sunt capita Ordinum, ab Ordinariis visitari debent, vt ait resolutum Armendar. d. 11. 6. n. 95.

18. Regulares inservientes de licentia suorum superiorum beneficiis simplicibus, quæ sunt tamen membra monasteriorum, seu Religionis, non possunt visitari ab Ordinariis, ex Armendar. d. 11. 6. de visitat. num. 96.

Episcopus incumbens correctioni, & visitationi exemptorum vigore facultatis sibi tanquam Sedis Apost. delegato à Concilio tributa, potest procedere contra conservatores impediētes, præsertim si illi extra diocesim commorentur, vt per Armendar. lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopo n. 71.

19. Prioratus Militum Hierosolymitanorum Ordinarii visitare non possunt, cum illi sint Præpositores, non verò Commendatarii, sed visitari debet à Capitulis sui Ordinis, ita Armendar. d. 11. 6. de visitat. n. 101. quem refero d. alleg. 74. n. 27.

20. Prioratus, qui suis capitibus subsunt, etiam Ordinibus Hierosolymitani, ab Episcopo visitari non possunt, vt refert decisiū Armendar. d. 11. 6. de visitat. num. 103.

21. Ecclesiæ Militum Hierosolymitanorum sunt exemptæ privilegiis summi Pontificis à visitatione Episcoporum præterquam si fuerint curatæ, licet restatur resolutum Armendar. d. lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopo n. 6. In concernentibus verò ipsam curam Ordinarii sunt subiectæ, & ab eo visitari possunt, vt decrevit sanctæ mem. Pius V. constit. sua incip. Expositio, sub dat. 21. Septembris 1571. & referunt Pialeæ in praxi Episcop. p. 2. c. 3. n. 46. Aloyf. Ricc. in praxi auct. resol. 176. Etasim à Cochier. de iurisd. Ordinar. in exemptis, part. 2. q. 45. n. 11. quos adduco d. alleg. 74. n. 26.

22. Episcopus visitans in vim Concilij locum exemptum, seu nullius diocesis, non potest processum

iudicialiter conficere, & causasque ordinarias cognoscere, ac definire, ita Aldan. d. 11. 7. n. 6. ubi se decisiū fuisse refert sub dat. 8. iunij 1619.

Visitare potest Episcopus tanquam Sedis Apost. delegatus Parochiales subiectam Monachis Olivetanis, & hoc debet exprimere, & Abbas potest concedere decreta cumaliter cum Episcopo, sed quatenus sint contraria debent prævalere decreta Episcopi, vt Aldan. d. 11. 7. n. 7. ubi attestatur ita fuisse resolutum in Veronen. 28. Iulij 1628.

Subdelegare potest Episcopus facultatem visitandi Ecclesiam collegiatam exemptam, sed opus est subdelegatione speciali, ex Aldan. d. 11. 7. n. 8. ubi refert decisiū in Lucanæ 1. Februarij 1631.

« Locorum Ordinarij. » Procedere in inferioribus habentibus iura Episcopalia, tenuit Rota in Pijacen. sen nullius iurisdictionis 16. Novembris 1593. coram Cipri. impressa decisi. 798. apud Farinacian. collect. noviss. alias p. 4. diuersar. Aloyf. Ricc. in praxi resolut. s. 18. n. 3. in 2. adu.

Abbat, qui exerceat iurisdictionem in aliquo territorio ex consuetudine immemoriali confirmata à Sede Apostol. non obstat hoc decretum quin possit visitare Ecclesias, Rotæ in Salamantina iurisdictionis 9. Maij 1594. coram Seraphino.

« Remodulorum exempta. » Capellæ regis huic decreto subiacent, quæ referuntur exemptionis, de qua sess. 24. cap. 11. procedit iuxta terminos cap. cum Capellæ, de preb. solum quoad suspensionem, vel excommunicationem, aut interdictum, non quoad visitationem, ita Rota decisi. 744. p. 1. diuersi Couar. praxi. cap. 1. n. 5.

« Privilegijs conservandis. » Non censetur sustulisse nec tem. iudicatum. nec concordiam, vt per Nicol. Gare. de benefic. p. 3. c. 1. n. 202. Non derogat sententiæ, & concordiz, quæ Episcopus à visitatione excludunt, cum enim faciat diuersas derogationes, censetur aliis non expressis noluisse derogare, idem Gare. d. cap. 2. n. 202.

« Et illorum inhibicionibus primitus exclusis. » Non possit Episcopus in visitatione recusari tanquam suspectum, dum tamen in ea processum non compleat, & se intra visitationis terminos contineat, sicut etiam in præparatoria inquisitione non possit vt suspensum recusari, nec probatione, vel allegatione suspicionis impediri, quominus pena extraordinaria, quæ morum correctionem, & emendationem respiciat, visitatos afficere possit, refertur decisiū Thom. Valasc. tom. 1. alleg. iuris, alleg. 70. n. 7. Cnri. Philap. p. 1. s. 7. n. 10. Armendar. d. 11. 6. de visitat. n. 7. & 8. ubi n. 34. secus assertum in visitando modum excellenti.

Consecrationis munus infra tres menses, Episcopi suscipere tenentur.

## C A P V T I X.

1. Doctores de materia cap. agent.

AD maiores Ecclesias promoti munus consecrationis infra tempus à iure statutum suscipiant, & prorogationis ultra sex menses concessæ nulli suffragentur.

1. Vide Sylvest. verb. consecrarij Prælatorum, Sbroz de officio vicarij lib. 2. quæst. 10. Iacob. de Grass. in auct. decisi. lib. 2. cap. 97. num. 32. Rendina in præmissarij recepti. sentent. in. 38. num. 13. Zerol. in praxi Episcop. part. 1. verb. consecrarij Prælatorum, Franc. Leo in thesoro fidei Eccles. p. 1. cap. 3. num. 22. Gonzal. ad reg. 8. Concil. glo. 24. n. 141. Valer. Reginaldus in praxi fidei pænitenti. lib. 32. tract. 2. n. 38. Cam-

pan. in diuersis iuris canon. rub. 6. c. 6. n. 9. Vgolin. de officio Episcopi, c. 2. in princip. a. 2. Mollif. in summa Theologia moral. tract. 6. c. 7. Filiuc. tract. 41. de benefic. s. 23. verif. quidem primis, Castaldus in praxi. cærem. lib. 1. sess. 10. c. 2. n. 3. Sebast. Casar. in resolut. de Ecclesijs, b. v. archiep. p. 1. diu. s. 5. n. 11. Metipsum de officio, & potest. Episcopi, p. 2. alleg. 1. num. 39. latius infra sess. 23. de reformat. c. 2.

« Sed. 29. »  
« equoniam »  
« quidem dicit. »  
« 100. & iustis »  
« res. c. 2. »

Capitula



Capitula Sede vacante nulli dent reuerendas, nisi articulo occasione obtinendi, aut obtenti beneficij Ecclesiastici, sub panis, &c.

## CAPVT X.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Capitulum seu eius Vicarius non potest infra annum dare dimissorias etiam ad primam tonsuram.
3. Capitulum non potest infra annum dare licentiam Episcopo commoranti in ciuitate vt ordines Regulares.
4. Capitulum Sede vacante potest infra annum testimonium idoneitatis facere.
5. Capitulum Sede vacante ante lapsam anni potest facultatem concedere obtinenti licentiam à Sede Apostolica de suscipiendo Ordines cum licentia sui Ordinarj, &c.
6. Vicarius Capituli Sede vacante non potest extorqui commissiones Apost. in forma Dignum.
7. Nec potest expellere dispensationes matrimoniales directas Episcopo, & eius Vicario generali.
8. Vicarias Papae potest Apost. Sede vacante dimissorias impartiri.
9. Capitulum post annum Sedis vacantis litteras dimissorias, & facultatem ordinandi concedere potest in Ecclesia vacante.
10. Dimissorias concedere post annum spectat ad Vicarium capitularem, & non ad Capitulum.
11. Episcopas si esset hereticus ad Capitulum Cathedrali Ecclesiae portans facultas concedendi dimissorias.

12. Capitulum ex causis in Concilio expressis Ordinum interstitia remittere potest.
13. Concilium Prouinciale non potest restringere potestatem Capituli vt non concedat post annum litteras dimissorias.
14. Capitulum Sede vacante intra annum dimissorias ad Ordines dare non potest, etiam si haberet territorium distictum & exemptum.
15. Dimissorias litteras per eius Vicarium concedere potest Capitulum Sede vacante, articulo beneficio iam habito, quam habendu.
16. Articuli occasione beneficij recepti qui dicantur.
17. Articuli occasione beneficij recipiendi qui dicantur.
18. Vicarium Capituli Sede vacante concedens dimissorias intra annum incurrit tantam penam interdicti.
19. Quamuis is, cui concessis dimissorias illis usus non fuisset.
20. Ordinari ad minores Ordines de licentia Capituli Sede vacante intra annum nullo privilegio clericali, praeterum in criminalibus gaudere debent.
21. An possint habere beneficium.
22. Verbum gaudeant, est futur. temporis.
23. Impedimentum hoc perpetuum non est, sed temporale.
24. Episcopum potest reuocare Ordines, qui accepit eius subditum absque suis litteris dimissorialibus.

¶ Scilicet.  
c. 104. cap.  
de tpe. aud  
in 6.  
¶ Infra sess.  
21. de refor  
c. 10.

**N**on liceat Capitulis Ecclesiarum, \* Sede vacante, & infra annum à die vacationis, & Ordinandi licentiam, aut litteras dimissorias, seu reuerendas, vt aliqui vocant, tam ex iuris communis dispositione, quam & etiam consuetudine priuilegi, aut consuetudinis vigore, aliqui, qui beneficij Ecclesiastici recepti, siue recipiendi occasione, & articulo non fuerit, concedere: si secus fiat, \* & Capitulum contraueniens, Ecclesiastico subiacet interdicto: & sic ordinati, si in minoribus ordinibus constituti fuerint, nullo priuilegio clericali, praeterum in criminalibus, gaudeant: & in maioribus verò ab executione Ordinum, & ad beneficium futuri Praelati, sint ipso iure suspensi.

1. Vide Rebuffi in praxi beneficiis, de denotat. n. 67. Emman. S. in apoph. verb. Ordo nam. 20. Casd. Toler. in instrall. sacral. lib. 2. cap. 49. num. 2. Nauarr. consil. 19. alias 27. & consil. 20. alias 28. in nouis, de tempore ordinat. Sayt. in floribus decisi. sub eodem titul. decisi. 21. 22. & 65. Henriquez in summa lib. 10. c. 22. g. 3. Zerolan. praxi Episcop. p. 1. verb. Capitulum, in principio Salzed. ad Bernard. in praxi, c. 26. verb. sine licentia vers. poterit tamen, fr. Emman. in summa. c. 2. c. 14. concl. 2. Thom. Valae. tom. 1. alleg. 5. num. 12. Sanchez opus moral. tom. 2. lib. 7. cap. 1. d. 20. n. 36. Petr. de Ledesma in summa p. 1. tract. de Sacrament. Ordinis cap. 8. vers. 1. Placc. in praxi Episcop. part. 1. cap. 1. num. 13. Azot. instrum. moral. part. 2. lib. 3. c. 49. quesi. 5. Suar. tom. 5. de censuris, disp. 31. sess. 1. n. 20. Foinat. de Sacrament. Ordinis cap. 4. n. 4. Rendina in prompt. recep. sentent. tom. 1. tit. 10. à n. 1. Quantan. in summa Bullar. verb. Capitulum Sede vacante, vers. decimo queto, Salzed. ad Bernard. in praxi, cap. 26. littera C, in nouissim. edit. Frane. Leo in thesaur. fori Eccles. part. 3. c. 8. num. 47. cum seqq. Campan. in dinerfor. iuris canon. vrbis. 9. cap. 7. Aloyf. Ricc. in praxi aucta resolut. 106. & in decisuris Archiepiscop. Neapolitan. part. 4. decisi. 85. Bonacina de Sacrament. distict. 8. quesi. vnic. p. 106. c. 4. num. 23. Ragus. de voce Canon. quesi. 39. num. 2. Bonacina de suspension. in particulari disp. 3. quesi. 1. p. 106. c. 11.

ex num. 2. Nicol. Gate. de beneficiis part. 5. c. 7. n. 93. cum seqq. Monet. de censur. ultimum voluntat. c. 10. num. 164. cum multis seqq. Cardoso in praxi Indicum verb. Capitulum, num. 5. Molin. de lastitia tract. 5. disp. 11. num. 4. Marcel. Vulpe in praxi Indic. Eccles. c. 8. n. 34. & cap. 44. num. 20. Homobon. de Bonis de exarante Eccles. p. 1. tract. 2. cap. 1. quesi. 6. prope fin. Metipsum de officio, & potest. Episcop. p. 2. alleg. 7. n. 10 cum seqq. vbi n. 2. 3. resolut. dimissorias à Capitulo Sede vacante recipi, & redit datas non expirare per ingressum modernis Episcopis, & num. 23. cum multis teneo dimissorias huiusmodi semper valere tam viuente, quam defuncto dante. Mareh. de Sacram. Ordin. tract. 1. p. 6. c. 3. à n. 11. Valenzuel. conf. 107. n. 2. tom. 2.

Capitulum seu eius Vicarius Sede vacante non potest infra annum dare dimissorias, etiam ad primam Tonsuram, vt resolutum Quarant. de verb. Capitulum Sede vacante, vers. decimo quarto, fr. Emman. in sum. tom. 2. c. 14. n. 6. Maiol. de irreg. lib. 4. c. 2. n. 3. Nicol. Gate. de benef. p. 5. c. 7. n. 93. vbi additio, Aloyf. Ricc. in praxi aucta resolut. 106. Monet. de censur. ultimum voluntat. c. 10. n. 174. Nisi concedat ei, qui est praesentatus à patronis laicis ad beneficium Ecclesiasticum iuris patronatus ipsorum, vt illud obtinere valeat, secundum Nicol. Gate. de c. 7. n. 93. Mollecan. sum. Theologia moralis in ill. c. 7. n. 50.



3. Non potest dicto anno durante dare licentiam Episcopo commoranti in ciuitate, vel diocesi, vt ordines Regulares, etiam pteuo examine per ipsum Vicarium facto, ex Rague de vete Canon. quest. 39. num. 4.

4. Potest tamen Capitulum Sede vacante infra annum testimonium idoneitatis facere, vt tenent Nauart. confil. 19. in antiqu. aliis 17. in nouis de tempor. ord. Sayr. in florib. decy. sub ed. tit. decy. 21. Bonacina de Sacram. disp. 8. quest. vnc. p. uell. 4. n. 24. & d. p. uell. 11. num. 24. Galet. in marg. casuum consicm. verb. Capitulum 5. Molin. d. ar. 1. 5. disp. 1. 1. num. 4. vtr. quatuor Marcell. Vulp. d. cap. 44. n. 21. Marchin. d. p. 6. cap. 3. num. 17. & 18. Ciarlin. c. interuers. forens. lib. 1. cap. 46. n. 1. Ego ipse d. alleg. 7. n. 16. Quatant. d. vers. decimo quarto sum. 3. Monet. d. c. 10. n. 182. vbi refert modum Curie Romanæ styllum habere vt Sede Episcopali vacante ipse quoque testimoniales, dentur ab Ordinario vicinior.

5. Potest quoque ante lapsum anni vacationis Sedis obtinere facultatem à Sede Apostolica de suscipiendo Ordines cum licentia suis Ordinarij huiusmodi facultatem subordinatam concedere, vt tenent Nauart. confil. 19. in antiqu. aliis 7. in nouis de tempor. ord. Piasce. d. c. 1. n. 13. vers. Capitulum. Ego ipse d. alleg. 7. num. 14. Diana p. 5. tract. 10. resolut. 40. vers. 3.

Potest infuper anno durante Episcopo extero concedere exercitium Pontificalium, & ordinacionem propriorum subditorum, non tamen subditorum vacantis Sedis, vt resoluunt Henric. in sum. lib. 10. c. 22. 1. Quatant. d. verb. Capitulum Sede vacante, p. 11. Marc. Ant. Genuen. in praxi Archiep. Neapolit. c. 87. n. 33. Piasce. loco proxime citato, Nauart. confil. 17. de temp. ord. Molle. in sum. tract. 1. c. 1. n. 18. Marchin. d. p. 6. c. 3. n. 16.

Sede Episcopali vacante pro suscipiendis Ordinibus infra annum non est adendum vicinior, vel Metropolitani, sed ad eundem eisdem Sedes ipsa postolica, vt refert decium Nicol. Garc. d. p. 5. c. 7. n. 93.

Vicarius Capituli Sede vacante executioni demandare potest litteras Episcopo per S. Congregationem directas, & ab illo non exequitur, vt per Aldan. compend. resolut. canon. lib. 2. tit. 3. num. 1. vbi dicit ita fuisse decium in S. Congreg. Episcop. sub die 10. Aprilis 1615.

6. Vicarius huiusmodi Capituli Sede vacante non potest exequi commissiōnes Apostolicas in forma Dignum, & alias directas Episcopo, vel eius Vicario generali intulit officij, vel sub nomine dignitatis, ex eodem Aldan. citato loco, vbi testatur resolutum sub die 1. Augusti 1631.

7. Nec potest expedire dispensationes matrimoniales directas Episcopo, & eius Vicario generali, vt contra Sanchez de matrim. lib. 8. disp. 17. n. 29. tenet Aldan. d. loco, referens decium sub die 24. Maij 1621.

8. Et sic iam hodie Capitulum Sede vacante exequi non potest causas Vicario Episcopi delegatas, nisi in commissione exprimeretur nomen diocesis tantum, v. g. Vicario Brachatesi, quia dum Sede vacat, Vicarius est officialis illius diocesis ita nouissime Marcell. Vulp. in praxi iudic. forens. lib. 1. cap. 44. n. 6.

Vicarius Papæ non prohibetur etiam statim post vacantem Sedem Apost. dictas dimissorias impartiri, eo quod hoc decretum minimè restringit iurisdictionem Sedis Apost. quamuis vacantis, pro vt resoluunt Malo de irregular. lib. 4. cap. 6. Henric. lib. 10. cap. 22. 4. Salzed. d. cap. 2. lib. 1. c. vers. poterit. Campana d. 8. n. 6. Ego ipse d. alleg. 7. n. 23. Marcell. Vulp. d. c. 8. n. 34. & n. 34. & c. 44. n. 20. in fine.

Barbof. Collect. in Concil. Trid.

[Infra annum, &c.] Capitulum post annum Sedis vacantis litteras dimissorias & facultatem ordinandi concedere potest in Ecclesia vacante, sicut decium attestat Nicol. Garc. d. p. 5. cap. 7. n. 93. que profunt etiam finita Capituli auctoritate, Bonacina d. puncto 11. n. 27. Alzed. p. 2. cap. 5. n. 91.

Dimissorias post annum concedere spectat ad Vicarium Capitularem, & non ad Capitulum, vt resoluunt Aldan. d. tit. 3. num. 5. referens sic fuisse resolutum in S. Congreg. Episcop. in Neapolitana sub die 1. Ianuarij 1604.

Episcopus si est notorie hæreticus, ad Capitulum Cathedralis Ecclesie pertinet facultas concedendi dimissorias, vt refert decium Nicol. Garc. d. p. 5. cap. 7. num. 93.

Capitulum Cathedralis, non autem eius Vicarius, in casibus in quibus eadem Sede Episcopali vacante licet per hoc decretum dimissorias concedere, potest etiam ex causis in Concilio expressis Ordinum interstitia remittere, ex Aldan. d. tit. 3. n. 6. vbi refert sic decium sub die 17. Maij 1600. & ibi etiam habetur Vicarium Capituli non posse etiam ex causis in Concil. expressis Ordinū interstitia remittere, cum non possit magis, quam Vicarius Episcopi.

Concilium Prouinciale non potest restringere potestatem Capituli, vt scilicet non concedat post annum litteras dimissorias ordinandis ad titulum patrimonij, vel pensionis; sed hæc in te obseruandum est c. 2. sess. 1. de reform. quod docet, obtinentes patrimonium, vel pensionem non promouendos nisi Episcopus pro necessitate, vel commoditate suarum Ecclesiarum iudicauerit eos adimendos esse, vt refert decium Garc. d. p. 5. cap. 7. num. 93.

[Etiam cuiusvis privilegij, &c.] Non potest Capitulum Sede vacante infra annum dimissorias ad Ordines dare, etiam haberet territorij dissipationem & exemptum ob immemorabilem possessionem, & sint iudices ordinarij, ita Quatant. d. verb. Capitulum Sede vacante, vers. decimo quarto, Aloyf. Rice. in decy. curie Archiep. Neapol. decy. 185. p. 4.

3. Arctatus non fuerit.] Arctatis beneficiis tam habitis, quam habendis posse Capitulum Sede vacante per Vicarium ab eo electum intra annum litteras dimissorias concedere, tenent Salzed. d. cap. 26. lit. C. vers. poterit, Garc. d. p. 5. c. 7. n. 93. Molin. d. tr. 4. disp. 1. n. 4. vers. quatuor, Zerol. in praxi Episc. p. 1. verb. Capitulum in princ. vers. secundum, Quatant. d. vers. decimo quarto, Monet. d. c. 10. n. 182. vbi resoluunt posse huiusmodi Capitulum pro arctatis litteras dimissorias ei concedere, qui habet Episcopum, à quo ratione originis, domicilij aut alterius beneficij compatibilis ab eo recepit illas posse obtinere.

Arctati occasione beneficij recepti illi dicuntur, qui obtinent aliquod beneficium requirens beneficium personale, ratione cuius de iure, consuetudine, privilegio, statuto Ecclesie, vel fundacione intra annum tenentur se promoueri facere, vt resoluunt Nicol. Garc. d. p. 5. cap. 7. n. 93. Vgolin. d. punct. Episc. cap. 26. 30. n. 5. vers. & primi. Aloyf. Rice. in praxi aucta resolut. 98. exemplificantes in eo, qui obtinet parochialem Ecclesiam, quod sit arctatus ad sacerdotium intra annum, & in eo qui obtinet canonicatum ad Ordinem illi annexum, & in aliquibus beneficiis, seu capellanis requiruntibus ex institutione secularem personalem, seu aliquem Ordinem, latè Monet. de com. vti, voluit c. 10. n. 166. cum multis seqq. vbi cum Garc. & Vgolin. d. citatis, idem eadem ratione dicendum putat, vbi Ordo suscipiendus beneficio est ita annexus, vt tempore promotionis in eo constitutus esse debeat, qui beneficium obtinet sed impetrans dispensatus fuit, vt hoc non obstat huius

huiusmodi beneficium posset obtinere, vel ubi in litteris contineretur claus. *Non obstantibus aliquibus*, &c. et quæ essentibus gratia nostra impedire valent, quomodolibet, vel differri, aut similis.

17. Arelati verò occasione beneficij recipiendi illi dicuntur, qui habent tunc, seu sunt vocati ad aliquod beneficium vacans, seu capellaniam, quæ tamen requirit actum certum Ordinem, quo illi carent. Vel illi dicuntur, qui cum sint ordinati prima tonsura, sunt præsentati ad beneficia: ita Aloy. Ricc. *de resol.* 98. Monet. *cap.* 10. n. 173. Vgol. *lib.* 2. n. 5. Nicol. Ricc. *cap.* 7. n. 99. & 100. vbi num. 101. dicitur electum in concursu ad beneficium curatum, cuius collatio facta est à Papa, non posse interim dici arelatum, quia occasione beneficij recepti, quam recipiendi &c. num. 102. pariter resoluit non dici arelatum occasione beneficij recipiendi illum, cui aliquis vult resignare aliquod beneficium requirens actum Ordinem, quo ille caret, de quo etiam Aloy. Ricc. *de resol.* 98. n. 2. & 3. ac Monet. *cap.* 100. num. 176.

18. §. Capitulum contraveniens, &c.] Vicarius Capituli Sede vacante concedens dimissoria intra annum, non incurrit penam suspensionis per annum, iuxta *cap.* 10. sess. 23. sed tantum penam interdicti, iuxta hoc decretum Franc. Leo in *thesauris fidei Eccl.* p. 3. *cap.* 8. n. 48. Molin. *dist.* 5. disp. 1. n. 4. ita quod non prohibeatur concedere alias dimissorias, Rot. in *Burgis. Canon.* 17. *Octob.* & 18. *Novemb.* 1586. etiam *Capit.* ubi etiam fuit dictum quod casu, quo hoc decretum imponeret penam suspensionis, aliquidamen dimissoria dare post annum valent, si non sit declaratus suspensus, sed sit occultus, & roletatus.

19. Vicarius Capituli Sede vacante concedens intra annum dimissorias, incidit in penam huius decreti, quamvis is cui concessit, vltus non fuerit, nam actus fuit perfectus quoad concedentem, per quem non stetit, ut refert decium Nicol. *Capit. in addit. ad cap.* 7. num. 92. Marchin. *lib.* 2. *cap.* 3. num. 17.

§. *Et sic ordinati, &c.*] Ordinatos ad minores Ordines de licentia Capisoli Sede vacante intra annum nullo privilegio clericali, præstitum in criminalibus, gaudere debere, tenent Nauar. *confil.* 20. alias 28. *an nonus*, sub 112. de tempor. ordin. Saytan *in servit. de resol.* *lib.* 2. *cap.* 10. *de resol.* 22. in princ. Hentique *in sum. lib.* 3. *cap.* 38. §. 2. *lit. C.* Quatant *in sum. Bullar.* *verb.* *Ordo*, *vers.* *secundo limita*, Tolet. *in instrum. Sacerd.* *lib.* 2. *cap.* 9. *vers.* *secunda*, Lessius *lib.* 2. *cap.* 34. sub n. 94. Mart. *de iurisd.* *lib.* 4. *cap.* 149. n. 8. Campan. in *diversis Canon.* *rub.* 9. *cap.* 2. n. 9. Thom. Valasc. *tom.* 1. *alleg.* 45. n. 19. & 20. Franc. Leo *cap.* 3. n. 47. Marchin. *lib.* 2. *cap.* 3. n. 12. vbi subdit hanc privationem privilegij clericalis hodie non incurri nisi post iudicis declarationem, iuxta constitutionem S. D. N. Urbani VIII. Contra male promotos, Cevallos *in summa de iurisd.* *tom.* 4. *cap.* 897. n. 103. 1. vbi dicit textum in præfenti loqui de ordinato ab Episcopo alieno cum litteris inferiorum Prelatorum.

An possint sic ordinati habere beneficium vide Flamin. *Patil. de resignat. benef.* *lib.* 4. *quest.* 2. num. 58. Nau. *luc.* *proxime citato*. Quatant. *de verb. Capitulum Sede vacante*, *quest.* 10. *vers.* *hanc contingit*.

§. *Gaudent*, &c.] Hoc verbum esse futurum temporis, ac proinde per illud non insinui iusto iure parvam, resolunt Nauar. *de resol.* 28. Sanchez *de matrim.* *lib.* 7. *disp.* 46. num. 18.

§. *Ad beneplacitum esse Prelati*, &c.] Impedimentum hoc perpetuum non est, sed temporale, donec scilicet aliud placeat futuro successori, tenent Salzed. *cap.* 26. *vers.* *hinc licentia*, *vers.* *hinc an non dimissoria*. Suar. *tom.* 5. *de censur.* *disp.* 31. *sect.* 1. num. 20. Petr. de Ledesma p. 1. *tract.* *de sacram. Ordini*, *cap.* 8. *concl.* 5.

Possit Episcopus ratificare Ordines, quos accepit eas subditus absque suis litteris dimissorialibus, dicit Fr. Emmanuel *in summa* *tom.* 2. *cap.* 14. num. 13. contra Rebuffan. *in præf. benef.* *tit.* *de formalit. dimiss.* num. 9.

*Facultates de promouendo continere debent expressam causam, ob quam alienum accedere debeat Episcopum.*

## CAPVT XI.

1. *Dollares de materia cap. agentis.*  
2. *Facultatem habens à Papa promouendi à quocunque, non potest promoueri ab Episcopo in aliqua diocesi sine licentia Episcopi illius diocesis.*  
3. *Facultas suscipiendi Ordines à quocunque sine dimissoria proprii Episcopi non confertur remouit, quoniam causa concessio cesset.*

4. *Regularis Superior quomodo subditi Regulari dimissoria ad Ordines condere debeat.*

*Et in dissensum causa rationabilis exprimitur, quare proprius Episcopus dimissionem nolit, aut nequeat dimissum ordinare, ibid.*

5. *Dimissoria nemini non examinata concedenda.*

**F**acultates de promouendo à quocunque, non suffragentur, a nisi habentibus legitimam causam, ob quam à propriis Episcopis ordinari non possint, litteris exprimendam: & tunc non ordinentur nisi ab Episcopo in sua diocesi residente, aut pro eo Pontificalia exerceat, & diligenti prius examine.

1. Vide Piasce. in *praxi Episc.* p. 1. c. 1. n. 12. pag. 29. Campan. in *diversis Canon.* *rub.* 9. *cap.* 7. n. 4. Thom. Valasc. *allegat.* *luc.* *tom.* 1. *alleg.* 5. num. 52. *concl.* 5. & facit per me adducta de officio. & potest. Episc. p. 2. *alleg.* 7. num. 18. *concl.* 5. & præcipue num. 21.

2. Facultatem habens à Papa promouendi à quocunque non potest promoueri ab Episcopo in aliqua diocesi sine licentia Episcopi illius diocesis per hoc decretum, nisi Episcopus illius diocesis constitueret suum Vicarium illum Episcopum exequi ut pro se promoueret, sicut non sufficit simplex licentia, sed constitutio in sui locum requiri-

tur, & probatur ex hoc cap. ibi, vel ab eo quod pro eo, & cità decilum refert Aldan. in *compendio Canon.* *resol.* *lib.* 1. *tit.* 4. num. 3.

Causa verò, quæ adductus Papa licentiam elargitus est suscipiendi Ordines à quocunque sine dimissoria proprii Episcopi, si postea cesset, non propterea censenda est reuocata prædicta facultas, vt nequeat amplius impetrari ea vi, & sequè promoueri facere à quo maluerit, ita decilum refert Campan. *cap.* 7. num. 5.

Superior Regularis, qui litteras dimissorias subdito suo item Regulari ad Ordines dare debet, ad Episcopum

Episcopum dioecesanum illius monasterij, in cuius familia ab iis, ad quos pertinet, is Regularis positus est, renetur Episcopo dioecesano absente, vel ordinationes non habente, ad quemcunque alium Episcopum illi dimissorias abique fraude concedere, expressa in illis huiusmodi causa absentie dioecesani Episcopi, vel ordinationum ab eo non habendarum, dum tamen ab eo Episcopos qui Ordines contulerit examinentur quoad doctrinam; contrauentes autem officij, & dignitatis, seu administrationis, ac vocis actiue, & passiuę privationis, ac alijs arbitrio Sanctissimi reatuas penas incurrent; ita Clemens VIII. inuolabiliter observari mandavit sub die 15. Martij 1596. ut reserunt Capuccin. in addit. ad compend. verb. Ordines sacri. 5.4. in fine Piassec. in praxi Episcop. part. 1. cap. 1. num. 14. Vgolin. de officio Episcop. cap. 26. §. 20. r. 8. Campanan. diuers. ser. iuris Camerici rubr. 11. c. 13. n. 37. Fr. Ludovic. Miranda in manuali Pralatorum tomo 1. quest. 28. art. 2. Hieron. Roderic. in compendio resolat. regular. resolat. 106. num. 15. Ego ipse d. allegat. me 7. num. 18.

*Nisi habentibus legitimam causam, &c.* In litteris dimissoriis debere causam exprimi rationabilem quare proptius Episcopus dimittens nolit, aut nequeat dimissum ordinare, probat cap. 1. de tempor. ordin. lib. 6. & videtur insinuate Concilium in praesent. quare iura explicat Thom. Valac. d. alleg. 5. n. 53. & 54. licet ibidem ex Rebuffin. praxi tu. de iur. dimiss. num. 28. & Salzed. ad Bernard. cap. 29. verb. sine licentia, vers. oportet, asserat in aliquibus prouincis esse consuetudine receptum, vt nulla causa assignetur.

*Et diligenti prauo examine.* Nemini non examinato concedendas esse dimissorias; statui Concil. infra cap. 3. sess. 23. de reformat. & ab extraneo vigote litterarum dimissorialium quemuis non ordinari, nisi diligenti prauo examine, deciditur in hoc cap. ex quibus ita iunctim consideratis ab utroque debere examinari ordinandum, resoluunt Piassec. d. c. n. 11 pag. 29 Campan. d. rubr. 9. c. 8. n. 43. vers. sed ne. Bonacina de Sacrament. disp. 8. quest. vltima, p. vlt. 4. n. 33. Gutierrez canon. lib. 1. c. 26. n. 24. Ego ipse d. allegat. 7. n. 22.

*Facultates de non promouendo, praterquam in casibus à iure expressis concessis, ad annum tantum suffragentur.*

## C A P V T X I I.

**F**acultates de non promouendo, \* praterquam in casibus à iure expressis, concessis, ad annum tantum suffragentur.

*a Cap. licet canon. & cap. cum ex eo de elect.*

**V**ide metipsum de officio & potest. Parochi. cap. 5. a n. 14. vbi cito hoc decretum nonnullis Steph. Weyms ad consuet. 2.4. ex aliquo iure desumptis.

per Concil. Tridentinum constit. 4. pag. 15. cum seqq. in 6. vbi innouat Clem. vi. de aiaz. & qualis per hunc text. Concilij. & n. 200. fine, inquit huius decreti.

*A quocunque presentati non instituantur, nisi prauo examine Ordinarij, & approbatione, exceptis ceteris.*

## C A P V T X I I I.

1. Approbatio, & examinatio ab Episcopo facienda non requiritur in beneficiis simplicibus, quos non collatio liberè spectat ad inferiores.
2. Examinando de novo sunt capis beneficiari in quolibet ascensu.
3. Examen requisitum in hoc decreto dicitur de forma, & debet precedere.
4. Examen novum requiritur in quolibet ascensu, qui sit in aliquibus Ecclesijs.
5. Examen, de quo in hoc decreto, requiritur in beneficiis receptionis in quolibet ascensu.
6. Presentari ad beneficia simplicia, absque prauo examine Episcopi, insitum non possunt ab us, ad quos institutio spectat.
7. Beneficia in Ecclesijs patrimonialibus, siue receptionis, numerati, & non numerati, nullas consequi potest sine prauo examine, & approbatione Episcopi.
8. Beneficia fructueria obtineri non possunt, nisi prauo examine, & approbatione Episcopi.
9. Examen novum non est necessarium in promotionibus faciendis de beneficiis ex causa permutationis.
10. Examen novum requiritur in permutatione de beneficio curato, & simplici.
11. Examinare non potest Episcopus ad beneficium simplex illud, quem iam examinaverat pro Ordinis sacri promotione.
12. Promissus à Papa in forma gratioli de simplici beneficio sacrum Ordinis anacum habente non debet

examinari ad eundem Ordinem suscipiendum.

13. Examen eius, qui est presentatus à patrone, de cuius patronatus validitate in petitorio controuertitur curam Episcopo debet ipse admittere.
14. Presentatio soli Episcopo facienda est ad effectum examinis dumtaxat si institutio legumine pertinet ad inferiorem.
15. Abbates, & alij etiam omnes iurisdictionem habentes ordinarium non possunt instituire in beneficiis simplicibus presentatum à patrone absque prauo examine Episcopi.
16. Collatum beneficium simplicium in Ecclesijs exemptis obtinentes non tenentur eos, quibus dicta beneficia conferre intendunt, Episcopis presentare.
17. Ecclesie parochiales aut curata subiecta militibus, S. laevis Hierosolymitanis, quomodo prouidentur.
18. Examinatus, & approbatus semel ad unum beneficium, non est amplius examinandus ad aliud simile.
19. Promissus in forma Dignum, si per duas vices tantum non idoneus ab examine fuerit reiectus, non possit tertio vice approbati.
20. Parochi in Ecclesijs exempta animarum curam exercere intendentes prius approbandi, & examinandi sunt ab Episcopo.
21. Approbatus, & promissus ab antecessore de Ecclesia parochiali, potest ab Episcopo successore iterum examinari superueniente rationabili causa.

Barbosi. Collect. in Concil. Trid.

22. *Examinandi non sunt de literatura ad Canonica-  
tus Cathedralis Ecclesiae qui Diaconi, Subdiaconi,  
et Presbyteri fuerint.*  
23. *Canonicus semel examinatus in Vrbe, non est iterum  
examinandus ad alium Canonatum similem.*  
24. *Episcopus cui commissum est examen, an possit al-  
lud delegare.*

25. *Appellari non potest ad effectum euicandi examen-*  
26. *Appellatio non tollitur a mala relatione, & gra-  
uamine, ac repropositione examinationum.*  
27. *Præsentatus, seu electus ad beneficium simplex po-  
test absque si metus sit, ab Episcopo uisitari.*  
28. *Doctus non excusatur ab examine quando peto  
præferri de aliqua Ecclesiæ parochiali.*

¶ In his l. l.  
25. c. 1. de  
reform.

¶ Vide l. l.  
24. c. 1. de  
receptio vi-  
deat scuo-  
cari.

**P**RAESENTATI, seu electi, vel nominati à quibusvis Ecclesiasticis personis, etiam & Sedis Apostolicæ Nunciis, ad quævis Ecclesiastica beneficia non instituuntur, \* nec confirmentur, neque admittantur, etiam prætextu cuiusvis priuilegij, seu consuetudinis, etiam ab immemorabili tempore præscriptæ, nisi fuerint prius à locorum Ordinariis examinatis & idonei reperti. *a Et nullus appellationis remedio se tueri possit, quo minus examen subi-  
re teneatur. b Præsentatus tamen electis, seu nominatis ab Vniuersitatibus, seu Collegiis*

1. **A**pprobatio & examinatio ab Episcopo facien-  
da non requiritur in beneficiis simplicibus,  
quorum collatio libere spectat ad inferiores, ita  
decisum referunt Nicol. Garc. de benef. p. 9. cap. 3.  
num. 10. Campan. in diuersis Canon. rubr. 5. cap. 3.  
num. 6. Mallob. in praxi habendi concursum reg. 10.  
dub. 1. num. 2.

2. Examinandi de nouo sunt, & per Ordinarium  
approbandi excepti beneficiari in quolibet ascensu,  
vt refert resolutum Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glof. 34.  
num. 74.

3. Examen requisitum in hoc decreto dicitur de  
forma, & debet præcedere, Rota in Calaguriana  
beneficij 7. May 1584. coram Clemente VIII. & in  
Calaguriana de Ormis 12. Octobris 1587. coram  
Card. Pamphilio sen. & in alia Calaguriana beneficij  
de Naro 5. Decembris 1588. coram Camillo.

4. Examen nouum requiritur in quolibet ascen-  
su, qui fit in aliquibus Ecclesiis occurrente vaca-  
tione Canonici, ad quem solet institui antiquis  
portionariis, & portionem antiquior beneficiat-  
us, ad beneficium antiquior expectans, ita dicit  
resolutum Nicol. Garc. de beneficiis, part. 9. cap. 3.  
num. 19.

5. Examen, de quo in hoc decreto, requiritur  
in beneficiis receptiuis in quolibet ascensu, nec suffi-  
ciat quod semel sit examinatus in ascensu ad dimi-  
diam portionem, qua nouum examen requiritur,  
vbi de dimidia ascendit ad integram; Rot. in Ca-  
laguriana de Ormis 12. Octobris 1587. coram Card.  
Pamphilio sen. & alia Calaguriana indultu de Vi-  
lino 12. Ianuarij 1598. coram Scraphone. in impressis  
decis. 1153.

6. Præsentari ad beneficia simplicia, absque præuio  
examine Episcopi, institui non possunt ab iis, ad  
quos institutio spectat, iuxta hoc decretum, ita  
refert decisum Nicol. Garc. de benef. part. 9. cap. 3.  
num. 19. ad 2.

7. Beneficia in Ecclesiis patrimonialibus, siue  
receptiuis, numeratis, & non numeratis, nullus con-  
sequi potest, nisi præuio examine, & approbatione  
Episcopi, & cum illis, quibus in prædictis Ecclesiis  
per Episcopum cura animarum demandata & reser-  
uari debet cap. 13. sess. 24. de reform. ita dicit resolu-  
tum Nicol. Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 183.

8. Beneficia scriptoria in Ecclesiis patrimoniali-  
bus, siue receptiuis tam numeratis, quam non nu-  
meratis, obinerti non possunt, nisi præuio examine,  
& approbatione Episcopi, iuxta hoc decretum,  
ita refert decisum Nicol. Garc. d. p. 9. cap. 3. num. 19.

9. Examen nouum non est necessarium in promou-  
tionibus faciendis beneficiis ex causa permutationis,  
vt tenet Flamin. Parisæ de reformat. benefic. lib. 8.  
q. 91. g. num. 95.

10. Examen nouum quoad Parochialem requiritur  
in permutationibus, quæ sunt de beneficio sim-  
plici, & curato, licet non necessarius concursus  
vt refert decisum Nicol. Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 162.  
cum seqq.

11. Episcopos non potest denuo subiacere examini  
pro simplici beneficio illum, quem iam examina-  
uerat pro Ordinis facti promotione, sicut resolu-  
tum Nicol. Garc. d. p. 9. cap. 3. num. 15. Homobon. de Bo-  
nis de examine ecclesiasticæ etatis. 2. cap. 3. quæst. 35 in  
fine. Mallob. d. praxi, habendi concursum, reg. d. 10.  
dub. 10. n. 1. & 2.

12. Prouisus à Papa Romæ in forma gratiæ de  
simplici beneficio sacrum Ordinem annexum ha-  
bente, non debet tursus ab Episcopo examinari, si  
adiunctum Otidiem suscipere intendit, prout tenet  
resolutum Campan. d. rubr. 5. cap. 3. num. 26. Homobon. de  
Bonis d. etatis. 2. quæst. 35. in fine.

13. Examen eius, qui est præsentatus à patrono, de  
cuius patronatus validitate in petitorio controuer-  
titur coram Episcopo, debet ipse admittere, facta  
tamen per ipsum Episcopum protectione de iu-  
ribus suis, & sine eorum præiudicio, vel committere  
alteri Episcopo vicini, vt refert decisum Nicol.  
Garc. d. part. 9. cap. 2. num. 19.

14. Institutio si legitime pertinet ad inferiorem, ita  
vt non dependat ab aliquo iure patronatus, quod  
per Concil. sublatum est cap. 9. sess. 25. de reformat.  
præsentatio soli Episcopo faciendi est ad effe-  
ctum examinis dumtaxat, non attenta quacunque  
consuetudine immemorabili in contrarium, prout  
hic sanctum est, ita Nicol. Garc. d. part. 9. cap. 3.  
num. 19.

15. Abbates, & alij, etiam omnem iurisdictionem  
habentes ordinariam, non possunt insistere in  
beneficiis simplicibus præsentatum à patronis  
absque præuio examine Episcopi, ex hoc decreto,  
& cap. 9. sess. 25. de reformat. & aliter facta institu-  
tio est nulla, ex eodem cap. 9. etiam si præsen-  
tationes fiant coram Abbatibus, & aliis exem-  
ptionem à fundatione prætendentibus, si tantum  
illis exemptionibus imitantur. Ita refert decisum  
Aldan. in compend. canoniarum resolut. 2. tit. 5.  
num. 3.

16. Collationem canonicarum, & aliorum simpli-  
cium beneficiorum in Collegiatis, vel aliis Eccle-  
siis exemptis à iurisdictione Episcoporum obten-  
nentes, nullo decreto Concilij tenentur, eos qui-  
bus dicta beneficia conferre intendunt, Episcopis  
præsentare, vt ab eis approbentur præuio exami-  
ne, ita ait resolutum Aldan. etate loca.

17. Ecclesiis parochialibus, aut curatis vacanti-  
bus, quomodo modo subiectis militibus sancti Ioan-  
nis Hierosolymitani, tenentur ipsi præsentare ad  
vnam

vnamquamque earum Sacerdotem idoneum loci Ordinatio, vt ab eo instituat, & quousque non praesentauerit, copulatur Ordinatio vnum Vicarium, qui interea animarum curam agat. praesentatque idem Ordinarius dictis militibus breuem aliquem terminum ad praetendendum dictum Sacerdotem, alioquin eo clauso ordinarius conferat Ecclesiam huiusmodi personis sibi bene visis secundum eorum naturam, vel in titulum perpetuum, vel amouendam, ita Aldan. d. 11. §. 1. vbi refert sic decissum in S. Congreg. Episcop. in vna Perusina sub die 17. Iovarii 1587.

28. Examinatus, & approbatus semel ad vnum beneficium simplex, non amplius examinandus est ad aliam simile beneficium, canonicatum, vel dignitatem, vt resoluunt Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 4. n. 84. Aloys. Ricc. in praxi fore. eccles. decr. 4. 19. m. 1. eda. alibi resolut. 3. 16. an 2. edit. Ego ipse de officio & potest. Episcop. p. 3. allegat. 60. n. 89. me citato in illo loco Mallobr. in praxi habendi concursum, pralud. 3. dub. 3. n. 30. Homobonide Bonis in ex amine ecclesiast. tract. 2. c. 3. §. 31. in fine, quod de stylo Curiae procedit inspecta verò Concilij Trident. sanctione contrarium (saltem in partibus obsequendum) vetius esse concludit Rota apud Seraphin. decr. 1323. & resoluunt Campan. in dinesor. iuris Canonici. rubr. 5. cap. 3. n. 8. & Mallobr. d. dub. 3. n. 32.

19. Episcopus potest procedere ad executionem litterarum Apollatad fauorem illius, qui eas obtinuit in forma Dignum, cum clausula, si per diligentem examinationem illum idoneum repereris, etiam si per duas vices tanquam non idoneus ab examine fuerit reiectus, non tamen vti talis renunciatus, si tertia vice fuerit admittus, & approbatus, dummodo infra sex menses à die datur litterarum examen subierit, ex Aldan. d. 11. §. 1. n. 6. vbi attestatur ita resolutum in Nollus 19. Nouembrii 1628.

20. Parochi in ecclesia exempta animarum curam exercere intendentes prius approbandi, & examinandi sunt ad Episcopum, iuxta dispositionem cap. exemptionem, de priuilegiis lib. 9. Ita Aldan. d. 11. §. 1. n. 7. referens sic decissum in Capmaque 12. Iugii 1629.

21. Approbatus, & prouisus ab antecessore de Ecclesia parochiali potest ab Episcopo successore iterum examinari, si interueniente rationabili causa, ex Aldan. d. 11. §. 1. n. 8. vbi dicit ita fuisse resolutum in Placentina 26. Augusti 1618.

22. Examinandi non sunt de litteratura illi, qui Subdiaconi, vel Diaconi, aut Presbyteri sunt, petuntque admitti ad Cathedralis Ecclesiae canonicatus, qui cum ordinem sacrum, quem ipsi habent, requirunt, sibi in forma Dignum collatos; ij verò, qui sacros Ordines nodum fuisseperunt, examinandi sunt an illa habeant adiumenta doctrinae, quae ex praefati-

pto 3 Concil. Trident. necessariae sunt illi sacro Ordini, qui canonicatus, quem consequi volunt, erit annexus. Ita refert decissum Nicol. Garc. de beneficiis pari. 6. cap. 2. n. 214.

Canonicus semel ab examinatorebus Vbi scum canonicatum adeptus est examinatus, & idoneus repperus, si eo dimisso alium canonicatum obtinuerit, non est iterum examinandus, secundum Aldan. d. 11. §. 1. n. 10. vbi refert sic fuisse resolutum in Annen. 6. Iulij 1592.

Episcopus, cui commissum est examen per litteras Apostolicas alicuius, qui beneficium simplex obtinuit, poterit illud delegare, non obstante quod fuerit in litteris eius conscientia onerata, vt per Aldan. citata loco.

Et nullus appellacionis remedio, &c. Appellari non posse ad effectum euitandi examen, tenent per hunc text. Azeved. ad lib. 1. n. 4. tit. 16 lib. 3. nova recap. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 9. n. 1. in anno, contra nullitates, n. 184. Nicol. Garc. de benef. p. 9. cap. 2. n. 142. Mallobr. in praxi habendi concursum reg. 5. dub. 5. a princ. Ego ipse de officio & potest. Episcop. p. 3. alleg. 72. n. 124.

Non tolli tamen appellationem à mala relatione & grauamine, ac reprobatione examinatorum, asserunt Gonzal. d. loco n. 186. Mallobr. d. dub. 5. n. 11. Rot. decr. 10 p. a. dinesor. Gregor. X v. decr. 515 & 538.

Præsentatus tamen, &c. Pzfentatum, seu electum ad beneficium, posse absentem ab Episcopo institui, si ei norum sit esse idoneum notorie, veluti quia Doctor est in aliqua Vniuersitate studij generalis graduatus, cumque examine non indigere, resoluunt Henricquez in summ. lib. 10. cap. 18. in princ. Einman. S. in aphor. verb. examen. Cened. d. Decretum collect. 15. n. 3. Nicol. Garc. de benef. p. 4. cap. 1. à n. 16. Ego ipse d. alleg. 60. n. 85.

Doctorem verò, aut Licentiarum in Theologia, vel iure Canonico, & in publica Vniuersitate graduatum, non excusari ab examine, quando petit prouideri de aliqua Ecclesia parochiali, resoluunt Lambettin. de irreg. p. 2. lib. 2. quest. 11. art. 3. n. 5. Reboll. de priuilegiis lib. 1. priuilegiis 86. n. 4. Flamin. de resen. benef. lib. 3. quest. 9. n. 83. cum segg. Vgolin. de offic. Episcop. c. 50. §. 6. & §. 10. n. 6. Lell. de instit. lib. 2. cap. 34. n. 82. Aloys. Ricc. decr. curia Archiep. Neapol. 1. decr. 139. Cened. d. collect. 15. n. 3. decissum refertur Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 4. n. 10. Nicol. Garc. de beneficiis p. 9. cap. 2. n. 103. Piafcan praxi Episcop. p. 2. c. 5. n. 17. vers. Dilect. Aloys. Ricc. d. resol. 35. n. 1. Prosper de Angulino in addit. ad Quarant. in summ. Bullar. lib. 1. benefic. paroch. collatio, quest. 1. Zecol. in praxi Episcop. p. 2. verb. Dilect. §. 1. Ego ipse d. allegat. 60. n. 86.

Cause ciuiles exemptorum, Clericorum secularium, & Regularium degentium extra monasterium, videantur ab Episcopis, vt deputatus à Sede Apostolica.

# CAPVT XIV.

1. Doctores de materia cap. agentis.
2. Regulares iuxta eorum priuilegia coram suis Superioribus, vel Conseruatoribus sunt commendandi.
3. Regulares omnes in ciuitatibus existentes Conseruatores sibi eligere debent, & semel electos non nisi in Capitulis provincialibus mutare possunt.
4. Canonici Regulares, qui praeficiuntur aliquibus Parochialibus Ecclesiis, si ibi distinguuntur extra Sacramentorum administrationem, à suis Superioribus Colloq. in Concil. Triul.

5. ribus tantum sunt puniendi.
6. Caprehenduntur Regulares multis Regni Portugallia.
7. Regulares ad interueniendum orationis 40. horarum in Cathedrali non possunt Ordinarij costringere.
8. Causa mercedum, id est stipendium operarum solvendum.
9. Miserabiles persona qua.
10. Habet locum quando priuilegium exemptionis est loco certo circumscriptum.

a lib. 2. de  
exce. de pri-  
vileg. cap. 1.  
vid. post li-  
um huius  
lib. 1. de  
fcl. 1. de  
reorm. c. 6.  
in fin.

**I**N exemptionum causis constitutio Innocentij I V. quæ incipit, \* Volentes, in generali Concilio Lugdunensi edita servantur, quam eadem sacrosancta Synodus innouandam censuit, & innouat: addendo insuper, a in civilibus causis mercedum, lo & miserabilium personarum clericis secularibus, aut regularibus extra monasterium degentes, quomolibet exempti, etiam si certum iudicem, à Sede Apostolica deputatum, in partibus habeant: in alijs verò, si ipsum iudicem non habuerint, & eorum locorum Ordinarius, tanquam hoc ab ipsa Sede delegatis, conueniri, & iure medio ad soluendum debitum cogi, & compelli possint: priuilegijs, exemptionibus, Conseruatorum deputationibus, & eorum inhibitionibus aduersus præmissa nequaquam valiturus.

1. **V**ide Paul. Fufe. de visura lib. 2. c. 5. n. 44. c. 16. n. 1. Salced ad Bernard. in practica cap. 3. Ioan. à Cruce de statu relig. lib. 2. cap. 10. dub. 6. Nauarr. comment. 2. de Regular. n. 63. Narbona l. 59. gloss. 1. n. 230. in 4. lib. 2. Recopil. Sanchez in consil. moral. tom. 2. lib. 6. cap. 9. dub. 2. n. 2. Gutierrez pract. lib. 3. q. 1. o. n. 2. & lib. 4. q. 54. Fr. Emmanuel. quæstio. n. regularum tom. 1. q. 63. art. 5. & tom. 2. q. 2. art. 8. Lezana in summ. quæst. Regular. cap. 1. n. 100. Lauret. de Franchis in controvers. inter Episcop. & Regular. quæst. 3. n. 1. pag. 310. Marcel. Vulp. in pract. indic. for. eccles. cap. 42. n. 14. Flamin. Paris. de resignatione beneficiorum lib. 3. quæst. 1. n. 7. vers. tertio. Cuaull. comment. contra communes tom. 4. q. 897. sub n. 813. & 791. cum segg. Aloys. Ricc. in collect. dec. for. collect. 503. vers. tertius, & in pract. reuoc. for. eccles. dec. 561. in 1. edit. alijs res. int. 547. n. 2. in 2. edit. & in dec. curia Archiepisc. Neapol. part. 4. dec. 14. Francisc. Leo in thesaur. for. eccles. part. 1. cap. 3. n. 34. Campan. in divers. iuris canonici. rubr. 22. ap. 13. n. 29. cum segg. vbi agit de concordando hoc decreto cum alio infra sess. 25. de Regular. cap. 14. Metipsum de officio & potestate Episcopi. part. 3. allegat. 105. n. 11. cum segg. & allegat. 106. n. 34. vbi de intellectu. Hieron. Rodet. in compend. questionum regular. res. 33. n. 27. nouissimè Stephan. Weyns ad constitutiones 24. ex antiquo iure desumptas, & per Concil. Trid. innouatas res. 12. vbi dicit innouari cap. volentes, de priuileg. lib. 6. per decretum Concilij in presenti, & vniu. ac alterum diuersimode interpretatur.

2. Neque constitutione in generali Concil. Lugdunensi edita, incipit. Volentes, neque hoc decreto comprehenduntur Regulares, idè quæ iuxta eorum priuilegia coram suis Superioribus, vel Conseruatoribus, sunt conueniendi, vt restat resolutum Aldrete in allegat. pro emenda Regularium exempt. part. 1. cap. 7. n. 2. quem refero Ego ipse d. allegat. 105. n. 23. sine. Nouar. in lucerna Regular. verba, causa, n. 3. & 4. Et sic Regulares pro contradiçibus, vel debitis, si intra monasteria maneat, conueniendi sunt eorum Superioribus suis, vel Conseruatoribus, non autem coram Ordinarijs, aut alibi. Ita à sacra Congregatione decidum fuisse refert Narbona della l. 59. glossa. 1. n. 230.

3. Regulares omnes in ciuitatibus existentes Conseruatores sibi eligere debent, coram quibus conueniantur, ac semel electos non nisi in Capitalijs provincialibus mutare possunt, eorumque nomina intra mensum à die electionis locorum Ordinarijs indicare tenentur, aliqui coram ipsis Ordinarijs conuensi possunt, ita refert decidum Piasen prixi Episcopi. 3. cap. 1. n. 43.

4. Canonici Regulares, qui de consensu, & mandato suorum Superiorum Regularium aliquibus patochialibus Ecclesijs suis monasterijs vicijs præfi-

ciuntur, si delictum curam animatum, aut administrationem Sacramentorum non concedens commiserint, non possunt ab Episcopo puniri, sed à suis Superioribus Regularibus tantum, ita refert resolutum Aldan. in compend. canonice, resolut. lib. 1. tit. 10. n. 4.

Hoc decreto compelluntur etiam Regulares Militiz Regni Portugaliz, qui de licentia iurij Magistri extra monasteria degunt, quomodo sint exempti. Et habet quoque locum in illis Regularibus exemptis, qui extra eorum monasteria degunt, & seruunt beneficijs, quæ sunt membra suarum Religionum, vt ait resolutum Aldan. d. n. 710. n. 5.

Regularis ad interueniendum orationi quadraginta horarum in Cathedrali non possunt Ordinarij consistere, vt per Aldan. d. n. 10. n. 6. qui refert ita decidum à S. Congreg. Episcop. in Salernitana de anno 1531.

a in civilibus causis mercedum. ] Tambutinus tome 3. de iure Abbacum, di. par. 5. quæst. 12. n. 90. per causas anteceditum intelligunt, id est, soluendi operarijs stipendium, Henricus, lib. 2. de indultis, cap. 15. n. 5. in commentis littera. O. Sanchez in consil. moral. tome 2. lib. 6. cap. 9. dub. 2. n. 5.

b Et miserabilium personarum. ] Dicuntur videtur orphanis pupillis, senes, decepti, debiles, & avaris morbo laborantes, pauperes, de nouo conuersi ad fidem, & ceteri, ad quorum commiserationem natura mouetur, vt probat Sanch. d. dub. 2. n. 3.

c Si ipsum iudicem non habuerint. ] Episcopus potest procedere contra exemptos tanquam delegatus Sedis Apostolicæ, quando in loco non adeit iudex, qui possit exemptionum causas cognoscere, ne delicta maneat impunita, scens quando adeit iudex deputatus ad cognoscendas causas exempti, quia tunc Episcopus non cognoscit ita Gutierrez pract. lib. 3. quæst. 10. sub n. 2. Lotterus de re benefic. lib. 1. quæst. 25. n. 25. & 54.

d Coram locorum Ordinarijs, Sec. ] Locum obtinet quando exemptionis priuilegium est loco certo circumscriptum, ita vt extra illum qui exemptus contrahens, vel delinquens coram loci Ordinario conueniri possit; non verò quando sunt exempti, non ratione certi loci, sed personarum, quia vbiunque contraxerint, vel res. 12. sic, vel delictum commiserint, minigè coram Ordinarijs conueniri possunt, nec illa Innocentij constitutione sunt comprehensi, vt tenent Coar. pract. cap. 11. n. 3. Fr. Emmanuel. questionum regular. tom. 2. quæst. 63. art. 3. & 6. Aldrete d. par. 1. cap. 8. n. 17. Ego ipse d. allegacione 105. n. 23. in princip. Sanchez in consil. moral. tome 2. lib. 6. cap. 9. dub. 5. n. 10.

Ordinarij curent ut hospitalia quaecunque, etiam exempta, à suis administratoribus fideliter gubernentur.

C A P V T X V.

1. *Doctores de materia capientes.*
2. *Episcopo reddenda est ratio de omnibus locis pijs, publicis, siue privatis, Ecclesiasticis, vel laicalibus.*
3. *Administrationis rationes Ordinarius exigere potest ab administratoribus, donec eorum eodem decusum fuerit de institutione in qua secum canonici sit.*
4. *Rationes ab administratoribus hospitalium, & pium locorum pluries repeti possunt.*
5. *Rationes exigere non debet Episcopus, aut Capitulum*

- tempore quo recitantur hora canonica, & divina celebrantur.*
6. *Rationem administrationis operum pium ad curiam Capituli pertinentium, potest solus Episcopus sine convocatione exigere, dummodo non procedat ad privationem.*
  7. *Administrantes bonis ad monasteria monialium etiam regularibus subiectarum pertinentia, an & quando teneantur rationem administrandi reddere Episcopo loci.*

**C**urent Ordinarij, \* ut hospitalia quaecunque à suis administratoribus, quocumque illi nomine censeantur, etiam quomodolibet exemptis fideliter, & diligenter gubernentur, constitutionis consilij Viennensis, quae incipit, \* *Quia contingit*, forma servata, quam quidem constitutionem eadem sancta Synodus innovandam duxit, & innovat cum derogationibus in ea contentis.

1. **V**ide Fr. Emman. *quest. regal. tom. 2. q. 63. art. 7. ver. quitta, & quest. 84. art. 2. & art. 1. vbi an hospitalia possit committi per legatum Religioso, iuxta text. in Clem. quia contingit, de relig. domibus. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. hospitalia n. 2. novissimè Stephan. VVeyss ad constitutiones 24. ex antiqua iura desumptas, & per Concil. Trident. innovatas consil. 16. pag. 161. cum seq. vbi dicit innovari Clem. quia contingit, de relig. domib. per decretum Concilij in presenti, & vnum ac alterum eleganter explicat, & interpretatur, Gabr. Percitá de Admon. Regia p. 1. cap. 16. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 40. quest. 10. ver. & insigne, Valale. consulti 205. num. 23. vbi ait quod debet intelligi d. Clem. de hospitalibus publicis, & creditis auctoritate Ordinarii, & vnum. 18. quod xenodochia, & hospitalia pertinent ad sollicitudinem Episcoporum, & d. num. 45. quod Episcopus habet iurisdictionem super hospitalibus, & potest illis exeri, ete igitur Episcopalia, si auctoritate illius sint erecta. Flamin. Paris. de resign. benef. lib. 2. quest. 14. vbi quod hospitalia, quae dantur clericis in administrationem, iuxta formam dictae Clem. quia contingit, possunt resignari simpliciter, & in favorem, Surt. de aliment. tit. 1. quest. 87. vbi quod Rector hospitalis sumit alimenta de redditibus civium, non solum pro se inserviente, sed etiam pro tota familia, & it. 4. q. 24. num. 14. Erasmi Cochier de Insulariis exemptis p. 1. q. 51. num. 7. & p. 2. q. 45. num. 7. & num. 97. vbi dicit quod Episcopus animadvertit in Rectores hospitalium, leprosoriorum, elemosynarum, aut xenodochiorum, qui negligunt, seu non versantur ut oportet in administranda eorum, non obstante quacumque exemptione.*

2. **D**e omnibus locis pijs Episcopo rationem reddendam esse ab administratoribus, siue ea sint publica, siue privata, Ecclesiastica, vel laicalia, refert decusum Armeniar. in addit. ad recap. legum Navarrae lib. 1. tit. 18. lib. 2. num. 78. quem tetero Ego ipse de officio, & potest. Episcop. p. 1. abet. 75. num. 78. Advertit tamen Gabr. Percitá d. p. 1. c. 16. num. 11. quod executores compelli non possunt ab Episcopo si expiuntur quod relicta implcant quando voluerint, quia tunc tempus mortis ipsorum expectandum est, nisi aliud ex operis, vel mandati forma appareat quod in contrarium etabatur sententiam, ut

boni viri arbitrio standum sit, vel si testator secretè iubet elemosinas facere, quia tunc iniuste compellitur personae expruere.

Rationem administrationis Ordinarius exigere possit ab administratoribus donec eorum eodem decusum fuerit de institutione in qua locum eorum sit refert decusum Aldia de iurisdic. p. 2. cap. 18. 19. & 10. Ego ipse d. allegat. 75. n. 58.

Si quis administrator pium locum, videns se contritum ad reddendam rationem suae administrationis appellare, licet admittat appellationem non propter hoc impedit, aut suspendi executionem attestat resolutum Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. Hospitalia 5. 3. ver. & quem tetero Ego ipse d. allegat. 75. num. 62.

Rationes ab administratoribus hospitalium, & pium locorum pluries repeti posse, principè quando Episcopo constitutis illas dolose redditas fuisse, vel quando redditio non fuerit finalis, & plena cum celebratione reliquorum, resoluunt Aloys. Ruc. in praxi eorum fore Eccles. resolu. 134. in 2. editi quem tetero Ego ipse d. allegat. 75. 53.

Rationes non debet exigere Episcopus, aut Capitulum tempore quo recitantur horae canonicae, & divina celebrantur, refertur decusum Armeniar. in addit. ad recap. legum Navarrae lib. 1. tit. 18. & 7. de Episcopis n. 79. ver. sequ. Nicol. Gare. in addit. ad sum. n. 11. de benef. p. 3. c. 2. n. 358.

Rationem administrationis operum pium ad curiam Capituli pertinentium, potest Episcopus solus sine convocatione exigere, dummodo non procedat ad privationem, vel alias extrinsecus huiusmodi iudicij, ut per Aldian. compend. canon. resolutum lib. 3. tit. 3. n. 8. vbi refert decusum in Orientem. 27. Martini. 1633. ad 7.

Cetera administrantes bonis ad monasteria monialium etiam regularibus subiectis operum pertinentia, an & quomodo teneantur rationem administrationis reddere Episcopo loci, promissum fuit per novam consil. Greg. XV. de electorum privilegiis, incip. *Incarnabili sub dar. Nani Febra* n. 1621. per huc verba, *Sed administrantes bona ad curianda monasteria subiectis monialibus, et praeterea etiam regularibus subiectarum personarum, siue Regulares existant siue seculares quomodolibet exempti, Episcopo loci, adhibitis etiam superioribus Regularibus, Singulis annis*

\* Sess. 19. cap. 6.  
\* Lib. 3. Clem. de reclus. mibus c. 2. quia contingit, & infra illi sit. de reclus. c. 2.





rationes administrationis, gratis tamen exigenda ved-  
dere censeatur, ad idque iuxta remediis cogi, & compelli  
queant. Lacrimis Episcopo ex rationabili causa supe-  
riores Regulares admoneri, ut huiusmodi administra-  
tores admovent, usque superioribus id facere detre-  
llantibus, aut negligenter, habere Episcopus facul-  
tatem predictos administratores amovendi quovis, &  
quando opus esse iudicaverit. Hactenus dicta con-  
stitutio. Super qua S. Congregat. Eminentiſſimo-  
rum Cardinalium S. Concil. Trident. interpretum

conſultu Episcopum non teneri causam illam rationabi-  
lem significare superioribus Regularibus, sed hoc relin-  
qui arbitrio, & prudentia Episcoporum, quorum con-  
scientiam S. Congregat. serva onerat, ne facultate sibi  
hac in parte attributa quoque modo abutatur, eius rei  
in districto Dei iudicio rationem reddituri; quam qui-  
dem declarationem propriam, & originale prae-  
manibus habui, & postea cum aliis in typograp-  
hia R. Camera Apost. impressam vidi de anno  
1623.

## SESSIO XIII.

### De venerabili Eucharistia Sacramento.



ACROSANCTA oecumenica, & generalis Tridentina Synodus, in Spiritu sancto legitime congregata praesidentibus in ea eisdem sanctae Sedis Apostolice Legato, & Nunciis etiam in eum finem, non absque peculiari Spiritus sancti ductu, & gubernatione convenit, ut veram, & antiquam de fide & Sacramento doctrinam exponeret, & ut haereticis omnibus, & aliis gravissimis incommodis, quibus Dei Ecclesia miserè nunc exagitur, & in multas & varias partes scinditur, remedium afferret, hoc praesertim iam inde à principio in vocis habuit, ut spiritus conuelleret zizania execrabilium errorum, & schismatum, quæ inimicus homo his nostris calamitosos temporibus in doctrina fidei, vfu, & cultu sacrosanctae Eucharistiae superfeminavit, quam aliqui Saluator noster in Ecclesia sua, tanquam symbolum reliquit eius unitatis, & charitatis, qua Christianos omnes inter se coniunctos, & copulatos esse voluit. Itaque eadem sacrosancta Synodus sanam, & sinceram illam de venerabili hoc & diuino Eucharistiae Sacramento doctrinam tradens, quam semper Catholica Ecclesia, ab ipso Iesu Christo, Domino nostro & eius Apostolis erudita, atque à Spiritu sancto, illi omnem veritatem in die suggerente, edocta, retinuit, & ad finem vsque saeculi conservauit: omnibus Christi fidelibus interdixit, ne posthac de sanctissima Eucharistia aliter credere, docere, aut praedicare audeant, quam vult, hoc praesenti decreto explicatum atque definitum.

Matth. 12.

Luc 11.  
et verbi  
pro re 11.  
dist. & infra  
lect 11. e. 1.  
& sub lect. 1.  
Ioan. 16.

Vide Theologos cum Magistro in 4. distict. 8. S. Thom. 4. quest. 73. Aldan. & Valent. de Eucharistia, Dionys. de Eccles. hier. archa. cap. 3. Angles in sermibus theol. quest. vbi de Eucharistia, Lancelot. institut. de Eucharistia, Coch. in tit. de Sacramento Eucharistia, Cardin. Bellarm. in centuriis, carbol. lib. 2. de Eucharistia, Henric. in summa. lib. 8. de sanctiss. Eucharistia, Jacob. de Gtass. in aurois de-  
en. p. 1. lib. 1. cap. 6. Barthol. ab Angelo in examine confessionum dialog. 4. Claud. Sainctes in repet. de Eucharistia, Petr. Soto in lect. de Euchar. Hesselanus de Communionis sub utraque specie, Anson. Rague. in lucerna Paracher. tract. de Eucharist. Petr. de Ochogania de Sacram. tract. de Eucharist. Ioan. de Lugo tom. 1. tract. de Venerabili Eucharistia Sacramento. Torteblanca de iure spirit. lib. 2. c. 7. cum seqq. Hortado de Sacram. tom. 2. tract. de Eucharistia. Ioan. de la Cruz in directorio tract. de Eucharist. Ludovic.

de san Ioan in sum. p. 1. tract. de Eucharist. Arbol. de Eucharistia, Zanard. in direct. Confess. p. 1. tract. de Eucharist. Trullench in decalog. lib. 4. c. 5. de obligatione sumendi Eucharistiam. Gabr. Valsq. in 3. p. D. Thoma tom. 1. quest. 73. disp. 177. cum seqq. Peti. de Ledelina in summa part. 1. tract. del eccellissimo Sacramento del Altar que se llama Eucharistia, Suarez. tom. 3. de Sacrament. disp. 39. cum seqq. Galet. in margarita casuum confuent. verb. Eucharistia, Regid. de Conincx de Sacrament. & censur. tom. 1. quest. 73. Galgancet. de iure publico lib. 3. tit. 87. Mofel in summa Theolog. moralis tract. 3. cap. 1. cum seqq. Bonacina de Sacrament. disp. 4. q. 2. Fernandez in examine Theologiae moralis part. 3. cap. 4. Filliuc. in quest. moralibus tract. 4. de Eucharistia, Fagundan quinque Eccles. praecpta part. 3. de sumenda Eucharist. Paul. Laymann. in Theolog. moral. lib. 5. tract. 4. de venerabili Sacramento. Eucharistia.

### De reali praesentia Domini nostri Iesu Christi in sanctissimo Eucharistia Sacramento.

## CAPVT I.

1. Per verba consecrationis constituitur Christus verus Deus & homo sub speciebus panis & vini.
2. Corpus unum, & idem, per diuinam potentiam po-

test esse in pluribus locis.

3. Benedictio illa Christi super panem suis distincta à consecratione.

Principio docet sancta Synodus, & apertè, ac simpliciter profitemur, in almo sancto Eucharistiae Sacramento, post panis, & vini consecrationem, Dominum nostrum Iesum



Iesum Christum, verum Deum, atque hominem, verè realiter ac substantialiter sub specie illarum rerum sensibilibus contineri. *a* Nec enim hac inter se pugnant, \* vt ipse Saluator noster semper ad dexteram Patris in caelis assideat, iuxta modum existendi naturalis, & vt multis nihilominus aliis in locis sacramentaliter præsens sua substantia nobis adsit, ea existendi ratione, quam etsi verbis exprimere vix possumus, <sup>b</sup> possibile tamen esse Deo, cogitatione per fidem illustrata, assequi possumus, & constantissimè credere debemus, ita enim maiores nostri omnes, quotquot in vera Christi Ecclesia fuerunt qui de sanctissimo hoc Sacramento disseruerunt, apertissimè professi sunt, hoc tam admirabile Sacramentum in vltima cena Redemptorem nostrum instituisse, cum *post panis*, *vinique benedictionem*, se suum ipsius corpus illis præbere, ac suum sanguinem, disertis, ac perspicuis verbis testatus est. <sup>c</sup> *Quæ verba à sanctis Euangelistis commemorata*, <sup>d</sup> & à diuo Paulo postea repetita, cum propriam illam & apertissimam significationem præ se ferant, secundum quam à Patribus intellecta sunt, indignissimum sanè flagitium est, ea quibuscumque contentiosis, & prauis hominibus ad ficticios, & imaginarios tropos, quibus veritas carnis, & sanguinis Christi negatur contra vniuersum Ecclesiæ sensum detorqueri, quæ tanquam columnæ & firmamentum veritatis, hæc ab impiis hominibus excogitata commenta, velut Satânica, detestata est, grato semper, & memore animo præstantissimum hoc Christi beneficium agnoscens.

1. **V** Ide Suar. in 3. p. om. 3. q. 75. art. 1. disp. 46. per sex lectiones Valent. tom. 4. disp. 6. q. 3. puncto 1. Henric. in summa lib. 8. cap. 20. a princip. Balduin. iun. super opera controversi. Bellarmini part. 2. lib. 3. cap. 1. a princip. & cap. 2. vers. at sententia communis scholarum. Valer. Reginald. in praxi fori panis. lib. 29. n. 9. Aegid. de Sacrament. & censur. tom. 1. q. 78. n. 14. Petr. de Ledefinis in summa p. 1. de Sacrament. vbi de Eucharistia. cap. 1. Chameror. de Sacrament. vbi de Eucharistia. c. 6. c. 1. Bonacina de Sacrament. disp. 4. q. 3. puncto 5. n. 1. Hurtado de Sacrament. tract. de Eucharistia. disp. 5. diff. 14. in prime. vbi quod Christus verè, & realiter, & substantialiter est in Eucharistia.
2. *a* Nec enim hac inter se pugnant, &c. ] Non implicat per diuinam potentiam vnum, & idem corpus esse in pluribus locis, non solum sacramentaliter, verum etiam localiter, & concedunt ac fulsissimè disputant Philosophi, & Theologi, præsertim

Valent. d. disp. 6. quest. 3. puncto 1. q. 12. Aegid. de Conineck d. om. 1. quest. 75. art. 4. dub. 3. Anglin. floribus Theologicis, vbi de Eucharistia, quest. 4. art. 3. concl. 1. Cardin. Bellarmin. de Eucharistia lib. 4. c. 3. Hurtado d. tract. de Eucharistia. disp. 5. diff. 11. & 12.

*b* Post panis, vinique benedictionem. ] Verùm benedictio illa Christi super panem fuerit distincta à consecratione? Affirmant Suar de Sacram. disp. 58. sect. 2. & Aegid. de Conineck d. disp. 78. n. 14.

*c* Quæ verba à sanctis Euangelistis commemorata. ] Videlicet à Marth. cap. 26. vers. 26. Marc. cap. 14. vers. 22. Luc. cap. 22. vers. 19. & à Ioan. cap. 6. vers. 25. & t. ad Cor. cap. 11. vers. 24. de quibus late Henric. in summa lib. 8. c. 16. Suar. d. disp. 58. & 59. Valent. d. disp. 6. q. 1. Chameror. de Eucharistia c. 7. Barthol. ab Angelo dialog. 4. §. 361. Valer. Reginald. in praxi fori panis. lib. 29. n. 26. sum. seqq. Bonacina d. disp. 4. q. 3. puncto 1.

## De Ratione institutionis huius Sanctissimi Sacramenti.

### C A P V T II.

1. Doctores de materia cap. agentis.
2. Eucharistia Sacramentum quando institutum.
3. Liberat à culpis quotidianis.

4. Preseruat à peccatis mortalibus.
5. An aliquando per accedens remittit mortalia.
6. An auferat peccata temporalia.

**E**Rgo Saluator noster discessurus ex hoc mundo ad Patrem, *a* Sacramentum hoc instituit, in quo diuitias diuinitus erga homines amoris velut effudit, <sup>b</sup> memoriam faciens mirabilium suorum, & in illius sumptione, <sup>c</sup> colere nos sui memoriam præcepit, suamque annunciare mortem, donec ipse ad iudicandum mundum veniat. *γ* Sumi autem voluit Sacramentum hoc, tanquam spiritualem animarum cibum, quo alantur, & confortentur viuentes vita illius, qui dixit: Qui manducat me, <sup>d</sup> & ipse viuet propter me, & tanquam antidotum, <sup>e</sup> quo liberemur à culpis quotidianis, & à peccatis mortalibus preseruemur, *n* Pignus præterea id esse voluit futuræ nostræ gloriæ, & perpetuæ felicitatis, adeoque symbolum vnius illius corporis, <sup>f</sup> cuius ipse caput existit, cuique nos, tanquam membra atq.issima, fidei, spei, & charitatis connexionē astrictos esse voluit, vt id ipsum omnes diceremus. Nec essent in nobis schismata. <sup>g</sup>

1. **V** Ide Aegid. de Conineck de Sacrament. quest. 78. num. 21. Valq. in 3. p. 5. Tooma tom. 1. disp. 169. num. 15. Valer. Reginald. in praxi fori panis. lib. 29. a. 1200. 9. Galxnet. de iure publico lib. 3. tit. 37. num. 7. Molise. in summa Theologia moralis tract. 3. cap. 6. num. 6.

*a* Sacramentum hoc instituit, &c. ] Sanctissimum Eucharistia Sacramentum instituit fuisse à Christo prima die Azymorum in vltima cena, ea nocte, qua tradendus erat, patet Luc. 22. Marc. 14. & Matth. 26. Ambros. lib. 4. de Sacram. cap. 4. & 5. in lib. de inian. myst. cap. 9. Damascen. lib. 4. cap. 14. ad

<sup>a</sup> Psal. 110.  
<sup>b</sup> 1. Cor. 10.  
<sup>c</sup> Luc. 22.  
<sup>d</sup> Exp. locutur de consensu, dist. 2.  
<sup>e</sup> 1. Cor. 11.  
<sup>f</sup> Ephel. 5.  
<sup>g</sup> Rom. 12.  
<sup>h</sup> 1. Cor. 4.  
<sup>i</sup> 1. Cor. 1.

ad fin. S. Thom. in 4. diff. 8. quest. 1. art. 3. & par. 3. quest. 73. art. 1. Hentiq. in summa lib. 8. cap. 2. §. 2. Paul. Fufc. de vifitat. lib. 1. cap. 5. num. 1. Scortia lib. 1. de sacrificio Myſſæ cap. 10. Sayr. de Sacrament. in genere lib. 2. cap. 2. quest. 3. art. 1. verſ. de Euchariftia Sacramente, Valq. diſput. 177. & 105. Valer. Reginald. d. lib. 29. num. 9. Hornobon. de Bonis de exa- mine Eccliaſti. tract. 4. cap. 9. quest. 79. Fernandez in exa- mine Theologia moralis p. 3. c. 4. §. 1. Ioan. de Lugo de Sacrament. tom. 1. tract. 1. de Euchariftia. diſput. 11. in princ. vbi ait Chriſtum Dominum conſecraſſe liſ- dem verbis, quibus nos docuit conſecrare, Tor- reblanca de iure ſpiritu. lib. 2. cap. 7. num. 9. Molſef. in ſumma Theologia moralis tract. 3. cap. 1. num. 10. Fa- guedez in quinq. Eccliaſia præcepta p. 3. lib. 4. cap. 2. a. num. 1. Bonacina de Sacram. diſput. 4. quest. 1. par- te 2. num. 2. vbi nam. 3. cum Sot. Pitig. Angl. & Peſantiu tenet poſſibile Deum de potentia abſolu- ta ante Chriſti incarnationem ponere Chriſtum in Sacramento Euchariftiæ; cum enim hoc nos im- plicet, Deus poſſit ſpeciali miraculo creare cor- pus anima rationali informatum, illudque verbo diuino vnire, & in ſolo Euchariftiæ Sacramento conſtituere.

¶ *Celeris nos ſui memoriam præcepit.* ] Vide Luc. c. 22. verſ. 19. cap. 26. de conſecrat. diſt. 4. S. Thom. 3. q. 73. art. 5. Nug. ibid. Bonacina d. diſt. 4. §. 1. pun- ctio 2. n. Ex quibus verbis colligitur & docent eſſe præceptum diuini ſumendi Euchariftiam plures, quos reſert & ſequitur Hurtado de Sacram. tom. 2. tract. de Euchariftia diſt. 10. diſt. 11.

¶ *Sama autem voluit, &c.* ] Vide Ioan. Sanci. in ſe- lect. diſt. 33. n. 3. & diſt. 40. n. 8.

¶ *Et ipſe vnus propter me, &c.* ] De hoc ſpiritu- ali effectu Sacramenti Euchariftiæ vide Ioan. de Lugo de Sacram. tom. 1. tract. de Venerabili Euch. Sacram. diſt. 12. ſect. 4. n. 89.

1. ¶ *Quo liberemur à calpis quouidiam.* ] Vide Petr. Ledefina in ſumma p. 1. de Sacrament. vbi de Eucha- riſtia, cap. 10. conſul. 10. Filiu. in quaſt. moralibus tom. 1. tract. 4. num. 175. Querit Ioan. de Lugo d. diſput. 12. ſect. 4. nam. 84. quomodo hic effectus pro- ueniat ab Euchariftia, an immediate, an mediante aliquo actu quo homo diſponatur ad remiſſionem peccati; & ait, Suar. cum communiori ſententia ſentire, vt quoque modo proutenit; ſcilicet vel exi- tando ſeruiorem charitatis, quo homo diſponat ſe per propriam operationem, vel etiam immediate delendo maculam venialis, ad quod inquit ſuffice- re quod præcedat negatio affectus, ſeu complacentia ad veniale, licet non præceſſerit deſectatio ſuffi-

ciens ad tollendum illum ſine vilo Sacramento. Hurtado de Sacram. tom. 2. tract. de Euchariftia diſt. 8. diſt. 9. in princ. vbi poſtquam dicit Theologos con- uenire, per Sacramentum Euchariftiæ remitti pec- cata venialia quoad culpam, quærit, & diſputat an etiam per illud remittantur immediatè, & ex ope- re operato.

¶ *Et à peccatis mortalibus preferemur.* ] Ratio eſt, quia cum Euchariftia per inodum cibi inſtituta fit, conſerre debet taur ad vitam ſpiritualem, & con- ſequenter præſeruationem à mortalibus, tum, quia Ioan. 6. dicitur, *Hic eſt panis de celo deſcendens, vt ſi quis ex ipſo manducaverit, non morietur*; non moti autem eſſi præſeruari à mortalibus, quæ mortem animæ inferunt. Ita Petr. de Ledefina d. cap. 10. conſul. 15. Vivald. in candel. antec. vbi de Eucha- riſtia, cap. 11. num. 1. Hurtado de Sacram. tom. 2. tract. de Euchariftia diſt. 8. diſt. 7. verſ. Caſtelici. vbi diſ- put. 9. in fine, dicit, Sacramentum Euchariftiæ cau- ſare ex opere operato præſervationem à mortali- bus ex inſtitutione diuina, non immediate, ſed tan- tum mediante auxiliis efficaciſſimis, quæ dignè ſumentur conferuntur ex opere operato, Valq. tom. 3. diſt. 205. n. 2. Bartholom. ab Angelo dial. 4. §. 395. & 397. Bonacina d. diſt. 4. quest. 4. puncto 1. num. 4. Molſefia ſumma Theologia moralis, tract. 3. cap. 8. a. num. 76. Ioan. Sanci. in ſelect. diſt. 28. num. 7. Ioan. de Lugo d. diſput. 12. ſect. 4. n. 85. vbi tribuit Eucha- riſtiæ hunc effectum præſeruandi à mortalibus mul- tipliçiter: primo, quatenus conſert abundantem gratiam gratum facientem; ſecundo, quatenus vir- tute huius Sacramenti anima ſpiritualem dulcedine delectatur; tertio, quatenus hoc Sacramentum fugat demones, qui concupiſcentias inordinatas ſolent excitare; quarto, quatenus qui recipit hoc Sa- cramentum, accipit ſpeciale lumen à Deo, quo lu- mine mediante præui motus, ac tentationes mi- nuuntur & ſopuntur. Idem Ioan. de Lugo de Pa- nit. diſt. 9. ſect. 1. num. 45.

An aliquando Euchariftiæ Sacramentum per accidens remittat mortalia, in eo videlicet pecca- tore, qui bona fide accedit, vide Hurtado de Sacram. tom. 2. tract. de Euchariftia diſt. 8.

¶ *Virum Sacramentum Euchariftiæ auferat pœ- nam temporalem* ] vide Suar. tom. 2. diſt. 43. ſect. 10. & diſput. 64. ſect. 1. Valer. Reginald. d. lib. 6. m. 142. Barthol. ab Angelo d. dial. 4. §. 395. Bonacina d. pun- ctio 1. num. 9.

¶ *Pignus præterea id eſſe voluit, &c.* ] Vide Valq. in 3. p. D. Thom. 2. diſput. 169. num. 13. Petr. de Le- defina d. cap. 10. conſul. 6.

## De Excellentia ſanctiſſimæ Euchariftiæ ſuper reliqua Sacramenta.

### C A P V T III.

1. Euchariftia Sacramentum inter omnia excellentiſ- ſimum, maximèque diuinum eſt.
2. Chriſti corpus ſub ſpeciebus panis ex vi verborum

ponitur vinum, & informatum anima.

3. Sanguiſ Chriſti tantummodo ponitur ſub ſpeciebus vini ex vi verborum.

Commune hoc quidem eſt ſanctiſſimæ \* Euchariftiæ cum cæteris Sacramentis, ſym- bolum eſſe rei ſacrae, & inuiſibilis gratiæ, format viſibilem, verum illud in ea ex- cellens, & ſingulariter reperitur, \* quod reliqua Sacramenta, tunc primum ſanctificandi vim habent, cum quis illis vtitur, at in Euchariftia ipſe ſanctitatis auctor ante viſum eſt. Nondum enim \* Euchariftiam de manu Domini Apoſtoli ſuſceperant, cum verè tamen ipſe affirmaret corpus ſuum eſſe, quod præbebat, & ſemper hæc fides in Eccleſia Dei fuit, & ſtatim poſt conſecrationem, \* verum Domini noſtri corpus, verumque eius ſanguinem ſub panis & vini ſpecie vna cum ipſius anima & diuinitate exiſtere, ſed corpus quidem

\* Cap. ſancti- ſimum de conſ. diſt. 3. & Cap. mul- tiq. 1. e. Mut. 20. Marc. 14.

d. laſti c. 1.

# Sessio XIII. de Sacr. Euchar. Cap. VI. 71

dem sub specie panis, & sanguinem sub vini specie, ex vi verborum, ipsum autem corpus sub specie vini, & sanguinem sub specie panis, animamque sub utraque, vi naturalis illius connexionis, & concomitantie, qua partes Christi Domini, \* qui iam ex mortuis resurrexit, non amplius moriturus, inter se, copulantur: diuinitatem porro propter admirabilem illam eius cum corpore, & anima hypostaticam unionem. Quapropter verissimum est, \* tantundem sub alterutra specie, atque utraque contineri. Totus enim, & integer Christus sub panis specie, & sub quauis ipsius speciei parte, totus item sub vini specie, & sub eius partibus existit.

f. Sess. 12. c. 1. vide hom. 5. de Pascha. inter eas que Emisso adhibentur, & de consecrat. dist. 1. ubi part. est, &c.

a Rom. 6. cap. semel Christus e. utitur. a. anguli. de c. qui manducant de eoul. dist. 2. rasi. can. 3.

Vide Dionys. de Ecclesiast. hierarchia, cap. 3. Chrysost. humil. 66. ad populum, & cap. 83. in Mattheum, Catechism. Roman. de Eucharistia, Soc. in 4. dist. 1. quest. 4. art. 6. Paul. Fusc. de viscer. lib. 1. cap. 6. Suarez tom. 3. dist. 50. sect. 2. Cardin. Bellarm. lib. 4. de Eucharistia, cap. 29. & 30. Balduin. in. super opera controuerf. Bellarmini part. 2. lib. 3. cap. 3. Vazq. in 3. part. D. Thomae tom. 3. dist. 186. num. 5. Aegid. de Coniunct. de Sacrament. & censur. q. 76. n. 2. & quest. 79. num. 35. Pet. de Ledesma in summa p. 1. ubi de Eucharistia, cap. 7. conclus. 1. Valer. Reginald. in praxi fore pœnitem. lib. 29. num. 4. & 5. Bonacina de Sacrament. disp. 1. q. 1. puncto 2. in fine, Molles in summa Theologia moralis, tract. 3. cap. 3. num. 30. & cap. 5. num. 21. Laymann. in Theologia moralis lib. 5. tract. 4. cap. 1. num. 3. Ioan. de Lugo de Sacrament. tom. 1. tract. de Venerab. Eucharist. Sacrament. disp. 3. sect. 7. num. 51. & disp. 8. sect. 3. num. 41. Hurtado de Sacrament. tom. 1. tract. de Eucharist. disp. 1. a. 8. in fine, ubi quod præstat, & exedit reliqua Sacramenta.

a Statim post consecrationem, &c. ] Sub speciebus panis ex vi verborum ponitur Christi corpus vi-

uum, informatum anima, & humoribus, ac exteris partibus, non solum spectantibus ad substantiam, verum etiam pertinentibus ad ornatum corporis Christi, ita S. Thom. 3. q. 76. art. 1. ad 3. Henric. in summa, lib. 8. cap. 26. q. 1. in commento lucera F. plures apud Bonacin. de Sacrament. disp. 4. quest. 3. puncto 5. num. 10. & 11. ubi num. 16. cum Angl. de Iacob. de Graff. obferuat sub speciebus panis adesse sanguinem Christi, non ex vi verborum, sed concomitantie.

Et sanguinem sub vini specie, &c. ] Sub speciebus vini ex vi verborum ponitur tantummodo sanguis Christi: patet, quia sanguis Christi primariè significatur, & in ipsum conuertitur vinum; ergo sanguis Christi existit sub speciebus vini ex vi verborum; cætera verò, quæ sunt coniuncta Christo, ponuntur sub speciebus per concomitantiam; ita Philarch. de officio Sacerd. part. 2. lib. 3. cap. 20. Barthol. ab Angelo dialog. 4. §. 245. Aegid. de Coniunct. d. quest. 76. art. 1. num. 3. Bonacin. d. punct. 5. num. 13. & alij proximè citati, Hurtado de Sacrament. tom. 1. tract. de Euchar. disp. 5. diff. 3.

3.

## De Transubstantiatione.

### C A P V T I V.

Quoniam autem Christus, Redemptor noster, corpus suum id, \* quod sub specie panis offerrebat, vere esse dixit, ideo persuasum semper in Ecclesia Dei fuit, idque nunc denuo sancta hæc Synodus declarat, per consecrationem panis & vini, conversionem fieri totius substantiæ \* panis, a in substantiam corporis Christi, Domini nostri, & totius substantiæ vini in substantiam sanguinis eius, quæ conuersio conuenienter, & propriè à sancta Catholica Ecclesia Transubstantiatio est appellata.

a Luca 21. Ioan. 6. c. 1. Cor. 10. Cap. panis de eoul. dist. 1. cap. cum Matthe. de celeb. Miss. in can. 1. Ioan. 6. Later. Conc.

Vide cap. panis, de consecr. lib. 2. cap. cum Matthe. de celebrat. Missar. S. Thom. part. 3. q. 75. art. 2. ubi Nugen. diff. 1. & art. 4. diff. 1. Victor. in summa, ubi de Eucharistia num. 66. Iodoc. Cocc. in thesaur. Catechism. 2. lib. 6. art. 1. Henric. in summa, lib. 8. c. 12. Suarez tom. 3. disp. 58. Valent. tom. 4. disp. 6. q. 3. puncto 2. Visual. in candel. aureo, ubi de Eucharistia c. 7. n. 20. Charnet. de Sacram. ubi de Eucharistia c. 6. Vazq. in 3. p. D. Thomae q. 75. disp. 181. Aegid. de Coniunct. de Sacrament. & censur. tom. 1. q. 71. n. 49. cum segg. & a. n. 71. Pet. de Ledesma in summa part. 1. de Sacram. ubi de Eucharistia, cap. 6. conclus. 1. cum segg. Valer. Reginald. in praxi fore pœnitem. lib. 29. n. 14. Bonacin. de Sacram. disp. 4. q. 3. puncto 6. q. 2. Molles in summa, Theolog. moral. tract. 3. d. 5. v. 14. Filliuc. in quest. moralib. tract. 4. num. 122. cum segg. multos ex SS. Patribus refert Totreblanca de iure spirit. lib. 2. cap. 3. num. 57. cum segg. Hurtado de Sacrament. tract. de Eucharist. disp. 4. diff. 2. vers. veritas, & diff. 3. & 4.

a In substantiam corporis, &c. ] Adhuc Ioan. de Lugo d. tract. de Venerabilis Eucharist. Sacram. disp. 8.

sect. 4. n. 98. Patres Concilij per substantiam corporis noluisse includere organizationem substantialem prouenientem formaliter ab ipsa forma rationali.

Et totius substantiæ vini in substantiam sanguinis eius. Ergo videtur quod sola substantia vini conuertitur in sanguinem Christi, & non aqua fide argumentum non bene procedit, nam Catholica veritas est aquam simul & vinum transubstantiari in sanguinem Christi, ita Cardin. Tolet. in summa, lib. 2. cap. 25. §. rursus sine vinum, Henric. lib. 8. de Eucharist. cap. 12. Alex. Pelant. in 3. p. q. 74. artic. 8. disp. 2. Aegid. de Coniunct. de Sacrament. tom. 1. q. 74. art. 8. Ioan. Bapt. Scortia de Sacrific. lib. 4. c. 1. num. 14. Ioan. Præpos. d. q. 74. art. 8. dub. 1. Laymann. Theolog. moralis lib. 5. tract. 3. c. 2. n. 9. Antonin. Diana moral. res. p. 3. tract. 4. de Sacram. res. sol. 49. latè Ioan. de Lugo de Sacram. tom. 1. tract. de Venerabilis Eucharist. Sacrament. disp. 4. sect. 3. per tot. n. 39. cum segg. ubi n. 63. dicit in presenti vii nomine intelligi ea, quæ ingrediuntur ad componendum vinum visuale in ratione vini compositi ex yinq



3. Processio sanctissimi Corporis Christi in eius festo debet inchoari à Cathedrali, Sel. in *selectis Canonis*, cap. 11. num. 2. vbi refert ita decisum per S. Congreg. Ritum *Tulcanen.* 19. Augusti 1619. Magis enim decet ut solemnitas venerabilis Sacramenti celebretur in Cathedrali Ecclesia, quam in alijs, ex eoque sumatur sanctissimum Sacramentum, & in processione per vias publicas circumferatur,

& ad eandem Ecclesiam referatur, sicut testatur resolutum Armenum addit ad recapitulum *Nemurra lib. 4. tit. 29. l. 1. §. 1. de confitendo semel in anno*, n. 8. De anniversario pro celebranda festiuitate sanctissimi Corporis Christi, vide Perez de *Lara de cenni- versis*, & *Capellan. lib. 1. cap. 14. per tit. vbi num. 9.* quæ- ritur aut festum Corporis Christi non celebretur in die Cænz Douini.

De Affruando S. Eucharistiæ Sacramento, & ad infirmos deferendo.

C A P V T V I.

1. *Dolores de materia cap. agens.*
2. *Parochialis in Ecclesia, quantum pauperi, afferuari debet Eucharistia sacramentum.*
3. *Ordinarium non potest concedere licentiam afferuandi sanctissimum Sacramentum in Ecclesia non Parochiali.*
4. *Sacramentum vbi & quando collocandum.*
5. *Eucharistia sacramentum quomodo ad infirmos de-*

*ferendum.*

6. *Onus deferendi sanctissimum Sacramentum ad infirmos est de pertinentibus ad curam animarum.*
7. *Eucharistia sacramentum est deferendum ad infirmos, ut illud sumant, non ut adorent.*
8. *Eucharistia sacramentum non est ministrandum sub specie vini si infirmus non possit deglutire sub specie panis.*

Consuetudo \* afferuandi à in sacro sanctam Eucharistiam, adeo antiqua est, vt à *Infir. can. 7. c. sanc de celebrat. M. c. 1. de post. Eucha- rist. c. Pres- byter de ob- latio dist. 4. b. Niceni conc. c. 14. c. Conc. Rho- c. 1. C. 1. Conc. Lat. sed in- noc. 1. c. 24. c. 1. p. 1. d. 1. c. 6. 1. Niceni c. 12. Carth. c. 1. c. 7. 7. 2. August. c. 1. §. 1.*

eam sæculum etiam à Niceni Concilij agnouerit. Porro deferri ipsam sacram Eucharistiam ad infirmos, & hunc vsu diligenter in Ecclesijs conseruari, præter quam quod cum summa æquitate, & ratione coniunctum est, tum multis in Concilijs præceptum inueniatur, & vetustissimo Catholice & Ecclesiæ more est obseruatum. Quare sancta hæc Synodus retinendum, omnino salutatem hunc, & necessarium mo- rem statuit.

1. Vnde cap. *Piehyer. de consecrat. dist. 2. cap. 1. de celebr. Missar. c. 1. de custodia Euchar. Dutand. in rationali dominorum officior. lib. 1. cap. 16. num. 10. Paul. Fusc. de visitat. lib. 1. cap. 5. num. 9. Hentiquez in summa lib. 8. cap. 28. §. 2. tit. 1. H. Egid. de Coninck de Sacramentis & casibus. quæst. 76. num. 85. cum seqq. Metipsum de officio & potestate Parochi, cap. 20. ex num. 2.*

2. Parochialis in Ecclesia, quantum pauperi afferuari debet sanctissimum Eucharistia sacramentum docet *cl. in selectis Canonis cap. 11. n. 12. vbi testatur ita resolutum in Vrbanen. 22. Martij 1594.*

3. Non posse concedi ab Ordinario licentiam afferuandi sanctissimum Eucharistia sacramentum in Ecclesia non Parochiali pro adoratione fidelium, sed requiri Sedis Apostolicæ facultatem, decusum refertur Aloy. Ricc. in collect. decis. part. 4. collect. 1216. & in praxi rerum fieri ecclesiastic. post resolut. 495 in notabil. de materia Euchar. in fine, Piafecius dist. cap. 3. num. 3. vers. 4. Marc. Antonius Genuensis in praxi Archiepiscop. Neapolitan. cap. 110. Ego ipse in collect. ad d. cap. sancti, num. 7.

4. *In sacro.* Collocato in Altari maiori, vel scilicet, si ibi conseruari non possit, in aliquo Ecclesiæ conspicuo, & nobiliori loco, decens pro facultatibus loci exornato, & bene clauso, ac clausi ipsius, non relinquatur in Altari, seu alio communi loco, sed penes Parochum, vel Capellannum custodiatur. Intus etiam decens ornatu debet & tendæ sunt ibi duæ pyxides, in quarum vna conseruetur sanctissimum Sacramentum, in altera deferatur ad infirmos, & pyxides istæ non nisi super Altari vaticano, vel super corporali collocentur: ibique olea facta tenenda non sunt, sed in alio lepatato decenti loco, Ita Fuscus de *Missar. lib. 1. cap. 5. num. 3. Piafecius in Berbof. Collect. in Concil. Trid.*

praxi Episcop. part. 2. cap. 3. num. 24. vers. unde primo, Aloy. Ricc. in decis. curia Archiepiscop. Neapolitan. decis. 13. num. 5. p. 4. Ego ipse in collect. ad cap. sancti 10. num. 2. & 3. de celebratum Missarum, & de officio & potestate Episcopi, part. 2. allegat. 22. & de officio & potestate Parochi, cap. 20. num. 27.

5. Porro deferri ipsam sacram Eucharistiam ad infirmos, &c. ] Deferendum esse adnotat text. in dicto cap. sancti, habuit decenti, supposito mundo velamine, & cum superpellico, lumine præcedente, cum omni reuerentia, & honore, vultu dimisso ante pectus, cum vase argenteo, vel saltem in calice velo serico cooperto, cum pallio honesto, præcedente tintinnabulo, vt cuncti genu flectant. Psalmos, seu orationes inter eundem recitando, ita Paul. Fuscus dicto cap. 5. num. 10. Cened. ad *Deverales collectan. §. 1. à numero 1. Piafecius dist. vers. unde primo*, aduertens non esse deferendum per plateam in qua habitant ludæi.

Onus huiusmodi deferendi sanctissimum Sacramentum ad infirmos esse de pertinentibus ad curam animarum, censuit Rota *decis. 340. num. 1. part. 2. recent. quem refero Ego ipse in collect. ad d. cap. sancti, §. 1. de officio & potestate Parochi, c. 10. num. 31.*

Et ita deferendum est vt illud sumant, non vt adotent tantum, sicut referunt decisum Armeni. in addit. ad recapitulum *Nemurra lib. 4. tit. 29. l. 1. §. 1. de confitendo semel in anno*, num. 9. Aloy. Riccius d. decis. 13. à num. 7. p. 4. Ego ipse d. cap. 20. num. 44. vbi refero Zerolam, & Zypzuni.

Nec est ministrandum sub specie vini si infirmus non possit deglutire sub specie panis, vt tradunt *Suar. tom. 3. dist. 7. §. 1. Squillacæ de oblat. ele- rici. p. 2. n. 76. quos refero d. c. 10. n. 45.*

De Preparatione, quæ adhibenda est ut dignè quis sacram Eucharistiam percipiat.

## CAPVT VII.

1. Doctores de materia capagentis.
2. Ieiunium dandum sanctissimum Eucharistia sacramentum.
3. Peccatum carnale committens debet per aliquod temporis spatium abstinere sub veniali à Communionem.
4. Nihil cum conscientia peccati mortalis accedere debet ad recipiendam Eucharistiam, absque prævia Confessione.
5. Confessio peccatorum mort. an fieri debeat de iure

diuino ante Eucharistiam.

6. Communicare quando liceat non præmissa Confessione peccati mortalis.
7. Confessor alterius præter proprium habens copiam, non potest ad Eucharistiam accedere sine præmissa Confessione.
8. Sacerdos, qui urgente necessitate celebrans non præmissa Confessione peccati mort. tenetur quamprimum confiteri.
9. Quamprimum hic quid.

1. Col. 1. c. quid ergo  
c. sancta & h.  
e. iudas & c.  
e. trionem  
de confect.  
dist. 2.  
b. 1. Col. 11.  
c. qui forte  
pau. de cō  
fect. dist. 2.  
exp. quod d.  
& c. panem  
de confect.  
dist. 2. c. om  
nis qui cum  
feg. de pan  
dit. 1.  
a. 11. infu.  
c. 21.  
d. infu. c. 11.

**S**i non decet ad sacras vllas functiones quempiam accedere, nisi sanctè, certè quo magis sanctitas, & diuinitas celestis huius Sacramenti viro Christiano comperta est, eo diligentius cauere ille debet, ne absque *a magna reuerentia, & sanctitate* ad id percipiendum accedat, præsertim cum illa plena formidinis *β verba apud \* Apostolum* legamus: Qui manducat & bibit indignè, iudicium sibi manducat, & bibit, non diiudicans corpus Domini. Quare communicare volenti reuocandum est in memoriam eius præceptum: *γ Probat seipsum homo.* Ecclesiastica autem consuetudo declarat, eam probationem necessariam esse, & *δ vt nullus sibi conscius mortalis peccati*, quantumvis sibi *ε contritus* videatur absque præmissa sacramentali Confessione ad sacram Eucharistiam accedere debeat: quod à Christianis omnibus, etiam ab iis sacerdotibus, quibus ex officio incubuerit celebrare, hæc sancta Synodus perpetuè seruandum esse decreuit, *ε modo non desit \* illu copia Confessoris*, *ζ quod si necessitate urgente*, Sacerdos absque præuia Confessione celebrauerit, *η quæ primum conficitur.*

**V**ide Nauarr. in manual. c. 2. num. 7. cum segg. & de oratione miscel. 39. num. 155. & in c. fratres, de penitent. dist. 3. n. 100. Henricus in summa lib. 8. cap. 34. n. 3. lit. P. Sayr. de Sacramento in genere lib. 2. cap. 4. n. 3. art. 2. Agid. de Coniex. de Sacramento & consens. quest. 80. n. 5. cum segg. Valquez in 3. part. d. Tonia tom. 3. disp. 208. a. num. 1. Valer. Reginald. in praxi fore penitent. lib. 29. num. 98. Fernández in exauctor. Theologia moral. p. 3. cap. 4. n. 8. Iul. Laure de libulis p. 2. cap. 5. num. 8. cum segg. Paul. Laymann in Theologia moral. lib. 3. tract. 4. c. 6. Molfes in summa Theologia moral. tract. 3. c. 8. n. 59. cum segg. Fillius in quest. moral. tom. 1. tract. 4. num. 110 cum segg. Torrelblanca de iure spuri. lib. 1. c. 4. Metilpau de offic. & potest. Paroli c. 20. n. 18. cum segg.

**2.** *a Magna reuerentia & sanctitate.* Contra reuerentiam huic sanctissimo Sacramento debitam fuerit, ac illicium foret vbi nullum probabile periculum mortis vel superuentus diuturnæ phrenetis infirmo imminere videntur, non ieiunio illud ministrare, ita ex Zambrian. & Paul. Laymann. resoluimus d. 10. num. 37. Debet enim suscepturus à media nocte esse ieiunus, ieiunio non solum ecclesiasticum, verum etiam naturale. cap. ligando de confect. dist. 2. c. 4. p. 1. de celebrat. Mislar. vbi dixi in collect. num. 1. Iacob. de Gratia in aures dect. 9. lib. 2. cap. 30. n. 13. Menoch. de arbit. casu 406. Parthol. ab Angelo dialog. 4. n. 203. & dialog. 5. de Missa 5. 198. Azor. in iustitia moral. p. 1. lib. 10. cap. 30. quest. 2. Fel. Ludovic. Miranda in man. Prælat. tom. 1. quest. 40. art. 1. p. emelch. 1. Boniuna de Sacramento dist. 4. q. 6. p. 1. 2. n. 5. Hurtado de Sacramento tom. 2. tract. de Eucharistia diff. dist. 1. vbi d. 1. p. 1. 15. querit an ieiunium ad sumptionem Eucharistie prærequiritum debeat esse naturale, an sufficiat i. ecclesiasticum & d. 16. Vtrum Eucharistia possit aliquando à non ieiunio sumi?

**3.** Eodem modo peccatum carnale committens, vt

fornicationis, vel pollutionis, debet per aliquod temporis spatium, vt per diem, abstinere sub veniali à Communionem; etiam si parati peccati Confessionem fecerit, nisi adit iusta causa communicandi, veluti si sit magnæ solemnitatis festus, aut dies Inbilizii, vel si commodè in sequentem diem differri nequeat. Ita Barthol. ab Angelo dialog. 1. §. 221. Valer. Reginald. d. lib. 29. num. 117. Suarez. Sot. & alij apud Bonacin. d. p. 1. 2. a. num. 3. Hurtado d. tract. de Eucharistia diff. 9. dist. 1. §. 1.

*ε Verba apud Apostolum.* Sec. ] 1. ad Corinth. c. 10. vers. 27. telata in cap. quid ergo, & in cap. sancta, & in cap. sicut Iudas, & in cap. rimorem, de confectat. dist. 1. 2.

*γ Probat seipsum homo.* Sec. ] Vide cap. quotidie, cap. qui scelerat. c. panem, de confect. dist. 2. Valquez d. tom. 3. disp. 180. num. 52. Petrus de Ledefina in summa. p. 1. tract. de Eucharistia cap. 10. conclus. 15. vers. à esset dubia Ioan. de Lugo de Sacramento tract. de Eucharistia diff. 15. sect. 1. num. 7. vbi dicit aliquos Patres intelligere illud verbum probet, non solum de probatione necessaria auferendo mortalia, sed etiam de purgatione à venialibus, & eorum tadicibus, quæ impediunt aliquo modo fructum Sacramenti.

*δ Vt nullus sibi conscius peccati mortalis.* Sec. ] Nullum cum conscientia peccati mort. accedere debet ad recipiendam Eucharistiam absque præuia Confessione, tradunt Azor. iustitia moral. p. 1. lib. 10. cap. 31. q. 2. Petrus de Ledefina d. tract. de Eucharistia c. 11. conclus. 8. Hurtado d. tract. de Eucharistia diff. 9. dist. 1. Valer. Reginald. in praxi fore penitent. lib. 29. num. 48. citatos per me in collect. ad cap. de homine, num. 7. de celebr. Mislar. Laymann in Theologia moral. lib. 3. tract. 4. c. 6. n. 4. & 5. plures quos refert Bonacin. d. 9. 6. p. 1. 3. 1. a. num. 8. vbi num. 9. docet hunc cum conscientia peccati mortalis Eucharistiam summentem grauius petere quo grauius est peccatū, obferuāque

obstruere cum aliis, quos citat, differentiam inter illum, qui accedit ad Eucharistiam cum conscientia peccati mortalis, & inter eum, qui conscientiam habet peccati venialis, quod qui habet conscientiam tantum peccati venialis, non impeditur quin eucharistiae fructum recipiat, cum peccatum veniale, quamvis actualiter committatur, non sit obex ad diuinam gratiam, neque cum ea sit incompatible Ioann. de Lugo *d. tract. de Eucharist. disp. 14. sect. 4. num. 14. cum seqq.* Ioann. Sanc. in *select. disp. 32. n. 4.* Torrealba *de iure spur. lib. 3. cap. 7. num. 46. cum seqq.*

5. An de iure diuino facta peccatorum mortalium Confessio ante Eucharistiam fecit debeat? Affirmant Henriquez in *summ. lib. 8. cap. 45. §. 3. in commento l. 1. P. & V. Hurtado d. disp. 9. diff. 5. Azor. d. cap. 31. §. 2. Cened. Decretal. collect. 98. num. 1. Valenz. *tom. 1. cap. 6. §. 8. par. 1. 3. ad 1. Valq. tom. 1. disp. 20. 8. num. 15. Valer. Reginald. d. lib. 29. n. 193. Bonacina d. 9. 6. quæst. 1. num. 33. lat. Ioan. de Lugo d. disp. 14. sect. 4. num. 69. cum seqq.**

6. *Modo non desit illis copia Confessorij, &c.* Nun præmissa Confessione peccati mortalis iam cummissi communicare licet, si addit necessitas communicandi, nec addit copia Confessorij, dummodo præmittatur saltem contritiōis actus ne indignè suscipiatur Eucharistia cum peccato mortali: nam actus contritiōis est in nostra potestate posito diuino auxilio, quo Deus nunquam nos deserit. Ita docent Canon. in *relect. de Pen. p. 1. §. 1. ad tertium non est difficile*, Cordub. *lib. 1. qu. 1. §. 16. ante fin.* Ioann. de Lugo *de Sacramento tom. 1. tract. de Eucharist. disp. 14. sect. 2. ex num. 81. Barthol. ab Angel. d. lib. 4. n. 189. Chameros de Euchar. 1. 9. d. 7. §. 10. dub. 13. Valer. Reginald. d. lib. 29. num. 99. & 109. Azor. d. cap. 31. quæst. 3. Cened. d. collect. 98. num. 1. Valquez *tom. 3. disp. 1. c. 8. n. 15. Bonacina d. 9. 6. par. 1. n. 13.**

7. Vnde colligitur eum non posse ad Eucharistiam accedere sine præmissa Confessione, qui non habet copiam proprii Confessorij sed alterius, cui non confisus propterea peccata confiteri, hic enim non dicitur esse in necessitate communicandi sine Confessione, cum habeat copiam alterius Confessorij approbati, quomodo peccata sua maiori cum deuotione Confessorio soleat confiteri. Ita Henriquez *d. lib. 8. cap. 47. Petr. de Ledesma d. tract. de Eucharist. cap. 11. vers. 10. quæst. 1. Valer. Reginald. d. lib. 29. n. 177. & 108. in fin. Azor. d. cap. 31. §. 8. Bonacina d. par. 1. n. 27. vbi num. 28. refutit eum, qui habet necessitatem communicandi, sed non habet copiam Confessorij approbati, aut si habeat copiam Confessorij approbati, rationabiliter timet manifestandum peccatum in Confessione expressum, posse licitè communicare, non præmissa Confessione illius peccati, quod rationabiliter timet manifestandum, si illud detegat in Confessione, & num. 29. tenet eum, qui habet necessitatem communicandi, sed non habet copiam Confessorij approbati, posse licitè communicare, non præmissa Confessione, quamvis habeat copiam Confessorij non approbati, nisi forte habeat privilegium eligendi sibi Confessorium non approbatum, tunc enim cum possit illum Sacerdotem ex privilegio eligere, non dicitur esse in necessitate communicandi sine præmissa Confessione, & num. 30. cum Nugno, Valer. Reginald. Suar. & aliis, subdit illam loci distantiam inter penitentem, & confessorium sufficere, vt penitens dicatur non habere copiam Confessorij, & consequenter possit non præmissa Confessione celebrare, quia ob difficultatem itineris, vel breuitatem temporis, vel ob virginitatem, vel ob periculum*

scandalis, seu infamiz, Sacerdos non potest hic & nunc Confessorium adire sine magno incommodo; plures alios casus percurrit Filius, in *quæst. moral. tom. 1. tract. 4. d. num. 214.*

[Quid si necessitas urgeat, &c.] Sacerdotem, qui virgine necessitate celebrat, non præmissa Confessione peccati mort. tenet quæprimum confiteri, non hic statim laicum, qui sine præmissa Confessione suscepit Eucharistiam, per hunc text. docent Doctores infra citandi, ex ea ratione, quia Concil. loquitur solum de Presbyteris; argumentum autem a simili non habet locum in materia præceptorum a iure positum emanantium, & sic non obligat superior per ea, quæ præcipiuntur si animaduertet, sed per ea, quæ actu præcipiunt: ita Molfes. in *sum. tom. 1. tract. 3. cap. 10. num. 28. Filius. tom. 1. tract. 4. cap. 8. §. 5. num. 221. Posselun. de administrat. Sacrament. cap. 1. num. 40. Galet. in margarita casuum conscient. vbi. Eucharistia 3. Nald. in iurata verb. Sacerdos, cum. 1. Valer. Reginald. d. lib. 29. n. 110. Laymann d. tract. 4. cap. 6. num. 1. Ioan. de Lugo de Sacramento tom. 1. tract. de venerabili Eucharist. sacram. disp. 14. sect. 7. num. 138. Hurtado de Sacram. tom. 2. tract. de Eucharistia disp. 9. d. 7. in. pro. vbi etiam quod sine præceptum non est diuinum, sed tantum Ecclesiasticum. Barthol. d. 5. Fausto tom. 3. tract. de penit. lib. 4. quæst. 20. Ego ipse de officio, & potestate Parochi, cap. 20. num. 19. & plures alij apud Bonacina. d. par. 1. n. 37. Vnde Parochi deficientes sibi Confessorij scopia poterunt præmissa Confessione celebrare illis diebus, in quibus tenentur ex officio ad factum faciendum ne Parochiani careant Missa. Ita Squillante de oblig. Sacerd. p. 1. num. 18. Raguc. in lucerna i. rock. tract. de Euchar. q. 24. Paul. Laymann lib. 5. tract. 4. cap. 6. n. 6. Marchin de sacram. Ordinis tract. 3. p. 3. cap. 1. num. 4. cum seq.*

Causa autem necessitatis ex mente omnium Doctorum illi iudicatur quando bona fama Sacerdotis periclitaretur nisi celebraret; aut si fidelis qui in articulo mortis existens, communicatorum esset, nulla existente Hostia consecrata, posset ad huiusmodi communicandum celebrare, hæc non adesset Confessorius, qui confiteri posset; aut nec stochus totum populum sine Missa relinqueret, aut periret sacrificium, scilicet Missam ab alio Sacerdote inceptam, qui ob egritudinem valde subitam non posuit illam pettice. Ita Ioan. Sanc. d. disp. 32. n. 4. & aduertit Ioan. de Lugo d. disp. 14. sect. 5. n. 107. cum seqq. casus necessitatis ab aliquibus ad duo capita reduci primum est instantia mortis, si aliquis v. g. in mortis articulo non possit confiteri, aut absolutoriam obtinere, & possit communicare, in quo casu concedunt omnes posse id fieri. Secundum caput est infamiz, aut detrahendi, quod incurritur si homo non communicet.

[Quia a primario confiteatur.] Hanc particulam ita intelligendam fore credit Molfes. d. tom. 1. tract. 1. cap. 10. n. 18. & Fagnan. in quinq. Ecclesiæ præcepta tract. 3. lib. 3. cap. n. 9. vt Sacerdos postea confiteatur suo tempore, nempe ante aliam celebrationem At Diana moral. resol. p. 2. tract. de celebr. d. 1. §. 1. resol. 60. illud quamprimum, intelligi, id est intra triduum, At. Zetola in praxi Penit. cap. 10. q. 31. & Barthol. d. 5. Fausto d. lib. 4. q. 20. extendunt vsque ad mane sequens Verum Ioan. de Lugo de Sacramento tom. 1. tract. de venerabili Eucharistia sacramentis disp. 24. sect. 7. num. 162. obseruat intentionem Concilij fuisse Sacerdotum conscientiz & putati consilere, idcirco voluisse providere ita permittendo in casu veræ necessitatis celebrare cum contritione, vt maneret obligatio confitendi data occasione,



ut tollatur periculum sepius, celebrandi absque Confessione: vnde inferri posse contingere quod aliquando obliget illud præceptum sub mort. ad continentiam eadem die, quando scilicet hodie habet Confessarium, & non est certum, an cras illud sic habiturus, cum tamen iussit eadem necessitas celebrandi cras, tunc enim etiam si tertio die habiturus sit certo Confessarium, debet hodie contineri, quia dilatio illa, licet sit parva quoad tempus, est magna in qualitate; cum sit causa celebrandi iterum absque Confessione. Et quod Sacerdos celebrans absque prævia Confessione ob inopiam Confessarii teneatur quamprimum possit confiteri, si aliud graue non obstat, tenet Ioan. Sanci. in *selectis disp.* 32. num. 14. *verſum autem Concilium.*

Sed dubitant nonnulli, an hæc verba consilium, aut præceptum inducant; Inopertate Consilium, credendum Pet. de Ledesma in *summa de Eucharist.* p. 1. cap. 11. ante 9. conclus. Villalob. etiam in *summa* tract. 7. difficult. 37. num. 6. Fagundez *præcept.* 3. lib. 3. cap. 8. num. 9. Sed alij melius præceptum inducere affirmant, ut sunt Suarez de *Sacram.* disp. 66. sect. 7. Hurtado de *Eucharist.* disp. 9. diff. 7. in fine. Egid. de *Coninck de Sacram.* 80. art. 4. in fine. Bonacina *end. tract.* disp. 4. q. 9. puncto 2. Valer. *in praxi fori parisi.* lib. 29. num. 10. quos refert & sequitur Ioan. Sancti d. *disp.* 32. num. 12. Ioann. de Lugo d. *tract.* de

*Eucharist.* *disp.* 1. c. 4. sect. 7. n. 135. Barthol. à S. Fausto d. lib. 4. *quæst.* 20. in fine.

Verum autem qui non necessitate, nec carentia Confessarii, sed ex mera malitia, & culpabilitate celebrat absque Conceptione, obligetur hoc præcepto Tridentini ad postea quamprimum continentium? Contra Syluest. negat Ioann. de Lugo d. *disp.* 14. sect. 7. num. 150. Ioan. Sancti d. *disp.* 32. n. 12. in fine, ubi idem dicit, quando ex obliuione delicti confiteri aliquod peccatum, Bonacina d. *puncto* 1. num. 38. ubi resoluit Sacerdotem, qui ex sua malitia celebravit in peccato mort. non præmissa Confessione, non teneri quamprimum post celebrationem confiteri, hoc enim non dicitur celebrasse viſente necessitate. sed ex malitia: Tridentinum verò loquitur de Sacerdote celebrante ex necessitate absque præmissa Confessione, & num. 40. tenet Sacerdotem urgente necessitate communicantem more laicorum absque præmissa mortalium Confessione, non teneri post Communionem ex hoc decreto statim confiteri, quia text. in præfenti loquitur de Sacerdote celebrante, & non comprehendit laicum, ex Vasq. *disp.* 1. c. 8. num. 23. Suarez *disp.* 66. sect. 7. Egid. de *Coninck quæst.* 80. art. 4. in fine. Reginald. lib. 29. num. 110 quos refert & sequitur Hurtado d. *tract.* de *Eucharist.* *disp.* 9. difficult. 7. *prop. fin.* Barthol. à S. Fausto d. lib. 4. *quæst.* 21.

### De Vſu huius admirabilis Sacram. e. 11.

#### C A P V T V I I I.

Quoad vſum autem, \* rectè & sapienter Patres nostri tres rationes hoc sanctum Sacramentum accipiendi distinxerunt. Quosdam enim docuerunt sacramentaliter duntaxat id sumere, vt peccatores, alios tantum spiritualiter, illos nimirum, qui voto propostum illum celestem panem edentes, fide viua, quæ per dilectionem operatur, fructum eius, & vtilitatem sentiunt; tertios porro sacramentaliter simul & spiritualiter: hi autem sunt, qui ita se prius probant, & instruunt, \* vt vestem nuptialem induci ad diuinam hanc mensam accedant. In sacramentali autem sumptione semper in Ecclesia Dei mos fuit, vt laici à sacerdotibus Communionem acciperent, \* sacerdotes autem celebrantes seipsos communicarent: qui mos, \* tanquam ex traditione Apostolica descendens, iure, ac meritò retineri debet. Dein autem pro paterno affectu ad. nonet sancta Synodus, hortatur, rogat, & obsecrat per viscera misericordiz Dei nostri, vt omnes & singuli, qui Christiano nomine censentur, in hoc vnitate signo, in hoc vinculo charitatis, in hoc concordiz symbolo iam tandem aliquando conueniant & concordent, memoresque rantæ maiestatis, & tam eximij amoris Iesu Christi Domini nostri, \* qui dilectam animam suam in nostræ salutis pretium, & carnem suam nobis dedit ad manducandum: hæc sacra mysteria corporis & sanguinis eius fidei constantia, & firmitate, ea animi deuotione, ea pietate, & cultu credant, & venerentur, vt panem illum supersubstantialem frequenter suscipere possint: & is verè eis sit animæ vita, & perpetua sanitas mentis: cuius vigore confortati, ex huius miseriz peregrinationis itinere ad cœlestem patriam peruenire valeant, eundem panem \* Angelorum, quem modo sub sacris velaminibus edunt, absque vſo velamine manducaturi.

Quoniam autem non est satis veritatem dicere, nisi detegantur, & refellantur errores: placuit sanctæ Synodo hos canones subiungere vt omnes, iam agnita Catholica doctrina, intelligant quoque, quæ ab illis hæretes caueri vitarique debeant.

Vide Syluest. in *summa verb.* *Eucharistia* 3. q. 1. Sor. in 4. *diff.* 12. *quæst.* 1. art. 1. Miranda de *corpore Christi*, *quæst.* 7. Ioan. Sancti in *selectis disp.* 30. n. 7. Suarez *sum.* 1. *disp.* 69. sect. 2. in 3. *dictis*, Henriquez in *summa* lib. 8. cap. 34. Vasquez in 3. *par.* D. Thomas 3. *disp.* 12. 12. a. num. 1. Egid. de *Coninck de Sacrament.* & *confess.* *quæst.* 80. art. 1. c. q. 32. n. 16. Ludouic. Beia in *reſponſa* *summa* *confess.* p. 4. *casu* 14. *verſ.*

prætera. Iul. Lauor. de *Inhibitis* p. 2. cap. 5. à n. 2. Valer. Reginald. in *praxi fori parisi.* lib. 29. n. 66. Molſei. in *summa Theologia moral.* tract. 3. c. 8. n. 33. & 34. Hurtado de *Sacram.* *disp.* 3. de *Sacram.* in genere, *diff.* 6. in fine, ubi per hunc text. dicit eos, qui voto panem celestem edunt fide viua, fructum, & vtilitatem illius sentire, id est, augmentum iustificacionis, quamuis non sacramentalis.



De Sacrosancto Eucharistiæ Sacramento.

1. Christus totus continetur in sanctissimo Eucharistiæ sacramento, suprà cap. 1.
2. Substantia tota panis in corpore, & vini in sanguinem conuertitur in sacrosancto Eucharistiæ sacramento, suprà cap. 4.
3. Christus totus continetur in sacramento Eucharistiæ sub vnaquaque specie & sub singulis cuiusque speciei panibus, separatione facta, suprà cap. 4.
4. Corpus verum, & sanguis Domini est in sacramento Eucharistiæ peracta consecratione, ut in hostiis consecratis post communionem referentis, suprà cap. 3.
5. Effellus plures proueniunt ex sacramento Eucharistiæ, suprà cap. 1.
6. Christus unigenitus Dei filius est in sacramento Eucharistiæ cultus latius etiam externo adorandus, suprà cap. 3.
7. Sacram. S. Eucharistiæ in sacratio asseruare, & ad infirmos deferre licet, suprà cap. 6.
8. Christus in Eucharistiæ exhibitus sacramentaliter, ac realiter manducatur.
9. Christi fideles omnes cum ad annos discretionis peruenierint, tenentur singulis annis saltem in Pascha-

- se ad communicandum, infra sess. 14 de pœnit. cap. 5.
10. Eucharistiæ non est danda perpetuo, & absolute famis, sed tantum simulari, & non continue amenibus tempore quo habent dilucida interualla.
11. Infirmitas deliranti an preberi possit viaticum.
12. An ad annos discretionis peruenierit quis ut S. Eucharistiæ sumere possit, prudens iudicium ad parentum, & multo magis confessorum induci estimandum.
13. Communicare quando quis dicatur in Paschate.
14. Regularis Sacerdos non potest tempore Paschali ministrare Eucharistiæ secularibus, ut adimpleant præceptum Ecclesiæ annuæ communionis.
15. Religiosi Fratres non possunt administrare populo S. Eucharistiæ die Paschatis.
16. Sacerdoti non celebranti licet seipsum communicare.
17. Confessio sacramentalis necessariò premittenda à peccatore ante assumptionem S. Eucharistiæ habita copia confessoris.

« C A N O N I.

SI quis negauerit, \* in sanctissimæ Eucharistiæ Sacramento contineri verè, realiter, & substantialiter corpus & sanguinem vnà cum anima, & diuinitate Domini nostri Iesu Christi, ac proinde totum Christum: sed dixerit tantummodo esse in eo, vt in signo, vel figura, aut virtutes, anathema sit.

β C A N O N I I.

Si quis dixerit, <sup>b</sup> in sacrosancto Eucharistiæ Sacramento remanere substantiam panis, & vini, vnà cum corpore, & sanguine Domini nostri Iesu Christi: negaueritque mirabilem illam, & singularem conuersionem totius substantiæ panis in corpus, & totius substantiæ vini in sanguinem, manentibus duntaxat speciebus panis, & vini: quam quidem conuersionem Catholica Ecclesia aptissimè <sup>c</sup> Transubstantiationem appellat, anathema sit.

\* γ C A N O N I I I.

Si quis negauerit, <sup>d</sup> in venerabili Sacramento Eucharistiæ sub vnaquaque specie, & sub singulis cuiusque speciei panibus, separatione facta, totum Christum contineri: anathema sit.

δ C A N O N I V.

Si quis dixerit, peracta consecratione, in admirabili Eucharistiæ Sacramento non esse corpus, & sanguinem Domini nostri Iesu Christi, sed tantum in vñ, dum sumitur, non autem ante, vel post <sup>e</sup> & in hostiis seu particulis consecratis, quæ post communionem referuantur, vel superfluent, non remanere verum corpus Domini, anathema sit.

ε C A N O N V.

Si quis dixerit, <sup>f</sup> vel præcipuum fructum sanctum sanctissimæ Eucharistiæ esse remissionem peccatorum, vel ex ea non alios effectus provenire, anathema sit.

ζ C A N O N V I.

Si quis dixerit, in sancto Eucharistiæ Sacramento Christum vingenitum Dei filium non esse <sup>g</sup>, cultu latius, etiam externo, adorandum: atque ideo nec festiua peculiari celebritate venerandum: neque in processionibus, secundum laudabilem, & vniuersalem Ecclesiæ sanctitatem, & consuetudinem, solemniter circumgestandum, vel non publicè, vt adoretur populo proponendum, & eius adoratores esse idololatrias, anathema sit.

η C A N O N V I I.

Si quis dixerit, non licere, sacram Eucharistiæ <sup>h</sup> in sacratio referuari, sed statim post consecrationem astantibus necessariò distribuendam, aut non licere, vt illa ad infirmos honorificè deferatur, anathema sit.

θ C A N O N V I I I.

Si quis dixerit, Christum in Eucharistiæ exhibitum, spiritaliter tantum manducari <sup>i</sup>, & i super. c. 9. non etiam sacramentaliter ac realiter, anathema sit.

Barbosi, Collect. in Concil. Trid.

## I CANON I X.

Si quis negaverit, omnes & singulos Christi fideles utriusque sexus, cum ad annos discretionis pervenerint, tenet singulis annis, scilicet in Paschate, ad communicandum, iuxta preceptum sanctæ matris Ecclesiæ, anathema sit.

## II CANON X.

Si quis dixerit, non licere sacerdoti celebranti seipsum communicare, anathema sit.

## III CANON XI.

Si quis dixerit, solam fidem esse sufficientem preparationem ad sumendum sanctissimæ Eucharistiæ sacramentum, anathema sit. Et ne tantum Sacramentum indignè, atque aded in mortem, & condemnationem, sumatur: statuit, atque declarat ipsa sancta Synodus, illis quos confitentia peccati mortalis grauat, quantumcumque etiam se contritos existiment, habita copia Confessoris, necessariò præmittendam esse Confessionem sacramentalem. Si quis autem contrarium docere, prædicare, vel pertinaciter asserere, seu etiam, publicè disputando defendere præsumperit, eo ipso excommunicatus existat.

1. **CANON I.]** Vide Henriquez *d. lib. 8. cap. 10. §. 4. in princip. Valent. tom. 4. disp. 6. quest. 3. Iodoc. Coccin. thesaur. catholic. tom. 2. lib. 6. art. 1. Agid. de Coninck de Sacram. & censur. q. 75. art. 3. Petr. de Ledesma in summa p. 1. Sacrament. ubi de Eucharistia, c. 1. c. 1. Fernandez in examine Theologia moral. p. 3. cap. 4. §. 10. num. 4. Molfes. in summa Theologia moralis tract. 3. cap. 3. num. 19. Fernandez in quinque Ecclesiæ præceptis, p. 1. lib. 5. cap. 1. Paul. Laymann. in sua Theologia moralis.*

2. **CANON II.]** Vide Henriquez *d. lib. 8. c. 30. §. 2. lit. f. Vasquez in 3. p. S. Thoma tom. 3. disp. 180. num. 180. & disp. 194. n. 4. Hurtado de Sacram. tom. 2. tract. de Euchar. disp. 4. diff. 4. in princ. Agid. de Coninck. d. q. 75. n. 49. & n. 71. & q. 177. art. 1. Valer. Reginaldus præxi fore parat. lib. 19. n. 36. Petr. de Ledesma *de Eucharistia*, cap. 6. concl. 1. & 3. Bonacina de Sacram. disp. 4. q. 3. p. 1. n. 1. Molfes. in summa Theologia moralis tract. 3. c. 1. n. 14. & 15. Filiuc in quinque moralibus tom. 1. tract. 4. n. 147. Fagundes in quinque Ecclesiæ præceptis, p. 3. lib. 3. c. 1. n. 8. Et certum de Fide esse manere aliqua accidentia, tradunt post Suarez, & Vasquez nouissimè Ioan. de Lugo disp. 10. sect. 1. n. 1. cum seqq. Torrellanca de iure spirit. lib. 2. c. 8. n. 58.*

3. **CANON III.]** Vide Henriquez *d. lib. 8. c. 27. §. 4. lit. K. Agid. de Coninck de Sacram. & censur. quest. 74. num. 3. & num. 191. & quest. 75. n. 49. & 168. & quest. 16. n. 32. Vasquez tom. 3. disp. 188. n. 2. & 15. Valer. Reginald. d. lib. 29. num. 37. Cardin. Bellarm. de Eucharistia lib. 3. cap. 22. Bonacina de Sacrament. disp. 4. quest. 3. p. 1. n. 2. Filiuc in quinque moralibus tom. 1. tract. 4. num. 136. Fagundes in quinque Ecclesiæ præceptis, p. 1. lib. 3. cap. 1. n. 9. & præcepto 3. lib. 3. cap. 4. n. 10. Ioan. de Lugo de Sacramentis tom. 1. tract. de Eucharistia disp. 4. sect. 4. n. 66. & n. 168. & disp. 8. sect. 3. n. 40.*

4. **CANON IV.]** Vide Henriquez *d. lib. 8. cap. 19. in princip. C. Agid. de Coninck de Sacram. & censur. quest. 74. n. 5. 3. Fernandez in examine Theologia moral. p. 5. c. 4. §. 10. n. 6. Balduin. iun. super opera controuers. Bellarm. p. 2. lib. 3. cap. 5. Torrellanca de iure spirituali lib. 2. cap. 8. n. 61.*

5. **CANON V.]** Vide Henriquez *d. lib. 8. cap. 26. in princip. Iur. B. Agid. de Coninck de Sacram. quest. 79. n. 53. Valt. daem. 3. disp. 205. n. 2. Filiuc in quinque moralibus tom. 1. tract. 4. num. 36.*

6. **CANON VI.]** Vide Can. de locis theol. §. 1. cap. 5. c. 1. & lib. 12. c. 1. col. 441. Henriquez *d. lib. 8. cap. 32. §. 2. lit. D. & cap. 42. §. 2. lit. H. Agid. de Sacramentis tom. 1. quest. 76. num. 86. Iodoc. Coccin. thesaur.*

catholic. lib. 6. art. 7. Molfes. in summa Theologia moralis tract. 3. cap. 6. n. 8. Attendas. in addit. ad recopil. legum Navarra fol. 174. verso. num. 8. Suar. tom. 3. de Sacram. disp. 75. Valer. Reginaldus præxi fore parat. lib. 29. num. 37. n. 36. Torrellanca de iure spirit. lib. 2. cap. 8. n. 56.

**CANON VII.]** Vide Balduin. iun. super opera controuers. Bellarm. p. 2. lib. 3. cap. 5.

**CANON VIII.]** Vide Valt. in 3. p. D. Thoma tom. 3. disp. 212. n. 3. Sacramentum corporis, & sanguinis Christi sub speciebus panis, & vini est vnicum, integrum, & perfectum sacramentum, ut multis probat Paul. Laymann. lib. 5. de Sacramentis tract. 4. c. 1. num. 3.

**CANON IX.]** Vide Agid. de Coninck de Sacram. §. 80. n. 102. cum seqq. Valer. Reginaldus in præxi fore parat. lib. 29. num. 47. in fine. Bonacina de Sacrament. disp. 4. quest. 7. p. 1. n. 5. Molfes. in summa Theologia moralis tract. 3. cap. 8. num. 26. nouissimè Stephan. Vveym. ad constitutiones 24. ex antiquo iure desumptas, & per Concil. Trid. innovatas, consil. 23. ap. 264. & præcept. num. 17. Tullench. in Decalog. lib. 3. cap. 1. dub. 2.

In hoc can. ibi, omnes & singulos Christi fideles &c. Non tamen perpetuò & absolute fatuos, sed tantum semifatuos, & non continuò amentes, tempore quo habent dilucidam interualla, ita Henriquez *d. lib. 8. cap. 42. §. 3. Bonacina de Sacramentis disp. 4. quest. 6. p. 1. n. 4. Paul. Laymann. in Theologia moralis lib. 5. tract. 4. cap. 4. Villalobos in summa p. 1. tract. 7. dub. 40. num. 3. Sanctius in select. disp. 26. num. 1. & disp. 36. num. 9. Antonin. Diana resolut. moral. p. 2. tract. de celebratione Missarum, resolut. 79. quos reuoc. de officio & potestate Parochi, cap. 20. num. 19.*

Infirmo deliranti, qui propter febrem incidit in amehiam, seu phrenesim, posse præberi viaticum, si illud tempore vius rationis expresse petiit, & signa continentionis, confessionis, & communionis ostendisset, etiam nullo antea, dummodo non sit periculum irreuerentia, resoluti d. cap. 20. num. 43. ubi num. 10. cum seqq. etiam resoluti peccatoribus notoriis, veluti viciatibus publicis, & meretricibus, tribuendam non esse Eucharistiam.

Ibi, cum ad annos discretionis pervenerint. Prudentiam id parentum, & multo magis Confessorum iudicio æstimandum. Sicut. d. lib. 12. quest. 1. art. 9. Bonacina d. disp. 4. quest. 6. p. 1. n. 2. a num. 1. Ego ipse d. cap. 20. num. 18. Tullench. d. cap. 5. dub. 2. num. 2. cum seqq.

13. Ibi, *saltem in Paschate*. Hoc est, in hebdomada sancta, vel infra octavam Paschæ, hoc est à Dominica Palmatum usque ad Dominicam in Albis inclusivè, & ubi laxior esset consuetudo à prima die Quadragesimæ usque ad dictam Dominicam in Albis inclusivè, prout observatur Mediolani, in Portugallia, & Valentia. Vide Trullench. d. lib. 3. c. 5. dub. 2. n. 6. Quærant in *summa Bullary, verb. Communio*, ubi refert hac de declarationem Eugenij I V. Azor, *insumma, moral. part. 1. verb. Eucharistia* §. 7. Fagundes in *quinque Ecclesie præcepta*, præcepta. 2. lib. 1. cap. 3. per ser. & præcepta. 3. lib. 1. cap. 5. Henricq. in *summa lib. 8. cap. 5. §. 1. a principio*, ubi refert, quòd in pluribus diocesisbus consuetudo extendit à principio Quadragesimæ usque ad decimum quartum diem post Pascha, refert *duche c. 20. num. 14.*
14. Sacerdotem Regularem non posse tempore Paschali ministrare Eucharistià secularibus, vi adimpleant præceptum Ecclesiasticum, annuæ Communionis, resoluunt Nugentem. 1. in 3. part. quæst. 83. artic. 4. conclus. Suar. de *Regul. tom. 4. tract. 10. lib. 9. cap. 3. num. 8.* Portel. in *dub. regularibus tom. 1. verb. Sacramentorum administratio* n. 5. Villalob. in *summa part. 1. tract. 7. dub. 47. num. 4.* latè Trullench. in *dealog. lib. 3. c. 5. dub. 2. n. 8.* ubi subdit quòd Doctores id intelligunt de die Paschatis non materialiter, sed formaliter, id est, de Communione Paschali per quam fit satis præcepto, & inclinare in hanc partem videtur Fagundes in *quinque Ecclesie præcepta*, præcepta. 3. lib. 1. cap. 5. n. 16. Contra Sorb. in *compendio privileg. verb. Communicare*, Et Emman. quæst. *regul. tom. 1. quæst. 56. art. 3.* Ludovic. Beia *respons. casuum consuevit*, art. 4. casu 4. Ioan. de la Cruz de *sta. in relig. lib. 2. cap. 5. dub. 4. conclus. 3.* existimantes posse per privilegia Nicolai V. Pauli II I. Pij I V. & aliorum Pontificum.
15. Fratres Religiosos non posse administrare populo sanctissimum Eucharistiæ de Paschatis, itante quòd in privilegio Eugenij I V. hoc illis in-

terdictur expressè pro illa die, resoluunt Nauarr. in *man. cap. 21 n. 52.* Henricq. d. lib. 8. cap. 5. §. 1. Azor. *insumma, moral. part. 1. lib. 7. cap. 4. quæst. 7.* Epò ipse de *officio, & potest. Parochi cap. 20. num. 10.* ubi refert ita decissum in S. Congreg. Concil. *sub die 2. Martij 1619.*

Contra *compendium privilegiorum Societatis Issy verb. Eucharistia* §. 2. Emman. *Si in aperiens verb. Eucharistia num. 10.* Ludovic. Miranda in *manuali Prelator. tom. 1. quæst. 42. art. 2. conclus. 2.* Fr. Emman. quæst. *regul. tom. 1. §. 56. art. 3.* Ejusd. de Coninck *q. 82. art. 3. num. 31.* Ioan. à Cruce de *statu Relig. lib. 3. cap. 5. dub. 4. conclus. 2.* Suar. *tom. 4. de Relig. tract. 10. lib. 9. c. 3. num. 7.* Tamburin. de *iure Abbatum tom. 2. disp. 5. §. 3. n. 3.* Fernandez in *quinque Ecclesie præcepta*, præcepta. 3. lib. 5. c. 2. n. 18. Hieron. Roderic. in *compendio quæst. regul. resolut. 127. n. 5.* Ioan. de Lugo de *Sacrament. tom. 1. tract. de Eucharistia disp. 18. sect. 2. n. 50.* & alios existimantes Religiosos sine Parochi licentia posse ipso die Resurrectionis Dominicæ sacram Eucharistiàm ministrare parochianis, iis videlicet, qui existimantur parochia satisfecisse, vel postea satisfacturi.

2. CANON IX. ] Vid: Vgolin. de *officio Episcopi cap. 15 §. 7. n. 9.* quem refert de *officio, & potest. Parochi cap. 20. n. 34.*

2. CANON XI. ] Vid: Sor. in 4. *dist. 12. q. 3. art. 4. col. 14.* Can. de *locu Theolog. lib. 3. col. 189.* ad fin. cum *seqq.* Ejusd. de Coninck de *Sacrament. tom. 1. q. 82. n. 5. cum seqq.* Azor. *insumma, moral. p. 1. lib. 10. cap. 3. quæst. 7.* Suar. *tom. 3. de Sacrament. disp. 66. sect. 3. vers. sed quærit.* Valet. Reginald. in *praxi fori penitent. lib. 20. num. 53.* Fernandez in *examine Theologia moralis part. 1. §. 4. cap. 4. §. 8.* Filiuc. in *quæst. moralibus tom. 1. tract. 4. num. 210.* Molles. in *summa Theologia moralis tract. 5. cap. 10. num. 25.* Torreblanca de *iure spirit. lib. 1. c. 7. num. 46. cum seqq.* Ioan. de Lugo de *Sacrament. in tract. de Eucharist. disp. 14. sect. 4. num. 1. c. cum seqq.* Ioan. Sanci. in *select. disp. 32. num. 4.*

## DE REFORMATIONE.

De Officio Prælatorum in subditorum correctione.

### C A P V T I.

1. Doctores referuntur de materia huius cap. agentes.
2. Episcopi se passores, non percautores esse meminerunt.
3. In criminalibus causis quando procedi possit ad visitationem, non obstantibus appellationibus, & inhibitionibus.
4. Episcopus visitans tenetur dare transiumpum si reperiatur aliquod delictum incarceratione, vel castigatione dignum.
5. Appellatio non datur à visitatione facta ab Episcopo, præsertim à correctione morum.
6. Appellatio ad effectum suspensionum non datur à mandato de residendo in visitatione edico.
7. Appellatio ad effectum suspensionum non admittitur à visitatione Ecclesie Cathedralis.
8. Non extenduntur ad causas criminales, que tractantur apud indices inferiores, aut delegates Papa, vel Episcopo.
9. Appellatio non possit quando gravamen illatum per interdictum, non potest tolli per appellationem à definitiva.
10. Carcerationis indebita gravamen, per appellationem à definitiva reparari non potest.

11. Appellatio interposita super condemnatione ad irremissum habet effectum suspensionum.
12. Appellatio à primatibus beneficij habet effectum suspensionum.
13. Decretum Congregationis negotij Episcoporum præpositi.
14. Metropolitani in suffraganeos eorumve subditos non inducant nisi in casibus iure expressis.
15. Metropolitani, & alij superiores causas in curijs Ordinariarum pendentes non auferant.
16. Appellationes quando recipiunda.
17. Superiores cognoscere non valent causas, que coram inferioribus pendunt ante definitum iudicium, vel vim definitivam habentem.
18. Inhibitiones post appellationem quando ceteri denda.
19. Appellatio recipienda non erit quæcumque appellans afferat sententiam, aut appellationum exemplum culpa iudicii a quo, vel alicuius habere non possit.
20. Appellationes à Metropolitano non recipiantur ab

executione decreti Concilii Tridentini, aut visitationis Apostolice.

21. Appellationes ad effectum devolutivum tantum admittuntur in causis visitationis Ordinariorum, aut correctionis morum.
22. Appellatio non admittitur à gravamine, quod per definitivam reparari nequit, nisi visis aliis.
23. Causa appellationis dum pendet, appellans in eodem quo reperitur carcere, quanto tempore permansibit.
24. Alia originalia processuum prima instantia ad inducendum appellationis Notarius mittere non cogatur, nisi, &c.

tur, nisi, &c.

25. Censura Ecclesiastica in appellatione prolata quando relaxari possit per iudicem appellationis.
26. Absolutio ad cautelam quomodo danda.
27. Appellatio non recipitur à sententia definitiva contra verum contumacem prolatam.
28. Archiepiscopus non debet se ingerere in prima instantia causarum, quæ agitantur coram eius suffraganeo.
29. Metropolitani non possunt cognoscere in prima instantia etiam citra praedictum casus causa coram Episcopo.

**E** Adem sacrosancta Tridentina Synodus presidentibus in ea eisdem sanctæ Sedis Apostolicæ Legato, & Nunciis, intendens nonnulla statuere, quæ ad iurisdictionem pertinet Episcopum, ut iuxta proximè Sessionis decretum, illi in commissis sibi Ecclesiis eo libentius resideant, quod facilius, & commodius sibi subiectos regere, & in vitæ, ac morum honestate continere poterit, illud primum eos admonendos censet, \* *ut se pastores, non percussores, esse meminerint*, atque ita præesse sibi subditis oportere, ut non in eis dominentur, sed illos, tanquam filios, & fratres, diligant, elaborentque, ut hortando, & monendo ab illicitis deterreant, ne, ubi deliquerint, debitis eos poenis coercere cogantur, quos tamen, si quid per humanam fragilitatem peccate contigerit, \* illa Apostolis est ab eis servanda præceptio, ut illos arguant, obsecrent, increpent in omni bonitate, & patientia, cum sæpè plus erga corrigendos agat benevolentia, quàm austeritas, plus exhortatio, quàm comminatio, plus charitas, quàm potestas. Sin autem ob delicti gravitatem virgò operis fuerit, tunc cum mansuetudine rigor, cum misericordia iudicium, cum lenitate severitas adhibenda est, ut sine asperitate disciplina populis salutaris, ac necessaria conservetur, & qui correcti fuerint, emendentur, aut, si resipiscere noluerint, ceteri, salubri in eos animadversionis exemplo, à vitiis deterreantur, cum sit diligenter, & perij simul pastoris officium, morbis oivium levia primum adhibere fomenta, post, ubi morbi gravitas ita postulet, ad acriora, & graviora remedia descendere: sin autem ne ea quidem proficiant illis submovendis, ceteras saltem oves à contagionis periculo liberare \* *¶ Cum igitur rei criminum*, plerumque ad evitandas poenas, & Episcoporum subterfugienda iudicia, querelas & gravamina simulent, & appellationis diffugio, *¶ in iudicio processum impediunt*, nec remediò ad innocentie præsidium instituto, ad iniquitatis defensionem abutantur, atque ut huiusmodi eorum calliditati, & tergiversationi occurratur, ita statuit, & decrevit. \* *¶ In causis visitationis, & correctionis siue habilitatis, & inhabilitatis, nec non criminalibus ab Episcopo*, seu illius in spiritualibus Vicario generali, ante definitivam sententiam, *¶ ab interlocutoria, vel alio quocunque gravamine*, non appellatur, *¶ nec Episcopus, seu Vicarius*, appellationi huiusmodi, tanquam frivole, deferre teneatur, sed ea, ac quacumque inhibitione ab appellationis iudice emanata, necnon omni stylo, & consuetudine, etiam immemorabili, contraria non obstante, ad vteriora valeat procedere, \* nisi gravamen huiusmodi per definitivam sententiam reparari, vel ab ipsà definitivam appellari non possit, quibus casibus sacrorum, & antiquorum canonum statuta illibata persistent.

Tit. 1.  
Tim. 1.4.  
Pet. 5.  
dist. 4. in  
pene, d. 14.  
c. vlt. c. 110  
subiectur.  
d. 2. Tit. 4.

Cap. referenda.  
c. 2. c. 2.  
c. 2. c. 2.  
c. 2. c. 2.  
c. 2. c. 2.  
c. 2. c. 2.  
c. 2. c. 2.  
c. 2. c. 2.  
c. 2. c. 2.  
c. 2. c. 2.

Cap. vt de  
bis de ap-  
pel. c. 110.

1. Vide Paul. Fusc. de visitat. lib. 1. c. 26. n. 29. in fine, Sbroz. de officio Vicarii lib. 3. q. 1. Tr. Emman. quest. regul. com. 2. quest. 40. art. 1. Aloy. Kice, in praxi rerum fore Eccles. decet. 503. in 1. edit. par. 1. vol. 304. in 2. edit. Attendant. in addit. ad recap. sequen. Numer. 16. tit. 6. de visitat. n. 63. ubi refert decisum post definitivam sententiam in causis correctionis, & visitationis appellari posse, ita tamen ut appellatio non suspendat executionem, nisi gravamen per definitivam sententiam reparari, vel ab ipsa definitivam appellari non possit.
2. \* *Ut se pastores, non percussores esse meminerint.* Vide S. Antonian. summ. p. 3. tit. 20. c. 5. §. 3. Cornel. conf. 296. circa princip. vol. 4. Fusc. de visitat. lib. 1. c. 3. num. 19. Metipsum de officio & potest. Episcopi part. 2. tit. 2. gloss. 12. Episcopi summa attentione perpendat textum in presenti, & infra sess. 24. de reformat. c. 3. & sess. 25. eadem de reformat. cap. 1. in quibus decretis verba sunt multum pia, & à Prelatis mejo-

re semper retineri debent, quorum summam refert Stephan. Weyms ad constitutiones 24. ex 1400 antiquo de promptis, & per Concil. Trident. canonum, constit. 20. n. 8. pag. 239.

¶ *Cum igitur rei criminum, &c.* In criminalibus causis quando procedi ad vteriora possint, non obstantibus appellationibus, & inhibitionibus, declarat sanctæ mem. Pius V. in sua constit. 180. incip. *Cum sicut*; quæ est reformatoria constitutionum Pij IV. & aliorum summorum Pontificum distinguendo: Aut reus confessus est, & tunc licitum erit iudici à quo, non obstantibus appellationibus, & inhibitionibus, absque poenarum incursum ad vterioriorem executionem pro poenæ in sententia interrogat executione procedere Si verò non sit confessus, tunc poterunt admitti, & recipi omnes, & singule appellationes, ac quæcumque desuper pro tempore presentatæ, & presentandæ commissiones, & illarum vigore inhibitiones, citationes,

tationes. & monitoria decerni prestita tamē prius cautione idonea per patreos seu partes appellantes non concessio in forma depositi pro pœna in qua condemnatus extitit, & seu respectu de se constituendo in carcere, & ibidem manendo in quacunque parte iudicii, & quatenus par sit esse diues, factio prius actuali deposito arbitrio iudicis ad quem. Quod quidem hodie in praxi observatur, inolenit eum ihylus Signaturæ iussit, vt quancumque contingit committi causam appella- tionis in criminalibus, semper apponatur clausula, *parito sententia, vel sermone exilio, & forma Motus proprio Pij IV. & Pij V. Ita Maslobr de Synodo dia- ceseana c. 4. dicitur. 2. s. secundum Romanam impressionem.*

7. *Iudex processum impedit.* An Episcopus visitatus teneatur dare transiumpum, si repperit ali- quod delictum carceratione, vel castigatione dig- num? Affirmatiue decium fuisse refert Armen- dat. in. addit. ad recep. legum Navarra lib. 1. tit. 6. de visitat. num. 62.

8. *In casu visitationis, &c.* A visitatione facta ab Episcopo, præsertim à correctione morum, non dari appellationem, per textum præfatum, & cap. 10. sess. 24. de reform. resoluunt Lancelot. de attentat. & in appellatione per id. in. 18. in praxi. n. 6. Ruzinel. de appellat. p. 2. cap. 3. num. 46. Marchede commission. p. 1. de commiss. appellat. extra. Roman. cur. c. 6. num. 78. in. 2. eda. quos refert Aloyf. Ricc. in praxi aucta res- solut. 7. num. 1. vbi numerus segg. multa tradit de in- tellctu huius text. Nauarr. in rub. de iudic. in. 8. g. num. 81. 7. conf. de appellat. Gabr. Perceira de Mann Regia. p. 1. c. 7. à praxi. Thom. Valasce. alleg. in. 15. tom. 1. d. leg. 70. num. 4. Mar. Anton. var. resolut. lib. 1. resolut. 9. num. 11. & resolut. 1. 10. num. 14. Stephan. VV cyras ad constitutiones 24. ex iure aut quo desino- praxi, & per Concil. Trident. innotuit, constit. 17. c. 14. pag. 195. vbi num. 15. adducit vt dum appellatur à decreto visitationis, admitti non debeat appellatio nisi specifice expressè fuerint causæ grauaminum, vt displicere possit visitator à quo appellatio inter- ponitur, an causæ sint frivole, an iustæ, an suspen- dere, vel mutare debeat suum decretum. an verò prouisionem exequi. Narbona l. 59. gloss. 2. n. 1. 19. in. 4. lib. 2. Recop. vbi refert decium quod in causis visitationis, & correctionis appellari potest post diffinitam, ita tamen vt appellatio non suspendat executionem. Si tamen Episcopus procedat in exemptis, seu alios priuilegiatos contra eorum priuilegia, dari appellationem existimant Salgado de protej. Regia. p. 2. c. 15. n. 58. Berard. de visitat. secul. cap. 27. n. 67. Mendez de Castro in praxi Lusit. p. 2. lib. 2. c. 3. num. 34. Marchefin. d. cap. 6. num. 78. Vbi enim apparuerit de exemptione, seu priuilegio gesta appellatione pendente reuocatur, Lancelot. de attentat. p. 2. c. 12. in. 18. num. 2. & seg.

6. A mandato de residendo in visitatione edito non dari appellationem ad effectum suspensionum, sed ad effectum deuolutionum tantum, decium refert Attenuat. in addit. ad recep. legum Navarra lib. 1. tit. 6. l. 1. §. 2. num. 2.

7. Appellationem ad effectum suspensionum non admitti à visitatione Ecclesiæ Cathedralis, & perso- narum ipsius ab Episcopo faciendam, nec ideo illam appellatione suspendi posse, tenet Aldan. in compend. causæ. resolut. lib. 1. tit. 4. num. 8. vbi refert decium in Oriens. 27. Martij 1632. ad 6. subdens ibi- dem in resp. 17. fuisse resolutum appellationis cuius- que prætextu non posse impediri, seu retardari diocesane Synodi celebrationem.

Si ordine iudiciario & ordinato processu visita- tionis causa tractetur, appellatio ad vtrumque ef-

fectum admittitur, vt per Stephan. Gratian. Mar- chie decisi. 188. n. 4. Ceualle de cognit. per vnam visl. part. 2. q. 1. 23. n. 1. 407. 15. Piasce in praxi Episcop. p. 2. c. 3. num. 61. vers. hoc eodem casu, Narbona d. l. 56. gloss. 1. num. 122. Mendez de Castro in praxi Lusit. p. 2. lib. 2. cap. 3. num. 34.

9. *Necum in criminalibus ab Episcopo, &c.* Ergo non à iudicibus inferioribus, aut delegatis Papæ, vel Episcopi; id post Nauarr. in man. c. 15. num. 15. vers. addit. tradit F. Emman. in sensu. tom. 3. cap. 20. num. 2. quem refert Hieron. Roderic. in compendio quest. reg. d. resolut. 10. num. 10. Vtū ex dispositione Concilij in omnibus causis appellari non posse ab interlocutoriis tam in prima, quam in secunda in- stantia, tam ab Ordinariis, quam à delegatis, vel in- ferioribus latis, nisi grauamen contineant irrepara- bile, vel diffinitiuæ vim habeant, resoluunt Suar. de Pace in praxi. in procem. 6. part. tom. 1. n. 28. Amat. Ruder. in praxi. examinat. & videntis pro- cessum c. 12. n. 8. Ite ad vtramque partem Narbona l. 59. gloss. 1. num. 150. cum multis segg. tit. 4. lib. 2. Recop.

10. *Ab interlocutoriis, vel ab alio quocumque graua- mine, &c.* An appellari possit quando grauamen illatum per interlocutoriam non potest tolli per appellationem à diffinitiuā; vide Suar. de Pace in praxi. tom. 2. p. 5. c. vnc. num. 3. Quatant. in iurum. Bullary. verb. Archiepiscopi auctoritas, auditor 18 vers. primo quæ. Nauarr. conf. de appellat. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fore Ecclesiæ. decisi. 105. in. 2. edit. alia resolut. 405. num. 1. in 2. edit. Piasce in praxi Episcop. p. 2. c. 4. num. 98.

11. Catectionis indebitæ grauamen per appella- tionem à diffinitiuā reparari non potest, ac proinde ab eo valet appellari, & Ordinarius teneatur huic appellationi deferre, & processum transferre ad iudicem appellationis, interim tamen reo manen- te in carceribus, donec iudex appellationis causa cognita aliud iusserit, ita refertur decium Piasce. d. c. 4. num. 10. Quaranta d. verb. Archiepiscopi au- thoritas, num. 30. in addit. lib. 2. Et refert Narbona d. l. 59. gloss. 1. num. 120 Sacram Congr. censuisse quod in materia correctionis vbi Episcopus etiam sine processu, & sine scriptis carcerat subditos, & rener diu carceratos, potest Metropolitano cognos- cere de excessu in corrigendo, si caterati appella- uerint ad eum, dummodo iuterim non impediatur, aut suspendatur executionem eorum, quæ ab Ordina- tio decreta fuerint, de quo etiam Gabr. Berard. de Visitat. secul. c. 27. num. 67. Mendez de Castro d. p. 2. lib. 2. c. 3. num. 33. Vide infra sess. 24. de reform. c. 10. num. 33.

12. Appellationem interpolatam super condemna- tione ad tritemes habere effectum suspensionum, resoluunt Aldan. d. tit. 9. num. 9. vbi dicit ita fuisse re- solutum à S. Congreg. Episcop. & Regular. in Auerfa- na 22. Ianuarij 1591.

13. Appellationem à priuatione beneficij habere effectum suspensionum, tenet Aldan. d. in. 4. n. 10. vbi asserit sic fuisse decium in S. Congr. Episcop. & Regul. in Aleutiana 1. Junij 1704. Nam etiam in causis visitationis, si non de morum correctione ageretur, sed de priuatione administrationis, vel beneficij, aut alterius similis rei, appellatio quoad vtrumque effectum admittitur, Ceualle de cognit. per vnam visl. in. 1. q. 23. n. 13. Narbona d. l. 59. gloss. 1. num. 221.

Hac de re extat optimum decretum omnino vi- dendum, quod tulerunt Aloyf. Ricc. in d. praxi rerum fore Ecclesiæ. resolut. 404. in 2. edit. Prosper de Augusti- no in addit. ad Quaram d. verb. Archiepiscopi au- thoritas,

*Hereticis, ancler, 18. vers. illius, Placit. d. part. 2. cap. 4. num. 101. Hieron. Rodericum compendio quæst. regular. resolu. 10. num. 33. cum seqq. Modet. de possib. Regia part. 2. cap. 1. a. n. 247. & de supplicat. ad Sanctissim. part. 2. c. 3. §. 3. num. 4. & 5. tenoris sequentis, videlicet:*

13. *Ad tollendas ambiguitates, & controversias iurisdictionales, quo inter appellatum, & prius instantia indices non sine partium dispendio, eorumque iustitia impediuntur, & sepe cum scandale eveniunt, S. Congr. causis Episcoporum præposita, facta prius relatione S. D. N. Urbano VIII. ac de Sanctissimis suis mandatis vine vocis oraculo de super habito in hunc qui sequitur modum ab omnibus, ad quos spectat, ad posterum fieri ac servari debere mandavit, & mandavit.*

14. *Metropolitani, Archiepiscopi, Primates, aut Patriarchæ in Suffraganeis, eorumque subditos non iudicent, nisi in causis à iure exceptis.*

15. *Item nec alij superiores etiam Nuncij, vel Legati de latere specificam facultatem maiorem non habentes causas in curiis Ordinariorum, vel aliorum inferiorum iudicium pendentes, ad se non adducant, nisi per viam legitime appellantis ad ipsorum tribunalia deferantur, necque appellantes ab inferiorum iurisdictionibus quoad alias causas eximere non possint.*

16. *Appellationes nunquam recipiantur, nisi per publica documenta, quæ realiter exhibeantur, prius constititis appellatorem à sententia definitiva, aut à gravamine, quod per definitum sententiam reparari non possit in casibus à iure non prohibitis, per legitimam personam, & intra debita tempora fuisse interpositam ac proseguantem.*

17. *Nedum causarum, quæ coram inferioribus iudiciis pendunt ante definitum sententiam, vel vim definitivam habentem, de gravamine illius superiores cognoscere valeant, licet citra præiudicium causæ causarum se id facere consentiant. Nec ad hunc effectum liceat eis inhibere, aut simpliciter mandare, ut ipsi ipsius processum transmittant, etiam expensis appellantis.*

18. *Inhibuit post appellationem sicut premititur receptam non concedatur, nisi eum inscriptum tenoris sententia, aut decreti definitivi, aut vim definitivam habentis, vel damnum per definitum irreparabile committentis, alias inhibuitur, & processus, & inde sequuta quatuorque sunt ipsi iure nullæ, sique impuñ non parere liceat.*

19. *Si appellans afferat sententiam, aut appellantis exemplum, culpa iudicis à quo, vel auxilium habere non possit, non ideo recipienda erit appellatio, aut aliqua inhibitiō concedenda, sed eis tantum, ad quos pertinet, iniungi poterit ut saltem condigna mercede aliorum exemplum authenticum appellantis intra brevem aliquam competentem terminum tradant. Cantat tamen index à quo, nisi verò appellatum fuerit in causa appellabilis inveniatur aliquid in præiudicium appellantis avertens, etsi per actum publicum, aut per testium depositiones constituta erit alia denegari appellanti, tunc mandare tradendi alia possit index appellantes audire, & interius aliquid novi contra appellatorem intenerit.*

20. *Ab executione decreti S. Concilij Trident. aut visitationis Apost. appellationes à Metropolitanis non recipiantur, nec si Episcopi virtute iurisdic. S. Concilij procedant, ut Sedes Apost. delegati in causis, quæ sub eorum iurisdictione ordinaria non comprehenduntur, falsa tamen in hoc casu Legatorum, & Nunciorum Apost. auctoritate.*

21. *In causis verò visitationis Ordinariorum, aut correctionis morum quoad effectum de notis tantum ad-*

*mittuntur, nisi ne gravamine per definitum irreparabile agatur, vel cum visitator eadem parte, & ab eadem causa cognitione iudicialiter procedat, tunc enim appellationis locus erit quoad effectum suspensionem.*

22. *Cum à gravamine, quod per definitum reparari nequit, ut indebita carceratio, vel detentio, aut excommunicatio etiam communiata, appellatur, non nisi visus alius, ex quibus evidenter appareat de gravamine, appellatio admittatur, aut inhibitiō, vel transmissio aliqua concedatur.*

23. *Causa appellationis dum pendit, appellanti in eodem, quo reperitur, carcere permovebit, quoad index ad quem appellatum est, visus alius, et causa cognita aliter decreverit, & tunc si à iudicis ad quem decreto vim definitivam habente fuerit appellatum, nihil mandare, aut pro sui decreti executione attentare poterit, donec per iudicem superiorem aliud fuerit ordinatum.*

24. *Alia originalia processuum prima instantia ad iudicem appellatum Notarii mutare non cogatur, nisi probabili aliqua falsitatis causa, & suspicio incidat, quæ iudicialiter obiciatur, & tunc terminata causa remittenda sunt ad Ordinarium, ut in suis archivio conserventur.*

25. *Censura Ecclesiastica in appellante prolata relaxari, aut nulla declarari per iudicem appellationis non potest, nisi auditis partibus, & causa cognita, tuncque si consueverit casus iustam esse ad iudicem, qui excommunicavit appellans remittendus est, ut ab ipso iuxta sacros canones beneficium absolutio si humiliter petierit, debitumque commendatum præstetur, obviatur. Si verò iustitiam esse clare appareat, superius absolutio impendat si dubietur, beneficium est ut ad excommunicationem intra brevem aliquam terminum eadem iudicem præfigendum absolvens remittatur, licet etiam superius hoc casu id ipsum per se præstare non possit.*

26. *Absolutio ad cautelam non nisi parva causa, & visus alius cum dubietur de nullitate excommunicationis ab homine prolata, vel à iure si concurrat dubium facti, vel probabile dubium iuris, concedenda erit, sanque ad tempus brevis committenda, & præstata per excommunicationem causante de studio iuri, & parando mandatis Ecclesiasticis, etsi iuxta formam à iure præscriptam appareat quem ob manifestum iniuriam excommunicatum fuisse, debitum etiam satisfactionem præstare, & si ob contumaciam manifestam expensis pariter satis facere, & camere de iudicio sisti coram excommunicatore quis tenebitur priusquam ad cautelam absolvatur.*

27. *A sententia definitiva contra veram contumaciam prolata appellatio non recipiatur, nec inhibitiō, aut alia quavis transmissio quando appellans in huiusmodi vera contumacia persistit, concedatur.*

28. *Nec Episcopus, seu Vicarius, &c. Archiepiscopus non debere le ingettere in prima instantia causatum, quæ agitantur coram eius suffraganeo, cui inhibendum non est, nec ille tenetur deferre appellanti, nisi in casibus Bullæ Gregorij X 111. quæ est 24. Bullario, referunt decem Zanol. in præxi Episcop. verb. appellatio, vers. ad decimum Hieron. Roderic. d. resolu. 10. n. 21.*

29. *Metropolitani non possunt cognoscere etiam citra præiudicium cursus causæ coram Episcopo, neque ad eum effectum etiam absque illa inhibitione posse simpliciter mandare, ut libi transmittatur copia processuum expensis appellantis extra casum à Concilio concessis appellandi, referunt decem Quarant. d. auct. 18. vers. primo quæro, Hieron. Roderic. d. resolu. 10. n. 21.*

*In Criminibus appellationis causa à sententia Episcopi quando Metropolitano, & quando vni ex vicinioribus sit committenda, eorumve vicariis, & non inferioribus.*

C A P V T I I.

1. Legati, seu Nuncij non possunt committere causas criminales suis Auditoribus.
2. Appellandum est ad Metropolitanum à sententia Ordinarij in causa criminali procedenti ex decreto

- 10 Concilij, etiam tanquam Sedis Apostolicæ delegati.
3. Appellandum est à Vicario ad Episcopum in causis criminalibus, vel beneficiis, specialiter commissis Vicario.

**A** Sententia Episcopi, vel ipsius in spiritualibus Vicarij generalis, in criminalibus appellationis causa, vbi appellationi locus fuerit, si Apostolica auctoritate in partibus eam committi contigerit, à Metropolitanò, seu illius etiam Vicario in spiritualibus generali, aut, si ille aliqua de causa suspectus foret, vel ultra duas legales dietas distet, seu ab ipso appellatum fuerit, & vni ex vicinioribus Episcopis, seu illorum Vicariis, non autem inferioribus iudicibus, committatur.

**H**unc text, allegat, & illius summa refert Sbroz de officio Vicarij lib. 4. quest. 3. vbi q. 3. resoluunt posse Vicarium Patriarchæ, Archiepiscopi, vel Episcopi cognoscere causas appellationum quas deuoluunt ad ipsos.

Apost. delegatus ex decreto Concilij processit, appellandum esse ad Metropolitanum, non autem ad Sederò Apostolicum tenet Aldan. vbi supra.

In causis verò criminalibus, vel beneficiis specialiter commissis Vicario, appellari ab eo ad Episcopum cum dicatur Ordinarius, resoluunt gloss. verb. officiale, in cap. 2. de officio vicarij lib. 6. & vbi Lap. n. 12. Anech. n. 2. Domin. n. 9. Franch. n. 4. in fine, August. Berol. in rub. de officio deleg. n. 2. & 26. consil. 22. n. 12. vol. 1. Felin. d. rub. de officio delegat. n. 4. & in cap. licet n. 2. cum segg. de officio ordinarij, Rot. decif. 7. de officio Vicarij alijs 371. in nouis, Matant. de ordine iudic. part. 4. dist. 3. in princip. n. 17. Anton. Cuch. lib. 2. in fin. maior. n. 8. de vicar. n. 122. cum segg. Sbroz de officio Vicarij lib. 1. q. 35. n. 35. cum segg. Sanch. de matrimonio lib. 3. dist. 39. n. 6. Iacob de Laurent. in tract. de iudice suspello, cap. 4. n. 12. Nicol. Garc. de beneficiis p. 3. cap. 8. n. 40.

1. *Metropolitano, seu illius etiam Vicario.* Legatos, seu Nuncios Apostolicos non posse committere istas causas suis Auditoribus, vt illas videant tanquam iudices delegati, resoluunt Aldan. in compendio Canon. resolu. lib. 3. tit. 8. num. 10. vbi ait sic fuisse resolutum 6. Oclbris 1588. & subdit sub die 24. Maij 1590. fuisse decisum sententias latis ab Auditoribus Nomenclorum Sanctissimi in causis appellationum in criminali, nullas esse, nec propter utilitatem publicam & communem partium errorem sustineri.

2. *Vni ex vicinioribus Episcopis.* A decretis, & sententiam ordinarij, qui etiam tanquam Sedis

*Acta prime instantie intra triginta dies dentur gratis reo appellanti.*

C A P V T I I I.

1. Doctores referuntur de materia huius cap. agentes.
2. Intellectus huius decreti.

3. Appellans in causis criminalibus tenetur intra sex menses causam persequi, & expeditionem reportare.

**R**eus, ab Episcopo, aut eius Vicario in spiritualibus generali, in criminali causa appellans, coram iudice, ad quem appellauit, à Acta prima instantia omninò producat: & iudex, nisi illis visis, ad eius absolutionem minimè procedat. Is autem, à quo appellatum fuerit, intra triginta dies acta ipsa postulant gratis exhibeat, alioqui absque illis causa appellationis huiusmodi, prout iusticia sua feriet, retinetur.

1. **V**ide Sbroz de officio Vicarij lib. 3. q. 9. vbi de intellectu, Suarez de Pace in pract. tom. 2. part. 5. cap. vlt. n. 14. Mendez de Castro in pract. Lusitana lib. 2. cap. 11. n. 1. Nouat. in singul. iuris canonici, sing. 7. nouissimè Stephan. Weyens ad constitutionem 24. ex antiqua iure de usuris, & per Concil. Trident. vniuersalis consil. 17. num. 15. & 16. pag. 195. Nauona l. 33. gloss.onica n. 4. tit. 25. lib. 4. Recapit.

& Aldan. in compendio Canon. resolu. lib. 3. tit. 8. 30. vbi refert ita decisum sub die 27. Septembris 1627.

Acta prima instantia omninò producat. In causis criminalibus, qui pecuniariam passus fuit sententiam si casus sit appellabilis, vt supra ad c. dictum est, tenebitur appellans infra sex menses à die ipsius interpositæ appellationis computandos ita coram iudice appellationis causam suam persequi, vt etiam expeditionem reporter, quibus elapsis, & expeditione eorum iudice è quo non reproducta, teneatur idem iudex à quo ad quancunque fisci instantiam, etiam si acta fuerint transportata, sententiam ipsam debite executioni omni mota postposita de mandate, vt statuit sanctæ mem. Pius V. in sua consil. 143. incip. Licet, refert Maslob. de discreta Synodice q. 4. d. 2. secundum Romanam imprell.

2. **I**ntelligendum esse hunc text. de persona iudicis, qui in criminali causa sententiam tulit, à qua appellatum fuit, vt scilicet quantum in se erit acta ipsa postulant exhibeat gratis, ita ut nullam mercedem sibi eo nomine accipiat: at verò c. sess. 24. de refer. intelligendum esse de persona Notarij, qui ipsam actorum copiam tenebitur exhibere appellanti congrua mercede accepta, resoluunt Sbroz d. loco



Quando certus Episcoporum numerus à iure requisitus non potest assistere  
Episcopo deponenti ac degradandi clericum, assistant totidem  
Abbatibus certi eiusdem diœcesis, quibus assistere non  
valentibus assistant persone alioquin in  
dignitate constitutæ.

## CAPVT VI.

1. DeBeres de materia huius cap. agentis.
2. Degradationem realem, & curia seculari traditionem qua crimina merentur.
3. Episcoporum numerus qui requiratur in degradantibus.
4. Vicarium generalis proprii Episcopi potest ad verba-lem Presbyteri depositionem procedere, ad actua-lem vero solus proprius Episcopus.

5. Episcopus electus, & confirmatus ante consecra-tionem non potest actualiter clericum degradare.
6. Prælati Religiosorum non habent iure communis fa-cultatem deponendi, vel degradandi suos sub-ditos.
7. Crimina que merentur verbalem depositionem.
8. Abbatibus degradationi assistentes sunt indices as-sesores.

Cum verò tam graua nonnunquam sint delicta, \* ab Ecclesiasticis commissa personis, a vs ob eorum atrocitatem à factis Ordinibus deponendæ, & curiæ sint tradendæ se-culari, in quo secundum factos canones, si certus Episcoporum numerus requiritur, quos si omnes adhibere difficile esset, debita iuris executio differretur, si quando autem inter-venire possent, eorum residentia intermitteretur, propterea statuit & decrevit, 7 Episcopo per se, seu illum Vicarium, in spiritalibus generali, contra Clericum, in factis etiam pres-byteratus Ordinibus constitutum, etiam ad illius condemnationem, & nec non verbalem depositionem, & per seipsam etiam ad actua-lem, atque solemnem degradationem ab ipsis Ordinibus, & gradibus Ecclesiasticis, in casibus, in quibus aliorum Episcoporum præsen-tia, in numero à canonibus definita, requiritur, etiam absque illis procedere liceat, adhi-bitis tamen, & in hoc sibi assistentibus totidem Abbatibus, vsum mitræ & baculi ex priuilegio Apostolico habentibus; si in ciuitate, aut diœcesi reperiiri, & commodè interesse possint, alioquin aliis personis in Ecclesiastica dignitate constitutis, quæ ætate graues, ac iuris scientia commendabiles existant.

2. DE materia huius text. vide Locat. in opere ind. verb. degradatio. Conrad. Brun. de heret. lib. 4. cap. 13. Simanch. de Cachal. insinuat. tit. 46. num. 69. Ioan. Roy. in singularibus fidei, singul. 48 Bernard. & Salzed. in pract. cap. 143. in uniu. edo. Hentiq. in summa lib. 13. c. 51. 52. Menoch. de arbit. casu 415. Sbroz. de Officio Vicary lib. 2. quest. 157. Cened. ad Decretal. c. 11. §. 1. Zerol. in praxi Episcop. verb. degradatio, Piasce. in simili praxi part. 2. cap. 4. n. 91. in fine, & num. 94. Farin. in praxi crimin. p. 1. quest. 8. num. 72. Franc. Leo in thesaur. fore Eccles. p. 1. cap. 4. n. num. 27. Mar. Alter. de censur. tom. 2. dist. 1. cap. 1. vers. degradatio, Valer. Reginald. in praxi fore punit. lib. 33. tract. 1. num. 51. Carol. de Grassis de effectibus clerice. effect. 1. a. num. 814. Monet. de distribut. quæd. quest. 17. §. 1. num. 1. Bellet. de iur. clericali. p. 1. tit. de fauore clericorum personali. §. 1. num. 1. Fernandæz in examine Theologie moralis p. 2. cap. 1. §. 1. Scip. de Rubéis, & Gauant. in aphorismis Episcop. verb. degradatio, Illustrat. D. Roder. 2. Cunha in tract. de Confessoribus solicitantibus mulieres in Confessione §. 24. Metipsum de Officio & potest. Episcopi p. 3. alleg. 110.

3. Si ob eorum atrocitatem, &c. Crimina, quæ iure communi attentio merentur realem degradationem, & curiæ seculari traditionem, tria prin-cipaliora numerantur, videlicet hæresis, falsis in li-teris Apostolicis, & conspirationibus contra pro-prium Episcopum, de quibus omnibus egi d. alleg. 110. num. 11. his addendum dixi plura alia Sum-morum Pontificum constitutionibus expressè cauta, etiam scilicet nefandum, ibid. num. 19. etiam abortus animæ, etiam ibid. num. 20. etiam soli-

citantium mulieres in confessione, si delicti graui-tas petat ibi num. 20. & non ordinatorum celebtan-tiam, vel sacramentalem i. confessionem audientium, etiam ibi n. 18. ac incoercibilem, qui transierint in profundum omnium malorum, ac commiserint aliquod immane, & horrendum delictum, ibid. quo-que num. 23.

Si certus Episcoporum numerus requiritur. Vide-licet duodecim Episcoporum, si degradatus Episcopus, sex si degradatus Presbyter, tres si Diaconus, vel Subdiaconus degradatur, ut in cap. si quis inuolatus, & in cap. felix. 15. quest. 7. Ita Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 143. vers. non tamen, in fine, Piasce. d. part. 2. cap. 4. num. 93. in fine, Mar. Alter. d. dist. 1. cap. 7. à prior. Bellet. d. §. 10. num. 7. Ego ipse d. alleg. 110. num. 22.

7 Episcopo per se, seu illum Vicarium, &c. Possit proprii Episcopi Vicarium generalem contra cle-ricum in factis etiam presbyteratus Ordine infi-gnitum ad illius condemnationem, & verbalem depositionem procedere, ad actua-lem verò solum Episcopum proprium per se ipsum, resoluitur Hentiq. in summa lib. 13. c. 51. §. 1. Suez de censur. dist. p. 1. §. 1. n. 39. Anila eod. tract. part. 3. lib. 1. dub. 1. concl. 1. Saye. in simili tract. lib. 10. c. 20. n. 18. Franc. Leo in thesaur. fore Eccles. p. 1. cap. 4. num. 27. & 48. Aldrete de religiosa disciplina in cuncta lib. 1. c. 3. n. 18. Piasce. d. c. 4. num. 93. in fine, 7. Bellet. d. §. 10. num. 7. Seraphin. de Freitas ad tract. Illustrat. D. mei Roderi-ci à Cunha de Confessoribus solicitantibus mulieres in Confessione quest. 24. num. 107. Ego ipse d. alleg. 110. num. 7.

Episcopum electum, & confirmatum ante con-secrationem

secracionem



secundationem non posse actualiter clericum degradare, quia huiusmodi degradatio videtur quidam actus Ordinis dependens ab ipsa consecratione, posse tamen verbaliter deponere etiam in Ordine ad actuale degradationem, quia est actus solius iurisdictionis, resolut. Mar. Alter. d. 10. 2. disp. 2. cap. 7. vers. quoniam. Dilectus, Ego ipse allegat. 110. num. 14.

disp. 4. puncto vnic. num. 8. Ego ipse d. allegat. 110. num. 15.

2. Necnon verba de depositione, &c. ] Ctimina quæ merentur verba de depositione, referunt Bertachin. de Episcopo par. 8. lib. 4. tit. de causa mat. degradat. Hentig. d. cap. 55. §. 5. Mouet. d. 9. 17. num. 6. Ego ipse d. allegat. 110. num. 10.

3. Adhuc illis eisdem Abbasibus, &c. ] Illos esse iudices assessores, ac proinde eorum suffragium standum esse, post Gemin. & Sylvest. resolu. Suar. de censur. rem. §. disp. 30. fest. 1. num. 20.

Contra Aldret. de religiosa disciplina iuxta lib. 2. cap. 17. n. 15. existimantem eos nec assessores, nec consultores esse sed adhibitos ad solemnitatem.

6. Petzlaus Religiosorum non habere facultatem deponendi, vel degradandi suos subditos, nisi illis concessum sit per privilegium, vel consuetudinem à Romano Pontifice, toleratam, tenent Sayt. d. 20. num. 18. Sylvest. in summa verb. degradatio 1. Auila d. disp. 5. dub. 4. post alios Bonacina de censuris

Gratias mendacis, aut taciturnitate extortas pro remissione peccati, aut pœne ad quam criminofus fuerat condemnatus, remouet is, qui gratiam fecisse videtur.

C A P V T V.

1. Principi venia dicitur subreptitia, non facta mentione de iterato crimine;
2. Remissio obuenta alicuius delicti non facta mentione prioris condemnationis eiusdem, vel alterius

eiusdem generis, est subreptitia.

3. Gratia subreptitiæ impetrata est ipso iure nulla.
4. Expressio quilibet falsa viuat gratiam, etiam quod alias esset Princeps concessurus.

ET quoniam per fictas causas, quæ tamen satis probabiles videntur, interdum accidit, ut nonnulli eiusmodi gratias extorqueant, per quas pœnæ, illis Episcoporum iusta seueritate infliguntur, aut remittuntur omnino, aut minuuntur, cum non ferendum sit, ut mendacium, quod tantopere Deo displicet, non modo ipsum \* im-

\* Record 21. Leuit. 19. Pius 6. 8. 10. 12. & 19. cui quæ dicitur cõ leg. & c. nemo petitorum 11. q. 3. & c. super iuratis, de cap. cum dicitur de re scriptis.

Vide Franc. Leonin. thesouro fari Ecclesiæ p. 1. cap. 6. num. 66.

1. *Veni etiam alterius delicti veniam, &c.* ] Subreptitiam dici Principis veniam non facta mentione de iterato crimine, tenent Padil. in l. transigere, num. 63. C. de transact. Titaquell. de pœnis remper. causa 20. num. 4. Henriquez in summa lib. 13. cap. 30. §. 1. Gutierrez canon. lib. 2. cap. 15 num. 86. Cened ad Decretal. collect. 34. num. 4. Fatinez. in praxi crimin. p. 1. quæst. 6. num. 49. Nicol. Garc. de benefic. p. 8. cap. 3 num. 28. Cardinal. Tusch. practica concilii. tom. 7. conclus. 730. Sanctatell. variar. resolut. quæst. 50. num. 20.

2. Et obtentam remissionem alicuius delicti, non facta mentione prioris condemnationis eiusdem, vel alterius eiusdem generis, subreptitiam esse docent Couarr. lib. 1. variar. cap. 20. num. 8. Clat. §. fin. quæst. 59. n. 9. Antonius Gomez tom. 3. variar. cap. 30. num. 69. Molin. de priuilegiis. lib. 2. cap. 4. num. 52. & lib. 4. cap. 3. num. 41. Menoch. de arbitrar. casu 203. num. 32. Sanctatellus loco proxime citato.

3. *Per se ipsum, &c.* ] Aduertit Ioanni. Sanc in selestis disp. 50. num. 26. quoddam prospiciens Concilium in præsentia delinquentes pro meritis pœnis ab Episcopis sibi infligendis extorqueere gratias falsis precibus, per quas pœnæ illæ aut

remittantur omnino, aut minuantur decreuit Episcopum per se ipsum tanquam Sedis Apostolicæ delegatum summarie cognoscere de subreptione, & obteptione gratiæ, & tamen n. 3. obstat quod asserit Concilium per se ipsum de. 3. 1. cognoscere Episcopum, praxis quotidiana docet iuris rei cognitionem suo committi Vicario, per doctrinam Salzedi in practica cap. 73 in fine, qui ait quoddam Concilium iussit Episcopum aliquid agendum committere, non tantum Episcopos ei, qui vices illius gerit, committere censetur.

3. *Non aduertit.* ] Est enim ipso iure nulla gratia subreptitiæ impetrata, ut tradunt Felin. per text. ibi in cap. ad audientiam, num. 21. de re script. Menoch. de arbitrar. casu 203. n. 1. Surt. decis. 307. n. 17. Sanctatell. var. resolut. 50. n. 3. Monet. de commutatis. ultim. volum. cap. 6 num. 131.

Et quamlibet expetitionem falsam vitiatam, etiam quod alias esset Princeps expetitus, tenent Caputaq. decis. 49. & decis. 25. num. 4. p. 2. Nicol. Garc. de benefic. p. 6. cap. 6. num. 197. Nec ad uitandam subreptionem sufficere aliquid ex narratis verificari ad sustinendam gratiam, sed omnia esse vetitanda, docent Azeues. caus. 34. Gnitierrez canonie. lib. 2. quæst. 1. §. num. 68. & 168. Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 193. Rot. decis. 634 p. 1. diuers.

*Episcopus nequam moneatur, aut citetur ut personaliter compareat, nisi ob causam ex qua deponendus, aut priuandus veniret.*

## CAPVT VI.

<sup>a</sup> Cap. seu  
nonnulli. 1.  
97.

<sup>b</sup> Vile scilicet  
14. c. 5.

Quoniam verò subditi Episcopo, <sup>a</sup> tamen iuru correpti fuerint, magnopere tamen cum odisse, & tanquam iniuria affecti sint, falsa illi crimina obicere solent, ut quoquo pacto possint, ei molestiam exhibeant, cuius vexationis timor plerumque illum ad inquirenda, & punienda eorum delicta segniorem reddit: idcirco, ne is magno suo, & Ecclesie incommodo gregem sibi creditum relinquere, ac non sine Episcopalis dignitatis diminutione vagari cogatur, ita statuit, & decreuit, <sup>b</sup> Episcopus, nisi ob causam ex qua deponendus, siue priuandus veniret, etiam si ex officio, aut per inquisitionem, seu denunciationem, siue alio quouis modo procedatur, ut personaliter compareat, nequaquam citetur, vel moneatur.

Vide Sbroz. de Vicaria Episcopi lib. 2. quest. 58. num. 7. & quest. 59. num. 2. vers. nec dicatur, Clar. 5. in quest. 37. vers. vltimum quero. Salzed. ad Bernard. in practica. cap. 114. lit. A. in nouiss. impress. Stephan. Gratian. dispensationum summam, cap. 169. num. 15. Vgolinum de officio Episcopi. cap. 5. l. 1. num. 4. vers. decimo, in eptimum in summi tractatu p. 3. allegat. 112. num. 6. Alzed. in pract. Episcopi. p. 2. cap. 7. num. 3. Gonzal. ad regul. 8. Cancelli gloss. 41. num. 3. vbi decretum hoc intelligi procedere in Episcopis non residentibus, quia isti solum possunt citari, seu moneri ad comparandum ob causam, ob quam venissent deponendi, seu priuandi, additque Episco-

pos residentes, etiam si causa atrocissima, utpote heretici, aut lxxe maiestatis, minime possit licitari ad personaliter comparandum per quoscunque iudices ordinarios, vel delegatos, etiam S. R. E. Cardinales, nisi de expresse, & speciali commissione manu Papae signata. Et expresse Pius IV. in sua consue. incip. De saluo gregu. anno eius primo statuit Episcopos ex quouis delicto etiam atrocissimo ad Romanam Curiam citari non posse, nisi in primis accedat specialis commissio Papae, vt testatur Etaslin. à Cochier de iurisdictione Ordinary in exemplis, p. 1. quest. 41. quem refero d. alleg. 112. num. 7.

*Tistes contra Episcopum quibus qualitatibus praedicti esse debeant, usque carentes grauius poenis mulcandi.*

## CAPVT VII.

<sup>a</sup> Cap. accusatio quoque  
accusatio Episcopi  
cap. 1. c. 97 &  
c. 112. c. 1.  
Cone Rom.  
sub Syluest.  
1585. Anaclet.  
Papae  
cap. 1. de Car.  
th. 12. c. 6. de  
Car. 4. c. 36.  
& 512. 3. ep.  
1428. 3.

Testes in causa criminali <sup>a</sup> ad informationem, vel iudicia, seu aliàs in causa principali contra Episcopum, nisi testes, & bonae conuersationis, existimationis & fidei fuerint, non recipiantur: & si odio, temeritate, aut cupiditate aliquid depulerint grauius poenis mulcentur.

Vide quae dixi de officio & potestate Episcopi, part. 3. allegat. 112. num. 11.

*Causae Episcoporum quando coram Pontifice referantur, & per ipsum terminentur.*

## CAPVT VIII.

1. Dolores de materia cap. agens.

2. Archiepiscopus non potest iudicare causas veritatis inter Episcopos suffraganeos.

Causae Episcoporum, cum pro criminis obiecti qualitate comparere debeant, coram Pontifice Max. referantur, ac per ipsum terminentur.

1. Vide Salzed. ad Bernard. in practica. cap. 124. lit. A. vers. hoc de clerici, in fine. Mentiquez in summa lib. 11. cap. 55. 2. 1. Attendas. in addit. ad recopilac. legum Navarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis, num. 80. Illustriss. D. Rodeticum à Cunha in tract. de confessoribus sollicitatibus mulieres in confessione, c. 12. Mentiquez de officio & potestate Episcopi p. 3. allegat. 12. a princip. & latius infra scilicet 24. de

reformat. cap. 5. Alzed. in pract. Episcopi. p. 2. cap. 7. à num. 1.

2. Archiepiscopus non potest iudicare causas veritatis inter Episcopos suffraganeos, resoluiss. Aldan. in compendio casu. decisi. lib. 1. tit. 1. num. 8. vbi testatur ita fuisse decisum in S. Congreg. causae Episcoporum proposita in una regem. 31. May 1588.

SESSIO XIV.

De ſanctiſſimo Pœnitentiæ Sacramento.

**A**CROſANCTA œcumenica, & generalis Tridentina Synodus, in Spiritu S. legitime congregata præſidentibus in ea eiſdem ſanctæ Sedis Apoſtolicæ Legato, & Nunciis, quamvis in decreto de \* Iuſtificatione multus fuerit de Pœnitentiæ Sacramento, propter locorum cognationem, neceſſaria quadam ratione ſermo interpoſitus: tanta nihilominus circa illud noſtra hæc ætate diuerſorum errorum eſt multitudo, vt non parum publicæ utilitatis reulerit de eo exactiorem & pleniorẽ definitionem tradidiſſe, in qua demonſtratis, & conuulſis, Spiritus ſancti præſidio, vniuerſis erroribus, Catholica veritas perſpicua, & illuſtris fieret, quam nunc ſancta hæc Synodus Chriſtianis omnibus perpetuo ſeruandam proponit.

**V**ide Theologos cum Magiſtro in 4. diſtinct. 14. S. Thom. p. 1. q. 84. vbi Nugnus, & Valquez, Viſtor. Armill. ſilueſt. & alios Summiſſas verb. Confeſſio, & verb. Pœnitentia Poliantheod. verbo. Hæcton. Onuphr. Luc. Pinell. & Thom. Zerolin ſui tract. de Pœnitentiæ, Cardin. Bellarm. in ſui controuerſ. cathol. lib. 2. de Pœnitent. Sacram. tom. 4. de Pœnitent. Valent. tom. 4. diſp. 7. quaſt. 3. cum tribus ſeqq. Iacob. de Graſſi. in aureo deſcript. 1. lib. 1. cap. 1. cum ſeqq. Henricus in ſumma. lib. 4. de Pœnitentiæ. Viualdan candelabro aureo 1. de Pœnitentiæ. Petr. de Ledefina in ſumma. p. 1. de Sacram. vbi de Pœnitentiæ, Ioan. de la Cruz in diſtinct. conſcient. tract. de Sacram. Pœnitent. Philarch. lib. 1. cap. 18. Becan. de Sacramentis in ſpecie. cap. 29. quaſt. 1. Canon reſc. de Pœnitent. Syluſtum in 3. p. D. Thoma

quaſt. 84. Nugnan cand. 3. p. quaſt. 84. Ioan. Medina in Cod. de Pœnitent. Tanner. tom. 4. tract. de Pœnitent. Simplic. Murin. in ſua Theologia morali de Sacram. Pœnit. Valer. Reginald. in præci ſui pœnitent. lib. 29. Agid. de Coninck de Sacram. & cenſur. tom. 2. diſp. 1. Bonacina de Sacram. diſp. 5. de Pœnitentiæ, Galgan. de iure publico lib. 3. tit. 89. Homobon. de Bonis de exam. Eccl. tract. 3. cap. 1. Moſſel. in ſumma. Theologia morali tract. 7. de ſanctiſſimo Sacramento Pœnitentiæ, Filliuc. in quaſt. moralib. tract. 1. Fagundes in quinque Eccl. præcip. præcip. 2. Paul. Laymann. in Theologia morali lib. 3. tract. 6. nouiſſimè Ioann. de Lugo de Sacram. tom. 2. de Pœnitentiæ. Torreblanca de iure ſpiritu. lib. 1. cap. 10. Barthol. à S. Faſto tom. 3. tract. de Pœnitentiæ.

De Neceſſitate, & inſtitutione Sacramenti Pœnitentiæ.

CAPVT I.

**S**I ea in regeneratis omnibus gratitudo erga Deum eſſet, vt iuſtitiam, in Baptiſmo ſimplici beneficio, & gratiâ, ſuſceptam, conſtanter tuerentur, non fuiſſet opus, aliud ab ipſo Baptiſmo Sacramentum de peccatorum remiſſione eſſe inſtitutum. Quoniam autem Deus 3 dies miſericordia, cognouit ſignum noſtrum, illius etiam vix remedii contulit, qui ſeſe poſtea in peccati ſeruitutem, & dæmonis poteſtatem tradiſſent, Sacramentum videlicet Pœnitentiæ, quo lapſi poſt Baptiſmum beneficium mortis Chriſti applicatur. Fuit quidem pœnitentiæ vniuerſis hominibus, qui ſe mortali aliquo peccato iniquaſſent, quouis tempore ad gratiam, & iuſtitiam aſſequendam neceſſaria illis etiam, qui Baptiſmi Sacramento abluſi petuiſſent, vt, peruerſitate abiecta, & emendata tantam Dei offentionem cum peccati odio, & pio animi dolore deſtarentur. Vnde Prophetæ ait: « Conuertimini, & agite pœnitentiam ab omnibus iniquitatibus veſtris: & non erit vobis in ruinam iniquitas; Dominus etiam dixit: \* Niſi pœnitentiam egeritis, omnes ſimiliter peribitis. Et princeps Apoſtolorum Petrus peccatoribus Baptiſmo initiandis pœnitentiam commendans, dicebat: \* Pœnitentiam agite, & baptizetur vnusquisque veſtrum. a. Porro nec ante aduentum Chriſti Pœnitentiæ erat Sacramentum, nec eſt poſt aduentum illius cuiquam ante Baptiſmum. Dominus autem ſacramentum Pœnitentiæ tunc præcipue inſtituit, cum à mortuis excitatus, ſi inſuſcitauit in diſcipulos ſuos, dicens: Accipite Spiritum ſanctum i quorum remiſſeritis peccata, remittuntur eis, & quorum retinueritis, retenta ſunt. Quo tam inſigni facto, & verbis tam perſpicuis, poteſtatem remittendi, & retinendi, peccata, ad reconciliandos fideles, poſt Baptiſmum lapſos, Apoſtoliſ, & eorum legitimis ſucceſſoribus fuiſſe communicatam, vniuerſorum Patrum conſenſus ſemper intellexit. Et Nouatianos, remittendi poteſtatem olim pertinaciter negantes, magna ratione Eccleſia Catholica tanquam hæreticos exploſit, atque condemnauit. Quare veriſſimum hunc illorum verborum Domini ſenſum ſancta hæc Synodus probans, & recipiens, damnat eorum commentitias interpretationes, qui verba illa ad poteſtatem prædicandi verbum Dei, & Chriſti Euangelium annuntiandi, contra huiusmodi Sacramenti inſtitutionem falſo detorquebant.

Barboſ. Colled. in Concil. Trid.

H 1

Vide

Vide Suar. tom. 4. de penit. disp. 16. sect. 1. n. 4. cum segg. Sayr. de Sacrament. in genere lib. 1. c. 2. q. 1. art. 1. vers. de penitentia. Valent. tom. 4. disp. 7. quæst. 9. punct. 2. Jacob. de Grass. in auris decis. p. 1. lib. 1. c. 1. n. 5. Nugn. q. 84. art. 3. dub. 2. conc. 2. Pitigian. disp. 17. quæst. unic. art. 6. concl. 2. Valquez in 3. p. tom. 2. disp. 60. & 135. n. 10. & tom. 4. q. 84. art. 1. dub. 1. & q. 93. art. 1. dub. 1. cum segg. Regid. de Coninck de Sacram. & censur. tom. 1. q. 65. art. 1. & q. 66. n. 140. Valer. Reginald. in praxi fori panit. lib. 2. n. 39. cum segg. Emman. de Valle de incantat. & exorcismis episc. 1. sect. 2. c. 1. n. 18. cum segg. & cap. 13. n. 6. Bonacina de Sacram. disp. 5. q. 2. punct. 4. n. 1. Fernandez in examine Theolog. moral. p. 3. cap. 6. p. 1. n. 2. Barthol. 2. S. Faust. tom. 3.

trati. de Sacrament. q. 6. lib. 2. Molles. in summ. Theol. moralis trati. 7. cap. 3. n. 23. cum segg. Filiuc. in quæst. moralib. trati. 6. cap. 2. num. 44. cum segg. Fagundez in quaque Ecclesia præcepti. 2. lib. 1. in promissio. Paul. Layman. in summa Theologia moralis lib. 5. de Sacramentis trati. 6. cap. 2. & 3. in princ. Torrelanca de iure spirit. lib. 1. cap. 1. num. 43. & lib. 14. cap. 5. a princ.

¶ *Præter nec ante adiutamentum &c.* ] Ergo in lege veteri Penitentia Sacramentum non existit, ex hoc text. dicit Barthol. 2. S. Faust. d. lib. 2. quæst. 4. n. 2. p. & lib. 4. quæst. 6.

¶ *Insuperant in discipulis.* ] Torrelanca d. lib. 2. cap. 10. num. 18.

## De Differentia Sacramenti Penitentia, &amp; Baptismi.

## CAPUT II.

1. Penitentia, & Baptismi differentia.
2. Absolutio sacramentalis non potest absenti valide impendi.
3. Penitentia laboriosus quidam Baptismus SS. Patribus dictus fuit.
4. Penitentia sacramentum est necessarium necessitate medij, reuel. in voto lapsi post Baptismum.

5. Peccatum originale, & originale commissum ante Baptismum non est materia sacramenti Penitentia necessaria, vel sufficiens.

6. Penitentia Sacramentum est necessarium necessitate medij.

*Est necessarium necessitate præcepti. ibid.*

a Supra sect. 6 de iust. & iur. cap. 14. iust. can. 2.

b 1. Cor. 5. in fin. e. multi 2. q. 6. p. ad demus de duort. o. 1. Cor. 17.

d Galat. 3.

**C**eterum hoc Sacramentum a multis rationibus a Baptismo differre dignoscitur. Nam præterquam quod materia, & forma, quibus Sacramenti essentia perficitur, longissimè distat: constat certè, Baptismi ministum iudicem esse non oportere, eum Ecclesia in neminem iudicium exerceat, qui non prius in ipsam per Baptismi ianuam fuerit ingressus. Quid enim mihi, inquit Apostolus, de iis, qui furis sunt, iudicare: Seeus est de domesticis fidei, quos Christus Dominus lauacro Baptismi sui corporis membra semel effecit. Nam hos, *si se postea crimine aliquo contaminauerint*, non iam repetito Baptismo abluunt, cum id in Ecclesia Catholica nulla ratione liceat, sed ante hoc tribunal, tanquam reos, sibi voluit: ut per Sacerdotum sententiam non semel, sed quoties ab admissis peccatis ad ipsum penitentes confugerint, possent liberari. Alius est præterea Baptismi, & alius Penitentia fructus. Per Baptismum enim Christum induentes, noua prout in illo efficiuntur creatura, plenam & integram peccatorum omnium remissionem consequentes: ad quam tamen nouitatem, & integritatem per Sacramentum Penitentia, sine magnis nostris fletibus, & laboribus diuina id exigente iustitia, peruenire nequaquam possumus: *ut merito Penitentia laboriosus quidam Baptismus a sanctis Patribus dictus fuerit. d. est autem hoc Sacramentum Penitentia lapsi post Baptismum & ad salutem necessarium*, ut nondum regeneratis ipse Baptismus.

Vide Paul. Fusc. de visitat. lib. 2. c. 3. num. 35. Valent. tom. 4. disp. 7. quæst. 1. punct. 5. Suar. tom. 4. de Penitentia disp. 17. sect. 1. vers. secunda veritas fidei. Regid. de Coninck de Sacram. & censur. tom. 1. q. 68. art. 3. num. 41. Valer. Reginald. in fori panit. lib. 2. n. 38. Homobon. de Bonis de examine Ecclesiast. p. 1. trati. 3. q. 32. Ioan. Valer. de different. inter virumque forum. verb. Baptismus. disp. 1. Barthol. 2. S. Faust. tom. 3. trati. de Penit. lib. 2. quæst. 3. ubi quatuor modis dicit Sacramentum Penitentia distingui a Baptismo.

1. *Si se postea crimine aliquo contaminauerit, &c.* ] Vide Ioan. de Lugo de Sacrament. in trati. de Penit. disp. 16. sect. 1. num. 32. ubi dicit illud, postea, non debere restringi ad solum tempus subsequens, ita ut positum excludat ipsam instans, quo Baptismus perficitur.

2. *¶ Sed ante hoc tribunal, &c.* ] Ex his verbis colligi absolutionem non posse absenti valde impendi, sic probant restringi ad solum tempus subsequens, ita ut positum excludat ipsam instans, quo Baptismus perficitur.

sisti ante hoc tribunal ut per Sacerdotis sententiam possint liberari, sed sisti ante tribunal, est actus se præsentem constituere ante tribunal, ut patet ex toto tit. si quis causam. in iudicio sistendi causa factus ergo penitens debet actu se præsentem constituere in obtinenda absolutione. Ita Valent. tom. 3. disp. 7. q. 11. p. 1. col. 15. Emmanuel. S. ver. absol. num. 10. Suar. tom. 4. disp. 19. sect. 3. n. 7. Pelant. in addit. ad 3. p. q. 10. ad fin. disp. 3. Henriquez in summ. lib. 5. cap. 2. num. 7. lin. F. Valer. Reginald. in praxi fori panit. lib. 2. num. 3. & ideo Clemens VIII. in generali inquisitione S. vniuersalis Inquisitionis, lib. die 20. Iunii 1602. prohibuit sub grauibus poenis propositionem, & rei falsam, leandrosam & temerariam damnauit, videlicet licere per litteras, seu inter-nuncium Confessario absenti peccata sacramentaliter confiteri: quod decretum refertur Fernandez in examine Theol. moral. p. 3. cap. 6. §. 6. num. 29. Ioan. Valer. de different. inter virumque forum. verb. Penitentia. disp. 6. in fine. Butacina de censur. extra Bona. Cerna. disp. 2. q. 3. punct. 33. Ego ipse de offic. & potest. Paracleti. p. 44. Sanc. in sessu. disp. 44. n. 36. in fin.

Hurtado

Hurtado de Sacramento *tratt. de Pœnit. disp. 5. diff. 6. & disp. 8. diff. 5.* Barthol. à S. Fausto *tom. 3. in tratt. de Pœnitent. lib. 2. quæst. 62.*

3. *Ubi meritis Pœnitentia, &c.* Vide Nauarr. in *cap. ult. de Pœnitent. disp. 7. §. quod quamvis, num. 20. & 11.* Sayr. de Sacramento in genere *lib. 5. cap. 1. quæst. vnic. art. v. de pœnitentia.*

4. *Est autem hoc Sacramentum, &c.* Vide S. Thom. in *addit. ad 3. p. quæst. 6. art. 1. vbi Nugn. dub. 2. Suar. tom. 4. de Pœnit. disp. 17. sect. 2. num. 3. & sect. 3. num. 3.* Henriquez in *summ. lib. 4. cap. 2. §. 1. & 2. Valquez tom. 4. disp. 84. art. 5. dub. vnic. num. 44.* Valer. Reginald. in *praxi fori pœnitent. lib. 6. num. 41. & lib. 28. num. 40.* Bonacina de Sacramento *disp. 5. quæst. 2. punct. 3. n. 1.* Fagnan. in *quinque Ecclesiæ præcepta, præcept. 2. lib. 2. cap. 1. num. 2.* Fernandez in *exam. Theolog. moral. p. 1. cap. 6. §. 1. m. 3.* Hurtado de Sacram. *tratt. de Pœnitent. disp. 7. diff. 3.* Torreblanca *d. lib. 2. cap. 10. n. 23. cum segg.* Jate Barthol. à S. Fausto *tom. 3. tratt. de Pœnitent. lib. 1. q. 17. vbi docet Pœnitentiam esse ad salutem simpliciter necessariam necessitate medijs his, qui mortaliter peccauerint, & quæst. 18. resoluunt pœnitentiam in omni statu fuisse ad salutem necessa-*

tiam necessitate medijs, & quæst. 19. disputat verum Pœnitentia sit ad salutem necessaria necessitate præcepti, ita vt habens peccatum mortale, peccet, non pœnitendo, & lib. 4. quæst. 9. cum segg. vbi de Confessione idem dicit.

¶ Post Baptismum. ] Ergo peccatum originale, ac etiam actuale commissum ante Baptismum non est materia sacramenti Pœnitentiz necessaria, vel sufficiens, ita Medin. in *Cod. de Confessione, q. 5. ad fin.* Sot. in *4. disp. 14. q. 1. art. 2.* Henric. *d. lib. 4. cap. 9. §. 1.* Barthol. à S. Fausto *tom. 3. tratt. de Pœnit. lib. 2. q. 26. & 27.* Valer. Reginald. *d. lib. 6. num. 104.* Bonacina *d. disp. 5. q. 3. punct. 1. num. 4.* Ioan. de Lugo de Sacram. *tratt. de Pœnit. disp. 5. sect. 3. n. 29. cum segg. & disp. 6. sect. 1. n. 1. cum segg.*

¶ Ad salutem necessariam. ] Sacramentum Pœnitentiz necessarium esse ad salutem necessitate medijs, resoluunt Valquez de Pœnitent. *quæst. 84. art. 2. dub. vnic. n. 44.* Suar. *tom. 4. disp. 17. sect. 2. n. 3. & sect. 3. n. 3.* Coninck *disp. 5. de Pœnit. dub. 1. n. 12.* Barthol. à S. Fausto *tom. 3. tratt. de Pœnitent. lib. 2. q. 16. vbi q. 20. tenet sacramentum Pœnitentiz necessarium esse ad salutem necessitate præcepti.*

## De Partibus, & fructu Sacramenti Pœnitentiz.

### C A P V T I I I.

#### 1. Forma sacramenti Pœnitentiz.

Particulae, & cetera, quæ vsum est Concil. in forma pœnitentia tradenda quid importet. ibid.

Verba à peccatis quid. ibid.

#### 2. Materia proxima sacramenti Pœnitentia sunt actus

pœnitentis, nempe contritio, Confessio, & satisfactio

3. Materia remota sacramenti Pœnitentia est peccatum actuale commissum post Baptismum.

4. Pœnitentia effectus quatuor ad eam vim & efficaciam, est reconciliatio cum Deo.

Docet præterea sancta Synodus, Sacramenti Pœnitentiz formam, in qua præcipue ipsius vis sita est, in illius ministri verbis positam esse, Ego te absoluo, &c. quibus quidem de Ecclesiæ sanctæ more preces quædam laudabiliter adiunguntur: ad ipsius tamen formæ essentiam nequaquam spectant, neque ad ipsius Sacramenti administrationem sunt necessariae. a *Sunt autem quasi materia huius Sacramenti ipsius pœnitentis actus, nempe contritio, Confessio, & satisfactio: Qui quatenus in pœnitente ad integritatem Sacramenti, ad plenamque, & perfectam peccatorum remissionem ex Dei institutione requiruntur, hac ratione Pœnitentiz partes dicuntur. Sanè verò res, & effectus huius Sacramenti, quantum ad eius vim, & efficaciam pertinet, ß reconciliatio est cum Deo, quam interdum in viris pijs, & cum deuotione hoc Sacramentum percipientibus, conscientiz 7 pax, ac serenitas cum vehementi spiritus consolatione consequi solet. Hæc de partibus, & effectu huius Sacramenti sancta Synodus tradens, simul eorum sententias damnat, qui Pœnitentiz partes, inculsos conscientiz terrores, & fidem esse contendunt.*

1. Docet sancta Synodus in præsent. sacramenti Pœnitentiz formam, in qua præcipue ipsius vis sita est, in illius ministri verbis positam esse, Ego te absoluo, &c. Colligunt ex hoc text. Nauarr. in *manu. l. 26. num. 1.* Suar. *tom. 4. de pœnitent. disp. 19. sect. 1. num. 1.* Henriquez in *summ. lib. 4. cap. 1. §. 3.* Nugn. *p. 3. quæst. 84. art. 3. dub. 2. vers. multa dubiola.* Valquez *tom. 4. disp. 84. art. 3. dub. 4. num. 4.* Pitagand. *de pœnitent. distinct. 14. quæst. 4. art. 5. ad fin.* Marcel. Megal. *p. 1. in fin. Confessor. lib. 2. cap. 9. cum segg.* Petr. de Ledefina in *summ. p. 1. de Sacramento, vbi de sacram. Pœnitentia, cap. 3. dub. 3. num. 30. vers. prima conclusio.* Sayr. de Sacramento. in genere *lib. 1. cap. 3. quæst. vnic. art. 5. vers. in Pœnitentia Sacramento.* Valer. Reginald. in *praxi fori pœnitent. lib. 8. num. 1.* Molleſum *summa Theologiæ moralis tratt. 7. cap. 5. de forma Sacramenti Pœnitentia, Bonacina de Sacram. disp. 5. quæst. 4. punct. 1. num. 1.* Filliuc. in *quæst. moral. Barthol. Collect. in Concil. Trid.*

*val. lib. tom. 1. tratt. 6. num. 16. cum segg.* Fagnandez in *quinque Ecclesiæ præcepta, præcept. 2. lib. 2. cap. 9.* Fernandez in *examine Theologiæ moral. p. 3. cap. 6. §. 8. n. 4.* Paul. Laymann. in *Theolog. moralis lib. 3. tratt. 6. cap. 3. num. 8. in fin.* Valent. *tom. 4. disp. 7. quæst. 1. punct. 3. vbi in vers. ad illud, respondet particulam, &c. quæ vsum est Concilium in præfatio, post illa verba, 'Ego te absoluo, non addi ad ostendendum, alia verba esse de essentia, sed ad indicandum alia posse adiungi, quæ de more adiunguntur, & non sunt de essentia, & id. de Coninck de Sacramento tom. 2. disp. 4. de pœnitent. dub. 8. à num. 49. vbi subdit prædictam particulam, &c. addi à Concil. in præfatio, vt indicaret se non definire an alia verba requirantur, sed hoc relinquere Doctoribus disputandum 1. io summa omnes concludunt ad essentiam, & valorem Sacramenti sufficere hæc duo verba explicitè prolata, Absoluo te.*

Hurtado de Sacramentis *tratt. de Pœnitent. disp. 5. diff. 4. vbi disp. 4. diff. 1. vers. ad rationem*, ait hic ideo dici efficacitatem huius Sacramenti præcipuè esse in absolutione, quia in ea repetitur tanquam in forma modificante, & petificante contritionem, & Confessionem præcurrentem, & ob id in Sacerdote dicitur esse potestas ipsi Clauium, & remissionis peccatorum, Barthol. à S. Fausto *tom. 3. in tratt. de Pœnitent. lib. 2. c. 45. vbi dicit particulam illam, &c. non apponit in præfati ad denotandum alia verba esse de essentia formæ, sed ad significandum alia posse adiungi, quæ de usu ordinario Ecclesiæ adduntur: & quest. 46. resoluit illa verba, à peccatis tuis, non esse de essentia, & valore huius formæ.*

2. *a Sunt autem quasi materia, &c.* ] Vide S. Thom. 3. part. q. 84. art. 1. vbi Nugn. Suar. d. 1. sem. 4. disp. 18. sect. 3. Nauart. in manual. præf. 10. num. 1. & in *summa de Pœnitent. diff. 5. 18. Hentiques d. lib. 4. cap. 5. & 10. Fernandez in examine Theolog. moral. p. 3. cap. 6. §. 3. num. 1. Sayr. d. lib. 1. cap. 3. quest. 1. vers. ad primum, in med. Agid. de Coniunct. de Sacramentis *tom. 2. disp. 4. à num. 27. & præcipuè num. 32. Bonacina d. disp. 5. q. 3. puncto 2. num. 1. Barthol. à S. Fausto d. lib. 2. quest. 24. cum seqq. Molfes, in *summa Theologie moralis tratt. 7. cap. 3. num. 21. Torreblanca de iure spirit. lib. 2. c. 10. a num. 62. Hurtado de Sacramentis tratt. de Pœnitent. disp. 4. diff. 1. per tot. vbi in vers. *inhibendum*, dicit quod ideo contritio, Confessio, & satis factio dicuntur quasi materia, cum eo addito, quasi, & non absolute, non quia non sunt materia physica, quia etiam materia aliorum Sacra-***

mentorum non est materia physica, & tamen à Capitulo dicitur materia absolute, & absque additis, sed quia materia physica tam prima, quam secunda, nempe compositum substantiale est vera substantia; actus autem poenitentis, qui sunt materia proxima sacramenti Poenitentis, & peccata, quæ sunt materia remota illius, non sunt substantiæ, sed accidentia; materia verò, quæ in aliis Sacramentis assignatur à Concilio, ab eo dicitur materia absolute, & absque addito, quia in illis assignatur materia remota, quæ vera est substantia: absolute tamen quomvis sit accidens, dicitur forma absolute, (sicut formæ aliorum Sacramentorum) & non dicitur quasi forma, quia ratio formæ physice non solum conuenit substantiæ, sed etiam accidenti.

Materiam verò remotam huius Sacramenti necessariam, esse peccatum actuale commissum post Baptismum, resoluit Doctores citati in collect. ad c. 2. num. 11. huius sess. quibus addo Fernand. d. c. 6. §. 2. Sufficiens autem materiam, sed non necessariam esse quodlibet peccatum, iam semel ac sepius titè, & rectè confessum definitiuit Benedictus X. in *Extrac. 1. de priuileg. & tradunt Fernandez d. c. 6. §. 2. num. 3. Sor. Tolet. Suar. & Henric. quos reteret & sequitur Fagundes in quinq. Ecclesiæ præcepta, præcept. 2. lib. 2. cap. 1. n. 14. p. Reconciliatio est cum Deo, &c. ] Vide Molfes, d. tratt. 7. cap. 6. num. 12. p. Pax, & seruitus, &c. ] De hac Conscientiæ pace in ordine ad hoc Sacramentum, vide Ioann. de Lugo de Sacram. in genere, disp. 2. sect. 8. n. 166.*

## De Contritione.

## CAPVT IV.

1. *Doctores de materia cap. agentes.*  
2. *Contritio animi dolor ac desectatio est.*  
3. *Sine Pœnitentia formalis, vel virtualis peccatum ne-*

- quaquam remittitur.*  
4. *Attritio quid.*  
5. *A peccato cum cessare licet.*

a Sap. 10. c.  
a de tollit.  
6. & 14.

**C**ontritio, \* quæ primum locum inter dictos poenitentis actus habet, a animi dolor ac desectatio est de peccato commissio, cum proposito non peccandi de extero: *si sunt autem quous tempore ad impetrandam veniam peccatorum hic Contritionis motus necessarius: & in homine post Baptismum lapso iam demum præparat ad remissionem peccatorum, si cum fiducia diuinæ misericordiz, & voto paxillandi reliqua, coniunctus sit: quæ ad titè suscipiendum hoc Sacramentum requiruntur. Declarat igitur sancta Synodus, hanc Contritionem, non solum cessationem à peccato, & vitæ nouæ propositum, & inchoationem, sed veteris etiam odium continere, iuxta illud: Proiciete à vobis omnes iniquitates vestras, in quibus præuaricati estis: & facite vobis cor nouum, & spiritum nouum. Et certè, qui illos Sanctorum clamores considerauerit: Tibi soli peccavi, & malum coram te feci: Labiaui in gemitu meo, lababo per singulas noctes lectum meum: Recogitabo tibi omnes annos meos in amaritudine animæ, & alios huius generis: facillè intelliget, eos ex vehementi quodam antea dictæ vitæ odio, & ingenti peccatorum detestatione mansisse. Docet præterea, et si Contritionem hanc aliquando charitatem perfectam esse contingat, hominèque Deo reconciliare, priusquam hoc Sacramentum actu suscipiatur, ipsam nihilominus reconciliationem ipsi Contritioni, sine Sacramenti voto, quod in illa includitur, non esse adferendum. Illam verò Contritionem imperfectam, quæ Attritio dicitur, quoniam vel ex turpitudinis peccati consideratione, vel ex gehennæ, & panarum metu communiter concipitur, si voluntatem peccandi excludat, cum spe veniæ: declarat, non solum non facere hominem hypocritam, & magis peccatorem, verum etiam donum Dei esse, & Spiritus sancti impulsus, non adhuc quidem inhabitans, sed tantum mouentis, quo poenitens adiutus viam sibi ad iustitiam parat. Et quomodo sine Sacramento Pœnitentia per se ad iustificationem perducere peccatorem nequeat: a tamen cum ad Dei gratiam*

q Infr. e. 5.  
e Ecce 18

d psal. 10. c.  
& venit de  
pœn. d. lib. 1.  
& c. totam  
de poenit.  
d. lib. 1.  
a psal. 6.  
f Alai. 38.

in Sacramento Pœnitentia impetrandam disponit. Hoc enim timore vtiliter & concussi Nini- uice, ad loam prædicationem plenam terroribus pœnitentiam egerunt, & misericordiam à Domino impetrarunt. *Quamobrem falsò quidam calumniantur Catholicos scriptores, quasi tradiderint Sacramentum Pœnitentia, abique bono motu susipientium, gratiam conferre: quod nunquam Ecclesia Dei docuit, nec fensit. Sed & falsò docent, Contritionem esse extortam, & coactam, non liberam, & voluntariam.*

**V**ide S Thom. p. 1. quæst. 85. cum seqq. ubi omnes eius expositores, & præcipuè Valsq. & Nauar. in *manueli*, ap. 1. c. 6. Iacob. de Grassi, in *aurum decif.* p. 1. lib. 1. c. 2. & seqq. ad 7. Ioan. Maldonat. tom. 2. de pœnit. 2. de contritione, Hentig. in *summa* lib. 4. c. 17. cum seqq. Luc. Pinel. de *Sacram. Pœnit.* ubi de contrit. Sicut. tom. 4. de pœnit. disp. 4. Hieron. Onuphr. de pœnit. disp. 2. Marcel. Megal. part. 1. in *summa*, confessor. lib. 4. Baldum. in *super opera contritionis*. Bellarm. p. 2. lib. 5. cap. 1. Barthol. à S. Faust. tom. 3. tract. de Pœnit. lib. 3. de contritione, & attritione. Agid. de Coniunct. de *Sacram. & censur.* tom. 1. quæst. 68. n. 30. & tom. 2. disp. 2. dub. 2. num. 13. cum seqq. Petr. de Ledsma in *summa* p. 1. de *Sacram.* ubi de pœnit. cap. 6. & 7. Fernandez in *examine Theologia moralis* p. 3. c. 6. §. 4. Bonacin. de *Sacram. disp.* 5. §. 5. Galgauer, de iure publico, lib. 3. tit. 9. Molfes. in *summa Theologia moralis*, tract. 7. cap. 7. Paul. Comitoli, *respons. moral.* lib. 1. q. 31. num. 2. vers. qui vero, Jul. Lauer, de *subileo* p. 1. a. 14. n. 67. cum seqq. Homobon. de Bonis de *examine Ecclesiæ*, tract. 5. cap. 1. quæst. 7. Vincent. Filliuc, in *quæst. moralibus* tract. 6. cap. 7. cum seqq. Torreblanca de iure *positi* lib. 2. cap. 7. de Contritione & attritione, Hurtado de pœnit. disp. 2. diff. 1. cum seqq. Fagundes in *quinq. Ecclesiæ præcepta*, p. 2. lib. 2. c. 3. Paul. Lavmann, in *Theologia moralis* lib. 5. tract. 6. cap. 4. nouissimè Ioan. de Lugo de Pœnit. disp. 5. sect. 1. num. 13. cum seqq.

**2.** *Antem dolor ac desolatio est.* Vide Fernandes d. cap. 6. §. 4. n. 5. Molfes. d. tract. 7. cap. 2. num. 39. cum seqq. Fernandez d. lib. 2. cap. 5. num. 9. Torreblanca d. lib. 4. c. 7. n. 2. cum seqq. Hurtado d. disp. 2. diff. 1. in *prin.*

**3.** *Fuit autem quomodo tempore, &c.* Sine pœnitentia formali, vel virtuali nequaquam posse remitti peccatum secundum legem dei ordinariam, tenet per hunc text. Barthol. à S. Faust. tom. 3. tract. de Pœnit. lib. 1. q. 46. ubi etiam disputat an de potentia Dei ordinaria peccata actualia remitti possint absque pœnitentia formali.

*Aliquando charitatem perfectam esse contingit, hominemque Deo reconciliari.* Ergo nō semper contritio actu reconciliat; sed consequentiam hanc improbat Ioan. de Lugo *Sacram. tract. de Pœnit.* disp. 5. sect. 8. num. 124. ubi respondet, Concilium nominè contritionis intelligere perfectam, & imperfectam, ut constat ex ipsius verbis, ideo dicit contingere aliquando contritionem esse perfectam, & reconciliare, non quia non omnis con-

tritio perfecta reconciliet, sed quia non omnis contritio est perfecta, imò ex hoc Concilij loco sincerè intellecto putant omnes Fideles contritionem perfectam, quæ ex vera dei dilectione oritur, semper asserere remissionem præsentem peccatorum; nam Concilium pro eodem reputat contritionem esse charitatem perfectam, hoc est, ex dilectione Dei, & reconciliat; licet neutrum sit de ratione omnis contritionis, prout abstrahit à perfectà, & imperfecta.

*Illam verò contritionem imperfectam, &c.* Vide Soar. d. tom. 4. disp. 5. Hentig. d. lib. 4. cap. 17. §. 4. & cap. 26. §. 5. Valent. tom. 2. disp. 2. §. 8. punt. 2. Pitigian. p. 2. disp. 14. quæst. 2. art. 6. concl. 2. Chamerot, de *Sacram.* tract. 6. de contrit. dub. Onuphr. d. disp. 2. sect. 1. §. 3. Valer. Reginald. in *praxi fori pœnit.* lib. 3. num. 71. cum seqq. Zecol. de pœnit. cap. 6. dub. 2. & 5. Fernandez d. cap. 6. §. 4. num. 1. cum seqq. Torreblanca d. lib. 4. cap. 7. n. 14. cum seqq. Bonacin. d. disp. 5. quæst. 5. punt. 3. Molfes. d. tract. 7. cap. 8. Fagundes d. lib. 2. c. 4. & 5. Paul. Laymann. d. lib. 5. tract. 6. cap. 4. Ioan. de Lugo de *Sacram. tract. de Pœnit.* disp. 5. sect. 9. a. n. 130. Hurtado d. tract. de Pœnit. disp. 6. a. n. 2. cum seqq.

*Vel ex gehenna, & pœnarum metu, &c.* A peccato cessare licet ob pœnas inferni tanquam ob impulsium, secundum Sancium in *sele. disp.* 24. sub num. 11. & est actus elicitus à virtute spei, Suar. de pœnit. disp. 5. sect. 2. num. 10. & de Fide tract. de spe disp. 1. sect. 4. num. 11. ubi num. 110. aduertit timorem seruilem, quo timetur pœna super omne malum, non esse actum virtutis, Torreblanca d. c. 7. num. 17.

*Et quomodo sine Sacramento Pœnitentia, &c.* Condiſtinguere ergo videtur Concilium attritionem, quæ sufficit solum cum Sacramento, ab ea dispositione, quæ sufficit sine Sacramento; sed vide Suar. disp. 10. sect. 1. num. 10. cum seqq. Ludonic. Merat. disp. 19. de Pœnit. sect. 1. late Ioan. de Lugo d. disp. 5. sect. 9. n. 133. cum seqq.

*Tamen cum ad Deum gratiam in Sacramento Pœnitentia impetrandam disponit.* Intelligit Hurtado d. tract. de Pœnit. disp. 6. diff. 2. sufficienter & infallibiliter, quia extra Sacramentum etiam disponit, sed non sufficienter, vltimò, & infallibiliter, idem tangit diff. 3. post *prin.*

*Quamobrem falsò quidam, &c.* Vide Molfes. d. tract. 7. cap. 6. num. 14. Ioan. de Lugo d. tract. de Pœnit. disp. 4. sect. 9. n. 136.

## De Confessione.

### C A P V T V.

1. Doctores de sacramentali Confessione agentes,
2. Peccatorum scientia in specie Confessarius necessaria,
3. Peccata omnia morti, post Baptismum commissa necessariò explicanda sunt in confessione,
4. Pœnitens circa peccata morti, quantum inquisitionem præmittere debeat,
5. Peccata venialia omnia possunt à pœnitente, nec obli-

- gatur ea confiteri per se ex præcepto Ecclesiæ,
6. Peccata omnia, quæ memoria occurrunt, confitenda,
7. Doctores referuntur agentes de circumstantiis in Confessione necessariò explicandis,
8. Confessio modus,
9. Præcepto annua Confessionis tenentur omnes, qui ad annos discretum peruenierint.



10. *Pœnitentiariorum Confessio satisfaci Ecclesie præcipitur.*
11. *Episcopus potest aduersus eos, qui temporibus ab Ecclesia solum confiteri, & Eucharistiam sumere neglexerint, vsque ad excommunicationem procedere.*
12. *Confessionem, & sacram communionem semel in anno amittentes de hæresi sunt suspecti.*
13. *Præceptum annuæ confessionis satisfaci tantum qui confitentur bene.*
14. *Præceptum annuæ confessionis obligat intra annum computandum à Quadragesima in Quadragesimam.*
15. *Præceptum annuæ Confessionis satisfaci quavis confessione facta per annum.*
16. *Peccata sua, qui per totum annum confessus non est,*

*teneatur statim in sequenti anno sub noua culpa confiteri.*

17. *Confiteri statim teneatur ex præcepto Ecclesia qui prauideat quod transacta illa occasione non poterit ex penuria Confessarii in toto anno confiteri.*
18. *Papam dispensare potest in præcepto Ecclesiastico de confitendo semel in anno.*
19. *Peccata amittenti in Confessione huius anni per obligationem excusabilem an teneatur vi præcepti confiteri eadem peccata.*
20. *Imperator & Reges teneantur præcepto Ecclesiastico de confitendo semel in anno.*
21. *Pueri omnes, qui sciunt mortaliter peccare, & inter bonum, & malum, licitum & illicitum discernere, statim obligantur præcepto annuæ confessionis.*

**E**X institutione Sacramenti Pœnitentiæ, iam explicata vniuersa Ecclesia semper intellexit, institutam etiam esse à Domino, a *integram peccatorum Confessionem*, & omnibus post Baptismum lapsis iure diuino necessariam existere, quia Dominus noster Iesus Christus, *β à terris ascensurus ad caelos*, Sacerdotes sui ipsius Vicarios reliquit, tanquam præsidēs, & iudices, ad quos omnia mortalia crimina deferantur, in quæ Christi fideles ceciderint, quo, pro potestate Clauium remissionis, aut retentionis peccatorum sententiam pronunciant, constat enim Sacerdotes iudicium hoc incognitâ causâ exercere non potuisse, neque æquitatem quidem illos in pœnis iniungendis seruare potuisse, & *si in genere duntaxat, & non potius in specie*, ac sigillatim, sua ipsi peccata declarassent. Ex his colligitur, oportere à pœnitentibus, *domnia peccata mortalia*, quorum, *a post diligentem sui discussionem*, conscientiam habent in confessione recenseri, etiam si occultissima illa sint, & tantum aduersus duo vltima <sup>a</sup> Decalogi præcepta commissa, quæ nonnunquam animum grauius sauciant, & periculosiora sunt iis, quæ in manifesto admittuntur. *¶ Nam venialia*, quibus à gratia Dei non excludimur, & in quæ frequentius labimur, quamquam rectè & vtiliter, citraque omnem præsumptionem in Confessione dicantur, quod piorum hominum vsus demonstrat, taceri tamen citra culpam, multisque aliis remediis expiari possunt. Verum, cum vniuersa mortalia peccata, etiam cogitationis, <sup>a</sup> homines iræ filios, & Dei inimicos reddant, necessum est, omnium etiam veniam cum aperta, & verecunda Confessione, à Deo querere. Itaque, dum omnia diuinæ misericordiæ agnoscenda exponunt. Qui verò secus faciunt, & scienter aliqua retinent, nihil diuinæ bonitatis per Sacerdotem remittendum proponunt. Si enim erubescat ægrotos vulnus medico detegere, quod ignorat, medicus non curat. *¶ Colligitur præterea, etiam eas circumstantias*, in Confessione explicandas esse, quæ speciem peccati mutant, quòd sine illis peccata ipsa nequē à pœnitentibus integrè exponantur, nec iudicibus innotescant, & fieri nequeat, vt de grauitate criminum rectè censere possint, & pœnam, quam oportet, pro illis, pœnitentibus imponere. Vnde alienum à ratione est, docere circumstantias has ab hominibus otiosis excogitatas fuisse, aut vnā tantum circumstantiam confitendam esse, nempe peccasse in fratrem. Sed & impium est, Confessionem, quæ hac ratione fieri præcipitur, impossibilem dicere, aut carnificinam illam conscientiarum appellare. Constat enim nihil aliud in Ecclesia à pœnitentibus exigi, quam vt postquam quisque diligentius se excussit, & conscientiz suæ sinus omnes, & latebras, explorauerit, ea peccata confiteatur, quibus se Dominum, & Deum suum mortaliter offendisse meminerit, *a reliqua autem peccata, quæ diligenter cogitanti non occurrunt*, in vniuersum, eadem Confessione inclusa esse intelliguntur, pro quibus fideliter cum Propheta dicemus, *a Ab occultis meis munda me Domine*. Ipsa verò huiusmodi Confessionis difficultas, ac peccata detegendi verecundia grauis quidem videri posset, nisi tot tantisque commodis, & consolationibus leuaretur, quæ omnibus, dignè ad hoc Sacramentum accedentibus, per Absolutionem certissime conferuntur. *x Ceterum, quo ad modum confitendi secretò*, apud solum Sacerdotem, et si Christus non vetuerit, quin aliquis in vindictam suorum scelerum, & sui humiliationem, cum ob aliorum exemplum, tum ob Ecclesiæ offensæ edificationem, delicta sua publicè confiteri possit, non est tamen hoc diuino præcepto mandatum, nec facis consule, humana aliqua lege præciperetur, vt delicta præsertim secreta, publicè essent confessione aperienda. Vnde cum à sanctissimis, <sup>a</sup> & antiquissimis Patribus, magno vnanimique consensu, secreta Confessio sacramentalis, qua ab initio Ecclesia sancta vsa est, & modo etiam vtitur, fuerit semper commendata

<sup>a</sup> Lucæ 1. &  
17. Iacob. 5.  
1. Ioan. 1.  
iact. can. 6.  
8 Ioan. 10.  
Manh. 10.  
c. verbum  
de pœn.  
dilt. 1. & c.  
adhuc de  
pœn. dilt. 1.

<sup>a</sup> In Eccl. Can. 6.

<sup>a</sup> Deut. 3.

<sup>a</sup> Supr. l. 1.  
6. cap. 1. c.  
adhuc & c.  
de quodiam  
nis de pœn.  
dilt. 1.  
f. Episc. 2.

<sup>a</sup> Psalm 139.

<sup>a</sup> Concil.  
Cubidoco.  
cap. 11.



conspicienda, manifestè refellitur inanis eorum calumniæ, qui eam à diuino mandato alienam, & inuentum humanum esse, atque à Patribus, in Concilio Lateranensi congregatis initium habuisse docere non verentur, neque enim per Lateranensem Concilium Ecclesiæ statuitur, ut Christi fideles confiterentur, *à quod iure diuino necessarium*, & institutum esse intellexerat, sed ut præceptum Confessionis, *ut scilicet semel in anno & ab omnibus & singulis, cum ad annos discretionis peruissent, impleretur*. Vnde iam in vniuersa Ecclesiæ, cum ingenti animarum fidelium fructu, obseruatur mos ille salutaris confitendi, sacro illo, & maxime acceptabili tempore Quadragesimæ, quem morem hæc sancta Synodus maximè probat, & amplectitur, tanquam pium, & merito retinendum.

\* Conc. Lateran. sub Innoc. 3. c. 1. c. omnis vniuersique de pœnit. & remiss.

**V**ide S. Thom. 3. part. quæst. 90. cum seqq. vbi latissime Vasquez, Nauarr. in man. cap. 2. num. 1. cum seqq. & cap. 3. n. 30. & 34. & in summa de pœnit. dist. 1. n. 18. Ioan. Maldon. tom. 2. de pœnit. in controuers. de confess. Luc. Pinel. de Sacramento Pœnitentiæ, tract. 2. de confess. Vincent. Mazzol. in breui regula ad Confessarios, & consensum manu rectè obediendi, Iacob. de Grass. in arcu decy. part. 1. lib. 1. cap. 8. cum seqq. Henric. in summa lib. 1. Marcel. Megal. p. 1. in finem. Confessor. Petr. de Ledesma in summa part. 1. vbi de Sacramento Pœnitentiæ, cap. 8. Ægid. de Coninck de Sacramento, tom. 2. dist. 1. n. 17. Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 6. n. 28. Galganet. de iure publico lib. 3. qu. 92. Fernandez in examine Theologicæ moralis part. 3. cap. 6. §. 6. Bonacin. de Sacramento, dist. 5. quæst. 5. sect. 2. Iul. Lauot. de subtilis p. 1. c. 14. Moïseus in summa Theologia moralis tract. 7. cap. 9. cum seqq. Vincent. Filiucius in quæst. moralibus tract. 7. Fagundez in quinq. Ecclesiæ præcepta, præcept. 2. lib. 3. Paul. Lavmann. in Theologia moralis lib. 5. tract. 6. c. 5. Alphons. de Leon. de officio, & potestate Confessoris, Frias in tract. de modo & forma audiendi Confessiones. Petr. de Ochagavia de Sacramento, tract. 2. de Confess. Hurtado de Sacramento, tract. de Pœnit. dist. 7. de Confess. Cardin. Bellarm. tom. 2. controu. lib. de Pœnitentiæ, Valent. tom. 4. dist. 7. q. 9. p. 101. t. Becand. de Sacramento, in specie cap. 36. Tanner. tom. 4. dist. 6. de Pœnit. q. 7. Ioan. de la Cruz in direct. Confess. tract. de Sacramento Pœnit. q. 3. Barthol. à S. Faust. tom. 3. prælat. de Pœnit. lib. 4. de Confessione.

a. Integram peccatorum Confessionem.] De integritate Confessionis Sacramentalis Hurtado d. tract. de Pœnit. dist. 9. & infra c. 1. de Pœnit.

b. E terra ascensum ad celos, &c.] Ergo dum vixit Christus Dominus, hanc potestatem aliis delegare nec deuit. nec expediebat, ut per Suar. p. 3. tom. 4. dist. 17. sect. 2. Torreblanca de iure spirit. lib. 2. cap. 10. n. 19. & 20.

**7.** Si in genere duntaxat, & non positi in specie, &c.] Scientiam in specie peccatorum Contestatiis necessariam non solum ad sententiam ferendam, sed ad scrutandam pœnitentis conscientiam, & vulnera animæ mendanda, per hunc text. tradit Torreblanca de iure spirit. lib. 4. cap. 6. n. 4. & lib. 1. 4. cap. 1. n. 3. vbi n. 4. subdit quod si pœnitens morbi grauitate præuenius non possit peccata in specie pronuntiare, si contritionis signa dedit, absolueus est, saltem sub conditione, si talis explicatio est materia sufficiens Saetamenti; quia Deus non requirit à nobis aliam Confessionem, quàm quæ nobis possibilibus est, Hurtado d. tract. de Pœnitentiæ dist. 9. dist. 5. vbi ait non sufficere pœnitentem si dicat se sæpius peccasse morti. sed et necessarium esse omnia & singula peccata mortalia confiteri, & dist. 9. Barthol. à S. Faust. tom. 3. tract. de Pœnit. lib. 4. q. 62. vbi dicit idem de illo, qui solum habet peccata venialia, ut teneatur explicare illorum speciem. Idem Barthol. à S. Faust. d. lib. 4. dist. 20. 1. resolut. pœnitentem, qui non potest aliter sua peccata confiteri, quàm per signa contritionis, posse sacramen-

taliter absolui, si dicat se certò commississe vnum peccatum mortale, non recordari tamen cuius speciei fuerit illud, prout etiam ait posse sacramentaliter absolui eum, qui aliquod peccatum est commissus Confessorio præfenti, & ex aliquo accidenti loquelam amisit, necnon illum qui nullum peccatum in particulari potuit confiteri, sed solum signa generalia doloris ostendit, sacramentaliter etiam absolvere posse, sub conditione, vel mentis concepta, aut expressa, si possum, & capax es, ego te absoluo, & q. 102. post multos à se relatos, tenet quod quando moribundus ante aduentum Sacerdotis ostendit signa pœnitentiæ, & Confessionem petiit, accedens autem Sacerdos illum ita inuenit sensibus destitutum, ut ipso præfente nullum signum doloris, aut pœnitentiæ exhibere possit, ad itantes tamen fatentur ipsum dedisse signa contritionis, aut Confessionem petiisse, hunc posse à præfente Sacerdote sacramentaliter absolui. Verum si pœnitens nullum peccatum confiteatur, nec perit Confessionarium, nec signa, vel ritus contritionis exhibuit, & sit vir bonus, & deuotus ad Cæteramentum, poterit sub conditione absolui in hunc modum, Si tu es capax absolutionis, ego te absoluo à peccatis tuis. Ita Vuald. in suo candel. aures verb. absolutio mon. 23. Anton. de Literatis in summa. p. 1. cap. 3. §. 1. num. 7. Homobon. de Bonis de exco. Eccles. part. 1. tract. 7. q. 48. Moïseus in summa Theologicæ moralis, tom. 1. tract. 7. cap. 5. num. 48. Carol. de Baucio in sua praxi Confessor. pag. 211. Auton. Diasa moral. resol. p. 3. tract. 3. resol. 8. quos refert & sequitur Barthol. de S. Faust. d. lib. 4. q. 104.

3. Omnia peccata mortalia, &c.] Peccata omnia mort. post Baptismum commissæ necessariò explicanda esse in Confessione, docent S. Thom. 10. 4. dist. 47. quæst. 3. art. 4. Suar. tom. 4. de pœnit. dist. 22. sect. 1. num. 6. Valent. tom. 4. dist. 7. quæst. 11. p. 101. 1. col. 1. Henric. d. lib. 5. cap. 5. §. 8. Pitigian. p. 2. dist. 17. quæst. vnie. art. 6. concl. 1. & art. 11. concl. 1. Ægid. de Coninck d. tom. 2. dist. 7. d. 1. 1. concl. 1. Fernandez d. d. 6. §. 6. num. 2. Valer. Reginald. d. lib. 6. num. 91. & 99. Bonacin. d. quæst. 5. sect. 2. p. 101. 4. num. 1. Fagundez d. præcept. 2. lib. 1. in praxi. Confessio enim ad hoc ut valeat, fieri debet de omnibus peccatis actis post Baptismum, vel ab vltima valida Confessione, Torreblanca de iure spirit. lib. 1. 4. c. 6. n. 28. vbi n. 38. cum seqq. subdit per hunc text. numerum peccatorum non minus necessarium esse distinctiōe in Confessione explicare non modò quæ prodeunt ad actum exterioriorem, sed quæ merè accidunt in voluntate, etiam si peccata sint dubia, quia necessarium est ea confiteri cum sua qualitate. Hurtado d. tract. de Pœnit. dist. 9. dist. 1. in princip. Et quod exita controuersiam fir numerum peccatorum esse necessariū in confessione explicandum, firmat per hunc text. Barthol. à S. Faust. tom. 3. tract. de Pœnit. lib. 4. q. 172.

4. Post diligentem sui discessionem, &c.] Pœnitentem circa peccata mortalia tantum inquisitionem præmittere debere, quantam adhibet in negotio arduo,



- in dicit. In quibus part. 3. commento 14. Menoch. de præſumpt. lib. 3. præſumpt. 6. num. 17. Zerol. in præſ. Episcop. p. 1. vbi conſui. vbi conſeſſionum. Ludouic. Bea. in reſponſ. caſuum conſeſſion. part. 4. ca. m. 4. quos reſero in collect. ad d. cap. conu. vniuerſe ſexu. n. 11.
13. Huic præcepto annuæ Conſeſſionis non ſatis faciunt qui ſictam, vel informem, aut ſine propoſito enucleæ Conſeſſionem fecerunt. Ita Sot. in 4. diſt. 18. quæſt. 3. art. conſ. 2. 3. & 4. Nauarr. in man. cap. 10. num. 4. Suar. d. diſp. 36. ſect. 7. num. 1. & 2. Fernandez d. p. 2. cap. 8. 5. 3. num. 12. vbi reſert aliquos contrarij tenentes. Barthol. à S. Fausto d. tract. de Pœnit. lib. 4. q. 33. cum ſeqq. ſimiliter tenent Medina Cod. de Pœnitentijs qd. Conſeſſ. legal. inſtr. Sacerd. p. 1. lib. 4. c. 5. & Valq. tom. 4. q. 9. 2. art. 3. dub. 5. hoc præceptum annuæ Conſeſſionis non adimpleri per Conſeſſionem validam, ſed informem ſed ceteri communi conſenſu tenent adimpleri, ex quorum numero ſunt S. Thom. Sot. Caiet. Canus, Palud. Couar. Martin. de Ledelina, Pect. de Ledelina, & alij, quos reſert & ſequitur Barthol. à S. Fausto d. tract. de Pœnit. lib. 4. de Conſeſſ. q. 36. Valent. tom. 2. diſp. 7. q. 1. par. 2. 2. 3. Ioan. de la Cruz in diſt. 18. Conſeſſ. p. 2. de Sacramento. Pœnit. q. 3. Nugent. in diſt. ad 3. p. item 2. q. 9. art. 1. Pect. Fay etiam in diſt. ad 3. p. q. 6. art. 1. d. 1. Suar. tom. 4. diſp. 36. ſect. 7. num. 6. Peſant. 3. p. 9. 1. de dol. d. 4. Zerol. in præſ. de Pœnit. c. 1. 3. q. 3. Simplicij Martin. in ſua Theol. moral. de Sacramento Pœnitenti. q. 10.
14. In anno. Inter annum ſcilicet, computandum à Quadageſima in Quadageſimā, aut à Paſchate in Paſcha, ſumpſit Quadageſimā & Paſchate pro quindecim diebus à Dominica Palmarum, viſque ad Dominicam in Albis, reſoluunt Suar. tom. 4. de Pœnit. diſp. 36. ſect. 3. o. 3. Luc. Pinel. d. cap. 7. dub. 1. Azor d. p. 1. lib. 7. cap. 36. q. 6. Valer. Reginald. d. lib. 6. n. 3. 6. Agid. de Coninck d. tom. 2. diſp. 5. num. 56. Fernandez d. p. 2. c. 8. 3. 3. 6. Trullench. in præſ. de Decalog. lib. 3. cap. 4. dub. 2. 1. 6. Barthol. à S. Fausto d. tract. de Pœnit. lib. 4. de Conſeſſ. q. 39. Filius. tract. 7. c. 4. Layman. tract. 6. cap. 5. Quamvis annum pro impletione dicti præcepti computandum eſſe à Inſuratio in Inſuratio, crederetur Valq. Pœnit. q. 90. art. 2. dub. 1. Ochaguija tract. 2. quæſt. 9. lurtado. diſp. 7. diſſe. 10. vbi diſſe. 12 diſputat. Vtrum qui in toto anno non conſeſſetur, teneatur in principio ſequentis conſeſſi abſque dilatione.
15. Et licet iam videtur receptius dictum præceptum non obligare pro certa anni parte, ſed ſatis fieri illi quauis Conſeſſione facta per annum, ex Victor. in ſumma n. 127 Valq. d. q. 90. art. 3. dub. 1. n. 5. & 15. Sot. in 4. diſt. 18. q. 1. art. 4. Emman. S. in ap. h. 1. vbi conſeſſio n. 4. Viſald. in card. auro. vbi de Conſeſſione n. 16. Ioan. de Lugo d. tract. de Pœnit. diſp. 35. ſect. 7. num. 157 Antonin. Diana moral. reſol. tom. 1. tract. 3. inſeſſ. reſol. 54 & 10. 2. tract. 4. reſol. 81. Trullench. Decal. lib. 3. c. 4. dub. 2. n. 5. Agid. de Coninck d. diſp. 5. n. 57. cum ſeqq. Fernandez d. p. 2. cap. 8. 5. 3. n. 9. vbi probat, quia in d. cap. annuæ vniuerſe ſexu, traduntur duo præcepta, vnum de Conſeſſione, alterum de Euchariftia pro Euchariftia assignatur determinatum tempus Paſcha 15. pro Conſeſſione verò miniuē, ſed ſimpliciter dicitur, ſaltem ſemel in anno conſeſſantur, niſi quod Cone. in hoc cap. approbat & amplectitur morem illum pium & ſalutare vniuerſalis Eccleſiæ conſeſſendi ſacro illo, & maxime acceptabili tempore Quadageſimæ.
16. Illum, qui per totum annum peccata ſua conſeſſus non eſt, teneri ſtatim in ſequenti anno, hoc eſt, cōm primò poſuerit, ſub noua culpa conſeſſendi, reſoluunt Sot. d. p. 1. c. 1. vbi, grauior tamen, Nauarr.

- in man. cap. 21. num. 45. Henric. d. lib. 4. cap. 3. 5. 2. Inter P. & cap. 4. 36. Suar. d. tom. 4. diſp. 36. ſect. 4. à prima Viſald. d. de Conſeſſ. num. 17. Fernandez d. p. 2. cap. 8. 5. 3. num. 7. Fagundes d. p. 2. c. 1. lib. 3. cap. 4. num. 14. Trullench. in Decalog. lib. 3. c. 4. dub. 2. num. 7.
17. Si quis præuider quid tranſacta illa occasione non poterit in toto anno cōſeſſi ex penuria Conſeſſatij, teneri ex vi huius præcepti Eccleſiaſtici ſtatim conſeſſi, reſoluunt Nauarr. d. cap. 21. num. 33. Henric. d. cap. 4. 37. Inter N. Suar. d. diſp. 36. ſect. 5. num. 2. Fernandez d. 3. 3. num. 8. Fagundes d. p. 2. cap. 4. num. 16. Trullench. d. cap. 4. dub. 2. num. 9.
18. Vtrum Papa diſpenſare poſſit in hoc præcepto de conſeſſendo ſemel in anno propter aliquam inſtam rationem, veluti cum Eremita vineie extra humanum conſortium, vel ſimilem à Abſtinentia ex eo quod præceptum hoc quoad temporis determinationem eſt Eccleſiaſticum, & poſitiuum Sot. in 4. diſt. 18. 3. 1. art. 1. & alij, quos reſert & ſequitur Suar. d. tom. 4. diſp. 36. ſect. 1. 3. paſſim reſoluentes Papam diſpenſare non poſſe in præcepto diuino de conſeſſendo in articulo neceſſitatis. Barthol. à S. Fausto d. tract. de Pœnit. lib. 4. quæſt. 3. vbi reſoluit præceptum annuæ Conſeſſionis non eſſe reſoluit Eccleſiaſticum, ſed diuinum, modificatum ab Eccleſia, & inſt. 38. tenet non poſſe Romanum Pont. abſolute cum aliquo, vel cum tota aliqua proſpecta ſuper ſubſtantia huius præcepti diſpenſare, nec vt raro conſeſſatur in vita, poſſe tamen ſiuita de causa cum aliquo diſpenſare ne ad annum Conſeſſionem teneatur, vt ſi quiliam inter Turcas, vel in eterno extra hominum conſortium viueret.
19. Sed an ſi quis in Conſeſſione facta hoc anno aliqua peccata mortalia omiſerit per obliuionem excuſabilem, vel aliquam cauſam rationabilem, teneatur vi huius præcepti conſeſſi eodem peccata vide Luc. Pinel. d. cap. 7. dub. 3. Valer. Reginald. d. lib. 6. num. 40. Fagundes d. p. 2. c. 1. lib. 1. c. 4. num. 17. Trullench. d. c. 4. dub. 2. n. 8.
20. Et Abſtinentia, & iugulatio. Et. Etiam ipſo Imperatore, & Regibus, Cardinal. de Imperatore q. 2. n. 45. & 16. Ego ipſe de vniuerſ. p. 1. vbi c. 10. n. 2. Ac ipſo Imperio Pont. ex Suar. de Pœnit. lib. 3. ſect. 1. n. 5. Valq. q. 90. art. 1. dub. 5. num. 12. Ioan. de Lugo d. tract. de Pœnit. diſp. 35. ſect. 7. num. 142. 7. 143. vbi à num. 149. de pœnit. agit, Barthol. à S. Fausto tom. 3. tract. de Pœnitenti. lib. 4. q. 10. 35. & Fagundes d. p. 2. c. 1. lib. 1. c. 3. num. 18. plures, quos reſero in collect. ad 2. c. vniuerſe ſexu n. 2. cum quibus eſt magis communis ſententia, ſummum Pontificem obligari de iure diuino conſeſſi, & ad annuæ verò Conſeſſionis præceptum non teneri quoad vini cotiuium, ſicet vbi quoad vini cotiuium, Trullench. in decalog. lib. 3. c. 4. dub. 2. num. 15. & c. 5. dub. 2. num. 10.
21. Cū ad annu diſcretionis præſcribitur, Peruenire ad annos diſcretionis quando quis dicatur, vide Nauarr. d. c. 21. n. 35. & 88. Suar. d. tom. 4. diſp. 36. ſect. 2. n. 3. Henric. d. c. 4. 3. 5. 2. q. Valer. Reginald. d. lib. 6. n. 3. Paul. Comitol. reſp. moral. lib. 1. q. 2. Agid. de Coninck de Sacramento 2. diſp. 5. n. 50. Fernandez d. p. 2. c. 8. 3. n. 15. Fagundes d. p. 2. c. 1. lib. 1. c. 2. n. 3. à princ. & c. 3. n. 10. Azor. d. p. 1. lib. 7. cap. 40. quæſt. 6. Ioan. de Lugo d. diſp. 35. ſect. 7. num. 152. Valq. tom. 4. quæſt. 90. art. 2. dub. 4. Barthol. à S. Fausto d. tract. de Pœnitenti. lib. 4. quæſt. 37. vbi ad completem ſequentium id extendit. Trullench. in Decalog. lib. 3. cap. 4. dub. 2. num. 15 & 16.

## De Ministro Sacramenti Pœnitentie, &amp; absolutione.

## CAPVT VI.

1. *Minister Sacramenti Pœnitentie solum Sacerdos.*
2. *Absolutio sacramentalis est ad instar actus iudicialis.*

**C**irca ministrum autem huius Sacramenti, *a declarata sancta Synodus*, falsas esse, & à veritate Euangelij penitus alienas doctrinas <sup>a</sup> omnes, quæ ad alios quosvis homines, præter Episcopos, & Sacerdotes Clauium ministerium perniciosè extendunt, putantes verba illa Domini: <sup>b</sup> Quæcunque alligaueritis super terram, erunt alligata & in cœlo, & quæcunque solueritis super terram, erunt soluta & in cœlo: <sup>c</sup> & quorum temeritate peccata, remittuntur eis, & quorum retinueritis, retenta sunt, ad omnes Christi fideles indifferenter, & promiscuè, <sup>d</sup> contra institutionem huius Sacramenti, ita fuisse dicta, ut quiuis potestatem habeat remittendi peccata, publica quidem per correptionem, si correptus acquieuerit, secreta verò per spontaneam Confessionem, cuiusque factam. Docet quoque, etiam Sacerdotes qui peccato mortali tenentur, per virtutem Spiritus sancti, in ordinatione collatam tanquam Christi ministros, functionem remittendi peccata exercere, eosque præse sentire, qui in malis Sacerdotibus hanc potestatem non esse contendunt. <sup>e</sup> Quamuis autem Absolutio Sacerdotis alieni beneficii sit dispensatio, tamen non est solum eudum ministerium, vel annunciandi Euangelium, vel declarandi remissa esse peccata, *sed ad instar actus iudicialis*, quo ab ipso, velut à iudice, sententia pronuntiamur. Atque ideo debet pœnitens adeo sibi de sua ipsius fide blandiri, ut, etiam si nulla illi adsit contritio, aut Sacerdoti animus seriò agendi, & verè absolvendi desit, putet tamen se propter suam solam fidem, verè, & coram Deo esse absolutum, nec enim fides sine Pœnitentia remissionem ullam peccatorum præstaret, nec is esset, nisi salutis suæ negligentissimus, qui Sacerdotem iocosè absoluentem cognosceret, & non alium seriò agentem, sedulò requireret.

1. Vide S. Thom. 3. p. quest. 84. art. 3. Sot. in 4. dist. 18. quest. 4. art. 1. & dist. 20. quest. 1. art. 3. cancl. 4. Pyg. de Ecclesiast. hierarchia, lib. 2. cap. 3. Maldonat. tom. 2. de pœnitent. p. 3. quest. 3. Pet. Sot. 3. de Sacrament. Ordinis, Onuph. de sigillo Confess. scilicet 3. quest. 1. uic. 4. dub. 5. vers. prima conclusio. Suar. tom. 3. de pœnitent. disp. 1. 6. cum segg. Valq. tom. 4. quest. 84. art. 3. dub. 1. & quest. 93. art. 1. dub. 1. Marcel. Megal. p. 1. vltim. conf. lib. 1. Valer. Reginald. in praxi fori pœnitent. lib. 1. cap. 1. Aegid. de Coniex. de Sacram. tom. 2. quest. 8. Bonacin. ad. tract. de Sacram. disp. 5. quest. 7. p. 1. 1. an. 1. Fernandez in examine Theolog. moral. p. 3. cap. 6. §. 1. Vincent. Filliuc. in quest. moralibus tract. 7. cap. 7. cum segg. Mollat. in summa Theologia moral. tract. 7. c. 1. 4. de ministro Sacramenti Pœnitentie, Fagundes in quinque Ecclesiæ præcepta. præc. 2. lib. 7. de ministro confessionis, Paul. Laymann. in Thea-

logia moral. lib. 5. de Sacrament. tract. 6. cap. 30. Ioan. de Lugo de Sacram. in tract. de Pœnit. disp. 18. scilicet 1. n. 1. cum segg. Torrealba de iure spirit. lib. 14. cap. 1. n. 26. & n. 30. Hurtado de Sacram. tract. de Pœnitent. disp. 10. de Ministro Sacramenti Pœnitentie. An liceat laico confiteri tempore necessitatis? Vide latè declarantem Magdalen. de numero testium in testamento requisito part. 1. cap. 10. n. 61. cum multis segg. pag. 109. Ioan. de Lugo de tract. de Pœnit. disp. 18. scilicet 1. n. 4. Hurtado d. disp. 10. disp. 1.

<sup>a</sup> *Declarata sancta Synodus. &c.* ] Ad alios præter Episcopos & Sacerdotes Clauium potestatem non extendi dicit Torrealba d. lib. 14. c. 1. n. 30.

<sup>b</sup> *Sed ad instar actus iudicialis.* ] Absolutionem esse ad instar actus iudicialis, quo à Sacerdote, velut à iudice sententia pronuntiamur, per hunc text. dicit Bonacin. d. disp. 5. §. 4. p. 1. 1. n. 1. 1. n. 1.

## De Casuum reservatione.

## CAPVT VII.

1. Doctores referuntur de casibus reservatis agentes.
2. Clement VIII. euellit Regularibus certos casus reservatos taxandi.
3. Papa potest sibi reservare & casus respec. omnium.
4. Casus quos Pontifices sibi reservauerunt.
5. Censuras plures in Bulla Censuræ, & extra illam Pontifices reservauerunt.
6. Episcopus potest sibi reservare casus.
7. Episcopi quæ peccata reservare soleant, & possint.
8. Episcopus successor illius, quæ casus sibi reservauerunt, potest ab eis absolvere.
9. Ecclesiæ potest reservare non solum peccata, quæ habent excommunicationem, vel censuram annexam, sed etiam alia peccata graviora.

10. Reservatio nulla fit in articulo mortis.
11. In mortis articulo constituti qui dicantur.
12. Sacerdotes simplices possum absolvere constitutos in articulo mortis, etiam quando adest proprius parochus.
13. Sacerdos etiam irregularis suspensus, excommunicatus, & c. potest absolvere in articulo mortis.
14. Absoluti possum à quocunque Sacerdote simplici constituti in articulo mortis, etiam si sint excommunicati, & denuntiati ab hæresim, vel ob aliud quodcumque delictum.
15. Sacerdos, qui excommunicatione maiori innodatus constitutus in mortis articulo absoluerit, nullam incurrit irregularitatem.

16. Absolutio data à simplicis Sacerdoti in mortis articulo est vera absolutio.
17. Sacerdos nullus extra mortis articulum potest absolvere à casibus per Superiorem reservatis.
18. Penitentiarius ex se non potest absolvere à casibus Episcopaliibus.
19. Vicarius Episcopi vigore generalis mandati non potest absolvere à casibus Episcopo reservatis.
20. Regulares etiam per privilegium, quod Mare magnum vocatur, non habent facultatem absolvendi penitentes à casibus Episcopo reservatis.
21. Patres Jesuitæ, & alij Confessarii vigore privilegiorum Reservat. non possunt absolvere penitentes à casibus Episcopo reservatis.
22. Regulares non possunt vigore Bullæ Cruciatæ Confessarios sibi eligere, & ab eis absolvi à casibus reservatis.
23. Regulares prætextu cujusvisque privilegij haberi, vel habendi, non possunt quemquam absolvere à

casibus in Bulla Cæna Domini, aut Ordinario loci reservatis.

24. Regulares habentes facultatem absolvendi etiam à casibus reservatis, possunt absolvere advenientes in alia à casibus reservatis in dantes penitentiam.
25. Concessa facultas absolvendi à casibus Sedis Apost. reservatis, non comprehendit casus, quos Episcopus, & Prælatus Religiosus cum suis subditis Regularibus reservavit.
26. Absolvere Episcopum, & cum ipso dispensare potuit ab eodem Episcopo Consecr. elicius de omni peccato vinculo de quo potest absolvere, vel dispensare ipse Episcopus.
27. Penitens habens peccata reservata Episcopo poterit absolvi à non reservatis reservata absolventi à reservatis cum Superiori copiam sui fecerit.
28. Penitens cum recurrit ad Episcopum in casibus reservatis quomodo cum illo se gerere debeat ipse Episcopus ostendatur.

**Q**uoniam igitur natura, & ratio iudicii illud exposcit, vt sententia in subditos dumtaxat feratur, & persuasum semper in Ecclesia Dei fuit, & verissimum esse Synodus hæc confirmat, nullius momenti Absolutionem eam esse debere, quam Sacerdos in eum profert, in quem ordinarium, aut subdelegatam non habet iurisdictionem. Magnopere verò ad Christiani populi disciplinam pertinere, sanctissimis Patribus nostris vilum est, vt atrociora quædam & graviora crimina non à quibusvis, sed à summis dumtaxat Sacerdotibus, absolverentur <sup>a</sup> unde merito Pontifices Max. pro suprema potestate, sibi in Ecclesia vniuersa tradita, causas aliquas criminum graviiores suos potuerunt peculiari iudicio reservare. Neque dubitandum est, quando omnia, quæ à Deo sunt, ordinata sunt, quin *hoc idem Episcopi omnibus* in sua cuique diocesi, in ædificationem tamen, non in destructionem, liceat, & pro illis in subditos tradita supra reliquos inferiores Sacerdotes auctoritate, & præsertim quoad illa, quibus excommunicationis censura annexa est. Hanc autem delictorum reservationem consonum est diuine auctoritati, non tantum in externa politia, sed etiam coram Deo vim habere. Verumtamen pie atmodum, ne hæc ipsa occasione aliquis pereat, in eadem Ecclesia Dei custoditum semper fuit <sup>d</sup>, vt nulla sit reservatio in articulo mortis: atque *Quidò omnes Sacerdotes n quolibet penitentes* à quibusvis peccatis, & censuris <sup>e</sup> absolvere possunt: i extra quem articulum Sacerdotes cum nihil possint in casibus reservatis, id vnum penitentes persuadere nitantur, vt ad Superiores, & legitimos iudices pro beneficio Absolutionis accedant.

**V**ide Petr. Soc. de ministro confession. lib. 5. vers. hui etiam Gregor. de Valentia tr. 4. disp. 7. q. 10. punto 2. ad fin. Summ. tr. 4. de Poenit. disp. 29. sect. 2. Henriquez in summ. lib. 3. cap. 14. & lib. 6. cap. 9. §. 3. Fr. Eminent. quest. regul. tom. 1. q. 20. art. 1. & in summ. p. 1. c. 55. Valquez tom. 4. q. 91. art. 3. & q. 92. Marcel. Megal. p. 1. iustit. confessor. c. 11. cum segg. Valer. Regim. in praxi fore poenit. lib. 1. m. 23. & n. 12. cum segg. Egid. de Coninck de Sacram. & censur. 10. 2. disp. 8. n. 75. Jacob. de Grassi in aureis decisi. 1. append. c. 7. Tolet. in summ. lib. 3. cap. 14. Medina tr. 1. de Confess. q. 11. Comitol. quest. moral. lib. 1. q. 29. Tanner. tom. 4. disp. 6. q. 9. dub. 8. Barthol. à S. Paulo 10. 3. in tr. de Poenit. lib. 8. de casibus reservatis. Vialcent. praxi Episcop. p. 2. c. 1. Zerolin. simili praxi. verb. casus reservati, & in praxi poenit. c. 13. Galetan. marginalia casuum censuræ. verb. casus reservati. Lauot. de Indulgent. p. 2. c. 28. Campan. in diuersis Canon. rubr. 1. cap. 13. n. 63. Ioann. Valer. de diff. inter vtramque form. verb. p. auentura. diff. 9. Homobon. de Bonis de examine ecclesiast. p. 1. tr. 5. cap. 4. q. 27. Fernandez in examine Theologia moralis p. 3. cap. 6. §. 6. num. 24. cum segg. Sanchez in præcepta Decalogi tom. 1. lib. 1. cap. 8. Molfesin. in summa Theologia moralis. tr. 1. 7. cap. 17. cum segg. Filiuc. in quest. moralib. tr. 1. 7. c. 10. Fagundez in quinque Ecclesiæ præcepta. præcept. 2. lib. 8. c. 1. Paul. Laymann. in Theologia moralis lib. 4. tr. 1. 7. c. 1. 2. Stephan. Dalatin. Barbof. Collect. in Concil. Triad.

de potest. Episc. & Abbatum. c. 31. cum segg. nouissimè Machado in el perfecto Confessor. y cura de almas lib. 1. p. 3. tr. 1. 1. docum. 1. cum segg. Balle. verb. casus reservati. latè Ioan. de Lugo de Sacram. in tr. de Poenit. cum segg. disp. 20. Torrecblanc. de iure spirit. lib. 14. c. 4. n. 10. cum segg. Hurtado de Sacram. tr. 1. de Poenit. disp. 11. in epit. de offic. & potest. Episc. p. 3. alleg. 50. cum duobus segg. Et de his casibus reservatis integro edidere tractatus Lælius Zechius, Horat. Gambiarupta, Lucas Iloronus, Bartholomæus Gipsius, & Petr. Bellouchius, Homobon. de Bonis, & Ioan. Chapeauille.

Clementis VIII. cunctis Regularibus per suum Breue certos casus reservatos taxauit, & præscripsit, vltia quo præcipit vt alij non reseruentur à Prælati superioribus, nisi in Capitulo generali aut Provinciali de consensu Patrum vocalium, & matura discussione. De his casibus Clementis VIII. specialem tractatum edidit Franc. Longus à Coniolano Capuccinus: & de illis agunt Soub. in addit. ad compend. p. 1. verb. absolutio ordinaria quoad Fratres, Marcel. Megal. p. 3. iustit. Sacerd. lib. 1. c. 12. Molfesin. in sum. Theolog. mor. tr. 1. 7. c. 10. de casib. reserv. Prælatis Religiosis, Fagundez in quinque Ecclesiæ. præcept. præcept. 2. lib. 8. c. 1. cum segg. Lezana in sum. quest. Regal. p. 1. c. 18. n. 20. cum segg. Stephan. Daluin de potestate Episcopi & Abbatum. c. 33. Machado de docum. 1. n. 5. Barthol. à S. Paulo de libel. extr. ad. lib. 1. q. 95. cum segg. Ludouic.

a Cap. si  
b Episcopos  
de poenit. c.  
c Cap. si quis  
fundit. 17.  
q. 4. cap. 1.  
quoniam  
de iudic. c.  
c. 1. q. 1.  
de lent. c. 2.  
q. 1. cum  
quod. in 6.  
c. 2. c. 1.  
in c. 2. & si  
domini de  
poen. in ex-  
tra. c. 6.  
cum si  
Rom. 13.  
e Vide less.  
14. c. 6. post  
marci-  
mon.  
d Cap. felix  
de poenit.  
in 6. capitulo  
de off.  
et c. capite-  
de poen.  
in c. 2. in-  
ter cunctas.  
e Doct. de  
poenit. in ex-  
tra. in ex-  
tra. c. 1.  
Caus. 1.  
lib. 1. c. 1.  
q. 4.  
Carth. c.  
78 & 11.  
Tolet. c. 12.

2.

- Ludovic Beia *responsa sum conscient.* p. 3. casu 16. Fr. Ludovic. Miranda *in man. Prælati* s. 2. quæst. 34. Laureat. à Portien *in tract. de hui casibus*, & *in dubiis regularib.* verb. casus reservati, Quærant. *in summa Bullary*, verb. casus reservati, Hieron. Roderic. *in compendio quæst. regul. resol.* s. 2. num. 16. cum seqq. & *resol.* 22. Ioann. de Lugo *à tract. de Pœnitenti.* disp. 10. num. 19. cum seqq.
3. *Unde merito Pontifices Maximi, &c.* Possent Pontificem sibi reservare casus respectu omnium, siue sine Episcopi, siue alij quicunque Prælati, tenent Fernandez *in examine Theologia moral.* p. 3. cap. 6. §. 6. num. 24. in med. Sebast. Acolita *in explicat. Bullæ Cruciatæ* quæst. 24. Coriolan. de casibus reservat. p. 1. sect. 1. art. 1. num. 7. vers. prima. Bartol. à S. Fausto d. lib. 8. quæst. 3.
4. Quot autem casus Pontifices sibi reservauerint, adnotat gloss. verb. perueniant, in cap. 1. de translat. Episcop. & verb. peruenire, in eodem versu de excessib. Præl. quæ vnde recenset quatuor verbis, ex Host. Gambar. de offic. & pœnit. Legati de Latere l. 2. tit. de variis ordin. nominibus, n. 177. qui 27. verbis sexaginta completitur, Barthol. à S. Fausto d. lib. 8. quæst. 5. multo plures refert de offic. & pœnit. Episcop. p. 3. alleg. 50. in princip.
5. Ex Bulla in Cœna Domini, & extra illam plures censuras ipsi Pontifici reservatas, collegerunt, & in catalogum reduxerunt Nauarr. in man. c. 27. d. n. 25. Jacob. de Grassi *in decisi.* p. 1. lib. 4. c. 19. cum seqq. Toler. *in instrum. Sacra.* lib. 1. a cap. 19. vsque ad 24. Suar. tom. 5. de consil. p. 2. vsque ad 24. Sayt. in simili tract. lib. 2. & 3. tit. Cæ. Rainet. *in catalogo censurarum*, Valet. Reginald. *in praxi fori pœnit.* lib. 9. n. 226. cum seqq. Fillin. *in quæst. moral.* tom. 1. tract. 14. & 15. Antonuc. *in sua catechi.* Neapol. lib. 3. c. 37. cum seqq. Molise *de r. r.* c. 18. Barthol. à S. Fausto de libel. extra d. lib. 4. q. 98. & 99. Ego ipse d. alleg. 50. c. n. 83. & nouissime Bona. Io. per integrum tract. de censura in Bulla extra Bullam reservari.
6. *Hoc idem Episcopo omnibus, &c.* Possent Episcopus reservare sibi casus plus minùve, iuxta maiorem, vel minorem Confessariorum, quos in sua diocesi habet, idoneitatem, capacitatem, & eruditionem, & solent Zetol. *in praxi Episcop.* p. 1. verb. casus reservati, Fernandez d. p. 3. c. 6. §. 6. n. 24. in med. Aloyf. Ricc. *in praxi rerum fori eccles. resol.* 492. Homobon. de Bonis de humana viâ statibus. c. 10. ita cum post. princ. & de casibus reservat. p. 1. cap. 1. Molise. d. tract. 7. c. 17. num. 19. Bartol. à S. Fausto d. lib. 8. q. 3. vers. secundo.
7. Quæ autem peccata reservare soleant, & possint Episcopi, tradunt Fernandez d. §. 6. n. 25. Ego ipse d. p. 3. alleg. 51. per int. Ioan. de Lugo *à tract. de Pœnitenti.* disp. 10. sect. 2. n. 1. cum seqq. Hurtado d. disp. 11. diff. 4. cum seqq. Barthol. à S. Fausto d. lib. 8. q. 7. cum seqq. & 49. & 50. & de libel. extra lib. 4. q. 91. In quibus reservandis servandum esse modum à S. Congr. præscriptum, dicunt, & referunt Quærant. *in sum. Bullary*, verb. casus reservati, Vgolin. de officio & pœnit. Episcop. c. 36. Aloyf. Ricc. *in praxi rerum fori eccles. resol.* 492. Coriolan. d. sect. 1. art. 5.
- Ideo Episcopi debent reservare paucos casus, oblique maxime necessarios, atrociores, & graviores; non casus Bullæ Cœnz, neque specialiter Papæ reservatos, neque promissæ eos, quibus est annexa excommunicationi nemini reservatos, nisi ob frequentiam, scandalum, aut necessariam causam aliquos nominatim; neque eos in quibus est necessaria restitutio, vel executio pro absolutione, neque eos, qui versantur circa res parvi momenti & qui frequenter eueniunt inter idiotas, licet sint mortifici, nec in carnalibus, ubi adest periculum scandalorum, vel eedere potest suspicio ob frequentem reditum ad Otdioarios, Selin. *in sect. Canon.* c. 18. n. 2. ubi refert decimum in S. Congr. Episcop. cap. 26. Novembrii 1602. Neque restitutionem inceptorum sibi reservari, cod. 14. Iunij 1619. Quænam peccata reservari possint, ostendit Barthol. à S. Fausto d. lib. 8. q. 7. cum seqq. ubi dicit mortalia reservari posse, non tamen omnia, sed graviora, quæ iudicantur expedire ad commune Ecclesiæ bonum, & subditorum edificationem.
8. *Probitus in subdator.* &c.] Episcopum qui casus sibi reservavit, & eius Superiorem in officio & infirmitate, ac successorem, posse etiam ab eis absolvi, tenent Piasc. *in praxi Episcop.* p. 1. c. 1. n. 16. Coriolan. d. sect. 1. art. 7. Suar. tom. 4. disp. 10. sect. 1. num. 1. Hentique lib. 6. de Pœnitenti. c. 14. §. 9. Barthol. à S. Fausto *à tract. de Pœnitenti.* lib. 8. quæst. 11. Ego ipse d. p. 3. alleg. 53. num. 1. ubi num. 2. idem dico de Capitulo Sede vacante.
9. *Præsertim quoad illa, quibus excommunicationis, &c.* Possent Ecclesiam reservare non solum peccata, quæ habent excommunicationem, vel censuram annexam, verum etiam illa peccata graviora, quænulla sit annexa censura, & solent Sotom. 4. de Pœnitenti. disp. 19. sect. 2. num. 8. & ante eum Sot. in 4. disp. 18. quæst. 2. art. 5. vers. secundum argum. & colligitur ex multis, quos citat Hentique *in sum. lib. 6. c. 14. §. 1. tit. D.* & factio multas esse Episcopis, & in Religiosis reservatas, quibus cura annexa non est, facit Nauarr. *in man. c. 27. n. 261.* vers. 1. & teprehendentes Durandum, qui solas censuras reservari asserbat.
10. *Si nulla sit reservatio in articulo mortis, &c.* Vide Nauarr. *in princip. de pœnitenti.* disp. 6. & consil. 13. de pœnitenti. & remiss. Azueod. 15. num. 3. vers. est in me verum pœnit. lib. 1. nova recopil. Suar. tom. 4. de Pœnitenti. disp. 16. sect. 4. Maldonaz. tom. 2. de Penitentia. cap. 7. de ministro confessionis, fol. 76. vers. nam Ecclesia. Valquez tom. 4. quæst. 93. art. 1. d. n. 4. cum seqq. Gutierrez *canonic.* lib. 1. cap. 1. num. 58. Paul. Comitol. *respons.* moral. lib. 1. quæst. 21. num. 1. & quæst. 22. num. 2. & lib. 1. quæst. 14. num. 3. Valer. Reginald. *in praxi fori pœnitenti.* lib. 1. a num. 38. Pet. de Ledesma *in sum.* p. 1. de Sacramenti, ubi de Penitentia. cap. 1. Cœnod. *Decretum collect.* 24. num. 5. & gl. de Coniug. de Sacramenti & consensu. s. 2. disp. 8. v. 90. cum seqq. Campan. *in divers. vici canon.* rubr. 1. num. 110. Sanchez *in præceptis Decalogi* tom. 1. lib. 2. cap. 13. Ioann. Vales. *de differentiis inter utraque forum*, verb. penitentia. diff. 9. Hurtado de Sacramenti. tract. de pœnitenti. disp. 10. diff. 7. cum seqq. Fernandez *in examine Theologia moralis* p. 2. c. 9. §. 18. & p. 3. c. 6. §. 9. a. n. 19. Aloyf. Ricc. *in decisi. curia Archiep.* Neapol. p. 4. decisi. 26. Molise *in sum. Theologia moral.* tract. 7. c. 15. n. 74. Philibert. Marchin. *de bello diuino* p. 3. c. 3. Coriolan. *de casibus reservat.* p. 1. sect. 2. art. 16. Paul. Laymann. *in Theologia moralis* lib. 5. tract. 6. cap. 12. Machado *en el perfeto Confessor* y Cura de alma lib. 1. p. 1. tract. 1. docum. 3. n. 1. latè Ioan. de Lugo *de Sacram. tract. de Pœnitenti.* disp. 18. sect. 2. n. 15. cum seqq. & disp. 20. sect. 10. num. 200. cum seqq. Tottreblanca *de iure spirit.* lib. 1. 4. cap. 4. a num. 15. & c. 10. a num. 16.
11. In mortis articulo constitutos illos dico, qui etsi vivunt & vivere possint, propter mortem tamen quam secundum verisimilem medicorum peritiam, aut periculum, quod sperant, instantem vident, iam morientes arbitrantur, tenent Syluest. *in summa verb. absolutio* t. num. 10. Couart. *in capitulo mater.* part. 1. §. 11. num. 8. Nauarr. *in manuali* cap. 17.

cap. 27. num. 271. Suarez. *tom. 4. disp. 26. sect. 4. q. 4.*  
 Valquez. *art. 1. dub. 5. Fr. Emman. in explicat. Bulla*  
*Cruentata §. 9. dub. 3. Vialud. in cardel. aureo sub tit. de*  
*absolut. num. 60. Fernandez d. p. 3. cap. 6. §. 9. num. 9.*  
 Benzon. *in speculo Episcop. lib. 1. disp. 1. quest. 6. concl. 2.*  
 Duard. *in Bull. Cœnab. lib. 3. q. 2. q. 2. Machado ubi supra*  
*num. 3. num. 2. Hurtado de Saiz. de Pœnit. disp. 10*  
*diff. 9. in prin. Valer. Reginald. d. lib. 1. n. 59. Ioan. 3.*  
 Chapeau. *de casibus reservatis cap. 7. difficult. 1. & de*  
*modo adimplendi sacramenta tempore pœnit. ubi de*  
*Pœnitent. quest. 5. §. 6. Homobon. de Bonis de huma*  
*nana vita statibus p. 1. c. 16. vers. perit. Molin. de ritu*  
*nupt. lib. 1. comp. 18. num. 18. Cortolan. de casibus reser*  
*uatis part. 1. sect. 2. art. 16. a. num. 2. Molles. d. tract. 7.*  
*cap. 1. n. 77. Ioan. Valer. d. verb. Pœnitentia. diff. 2. 3.*  
*in fine. Sanchez in præcepta Decalogi. 1. lib. 2. c. 11.*  
 n. 1. resistentes non posse absolui à simplicibus Sacerdotibus omnem transfratere volentem, sed credentem, aut dubitantem probabiliter se naufragaturum, aut aliàs de vita periclitaturum: similiter non quemlibet obsequium ab hostibus, sed rebus impugnatum, nec quomvis mulierem pragnantem, sed eam quæ periclitatur de vita arbitrio boni viri. late Bolson *discept. moral. discept. 2. n. 6. cum segg. ubi à*  
 n. 1. 4. de suscipiente longam nauigationem. & v. 16. de operam dantibus agitationi tantorum, hastilud. &c. & n. 17. de his, qui voluntarie se offerunt castitatis, & num. 18. de obfessis, & obliditibus & n. 19. de damnatis ad tritremes, & num. 21. de peste infectis, ubi n. 18. cum segg. videtur amplecti cum aliquibus limitationibus sententiam, nepe in loco pestifero nequaquam omnes, & quod beati Sacerdotes, etiam minime ab Ordinatio approbatus possit audire Confessiones eorum, qui ibidem reperientur sancti, cõfessio absoluit, sed tantum eorum, qui iam peste sunt infecti.

in præcepta Decalogi tom. 1. lib. 2. cap. 11. num. 6. & 7. Anson. Riccioli. de iure personarum extra gremium Ecclesiæ exiles. lib. 5. c. 14. n. 20. Torrelblanca de iure spirituali lib. 14. c. 4. num. 16. & 17. Cordub. de casib. q. 18. Zamban. de casibus in art. mortui cap. 4. dub. 4. num. 2. Bellon. de Sacram. *discept. 8. dub. 2. n. 16.*  
 Molin. de Institut. *disp. 63. n. 2.* Floron. de casibus reser. p. 1. c. 4. §. 19. n. 3. Duard. in Bullam Cœnab. lib. 3. §. 2. q. 5. a. n. 11. Filliuc. in quest. moral. tom. 1. tract. 7. c. 8. q. 8. num. 210. Luyf. Tertianum. *sect. 1. disp. cent. 2. conf.*  
 Tæolog. dub. 77. Pet. de Ochagui. de Sacramento tract. 2. de Confess. q. 35. n. 4. existimantes simplicem Sacerdotem non debere absoluit à reſeruatũ quando adest Parochus vel potest haberi facilis recursus ad illum, seu ad Episcopum, sine periculo quod interim debeat infirmus.

Et propter particulam vniuersalem. omnes, quæ vultur Concilium, extendunt ut quilibet Sacerdos in dicto articulo mortis absoluit possit, etiam si sit excommunicatus, & publicè denunciatus, suspensus irregularis degradatus, schismaticus, & hæreticus, dummodo non sit periculum subuersionis. Can. in relet. de pœnit. p. 5. Nauart. in man. c. 27. num. 271. Tolet. in Institut. Sacerdot. lib. 1. cap. 15. n. 6. Paul. Comitol. *respons. moral. lib. 6. q. 27. Azor. Institut. moral. p. 1. lib. 8. c. 11. q. 12. Valer. Reginald. d. lib. 1. n. 60. Egid. de Coniuck. d. tom. 2. diff. 12. a. n. 234. Aloyf. Ricci. in præcepta aures refert. 229. & in decis. contra Ab. chrip. Neapol. dec. 126. n. 7. par. 4. Bonac. de censur. disp. 1. quest. 3. p. 1. n. 3. Paul. Laymann. in Theologia moralis lib. 5. tract. 6. c. 12. n. 13. vers. instanciam secundam. Hentig. in summ. lib. 6. c. 1. n. 5. 8. Suarez. de Pœnit. disp. 26. sect. 4. & de censur. disp. 11. sect. 2. n. 14. Molin. de Institut. tom. 4. disp. 63. Torrelblanca in prædictib. iuris spirit. lib. 4. cap. 10. n. 8. Fagundes in quinquæ Ecclesiæ præcepta præ. 2. lib. 7. cap. 2. n. 6. Bolson *discept. moral. lib. 1. discept. 2. num. 44. Hurtado de Sacram. tract. de Pœnit. disp. 10. diff. 8.**

Contra Couart. in cap. alma mater. p. 1. §. 6. concl. 8. Nauart. sibi contrarium in man. c. 26. num. 26. S. Th. Turce. Panorm. & alios, quos refert, & sequitur Ioan. Valer. de different. inter verumque forum, verb. excommunicatum differt. 23. vers. secundo dubitatum, & verb. pœnitent. differt. 9. Cortolan. d. part. 1. sect. 2. art. 16. num. 10. portantes in articulo mortis, & in extrema necessitate non conuenit hæretico Sacerdoti quemquam absoluit.

¶ *Quilibet pœnitent. &c.* Etiam excommunicatos, & denunciatos ob hæreticum, vel ob aliud quodcunque delictum, vt per Tolet. d. lib. 1. cap. 15. num. 1. Azor. Institut. moral. p. 1. lib. 8. cap. 19. quest. 5. Valent. tom. 4. disp. 7. quest. 10. p. 1. 2. Suarez. tom. 5. de censur. disp. 21. sect. 1. num. 14. Gutierrez. canon. lib. 1. c. 1. num. 59. Contend. Decretal. c. 103. num. 3. vers. in mortis. Ceual. commun. contr. communies. q. 82. n. 61. & segg. Auila de censur. p. 2. c. 6. dub. 3. disp. 3. concl. 4. Sayr. in simili tract. lib. 2. cap. 8. Zamban. de casibus in articulo mortis prædict. 1. Bonacina de censur. disp. 1. q. 3. p. 1. c. 3. & disp. 2. quest. 2. p. 1. c. 2. §. 4. n. 3. vers. secunda, & de censur. in Bulla Cœnab. reser. disp. 1. q. 12. p. 1. 2. a. n. 9. Homobon. de Bonis de humana vita statibus p. 1. c. 16. vers. perit. & de casibus reser. p. 1. cap. 1. Villalob. in summ. tom. 1. tract. 27. a. laus. 1. §. 2. Paul. Laymann. in Theologia moralis lib. 5. tract. 6. cap. 12. Filliuc. in quest. moral. tom. 1. tract. 7. cap. 8. quest. 8. Torrelblanca in prædictib. iuris spirit. lib. 4. cap. 10. num. 16. Trullench. in expositione Decalogi lib. 1. cap. 3. dub. 7. num. 4. Bartholi. S. Fausti. d. tract. de Pœnitent. lib. 6. quest. 38. Cortolan. de casibus reser. uatis part. 1. sect. 2. art. 16. Ioan. Valer. de different. inter verumque forum, verb. excommunicatus, differt. 23.

11.

13.

14.

¶ *Idem omnes Sacerdotes, &c.* Non solum in absentia proprii Sacerdotis, sed Superiores, verum etiam quando adest, ad illum potest haberi recursus cum in articulo mortis nulla sit reseruatio, consultius tamen faceret, qui præsentem suo Parochio vel Superiore ab eo potius quam ab alio se absolui faceret. Ita Nauart. consil. 5. alius 23. in nouis. de pœnit. & remiss. Sayr. in consil. de his eod. tit. de c. 11. Emman. S2 in apertissimis verb. absolutio. 3. Fr. Emman. in summ. p. 1. c. 59. concl. 3. Veg. etiam in summ. tom. 1. c. 6. c. 10. Pet. de Ledemia in summa p. 1. de Sacram. ubi de Pœnit. cap. 14. post. 1. conclus. n. 3. Valer. Reginald. in præcepta for. pœnit. lib. 1. n. 60. Ioan. Valer. d. diff. 23. vers. dubium tamen, Cortolan. d. p. 1. sect. 2. art. 16. n. 7. Zerol. in præcepta de Pœnit. c. 15. q. 4. & 5. Capeau. de casib. reser. c. 7. in fine sub. 60. Ludou. de S. Ioanne p. 1. summ. tract. de Pœnit. q. 6. art. 6. dub. 4. Ioan. Sancin. select. disp. 4. n. 5. Matchin. de bello domini p. 3. c. 3. n. 11. & 12. Homobon. de Bonis respons. moral. p. 4. super censur. reser. 83. Anton. Ditz. moral. reser. p. 1. tract. de absolut. hæresis reser. 5. Bolson. de iuribus sect. 1. cap. 12. n. 22.

Contra Suar. d. tom. 4. de Pœnit. disp. 30. sect. 3. n. 1. Valent. tom. 4. disp. 7. q. 10. p. 1. 2. Vgolinde de censur. tab. 1. cap. 4. §. 1. Valquez de Pœnit. q. 93. art. 1. dub. 4. num. 18. Ioan. de Lugo de Sacram. in tract. de Pœnit. disp. 18. sect. 2. n. 23. cum segg. Addit. ad Nauart. conf. 23. de Pœnit. & remiss. Gutierrez. canon. lib. 2. cap. 19. n. 5. Barthol. d. S. Fausti. d. tract. de Pœnit. lib. 6. quest. 36. Benzon. de fuga Episcop. lib. 1. disp. 4. q. 6. ante 2. concl. Param. de origine S. Inquisit. lib. 3. q. 8. num. 109. Azor. d. p. 1. lib. 8. c. 19. q. 2. A. Egid. de Coniuck. de Sacram. tom. 2. disp. 8. dub. 1. num. 90. Bonacina de censur. disp. 1. q. 3. p. 1. c. 3. num. 3. Molles. d. tract. 7. cap. 15. n. 79. Aloyf. Ricci. in præcepta aures reser. 129. n. 2. Sanchez. Barbo. Collect. in Concil. Trid.



Anton. Ricciul. *de iure personarum extra premium Ecclesie existent. lib. 5. cap. 14. n. 18.*

15. *Abfoluere possunt.* Abfolue irregularitatis incurfus si maiori excommunicatione innotati constitutum in articulo mortis abfoluerint, quamuis aote Concil. secus de iure erat dicendum, ita Nauarr. *in man. c. 2. 7. num. 37.* vbi ait fe contrarium tenuisse c. 28. n. 17. immemorem decisionis Concilij in presenti, Salzedad Bernard. *in pract. c. 33. lit. A. in fine vers. excusabant etiam.*

16. Cum abfolutio sit in mortis articulo data a simplice Sacerdote sit vera abfolutio procedens ex alma iurisdictione omnibus Sacerdotibus in tali causa delegata, ac proinde operetur omnes abfolutionis effectus, vt resoluunt Suar. *tom. 5. de censur. disp. 7. sect. 1. num. 7.* Anton. Ricciul. *de iure personarum lib. 4. cap. 65. num. 17.* ideo si conualefceret sic abfolutus, non esse iterum abfoluendum, tenent Soula *in relect. Bulla in Cerna Domini cap. 3. disp. 100. num. 6.* Melch. Zambran. *in decis. pro mortis articulo cap. 4. de penit. dub. 4.* Anton. Ricciul. *lib. 4. cap. 65. num. 16.*

17. *Extra quem articulum, &c.* Nullum Sacerdotem extra mortis articulum posse abfoluere a casibus per Superiorem reſeruatis, aliis nulliter abfoluere, tenent Nauarr. *in man. c. 9. num. 6. vers. 4.* Ioan. Valer. *d. verb. Penitentia. diff. 9. vers. nullus.* Ego ipse *de offic. & potest. Episcop. p. 3. alleg. 5. 2. per tot.*

18. Penitentiarum electum vigore Concilij Trid. *sess. 24. de reſurm. cap. 8.* si non habet ab Episcopo auctoritatem abfoluendi, non posse abſoluere a casibus Episcopaliſibus ex ratione, & vi solius uſicij, cum de casuum reſeruatorum abſolutione nouo iure nihil decretum sit, reſoluunt Nauarr. *confil. 10. sub tu. de penitent. & remiss. uol. 1.* Sayt. *in floribus decis. sub eod. tit. decis. 4.* Azor. *in praxi Episcop. p. 1. verb. dimissarie. §. 1.* Aloyſ. Ricc. *in praxi auct. reſolut. 179. in fine.*

19. Vicarium Episcopi vigore generalis mandati vicariatus abſoluere non posse a casibus Episcopo reſeruatis, tenent Rebuff. *in praxi benefic. tit. de forma vicar. n. 179.* Sbroz. *de officio vicarj lib. 2. q. 19.* Gabet. *in margarita casuum conscient. verb. Vicarius pen. Piaſec. in praxi Episcop. p. 2. c. 1. num. 15.* in fine pag. 106. Vgolin. *de officio Episcop. c. 4. §. 7. n. 2. vers. poſtremo.* Ego ipse *d. p. 3. alleg. 5. 2. n. 116.*

20. Regulares etiam per ptuilegium, quod *Maria magnam* vocatur, non habere facultatem abſoluen- di poenitentes a casibus Episcopo reſeruatis decifum reſerunt Ludouic. Beia *reſponſ. casuum conscient. p. 2. casu 21. in fine vers. nunc tamen.* & *p. 3. casu 5. in fine vers. hoc tamen.* Campan. *in diuers. iuris Canonici rubr. 12. c. 13. num. 63.* Fr. Ludouic. Miranda *in man. Pralat. tom. 1. quæſt. 46. art. 1. in fine.* Armeodas. *in addit. ad reſcep. legum Nauarra lib. 2. tit. 18. l. 7. de religio. n. 56.* Nicol. Garc. *de benef. p. 3. c. 2. num. 267. 268. & 269.* Fr. Emmanuel. *quæſt. Regular. tom. 1. quæſt. 61. art. 13.* Homobon. *de Bonis de exco. ecclesiast. trait. 5. cap. 2. quæſt. 10.* Zetoli. *in praxi Episcop. p. 1. verb. abſolutio §. 5. vers. dica quæſt. & p. 2. eod. verb. §. 1. vers. reſpondendum ſecundo.* & *in praxi de Penit. c. 24. quæſt. 9.* Filiuc. *tom. 1. trait. 1. §. num. 148.* Boſſ. *de tripli- ci lubiliſti ptuilegio ſect. 1. casu 3. num. 9.* Ego ipse *d. p. 3. alleg. 5. 2. n. 8.*

21. Patres ſeſſuix, & alij Confessarij vigore ptuilegiorum Roſarij non possunt abſoluere poeniten- tes a casibus reſeruatis Episcopo, uſi ptuilegia ta- lem tradant facultatem, vel ſint obtenta, aut confirmata poſt Concil. Trident. Ita reſert decifum Garc. *d. p. 3. cap. 2. num. 186.* vbi. num. 294. paſſet reſolutum aſſertit poſſe abſoluere a casibus Episcopo

reſeruatis omnes, qui audiunt Confeſſiones vittute Bullæ lubiliſti iudicij a Summo Pontificum facul- tate abſoluen- di a quibſcunque euoribus peccatis reſeruatis Sedi Apoſtol. etiam in Bulla Cænz Domini, ſed non vittute ptuilegiorum, & facultatum perpetuo conceſſarum, & Roſarij.

Regulares vtriuſque ſexus non possunt vittute Bullæ Cinciatæ Confessarios ſibi eligere, & ab eis abſolui a casibus reſeruatis, etiam in Bulla Cænz Domini, prout Breue Clementis VIII. Ita Se- baſt. à Coſta *ſuper Bulla Cinciatæ quæſt. 107.* Euſeb. Herreta *in decis. moral. deſ. 9. in fine §. 1. & 2. in princip. Fr. Emmanuel. in addit. ſumm. tom. 3. cap. 7. num. 2.* Fr. Ludouic. Miranda *in man. Pralat. tom. 2. quæſt. 34. et. 15. concla. 2.* Vallalob. *in ſumm. trait. 27. pro Bulla Cruciatæ. clauſ. 9.* Suar. *tom. 4. de relig. lib. 2. cap. 16. vers. 2.* Iarè Hieronym. Roderic. *in compen- dio quæſt. regul. verb. abſolutio.* num. 24. optime Sel. *in ſelectis Canon. cap. 18. num. 10.* vbi attellatur ita decifum *in cauſa Poringallæ & Caſtella 4. Decem- bri 1627.*

Regulares cuiuſvis Ordinis, Congregationis, Societatis, & Inſtituti etiam neceſſario expri- men- di, tam Intra, quàm extra Italiam, in vim ptuile- giorum aut confirmationum huiusmodi, quas vel hæctenus obtinuerunt, vel deinceps forte obtine- bunt, non possunt quemquam abſoluere a casibus in Bulla Cænz Domini, aut Ordinario loci reſer- uatis, ſi ſecus egerint, abſolutiones nullæ atque irritæ erunt. Ab alijs verd casibus, & cenſuris Sedi Apoſtol. reſeruatis, ſiquidem Regulares habent à Sede Apoſtol. facultatem facultatem, illa extra Ita- liam moxime ſublata fuit, ita Aldan. *in comparand. canon. reſolut. lib. 1. tit. 10. num. 15.* vbi attellatur ita fuiſſe reſolutum in S. Congreg. Episcop. & Regul. *ſub die 17. Nouembri 1628.*

Regulares audientes Confeſſiones in ea diœce- ſi, in qua ſunt appobati, cum facultate etiam caſuum reſeruatorum, abſoluere possunt aduenientes ex alia a casibus reſeruatis in diœceſi poeniten- tium, non autem in illa vbi Regulares confeſſio- nes audiunt, dummodo non malitioſe huiusmodi poenitentes talem abſolutionem querant, ita Sel. *d. cap. 18. num. 3.* vbi aſſertit decifum *ſub die 19. No- uembri 1626.*

Conceſſa facultas abſoluen- di a casibus Sedi Apoſtol. reſeruatis, non comprehendit caſus, quos Episcopus, & Prælati Religioſum cum ſuis ſubdi- tis Regularibus reſeruauit oſi de his fuerit ſpecia- lis mentio, ita reſert decifum Nicol. Garc. *d. p. 3. cap. 2. num. 186.*

Abſoluere Episcopus & cum ipſo diſpenſate poterit ab eodem Episcopo Confeſſor electus de omni peccati vinculo, de quo poſſet abſoluere, vel diſpenſate ipſe Episcopus, vt dicit reſolutum Piaſec. *in praxi Episcop. p. 2. cap. 1. num. 7.*

Poenitentem habentem peccata reſeruata Episcopo, vel Prælati, & copiam eorum non haben- tem ad conſtituendum illis dicta peccata, poſſe con- ſtitui Parocho, & ab eo abſolui a peccatis non reſeruatis, reſeruata abſolutione a reſeruatis cum Superiori copiam ſui fecerit, reſoluunt Nauarr. *in man. cap. 26. num. 6.* Jacob. de Graſſ. *in auct. decis. p. 1. lib. 1. cap. 13. num. 70.* Læi. Zech. *de caſibus reſeruatis. prout obſeruat.* Paul. Comitoli. *reſponſ. moral. lib. 1. quæſt. 29. num. 2.* Ego ipse *de officio & potestate Episcop. p. 3. alleg. 5. c. 11.* Barthol. à S. Paulo *d. trait. de Penit. lib. 8. q. 20.* vbi intelligit in caſu neceſſitatis, & ſecus reſoluit ſi non vget neceſſitas, plores alij, quos reſert & ſequitur Jo. Valer. *d. verb. Penitentia. diff. 10.* ad actus debere poenitentem tam reſeruata, quàm





1. **V**ide Scholast. in 4. à diffinit. 10. vsque ad 25. S. Thom. in supplement. 1.2. & p. 3. q. 94. Caiet. tom. 1. opuscul. tract. 3. Medin. tract. 3. de satisfact. Petr. Sot. lib. 2. de satisfact. Suar. tom. 4. de poenit. disp. 37. cum seqq. Luc. Pinel. de poenitent. tract. 3. de satisfact. Petr. de Ledefin. in sum. p. 1. de Sacram. vbi de Poen. cap. 23. Balduin. iun. super opeta contoueri. Bellarm. in p. 2. lib. 5. cap. 6. per ter. Ioan. Maldonat. tom. 2. de poenit. lib. 10. de satisfact. Marcel. Megal. p. 1. institut. confess. lib. 6. Valer. Reginald. in praxi fori poenitent. lib. 7. Fernandez in examine Theologia moral. p. 3. cap. 6. §. 7. Aegid. de Coninck de Sacrament. & confus. tom. 2. disp. 2. dub. 12. num. 107. & disp. 4. n. 26. in fine. Torrealbanca de iure spirit. lib. 14. c. 8. de satisfactiōne. Barthol. à S. Faust. tom. 3. tract. de Poenit. lib. 5. de satisfact. Bonac. de Sacram. disp. 5. §. 5. sect. 3. puncto 2. Molfes. in summa Theologia moral. tract. 7. c. 15. de satisfact. Homobon. de Bonis de examine ecclesiast. p. 1. tract. 5. cap. 15. quæst. 92. cum seqq. Vincent. Filliuc. in quæst. moralib. tract. 8. de satisfact. Iul. Lauer. de libellis & Indulgent. p. 2. cap. 5. de satisfact. Fagundes in quinquæ Ecclesiæ præcepta. præc. 2. lib. 9. Paul. Layman. in Theolog. moral. lib. 5. tract. 6. c. 15. Ioan. Sancti. in festiuit. disp. 33. n. 17. Ioan. de Lugo de Sacram. tract. de Poenit. disp. 9. sect. 2. n. 45. vbi ait per hunc text. non semper aufertur totum reatum poenit. simul cum culpa. & disp. 2. 4. sect. 1. n. 1. vbi dicit. quod licet remissa culpa mort. aufertur reatus totius poenit. æternæ. non tamen aufertur reatus totius poenit. temporalis. & disp. 25. agit de satisfactiōne propt. et tertia pars Sacramenti Poenitent. Hurtado de Sacrament. tract. de Poenitent. disp. 13. de satisfactiōne secundum se.

2. **E**t cōuenientes satisfactiōnes iniungere. ] Confessarium. per se loquendo. tenet arbitrio suo condignam satisfactiōnem. seu poenitentiam iniungere. ex hoc text. colligitur Suar. tom. 4. de Poenitent. disp. 38. sect. 3. Valent. tom. 4. disp. 7. q. 1. 4. puncto 4. Henriquez in sum. lib. 5. cap. 10. §. 5. & c. 21. in princ. Valer. Reginald. d. lib. 7. à n. 11. Aegid. de Coninck d. tom. 2. disp. 10. n. 60. cum seqq. & à n. 70. Nugn. in addit. 13. art. 2. diff. 1. vers. ex dictis sequitur. Paul. Comitrol. respons. moral. lib. 1. q. 5. m. 1. Ludouic. Beia respons. casuum conscient. p. 3. casu 1. & 2. Bonacina d. disp. 5. §. 5. punct. 2. n. 1. Iul. Lauer. d. p. 2. c. 5. n. 8. & 13. Torrealbanca d. lib. 14. c. 8. à n. 19. Hurtado d. tract. disp. 14. diff. 2. & 3. Barthol. à S. Faust. d. lib. 5. q. 3. 4. cum seqq. Fernandez d. 7. n. 3. tam ante. quam post absolutionem sacramentalem. vt tenent Nauarr. in man. cap. 26. n. 19. Ludouic. Beia d. p. 3. casu 3. in princ. Bonacina d. q. 5. sect. 3. punct. 1. n. 19. Iul. Lauer. d. cap. 5. n. 11. cum seqq. licet rectius ante imponendam credat Fernandez d. 7. n. 5.

3. Poenitentem tenet poenitentiam toletabilem. & humane fragilitati accommodatam acceptare. acceptatamque adimplere. nisi adfuit rationabilis causa non acceptandi. tenent Magist. in 4. diff. 16. vbi S. Thom. quæst. 1. art. 3. q. 3. Richard. art. 1. q. 1. Durand. quæst. 5. ad 2. Scot. quæst. 2. art. 2. Suar. d. 10. 4. disp. 38. sect. 7. n. 1. Petr. Sot. lib. 2. de satisfact. Maldonat. d. de satisfact. cap. 5. Henriquez in sum. lib. 4. c. 8. §. 1. iunctis commentis lu. B. Luc. Pinel. de sacram. Poenitent. tract. 3. de satisfact. dub. 4. Valent. tom. 4. disp. 7. quæst. 14. puncto 4. Valquez quæst. 94. art. 2. dub. 1. num. 5. Nugn. quæst. 11. art. 1. & quæst. 13. art. 2. diff. 3. Marcel. Megal. d. lib. 6. cap. 3. num. 3. cum seqq. Aegid. de Coninck d. tom. 2. disp. 10. n. 79. Fernandez d. p. 3. c. 6. §. 7. num. 10. cum seqq. Bonacina de Sacram. disp. 5. §. 5. sect. 3. puncto 4. num. 1. Molfes. d. tract. 7. cap. 25. num. 56. Valer. Reginald. d. lib. 7. à num. 75. Iul. Lauer. d. cap. 5. n. 9. Paul. Laymann d. cap. 15. n. 6.

Ioan. de Lugo d. tract. de Poenit. disp. 25. fecit. 5. n. 68. cum seqq. Torrealbanca d. lib. 14. cap. 8. n. 2. cum seqq. Hurtado d. tract. de Poenit. disp. 14. diff. 4. Ratio est. quia Confessarius. vt dicunt Doctores citati. non. præcedens. tenetur imponere poenitentiam. ergo poenitens tenetur imponit. acceptare. alioqui si ultra esset potentia. & necessitas ad imponendam ex parte Confessoris. si daretur libertas acceptandi ex parte Poenitentis.

Contra Martin. Ledefin. 2. 4. q. 2. art. 4. quæst. 2. Nauarr. in man. cap. 26. n. 20. & in cap. contrariation. de poenit. disp. 5. n. 18. Ludouic. Beia d. p. 3. casu 3. vers. ex parte ergo poenitentem. Ioan. Reb. in hystoria miraculorum sanctissim. Refugij. lib. 3. dialog. 7. Medin. in Cod. de satisfact. q. 6. Zerol. de poenit. c. 25. q. 9. Fagundes d. præcept. 2. lib. 3. c. 5. n. 17. edimantes Confessorem non posse inuitum poenitentem obligare ad acceptandam poenitentiam.

Virum autem possit fieri huiusmodi satisfactio per opera aliis debita. quæ quis tenetur facere ex alio præcepto. vt de Bonac. d. q. 5. sect. 3. puncto 2. n. 11. Iul. Lauer. d. cap. 5. à n. 25. vbi n. 18. rationem assignat. quate tempore Missæ audiendæ de præcepto adimpleri possit poenitentia iniuncta à Confessario. & non possit adimpleri ieiunium iniunctum pro poenitentia tempore vigilæ. vel Quadragesimæ. & sic quate aliquando per vnicam actionem dentur plures effectus satisfactiōnis. aliquando verò non. respondendo in hæc verba: Quando actio terminatur ad plura obiecta secundum diuersas rationes formales. puta iustitiæ. Religionis. &c. tunc potest per vnicam actionem pluribus obligationibus satisfieri. quia vnum obiectum est independent ali altero. quando verò terminatur actio ad plura. quæ sub eadem ratione considerantur. tunc non potest per vnam actionem pluribus satisfieri. quia habent idem principium. & eandem rationem formalem. quæ terminatur ad diuersa obiecta. à quibus licet sit plura sum. ita satisfaciens illis debet specificari per modum plurius. alioqui vnum posset pro centum satisfacere debito mille autorem. & sic vnicam satisfactiōnem non possunt adimpleri plura præcepta sub eadem ratione formali. v.g. religionis. iustitiæ. &c.

Poenitentiam in peccato mortali adimplens licet peccet. tamen obligationi poenitentis sibi à Confessario iniunctæ satisfaciunt. vt per Syluest. in suum. verb. satisfactio. num. 7. Sot. in 4. diffinit. 19. quæst. 1. art. 4. Nauarr. in manual. cap. 3. num. 5. Valent. tom. 4. disp. 7. quæst. 14. puncto 3. vers. non est ita negandum. Suar. tom. 4. disp. 38. sect. 8. num. 3. & 7. Aegid. de Coninck d. tom. 2. disp. 10. n. 12. cum seqq. Zerol. de Poenitent. c. 25. quæst. 18. Bonacina d. quæst. 5. sect. 3. puncto 4. num. 15. Iul. Lauer. d. cap. 5. num. 32. & 33. Ioan. de Lugo d. tract. de Poenitent. disp. 25. sect. 3. num. 30. cum seqq. vbi post Palud. Adrian. Caiet. & Sorum tenet poenitentiam posse adimpleri in statu peccati absque graui peccato. Hurtado d. tract. de Poenit. disp. 14. diffinit. 1. Barthol. à S. Faust. d. tract. de Poenit. lib. 5. quæst. 28. vbi quod peccat. non tamen mort. Poenitentia enim facta in peccato sortitur suum effectum adueniente charitate. & sublati obice. & per eam satisfacti poenit. debet. vt per Nauarr. d. c. 1. n. 5. Henriquez d. c. 10. n. 7. Emman. Sà ver. satisfactio. n. 7. Sot. d. sect. 8. num. 5. Zerol. d. quæst. 18. Bonac. d. punct. 4. n. 17. Iul. Lauer. d. cap. 5. n. 34. Fagundes d. præcept. 2. lib. 5. cap. 4. num. 2. Coninck d. disp. 10. dub. 11. plures. quos refert & sequitur Diana moral. resolut. tom. 2. tract. 4. de Sacram. resolut. 85. Ioan. de Lugo d. tract. de Poenit. disp. 25. sect. 3. num. 40. Barthol. à S. Faust. d. lib. 5. quæst. 27.

De Operibus satisfactionis.

C A P V T I X.

1. Insuper per opera penitentia, vel sponte assumpta, vel etiam illis precepta, an possint satisfacere pro pena ex peccatis remissis restantibus.

2. Flagella inflicta in hoc mundo à Deo si patienter tolerentur, sunt satisfactoria pro peccatis.

Docet præterea, tantam esse diuinæ munificentie largitatem, vt non solum poenis, sponte à nobis pro vindicando peccato suspectis, aut Sacerdotis arbitrio pro mensura delicti impositis, sed etiam, quod maximum amoris \* argumentum est, à temporalibus flagellis, à Deo inflictis, & à nobis patienter toleratis, apud Deum Patrem per Christum solum satisfacere valeamus.

a Cap sunt p'ores in his de poenit. dist. 3.

Vide Catech. Roman. Pij V. p. 2. cap. 5. num. 54. Hurtado de Sacram. tract. de Poenit. disp. 1. 3. disp. 3. dum dicit hominem iustū posse bonis operibus satisfacere pro poena temporaria aliquando restante post peccatum quoad culpam remissam. Torrelanca de iure sp. lib. 1. 4. cap. 8. num. 12. & 3. vbi quod non solum poenis à nobis pro vindicando peccato suspectis, sed etiam temporalibus flagellis à Deo indictis, & à nobis patienter toleratis satisfacere valeamus, & n. 17. dicit quod effectus huius satisfactionis ex opere operato, remittit poenam temporalem præter illam, quæ respondere potest merito operantis & num. 18. quod remittit poenam Purgatorii, nam opera nostra concurrentibus omnibus conditionibus de condigno & iustitia, satisfaciunt pro poena Purgatorii. Vtrum iusti per ope-

ra poenitentia vel sponte assumpta, vel etiam illis precepta, possint satisfacere pro poenis ex peccatis remissis restantibus? Affirmant Cardin. Bellarm. lib. 4. de poenitent. cap. 3. cum seqq. Valent. tom. 4. disp. 7. q. 14. puncto 1. Suar. tom. 4. de poenit. disp. 37. sect. 1. Regid. de Coniunct. de Sacram. tom. 2. disp. 10. n. 14. cum sequentibus.

Temporalibus flagellis, &c.] Flagella inflicta in hoc mundo à Deo, si patienter tolerentur, esse satisfactoria pro peccatis, docent S. Thom. in add. ad 3. 1. art. quest. 15. artic. 2. Silu. in summ. verb. satisfactio quest. 9. Nauart. in man. cap. 7. num. 4. quos refert & sequitur Iul. Lauer, de subleuo, & indulgent. part. 2. cap. 5. num. 30. Torrelanca de lib. 14. cap. 13. num. 13. Hurtado d. disp. 13. diff. 7. in princip.

3.

DE EXTREMA VNCTIONE.



Isum est autem sanctæ Synodo, præcedenti doctrinæ de Poenitentia adiungere ea, quæ sequuntur de Sacramento extremæ Vnctionis, quod non modo Poenitentia, sed & totius Christianæ vitæ, quæ perpetua poenitentia esse debet, consummatorium existimatum est à Patribus. Primum itaque circa illius institutionem, declarat, & docet, \* quod clementissimus Redemptor noster, qui seruis suis quouis tempore voluit de salutaribus remediis \* aduersus omnia omnium hostium tela esse prospectum, quemadmodum auxilia maxima in Sacramentis aliis præparauit, quibus Christiani conseruare se integros, dum viverent, ab omni grauiore spiritus incommodo possint, ita extremæ vñctionis Sacramento finem vitæ, tanquam firmissimo quodam præsidio iniunxit. Nam etsi aduersarius \* noster occasiones per omnem vitam querat, & capiet, vt deuorare animas nostras quoquo modo possit, nullum tamen tempus est, quo vehementius ille omnes suæ versutis nervos intendar ad perducendos nos penitus, & à fiducia, etiam si \* possit, diuinæ misericordiae deturbandos, quàm cum impendere nobis exitum vitæ perficiat.

d Iust. cin. 1. de Sacrament. Extremæ vñct. & Ephel 4.

a 1. Petr. 3. cap. vultu dubium 3. d. Genes. 3. de vñct. c. 1. in fin.

Vide Theologos in 4. dist. 13. & ibi S. Thom. & Sor. eundem S. Thom. p. 1. q. 29. art. 1. Canonistas in cap. vñctio. de Extrema vñctione, Silu. Atmil. Viator. Nald. & alios summissis verb. Extrema vñctio, Viator. de Extrema vñctio. Catechism. Roman. end. verb. Cardin. Bellarm. in controvers. Carol. tom. 3. lib. vñctio. de Sacram. Extremæ vñctionis, Valent. tom. 4. disp. 8. Suar. tom. 4. de poenitent. disp. 39. cum quinque seqq. Viuald. in candel. aureo, tit. de Sacram. vñctio. de Extrema vñctione. Ioan. Maldoo. tom. 1. controvers. tit. de Extrema vñctione. Hentig. in summ. lib. 3. cap. 8. Fr. Emman. quest. regulæ tom. 3. quest. 79. art. 3. cum seqq. Zetol. in praxi Episcop. part. 1. verb. Extrema vñctio, Petrus de Ledicina in summ. part. 1. de Sacrament. vñctio. de Sacrament. Extrema vñctionis, Franc. Pitigian. dist. 21. quest. vñctio art. 1. cum seqq. Valer. Reginald. in praxi sivi poenit. lib. 38. num. 43.

cum seqq. Regid. de Coniunct. de Sacram. & censur. tom. 2. disp. 19. Galet. in margarita casuum conscient. verb. Extrema vñctio, Scip. de Rubéis in aphorism. Episcop. verb. Vñctio Extrema, Barthol. Gauant. in Enchirid. Episcop. end. verb. Possessio de officio curati cap. 9. Fernandez in examis Theolog. moral. part. 3. cap. 10. §. 1. Laurent. in man. dubia regularibus verb. Sacramenta num. 11. & 12. Galgact. de iure publico lib. 3. tit. 97. Bonacin. de Sacrament. disp. 7. Fr. Ludovic. Miranda in man. Prælat. tom. 1. quest. 49. Molles. in summa Theologia moralis, tract. 4. cap. 3. Vincenz. Filiuc. in quest. moralibus tract. 3. cap. 4. cum seqq. Villalob. p. 1. summ. tract. 10. diff. 4. Paul. Laymann. in Theologia moralis lib. 3. tract. 8. Tamburin. de iure Abbatum tom. 2. disp. 7. Ioan. Chapeauille de modo monstrandi Sacrament. tempore pestis cap. 5. Zambran. de casibus in articulo mortis

moris cap. 5. Hieron. Roderic. in compendio quest. regul. resolut. 141. de Vnctione extrema, Torreblanca de iure spirituali lib. 2. cap. 11. Hurtado de Sacra-

ment. tract. de Extrema Vnctione, Metisplum de officio & potestate Episcopi part. 2. alleg. 31. & de officio & potestate Presbyteri cap. 22.

## De Institutione Sacramenti Extreme Vnctionis.

## CAPVT I.

1. Extrema vnctio verè & propriè est nona legis Sacramentum.
2. Extrema vnctionis Sacramentum à Christo D. N. institutum.
3. Materia proxima sacramenti Extrema vnctionis est vnctio saltem quinque sensuum facta à Sacerdote.
4. Materia Extrema vnctionis est oleum ab Episcopo benedictum.
5. Sacerdos simplex an possit ex commissione Papa oleum, & Christia consecrare seu benedicere.
6. Parochus non excusatur à peccato si oleum alterius anni adhibeat, nisi necessitas aliud suaderet.
7. Parochus eo casu, quo oleum consecratum creditur non sufficere pro toto anno, licet potest ei miscere oleum non consecratum in minori quantitate.
8. Oleum sanctum à quoum Episcopo recipiunt Fra-

tres Cruciferi.

9. Et Fratres S. Mariae de Monte Carmelo.
10. Oleum sanctum permiscere debet Episcopus quod Regulares tenent in eorum Ecclesiis pro usu ipsorum domtaxat.
11. Olea sacra possunt ab Episcopo benedici in alia Ecclesia à Cathedrali.
12. Olea sacra quot annis ab Episcopo conficiuntur.
13. Consecratio sacramentorum debet fieri iuxta formam Pontificali.
14. Olea sacra ex causa necessitatis possunt confici ab Episcopo cum minori numero Sacerdotum.
15. Oleum sanctum debet afferuari in Cathedrali, & ab eum dignitatibus dispensari alius Ecclesiis.
16. Forma Sacramenti Extreme vnctionis.
17. Vagi potest organum, sensus magis obtem si periculum fuerit in mora.

INstituta est autem hæc Vnctio infirmorum tanquam verè, & propriè Sacramentum Noui Testamenti à Christo Domino nostro, \* apud Marcum quidem insinuat, \* per Iacobum autem Apostolum, ac Dumini fratrem, fidelibus commendatum, ac promulgatum. Infirmitur, inquit, quis in vobis? inducat Presbyteros Ecclesie, & orent super eum, & ungentes eum oleo, in nomine Domini: & oratio fidei saluabit infirmum, & alleviabit eum Dominus, & si in peccatis sit, dimittentur ei. Quibus verbis, ut ex Apostolica traditione, per manus accepta, Ecclesia didicit, docet materiam, formam, proprium ministerium, & effectum huius salutaris Sacramenti: intellexit enim Ecclesia, & manifestum esse oleum, ab Episcopo benedictum. Nam Vnctio aptissimè Spiritus sancti gratiam, qua inuisibiliter anima aegrotantis inungitur, repræsentat, & formam deinde esse illa verba, Per istam vnctionem, &c.

4. Marc. 6.  
6. Luc. 9. c.  
presbyteros  
91. dist. c. 3.  
5. de Sacra-  
Vnctione  
Conc. Cabi-  
lon. cap. 47.  
Innoc. 1.  
epist. 1. c. 3.

1. Extremam Vnctionem verè, & propriè esse nona legis Sacramentum, probant S. Thom. 3. p. q. 29. art. 1. Sitar. sem. 4. de penis. diff. 39. sect. 1. & 2. Ft. Eminent. quest. regul. sem. 3. q. 79. art. 1. Franc. Pilegian. dist. 23. quest. vnica, art. 1. Valer. Reginald. in praxi feri panti. lib. 28. n. 43. Azor. in sum. moral. p. 1. lib. 4. c. 11. quas. 1. statum in princ. Regid. de Coniunct. de Sacram. tom. 2. dist. 19. dub. 1. Bonacin. cod. tract. dist. 7. quas. vnica. puncto 1. n. 1. & 3. Fernandez in examine Theolog. moral. part. 3. cap. 10. §. 1. n. 13. Jo. de Lugo de Sacramentis in genere dist. 7. sect. 1. n. 3. in fine. Torreblanca de iure spirit. lib. 2. cap. 10. n. 7. Hurtado de Sacramentis tract. de Extrema Vnctione diff. 1. Et nullum in veteri lege respondere potuit Sacramentum huic Extremæ Vnctionis, quod est quædam immediata præparatio ad gloriam, & ingressum ad cælum; quia pretio nondum soluto aditus in cælum patere non potuit ut docet Sayr. de Sacramentis in genere lib. 3. cap. 4. quas. vnica. art. 2. vers. quantum est. prope medium.

2. a Christo Domino nostro, &c. Vide Hentiq. in sum. lib. 3. cap. 7. Sayr. de Sacramentis in genere lib. 2. cap. 2. q. 2. art. 2. & quest. 3. art. 2. vers. de Sacramentis Extrema vnctionis, Balduin. iun. super opera controvers. Bellarmini part. 1. lib. 6. cap. 1. Valg. in 3. n. tom. 2. dist. 135. num. 4. Valer. Reginald. d. lib. 28. d. num. 43. Eminent. de Valle de incertis & casibus sect. 2. cap. 1. num. 7. & num. 18. cum seqq. Bonacin. d. puncto 1. num. 2. & 3. Mollat. in summa Theologia moralis tract. 4. cap. 3. num. 21. Filiuc. in quest. moral.

sem. 1. tract. 3. cap. 4. n. 66. & 74. Torreblanca de iure spirit. lib. 2. cap. 10. n. 7. & 10. Hurtado de iure de Extrema Vnctione diff. 3.

β Vngentes eum oleo, &c. [Vnctionem saltem quinque sensuum factam à Sacerdote esse materiam proximam huius Sacramenti, docent S. Thom. in 4. dist. 23. quest. 2. art. 3. Regid. de Coniunct. de Sacram. tom. 2. dist. 19. dub. 3. num. 12. Zambran. d. cap. 5. in princ. n. 3. Bonacin. d. puncto 2. num. 9. Ego ipsa d. cap. 12. num. 27. vbi n. 28. aduerto in illis vngendis non esse necessarium ordinem necessitate Sacramenti, quia mutato ordine adhuc completa manet significatio, & nam. 3. quod si ægrotus manibus careat, vngenda est caro propinqua: si oculi careat, locus oculorum vngi debet, & n. 33. & 34. quod in casu necessitatis, quando periculum est in mora, sine culpa poterit vna auris, vel vna manus inungi, & quod nunc causa celebrandi propter periculum instantis mortis vnctiones sine cruce heri nihil obstat.

2. Materiam esse oleum ab Episcopo benedictum. Vide Sayr. de Sacramentis in genere lib. 3. cap. 3. quas. vnica. art. 3. §. de Sacramentis. vers. de Extrema Vnctione. Zerol. in praxi Episcopi. part. 1. vbi. Extrema vnctio §. 1. Petr. de Ledesma in sum. part. 2. de Sacram. vbi de Extrema vnct. cap. 2. Azor. in sum. moral. p. 1. lib. 1. cap. 9. vers. quousque, in fine. Valer. Reginald. d. lib. 28. num. 5. oculum seqq. Regid. de Coniunct. d. dist. 29. d. nam. 5. Bonacin. d. quas. vnica puncto 2. num. 2. Fernandez d. 3. 1. num. 2. Vincent. Filline. in quas.

3.

4.

quæst. moralibus tract. 3. cap. 4. Zambran. de Extrema vñctione cap. 5. in princ. num. 3. Torreblanca d. lib. 2. c. 10. v. 11. cum segg. Hurtado d. tract. de Extrem. vñct. diff. 5. Metipsum de officio & potestate Episcop. p. 2. colleg. 31. v. 13. & de officio & potest. Parecus cap. 22. num. 2. 4. cum segg.

5. Vtrum Sacerdos simplex ex commissione Papæ possit oleum, & Christa consecrare, seu benedicere? vide Sotum 4. dist. 23. q. 1. Caiet. in 3. p. q. 72. art. 3. Fusc. de vñct. lib. 1. c. 6. num. 7. Viuald. in candel. aureo, vbi de Extrem. vñct. in do materia num. 4. Heorig. lib. 3. cap. 8. §. 2. Barth ab Ang. dial. 3. §. 98. Fernand. d. §. 1. num. 2. in fine, Zambran. de casibus in art. mortis cap. 5. num. 3. Bonacin. d. puncto 2. n. 3. vbi ait affirmatiuum sententiam probabiliter sibi videri, & num. 4. resoluit oleum oliuarum esse materiam sufficientem huius Sacramenti, etiam si benedictum sit ab Episcopo alia benedictione, quam benedictione consueta ab Ecclesia, & num. 5. asserit non esse validum Sacramentum Extremæ vñctionis, si aliud oleum per errorem adhibeatur, præter oleum infirmorum, refero ego ipse d. alleg. 31. n. 16. & d. cap. 22. num. 24.

6. Non videri à peccato excusandum Parochum si oleum alterius anni adhibeat, resoluit Bonacin. d. quest. vñct. puncto 2. n. 6. Vgolin. de officio Episcop. cap. 7. §. 2. n. 1. Possuin. de officio Curati cap. 9. num. 1. Ludovic. à S. Ioanne de administr. Sacram. art. 5. de Extrema vñctione n. 1. Torreblanca d. lib. 2. cap. 10. n. 16. quia debet esse benedictum eo anno, ut præcipitur in cap. luterus de consecrat. dist. 3. nisi necessitas aliud suaderet tunc enim posse Parochum veteri oleo morituros vngere donec nouum ipsi ab Episcopo transmissum fuerit, resoluit Zambran. d. cap. 1. vñct. 4. num. 11. Vgolin. d. §. 2. num. 2. Paul. Laymann. in Theolog. moralis lib. 1. tract. 8. cap. 2. num. 4. vbi aduertit quòd si aduentante nouo ex veteri aliquid remanserit in lampadibus Ecclesie, quæ ante venerabile Sacramentum sunt, ponendum est ut comburatur, refero Ego ipse d. cap. 12. num. 25.

7. Parochum eo casu, quo oleum consecratum creditur non sufficere pro toto anno, licet posse et miscere oleum non consecratum, quando timet fore ut oleum consecratum non sufficiat, modò quod addit sit minoris quantitatis consecrato, argum. cap. quid in dubiis, de consecrat. Eccles. resoluunt Fusc. de vñct. lib. 1. cap. 6. num. 10. Possuin. d. cap. 9. num. 2. Bonacin. d. puncto 2. num. 8. Ego ipse d. alleg. 31. num. 17. & d. cap. 22. n. 26. Ludovic. à S. Ioanne d. loco n. 2. Zambran. d. §. dub. 5. Torreblanca d. lib. 2. cap. 10. num. 17.

8. Oleum sanctum à quouis Episcopo recipiunt Fratres Cruciferi, Verbanus III. cons. 1. incip. Cum antecessor. 7. Kal. Aprilis 1137.

9. Oleum sanctum pro administanda Extrema vñctione suis Fratribus Ordinis B. Marie de Monte Carmelo per Archiepiscopos, & Episcopos exhiberi iussit Clemen. VII. consil. 57. incip. Exponit. 24. Martij 1599.

10. Oleum sanctum permittere debet Episcopus

quòd Regulares teneant in eorum Ecclesiis pro ipsorum vñctumtaxat, Aldan. in compendio canon. resolut. lib. 1. tit. 8. num. 10. vbi refert decimam in S. Congreg. Episcop. & Regul. in Añsa 13. Iulij 1586.

Olea facta possunt ab Episcopo benedici, & consecrari etiam in alia Ecclesia si à Cathedrali abfuerit, idem Aldan. d. tit. 8. num. 11. vbi ait resolutum à S. R. Cong. in Orleu. 17. Novembrii 1600.

Olea facta quotannis ab Episcopo confici, & suæ diocesis Ptesbyteris distribui debent, crenatis veteribus, & vetera non possunt adhiberi postquam noua sunt consecrata, Aldan. d. tit. 8. num. 12. vbi asserit decimam in S. Congreg. Rit. in Septem. 7. Septembrii 1601.

Oleum factorum consecratio debet fieri omnino iuxta formam Pontificali, & Canonici suppleere debent, si numerus sufficiens Presbyterorum non adit præter Canonicos, Aldan. d. tit. 8. num. 13. vbi ait sic fuisse resolutum ab ead. S. R. Cong. in Lauet. 9. May. 1606.

Olea facta ex causa necessitatis possunt confici ab Episcopo cum minori numero Sacerdotum quam præscribitur in Pontificali, Aldan. d. tit. 8. n. 14. referens ita fuisse decimam ab eadem S. Congreg. Rit. in Curien. 21. Augusti 1604. & in Naxen. 12. Martij 1616.

Oleum sanctum debet asseruari in Cathedrali, & ab eius dignitatibus dispensari aliis Ecclesiis, Aldan. d. tit. 8. num. 18. vbi attestat ita resolutum ab eadem S. Congreg. in Tiscanen. 19. Augusti 1619.

Idem deinceps esse illi verbi, &c. [Vide Henric. in summa lib. 3. cap. 8. §. 3. Sayr. de Sacramento in genere lib. 2. cap. 3. art. 5. vñct. in Extrema vñctione, & de Coniunct. d. diff. 19. n. 13. Valer. Reginald. d. lib. 2. a. num. 45. Petr. de Ledesma 1. summa part. 1. de Sacrament. vbi de Sacramento Extremæ vñctionis, cap. 3. Bonacin. d. quest. vñct. puncto 3. sub rub. Quid sit forma Sacramenti Extremæ vñctionis, Fernand. d. §. 1. num. 4. & 5. Suar. rem. 4. de panis. diff. 40. §. 3. Molfes. in summa Theologia moralis tract. 4. c. 3. num. 27. Paul. Laymann. in Theologia moralis, lib. 5. tract. 8. cap. 3. Metipsum de officio, & potestate Paroch. cap. 22. n. 33. Torreblanca de iure spirit. lib. 2. cap. 11. num. 25. Hurtado d. tract. de Extrema vñctione diff. 7.

Vbi autem periculum fuerit in mora, vel morbus esset contagiosus, puta tempore pestis, credunt infra citandi satis esse si vngatur organu sensus maxigis obuium, dicendo, Per istum sanctum vñctiorem, & pissimum suam misericordiam indulgeat tibi Domine quicquid deliquisti per visum, audiam, odoratum gustum, tactum, & gustum. Ita Suar. d. rem. 4. diff. pur. 41. §. 3. Victorel. de Extrema vñctione, §. de singulis vñctionibus, & de Coniunct. d. diff. 19. d. n. 5. Possuin. d. c. 9. n. 19. Bonacin. d. quest. vñct. puncto 3. n. 1. Chapeauille de modo administrandi Sacramenta tempore pestis cap. 5. §. 30. Paul. Laymann. d. cap. 3. vñct. secundo, Ego ipse d. n. 35.

## De Effectu Sacramenti Extremæ vñctionis.

### C A P V T I I.

1. Doctores de effectum Sacramenti Extremæ vñctionis agent.
2. Sacramentum Extremæ vñctionis impendit suum effectum in vltima vñctione.

3. Primum huius Sacramenti effectus tollere liquet precedentium peccatorum.
4. Huius Sacramenti effectus est sanitas corporis.

a Iacob 5.  
Ibidem.  
b Ioh. can. 2.  
de Sac. ex-  
t. om. Vn-  
cio. Gen. 3.

Es porro, & effectus huius Sacramenti illis verbis explicatur: Et \* oratio fidei saluabit infirmum, & alleuiabit eum Dominus, &, si in peccatis sit, dimittentur ei: b res etenim hæc gratia est Spiritus sancti, cuius Vnctio delicta, si quæ sint adhuc expianda: a ne peccata reliquias absterget, & ægroti animam alleuiat, & confirmat magnam in eo diuinæ misericordix fiduciam excitando, qua infirmus subleuatur, & morbi incommoda, ac labores leuius fert, & tentationibus Dæmonis, calcaneo insidiantis, facilius resistit, & sauitatem corporis interdum, vbi salutis animæ expedierit, consequitur.

1. Vnde Henricus in summa lib. 3. cap. 9. Franc. de Pligian. diff. 1. 3. quest. unica art. 8. Petrus de Ledefina in summa p. 1. de Sacram. vbi de Sacramento Extremæ vnctionis, cap. 4. Suarez. tom. 4. de punit. disp. 41. sect. 1. Sayr. de Sacramentis in genere. lib. 3. cap. 1. quest. unica, art. 1. vers. de Sacrament. Extrema vult. Agid. de Coninch. de Sacrament. tom. 2. disp. 19. n. 16. cum seqq. Bonacin. in simili trall. disp. 7. quest. unica, punito 6. a. n. 1. Fernandez in exa. mor. moralis part. 3. cap. 10. §. 1. n. 10. Balduin. iun. super opera controuers. Bellarmini part. 2. lib. 6. cap. 2. Vincent. Filiiuc. in quest. moral. trall. 3. §. 4. n. 1. cum seqq. Iuan. Sancian. select. disp. 27. n. 16. Torrelblanca de iura spir. lib. 2. cap. 12. n. 30. cum seqq. Hurtado de Sacram. trall. de Extrem. vnt. di. 3. §. 8.

2. Sacramentum Extremæ Vnctionis impendere suum effectum in vltima vñctione virtute omnium precedentium, resoluunt Sot. in 4. diff. 23. quest. 1.

art. 1. Azor. in summa moral. p. 1. lib. 1. cap. 19. q. 5. in fine. Agid. de Coninch. d. disp. 19. dub. 6. Bonacin. d. punito 6. num. 1.

a De peccatis reliquias absterget. ] Primatum huius Sacramenti effectum esse, tollere reliquias precedentium peccatorum tam originalis, quam actualium, mortalium, & venialium, tenent per hunc text. Agid. de Coninch. d. disp. 19. dub. 7. & 17. Torrelblanca d. lib. 2. cap. 11. num. 31. lat. Hurtado d. trall. de Extrema vnt. di. 3. §. 8.

b Si morbi incommoda, ac labores, &c. ] Sanitatem corporis esse huius Sacramenti effectum & rem, explicat Ioan. de Lugo de Sacrament. in genera disp. 2. sect. 8. num. 166. proindeque confesse salutem corporalem quando expedit, tradunt Valent. tom. 4. disp. 8. quest. 1. punito 3. Suarez. part. 3. tom. 4. disp. 41. sect. 3. ex num. 1. Torrelblanca d. lib. 2. c. 11. num. 32.

De Ministro Sacramenti Extremæ Vnctionis, & tempore, quo dari debeat.

### C A P V T I I I.

1. Ministri proprii Extremæ vñctionis sunt Ecclesiæ Presbyteri.
2. Regulares Sacerdotes, qui Extremam vñctionem sine proprii Parochialis Presbyteri speciali licentia ministrant, ipsi iure excommunicationem incurrun. Sedi Apost. specialiter reservatam.
3. Regulares possunt Extremam vñctionem toties quoties opus fuerit, ministrare omnibus & singulis Fratibus, presbyteris, conuersis, vtiatis, donatis, natiuis, & fornicariis secularibus.
4. Excommunicationem Clem. 1. de privileg. non in-

currunt Religiosi administrantes eam rationabili ne parochi, vel in casu necessitatis ipsi absint.

5. Sacerdotes plures simul cum Curato eodem tempore possunt extremam vñctionem dare.
6. Extrema vñctio illis infirmis præsertim adhibenda, qui iam periculosè decumbunt, ut in exitu vite consistunt videantur.
7. Extrema vñctio ut excludatur non est expectandus articulus, quo infirmus omni præsenti sensu carcat.
8. Extrema vñctio Sacramentum iterari potest statim infirmitatis mutata.

I Am verò, quod attinet ad præscriptionem eorum, qui & suscipere, & ministrare hoc Sacramentum debent, haud obscure fuit illud etiam in verbis prædictis traditum, nam & ostenditur illic, proprios huius Sacramenti ministros esse Ecclesiæ Presbyteros, quo nomine, eo loco, non ætate seniores, aut primores in populo intelligendi veniunt, sed \* aut Episcopi, aut Sacerdotes, ab ipsis ritè ordinati, b per impositionem manuum presbyterij. Declaratur etiam, esse hanc Vnctionem a infirmis adhibendam, illis verò præsertim, qui tam periculosè decumbunt, ut in exitu vite constituti videantur, vnde & Sacramentum excurrenti nuncupatur. Quod si infirmi post susceptam hanc Vnctionem conualuerint, & iterum huius Sacramenti subsidio iuari poterunt, cum in aliud simile vite discrimen inciderint. Quare nulla ratione audiendi sunt, qui contra tam apertam, & dilucidam Apostoli sententiam docent, hanc Vnctionem vel figmentum esse humanum, vel ritum à Patribus acceptum, nec mandatum Dei, nec promissionem gratiæ habentem, & qui illam iam cessasse asserunt, quasi ad gratiam curationum dumtaxat in primitiua Ecclesia referenda esset, & qui dicunt, ritum, & vsum quem sancta Romana Ecclesia in huius Sacramenti administratione obseruat, c Iacobi Apost. sententiæ repugnare, atque ideo in alium commutandum esse, & denique qui hanc extremam Vnctionem à fidelibus sine peccato contemni posse asserunt, hæc enim omnia manifestissimè pugnant cum perspicuis tanti Apost. verbis. d Nec profecto Ecclesia Romana aliam omnium mater, & magistra, aliud in hac administranda Vnctione, quantum ad ea, quæ huius Sacramenti substantiam perficiunt, obseruat, quam quod beatus Iacobus præscripsit.

Nec

a Cap. illud superius dictum  
§. diff. &  
inf. can. 20.  
vlt.  
b 1. Tit. 4.  
Iacobi 5.

a Ioh. can.  
3. de Sa-  
cram. Ext.  
vnt.  
d Cap. non  
lit 23. diff.  
c 1. in fin. de  
summa Tril-  
nie, & cap.  
fin. de foro  
compet.

Nec verò tanti Sacramenti contemptus absque ingenti scelere, & ipsius Spiritus sancti iniuria esse posset.

Hæc sunt quæ de poenitentia, & Extremæ Vnctionis Sacramentis hæc sancta œcumenica Synodus profiteretur, & docet, atque omnibus Christi fidelibus credenda, & tenenda proponit. Sequentes autem canones inuolubiliter seruandos esse tradit, & asserentes contrarium perpetuò damnat, & anathematizat.

1. **E**xtremæ Vnctionis proprios ministros esse Ecclesie Presbyteros, per hunc text. asserunt Cardio Bellarm. in *controvers. Catholicæ* tom. 3. lib. de *Extrema vnctione* c. 9. in princip. Suarez tom. 4. disp. 43. Henricq. in *summa* lib. 3. cap. 13. §. 1. Fr. Emman. quest. regul. tom. 3. quest. 79. art. 1. Sayr. de *Sacrament. in generæ* lib. 2. cap. 2. quest. 3. art. 1. vers. de *Sacramentis* in *ord. Petri de Ledesmain summa* pars. 1. de *Sacramentis* vbi de Sacramento Extremæ vnctionis, cap. 5. Zetol. in *praxi Episcop. part. 1. verb. Extrema vnctio*, §. 2. Valer. Reginald. in *praxi fori parisi* lib. 28. à n. 60. Aegid. de Coninck de *Sacrament. & censur.* tom. 2. disp. 19. à num. 27. Bonacin. etiam de *Sacrament. disp. 7. quest. vnica*, puncto 4. à num. 1. Fernandez in *examine Theolog. moralis* part. 3. cap. 10. §. 1. num. 8. Homobon. de Bonis de *examine Ecclesiast.* tom. 1. tract. 4. quest. 13. Mollæ. in *summa Theologia moralis* tract. 4. cap. 5. num. 87. Paul. Laymann. in *Theologia moralis* lib. 5. tract. 8. cap. 6. à num. 1. Zambran. de *casibus in articulo mortis* c. 5. dub. 8. n. 1. Ludovic. à S. Ioanne de *ministrat. Sacrament. art. 5. de Extrema vnctione* n. 12. Torreblanca de *ius spiritualis* lib. 2. cap. 11. num. 26. cum seqq. Hurtado de *Sacram. tract. de Extrema vnct. diff. 12.* Hieron. Roder. in *compendio quest. resolut.* 141. à num. 1. Tamburin. de *iure Abbatum*, tom. 2. disp. 7. quest. 2. Ego ipse de *officio, & potestate Parochi* cap. 12. à princip. qui ferè omnes numeros immediate seqq. resoluunt non posse Presbyteros hoc Sacramentum administrare nisi habeant iurisdictionem, & ab Ecclesia non impediuntur, ac propterea grauiter peccare qui non est proprius Sacerdos, aut Parochus, vel qui facultatem non habet à proprio Parochi, si hoc Sacramentum administrauerit, quia hoc ad proprii Pastoris pertinet officium, & nullus minere debet falcem in messiem alienam, sibi quæ alienam iurisdictionem usurpare.

2. Regulæ autem Sacerdotes, qui clericis, secularibus, siue laicis Sacramentum hoc sine proprii parochialis Presbyteri speciali licentia ministrauerint, ipso iure excommunicationem incurrere Sedi Apostol. specialiter referuatam probat text. in *Clement. 1. de priuileg.* & ex illa colligunt Henricq. in *summa* lib. 13. cap. 40. §. 4. littera N. Fr. Emman. quest. regul. tom. 2. quest. 60. art. 2. vers. decima. Zetol. d. verb. *Extrema vnctio*, §. 1. Azor. in *inst. moral.* part. 1. lib. 12. cap. 13. quest. 5. vers. primum. Paul. Comitoli. *respons. moral.* lib. 1. quest. 44. Ludovic. Miranda in *mor. Prælat.* tom. 1. quest. 46. art. 1. Aloyf. Ricc. in *praxi: vna resolut.* 210. vers. *dundecimo*, Lucana in *summa. questionum Regular.* cap. 9. num. 31. & cap. 21. num. 10. Bonacin. d. puncto 4. num. 6. Ego ipse de *officio, & potestate Episcopi* part. 3. allegat. 50. num. 96. secundum Lugdunen. impress. & de *offic. & potest. Parochi* c. 22. num. 3.

3. Omnibus tamen, & singulis Fratribus professis, conuersis, oblati, dñatis, nouitiis, & seruitoribus, secularibus, aut pauperibus in hospitalibus suis degentibus, posse ipsos Regulares Sacramentum hoc e toties, quoties necessarium fuerit, ministrare absque alicuius pœnis inuasi, concessit Eugenius IV. Fratres Minoribus, censeunt Ludovic. Mi-

randa d. art. 1. vers. *sed pro*, Portel. in *dubius regni. verb. famula. seu famularis*, num. 1. Tambur. d. disp. 7. §. 3. in princip. Hieron. Roder. in *compendio quest. regul. resolut.* 64. num. 1. Ego ipse d. cap. 22. num. 4. Excommunicationem dicit *Clement. 1. de priuileg.* non incurrere Religiosos administrantes cum rati- habitatione Parochi, vel in casu necessitatis ipso absente, resoluunt plures citati à Bonacin. d. quest. vnica puncto 4. n. 6. quibus addo Fr. Ludovic. Miranda d. quest. 49. art. 2. conclus. vna. in princip. Suarez. tom. 4. de *Relig. tract. 10. lib. 9. cap. 4. num. 9.* Tamburin. d. disp. 7. quest. 2. Possè etiam quemcumque alium Sacerdotem non excommunicatum, aut suspensum licitè administrare hoc Sacramentum si Parochus addit, vel oon possit, aut per manifestam iniuriam nolit hoc Sacramentum ministrare, ex interpreta- tione, seu præsumpta Episcopi, vel Papæ licentia, si pto ea petenda Superior adiri nequeat, sicut Henricq. d. lib. 3. cap. 13. §. 4. Suarez. tom. 4. de *pœniten. disp. 44. sect. 2.* Aegid. de Coninck d. disp. 19. n. 9. Fernandez d. §. 1. num. 8. prope fin. Zambran. de *casibus in articulo mortis*, cap. 5. dub. 8.

4. Plures Sacerdotes simul cum Curato eodem tempore posse Extremam vnctionem dare, itaut vnus vnum sensum vnqat, idem prolata forma partiali, asserunt Valer. Reginald. d. lib. 28. num. 62. Galet in *margarita casuum conscient.* verb. *Extrema Vnctio habet*, Aegid. de Coninck d. disp. 19. dub. 9. Polleuin. de *officio curati* cap. 9. sub num. 8. Bonacin. d. puncto 4. num. 7. vbi subdit hoc non esse faciendum iure necessitate, aliàs incurrì peccatum mortale, Ludovic. à S. Ioanne d. loco n. 7.

5. Plures Sacerdotes simul cum Curato eodem tempore posse Extremam vnctionem dare, itaut vnus vnum sensum vnqat, idem prolata forma partiali, asserunt Valer. Reginald. d. lib. 28. num. 62. Galet in *margarita casuum conscient.* verb. *Extrema Vnctio habet*, Aegid. de Coninck d. disp. 19. dub. 9. Polleuin. de *officio curati* cap. 9. sub num. 8. Bonacin. d. puncto 4. num. 7. vbi subdit hoc non esse faciendum iure necessitate, aliàs incurrì peccatum mortale, Ludovic. à S. Ioanne d. loco n. 7.

6. *a infirmis agendum, &c.* Vide Henricq. d. lib. 3. cap. 11. à princip. Zetol. d. verb. *Extrema vnctio* §. 3. & de *sacram. parvi* cap. 15. q. 7. vers. *deca secundo*, Galet. in *margarita casuum conscient.* eod. verb. *Extrema vnctio* num. 1. Polleuin. p. cap. 9. n. 4. in princip. Aegid. de Coninck d. disp. 19. dub. 7. Ludovic. Miranda d. 9. 49. art. 2. conclus. 2. Ludovic. à S. Ioanne d. art. 1. c. 5. num. 5. Hurtado d. tract. de *Extrema vnct. diff. 10.* Fr. Emman. d. quest. 79. art. 2. Bonacin. d. quest. vnica puncto 5. n. 1. vbi n. 6. subdit parochum admini- strare debere hoc Sacramentum cum videtis hominem esse morti proximum, om peitem ob tatum viperæ, vel ob rabidum morsum, & addit Chapeauille in *tract. de modo administrandi Sacramenta* tempo- re *possi*, cap. 5. quest. 11. Sacramentum hoc sub conditioe posse administrari, quamvis etiam ad- hibito medicorum iudicio probabiliter dubicaretur, an homo peste infectus, & consequenter in peticu- lo mortis sit, necne de quo Ego ipse d. cap. 22. n. 22. & seq.

7. Ad exhibendum tamen hoc Sacramentum non esse expectandum articulum, quo infirmus omni- portius sensu careat, aut quo omnino ipso ius despe- rata sit salus, aduertunt Nald. in *summa. verb. Extre- ma vnctio*, n. 1. Aegid. de Coninck d. disp. 19. dub. 7. num. 24. Polleuin. d. cap. 9. num. 5. Ludovic. Miranda d. quest. 49. art. 2. conclus. 3. Bonacin. d. puncto 5. num. 7. Nec esse necessarium vt infirmus in lecto iaceat, quia etiam extra lectum vnungi possit, v.g. peste in- sectum, hydropicum, & phricticum, resoluunt Henricq. d. lib. 3. cap. 11. §. 1. Zambran. d. c. 5. & dub. 3.



Senes quoque, qui in senectute deficiunt, absque alia infirmitate inungi posse, tenent Bonacin. d. puncto 5. num. 9. in princip. Valer. Reginald. d. lib. 18. num. 69. Ludoui. Miranda d. q. 49. art. 1. conclus. 8. vbi idem dicit de mulieribus in partu iamiam deficiuntibus, & similibus.

8. *Item huius Sacramenti subsidio, &c.* Vide Victorin. in sum. n. 124. Henriq. d. lib. 3. § 4. Suarez. tom. 4.

de poenit. disp. 40. in fine, Fr. Emman. d. q. 79. art. 4. Pez. de Ledesma in sum. p. 1. de Sacram. vbi de Sacram. Extremæ unctionis c. 8. Agid. de Coninck d. disp. 19. à n. 16. Valer. Reginald. d. lib. 18. num. 49. Bonacin. d. quest. vnic. puncto 6. n. 4. Posseluin. d. c. 9. n. 18. Molfes. in sum. Theolog. moralu. tract. 4. c. 3. n. 55. Paul. Layman d. c. 4. n. 1. Hecplism de officio, & potest. Parochi, c. 12. d. 38. Torreblanca d. lib. 1. c. 11. n. 41.

## De Sacrosancto Eucharistiæ Sacramento.

1. Pœnitentia est veri & propriè Sacramentum pro fidelibus, quos post Baptismum in peccata labuntur.
2. Baptismus & Pœnitentia Sacramenta duo distincta sunt.
3. Pœnitentia vocatur secunda post naufragium tabula.
4. Verba Domini, Accipite Spiritum sanctum, &c. intelliguntur de potestate remittendi, & retinendi peccata in Sacramento Pœnitentia.
5. Alii tres in pœnitente requiruntur quasi materia Sacramenti Pœnitentia, videlicet contritio, confessio, & satisfactio.
6. Contritio bona ex quibus non eliciatur.
7. Confessio sacramentalis instituta & ad salutem necessaria est iure diuino, & modus secretè confitendi est à Christo institutus.
8. In Sacramento Pœnitentia ad remissionem peccatorum necessarium est iure diuino confessio omnia & singula peccata.
9. Integritas confessionis.
10. Peccata omnia mortalia post Baptismum commissæ

necessario explicanda sunt in confessione.

11. Circumstantia qua peccati speciem mouent.
12. Confessio omnium peccatorum non est impossibilis, sed ad eam tenentur omnes & singuli Christi fideles semel in anno.
13. Absolutio sacramentalis Sacerdotis est actus indiculus, non nudum ministerium.
14. Sacerdotes in peccata mortali existentes ligandi & soluendi potestatem habent.
15. Sacerdotes sibi sunt ministri absolutionis.
16. Episcopus habet ius referendi casus, & casuum reservatos prohibet quomodo Sacerdos à reservatu verè absoluat.
17. Per pœnitentiam deletur semper tota culpa, & simul tota pena.
18. Pro peccatis quoad partem temporalem Deo per Christi merita satisfactio poenæ ab eo inflicte, & patienter tolerati, vel à Sacerdote immutatur.
19. Satisfactio omnibus pœnitentibus per Christum lesum peccata redimunt.
20. Claves Ecclesiæ data sunt ad soluendum, & ligandum.

## α CANON I.

Si quis dixerit, in Catholica Ecclesia \* Pœnitentiam non esse verè, & propriè Sacramentum, pro fidelibus quosque in peccata labuntur ipsi Deo reconciliandis, à Christo Domino nostro institutum: anathema sit.

## β CANON II.

Si quis Sacramenta confundens, ipsum Baptismum Pœnitentiæ Sacramentum esse dixerit, quasi hæc duo Sacramenta distincta non sint, atque ideo Pœnitentiam non rectè secundum \* post naufragium tabulam appellari: anathema sit.

## γ CANON III.

Si quis dixerit, verba illa Domini \* Saluatoris: Accipite Spiritum sanctum, quorum remiseritis peccata, remittuntur eis, & quorum retinueritis, retenta sunt, non esse intelligenda de potestate remittendi, & retinendi peccata in Sacramento Pœnitentiæ, sicut Ecclesia Catholica ab initio semper intellexit, detorserit autem contra institutionem huius Sacramenti, ad auctoritatem prædicandi Evangelium, anathema sit.

## δ CANON IV.

Si quis negauerit, \* ad integram & perfectam peccatorum remissionem requiri tres actus in pœnitente, quasi materiam Sacramenti, Pœnitentiæ, videlicet, Contritionem Confessionem, & Satisfactionem, quæ tres Pœnitentiæ partes dicuntur, aut dixerit, duas tantum esse Pœnitentiæ partes, terrores scilicet inculcos conscientia, agnito peccato, & fidem conceptam ex Evangelio, vel absolutionem, qua credit quis sibi per Christum remissa peccata, anathema sit.

## ε CANON V.

Si quis dixerit, \* eam Contritionem, quæ paratur per discussionem, collectionem & detestationem peccatorum, qua quis recogitat annos suos in amaritudine animæ suæ, ponderando peccatorum suorum gravitatem, multitudinem, fertilitatem, amissionem æternæ beatitudinis, & æternæ damnationis incursum, eum proposito melioris vitæ, non verum & utilem dolorem, nec præparare ad matrem, sed facere hominem hypocritam, & magis peccatorem demum illum esse dolorem eoactum, & non liberum ac voluntarium, anathema sit.

## ζ CANON VI.

Si quis negauerit \* Confessionem sacramentalem vel institutam, vel ad salutem necessarium

a Supr. c. 1. de poenit.

b Supr. c. 2.

c Cap. 1. post naufragium, de poenit. c. 1. d. Ioann. a. o. Math. c. 1. supr. cap. 1. & in festo de institutione, cap. 14.

d Supr. c. 1. de poenit.

f Supr. c. 4. de poenit. § 18. d. 1.

h Supr. c. 6. de poenit. c. 1. m. 1. in ep. 1. ad Iacobi Conc. Gub. l. 2.

necessariam esse iure diuino, aut dixerit modo secretè confitendi soli Sacerdoti, quem Ecclesia Catholica ab initio semper obseruauit, & obseruat, alienum esse ab institutione, & mandato Christi, & inuentum esse humanum, anathema sit.

¶ CANON VII.

Si quis negauerit, <sup>1</sup> Sacramento Pœnitentiæ ad remissionem peccatorum necessarium <sup>i Supra. c. 3.</sup> non esse iure diuino, confiteri omnia & singula peccata mortalia, quorum memoria cum debita, & diligenti præmeditatione habeatur, etiam occulta, & quæ sunt contra duo vltima Decalogi præcepta, & circumstantias, quæ peccati speciem mutant: sed eam Confessionem tantum esse vtilem ad erudendum, & consolandum pœnitentiam, & olim obseruatam fuisse tantum ad satisfactionem canonicam inponendam: aut dixerit eos, qui omnia peccata confiteri student, nihil relinquere velle diuinæ misericordiæ ignoscendum: aut demum, non licere confiteri peccata venialia, anathema sit. <sup>Deut. 5.</sup>

¶ CANON VIII.

Si quis dixerit, Confessionem omnium peccatorum, qualem Ecclesia seruat, <sup>2</sup> esse impossibile, & traditionem humanam, à pijs abolendam: aut ad eam non teneti omnes, & singulos, vtriusque sexus, Christi fideles, iuxta magni Concilij Lateranensis constitutionem, <sup>3</sup> semel in anno, & ob id suadendum esse Christi fidelibus, vt non consuecantur tempore Quadragesimæ, anathema sit. <sup>1 Conc. Lat. sub Innoc. 3. c. 1. de c. omnia vtriusque de pœnit. & remiss. in supra c. 4. in fin. de iur. iudic.</sup>

¶ CANON IX.

Si quis dixerit, <sup>4</sup> Absolutionem sacramentalem Sacerdotis non esse actum iudiciale, sed nudum ministerium pronuntiandi, & declarandi remissa esse peccata confitenti: modò tantum credat, se esse absolutum: aut Sacerdos non serio, sed ioco absoluat: aut dixerit, non requiri Confessionem pœnitentis, vt Sacerdos eum absolueret possit, anathema sit.

¶ CANON X.

Si quis dixerit Sacerdotes, qui in <sup>5</sup> peccato mortali sunt, potestatem ligandi, & soluendi non habere, aut non solos Sacerdotes esse ministros absolutionis, sed omnibus, & singulis Christi fidelibus esse dictum: <sup>6</sup> Quæcumque ligaueritis super terram, erunt ligata & in celo: & quæcumque solueritis super terram, erunt soluta & in celo: & quorum remisistis peccata, remittuntur eis: & quorum retinueritis, retenta sunt: quorum verbotum virtute quilibet absolueret possit peccata, publica quidem per correptionem duntaxat, si correptus acquieuerit, secreta verò per spontaneam confessionem, anathema sit. <sup>7 Supra. c. 7. & 9. de pœnit. 1 Mac. 6. & 18 Iohann. 10.</sup>

¶ CANON XI.

Si quis dixerit, Episcopos non habere ius <sup>8</sup> referuandi sibi casus, nisi quo ad externam potestatem, atque ideo casuum reservationem non prohibere, quo minus Sacerdos à referuatis verè absoluat, anathema sit. <sup>8 Supra. c. 7. c. 1. Episc. de pœnit. in 6. c. de cetero & c. de monialibus de sent. excom. cum simul. 9 Supra. c. 3. de pœnit. 1 Supra. c. 8. & 9.</sup>

¶ CANON XII.

Si quis dixerit, totam pœnam simul cum <sup>9</sup> culpa remitti semper à Deo, satisfactionemque pœnitentium non esse aliam, quam fidem, quæ apprehendunt Christum pro eis satisfecisse, anathema sit.

¶ CANON XIII.

Si quis dixerit, pro <sup>10</sup> peccatis, quo ad pœnam temporalem, minimè Deo per Christi merita satisfieri pœnis, ab eo inflictis, & patienter toleratis, vel à Sacerdote iniunctis, sed neque sponte susceptis, vt ieiuniis, orationibus, elemosynis, vel aliis etiam pietatis operibus atque ideo optimam pœnitentiam esse tantum nouam vitam anathema sit.

¶ CANON XIV.

Si quis dixerit, <sup>11</sup> satisfactiones, quibus pœnitentes per Christum lesum peccata redimunt, non esse cultus Dei, sed traditiones hominum, doctrinam de gratia, & vetum Dei cultum, atque ipsum beneficium mortis Christi obscurantes, anathema sit. <sup>11 Supra. c. 3.</sup>

¶ CANON XV.

Si quis dixerit, Clauis Ecclesiæ esse <sup>12</sup> datas tantum ad soluendum, non etiam ad ligandum: & propterea Sacerdotes dum imponunt pœnas confitentibus, agere contra finem Clauium, & contra institutionem Christi: & fictionem esse, quod virtute Clauium, sublata pœna æterna, pœna temporalis plerumque exoluenda remaneat, anathema sit. <sup>12 Supra. c. 1. & 2. in fin. de pœnit.</sup>

¶ CANON I.] Vide Fagundez in quinque Ecclesiæ præcepta, præcept. 2. lib. 2. c. 1. n. 2. & 10. Bartholæus. Fausto rom. 3. de Pœnit. lib. 1. quæst. 1. cum seqq. Sayr. de Sacramento in genere lib. 6. cap. 4. quæst. 3. verè pœnitentia, dum ait sacramentum Pœnitentiæ necessarium esse solum his, qui peccauerunt mortaliter post Baptismum, Bonacina de Sacram. disp. 5. q. 3. pœnit. 2. n. 4. dum post alios resoluit peccatum tam originale, quam actuale ante Baptismum commissum non esse materiam necessariam. & sufficientem sacramenti Pœnitentiæ. Ioanna de Lugo de Sacram. trait. de Pœnit. 16. sect. 1. n. 11.

taliter post Baptismum, Bonacina de Sacram. disp. 5. q. 3. pœnit. 2. n. 4. dum post alios resoluit peccatum tam originale, quam actuale ante Baptismum commissum non esse materiam necessariam. & sufficientem sacramenti Pœnitentiæ. Ioanna de Lugo de Sacram. trait. de Pœnit. 16. sect. 1. n. 11.

3. **CANON II.]** Vide Iodoc. Coccin in thesauro Catholico tom. 3. lib. 7. art. 1. Baldoin iunior super operam contritum. Bellarm. p. 2. lib. 5. c. 1. post princip. Molfes. in sum. Theologia moralis tr. 12. s. n. 28. Barthol. à S. Paulo tom. 3. tract. de Pœnit. lib. 2. g. 10.
4. Penitentium tectè vocari secundum post naufragium tabulam ex hoc concolligit Henriquez in sum. lib. 1. cap. 4. s. 1. in mod. Sayr. in elau regia lib. 10. cap. 4. num. 1. Barthol. à S. Paulo d. lib. 2. g. 11. & 12.
5. **CANON III.]** Vide Sor. in 4. dist. 18. q. 2. art. 1. col. m. 10. Valquez in 3. p. tom. 2. g. 135. n. 19. Agid. de Coninck de Sacram. tom. 2. dist. 4. dub. 2. n. 16. Bonacin. in simili tract. dist. 5. q. 2. p. 1. col. 4. n. 2. num. segg. Molfes. in sum. Theologia moralis tr. 7. cap. 14. n. 16.
6. **CANON IV.]** Vide Sor. in 4. dist. 17. q. 1. art. 2. col. 2. Suarez. tom. 4. de Pœnitentia lib. 1. s. 8. sect. 2. Henriquez in sum. lib. 4. cap. 9. & 10. Onuphri. dist. 3. de pœnit. sect. 1. q. 1. 2. Marcel. Megal. p. 1. inf. 1. conf. lib. 1. cap. 7. & 8. Paul. Laymann. in Theol. moral. lib. 5. tract. 6. cap. 3. num. 6. Agid. de Coninck de Sacram. tom. 2. dist. 4. dub. 4. num. 31. Sayr. de Sacram. in genere. lib. 1. cap. 3. q. 1. 2. art. 7. vers. ad primum. Ioan. Sanc. in secl. dist. 16. num. 7. Torreblanca de iure sp. lib. 2. cap. 10. n. 60. cum segg. Barthol. à S. Paulo tom. 3. tract. de Pœnitentia lib. 5. g. 5. Fernandez in examine Theologia moralis p. 3. cap. 8. s. 3. Molfes. in sum. Theol. moral. tract. 7. cap. 3. num. 24. & cap. 4. n. 7. vbi ait quod hic vocatur quasi materia, quia non est vera materia elementaris, est tamen loco illius & sic vera materia Sacramenti, Fagundes in quinque Ecclesia præcepta p. 2. lib. 2. cap. 3. n. 6. & lib. 9. cap. 3. n. 1. Bonacina d. dist. 5. q. 1. 2. p. 1. col. 2. num. 1. vbi cum aliis tenet materiam proximam sacramenti Penitentia esse actus penitentis, videlicet contritionem, confessionem, & satisfactionem, & in vers. restitudo primo, cum Henric. d. 10. s. 3. in commento l. 1. p. articulum quasi, non adhibet in præfati canone ad diminuendam proprietatem rei, sicut & in illo loco Ioan. 1. quasi unigenitus à patre.
7. **CANON V.]** Vide Nauar. in commento de Indulgentiis notab. ad finem. Iul. Laurus de Indulgentiis p. 1. c. 14. n. 67. Molfes. in sum. Theol. moral. tract. 7. cap. 2. n. 27.
8. **CANON VI.]** Vide Iodoc. Coccin in thesauro Catholico tom. 3. lib. 7. art. 3. Fernandez in examine Theologia moralis p. 3. cap. 6. s. 4. n. 11. Doctores citatos ad cap. 1. de Sacram. Pœnitentia.
9. **CANON VII.]** Vide Iodoc. Coccin in thesauro Catholico lib. 7. art. 3. Paul. Comitoli. resp. moral. lib. 1. q. 1. 2. 19. num. 10. Vincent. Fillius in q. 1. moral. lib. 1. tract. 7. num. 109. Fagundes in quinque Ecclesia præcepta p. 2. lib. 1. cap. 1. n. 1. Laymann. in summa Theologia moral. lib. 5. tract. 6. cap. 3. num. 5. Hurtado de Sacram. tract. de Pœnit. dist. 9. dist. 1. Barthol. à S. Paulo n. 3. tract. de Pœnit. lib. 4. g. 61. & q. 174.
10. De integritate Confessionis, vide S. Thom. p. 3. q. 1. 91. vbi Valquez innumeros Patres, & Scholasticos citat. Suarez. tom. 4. de Pœnitentia dist. 12. & 23. Marcel. Megal. p. 1. inf. 1. Sacerd. lib. 5. cap. 8. cum segg. Ioan. Maldon. tom. 2. de Pœnitentia, in contritum. de confess. cap. 4. fol. 5. cum segg. latè Molfes. in sum. Theologia moralis tract. 7. cap. 12. de integritate Confess. Fagundes in quinque Ecclesia præcepta p. 2. lib. 3. cap. 3. & 4.
11. Omnia, & singula peccata mortalia post baptismum commissa necessèrio explicanda esse in Confessione quoad numerum, quantum moraliter fieri potest, docent S. Thom. in dist. 47. q. 1. 3. art. 4. Val. tom. 4. dist. 7. q. 1. 1. p. 1. col. 4. Pet. de Ledefina in sum. p. 1. de Sacram. vbi de Sacramento Pœnit. cap. 17. conclus. 1. Valer. Reginald. in praxi fori pœnitent. lib. 6. n. 91. & 99. Pitigian. p. 2. dist. 17. q. 1. unica c. 6. conclus. 1. & art. 11. conclus. 3. Agid. de Coninck de Sacram. tom. 2. dist. 7. dub. 1. conclus. 1. Bonacin. de Sacram. dist. 5. q. 1. sect. 2. p. 1. col. 2. s. 3. dist. 2. n. 1. vbi num. 2. obicitur non esse opus singula peccata singillarum confessio recedere, sed sufficere vno verbo dicere numerum peccatorum voius speciei.
12. De circumstantiis, quæ peccati speciem mutant, vide Luc. Pinel. de Pœnitentia tract. 2. de confess. cap. 3. Zetoli. in Praxi Episcop. p. 1. vbi. circumspecta. Valent. tom. 8. dist. 7. q. 1. 1. p. 1. col. 1. assert. 2. Nugo. in addit. ad 3. p. 9. art. 2. dub. 2. conclus. 1. Valer. Reginald. in praxi fori pœnitent. lib. 6. num. 12. Guriet. canon. lib. 1. cap. 31. Pitigian. p. 2. dist. 17. q. 1. unica art. 5. concl. Bonacin. de Sacram. dist. 5. q. 1. sect. 2. p. 1. col. 2. s. 3. dist. 3. num. 6. cum segg. Fernandez in examine Theol. moral. p. 3. cap. 6. s. 6. n. 5. Fagundes de præcept. 2. lib. 4. c. 1. Ioann. de Lugo de Sacram. in tract. de Pœnit. dist. 16. n. 14. cum multis segg. Bartol. à S. Paulo tom. 3. tract. de Pœnit. lib. 4. g. 76. cum segg.
13. **CANON VIII.]** Vide Suarez. tom. 4. de Pœnitentia dist. 21. sect. 3. num. 5. & 6. Valent. tom. 4. dist. 7. q. 1. 1. p. 1. col. 1. in fine Pet. de Ledefina in sum. p. 1. de Sacram. vbi de Pœnit. cap. 8. conclus. 2. Agid. de Coninck de Sacram. tom. 2. dist. 6. num. 1. cum segg. Valquez tom. 4. n. 3. p. 1. col. 90. art. 2. dub. 1. Megal. p. 1. inf. 1. Confess. lib. 1. cap. 3. num. 6. cum segg. Molfes. in sum. Theologia moralis tract. 7. cap. 10. n. 9. Fagundes in quinque Ecclesia præcepta p. 2. lib. 2. cap. 3. n. 6. & lib. 1. cap. 3. num. 2. & lib. 3. cap. 1. num. 4. nouissime Stephao. V. V. c. 1. ad distinctionem 24. ex antiquo iure desumpta & per Concil. Trid. innovata, conf. n. 25. pag. 63. cum segg. Trullench. in Decalog. lib. 3. cap. 3. dub. 2. n. 1.
14. **CANON IX.]** Vide S. Thom. 3. p. q. 1. 84. art. 3. Sor. in 4. dist. 14. q. 1. 1. art. 3. Nauar. in manual. cap. 4. num. 7. Onuphri. dist. 3. de Pœnitent. sect. 1. q. 1. 2. dub. 3. Valer. Reginald. in praxi fori pœnitent. lib. 1. n. 138. Suarez. tom. 4. de Pœnitentia dist. 19. sect. 1. num. 9. cum segg. Molfes. in sum. Theologia moralis. art. 7. cap. 5. n. 18. Fagundes in quinque Ecclesia præcepta p. 2. lib. 2. cap. 11. num. 2. & lib. 3. cap. 3. num. 8.
15. **CANON X.]** Vide Valer. Reginald. in praxi fori pœnitent. lib. 1. n. 154. cum segg. Marcel. Megal. p. 1. inf. 1. Confess. lib. 1. cap. 4. Molfes. in sum. Theologia moralis tract. 7. cap. 14. n. 100. Fagundes in quinque Ecclesia præcepta p. 2. lib. 2. cap. 11. num. 2. & lib. 3. cap. 3. num. 8.
16. Sacerdotes solos esse ministros absolutionis. illicite, & non omnibus & singulis Christi fidelibus fuisse dictum, & uacuum legatum, & ex hoc loco colligunt Valer. Reginald. lib. 1. c. 1. Agid. de Coninck de Sacram. tom. 2. dist. 8. p. 1. princip. Molfes. d. 1. c. 14. n. 19. Fagundes de præcept. 2. lib. 7. c. 1. n. 1. Barthol. à S. Paulo tom. 3. tract. de Pœnitentia lib. 6. q. 28. cum segg.
17. **CANON XI.]** Vide Franc. Leon in thesauro fori Eccles. p. 2. s. n. 49. Coriolan. de casib. referu. p. 1. sect. 1. art. 1. num. 6. Molfes. in summa Theologia moralis tract. 7. cap. 17. num. 17. Fagundes in quinque Ecclesia præcepta p. 2. lib. 8. cap. 1. n. 4. Metipsum de officio & potestate Episcop. p. 3. allegat. 50. num. 184. post princip. Et verba canon. quia externam potestatem, id est, quoad forum exterius, intelligunt Henriquez

Henzique in *summ. lib. 6. cap. 14. in princ.* Paul. Comit. *reipens. moral. lib. 1. p. 25. n. 10.* Barthol. à S. Fausto *tom. 3. in trall. de Pœnis. lib. 8. p. 3.*

17. *μ* CANON XII. ] Vide Valer. Reginald. in *praxi fore pœnis. lib. 7. n. 2. & 3.* Fernandez in *examine Theolog. moral. p. 3. cap. 6. §. 7. n. 2.* Ioan. de Lugo de *Sacram. in trall. de pœnis. diff. 8. sect. 1. v. 45.*

18. *μ* CANON XIII. ] Vide Card. Bellarm. *lib. 4. de pœnis. cap. 3. cum seqq.* Suarez. *tom. 4. de pœnis. diff. 37. sect. 1.* Valent. *tom. 4. diff. 7. quæst. 14. punct. 2.* Marcel. Megal. *p. 1. in fin. Confess. lib. 6. cap. 1. num. 2.* Sayr. de *Sacram. in genere. lib. 3. cap. 2. quæst. 9. art. 3. vers. quæ supposito.* Bonacina de *Sacram. diff. 5. quæst. 5. sect. 3.*

*punct. 2. num. 8. cum seqq.* Molset. in *summ. Theologia moralis. trall. 7. cap. 15. num. 30.* Fagundes in *quinque Ecclesie præcepta. præcept. 2. lib. 9. cap. 1. num. 1.* Ioan. de Lugo *de trall. de Pœniten. diff. 24. sect. 1. num. 8. & 34.*

*μ* CANON XIX. ] Vide Nauart. in *man. 2. 16. n. 20. cum seqq.* & in *cap. contrarium. de Pœnis. diff. 5. num. 18.* Agid. de *Coninck de Sacram. tom. 2. diff. 10. num. 62.* Molset. in *summ. Theologia moralis. trall. 7. cap. 25. num. 30.* Torreblanca de *iure spual. lib. 14. c. 8. num. 7.*

*μ* CANON XV. ] Vide molset. in *summ. Theologia moralis. trall. 7. cap. 26. num. 56.*

## De Sacramento Extremæ vñctionis.

1. *Extrema vñctio est verè & propriè Sacramentum à Christo institutum, & à B. Iacobo promulgatum.*
2. *Extrema vñctio confert gratiam, & remittit peccata, ac alienas infirmitates.*

3. *Ministri Extremæ vñctionis sunt Sacerdotes ab Episcopo ordinati.*

### μ CANON I.

**S**I quis dixerit, Extremam vñctionem non esse verè, & propriè Sacramentum à Christo Domino nostro institutum, & à beato Iacobo Apostolo promulgatum, sed ritum tantum acceptum à Patribus, aut figmentum humanum, anathema sit.

### μ CANON II.

Si quis dixerit, sacram infirmorum vñctionem non conferre gratiam, nec remittere peccata, nec alleviare infirmos: sed iam cessasse, quasi olim tantum fuerit gratia corationum, anathema sit.

### μ CANON III.

Si quis dixerit, Extremæ vñctionis ritum, & vsum, quem obsequat sancta Romana Ecclesia, repugnare sententiæ beati Iacobi Apostoli ideoque eum, mutandum, posseque à Christianis abique peccato contemni, anathema sit.

*4* Suprà de hoc Sacramento in princ. & cap. 1. *5* Mac. 6. Iacob. 1. *6* Suprà c. 2. de hoc Sacramento. *7* Suprà c. 12. Conc. Cabil. c. 18. Iacob. 5.

1. *μ* CANON I. ] Vide Maldonat. *tom. 2. contravers. in de Extrema vñctione. p. 1.* Vasquez in *3. p. tom. 2. diff. 135. n. 4.* Emman. de Valle de *incantat. & ensalmis. sect. 2. cap. 11. n. 8.* Molset. in *summa Theologia moralis. trall. 4. cap. 3. num. 21.* Hurrado de *Sacram. diff. 3. 4. de Sacramento in genere. difficult. 2. vers. am iam in trall. de Extrem. vñct. diff. 1. & plures alios Doctores citatos ad cap. 1.*
1. *μ* CANON II. ] Vide Magist. in *5. diff. 12. 23.* Iodoc. Cocc. in *thesauro Catholico. lib. 7. art. 6.* Sayr. de

*Sacramentis in genere. lib. 5. cap. 1. quæst. unic. art. 2. vers. de Sacramento Extremæ vñctionis.* Petr. de Ledesma in *summa. p. 1. de Sacramento. vbi de Sacram. Extremæ vñct. cap. 1. conclus. 1.* Emman. de Valle de *incantat. & ensalmis. sect. 2. c. 11. n. 16.* Molset. in *sum. Theologia moralis. trall. 1. cap. 8. n. 40.*

*μ* CANON III. ] Vide Valer. Reginald. in *praxi fore pœniten. lib. 28. num. 60.* Molset. in *summa Theologia moralis. trall. 4. cap. 3. n. 61.* & plures Doctores relatos cap. 3.

## DE REFORMATIONE.

*Si prohibiti ascendere ad Ordines, ascendant; si suspensi, aut interdicti à proprio Prælato malè se gesserint, paniantur.*

### C A P V T I.

1. *Locum habet hoc cap. etiam in clericis secularibus.*
1. *Habet locum in suspensibus, & prohibitis omnibus tam temporariis quam perpetuis.*

3. *Suspensus à ministerio Altaris, vel interdictus ad promouendum contra voluntatem sui Ordinarii, non potest promoueri, neque habilitari.*



**V**M honestius, ac tutius sit subiectis, debitam Præpositis obedientiam impendendo, in inferiori ministerio deservire, quàm cum Præpositorum scandalorum graduum altiorum appetere dignitatem ei, cui ascensus ad sacros Ordines à suo Prælato, ex quacumque causa, etiam ob occultum crimen quomodolibet, etiam extraiudicialiter, fuerit interdictus, aut qui à suis Ordinibus, seu gradibus, vel dignitatibus Ecclesiasticis fuerit suspensus, nulla contra ipsius Prælati voluntatem concessa licentia de se promoueri faciendum, aut ad priores Ordines, gradus, & dignitates, siue honores, restitutio suffragetur.

*Barbof. Collect. in Concil. Trid.*

1. **P**er hoc cap. correctum esse cap. exterrere, & ampliatum cap. ad aures, de temporib. ordinis. ita ut comprehendat quoque clericos seculares, etiam dignitates, vel beneficia, quibus annexus sit Ordo, obdientes tam quoad facultatem prohibendi ascensum ad Ordines, quam etiam suspendendi, ipsique potestatem appellandi adeptam fuisse referunt de eisdem additio ad Navarr. *consil. 42. in noui sub tit. de temporib. ordinis. Sayr. in floribus decif. sub eodem tit. decif. 63. Aloy. Ricc. in praxi rerum fori Eccles. decif. 564. in 1. edit. aliis *resol. 496. num. 7. in 2. edit. alterius pariter resolutum auctoritatem ad Ordinem recipiendum, & prohibitum ex hoc decreto non incidere in poenam cap. licet canon. de elect. lib. 6. iuxta cap. commissi ad cod. tit. & lib. atque etiam quod si adinitur appellatio non tamen recurrit.**

Habere locum in suspensionibus, & prohibitionibus tam temporaliis, quam perpetuis & temporalem prohibitionem, & suspensionem dici etiam ubi ex delicto occulto extrajudicialiter procedit Episcopus ad suum beneplacitum prohibendi, & suspendendi, tenet Aldan. in *compendio canonicarum resolut. lib. 3. tit. 4. n. 10. ubi attestatur sic fuisse decifum in multis 3. Febr. 1591.*

Suspensum à ministerio Altaris, vel interdictum à se promouendum contra voluntatem sui Ordinarii, non posse promoueri, neque habilitati, dicit decifum Aldan. *etate loc.*

Prelatis Regularibus competere facultatem attributam Episcopis hoc decreto, resolutum Aldan. *d. 11. 4. num. 15. ubi refert sic resolutum 3. Aprilis 1621.*

**Nemo Episcoporum, qui Titulares vocantur, alterius subd. am, etiam pretextu familiaritatis, ordinare præsumas.**

## CAPVT II.

1. Episcopus titularis vigore cuiusvisque privilegii nullum etiam pretextu familiaritatis ordinare valet, & si scire faciat, est suspensus per annum ab exercitio Pontificalium.
2. Episcopus titularis suffraganeus, cui annua pensio 200. aureorum super fructibus Episcopatus, cuius est suffraganeus, reservata sua, illam accipere debet, quammox inferniat.
3. Pontificalia exercere non potest in loco exempto Episcopus accersitus ab illius Superiore, nisi de lu-

centia Episcopi loci, inter cuius fines locus huiusmodi exemptus fuerit constitutus.

4. Episcopus titularis non potest familiarem suum irrationalem ordinare.
5. Episcopus ordinari sibi non subditum absque sui proprii Prelati expresso consensu, aut litteris dimissis ab exercitio Pontificalium per annum est suspensus.
6. Ordinari ab Episcopis titularibus sine consensu Episcopi ipsa iure est suspensus.

**E**T, quoniam nonnulli Episcopi ad Ecclesiarum quæ in partibus infidelium consistunt, clerico carentes, & populo Christiano, cum ferè vagabundi sint, & per manentem sedem non habeant, non quæ Iesu Christi, \* sed alienas oves, inficior proprio Pastore, quærentes dum per hanc sanctam Synodum se Pontificalia officia in alterius diocesi, nisi de loci Ordinarii expressa licentia, & in personas eidem Ordinario subiectas tantum, exercere prohibitos vident, in legis fraudem, & contemptum, quasi Episcopalem cathedram in loco nullius diocesis sui temeritate eligunt, & quoscumque ad se venientes, etiam si suorum Episcoporum, seu Prælatorum litteras commendatitias non habeant, clericali charactere insignire, & ad sacros etiam Presbyteratus Ordines promovere præsumunt: quo plerumque fit, ut minus idonei, & rudes ac ignari, & qui à suo Episcopo tantum inhabiles & indigni reiecti fuerunt, ordinati nec diuina officia peragere, nec Ecclesiastica Sacramenta rectè valeant ministrare: Nemo Episcoporum, qui Titulares vocantur, & etiam si in loco nullius diocesis, etiam exempto, aut aliquo monasterio cuiusvis Ordinis resederint, aut moram traxerint, vigore cuiusvis privilegii sibi de promouendo quoscumque ad se venientes pro tempore concessit, alterius subditum, & etiam pretextu familiaritatis continuè commendatitias suæ, & absque sui proprii Prelati expresso consensu, aut litteris dimissis ad aliquos sacros, aut minores Ordines, vel primam Tonsuram promovere, seu ordinare valeat: contrafaciens & ab exercitio Pontificalium per annum, nisi aliter verò promoti ab executione Ordinum sic suscepturum, donec suo Prelato visum fuerit, ipso iure sint suspensi.

1. **V**ide Navarr. *consil. 10. n. de tempor. ord.* Henric. in *sum. lib. 14. c. 17. 53. in fine lib. 14. Franc. Leon. in thesaur. fori Eccles. p. 3. cap. 8. n. 16. & p. 1. c. 4. n. 34. Sbroz. de officio Vicarij lib. 1. q. 7. n. 6. Azot. *instit. mor. p. 2. l. 3. c. 48. q. 6. Galet. in margarita casuum conscient. verb. Episcopi pag. 100. col. 1. Pissel. in praxi Episcop. p. 1. cap. 1. n. 13. in fine. Aloy. Ricc. in praxi rerum fori Eccles. *resol. 495. in notab. de materia Episc. n. 1. in 2. edit. Vigol. de officio Episcopi. c. 26. 5. 4. vers. excipitur. Bonacina de Sacram. disp. 8. q. 1. n. 1. punct. 4. prop. 1. n. 19. Narbona. l. 35. gloss. 1. n. 32. tit. 3. lib. 1. noua recop. Hieron. Veneto in *examine Episcop. lib. 1. c. 12. n. 12.****

Alced. in *praxi Episcop. p. 2. c. 1. de ordin. n. 40. Campan. in *diuers. iur. Canon. rubr. 6. c. 5. Mollesan *summa. Theolog. moralis tract. 2. c. 2. num. 15. prop. 1. n. Thom. Valasc. *com. 1. alleg. iuris allegat. c. 1. num. 3. Hartado de Sacramentis *tom. 3. tract. de Ordine, diffinit. 17. in fine. Metipium de officio & potestate Episcopi, *part. 2. allegat. 6. a princip. Nouat. in *suppl. Canon. concil. 106. c. 107. Et de his Episcopis titularibus vide quoque scripti in eodem tract. p. 1. tit. 2. cap. 6. num. 15. cum sic q. 9.*******

**Episcopus titularis** [Episcopus titularis suffraganeus alterius Episcopi deputatus, cui annua pensio

a Inf. c. 2. suprà lib. 6. c. 5.

b Scilicet. c. 6. 5. & scilicet. 13. c. 8. Conc. Nic. c. 17. C6a. Aurel. 9. c. 1. C6c. Magunt. c. 14. c. 1. c. 1. 1. q. 1. 9. q. 2. per totam c. 1. cum seq. de temp. in 6. & infra scilicet. 13. de reformat. c. 1. 3. & 10.

penſio 100.aureorum ſuper fructibus Episcopatus, cuius eſt ſuſtaganeus, reſerua ſuit. illam accipere debet, quatenus inferuiat, alijs assignanda eſt ſuccelloribus inferuientibus, ita Aldan. in compend. Canon. reſol. lib. 1. tit. 4. vñm. 3. vbi reſert ita deſiſum ſub die 17. Iulij 1592.

3. *Etiamſi in loco nullius dioceſis, &c.* [ In loco exempto intra fines certæ dioceſeos exiſtenti non poſſe Episcopum dioceſanum etiam à ſuperiore loci exempti Ordinari accerſitum Pontificalia exercere, niſi de licentia Episcopoli loci, intra cuius fines locus huiusmodi exemptus fuerit conſtitutus, reſert reſolutum Aldan. citato loco.

4. *Etiam prætextu familiaritatis, &c.* [ Episcopus Titularis familiaritatis ratione neminem ordinare poteſt, vide Salzed. ad Bernard. in præſul. cap. 16. lit. C. in gloſſ. ſine lignia ſui præſul. verſ. ſeruius caſus eſt, Pialec. citato loco. Aloy. Ricc. in collect. deciſ. p. 3. collect. 596. & in præxi rerum fori Eccl. reſol. 266. n. 2. verſ. ſimila 2. in 2. adu. Campanian. diuerſ. ſuris Canon. rub. 9. cap. 9. n. 6. Nouat. in ſing. canon. cancl. 103. n. 7. Alzed. d. n. 40. Metipſum de offic. & poteſt. Episcop. p. 2. alleg. 5. n. 17. Narbona. 35. gloſſ. 1. n. 3. tit. 3. lib. 1. Recop. Cardol. in præxi iudic. verſ. Sacramentum Ordinis. n. 16. Marcel. Vulpe in præxi fori Eccl. c. 7. n. 18. in fine. Marchin. de Sacram. Ordinis tract. 1. p. 5. c. 9. n. 16. Torreblanca de iure ſpūal. lib. 2. c. 13. n. 14.

Abſque ſui proprij Prælati, &c.] Vel Vicarij eius, aut Officialis, vt reſert deciſum Sbroz in addis. ad ſuum tract. de offic. Vicarij lib. 2. q. 21. Præſumptum probati licentiam à proprio Episcopo in fauorem Clerici, qui ab alio Ordines alloquitur eſt, eo ipſo quòd non inſinuat eum, vt per Stephan. Gratian. diſcept. forenſ. cap. 210. n. 52. Narbona l. 10. gloſſ. 3. n. 2. tit. 6. lib. 1. Recopulat.

1. *Exprefſo conſenſu.* Ergo non ſufficit tacitus, Narbona l. 19. gloſſ. 2. n. 2. tit. 4. lib. 1. Recop. D. Felician. de Vega in reſol. c. ſigacit. gloſſ. 2. n. 3. de ſue. comper.

2. *Ab exercitio Pontificalium per annum, &c.* [ Vide Salzed. d. verſ. ſeruius caſus eſt, Tolet. in inſtruit. Sacerdot. lib. 1. c. 89. verſ. ſerui. Henricq. d. ſum. lib. 13. de excommunication. c. 38. verſ. ſecunde Episcopus, Thom. Valaſc. alleg. in 1. alleg. 45. n. 18. Bonacin. de cenſur. diſp. 3. q. 6. p. 10. l. 3. n. 21. Campan. in diuerſ. ſuris Canon. rub. 9. cap. 5. quos reſert Ego ipſe d. alleg. 6. n. 4. vbi numerus ſeq. habentur quo Pontificalium nomine videntur.

3. *Taliter verè promoti, &c.* [ Ordinatus ab Episcopo titulari ſine conſenſu proprij Episcopoli ipſo iure ſuſpenſos eſſe donec à ſuo Prælato aliud viſum ſit, tenent Salzed. ad Bernard. c. 26. n. verſ. ſine licentia ſui Præſul. verſ. ſeruius caſus eſt. Henricq. in ſum. lib. 13. c. 38. verſ. ſecunde Episcopus, quos reſert & ſequitur Thom. Valaſc. eom. 1. alleg. 45. n. 18.

Episcopus ſuos Clericos ab alio malè promotos non ante admitas ad Officia celebranda, quàm eos ſuo præuo examine dignos indicauerit.

### C A P V T I I I.

1. *Procedit hoc decretum quando propter abſentiam, vel aliud legitimum impedimentum examen ab Ordinario fieri nequit.*

2. *Examinari, & probari ad ſacros Ordines à prædeceſſoribus Episcopi aſſiſprehenduntur ſub hoc decreto, niſi noua cauſa poſt promotionem ſuperueniat.*

3. *Episcopus non poteſt examinare promotos à ſuo antecceſſore, niſi poſt promotionem aliqua noua cauſa ſuperueniat.*

4. *Episcopus ille, cui examinatus, & approbatus ordinatus dimittitur, an poſſit iterum examinari dimiſſum.*

**E**piscopus quocumque • ſuos Clericos, præſertim in ſacris conſtitutos, abſque ſuo præcedenti examine, & commendatorijs literis, quacumque auctoritate promotos, quos tamen ad diuina officia celebranda, Eccleſiaſtica Sacramenta miniſtranda minus idoneos, & capaces reperire, à ſuſceptorum Ordinum exercitio ad tempus, de quo ei videbitur, ſuſpendere, & illis, ne in altari, aut aliquo Ordine miniſtrent, interdiciſe poſſit.

1. *Ven inſrâ ſeſſ. 13. de reformat. cap. 3. Concilium Episcopis interdixit ne ſubditos ſuos aliter quàm probatos, & examinatos ad alium Episcopum ordinandos dimittat, ideo hoc decretum procedere quando propter abſentiam, vel aliud legitimum impedimentum exa men ab Ordinario fieri nequit, aſſertat Salzed. ad Bernard. in præſul. cap. 21. lit. B. verſ. nec tamen ſententia, aduertens quòd ſemper Ordinibus initiandus morum integritate, & vitæ probitate Ordinarij teſtimonio laudandus, & cõmendandus eſt, & quòd ſi aliter ab Episcopo fuerit ordinatus, ordinans à collatione Ordinum per annum, & ordinatus à ſuſceptorum Ordinum executione quandiu proprio Ordinario videbitur expedire, ſit ſuſpenſus, inſrâ ſeſſ. 23. de reformat. cap. 8.*

2. *Examinatos, & probatos ad ſacros Ordines à prædeceſſoribus Episcopi non comprehendit ſub hoc decreto, niſi noua cauſa poſt promotionem ſuperueniat, reſert deciſum Gonzal. ad regul. 3. Cancel. gloſſ. 4. vñm. 85.*

3. *Episcopus oon poſſe examinare promotos à ſuo antecceſſore, niſi poſt promotionem aliqua noua cauſa ſuperueniat, reſert deciſum Gonzal. ad regul. 3. Cancel. gloſſ. 4. vñm. 85.*

cauſa ſuperuenit, quòd ſi idem Episcopus aliquos minus idoneos iudicauerit, eos ſuſpendere debere teſtatur reſolutum Armenar. in abſol. ad recipi. legum Navarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis. num. 69. Aloy. Ricc. in præxi rerum fori Eccl. deciſ. 390. in 1. edit. alias reſol. 329. in fine in 2. adu. Gonzal. d. gloſſ. 4. n. 8. vbi num. 101. ait, quòd quando agitur de adminiſtratione Sacramentorum, vel cura animarum exercenda, tunc Presbyter curam animarum exercens, vel Sacramenta miniſtrans, ſeu exercet. vel adminiſtrare iotendens, poteſt examinari ab Episcopo ſucceſſore, licet ab antecceſſore fuerit approbatus, & ſi minus idoneus repertus fuerit, excludi debet, ſi Reſtor non ſit, & perpetuum titulum non habeat, ſi verò à titulum habuerit, poteſt ſuſpendi, & coadiutor bene meritis illius expenſis apponi.

Vtrum autem poſſit præſul ille, cui examinatus, & approbatus ordinatus dimittitur, iterum examinare dimiſſum? vide Campan. in diuerſ. ſuris Canon. rub. 9. cap. 3. num. 31. verſ. ſed ne, Pialec. in præxi iudic. p. 1. c. 1. n. 12. pag. 29. quos reſert de offic. & poteſtate Episcop. p. 2. alleg. 7. num. 22.

K 3 Nullus

*Nallus Clericus est exemptus à correctione Episcopi residentis etiam extra visitationem agentis tanquam sit deputatus à Sede Apostolica.*

## CAPVT IV.

1. *Episcopus non potest ex hoc cap. etiam extra visitationem corrigere, & punire clericos seculares*

*exemptos ab Episcopo, & alteri inferiori ordinario seculari intra diocesim existentes subiectos.*

a. Supr. c. 1.  
& sess. 8. de  
reloc. c. 9.  
c. irregula-  
bilis in prin-  
de off. ord.

b. Supr. sess.  
6 c. 4. de re-  
form. & in-  
fra sess. 24.  
de reform.  
c. 5.

**O**mnes \* Ecclesiarum Prælati, qui ad corrigendum subditorum excessus diligenter intendere debent, & à quibus nullus Clericus per huius sanctæ Synodi statuta, cuiusvis privilegij pretextu, tutus censetur, quo minus iuxta canonicas sanctiones visitari, puniri, & corrigi possit, si in Ecclesiis suis resederint, quoscumque seculares Clericos, qualitercumque exemptos, qui aliis suæ iurisdictioni subessent, de eorum excessibus, criminibus & delictis, quoties & quando opus fuerit, etiam extra visitationem tanquam ad hoc Apostolicæ Sedis delegati corrigendi, & castigandi <sup>b</sup> facultatem habeant: quibuscumque exemptionibus, declarationibus, consuetudinibus, sententiis, iuramentis, concordis, quæ tantum suos obligent auctores ipsis Clericis, ac eorum consanguineis capellanis, familiaribus, procuratoribus, & aliis quibuslibet, ipsorum exemptorum contemplatione, & intuitu minimè suffragantibus.

**V**ide Franc. Leoninib. *sauro fori Eccl. p. 2. cap. 2. n. 63.* plures per me citatos de officio & potestate Episcopi, p. 3. allegat. 74. & *supra* sess. 7. de reformat. cap. 8.

2. *Episcopum non posse ex hoc cap. etiam extra visitationem corrigere, & punire clericos seculares exemptos ab Episcopo, & alteri inferiori Ordinario seculari intra diocesim existentes subiectos, de-*

*cisum refert Armentar. in addit. ad recopilat. legum Dianarra lib. 1. tit. 6. de visitat. l. 5. §. 2. n. 9. & Ego ipse d. trall. de officio & potest. Episcopi, p. 3. allegat. 74. n. 4. præp. fin. ubi etiam quoddam text. in præsentis non derogat consuetudini immemoriali, ex Seraphin. decis. 417. n. 7. nec corrigi Extraneus. cum Masibano 3. de hæres. inter communes, & c. Coned. ad Clementinum collect. 14. num. 9. cum seqq.*

*Conservatoria litteræ in quibus vim habeant?*

## CAPVT V.

1. *Doctores de materia huius cap. agentes.*

2. *Doctores de Conservatoriis, & litterarum conservatoriarn materia tractantes.*

3. *Conservatoria Regularibus concessa non fuerunt sublata ex decreto cap. 20. sess. 24.*

4. *Religiones non habentes Conservatores possunt illos eligere per communicationem privilegiorum cum aliis eos habentes.*

5. *Abbas Ordinis Olivetani potest eligi in Conservatorem, si Episcopus in Synodo eum deputaverit in-*

*dicem synodalem.*

6. *Milites Hærolymitanos non officio constitutio Gregorij XV. de Conservat.*

7. *Regulares etiam elapsi tempore præfixo in constit. Gregorij XV. de Conservat. illos iuxta eius formam eligere possunt.*

8. *Conservatores Regularium procedere an possint contra debitores ex causa civilis.*

9. *Conservator ut suspensus recensari potest.*

10. *Conservatoria aliqua non durant post quinque annos.*

a. Cap. 1. &  
c. 16. de off.  
dileg.

**I**nsuper, cum nonnulli, qui sub pretextu quoddam super bonis, & rebus, ac iuribus suis divitiarum eis iniuriarum, ac molestiarum inferantur, a ceteris iudicibus per litteras Conservatorias deputari obtinent, qui illos à molestiis, & iniuriis huiusmodi tueantur, ac defendant, & in possessione, seu quasi, bonorum, rerum, ac iurium suorum manu teneant, & conservent, nec super illis eos molestari permittant, eiusmodi litteras in plerisque contra concedendis mentem in reprobum sensum detorqueant: idcirco nemini omnino, cuiuscumque dignitatis & conditionis sit, etiam si Capitulum fuerit Conservatoriarum litterarum, cum quibuscumque clausulis, aut decretis, quotumcunque iudicem deputatione, quocumque etiam alio pretextu, aut colore concessæ, suffragentur ad hoc, ut coram suo Episcopo, siue alio superiore Ordinario, in criminalibus, & mixtis causis accusari, & convenire, ac contra eum inquiri, & procedi non possit: aut quo minus, si qua iura ei ex cessione competierint, super illis liberè valeat apud iudicem Ordinarium conveniri. *a* In civilibus etiam causis, si ipse actor extiterit, aliquem ei apud suos conservatores iudices in iudicium trahere minimè liceat. *β* Quod si iura causis, in quibus ipse reus fuerit, contigerit, ut electus ab eo Conservator ab actore suspectus esse dicatur: aut si qua inter ipsos iudices, Conservatorem, & Ordinarium, controversia super competentia iurisdictionis orta fuerit, nequaquam in causa procedatur, & donec per arbitros in forma iurii electos, super suspitione, aut iurisdictionis competentia fuerit iudicatum.

Familia



Familiaribus verò eius, qui huiusmodi litteris Conservatoris tueri se solent, nihil illa pro-  
sint, præterquam duobus duntaxat, si tamen illi Propriis eius sumptibus vixerint. Nemo  
etiam similium litterarum beneficio, & ultra quinquennium gaudere possit. Non liceat quo-  
que Conservatoribus iudicibus vllum habere tribunal erectum. *In causis verò mercedem,*  
aut miserabilium personarum, huius sanctæ Synodi super hoc decretum in suo robore  
permaneat. *¶ Vniuersitates autem generales, ac Collegia Doctorum, seu Scholasticorum, & regu-*  
laria loca, necnon hospitalia, actu hospitalitatem seruantia, ac Vniuersitates, Collegiorum,  
locorum, & hospitalium huiusmodi personæ in præsentî canone minimè comprehensæ, sed  
exemptæ omnino sint, & esse intelligantur.

1. **V**ide Salzed. ad Bernard. in præll. cap. 3. vers. nec  
possum Fr. Emman. quest. regal. tom. 1. quest. 65.  
Guttiet. præll. l. 3. q. 9. Farin. consil. 68. n. 20. Campan.  
in diuersis causis rub. 12. cap. 13. num. 24. cum segg.  
Alof. Ricc. in decis. form. Archiep. Neapol. decis. 258.  
part. 2. Franc. Leon. in thesaur. furi Eccles. p. 2. cap. 3.  
num. 101. cum segg. Modern. de supplicat. ad sanctiss.  
part. 2. l. 1. a. n. 7. Sanch. in consil. moral. tom. 2. lib. 6.  
c. 9. dub. 5. n. 11. & 12. metipsum de officio, & potest.  
Episcop. p. 3. alleg. 106 a. n. 17.

2. De Conservatoribus, & litterarum conservato-  
riarum materia, vide Doctores per text. ubi in cap. 1.  
de officio deleg. lib. 6. Syluest. in summa. verb. Conserva-  
tor. Azuc. Lud. tu. 8. lib. 1. nona recap. Mendos. de signa-  
tura gratia. p. 2. de Conservatoribus, Cædendo diuersorum  
in iur. argum. lib. 3. cap. 18. Molin. de iustit. trail. 5.  
disp. 29. Guttiet. d. quest. 9. Fr. Emman. d. quest. 65.  
Alof. Ricc. in collect. decis. part. 4. collect. 899. & d.  
decis. 158. Ioan. à Cruce de sum. relig. lib. 2. cap. 10.  
Fr. Ludouic. Miranda in man. Pralat. tom. 2. quest. 47.  
Portel. in dub. regular. verb. Conservatores, Hieron.  
Roderic. in compendio quest. regul. resolu. 33. Ceuall.  
contra communit. tom. 4. quest. 797. num. 792.  
cum segg. Campan. & Franc. Leon. in iur. loci; noui-  
ssimè Mendez à Castro in praxi Lusitana p. 2. l. 2.  
cap. 1. num. 23. cum segg. Tambur. de iure Abbatum  
tom. 3. disp. 17. Gabr. Pereira Lusit. decis. 118.  
num. 15. & 16. Alexandr. Mouet. in special. iur. d.  
de Conservatoribus. Et ultra constitutionem Cle-  
mentis VIII. incip. Sanctissimus, de anno 1592.  
emanauit alia Gregorij XV. incip. Sanctissimus, de  
anno 1621. quam reuli d. alleg. 106. num. 55. & post  
me Mallobr. de Synodo Episcop. cap. 3. post. dub. 8. in  
qua constitutione Gregorij XV. inter cetera statu-  
tum est, ut coram Conservatoribus Regularibus con-  
ueniri quidem, aut trahi debeant, sed alios conue-  
nire, aut retrahere non possunt, itavè memorati  
Conservatores in causis, in quibus Regulares, &  
alii auctores fuerint, nullam prorsus iurisdictionem  
habeant, sed in iis tantum, in quibus res extiterint,  
quibus verdis minimè sublatam fuisse facultatem,  
quam habent Conservatores defendendi Regular-  
es à manifestis iniuriis, ac violentiis, dummodo  
obseruent formam præscriptam constitutionibus  
Innocentij IV. & Bonifacij VIII. relatis in cap. 1.  
& fin. de officio deleg. lib. 6. refero decisum Ego ipse  
d. alleg. 105. in fine, secundum Lugdunens. impet. f.

3. Conservatoribus Regularibus concessas, quas  
Concil. in præsentî salvas esse voluit, non fuisse  
sublatas ex decreto cap. 10. segg. 24. tenet Aldan. in  
compendio canon. resolu. lib. 4. tit. 8. n. 10. ubi refert sic  
decisum fuisse sub die 18. Januarij. 1594.

Conservatorum Regularium privilegia cum ex  
dispositione Pij V. extendantur ad tres diastas, & sic  
posset eorum iurisdictione extendi ad plures Episco-  
patus, & ex dispositione Gregorij XIII. tenen-  
tur dicti Conservatores, & Regulares notificare  
huiusmodi electionem, & deputationem Conser-  
uatorum Ordinario loci, debet illa fieri non solum

Ordinario Prædicti loci, sed etiam omnibus Ordi-  
nariis, ad quorum dioceses se extendit eorum fa-  
cultas, seu iurisdictione, ita Aldan. d. n. 8. v. 11. ubi  
attestatur sic fuisse resolutum sub die 11. Iulij. 1620.

Religiones Conservatores non habentes, illos  
eligere possunt per communicationem privilegio-  
rum cum aliis eos habentibus, sitante dispositione cap.  
fin. de officio deleg. lib. 6. ubi habentur ea verba quod  
pleramque à Sede Apost. Conservatores conce-  
duntur; ergo cum de facili concedantur Conser-  
vatores, veniunt sub excommunicatione privile-  
giorum. Ita Aldan. ubi in p. ubi ait sic decisum sub  
die 12. Septembris 1610.

Abbas Ordinis Olivetani potest eligi in Con-  
servatore, si Episcopus in Synodo eum deputa-  
verit iudicem synodalem. Ita Sel. in select. canon.  
cap. 12. num. 4. ubi tenet ita fuisse resolutum sub die  
2. Martij. 16. Vtrum autem Abbates, Priores,  
& ceteri Prælati Regulares hodie in Iudices Con-  
servatores eligi possint; vide novissimè Tambur.  
de iure Abbatum tom. 3. disp. 1. n. 7. q. 4.

Milites Hierosolymitanos non afficit dicta con-  
stitutio. Gregor. X. Vani quoad Conservatores, & non  
quoad iudices ordinatos habentes ordinariam iur-  
isdictionem intra limites suorum Prioratuum,  
Selectis loco, ubi testatur ita resolutum in Me-  
morata 6. Februarij 1627.

Regularis, qui in tempore sibi in dicta consti-  
tutione Gregorij XV. præfixo, Conservatores eli-  
gere non curaverunt, dicto tempore clasplo quan-  
docunque eis libuerit, Conservatores iuxta for-  
mam dictæ constitutionis eligere possunt, Sel. d.  
cap. 12. num. 7. v. 6. cit. sic resolutum sub die 18. Se-  
ptembris 1627.

a. In civilibus etiam causis, &c.] Vide Fr. Emman.  
d. quest. 65. art. 2. Ioan. à Cruce d. c. 10. dub. 6. concl. 2.  
Ceuall. d. q. 1. segg. 797. n. 792. cum segg. Fr. Ludouic. Mi-  
randa d. q. 47. art. 7. concl. 5. & 6. Portel. in dubis Re-  
gularibus verb. conservatores n. 7. Hieron. Roderic. de re-  
sol. 33. v. 12. & n. 26. Franc. Leon. d. c. 3. n. 101. Guttiet.  
præll. lib. 3. q. 9. a. n. 8. & lib. 4. q. 6. per totam. Cæd. d.  
c. 18. num. 3. Campan. d. cap. 13. n. 20. metipsum d.  
alleg. 106. num. 40. Mendez à Castro d. part. 2. lib. 2.  
c. 3. n. 30. in fine.

b. Quod si in his causis, &c.] Conservatorem ut  
suspectum recusatū pisse per hoc decretum, tenet  
Ceuall. d. d. 4. q. 897. n. 779. cum segg. quem refero  
d. alleg. 106. num. 35. Campan. d. cap. 13. n. 25. in fine,  
contra Azorium per eum citatum.

c. Donec per arbitros in forma iuris electi, &c.]  
Loqui de conservatoribus electis à partibus ad  
vnam, vel alteram causam non habentibus, nec  
valentibus habere Tribunal erectum, dicit An-  
guian. in trail. de legibus lib. 3. c. 10. num. 4. De  
practica procedendi ad eligendos huiusmodi arbit-  
ros, ubi contentio fuerit inter Conservatorem &  
Ordinarium, vide Ceuall. contra communit. tom. 4. q. 897. num. 741. cum segg. & n. 775. Mendez  
à Castro in praxi Lusitana p. 2. lib. 2. c. 3. num. 28. ubi  
addit

addit eo casu, quo vnus ex illis noluerit arbitros eligere, recurrit posse ad Regem vt arbitros assumat tanquam protectorem Concilij Tridentini, quod non approbo.

10. *¶ Pura quinquennium.* ] Transacto quinquennio non durat littera consuetudinaria, vt per Fule. quem citat Ceval. d. 4. § 77. n. 789. Fr. Emman. d. 4. 65. art. 9. Azot. in sit. moral. p. 2. lib. 5. c. 34. § 14. Campan. d. c. 13. n. 15. vers. *quoniam si nullo*, Fr. Ludovic. Miranda

d. 4. 47. art. 6. vbi quoddam in Ordinibus, & Religiosis Consuetudinum officium non est temporale, & metipsum d. alleg. 106. n. 50. & § 1. Hieron. Rodet. d. resol. 33. n. 8.

¶ In causis verò de mercedum, &c. ] Vide suprà sess. 7. de reform. cap. 13.

¶ Vniuersitates autem, &c. ] Vniuersitatum Conservatores minime sub hoc decreto comprehenduntur, Anguian. d. lib. 3. controuers. § 33. n. 5. & 6.

### De Honestate in vestibus à Clericis seruanda.

#### C A P V T V I.

1. Clericorum proprius habitus illiusque honestas.
2. Habitus non facit monachum.
3. Habitus clericalem honestum non deserunt quas panas incurrit de iure Concilij.
4. Et quid attenta consuetudine Sixti V.
5. Habitus clericalem non tenentur deferre clerici qui habent fructus iam pensionem non excedentes valore annuum 60. duc.
6. Inferiuntur Palatio Apost. in inferiuntur ministris si habuerint pensionem, non tenentur in habitu, & tonsura incidere.
7. Vestes duae non longa non requiruntur in clericis.

8. Clement. quoniam de vita, & bon. cler. non habet locum in clericis qui semel habitum dimisit.
9. Clericus non valens ratione paupertatis habitum proprio Ordini congruentem gestare, excusatur.
10. Tonsuram propter infirmitatem non deserunt clerici nullam panam incurrit.
11. Clericus, qui propter aliquod verisimile periculum transformari cogeretur, in nullam panam incidit.
12. Habitus dimittens clericus domi suae, & in oculis excusatur.
13. Vestes breuiiores habens clericus ex necessitate itineris excusatur.

a Matheo. c. 3.

b Cap. per rectum, & c. ex p. 80. de reg. c. 20. vit. 4. diff.

c Lib. 1. Cle. de vita & honest. Cle. c. 1.

**Q**uia verò, *¶ a* *est habitus non facit monachum*, oportet tamen Clericos vestes proprio congruentes Ordini semper deferre, vt per decentiam habitus extrinseci morum honestatem extrinsecam ostendant: tanta autem hodie aliquorum inoleuit temeritas, religionisque contempnus, vt, propriam dignitatem, & honorem clericalem parui pendentes, *b* vestes etiam deferant publicè laicales, pedes in diuinis, alterum in carnalibus. Propterea omnes Ecclesiasticae personae, quantumcunque exemptae, quae aut in sacris fuerint, aut dignitates, personarum officia, aut beneficia qualiacumque Ecclesiastica obtinuerint, si, postquam ab Episcopo suo etiam per edictum publicum, moniti fuerint, honestum habitum clericalem, illorum Ordini, & dignitati congruentem, & iuxta ipsius Episcopi ordinationem, & mandatum non detulerint, *¶ per suspensionem ab Ordinibus*, ac officio, & beneficio ac fructibus, redditibus, & prouentibus ipsorum beneficiorum, necnon si semel correpti denuo in hoc deliquerint, etiam per prescriptionem officiorum, & beneficiorum huiusmodi coerceri possint & debeant, secundum Constitutionem Clementis Quinti, in Concilio Viennensi editam *c* quae incipit, Quoniam, innouando, & ampliando.

1. **V**ide nouissimè Stephan. Weyms ad constitutiones 24. antiquae iure desumptas, & per Concil. Trident. innouatas, consue. 8. pag. 65. cum seqq. vbi innouatur Clem. quoniam, de vita, & bonis cler. per decretum Concilij in praesentia. Multa circa decernendum proprium clericorum habitum Ordini & dignitati congruentem, illiusque honestatem, tradunt Cou. praef. cap. 3. n. 7. vers. 4. Roland. consue. 1. lib. 1. Salzed. ad Bernard. in praef. c. 78. secundum nouissimam impress. Decian. praef. crimin. tom. 1. lib. 4. cap. 9. num. 96. cum seqq. Molcan. de maiest. simul. Eccles. lib. 1. part. 2. c. 2. vers. de habitu autem. Viuald. in candel. auro part. 3. ad fin. in explicat. Bulla Sixti V. de habitu, & tonsura n. 9. vers. tertio asserit, Rondina in premissis recepti. sem. tom. 1. tit. 17. num. 15. Scacc. in traif. de iudic. part. 1. cap. 11. n. 84. & 87. Camill. Borrell. in add. ad Bellug. in speculo Principum rub. 11. §. videamus littera B, & in summ. omnium decisum. 2. tit. 11. de vita & bonis cler. n. 39. cum seqq. Zetol. in praxi Episcop. part. 1. verb. clericus §. 24. Pfalce. in simul. praxi part. 1. c. 3. num. 14. Valer. Reginald. in praxi fori penult. lib. 30. traif. 3. n. 14. & 15. Fr. Paulin. Berti Lucen. in praxi crimin. regular. tit. 4. cap. 33. num. 10. cum seqq. Cered. praef. & ca-

noie. q. 1. lib. 1. quest. 4. num. 30. Bellet. disquisit. clerical. p. 1. tit. de disciplina clericali §. 26. n. 11. Viuian. in praxi iuris patron. part. 3. lib. 15. cap. 4. n. 9. Guid. Pancitol. in thesuro var. lectum. lib. 1. cap. 11. Farin. in praxi crimin. part. 1. quest. 8. n. 69. Sanchez. de matrim. lib. 7. disquis. 46. n. 5. Thom. Valasc. tom. 1. allegat. iuris, allegat. 11. Carol. de Grassis de aestibus clerical. in praef. lib. 4. tit. 1. Nicol. Garc. de benef. p. 7. cap. 1. n. 11. Nouat. in singul. Canon. concil. 17. Suaz. da Paz in praef. tom. 12. praef. 1. num. 7. Riccioli de iure personarum extra genus Ecclesiasticum lib. 7. cap. 6. n. 1. Sanchez. in opuscul. moral. lib. 7. cap. 1. dub. 49. n. 2. nouissimè R. P. D. Sperell amicus nostris, decis. 17. n. 44. & decis. 66. n. 8. metipsum de officio, & potestate Episcopi p. 2. alleg. 9.

*¶ Est habitus non facit Monachum.* ] Concordat c. parreclum, de Regular. vbi gloss. verbum faciat, cap. consue. quo cleric. vel vniu. Card. Tufchus praef. concilij tom. 4. lit. H. concil. 12. n. 2. Campan. in diuers. iuris canon. rub. 12. c. 4. n. 5. Bellet. disquisit. clerical. p. 1. tit. de disciplina clericali §. 15. n. 10. Fr. Barthol. de Vecchis in praxi admittendi ad Religiosum statum nominat. disquis. 11. dub. 10. sub n. 2. quos refero in traif. Axiomatum in usufreq. axiom. 109. n. 1.

¶ Per ſuſpenſionem ab Ordinibus, &c. ] Decernit S. S. nodus in preſenti, quod ſi poſtquam ab Epilcopo ſuo etiam per edictum publico moniti fuerint hoc eſtum habitum clericalem illorum Ordini & dignitati congruentem, & iuxta ipſius Epilcopi ordinatioem, & mandatum non deſerant, per ſuſpenſionem ab Ordinibus, ac officio, & beneficio, ac fructibus redditibus, & proventibus ipſorum beneficiorum, necnon ſi ſemel correcti denovo in hoc delinquant, etiam per priuationem beneficiorum huiusmodi coerceri poſſint, & debeant.

¶ Poſtea vero contra huiusmodi non deſerentes habitum clericalem emanauit conſtitutio Sixti V. incip. Cum ſacra ſanctam, ſub dat. 3. Id. Ianuarij 1588. in Bullario nouo tom. 2. pag. 63. vbi Clericis, & Militibus, qui in hac vrbe preſentes in habitu clericali, ac conſura, ac Militibus in militari non incederent, mandatiſque ſuper his edictis ſub certo termino non obediſſent, præter alias penas contra eos inſtitutas ſine vlla alia monitione ipſo facto priuatos declaratur, quibuſconque dignitatibus, adminiſtrationibus, officiis, Canonicatibus, & Præbendis, ac beneficiis etiam ſimplicibus, & præſentimoniis per eorum quælibet in titulum, commendam, vel alias pro tempore obtinent, necnon penſionibus, & fructibus, ac prædiis, bonisque Eccleſiaſticis huiusmodi quocunque modis eis reſeruatis, vel reſeruandis, omnique iure ſibi in eis, vel ad ea quomodolibet competenti; huius conſtitutionis meminit Gonzal. ad reg. 8. c. anel. gloſſ. 15. n. 36. Sed hæc Conſtitutionem tunc diſponit cum pena priuationis ipſo iure beneficij, hoc reſpectu de parte non eſſe vlt receptam in Hiſpania aſſerit Nicol. Garc. de benef. part. 7. c. 1. n. 24. quem reſert nouiſſime Salgado de ſuppl. ad Sanctiſſ p. 1. cap. 2. num. 137. verſiſiem conſtitutionem.

¶ Deinde idem Sixtus V. per aliam ſuam conſtituit. incip. Paſſoralis, ſub dat. pridie Kalend. February inſiſſi dem anni 1588. declarat habitum clericalem non teneri deſerre clericos non recipientes penſionem, fructus, aut prædia, vel bona Eccleſiaſtica ſibi in vna, vel pluribus vicibus reſeruata, & conceſſa ſummam, ſeu valorem anoum 60. ducatorum auri de Camera inſimal non excedentes, ſeu excedentia.

¶ Et inſuper declarat non teneri in habitu, & conſura clericali incedere inſeruiens Palatio Apoſtolico in inferioribus miniſteris, vt ſunt paraphrenarij, credentarij, & ſimiles, qui penſiones, aut fructus, bonave Eccleſiaſtica loco penſionum vſque ad quæcumque ſummam & valorem percipiunt. Declarat etiam eos clericos, aut milites, quibus penſiones, aut fructus, bonave, aut prædia eccleſiaſtica ad quæcumque ſummam reſeruata, aut reſeruati conceſſa ſunt non aliter ad getendum militarem habitum teneri poſtquam penſiones, fructus, aut alia præſata cum effectu exigere, aut percipere cæperint, vel per eos ſtererit quodmouit

exigant, vel percipiant, harum conſtitutionum tenorem reſerunt. Quatant. in ſumme. Bullarij, verb. Habitus clericali, Pialec. in praxi Epilcop. part. 2. cap. 3. n. 23. pag. 129. & 130.

¶ Ex quibus non requiritur duas veſtes longas in clerico, ex Viuald. receptum dicit Nicol. Garc. de benef. part. 7. c. 1. n. 23. ſed ſufficere quoddam pallium petuatiat ad talia, & vna verò regat genua, reſoluunt Jacob. de Graſſ. in aut. decil. part. 1. lib. 3. cap. 3. num. 3. Viuald. in candel. aureis part. 3. ad ſinum explicat. Bulle Sixti V. de habitibus & conſura n. 9. verſiſque aſſertio, Petr. de Ledefina in ſumme. p. 2. rail. 7. cap. 2. propo. conclul. 14. circa ſin. Nouat. de nouo iure Pontific. concl. 117. n. 6. Diana. moral. reſol. p. 4. trail. 1. reſol. 91. & demum requiri veſtem ſuperiorem clericalem, quæ cooperiat interiorem quauis laicalem, ex Franch. & Scaccafieri Carol. de Graſſ. de eſſentialibus clerice. eſſenti 1. num. 1186.

¶ Diſpoſitionem Clem. quoniam, de vitiis, & honeſt. cleric. quam in nouat, & ampliat Concil. in preſenti, & ſupra citatas Sixti V. Conſtitutiones, non habere locum in clerico, qui ſemel habitum dimiſit, cum in eis requiratur vt tantum perſeueret vt publice pro laico exiſtimmerat, tenent. Farinac. d. q. 8. n. 68. Pialec. in praxi Epilcop. p. 2. cap. 3. n. 4. verſiſ excuſatur. Troſp. de Auguſtino in addit. ad 22. aut. in ſumme. Bullarij, verb. habitus clericali, Aloyſ. Ricc. in collect. decil. part. 4. collect. 956. limi. 3. Vgolin. de officiis Epilcopi c. 12. §. 6. n. 3.

¶ Nec in clerico, qui ratione paupertatis habitum proprio Ordini congruentem geſtate non vult, vt per Aloyſ. Ricc. d. collect. 916. limi. 1. Zypz. in analytica poſtremi iura Eccleſ. enarrat. lib. 1. tit. 1. de vitiis, & honeſt. cleric. num. 7. Vgolin. d. cap. 11. num. 3. verſiſ quimo. Carol. de Graſſ. deſpectu 1. num. 11754. Decian. trail. crimin. tom. 1. lib. 4. cap. 9. vbi exemplis ſicet quando clericus eſſet ita pauper vt non poſſet propter paupertatem alias veſtes inuenire, niſi laicales ſibi donatas.

¶ Nec in clerico, qui non poteſt propter infirmitatem conſuram deſerre, Capell. Tholoſ. decil. 104. Thom. Aſius in trail. de infirmit. p. 2. in verb. clerici, num. 12. Zypz. vbi ſuprà, Vgolin. d. cap. 12. num. 3. verſiſ quoad conſuram, Aloyſ. Ricc. d. collect. 916. limi. 1. Bellet. d. n. de diſciplina cleric. §. 17. non. 9. Carol. de Graſſ. deſpectu 1. num. 1171. Thom. Valaſc. tom. 1. alleg. 11. num. 9.

¶ Nec clerico, qui propter aliquod verſimile periculum transformari cogeretur, vt per Rubin. decil. 91. part. 2. Aloyſ. Ricc. d. collect. 956. limi. 4. Zypz. d. n. de vitiis, & honeſt. cleric. n. 7. Pialec. d. c. 3. num. 14. verſiſ excuſaretur.

¶ Nec in clerico, qui domi ſuz, & in occulto habitum dimiſit, vt per Vgolin. d. cap. 12. n. 3. verſiſ 4. quem reſert d. alleg. 9. n. 19.

¶ Nec in clerico, qui ex neceſſitate irineris, vel peregrinationis habet veſtes breuiores, vt per Bellet. d. n. de diſciplina clericali, §. 16. num. 14.

Voluntarius homicida, quantumuis occultus, omni Ordine ac beneficio carcat: casualis autem, aut vim vi repellens ex causa, ab Ordinario loci, aut Metropolitanano cognita causa, ac probatis precibus dispensetur.

# C A P V T V I I.

1. Duliores referuntur de materia huius text. agendi.

2. Loquuntur de homicidio ex proposito, & per insidias, & volito.

3. Homicidium

3. Homicidium per industriam, & per insidias, & ex proposito requiritur.
4. Mandans aliquem baculo verberari et expressione occideretur, si mandatorius armis peruenisset, & occiderit, non intelligitur incidisse in hoc decretum.
5. Canonici Incommodi non possunt subtrahi à gubernatore civitatis.
6. Etiam Ordinem minore comprehendit.
7. Non extenditur ad pensiones.
8. Dispensare non potest Episcopus in irregularitatibus provenientibus ex homicidio voluntario occulto, vel manifesto.
9. Non operatur omniadem impossibilitatem, sed difficultatem premixtam.
10. Dispensare potest Episcopus in irregularitatibus provenientibus ex homicidio casuali.

11. Dispensare potest Episcopus cum illo, qui aliquem hominem occidit, non intendens occidere.
12. Irregularitas nulla oritur ex homicidio merè casuali, in quo nulla fuerat penitus admissa culpa.
13. Irregularitatem, que contrahitur ex homicidio voluntario, non contrahit mandans committeri homicidium in personam unius, si committatur in personam alterius.
14. Irregularitas non incurritur in, qui omni diligencia, vi praecones, adhibita, dum operam rei licita daret, solo casu fortuito homicidium commisit.
15. Dolores referuntur de intellectu horum verborum agentium.
16. Capitulum Sede vacante, & Praetati inferiores, an comprehendantur hic sub appellatione Ordinariorum loci.
17. Cognita causa in hac materia potest fieri ab Ordinario sine ordine, & figura iudicij.

4 Exod. 21.  
Ex. c. 1. de  
homicid.  
§ Cap. in-  
quisitio. 1.  
de accusat.  
& cap. cum  
non ab ho-  
mine de re-  
c. Cap. ita-  
deat. 10.  
dist. 6. cap.  
significasti  
in us. de ho-  
mici.

**C**um etiam qui per industriam occiderit proximum suum, & per insidias, ab altari caueili debeat, *qui sua voluntate homicidium perpetraverit*, etiam si crimen id nec ordine iudiciario probatum, nec alia ratione publicum, sed occultum fuerit, nullo tempore ad factos Ordines promoueri possit, nec illi aliqua Ecclesiastica beneficia, etiam si curam non habeant animarum, conferri liceat, si sed cum Ordine, *7. ac beneficio & officio Ecclesiastico perpetuo careant, si vero homicidium non ex proposito, sed casu, & vel vim vi repellendo, ut quis se à morte defenderet, fuisse commissum* narretur: quam ob causam etiam ad factorum Ordinum, & alterius ministerium, & beneficia quacunque, ac dignitates iure quodammodo dispensatio debeat, committatur *in loci Ordinario*, aut ex causa Metropolitana, seu viciniori Episcopo, *qui non nisi causa cognita*, & probatis precibus, ac narratis, nec aliter, dispensare possit.

1. **V**ide Rebuff. in praxi beneficiorum de dispensat. sit. de corpore vii. ad finem. Nauar. in man. cap. 27. num. 139. & seq. & num. 250. & conf. 37. in antiq. sub tit. de reprobis ordinat. alias conf. 40. sub tit. de homicidio in monis, & in c. si quando, excepti. 9. de re script. Conat. in Clem. si furiosus p. 2. 4. 3. num. 6. Valenzuel. conf. 128. num. 34. tom. 2. Ludouic. Lop. in instruat. de p. 2. cap. 93. Henricus in summ. lib. 14. c. 19. 22. 7. in floribus decij. sub tit. de tempor. ordinat. de off. 39. Salzed. ad Bernard. in praxi. cap. 97. littera B. vers. habet autem. Nicol. Garc. de benefic. p. 7. cap. 11. per aut. Valer. Reginald. in praxi fore p. 1. lib. 30. tract. 3. num. 154. Armentad. in addit. ad recap. legum Nauar. lib. 1. tit. 18. l. 7. de irregular. u. 3. con. seq. Moser. in summ. Theolog. moralis tract. 6. c. 7. num. 39. Campan. in d. vers. furiosus canon. rub. 11. c. 13. à n. 65. & à n. 128. & n. 146. Monet. de commutat. vltim. volum. cap. 6. num. 122. Hieron. Rodetic. in compendio quasi. regul. resol. 5. 2. c. 2. n. 13.

2. **U**bi sua voluntate homicidium perpetraverit, &c.] Loqui in homicidio ex proposito & per insidias, & volito simpliciter, tenet Sel. in selectis Canon. c. 18. num. 8. ubi ait ita fuisse resolutum sub die 21. Augusti 1105. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fore Eccles. resolut. 446. in praxi. Eleganter Fr. M. Franciscus de Atratio in l. 2. S. Torma tom. 1. quest. 7. 6. art. 4. dub. 4. num. 13. pag. 402. ubi quod homicidium voluntarium est volitum directe, aut in se, aut in causa, quocunque sit illa, in qua fuit praeiudicium, & nihilominus homo, vult causam illam: causale verò est volitum indirecte, & ratione negligentiae dum taxat, propter quam non fuit praeiudicium, neque intentum directe.

3. Et requirere homicidium per industriam, & per insidias, & ex proposito, referunt decimum Nicol. Garc. de benefic. part. 7. c. 11. n. 44. in 2. declar. Armentad. in addit. ad recap. legum Nauar. lib. 1. tit. 18. l. 7. de irregular. n. 8. in fine. Ego ipse d. alleg. 39. n. 49.

4. Vnde is, qui mandauit aliquem baculo verbera-

ri eo expresso ne occideretur, si mandatorius armis percussit, & occiderit, non intelligitur incidisse in hoc decretum, aded vt omni Ordine, atque beneficio & officio Ecclesiastico absque ulla dispensationis perpetuo carete debeat, vt referunt decimum Campan. in d. vers. furiosus canon. rub. 11. c. 23. ante num. 145. Armentad. loco cit. 8.

Canonici Incommodati non posse subtrahi à Gubernatore ciuitatis in ipsius locum in eius absentia, Sel. d. c. 18. n. 9. ubi testatur ita fuisse resolutum in vltima Alarica 16. Martij 1630.

§ Sed omni Ordine.] Etiam minor, vt interpretantur Cou. in Clem. si furiosus part. 2. § 3. num. 5. in fine. Henric. in summ. lib. 14. cap. 19. § 1. littera D. Aloyf. Ricc. in praxi astra resolut. 54. num. 2. Ego ipse de officio, & potest. Episcop. part. 2. alleg. 39. num. 60. ubi etiam quod nec in fupremo ministerio potest.

§ Ac beneficio.] Non extendi ad pensiones, referunt decimum Nicol. Garc. de benefic. part. 1. cap. 5. n. 136. Armentad. d. lib. 7. de irregular. n. 5.

Episcopum dispensare non posse in irregularitatibus provenientibus ex homicidio voluntario occulto, aut manifesto, neque ad Ordines minores, neque etiam ad beneficium simplex obtinendum resolutum Nauar. in man. cap. 27. n. 194. vers. sequens & n. 240. vers. quarto, & conf. 37. in antiq. aliis 13. in monis, de homicidio. Sayt. in floribus decij. sub cod. tit. decij. 19. Maior de irregular. lib. 5. cap. 48. in fine. Salzed. ad Bernard. in praxi. cap. 97. littera A. vers. bodio autem in fine. Valer. tom. 4. disp. 7. q. 19. punct. 3. § 5. Petr. de Aragon. in 2. 2. c. 4. art. 8. in fine. Tole. in instruat. Sac. ord. 1. c. 31. Henric. licet dubius, d. c. 19. § 1. art. D. & lib. 13. c. 57. § 1. Sayt. de censur. lib. 6. c. 7. n. 24 & 15. Farin. in praxi crimin. part. 5. q. 119. tit. 14. n. 62. Ego ipse d. alleg. 39. n. 59. Fr. Ludouic. Miranda in man. Praet. tom. 2. q. 8. art. 9. Villalob. in summ. part. 1. tract. 21. diff. 18. num. 10. Hieron. Rodetic. in compendio quasi. regul. resol. 5. 2. n. 24.

§ Perpetuo

9. *Perpetuam carcerem.*] Hæc verba non operari omnimodam impossibilitatem, sed difficultatem præmaximam, tenet Campan. *d. cap. 23. n. 128.* quem refero Ego *d. alleg. 39. n. 63.*
10. *Si vero homicidium non ex proposito sed casu &c.*] In irregularitatibus provenientibus ex homicidio casuali possit Episcopum dispensare ad Ordines minores, & beneficium simplex obtinendum ad factos Ordines, si homicidium casuale sit occultum, resoluunt Nauar. *d. cap. 17. num. 40. vers. quando,* Henric. *d. lib. 14. cap. 19. §. 2. littera X. Zerol. in praxi Episcop. §. 2. verb. dispensatio, Egid. de Coniux de Sacramento. tom. 2. disp. 18. num. 111. vers. postq. Hicron. Roder. *d. resol. §. 2. n. 23. Bonacin. de censur. disp. 7. quest. 4. puncti vlt. num. 41. Homobon. de Bonis de examine Ecclesiastico. tract. 3. quest. 69. in fine part. 1.**
11. Vnde Episcopum dispensate posse cum illo, qui aliquem hominem occidit, non intendens occidere, cum huiusmodi homicidium casuale dicatur, post Nauar. Henric. resoluunt Aloyf. Rice. in praxi rerum fore. *Ecc. decif. §. 21. an i. adit. alijs resol. 448. n. 2. & §. 3. in 2. adit. Bonacin. *d. disp. 7. §. 4. puncti vlt. n. 7. Ego ipse alleg. 39. n. 50.**
12. Ex homicidio merè casuali cum nulla penitus fuerat admissa culpa, & in quo non dabatur opera rei illicitæ, nullam orti irregularitatem, referi decifum Armendar. *d. l. 7. de irregularis. n. 3.*
13. Mandantem committi homicidium in personam vnius, si committatur in personam alterius, non dici incidisse in irregularitatem. quæ contrahitur ex homicidio voluntario, attestant resolutum Armendar. *d. l. 7. de irregular. n. 4. Aloyf. Rice. in praxi auct. resolut. 412. Campan. *d. c. 23. n. 84. Ego ipse *d. alleg. 39. n. 52.***
14. An is, quis omni diligentia, ut præcaueret, adhibita, dum operari rei licitæ daret, solo casu fortuito homicidium commisit, irregularitatem incurrat, ad id vt Ordines suscipere, & beneficia obtinere absque dispensatione non valeat, stance hoc decreto: Non incidisse refertur decifum Atten-

dat. *d. l. 7. de irregularis. n. 6. Nicol. Garc. de benef. p. 7. c. 11. n. 53. in 1. declar.*

*¶ Vel vni repellendo, &c.*] Circa intellectum horum verborum inspicit Maior. *de irregularis. l. 1. cap. 2. num. 10. vers. 20. & lib. 5. cap. 48. num. 10. & 11. Paul. Comitol. res. p. moral. lib. 6. quest. 54. n. 5. Auil. de censur. part. 7. disp. 5. sect. 3. dub. 1. vers. loquendo de iure novo. Suar. in simili tract. disp. 46. sect. 1. n. 3. Jacob. de Graff. in auctis decif. part. 1. lib. 2. c. 6. n. 13. Aloyf. Rice. collect. decif. part. 4. collect. 930. Petr. de Ledesma in summ. part. 2. tract. 8. de iustu. commutativa. cap. 18. conclus. 14. dist. 1. Franc. Leo in thesauro fore. Ecclef. part. 3. cap. 9. num. 29. Sayr. de censur. lib. 7. c. 7. n. 12. Valer. Reginald. in praxi fore. p. 1. lib. 30. tract. 2. n. 112. Coniux de Sacramento. tom. 2. disp. 18. n. 73. latè Cened. praxi. & canon. quest. lib. 1. quest. 24. n. 13. cum seqq. Campan. in dicer. rerum Canon. rub. 1. c. 23. num. 51. Bonacin. *d. disp. 7. quest. 4. puncti 6. n. 3. cum seqq. Fatim. fragment. error. part. 2. littera I. num. 475. Bellet. *d. quæst. clerical. part. 2. tit. de disciplina clericali §. 5. num. 109. cum seqq. Ego ipse *d. alleg. 39. num. 54. Hicron. Roder. compend. quest. regul. resol. 15. num. 73.****

Habere etiam locum cum agitur de repellendo a vi illata parti, dicit resolutum Nicol. Garc. *de benef. p. 7. cap. 11. n. 53.*

*¶ Locum Ordinarii.*] An etiam Capitulo Sede vacante vide Ludovic. Beiam *responsum casum consuet. part. 4. a. 57. vers. eadem nullus.* Campan. *d. c. 23. num. 146. Henric. *d. lib. 14. cap. 20. §. 1. in fine, Doctores, quos plena manu refero *d. alleg. 39. num. 6. vbi num. 17. de Abbatibus, & alijs Prælati inferioribus habentibus iurisdictionem ordinariam, & quasi Episcopalem, & num. 18. de Superioribus Religionum, & num. 19. de Archiepiscopo in actu visitationis.***

*¶ Qui non nisi causa cognita, &c.*] Hanc causæ cognitionem posse fieri ab Ordinario sine Ordine & figura iudicii, & testibus non receptis in forma iudicii, nec iurantibus, multis finiat Sanchez *de matr. lib. 3. disp. 8. a. n. 4.*

*Episcopus valens ex privilegio punire subditos alienos, non potest punire clericos alienos reos criminum etiam atrocium, nisi ex proprijs clericorum Episcopi, aut persona ab eo deputande interuentu.*

# CAPVT VIII.

1. In quibus loquatur.

2. Episcopus loci delicti condemnat clericum delinquentem si ibidem inueniatur.

3. Episcopus loci ubi fuit commissum delictum, potest in prima instantia de illo cognoscere quamvis non sit Ordinarius domicilij delinquentis.

**P**ARTICULA, \* quia nonnulli, quorum etiam aliqui veti sunt Pastores, ac proprias oues habent, alienis etiam ouibus præesse quærent, & ita alienis subditis quandoque intendunt, vt suorum curam negligant, quicumque etiam Episcopali prædixit benignitate, qui alienos subditos puniendi privilegium habuerit, contra Clericos sibi non subditos, præsertim in sacris constitutos, quorumcumque etiam atrocium criminum reos, nisi cum proprijs ipsorum Clericorum Episcopi, si apud Ecclesiam resederit, aut personæ ab ipso Episcopo deputandæ interuentu, nequaquam procedere debeat, alijs processus, & inde secuta quæcumque viribus omnino careant.

**L**OQUI DE IIS, qui virtute privilegij animadvertere volunt in non subditos, assent Aldan. in compend. Canoniar. resol. lib. 5. tit. 10. n. 8.

2. Episcopus enim loci delicti innititur iuri communi, de quo in cap. post. n. 1. §. 1. & in cap. vlt. de foro

comp. quibus iuribus probatur Episcopum loci delicti condemnare clericum delinquentem, quod videtur intelligi, si ibidem talis clericus delinquens inueniatur, Bott. in d. cap. vlt. num. 6. & ibi Felin. num. 8. an sine, Gtamm. consil. 27. num. 56. cum seq. Menoch.

*a Supra c. 1. vlt.*

*a Cont. Magister. fab. Anselmus Imper. c. 14. & 15.*

Menoch. *confil.* 2. num. 130. Decian. in *tratt. crimin.* lib. 4. cap. 16. num. 12. Vel nisi de morte remittatur, Clement. *pastoral.* 9. verum, de re iudic. vbi Inol. num. 64. & Card. num. 32. *versidemque*, D. Barbosa in *libris absens*, 9. proinde, in *art. de foro delicti* n. 5. vbi num. 124. subdit quod inter Ecclesiasticos sit etiam remissio.

3. Potest enim ratione delicti Episcopus loci, vbi

fuit commissum, cognoscere in prima instantia, quamvis non sit Ordinarius domicilij delinquentis, vt refert decisum France. Leo in *thesauro fori Eccles.* part. 2. cap. 1. num. 5. quia Concil. in *fr. sess.* 24. de *reformat.* cap. 20. non fustulit modos legitimos, quibus quis ex iuris dispositione sortitur forum, vt ostendi de *efficio*, & *pneff.* Episcopi part. 3. alleg. 81. num. 14.

*Beneficia vnius diocesis nullo preterito vniantur beneficiis alterius diocesis.*

## CAPVT IX.

1. Doctores referuntur de materia huius cap. agentes.
2. *Præstimonium an sint beneficia Ecclesiastica.*

**E**T, quia a iure optimo distinctæ fuerunt dioceses, & parochiæ, ac vnicuique gregi Eptoprij attributi Pastores, & inferiorum Ecclesiarum Rectores, qui suarum quisque omnium curam habeant, vt ordo Ecclesiasticus non confundatur, aut vna & eadem Ecclesia duarum quodam modo diocesum fiat, non sine graui eorum incommodo, qui illi subsidij fuerint, beneficia vnius diocesis, etiam si parochiales Ecclesiæ, Vicariæ perpetuæ, aut simplicia beneficia, a seu *præstimonium*, aut *præstimoniales* portiones fuerint, etiam ratione agendi cultum diuinum, aut numerum beneficiatorum, aut alia quacumque de causa, alterius diocesis beneficio, aut monasterio, seu collegio, vel loco etiam pio perpetuo non vniantur, decretum huius sanctæ Synodi super huiusmodi vnionibus in hoc declarando.

**V**ide Paul. Falsc. de *Visitat.* lib. 2. cap. 26. num. 24. Zetoli. in *praxi Episcop.* part. 1. verb. *vnio*. §. 8. Nicol. Garc. de *benef.* part. 12. cap. 2. num. 85. Valer. Reginald. in *praxi fori pænuen.* lib. 30. *tratt.* 3. n. 302. Aloyf. Ricc. in *praxi rerum fori Eccles.* dec. 492. in 1. ed. t. alijs resol. 383. num. 5. limit. 5. in 2. ed. t. Hieton Roderic. in *compendio quest. regular.* resoluit. 15.

n. 33. Sanch. in *præcepta Decalogi* tom. 2. lib. 7. c. 19. n. 180. metipsum de *officio*, & *pneff.* Episcopi part. 3. alleg. 66. n. 9.

a seu *præstimonium*] An sint beneficia Ecclesiastica, late disputati in *tratt. de iure Ecclesiast.* lib. 2. c. 8. & ibi citatis addo Suar. de *Relig.* tom. 1. lib. 4. de *Simonia* cap. 25. n. 2.

*Beneficia Regularia conferantur non nisi Regularibus alicui, aut qui esse debeant.*

## CAPVT X.

1. Doctores referuntur de materia cap. agentes.
2. Beneficia S. Ioannis Hierosolym. comprehenduntur sub hoc decreto.
3. Regulares etiam Canonici sunt incapaces beneficij simplicis.
4. Milites Regulares S. Iacobi, & alij similes sunt incapaces beneficiorum secularium.
5. Equites Capellani Religiosi S. Stephani præstemonari possunt ad Ecclesias seculares.
6. Canonici sancti Georgij in Alga possunt admitti per Datarium ad parochialem Ecclesiam sibi resignatam.
7. Beneficia regularia qua?

8. Religiosus vnius Religionis non est capax beneficij alterius Religionis.
9. Religiosus non est capax beneficij alterius monasterij eiusdem Ordinis.
10. Beneficiarius regulare administratiuum non habens dari potest huiusmodi nundum suscipere, modo illum suscipere, & professioni emittere teneantur.
11. Beneficia administratiuum habentia dari possunt his solum qui professionem prius emisissent.
12. Beneficia regularia secularibus, & conuersis in subsidium dari possunt.
13. Beneficia regularia quando dicantur dari in subsidium secularibus, & e contra.

**R**egularia beneficia, in titulum Regularibus professis prouideri consueua, cum per obitum, aut resignationem, vel alijs illa in titulum obtinentis vacare contingerit, s. religiosi tantum illius Ordinis, & vel ita, qui habitum, omnino suscipere, & professionem emittere teneantur, & non alijs, ne vestem lino, lanaque contextam induant, conferantur.

**V**ide Nauarr. *confil.* 9. de *præbend.* in *antiq.* alijs *confil.* 11. de *statu monach.* in *vno*, Saye. in *floribus dec.* sub illa re. de *præbend.* dec. 1. Flamin. Patif. de *resignat. benef.* lib. 4. *quest.* 5. num. 2. Fr. Emman.

*quest. regul.* tom. 1. *quest.* 34. art. 3. Zetoli. in *praxi Episcop.* part. 1. verb. *beneficia* §. 5. Seraphin. dec. 1169. & 1305. Mantie. dec. 68. num. 5. Azor. in *plur.* moral. part. 2. lib. 6. cap. 4. Aloyf. Ricc. in *collect. dec.* part. 4. *collect.*

a D'ooz. 60. Page. V. de i. Confil. in. c. vni. 6. Beneficia 21. q. 1. c. pastoral. de huius quæ sunt a p. & in 1. scilicet 14. de reform. c. 21. in fin. c. 17. & Supra scilicet 7. c. 4. & 7. c. infra scilicet 24. de resol. c. 11. & 13.

a Cap. cum de beneficio de præbend. in 6. & infra scilicet 11. c. 11. circa medium de reg. de mon. Dec. 3. c. cum causam de elect. & c. quando de apo.

cap. 17. 763. & in praxi aurea reſolu. 332. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloſſ. 8. a princip. Nicol. Garc. de benef. par. 7. cap. 10. Franc. Leo in inſtituto ſeri Eccleſ. p. 2. cap. 3. num. 19. Viuian. de inſtituto. par. 2. lib. 1. cap. 1. ex num. 79. in numſ. impr. Campan. in diuerſ. iuris Canon. rub. 12. cap. 7. a num. 14. Sanchez in præſep. Decalogi lib. 7. cap. 29. a num. 27. Ioan. Anton. Maſſub. in ſua praxi habendi conſeſum, præſed. 7. cub. 21. a num. 2. Hieron. Roder. in compendio quaſt. regul. reſolu. 15. a num. 4. Anton. Fabric. de re benef. et. de ſeculari & regulari beneficio, Cardinal. Tuſch. ſamo 1. ſitua B. conſul. 67. Sebaſt. Czſat. in reſol. de Eccleſiaſtica hierarchia, diſput. 14. §. 1. n. 2. Paul. Laymann in Theologia moralis, lib. 4. tract. 3. cap. 4. num. 1. & 2. Squillante de primleg. clericor. cap. 4. n. 2. Tamburin. de iure Abbatum ſam. 3. diſp. 9. §. 7. num. 18. Rot. in Ferrarion. Priuatus 18. Aprilis 1611. coram Archiep. Aſſeſen.

in princip. Fr. Emmanuel quaſt. regul. ſam. 2. quaſt. 34. art. 8. Sanchez d. lib. 7. cap. 29. num. 29. Hieron. Roderic. d. reſolu. 15. num. 50. per cap. cum ſingula 5. prohibemus de præſed. lib. 6. vbi id grauitur interdictum, etque acceptantes vniuſoſi ſunt inhabiles, & intelligibiles.

3 Vel in qua habetur, &c. Ergo beneficium regulare dari poteſt his, qui habitum nondum ſuſcepere, modo illum ſuſcipere, & profeſſionem emittete teneantur, Rot. in Carpentieras. Priuatus 19. Aprilis 1619. coram bona mem. Baratto inter eius impreſſas deſci. 390.

Beneficia regularia adminiſtrationem non habentia, nec non qualis Monachales, & Canonicales portiones Regularibus prouidet conſuetas poſſunt Ordinarij collatores conferre nedum eius Ordinis profeſſis, ſed etiam ſecularibus, qui habitum ſuſcepere, & profeſſionem emittete omnino teneantur ita referunt deciſum Gonzal. ad regul. 8. Cancell. gloſſ. 8. num. 77. Piaſec. in praxi Episcop. p. 2. cap. 5. num. 21. Sanchez d. lib. 7. cap. 4. n. 14. Hieronym. Roderic. d. reſolu. 15. ſub n. 4. Maſſub. in praxi conſeſum præſed. 7. dub. 2. num. 9.

Ad beneficia vero huiusmodi adminiſtrationem habentia nullum eligi debere, niſi prius profeſſionem expreſſe emiſerit, huius Potius de cy. 254. lib. 2. n. correlli & expreſſe, ubi dicit 12. Decembris 1585. reſoluunt fuiſſe arreſtatum Piaſec. d. num. 23. pagina 332. Campan. de diuerſ. iuris Canon. rubr. 12. cap. 7. num. 16. Nicol. Garc. de benef. par. 7. cap. 10. num. 10. Gonzal. d. gloſſ. 8. n. 78. & huius deciſionis meminit Rota in diſta Carpentieras. Priuatus 20. Marij 1620. coram bona mem. Baratto, inter eius impreſſas deſci. 463. num. 1.

In ſubſidium vero, veluti ſi deficient Regulares, aut neceſſitas urgeat, puta quia idonei nũm repertiuntur, beneficia regularia ſecularibus, & è conuerſo conſecti poſſe probat text. in cap. inter quatuor, de relig. diſt. 6. & reſoluunt Rebuff. in concordia de collatis 5. volumus. verſ. conformitatem, & in praxi tit. de diſpenſas cum regular. num. 40. & in tract. notum. quaſt. 5. num. 13. verſ. ſalutis, niſi idonei non repertiuntur, Gonzal. d. gloſſ. 8. num. 43. Nicol. Garc. d. f. 7. cap. 10. num. 16. Azor. ſollicitudinum moralium p. 2. lib. 3. cap. 6. quaſt. 5. Valer. Reginald. in praxi ſeri penitent. lib. 30. tract. 3. num. 158. Paul. Laymann in ſumma Theologia moralis lib. 4. tract. 2. cap. 4. n. 2. verſ. excipe quoniam, & expreſſe quòd Sacerdos Regularis in ſubſidium, de relig. ſuſcipi a, admittatur ad ſeculare beneficium curatum, tradit Abb. in cap. 1. de capell. mon. quem reſertur & ſequitur Cephal. conſil. 358. n. 25. Ioan. Baptiſt. Coſta de remed. ſubſid. remed. 71. num. 2. vbi intelligit ſue ſit liberum, ſue iuriſp. tronaus laicorum.

Quando autem deantur beneficia regularia dari in ſubſidium ſecularibus, & è contrà, ponit Abb. in d. cap. inter quatuor, quem reſert & ſequitur Azor. d. quaſt. 5. aſſerens hunc ordinem eſſe ſeruandum, videlicet vt ſi alij eiſdem eorumq. fuerint, hi adhibeantur, ſi minis, aduocentur alij Monachi alterius eorumq. eiſdem tamen Ordinis, quòd ſi nec hoc fieri quatur, ſupponantur alij alterius Ordinis Religioſi, vt colligitur ex c. ſecularum, ne clerici, vel mon. quòd ſi etiam hi deſiderentur, tunc ſeculares clerici in eorum locum ſufficiunt.

2. Comprehenſi ſub hoc decreto beneficia Religionis S. Ioannis Hieroſolymitani, cenſuit Rota deciſ. 569 p. 2. recent.

3. Regulares ſunt incapaces beneficij ſimplicis, etiam ſi eſſent Canonici Regulares, non autem beneficij curati, iuxta diſpoſitionem cap. quid. Dei inuocem, de ſtat. monach. ſed hoc ex ſtylo concedi non debet, niſi inſtante Epifcopo pro neceſſitate, vel uilitate Eccleſie. Ita reſert deciſum Nicol. Garc. de benef. p. 7. cap. 10. num. 31. & 32.

4. Beneficiorum ſecularium, ſive ſimplicium, ſive curatorum, capaces ſunt Milites Regulares militiz S. Iacobi de Sparia, alique huiusmodi non emittentes omnia tria vota ſubſtantialia, ita reſertur deciſum Nicol. Garc. in add. ad ſum. tract. de benef. p. 1. cap. 4. num. 1. Ego ipſe de off. & pot. Episcop. p. 3. alleg. 57. num. 174.

5. Equites Capellanos Religionis S. Stephani Papæ & Mart. etſi habeant proprias Eccleſias diſtæ Religioni ſubiectas, præſentari poſſe ad alias Eccleſias ſeculares, ex lib. ſtatutorum, & conſil. diſta Religioſi, fol. 25. ex Viuian. diſta d. alleg. 57. n. 173.

6. Canonicum S. Georgij in Alga admitti per Datarium ad Parochiam Eccleſiam ei reſignatam, ait Aldan. in compendio Canon. reſolu. 3. tit. 4. num. 10. vbi atteſtatur ſic fuiſſe reſoluum in Veronen. 17. Novebris 1519.

7. Regularia beneficia ] Quæ dicantur, larè tradunt Sanchez d. lib. 7. cap. 29. a num. 1. Hieron. Roderic. d. reſolu. 15. num. 27. cum ſeqq. Ego ipſe d. p. 3. alleg. 17. num. 168.

8. Religioſorum illius Ordinis, &c. ] Religioſum illius Religionis non eſſe capacem beneficij Regularis alterius Religionis, reſoluunt Rebuff. in praxi beneficij de diſpenſas cum regular. a num. 2. Nauat. commento 4. d. Regular. num. 23. in princip. Fr. Emmanuel quaſt. regul. ſamo 1. quaſt. 34. art. 8. Gonzal. ad regul. 8. Cancell. gloſſ. 8. num. 96. cum ſeqq. Hieronym. Roderic. d. reſolu. 15. num. 4. Sanchez d. lib. 7. cap. 29. num. 29. vbi num. 10. ſubdit nec Pontificem ſoluit eſſe concedere Regularibus gratiam aſſequendi beneficium alterius Ordinis, niſi transferendo illos ad id monaſterium, ad cuius collationem beneficium aſſequuntur, & num. 31. hinc colligit integram non eſſe duobus Religioſis diuerſorum Ordinum permutare beneficia regularia de licentia ſuorum Prælatorum, quia neuter eſt beneficij alterius capax, & citat Bellem. de primis. benef. p. 2. quaſt. 11. num. 12.

9. Idem iuris eſſe quantum ad beneficia alterius monaſterij eluſum Ordinis, reſoluunt Rebuff. in praxi beneficij de diſpenſas cum regularib. a num. 2. Nauat. d. commento 4. de regul. num. 23. Barboſ. Collec. in Concil. Trjd.



*Nullus admittatur ad professionem, nisi ut in Ordine, ad quem transfertur, sub obedientia maneat, & beneficiorum secularium etiam Curatorum incapax existat.*

## CAPVT XL

1. *Doctores de materia & intellectu huius cap. agentes.*
2. *Prælati non potest sui Religiosi translati, absque iusta causa concedere facultatem standi extra monasterium.*
3. *Superior potest dare licentiam translati ad modicum tempus standi extra monasterium causa prædicationis.*
4. *Translati ad Carthusianum possunt ibi in claustrum Priores, & extra claustrum procuratores esse.*
5. *Regulares nulli etiam Canonici possunt sine dispensatione Apostolica beneficia curata, nec in perpetuum, nec ad tempus habere.*

6. *Canonici Regulares non sunt admittendi ad curam Parochialium Ecclesiarum absque Sedis Apost. dispensatione.*
7. *Canonici Regularibus Lateranen. non licet etiam.*
8. *Miles Regularis non emittens tria vota substantialia non sunt incapaces beneficiorum secularium.*
9. *Sacerdos adscriptus Ecclesie recepturi si fiat miles Capellanus Hierosolymitanus non potest præterire fructum Ecclesie receptura.*

Ad Additio  
ad cap. 17.  
Cone. Aga  
thensis.

**Q**uia verò Regulares, a vno ad alium Ordinem translati, faciliè à suo Superiore licentiam standi extra Monasterium obtinere solent, quo vagandi, & apostatandi occasio tribuitur: nemo cuiuscunque Ordinis Prælati, vel Superior vigore cuiusvis facultatis aliquem ad habitum, & professionem admittere possit, nisi ut in Ordine ipso, ad quem transfertur sub sui Superioris obedientia in claustrum perpetuò maneat, ac taliter translatus, etiam si Canonico Regularium fuerit, a beneficiis secularibus, etiam curata omnino incapax existat.

1. **V**ide Paul. Fufe. de visitat. lib. 2. cap. 15. num. 79. Nauar. commentus 4. de regul. num. 11. & 12. Et. Emenan. quest. regul. tom. 3. q. 5. art. 4. Azor. inst. mor. p. 1. lib. 12. c. 14. q. 1. 2. versum Concilio, Sanchez in præceptis Decalogi tom. 2. lib. 6. cap. 7. n. 81. & 82. Hieron. Roderic. in compend. quest. regul. 123. n. 88. qui aiunt ante hoc decretum fuisse frequentissimum translationum legitimam licentia de vna in alteram Religionem posse à Superiore Religioso, ad quam transfertur, admitti animo eius, non retinendi in claustrum, sed dandi ei postea licentiam manendi extra claustrum perpetuò, vel per multos annos, sed vix à culpa liberum quòd bono fine ea dimissio desisteretur, finis enim solebat esse vagari, & liberum reddi à iugo regulæ. Addunt præterea plures ex citatis potuisse licere dicto Superiori in aliquo euentu, nempe concurrentibus maxima sine Religionis deferendæ necessitate ob molestias, persecutiones, aut dispersiones, vel similes casus, & magna difficultate inveniendi Monasterii, cum Religiosum perpetuò alere in claustrum volentis, & magna de translato fiducia; quo casu posse Prælatum admittere illum animo concedendæ licentiæ manendi extra claustrum non tam ampliè, & vagè, sed arctatè ad eum locum, in quo posset Prælati eius vitam nosse, eiusque curam habere, eumque corrigere, & si opus esset, aliud transferre. Aduertunt deinde citati Doctores decretum hoc non videri inducere ius nouum, sed antiquum declarare, & ita improbare eas licentias, quæ communiter erant illicitæ, ac statui Religioso valde perniciosæ, ac proinde in casu, in quo prædictæ licentiæ ante id decretum erant licitæ, esse quoque modò, quòd in eo casu tanta necessitatis nec facile concessæ dicantur, nec materiam vagandi præstent, nec sit omne salutis remedium huiusmodi Religiosis occludendum.

2. **P**osse Prælatum eam standi extra Monasterium translatis his facultatem concedere, quam licet concedere posset propriis eius Religionis alumnis, & sicutis non posset abique iusta causa concedere, secus tamen illa existit, & illis, resoluunt Nau. & compositus 4. de Regular. n. 15. Sauch. d. 64. 17. n. 84.

Superiorem posse dare licentiam translati ad modicum tempus standi extra monasteria causa prædicationis, vel audiendi confessiones, refert decisiu Armendar. in addit. ad recapit. legum Nauarra lib. 2. tit. 18. l. 7. de Religion. num. 69.

Pius V. edidit constitutionem reuocatoriam indultorum recipiendi, vel retinendi Religiosos alterius Ordinis etiam lexiore, quæ incipit. *Quæcumque*, sub dat. Romæ prædic. Id Octobris 1569. per quam constitutionem posse Episcopum agere contra Regulares vacantes de vno in alium Ordinem translatos, refert decisiu Armendar. d. l. 7. de Religion. num. 68.

Omnes cuiuscunque Religionis legitimè translatus ad Carthusianos potest in eadem Carthusiensis Religione in claustrum Priores, & extra claustrum procuratores esse, resoluunt attestatur Armendar. d. l. 7. de Religion. num. 67.

**A**d beneficia secularia etiam Curata Sec. j. Nullos Regulares, etiam si Canonici sint, posse sine dispensatione Apostolica beneficia Curata nec in perpetuum, nec ad tempus habere, refertur decisiu Quatant. in sum. Bullar. i. verb. Canonici Regularis, Goizal. ad reg. 8. Canci. gloss. 7. num. 53. Sanchez in præceptis Decalogi tom. 2. lib. 7. cap. 29. num. 7. 1. Mari. Antonin. varior. resolu. lib. 1. resolu. 20. num. 13. Aloy. Ricc. in decis. sacra Archiepiscopi Neapol. decis. 119. p. 1. Hieron. Roderic. in compend. quest. regul. resolu. 15. num. 52. in fine, vbi cum Sanchez citat loco attestatur sacram Congreg. ex decreto Gregorij XIII declarasse nullum hodie Regularem esse capacem beneficij curati absque Pontificis dispensatione, Ego ipse in collect. ad cap. quòd Dei timorem, n. 3. de statu monachor. vbi plures citati Doctores resoluunt, posse de iure communi, per illam textum.

Canonici Regulares, non obstantè d. cap. quòd Dei timorem, non esse admittendos ad curam parochialium Ecclesiarum absque Sedis Apostolicæ dispensatione, resoluunt Fr. Ludovic. Miranda in max. Prælat. to. 1. q. 1. art. 5. Nicol. Garc. de benef. p. 1. cap. 10. num. 31. Aldon. in compend. canon. resolu. lib. 2. tit. 5. num. 11. vbi attestatur sic fuisse resoluunt per

S. Congreg. Episcop. & Regul. negotiis prepositam  
in una *Cremonen.* 1. *Septembris* 1603.

Canonici Regularibus Congregationis Lateranen. non licere etiam de licentia sui Generalis absque permisso Summi Pontifici assumere curam animarum etiam ad tempus, multisq. minus beneficium Curatum ad tempus, referunt decisum Quasanti. in *summ.* Bullary verb. *Canonici Regularis*, Nicol. Gate. d. p. 8. cap. 10. num. 32. Piasce. in *praxi* Episcop. p. 2. cap. 1. num. 23. Gabr. Pennot. lib. 2. *Instit.* tripert. Canon. Regula. 7. 2. num. 7. circa med. cum *segg.* Tamburin. de iure Abbatis num. 3. *disput.* 9. qu. 8. 7. num. 1. cum *segg.*

Militi Regulari militis S. Iacobi de Spatha,

aliosque huiusmodi non emittentes etia vota sub-  
stantialia, videlicet castitatis, paupertatis, & obe-  
dientiz, non esse incapaces beneficiorum secularium siue simplicium, siue curatorum, neque etiam pensionum, resoluit Nicol. Garc. in *addis. ad summ.* tract. de *benefic.* p. 2. cap. 4. n. 23. vbi ait sic fuisse decisum sub die 10. *Novembris* 1609.

Sacerdotem adscriptum Ecclesie receptitiz, si fiat Miles Capellanus Hierosolymitanus, seu alterius Militiz, non posse pretendere fructus Ecclesie receptitiz, quia reputatur Regularis, qui non est capax beneficiorum secularium, tenet Aldan. d. 21. 5. num. 12. assertens sic fuisse resolutum sub die 17. *Adary* 1619.

Solus competenter ex suis dotans, aut de novo Capellam fundans, iuspatronatus obtinet.

## C A P V T X I I.

1. *Dolores* de materia *huius* cap. *agentis.*
2. *Intelligitur* de iurispatronatus in futurum acquirendis post Concil.
3. *Ecclesiam* in propria solo suis sumptibus construens, in ea iuspatronatus acquirit.
4. *Iuspatronatus* fundatum in fundo sub iello fideicommissi resu verda cum universa hereditate acquiritur heredi, & fideicommissario.
5. *Comparatus* non adiungitur fundatori iura.
6. *Ecclesiam* construens cum provisione recuperandi expen. ab ea, ius iuspatronatus non illi acquiritur, sed Ecclesie.
7. *Iuspatronatus* non acquiritur ex constructione necessaria, non voluntaria facta.
8. *Iuspatronatus* acquiritur ex reedificatione, seu refectione Ecclesie penitus destruita.
9. *Iuspatronatus* ex Ecclesia constructione acquiritur absque alia reservatione, nisi illud expressio remittatur.
10. *Consensus* ceteris discrepanti in constructione Ecclesie ad acquirendu iuspatronatus colligitur ex iustitu-

- tutibus ipsius factis ad provisionem patronatus.
11. *Consensus* expressus Ordinarii, qui requiritur in cap. Nobis, potest etiam ante creationem iuspatronatus intervenire, & postea, & quandoque.
12. *Dotans* insufficienter, quod arbitratu Episcopi, non acquirit iuspatronatus.
13. *Iuspatronatus* non acquiritur ex augmento dotis.
14. *Dot* ab inicio fundationis sufficiens presumitur.
15. *Consensus* discrepans requiritur in dotis datione, & assignatione.
16. *Ad acquirendum* iuspatronatus non requiruntur etia illa copulativa quodam constructio, & dot. Contra num. 17.
17. *Iuspatronatus* honorificu in Ecclesia Censuali non acquiritur ex sola constructione absque dote. ibid.
18. *Instituere* presbiteros a patronis, & per examen idoneos reperit solus potest Episcopus.
19. *Instituere* presbiteros a patronis non potest reservari alteri quam Episcopo, nisi &c.
20. *Instituendi* ius potest competere Prelatis inferioribus ex causa necessaria.

Nemo, etiam cuiusvis dignitatis Ecclesiasticæ, vel secularis, quacumque ratione, nisi Ecclesiam, beneficium, aut Capellam a de novo fundaverit \* & construxerit, seu iam erectam, quæ tamen sine sufficienti dote fuerit, de suis propriis, & patrimonialibus bonis β competenter dotaverit, iuspatronatus impetrare, aut obtinere possit, aut debeat. In casu autem fundationis, aut donationis, γ huiusmodi institutio Episcopo, δ & non alteri inferiori referretur,

Vide Lambertini de iurispatron. lib. 1. p. 1. q. 2. num. 1. *segg.* Paul. de Ciudadinis in simili tract. p. 3. Roch. eod. 2. ad. verb. *Ecclesiam* fundavit, & verb. *construxit*, & verb. *dotavit*, fide de visitat. lib. 2. cap. 10. Spin. in speculo solam. gloss. 4. princ. Petre. l. 1. gloss. 1. 2. 3. 4. lib. 1. ordin. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 4. qu. 1. 40. num. 40. cum *segg.* Zetoli. in *praxi* Episcop. p. 1. verb. *iurispatronatus*, Gonzal. ad reg. 8. *Concilio*. gloss. 18. n. 11. cum *segg.* Nicol. Gate. de *benef.* p. 1. cap. 9. a num. 36. Cardo. in *praxi* iudicium, & advocat. verb. *iurispatronatus*, num. 2. cum *segg.* Camill. Porrel. in *summ.* annuunt. decissum. 1. 1. 3. 2. a num. 1. Aloy. Ricc. in collect. deciss. p. 3. collect. 1693. Franc. Leon. in thesaur. furi ecclies. p. 2. cap. 6. n. 25. Masslob. in *praxi* habendi concursum prebend. 7. dub. 6. Vgolin. de officio & potestate Episcopi cap. 51. in princ. num. 6. metipsum in simili tract. p. 3. alleg. 70. num. 1. Lotet. de re *benefic.* lib. 2. q. 8. a n. 1. Castro Palao in opere moral. tom. 2. tract. 13. *disput.* 2. puncto 1. num. 6. Tamburini, de iure Abbatis num. 3. *disput.* 9. qu. 11.

Barbof. Collect. in Concil. Trid.

Intelligendum esse hoc decretum de iurispatronatus in futurum acquirendis post Concilium, non verò acquirendis, refert decissum Ricc. p. 4. deciss. 157. Attenditur in *addis* ad *recap.* legum. Navarra lib. 4. tit. 30. l. 1. de *iurispatron.* n. 12. subdens n. 21. eorum titulos esse ostendentes Ordinario, & si apparuerit iurispatronatus recte, ac rite concessa fuisse, nec esse illis esse, quæ reuocata sunt infra *seff.* 2. 5. de *reform.* c. 9. & *seff.* 7. de *reform.* c. 3. li. verò de non simplicibus beneficiis agatur, seruandam esse formam *seff.* 2. 4. de *reform.* cap. 18.

a De novo fundaverit & construxerit. Quamvis aliud sit fundare Ecclesiam, & aliud construere, siquidem fundare dicitur, qui fundum dat, seu assignat, vt Ecclesia constituitur; construere verò dicitur, qui ipsam constituit, vel edificat, vt in e. *Abbatem* et. 2. 18. q. 1. c. nobis 25. de *iurispatron.* adhuc hæc

verba

a *seff.* 13. cap. 9.  
b Cap. piz  
menon cum  
seq. 16. q. 9.  
c. c. nobis  
de *iurispatron.*  
et *infir.*  
lecti vlt. c. 6.  
in *prin.*

3.

verba appolita sunt ad demonstrandum quemlibet modum fundationis scilicet, & constructionis sufficere ut prædictum ius acquiritur, non verò ut significant fundacionem ipsam & constructionem debere coniungi. Ita D. Felician. de Vega ad cap. *quarto*, num. 24. de iudic. ubi num. 26. aduertit quòd si ad sit constructio quòd sola fundatio non operetur huiusmodi iuspatronatus nisi simul cum constructione, ita quòd si alter sit qui construat quam qui fundat, ille solus sit patronus, ea debet sustineri, sicut in nostra Hispania receptum videmus, in ea enim non qui fundum præstitit ad Ecclesiam, vel Capellam, sed qui illum constituit, vel dotauit, vitur prædicto iuspatronatus, ut notat Nicol. Garc. d. cap. 9. n. 41. Intellige siue quis eam in proprio solo suis sumptibus omnino construxerit, cap. *Abbatem* 18. quest. 2. cap. *nobilis*, de iuspatronat. siue etiam solum tantummodo, siue fundum ad eam edificandam obtulerit, ac donauerit. Lambertin. de iuspatronat. p. 1. lib. 1. quest. 1. art. 2. num. 1. & 2. & Doctores communiter. At quemlibet fundi donationem non tribuere iuspatronatus, sed necessarium esse ut totum dominium transferatur, resoluunt Lambertin. d. p. 1. quest. 1. art. 2. Massob. d. prelud. 7. dub. 18.

4. Si verò fundum subiectum sit fideicommissio restituendo cum vniuersa hæreditate, iuspatronatus in eo fundum acquiri hæredi & fideicommissario, nisi hæres habeat partem totius hæreditatis aliunde, resoluunt Lambertin. d. p. 1. quest. 9. art. 21. Massob. d. prelud. 12.

5. Fundatori inuito non adiungi compatronum, tenent Lambertin. d. p. 1. quest. 3. art. 6. Massob. d. prelud. 7. dub. 11.

6. *Et constructio.* Etiam absque ptoprij fundi assignatione, veluti si in solo ab aliis dato ipse ptoprij sumptibus liberè Ecclesiam construxerit, cap. *monasterium* 16. quest. 7. aliis enim si hæc fiant iuxta terminos cap. *ad audiendum* el. 1. de Eccles. edificand. & cum protestatione recuperandi expensas, ab ipsa Ecclesia, tunc iuspatronatus non illi acquiri, sed Ecclesie, ex cuius boni illa fuit constituta, resoluunt gloss. verb. *construxerit*, in cap. *Apollonius* 17. quest. 1. Gonzal. d. gloss. 18. num. 33. Nicol. Garc. de beneficiis. p. 5. cap. 9. n. 36. Monet. de commun. vltim. volum. cap. 10. num. 101. & seq.

7. Sicut etiam non acquiritur iuspatronatus ex constitutione necessarii, non voluntarie facta, tenent Lambertin. d. p. 1. lib. 1. quest. 4. princip. art. 7. Rot. dec. 167. num. 5. & 6. part. 2. diuers. & dec. 758. n. 2. part. 2. recent. & in Cameracens. pensiois 10. Decembris 1625. coram R. P. D. meo Pirauero.

8. Iuspatronatus etiam acquiri ex reedificatione, seu refectione Ecclesie penitus destruxæ, seu funditus dirutæ, ita vt noua consecratione indigat, tenent Roch. de iuspatronat. verb. *construxit*, num. 12. Lambertin. *ad arcl.* p. 1. lib. 1. q. 6. princip. art. 3. ex num. 25. Burfat. consil. 310. d. num. 3. vol. 3. Menoch. consil. 90. num. 27. & consil. 336. num. 5. cum segg. Spin. d. gloss. 4. num. 18. Zerol. d. 4. i. verb. *iuspatronatus*, §. 2. ad fin. Seraphin. dec. 518. & 907. Aloyf. Ricc. in collect. dec. p. 5. collect. 1559. Arot. in sum. moral. p. 2. lib. 6. c. 19. quest. 10. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 18. num. 13. Nicol. Garc. d. cap. 9. num. 51. Campan. in diuers. arot. canon. rubr. 11. cap. 13. num. 373. Stephan. Gratian. discipul. forul. cap. 177. num. 26. Massob. in praxi habenda. canon. sum. prel. 7. dub. 11. num. 6. secundum Romanam impress. Viuian. in praxi iuspatronat. lib. 2. cap. 4. n. in ult. impress. Castro Palao d. puncto 2. num. 5. Rot. in Senen. beneficii 18. Martij 1596. coram Litta, & dec. 54. num. 5. p. 1. recent. & in Aluinen.

plebis, seu iuspatronatus 21. Februarij 1625. coram R. D. meo Coccone Decano, & in Bosanen. Parochial. 3. Junij 1626. coram bone mem. Buratto, inter eius impressas dec. 59. 6. num. 7.

Et quia quidem Ecclesie constructione acquiri iuspatronatus absque alia reservatione, nisi illud expresse remittatur, firmant Viuian. d. p. 1. lib. 2. c. 8. num. 9. Ferentil. in annot. ad dec. 1. Buratto n. 14. lib. 3. quia probata constructione cum assensu Episcopi saltem tacito, & præsumpto, non est necesse probare alium assensum quoad acquisitionem, Causaler. dec. 336. ex num. 4.

Tacitus autem consensus diocesani Ordinarij colligitur ex institutionibus ipsius factis ad presentationes patronorum, Roch. de iuspatronat. verb. *pro eo*, quest. 8. num. 20. Rot. in Aquen. iuspatronatus 7. Novembris 1601. coram Card. Lancelotto iur. impressa per Mathesdæ commissarij p. 1. pag. 454. Beltramin. ad dec. 420. Gregor. X. p. 7.

Expellunt autem ipsius Ordinarij diocesani consensum qui requiritur in cap. nobis 25. de iuspatronat. posse etiam ante erectionem iuspatronatus interuenire, & postea, & quandoque, firmant Causaler. consil. 6. de iuspatronat. Roch. d. verb. *pro eo*, q. 4. n. 9. Lambertin. d. lib. 1. p. 1. quest. 1. art. 16. & quest. 1. art. 16. n. 5. Rot. in Piccina iuspatronatus 13. Martij 1609. coram R. D. meo Decano, & in Brutionen. iuspatronatus 7. May 1612. coram bone mem. Valdo sen. Beltramin. d. num. 7. Ego ipse de officio & preside Episcopi p. 4. §. alleg. 70. num. 21. ubi n. 132. quòd præstandus est ab Ordinario illius loci in quo fundatus vel constituitur Ecclesia, & num. 30. quòd Ordinarij nomine in hac materia venit quilibet Prelatus etiam inferior, dummodo habeat Episcopalem iurisdictionem, & num. 32. extendendo ad Capitulum Sede vacante.

& Competenter dotauerit. Ergo dotantem insufficienter, quod arbitrabitur Ordinarius, non acquirit iuspatronatus, sed dici beneficium, tenent Lambertin. d. lib. 1. p. 1. q. 5. n. 11. Nicol. Garc. d. p. 5. cap. 9. num. 52. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori dec. resol. 123. num. 3. vers. *declaratur*, Attendant, in addit. ad recap. leg. num. Nauarra, lib. 4. tit. 30. l. 1. de iuspatronat. n. 31. Gonzal. ad regul. 8. Cancell. gloss. 18. n. 53. ubi ait quòd debet prius constare dotem prius fuisse reductam de esse ad non esse, ut quis ratione secundæ acquirat iuspatronatus, Castro Palao d. puncto 2. num. 6.

Vnde illud non acquirit ex augmento dotis, bene resoluunt, Aloyf. Ricc. in d. praxi resol. 150. Stephan. Gratian. discipul. forul. c. 177. num. 24. & 25. Rot. dec. 521. p. 2. recent. Ego ipse d. allegat. 70. num. 15. & in collect. ad cap. quoniam 3. num. 9. de iuspatronat.

Dotem autem huiusmodi ab initio fundationis sufficientem præsumi probat cap. num. 100. de consecrat. dist. 1. Calderin. consil. 19. post. med. vers. *pro contraria*. Inst. dec. 62. p. 1. Gregor. X. dec. 483. num. 5. Rot. in Toleran. iuspatronatus 11. Februarij 1627. coram R. D. meo Coccone Decano, impressa per Viuian. post sum. praxim iuspatronat. dec. 112.

In huius dotis constitutione, & assignatione requiritur diocesani consensus, sicut in fundatione, & constructione, aduertit Viuian. in d. praxi iuspatronat. lib. 2. cap. 4. num. 17. secundum non uis. impress. subdens Diocesani antea qualitates dotantis equitare debere, & quomodo velint dotem constituere, & an sit congrua, & sufficiens. Sed an sine particulari reservatione dotem danari acquiratur iuspatronatus Affirmatiue tenent Roch. 1. verb. *dotauerit*, n. 4.

Rota decif 517. num. 3 p. t. r. c. m. i. & decif. 674. n. 1. p. 1. Dutand. decif. 147. num. 1. & m. d. c. u. f. u. i. 285. n. 18. cum feqq.

66. Verum autem ad acquitendum ius patronatus tria illa copulatim requirantur, fcilicet fundus, constructio, & dotum. Non requiritur, fed vnum fufficere vt conuincatur, eum lita aternitatem loquente, videtur probare text. in cap. nobis, & ibi gloff. verb. *confraxerit*, cap. quoniam, & ibi gloff. verb. *fundator*, de iur. patron. cap. filius, cap. decretum, cap. m. n. a. f. u. r. u. m. 16. qu. 7. 4. cap. f. i. g. i. f. i. c. a. n. t. e, de reftib. gloff. magna in cap. p. u. e. m. e. n. t. u. 16. qu. 7. 7. Abb. in cap. ad audientiam, num. 10. & 11. de Ecclef. adifit. & m. cap. propofuit, num. 1. de filijs prefby. & ibi additio, idein Abb. in d. cap. nobis, num. 2. Cardin. num. 3. Ioan. And. num. 6. & 7. Butt. num. 1. Boie etiam num. 1. Anchar. in princ. & num. 6. Hoit. num. 1. de iur. patron. Beto. in cap. quoniam, num. 93. rod. in Hoit. in f. u. m. de iur. patron. num. 2. Abb. confil. 54. num. 1. p. t. & confil. 59. n. 1. & 3. p. 2. Catd. confil. 121. num. 2. verf. ad quod. & f. e. l. f. o. n. de Ioan. de Anania cap. confil. 14. verf. f. u. f. i. d. p. r. o. b. o, & ibi Bolognet. num. 6. Menoch. confil. 141. num. 1. & 4. & de prefump. lib. 3. praefump. 90. n. 4. & 5. Lambettin. d. lib. 3. p. 1. qu. 1. 1. art. 1. n. 18. verf. v. e. n. i. u. s. i. g. n. u. r. ad 1. Spin. d. gloff. 4. princ. n. 18. & 29. Paul. de Cittadins de iur. patronat. p. 3. num. 1. Vgolin. de officio Epifcopi cap. 5. in princ. num. 6. Franc. Leo in b. f. u. a. r. o. f. o. r. i. c. e. l. e. p. 2. c. 6. num. 2. Camill. Bortell. in f. u. m. d. r. i. f. t. o. 1. t. u. 3. 1. num. 13. Verall. decif. 193. p. 2. Rot. diuerf. p. t. decif. 598. num. 1. & p. 4. decif. 565. num. 2. eadem Rot. decif. 5. de iur. patron. in amig. Aloyf. Ricc. in decif. Curia Archiep. Neapol. decif. 71. num. 5. & feq. p. 1. Rota apud Tambur. poft. tom. 3. de iure Abbatis decif. 18. per tot.

17. Contra Roch. de Curte de iur. patronat. in princ. num. 3. ad fin. & num. 4. & in verb. Ecclefiam fundant, num. 3. qu. 1. 2. & verb. constructi, num. 3. qu. 1. 3. & verb. dotum num. 1. Abbe. cen. 106. num. 2. col. 1. in fine, verf. quod etiam p. t. 1. & in ead. audientiam, num. 4. de Ecclef. adifit. Ioan. de Anania confil. 14. num. 4. verf. f. u. f. i. d. p. r. o. b. o. Gregor. Lopez l. 1. gloff. 3. art. 1. p. 1. Petre. tom. 1. ordinat. fol. 136. verf. fundatio igitur, & folio 137. verf. f. e. x. t. o. q. u. e. r. u. n. t. Monet. de commutat. vltim. voluntat. cap. 10. num. 103. verf. ego vari, Nicol. Gatz. de benef. p. 5. cap. 9. num. 44. Caftidos. decif. 6. num. 10. de iur. patronat. exiftimantes ad acquitendum iur. patronatus tria copulatim requiri, licet fundum, constructionem, & dotem, ficut ab vno, ficut ad diuerfis.

Iur. patronatus honorificum in Ecclefia Conuen-

tuali acquiritur ex fola constitutione abique dote, cap. nobis, de iur. patron. Lambettin. p. 1. qu. 1. 1. art. 7. num. 1. & lib. 3. qu. 1. 1. princ. num. 5. cum feqq. Rota apud Tambur. poft. tom. 3. de iure Abbatis decif. 18. n. 4. Et huiusmodi iur. patronatus honorificum acquiritur etiam ex fola constitutione abique refutatione, nifi exprefse temiturur, quia Ecclefia deducitur de non efle ad efle, & cum constructor faciat expenfas confiderabiles, æquum eft, vt in illa Ecclefia honoretur, & inuenitur Chrifti fideles ad fimilia peragenda, Lambert. d. lib. 1. p. 1. qu. 1. 2. art. 4. n. 12. Rota apud Tambur. vbi f. u. p. r. a. d. decif. 18. num. 5. & decif. 29. num. 1.

7. Huiusmodi iur. patronatus Epifcopo, & non alteri, &c.] Epifcopum folum poffe prefentari ad patronis, & per exaumen idoneos reperitos inftituere, refoluunt Lambert. lib. 2. p. 1. qu. 1. 1. princ. art. 10. num. 1. Mari. Antonin. var. refol. lib. 2. refol. 47. n. 6. & refol. 55. n. 11. in fine, Valer. Reginald. in praxi fore p. t. u. e. n. t. u. m. lib. 30. tract. 3. num. 124. Vgolin. de officio Epifcopi cap. 3. n. 5. 4. num. 1. Ego ipfe d. p. 3. alleg. 72. n. 176. vbi num. 183. amplio ad Capitulum Sede vacante.

8. Et non alteri inferiori referuntur.] Et ideo in Ecclefis exemptis non poffe referuari inftitutio nem prefentari ad patronis alteri, quam Epifcopo, nifi Rector illius loci fuerit Ordinarius, ordinariæque fungatur iurisdictione, refert decifum Ammendat. in addit. ad recap. legum in Navarra, lib. 4. tit. 3. o. l. 1. de iur. patron. num. 62.

Ex causa neceffaria, nempe priuilegio, feu prefcriptione immemoriali, poffe Prælati inferioribus ius inftituendi competere, refoluunt Lambert. lib. 2. p. 1. qu. 1. 1. princ. art. 10. Mari. Antonin. d. lib. 2. refol. 9. n. 11. & refol. 12. & refol. 47. num. 6. Ego ipfe d. p. 3. alleg. 72. num. 184. & n. 185. verius credo inftitutionem etiam auctorizabilem inferioribus Prælati prefcriptione acquiri poffe, & num. 188. quod Religiofus in Ecclefis, quæ pleno iure eis fubiacentur pertinet inftitutio, in illis verò, quæ pleno iure ad illos non pertinent inftitutio, & de ftitutio ad eos non fpectat, fed Presbyteri ab illis prefentandi ab Epifcopo funt inftituendi, de quo etiam Etalma Cochiet de iur. f. u. f. i. d. i. c. i. t. a. r. d. in exemptis, p. 4. qu. 80. Hieron. Roder. in compendio quæft. regul. refol. 15. n. 3. vbi in per multa priuilegia Apoftol. collationem, & inftitutionem beneficiorum Regularium, etiam auctorizabilem, pertinet ad Monachos, & ad monafteria, quibus ius vniat, nec Epifcopos in eorum vacatione poffe edicta proponere, nec ad concursum vocare.

Præfentetur beneficiandus ipfi Ordinario, aliàs inftitutio fua nulla.

### C A P V T XIII.

1. Intelligitur quoad examen duntaxat ab Ordinario faciendum de perfona prefentati.
2. Inftitutions inferioribus ex immemorabili conpetentibus non funt fublate per Concil.
3. Capitulum Sede vacante poffit prefentare clericos

Non liceat præterea \* patrono cuiufvis priuilegij prætextu, aliquem ad beneficia fui iur. patronatus, nifi Epifcopi loci Ordinatio, ad quem prouifio feu inftitutio ipfius beneficii ceffante priuilegio, iure pertinet, quoquomodo præfentare: aliàs præfentatio, ac inftitutio, forfan, & fecutæ, nullæ funt, & efle intelligantur.

1. Effert decifum Ammendat. in addit. ad recap. legum Navarra lib. 4. tit. 3. o. l. 1. de iur. patron. n. 63. hoc decretum intelligendum efle quoad examen duntaxat ab Ordinario faciendum de perfona Barbof. Collect. in Concil. Trid.

ad patronis inftituere.

4. Vicarius Epifcopi, feu Capituli Sede vacante habet mandatum generale poffit inftituere prefentatos.
5. Edictorum relaxatio in hac materia ad correfpondet ad quæ ante Concil. fpectabat.

a Vide full. 1. 1. c. p. c. illud de concilium, de iur. patron. Conc. Magunticum, tempore Arnolphi e. a. Concil. Salernitanum.

præfentati, fecundum cap. 23. feq. 7. non autem intelligendum vt cenfeatur ablata inftitutio, quam faluam efle omnibus Epifcopo inferioribus hoc idem Concilium voluit feq. 23. cap. 9. verf. quod L 3

si ad inferiores, nec per id conferi subllaras fundationes, veluti si fundator Capellæ reliquerit institutionem Capituli.

2. Institutiones Archiepiscopalis, & aliis inferioribus ex immemoriali competentes non esse per Concilium subllatas, refert decisum Nicol. Gare. de benef. p. 9. cap. 3. num. 19. ad 1.

3. Capitulum Sede vacante posse presentatos clericos à patronis instituire, resoluunt Quarant. in *summa Bullarum*, verb. *Sede vacante* q. 9. vers. *qua conclusio*. Nicol. Gare. p. 5. c. 7. n. 54. Azot. *instit. moral.* p. 2. lib. 3. cap. 38. q. 2. Ego ipse d. p. 3. alleg. 72. n. 185.

4. Vicarium Episcopi, seu Capituli Sede vacante non habentem mandatum limitatum, sed generale, posse instituire presentatos, probat cap. ex *frequentibus*, de *usu*, & *ibi gloss.* & Doctores, & in c. fin. de *officio Vicarij*, lib. 6. Roch. de *Corte de inrepatronat.* verb. *competens*, quest. 31. Miles verb. *Vicarius Episcopi*, Covarr. lib. 3. varior. c. 20. n. 7. Suar. de *Pace in prail.* tom. 2. prelat. 3. num. 7. & 8. Gonzalad reg. 8.

*Cancel. gloss.* p. 5. l. 2. num. 78. Zerolin *in praxi Episcop.* part. 1. verb. *Vicarius*, s. 14. Azot. d. p. 2. lib. 3. cap. 44. quest. 5. & lib. 6. cap. 22. quest. 3. Nicol. Gare. de *benefic.* p. 5. cap. 8. num. 84. cum seqq. Sbroz. de *officio Vicarij* lib. 2. quest. 3. per tot. vbi num. 15. adducit quoddam licet in hoc decreto dicatur institutionem fieri non debere nisi ab Episcopo loci Ordinario, & quod propter illas particulas, *quoque modo*, & *nisi*, videantur exclusi similes calus, dissimiles, & aequales, & maiores expressis, ac indirectos, tamen Vicarij non sunt similes, nec aequales, nec maiores Episcopis, sed vnus, & idem cum illis, ac proinde exclusi non censentur, sed Archiepiscopi, Archiepiscopos byteri, Decani, & Praepositi.

Edictum, siue citationum ad vocandos oppositores relaxatio, quæ fieri debet in presentationibus patronorum, & edicta ponere ante institutionem iuris patronatus, ad eos spectat, ad quos ante Concil. spectabat. Ita refert decisum Nicol. Gare. de *benefic.* p. 9. cap. 3. num. 19.



## SESSIO XXI.

Laicos, & Clericos non conficientes, non adstringi iure diuino ad Communionem sub vtraque specie.

### CAPVT I.

1. Doctores de materia cap. agentes.

2. Clerici non conficientes Eucharistiam sibi administrare possunt.

3. Laici nisi in necessitate extrema mortis, & in absentia Sacerdotis Eucharistiam sibi administrare nequit.

Haic 1.  
a. Concil.  
Constant  
sess. 13. in c.  
cap. 2.



**I**TAQUE sancta ipsa Synodus, à Spiritu sancto, qui spiritus est sapientiae, & intellectus, spiritus consilij, & pietatis, edocta, atque ipsius Ecclesiae iudicium, consuetudinem secuta, declarat, ac docet, nullo diuino præcepto laicos, & Clericos non conficientes, obligari ad Eucharistiae Sacramentum sub vtraque specie sumendum, neque vltro pacto, salua fide dubitari posse, quin illis alterius speciei Communio ad salutem sufficiat: nam <sup>b</sup>, etsi Christus Dominus in vltima coena venerabile hoc Sacramentum in panis, & vini speciebus instituit, & Apostolus tradidit: non tamen illa constitutio, & traditio eò tendunt, vt omnes Christi fideles statuto Domini ad vtramque speciem accipiendam astringantur. Sed neque ex sermone illo, apud Ioannem sexto, rectè colligitur vtriusque speciei Communionem à Domino præceptam esse, vt cumque iuxta varias Sanctorum Patrum, & Doctorum interpretationes intelligatur, namque qui dixit <sup>c</sup>: Nisi manducaueritis carnem filij hominis, & biberitis eius sanguinem, non habebitis vitam in vobis: dixit quoque <sup>d</sup>: Si quis manducauerit ex hoc pane, viuet in æternum. Et qui dixit <sup>e</sup>: Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, habet vitam æternam: dixit etiam <sup>f</sup>: Panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. Et denique qui dixit <sup>g</sup>: Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in illo: dixit nihilominus <sup>h</sup>: Qui manducat hunc panem, viuet in æternum.

6. Matt. 26.  
Marc. 14.  
Luc. 22.  
1. Cor. 11.

6. Ioann. 6.  
d. ibidem.

6. Ibidem.  
f. Ibidem.  
g. Ibidem.  
h. Ibidem.

1. Vnde Hesclan. de *Communione sub vtraque specie*. Card. Bellarm. lib. 4. de *Euchar.* cap. 24. Valent. *com. 4. disp. 6. quest. 6. puncto 5.* Henriquez in *summa* lib. 8. de *Eucharistia* cap. 44. in princ. Iodoc. *Coccin thesaurus Catholicus* tom. 2. lib. 6. art. 2. latè Hurtado de *Sacramentis* disp. 10. diff. 5. vbi latè probat laicos non teneri sub vtraque specie, sed licet posse sub specie tantum panis communicare. Petit. de *Leclitica* in *sum. p. 1. de Sacrament.* vbi de Eucharistia, cap. 16. concl. 2. Agid. de *Coninek de Sacram.* tom. 1. quest. 80. num. 111. cum seqq. & quest. 73. num. 36. Valer. Reginald. *in praxi* ferr. p. 2. lib. 29. num. 38. in fine, & num. 59. Fillin. in *quest. moralib.* tom. 1. tract. 4. cap. 7. num. 201. Bonacina de *Sacramentis* disp. 4.

quest. 2. puncto 3. à princ. & quest. 1. puncto 4. num. 5. querit vtrum Sacerdos communicans sub vtraque specie plus gratiae recipiat, quam recipit laicos, qui sub vna tantum specie communicat, de quo etiam Hurtado d. tract. de *Eucharistia* disp. 11. diff. 6. per tot.

a. Et clerici non conficientes. An hi non conficientes sibi Eucharistiam administrare possint? Resp. affirmatiue Vgolin. de *officio Episcopi* cap. 15. §. 7. n. 9. quem refero de *officio & potest. Parochi*, c. 20. num. 24. cum quia & coniuges matrimonium sibi administrant presente eorum Parocho, & duobus testibus; tum etiam, quia indulgentia concessa à Prelato, & ipse recipere eam potest, & subdit non repugnato

repugnare, differentiam esse debere inter dantem, & accipientem, ac proinde non posse quempiam se ipsum baptizare, quia ea Sacramenta dum administrantur sunt, & in Baptismo quod generationem significat, sicut non potest quis se ipsum generare, ita nec potest se ipsum baptizare, cap. de iurisdictione habere.

At Eucharistia per modum cibi sumitur; ergo

per se administrare ipse Sacerdos sibi potest, sicut cibum sumere, non autem laicus, quia ipsi prohibitorium est eam tangere, arg. cap. tribus de consecr. dist. 1. nisi in necessitate extrema mortis, & in absentia Sacerdotis, secundum Suarez tom. 3. q. 81. dist. 72. sect. 3. Possuunt de officio Curati c. 8. n. 24. adherentes exemplum Regine Scoriae, quae se ipsam communicavit, dum statim esset occidenda, quod tamen factum dicunt fuisse de Summi Pont. licentia processisse.

*Ecclesia potestas circa dispensationem Sacramenti Eucharistiae.*

C A P V T II.

**P**otestas declarat, hanc potestatem perpetuam in Ecclesia fuisse, ut in Sacramentorum dispensatione, salua illorum substantia, ea statueret, vel mutaret, quae suscipientium utilitati, seu ipsorum Sacramentorum venerationi, pro rerum, temporum, & locorum varietate, magis expedire iudicaret. Id autem Apostolus non obscure visus est inuississe, cum ait: Sic nos existimet homo, ut ministros Christi, & dispensatores mysteriorum Dei, atque ipsum quidem hac potestate usum esse, satis constat, cum in multis aliis, tum in hoc ipso Sacramento, cum ordinatis nonnullis circa eius usum, c. Caetera, inquit, cum venero, disponam. Quare agnoscens sancta mater Ecclesia hanc suam in administratione Sacramentorum auctoritatem, licet ab initio Christianae religionis non infrequens variisque speciei usus fuisset, tamen progressu temporis, latissime iam mutata illa consuetudine, grauib; & iustis causis adducta, hanc consuetudinem sub altera specie communicandi approbavit, & pro lege habendam decreuit, quam reprobare, aut sine ipsius Ecclesiae auctoritate pro libito mutare non licet.

Vide Henricum in summa lib. 8. de Eucharistia, c. 44. §. 3. Valquez in 3. part. tom. 3. disput. 223. numer. 22. Sanchez de matrim. lib. 3. disput. 21. numer. 27.

Aegid. de Consecr. de Sacram. & censur. tom. quest. 80. numer. 21. Filiuc. in quest. moralibus tom. 1. tract. 4. c. 7. numer. 203.

1. Cor. 4.

1. Cor. 6.

1. Cor. 12.

Concil. Constant. sess. 13.

*Totum, & integrum Christum, ac vetum Sacramentum sub qualibet specie sumi.*

C A P V T III.

**I**nsuper declarat, quamuis Redemptor noster, ut antea dictum est, in suprema illa cena hoc Sacramentum in duabus speciebus instituerit, & Apostolis tradiderit, tamen facendum esse, etiam sub altera tantum specie, totum, atque integrum Christum, verumque Sacramentum sumi, ac propterea, quod ad fructum attinet, a nulla gratia, necessaria ad salutem eos defraudari, qui vnam speciem solam accipiunt

Vide Petr. de Ledesma in summa part. 1. de Sacram. vbi de Eucharistia, cap. 7. concl. 1. & 4. Baldwin. iun. super opera controuer. Bellarmus part. 2. lib. 3. cap. 8. a princ. Valer. Reginald. in praxi fori penitent. lib. 29. numer. 37. & 38. Aegid. de Consecr. de Sacram. tom. 1. quest. 76. art. 3. numer. 32. & 33. Cartas. in interpretat. ad aliquas leges nouae recep. c. 1. n. 11. Fagundes in quinque Ecclesiae precepta, prac. 3. lib. 4. cap. 4. numer. 1. Luc. Ioan. & disput. 5. diff. 1. in princ. Bonacin. de Sacram. disput. 4. q. 3. p. m. 5. numer. 2. vbi numer. 5. ait Christum existere totum sub speciebus non solum quoad substantiam, verum etiam quoad accidentia, videlicet quoad quantitatem, & qualitatem, & numer. 4. aliter Christum quoad substantiam, & accidentia non solum existere sub qualibet specie, verum etiam sub qualibet parte specierum, de quo etiam late Hurtado d. dist. 5. de Eucharistia, diff. 9. vbi ait Theologos conueni-

re Christum esse totum in tota materia consecrata, & totum in qualibet parte matetiz, in qua est corpus, aut sanguis Christi, sicut anima rationalis est tota in toto corpore, & tota in qualibet parte corporis, & diff. 10. querit verum totus Christus sit sub indissolubilibus speciebus panis, & vini?

a Nulla gratia necessaria ad salutem eos defraudari, &c. ] Dum docet hic text. sub altera tantum specie totum Christum contineri, & vetum Sacramentum sumi, ac propterea nulla gratia ad salutem necessaria defraudari, qui vnam speciem solam accipiunt, videtur probare vitamque speciem non conferre plus gratiae, quam alteram tantum, ut per Caiet. quest. 80. art. 12. Scot. in 4. dist. 12. q. c. art. 12. Martin. Ledesma 1. part. 4. quest. 21. art. 11. dub. 2. Petr. Scot. lect. 10. de Eucharist. Hesselan. in Communionis sub utraque specie tract. 3. Suarez, dist. 63. de Eucharistia, sect. 2. Aegid. de Consecr. de Sacram. quest. 79. artic. 1. numer. 34. quicquid post Alex. Casaliu nostrum, & Valquez dicit Hurtado d. dist. 1. de Eucharistia, diff. 6.

1. Mart. 14. Marc. 14. Luc. cap. 4. 1. Cor. 11. 6 Cap qui manducat, e qui iuuuat. cap. singuli de col. dist. 2. super. sect. 18 cap. 2. & can. 1. de Sacram. Euchar.

Parvulos non obligati ad Communionem sacramentalem.

## CAPVT IV.

1. Doctores de materia cap. agentes.  
2. Infantes si daretur eis Communio, recipiens gratiam.

3. Parochus communicare non potest perpetui. & absolute fatuus, sed tantum iussus, tempore quo habet dilucida interualla.

<sup>a</sup> Inf. can. 4. <sup>b</sup> Tu. 3. **D** Enique eadem sancta Synodus docet, a *usu rationis carentes*, nulla obligati necessitate ad sacramentalem Eucharistiae communionem, siquidem, per <sup>b</sup> Baptismi lauacrum regenerati, & Christo incorporati, adeptam iam filiorum Dei gratiam in illa aetate amittere non possunt, *neque ideo tamen damanda est antiquitas*, si cum morem in quibusdam locis aliquando seruauit. Vt enim sanctissimi illi Patres sui facti probabilem causam pro illius temporis ratione habuerunt, ita certe, eos nulla salutis necessitate id fecisse, sine controuersia credendum est.

1. **V**ide Henriquez in *summa* lib. 8. de Eucharistia cap. 42. a princ. Galez. in *margarita casuum conscient. verb.* Eucharistia pag. 102. col. 1. Valquez in 3. p. tom. 3. disput. 212. num. 17. & disput. 214. num. 35. Petr. de Ledesma in *summa* part. 1. de Sacrament. vbi de Eucharistia, cap. 13. concl. 7. Valer. Reginald. in *praxi forensi* lib. 19. quaest. 14. num. 81. Aegid. de Coninck de Sacrament. tom. 1. q. 80. art. 9. a num. 72. Bonacin. *ed.* tract. 4. quest. 1. puncto 3. num. 2. Filiuc. in *quest. moralibus* tom. 1. tract. 4. cap. 7. n. 185. & 187. Ioan. Sanci. in *selecl. disput.* 18. num. 1. & 9. Iac. Ioan. de Lugo de Sacram. 4. tract. de Venerabilis Eucharist. Sacramento disput. 13. sect. 2. num. 8. cum seqq. Torreblanca de *iure spirituali* lib. 2. cap. 7. n. 65. cum seqq. vbi etiam quod in septimo aetatis anno paruulis danda est Eucharistia cum Poenitentia. Hurtado de Sacram. tom. 2. tract. de Eucharist. disp. 9. diff. 4. vers. circa infantes.

2. Infantes si daretur eis Communio recepturus gratiam, resoluunt Victoria in *summa* verb. Eucharistia, num. 84. in fine. Suar. tom. 3. disput. 62. sect. 4. Barthol. ab Angelo *dialog.* 4. §. 21. Petr. de Ledesma d. cap. 13. concl. 8. dubia 2. Aegid. de Coninck d. q. 80. art. 9. num. 77. Bonacina d. puncto 3. num. 2. vers. obseruant. post Suar. & Valq. ita resoluit Ioan. de Lugo vbi supra. Hurtado de Sacrament. tom. 2. tract. de Eucharist. disput. 9. diff. 19. Ratio est secundum illos, quia cessante prohibitione Ecclesiae, possent

Eucharistia Sacramentum ob iustam causam dari paruulis, sicut olim dabatur, ergo signum est paruulos esse capaces Eucharistiae, & consequenter recepturos ipsius effectum, si ipsis administraretur.

- <sup>a</sup> *Usu rationis carentes.* Vide perpetui, & absolute fatuos in sanitate communicare non posse Parochum, sed tantum semisatos, & non continuamente tempore, quo habent dilucida interualla, resoluunt Henric. d. lib. 8. cap. 42. §. 3. Bonacin. d. disput. 4. q. 6. puncto 1. ex n. 4. Paul. Laymann. in *Theologia moralis* lib. 1. tract. 4. cap. 4. Villalob. in *summa* p. 1. tract. 7. dub. 40. num. 5. Sanci. in *selecl. disput.* 26. n. 5. & disput. 36. num. 9. Antonin. Diana *resol. moral. part. 2. tract. de celebrat. Missae* res. 1. 79. quos refero de officio, & potest. Parochi cap. 20. n. 19. vbi num. 43. de infirmo delirante. Hurtado d. disput. 9. diff. 20.

- <sup>b</sup> *Nec tamen ideo damanda est antiquitas, &c.* Olim namque consuetudo fuit in variis prouinciis conferendi Eucharistiam infantibus, vt constat ex Dionysio de Eccles. hierarch. cap. 7. & ex Cypriano lib. de lapsis, & ex Gregorio Magno. in suo *Missali veteri*, quod Romae extat, & id fuisse in Hispania consuetum, supponit Concil. Tolet. XI. can. 1. refert Hurtado de Sacram. tom. 2. tract. de Eucharist. disput. 9. diff. 19. vers. Ricard. & Aegid. de Coninck d. art. 9. num. 75.

## De Communione sub vtraque specie, &amp; paruulorum.

1. Excommunicatus dicentes omnes Christi fideles ex Dei praecepto, vel necessitate Sacramentis debere sumere vtriusque speciem S. Eucharistiae.  
2. Ecclesia iusta de causis praecepit laicis, & clericis non conscientibus Communionem sub vna tantum specie.

3. Tota, & integer Christi, sub vna panis specie sumitur.  
4. Paruulorum est necessaria Eucharistia Communio.  
5. Pueri in qua aetatis parte incipient habere discretionem sufficientem ad obligantem praeceptum communicandi, relinqui debet arbitrio Confessarii & parentum.

<sup>a</sup> Concil. Constant. sess. 19.

## CANON I.

**S**I quis dixerit, ex Dei praecepto, vel necessitate salutis, omnes & singulos Christi fideles vtramque speciem sanctissimi Eucharistiae Sacramenti sumere debere, anathema sit.

## CANON II.

Si quis dixerit, sanctam Ecclesiam Catholicam non iustis causis, & rationibus adductam fuisse, vt laicos, atque etiam Clericos non conscientibus sub panis tantummodo specie communicaret, aut in eo errasse, anathema sit.

## CANON III.

Si quis negauerit totum, & integrum Christum omnium gratiarum fontem, & auctorem, sub vna panis specie sumi, quia, vt quidam falsè asserunt, non secundum ipsius Christi constitutionem sub vtraque specie sumatur, anathema sit.

## CANON

<sup>b</sup> Supra c. 1. & Concil. Constant. de eodem loco  
<sup>c</sup> Supra c. 3. & sess. 19. c. 1. & can. 1. Concil. Constant. sess. 19.



CANON IV.

Si quis dixerit <sup>4</sup>, paruulis, antequam ad annos discretionis peruenerint, necessarium esse Eucharistiae communionem, anathema sit.

<sup>4</sup> Super in  
prae. & c. 4.  
o sess. 13. in  
decreto.

Duos verò articulos <sup>5</sup>, alijs propositos, nondum tamen excussos, videlicet! An rationes, quibus sancta Catholica Ecclesia adducta fuit, vt communicaret laicos, atque etiam non celebrantes Sacerdotes, sub vna tantum panis specie, ita sint retinendae, vt nulla ratione Calicis vsus cuiquam sit permittendus, & An, si honestis, & Christianae charitati consentaneis rationibus concedendus alicui vel nationi, vel regno Calicis vsus videatur, sub aliquibus conditionibus concedendus sit, & quanam sint illae: Eadem sancta Synodus <sup>6</sup>, in aliud tempus, oblata sibi quam primum occasione, examinandos, atque definiti-

<sup>5</sup> Ioh. sess.  
11. in fu.

2. <sup>1</sup> CANON I.] Vide Cardin. Bellarm. in controuers. Carbol. lib. 4. de Eucharistia. c. 10. cum seqq. Hentiq. in summ. lib. 8. de Eucharistia. c. 24. Valer. Reginald. in praxi fore penitent. lib. 29. c. 58. in fine. Aegid. de Coninck de Sacram. tom. 1. q. 80. n. 111. cum seqq. Filliuc. in quest. moral. tom. 1. tract. 4. cap. 7. n. 201. Hurtado de Sacram. tom. 1. tract. de Eucharist. disp. 10. diff. 5.

3. <sup>2</sup> CANON II.] Vide Aegid. de Coninck de Sacram. tom. 1. quest. 80. num. 121. vbi percutit iustissimas rationes, quas habet Ecclesia precipiendi laicis, & clericis non confidentibus Communionem sub vna tantum specie, idem tradit Hurtado de Sacram. tom. 2. disp. 10. de Eucharistia diff. 5. vers. cap. 10.

4. <sup>3</sup> CANON III.] Vide Balduin. Jun. super opera controuers. Bellarm. part. 2. lib. 3. cap. 8. à princ. Aegid. de Coninck de Sacram. tom. 1. q. 76. art. 3. n. 32.

<sup>4</sup> CANON IV.] Vide Hentiquez in summ. lib. 8. cap. 3. §. 4. Bonacin. de Sacram. disp. 4. quest. 3. punct. 3. num. 2. Vincent. Filliuc. in quest. moral. tom. 1. tract. 4. num. 40. Hurtado de Sacram. tom. 1. tract. de Euchar. disp. 9. diff. 4. vers. circa infantes.

Relinqui debere arbitrio Confessariorum & parentum in qua aetatis parte incipiant potest habere discretionem sufficientem ad obligationem praeccepti communicandi, resoluunt Sae. tom. 3. disp. 70. sect. 1. Valer. Reginald. in praxi fore penitent. lib. 29. num. 83. Aegid. de Coninck de Sacram. tom. 1. quest. 80. art. 11. dub. 4. num. 103. Iacob. de Grass. in aureis decis. part. 1. lib. 2. cap. 38. num. 15. Azor. in flor. moral. part. 1. lib. 7. cap. 3. quest. 10. Possuin. de officio curati cap. 8. num. 9. & 10. Bonacin. de dispens. 4. quest. 7. punct. 2. num. 2. Egoipse de officio, & potest. Parochi cap. 10. num. 18.

4.

5.

# DE REFORMATIONE.

Episcopi gratis debent ordinare, dimissorias, & testimoniales dare, nec illi, eorumque ministri aliquid pro sigillo etiam sponte oblatum recipere possunt. Vbi est consuetudo aliquid recipiendi pro litteris, nihil capiatur à Notariis pro officio ultra decimam vnius aurei partem, modò aliunde eis non suppetat salarium, &c.

## CAPVT I.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Ordinarius non potest accipere ab Ordinario aliquam mercedem.
3. Diaconi qui soluerint decem scuta suo Ordinario pro obtinendis litteris dimissorialibus, incurrunt in simoniam.
4. Simonia committitur si praestito fiat mercede, & pretio.
5. Episcopi eorumque vicarii nihil licet accipere pro executione litterarum Apost. dispensationum matrimonialium, & absolutiuum.
6. Littera publicatoria gratis concedi debent.
7. Dimissoria, commendatoria, aut testimoniales litterae gratis concedi debent.
8. Ordinum collatores, siue illorum ministri nihil accipere debent ab illis, qui ordinantur.
9. Beneficiorum collatores, nisi pro collatione seu quouis

alia dispositione beneficiorum directè, vel indirectè accipere, vel exigere possunt.

10. Cancellarius quid possit accipere pro collatione & institutione Ecclesiarum.
11. Notary quid pro singulis litteris dimissorijs, aut testimoniales recipere possint.
12. Commendatarius aut testimoniales litterae gratis concedendae.
13. Episcopo, vel eius vicario non licet quicquam accipere pro dispensationibus matrimonialibus.
14. Notario, vel Cancellario ex quibus nihil liceat accipere.
15. Ex quibus aliquid liceat percipere.
16. Notary possunt aliquid accipere pro singulis litteris dimissorijs, aut testimoniales quando nullum habent stipendium constitutum ab Episcopo.
17. Verba haec important gratias, & grauitates punat.

<sup>1</sup> Vide à legi  
re. c. 6. §.  
Concil. Cal  
ced. adno  
te 15. c. 2.  
Conc. Ant  
lien. cap. 1.  
C. 1. Tol. 1.  
c. 1. cap. 1. c.  
Episcopum  
1. q. 3. & c. 2.  
de limo. de  
quibus Mi  
licis C. 6.  
1. cap. 24.

Quoniam <sup>1</sup> ab Ecclesiastico ordine omnis auaritie suspicio abesse debet, nihil pro collatione quoruncumque Ordinum, etiam clericalis Tonsuræ, nec pro litteris dimissorijs, aut testimoniales, nec pro sigillo, nec alia quacumque de causa, <sup>2</sup> etiam sponte oblatum Episcopi, & alij Ordinum collatores, <sup>3</sup> aut eorum ministri quouis praetextu accipiant. <sup>4</sup> Notarij verò in iis tantum locis, in quibus non viget laudabilis consuetudo

nihil

nihil accipiendi, pro singulis literis dimissoriis, aut testimonialibus decimam tantum vnius auri partem accipere possint: & dummodo ex nullum salarium sit constitutum pro officio exercendo, nec Episcopo ex notarij commodis aliquod emolumentum ex eisdem Ordinum collationibus directe, vel indirecte provenire possit, tunc enim gratis operam suam eos prestare omnino teneri decernit, contrarias taxas, & statuta, & consuetudines etiam immemorabiles, quorumcumque locorum, quæ potius abusus, & corruptelæ, simoniæ prævitati fauentes, nuncupari possunt, penitus cassando, & interdicens, & qui secus fecerint, tam dantes, quam accipientes, *ultra divinam ultionem*, & poenas à iure inflatas ipso facto incurrant.

1. **V**ide Namarr. in man. cap. 12. num. 18. & conf. 1. de censib. in vtraque edit Sayr in floribus decr. sub ead. m. decr. 1. Matth. Suar. in praxi. & ordine visitandi cap. 18. num. 6. Valer. Reginald. in praxi fori pament. lib. 2. cap. 14. num. 197. ad fine, Franc. Leon. in thesaur. fori Ecclesiast. p. 1. c. 4. num. 27. Sbroz de Officio Vicarij lib. 2. quæst. 42. Campanian. diversarum canon. lib. 1. cap. 27. per iur. Narbona. l. 33. gloss. unica n. 6. 11. 25. lib. 4. nota Recopil. P. Suar. de Relig. tom. 1. lib. 4. de Simonia cap. 20. n. 9. cum seqq. & c. 1. 3. num. 5. vbi quod decretum in præfenti comprehendit quancunque vocem, vel actionem ministrarium collationi Ordinum, Metipsum in collect. ad cap. 1. de Simonia.

2. Non posse Ordinatorem accipere ab ordinato aliquam mercedem, munera, nec quidem forlices, mappas, pedesive, vel similia. sed tantum cereum, refert decretum Pinal. in praxi Episcop. p. 1. c. 1. n. 55.

3. Diaconos, qui soluerunt decem scuta suo Ordinario pro obtinendis literis dimissorialibus, quorum vigore fuerunt ordinati ad Presbyteratum, indidisse in simoniam, & poenas simoniaci huiusmodi in iustitias, resoluit Sel. in select. Canon. c. 10. num. 11 vbi refert ita fuisse decretum in nihil 7. Septembris 1630.

4. Simoniam committi, si promissio fiat mercede, & pretio, vel cum aliquo pacto, & conditione, & non gratis, probat cap. ordines 1. quæst. 1. cum allegatis per Nicol. Garc. de benef. part. 8. cap. 1. num. 14. Idem dicendum in promissione Præceptoris S. Iacobi, Calatrave, & similis, resoluit Nicol. Garc. de iust. part. 1. cap. 7. num. 4.

5. Episcopis, eorumque vicariis nihil prorsus accipere licere pro exequutione litterarum Apollol, dispensationum matrimonialium, & absolutionum, nec pro cognoscendis dispensationibus in gradu matrimonij prohibito; Notariis verò licere dumtaxat quartam partem ducati accipere pro præsentatione rescripti, & pro examine testium, refert decretum Sel. d. cap. 10. n. 15.

6. Prohiberi etiam, aliquod recipere pro litteris publicatoriis, testatur resolutum Nicol. Garc. d. p. 8. cap. 1. n. 77. ad 4.

7. Dimissorias, commendatorias, aut testimoniales litteras gratis concedi debere, asserit decretum Nicol. Garc. d. c. 1. n. 77.

8. Ordinum collatores, sive illorum ministri, nihil accipere debent ab illis, qui ordinantur, etiam pro litteris dimissoriis, necnon pro sigillo, etiam si ab immemorabili tempore fuerit observatum, ut certum quid recipiatur. Notarij verò pro dimissoriis decimam partem auri recipiant, si nullum habeant salarium pro officio exercendo, ex quo emolumento nihil directe, vel indirecte perveniat Episcopis. In Indiis verò, in quibus res maximo pretio venduntur, Notarij possunt exigere loco dictæ decimæ partis vnius auri, quantitatem permissam ex decreto S. mem. Sixti V. ita refert decretum Sel. d. cap. 10. num. 15.

Collatores beneficiorum quacunque dignitate præfulgeant, nil pro collatione, seu quavis alia dispositione beneficiorum quovis quæsitio colore directe, vel indirecte, etiam sub nomine Annatæ, aut cuiusvis alterius portitionis fructuum, etiam à sponte dantibus, vel offerentibus accipere aut exigere possunt, eorumque quoque collatorum Notarij, & alij quivis officiales, quibus tamen abunde certum salarium constitutum est, eadem omnino observare debent. Illis verò, quibus salarium pro officio suo exercendo nullum constitutum est, licet in qualibet huiusmodi beneficiorum collatione, seu alia dispositione pro suo labore aliquam mercedem accipere, quæ tamen scriptura, sigillo, & cæteris omnibus computatis vnius aureum non excedat, & inde collatores ipsi nihil emolumentum petere possint, alioquin tam dantes, quam recipientes prænis contra simoniacos editis factis canonicis tenentur, ipsaque ipso facto incurrisse censentur. Notarij autem, seu officiales alij à suis officiis suspensi sunt. Ita refert decretum Nicol. Garc. de benef. p. 8. c. 1. n. 79. & 77.

Episcopo non licere quicquam accipere, vel petere directe, vel indirecte, vbi infra scripta expediuntur, dicit Sel. d. cap. 10. num. 20. refertens sic fuisse decretum in vna Vien. 8. Martij 1601. videlicet.

*Littera collationum infirmorum, seu promissorum beneficiorum vacantium per obitum, vel per resignationem etiam ex causa permutationis, vel alia.*

*Littera dimissoriales, seu testimoniales, quæ conceduntur Presbyteris, seu clericis ad alias dioceses transferrunt.*

*Littera recipiendi Ordines ab alienis Episcopis.*

*Littera recipiendi Missas.*

*Licentia audiendi confessiones.*

*Licentia administrandi Sacramenta, excepta Penitentia.*

*Licentia deservendi beneficiis curatis, aut simplicibus.*

*Licentia ordinandi se ad titulum paritatis, seu approbationis huiusmodi tutorum.*

*Licentia absumendi se ab Ecclesiis, seu beneficiis.*

*Licentia erigendi capellas.*

*Licentia colligendi elemosynas.*

*Licentia sepelendi cadavera intra Ecclesiam.*

*Mandatum de publicando in Ecclesia inveniendus sacris Ordinibus.*

*Dispensationes ad duo beneficia etiam similia sub eodem titulo.*

*Littera approbationis concurrentium ad Parochialium vacationes in mensibus reservatis, quæ ad Sedem Apostolicam transmittuntur.*

*Approbationes inquisitionis ex fundatione, vel dotacione.*

*Creationes vicariorum in Parochialibus.*

*Deputationes Oeconomorum duo beneficia vacant.*

*Executiones litterarum Apostolicarum, quæ in iustitiam concurrentium.*

Etiam

10. *Etiam ſponte oblatum.* Vide Suar. de Relig. tom. 1. trall. 3. lib. 4. de ſimonia cap. 49. n. 2.
11. *Aut etiam miniſtri.* Pro collatione, aut inſtitutione Eccleſiarum, & præſertim curatarum, Cancellarium poſſit in ſingulari accipere mercedem ſuo labori convenientem, quod tamen ſcriptura, ſigillo, & cæteris omnibus computari vnum aureum non excedat, & dummodo ipſi Cancellario ſalarium nullum pro ſuo officio excreſcente conſtitutum ſit, & ex pecunia quam accipiet, nihil proſus emolumenti collatores, aut inſtitutores vilo modo ditecte, vel indirecè, percipiant. Ita reſertunt deciuſum Armenid. in addit. ad recap. legum Navarra lib. 1. tit. 18. de Episcopis n. 17. in reſp. ad 1. & 2. Piaſec. in praxi Episcop. p. 2. cap. 5. n. 28.
12. *Notario vero, &c.* Vide Szrocz de Vicario Episc. lib. 2. q. 42. Suar. d. cap. 53. n. 6. cum ſeqq. Zetolin in praxi Episc. p. 1. verb. diſſiſoria §. 7. Leſſ. de teſt. lib. 2. c. 35. d. 10. Azor. in ſuſt. mor. p. 3. lib. 2. c. 5. q. 1. Vgol. de ſimonia lib. 1. cap. 41. §. 4. Valet. Reginald. in praxi ſor. p. 1. lib. 2. c. 200. Piaſec. in praxi Episcop. p. 1. c. 1. n. 55. Stephan. Weym. ad conſil. 24. ex iure antiquo de iur. p. 1. & per Conſil. Trid. ſummat. conſil. 17. n. 33. pag. 202. Narbona d. l. 13. gloſſ. unica n. 7. Homoboni de Bonis de examine Eccleſiaſt. tract. 1. c. 6. q. 11. reſol. 4. Cent. ad Decretal. collect. 177. n. 1. vbi ſub dubio reſolucite videtur quod poſt cõſect. inſtrumenta & tradita partibus poſſunt Notarii, quod ab ordinatis ſponte offerunt accipere, de quo vide Matien. in dialog. relator. p. 1. c. 15. n. 5. Petez l. 1. gloſſ. 1. poſt med. tit. 9. l. 2. ordin. Homob. de Bonis d. l. 6. q. 12. reſol. 1. in fine, Facit Sanchez de matrimonio lib. 8. diſp. 35. n. 14. in terminis Narbona d. l. 33. gloſſ. unica n. 8.
13. Nihil exigendum pro diſmiſſoriis, commendati-  
ciis, aut teſtimonialibus litteris, reſert deciuſum Armenid. d. tit. 18. de Episcopis num. 17. in reſponſ. ad 3. quem cito de officio, & poteſt. Episcop. p. 1. c. 2. allegat. 7. num. 26.
14. Pro diſpenſationibus matrimonialibus non li-  
cere Episcopis, vel eius vicario quicquam accipere, nec ratione taxæ etiam ex immemorabili conſuetu-  
dine, nec ratione ſigilli, vel alicuius alterius rei, adſerit reſolutum Armenid. d. tit. 18. de Episcopis  
n. 10. in reſp. ad 6. aduertens propterea decretum il-  
lud quod ſolet poni in litteris diſpenſationum ma-  
rimonialium, vt nihil muneris, aut præmiij ſponte  
accipi poſſit pro illarum executione, ita intelligend-  
um eſſe, vt neque Ordinarius ipſe, neque vicarius  
eius quicquam pro mercede laboris, quem ea in re  
ſuſciperent, capere poſſent, addit deinde Notarium  
pro examine teſtium quædam autem, ſeu ducari par-  
tem licitè accipere poſſe.
- Notario, vel Cancellario nihil licere accipere,  
neque ratione ſcripturæ neque ſigilli, neque labo-  
ris, aut alio titulo, ſed gratis his quorum inueſteſt  
debere præſtare omnia infra ponenda, tenet Sel.  
d. cap. 10. num. 22. attellans ſe fuiſſe deciuſum in vna  
Puen. 8. Martij 1602. videlicet:

- Approbationem ad audiendas confeſſiones.*  
*Licentiam adminiſtrandi Sacramenta.*  
*Licentiam deſerviendo beneficiũ.*  
*Licentiam ſpeculando deſunctorũ corpora in Eccleſia.*  
*Licentiam celebrando Maſſas.*  
*Licentiam colligendi elemoſynas.*  
*Mandata publicanda in Eccleſia eis, qui primam  
conſecram, vel maiores Ordines ac ſacros ſuſcipe-  
re volunt.*
- Quoad alia verò quæ ſequuntur, poterit aliquid  
percipere, ſi nullum ſibi ſalarium, vel ſtipendium  
conſtitutum fuerit, tuncque congruum tantum ſui  
laboris mercedem, quæ quoad litteras collationis,  
vel inſtitutionis curatarum Eccleſiarum, vel de-  
putationis vicationis in illis vnum aureum, &  
quoad litteras diſmiſſorias, & teſtimoniales deci-  
mam vnius autem parrem nunquam excedat.
- Pro litteris collationis, inſtitutionis, ſeu promiſ-  
ſionum beneficiorum vacantium per obtinũ, vel per  
reſignationem, etiam ex cauſa permutationis, vel  
alia.*  
*Pro litteris diſmiſſorialibus, ſeu teſtimonialibus, quæ  
conceduntur Prebys, ſeu clericis ad alias du-  
ceſes tranſiurus.*  
*Pro litteris recipiendi Ordines ab alienis Episcopis.*  
*Pro licentia ordinandi ſe ad totum patrimonium, ſeu  
pro approbationibus huiusmodi titularum.*  
*Pro licentia abſtinendi ſe ab Eccleſia, ſeu beneficiũ.*  
*Pro licentia erigendi capellas.*  
*Pro litteris approbationis concurrentiam ad Para-  
chialium vacationes in menſibus reſervatis, quæ  
ad Sedem Apoſt. tranſmittuntur.*  
*Pro approbatione inſpiciendorum ex fundatione, vel  
dotacione.*  
*Pro creationibus Vicariatum in Parochialibus.*  
*Pro deputacionibus Oeconometum dam beneficia  
vacant.*  
*Pro executionibus litterarum Apoſtolicarum, ſeu  
uſualium concernentium.*  
*Et dummodo eis nullum ſalarium, &c.* Ergo quan-  
do nullum habet ſtipendium conſtitutum ab Epi-  
ſcopo, poſſunt aliquid accipere, vt per Navarra in  
mor. c. 23. num. 102. Piaſec. in praxi Episcop. p. 1. c.  
cap. 1. num. 55. pag. 61. Valet. Reginald. in praxi ſor.  
p. 1. lib. 2. c. 200. var. queritur. Narbona d. l. 33.  
gloſſ. unica num. 7. & 10. Suar. de Relig. tom. 1. lib. 4. de  
Simoniae. 53. num. 6. vbi dicit Concilium in præſen-  
ti limitat illam prohibitionem, permittendo, vt  
Notarij decimam partem aurei pro litteris accipe-  
re poſſint cum tribus conditionibus: vna, vt ſolam  
hoc liceat vbi non viget laudabilis conſuetudo ni-  
hil accipiendi: alia, vt Notarius non habeat ſti-  
pendium pro officio exercendo: tertia vt nihil ex  
illo lucro ad Episcopum redundet; alias decernit  
Notarium teneri gratis ſuas opetas præſtare.
- Ultra diuina oblationem.* In portare hæc verba  
graves, & grauiores penas alleſit Paul. Fuſc. de  
uſuſu. lib. 1. cap. 31. num. 15.

Nullus quantuvis idoneus ſecularis clericus maioribus ordinetur, niſi  
prius habeat beneficium ſufficiens ad vitam, quod reſignare non  
poſſit, niſi, &c. vel patrimonium, aut penſionem  
ſimiliter verè ſufficiens, &c.

## C A P V T II.

1. Doctores de materia huius cap. agentur

2. Ordinare aſſq. Concilij publicationem poterat Epi-

ſcopi clerici ſuos ad diuerſas tentiones

3. Religioſas non comprehendit.

4. Sed

4. Sed comprehendendi declarantur Pius V.
5. Constitutio Pij V. intelligitur tam in non professis, quam in uisiter professis.
6. Patres Societatis Iesv possunt promoueri ad sacros Ordines absque titulo.
7. Titulus non requiritur ad minores Ordines.
8. Beneficij ad titulum, quod in distributivis questionibus consistit, potest quis ad sacros Ordines promoueri.
9. Ordinari quis non potest ad titulum beneficij de futuro.
10. Beneficij ad titulum potest quis ad sacros Ordines promoueri, non obstante quod non lucretur illius fructus nisi post susceptionem presbyteratus Ordinis.
11. Vicaria perpetua ad titulum potest quis ad sacros Ordines promoueri.
12. Capellane ad titulum potest quis ad sacros Ordines promoueri, si fuerit auctoritate Apostolic. vel ordinaria erecta, & in titulos creata.
13. Praesentem ad titulum quod solutum fuerit dari in titulum potest quis ad sacros Ordines promoueri.
14. Ecclesia receptiva ad titulum potest quis ad sacros Ordines promoueri.
15. Ad titulum Ecclesiarum adscribuntur, an & quando possit quis ad sacros Ordines promoueri.
16. Condiuitoria perpetua cum futura successione ad titulum potest quis promoueri.
17. Capellaniam etiam anuambilem in capella Papa obtinens potest ad illius titulum promoueri.
18. Seminarij ad titulum non potest ordinari cooptatus in illius collegium.
19. Vicaria anuambila ad titulum non potest quis promoueri.
20. Episcopus arbitrarj debet congruam summam, & decem beneficij valorem, quo ad titulum beneficij sufficit.
21. Beneficium debet ab illo pacifice possideri, qui ad eius titulum vult ordinari.
22. Beneficium resignans ad cuius titulum ordinatus fuit, debeat facere mentionem se ad titulum illius fuisse promotum, alias resignatio est nulla.
23. Non potest per aliquem adimpleri.
24. Habet locum etiam in resignationibus factis coram Papa.
25. Prohibet resignationes voluntarias, sed non priuatiuas.
26. Beneficiarius in sacris constitutus non potest villo modo beneficium resignare, nisi, &c.
27. Renunciatio beneficij, ad cuius titulum quis fuit ordinatus, non valet, nisi facta mentante, &c.
28. Permutatio beneficij, non facta mentante quod ad illius titulum fuit permutatus sacris iniunctus, nulla est.
29. Nisi obtinueris possessionem permutati beneficij sufficientem.
30. Inuans resignare beneficium ad cuius titulum fuit promotus, penitentia imposita absolvendus est ne resignet.
31. Beneficium resignare vales constitutus in minoribus etiam si non habeat aliunde quo vivere possit.
32. Habet locum etiam beneficij sine iurispatriatus.
33. Pius V. imponit penam contra resignantes beneficia contra formam huius cap.
34. Ordinarius tenetur alere illum Presbyterum cuius resignationem admisit vniuersi tantum beneficij quod habebat ad congruam sustentationem necessarium.
35. Patrimonium obtinens ordinari posthac non possunt, nisi illi quis Episcopus iudicauerit assumendum pro necessitate, vel commoditate Ecclesiarum suarum.
36. Patrimonium super re immobili constitui debet.
37. Patrimonium, ad cuius titulum ordinandas promoueri debet, est rei certa fructifera, &c.
38. Patrimonij quantitas remittitur ad terminos Concil.
39. Patrimonij examem pertinet ad Episcopum primatum quod aliter.
40. Patrimonium pro clericis ad sacros Ordines promouendas potest constitui super annuis perpetuis censibus.
41. Patrimonium donatum per parentes, ea condicione ut illud habeas interitum dum aliquid non obtinet beneficium, est validum.
42. Donationis ad titulum potest quis ordinari.
43. Donationis facta, & sequuta traditio bonorum pro patrimonio, si clericus moriatur, an donans recuperet eadem bona.
44. Dimissorias concedere potest Episcopus clericis absque titulo ut ad patrimonij, vel pensionis titulum ordinentur.
45. Ordinari quis potest ad sacros Ordines cum patrimonio suo assignato a patre in bonis, que sunt directi domini Ecclesia.
46. Ordinari quis potest ad titulum bonorum immobilium, & annuarum reddituum.
47. Beneficij & patrimonij ad titulum potest quis promoueri si beneficium per se sufficiens non sit.
48. Ordinari nullus potest in sacris si cum beneficij, an patrimonio insufficienti iungatur penitentie, elemosyna, &c.
49. Ordinari nullus potest ad titulum sua industria, vel honesti laboru.
50. Litterarum ad titulum non potest quis ordinari.
51. Ordinari sine beneficio vel patrimonio quandoque concessum est ob penuriam Sacerdotum.
52. Claus. Donec fuerit de beneficio prauisus, non comprehendit officium organista.
53. Episcopus quando possit ordinare familiarem suum ad titulum pensionis.
54. Verba hac denotant boni viri arbitrium.
55. Ordinari nullus potest contra prohibitionem sui Pralati, aut de illo conuerti, seu ab eo appellare.
56. Necessitas, vel utilitas Ecclesia sufficit ut Episcopus possit admittere ordinandum ad titulum patrimonij.
57. Patrimonij quantitas remittitur ad terminos Concilij.
58. Patrimonium an sufficiat relinquatur arbitrio Ordinari.
59. Bona, ad quorum titulum quis est sacro Ordine insignitus, prohibentur sine licentia Episcopi alienari.
60. Patrimonium vendi, hypothecari, vel praeficere tempore ordinario non potest.
61. Alienatio parui unius, aut extinctio pensionis subsequens promotionem est inualida.
62. Dictio, nullatenus, importat nullitatem actus ipso iure.
63. Alienatio, seu renunciatio patrimonij, an possit fieri sine licentia Episcopi, si habeatur beneficium, vel quid aliud sufficiens.
64. Beneficium, vel patrimonium quando dicatur sufficiens.
65. Decretum Concilij in presentis quorum canonum penam inueni.
66. Inuolare penam suspensionis cap. neminem, & cap. sanctissimum, quo recant.
67. Inuolare penam cap. cum secundum, qui resoluunt.
68. Constitutio Sixti V. confirmatio.
69. Ordi

69. *Ordinatus ad titulum parimenti quamvis post ordinationem illud retrodedit seu renouet non incurrit vltimam suspensionem.*  
70. *Patrimonium habens ex fide donatione an pariter per sententiam iudici amissione illius.*

71. *Dotatio profusciendi Ordinibus an impetratur in legitimam.*  
72. *Ordinatus bona fide ad titulum parimenti quod prius erat alteri donatum non incurrit penam huius decreti.*

**C**um non deceat eos, qui diuino ministerio adscripti sunt, cum Ordinis dedecore mendicare, aut sordidum aliquem quaestum exercere: compertumque sit, complures plerisque in locis ad sacros Ordines nullo ferè delectu admitti, qui variis artibus, ac fallaciis confingunt, se beneficium Ecclesiasticum, aut etiam idoneas facultates obtinere: *a statuit sancta Synodus, ne quò deinceps, β Clerici seculari, quamuis aliàs sit idoneus moribus, scientia, & ætate, γ ad sacros Ordines promoueat, nisi prius legitime constet, δ cum beneficio Ecclesiastico, i quod sibi ad vltimum bonè sufficiat, & pacifice possidere. n id vero beneficium resignare non possit, nisi facta mentione, quod ad illius beneficii titulum sit promotus, & neque ea resignatio admittatur, nisi consilio, quod aliunde viuere comunè possit: & aliter facta resignatio nulla sit. i Patrimonium vero, a vel pensionem obtinentes ordinari posthac non possint, λ nisi illi, quos Episcopus indicauerit assumendas μ pro necessitate, vel commoditate Ecclesiarum suarum, eo quoque prius perspecto, patrimonium illud, vel pensionem vere ab eis obtineri, taliæque esse, & quæ eis ad vitam sustentandam satis sint: & atque illa deinceps sine licentia Episcopi o alienari, aut extingui, vel remitti & nullatenus possint, p donec beneficium Ecclesiasticum & sufficiens sint adepti, vel aliunde habeant<sup>b</sup>, vnde viuere possint<sup>c</sup>: τ antiquorum Canonum penam super his innotanda.*

a Cap. Disconcordat, circa mod. 21. dist.

b Cap. ordinem a. 74. c Et c. Sacrorum 70. dist. caput secundum de p. abend & c. cum Episcopus de p. abend in 6 c. 5. de rescript. in 4. V de constitutionem Altraz. in Conc. Later. p. 1. c. 3.

1. **V**ide Hentig. in summ. lib. 10. cap. 17. §. 3. Salzed. ad Bernard. in pract. c. 18. in nouis. edit. Fr. Emman. in summ. tom. 2. cap. 15. Flamin. Paril. de resign. benefic. lib. 2. §. 9. Azor. in summ. moral. p. 2. lib. 3. cap. 4. Petr. de Ledelma in summ. p. 1. de Sacrament. vbi de sacram. Ordinis. cap. 7. c. 6. cum segg. Nicol. Garc. de benefic. p. 2. c. 5. per tot. Aloy. Ricc. in collect. decis. in summ. p. 1. collect. 566. & in praxi rerum fore eccles. decis. 312. cum segg. in 1. edit. aliàs ref. 270 cum segg. in 2. edit. Martin. Fornat. in tract. de Ordine cap. 8. Vgolin. de officio Episcopi cap. 263. 8. cum segg. Valer. Reginald. in praxi forei tom. 1. lib. 3. tract. 2. n. 72. cum segg. Attmendat. in addit. ad recopilat. legum Navarra lib. 2. tit. 8. l. 1. de patrimonio clericorum, Bonacim. de Sacrament. disp. 8. quæst. vltima. p. 1. c. 18. cum segg. latè Narbona l. 35. gloss. 1. tit. 3. lib. 1. Recopil. Boet. Epo tom. 2. in de iurisd. eccles. comp. p. 1. n. 5. cum segg. Campian. in de iur. iuris Canon. lib. 8. c. 1. cum segg. Honobonde Bonis de exenue ecclesiastico tract. 2. §. 19. cum multis segg. Sanctatell. var. res. §. 49. Lotter. de re bene. tom. 1. lib. 2. c. 2. per tot. Illustrit. D. Roder. à Cunha in comment. ad c. 1. & 2. dist. 70. Aldan. in compendio Canon. ref. lib. 1. tit. 10. per tot. Selus selectis Canon. a. 3. Thom. Valasc. alleg. iuris tom. 1. alleg. 35. iterum Bonac. de censur. extra Bull. Cane disp. 3. §. 1. p. 1. c. 18. Marchin. de sacram. Ordinis tract. 2. p. 6. c. 5. cum segg. Alzedo de pract. clerici Episcopi dogm. p. 2. §. 1. n. 49. cum segg. Sanch. in apuscl. moral. lib. 7. c. 1. dub. 34. cum segg. Torreblanca in pract. lib. 1. tit. 1. §. 1. n. 24. cum segg. Matcel. Velp. in praxi iud. forei eccles. a. 8. n. 6. cum segg. metipsum de officio & potest. Episcopi p. 2. alleg. 19. c. 10.

2. *Statim sancta Synodus ne quò deinceps, &c.* Ordinate ante Concilij promulgatione poterat Episcopus clericos suos ad dueros titulos. Primò ad titulum beneficii, Sanctum 70. dist. Secundò ad titulum patrimonij hereditatis, cap. Episcopus in fine, de prebend. seu ad titulum proprii patrimonij, cap. eius. de prebend. Tertiò ad titulum alieni beneficii, cap. postulasti, de interpar. cap. per tui. 3. de summa Felin. in cap. in fine, de rescript. corollar. 34. num. 51. Quartò ad titulum stipendij ab Episcopo sibi assignandi super fructibus suæ mensæ Episcopalis, ad Barbof. Collect. in Concil. Trad.

cap. Episcopi, de prebend. Abb. in c. cum secundum num. 11. eodem tit. Quotò ad titulum pensionis, seu stipendij à laico assignandi, Rot. decis. 11. de prebend. in amiguar. & dec. 39. de rescript. in antiqu. Hodie Episcopus etiam vigente necessitate, vel eommoditate Ecclesiarum suarum non poterit ad tertium, & quantum clericos promouere ad secundum verò poterit, sed in terminis tantum, in quibus Concil. loquitur, nempe pro necessitate vel utilitate Ecclesie, dummodo talis laicus sit vetè facultatibus idoneus, atque in forma valida obliget se, sub iocis successoribus ad præstandum hoc stipendium, & non alienandum sine licentia Episcopi illa bona, super quibus assignatum erit hoc stipendium, hæcque obligatio duret donec ordinatus beneficium sufficiens, aut pensionem aliunde erit adeptus. Ita refert decisum Nieul. Garc. de benefic. p. 2. cap. 5. num. 93.

β Clerici seculari. Ergo Religiosos non comprehendere aiunt Hentig. in summ. lib. 10. c. 17. §. 3. Fr. Emman. quæst. regul. tom. 3. §. 2. art. 3. Sanctatell. d. §. 49. num. 5. Ego ipse d. p. 2. alleg. 19. num. 4. aduerentes dixit in sua Confus. 29. contra clericos male promotos, hoc idem insinuare in illis verbis, ibi, aut quod seculares sine titulo iusticiarii beneficii, vel patrimonij.

Sed sub hoc decreto comprehendendi omnes & singulos etiam cuiuscunque Ordinis clericos Religiosos, quæ seculares morte Religiosorum viuunt in communi, & non professos, declarauit Pius V. consuet. 74. Incipit. Romanus Pontifex, de anno 1568. segg. per Piasce. in praxi Episcopi p. 1. cap. 1. de conferend. ordinib. num. 43. & per illam sit sentunt Vgolin. d. c. 26. §. 8. num. 1. vers. hæc autem regna, Salzed. ad Bernard. d. cap. 18. num. 2. Nicol. Garc. d. part. 2. cap. 5. num. 12. Bonacim. de iusticiis in particulari disp. 3. §. 2. p. 1. c. 18. num. 1. Naldan. summ. verb. Ordo, num. 18. Mollin. in summ. Theologia moralis tract. 2. cap. 1. §. 1. Homobon. de Pons d. tract. 2. quæst. 21. Sanctatell. d. quæst. 19. num. 10. in princip. Sanch. d. cap. 1. dub. 35. num. 9. Alzedo d. part. 2. cap. 5. num. 51. Lézana in summ. quæst. Regul. cap. 14. num. 10. Ego ipse d. alleg. 19. num. 4. in fine.

3.

4.

5. Et hanc Pij V. constitutionem intelligendam esse tam in non professis, quam in nulliter professis, censuit Rot. in *Vgolin. Canonarius* 3. Martij 1595. coram Card. Blanchetto, quem refert Nicol. Garc. d. p. 2. cap. 5. num. 11. & 12. & obsequant Sanctatell. d. n. 10. in fine. Aloyf. Riccan. de *curia Archiep. Neapol.* p. 2. decis. 283. & in *praxi rerum fore eccles. resal.* 270. num. 2. vbi num. 3. cum Maiol. de *irregul. lib. 4. cap. 15. num. 1.* resoluit si ordinatos Regulares non professos sine titulo filio ordine ministrant effici irregulares, refert Ego ipse d. alleg. 19. num. 5. & 6.
6. Gregor. XII in *const. sua*, incip. *Ascendentes*, sub dat. Kal. Junij 1584. concessit Societati Iesu quoddam tria vota pauperiaris, castitatis, & obedientie in Societate emiserunt, de licentia Præpositi Generalis possint promoueri ad sacros Ordines abiq; titulo, etiam auctorem professionem eiusdem, si modo sint ætate, moribus, & doctrina idonei, non obstant dicta constitutione Pij V. quæ hoc decretum ad Religiosos non professos extendit, fortasse quia cognoscebat illo prædictæ Societatis Patres ligari, eo quod etiam veri dicerentur Religiosi, tantum simplicia vota emittebant. Ita Mendos. *conf. 1.3.* Heorij. *lib. 10. cap. 17. §. 3.* Flamin. *Parif. d. lib. 1. §. 6. n. 19.* Palæc. d. p. 1. cap. 1. n. 44. Fr. Emman. in *sum. tom. 2. cap. 15. num. 1. & q. regul. tom. 3. q. 23. art. 3.* Nicol. Garc. d. cap. 5. num. 13. Martin. *Fortat. d. trall. de Ordine cap. 8. num. 9.* vers. pro *resoluitur*. Bonacina *punct. 9. num. 2.* Soar. *tom. 3. de censur. disp. 31. sect. 1. num. 8.* Vgolin. d. 26. §. 8. num. 1. vers. *exceptis tamen*, Sanctatell. d. q. 49. num. 6. & 11. Illustrif. D. Roderic. Cunha in *comment. ad c. 1. num. 1. disp. 70. Molset. d. cap. 15. num. 12.* Sanchez d. *lib. 35. num. 9.* Marchin. d. *trall. 2. p. 6. cap. 5. n. 5.* Alzedo d. p. 2. cap. 5. num. 5. Lezana d. c. 14. n. 10. Vnde fit contingat e Societate quem eici in Sacris iam constitutum & catentem beneficio, tunc Prælati eiusdem Societatis de honesto vitæ saltem de reddido 40 annuorum illi prouidere debet donec sufficiens beneficium fuerit adsequutus, ita Marchin. d. cap. 5. num. 5. Ego ipse d. p. 2. alleg. 19. n. 17.
7. Ad sacros Ordines. Ad minores igitur Ordines titulum non requirit contra gloss. t. in c. neminem 70. dist. tenent, seruaturque de consuetudine attestantur Salzed. d. cap. 18. n. 5. Vgolin. de *irreg. c. 6. t. num. 1.* Fr. Emman. in *sum. tom. 2. c. 15. n. 16.* Nauarr. *conf. 14. n. 1. de tempor. ordm.* Thom. Valasc. d. *tom. 1. alleg. 35. n. 3.* Sanch. d. *lib. 7. cap. 1. dub. 37.* Alzed. d. p. 2. c. 1. n. 10. Petr. Ledesma in *sum. p. 1. de Sacram. vbi de sacram. Ordinis, c. 7. ad fin.* Flamin. *Parif. d. lib. 2. q. 6. n. 4.* Nicol. Garc. d. p. 2. cap. 5. n. 4. cum seq. Aloyf. Riccan. d. *praxi rerum fore eccles. resal.* 271. num. 3. Campan. d. *rubr. 8. cap. 1. n. 5.* Sanctatell. d. q. 49. num. 3. & 4. Homobon. de Bonis *trall. 2. p. 20.* Illustrif. D. Roder. à Cunha in *comment. ad c. 1. disp. 70. n. 3.* Ego ipse d. alleg. 19. n. 3.
8. Si enim beneficium Ecclesiasticum, &c. Ad titulum beneficij, quod in distributionibus quotidianis consistit posse quem ad sacros Ordines promoueri, tenet Campan. d. *rubr. 8. c. 1. n. 29.* quem refert d. alleg. 19. num. 24. Marchin. d. *trall. 2. p. 6. c. 6. disp. 5. num. 19.*
9. Ad titulum beneficij de futuro ad quod est præsentatus, nominatus, seu postulat non posse quem promoueri, resoluunt Salzed. d. c. 18. num. 6. Fr. Emman. in *sum. tom. 2. cap. 15. num. 10.* Vgolin. d. cap. 16. §. 8. n. 3 in fine. Petr. de Ledesma d. c. 7. post 8. concl. Nicol. Garc. d. p. 2. c. 5. n. 130. Narbona d. *leco. n. 64. pag. 13.* Sanchez in *aplic. moral. lib. 7. cap. 1. dub. 34. n. 5.* & *dub. 35. n. 2.* D. Acuña in *cap. neminem*, n. 13.

dist. 70. Marchin. d. *trall. 2. p. 6. c. 6. disp. 3.* Ego ipse d. alleg. 19. n. 18.

Contra Maiol. de *irregul. lib. 4. cap. 15. num. 3.* Sayr. de *censur. lib. 4. c. 14. num. 19.* Campan. d. *rubr. 8. cap. 4. num. 10.* existimantes posse quem promoueri non solum ad titulum beneficij iam quæsitum, sed etiam querendum.

Ad titulum beneficij posse quem ad sacros Subdiaconatus, & Diaconatus Ordines promoueri, non obstante quod non lucretur illius fructus, nisi post susceptum presbyteratus Ordinem, tenet Nic. d. Garc. d. p. 2. cap. 5. n. 10. Attendat, in addit. ad *censur. legum. Nauarra lib. 2. tit. 8. l. 1. de patrum clerice. n. 11.* Ego ipse d. p. 2. alleg. 19. num. 29. Matcel. *Vulpe d. cap. 8. n. 11.*

Vicarie preterea ad titulum posse quem ad sacros Ordines promoueri resoluunt Mendos. *ad regul. 14. Causel. q. 1. n. 3.* Salzed. d. cap. 18. num. 7. Valensuela *conf. 54. v. 29. lib. 1.* Campan. d. *rubr. 8. cap. 4. n. 8.* Sebast. Cæsar in *relect. de eccles. hierarchia p. 3. disp. 1. §. 3. ex n. 3.* secus si vicaria fuerit temporalis, vt infra num. 10.

Ad titulum capellanie in perpetuum auctoritate apostolice vel ordinatis erectæ, & in titulos creatæ, posse quem ordinari, resoluunt Sebast. Cæsar in d. *relect. de eccles. iusticia hierarchia p. 3. disp. 1. q. 4. §. 3. num. 4.* Illustrif. D. Roderic. Cunha in *comment. ad. priue. disp. 7. num. 9.* Salzed. d. cap. 18. num. 9. vers. *sed. verum*, vbi addit hoc verissimum, quando ab initio in fundatione interuenit auctoritas Episcopi, & datur in titulum perpetuum, & in *verbal. ad. subdit* defendit posse, quod licet in primæua capellanæ fundatione non interuenit Ordinarij auctoritas, si tamen non relictæ fundatoris voluntate postea Capellania in ecclesiasticum beneficium fuerit erecta, nempe per collationem, & canoniceam institutionem fundatoris, con sanguineus, vel alius, qui ad eam vocatus esse, eius nomine & titulo poterit ordinari. Seculares autem Capellanas præsumi de sui naturæ perpetuas, & collationis, resoluunt Lasp. *alleg. 9. n. 3.* Card. *conf. 37. n. 3.* Castañ. *dec. 4. num. 2. de præbend. Causel. decis. 72. n. 3.*

Ad titulum præteritum soliti dari in titulum clericis, posse quem ad sacros Ordines promoueri, resoluunt Salzed. d. cap. 18. num. 10. Sebast. Cæsar d. *disp. 14. §. 5. n. 1.* Vgolin. de *officio Episcopi c. 26. §. 8. num. 3. in fin.* Marchin. d. p. 6. cap. 6. *difficili. 6. num. 12.*

Ad titulum Ecclesiæ receptiæ posse quem ad sacros Ordines promoueri, per text. cum gloss. in c. neminem 70. dist. tenent Zerol. in *praxi Episcopi p. 1. verb. dimissoria §. 5. vers. bis. c. 1.* Campan. d. *rubr. 8. c. 4. n. 12.* vbi id verum credit in ea diocesi, quæ tenuit beneficiorum grauata ministris indigere ecclesiasticis, nec viti adfuit congruum medium patrimonium non habentes, at illo omnino carentes.

Ad titulum Ecclesiæ, cui adscribitur, posse quem promoueri, existimat Maiol. de *irregul. lib. 4. c. 15. sub. num. 2.* Flamin. d. *lib. 2. q. 6. num. 35.* per Concil. Trident. sess. 23. de *reforma. cap. 16.* mandans neminem ordinandum nisi iudicio iuri Episcopi sit utilis, aut necessarius suis Ecclesiis, quorum alteti propterea ab Episcopo adscribatur vbi suis fungatur ministris, cumque lucum deinde in consulto eodem Episcopo deferere nequeat, nam præsupponit per eiusmodi adscriptionem additionem esse illi Ecclesiæ, & ex ea fructus percipere, alioquin non procedere arbitratr Campan. d. *rubr. 8. cap. 4. num. 14.* & Maiol. sententiam veram credit Vgolin. d. cap. 16. §. 8. num. 6.

quatuor eſſe currentibus, primò vt interueniat con-  
ſenſus Reſcriptiſ eius Eccleſiæ; ſecundò vt interue-  
niant licentiæ, & conſenſus Romani Pontif. & hoc  
ad ſuccellorẽ, petitiò vt ex ſententiã Miſarum, &  
diuiniſ officiorum, & elemoſynis a fidelibus  
elargiendis habeant vnde ſe ſuſtentent; quartò vt  
ne inde amoueantur.

**16.** Ad titulum coadiutorie perpetue cum futura  
successione posse quem promoueri, diuimodo-  
ratione illius habet congruum sustentationem tan-  
quam ad titulum pensionis, tenent nazar. in tra-  
de d. Orat. c. 10. n. 8. Salzed. d. cap. 18. n. 7. Acoſta de An-  
drada ad Bullam Cruciatu q. 79. Gonzal. ad reg. 8.  
Cancell. gloss. §. 4. n. 6. Pett. de Ledda d. 7. con-  
clus. i. dub. 2 Monet. de optine canonica. c. 4. q. 18. l. 8.  
n. 169. Nicol. Garc. d. p. 2. e. §. n. 132. Sebast. Carlar.  
d. p. 1. §. 4. n. 4. & 9. Vgolini d. officio Episcopi. c. 26.  
n. 8. Barbosa citans loco n. 69. pag. 12. Sanchez in  
opusc. moral. lib. 7. c. 1. dub. 31. n. 4. Ego ipse de officio  
& potest. Episcopi p. 2. alleg. 9. n. 12.

**17.** Capellaniam in Capella Pauper obtinentem, si  
sit ad eum amovibilis, ad illius titulum ordinari  
posse, tradunt Nanez. consil. 20. de tempor. ordi-  
n. Sayr. in florib. decif. sub eod. art. decif. 59. Aloys. R. i. c.  
in d. p. r. ex verum. pro ecclef. res solui. 33. 4. in fine. Ego  
ipse d. allegat. 10. n. 10.

18. Cooptatum in Collegium seminarij non posse ordinari ad titulum seminarij, nisi ob causam inferuendi beneficio, quod forsan esset seminariorum iunctum, decemum referunt L. L. Zech. de re pub. a. elef. ff. 10. de Clericis sub n. 7. §. 84. Zetol. in praxi Ep. cap. 1. c. 1. de b. seminariorum §. 6. Flamin. Parli. d. q. 6. n. 12. Galea. in margarita casuum confessor. verbo. Ordo. per. Armiend. d. l. 1. de parroc. clericis. c. 9. §. 10. Pfalce. d. p. 1. §. 1000. 45. Iul. Celsat. Medius de sacris Ordin. §. 5. 4. 20. Matchin. d. 6. diff. 7. §. 3. 3. Aize. d. p. 2. c. 1. §. 1000. 36. Nicol. Garc. d. p. 2. c. 1. §. 1000. 14. vbi in addit. refert declarac. Gregoriana. XIII. Clericos seminarij non posse promoveri ad aliquem Ordinem sacrum ad titulum ipsius seminarij, nisi pro fertuio beneficij seminariorum vniti, & tunc cum assignatione certi annui redditus vnde sic promotus viuere possit, quæ tamen assignatio cessat postquam illi alimnde se quæ sultentare poterunt, refert Ego ipse d. 1. 1. c. 2. §. 11.

19. Ad titulum vicarie temporalis, aliorumque li-  
miliarum beneficiorum, seu capellanarum amovibili-  
um, ubi posse quem promouet, testantur Mai-  
oribus. *d. lib. 4. c. 1. §. 1. num. 4. Henriquez d. cap. 17. §. 3. l. 1. Q.*  
*Aloys. Rice in decr. curia Archiep. Neap. decr. 190.*  
*p. 1. Salzed. d. 18. u. 8. vers. et ea ratione. Flamin.*  
*Parisi. lib. 2. §. 6. num. 1. Gonzal. d. gloss. §. 3. §. 3. num. 42.*  
*Campan. d. ubi 8. cap. 4. num. 4. in fine Episcopi d. al-*  
*legat. 19. num. 25. Narbona d. l. 3 §. gloss. l. 1. num. 68. v.*  
*num. 69. dicit de capellanis ad titulum amovibili-*  
*um de quolibet manuali beneficio. Michin. d.*  
*190. l. 2. p. 6. diffinit. §. num. 18. Sanchez d. dicit. 39.*  
*num. 5.*

1. *Quod sibi ad nullum beneficii sufficiat.* ] Episcopus  
pau arbitrat debere congruam suamam & de  
eorum beneficii valorem, cum prescripta cap.  
quantitas non sit, asserunt Menoch. de arbit. cap.  
216. n. 12. cum segg. Flamin. Parisiæ. rescript. lib. 3.  
§. fin. num. 132. & 181 Ludou. Beia rescript. causæ  
confessu. p. cap. 26. Henriquez in sum. lib. 3.  
cap. 17. §. 3. in commento l. 1. N. Nicol. Garc. de cap.  
num. 112 cum segg. Azor. d. p. 2. lib. 6. cap. 1. §. quæst.  
Vgolin. d. 216. §. 8. n. 2. Thom. Valsic. allegat. vari-  
tom. 1. alleg. §. illustrat. D. Roder. à Cunha in com-  
ment. ad c. 1. dist. 70. num. 12. Jacob de Grass. consil.  
de recuper. ardu. vol. 1. & de arbit. Confess. lib. 2. c. 45.  
Barbo. Colle. c. in Concil. Trid.

*Lotter. de re benef. lib. 1. q. 2. n. 31. Sanchez de ap. 1. dub. 35. n. 7. Molles. in summ. tract. 2. cap. 15. n. 6. Narbona d. loco n. 35. pag. 9. Ego ipse d. allegat. 9. num. 8. cum seqq.*

*¶ Pacifice possidere.* Beneficium debere ab ipso pacifice possideri, qui ad eius titulum vult ordinari, ex hoc loco colligit Nauarr. in tract. de Orat. ment. 23. num. 69. Flauim. Paris. d. lib. 5. c. 6. num. 155. Vgolin. d. c. 2. §. 3. ver. *veritas emulata*, vbi subdit propterea quod si liti est mota fit de beneficio ad eius titulum, liti durante ordinari non debet, quippe quia eo puiari possit. Ego ipse d. alleg. 19. c. 5. §. 4. m. (eqq. vbi ostendo quando quis dicitur pacificus possessor, & quando beneficium litigiosum censetur.

Id vero beneficium resignare non possit, &c.] Resignationem beneficium ad cuius titulum ordinatus fuit, tenet fieri mentionem sed ad titulum illius fuisse promotum, alias resignationem irritam esse, & nullam referunt de consueq. resecunt Flamini Parit. d. 12. p. 1. q. 6. num. 39. Vgolini. de offic. Episc. c. 14. §. 1. et cap. 26. §. 8. num. 4. Aloysi Ricci. in pract. canon. fori Eccl. decr. §. 14. n. 1 ad id. alias referunt. d. 12. num. 1. in fine n. 2. edit. Azeved. d. 12. num. 9. et d. 12. n. 1. nota Recep. Valentiana late consil. 32. n. 1. cum segg. tom. 1. Steph. Grat. discipul. 991. Sanchez in opuscul. moral. lib. 1. d. 12. §. 8. num. 1. Matchin. l. 6. d. 12. §. 7. Nicol. Garc. de cap. §. 3. n. 237. ubi. num. 14. ubi dicit quod et si nulla etiam in foro conscientie, Petr. de Le- defina d. 7. q. 1. concil. 10. Campan. d. 12. §. 8. n. 6. num. 1. Attendat. d. 1. de parum. Certe. num. 21. Ego ipse d. 12. §. 19. num. 32. Et ipsi resignanti hoc casu com- petere admodum ipsius ex Rotae decisionibus firmat Piasce in pract. Episcop. §. 1. n. 1. num. 4. 4. vers. amplius posset, Gonz. ad reg. 8. Cancell. §. 5. §. 10. n. 3. §. 1. quia cum resignatio non teneat, si non ab- dicatur a resignante. Nicol. Garc. de cap. §. 3. num. 21. Rot. in Leodien. Canonizatus S. Joan. d. 28. Iuny 611. coram bona mem. Rembolda. prope fin. quam refero d. alleg. 19. n. 36. & ad. Rot. decr. 15. apud Farin. d. 12. §. 1. in postum.

Nec polle per æquipollens adimpleri, tenent Nicol. Garc. *dis. g. 1. 193* Armendar. *d. l. 1 de parum cleric. num. 21*. Steph. Gradian. *discep. forens. lib. 991*. Masfio *in praxi habendi consensum reg. d. h. 1. u. 45. v. ult. impress.* Rot. coram Gregorio X. v. de *ci. 443. n. 1. & ibi Beltramin. num. 9. & in d. London Canonicam.*

Et habere locum etiam in resignationibus fac-  
tiscorum Papa, post Nicol. Garc. d. 5. v. 193. fir-  
mavit Rot. in d. Leodes, Canonici verf. non obf-  
tand. Concilium.

Et prohibere resignationes voluntarias, sed non  
 pinationes, referunt decifum Nicol. Garc. d. cap. 3  
 n. 220. Armendar. d. l. 1. de parvitat. clerici. num. 24  
 Ego ipfe d. 21. r. 10. n. 45.

Et beneficiarium in facis constitutum nō possit  
vilo modo beneficium resignare, nisi aliunde be-  
beat vnde se commodè sustentare valeat, fanciunt  
etiam Pius V. *Constitutio*, 8. incip. *Quanta*. *Kal. Aprilis*  
1568. que licet loquatur de resignacionibus factis  
coram Ordinario, habere tamen locum etiam in  
Curia, tradunt Flamin. Parif. *de resignat. lib. 3. q. 1. c.*  
*u. 3. c. lib. 5. q. 1. c. 176. Nicol. Garc. c. 5. num. 149.*  
Aloyf. Ricc. *de resolut. 27. 2. in fine*, Ego ipse d. *aleyf.*  
19. 2. 40.

Renunciationem beneficii, ad cuius titulum quod factis fuit ordinatus, factam etiam cum pensionis sufficienti ad coequam sustentationem, non valere nisi facta mentione quod ad illius titulum fuit promotus, resolvunt additio ad Navarr. *cap. 1.*



de renunciat. Nicol. Garc. d. p. 2. c. 5. num. 215. Stephan. Gratian. *discept. forensium*, c. 991. num. 2. Ego ipse d. alleg. 19. n. 42. Homobon. de Bonis de excommunicatione ecclesie. tract. 2. c. 2. q. 2. in fine. Rot. in d. *Leonid. Canonici*, v. nec obstat quod dicitur S. Concilium. Vgolin. c. 16. §. 8. n. 4.

Contra Nauart. *confil.* 23. de *probend.* in *antiq. alias confil.* 3. de *renunciat. in nouis*, Sayr. in *floribus decif.* sub d. it. de *probend.* decif. 23. Campan. d. rubr. 8. c. 6. n. 6. existimantes resignationem promoti ad factos Ordines ad titulum beneficii, quod ipse postea reseruata pensione sufficienti ad eius iussum renuntiavit, nulla facta mentione quod ad titulum illius beneficii ordinatus esset, non obstante hoc decreto, in foro conscientie, & etiam exteriori validam esse.

18. Permutationem beneficii, non facta mentione quod ad illius titulum fuit permutans sacerdotiarius, nullam esse, ac proinde dispositionem Concilij in presenti in ealocum habere, tenet Gonzal. ad regul. 8. *Canonicos*, §. 10. a. num. 43. Nicol. Garc. d. p. 2. c. 5. num. 218. Stephan. Gratian. d. c. 159. num. 3.

19. Sed tutum esse in conscientia illum, qui beneficium, ad cuius titulum erat promotus, resignauit, & aliud ex causa permutationis obtinuit, tacendo in resignatione quod erat promotus ad titulum primi beneficii, dummodo secundum beneficium sit æquiualens, referunt decifum Armendar. d. 1. de *paritum. cleric.* n. 31. Stephan. Gratian. in *addit. ad d. c. 189*, n. 3. Ego ipse d. alleg. 19. n. 44.

Immo in utroque foro validam esse huiusmodi permutationem, tacita promotione ad illius titulum facta, quando permutans consequitur validè possessionem pacificam aliquis beneficii sufficientis ad congruum, & non permutatur beneficium pingue cum tenui, & minus sufficienti ad victum, resoluunt Vgolin. d. c. 16. §. 8. num. 4. *vers. secundo expiatur*, Campan. d. rubr. 8. c. 6. n. 5. Rot. in *Mutinen. Canonici* 4. Decembris 1609 coram Gregorio XV. *decif.* 441. n. 3. in collectis per Beltramin. refert Mallobr. in *praxi habendi concessum requis.* dub. 1. n. 45. secundum Roman. impetiss.

30. Tutantem resignat beneficium, ad cuius titulum fuit promotus, vel procuratorem constitutum ad resignandum non reuocare, & penitentia imposita absolvendum esse ne resignet, & vt procuratorem possit reuocare, referunt decifum Flamin. Patif. d. q. 6. n. 43. Nicol. Garc. d. p. 2. c. 132. in 1. & 2. *declar.* Armendar. d. 1. de *paritum. cleric.* n. 29. Azot. in *stib. moral.* p. 2. lib. 7. cap. 15. q. 6. Vgolin. d. c. 16. §. 8. sub n. 4. Campan. d. c. 6. num. 4. Aloy. Ricc. in *praxi rerum fori ecclesie*, resol. 272. num. 2. Ego ipse d. alleg. 19. n. 46. Marchin. d. p. 6. c. 6. *diffic.* 7. n. 39.

31. Constitutum in minoribus Ordinibus non ligari dispositione huius c. Immo posse beneficium resignare, etiam si non habeat aliunde quo viuere possit, tenent Flamin. d. *quest.* 6. n. 178. Fr. Emanan. in *summa rem.* c. 15. num. ultimum. Azot. d. p. 2. lib. 7. cap. 10. *quest.* 7. Ceual. *commun. contra communes*, *quest.* 561. num. 2.6. Stephan. Gratian. *discept. forens.* cap. 158. a. num. 9. Nicol. Garc. d. p. 2. c. 5. num. 203. Paul. Comitoli *resp. moral.* lib. 6. q. 34. num. 4. Vgolin. d. cap. 26. §. 8. n. 4. *vers. postremo*, Ego ipse d. alleg. 19. num. 39.

32. Habere locum contenta in hoc decreto, etiam si beneficia essent iurispatronatus, asserit decifum Nicol. Garc. d. p. 2. c. 5. n. 196.

33. *Neque ea resignatio admittatur*, &c. [Poenam contra resignantes beneficia, contra formam truius cap. & contra talem resignationem admittentes im-

ponere Pium V. in d. *constitut.* incip. *Quanta Ecclesia Dei*, sub dat. Kalend. Aprilis 1568. asserunt Vgolin. d. c. 26. §. 8. n. 5. Nicol. Garc. d. c. 5. num. 228. in 4. *declar.* Armendar. d. 1. de *paritum. cleric.* n. 27.

Ordinarium, qui admisisset resignationem factam ab aliquo Presbytero, qui nihil aliud præter ita beneficium habebat, vnde commodè se sustentare posset, teneri cum alet, nec posse eidem beneficium resignatum restituere, sed in eo institui debere illum, qui præsentatus fuerat a patrone, decifum referunt Nicol. Garc. d. cap. 5. num. 228. in 3. *declar.* Armendar. d. 1. de *paritum. cleric.* num. 26. & addit. ex aliis Homophon. de Bonis de *examine ecclesie*, tract. 2. c. 2. q. 23. *prope fin.* si beneficium erat libertæ collationis, ad Romanum Pontificem collatioem spectare.

1. *Patrimonium verò*, &c.] Vide Nauart. *confil.* 14. num. 2. de *tempor. ordinat.* in *nomis*, Vgolin. de *officio Episcoporum* cap. 26. §. 9. num. 3. Campan. in *duerf. iuris canon.* rubr. 8. cap. 4. num. 1. Lotter. de *re benef.* lib. 1. *quest.* 2. num. 32. Bonaccia d. *disp.* 3. q. 1. *puncto* 9. n. 14. me ipsum de *officio*, & *potest. Episcoporum* p. 2. alleg. 19. a. num. 52.

Patrimonium super re immobili constitui debere, resoluunt Nauart. *confil.* 34. de *tempor. ordinat. nomis*, Azot. d. p. 2. lib. 3. cap. 4. q. 7. Vgolin. d. cap. 26. §. 10. num. 1. Aloy. Ricc. in *praxi rerum fori ecclesie*, *decif.* 315. in 1. edit. alias *resol.* 273. in 2. edit. Illustr. D. meus Roder. à Cunha in *consecrat.* ad cap. 1. n. 11. *diff.* 70. Ego ipse d. alleg. 19. n. 53.

Patrimonium ad cuius titulum quis ordinatur, licet in rebus immobilibus esse debeat, & non in mobilibus, non tamen ob id ineuri penam si quis ordinetur ad patrimonium in mobilibus, curare tamen debere sic ordinatum, vt quæprimus in titulus ille bonorum mobilium in bona immobilia ad mentem Concilij Trident. conuertantur, resoluunt Nauart. d. *conf.* 34. Sayr. in *floribus decif.* sub tit. de *tempor. ordinat.* decif. 31.

Patrimonium, ad cuius titulum ordinandus promoueri debet, est res certa fructifera, de qua ipse disponere valeat, & ideo nec ob penitiam Sacerdotum ad sacros Ordines promouendi sunt, qui super alienis bonis assecurationem habent vias, & aliarum rerum necessarium cum cautione certa sine alio titulo beneficii, vel patrimonij, ita refert decifum Nicol. Garc. d. p. 2. c. 5. n. 96.

Patrimonij quantitas ad quod quis promoueri possit, non taxatur, sed remittitur ad terminos Concilij, ita resolutum asserit Nicol. Garc. d. cap. 5. num. 123.

Patrimonij examen pertinet ad Episcopum primatiue quoad alios, vt per Sel. in *selectis canon.* cap. 3. num. 1. vbi refert decifum in *Placentina* 16. *Mar.* 1630.

Patrimonium pro clericis ad sacros Ordines promouendis posset constitui super annuis perpetuis censibus, cum cautione quod si census redimerentur, pecunia ex iudicis decreto apud idoneas personas donatur ad effectum inuestiendi, Aldan. in *compendio canon.* resol. lib. 1. tit. 10. n. 3. vbi attestatur sic fuisse decifum sub dat. 2. Iunij 1629.

Patrimonium donatum per patentes, ea conditione vt filius vsum fructum habeat interim dum beneficium aliquod, aut bona alia ad eius congruam sustentationem sufficientia acquirit, est sufficiens, & ad illius titulum potest ordinari, Sel. d. c. 3. n. 2. vbi dicit ita fuisse resolutum à S. Congreg. Episc. & regular. *Eugubina* 22. *May* 1590.

Donationis ad titulum potest quis ordinari, si ita Episcopus iudicauerit admodum pro necessitate, vel

vel utilitate Ecclesiarum, etsi donatio est realiter  
veta, & non ficta, quæ deinceps alienari non possit  
absque Episcopali licentia, vel si aliunde habeat vin-  
de viueri possit referat decimum Nicol. Gare. d. p. 2.  
cap. 5. num. 76. Narbona d. l. 35. gloss. 1. num. 9. & re-  
soluit Vgolin. d. c. 26. §. 9. n. 4. Moscon. de macti-  
mili. Eccles. lib. 1. p. 2. cap. 1. pag. 380. Azor. insit.  
mor. p. 2. lib. 3. cap. 4. quæst. 1.

43. Donatione facta, & secuta traditione bonorum  
donatorum pro patrimonio ad suscipiendos Ordines  
sacros, si clericus moriatur ante sacros Ordines,  
non obstat decretum in præsentis quin do-  
nans recuperet eadē bona si attento iure commu-  
ni restituenda potest, Seld. c. 3. num. 3. vbi ait ita  
fuisse resolutum in *Maurino*. 11. Iunij 1631.

44. Clericis absensibus, qui Ecclesiis necessitatem  
habebimus subuenire, aut utilitatem aliquam as-  
ferre non possunt, dimissorias eocedere potest  
Episcopus vt ad patrimonium, vel pensionis eccle-  
siasticæ titulum ordinatur, refert decimum Nicol.  
Garc. d. p. 2. cap. 5. n. 76.

45. Ordinari quis potest ad sacros Ordines cum pa-  
trimonio sibi assignato a patre in bonis, quæ sunt  
dicti domini Ecclesiæ, & de quibus soluitur  
quædam rata fructuum in recognitionem, quare-  
nus vtile dominium bonorum per patrem assignan-  
dorum filio legitime transferri valeat, & ad illius  
viam honeste sustentandam dicta bona sufficiant,  
Aldan. d. tit. 3. num. 4. vbi dicit ita fuisse resolutum  
in *Lusana* 7. Septembris 1630.

46. Ad titulum bonorum immobilium, & annuo-  
rum reddituum sibi donatorum potest quis ad sacros  
Ordines promoueri, si tamen Episcopus iudica-  
uerit eum assuevit pro necessitate suarum  
Ecclesiarum, donationisque huiusmodi bene, &  
absque vlla fraude in forma valida fiant, ac bona,  
& redditus donati huic promouendo sufficiant ad  
viam honeste sustentandam, & nullo modo possint  
alienari absque licentia Episcopi, donec ille bene-  
ficiū sufficiens adipiscatur, vel aliunde habeat  
vinde commodè viueri possit, refert decimum Nicol.  
Garc. d. p. 2. c. 5. n. 79. Armendar. d. l. 1. de patrim.  
cleric. n. 5. Campan. d. rubr. 8. c. 4. n. 3. Ego ipse d. alleg.  
19. num. 56.

47. Sufficiens titulo beneficii si quis careret, ha-  
beret tamen tantundem patrimonij, quod benefi-  
cio adiondum sufficientem constitueret titulum,  
permittendum illi est ad sacros Ordines promoue-  
ti, vt per Zeolum in *praxi Episcop. part. 1. verb. dona-  
sarie*. vers. 2. Prosper Augustino in *addit. ad Qua-  
rant. in summa Bullary*, verb. *Ordo*, versic. circa 2.  
Vgolin. d. c. 26. §. 3. in fine, & §. 8. n. 2. Armendar. d.  
l. 1. de patrim. cleric. n. 16. in fine, Ego ipse alleg. 19.  
num. 54.

48. Ordinari nullus potest in Sacris si cum bene-  
ficio, aut patrimonio insufficienti iungatur pita-  
ntia, elemosinæ, annuatim, confatetritates, &  
alia emolumenta, quæ ex celebratione Missarum in  
exercitio sacrorum Ordinum percipere, & lucrati  
possunt, quæ omnia ad victum honeste sufficiunt.  
Propter oec etiam promoueri potest si nihil prædi-  
ctorum, vel minus sufficientem haberet, si Episco-  
pus obliget se supplerum alimenta, quibus se su-  
stentari possit, ita refert decimum Nicol. Gare. d.  
p. 2. c. 5. num. 126. Armendar. d. l. 1. de patrim. cleric.  
n. 16. & 17. Narbona d. l. 35. gloss. 1. n. 62. tit. 3. lib. 1.  
Recop.

49. Nullus ad sacros Ordines promoueri potest ex  
industria sua, vel honesto labore, puta quod sit mu-  
sicus, Magister Grammaticæ, pictor, aut alterius li-  
cite professionis, ex qua tantum querit quod sit  
*Barbo. Collect. in Concil. Trid.*

sufficiens ad sustentationem viæ, ita refertur deci-  
sum Nicol. Gare. d. p. 2. c. 5. n. 126. Armendar. d. l. 1.  
de patrim. cleric. n. 18. Illustiss. D. meus Roderic. à  
Cunha in comment. ad c. 1. n. 13. d. l. 70. Ego ipse d.  
alleg. 19. n. 71.

Litteraturæ ad titulum non posse quem ordinari  
quantuncumque sit litteris, & gradu insignis, te-  
neat Salzed. d. c. 19. n. 7. Fr. Ennman. in *summa tom.*  
2. c. 15. n. 16. Nicol. Gare. d. c. 5. n. 128. Petr. de Le-  
desma d. c. 7. ante vit. concil. Marc. Anton. Genuens.  
in *praxi Archiep. Neapol.* c. 8. n. 2. Narbona l. 35.  
gloss. 1. n. 73. tit. 3. lib. 1. Recop. Ego ipse d. alleg. 19.  
n. 72. Campan. d. rubr. 8. c. 4. n. 6. Marchin. d. p. 6. c. 6.  
diffic. 5. n. 36.

Contra Henriquez in *summa lib. 10. c. 17. §. 4. in*  
*comment. l. 1. G. Aulæ de cons. p. 3. d. p. 5. d. n. 6. ad*  
*fin. Gonzalez ad reg. 8. Cancell. gloss. 4. n. 27. Steph.*  
*Gratian. discipulat. forens. c. 57. num. 30. existimantes*  
Episcopo fas esse ad sacros Ordines assumere vi-  
tum litteris insignem, & collegio illustri coopra-  
tum, quamvis titulo carentem, & allegat Cordub.  
ca. n. 36. atque doctos Theologos & Iurisperitos  
consultos ita respondisse.

Sed nunquid filius futuræ paternæ hereditatis  
prætextu regulariter ad Ordines sacros valeat pro-  
moueri? vide latè disputantem Narbona d. l. 35.  
gloss. 1. num. 37. cum multis seqq. tit. 3. lib. 1.  
Recopit.

Ob penuriam Sacerdotum quandoque concessum  
esse ordinari sine beneficio, vel patrimonio,  
dummodo quis spondeat se ocellaria ordinandi  
subministraturum, refert decimum Nicol. Gare.  
d. p. 2. c. 5. num. 97. Armendar. d. l. 1. de patrim. cleric.  
n. 2. Campan. d. rubr. 8. cap. 4. n. 6. Ego ipse d. alleg.  
19. num. 73.

Clausula apposta in constitutione patrimonij,  
quod solet assignari clericis à consanguineis, vide-  
licet, donec fuerit de beneficio prouisus, non com-  
prehendit officium organistæ, & magistri capelle,  
Aldan. d. tit. 3. n. 5. vbi testatur sic fuisse decimum sub  
die 26. Iunij 1521.

Vel pensionem obtinentes, Episcopum posse or-  
dinare familiarem suum etiam ad titulum pensionis  
si pro commoditate, vel necessitate suarum Eccle-  
siarum iudicauerit ordinandum, refert decimum  
Armendar. in *addit. ad recopit. legum Navarra lib. 2.*  
tit. 8. de patrimoio cleric. n. 7. in fine.

Nisi illi, quæ Episcopus iudicauerit assumendum,  
Cum hæc verba duocent boni viri arbitrium, hoc  
est, voluntatē rationi subiectam, l. fides commissaria  
2. ff. de fideicom. libert. gloss. verb. *usum*, in c. 2. de  
consp. vtiat. Lap. alleg. 60. n. 3. ideo si Episcopus  
legitimè non interponat arbitrium, Deum solum-  
modo iudicem habebit, gloss. verb. *relinquuntur*, in c.  
statutum, §. acceptum, de rescript. in 6. Caldan. cons.  
38. n. 7. & proinde non dabitur appellatio, quia  
superior non potest animam, & conscientiam in-  
ferioris immutare, Aldan. l. 2. n. 10. versiculis tamen,  
C. de sentent. ex breu. recu. Cou. variat. lib. 2. c. 12.  
num. 3. vers. & ab eo.

Ex quibus nullum posse contra prohibitionem  
sui Prælati ordinari, aut de illo conueniri, seu ab eo  
appellari, eo quod illum ordinaré nolit, refert  
Aloys. Ricc. in *praxi rerum fore eccles. rescript. 587. in 2.*  
edit. & censuit Rot. in *Elbor. Ordinar. 23. Iunij. 618.*  
coram R. D. meo Caccino Decano.

Pro necessitate, vel commoditate Ecclesiarum suarum,  
Episcopus ergo vt possit admittere ordinan-  
dum ad titulum patrimonij eius arbitrio iuxta  
hoc decretum, sufficit vel necessitas, vel utilitas  
Ecclesiæ,



Seortia in Pontific. Confess. epist. 147. theor. 139. Ioan. de la Cruz in direct. Confess. p. 2. ut de Sacrament. Ordinis dub. 6. concl. 2. Paul. Consist. rescript. moral. lib. 6. quest. 38. qui omnes aiunt omnino innovari hanc penam, siue quia sublata non erat per d. cap. cum secundum, de prebend. cum ordinatus decepit Episcopum circa titulum suum, siue, quia licet sublata sit, renouata est, & vigori restituta per hoc decretum, quia ipsum simpliciter innovat canones antiquos quorum vnus est d. cap. neminem, & cap. sanctorum.

67. Tercio loco quidam numero, & autoritate superiores tenent hoc decretum tantum innovare penam d. cap. cum secundum, quae est solummodo aduersus ordinantem, non veto ordinatum, & sic ordinatum siue titulo non esse suspensum, neque aliquam penam incurrere, sed Episcopum cogendum esse illi providere: ita Viualdus inandel. aucto. parte 2. de suspens. 28. Henricus in summo. lib. 13. c. 37. §. 2. Gutierrez. pract. lib. 2. q. 65. n. 1. versine opinio Medina, Cened. ad Decretal. c. 11. §. 3. num. 2. & 6. ad fin. Auila de censur. part. 3. disp. 5. dub. 5. vers. ex dictu sequitur primo, Nauarr. libi contrarius conf. 19. n. 1. de temporibus ordinat. Addit ad ipsum Nauarr. conf. 2. quest. 16. in fine de consensu. Eman. Sa. verb. in pensio. n. 10. Tolet. in instrum. Sacerd. lib. 1. c. 48. vers. quinta habetur, num. 6. ad fin. & vers. 18. num. 16. Foruar. de Ordine cap. 8. num. 8. Sayr. de censur. lib. 4. c. 4. n. 16. Sotoz de officio Vicar. lib. 2. q. 56. Anton. Diana moral. resolut. p. 2. tract. 16. consil. resolut. 5. Marchin. de Sacrament. Ordinis dub. 2. q. 67. diff. 6. a princ. Marcel. Vulpe praxi iudic. fore Eccles. c. 8. num. 9. Marc. Anton. Genuen. in praxi Archiepisc. Neapol. cap. 83. n. 5. Gonzal. ad regul. 8. Cancel. gloss. 5. §. 10. n. 12. Bonacin. de Sacrament. disp. 8. quest. vices puncto 5. n. 14. vers. primo, Sanchez. var. quest. 19. n. 15. & sic decissum fuisse, testantur Nicol. Garc. d. part. 2. cap. 5. n. 27. & 29. Armentar. d. 1. de patrimonio. cleric. num. 19. Illustriss. D. meus Roder. à Cunha in comment. ad cap. sanctorum num. 7. diff. 70. Ego ipse d. p. 2. alleg. 29. num. 17.

68. Et quamvis Sixtus V. in sua constit. quam edidit contra clericos male promotores incip. Sanctorum, & sanctorum, sub dat. Natus Ianuarius 1588. ordinatorem sine patrimonio à collatione quorumcumque Ordinum, atque etiam ipsius Tonlaræ, & ab executione omnium munetum Pontificalium eo ipso suspensum, atque ab ingressu Ecclesie interdictum declarauit, & promotorum ab executione ministerio, & exercitio Ordinum suspensorum, & ab omni spe, & facultate ascendendi ad alios superiores perpetuo suspensum pronuntiauerit, atramen quia constitutio hæc nimis rigida multis visa fuit, & serupulos varios tam promouentibus, quam eis, qui promoti fuerant, ingenitauit, eam postea Clemens VIII. noua quadam Constit. incip. Romanum Pontif. sub dat. pridie Kal. Martij 1595. Motu

proprio, & ex certa scientia de Apost. potestatis plenitudine, sua perpetuo valitura constitutione ad terminos sacrocin Canonum ac Constitutionis Pij pape I. incip. Cum ex sacrorum, sub dat. 15. Kal. Decembris 1461. & ad dispositionem decretorum S. Concilij Trident. restituit, & reduxit, necnon censuras & penas in eadem Siati constitutione contra quoscuque præterquam contra simoniacos ordinantes, & ordinatos illicitas, quas voluit in suo robore permanere, moderatur, & aboleuit. Ita Sozt. tom. 5. de censur. disp. 1. §. 3. n. 4. Fr. Emman. quest. regul. tom. 1. q. 20. art. 13. Sayr. d. lib. 4. c. 17. post. n. 17. Foruar. d. cap. 9. n. 9. vers. nec emen, Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 1. n. 128. Paul. Consist. rescript. moral. lib. 6. q. 36. Sanchez. var. rescript. q. 49. n. 22. & 23. Illustriss. D. Roder. à Cunha in comment. ad c. 1. n. 8. diff. 70.

Vnde ordinatum ad titulum patrimonij, qui post ordinationem illud retrodonat, seu renuinciat, vel alienat, quamvis peccat mortaliter, quia facit contra prohibitionem Concilij, & sic castigari possit per Episcopum non incurrere tamen vllam suspensionem, inferunt Nauarr. v. man. cap. 27. n. 158. vers. 2. & conf. 22. de temporibus ordin. in nouis quod deest in antiq. Sayr. in floribus deciss. sub eodem tit. deciss. o. Salred. d. 18. n. 13. Gutierrez. d. q. 65. num. 10. Sayr. d. lib. 4. cap. 15. num. 23. ad fin. Ceuall. q. 517. num. 9. Nicol. Garc. d. p. 2. c. 5. §. 165. Steph. Gratian. discept. forens. 159. num. 16. & 17. Valer. Reginald. in praxi forens. lib. 32. n. 72. vers. parit. Ego ipse d. alleg. 10. n. 32.

An & quando ordinantes sine titulo, vel cum insufficienti, teneantur de sufficienti providere ordinatis, dixi latè d. part. 2. alleg. 20. a princ. vsque ad num. 23.

Sed an donatus fraudulentè, vel fidei promittens patrimonium, deprehensa fraude, & consilio quod promissio patrimonij fuit ficta, & donatio tantum verbalis, puniatur per sententiam iudicis amissionem patrimonij? Puniri propter fraudem commissam contra Ecclesiam, veloluunt Fr. Emman. in summa tom. 2. c. 15. n. 7. Petr. de Lesdina d. c. 7. concl. 6. diff. nit. 5. Auila de censur. p. 3. disp. 5. dub. 5. vers. tertia conclusio, Nicol. Garc. d. p. 2. c. 5. §. 152. Sanchez de matrim. lib. 6. disp. 32. n. 7. ad med. quos refert & sequitur Illustriss. D. meus Roder. à Cunha in comment. ad c. 1. n. 23. diff. 70.

Vtrum donatio pro suscipiendis Ordinibus filio simpliciter facta confecti debeat, seu impnari eo legitimam? vide metipsum d. p. 2. alleg. 29. a. n. 64. addo Narbonam d. lib. 35. gloss. 2. n. 11. cum seqq.

Ordinarum in subdiaconum ad titulum patrimonij ipsi à patre assignati, si postea habuit notitiam prioris obligationis dicti patrimonij, non incurrere penas huius decreti, quia ab initio fuit in bona fide, tenet Ser. d. c. 3. n. 17. vbi attestatur sic fuisse decissum sub die 26. Iuny 1621.

Tertia pars quoruncumque prouentuum, & obuentuum, tam dignitatum, quam Canoniarum, personatum, &c. conuertenda est in distributiones quotidianas, ubi ea sunt ita tenues, ut negligantur, diuidunturque solis interessentibus. Salua consuetudine, per quam non inferuientes recipiunt minus tertia saltem parte. Contumaces vltius puniendi.

## CAPUT III.

1. Doctores de materia huius cap. agentes.
2. Distribuentes quotidianam introdunda sunt fauore

- cultus diuini.
3. Decretum hoc locum non habet extra Ecclesiam cathedra

capitalem, vel collegiatam.

4. Distributiones ubi assent sufficiens, & tolerabiles, deorari non potest tertia pars cu applicanda.
5. Versimiliter quod distributiones negligantur quomodo habenda.
6. Pars tertia deducenda est de fructibus secundum valorem currentem.
7. Pars tertia deductio facienda est deductio oneribus, & sic pensionibus.
8. Licet causa studiorum non excuset ab amissione tertiae partis fructuum, &c.
9. Pars tertia detrahenda est ex omnibus dignitatibus quantum de iure patronatus sint.
10. Dignitates non veniunt sub detractione tertiae partis quae nullas habent distributiones quotidianas, quantum habeant locum in choro.

11. Pars tertia deductio facienda est ex illis dignitatibus, quorum fructus sunt illius Ecclesiae in cuius choro sedem habent.
12. Duobus remediis ubi non potest Episcopus.
13. Decreti istius dispositio habet locum contra omnes Capellanos, & obvenientes dignitates.
14. Distributiones quotidianae singulis horis canonicis, & Missa conventuali assignari debent.
15. Distributiones, quae accepta fuerunt in tertia parte fructuum, assignari debent omnibus horis canonicis.
16. Canonici legumini absque non teneant de suo solvere pro Missis conventualibus.
17. Pars distributionum Canonorum absentium inter se habent accrescere.
18. Detrahitur tertia partis si de necessitate quando nulla distributiones.

**C**um beneficia ad divinum cultum, atque Ecclesiastica omnia abunde sint constituta, ne qua in parte minuatur divinus cultus, sed ei debitor omnibus in rebus obsequium praestetur, statuit sancta Synodus, *Sanctae Ecclesiae, tam cathedralibus, quam collegiatis*, in quibus nullae sunt distributiones quotidianae, & vel ita tenues, & ut versimiliter negligantur, & tertiam partem fructuum, & quorumcumque proventuum, & obventionum, & tam Dignitatum, quam Canonatuum, personatum, portionum, & officiorum, & separari debere, & in distributiones quotidianas converteri, & quae inter dignitates obvenientes, & ceteros divinis interessentes, & proportionaliter iuxta divisionem & ab Episcopo, etiam tanquam Apostolica Sedis delegato, in ipsa prima fructuum deductione faciendam, dividantur, salvis tamen consuetudinibus earum Ecclesiarum, in quibus non residentes, seu non servientes, nihil vel minus tertia parte percipiunt, non obstantibus exemptionibus, ac aliis consuetudinibus, etiam immemorabilibus, & appellationibus quibuscunque, crescentisque non servitium contumacia, liceat contra eos procedere iuxta iuris, ac sacrorum canonum dispositionem.

1. **V**ide Franc. Leon. in thesaur. furi Eccles. part. 1. cap. 2. num. 67. Aloyf. Ricc. in praxi tertio furi Eccles. decis. 453. in 3. edit. aliis resol. 88. in 2. edit. Monet. de distrib. quod p. 1. q. 5. num. 24. cum seqq. metipsum in trati de Canonici cap. 21. n. 2. cum seqq. & infra sess. 22. de reformat. cap. 3. novissimè Stephan. V. v. in consuetudines 24. ex iure antiquo de sumpt. & per Concil. Trid. innovata constit. 11. n. 8. cum seqq. pag. 94. & 95.

2. **C**um beneficia ad divinum cultum, &c. ] Distributiones quotidianas introductas esse favore cultus divini, vi is in Ecclesiis augeatur, per e. v. m. de cleric. non resid. lib. 6. tenet Abb. in cap. licet n. 2. de praebend. Rebuff. in concord. rub. de collat. §. 1. verb. distributionum, circa med. Nauas. de erat. c. 18. num. 10. & 11. Deciao. concil. 69. n. 2. vol. 2. Stephan. Durant. de ritibus Eccles. 2. §. n. 4. Vgol. de simou. rub. 1. c. 9. §. 4. v. 2. Monet. de distrib. quod p. 1. q. 5. num. 35.

3. **I**n Ecclesiis tam Cathedralibus, quam Collegiatis. ] Ergo extra Ecclesiam Cathedrali, vel Collegiatam hoc decretum locum non habere, decem testatur Nicol. Garc. de benef. 3. §. 2. n. 475. cum seqq. quem refert d. c. 11. n. 15.

4. **V**nde detrahi non possit aliquam partem fructuum beneficiorum, quae sunt extra Ecclesiam Cathedrali, vel collegiatam, nisi ipsa beneficia essent incorporata praebendis canonicalibus, resoluor Piafale. in praxi Episcop. part. 3. cap. 3. num. 7. vers. de distributionibus. Zetol. in praxi Episc. p. 1. v. 1. b. distributiones quotidianae §. 2. Aloyf. Ricc. in praxi tertio furi Eccles. resol. 129. num. 3. vers. de distributionibus.

5. **V**el ita tenues, &c. ] Vbi autem essent distributiones suffientes, & tolerabiles, tertiam partem fructuum praebendarum applicandam distributionibus, & ceteri non possit resoluor Piafale, d. n. 7.

pag. 129. Zetol. in praxi Episcop. p. 2. verb. distributiones quotidianae, Aloyf. Ricc. d. resol. 128. n. 2.

**I**n versimiliter negligantur. ] Verisimilitudinem istam quod distributiones quotidianae negligantur, & ob id tertia pars fructuum praebendae in distributiones quotidianas sit convertenda, iuxta hoc decretum, considerari debere habita ratione numeri omnium canonicorum tam residentium, quam non residentium, refert decem Nicol. Garc. d. cap. 2. num. 471.

**T**ertiam partem, &c. ] Hanc tertiam partem deducendam esse de fructibus, non secundum taxam, antiquam, prout est in libris Capitulum, sed secundum valorem currentem, tenet Nicol. Garc. d. part. 3. cap. 2. num. 467. & cap. 4. num. 12. Aloyf. Ricc. d. resol. 128. num. 3. quos refert d. c. 11. num. 16. Et ita secundum verum valorem, & non secundum taxam praebendarum, idem Nicol. Garc. d. p. 3. cap. 2. num. 467.

Hanc tertiae partis deductionem faciendam esse deductis oneribus, ait Aldan. in compendio canon. resol. 1. 3. n. 4. n. 10. vbi testatur ita fuisse resolutum sub die 7. Aprilis 1629. Et sic deductis prius pensionibus, & aliis oneribus legitime impositis, quando illa duraverint, sed de novo imposita, non comprehendere istam tertiam partem, tenet idem Nicol. Garc. d. c. 1. n. 468. vbi subdit quod de fructibus alteri reservatis non fit ista detrahitio donec reservatarius vixerit. Distributiones enim quotidianas ne deteriores fiant, pensione grauari non possent, nisi expressis verbis a Pontifice concedatur, refert decem Nicol. Garc. de benef. cap. 2. §. 5. n. 390.

Licentiam causa studiorum etiam obtinentiam à Sede Apostol. non excusare ab amissione istius tertiae partis detrahitio, sicut non excusat ab amissione ceterarum distributionum quotidianarum, refert decem Couzlat. d. reg. 8. Cancel. §. 7. praxim n. 179.

**T**am

9. *[Tam Dignitatem, quam Canonicatum, & Eccl.]* Detrahenda igitur est huiusmodi tertia pars ex omnibus Dignitatibus, quamvis de iure patronatus sint nisi repugnet fundatio, cui per hoc decretum est derogatum, ita Nicol. Gate. d. cap. 2. n. 492. & seq.

10. Non comprehendunt tamen dignitates, quæ etiam locum habent in choro, nullas tamen habent distributiones quotidianas, nec sufficientes præbendas, vel fructus tenues, quæ retineri possunt cum Canonicatibus ubi est consuetudo absque alia dispensatione, per cap. 12. de consuet. in 6. resoluunt Nicol. Gate. d. cap. 2. n. 483. quem refero d. cap. 2. n. 15.

11. Hanc deductionem tertiæ partis faciendam esse ex illis Dignitatibus, quarum fructus sunt illius Ecclesiæ, in cuius choro hæ dignitates sedem habent, scilicet verò si nullus fructus percipiant ex illis Ecclesiis, sed habere proprios, & distinctos à mensa capitulari, resoluunt Nicol. Gate. d. cap. 2. n. 465. Et aduertit Stephan. VVeyms d. consil. 11. n. 8. in hanc tertiam partem applicandos non esse fructus simplicium beneficiorum, præsertim quæ extra Ecclesias sunt, in quibus faciendæ distributiones, nisi forte perpetuo vnita sint Canonicatibus earundem Ecclesiarum.

12. Episcopum, quando vult esse remedium de quo in hoc decreto in detrahenda tertia parte ex Dignitatibus, non posse uti remedio alterius, cap. 4. sess. 22. in detrahenda ex illis alia tertia parte, dicit decisum Nicol. Gate. d. cap. 2. n. 472.

13. Hanc deductionem, & huius decreti dispositionem locum habere contra omnes Capellanos, & Dignitates obtinentes, attestatur solum Nicol. Gate. d. cap. 2. n. 473.

14. *[Separari debent, & in distributionibus, &c.]* Distributiones quotidianas singulis horis canonicis, & Missæ conuentuali assignari debere resoluunt gloss. verb. ordinationem, in c. v. de clerico non residuo 6. & verb. Canonicus in Clem. 1. de celebr. Miss. Nicol. Gate. d. p. 3. cap. 2. n. 487. Monet. de distrib. quotidian. part. 1. q. 3. à princ.

15. Distributiones quotidianas, quæ acceptæ fuerunt in tertia parte fructuum dignitatum alicuius Ecclesiæ, assignari debent non duabus horis tantum canonicis, sed etiam teliquis omnibus aliis, quibus qui non interfuerit, distributionem amittit, referunt decisum Nicol. Gate. d. cap. 2. n. 489. Monet. d. quest. 3. n. 1. vbi subdit quod in Ecclesiis, in quibus distributiones non sunt tenues, sed pingues, licet sint aliquæ horæ, quæ nullas distributiones habent, aut tenuiores debent et rationabiles assignari, detrahendo aliquam partem fructuum à præbendis, non autem ab aliis distributionibus, quæ singulis cæteris horis iam sunt assignatæ.

bus, quæ singulis cæteris horis iam sunt assignatæ.

Canonicum legitimè absentem non teneri de suo solvere pro Missis conuentualibus, ad quas tenetur absens, sed computandum cum illa parte præbendæ, seu distributionum (si distributiones omnes sint loco præbendæ, quæ relinquitur à legitimè absentibus in Cathedralibus, seu Collegiatis, quia onus canendi huiusmodi Missas est pence Capitulum, resoluunt Aldan. d. tit. 4. n. 15. vbi testatur sic fuisse decisum 28. Augusti 1621.

*[Quia inter dignitates obtinentes, & cæteros diminutis interefferent, &c.]* Portionem distributionum Canonicis, aliisve clericis Cathedralibus, seu Collegiatis contingentem, qui non interfuerint, interefferentibus accrescere probant gloss. verb. pars dimidia, in Clem. 2. de stat. & qual. & gloss. verb. suspensio, in Clem. de vita, & honest. cleric. Nauac. in man. cap. 15. n. 123. & de orat. cap. 7. n. 34. & missal. 59. de orat. n. 9. Azor. in his. moral. p. 2. lib. 7. cap. 7. q. 8. & 9. Monet. de distrib. quotidian. part. 3. quest. 6. n. 6. Rot. in Orislen. Canonicatus 10. Iunij 1619. coram bene mem. Remboldo, vbi fuit dictum per hoc decretum non adimi in interefferentibus distributiones cæteras ex annuatariis, & aliis communibus ministeriis.

Hoc decreto agi de canonicatibus, & portionibus, & ficti de necessitate hanc deductionem quando sunt nullæ distributiones, & ita tenues, quæ distrahuntur interefferentibus tantum; sed in cap. 3. sess. 22. deduci hanc tertiam partem ex dignitatibus etiam non ex necessitate, sed in ordinem non retinentium, & partem absentium non præsentium, sed alicui pio loco esse applicandam, referunt decisum Nicol. Gate. d. cap. 2. n. 465. Cætera quæ circa intellectum vnus, & alterius decreti adduci possunt, inuenies infra d. sess. 22. cap. 3.

*[Proportionabiliter.]* Hoc est, ut si cui plus detrahendum est ex grossio sui beneficii, aliquid amplius accipiat in distributionibus quotidianis secundum modum & proportionem eius, quod amplius ipsi detractum fuit, vt per Stephan. VVeyms d. consil. 22. n. 12. vers. itaque, vbi in princ. illius numeri cetera sacram Congreg. censuissit plus dandum esse ex quotidianis istis distributionibus ei, cui plus est ablatum ex dignitate, vel præbenda pinguiore, adeo vt nihil sit dandum illi, cui nihil fuit ablatum.

*[Ab Episcopo etiam tanquam sedis Apost. delegato, &c.]* Disputat Steph. VVeyms d. consil. 11. n. 10. cum seqq. pag. 95. an sic per Episcopos faciendæ sit ista tertia partis fructuum distributio, vt in illorum participatione, hoc est in distributionibus quotidianis omnes debeant esse partes, & æqualiter participare? vide apud eum.

Vbi vnus Rector non sufficit populo, adiungas sibi Sacerdotes competentes, datur modus erigendi nouas parochias etiam in multis Rectoribus, & Pæfatis, in nouis parochiis danda portio ex fructibus quomodolibet pertinentibus ad Matricem Ecclesiæ, qua portione non sufficiente compellendus populus dare necessaria.

#### CAPVT IV.

1. Episcopus cogere potest Rectores, si illi non sufficiunt, adiungere alios clericos ad administrandum Sacramentorum.
2. Et ad hoc non debet expectari quod Parochiani dedant sine Sacramentis.

3. Coadiuiciorum erigere non potest Episcopus in vim huius decreti.
4. Coadiuiciorum ministri adhibendi quando solus curatus eodem tempore pluribus infirmis premorere non potest.

5. Episcopos

3. Episcopus non potest dismembrare partem curam Ecclesie, & applicare alteri.
6. Parochiani qui ob locorum distantiam patiuntur incommoda in percipiendis Sacramentis quomodo succurrantur.
7. Episcopi constituere possunt novas parochias ubi parochiani ob locorum distantiam, sine difficultate sine magno incommodo ad Sacramenta percipienda accedere non possunt.
8. Episcopi arbitrio relinquunt quantum una Ecclesia ab altera distare valeat, ut parochiani Sacramenta commodè inde sumere valeant.
9. Decretum hoc procedat quantum Ecclesia subiecta essent Regularibus.
10. Oratores si adierit in loco minime incommodo non sit facienda separata parochia ob multitudinem populi.

11. Episcopo non licet in Ecclesia sub parochia influentia fontem baptismalem constituere.
12. Episcopus innotis Rectoribus, sed tamen sine illorum prauidendo potest parochiam dividere ob multitudinem populi.
13. Ecclesia matrici, seu parochiali non acquirat infirmorum in Ecclesia fundata intra suas limites.
14. Dei debet assignari tempore fundationis, & non post ad acquirendum infirmorum.
15. Parochiani tenentur providere Rectori de vicu ubi de necessitate est edificanda Ecclesia propter multitudinem populi, si non sit unde possit dari.
16. Decima ad Ecclesiam matricem pertinentes non transierit ipso iure in Ecclesiam parochialem minus etiam.

**E**piscopi, etiam tanquam Apostolice Sedis delegati, in omnibus Ecclesiis parochialibus, vel baptismalibus, in quibus populus ita numerosus sit, ut unus Rector non possit sufficere Ecclesiasticis Sacramentis ministrandis & cultui diuino peragendo, cogant Rectores, vel alios, ad quos pertinet, sibi tot Sacerdotes ad hoc munus adiungere, qui sufficiant ad Sacramenta exhibenda, & cultum diuinum celebrandum. *a In hoc vero, in quibus 6 ob locorum distantiam, siue difficultatem* parochiani sine magno incommodo ad percipienda Sacramenta, & diuina officia audienda accedere non possunt, novas parochias, & etiam innotis Rectoribus iuxta formam constitutionis Alexandri III. quæ incipit, *b Audientiam, & constituere possint. & illi autem sacerdotibus, qui de nouo erunt Ecclesiis* potius eredis præficiendis, competens assignetur portio arbitrio Episcopi ex fructibus ad Ecclesiam matricem quomodocumque pertinentibus, & si necesse fuerit, compellere possit, populum ea subministrare, quæ sufficiant ad vitam diutorum Sacerdotum sustentandam, quacumque reservatione generali, vel speciali, vel affectione, super dictis Ecclesiis, non obstantibus. Neque huiusmodi ordinationes, & erectiones possint tolli, nec impediri, ex quibuscumque prouisionibus, etiam vigore resignationis, aut quibuscumque aliis derogationibus, vel suspensionibus.

1. **V**ide nouissimè Stephan. VVeyms *ad constitutiones 24. ex antiquo uo. desumptas, & per Concil. Tridense, innovatas, consil. 19. pag. 218.* ubi innouari dicit *e. ad audientiam, de Eccles. adscrip. per text. in præfati.* & vnum ac alterum multipliciter declarat, & præcipue *a num. 13.* Episcopum cogere posse rectores adiungere alios clericos ad administrationem Sacramentorum, & diuina officia, si unus Rector non sufficiat, censuit Rot. in Tyrsolonen. congrui (seu iur.) 6. Iunii 1594. coram Gaudio, cuius meminit Nicol. Garc. *de benefic. p. 12. cap. 3. num. 10.*
2. Non debere expectari quod parochiani decedant sine Sacramentis, ut Episcopi cogant Rectores sibi adiungere alios Sacerdotes in Ecclesiis parochialibus, in quibus populus ita numerosus est, ut unus Rector non sufficiat, refert decusum Nicol. Garc. *dicto cap. 3. num. 9.*
3. Episcopum in vim huius decreti non posse erigere coadiutoriam, sed velique cogere Rectorem ad adiungendum sibi tot Sacerdotes, qui sufficiant Ecclesiis in Sacramentis ministrandis, assertit resolutum Atmendæ in addo. ad recap. legum Nauarra lib. 1. tit. 18. l. 1. de Episcopis *num. 45.*
4. Quando solus Curatus eodem tempore pluribus inimicis providere non potest, non dari iustam causam diuidendi parochiam, sed adhibendi ministros coadiutores censuit Rot. in Aquilana nullatenus eredi in 30. May 1613. coram R. P. D. meo Pirruano, apud Fat. in decis. 484. r. 5. p. 1. recent.
5. Episcopum non posse dismembrare partem curæ animarum ab Ecclesia parochiali subiecta Religioni Hierosolymitanæ, & applicare alteri Ecclesie

eiusdem loci, sub prætextu quod populus esset numerosus, resoluat Aldan. in compend. canon. resolut. lib. 3. tit. 8. num. 18. ubi testatur se fuisse decusum in Orléans. 1. July 1631.

Parochizmus parochiz, quæ citra ciuitatem sita est, qui extra ciuitatem habitant, & ob locorum distantiam, seu difficultatem patiuntur incommoda in percipiendis Sacramentis, & diuinis officiis, succurrendum esse remedio huius decreti, & cap. *ad audientiam, de Eccles. adscrip.* refert decusum Aldan. *ch. de loco, ut scilicet erigatur noua capella extra ciuitatem, quæ non sit Ecclesia de per se, sed in proprietate Ecclesie, in qua ponatur Sacerdos amouibilis approbatus ab Ordinato, qui administret Sacramenta illis, qui sunt extra ciuitatem, quibus non potest in uocem, quia portæ ciuitatis clauduntur, & hinc testatur resolutum sub die 12. Augusti 1628. non huiusmodi Episcopo Laudensi dismembrare à parochia sita extra muros ciuitatis partem parochianorum habitantium in ciuitate, sub prætextu quod ad illos non detur adiut. de nocte, sed esse constituendam capellam per Abbatem parochiam intra ciuitatem.*

*a In us vero in quibus ob locorum distantiam, &c.]* Vide Mandol. in praxi signat. in. eredi in 1. Lambertin. de rurepar. part. 1. quest. 3. art. 15. Paul. de Ciudad. end. tract. part. 3. causa 1. acquirens n. 90. Paul. Fusc. de visit. lib. 2. c. 22. Rebuff. de decim. quest. 6. num. 21. Zetoli. in praxi Episcop. p. 2. verb. paroch. a. 56. Pialece. de sumis praxi p. 1. cap. 5. num. 2. Match. Soat. in pract. & ordine visitandi c. 4. num. 1. Petr. Henric. c. 80. Franc. Leo in thesaur. fore. Eccl. p. 1. cap. 2. num. 68. Ioan. Bapt. Costa de remedi. subsid.

*a Cap. & temporis 16. q. 4. c. fin. c. 2. l. adf.*

*b Cap. ad audientiam de Eccl. l. adf. in de rure. lib. 3. in 48.*



*ſubſid. remed. 75. Aloyſ. Ricc. in praxi rerū ſori Ec-  
cleſiadeſ. 554. in 1. edit. aliā ref. 476. in 2. edit. Rot.  
d. decif. 484. p. 1. recent. me ipſum de officio, & poteſt.  
Episcop. part. 3. allegat. 68. & in meo formid. Episcop.  
form. 55. Valenſiel. conf. 45. n. 5. cum ſeqq. Steph.  
V Veyms d. conſtit. 19. n. 1. cum ſeqq. pag. 226. vbi  
cum Expo alleg. 67. aſſertit ſufficientem cauſam ex-  
tremū de noua Parochia eſſe ſi aliqua pars veteris  
Parochie ſit in ſuburbano extra portas vrbis, quæ  
ſoleant de nocte firmiter claudī, & non niſi cum  
magna difficultate aperiſi, quaſi talis difficultas re-  
putari debeat pro aliqua impoſſibilitate. Et ſimi-  
liter ſi Parochiani ruri commorantes cogantur ve-  
nire ad ſuam Parochiam in vrbe ſitam, quia cū id  
decenter facere non poſſint cum mulieribus, &  
familia communiter indutis ruſtico habitu, præ-  
ſertim diebus ſolemnioribus, ſe commiſſione hon-  
teſtioribus ac ditionibus, idoneā dant cauſam eri-  
gendi nouam Parochiam, ne ob diſparitatem con-  
ditionis, fortune, & morum, ruiſi, vel ludibrio  
habeantur, & ſic retrahantur ab audiendis diuinis  
Officiis. Rota apud Tambur. poſt. tom. 3. de iure Ab-  
batum decif. 32. num. 3. cum ſeq. vbi aduertit quod  
quamuis inter cauſas adificandi nouas Eccleſias  
reueſcat etiam incrementum populi, & præci-  
pue 16. q. 1. tamen Concilium Trident. deſide-  
ravit maiorem neceſſitatem, ſive diſtantiā loci,  
& diſcultatē Parochianorum accedendi ad per-  
cipiēda Sacramenta.*

8. Episcopū arbitrio relinqui quantum vna Eccle-  
ſia ab altera diſtare valeat, vt parochiani Sacra-  
menta commodē inde ſumere valeant, reſoluit  
Rebuff. in praxi beneſ. p. 1. tit. de erecl. in curato  
& paroch. num. 9. Menoch. de arbit. ca. 497. per tot.  
Aloyſ. Ricc. d. reſolut. 476. n. 1. vbi etiam aduertit à  
decreto erectionis facto per Episcopum etiam tan-  
quam Sedis Apoft. Delegatum licet quidem ap-  
pellare, ſed ſolum ad Sanctiſſimum.

9. Procedere diſpoſitionem huius capetiāſi Ec-  
cleſie ſubiectæ eſſent Regularibus, atteſtatur de-  
ciſum Franc. Leo d. cap. 2. n. 69. quem reſero d. alleg.  
68. n. 6.

10. Limitari tamen, niſi in loco miſimē diſſicili,  
nec incommodo, Oratorium addeſſet, vel Eccleſia  
cum fonte baptiſimali, & cæteris ad parochiam  
neceſſariis, ibique proponeret in ſui adiutorem  
Sacerdotem, qui ibidem reſideret, & Sacramenta  
poſſet adminiſtrare, quia tunc non poſſet fieri ſe-  
paratio, ex Menoch. conf. 477. num. 9. & Ioan. Bapt.  
Coſta d. remed. 76. reſoluit Aloyſ. Ricc. d. reſol. 476.  
num. 6. Trulleuch in expoſit. Decalogi lib. 3. cap. 3.  
dub. 8. num. 7. Ego ipſe d. alleg. 68. num. 7. Rota apud  
Tambur. curato loco d. decif. 32. num. 6. vbi aduertit  
quod quando Eccleſia non eſt capax totius popu-  
li, ſatis providere poteſt per erectionem nouæ ca-  
pellæ, quæ ſit in proprietate Parochialis atque  
& decif. 33. per tot.

11. Episcopū non licere in Eccleſia ſub parochia in-  
ſtituta, & à Parochiali duodecim diſtante milliari-  
bus, ſontem baptiſmalem conſtituere, prohibent  
c. plures 1. 6. q. 1. etiam ad hoc cohoneſtandum id  
petent rationes, c. ad audientiam, 1. 1. de Ecclieſ.  
adificand. reſoluit Aldan. d. 21. 8. n. 20. atteſtans ſi-  
ſſe deciſum ſub die 17. Auguſti 1626.

12. Ob locorum diſtantiā, ſive diſcultatē. Hæ-  
bet enim diſtantiā locorum, & diſcultas iu-  
rum in ſe euidentiſimum periculum ut contin-  
gat infantes mori ſine Baptiſmo, inſimōs ſine Sa-  
cramentis, aut bene valentes ſæpe eſſe ſine ſacrifi-  
cio Miſſæ diebus dominicis, & feſtiuis, vt pro-  
inde talibus periculis omniſi ſit occurrendum, ac

ſaluti animarum prouidendum per nouarum Ec-  
cleſiarum extruções. Ita Stephan. V Veyms d.  
conſtit. 19. n. 13.

13. Etiam inuiriſ Reſtoribus. ] Dummodo tamen  
ſine præiudicio nimirum poſſidentium ſiat, vt per  
Placēt. in praxi Episcop. p. 1. c. 5. num. 1. Si cura penes  
Vicarium, aut Reſtorem non ſit, ſed tantum exer-  
citiū, quia non percipit fructus Parochialis, ſed  
tantum ſuam congruam, de manu ſcilicet Capitu-  
li, tunc ad ipſum Capitulum ſpectabit deſenſio, &  
non ad Vicarium, Abb. c. exin panda 5. quia verū,  
in reſer. n. 15 poſt. prax. de praben. Rota apud Tam-  
bur. d. decif. 32. n. 10.

Episcopum poſſe ſine maioris partis parochia-  
norum conſenſu ad ſeparationem agere, tenet  
Aloyſ. Ricc. d. reſolut. 476. num. 1. quem reſero d. alleg.  
68. n. 4.

14. Eccleſiam matricem, ſeu parochialem non ac-  
quirere ſuſpationatus in Eccleſia fundata intra  
ſuos liuites, niſi de ſuo aliquid contulerit, reſert  
deciſum Nicol. Garc. de beneſ. p. 5. c. 9. n. 57.

Ad acquisitionem iuriſpationatus dotem debe-  
re assignari tempore funditionis, & non poſt, niſi  
quando ex neceſſitate populi conſtituitur Eccleſia,  
reſert deciſum Nicol. Garc. d. c. 9. n. 58.

15. Conſtituere poſſunt. ] Priuſquam Episcopū dice-  
ceſani aſſenſum ſuum præbeant ad erectionem nouæ  
Parochie, aduertit Stephan. V Veyms d. con-  
ſtit. 19. num. 14. cum ſeqq. quatuor diſpicere debent,  
Primum, an cauſa ſubſit idonea, & ſufficienti cur  
erigi expediat nouam Eccleſiam, non ſecus quā  
inquiret debet in cauſa priuſquam res Eccleſiaſti-  
ca alienetur. Secundum, eutate debet provideri de  
neceſſariis, puta luminariis, coſtodia, ſtipendio  
cuſtodum, & ſimilibus: qua in parte hoc commo-  
diſt habeat, quod ad iſta tacite obligatus ſit, qui  
extraxit, vel extruere cepit, cap. cum ſint, de conſec.  
Ecclieſ. Tertium, quod Episcopū citate, & audire  
debeat antiquæ Eccleſie Reſtorem, & patronū,  
ſi ſortē cauſam habeant iuſtam contradicendi pro-  
pter regulam iuris, quæ non patitur cuiquam au-  
teteri quod ſumpſit, ſine ſuo ſaſſo, vel conſenſu,  
quod noſtrum de reg. iuris lib. 6. Quartum, vt Dice-  
ceſanus providere debeat vtrique Reſtori, tam veteri  
quam nouæ Parochie de competente ſuſtenta-  
tione, dummodo Reſtor Eccleſie matricis poſſit  
commodē in ſua ſuſcitari, qui tamen ſi redditibus  
abundauerit, poterit ex illis aliquid detrahi, quod  
Reſtori nouæ Parochie adſciantur, ſive ex decimis,  
ſive ex aliis corporibus reddituum, cui alioquin  
providendum erit aliunde, vel per eum, qui nouum  
opus fieri deſiderat, vel per ſubditos, in quorum  
vultu & commoditatem noua Eccleſia deſtinatur,  
Haſtenus Stephan. V Veyms.

16. Illius autem Sacerdotis, &c. ] Vbi de neceſſi-  
tate eſt adificanda Eccleſia propter periculum ani-  
marum ex abundantia populi, & non eſt vnde  
poſſit dotari, teneri parochianos prouideri Reſto-  
ri de viciis, reſoluit Lambett. de inſtit. paroch. lib. 1.  
p. 1. q. 5. art. 18. in fine, verſ. aduertendum, & lib. 3.  
quaſt. 7. art. 2. num. 7. verſ. & ſi iſti beneficiari. Bellci.  
diſquiſ. cleric. part. 1. tit. de clericis debitoribus 5. 14.  
num. 7.

Decimas ad Eccleſiam matricem pertinentes  
non tranſire ipſo iure in Eccleſiam parochialem  
nouiter egeſtam iuxta formam conſtit. Alexandri  
II. quæ incip. Ad audientiam, ſed remanere penes  
matricem, & Episcopum poſſe arbitrio ſuo  
ſine de decimis, ſive de aliis fructibus providere,  
tenet Aldan. d. 21. 8. num. 15. aſſertens ita fuiſſe deci-  
ſum Mediolanenſis Carliani 11. Martij 1617.



vetest. probat Clem. 1. q. ad hac. de statu Monach. non tamen necessariò vocandam plebem, dicunt Hoied. d. 3. n. 9. Sanch. d. 29. n. 163.

Demum accedere debere consensum Capituli Ecclesie cathedralis si vniò per Episcopum faciendà sit, expresse decidit Clem. 1. de reb. Eccl. non alien. d. 28. q. 1. 2. Aloyl. Ricc. d. decif. 198. num. 17. p. 4. Sanch. d. cap. 29. num. 165. vbi subdit quòd si Canonici consenserint nolint, & iusta causa vniòis faciendæ subesse, possent compelli, & n. 165. quòd sufficit si huiusmodi consensus postea accedat, & n. 166. disputat, an in hac vniòne à Legato de latere faciendà exigatur consensus Capituli, & num. 167. quòd Episcopus non potest vnire Ecclesiam subiectam Abbati, aut alij inferiori Prælato absque illius consensu, & num. 168. quòd si Ecclesia sit iurispatronatus, exigitur consensus patroni vt Episcopus eam vnire possit, & num. 183. resoluit etiam arretito hoc decreto integritas non esse Episcopis etiam tanquam Sedis Apost. delegatis beneficia vnire absque sui Capituli consensu de quo etiam Nicol. Garc. d. cap. 2. n. 158. Aloyl. Ricc. in praxi rerum fori Eccl. decif. 487. in 1. edit. aliàs resol. 378. n. 2. edit. & d. decif. 198. n. 15. cum seq. p. 4. Contra Nau. conf. 1. o. de effe. & potest. iudic. deleg. in nouis, & Sayr. in floribus decif. sub end. 111. decif. 10. existimantes Episcopum tanquam Sedis Apostolicæ delegatum sine consensu Capituli beneficia vnire posse.

Facere quàmvis perpetuas. Non autem ad tempus, seu ad vitam, resolunt Zerol. d. p. 1. verb. vniò. §. 7. Azor. d. c. 28. q. 17. Nicol. Garc. d. c. 2. n. 84. Sanch. d. c. 29. n. 152. Ego ipse d. alleg. 66. n. 8.

¶ Vel non curatum non curam. Ergo plura be-

neficia simplicia non posse per Episcopum vniri, resoluit Aloyl. Ricc. in d. praxi rerum fori Eccl. decif. 730. in 1. edit. aliàs resol. 610. in 2. edit.

Reservata, aut qualescunque affecta, &c. Episcopum posse vnire beneficia etiam deuoluta, & reservata Sedi Apost. dummodo ex huiusmodi vniòne ptejudicium non fiat expectanti auctoritate Apost. beneficia illa, resolunt Nau. conf. 64. de prob. in antiquis cons. 12. de reb. Eccl. non alien. in nouis, Rebuff. d. cit. de vniòib. n. 31. Gambat. de auctor. Legati in vniòne n. 63. Hoied. d. c. 3. num. 7. Sayr. in floribus decif. sub vii. de probend. decif. 67. Zerol. in prax. Episc. p. 2. verb. vniò. §. 8. post Abb. Anchar. Mari. Socin. & alios Sanch. d. c. 29. n. 150. vbi limitat quando reservatio non salam collationem respectu tituli cuncenebar, sed reservauerat Pontifex certam Ecclesiam suæ dispositioni, tunc enim ea verba generalia impediunt prius Episcopi dispositionem circa id beneficium, & deinde limitat, si reservatio beneficij esset perpetua respectu collationis illius à Romano Pont. semper faciendæ, & num. 151. resoluit Episcopum non posse vnire beneficia exempta à sua iurisdiczione.

Beneficia deuoluta ad Papam ob Episcopi negligentiam non conferentis illa, posse ipsum Episcopum vnire, resolunt Mari. Socin. c. si cum vnire, n. num. 67. de excess. Prælat. Brët. decif. 346. ad fin. Azor. d. c. 28. q. 15. Butr. Anchar. Abb. & Federic. quos refert, & sequitur Sanch. d. c. 29. n. 149.

Contrà Selu. de benef. p. 3. quest. 11. qualis. 14. Rebuff. d. cit. de deuol. num. 31. Zerol. d. verb. vniò. §. 8. existimantes id sibi non licere, nisi inuenerint illa deuoluta, propter prædecessoris negligentiam.

Imperitis, sed honestæ vite Rectoribus Vicarij pro tempore deputentur cum parte fructuum assignanda: scandalosè autem viuentes, & viuere persuerantes, priuentur benefic. à suis.

# C A P V T V I.

1. Doctores de materia cap. agentes.

2. Procedit in iam promotis.

3. Coadiutor deputandus illiteratis dari non potest nisi ab Episcopo.

4. Approbatus ad Ordines, seu beneficia, potest suscipi si in vocatione repertus ignarus.

5. Coadiutores & Vicarij deputati tenentur ad residendam sicut Rectores ipsi.

6. Parochus, cui datus est coadiutor propter insufficienciam, non potest abesse à residentiis.

7. Episcopi pariem fructuum assignare debent coadiutoribus deputandis imperitis parochialium Rectoribus.

8. Clerici turpiter, & scandalosè viuentes possunt priuari beneficiis si in corâ perseuerauerint nequitia.

9. Intelligitur de appellatione suspensua.

Quia illiterati, & imperiti Parochialium Ecclesiarum Rectores sacris minus apti sunt officiis, & alij propter eorum vitæ turpitudinem potius destruunt, quàm ædificant: & Episcopi etiam tanquam Apostolicæ Sedis delegati eisdem illiteratis, & imperitis, & si aliàs honestæ vite sint, & Coadiutores, aut Vicarios pro tempore deputare, & partemque fructuum eisdem pro sufficienti victu, assignare, vel aliter providere possint, quacumque appellatione, & exemptione remota. ¶ Et eos verò, qui turpiter, & scandalosè viuunt, postquam præmoniti fuerint, coercerint, ac castigent, & si adhuc incorrigibiles in sua nequitia perseuerent, eos beneficiis iuxta sacrorum canonum constitutiones, exemptione, & appellatione quacumque remota, priuandi facultatem habeant.

Vide Salzed. ad Bernard. in praxi. c. 21. l. 111. G. in nouis. adu. Sbroz. de officio Vicarij lib. 2. q. 112. Renat. Chopin. lib. 2. mensej. in 3. n. 7. Camill. Borrel. in summ. decif. p. 1. tit. 9. num. 21. Grillenz. confil. 5. n. 3. Scip. de Rubeis verb. coadiutor. num. 3. Franc. Leo in responsa fori Eccl. iust. p. 2. cap. 3. num. 71. Gonzal. ad regul. 8. Cancellar. gloss. 5. §. 9. num. 29. Barbof. Collect. in Concil. Trid.

Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. Parochia, §. 7. vbi propter identitatis rationem asserit procedere in Parochiis exemptis, Valer. Reginald. in praxi rerum parietis. lib. 30. tracl. 3. n. 172. Nicol. Garc. de benef. p. 4. c. 5. n. 7. Aloyl. Ricc. in praxi rerum fori eccl. iust. decif. 574. in 1. edit. aliàs resol. 494. in 2. edit. Campan. in diuersis Canon. rubr. 5. c. 5.

N Noaar.

a c. illiteratos 36. dist. c. nisi cum pridem de reuocac. c. 1. 91. dist. cap. ex co dn elect. in 6. Coue. Tol. 8. can. 8. c. quia fra. ter 7. q. 1. c. inuenit 14. q. 1. c. felicitas de penit. in 8. cl. multorum de potest.

Novar. in singul. Canon. conclus. 56. & 57. latè Rota decis. 23. apud Farin. p. 1. in posthum. Ioan. Sanch. in select. disp. 50. d. 30. 3. metiolum de officio & potest. Episcopi p. 3. alleg. 63. num. 6. cum. seqq. & de Parochio p. 2. c. 23. n. 8.

4. Procedere iniam promotis, alioquin nondum promotos prætèxtu idonei Vicarij admittendos non esse, tradant Maior. de irregular. lib. 1. cap. 32. num. 13. Salzed. d. c. 21. lutt. G. in princip.

3. Coadiutore deputandum illiteratis dari non posse nisi ab Episcopo, nec illius dationem censeri comprehensionem in generali commissione vicariatus, resoluit Sbroz d. 9. 2. 12. n. 2. Aloyf. Ricc. d. resol. 494. n. 10. Narbona de appellat. à vicario ad Episcopum p. 1. n. 2. 10. Nouar. d. conclus. 56. n. 3. Ego ipse d. alleg. 63. n. 7.

4. Approbatum ab Ordinè, seu beneficia ab Episcopo competenti posse ab inferiori suspendi ob imperitiam, ille in visitatione reperiens tñ ignarus, tradit Sel. in selectis Canon. c. 11. n. 18. attestans sic fuisse decisum sub die 9. Novembrii 1619.

« Episcopi etiam, &c. Quibus ex munere incumbit explorare peritiam Rectorum curam animarum exercentium, quæ præter honestatem morum in ipsis requiritur sufficiens ad rectè obeundum tantum munus, quod iura vocant artem artium, cap. cum. s. de a. et q. qual. Ita Rota d. decis. 23. n. 2. in prim. apud Farinac. p. 1. in posthum. Et sic decretum Concilij in præfatis non permissionem continet, sed præceptum sub mortali obligans, ut per Ioann. Sancium select. disp. 50. num. 7. vbi à num. 11. probat posse Episcopum ad examen vocare Parochos, ut ei per experientiam innotescat an illorum scientia sit extenuata, & boni mores mutati, nam quamvis à principio collationis Parochialis beneficii scientia Parochorum fuerit oota, decursu temporis diminui potest.

« Et imperitiam. Imperitiam hunc affectum dicuntur illi, qui inhabiles sunt ad exploranda ea, quæ iocumbunt muneri ac oneri beneficii, quod habent, & secundum dignitatem, statum, & officium ad quod assumunt: ex adductis per Aloyf. Ricc. in praxi p. 4. resol. 547.

7. Si alias beneficia visa sint. Hanc vitæ honestatem tanti fecit Concilium Trid. in præfatis, ut illiteratos, & imperitos non amovendos, sed eis coadiutores dandos, aut pro tempore Vicarios deputandos constitueret, ut adducit Rota d. decis. 23. num. 3. in fine.

5. Coadiutores, aut Vicarios pro tempore deputare, &c. Quos quidem quemadmodum Rectores ipsos teneri ad residendum, decisum referunt Galet. in margaria casuum consens. verb. residenda 1. Aloyf. Ricc. d. resol. 494. num. 16. Ego ipse d. alleg. 63. num. 9.

Et parochum, cui datus est coadiutor propter insufficientiam, non posse abesse residentia, pariter decisum referunt Quarrant. in summ. Bullary verb. residentia, vers. præter summissas. Gonzalez d. 5. 9. num. 30. Nicol. Garc. d. cap. 5. num. 2. Piafec. in praxi Episcop. p. 2. cap. 5. num. 27. Egolin. de officio Episcopi cap. 15. §. 3. ad fin. Vgopile d. alleg. 63. num. 8.

« Pariumque fructum, &c. Vide Gambar. de officio Legati lib. 5. tit. de coadiutor. n. 11. Gonzal d. 9. 9. num. 33. Aloyf. Ricc. d. resol. 494. num. 11. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 3. c. 2. §. 9. & lib. 2. cap. 6. §. 1. resoluit auctoritate Episcopi huiusmodi coadiutori certam reddituum portionem assignandam esse, refero Ego ipse d. alleg. 63. num. 13. vbi num. 14. trado quid faciendum si redditus Ecclesiæ coadiutori, & coadiuto non sufficiant. Refert Ioann. Sanc. d. disp. 50. num. 7. decretum Concilij in præfatis non solum permissionem continere, ex eo videlicet, quod dicitur posse Episcopum deputare coadiutorem illiteratis Parochis, sed præceptum sub mortali obligans; & num. 16. tenet quod illiteratus Parochus, cui deputatur coadiutor sic ab Episcopo denuciatus per sententiam, incapax non propterea redditur ad omnia Parochi munia, sed tantum ad illa, quæ ad sui exercitacionem, scientiam, & literarum prætequirunt, ut ad audiendas Confessione: unde ad matrimonio assistendum inhabilis non redditur, Thom. Sanchez de matrim. lib. 3. disp. 21. num. 11. & ta Basil. Pont. in simili tract. lib. 5. cap. 17. num. 13.

8. « Eos verò, qui turpiter, & scandalose vivunt, &c. Clericos turpiter & scandalose viventes propter eorum scandalosam vitam, Ecclesiis destruit non debere mali exempli causa, postque privari beneficiis, si in eorum perseveraverint nequiritia, ex hoc text. colligit Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 5. quest. 6. num. 101.

« Et appellatione quacunque remota. Suspendi scilicet, sed non devolutiva, quam posse interponi ad Metropolitanum, non obstante quod procedat tanquam Sedis Apostolicæ delegatus, nisi quando procederet contra exemptum ut delegatus, quia tunc esset ad sedem Apostol. interponenda, relolvit Nicol. Garc. d. p. 4. cap. 5. §. 1. num. 9. Vnde Rota in Dertusen. Archiepiscopatui 26. Novembrii 1594. coram Penia censuit depnationem coadiutoris factam ab Ordinario vigore huius decreti non esse attentatam, etiam si sit executi post appellationem interpositam à sententia eius, qui iudicialiter processit. Aloyf. Ricc. in praxi p. 4. resol. 564. Ioann. Sanc. in select. disp. 50. num. 4. refero Ego ipse d. allegat. 63. num. 10. & de Parochio p. 2. cap. 23. num. 10.

*Episcopus curet Ecclesias vetustate, vel aliàs collapsas restaurari, si fieri potest, ex fructibus ad eas pertinentibus, quibus non sufficientibus contribuant parochiani. Si autem non possint illæ Ecclesiæ vllatenus restaurari, destruantur, locusque convertatur in locum profanum non sordidum, & beneficiat alium Ecclesiarum transferantur cum oneribus ad matrices Ecclesias.*

## CAPVT VII.

1. Doctores de materia cap. agentis.
2. Vicarij absque speciali concessu non possunt restaurari facere Ecclesias vetustate collapsas.
3. Cathedrali Ecclesiam non possit Episcopus in

aliud locum diocesis transferre sine auctoritate Apostolica.

4. Episcopus non possit in Cathedrali transferre Capellanos habentes fœderum chori in capella propria

prope Cathedralam.

5. Ecclesia, seu Collegium sua iura & privilegia retineat si Superioris auctoritate in alium locum transferatur.
6. Ecclesia reficienda, & instauranda deducit prius necessarium ad Rectorum sustentationem.
7. Ecclesia ex fructibus, & prouentibus ad illas quomodocumque pertinerent reparari debet.
8. Patrum Ecclesiarum sui iurisdictionis collapsas restaurare debent si non fuerint sufficientes illarum fructus.
9. Ecclesia ad reparationem contribuere tenentur prouta reddituum Rectoris, & alij in eis beneficia obtinentes.
10. Deditus prius necessarius ad eorum sustentationem.
11. Cathedralis Ecclesia reparatio spectat ad Episcopum.
12. Pensionem habens super beneficio ecclesiastico pro rata ad illius Ecclesie reparationem tenetur, nisi, &c.
13. Beneficiarius si non habeat ab Ecclesia tot redditus, quibus praestare possunt talem reparationem, tunc in illorum defectum tenentur parochiani.

24. Parochiani non possunt cedere usus Ecclesie, & recedere a parochia ut emicet aucta, & contrapositionem.
15. Contributio pro Ecclesiarum reparatione facienda est ad instantiam, & coactionem Episcopi.
16. Parochiani possunt egi ad contribuendum pro Ecclesiarum reparatione per iudicem secularem, si eum requirit Episcopus.
17. Appellatio hoc casu prohibita.
18. Nobili, & alij exempti contribuere tenentur ad Ecclesiarum reparationem.
19. Ecclesia, que nimis inopia laborat, & reparari nequeunt, ad matrices, seu viciniores Ecclesias sunt transferenda.
20. Ecclesia quando diruitur, onus Missarum ad matricem Ecclesiam transferendum.
21. Ecclesiarum translatio quando facienda necessitate id exigente.
22. Episcopus potest profanare Ecclesias parochiales.
23. Ordinarius non debet sine causa profanare capellam.
24. Camenta, & lapides Ecclesiarum ad usus profanos committi non possunt.
25. Populus si noluit Ecclesiam que minant ruinam, restaurare, illa debet penitus dirui.

Cum illud quoque valde curandum sit, ne ea, quae sacris ministeriis dedicata sunt, temporum iniuria adolefcat, & ex hominum memoria excidant, a Episcopis, etiam tanquam Apostolicæ Sedis delegati, si transferre possint beneficia simplicia, etiam iurisdictionis, ex Ecclesiis, quæ vetustate, vel aliâ collapsæ sint, & ob eorum inopiam nequeant instaurari, seu vocatis iis, quorum interest, in matrices, aut alias Ecclesias locorum eorundem, seu viciniorum, arbitrio suo, atque in eisdem Ecclesiis erigant altaria, vel capellas, sub eisdem inuocationibus: vel in iam erecta altaria, vel capella transferant & cum omnibus emolumentis & oneribus, prioribus Ecclesiis impositis \*, & Parochiales verò Ecclesias, etiam si iurisdictionis sint, ita collapsas & refici, & instaurari procurent, & ex fructibus & prouentibus quibuscumque, ad eandem Ecclesias, quomodocumque pertinentibus, qui si non fuerint sufficientes, & omnes paranos, & alios, quia iura c. & suprà sess. 7. c. 1. de iur. for. mat.

si non fuerint sufficientes, & omnes paranos, & alios, quia iura c. & suprà sess. 7. c. 1. de iur. for. mat.

Quod si nimia egestate omnes laborent: & ad Matrices, & seu viciniores Ecclesias transferantur, cum facultate tam dictas parochiales, quam alias Ecclesias dirutas, & in profanos usus non sordidos, & erecta tamen tibi cruce, conuertendi.

1. Vide Petrus. de vniuers. cap. 4. num. 11. Boët. decis. 345. Mandol. regul. 21. Cancell. quest. 7. & 8. Gig. consil. 117. Paul. Fulc. de visitat. lib. 1. cap. 10. num. 15. & 16. Cened. ad Decretal. collect. 153. Fr. Emmanuel quest. regul. tomo 1. quest. 43. art. 13. Boddil. in sua politica lib. 3. c. 5. num. 34. Franc. Leon. in thesauro fori ecclesiæ p. 2. cap. 2. num. 73. & cap. 16. ad num. 15. Aloy. Ricc. in decis. curia. Archiepiscopi Neapolit. p. 4. decis. 15. & 293. latæ Salgado de protectione Regia tom. 1. p. 3. cap. 1. per m. Gabr. Peteita de manu Regia p. 1. cap. 18. metipsum de officio & potestate Episcopi part. 3. alleg. 64. per m. & de Parocho p. 1. cap. 13.
2. a Episcopi. Non autem eorum Vicarij absque speciali cooactione, vt per Sbroz de vicario Episcopi lib. 2. quest. 117. num. 3. Frac. Leo d. cap. 16. num. 16. Aloy. Ricc. in decis. curia Archiepiscopi Neapolit. p. 4. decis. 79. & decis. 310. num. 1. metipsum d. p. 3. alleg. 54. num. 81. & c. respondisse sacrum Congreg. refert Steph. VVeyms ad consuetudines 24. ex antiquo more desumptas, & per Cancell. Trident. innotat. consil. 19. n. 35. in fine pag. 231.
3. a Transferre possunt beneficia simplicia, &c.] Episcopum non posse hinc Apostol. auctoritate trans-

ferre Matricem, id est, Ecclesiam cathedralam in alium locum diocesis, resoluit Menoch. consil. 75. num. 46. quem refero. d. p. 3. allegat. 50. n. 5.

Episcopum non posse transferre in Cathedralam Capellanos habentes seruitium chori in capella prope Cathedralam existente ob paruum numerum Capellanorum, propter quod minus decenter ibidem chorus retineatur, tradit Selan. select. Canon. cap. 1. n. 18. vbi refert sic fuisse decisum in Burgen. 12. Augusti 1628.

[Vocatis iis, quorum interest.] Citandi ergo erant illi, de quorum interesse agebatur, & alias sententia sine illorum citatione rata, nulla erit. Ita in his terminis resoluit Rota decis. 707. num. 2. in fine, apud Fatimac. p. 1. in postum.

a Cum omnibus emolumentis & oneribus, &c.] Ecclesiam, caltrum, seu Collegium sua iura, & privilegia, & exemptiones retinere, si Superioris auctoritate in alium locum transferantur, resoluit Alexand. censil. 43. vol. 1. Gail. lib. 2. obseruat. 61. num. 10. Brun. in erect. de reformat. & mut. membr. 1. conclus. 3. num. 78. quos refert Etalio. a Cochiet de iuris d. Ordinaris in exemptis. p. 3. q. 27. num. 2.

- ¶ *Parochiales verò Ecclesias, &c.*] Cathedralium verò Ecclesiarum reparatio spectat ad Episcopos Beto. *consil.* 1. per totum vol. 1. Rota *decis.* 454. num. 1. apud Farinac. p. 1. in *possum.* ubi citans quòd teneatur reparare Ecclesias Cathedrali annexas, & ab illa dependentes: quam Episcoporum contributionem non debere ascendere ad quartam partem reddituum Episcopatum, & tenet ead. Rota *decis.* 501. num. 3. ead. p. 1. in *possum.*
6. ¶ *Refici, & sustentari procurant.*] Deducto scilicet prius necessario ad suam sustentationem, ne alias cogantur deiecit sine alimentis, Gutierrez allegat. 10. num. 7. ad firmam Sarmient. de redditib. part. 1. manum 81. num. 3. Salgado. d. cap. 5. numer. 16. Cened. d. Decretal. collect. 153. num. 1. in med. ubi post Caluscan. p. 2. *decis.* 22. num. 23. intelligit hoc deductis necessitatibus his, qui resident, secus si non residerent, quia teneretur etiam non deductis omnibus necessitatibus, cum de Altari vivere non debeat, qui Altari non servit. Quibus enim aliqui fructus fuerint assignari pro congrua sustentatione, ex illis non tenentur reparare Ecclesiam, cap. ex his, & ibi Burr. num. 1. vers. non enim, Abb. Anchar. & Card. num. 2. de Eccles. edificand. cap. ad audientiam et ibi Ioan. Andr. & Abb. num. 8. Burr. num. 9. Boich. num. 2. Anchar. num. 5. eodem tit. Sured. *consil.* 63. num. 11. quos & alios, refert Rota d. *decis.* 454. num. 2.
7. ¶ *Ex fructibus, & proventibus, &c.*] Ecclesias ex fructibus, & proventibus ad illas quomodocumque pertinentibus reparari debere, resoluit Azor. *institutionum moral.* part. 2. lib. 9. cap. 3. quest. 7. quem refero d. p. 3. allegat. 64. d. princip. Ex regula, quòd onus reparationis spectat ad illum, qui percipit fructus, ex cumulatis per Suredum d. *consil.* 62. num. 1. cum seqq. quem refert Rota d. *decis.* 454. num. 2.
8. ¶ *Omnes patronos, &c.*] Vide Lambettin. de *inreparatione.* art. 2. quasi. 7. princip. lib. 3. num. 5. & 7. Bellet. *disquisitio clerici.* p. 1. tit. de clerico debitoris. §. 14. num. 10. ubi ait ideo patronos ad huiusmodi restorationem tenet, quia percipiunt elemosinam à iure patronatus, quod in presentatione consistit, & habent honorarias primi loci in processibus & sessionibus, & percipiunt alimenta ab ipsa Ecclesia in necessitate.
9. ¶ *Et alios, qui fructus aliquos, &c.*] Ad Ecclesiarum reparationem Rectores, & alios in eis beneficia obtinentes contribuere tenentur pro rata reddituum, resoluit Rip. *respons.* 12. num. 3. Flamin. Paris. de *reignat. benefic.* lib. 3. quest. 15. num. 1. Sured. *consil.* 62. d. num. 1. Cened. ad Decretal. collect. 153. num. 1. Aloyf. Ricc. in *praxi auren.* resoluit. 476. num. 4. Azor. *institutionum moral.* p. 2. lib. 9. cap. 3. questio 10. Valalc. *consil.* 179. num. 12. Verum quòd Ecclesiarum reparatio spectat ad Rectores, quibus decimæ solvuntur, nedum vique ad quartam reddituum, sed etiam vterà si quarta non sufficit, censuit Rota *decis.* 545. d. num. 1. apud Farinac. p. 1. in *possum.*
10. ¶ *Dummodo prius deducantur necessaria ad eorum sustentationem, vt observant Sarmient. Cened. & alios, & ultra eos alios supra relatos, idem tradunt Bellet. disquisitio clerici. p. 1. tit. de clerico debitoris §. 15. num. 1. Paul. Comitoli. *respons. moral.* lib. 4. quest. 83. concl. 3. ubi subdit teueri Rectorem ad reparationem, si beneficii bona sustentandæ vite superent quomodo ad tuendam conditionem, seu statum non sufficient, quia beneficiorum fructus non ad crescentes, aut exigendos, seu fovendos mundanos titulos, sed ad pauperes alendos, & di-*
- uiuam cultum instituendum sunt concessi, de quo etiam Aloyf. Ricc. in *decis. curia Archiep. Neapolit.* p. 4. *decis.* 193.
- Cathedralis Ecclesiarum reparationem spectat ad Episcopum, tenent citati supra post num. 7. quibus addo Paul. Falc. de *visitat.* lib. 1. cap. 10. num. 5. subdens quòd si magna egeat reparatione, & fructus sint tenues quòd vix sufficiant ad partem victum, tenetur supplere Capitulum ipsius Ecclesiarum de fructibus, qui superflui detractis necessitatibus si redditus tamen Episcopi, & Canonicorum non sufficiant, poterit Episcopus accedentibus Canonicis redditibus beneficiorum vacantium applicare fabricæ Ecclesiarum Cathedralis, Abb. in *cap. 1. de Eccles. edificand.* Felin. in *cap. cum accessisset, de consuet.* Ego ipse d. *alleg.* 64. num. 5. Rot. *decis.* 647. p. 2. recentior. Therdof. Rubeis in *singularib. Rom.* tom. 2. pag. 118. & seq.
- Penultimum super beneficio ecclesiastico, & fructibus eius imponitur habens clericus pro rata ad illius Ecclesiarum reparationem tenetur, nisi pensio ita imposita fuerit, vt ab omni onere libera solueretur, ita Nauar. *vers. vnde de Eccles. discand. in nouis, quod deest in auro.* Sayr. in *floribus decis.* sub eodem tit. *decis.* 1. Ego ipse d. p. 3. *alleg.* 64. n. 18.
- ¶ *Aut in illorum defectum parochianos, &c.*] Qui subscripta consuetudine non tenentur contribuere, nisi in defectum Episcopi & Cleri. Beto. *consil.* 3. num. 3. cum seqq. lib. 1. Sured. *consil.* 62. num. 23. Rota *decis.* 501. num. 4. p. 1. in *possum.* & *decis.* 545. num. ead. p. 1. Beneficiarius enim si non habeat ab Ecclesia tot redditus, quibus præstare possint talem reparationem, tunc in illorum defectum tenentur parochianos, firmant Abb. *consil.* 79. num. 2. p. 1. Lambertin. de *iureparat.* art. 2. 7. quest. princip. num. 4. vers. item est casus, & num. 7. vers. & si isti beneficiati, Rip. *resp.* 22. col. 2. vers. & ibi redditus, Avila ad cap. 23. *Prætor. verb. deu. Orden.* num. 12. Azor. d. cap. 3. questio 10. Gabed. *Lusit. decis.* 91. num. 8. p. 1. Valalc. *consil.* 179. num. 16. Bellet. d. in de clerico debitoris §. 14. num. 5. Aloyf. Ricc. in d. *praxi auren.* *resoluit.* 476. num. 7. & 10. *decis.* curia Archiep. Neapolit. p. 4. *decis.* 15. num. 7. Ego ipse d. Episcopi p. 3. *allegat.* 64. n. 7. & de Paroch. p. 1. cap. 13. num. 6. cum seqq.
- Quos quidem parochianos, & etiam clericos beneficiatos non posse credere visui Ecclesiarum, & recedere à parochia seu renunciare beneficio, vt eui-tent onera, & eorum præstationem, tenent Lambertin. d. q. 7. art. 2. num. 7. vers. & si isti beneficiati & art. 5. n. 2. Gregor. Lops. 1. in 10. part. 1. Bellet. d. §. 14. num. 7. vers. & in iurum.
- ¶ *Ad prædicia cogant.*] Ad Episcopos igitur, & ad illius instantiam, & coactionem esse faciendam huiusmodi contributionem, resoluit Valalc. *consil.* 91. §. ult. quem refero d. *allegat.* 64. n. 8. Gabriela Pereira d. p. 1. c. 18. num. 8. ubi resoluit de iure ad Prælatos spectare examinare, & decernere quanam opera in Ecclesia fieri debeant, contributiones decernere, & ad illas subeundas cogere: & num. 9. subdit quòd si Prælati in talibus collectis excederint, poterunt grauati ad legitimam Superiorem supplicare.
- Quoad laicos verò parochianos in maiorem prædictorum executionem posse fieri per iudices seculares si eos requirat Episcopus, obseruant nonnulli, secundum quos caute legendos admoveo Mexi. in *tratt. testa. panis concel.* §. 5. d. num. 58. Carol. de Grassal. *reg. Francie.* lib. 2. in. 9. Gulicm. Beneh. in *resp. sup. Raymonis.* verb. & vtrius *decis.* 2. num. 138. Ceuall. in *tratt. de cognit.*

per viam violentie, p. 2. quest. 99. Ordin. Reg. Lulit. lib. 1. tit. 6. 4. 7. 6.

1. *Quocumque appellations, &c.*] Appellationem hoc casu esse prohibitam, tenent Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 9. in anno. n. 18. Salgado de prelatu-  
ne Regia. p. 3. c. 5. num. 15. Ego ipse de Parocho. p. 1. c. 13. n. 9 in fine.

2. *Exemptione.*] Nobiles & alios exemptos contribuere tenent, cum hoc sit opus publicum, & commune, ac concernens omnium utilitatem, re-  
solvunt Auendam de excoquendis mand. lib. 2. c. 14. num. 19. Cened. d. coll. 153. num. 3. Cabed d. p. 1. decif. 191. num. 1. cum seqq. Aloyf. Ricc. d. decif. 15. num. 4. p. 4. Ego ipse d. allegat. 64 num. 7. & d. cap. 13. num. 9.

3. *Quid si nimia egestas, &c.*] Ecclesias. quæ nimia inopia laborant, & repatati non valent, ad  
matrices, seu viciniores Ecclesias transferendas per hoc decretum tradit Aloyf. Ricc. in praxi aurea re-  
soluit. 201. n. 1. Ego ipse d. 13. n. 11.

4. Translationem Ecclesiarum vetustate collapsarum factam ad alias Ecclesias visionem dici non  
posse resoluit Aloyf. Ricc. in d. praxi aurea ref. 208. per 10.

5. *Ad Matrices, &c.*] Quando Ecclesia diruitur, onus  
milliarum ad matricem Ecclesiam transferendum esse, & in ea expensis possidentis Ecclesiam dirutam Altare erigendum sub nomine dirutæ, fe-  
fert decifum Salgado de prelatu-  
ne Regia tom. 1. p. 3. c. 5. n. 27. vbi n. 18. subdit matricem Ecclesiam, ad  
quam hæc translatio faciendæ est, intelligi de Paro-  
chialis, scilicet respectu capellarum, & aliarum infe-  
riorum simplicium sub illius districtu existentium,  
quia earum respectu parochialis dicitur matris, ad  
camque faciendæ est translatio prædicta, & citat  
Zetolin praxi Episc. p. 1. verb. Matrix.

6. *Seu viciniores Ecclesias transferantur.*] De Eccle-  
siarum translatione faciendâ quando necessitas  
id exigat, vide Rebuff. in praxi benefic. tit. de union.  
gloss. 11. n. 8. Petus. d. union. c. 4. num. 1. Zetol. in praxi  
Episc. p. 1. verb. visitatio. §. 9. Mandol. Fr. Emman.  
& Bobadil. loci in prime. citans Aloyf. Ricc. in praxi  
aurea resoluit. 101.

7. *In profanos vsus, &c.*] Episcopum posse profa-  
nare Ecclesias Parochiales ad præscriptum Conci-  
lij in presenti tenet Selon select. Canonici, cap. 19.  
num. 3. attestans ita fuisse decifum in Thelelina 13.  
Septembris 1631. Steph. VVeyms ad consuetu-  
nes 24. ex antiquo iure desumptas, & per Conc. Trid.  
innovatas, consil. 19. num. 30. pag. 231. vbi ait quod  
poterit Episcopus Ecclesias sic dirutas, hoc est,  
locum ipsum, & materialia, arbitrio suo connectere

in alios vsus, dummodo non sordidos, atque adeo  
etiam in vsus profanos Rot. decif. 707. num. 2. apud  
Fatinae. p. 1. in posthum. vbi quod Episcopus non  
potest profanare cæmeterium, sicut potest profa-  
nare Ecclesiam dirutam

Ordinarium non debere sine causa profanare  
capellas, & si aliquam profanandæ causam habet,  
eorum cæmenta potius attribuenda esse Ecclesiæ,  
quæ est caput dicarum Capellarum, quam alteri,  
referunt decifum Aloyf. Ricc. in d. praxi aurea re-  
soluit. 201. num. 2. Salgado de prelatu-  
ne Regia tom. 1. p. 3. c. 5. n. 27.

Ad vsus verò profanos, vel laicorum, huius-  
modi cæmenta, & lapides Ecclesiarum destruc-  
tarum conuerti non possunt, probat cap. ligna, de con-  
secr. dist. 11. cap. ad hæc, de religio. domib. Bellet.  
d. 1. de clerico debitor, c. 1. 4. num. 1. Armendat in  
addit. ad recapit. legum Navarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de  
Episcopis, n. 85. Nanart. d. spolia cleric. c. 18. prope  
fin. vers. secundo, vbi resoluit non posse Ordina-  
rium concedere facultatem faciendi domum lai-  
cam ex lapidibus Ecclesiæ destructæ, vel col-  
lapsæ, non quidem, quia sunt sacra, aut sancta san-  
ctitate benedictionis constitutæ, sed ob re-  
uerentiam Ecclesiæ, cui seruiunt, cum nullo  
iure videatur concessa et super hoc disponendi fa-  
cultas; attestatur tamen he videri in Hispania  
ligna Ecclesiæ veteris dirutæ, quæ nouæ amphiori  
constituendæ inepta erant, vendi plus offerenti,  
etiam volenti ex eis domum profanam facere, vel  
reficere sine licentia etiam Ordinarii, quod fortè,  
ait, dissimulari posset in lignis non pictis nec villo  
signo insignitis, quo posita in structura domus  
profanæ, noscerentur fuisse Ecclesiæ, ac proinde  
scandalizarentur.

8. *Ecclesia tamen ibi in Cruce, &c.* Si populus no-  
luit Ecclesiam, quæ minatur ruinam, restituat,  
eam deheri penitus dirui, referunt decifum Paul.  
Fusc. d. lib. 1. cap. 10. num. 16. Zetolin praxi Episc.  
p. 1. verb. Parochia. §. 6. Aloyf. Ricc. in d. praxi au-  
rea resoluit. 101. in fine. Ego ipse d. p. 3. allegat. 64.  
num. 13. Salgado d. cap. 5. num. 27. subdens quod  
Ecclesia diruta parvulorum redditum potest in  
profanos vsus, non tamen sordidos, et cetera tamen  
ibi Cruce, connecti, & transferri ad Matricem, seu  
viciniorem Ecclesiam, vbi erigendum est Altare  
sub eadem invocatione, imposito onere titulari, ut  
curet ibi celebrare singulis hebdomadis per Sacer-  
dotem idoneum cæmeterium ita profanandum, &  
deinde ossa transferenda esse ad nouum cæmete-  
rium, quod à titulari constituat in eo loco, quo  
magis placuerit populo.

De Episcoporum cura, & visitatione eorum, quæ ad suam  
Ecclesiam pertinent.

## C A P V T V I I I.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Visitare potest Episcopus beneficia qualitercumque commendata.
3. Visitare potest Episcopus illa monasteria commen-  
data perpetuo vniuersa alius Ecclesiæ.
4. Visitatio vicinioris Episcopi nullo modo effugi po-  
test quamuis loca sint exempta, seu nullius.
5. Abbas, & alij inferiores iurisdictionem habentes  
possunt visitare.
6. Capitulum Sede vacante non potest visitare mona-  
stera exempta.

Barbof. Collect. in Concil. Trid.

7. Ecclesia curata etiam militum Hierosol. ab Ordina-  
rio sunt visitanda.
8. Monachus exerceat curam animarum in Ecclesia  
vniuersa monasterio potest arbitrio Episcopi remo-  
uari.
9. Non procedit si excedant modum.
10. Episcopus non debet se intromittere in monasteriis,  
in quibus viget Regularis observantia.
11. Episcopus quando monere debet: Superiores mona-  
steriorum in quibus viget Regularis observantia  
vel ipsi visitent, &c.



**Q**uicumque in diocesi ad Dei cultum spectant, ab Ordinario diligenter curari, atque iis, ubi oportet, provideri æquum est: propterea commendata monasteria, etiam Abbatibus, Prioribus, & propolitis nuncupatis, in quibus non viget Regularis observantia, necnon beneficia tam curata, quam non curata, secularia & Regularia, a qualitercumque commendata & etiam exempta 7 ab Episcopis, etiam tanquam Apostolica Sedis delegatis, 2 annis singulis\* visitentur, cunctique iidem Episcopi congruentibus remediis etiam per sequestrationem fructuum, ut quæ renovatione indigent, aut restauratione, reficiantur: & cura animarum, si qua illis, vel eorum annexis imminet, aliisque debita obsequia recte exerceantur, & appellationibus quibuscumque, privilegiis, consuetudinibus etiam immemorabili tempore præscriptis, conservatoriis, iudicum deputacionibus & eorum inhibitionibus non obstantibus: n & si in eis vigeret observantia Regularis, provideant Episcopi paternis admonitionibus, ut eorum regularium Superiores iuxta eorum Regularia instituta debitam vivendi rationem observent, & obtemperari faciant, & sibi subditos in officio continent, ac moderentur. 8 Quid si admonitis, intra sex menses eos non visitaverint, vel correxerint: tunc iidem Episcopi etiam ut delegati Sedis Apostolicæ eos visitare possint, & corrigere, prout ipsi Superiores possent, iuxta eorum instituta, quibuscumque appellationibus, privilegiis, & exemptionibus, penitus remotis, & non obstantibus.

a Sub sess. 7.  
de reform.  
c. 8. & infra  
sess. 14. c. 9.  
& sess. ult.  
de regul. c. 10.  
Conc. Trid.  
sess. 22. c. 3. &  
Conc. Basac.  
cap. 6 j.

1. **V**ide Iac. de Grassi in aureis decis. p. 2. lib. 3. cap. 5. de Regularibus num. 141. Azor. insit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 40. § 10. Franc. Leo in thesaur. fore. eccles. p. 2. c. 2. num. 74. Placc. in praxi Episcop. p. 2. c. 3. n. 45. Aloys. Ricc. in praxi rerum fore. eccles. decis. 651. in 1. edit. aliis resolut. § 47. num. 2. in 2. edit. Campan. in divers. surr. Canon. rubr. 1. c. 1. 3. num. 45. cum segg. novissimè Steph. Vveymis ad consilium 24. ex antiquo iure desumptis, & per Concil. Trid. innovatas, consil. 17. num. 8. cum segg. pag. 192. Nouat. in lucerna Regul. verb. Episcopus, quoad Regulares, n. 35. Ioan. Sanc. in select. disp. 50. num. 12. novissimè Tamburin. tom. 3. de iure Abbatum disp. 5. § 11. num. 67. & post tract. decis. 67. cum segg. metipsum de officio & potest. Episc. p. 3. alleg. 74. num. 15. cum segg. infra sess. 24. de reformat. c. 9. & sess. 25. de Regul. c. 11. & 20.
2. **Qualitercumque commendata.** Vide Fusc. de visitat. lib. 2. cap. 9. § 2. num. 8. Fr. Emman. quest. Regular. tomo 1. quest. 36. art. 3. Campan. d. cap. 13. num. 45. cum segg.
3. Episcopum posse visitare illa monasteria commendata perpetuo unita aliis Ecclesiis, vel piis locis, etiam si ipsa loca sint sub regulari protectione, refert decilum Armenar. in addit. ad recap. legum Navarra lib. 1. tit. 6. de visitat. n. 100.

4. **Etiam exempta.** Visitationem vicinioris Episcopi nullo modo effugi posse, quamvis loca sint exempta, seu nullius, censuit Rot. decis. 396. p. 1. recent. & decis. 501. n. 5. p. 2. recent.
5. **Ab Episcopis.** Idem ab inferioribus, Abbatibus scilicet, Prioribus, Præpositis, & aliis iurisdictionem habentibus, ut per Azor. insit. moral. p. 1. lib. 12. c. 18. vers. sexto.
6. Capitulum Sede vacante non posse visitare monasteria exempta que visitat Episcopus auctoritate Apostol. resoluit Aloys. Ricc. in praxi aurea resolut. 118. n. 4.

2 Annis singulis.] Vide me ipsum de officio & potest. Episcopi p. 3. alleg. 73. n. 2.

8 Et cura animarum &c.] Ecclesiis ubi cura animarum exercetur, visitati posse ab Ordinariis, etiam si illæ essent Militum Hierosolymitanorum, ita tamen, ut illa damtaxat visitentur, quæ animarum curam, illiusque exercitium & Sacramentorum administrationem respiciunt, refert decilum Armenar. d. tit. 6. de visitat. n. 101.

Monachum exercentem curam animarum in Ecclesia unita monasterio temerari possit arbitrio Episcopi, absque eo quod teneatur deducere causas, neque eas iustificare, tenet Sel. in select. Canon. cap. 12. n. 13. attestans ita fuisse decilum in Cambrar. n. 18. Septembris 1617.

9 Quibuscumque appellationibus, &c.] Non procedere si excedat modum, resoluit Cauall. commun. contra communes tom. 4. § 897. n. 927.

10 Et si in eis vigeret observantia Regularis, &c.] Episcopum non debere se intepsonere in monasteriis, in quibus viget Regularis observantia, refert decilum Armenar. d. tit. 6. de visitat. num. 56. Ego ipse d. p. 3. allegat. 74. num. 16. Steph. Vveymis d. constitutione 17. num. 9. Nouat. ubi supra.

11 Quid si admoniti intra sex menses, &c.] Quando in monasteriis viget Regularis observantia, monere debet Episcopus eorum Superiores ut ipsi visitent, & corrigenda corrigant, qui si intra sex menses visitate neglexerint, Episcopus ipse visitare possit, & corrigere, nullo privilegio, aut appellatione obstante, ut per Campan. d. rubric. c. 1. cap. 13. num. 50. quem refero d. allegacione 74. num. 16. Lauretus de Franchis in contrariis. inter Episcop. & regular. cap. 6. versic. decimo.

Questorum elemosinarum nomen, & usus penitus tollitur. Indulgentias, & spirituales gratias Ordinarii publicent, & duo de Capitulo fideliter elemosinas recipiant sine ulla mercede.

## CAPUT IX.

1. Doctores de materia huius text. & abusu, ac penis questorum elemosinarum.
2. Elemosinam quartæ quando Sedes Apost. altius

pia loco ex causa concedit, Episcopo qualiter referatur.

3. Elemosinarum questores potest Ordinarium, non obstante

assiste qualicunque exemptione, incarcerare, excommunicare, &c.

liberi quominus per se ipsos in decemum ubi habent Conuentum, elemosynas quærant.

4. Præmissa mendicantium ne prohibeantur petere elemosynas, sunt abrogata per hoc decretum.
3. Fratres mendicantes non possunt ab Episcopo pro-

6. Regulares qui ex institutione elemosynas querunt solent, non teneantur petere ab Ordinariis licentia.
7. Indulgentia quæstuarum reuocata.

**C**um multa à diuersis antea Conciliis, tam Lateranensi, ac Lugdunensi, quam Viennensi, aduersus prauos elemosynarum Quæstorum abusufque remedia tunc adhibita, posterioribus temporibus reddita fuerint inutilia, potiusque eorum malitia ita quotidie magno fidelium omnium scandalo, & quærela excrefcere deprehendatur, ut de eorum emendatione nulla spes amplius relicta videatur, statuit, ut posthac in quibuscumque Christianæ religionis locis eorum nomen, atque vis penitus aboleatur, nec ad officium huiusmodi exercendum, vllatenus admittantur, & non obstantibus privilegiis, Ecclesiis, monasteriis, hospitalibus, piis locis, & quibuscumque, cuiuscumque gradus, status, & dignitatis personis, concessis, aut consuetudinibus, etiam immemorabilibus. 7 Indulgentias vero, aut alias spirituales gratias, quibus non idcirco Christi fideles decet priuari, deinceps per Ordinarios locorum, & adhibitis duobus de Capitulo, debitum temporibus & populo publicandas esse decernit. Quibus etiam elemosynas, atque oblata sibi charitatis subsidia, nulla prorsus mercede accepta, fideliter colligendi facultas datur, ut tandem celestes hos Ecclesiæ thesaurus non ad quæstum, sed ad pietatem exerceri, omnes verè intelligant.

a Conc. Lac. cap. 61. sub Innoc. 3. c. cum ex eo de con. & semis. Clem. abbas quibus eo et in ista le. vlt. in decreto de Indul. & Co. p. 1. c. 1. cap. 1.

**V**ide Nauarr. de oras. miscel. 66. num. 1. Henric. in suum. lib. 7. cap. 19. à princip. Quærant. in sum. Bullar. verb. Archiepiscop. auctoritas. vers. 16. in fine. Fr. Eimman. quæst. regul. tom. 2. q. 57. & q. 58. art. 1. Paul. Fule. de visitat. lib. 1. cap. 30. de anno. 34. Auides ad c. 31. Prætorum. Auctorem de exco. quæst. mand. lib. 1. c. 30. Mich. Timoth. de Eccles. visitat. lib. 1. tra. 1. cap. 12. Perez l. 2. tit. 8. lib. 1. ordin. pag. 162. col. 1. Zetel. in praxi Episcop. part. 1. verb. quæstiones, Piazec. in simili praxi part. 2. cap. 3. num. 47. vers. Indulgentias, Galet. in margaria casuum conficit. verb. elemosin. Aloyf. Ricc. in praxi aurea refelut. 290. l. 1. Lauer. de indulgent. p. 2. cap. 13. Vgolin. de officio Episcopi cap. 83. 4. num. 6. metipsum in simili tra. part. 3. alleg. 109. & de offic. & posses. Parochi cap. 16. num. 35.

**N**ec ad officium huiusmodi exercendum, &c. ] Quando Sede Apost. rationabili ex causa concedit alicui pio loco ut possit elemosynam quærere, Episcopo ordinario retribuit per hæc verba: Has elemosynas, quæ in tua ciuitate & diocesi pro usu dicti Hospitalis dabuntur, permittas, dummodo persona, quæ colligens ear, bonæ sit, & spellata Religiosis, & tuo iudicio approbata sit, minimeque participes datarum elemosynarum, & quæstorum nomen nullo modo gerant, sed simpliciter elemosynarum collectores nuncupentur, quique non publicè vllas indulgentias, nec concionentur, nec circulerant sua privilegia, nec reliquas, nec minis, aut imprecationibus inducant fideles ad elemosynam, non campanellam, aliæque instrumenta similia quadam quæstorum insignia ferant, pulsentes ad exco. tandas personas, non petant elemosynam tanquam debitam aut solitam, nec vlla arte (etiam prætextu docendi orationes S. Antonii, aut aliter) Sancti, vel aliter extorqueant pecuniam, sed simpliciter, per adessè, & cum omni dexteriora petendo elemosynam pro sustentatione dicti Hospitalis recipiam, itam quod sibi liberaliter offeratur, neque super his elemosynis vllam conuentionem quouis modo faciant, etiam in utilitatem dicti Hospitalis. Diligenter autem curabit Amplius tua et hæc omnia rite obseruentur, & ad id diligenter animaduertas, immo (quo etiam Sanctitas tua constitutum inam graui voluit) adiuuabis ut quicquid dictarum elemosynarum nomine fuerit collectum, id totum usum tantum ipsius Hospitalis, & non in alium conuertatur. Ex quo receptio requisita plura quæ

ad colligendas elemosynas interueniri debent personis ad hoc deputatis, colligunt Zetel. d. verb. quæstiones, & Franc. Leo in thesaur. fore. Eccles. p. 1. cap. 7. num. 30. vers. quæstorum. In Hispania autem privilegio Alexandri V. L. ad petitionem Catholici Regum Ferdinandi & Elisabeth sunt deputatæ certæ persone, ut bene & diligenter examinent, an sint verè literæ, quibus extorquent elemosynas huiusmodi quæstuarum quod privilegium refert ad litteram Azueod. l. 37. tit. 6. lib. 3. ne ne recip.

**N**on obstantibus privilegiis, &c. ] Ordinatum non obstante qualicunque exemptione possit incarcerare, excommunicare, & castigare huiusmodi elemosynarum quæstores, per expedire fuerit arbitrat, refelut. Erasim. à Cochiet de iurisordin. in exemption. p. 1. q. 45. num. 96. quem refelut. d. part. 3. alleg. 109. n. 5. in fine.

**P**rivilegia mendicantium ne prohibeantur petere elemosynas, nō sunt abrogata per hoc decretum Conclij, quia in eo tantum aboleatur quæstotes qui prædicant, vel publicant indulgentias concessas his, qui manus adiutrices portarent piis locis pro quibus petunt elemosynam, non verò in mendicantibus pro sui sustentatione quæstuaribus, iuxta quoddam decretum Pij V. reuocantis similes indulgentias quæstuaris concessas porrigentibus manus adiutrices piis locis, vt per Fr. Eimman. d. item. 2. q. 52. art. 7. Sanchez in præcepta Decalogi tom. 2. lib. 7. cap. 24. v. 7. Hieron. Rodetic. in compend. q. 6. regul. refel. 59. n. 5. vbi subdit pro Ordine Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis captiuorum extate duas concessiones Benedicti XII. quibus conceditur quæstus elemosynarum dicto Ordini pro redemptione captiuorum.

**F**ratres Ordinis mendicantium nequaquam posse ab Episcopis prohiberi quominus per se ipsos in decemibus, ubi habet Conuentus, elemosynas quærant, sed tantum si extra loca ubi monasteria existunt, quæritate voluerint tueri suorum superiorum licentiam ordinario ostendere, refolunt Marc. Anton. Gemelli in praxi Archiep. Neap. c. 59. n. 11. Campan. in diu. iuris. Canon. rubr. 11. cap. 13. n. 145. Franc. Leo. in thesaur. fore. Eccles. p. 4. cap. 2. n. 145. Piazec. in praxi Episcop. p. 2. c. 3. n. 47. vers. quæstuariorum. ego ipse d. alleg. 109. n. 10.

6. Regulares, qui ex institutione, aut facultate Sedis Apostol. elemosinas paritate aut alijs meritis possunt, non teneri petere ab Ordinariis licentiam elemosinas per decem petendi, cum in erectione monasteriorum hac licentia eis tacite ab Ordinariis impatita censeatur, vt per Aldan. in *compendio canonic. resol. lib. 3. tit. 8. num. 6. attestans* ita censuisse S. Congreg. Episcop. & Regal. in Vane. 6. Octobris 1597.
7. Indulgentias verò, &c. ] Indulgentias omnes quatuordecim à Pio V. vel prædecessoribus concessas, vel in postea concedendas quibuscunque personis & locis, pro quibus scilicet consequendas manus sunt porrigendæ adiutrices, etiam quæ quantu faciunt facultatem quomodolibet continent, ab ipso Pio V. reuocatas esse asserunt Nauart. consil. 79. de regular. in antiqualijs consil. 3. de punit. in nouis,

Sayr. in florib. dec. sub illa tit. de Regularibus dec. 86. Gales. verb. Indulg. 1. Ego ipse d. alleg. 109. num. 12. & Adhibitis duobus de Capitulo. ] Ab Episcopo, non verò à Capitulo eligendis esse refert Decilium Iul. Lauro de indulgent. p. 2. c. 18. num. 9. Et si quando adhibentur ab Episcopis, seu locorum Ordinariis in publicandis indulgentiis, alijsve spiritibus gratis sine fraude tempore diuinorum officiorum eos abesse simul cum Episcopo contingat, prius non esse distributionem. Bus quodiam tanquam absentes propter Ecclesiæ vtilitatem ex officio sibi attributo, telosul Monet. de distribut. quotid. p. 2. q. 8. n. 16. in ult. inpressione.

Populo publicandas, &c. ] De publicatione Indulgentiarum Papalium à Parochijs faciendis, vide Bert. Lucen. in praxi crim. Reg. tit. 4. cap. 34. n. 3. vers. Indulgentias item, metipsum de Parochijs. n. 16. num. 19.

## SESSIO XXII.

### Doctrina de sacrificio Missæ.

1. Doctores de sacrificio Missæ agent.
2. Stipendium licet accipere pro celebranda Missa.
3. Et quod si iustum ostenditur.
4. Sacerdos recipiens à pluribus plura stipendia pro Missarum celebratione, non potest vnica Missa omnibus satisfacere.
5. Portionem etiam minimam ex elemosynis Missarum celebrandarum, non possunt Ecclesiæ, & loca sua sibi retinere.
6. Recte beneficij potest Missam per alium celebrare,

retenta sibi parte si tribuas Sacerdoti elemosynam congruam.

7. Sacerdotes verò debent absolute integram elemosynam tribuere celebranti.
8. Sacerdos qui Missam suscepit celebrandam cum certa elemosyna, non potest eandem Missam alteri celebrandam committere, retenta sibi parte eiusdem elemosynæ.
9. Sacerdos non licet celebrare Missam anticipari.
10. Precepto de audienda Missa satisfaci qui bonas causas ex obligatione retinet.

**S**ACROSANCTA œcumenica, & generalis Tridentina Synodus, in Spiritu sancto legitime congregata, præsidentibus in ea eisdem Apostolicæ Sedis Legatis, vt vetus, absoluta atque omni ex parte perfecta de magno Eucharistiæ mysterio in sancta Catholica Ecclesia fides, atque doctrina retineatur, & in sua puritate, propulsi erroribus, atque hæresibus, conseruetur de ea, quæ sequens verum, & singulare Sacrificium est, Spiritus sancti illustratione edocta, hæc, quæ sequuntur, docet, declarat, & fidelibus populis prædicanda decernit.

1. Vide Innoc. III. Mich. Thimot. Ioan. Bapt. Scortiam, Alexandr. Alen. Martin. de Frias in suis specialibus tractatibus. de Missa, Alcuin. de diuina offic. vbi de celebranda Missa. Remig. de celebr. Missa, Gabriel. in canon. Missa, Steph. Eduen. de Sacramenti. Aluaris. c. 12. & 13. Castro lib. 10. aduersus hæreses verb. Missa, Galp. Casalius de sacrificio Missa, Episc. Ozmen. Cordar. Raguc. de Missa in Ecclesia. Repertor. Inquisit. verb. Missa, Sartan. in expositione Missa sacræ. Caietan. in opus. de sacrificio. Missæ contra Luther. Petr. Soto lect. de Missa. Cojar. lib. 9. c. 12. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. Missa, Fr. Emman. in summa tom. 1. cap. 142. de Missa. Henric. in summa lib. 9. de vero Missa sacrificio. Card. Bellarm. in suis controversijs Catholicis, vbi de Missa. Iodoc. Angel. tom. 1. thesaur. Cath. lib. 6. art. 4. Bartholab. Ang. in examini. confess. dial. 5. de Missa. Chamerot. de Sacram. vbi de sacrificio Missæ. Luc. Pinell. in tract. de valore Missæ. Azor. institut. moral. p. 1. lib. 10. cap. 18. cum segg. Gabr. Valsq. in 3. p. tom. 1. cap. 83. segg. 210. Gulganet. de iure public. lib. 3. tit. 80. cum segg. Soar. tom. 1. disp. 72. Bonac. de Sacramenti. disp. 4. v. ultim. Agid. de Coniunct. de Sacram. tom. 1. q. 7. Balduin. iun. super opera controuers. Bellarm. p. 1. lib. 4. Valer. Reginald. in praxi fori

punit. lib. 29. n. 143. cum segg. Fr. Loduic. Miranda in manual. Prelat. tom. 3. q. 4. quorum plures refero Ego ipse de officio, & potest. Episcopi. p. 2. alleg. 24. & in collect. ad rubr. de celebratione Missarum. num. 2. Fernandez in examine Theologia moral. p. 3. cap. 5. de sacrificio. Missæ. Vincent. Fillius in quarto moral. tract. 3. Pagan. Gaudem. de dogmatibus & virtutibus veteris Ecclesiæ. c. 52. & 53. Torreblanca de iure spirit. lib. 2. c. 8. cum segg. Hurtado de Sacram. tom. 2. de sacrificio Missæ.

Licetum esse vsum accipiendi stipendium, vel pecuniam pro celebranda Missa specialiter alicui applicata, nullamque ab id committi simoniam, etiam si Sacerdos eam exigat ex pacto, resoluunt Anton. Cordub. de casibus conscientie. casu 27. Mich. Timoth. de sacrificio. Missæ. tract. 3. quest. 48. Iacob. de Grass. in aureis decys. p. 1. lib. 2. c. 96. & n. 32. Henric. in summa lib. 9. cap. 12. Gurtier. canon. lib. 1. cap. 29. & num. 3. Morl. in Imperio iuris. p. 1. tit. 4. q. 13. principio, Petr. de Lescina in summa p. 1. de Sacram. vbi de Eucharistia. cap. 18. vers. quæstio conclusio. Soar. tom. 3. disp. 68. sect. 1. cum segg. Less. in segg. lib. 2. cap. 35. Homob. de bonis de examine Ecclesiæ. p. 1. et al. 4. cap. 13. q. 116. Valsq. d. tom. 3. disp. 234. Agid. de Coniunct. de Sacram. tom. 1. q. 83. n. 190. cum segg.

Cened.

Cenecad decretal. c. 11. q. 1. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi p. 2. alleg. 24. num. 2. Fagundes in quinque Eccles. præcepta p. 1. lib. 3. cap. 7. a. num. 1. Lezana in summa quæst. Regular. c. 21. n. 4. Fraxinel. de Sacerd. obligat. ad Missam pro aliis ex iustitia celebranda. sect. 3. prænot. 1. §. 2. ubi §. 4. resoluunt quod Sacerdotes diuites siue ex bonis temporalibus, & hereditariis, siue ex bonis Ecclesiasticis, ut sunt aliqua simplicia beneficia, conuicatus, &c. quibus dicti Sacerdotes non tenentur celebrare, possunt stipendia pro Missis dicendis accipere.

3. Iustum verò stipendium esse, quod lege, Synodo, vel ab Episcopo statutum est, vel consuetudine receptum, ut valet vnius argentei, id est, vnius Realis, aut Iulij, tenent Petrus de Cedeſma d. cap. 18. c. 1. §. 7. & 8. Vazq. d. 1. 1. 3. disput. 22. c. 4. Didac. Nugn. de Sacramento. tom. 1. ad quæst. 83. ar. 1. p. 3. tract. de sacrific. dub. 9. c. 1. 1. Vincetius Fernandez in iuxta disput. de sacrificio Missæ ad repetit. text. in eam frangitur, de consecrat. d. 2. p. 1. 4. dub. vnicuique d. 6. in fin. Aragon. 2. 2. quæst. 85. de sacrific. ar. 3. vers. feci. dub. aliis. Ego ipse d. alleg. 24. n. 1. Zetol. in præxi Episcopi. p. 1. vrb. Missæ, §. 3. resoluunt quod si homines diuites manus stipendium quam lex, aut consuetudo præfixit, gratis, & spontaneè darent Sacerdoti, illud legitime posset accipere Sacerdos, & vice versa si Sacerdos à pauperibus minora stipendia sumere voluerit, nullum erit iocunctuens, & eadem sect. 3. prænot. 1. §. 3. in princip. tenet Sacerdotem pro obligatione celebrandi summo mane, vel in loco à ciuitate distanti pro labore præui in itinere, vel etiam certis diebus & determinatis locis posse pinguius recipere stipendium, quam lege sit, aut consuetudine receptum, ex c. 1. §. 1. ar. 1. de præbend.

4. Vtrum autem Sacerdos recipiens à pluribus plura stipendia pro Missarum celebratione, possit vnica Missa omnibus satisfacere; Est ioter Doctores controuersum, ut videre licet per citatos à me ipso d. alleg. 24. num. 4. & ibi citatus ad Homobonum de Bonis de examine Ecclesiæ. p. 1. tract. 4. cap. 1. §. 1. 1. 1. Pet. Nauart. de rebus, lib. 2. cap. 2. num. 433. Diana. resolu. moral. p. 1. tract. 14. resol. 8. Lezana in summa quæst. regul. cap. 21. num. 3. Torrell. de iure spirituali ubi. 2. cap. 9. num. 67. cum seqq. Barthol. S. Faust. tract. de suffrag. lib. 1. q. 67. super quo habemus nouissimam declarationem sacre Congregationis Concilij, S. D. N. Vrbano VIII. approbante, editam sub die 21. Iulij, 16. §. 5. & apud impressorem Cameralem typis madata in hæc verba: *Deinde vbi per pluribus Missis, etiam eiusdem qualitatis celebrandis, plura stipendia, quantumcumque incongrua & exigua sunt ab vna, sine à pluribus personis collecta fuerint, aut conferuntur in futurum Sacerdotibus, Ecclesiis, Capitulis, Collegiis, Hospitalibus, Societatibus, Monasteriis, Conuentibus, Congregationibus, Domibus, aut aliis p. locis quibusvis tam secularibus, quam Regularibus, sacra Congregatio sub obseruatione diuini iudicij mandauit præcipit, ut absolute tunc Missa celebretur, quot ad rationem attributa elemosyna præscripta fuerint, ut alioquin §. 1. ad quos pertinet, sua obligationi non satisfaciunt, quinimo grauius peccent, & ad restitutionem teneantur. Sed vero ut deinceps obseruetur exaltius, sacra Congregatio eadem antioritate renouat privilegia, & indulgentia quibusvis personis Ecclesiasticis ac locis ipsarum secularibus, quam Regularibus consuevit Ordinibus, Congreg. & Instituti, quantumcumque ob causam concessa, quibus uoluerint, per certarum Missarum, vel annuariorum celebrationem, aut aliquibus Collectis, seu Orationibus, plarum Missarum*

oneribus in futurum suscipiendi satisfaci.

Nouissime facta Congregatio Concilij super decretis eiusdæ Congregationis de celebratione Missarum, S. D. N. Vrbano VIII. approbante declarauit permutandum non esse, ut Ecclesiæ, ac loca p. sen illorum administratores ex elemosynis Missarum celebrandarum illam vicinque minimum portionem retineant ratione expensarum, quas subeunt in Missarum celebratione, nisi cum Ecclesiæ & loca ipsa alios non habent redditus, quos in usum earundem expensarum erogare licet possint. & tunc quam portionem retineant, nullatenus debere excedere valorem expensarum, qua pro ipsomet tantum Missæ sacrificio sunt subeunda, & nihilominus eo etiam casu curandum esse, ut ex pecuniis, qua supersunt, expensis, ut supra, distalis, absolute tunc Missæ celebretur, quod præscripta fuerint ab efferentibus elemosynas.

Deinde declarauit satis esse, ut Reitor beneficij, qui potest Missam per alium celebrare, tribuat Sacerdoti elemosynam congruam secundum morem ciuitatis, vel prouincia, nisi in fundatione beneficij aliud cautum fuerit.

Sic etiam censuit, Sacerdotes, quibus aliquando offeritur elemosyna maior soluta pro celebratione Missæ, debere absolute integram elemosynam tribuere Sacerdoti celebranti, nec ullam illius partem sibi retinere posse, declarans pariter, quando eribunt elemosynam numerum Missarum celebrandarum non præstiterint tunc tot Missas celebrari debere, quod præscriptis Ordinariis, secundum morem sua ciuitatis ac prouincia, ac etiam cum Ordinariis præscriptis elemosynam congruam iuxta qualitatem loci, personarum ac temporum, Sacerdotes accipientes stipendium minus congruum teneri Missas illas ab efferentibus præscriptas celebrare. Quas quidem declarationes originales p. manus habui, & impressas vidi in Typographia Cameræ Apollolicæ de anno 1626.

Vtrum verò Sacerdos qui aliam pecuniam quantitate accepit per se, aut per alium pro dicendis Missis, vel ut eas faciat celebrare per alios Sacerdotes, si eas celebrare faciat per alios minores pirantia, possit iuste sibi retinere residuum loci, quod sibi datum fuit, siue peccato & restitutione, vide Doctores per me citatos d. alleg. 24. num. 11. quibus adde Homobon. de Bonis de examine Ecclesiæ. p. 1. tract. 4. cap. 1. §. 1. 1. 1. super quo eadem sacra Congregatio in decretis de celebratione Missarum, in quibus supra etiam in hæc verba censuit: *Ac similiter omne damnumque incurrendum ab Ecclesiæ remouere volens, prohibet Sacerdoti, qui Missam suscipit celebrandam cum certa elemosyna, ut eandem Missam alteri parit eadem elemosyna sibi retenta celebranda committat.*

Vtrum etiam liceat Sacerdoti celebrare Missas anticipatè vide Doctores citatos d. alleg. 14. a. num. 12. Et an peccet mortaliter, qui celebrat Missam antea Matutini officij recitationem, vide ibidem n. 15. & Doctores citatis pro negativa parte addo Scott. de sacrificio Missæ lib. 2. cap. 6. Fernandez p. 1. cap. 5. §. 4. Homobon. de Bonis d. tract. 4. cap. 26. quæst. 147.

An præcepto de audienda Missa satisfaciat ille, qui ad horas Canonicas obligatus eas tunc recitat, aut alias preces, ad quas tenetur ex voto, aut quia sunt à Confessario ei in penitentiam impolita, tunc item recitat; Affirmant Nauart. in manuali c. 21. num. 8. & de orat. cap. 19. num. 178. & in cap. si quando, notat. 19. num. 184. de receptis. Azor. in iur. moral. p. 1. lib. 7. cap. 1. §. 1. quæst. 3. Benzoni de iustitia lib. 2. cap. 15. dubit. 30. Soat. tom. 3. disput. 88. sect. 8.

fest. 8. in fin. Valet. Reginald. in praxi fori panis.  
lib. 19. quest. 2. num. 14. Agid. de Coninck de Sacrament.  
tom. 1. q. 23. n. 307. Rague. de Missa in Ecclesia. q. 99. & 205. Iul. Lanot. de Inbilas. & indulgent. p. 2. c. 5. n. 28. in fin. Bonac. de Sacrament. diffus.

4. q. ultim. punct. 21. num. 25. & de bonis canon. disp. 1.  
quest. 3. punct. 2. num. 14. Azor. inst. moral. part. 2.  
lib. 7. c. 5. quest. 3. & lib. 10. cap. 12. q. 10. plures alij.  
quos citam in collect. ad cap. dolentes 9. n. 21. de celebrat. Missar.

## De Sacrificij Missæ institutione &amp; representatione.

## CAPVT I.

1. Doctores de materia text. agentes.
2. Sacrificium Missæ remittit peccata venialia.
3. Missam Christi instituit.
4. Introitus Missæ à Calestino Introductus.
5. Gloria Patri ordinam Damasus.
6. Kyrie eleison ordinam S. Gregorius ut omnes in Missa diceretur.
7. Gloria in excelsis Deo primis instituit Thelephorus.
8. Dominus vobiscum ab Apostolis institutum.
9. Orationes, sine Collecta ab Apostolis instituta.
10. Epistolarum Missa quis autlor.
11. Gradualis, Alleluja, Tractus, & sequentia autlor quis.
12. Evangelica lectio à quo instituta.
13. Symboli fides sine Credo ab Apostolis ortu duxit.
14. Antiphona quæ, & Offertorium, instituit quis.
15. Orationes quatuor, quibus Hostia, & Calix offeruntur, & benedicuntur.
16. Laudo inter inuocantes.

17. Oratio, Suscipe sancta Trinitas.
18. Orate fratres.
19. Prefationis autlor.
20. Sanctus ter in fine prefationis canitur ex Apostolica traditione.
21. Canonis quis primus autlor.
22. Oratio Domnica.
23. Pacem datis in Missa ordinam Innocentius I. & Leo I.
24. Agnus Dei ut ter à Clero & populo diceretur ordinam Sergius I.
25. Ite Missa est ex Apostolica traditione processit.
26. Missa sacrificium ut sub una specie fiat, preest Papa ex urgens causa concedere.
27. Sacerdos solus est minister consecrationis.
28. Eucharistia Sacramentum, sicut cana legalis, seu ceremonialis agni, institutum.
29. Sacrificium oblatum a Sacerdote in peccato mort. preest.
30. Sacrificium Missa à Malachia predictum est.

- <sup>a</sup> Heb. 7. **Q**uoniam sub priori Testamento, teste Apostolo Paulo, propter a Levitici sacerdotij imbecillitatem consummatio non erat, oportuit, Deo patre misericordiarum ita ordinante Sacerdotem alium secundum ordinem Melchisedech surgere, Dominum nostrum Iesum Christum, qui posset, omnes, quotquot sanctificandi essent, consummare, & ad perfectum abducere. Is igitur Deus, & Dominus noster etiam semel seipsum in ara Crucis, morte intercedente, Deo Patri oblaturus erat, ut æternam illic redemptionem operaretur, quia tamen per mortem sacerdotum eius extinguendum non erat, in cœna nouissima, qua nocte tradebatur, ut dilectæ sponse suæ Ecclesiæ visibile, sicut hominum natura exigit, relinqueret sacrificium, a quo cruentum illud, semel in Cruce peragendum, repræsentaretur, eiusque memoria in finem usque sæculi, permaneret, atque illius salutaris virtus in remissionem eorum, quæ à nobis quotidie committuntur, peccatorum applicaretur, Sacerdotem y secundum ordinem Melchisedech, & se in æternum constitutum declarans, corpus & sanguinem suum sub speciebus panis, & vias Deo Patri obtulit, ac sub earundem rerum symbolis, Apostolis, quos tunc & novi Testamenti Sacerdotes constituerebat, utsumerent tradidit, & eisdem, eorumque in sacerdotio successoribus, ut offerrent, præcipit per hæc verba: <sup>a</sup> Hoc facite in meam commemorationem, uti semper Catholica Ecclesia intellexit, & docuit. <sup>n</sup> Nam celebrato veteri Pascha, quod in memoriam exitus Egypto multitudo filiorum Israël immolabat, nouum instituit Pascha, seipsum ab Ecclesia per Sacerdotes sub signis visibilibus immolandum in memoriam transitus sui ex hoc mundo ad Patrem, quando per sui sanguinis effusionem nos redemit, & eripuitque de potestate tenebrarum, & in regnum suum transtulit. <sup>b</sup> Et hæc quidem illa munda oblatio est, quæ nulla indignitate, aut malicia offerentium inquinari potest, quam Dominus per Malachiam nonini suo, quod magnum futurum esset in genibus, in omni loco mundam offerendam prædixit, & quam non obscure innuit Apostolus Paulus, <sup>b</sup> Corinthiis scribens, cum dicit, non posse eos, qui participatione mensæ Demoniorum polluti sunt, mensæ Domini participes fieri, per mensam altare verobique intelligens. Hæc denique illa est, quæ per varias sacrificiorum, naturæ, & legis tempore, similitudines figurabatur, utpote quæ bona omnia, per illa significata, velut illorum omnium consummatio & perfectio completitur.

1. Vide Soto in 4. diff. 18. quest. 1. art. 4. Azor. inst. moral. p. 1. lib. 10. cap. 18 q. 7. v. quæritur an in altari Cardinal. Bellarm. lib. de Missa cap. 6. & 7. Vazq. in 3. p. 1. q. 5. diff. par. 218 num. 8. Petr. de Ledefma in

summa p. 1. de Sacrament. ubi de Eucharistia, cap. 17. conclus. 1. Agid. de Coninck de Sacrament. tom. 1. q. 83. n. 32. & 75. Rague. de Missa in Ecclesia. q. 2. Ft. Ludou. Miranda in manuali Prælator. tom. 1. q. 4.

art. 1. t. concl. r. Feroandez in examine Theolog. moral. part. 3. cap. 1. §. 7. num. 3. Moltes. in summa Theolog. moral. pract. 3. cap. 8. num. 24. & cap. 9. num. 21. Fagundes. in quinque Ecclesiæ præcepta. lib. 3. cap. 2. num. 10. Homoboo. de Bonis de examine Ecclesiæ. tract. 4. quest. 11. Torrellanca de iure spirit. lib. 2. cap. 8. n. 8. cum seqq.

a 230 crucium illud, &c.] Vide Vasq. d. tom. 3. disp. 121. num. 30.

1. si remissionem eorum.] Vide Fr. Ludovic. Miranda d. tom. 1. §. 4. art. 10. ubi intelligit de peccatis venialibus, quia per dict. quotidiani, hic positam, datur intelligi quod sit sermo de peccatis venialibus, ut scilicet eorum remissionem, & veniam consequantur.

2. Secundum Ordinem Melchisedech.] Vide Damascum Lindanum in Panopli. lib. 4. c. 42. Fernandez in quinque Ecclesiæ præcepta, præc. 1. lib. 2. c. 2. 3. Torrellanca de iure spirit. lib. 2. c. 8. n. 12.

3. Se in æternum consuetum declarant.] Vide Ioan. de Lugo de Sacrament. tom. 1. tract. de Eucharistia disp. 17. scilicet 6. n. 86.

3. Missam Christi instituisse quando corpus suum & sanguinem consecrans in cœna communicavit Apostolis, dicens, Hæc quotiescumque feceritis, in mei memoriam facietis, refertur Hugo de S. Viçote lib. 2. de officiis Ecclesiasticis, Iacobus de Graff. in auctor. de cisterciensibus p. 1. lib. 2. cap. 47. n. 3. & ita quoad essentialia secundum sacram Scripturam & traditionem Ecclesiæ, probat Reuendiss. Serranus in expost. Missæ sacræ antiquæ, præf. 1. n. 3. in princip. Quo ad accidentia verò ea haberi ex ordinatione & institutione Principis Apostoli Petri, obseruant Isidor. lib. 1. de Ecclesiæ officio. c. 15. S. Thom. 3. part. 9. q. 38. art. 2. ad 5. Card. Bellarm. lib. 4. de Euchar. cap. 14. argum. 9. VValf. de rebus Ecclesiæ. c. 12. & Durantes de rebus Ecclesiæ lib. 2. cap. 3. illumque dixisse primam Missam in Antiochia, testatur Raban. lib. 1. iustit. cleric. c. 3. Rupert. de diuin. offic. lib. 2. cap. 2. r. Canif. de Eucharistia. c. 7. Card. Bellarm. lib. 4. de Eucharistia. c. 14. Torrellanca d. 8. n. 35. & quod dicitur in cap. Iacob. de consecrat. disp. 1. intelligendum de celebratione, scilicet notat Soto in 4. disp. 3. q. 2. art. 4. & ita quod cæremoniis & orationibus secundum diuersa tempora fuit auctum ab ipsismet Apostolis, tum etiam à diuersis Summis Pontificibus, propter decentius illis visum esse ad augendum diuinum cultum io hunc modum.

4. Introitum introductum esse ab Cælest. I. scribunt Durand. in orat. diuinis lib. 4. Rahan. lib. 1. iustit. cleric. c. 32. VValf. de rebus Ecclesiæ c. 12. Petr. à Soto de cæremoniis Missæ scilicet 3. Mirol. de Ecclesiæ obseruat. cap. 1. Rupert. lib. 2. de diuin. offic. cap. 2. 1. Vel quod ex omnibus Psalmis exciperet Antiphonas, quæ psallerentur in officio Missæ, cum Dionys. Areopagit. de Ecclesiæ. hierarchia cap. 3. meminit Psalmorum, qui ad initium Missæ canabatur: verum credit Amalar. lib. 2. de Ecclesiæ. offic. cap. 5. Aut quod licet non fuerit primus, qui Psalmos ad facticiam Missæ adhibuit, primus fortè fuit qui Romæ id obseruare voluit, coniectatur Cardin. Bellarm. lib. 2. de Missa lib. 6. & introitum iduplicat Sacros ad significandum Patriarchatum & Prophetatum desiderium de Christi aduentu, quem orationibus & lacrymis repetitis à Patre æterno postulabant, Serran. in Pæncip. Missæ. Barbofa frater meus in tract. de significatis mysteriosis officij diuini & sacrificij Missæ c. 30. post. 81.

5. Gloria Patri vt diceretur, antedictus Damascus ordinauit ex Durand lib. 4. c. 5. Scortia lib. 3. cap. 9. n. 4. Barbofa d. c. 30. num. 14.

Kyrie eleison S. Gregorius ordinauit vt nouies in Missa diceretur, ex Durand lib. 4. c. 11. Rupert. lib. 2. de diuin. offic. 2. r. 1. Pettus à Soto loco citato. Radulphus de canon. obseru. prop. ult. Serran. 1. p. Missa n. 45. Scott. d. lib. 3. cap. 15. num. 1. & 2. Barbofa frater meus d. tract. de significatis myster. c. 31. Nam ante eundem Gregorium iam erat apud Latinos in vsu, vt euideor ex demostret Bellarminus lib. 2. de Missa cap. 16. vt exprimat orationem populi Patribus consentientis, & Dei misericordiam deprecantis.

Gloria in excelsis Deo primum instituisse Telephorum Papam vt diceretur in Missa, referunt Durand. lib. 4. c. 3. & S. Antonin. part. 3. tit. 13. cap. 5. §. 1. Sed partim ab Angelis, partim à Telephoro Papa, aut à S. Hilario Pictauiensi Episcopo compositum fuisse asserunt Bellarm. lib. 2. de Missa c. 16. & Azot. in iustit. moral. part. 1. lib. 10. cap. 34. q. 4. Verum Steph. Durantes de rebus Ecclesiæ. lib. 2. cap. 14. n. 1. quem sequitur Serran. p. r. Missa num. 47. indicat verius hymnum istum ab Apostolis constatum, compositumque fuisse, tum quia fere integer extat apud Clement. Roman. tum etiam, quia alias non potest supradictus Telephorus, qui pluraquæ ter centum quinquaginta annos præcessit Hilariu, ordinare vt isto iam loco caneretur, vt Telephorus ipse epist. 1. Decretal. & Raban. lib. 2. iustit. cleric. cap. 32. atque alij affirmant, in quod manifestum videretur ex his quæ de auctoritate Innocentij III. scripta reliquit Seuerinus Vinius in 1. 1. Cælestiæ vt ad 1. Decretal. Telephori, nempe Angelicum hymnum ab Apostolis ad gloriæ laudificationem Trinitatis primò fuisse aditum à Telephoro, deinde sicut nunc extat completum & Pontificia auctoritate, vt ab Episcopis pro loco & tempore, & ab omnibus Sacerdotibus in Missis noctis Natiuitatis Domini, quoniam ea nocte Luc. 2. ab Angelo pastotibus annunciatu8 esset, recitaretur, præceptum fuisse, & denum à Symmaog. & in Dominicis diebus, & natalitiis Marrytum hoc loco decantaretur, fuisse institutum, dicunt Beruo de rebus ad Miss. spectantibus c. 1. Rupert. lib. 2. de diuin. offic. c. 22. & alij communiter. De hoc hymno Gloria in excelsis Deo Barbofa statet meus d. tract. de signific. myster. c. 32.

Damnus vobiscum instituisse S. Soterum, vel S. Anacleum multi authores scribunt, sed ex auctoritate totius Orientis Concil. Brachar. sub Theodimiro c. 21. ab ipsis Apostolis institutum esse affirmat. & ipsum ex S. Matci liturgia constat. imò desumptum esse ex Hebræorum more pluribus Scripturæ factæ testimoniis probat Petr. Damian. lib. 2. de Damnus vobiscum, cap. 3. Scott. de sacrific. Missa lib. 3. cap. 17. Barbofa d. tract. de significat. myster. cap. 33.

Orationes, siue collectas huiusmodi orandi morem ab ipsis fuisse institutū Apostolis, probatur ex liturgiis S. Iacobi, & S. Marci, colligitur aperte ex canon. 10. alias 11. Apost. ex Dionysio Areopag. de Ecclesiæ. hierarchia c. 3. & ex Clemente Roman. lib. 2. constit. Apostol. cap. 57. Ctesceote tamen diuine Religiois cultu, vt notauit VValf. id de rebus Ecclesiæ. c. 12. credebatur etiam paulatim orationum & officiorum Ecclesiæ compositio & doctis & indoctis pariter, quousque Concil. Charchagin. 111. c. 23. & Concil. Mileuitan. XI. c. 12. Concil. Trident. in Decreto de vitandis in celebratione Missarum, aliqua inter dixit, vt preces & orationes à quibuslibet compositæ, nisi probatæ essent in Concilio, non dicerentur in Missa, ad cuius maiorem obseruationem Gelasius Papa primū, &

& deinde S. Gregor. I. teste Betnone *de rebus ad Missam pertinentibus* cap. 1. curauit rationabilia quæque, lectionis huius, quæ vel nimia, vel inconcinna videbantur, in vnum volumen eoadunare, quo semper est in posterum Ecclesia vsa, mutatis, aut additis, quæ aut temporum varietas, aut festiuitatum nouitas exposceret. De collecta vide Azor. *iusu. moral. part. 1. lib. 10. cap. 34. quæst. 1.* Dldac. de Gulman *part. 2. de laeuectione del sacrosano de la ley Evangelica* c. 6. §. 5. Barbosa *de tract. de signific. mystic. cap. 34.*

10. Epistularum Missæ, quæ modò ex veteri, modò ex nouo Testamento leguntur, quæ primus fuerit author nò bene constat. Nam VValfrid. *de reb. Ecclæs.* c. 22. & alij, Alex I. qui multa circa hoc sacrificium in suis decretis instituit auctorem facere. Ceterum variationem magnam in dicta Scripturarum lectione fuisse usque ad tempora S. Hieronymi, qui secundum Micrologum *de Ecclæs. obseru.* cap. 20. & Betnon. *de rebus ad Missam pertinentibus* cap. 2. ac alios, primus omnium ad diuersitatem vitandam lectiones per totum anni circulum ex Prophetis & Apostolis collegit in libro qui Lectionarius, vel Comes S. Hieronymi inscribitur, constat manifestè ex Concil. Brachar. I. sub Theodomi- ro *cap. 10.* Diego de Guzman *d. cap. 6. §. 2.* Azor *d. p. 1. lib. 10. cap. 34. §. 7.* Barbosa *de tract. de signific. mystic. cap. 34.*

11. Gradualis, Alleluia, Tractus & Sequentiæ auctor quis fuerit, non bene constat: nam Rupert. *lib. 2. de diuin. offic.* c. 21. Gradualium institutionem tribuit Calisto I. Tractuum verò Gelasio I. Durand. *verò in Rationali diuinorum lib. 4. cap. 21. n. 1. & 22. n. 2. & 3.* Tractus Telesphoro adscribit, alij, vt ait Azor. *iusu. moral. p. 1. lib. 10. cap. 34. quæst. 8.* ad S. Gregorium. I. Gradualia referunt. Sed cum ipse Gregor. in *Sacrament. per totum*, Responsoria, siue Gradualia & Alleluia per totum anni circulum disposuerit, & cum ipsemet *lib. 7. epist. 64.* respondens aliquibus de sua ordinatione murmurantibus dicat, illum usum canendi Alleluia non à se inceptum, sed à tempore Damasi I. auctore S. Hieronymo introductum fuisse, & Responsoria nihil dicari quia de hoc vti de eam vsu recepta reprehensus non fuerat, licet prædictos Pontifices aliqua ordinasse, vel mutasse circa Graduale, Alleluia, & Tractus crediderit, illos horum ita indiscriminatim esse auctores nihî persuadere non possum, cum S. Damasus omnes alios Pontifices nematos, vno depto S. Telesphoro perplures præcesserit annos. Ratione huius iudicio probabilis Tractus, vt dicit Durand. *d. c. 21. num. 1.* à S. Telesphoro sumpsisse initium, quo nomine Graduale etiam forsitan comprehenditur, Alleluia postea vel à Damaso exemplo Ecclesiæ Hierosolymitanæ, vt dicit S. Gregor. *d. epist. 54.* vel ab alio aliquo antiquiore Pontifice introductum, & à S. Damaso præceptum fuisse, & vtrunque Graduale nimirum & Alleluia à S. Gregorio renouatum, reformatum & in vnum volumen collectum fuisse, & tandem Sequentiæ, siue Profus à variis auctoribus diuersisque temporibus fuisse factas, & in Missa recitari ceptas, non è tempore Nicolai I. vt vult Durand. *lib. 4. cap. 21. num. 1.* sed multo antè, esto indubitable sit tempus ignotum. Nam Stephan. Durand. *de rubricis Ecclæs.* affirmat legi in Ecclesia aliquas Profus à S. Ambrosio & S. Augustino compolitas. Et Sequentiarum meminereunt Ordo Romanus *cap. 1. acio med.* Alcuin *de diuin. offic. cap. quid figur. vestim.* & Amalarius, qui Nicolao I. Neogico Abbato (Pro-  
solum secundum Durand. *d. cap. 21. num. 2.* auctore

primo) sunt antiquiores Hæc Episcopus Serranus, addens dicta epist. cantari Graduale symbolum penitentiæ quia impetramus peccatum veniam, & Graduale loqui Alleluia in signum lætitiæ de spe veniæ consequendæ. vide Scott. *d. lib. 3. cap. 22. n. 2.* Durant. *de rubric. Ecclæs.* lib. 3. c. 19. n. 4. & §. 5. Diego de Guzman *d. c. 6. §. 2.* Barbosa *de tract. de signific. mystic. cap. 37. §. 33. 39. 40. & 41.*

Euangelica lectio ad Missam adhiberi solita, antiquissima est ceremonia standi dum dicitur ab Apostolis ipsis, vt testatur Clem. Roman. *lib. 2. Constit. Apostol.* c. 57. de prompta ab Anastasio I. præcepta non instituta, vt aliqui putant, sed confirmata & obseruata præceptam in his locis vbi non seduabatur, vt notant Cardin. Bellarm. *lib. 2. de Missa* cap. 26. & Azor. *d. lib. 10. cap. 34. §. 9.* quia licet in principio non esset Euangelium, quod legeretur in Missa statim ac scriptum fuit, viuientibus Apostolis legi cepit, vt innuante videtur S. Dionys. Areopag. *c. 3. de Ecclæs. hierarch.* & accurate intulit Cornel. Schubert. in *Biblioth. Ecclæs. iust. tom. 1. p. 1. c. 19.* ex illis verbis Apostoli 2. ad Corinth. 8. de sancto Euangelista Luca dicentis, *Quis laus est in Euangelio per omnes Ecclesias*, & ex eo quod Eusebius *lib. 2. de hist. Ecclæs.* cap. 19. ex Clementis hypotyposicon refert, S. Petrum Euangelium sancti Marci in Ecclesiis legendum ordinale, in Euangelij lectione Apostolorum prædicatum designatur, & in fine oculatur Missale ad significandum Euangelicam doctrinam fuisse cum gaudio susceptam. Latè Barbosa *de tract. c. 40. de Euang.*

Symbolum fidei, iue Credo ab Apostolis ortum duxisse, & à quo tempore in Missa recitari solitum, dictum erat *supra* *§. 3. in Decreto de Symbolo fidei*, in quo, vel in salutatione *Domini vobiscum*, quæ post Euangelium dicitur, innuuntur gentes recepisse doctrinam Euangelicam, & cum illa Dei gratiam.

Antiphonæ, quæ Offertorium dicitur, quis fuerit institutor dubitat VValfrid. *de rebus Ecclæs.* c. 22. quamuis asserat à prioris populi consuetudine in vsu Christianorum venisse. Alij verò, vt retet Radulph. *de canon. obsequiis. prop. 23.* institutorem faciunt S. Gregorium Papat. I. Sed Rupert. *lib. 2. de diuin. offic. & cap. 21.* id attribuit videntur S. Cælestino I. Varietas hæc ex additionibus, aut variationibus circa hoc factis sumptisse initium certum credo; sicut fuisse circa offertoria variationes & mutationes aliquas probat Durand. in *Rationali diuin. lib. 4. cap. 77. n. 4.* Durantus *de rubric. Ecclæs.* c. 26. n. 5. Diego de Guzman *d. p. 2. cap. 8.* Barb. *de significatu mysterij sacrosancti Missæ* cap. 44. & S. Gregorium in Antiphona offertoria posuisse certum est, & cum de hoc non fuerit, sicut de Alleluia, nouitatis reprehensus, consequens manifestè sit ab aliquo Gregorij prædecessore fuisse offertoria introducta, ac præ aliis tanto esse Rupert. dictum probabilis, cum Cælestinus per centum sexaginta annos, vel plures Gregorium præcesserit. In offertorio designantur bona opeta Domino offerenda, ne fides sine operibus mortua sit.

Orationes quatuor, quibus Hostia, & Calix offertur & benedicuntur, probat Bellarm. *lib. 1. c. 17.* & Azor. *d. lib. 10. c. 34. quæst. 20.* ante quingentos annos non fuisse lectas in Ecclesia Romanâ, quia nec in Sacramentario Gregorij I. neque in Ordine Romano aliquæ reperiuntur orationes inter offertorium & orationes decretas, nec VValfrid. Amalarius & aliqui alius antiquorum Scriptorum illarum inermis, sed promptæ fuerunt.



vt Microlog. de eccle. obseru. c. 11. & Radulpho de canon. obseru. prop. ult. placet ex Ordine Gallicano quoniam illarum mentio reperiatur apud Primat. & Aymon. videtur non fuisse de rebus. Eccles. c. 19. num. 2. & ab omnibus paulatim receptæ sunt, quia nihil continent, quod offendat, vt notant Cardin. Bellarm. vbi supra, omnes namque in hunc diuidentur finem, vt oblatio accepta sit Deo, & debito a Sacerdote fiat.

16. *Lanabæ autem inuocant.* Cereemoniam hæc oblatuendi manus à principio niconensis Ecclesiæ fuisse vltimam, colligi videtur ex S. Dionys. Areopag. de ecclesiast. hierarch. c. 3. & Clemente Romano lib. 8. constitut. Apostol. lib. 11. ac ex Cyrillo Hierosolymitano catech. 5. vbi pag. & ex alijs Patribus.

17. *Oracionem, Supplices sancti a Trinitate,* delumptam ex Ordine Gallicano probant Bellarm. & Azor. locis proxime citatis. Sicque delumpe probantur alias quatuor, quibus fit panis & vini oblatio, de quibus supra.

18. *Orate fratres,* &c. Huius orationis institutorem Radulphus de canon. obseru. prop. 23. facit Leonem I. Dicitur vero de rebus. Eccles. lib. 2. c. 29. n. 3. ad Apostolos immo ad Christum Dominum illam reduci, & vtunque verum asseuerat ait Episcopus Serian. si hinc de substantia, ille autem de modo, & verbis precesiones intelligat. Vide Guzman d. c. 8. §. 5. Barbosa d. ar. de significat. mysteriorum sacrificij Missæ cap. 45.

19. *Venerationem* qui primus ordinauerit, libi ignotum esse fateor VVilfrido Strabo de rebus eccles. lib. 2. sed illius Gelasium primum auctorem esse, & vulgo creditur. De Pontificale & quoniam vita Gelasij Lac Aicoin. de diuin. offic. c. de celebratione Missarum, & alij bonæ notæ auctores tradunt, quod quidem intelligi videtur de forma, qua Romana Ecclesia tunc vitæ, vel aliquis precesiones addidisse, quoniam tamen plures non Gelasium, sed Pelagium II. episc. 9. decreto cauto quidem & elimato le ratione distalle, probat concinnus de consuetud. dist. 1. & referat Barchard. in Decretal. lib. 3. c. 69. ac Petrus Crespet. in summ. eccles. disp. vlt. vbi. Precesiones quicquid sit non videtur ambigendum, primam institutionem de vltima Apostolica traditione ad nos petentem, cum precesiones huius erat memoria apud sanctum Cyrilianum in orat. Dominice. Immo & sensus & multa verba apud S. Clementem Roman. lib. 8. constitut. Apostol. c. 12. & alios Gelasio antiquiores, vt notat Durant. d. lib. 2. c. 30. n. 1. Vide Azor. d. p. 1. lib. 10. c. 34. §. 11. Guzman d. p. 1. c. 8. §. 6. Hieron. Roman. lib. 4. de Republ. Christi. c. 6. Barbosa d. ar. c. 46.

20. *Sanctus* vt tet in fine precesionis caneretur non ex institutione Sadi Pape Ivi referunt S. Anton. p. 3. tit. 1. §. 4. Petr. Soto scil. 13. de ceremon. Missæ, Amalar. lib. 3. de eccles. offic. c. 21. Microlog. de eccle. obseru. c. 11. Rupert. lib. 2. de diuinis offic. c. 21. sed ex Apostolica traditione, obliuiscitur Nicephorus lib. 18. h. §. c. 1. & probat Durant. d. lib. 2. c. 30. n. 17. & constat ex liturgiis ipsorum Apostolorum, precesionem ex liturgia B. Iacobi, in qua de verbo ad verbum habetur communis illa Angelorum & hominum adorande Trinitatis Inuocatio, Sanctus, Sanctus, Sanctus, &c.

21. *Canonis* primus auctor non est omnibus cognitus, & communiter opinio fundata in auctoritate magni illius Gregor. I. tenet Scholasticam quandam Gregor. antiquiorem (quem quidam hominem sic nominatum, quidam Gelasium Papam, quidam Intersum Missilem, & quidam aliquem alium intelligunt) Canonis extitisse auctorem; sed

renerat cum locus S. Gregorij, vt probat Durant. lib. 2. c. 30. n. 6. & facile & sufficienter explicetur de sola traditione, quæ incipit, Per quem hæc omnia, oblique hoc quod totum Canon Scholasticus illi tribuitur, & cum Vigilius Papa qui per aliquot annos Greg. Papam I. præcessit, scriptum ex ipse reliquit, ac canonem haberi ex Apostolica traditione, vt colligitur, manifeste ex Clem. Roman. Dionys. Areopag. Cyrillano, Ambrosio, Augustino, aliisque antiquissimis Patribus, qui verba Canonis declarant, etsi in illo per Romanos Pontifices aliquos quoniam pauca ad preces, non quantum ad essentialia fuerunt addita, & notant V. Val. d. c. 21. Microlog. de eccle. obseru. c. 12. Bellarm. lib. 1. de Missa c. 10. Et ideo sanctorum commemorationem Canonum ex Apostolica traditione, & antiquissimæ Ecclesiæ consuetudine originem traxisse dicendum est, non autem primam omnium ipsius illi Syriacum Papam, vt voluit Radulph. prop. 23. & Durant. d. lib. 4. c. 38. n. 1. quoniam quidē istis commemorationibus meminerit Dion. Areopag. de eccle. hierarch. probatur ex ipis nominibus sanctorum, quorum memoria in particulari fit à Romano Pontificibus immo à particularibus Episcopis solita fuisse addi nomina Martyrum de nouo occisorum in dicta commemoratione, & forsan in hoc aut formam, aut taxationem posuisset Syriacus, & ideo huius fuit commemorationis habitus auctor Principum orationis, Hanc igitur oblationem vtique ad verba illa, Placuit accipiam, inclusiue fuisse à Leone I. Canonis addita, præstat Durant. d. lib. 4. c. 39. n. 4. Radulph. de canon. obseru. prop. 23. Ipsi plium tribuunt Gelasio, Remig. de celebrat. Missæ. Alcin. de diuin. offic. de celebratione Missarum finem huius orationis incipit. Disque nostras, &c. fuisse additum à Gregorio I. summum Ioan. Diacon. lib. 2. de vita S. Gregorij cap. 18. & Bedæ lib. 2. hystor. Angl. c. 1. De Canone vide alia apud Guzman d. ar. p. 2. cap. 10. Seort. de sacrific. Missæ lib. 4. cap. 8. Romao. d. lib. 4. c. 6. Barbosa d. ar. c. 47.

Orationem Dominicam à Domino compositam cepit dicere in Missa S. Petrus, & deinde ceteri Apostoli. Sor. in 4. dist. 1. §. 9. 1. Durant. d. lib. 4. c. 5. ex S. Hieronymo lib. 5. aduersus Pelag. contra innocentium III. lib. 4. de Missa c. 18. Rupert. lib. 3. de diuin. offic. c. 21. Radulph. d. prop. 23. tribuentes illam S. Gregorio.

Pacem dñi in Missa Innocent. I. & Leo II. ordinaverunt, Durant. d. lib. 4. c. 5. Barbosa d. ar. de significat. mysteriorum c. 74.

Agnus Dei vt à Cleio & populo diceretur, Sergius, Pápa I. instituit, Durant. vbi proxime c. 5. §. 4. 6. Scott. d. lib. 4. c. 25. n. 1. Azor. d. lib. 10. cap. 4. §. 1. Barbosa d. c. 76.

Ite, Missa est. Ex Apostolica traditione processisse constat ex Clement. Roman. lib. 8. constitut. Apostol. c. 15. & Cyprian. lib. de spectat. & antiquissimis liturgiis Graecorum Barthol. de significat. mysteriorum sacrific. Missæ c. 8.

Sub speciebus panis, & vini. J. Possit Papam ex causa ingenti concedere vt conuincat Eucharistiam, & sacrificium Missæ in vna specie fieri, tenent Thurettum, & in c. compendiosa de consecrat. dist. 2. S. Antonin. p. 3. summ. in 13. c. 6. §. 1. Gabr. in Canon. Missæ scil. 21. dub. 3. Alan. lib. 2. de Eucharistia cap. 20. Azor. institut. moral. p. 1. lib. 10. c. 19. §. 2. Scott. tom. 3. in 3. parti. 5. Tom. dist. 4. §. 1. vbi. secunda sententia est, quos vult Monet. de commun. vlt. volunt. cap. 4. num. 114. vbi vult. lib. 7. Geographia, cap. de Sexcentis, & Onaphan chron.

anno 1490. refect aliquando summum Pontif. dispenfasse 10 quibuldam regionibus, vt sine vino fieret consecratio, quia vinum in eas importatum ob sumptum xris frigiditatem accescit, refect etiam Fagundez in quinque Ecclesiæ præcepta, præcept. 1. lib. 3. cap. 5. n. 6.

27. *¶ Noui Testamenti Sacerdotes.* Solum Sacerdotem esse ministrum consecrationis, docent Card. Bellarm. lib. 4. de Euchar. c. 16. Socr. tom. 3. disp. 61. sect. 3. Agid. de Coninck d. quæst. 83. art. 1. n. 36. Bartholab Angel. dial. 4. §. 287. Valer. Reginald. in præxi feri pæni. lib. 2. a. 40. Petr. de Ledselm. in sum. p. 1. de Sacrament. vbi de Euchar. cap. 9. vers. primæ conclusionis. Bonacina de Sacramentis disp. 4. q. 5. punct. 1. n. 1.

28. *¶ Nam celebrato veteri Pascha, Sec.* Sacramentum Eucharistiæ institutum fuisse hostia cæna legisu ceremoniam agitur hoc text. colligit Hurtado de Sacram. tom. 2. tract. de Eucharist. disp. 1. diff. 10. vers. æternum uel

*¶ Et hoc quidem, &c.* Sacrificium oblatum à Sacerdote in peccato mortali cæsenti prodesse, & habere suum fructum quotiens nomine Christi, & Ecclesiæ offertur, tenent Victor in sumo. vbi de Eucharistia, n. 91. Miranda in manuali Prælator. tom. 1. quæst. 41. art. 22. Bonacina d. l. diff. 4. quæst. vlt. punct. 8. num. 3. habet enim effectum & efficaciam ex opere operato, id est independenter à bonitate offerentis, vel eius, pro quo offertur. Ita Barthol. à S. Paulo in tract. de Suffrag. lib. 1. q. 4.

*¶ Quam Dominus per Malachiam, &c.* Sacrificium Missæ à Malachia cap. 1. prædictum esse illis verbis, *¶ Solu arin, &c.* aperte docet Conc. in præfati, & ex veteribus Patribus probant Azor. d. p. 1. lib. 10. cap. 18. quæst. 7. Agid. de Coninck de quæst. 83. n. 117.

*¶ In Cana uisita Christus, Sec.* Vide Emman. de Valle de incant. & ensalmis, opus. 1. tract. 2. cap. 11. num. 8.

### De effectu Sacrificij Missæ.

#### CAPVT II.

1. Dolore de materia cap. agentes.
2. Sacrificium Missæ vere propitiatorium est ex opere operato conferens remissionem peccatorum.
3. Christus in sacrificio Missæ offerens.
4. Sacrificium Missæ aliquo modo mediâtè confert primam gratiam.
5. Sacrificium Missæ prodest ad remittendam penam peccatorum, quæ antea erant remissa.
6. Sacrificium Missæ conducit vibementer ad remissionem, condonationemque peccatorum mortalium.

7. Sacrificium Missæ præ mortuis offerendum, & qualiter eis inuare possit.
8. Qualiter Missa an aequaliter prodest defunctis, remissio.
9. Sacrificium Missæ exhibet lenamen, & subsidium aliquod certum peccatorum, & qui sunt in Purgatorio.
10. Missæ, vel officium de funeralibus potest quis in humanis sibi celebrari facere.
11. Fideles meliora beneficia sibi comparant si Missæ current sibi celebrari dum viuunt.

**E**T quoniam in diuino hoc Sacrificio, quod in Missa peragitur, idem ille Christus continetur, & incurrentè immolatur, qui in ara Crucis semel seipsum cruentè obtulit, docet sancta Synodus, *¶ a Sacrificium istud verè propitiatorium esse, & per ipsumque fieri, vt si cum veto corde, & recta fide, cum metu, & reuerentia, contriti, ac penitentes ad Deum accedamus, misericordiam consequamur, & gratiam inueniamus in auxilio opportuno.*

*¶ Huius quippe oblatione placatus Dominus gratiam, & donum penitentiae concedens, trinitas, & peccata, etiam ingentia dimittit, & vna enim eademque est hostia, idem nunc offerens Sacerdotum ministerio, qui seipsum tunc in fructu obtulit, sola offerendi ratione diuersa. Cuius quidem oblationis, cruentæ, inquam, fructus per hanc vberitè percipiuntur: tantum abest, vt illi per hanc quouis modo derogeretur. Quare non solum pro fidelium virgorum peccatis, penis, satisfactionibus, & aliis necessitatibus, sed & pro defunctis in Christo nondum ad plenum purgatis, ritè iuxta Apostolorum traditionem, offertur.*

1. *¶* Vide Balduin. iun. super opera controvers. Bellarm. p. 2. l. 4. c. 5. Agid. de Coninck de Sacram. tom. 1. q. 83. n. 107. latè Valer. Reginald. in præxi feri pæni. lib. 2. a. 149. Bonacina de Sacram. disp. 4. q. vlt. punct. 3. Faxinel. de Sacram. obligat. sect. 3. prænot. 4. §. 2. Molfesiu summa Theolog. moral. tract. 3. c. 1. §. 4. n. 27.

2. *¶ a Sacrificium istud verè propitiatorium, &c.* Vide Origen. in cap. 23. Læti. 5. Augustin. in quæst. super Læti. lib. 3. cap. 57. vmo 4. S. Gregor. lib. 4. dialog. cap. 58. & hemel. 37. in Euangelia, Ambros. lib. 1. off. 48. Paul. Laymann. in summa Theologia moralis lib. 5. de Sacramentis tract. 1. cap. 1. num. 4. Azor. institucionum moralium p. 1. lib. 10. cap. 20. à princip. Balduin. iun. d. cap. 5. à princip. Cardinal. Bellarm. lib. 3. de sacrificio cap. 4. Valent. tom. 4.

disp. 6. quæst. 11. punct. 1. §. 19. Melch. Cano de locutione lib. 12. cap. 23. num. 9. Agid. de Coninck d. l. quæst. 83. à num. 109. Cordub. lib. 2. quæstion. quæst. 3. notabil. 4. Pagnin. Gaudet de dogmatibus, & ritibus veteris Ecclesiæ, cap. 5. 2. Fagundez in quinque Ecclesiæ præcepta, præcept. 1. lib. 3. c. 1. num. 16. Petr. de Ledselm. in summa part. 1. de Sacrament. vbi de Eucharistia cap. 17. conclus. 5. Ioann. de Lugo de Sacramentis tom. 1. tract. de Eucharistia disp. 1. §. 9. sect. 9. num. 133. cum segg. Torrelblanca de iure spirit. lib. 2. cap. 8. num. 2. 1. num. segg. Hurtado de Sacramentis tom. 2. tract. de Sacrificio Missæ disp. 1. difficile. 15. Faxinel. de Sacram. obligat. sect. 3. prænot. 4. §. 2. num. 2. vbi sic ait, Licet enim immolaret, & per se peccata mortalia illorum non deleat pro quibus offertur, ea patet rationem

*¶* August. de ciuitate Dei lib. 10. c. 10.

*¶* In fidei test. 15. in princ.

12.

30.

men mediare, & per aliud, id est, per penitentiam, quam à Deo impetrat, & peccata venialia delicta, immediate quidem in iustis hominibus, qui aliquo modo ipsi offerunt, vel cuius ut ipsum offeratur, aliquoquin Missa esset minoris usus, quam sacramentalis, ut aqua benedicta, &c. quod est inconueniens. In iustis autem, qui nullo modo offerunt, quando pro eis offerunt, venialia extinguuntur, id est, per Missam donum à Deo eis impetratur, quo peccata venialia delentur, vel aliquod aliud remedium adhibent ad peccata venialia delenda instigunt, de quo etiam Hurtado de Sacramentis, tractat de sacrificio Missæ disp. 5. diff. 2. in princip. dum docet virtute sacrificij Missæ extingui peccata venialia quoad culpam, & intelligi particularem, quomodo Christus offerat, an per seipsum proximæ, & immediate, an verò remouit tantum, & mediis Sacerdotibus. Sacerdos lib. 2. de sacrific. Missæ, 3. Valq. diff. 2. 25. c. 1. Bon. de Lugo de Sacramentis, tractat de Eucharistia, diff. 19. sect. 6. n. 19.

3. Per ipsumque fieri, &c. Christum esse offerentem in sacrificio Missæ, per hunc text. docet Hurtado de sacrific. Missæ disp. 2. diff. 1. in princip. ubi etiam disputat, quomodo Christus offerat, an per seipsum proximæ, & immediate, an verò remouit tantum, & mediis Sacerdotibus. Sacerdos lib. 2. de sacrific. Missæ, 3. Valq. diff. 2. 25. c. 1. Bon. de Lugo de Sacramentis, tractat de Eucharistia, diff. 19. sect. 6. n. 19.

4. Et gratiam inueniamus, &c. Sacrificium Missæ aliquo modo mediare conferre primam gratiam, quatenus scilicet Deus intuitu sacrificij tribuat auxilium ad cōseruationem, qua remittitur peccatum mortale, docent Soar. tom. 3. diff. 79. sect. 3. com. 4. Azor. de sacra. 2. Valq. 3. diff. 2. 25. c. 2. Fraxinel. de praxi. 4. §. 2. n. 2. Agg. de Conioco d. 9. §. 3. dub. 8. Valer. Reginald. in praxi s. p. n. 1. lib. 29. n. 1. Bon. d. p. n. 3. n. 3. Hurtado de sacrific. Missæ disp. 3. diff. 3. ad id docet augmentum gratiæ habitualis esse effectum sacrificij Missæ, si pro iustis offeratur, & hoc immediate Baith. à S. Fausto in tractat de Suffrag. lib. 2. cap. 5.

5. Pro cadique hostia, &c. Vide Paul. Cocuit. rescriptum in lib. 1. cap. 42. Fagundez in quinque Ecclesiæ præceptis, præc. lib. 3. n. 46.

6. Pro viuorum peccatis, & penis, Sacrificium Missæ prodesse ad remittendam penam temporalem debitam propter culpas remissas, tenent Nogo. q. 8. art. 1. §. 2. 2. part. dub. 4. Soar. diff. 79. sect. 6. Azor. d. 2. cap. 3. Valq. 3. diff. 2. 28. c. 4. n. 26. Fr. Ludou. Miranda dila. 4. §. 1. art. 1. in princip. Fraxinel. dila. praxi. 4. §. 2. n. 4. & §. 1. n. 2. Bonac. d. diff. 2. §. 2. ult. punct. 3. n. 8. Filluc. tract. 5. n. 6. cum seqq. Homob. de Bonis d. ex amine ecclesiæ tract. 4. cap. 2. §. 1. 07. vers. quarta. Ioan. de Lugo d. diff. 19. §. 9. n. 1. §. 3. cum seqq. Hurtado de sacrific. Missæ disp. 3. diff. 4. ubi in princip. per hunc text. docet virtute sacrificij Missæ penam temporalem existentem post remissionem culpæ immediate remitti certò & infallibiliter, iuxta tam viuis, quam defunctis, & diff. 5. dicit sacrificium Missæ non tantum prodesse ad impetrationem auxiliorum ad vitandam reprobationem, & ad perseuerandum in gratia, & ad alia bona spiritualia, quibus egemus, ut ad gloriam perueniamus, sed etiam ad impetrationem bonorum temporalium.

Et ulterius sacrificium Missæ conducere vehementer ad remissionem, condonatioemque peccatorum mortalium, non mediare quidem, & ex opere operato ad est, non impetrando immediate, & ex se, & vi sua ex operato hanc primam gratiam, & remissionem peccatorum iis, qui in peccato

mortali sunt, & impii sunt, sed impetrando illis auxilia opportuna, & donum contritionis, quibus sufficienter disponatur ad hunc effectum, & soluant Constat. c. alma mater. p. 1. §. 5. n. 6. Corinthe lib. 1. q. 3. Henr. lib. 9. c. 1. §. in princip. Soar. tom. 3. in 3. p. diff. 79. sect. 3. vers. dicitur quartæ, Fagund. c. præc. 2. lib. 4. c. 2. n. 15. Barthol. à S. Fausto tractat de suffrag. lib. 1. q. 5. t. ubi quod effectus sacrificij Missæ est conferre veniam peccatorum, quam quis confiteatur obtinend à Deo auxilium, quo excitatur sua peccata legitime detestatur, & primam gratiam obtinet. Vtrum saltem peccata venialia ex opere operato sacrificium Missæ remittat agentibus, & condonet, vide eundem Fagundez d. lib. 4. c. 3.

7. Sed & pro defunctis, Missæ sacrificium pro mortuis offerendum, & qualiter eis iuuare possit, docent Cardin. Bellarm. controu. 4. de Missa lib. 2. c. 7. Henric. in sum. lib. 9. de Missa c. 6. §. 1. Azor. d. lib. 10. c. 2. §. 4. & 10. Petr. Soto de Eucharistia, sect. 7. Catal. lib. 2. de sacrific. a. 8. Caidio. Bellarm. lib. 2. de Missa c. 4. & 7. Valer. Reginald. d. lib. 29. n. 3. & §. 3. vers. in vita, Mollet in sum. Theologia sacrali, tract. 3. d. 8. n. 9. Steph. Durant. de ritibus Ecclesiæ lib. 2. c. 4. 3. Petr. de Ledesma in sum. p. 1. de Sacram. ubi de Eucharistia, 17. n. 1. Fr. Lud. Miranda d. q. 4. art. 5. com. 3. & 7. Bonac. d. diff. 4. q. ult. punct. 4. n. 1. Lugo de Tabul. c. in d. argenti. p. 2. c. 30. n. 107. Fagund. in quinque Ecclesiæ præceptis, præc. 2. lib. 3. n. 3. cum seqq. & lib. 4. c. 1. n. 18. Tottelanc. de iure spirit. lib. 2. cap. 3. n. 2. 8. Egoile in collecta ad c. conuenerunt 1. c. n. 2. de celebr. Missæ.

8. An autem quilibet Missa & qualiter prodest defunctis, vide Barthol. à S. Fausto de Suffrag. lib. 1. q. 9. ubi resoluit ex opere operato, id est, quantum ad valorem sacrificij oblati, quilibet Missam & qualiter defunctis prodesse, id est, est, valeat Missam de Sacto, post de sancto Carolus de B. Vitiæ, vel de fens pio defunctis, sicut Missa de Requie: ratione verò operis operantis, id est, ratione precum, & orationum, quæ in Missa dicuntur ad hunc effectum plus valeat defunctis Missam de Requie, quam quilibet aliam Missam, & q. 6. de soluit Missam dicendam in Alati priuilegio pro defunctis uocellari non debere esse de Requiem.

9. Et ita, qui sunt in Purgatorio gratia Dei, & charitate præditi, solum non dum terminom, ad triumphum gloriæ huius ad præ, & exinde ad militiam Ecclesiæ pertinentem semper aliquod certum peccatum leuam, & lobidum Missam exhibere, facta probabiliter & pie docentur S. Thom. in 4. diff. 45. q. 2. art. 3. ad 3. Petr. Sot. lib. 7. de Euchar. Domal Lindau. lib. 4. Pausc. c. 3. 1. Semil. Hof. in Confess. c. 41. Coustat. c. alma mater. p. 1. §. 5. n. 11. Azor. d. 2. cap. 10. Soar. d. diff. 79. sect. 1. 0. quos testat & sequitur Fraxmel. d. praxi. 4. §. 1. n. 2.

10. An autem quis in humanis possit sibi celebrari facere Missam, vel officium defunctorum? Affirmat Zerol. in praxi Episc. p. 2. vers. Missa §. 10. Dummodo dicantur orationes, quæ demonstrant aliquem iam mortuum, me citato in hoc loco, Homob. de Bonis d. ex amine ecclesiæ tract. 4. c. 1. q. 1. 27.

11. Unde aduertit Fraxmel. d. praxi. 4. §. 3. in princip. fideles maiores de ecclesiis sibi copiarum si Missam sibi celebrari dū viuunt, quoniam si eas post mortem sibi influant. Nam Missæ pro aliquo dictæ post mortem solum satisfactorie sunt pro penis, quas animæ sunt in Purgatorio, at in vita pro aliquo celebrata non solum satisfactorie sunt, sed etiam propitiatorie, meritorie, & impetratorie, & sic tuant in vita, & post mortem, immo tanta esse possunt

possunt sacrificia in vita alicuius oblati, ut totam poenam, quæ illi in Purgatorio debebatur, expient, ac delectant, ita ut ille decedens cælum statim consequatur, & ita appositissime dicit D. Gregor. lib. 4. Dialog. c. 38. *Tuitor est viator bonum quod quisque post mortem suam sperat agi per alios, ipse dum vivit*

*per se: beatius quippe est liberum exire, quam post vincula libertatem querere.* Vide Homob. de Bonis d. trati. 4. c. 14. quæst. 128.

*Sacerdos in Missa sacrificio, &c.]* Vide Sor. in 4. dist. 13. quæst. 1. art. 1. Ludou. Miranda d. tom. 1. q. 41. art. 2.

### Quod Sacrificium Missæ soli Deo offertur.

#### CAPVT III.

<sup>a</sup> August. de ciuitate Dei lib. 8. c. 17.

**E**T quamuis in honorem, & memoriam Sanctorum nonnullas interdum Missas Ecclesia celebrare consueuerit, non tamen illis sacrificium offerri docet, sed Deo soli, qui illos coronauit, unde nec Sacerdos dicere solet, Offero tibi sacrificium Petre, vel Paule, sed Deo de illorum victoriis gratias agens, eorum patrocinia implorat, ut ipsi pro nobis intercedere dignentur in cælis, quorum memoriam facimus in terris.

**V**ide Homobon. de Bonis d. examine eccles. p. 1. trati. 4. c. 14. q. 12. Missam dici de Sancto, non quod offertur, sed ut inuocetur, colatur, & honoretur specialiter, & ad gaudium quoddam accidentale, quatenus Sanctus gaudet honore, qui in sui memoriam Deo exhibetur, tradunt Hentiquez in summo lib. 9. c. 14. §. 2. Azor. in 1. moral. p. 1. lib. 10. c. 12 q. 5. Card. Bellarm. lib. 2. de Missa c. 3.

*Et Ludou. Miranda in man. Prolat. tom. 1. q. 41. art. 1. et in 6. Soat. tom. 3. dist. 73. scilicet 3. Agid. de Coniunct. de Sacram. tom. 1. q. 83. art. 1. dub. 9. n. 158. quod refert Bonac. de Sacram. dist. 4. q. ult. quæst. 4. n. 8. de sacrific. Missa lib. 2. c. 13. Ludou. de Ponte de per se lib. 1. trati. 2. c. 1. Molfel. in sum. Theolog. moralium trati. 3. cap. 15. n. 14. Homobon. de Bonis citato loco.*

### De Canonis Missæ antiquitate, & auctoritate.

#### CAPVT IV.

**E**T cum sancta sanctæ administrationi conueniat, sique hoc omnium sanctissimum sacrificium Ecclesia Catholica ut dignè reuerenterque offerretur, ac perciperetur, sacrum Canonem multis antefeculis instituit, ita ab omni errore purum, ut nihil in eo contineatur, quod non maxime sanctitatem, ac pietatem quandam redoleat, mentisque offerentium in Deum erigat. Is enim constat cum ex ipsis Domini verbis, tum ex Apostolorum traditionibus, Sanctorum quoque Pontificum piis institutionibus.

**V**ide Vigil. Papam epist. 1. quæ est ad Eleutherium, in qua scriptum reliquit Canonem haberi ex Apostolorum traditione, Gabr. in Canonem Missæ, V Valfrid. de rebus Ecclesiæ c. 22. Microlog. de Ecclesiâ obseruat. c. 12. Card. Bellarm. lib. 1. de Missa cap. 20. Stephan. Dorant. de ritibus Ecclesiæ

lib. 2. c. 32. num. 6. Sertan. in exposit. Missa sacrosanctæ p. 2. num. 16. Balduin. ion. super opera contran. Bellarm. p. 2. lib. 4. cap. 19. à princip. & præcipue in vers. per Canon. Ioann. de Lugo de Sacramentis tom. 1. trati. de Eucharistia dist. 19. scilicet 10. num. 177.

### Qua ratione ceremonie, vestes, & alia, quæ ad Missam attinent, statuta sint.

#### CAPVT V.

<sup>a</sup> Aug. lib. 1. de hb. arb. c. 10. humana, autem animalia.

**C**umque natura hominum ea sit ut non faciliè queat sine adminiculis exterioribus ad Cærum diuinarum meditationem sustolli, propterea pia mater Ecclesia ritus quosdam ut scilicet quædam summissa voce, alia verò elatius, in Missa pronunciarentur, instituit. Cæremonias item adhibuit, ut mysticas benedictiones, limina, chymiamata, vestes, aliæque id genus multa, ex Apostolica disciplina & traditione, quo & maiestas tanti Sacrificij commendaretur, & mentes fidelium per hæc visibilia religionis & pietatis signa ad rerum altissimarum, quæ in hoc Sacrificio latent, contemplationem excitarentur.

**V**ide Sor. in 4. dist. 13. q. 1. art. 4. Alcuin. de diuinis officiis, quid significant vestimenta Diego de Guzman de la excelencia del sacrificio de la ley Euangel. p. 2. Salzed. ad Bernard. in pract. c. 13. lvi. A. Iacob. de Grassi in areu dec. p. 1. lib. 2. c. 41. Bonac. de Sacram. dist. 4. q. ult. p. 1. n. 10. & dist. 8. quæst. unica p. 1. n. 4. 3. Sor. tom. 3. dist. 32. scilicet 2. & 3. Barthol. ab Angelo de Missa dial. 5.

num. 268. cum seqq. Negro. quæst. 83. art. 3. dub. ult. Molfel. in sum. Theologia moral. trati. 3. c. 10. n. 9. & cap. 12. à n. 25. Balduin. ion. super opera contran. Bellarm. p. 2. lib. 4. cap. 8. de cærem. Missæ, Valer. Reginald. in praxi feri p. 1. lib. 29. à n. 159. cum seqq. Rague. de Missa in Ecclesia q. 99. Sertan. in exposit. Missa sacrosanctæ p. 2. De Altaris, Cæremoniæ, sacrorum vestium, ac vestium vfu, antiquitate,



*Causæ plures afferuntur ob quas præceptum sit Sacerdotibus, ut aquam vino in Calice offerendo miscerent.*

## CAPVT VII.

<sup>a</sup> Cardag.  
c. 24. & Biaz.  
c. 1. cap. 1.  
ex Cypria-  
no lib. 2.  
epist. 1.  
b Apoc. 17.

**M**onet deinde sancta Synodus præceptum esse <sup>a</sup> ab Ecclesia Sacerdotibus, ut aquam vino in calice offerendo miscerent, tum quod Christum Dominum ita fecisse credatur, tum quia è latere eius aqua simul cum sanguine exierit quod Sacramentum hac mixtione recolitur: & cum <sup>b</sup> aquæ in Apocalypsi beati Ioannis populi dicantur, ipsius populi fideles cum capite Christo vnio representatur.

**V**ide Gulhelm. Durand, in *rationali diuin. offic.* lib. 4. cap. 30. S. Thom. in 3. p. q. 74. art. 8. vbi Nogu. vers. su igitur conclusio, Steph. Durant. de ritibus Ecclesie lib. 2. c. 17. Henric. in *sum. lib.* 9. c. 47. §. 27. & 28. Vinuld. in *candel. aureis*, vbi de Euchar. c. 10. n. 3. Iodoc. Cocc. in *tem. 2. thesauri Carol. lib.* 6. art. 14. Iacob. de Grass. in *aureis decr.* p. 2. lib. 1. c. 6. n. 17. Barthol. ab Angelis in *examine Confess. dial.* 4. §. 35 §. Azor. in *inst. moral.* p. 1. lib. 10. c. 3. vers. altera questio, Petr. de Ledesma in *sum.* p. 1. de Sacram. vbi de Eucharistia c. 4. concl. 16. & 17. Vsq. in 3. p. disp. 17. 6. n. 13. & disp. 179. n. 11. Molfes in *sum.* Theolog. moral. *trall.* 3. c. 1. n. 37. Aegid. de Cominck de *Sacram. tom.* 1. q. 7. art. 6. num. 128. Bonacin. de

*Sacrament. disp.* 4. q. 2. puncto 4. n. 4. Homobon. de Bonis de *examine ecclesiast. trall.* 4. c. 10. q. 85. & 86. & 87. Fagandez in *quinq. Ecclesie præceptis*, præc. 3. lib. 2. cap. 4. quorum duo vltimo loco citari quærant, vtrum aqua immediate in sanguinem Christi conuertatur, & an si vinum, vel aqua vino consecrato admiscetur, totum consecratur in eo similit. Ioann. de Lugo *tom. 1. trall. de venerabili Euchar. disp.* 4. sect. 2. à n. 22. Hurtado de *Sacrament. tom. 2. de Eucharistia disp.* 2. diff. 10. cum seqq. vbi disputat, an expediens sit aquam vino consecrando miscere, & diff. 11. vtrum aquam vino consecrando miscere sit necessarium necessitate præcepti, & diff. 12. an mixtio aquæ.

*Missæ non dicenda vulgari lingua, eius tamen mysteria populo sunt frequenter inculcanda per animarum curatores.*

## CAPVT VIII.

1. *Missæ quid, remissio.*

2. *Missæ celebrari non potest materna, & vulgari lingua.*

Thom. 4.

**E**t si Missa magnam contineat populi fidelis eruditionem: non tamen expedire visum est Patribus, <sup>a</sup> ut vulgari passim lingua celebraretur. Quamobrem retento vbique cuiusque Ecclesie antiquo, & à sancta Romana Ecclesia, omnium Ecclesiarum matre, & magistra, probato ritu ne oues Christi esuriant, nèue parvuli panem petant, & non sit qui frangat eis: mandat sancta Synodus pastoribus, & singulis, curam animarum gentibus, ut frequenter inter Missarum celebrationem, vel per se, vel per alios ex iis quæ in Missa leguntur, aliquid exponant, <sup>a</sup> atque inter cæteta sanctissimi huius sacrificij mysterium aliquod declarent, diebus præfæctum Dominicis, & festis.

<sup>a</sup> Scil. 14. c. 7.

1. **D**E expositione Missæ breuiter agit Iacob. de Grass. in *aureis decr.* p. 1. lib. 4. c. 47.

2. <sup>a</sup> *Per vulgari passim lingua celebraretur.]* Materna, & vulgari lingua Missam celebrari non posse per hunc testantur Petr. Sox. *lect.* 15. de *cerem. Missæ*, Card. Bellarm. *rom.* 1. lib. 1. c. 2. vers. *propositio*, Bal-

duin. iuu. ad eundem sub verbo *propositio*, vers. *probatum* *tertio pag. mibi* 13. Barthol. ab Angelo *dial.* 5. de *Missæ* §. 461. Azor. in *inst. moral.* p. 1. lib. 8. c. 26. q. 6. verb. *verum*, Bonac. de *Sacram. disp.* 4. q. vlt. puncto 9. n. 36. Emman. de Valle de *incantat. & ensalm. apusc.* t. *sect.* 2. c. 6. num. 34.

## De Sacrificio Missæ.

1. *Sacrificium verum, & proprium offertur Deo in Missa, qui secum dixerit anathema.*

2. *Christus illi verbum, hoc facite in meam commemorationem, instituit, & ordinauit Apostolos Sacerdotes ut ipsi alique Sacerdotes offerrent corpus & sanguinem suum.*

3. *Sacrificium Missæ est propitiatorium, & offerri debet pro vniuersis, & distinctis, pro peccatis, pennis, satisfactionibus, & alijs necessitatibus.*

4. *Per Missæ sacrificium non derogatur sanctissimo Christi sacrificio in Cruce peracto, qui secum dixerit, anathema.*

5. *Missæ celebrantur in honorem Sanctorum.*

6. *Canonem Missæ errare continere si quis dixerit, anathema.*

7. *Missæ in quibus saluo Sacerdos sacramentaliter communicat, illicitas esse si quis dixerit, anathema.*

## CANON I.

c. Cœ. 11.

**S**i quis dixerit, in Missa non offerri Deo verum & proprium sacrificium, aut quod offerri non sit aliud, quàm nobis Christum ad manducandum dari, anathema sit.

β CANON

## β CANON II.

**Si quis, illis verbis: Hoc facite in meam commemorationem, Christum non instituisse Apostolos Sacerdotes; aut non ordinasse, ut ipsi alique Sacerdotes offerrent corpus & sanguinem suum, anathema sit.**

## γ CANON III.

**Si quis dixerit, Missæ sacrificium tantum esse laudis, & gratiarum actionis, aut nudam commemorationem sacrificij in cruce peracti, non autem propitiatorium, vel soli prodesse fumenri, neque pro viuis, & defunctis, pro peccatis, pœnis, satisfactiõibus, & aliis necessitatibus offerri debere, anathema sit.**

## δ CANON IV.

**Si quis dixerit, blasphemiam irrogari sanctissimo Christi sacrificio, in Cruce peracto, per Missæ sacrificium, aut illi per hoc detogari, anathema sit.**

## ε CANON V.

**Si quis dixerit, imposturam esse, Missas celebrare in honorem Sanctorum, & pro illorum intercessione apud Deum obtinenda, sicut Ecclesia intendit, anathema sit.**

## ζ CANON VI.

**Si quis dixerit, canonem Missæ errores continere, ideoque abrogandum esse, anathema sit.**

## η CANON VII.

**Siquis dixerit, ceremonias, vestes, & externa signa, quibus in Missarum celebratione Ecclesia Catholica utitur, irritabula impietatis esse magis, quàm officia pietatis, anathema sit.**

## θ CANON VIII.

**Si quis dixerit, Missas, in quibus solus Sacerdos sacramentaliter communicat, illicitas esse, ideoque abrogandas, anathema sit.**

1. **CANON I.]** Vide Stephanum Durant. *de ritibus Ecclesie* lib. 2. c. 2. fol. 205. Iodoc. Cocc. in *thesauro Catholico* tom. 2. lib. 6. art. 4. Vasq. in 3. p. tom. 3. disp. 222. n. 15. Azor. *instit. moral.* p. 1. lib. 10. c. 8. q. 4. Molfes. *in summa Theolog. moralis* tract. 3. c. 8. n. 24. Hurtado de Sacramento tom. 2. tract. de sacrificio. *Missæ* disp. 1. diff. 2.
2. **CANON II.]** Vide S. August. *lib. 10. de ciuitate Dei* c. 10. Azor. *instit. moral.* part. 1. lib. 20. c. 8. q. 4. Suarez. *de Relig. tom. 1. lib. 1. de diuino cultu* c. 3. num. 9. Iodoc. Cocc. in *thesauro Catholico* tom. 2. lib. 6. art. 4. Molfes. *in summa Theologia moralis* tract. 3. c. 8. n. 24. & c. 14. num. 11. Filiuc. *in quest. moral.* tract. 5. c. 2. n. 3. Fagundez *in quinque Ecclesiæ præceptis* lib. 3. c. 4. n. 10. Homobon. de Bonis de examinatione Ecclesie tract. 4. c. 2. q. 108.
3. **CANON III.]** Vide Vasq. in 3. p. tom. 3. disp. 228. n. 3. Aegid. de Consue. de Sacramento. & consue. tom. 1. quest. 83. n. 161. Valer. Reginald. *in praxi fori penitentis* lib. 29. n. 49. Molfes. *in summa Theolog. moralis* tract. 3. cap. 15. num. 34. Filiuc. *in quest. moralibus* tract. 5. n. 43. & 50. Fr. Ludou. Miranda *in man. Prælat. tom. 1. quest. 41. art. 5. concl. 1.* Bonacio. de Sacramento. disp. 4. q. vltima puncto 4. n. 6. Fagundez *in quinque Ecclesiæ præceptis, præc. 1. lib. 3. c. 11. n. 3.* Paol. Laymano. *in summa Theolog. moral.* lib. 5. tract. 5. c. 2. n. 5. Hurtado de Sacramento tom. 2. tract. de sacrificio. *Missæ* disp. 1. diff. 15. & diff. 2. diff. 4. Torrealba *de iure spirit. lib. 2. c. 8. n. 22. eum* seqq. & n. 28.
4. **CANON IV.]** Vide Soar. tom. 3. disp. 69. sect. 2. dub. 2. Valer. Reginald. *in praxi fori penitentis* lib. 29. num. 59. Molfes. *in summa Theologia moralis* tract. 3. c. 8. num. 23.
5. **CANON V.]** Vide Molfes. *in summa Theologia moralis* tract. 3. cap. 12. n. 26. & citatos *suprà* cap. 3.
6. **CANON VI.]** Vide Henricquez *in summa* lib. 9. c. 31. §. 2. Molfes. *in summa Theolog. moralis* tract. 3. c. 12. num. 26. & citatos *suprà* c. 4. Ioann. de Lugo de Sacramento. tom. 1. tract. de Pœnib. Eucharist. Sacramento disp. 19. sect. 10. n. 177.
7. **CANON VII.]** Vide Salzed. ad Bernatd. *in præc. 138. littera A.* & citatos *suprà* c. 5.
8. **CANON VIII.]** Vide Azor. *instit. moral.* p. 1. lib. 10. c. 30. quest. 1. ver. altera questio est. Balduin. iun. *super opera contritior. Baltharmin. part. 2. lib. 4. cap. 7. Raguz. de Missæ in Ecclesia, quest. 41. in fine.* Molfes. *in summa Theologia moralis* tract. 3. cap. 7. num. 11. Filiuc. *in quest. moral.* tom. 1. tract. 4. cap. 9. num. 244. Fagundez *in quinque Ecclesiæ præceptis* lib. 3. c. 3. n. 14.

## Decretum de obseruandis, & euitandis in celebratione Missæ.

1. Missæ nouæ cantantibus nihil dandum.
2. Missæ nouæ celebrantes non possunt circumire Ecclesiam ad oblationes accipiendas.
3. Sacerdoti licet de illis stipendium pro Missis ad sui sustentationem petat.
4. Missa rei absolutæ celebrari debet, quæ ad rationem attributæ elemosynæ præscripta fuerit.
5. Missam quæ suscipi celebrandam eum certa elemosyna, nō potest eandē Missam alteri celebrandā committere pars eiusdem elemosynæ sibi retenta.
6. Missæ ab offerente præscriptæ celebrare tenentur Sacerdotes accipientes stipendium minus congruum.
7. Missa una non potest quæ duabus obligationibus satisfacere.
8. Episcopus præscribere debet elemosynam congruam ubi testatur relinquere ut celebretur certum Missarum numerum.
9. Ecclesia, & loca pia ex elemosynis Missarum celebrandarum nullam venientiam minimam petant.



uem retinere possint.

10. Sacerdos non potest pro una Missa dupliciter elemosynas recipere.
11. Parochi in illis diebus, quibus Missam tenentur celebrare, non possunt pro ea manualia elemosynam recipere.
12. Beneficij Rector non tenetur Sacerdoti celebranti pro se dare stipendium ad rationem reddituum beneficij.
13. Elemosynas Missarum celebrandarum non possunt administratores Ecclesie accipere si illi non nisi post longum tempus satisfacere valent.
14. Episcopi in suis diocesibus interducere debent ne cui vago & ignoto Sacerdoti Missas celebrare liceat.
15. Missa sacrificium extra Ecclesiam peragi non debet.
16. Privilegium Episcoporum, quod cum Altari portatili celebrare possint, & sibi facere celebrari, est sublatum per hoc decretum.
17. Licentia, quam Episcopus concedere poterat, ut in sua diocesi extra locum sacrum in Altari portatili quis celebraret, est revocata per hoc decretum.
18. Episcopus ex iusta causa potest concedere facultatem celebrandi extra Ecclesiam.
19. Licentia concessa Fratribus Predicatoribus, & Minoribus celebrandi in Altari portatili suorum revocata.
20. Missæ extra Ecclesiam, & locum sacrum ad id speciatim deputatum non potest celebrari.
21. Oratoria in particularium dumtaxat domibus existentia comprehenduntur sub hoc decreto.
22. Ecclesiæ, vel Capella publica non comprehenduntur hoc decreto.
23. Missæ lascivium quid aut impurum misceant,

& vana ac profana colloquia ab Ecclesiis arceant.

24. Missa instrumenta in Ecclesia licita.
25. Missa celebranda tempus.
26. Missam in propria Ecclesia celebrare debet parochus, & non in alia.
27. Missas duas festis diebus potest parochus ob defunctum Sacerdotum ex concessione Episcopi celebrare.
28. Missas celebrare ante celebrationem Missa in Ecclesia parochiali non prohibetur Regularibus in suis Ecclesiis.
29. Episcopus non potest concedere licentiam ut quis celebrare possit Missam cum Baretino.
30. Missarum & candelarum certum numerum superstitiosus ab Ecclesia removendus.
31. Parochus tenetur populum monere ut frequenter ad suam parochiam saltem diebus Dominicis & maioribus festis accedant.
32. Regulares cogere potest Episcopus ut in offertorio Missarum conventuum in diebus Dominicis declarent fidelibus, quæ festinatus & servatus illa hebdomada accurrant.
33. Festis diebus, & servatis in suis Ecclesiis annunciare nullatenus prohibetur Regularibus.
34. Regularibus non est prohibitum inter Missarum solemnias vertere se ad populum, & generalem confessionem pro ea facere.
35. Ordinarius non potest prohibere Regularibus ne Missas celebrent, & campanas pulsent in sua Ecclesia ante celebrationem Missa in Ecclesia parochiali.
36. Regularibus licet celebrare Missam in Ecclesia seculari de consensu Rectoris eiusdem Ecclesie.
37. Regulares non possunt in Sabbato sancto benedicere domos.

**Q**uanta cura adhibenda sit, ut sacrosanctum Missæ sacrificium omni religionis cultu, ac veneratione celebretur, quivis facile existimare poterit, qui cogitarit, maledictum in sacris literis eum vocari, qui facit opus Dei negligenter. Quod si necessarii fatemur, nullum aliud opus adeo sanctum, ac divinum à Christi fidelibus tractari posse, quam hoc ipsum tremendum mysterium, quo vivifica illa hostia, qua Deo patri reconciliati sumus, in altari per Sacerdotes quotidie immolatur, satis etiam apparet, omnem operam & diligentiam in eo ponendam esse, ut quanta maxima fieri potest interiori cordis munditia, & puritate, atque exteriori devotionis, ac pietatis specie peragatur. Cum igitur multa iam siue temporum vicio, siue hominum incuria, & improbitate irreperisse videantur, quæ à tanti sacrificij dignitate aliena sunt, ut ei debitus honor, & cultus ad Dei gloriam & fidelis populi edificationem restitueretur, decernit sancta Synodus, ut Ordinarii locorum & Episcopi ea omnia prohibere, atque à medio tollere sedulo curent, ac teneantur, quæ vel avaritia, idolorum servitus, vel irreverentia, quæ ab impietate, vix seivenda esse potest, vel superstitio, veræ pietatis falsa imitatio induxit. Atque ut multa paucis comprehendantur, in primis, quod ad avaritiam pertinet, cuiusvis generis mercædum conditiones, pacta, & quicquid pro Missis non celebrandis datur, necnon importunas, atque illiberales elemosynarum exactiones potius quam postulationes, aliæque huiusmodi, quæ à simoiacæ labe, vel centè à turpi questu non longè absunt, omnino prohibeant. Deinde, ut irreverentia vitetur, siquidem in suis diocesibus interdicant, *ne cui vago, & ignoto Sacerdoti Missas celebrare liceat.* Neminem præterea, qui publicè, & notoriè criminofus sit, aut sancto altari ministrare, aut factis interesse permittant, *si neve patiantur a privatis in domibus, & atque omnino extra Ecclesiam & ad divinum tantum cultum & dedicata Oratoria, ab eisdem Ordinariis designanda, & visitanda sanctum hoc sacrificium à secularibus, aut regularibus quibuscumque peragi, ac nisi prius qui interfunt, decenter composito corporis habitu, declaraverint se mente etiam, ac devoto cordis affectu, non solum corpore adesse. Ab Ecclesiis vero mittere eas, ubi siue organo, siue cantu lascivium, aut impurum aliquid misceatur, item lacerales omnes actiones, vana, atque adeo prophana colloquia, deambulationes, strepitus, clamores*

Rybol. 5.  
a Conc. Latio-  
diem. can. 8.  
Concil. Carthagi.  
a. can. 9.  
c. licet cu  
seq. cap. hoc  
ergo c. nullas  
presby-  
ter. & c. ele-  
mos de col.  
dist. 6. in xia  
Canc. Latio-  
c. 51. & Felix  
Papæ in epis-  
tola ad am-  
bos Episcopos  
& ante hos  
Anacletus  
epist. 4.

\* Man. 11. arceant, ut \* domus Dei verè domus orationis esse videatur, ac dici possit. Postremò,

ne superstitioni locus aliquis detur, editio, & pœnis propolitis caueant, & ne Sacerdotes aliis, quam debitis horis celebrans, nè ritus alios, alias extemonias, & preces in Missarum celebratione adhibeant, pœtet eas, quæ ab Ecclesia probatz, ac frequenti, & laudabili vsu receptr fuerint. 1. *Quarundam verò Missarum, & candelarum*, certum numerum, qui magis à superstitionis cultu, quam à vera religione, inuentus est, omnino ab Ecclesia remoueat, doceantque populum, quis sit, & à quo potissimum proueniat sanctissimi huius sacrificij tam pretiosus ac cœlestis fructus. 2. *Moneant* etiam eundem populum, ut frequenter ad suas parochias, saltem diebus Dominicis, & maioribus festis, accedant. 3. *Hæc igitur omnia*, quæ summam enumerata sunt, omnibus locorum Ordinariis proponantur, ut non solum ea ipsa, sed, quæcumque alia huc pertinet visa fuerint, ipsi pro data sibi à sacrosancta Synodo potestate, ac etiam, ut delegati Sedis Apostolicæ, prohibeant, mandent, corrigant, statuunt, aique ad ea inuolare seruanda censuris Ecclesiasticis, aliisque pœnis, quæ illorum arbitrio construentur, fidelem populum compellant, non obstantibus priuilegiis, exemptionibus, appellationibus, ac consuetudinibus quibuscumque.

b Cap. 1. de  
pat. Vile  
Canc. 8. §. 1.  
11. & 12.

**M**ulta circa hanc materiam eumulaui nouissime in *memoriali de officio, & potest. Parochi*, cap. 11.

1. *a. Et quicquid pro Missis nouis celebrandis docetur.* [De nihil diogo cantantibus Missas nouas, vide Nauar. de erat. missal. §. 6. n. 3. Gutier. canon. lib. 1. cap. 19.]

2. Missas nouas celebrantes posse se tantum in medio Altaris ad populum uertere, & oblationes sponte factas recipere, non autem circumire Ecclesiam hac de causa, referunt decretum Zerol. in praxi Episcop. 2. vrb. *Missæ, v. secundo*, Galea. in margarita casuum consuet. vrb. 4. Missa 6.

3. *liberalis elemosynarum exactione, &c.* Sacerdotes licet de iusta stipendio pro Missis ad sui sustentationem pacisci, dummodò expresse declaret se non pro Missæ officio, sed pro necessaria sustentatione illud exigere, ne speciem quandam negotiationis, atque adeo scadalum imperiti exhibeant, tradunt Arazon. de inst. & iur. quest. 100. de simon. art. 2. Leil. de iustit. lib. 2. c. 3. d. 8. n. 4. 8. cum segg. Homobon. de Bonis de examine Eccl. p. 1. trall. 4. cap. 13. n. 116. in fine. Fagnon. de quinquag. Ecclesie precepta, p. 1. lib. 4. c. 8. n. 2. & 3. Ioan. de Lugo de Sacrament. 10. trall. de Penitentia Eucharij. Sacrament. disp. 1. 1. sect. 1. n. 1. cum segg. Suar. de Relig. 10. 1. lib. 4. de Simo. c. 2. n. 16. Sanch. in consensu. tom. 1. lib. 2. c. 3. d. 10. Hurtado de Sacram. 1. tom. 1. trall. de sacr. Missa disp. 4. disp. 1. 4. Barth. à S. Paulo in trall. de suffrag. lib. 1. g. 6. 4. Fraxinel. de obligation. Sacerd. sect. 3. p. 1. n. 1. 5. n. 4. vbi n. 5. cum Possenin. de officio Curati. c. 2. n. 20. subdit ab hoc pœt vera abstinentia esse, quia non potest esse sine luci auiditate, vel sine negotiatione, & scandalo.

4. Missæ tot absolute præscriptæ debent, quot ad rationem attribuitur elemosynæ præscriptæ fuerint, ita ut aliquo 10. ad quos pertinet, suæ obligationi non satisfaciunt: quinimo graues pœcent, & ad restitutionem ieneantur, S. Congr. Concil. in decreto de celebratione Missar. §. 1. sub dat. 22. Iuny 1625. post meum tractat. de officio, & potest. Episcop. pag. 7. secundum Londunen. impress.

5. Missam qui solum celebrandam cum certa elemosyna, non potest eandem Missam alteri celebrandam committere parte eisdem elemosynæ sibi retenta, ead. S. Congreg. d. loco. 1. 4.

6. Missas ab offerente præscriptas celebrare tenent Sacerdotes accipientes stipendium minus congruum, cum Ordinarius præscripserit elemosynam congruam iuxta qualitatem loci, personatum, & tempus, S. Congreg. Conc. in resolutionibus

dubiorum, quæ de anno 1626. mota fuerunt super decreto de celebr. Miss. d. 3. impressa post document. tract. de officio, & potest. Episcop. pag. 10. secundum Londunen. impress.

Missas, qui obligantur celebrare ratione beneficii, seu capellæ, legatij, aut salarij, si elemosynas pro aliis etiam Missis celebrandis susceperint, non possunt eandem Missam vnique obligationi satisfacere, eadem S. Congreg. vbi proxime d. 4. Et tenent Gouantand. vrbica Missal. 10. 1. p. 3. n. 12. n. 5. Antonin. Di. na moral. resol. tom. 1. trall. de celebrat. 4. Missar. §. 30. Ego ipse de officio, & potest. Parochi c. 12. n. 12. Quatuor contrarium sustinent Suarez de Sacrament. disp. 86. sect. 1. & 3. Vasq. disp. 1. 3. 4. 6. Lufi. Turtian. in select. disput. part. 2. disp. 31. d. 16. Alphons. de Leone in trall. de Subiaco p. 3. q. 20. n. 2. Fraxinel. de oblig. Sacerd. sect. 4. concl. 4. 4. 8. Barthol. à S. Paulo in trall. de Subiaco lib. 1. q. 81. Homobon. de Bonis de examine Eccl. p. 1. trall. 4. 1. 3. 4. 11. & in consil. casuum Consuet. vol. 2. p. 5. 7. §. 63. Ludouic. à Cruce in expost. Bula Cruciatæ disp. 3. dub. 19. n. 2. quos refert & sequitur Ioan. de Lugo d. trall. de Eucharij. disp. 21. sect. 1. n. 21. cum segg.

Missarum numerum qui celebrator teliqunt ut celebrarent pro eius animæ alique villa præscriptæque elemosynæ, runc ab Episcopo, non vêtò ab hæredibus est præstebenda elemosyna congrua, quæ respondet oneribus Missarum celebrandarum secundum morem ciuitatis, vel provincie, ead. S. Congreg. d. 5.

Ex elemosynis Missarum celebrandarum nullam rationem minimam portionem retinere possunt Ecclesie, vel loca pœa, sed illorū administratores ratione expensarum, quas subeunt in Missarum celebratione, nisi iūm Ecclesie, & loca ipsa alios non habent redditus, quos in vsum eorundem expensarum erogare licitè possint, & runc quam portionem retinebunt, nullatenus debet excedere valorem expensarum, quæ pro ipsomet tantum Missæ sacrificio necessarij sunt inbeunde, & nihilominus eo etiam casu erurandum esse vt ex pecunia quæ superset, expensis, ut supra, deductis absolute tot Missæ celebrentur, quot præscriptæ fuerint ab ecclesijs elemosynas, ead. S. Congreg. d. 7.

Pro celebratione Missæ quando offerunt elemosyna maior solita, debet absolute n. cui obla fuerit, eandem integram elemosynam tribuere Sacerdoti celebranti, nec vllam illius partem sibi retinere potest, ead. S. Congreg. d. 8. & ideo iam cessauit varæ scribentiuo sententia, vt attestatur Ioan. de Lugo d. disp. 21. sect. 1. n. 19.

Sacerdos

10. Sacerdos duplicem elemosinam recipiens non potest vnicuique Missam satisfacere duabus obligationibus, nisi in fundatione expresse cautum sit quod non reneatur Sacrificium applicare, *Sel. in festis eorum cap. 18. n. 1.* attestans sic fuisse resolutum in *Aretina 28. Aprilis 1639.* Unde nec iam hodie ex prædicta S. Congreg. declaratione licet Sacerdoti propter accipere pro vna Missa tot stipendis, quot sufficerent ad eius diuinam sustentationem, ex Ioan. de Lugo *disput. 2. sect. 3. n. 27. vbi n. 28.* subdit nec id licere vigore privilegiorum à summis Pontificibus Religiosis concessorum, cum à S. Congreg. iam reuocata sint, & Barthol. S. Faustino in *tract. de suffrag. lib. 1. q. 67.*

11. Parochi in illis debitis, quibus Missam tenentur celebrare, non possunt pro ea manuales elemosinas recipere, *Sel. d. c. 28. n. 4. vbi refert ita fuisse decretum sub die 1. Septembris 1629.*

12. Beneficij Rector per alium Missas celebrare valens non tenetur Sacerdoti celebranti dare stipendium ad rationem reddituum beneficii, sed satis est ut et tribuat elemosinam congruam secundum morem civitatis, vel provincie, nisi in fundatione ipsius beneficii aliud cautum fuerit, S. Congreg. Conc. *super decretis de celebrat. Missar. dub. 8. refert Ioan. de Lugo disput. 2. sect. 3. n. 30.*

13. Elemosinas Missarum celebrandarum non possunt administratores Ecclesiarum magnæ deuotionis, & concupis accipere, si insideri Missis non nisi post longum tempus satisfacere valeant, nisi de consensu eorum, qui elemosinas tribuunt, ead. S. Congreg. *dub. 34.*

14. *Ne cui vago, & ignoto Sacerdoti, &c.]* Episcopi in suis diocesis interdicere debent, ne cui vago & ignoto Sacerdoti Missas celebrare liceat Azor. *instit. moral. p. 1. lib. 12. c. 18. q. 9.* metipsum de officio, & potest. *Episcop. part. 2. alleg. 21. num. 1.* Hieron. Roder. *in compendii quest. regul. resol. 25. de celebrat. Missar. n. 17.* Alzed. *de præcept. Episcop. dignit. part. 1. c. 10. n. 30.* Sanchez. *in epistol. moral. lib. 7. c. 1. dub. 47. n. 1.* & latè *intra sess. 23. de reformation. c. 16.*

15. *Neve patiantur priuati in domibus, &c.]* Vide Henricq. *in summ. lib. 5. c. 6. Gutier. ad lib. 1. c. 30. n. 24. cum seq. latè Fr. Ioann. de la Cruz de statu Relig. lib. 2. c. 1. dub. Pet. de Ledesma in summa p. 2. de Sacrament. vbi de Eucharistia concil. 2. dub. 1. & 2. Azor. *instit. moral. part. 1. lib. 10. cap. 16. a princip. Pialecia in praxi Episcop. part. 2. c. 3. n. 2. ad fin. pag. 140.* Egid. de Coniack de Sacramentorum. 1. q. 83. n. 12. 3. cum segg. Bonac. de Sacrament. *disput. 4. q. vlt. puncto 1. n. 9. & 10.* Paul. Leymann. *in Turell. moral. lib. 5. tract. 5. c. 5. n. 4.* Fr. Lud. Miranda *in man. Prælat. tom. 1. q. 40. art. 9. concl. 3. & 4.* Ioan. Valer. de differ. inter utrumque forum, verb. *Missar. differ. 2. Aloyf. Riccio in decisoria Archiep. Neapol. p. 4. decis. 78.* Hurtado de Sacrament. tom. 2. *tract. de sacrific. Missa disput. 4. diff. 6.* Tambur. tom. 3. *de iure Abbatarum disput. 1. q. 15. n. 69.* Homobon. de bonis de examine Eccles. *tract. 4. q. 137.* vbi ex Nald. verb. *Missar. n. 31.* & ex commentar. suis de humana vice statu p. 1. c. 15. obligat. 4. subdit Episcopum non posse dare licentiam alicui ut domi locum honestum habeat, qui pet modum sacelli solum diuino cultui seculari, in quo celebratur.*

16. Vtrum privilegium Episcoporum quoddam Altari portatili celebrare possint, & sibi facere celebrari, de quo in *c. 1. de privileg. lib. 6.* sublatum sit per hoc decretum, doctus Nauar. *consil. 16. in antiq. alias 5. in nouo sub illo tit. de privileg.* Sed sublatum non esse resoluunt Azor. *d. c. 26. q. 4. Lud.*

Bela *respons. casuum conscient. p. 4. casu 33.* Vgolin. de officio Episcopi c. 2. §. 2. n. 4. Hurtado de Sacram. tom. 2. *tract. de sacrific. Missa disput. 4. diff. 6. vers. Episcopum tamen, in cap. vlt. Armenius. in addit. ad recip. legum Nauar. lib. 1. tit. 18. §. 7. de Episcopis n. 73.* Fagundes in quinque Eccles. præcepta præz. 2. lib. 3. c. 13. n. 19. Valq. *disput. 2. §. 3. n. 7.* Ioan. de Lugo de Sacrament. tom. 1. *tract. de Eucharistia disput. 20. sect. 2. n. 49.* Ego ipse de officio, & potest. *Episcopi p. 2. alleg. 23. n. 5.* Rano est, quis innotent Concilij esse tollere abusus, & in Episcopis non est abusus, cum fiat ex causa ut quotidie Missam audiant, d. c. fin. quam non audirent si illa privilegia Episcopi detogrentur, & maxime transiunt, & innotando, vel ex causa valetudinis, concedit Ioan. Valer. de differ. inter utrumque forum, verb. *Missar. differ. 2. vers. hac tamen regula, & saltem occasione pestis, & belli adiuuet Sel. d. cap. 18. numero 5.* vbi refert ita fuisse decretum in causa Lombardia 17. Augusti 1630.

Sed in facultate, quam Episcopus concedere poterat, ut in sua diocesi extra locum sacrum in Altari portatili quis celebraret, per cap. *Missarum de consecrat. disput. 2. ad reuocata per Concil. in presentie Reuocatum esse absolute tradunt Paul. Fosc. de iuris lib. 1. c. 21. n. 8.* Nauar. *in man. cap. 25. num. 81.* Gutier. *cap. 30. num. 25.* Azor. *d. cap. 26. quest. 8.* Ioan. Valer. *d. differ. 1. vers. secundo fallit.* Bela *d. casu 33. vers. aucto dico.* Cardos. *in praxi Indit. verb. Episcopum n. 9.* Fagundes *d. cap. 1. n. 6.* Hurtado *d. tract. de sacrific. Missa disput. 4. diff. 6. in prin.* Et sic ad Papam solum, & non ad Episcopum spectare post Concil. Trident. licentias huiusmodi concedere, refertur decretum Aloyf. Riccio. *in praxi eorum seri Eccles. decis. 538. n. etiam 2. adit. alias resol. 460. in fine n. 2. edit.* Ioan. Valer. *in praxi citatis.* Armenius *d. 17. de Episcop. n. 74.* vbi n. 7. & 71. addit pariter fuisse resolutum non posse Ordinatum restringere, aut aliquo modo impedire licentias à Sede Apostolice concessas celebrari faciendi in priuatis Oratorijs, vigore d. c. *Missarum*, sed debere earum formam obseruare, visitando tantum Oratorijs si decenti loco, ornatuque sint.

Ex ista autem causa posse Episcopum facultatem concedere celebrandi extra Ecclesiam, vel alium locum sacrum, non obstante hoc decreto, illud solum pro habito, & sine ulla causa fieri prohibente resoluunt Nauar. *consil. 16. in antiq. alijs consil. 3. in nouo, de privileg. Saye. in floribus decis. sub eod. tit. decis. 7.* Lod. Bela *d. casu 33. vers. iurisdic. dico.* Zetol. *in praxi Episcop. part. 1. verb. Missa, Pialecia in simili praxi part. 1. cap. 3. num. 8.* Villalob. *in summa part. 1. tract. 8. differ. 13. n. 2. ad fin.* Hieron. Roderic. *in compendii quest. regul. resol. 9. n. 3.* Bonac. de Sacrament. *disput. 4. quest. vlt. puncto 9. num. 10.* Rague. de Missa in Ecclesia *quest. 57. n. 2. vbi n. 2.* cum seg. ponit exemplum vigenis necessitatis, videlicet cum multitudo maxima populi adfuerit in campo, & vellet se tenerent audire Missam, nec aduenit locus capax, vel cum ad audiendum maxima populi frequentia conuiderit, seu tempore belli, aut pestis Ioan. Valer. *d. verb. Missa differ. 2. vers. vno tamen causa, & obsequio salus.* vbi exemplificat quantum sint supplicationes ad parua etiam toria, vel debent celebrari aliquæ Missæ nouæ, & quas maxima multitudo, quam Ecclesia, vel etiam minorum capere non potest conuenit, vel quando Ecclesiarum sunt combustæ, & exercitus exiit in campo, ego ipse *tit. de officio, & potest. Episcopi part. 2. alleg. 2. n. 8.*

Contra Azor. *d. part. 1. lib. 10. c. 26. q. 3.* Valer. Reginald.

Reginald. d. lib. 29. num. 176. Agid. de Coninch de Sacrament. q. 83. num. 225. Fr. Ludovic. Miranda in man. Prelat. tom. 1. q. 42. l. 1. §. in pre. existimantes nec iussu de iussu posse Episcopum dare facultatem celebrandi in capella domus priuata, & sub iussu, etiam adhibito vtroque Altari, sicuti scilicet, & potestati.

19. Vtrum autem licentia, seu privilegia concessa in exp. in his 30. de priuilegiis, & clericis summis Pontificibus Minoribus, & Predicatoribus celebrandi in Alii potestati sine alia Ordinationum licentia in locis, quos degunt, reuocata sint per hoc decretum; Reuocata esse tenent Nauas, d. c. 25. n. 32. in fine, Stephan. Durant. de tribus Ecclesiis. l. 2. c. 6. n. 3. vers. quædam decreta, & num. 3. Henriquez d. 175. §. in commentis litera F. Sbar. d. dist. 81. c. 1. §. vers. in quibus excepit. Fr. Ludovic. Miranda d. quæst. 4. art. 5. con. l. 4. Molse in summa Theol. moral. trall. 2. cap. 10. num. 39. Homobon de Bonis d. trall. 4. quæst. 137. Azor. d. 16. q. 7. Ludovic. Beia d. c. 33. vers. & quamvis, Agid. de Coninch d. quæst. 8. §. n. 26. Ioan. Valer. d. verb. Missa diff. 2. in princip. Rogu. d. quæst. 37. n. 1. Egundez in quinquaginta præceptis. l. 1. c. 3. cap. 13. n. 16. Lotter. de re benef. lib. 1. q. 30. n. 15. Ego ipse d. lib. alleg. 3. n. 4.

Contra Fr. Emman. in summa verb. Missa, n. 6. & quæst. Reginald. tom. 1. q. 42. art. 5. Villalob. in summa p. 1. trall. 8. diff. 23. num. 6. 5. 4. ambien. iacen. non. Per. de Lesima, & Ioan. a Cruce, quos refert, & sequitur Porcel. in dubiis Regularibus verb. Altare, n. 1. Hieton. Roderic. d. resol. 9. num. 4. Ioan. de Lugo d. trall. de Euchar. diff. 20. l. 2. n. 1. 5. existimantes posse hodie Regulares vbi dictis priuilegiis, tacentibus, & non contradicentibus Episcopis,

20. Neque omnino extra Ecclesiam. N. Vide S. Thom. 3. p. q. 85. art. 3. ad 1. Guillelm. Durand. in rationali diuinar. Offici. lib. 4. cap. 1. num. 41. Petri. de Lesima in summa p. 1. de Sacrament. vbi de Eucharistia, c. 2. Soar. d. dist. 81. l. 1. §. 5. Ioan. de la Cruz d. lib. 2. c. 1. d. 7. Azor. d. 16. q. 1. Cened. prælat. & canonic. quæst. 4. n. 1. 5. Filluc. in quæst. moralibus tom. 1. trall. 5. n. 1. 5. Ioan. Valer. d. diff. 2. in princip. vers. Agid. Fr. Ludovic. Miranda d. q. 41. art. 9. Pont. c. 1. Reginald. q. 57. in princip. Fernandez in examine Theologia moralis p. 1. c. 5. §. 1. b. Raguc. de Missa in Ecclesia q. 578. Homobon de Bonis de censuris Eccles. trall. 4. q. 158. Egundez in quinquaginta Ecclesiæ præceptis. l. 1. c. 3. n. 2. citatos per me d. p. 1. d. 23. num. 1. vbi n. 2. cum pluribus resoluo mortale esse peccatum extra casum necessitatis in loco non sacro celebrare, licet non detur scandalum, non iussu Ioan. de Lugo de Sacrament. tom. 1. trall. de Euchar. diff. 20. l. 2. n. 28. vbi inter casus necessitatis, quos excipit. enumerat, si diu aliqui peregrinantur, qui Missa carere coguntur, quando Ecclesiæ sunt diuine, quando multi conueniunt ad sollemnitatem, & non caput eos Ecclesiæ, item iocastria pro multis, in hietore pro nauis intra tritremis existentibus, vel multitudine etiam nauigantium in aliis nauibus, vt festo die Missam audiant, de quo etiam Hurtado d. trall. de sacr. Missa diff. 4. dist. 6. vers. obseruandum est secundo.

21. Quædã Oratoria, &c.] Oratoria in particulari dumtaxat domibus existentia comprehendit sub hoc decreto, resoluit Sel. in festis canon. c. 18. n. 23. assertens sic fuisse resolutum in Furentina 1. Septembris 1615. & in Colimbrian. 1. Iulij 1616. Vide Carol. Nauas in comment. ad. Missam 14. de consec. diff. 1. citatus à Ioan. de Lugo d. diff. 20.

Self. 2. n. 5. aduertit palarium Episcopi non existimari domum priuam, atque ideo non esse ablatam Episcopis facultatem habendi Oratorium ad digna deputatum, in quo celebrare possint, sicut antea in suis domibus.

Ecclesiæ, vel Capellæ publicæ non comprehenduntur hoc decreto, dummodo eadem sanus in via publica exeat, & ad illam omnibus publicis pariter accessus, nec senectus in illa sint, per quos in eam prospectus haberi valeat, habeatque ocellaria requisita, nec iuribus parochialibus preiudicetur, ita Sel. d. c. 18. n. 26. artellus ita fuisse decisum in dist. Florentina, & Colimbrian.

22. Ab Ecclesiis verò missæ cas. &c.] Vide Caiet. l. 2. q. 1. art. 1. vers. in fine, Hurt. in man. c. 12. num. 87. Valer. c. 1. dist. 5. §. 9. fundis vniuers. Soar. tom. 2. de relig. lib. 2. de orat. l. 1. n. 6. & 17. Sench. in præceptis Decalogi tom. 1. lib. 2. c. 27. Bonac. de bonis canon. diff. 2. q. 1. puncto 5. n. 1. metipsum in collecta ad cap. plenius num. 15. de celebr. Missar. Ioan. Sanc. ap. sel. d. diff. 47. n. 32.

Musica instrumenta in Ecclesiis licita esse si decentes adhibeantur, docet Caietan. in summa verb. organum vbi, Soar. d. lib. 4. c. 8. n. 5. cum seq. Carol. Micig. de horis canon. cap. 6. n. 9. Molse in summa Theol. moralis trall. 5. c. 2. n. 6. 5. Episcopus in quæst. moral. trall. 3. c. 2. ad fin. n. 120. Peregrin. in consil. cleric. Regul. p. 1. c. 15. 10. Ego ipse in collecta d. c. 1. dist. 10. n. 16. & in trall. de Pænelo p. 1. c. 15. n. 23. cum seqq.

23. Ne Sacerdotum alius, quam debitis horis celebrant.] Tempus, seu horam celebrande Missæ regulariter incipere ab aurore, quando aut incipit illustrari, seu illuminari per primum Solis irradiationem, vel paulo ante per dimidium horam vique ad meridiem, etiam uos Nauas in man. c. 25. n. 5. & de erat. m. scil. 75. Henric. in summa lib. 9. c. 2. q. 6. Soar. d. dist. 13. q. 2. art. 1. Vitor. in summa vbi de Eucharistia, n. 97. Stephan. Durant. de tribus Ecclesiis lib. 2. c. 2. Soar. tom. 3. dist. 80. l. 4. Fr. Emman. in explicat. Bona Cruciat. §. 15. ad fin. Nald. verb. Missa num. 21. Bertholab. Angelo de Missa dist. 5. §. 6. 47. Azor. in summa moral. p. 1. lib. 10. cap. 25. Valq. in §. p. tom. 3. dist. 23. n. 26. cum seqq. Pænel. d. c. 1. n. 23. vers. in fine, Pont. c. 1. Reginald. d. q. 57. in princip. Fernandez in examine Theologia moralis p. 1. c. 5. §. 1. b. Raguc. de Missa in Ecclesia q. 578. Homobon de Bonis de censuris Eccles. trall. 4. q. 158. Egundez in quinquaginta Ecclesiæ præceptis. l. 1. c. 3. n. 2. citatos per me d. p. 1. d. 23. num. 1. vbi n. 2. cum pluribus resoluo mortale esse peccatum extra casum necessitatis in loco non sacro celebrare, licet non detur scandalum, non iussu Ioan. de Lugo de Sacrament. tom. 1. trall. de Euchar. diff. 20. l. 2. n. 28. vbi inter casus necessitatis, quos excipit. enumerat, si diu aliqui peregrinantur, qui Missa carere coguntur, quando Ecclesiæ sunt diuine, quando multi conueniunt ad sollemnitatem, & non caput eos Ecclesiæ, item iocastria pro multis, in hietore pro nauis intra tritremis existentibus, vel multitudine etiam nauigantium in aliis nauibus, vt festo die Missam audiant, de quo etiam Hurtado d. trall. de sacr. Missa diff. 4. dist. 6. vers. obseruandum est secundo.

24. Missam in propria Ecclesia celebrare debet Parochum, & non in alia, quacunque consuetudine in contrarium non obstante, tenet Sel. d. cap. 18. num. 20. assertens ita fuisse decisum in Lucana 15. Septembris, & 17. Novembris 1629.

25. Missæ duos festis diebus posse parochum ex concessione Episcopi ad defectum Sacerdotum celebrare, tradidit idem Sel. eodem loco, vbi attestatur ita fuisse resolutum sub die 17. Augusti 1616.

18. Missas celebrare nequaquam prohibetur Regularibus in suis Ecclesiis ante celebrationem Missae in Ecclesia parochiali, idem Sel. ubi supra, qui refert ista decisum in *nullius provinciae Revenante*. 15. Septembris 1629.

19. Episcopus non potest concedere licentiam ut quis celebrare possit Missam cum Baretino in capite, sed tantum ad summum Pontificem spectat dare huiusmodi licentiam, ita Sel. d. cap. 18. num. 27. refertens sic telorum sub die 16. February 1619. & ego ipso de officio, & potest. parochi c. 11. num. 36.

30. Quarundam vero Missarum, & candelarum, &c. Vide Zecol. in praxi Episcop. p. 1. verb. Missa, Gabo Vafque 3. part. tom. 2. diffin. 23. m. 26. Villalob. in summ. part. 1. strall. 8. diffin. 31. m. 6. Portel. in dubis Regular. verb. Missa num. 9. Lacana in summa quæst. Regular. c. 21. n. 23. Sanchez in precepta Decalogi tom. 1. lib. 2. cap. 46. num. 40. vbi num. 41. agit de Trinitatis sancti Antioris, de quibus etiam Petr. Cruvelo in tract. de superstit. part. 3. c. 11. Martin. Delit. diffin. magic. part. 2. quæst. 4. sect. 7. Torrellanca d. Alagia lib. 2. quæst. 28. num. 11. Et de Trinitatis S. Gregorijs vide Homobon. de Bonis de examine Ecclesiæ part. 1. strall. 4. cap. 13. quæst. 1. 2. Torrellanca d. quæst. 28. num. 11. Hieron. Roderic. in compendio quæst. Regular. refel. 25. num. 8. merisplum de officio, & potest. Parochi c. 11. num. 29. vbi refert quomodo diei debeant triginta Missæ S. Gregorij.

31. A Massam frequenter, &c. Vide Ferdin. Pæz Lusit. in recept. cap. Missa de confect. dist. 1. n. 13. Gurier. Canon. lib. 1. c. 98. n. 7. Suarez tom. 5. diffin. 87. sect. 1. in dubio, circa secundum Missa divisionem. Cened. ad Decretal. collat. 104. Fr. Emman. in summ. tom. 1. cap. 249. n. 23. & quæst. Regular. tom. 1. quæst. 44. art. 7. Henric. in summ. lib. 9. cap. 23. §. 9. Azot. in sum. part. 1. lib. 7. c. 6. quæst. 4. novissimè Trullenb. in Decalog. lib. 3. c. 1. dubio. per tot. Valer. Reginald. in praxi fori pæni lib. 1. c. quæst. 3. num. 22. Agid. de Coninck de Sacramentis, tom. 1. qu. 85. num. 312. Aloys. Ricc. in decis. curia Archiepiscop. Neapol. part. 1. decis. 152. latè Fagundes in quinque Ecclesiæ precepta, part. 1. lib. 2. c. 1. n. 8. cum segg. Zecol. in praxi Episcop. part. 2. verb. Parochia, & part. 1. verb. Missa §. 6. vbi attestant decisum non posse Episcopum cogere populum multis & pænis, etiam in casu notabilis negligentiae, aut contumaciae ut ad audiendum Missam in parochia sua, de quo Beir. Lucens. in praxi crimin. Regular. tit. 4. c. 34. num. 9. vers. Populum, & Hieron. Roderic. in compendio quæst. Regular. refel. 25. num. 9. Suarez de Relig. tom. 2. lib. 2. de dubio festi cap. 16. n. 10. vbi ostendit hæc verba non esse necessitatis, sed congruitatis, Ioan. de Lugo d. diffin. 21. num. 1. Fagundes d. c. 3. num. 13. refert d. part. 2. alleg. 24. num. 17. vbi num. 18. ad doctum Missæ audiendæ præceptum adimpleri quocunque in loco audiat, sive in propria parochia, sive in qualibet alia Ecclesia, aut loco vbi celebratur, posse tamen fieri aliunde, ut aliquis præter non audiendo Missam in propria parochia, videlicet sinolat eam audire ex contempto, aut quando Parochius declarat ea, quæ parochiani scire tenentur, factus de his omnibus in meo tract. de officio, & potest. Parochi c. 11. ex num. 14. cum segg. & novissimè Theophi. Parocler. p. 1. art. 13. Mich. Lochmaier in sua Parochiali Curatorem c. 5. Vide non poterit Parochus compellere Parochianos in suis Ecclesiis Missas audire, Portel. in addit. ad dubia Regular. verb. Missa m. 1. & 2. Hieron. Roderic. in compendio quæst. Regular. refel. 10. n. 6. Nec potest Episcopus constitutio-

nem facere, quæ præcipiat suis subditis ut non audiant Missam nisi in propriis Parochiis. Gurier. canon. lib. 1. c. 30. n. 14. fine. Azot. p. 1. lib. 1. c. 6. §. 6.

32. Hæc igitur summa, &c. Exempti subiciuntur Ordinariis quoad hoc quod non possunt celebrare in Oratorio, nisi ab Episcopo delegatio, & debitis huius, & contra facientes oppositum potest Ordinarius procedere per censuras, & alias pænas, & similiter si in Missa aliquis excommunicatus, suspensus, vel alius, quæ Episcopo indecentia sacrificio videantur. Ita Sanchez in casu. moral. lib. 6. c. 9. dubio. n. 7. Possit Episcopus Regulares cogere ut in offertorio Missarum conventualijs, quæ Dominici diebus in monasterijs celebrantur, declarant fidelibus, quæ testaturitates celebrantur in illa hebdomada occurrant, ne ignorantia horum festorum, & ieiuniorum præcipue Ecclesiasticis fidelibus transgrediantur fecerit Portel. in dubijs refel. verb. Episcopus n. 7. Hieron. Roderic. in summ. quæst. Regular. refel. 25. sub n. 5. Fr. Emman. quæ regul. tom. 1. q. 4. art. 7. vbi refert se ita vidisse observari à quibusdam Fratibus Ordinis Mendicantis in diocesi Ellborensi Regni Portugaliz, refert Ego ipse d. alleg. 24. m. 1. & de officio, & potest. Parochi c. 11. n. 26.

Vnde festos dies & ieiunia in suis Ecclesiis annunciare nullatenus prohiberi Regularibus dicit Laurent. de Peirinis in consuet. sui Ordinis Monachorum tom. 2. consil. 7. Pij V. n. 19. vers. ad primum, pag. 193. refertens ita fuisse decisum sub die 1. Iulij 1610. Lacana in summ. quæst. Regular. c. 1. q. 1. vers. ad primum, Ego ipse d. c. 16. n. 10. fine.

Regularibus non esse prohibitorum inter Missarum solemnias vertere se ad populum, & generalem Confessionem pro eo facere, atque etiam in medio Altaris sistendo elemosynas, & oblationes ab offerentibus recipere, non auctor eis licere ab Altari discedere, & per Ecclesiam circumire, refert Alban. in compendio, refelut. lib. 1. c. 13. num. 3. vbi refert sic fuisse decisum in *nullius provinciae Revenante*. 19. Septembris 1629. & refert Lacana in summ. quæst. Regular. c. 9. num. 45. & c. 13. num. 41. apud ad 2. quod facta Congregat. Concilij in una Bononiensi. 1. Iulij 1620. censuit posse Regulares inter Missarum solemnias recipere ea, quæ tibi offeruntur, dummodo à petambulationibus, per Ecclesiam, ac simulibus elemosynarum extorsionibus se ablineant.

Regularibus nequaquam prohibitorum esse Missas celebrare, & campanas pulsare in suis Ecclesiis ante celebrationem Missæ, & pulsationem campanæ in Ecclesia parochiali, ideoque Ordinatum minime hoc illis prohibere posse, sed tantum monere populum ut accedat ad Ecclesiam parochialem ad S. Concilij Tridentini præscriptum, tenet Ald. d. c. 13. n. 4. attestans ita fuisse decisum in d. *nullius provinciae Revenante*.

Regularibus Missæ sacrificium in Ecclesia seculari de consensu Reitoris eiusdem Ecclesiæ celebrare licere tradit Sel. in flect. Canon. cap. 15. n. 8. attestatur sic decidisse S. Cong. Episcop. & Regular. sub die 10. Ianuarij 1611. cuius decisionis memini in tract. de Parochia Trid. n. 17. Non licere tamen Regularibus in suis Ecclesiis ad celebrandum admittere Presbyteros seculares contra prohibitionem Episcopi, sensui sacra Congreg. Concilij in una Bononiensi. 1. Ianuarij 1620. quam refert Lacana in summ. quæst. Regular. c. 11. n. 41. vers. ad 1.

Regularibus non posse in Sabbato sancto benedicere domos, cum non possint hoc munus extra Capitulum suum exercere, concludit Sel. d. c. 13. n. 10. attestans ita fuisse telolut sub die 23. Nouemb. 1619.

## DE REFORMATIONE.

*Omnes Clerici sint à negotiis secularibus alieni, honestè, gravitèrque se gerant, ac sanctè vivant; cum ceteris in eos suos oculos coniciant, ex iisque sumant, quod imitentur.*

## CAPVT I.

1. *Dollares referuntur de vita, & honestate cleric.*  
*agentes.*
2. *Luxus in habitu, seu vestitu.*
3. *Comestiones.*

4. *Chorea.*  
5. *Clarum ad alcam, & taxillos Indica non licet.*  
6. *Subditus non potest à correctione, quam Superior contra illum facit, abesse.*

**N**on est, quod alios magis ad pietatem, & Dei cultum assidue instruat, quam eorum vita, & exemplum, qui se diuino ministerio dedicant: cum enim à rebus sæculi in altiore sublimi locum conspiciantur, in eos tanquam à speculum reliqui oculos coniciunt, ex illisque sumunt quod imitentur. Quapropter sic decet omnino Clericos, in sortem Domini vacatos, vitam, moribusque suis omnibus componere, <sup>a</sup> vt habitu, gestu, incessu, sermone, aliisque omnibus rebus nil nisi graue, moderatum, ac religione plenum præ se ferant: leuia etiam delicta, quæ in ipsis maxima essent, effugiant, vt eorum actiones cunctis afferant venerationem. Cum igitur, quo maxime in Ecclesia Dei & vilitate, ac ornamento hæc sunt, ita etiam diligentius sunt obseruanda, & statuti sancta Synodus, vt quæ alias à summis Pontificibus, & sacris Concilijs de clericorum vita honestate, cultu, doctrinæque retinenda ac simul <sup>a</sup> de luxu, <sup>b</sup> comestationibus, <sup>c</sup> choreis, <sup>d</sup> aleis, lusuibus ac quibuscumque criminibus, <sup>e</sup> nec non secularibus negotijs fuerunt copiose ac salubriter sapientia fuerunt, eadem in posterum iidem præcænis, vel maioribus arbitrio Ordinarij imponendis, obseruentur, <sup>f</sup> nec appellatis executionem hanc, quæ ad morum correctionem pertinet, suspendat. Si quæ verò ex his in consuetudinibus absque competere, ea quam primum in vsum reuocari, & ab omnibus accuratè custodiri, studeant, non obstantibus consuetudinibus quibuscumque, ne subditorum neglectæ emendationis ipsi condignas, Deo vindicæ, pœnas persoluant.

4. Math. 5.  
 Tit. 2. qua-  
 lites a. de ac-  
 tibus. cap. cle-  
 ricos. 11.  
 diff.  
 5. Sess. 14. in  
 promissio.  
 6. De vita &  
 honest. cler.  
 extra in 6.  
 de cap. non  
 opposita. in  
 a. de conse-  
 crat. diff. 7.  
 7. canonum  
 4. q. 3. Co-  
 di. Carth. 3.  
 8. & Cong.  
 Carthag. 3.  
 9. 17. Cong.  
 Chalcedon.  
 10. Conc.  
 Arelat. 2. c.  
 11. cum sim.  
 12. infra sess.  
 13. de refor-  
 nat. c. 11.

- Vide Gisbert. Schemic. de eccles. vita, & moribz. Camill. Botrell. in sum. amonum dec. tom. 1.  
tit. 1. Campan. in diuersis sacris canonibz. d. Bellet.  
dispositio. clerice. p. 1. tit. de discipl. cler. meritum im  
collectu ad c. 2. & per totum de vita, & honest. cleric. &  
de officio & potest. Paracchi cap. 6. & de iure ecclie.  
lib. 1. c. 40. & de modestia in habitu, gestu, uocibus,  
& sermone notissimè Steph. V. Veymas ad constitu  
tiones 24. ex antiqua iure desumptis, & per Concil.  
Triidentinum. consil. 8. n. 1. v. quapropter.
- [De luxu.] De hoc in habitu, seu vestitu, aut ve  
stium colore, vel nimio etiam, seu capillorum  
cultu, aut affectata compositione, dixi latè d. tract.  
de iure ecclie. lib. 2. c. 40. ex n. 17. cum nulli in seqq.
- [De Comestationibus.] De comestationibus, & in  
honeſtis conuijs à clericis fociendis, egi codit.  
de iure ecclie. lib. 1. c. 40. ex n. 51.
- [De Choro.] Non licere clericis interesse cha  
reitis, & litationibus, ne propter motus obscenos  
occulentur contaminantur, probante. Presbyteri  
9. dist. 1. §. 7. tit. 5. p. 1. vbi Greg. Lepin glieff. c. 1.  
§. 11. d. part. 1. vbi glieff. 7. Golin. de officiis Episc.  
c. 1. §. 30. n. 1. Ego ipse da rait. de iure ecclie. lib.  
1. c. 40. n. 61.
- [De Alea.] Non licere clericis ad aleas, & taxillos  
ludere, probante. penult. de vita, & honest. cleric. cap.  
inter dilectos de excess. Pral. §. 7. tit. 5. p. 5. Et  
Emmano. q. regat. tom. 2. quæst. 37. art. 1. Paul. Co  
mittet. respons. moral. lib. 1. q. 90. Camill. Botrell. d.  
rit. 21. n. 35. Adiecte de religioſa discipl. tracta da  
lib. 2. c. 16. §. 17. Molin. de iust. tract. 2. disp. 51.  
vers. quodam vers. Carol. de Grass. de effectib. clerical.  
officiis 22. Part. in praxi crimin. p. 3. q. 109. n. 92.

enum sequ. Squillante de obligat. cleric. p. 1. num. 45.  
Bellet. d. quibus cleric. p. 1. n. de disciplina cleric. §. 2.  
2. Illuſtr. D. Roderic. à Cunha in c. cum. ad c. 1.  
n. 1. cum ſeq. §. 5. diſt. V. polin. d. cap. 13. §. 2. num. 2.  
vbi ſuſcit hoc procedere in omnibus clericis, qui  
Ordine ſacri initiati ſunt, vel in minoribus conſtitu-  
ti, ſi beneficium habeant eccleſiaſticum, & n. 3.  
quod nec per alium ludere poſſunt, & in fine re-  
ſtringit, vbi animi gratia ſecreto, & modice lude-  
rent abſque ſcandalis, & §. 3. num. 1. reſoluit pec-  
care mortalter clericos predictos, qui aleis, &  
mailis ludunt referre Ego ipſe d. traſſ. de iure ec-  
cleſ. lib. 1. c. 40. n. 26. cum ſeq.

[ Necum ſecularibus negotiis fugiendum. ] De his  
omnibus habet egi d. traſſ. de iure eccleſiaſtico lib. 1.  
c. 40. n. 83. vbiq. ad n. 132.

[ Nec appellatio extenſionem, &c. ] Vilam appella-  
tionem impedire non poſſe iſtaram pernam ex-  
tensionem, cum ea ſuſpendere non poſſit illa, quæ  
ad maiorem correctionem pertinent, dicit Stephan.  
VVeyms d. loc. n. 2. in fine. nam in cauſis viſitationis,  
& correctionis appellatio poſt diffinitiuum  
non ſuſpendit executionem, Narbonaſ. 59. gloſſ. 1.  
n. 1. §. 1. alib. 2. Recip. vide ſup. gloſſ. 13. de reſſorm.  
c. 3. a. n. 5. Subditum non poſſe à correctione, quam  
Superior contra illum facit, appellare, penbat. c. ad  
noſtram 2. de appell. Innoc. in c. vbi. vbi Bald. n. 2.  
Abb. n. 7. & Alex. de Neuo n. 13. & 14. Reböff.  
tom. 3. ad leges Gallie, iii. de appellat. art. 7. gloſſ. 2.  
n. 2. a. vnde com. Pet. Gregor. in traſſ. de appellat.  
lib. 2. c. 10. n. 7. 10. in Gallia, Sigifm. Secuc. ead. traſſ.  
lib. 7. ſumit. 26. n. 9. Ego ipſe in votis decernendis can-  
onice. lib. 1. ſumit. 4. n. 73.

D

Qualitas

*Qualitates assumendorum ad Ecclesias Cathedrales, qui vita bona, & Ordine sacro predicti esse debent, ac tales, qui ceteros docere valeant, que probari debent testimonijs, &c.*

## CAPVT II.

1. Doctores de materijs cap. agentes.

2. Promouendus ad Episcopatum debet esse constitutus in sacro Ordine amen saltem sex mensium spatia.

3. Episcopalis Ordinis collatio valida est etiam si Sacerdotum non precesserit.

4. In Episcopum promouendus debet esse Doctus, aut Licentiatu in S. Theologia, vel iure Canonico.

aut saltem publico alicuius Academie testimonio idoneus aliter docendus reperitur.

5. Gregorius XIV.

6. Clemens VIII.

7. Inquisitio processus Regularium quomodo faciendam ad Ecclesias Cathedrales promouendi fuerint.

8. Religiosus potest in Episcopum eligi

**Q**icumque posthac ad Ecclesias Cathedrales erit assumendus, is non solum natalibus, ætate, moribus, & vita, ac alijs, quæ à sacris Canonibus requiruntur, plenè sit præditus, & verum etiam in sacro Ordine antea, saltem sex mensium spatio, constitutus quarum rerum instructio, si ejus notitia nulli aut tectis in Curia fuerit, à Sedis Apostolicæ Legatis, seu Nuntijs prouinciarum aut eius Ordinario, eoque deficiente, à vicinioribus Ordinarijs sumatur. *β* Scientia verò præter hæc huiusmodi polleat, vt muneris sibi iniungendi necessitati possit satisfacere. Ideoque antea in Vniuersitate Studiorum Magister, siue Doctor, aut Licentiatu in sacra Theologia, vel iure Canonico merito sit promotus, aut publico alicuius Academiæ testimonio idoneus ad alios docendos ostendatur. *γ* Quod si regularis fuerit, à Superioribus suæ religionis similem fidem habeat. Prædicti autem omnes, vnde instructio, seu testificatio erit sumenda, hæc fideliter & gratis referre teneantur: alioquin eorum conscientias grauitèr oneratas esse scient: ac Deum, & superiores suos habebunt vitores.

1. Vide Salz. ad Bernard. c. 25. dist. A. vers. & non solum, Flamin. Patil. de resignat. benefic. lib. 2. c. 5. num. 3. Campan. in diuersis canon. rub. 7. c. 6. a. num. 37. Etan. Leo in tribus fori eccles. p. 1. c. 3. Vult. in epist. de benefic. c. 2. §. 3. dub. 9. n. 28. metipsum de officio & potest. Episc. p. 1. tit. 1. c. 5. à n. 4. & p. alleg. 1. & Consil. Gregorij XIV. Incip. Onus Apostolica, sub dat. Remæ die 1. May 1590. quàm tectet Quarant. in summa Bulary, verb. electi. pag. 109. Processum Inquisitionis faciendæ super qualitatibus ordinandorum ad Cathedrales de mandato S. D. N. Urbani VIII. consecutum postq. d. c. 5. post n. 4. secundum Lugdunens. impell.

2. a. Verum etiam in sacro Ordine antea, &c.] Oportet promouendum ad Episcopatum in sacro Ordine antea saltem sex mensium spatio constitutum fuisse per hoc decretum, tradunt Vgolin. de officio Episcopi cap. 1. §. 2. num. 1. Franc. Leg. de c. 3. num. 9. Campan. ad rub. 7. c. 6. num. 34. Didac. de Artojo de Sacram. de Episc. p. 6. Mauri. de Alzedo de precellencia Episc. dignit. p. 2. n. 3. n. 28. & c. 4. n. 3. Sed per dictam constitut. Gregorij XIV. quæ vitius plurari numero oportet omnibus sacris initiatum fuisse ante sex menses, aduertit Camp. in d. suo diuersis canon. rub. 7. c. 7. n. 8. quem refert d. alleg. 1. n. 37.

3. Si Sacerdotium non præcesserit, validam tamen esse Ordinis Episcopalis collationem, ætatem præpositario in collatione Ordinum non vitiat, licet executionem impedit, tenet gloss. & Doctores in c. sollicitudo 2. dist. Remdina in promptuario recepti. sentent. tom. 2. tit. 38. n. 6. Fornas. de sacram. Ordini. c. 6. n. 5. Campan. in d. diuersis canon. rub. 10. c. 1. vnc. n. 3. Coa. lib. 1. var. 10. n. 16. Mauri. de Alzedo d. p. 1. c. 4. n. 4. Egoipse de Episc. p. 2. alleg. 2. n. 38.

Contra gloss. fin. in e. p. vnc. de clericis per saltum prom. Syluest. in summa. verb. Ordo 2. num. 1. Borgal.

de irregul. part. 5. sub rub. de clericis per saltum prom. n. 3. Shu in apboris. verb. Ordo. num. 25. Maiol. de irregul. lib. 4. c. 12. num. 3. Hont. quæ in summa. lib. 10. 2. §. 1. Salzed. ad Bernardi in prall. cap. 2. l. 1. A. vers. inter prom. Azor. in summa. part. 2. lib. 3. c. 30. quest. 9. Illustri. D. Roderic. à Cunha in comment. ad d. c. sollicitudo num. 16. Bonac. de censur. extra Bull. dist. 3. q. 1. puncto 2. 4. existimantes Episcopalem Ordinem non suscipere, qui Sacerdoti catet.

*β* Scientia verò, &c.] Vide Pett. Alphons. de Vasconcellos in harmonia rubricarum canon. sub tit. de ante, & qual. n. 4. titenti sum. lib. 10. c. 16. §. 2. dist. R. c. 33. §. 2. & lib. 14. c. 9. §. 2. vers. gradus. Menoch. de arbitrio. c. 25. n. 35. Cened. ad Decretum, col. 5. n. 4. ad fin. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 4. num. 67. Azor. in summa. moral. p. 2. lib. 3. cap. 28. q. 9. & lib. 6. c. 6. quest. 1. Less. de iust. lib. 2. cap. 3. ad h. 24. Vale. Reginald. in praxi fori p. me. lib. 30. tit. 3. n. 171. Campan. in diuersis canon. rub. 3. c. 4. num. cum seq. Bellet. de iust. clerici. part. 1. tit. de discip. clerici. §. 2. a. n. 3. Homobon. de Bonis de excommunicatione eccles. p. 1. tit. 1. c. 2. q. 3. metipsum d. alleg. 2. n. 24. & in collect. ad eam in collect. n. 10. de elect.

Addit præterea præfata Constitutio Gregorij XIV. huiusmodi Conciliari dispositioni, vt peculiari scientia doctrinam promouendi ad Episcopatum diligenter adhibeatur, ita quod præiudicium Doctoratus aut Licentiatu nemini suffragetur, sed de eorum etiam doctrina diligens fiat inquisitio, nisi ex aliqua publica fundatione illud notorium esset.

Sed postmodum Clemens VIII. peculiariter sub decreto statuit quòd ad Episcopatum Italiane assumendi in Vebe coram ipso, & S. Congregatione Cardinalium, alicuiusque grauium, & peritorum Prelatorum, ac vtroumq. Gallia verò, & Hispania coram S. R. E. Cardinalibus Legatis ibi existentibus, & Legatis deficientibus coram Sedis Apost. Nuncijs.



Nunciis, Patriarchis, Primaribus, Archiepiscopis, & Episcopis de speciali Papæ mandato assistentibus aliis Prelatis, & Iurisperitis, ut huiusmodi negotij græntas requirit, se examini subijcunt, quos approbat, & non aliquid ad Ecclesiarum regimina admittunt, refero Ego ipse d. allegations 1. num. 25. & in collect. ad d. cap. cum in cunctis, n. 20. me citato Lator. variat. in d. 1. tit. 4. c. 16. num. 19.

7. *Quod si Regularis fuerit, &c.* Quomodo aotem facienda sit inquisitio procellus Regularium cum ad Ecclesias Cathedralis promovendi fuerint? dicitur in d. Constit. Gregor. XIV. in vers. quod autem, & in formula procellus formandi tota men-

tem S. D. N. Urbani VIII. relati per me d. p. 1. tit. 1. c. 5. post n. 4. sub rubr. *Quid servandum si promoven-*  
*dus sit Regularis.*

Posse enim Religiosum in Episcopum eligi probat e. penult. in fine, de vita, & honest. cleric. nullum Religiosum, de elect. lib. 6. dum tamen suus Superior consentiat ei acceptam electionem de se factam, aliter Moosachos non potest consecrari, glossan d. cum nullus, & in c. si Religiosus, & in c. quem sit, ad. tit. de elect. in 6. illustrat. D. Rodet. à Cunha in comment. ad e. d. n. 2. dist. 61.

De natalibus, etate, & moribus, qui requirentur in promovendis ad Ecclesias cathedrales, dictum est sup. sess. 7. de reformat. c. 1.

8.

*Distributiones quotidiane creande ex tertia parte quorumcumque fructuum, quorumcumque beneficiorum: portiones absentium cedunt piis locis arbitrio Episcopi, nisi actu minisrent in Ecclesia curata extra civitatem, &c.*

## CAPUT III.

1. Doctores de materia cap. agentis.
2. Detrahitur tertia pars fructuum conserende in distributiones quomodo faciende.
3. Non admittit distributiones creatas in anniservariis.
4. Dignitatem obtinent in Cathedrali, vel Collegiata, licet vocem in Capitulo non habeat, nec

cum ceteris distributionum participet, detractioni tertia pars fructuum est obnoxia.

5. Loquitur de distributionibus extraordinariis, & impropiis.
6. Non comprehendit Canonici habentes Ecclesias Parochiales, non tamen Canoniciibus annexas.

Episcopi <sup>a</sup>, etiam tanquam delegari Apostoli, <sup>a</sup> ex fructibus, & proventibus quibus <sup>a</sup> sess. 11. cumque <sup>b</sup> omnium dignitatum, personatum, & officiorum, in Ecclesiis Cathedralibus, vel Collegiatis existentium, <sup>b</sup> tertiam partem in distributiones, eorum arbitrio assignanda, dividere possint, ut scilicet, qui eas obtinent si personaliter competens ibi settlementum iuxta formam, ab eisdem Episcopis præstebendam, quolibet die statuto non impleverint, illius diei distributionem amittant, nec eius quoquo modo dominium acquirant, <sup>c</sup> sed fabrica Ecclesia, quatenus indigeat, aut alteri pro loco arbitrio Ordinarij applicetur. Crescente vero contumacia, contra eos iuxta factorum Canonum constitutiones procedant. Quod si alicui ex prædictis dignitatibus in Ecclesiis Cathedralibus, vel Collegiatis de iure, seu consuetudine, iurisdictioni, administratio, vel officium non competat, sed extra civitatem in diocesi <sup>d</sup> cura animarum imminuat, cui is, qui dignitatem obtinet, incumbere voluerit, tunc pro tempore, quo in curata Ecclesia resederit, ac ministraverit, tanquam præfens sit, ac divinis intersit, in Ecclesiis Cathedralibus, ac Collegiatis <sup>e</sup> habeatur. Hæc in us tantum Ecclesiis constituta intelligantur, in quibus nulla est consuetudo vel statutum, ut dictæ dignitates non ferventes aliquid amittant, quod ad tertiam partem dictorum fructuum, & proventuum ascendant: non obstantibus consuetudinibus, etiam immemorabilibus, exemptionibus, & constitutionibus, etiam iuramento, & quavis auctoritate firmatis.

Vide Couat. lib. 3. var. c. 1. num. 7. Nauart. de ver. missel. 59. n. 6. & missel. 14. n. 5. r. Henric. in sum. lib. 7. de indulgent. cap. 39. §. 1. Zetol. in plac. Episc. p. 1. verb. distributiones, §. 4. Azor. in sitis. moral. p. 2. lib. 7. ap. 7. q. 8. Nicol. Garc. de benef. p. 3. c. 2. num. 430. cum segg. Monet. de distrib. quotid. p. 3. q. 6. m. 29. Anton. Riccul. de iure personarum extra premium Ecclesia existent. lib. 4. c. 15. Ragot. de voce canon. in Capitulo, q. 11. Rot. dec. 712. p. 1. recent. met ipsum in tra. de Canonie. c. 21. num. 23. cum segg. novissimè Steph. VVeyms in constitution. 22. ex iure antiquo de impræ. & per Conc. Trid. innovat. consil. 11. n. 7. cum segg. Valquez in opusc. moral. c. 4. §. 3. Aub. 2. n. 222. & sup. sess. 22. de reformat. c. 3. satis dictum est de materia huius decreti.

<sup>a</sup> Ex fructibus & proventibus, &c.] Vide Nicol. Garc. d. p. 3. c. 2. num. 477. dicit quod debent esse fructus illius Ecclesiæ, in cujus choro sedem habent Barbof. Collat. in Concil. Trid.

hæc dignitates, secus verò si nullus fructus percipiunt illæ dignitates ex illis Ecclesiis, in quibus sedem habent in choro, tamen nunquam fecerunt residuum, & habent proprios districtum, in quo suam iurisdictionem exercent, & n. 467. referet dec. huiusmodi detractione ex fructibus esse faciendam, non secundum taxam antiquam, prout in libris Capitulorum, sed fecit undum verum eorundem fructuum estimationem, iuxta viorem currentem.

Concilium in præfatis non adducere distributiones creatas ex annuatibus, & aliis communibus ministris, consensu Rot. in Hortolan. Canonici 10. Iuni 1619. curam bene mem. Rembold.

<sup>b</sup> Omnium Dignitatum, &c.] Obviamem in Cathedralibus, & Collegiatis Dignitatem, licet vocem in Capitulo non habeat, nec distributiones quotidianas cum ceteris participet, detractioni recte partis fructuum esse obnoxia, refert dec.

P a sum

3.

4.

fum Nicol. *Guc. d. c. 2. num. 481. vbi num. 483. attestatur pante resolutum non comprehendit sub hoc decreto dignitates, quæ etiam locum habeant in choro, nullas tamen habent distributiones quotidianas, nec sufficientes præbendas, vel fructus tenet, quæ retineri possunt cum Canonicatibus, vbi est consuetudo aliqua dispensatione, v. cap. 1. de consuet. lib. 6. nec illis vniat Ecclesias parochiales ad augendum fructus distributionum quotidianarum Episcopum posse. Vide posita ad d. cap. 3. sess. 2. de reform.*

§. *Si fabrica Ecclesie, &c.* Hoc decretum dum decidit portionem distributionum iis contingentem, qui non intereunt, applicari debet fabricæ Ecclesie, quatenus indigeat, vel alteri pro loco, arbitrio ordinarij, loqui de distributionibus extraordinariis, & impropiis, quæ de redditibus particularibus Dignitarum, Personarum, & Officiorum constituntur luci faciendæ ab eis solis, qui huiusmodi beneficia habent, implendo Officia & Lecturas diuina eis ab Episc. præscribenda, & designanda, aliud vero decretum, quod habetur supra sess. 21. de reform. c. 3. dum tenet huiusmodi portionem distributionum intereuntibus accrescere, intelligi de distributionibus ordinariis, & propriis, quæ constituntur de fructibus communibus lucrificandæ ab obuentibus communiter Officia diuina, referunt Nauet. de oras. missæ. §. 9. n. 9. Paul. Fufc. de visitat. lib. 1. cap. 16. n. 25. Galet. in margar. casuum consens. verbo officium diuinum, pag. 190. Azor. d. part. 2. lib. 7. c. 7. quæst. 8. Monet. d. quæst. 6. num. 29. Campan. in diuersis canon. rub. 7. cap. 6. num. 15. vers. consulti. Aliam concordiam assignant Garc. d. c. 2. n. 465. Rotin. Affericæ, præfidentia 6. Iulij 1616. coram R. D. meo Coccino Decano, impetita post tract. de distribut. quot. Alexandrij Monetiz, & per Farin. d. decis. 7. 12. p. 1. recent cuius memini de officio, & potest. Episc. p. 3. alleg. 33. n. 154. Nouz Steph. V. Ver. yms d. cons. 11. n. 13. pag. 97. addit Concilium in

presenti iubere applicari distributiones quotidianas, propter illicitam absentiam fabricæ Ecclesie, quatenus indigeat, vel alteri pro loco ad arbitrium Ordinarij Episcopi, quia tertia illa pars fructuum deducitur, & in distributionibus quotidianas conuertitur, non in aliquod solatum præsentium, sed in odium & pernam absentium, & personaliter non adimpletium debitum officium: & ideo non subest ratio cur ex pena, vel odio aliorum præsentium debent aliquid lucrari, ne videantur ex culpa, vel delicto locupletari: vti ea de re extat peculnaria declaracionem sacre Congr. refert idem Stephan. V. Veyman in hac verba. Distributiones quotidianæ, quæ ex tertia parte fructuum iuxta decretum Concilij procedunt, debent assignari hois singulis, & pro qualibet hora fieri portio; & qui non interfuerint, distributiones amittant, nec absentes ademptæ, nec præfentes possunt diuidi, sed fabricæ Ecclesie, aut alteri loco pro pro arbitrio Ordinarij debent applicari.

¶ *Cura animarum immutatur.* Secus si tantum iurisdictionalis; si verò est vnita, sit locus e. extirpande, §. qui verò, de prob. & tunc cum visitauit suam iurisdictionem, lucrabitur præbendam, & fructus, non autem distributiones quotidianas, ita refert decisum Garc. d. p. 3. c. 2. n. 335.

¶ *Habentur.* Non comprehenduntur Canonici habentes Ecclesias parochiales, non tamen Canonicatibus annexas, seu vnitæ, qui si in Parochialibus reledunt, & fuerint priuilegiati ad perceptionem fructuum, exceptis distributionibus quotidianis, iuxta Bullam Pij V. vel ex indulto Apost. non possunt optare neque domos canonicas, neque Canonicatum presbiteralem, & familia, & non habeantur pro presentibus, sed tantum sunt priuilegiati ad percipiendos fructus, & id quando scilicet extat consuetudo, vel statutum, quo absentes non possunt optare, secus, quo absentes possunt optare, ita refert decisum Garc. d. p. 3. c. 2. n. 337.

*In Cathedrali, vel Collegiata, etiam Regulari, mancipatus non habeat vocem in Capitulo, nisi sit Subdiaconus; oneribus subeundis per se infra annum sint quique idonei. In posterum promissio fiat solis habentibus integrè, etatem, &c.*

## CAPVT IV.

1. Doctores referuntur de materia huiusmodi quoad primam partem agentes.
2. Canonici non Subdiaconi nec vocem consultiuum in electionibus, & in Synodo habet.
3. Proceat in Canonicis habentibus vocem ratione ætatis.
4. Canonici in sacris constitutus vocem in Capitulo aliquo pacto acquirere, seu præstare non possunt.
5. Canonici in Collegiata nisi sit in Sacris vocem in Capitulo non habet.
6. Canonici a Sede Apost. super ætate dispensati non priuilegiandi ad sacros Ordines promoueri, quam ad 22. annos peruenierit.
7. Canonici supranumerarij an habeat vocem in Capitulo.
8. Præsidentis Capitulo etiam si sit in Sacris, in eo proponere, ac resolutiones accipere potest.
9. Prælato Ecclesia collegiata etiam si sacri Ordinis careat, præfidentia, ac vox in Capitulo competit.

10. Decanus seu Archidiaconus primis dignitatibus non licet dare vocem in Capitulo, licet in eo proponere valeant.
11. Dissensus à Papa in ætate ad obtinendum Canonicatum in Cathedrali vocem in Capitulo habet.
12. Præbenda duas in eadem Ecclesia obtinens duas voces in Capitulo habere debet.
13. Canonici ex Ordine Subdiaconatus suscepto ante legitimam ætatem vocem in Capitulo non habet.
14. Vox simpliciter & absolute de ætate intelligitur.
15. Beneficij Ordines suscipere requisiti infra annum tenentur.
16. Comprehendit beneficia, quæ Ordinem requirunt extra Ecclesiam Cathedralem, vel Collegiatam existentia.
17. Capellania quæ requirit certum Ordinem, comprehenditur sub hoc decreto.
18. Capellania non potest conferri illi, qui non est illius ætatis, vt infra annum ad Ordinem requisitus

- quidam promoueri possit.
19. Capellania Sacerdotalis.
20. Impedimentum quod requiritur ut Canonici Ordinem requirant infra annum suscipere non sentatur.
21. Annus quo Canonici Ordinem requisitum suscipere tenentur, computandus a die habita possessionis.
22. Pars praeordinationis dimidia pars distributionum,

quam incurrunt Canonici requisitos Ordines non suscipientes, quia.

23. Canonici non promissi infra annum potest alius parum, quam praeordinationem promitti.
24. Parochum an, & quando, & sub quibus panis tenentur suscipere sacerdotum.
25. Promissio de beneficio non est facienda nisi ius, quod iam aetatem & ceteras habilitates integrè habere dignoscantur.

**Q**uicumque in Cathedrali, vel Collegiata, saeculari, vel regulari Ecclesia diuini mancipatus officiis, & in Subdiaconatus ordine saltem constitutus non sit, & vocem in huiusmodi ecclesiis in Capitulo non habeat, etiam si hoc sibi ab aliis liberè fuerit concessum. 7. *Ij* verò, qui dignitates, personatus, officia, praebendas, portiones, ac quolibet alia beneficia in dictis Ecclesiis obtinent, aut in posterum obtinebunt quibus onera varia sunt annexa, videlicet, ut alij Missas, alij Euangelium, alij Epistolas dicant, seu cantent quocumque priuilegio, exemptione, prerogatiua generis nobilitate sunt insigniti teneantur, & in iis impedimento cessante, & infra annum Ordines suscipere requisiti & alioquin panis incurrant, iuxta constitutionem Concilij Viennensis \* quae incipit, ut ij, qui, quam praeteritis decreto innouat, coepant Episcopos, diebus statutis dictos Ordines per seipso<sup>b</sup> exercere, ac cetera omnia officia, quae debent in cultu diuino praestare; sub eisdem, & aliis etiam grauioribus poenis, arbitrio eorum imponendis. n. *Nec alius in posterum fiat promissio*, nisi iis qui iam aetatem, & ceteras habilitates integrè habere dignoscantur: aliter irrita sit promissio.

a. C. vi. de  
212. de qua  
lit. in Clem.  
lib. 1. cap. 2.  
ut. 6.  
b. Sess. 24.  
cap. 12.

1. **V**ide Rebuff. in trall. nominat. q. 8. n. 3. Nauarr. conf. 7. de cleric. non resid. in noui, Petr. Greg. synag. iur. p. 1. lib. 1. c. 23. num. 13. Cardosio in praxi Indicum, verb. Canonici, v. 5. Valenz. sem. t. conf. 34. n. 99. Villaz. del patronato de Catalayud. p. 7. §. 1. n. 15. Fr. Emman. q. regul. tom. 1. q. 8. art. 6. & tom. 2. q. 3. l. art. 3. Aloyf. Rocc. in praxi rerum forei ecclesiastic. decis. 364. n. 1. edit. alijs rescriptis. 486. n. 2. adit. Vgolin. de officio, & potestate Episcopi. 19. §. 3. n. 1. Azor. in praxi moral. p. 2. lib. 3. c. 11. q. 10. laic. Monnet. de distrib. quod p. 2. q. 10. n. 2. cum seg. vbi multipliciter ampliat. Praesc. in praxi Episcopi. 2. cap. 3. n. 7. Nicol. Garc. de benefic. part. 3. c. 4. n. 24. Homobon. de Bonis de examine ecclesiastic. t. trall. t. 6. 10. q. 62. in fine, Rot. decis. 600. n. 4. in t. collect. nouiss. Farin. alijs p. 4. d. inter. metipsum in trall. de Canonici. c. 37. Ludouic. Miranda in man. Praelator. 2. c. 2. art. 5. conclus. 3. Paul. Lymann in canon. quæst. de Prael. ecclesiastic. quæst. 28. respons. 2. c. 7. t. 1. respons. 3. Raguc. de voce canon. in Capitulo, q. 2. 4. Sebast. Czel. in relect. de ecclesiasticar. archiepiscopi. 2. §. 1. n. 22. Iul. Lauot. variarum lucubrati. tom. 1. tituli. 4. cap. 1. §. 1. n. 33. Tamburin. de iure Abbatum, tom. 1. diffusi. 3. quæst. 8. n. 8. Aldao. in compend. canon. rescriptis. lib. 1. tituli. 8. §. 1. Sel. in selectis canonici. c. 2. per tot. nouissimè Steph. VVeyms ad constitutiones 24. ex antiqua iure desumptas, & per Concilium Trid. innouatas consil. 4. p. 3. c. 5. cum seg. vbi Innocentius Clemens ij. de aetate & qualis per decretum in praesent. Rota decis. 600. n. 2. p. 4. d. inter. for.

2. Procedere non modò in omnibus actibus expediendis, qui capitulariter expediuntur, sed etiam in electionibus, & manibus in Synodo huiusmodi Canonici vocem consultatiuam, neque assensuam, aut sedem in Capitulo habere posse, refert decretum Nicol. Garc. d. p. 3. c. 4. n. 23.
3. Procedere quoque in Canonicis habentibus vocem ratione canoniz. tenet Monet. d. p. 2. q. 10. ad noui. t. quem refert de Canon. c. 37. mem. 7. non autem in habentibus alio iure, puta priuilegio, statuto, fundacione, vel consuetudine, quod licet Subdiaconi non sint, vocem in Capitulo habere, n. subiungit Fr. Emman. d. nou. 2. q. 5. art. 1. Nicol. Garc. in Barbos. Collect. in Consil. Trid.

addit. ad d. p. 3. c. 4. n. 31. Postel. in dub. regular. verb. electio n. 6. Sigism. ab Bononia de elect. dub. 9. t. 2. Vocem in Capitulo aliquo pacto acquirere, seu praestare non posse Canonici donec in Sacris fuerint constituti, tenet Sel. in selectis canon. c. 2. n. 3. vbi testatur sic fuisse decum sub die 20. Aprilis 1602.

Canonici in Collegiata licet possint esse in aetate quatuordecim annorum, nihilominus nisi sit in 22. anno, non possint habere vocem in Capitulo, dicit Sel. d. c. 2. n. 4. attente ita fuisse resolutum sub die Augusti 1621. Steph. Granan. discept. forens. tom. 4. c. 48. n. 20. cum seg.

Canonici à Sede Apostolica super aetate dispensatum non prius cogendum esse ad sacros Ordines promoueri, quam ad 22. annum peruenientis, refert decretum Nicol. Garc. d. p. 3. c. 4. n. 17.

Canonicos supranumerarios, qui priuilegio Apostolice in aliquâ Cathedrali recipiuntur, cum eo quod solum participant de distributionibus quondianis, & nullam obtineant praebendam, sed ad primam Vacaturam iuxta eorum prioritatem admittuntur, non tenent habere maiorem aetatem quam 14. annorum, dummodo non optent nisi cum aetate requisita, resolut Sel. d. cap. 2. num. 3. vbi ait sic fuisse decum in Penafren. 13. Martij 1603.

Archidiaconus, ad quem de consuetudine Ecclesiarum spectat abfente Decano conuocare Capitulum, & in eo proponere, ac resolutiones accipere, id potest etiam non sit in Sacris, cum tunc sit actus iurisdictionis, qui competat Archidiacono etiam in Sacris non constituto, & ad Decanum non spectat ratione Ordinis, sed antiquitatis, & superioritatis, ita refert decretum Nicol. Garc. d. p. 3. c. 4. n. 26.

Praelato Ecclesiæ collegiatae, etiam si sacris Ordinibus careat, praesidentiam, ac vocem in Capitulo competere, resoluunt Villaz. del patronato de Catalayud. p. 7. §. 1. num. 15. Raguc. de voce canon. in Capitulo q. 5. n. 2. & q. 2. n. 3. Nicol. Garc. in addit. ad d. c. 4. sub n. 16. vbi subdit in alijs non procedere hoc decretum, refert Ego ipse d. trall. de Canon. c. 37. mem. 11.

10. Decanis, Archidiaconis, seu Prioribus (licet possint convocare Capitulum, & in eo proponere, ac resolutiones accipere, etiam si in sacris constitutionibus non sint, ut refert decium Garc. d. c. 4. n. 16.) non licet dare vocem in capitulo stante dispositione Concilij in praesentia, attestatur resolutum Garc. in addit. ad cap. 4. sub num. 16. pro ut refert d. trall. de Canon. cap. 37. nam. 12.
11. Dispensatum à Papa in etate pro obtinendo Canonatu in Cathedrali vocem in Capitulo habere existimavit Sel. d. c. 2. n. 9. attestans ita fuisse decium in Reatina 10. Iulij 1627. & in Montispolitana 13. Januarij 1629. & in S. Miniat 13. Septembris eiusdem anni, & harum decisionum memini d. trall. de Canon. cap. 37. n. 3. ubi tamen subdidi ex Rot. in Senen. Archiepiscopatum 23. Iany 1606. eorum bene memi. Card. Lancelotto iun. contrarium esse tenendum ubi dispensatio non esset sufficiens.
12. Obnoxiem ex legitimo titulo in eadem Ecclesia duas praebendas, vel praebendam, & Dignitatem, duas voces in Capitulo habere debere resoluunt Couart. lib. 3. variar. cap. 1. num. 6. Hoied. de incompt. benef. cap. 1. cap. 12. n. 1. & saltem stante consuetudine admittit Monet. de distribut. quod. p. 2. quod. 4. nam. 14. Rot. in Oriolen. Canon. meau 11. Marij 1619. eorum bene memoria Rembido.
13. a In Subdiaconatu Ordine, &c. Non sufficere quòd quis Ordinem requisitum suscipiat ante legitimam etatem, ne videatur ex delicto suo assequi quod sine illo non fuisset assequutus, resoluunt Fr. Emmanuel. quod. Regular. tom. 3. q. 23. art. 12. Hieron. Rodet. in compendij quod. regular. resolut. 13. n. 24.
14. b Vocem in huiusmodi Ecclesijs, &c. A Chinam scilicet, quae simpliciter, & absolute vox dicitur, non autem passivum, ut per Garc. in addit. ad d. p. 3. cap. 4. sub num. 15. quem refert d. trall. de Canon. cap. 16. n. 18.
15. c Ij verò qui Dignitatem, &c. Vide Azot. in lit. moral. p. 2. lib. 6. cap. 8. q. 11. Fr. Emmanuel. quod. Regular. tom. 2. q. 51. art. 5. Zetol. in praxi Episcop. cap. 1. verb. Canonica, §. 2. Monet. de distribut. quod. p. 2. quod. 19. num. 9. Nicol. Garc. d. c. 4. n. 10. cum multis segg. metipsum d. trall. de Canon. cap. 16. per totum.
16. Et comprehendere hoc decretum etiam beneficia, quae Ordinem requirunt extra Ecclesiam Cathedrali, vel Collegiatam existentia, resoluunt Aloyf. Ricc. d. refol. 486. nam. 12. Nicol. Garc. d. c. 4. n. 11. & in addit. num. 11. refert decium comprehendendi sub hoc decreto Capellaniam requirentem certum Ordinem.
17. Capellaniam si requirit certum Ordinem comprehendendi sub hoc decreto, ut obtinentes beneficia teneantur intra annum suscipere Ordines requisitos, refert decium Nicol. Garc. in addit. ad d. cap. 4. nam. 12. & tenet Alex. Trentacinq. consil. 4. per tot.
18. Capellania de inepatronatus laicorum, cui est iniungendum onus dicendi Missas personaliter, vel Evangelium, vel Epistolam cantandi, non potest conferri ei, qui non est illius aetatis, ut infra annum ad Ordines promoveri possit, idem si in fundatione dictum fuerit quòd obnoxius esset Sacerdos, Diaconus, vel Subdiaconus, ita refert decium Garc. in addit. ad p. 1. cap. 1. n. 99.
19. Capellania est Sacerdotalis, ita ut possit conferri ei, qui intra annum valeat promoveri ad sacerdotium, si in eius fundatione dictum sit quid ad eum
- debeat presentari vnum Capellanum fide genere testatur aliqui Presbyter invenitur, alius quicunque alius sit Sacerdos, quae Capellania testatur facere singulis annis anniversarium pro anima testatur, & teneatur Missas, & alia divina officia celebrare in eadem Capella iuxta familiaritatem, & familiaritatem fructuum, & reddituum. Ad decem. Montic. 129. ubi sit differentia inter Presbyterum & Sacerdotem, fuit dictum non applicari ad casum, cum illa loquatur de observantia subsequenti, in qua principaliter se fundat decilio, ita Sel. d. c. 2. n. 30. attestans sic fuisse decium in Salernitana 11. Januarij 1620.
- d. Iusto impedimento cessante. Exemplificat Monet. de distribut. quod. p. 2. q. 19. n. 3. cum gloss. verb. Iusto impedimento an e commissa, de elect. lib. 6. in infirmitate totius illius anni, vel si absens erat Episcopus, & commendatae litterae haberi non poterunt, vel cum Episcopus ordinare noluisset, aut denique addi posse scilicet si absens fuit causa studiorum de licentia Episcopi saltem quoad effectum vitandi alias penas praeter antea non dimidiae distributionem. Ego ipse d. trall. de Canon. cap. 16. n. 11. Et refert Aloyf. Ricc. d. refol. 486. n. 6. penam canonis praecipuum his, qui ultra annum sacerdotium non percepissent, non habere locum in Rectore, qui tota annum à die adeptae possessionis, vel intra tempore legitimae ei protogatum compariet, & se promoveri petat, offendendo quantum in se erat, se paratum suscipere sacerdotium, & Ordines, & tamen Ordinatus propter illiteraturam, vel aliam causam eum promovere noluisset, & num. 8. asserit decium, parochum si eo morbi genere teneatur, ut ad functionem sacerdotij, & res divinas per se obeundas, munus idoneus esse videatur, non tamen, durante dicto morbi genere se initiari facere.
- e. Infra annum, &c. Computandum scilicet à die habita possessionis, dummodo pro primum non steterit quominus antea possessionem percepisset, ita Ego ipse d. trall. de Canon. cap. 16. n. 7. ubi refert decium in Pisonen. 13. Septembris 1631.
- f. Aliquis per annu incantant, &c. penam privationis dimidiae partis distributionum, quam incantant Canonici, & alij intra annum requisitos Ordines non suscipientes, intelligendam de his dumtaxat distributionibus, quae propter & studeat distributiones quotidianae dicuntur, nempe quae dantur iis, qui horis, seu officiis ordinariis interfunt, de quibus loquitur Clem. vi. de etate & qualitatibus, non autem de extraordinariis distributionibus, quae dantur pro funebribus, seu anniversariis defunctorum, & aliis huiusmodi, quae largit & generaliter distributiones dicuntur, resolut Monet. de distribut. quod. p. 1. quod. 3. num. 12. nisi distributiones funeralium, seu anniversariarum sine vnitae cum horis, Garc. in addit. ad d. p. 3. cap. 4. sub num. 15. quem refert d. trall. de Canon. cap. 16. num. 13. ubi num. 14. resolutio penam praefatam privationis dimidiae partis distributionum intrare, quamvis reliqua dimidia, quae superest, non sufficit ad sustentationem, & num. 15. etiam quamvis iste non promotorum interit divinis, & officium recitet.
- Non promotum infra annum ad requisitos Ordines posse alius penam quam privationis puniti, colligitur ex d. Clem. vi. p. 1. & decium fuisse testatur Garc. d. p. 3. cap. 4. num. 16. quem refert d. c. 16. num. 10. ubi subd. privationem non incurri ipso iure, & non licere Episcopo ad huiusmodi privationem procedere absque solemnitate à Concilio requisita.

24. An verò, & quando, & sub quibus potius teneantur parochi suscipere sacerdotium infra annum à sibi commisso regimini tempore numerandum, distulæ de officio & potest. Parochi c. 5. per tot.
25. *a Nec alius in postuam fiat promissio, &c.* Vide Na-

uzet. conf. 45 in antiq. aliis conf. 10. in nouis, sub tit. de temporibus ord. & conf. 2. aliis 8. de praben. Paul. Comit. res. moral. lib. 6. q. 64. num. 1. C. 11. de instit. lib. 2. c. 14. Anb. 24. in fine, Homob. de Bonis de examine Ecclesie p. 1. tit. 1. c. 9. q. 5. 1.

*Dispensationes committe de extra Curiam Rom. ab Ordinariis videantur, nec gratiose effectum habeant, nisi Episcopus cognouerit summarie.*

## CAPVT V.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Dispensationes, seu commutationes ultimarum voluntatum committi possunt Abbatibus, & aliis Prælatibus habentibus iurisdictionem quasi Episcopalem.
3. Dispensationes matrimoniales quando inferioribus possunt committi.
4. Dispensationes matrimoniales Priori sunt committende si Prioratus sit nullius diocesis.

5. Dispensationes matrimoniales, & litteræ in forma Dignum sunt committende illi, cui mandata est iurisdic. visitatio, &c.
6. Taciturnitas veri, & expressio falsi an & quando vitiet gratiam.
7. Ordinarius, qui debet cognoscere extrajudicialiter an dispensatio careat vitio subreptionis, tenetur citare partem.

**D**ispensationes, quacumque auctoritate concedendæ, si extra Romanam curiam committendæ erunt, *a committantur Ordinariis* illorum, qui eas impetrauerint, ex verò quæ gratiose conceditur, suum non fortiantur effectum, nisi prius ab eiusdem, tanquam delegatis Apostolicis summarie tantum, & extrajudicialiter cognoscatur, *β expressas preces subreptionis*, vel obreptionis vitio non subiacere.

1. **V**ide Seraphin. dec. 702. Fernandez in examine Theolog. moralis pars. 1. c. 16. q. 3. num. 11. Franc. Leon. in thesauro sacri Ecclesie pars. 2. c. 2. n. 49. Monet. de commutat. ultim. volunt. c. 7. n. 30. cum seqq. Aloyf. Ricc. in dec. Curia Archiep. Neapol. p. 4. dec. 35.

- a Committantur Ordinariis, &c.* Etiam Abbatibus, & aliis Prælatibus habentibus iurisdictionem quasi Episcopalem, ac proprium distictum, committendas esse dispensationes, seu commutationes ultimarum voluntatum, quas eorum subditi à Sede Apostol. impetrant, testolunt Garc. de benefice. parti. 9. c. 2. num. 147. Flores de Menar. lib. 3. quest. 14. num. 22. Monet. d. 7. num. 14. vbi n. 44. testator stylium Curie oñc habere v huiusmodi commissioes nunquam hñce Prælatus, aut eorum vicariis, sed Ordinariis locorum, aut iis deficientibus fiant Episcopis, seu Ordinariis vicinioribus. Intellige tunc demum huiusmodi dispensationes posse committi inferioribus Ordinariis quando sunt nullius diocesis, & habent quasi Episcopalem iurisdictionem, Coccin. dec. 346. quam ad litteram refert Modet. de supplicat. ad sanctiss. parti. 2. c. 4. n. 15.

3. Dispensationes matrimoniales, & alie quæcumque subditi inferiorum Episcopis à Sede

Apost. conceduntur, si eas extra Romanam curiam committi contigerit, & illi inferioribus nullus diocesis existant, & iurisdictionem quasi Episcopalem habeant, eisdem inferioribus, non autem vicinioribus Episcopis sunt committendæ, ita refert decretum Nicol. Garc. d. p. 9. c. 2. n. 142.

Dispensationes matrimoniales, & alie huiusmodi Priori sunt committende si Prioratus sit nullius diocesis, & quasi Episcopalem iurisdictionem habeat, ita refert decretum Nicol. Garc. d. p. 9. c. 2. c. 141.

Dispensationes matrimoniales, & litteræ in forma Dignum sunt committende illi, cui mandata est iurisdic. visitatio, correctio, & suspensio, etiam quoad institutionem, presentationem, & ordinationem, ita refert decretum Garc. d. p. 9. c. 2. num. 144.

*β Expressas preces subreptionis, &c.* An & quando taciturnitas veri, aut expressio falsi vitiet gratiam, vide latè Moet. d. trail. de commut. ultim. volunt. c. 6. n. 114. cum multis seqq.

Ordinarius, qui ex vi Concilij in presenti debet cognoscere extrajudicialiter, an dispensatio careat vitio subreptionis, & obreptionis, tenetur citare partem, testolunt Aloyf. Ricc. in praxi aures resol. 50.

*Ultima voluntates circumspectè commutande.*

## CAPVT VI.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Causa iusta, & necessaria copulatione requiritur ad commutationem ultimarum voluntatum.
3. Pecunia legata ad aliquem usum quando non sufficit, potest Episcopus commutare.
4. Usus legatus quando non potest adimpleri, Episcopus converterit in alium pium usum.
5. Monasterium quando incerto loco testatoris iussu

construi non potest, tunc Episcopus ex alibi construat efficere potest.

6. Legatum quando esset factum ad unum usum non ita necessarium, tunc potest Episcopus in alium usum pium eidem Ecclesie magis necessarium commutare.

7. Episcopus pro una tantum vice, & ad tempus potest cum consensu hæredum voluntatis defuncti alterare.

8. *Episcopus potest in alio loco testatoris exequi volumine, quando Ecclesia, ad cuius funerem illa emanavit, negligens est.*  
9. *Episcopus potest commutare defunctorum volum-*

*tatos, si viget aliunde necessitas commutandi, neque adiri potest Papa.*  
10. *Cardinales, Abbates, Vicarii Episcopi, Capitulum Sede vacante an possint commutare.*

in Testi sed  
volum. de te  
form. c. 4.

**I**N commutationibus ultimarum voluntatum <sup>a</sup>, a qua non nisi ex iusta, & necessaria causa fieri debent, <sup>β</sup> Episcopi, tanquam Legati Sedis Apostolicæ, <sup>γ</sup> summariæ & extraiudicialiter cognoscant, nihil in precibus, tacita veritate, vel suggesta salutate fuisse narratum, priusquam commutationes prædictæ executioni demandentur.

1. **V**ide *cap. tua nobis* 17. *Scilicet igitur, ubi Cou. de testam. Navarr. in man. c. 27. n. 38. Suarez de Paz in praxi rem. 2. pral. 2. n. 45. Spin. in specul. testam. gloss. 1. rub. n. 24. Fr. Emman. q. regn. sum. 2. q. 125. art. 9. Aloyf. Ricc. in collat. decis. p. 3. collat. 558. & in dec. curia Archiep. Nempel. dec. 175. part. 4. Frao. Leon. in thesaur. fori Eccles. part. 2. c. 2. n. 50. Mari. Anton. vers. sol. lib. 1. refol. vlt. casu 40. latet Monet. in trati. de commut. vlt. volunt. c. 5. cum tribus seqq. metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 83. Valenzuel. decis. 1. 30. n. 5. 4. tom. 2. Pet. de Lara de annivers. & Capell. lib. 1. c. 14. Gabr. Percira de mann Regia p. 1. c. 16. Mich. de Reioolo in observat. iuris, observat. 7. Clarin. contron. forens. c. 5. n. 16. cum seq. Franc. Carpan. de execut. scilicet lib. 3. cap. 4. n. 4. cum seqq.*

2. **a** *Qua non nisi ex iusta, & necessaria causa, &c.*  
Ergo utrumque copulatè requiritur ad causam huiusmodi commutationem, quod nimirum simul sit iusta & necessaria, ex hoc loco colligit Monet. d. tr. de commut. vlt. volunt. c. 6. num. 86. cum seqq. & n. 110. aperte docet quælibet de per se sufficere, respondens vtrum sit commutatio ex causa necessaria, illa necessitas iusta, hoc est, oon iniusta esse debeat, vel potius illa sit causa commutationis non solum possit esse necessaria, sed & quævis alia iusta, hoc est, probabilis, seu ratioabilis.

3. **I**nter iustas causas, ob quas Episcopus ultimas defunctorum voluntates commutare potest, illa prima est quando pecunia legata ad aliquem vsum oon sufficeret, quia tunc in alio vsum per Episcopum converti posse, resolvunt Aloyf. Ricc. in collat. dec. p. 3. collat. 558. vers. iusticia causa, Betrach. in trati. de Episcopo lib. 4. par. 4. num. 71. Roch. de Carte de iure par. verb. constraxit. q. 11. Lambert. in simili trati. lib. 1. part. 1. q. 1. Monet. d. c. 5. n. 330. Ego ipse d. alleg. 83. n. 7. Pet. de Lara d. lib. 1. cap. 1. 4. n. 9.

4. **S**ecunda causa est, quando vsum legatus oon potest adimpleri, tunc enim Episcopum posse quæcumque legata pia in alios pios vsum convertere, resolvunt Guidopap. dec. 556. Aloyf. Ricc. d. collat. 558. vers. prima, Monet. d. c. 5. n. 32. Pet. de Lara d. lib. 1. c. 14. n. 27. cum seqq. Molin. d. trati. 2. disp. 249. n. 7. Frao. Carp. d. lib. 3. cap. 4. num. 31. Ego ipse d. alleg. 83. n. 8. Veluti statote difficultate executionis, quia tunc poterit Episcopum relictum in alio pio opere erogare; veluti si anniversarium relinquatur pro Missis canendis, quæ tuoc temporis cantari non possunt propter interdictum, nam poterit relictum in aliud opus pium converteri. Vel si subest anniversarij Missa celebrari hora undecima quotidie, poterit iubere quoddam tempore veris, & æstatis celebretur: anteriori hora; ita Pet. de Lara de annivers. & Capell. lib. 1. c. 10. num. 24. cum seqq. ibi n. 27. adducit quoddam quando propter impedimentum, seu difficultatem anniversarium non potest impleri in specifica forma, sed debet necessariò converti in alio pio vsum arbitrio Superioris, si testator providerit quid fa-

ciendum sit, illi est observandum.

Tertia causa est, si monasterium incerto loco testatoris iusto constructum non potest, tunc enim Episcopum, ut alibi constructum, efficere possit tenent Gambar. de officio, & potest. Legatus à latere, lib. 6. à n. 223. Aloyf. Ricc. d. collat. 558. an fine, Ego ipse d. allegat. 83. n. 10. Molin. d. trati. 2. disp. 249. n. 7. vers. unde, Franc. Carp. d. lib. 1. c. 12. n. 11.

Quarta causa est, quando legatum esset factum ad vnum vsum non ita necessarium, quia tunc potest Episcopum isolum vsum pium eidem Ecclesiæ magis oecessarium commutare, asserunt Aloyf. Ricc. d. collat. 1270. vers. summa sexti, Marc. Anton. Geouenlin praxi Archiep. Nempel. c. 19. in ultim. impress. & in pral. Eccles. q. 213. Volgin. de officio Episcopi, c. 61. num. 5. Mart. de iurisdict. par. 4. casu 74. n. 10. & 11. Monet. d. c. 5. num. 354. Ego ipse d. alleg. 83. num. 12. Vnde Guillelm. Benedick. in c. Ruyntium, verb. reliquis num. 27. de testam. quem refert & sequitur Pet. de Lara d. lib. 10. c. 10. n. 29. teocet quoddam si testator reliquit viginti aequantim pro anniversario celebrando in Ecclesiâ, quæ indiget reparatione, nec sit aliunde unde reparari possit, tuoc de auctoritate Episcopi, & eius licentia poterit illa pecunia coconverti in Ecclesiæ reparatione, per aliquod tempus; & idem Pet. de Lara curat loco n. 30. ut quoddam si relinquatur pecunia pro construenda capella, ubi sunt alix plures ad sufficientiam, & Ecclesiæ indigeret reparatione, tuoc poterit consumi pecunia in reparatione, & idem dicit si relinquatur pecunia pro edificanda Ecclesiâ in ciuitate, ubi sunt plures Ecclesiæ ruinose, & egentes reparatione, nec sit unde subuolunt, aut provideri possit, quia tuoc auctoritate Episcopi poterit illa pecunia coconverti in reparatione ædificuarum Ecclesiarum, & num. 37. addit quoddam si hoc fiat Episcopo auctoritate, debeat fieri prius causa cognitione, & quod apud acta consistet de utilitate: si tamen à Romano Pont. sufficit sola voluntas, & inferre ad eum calum, quod relinquatur pecunia Ecclesiæ ad ornamenta, quibus ipsa abundabat, cum egeret salario Rectoris, & dicit Episcopum auctoritate posse fieri conversionem, & alterationem, facta prius sollemn. inquisitione utilitatis, saltem summariâ.

Quinta causa est, quoad pro vna ratione vice, & ad tempus commutationi faciendâ esset, tunc enim potest Episcopum com. consensu hæretici voluntatem defuncti alterare, tradunt Mari. Socin. in trati. de oblat. libel. n. 19. Coch. in fine maior. lib. 2. tit. 9. n. 62. Volgin. d. c. 61. n. 7. citati à Gutier. consil. n. 19. qui coartatum tenet, Monet. d. c. 5. n. 338. Marc. Anton. Geno. d. c. 19. n. 5. Diana moral. resol. part. 2. trati. 3. consil. resol. 26. vers. aliqui Dilectores, Aloyf. Ricc. d. collat. 558. vers. quinta. Ego ipse d. alleg. 83. n. 14. ubi post Nicol. Garc. aduerto hoc oon posse procedere atreotio dispositione Conc. Trid. sess. 25. de reformat. c. 5. quod prohibet Episcopis tollere etiam cum consensu patroni qualitates in fundatione beneficiorum appositas.

SEX

8. Sexta causa est, quando Ecclesia, ad cuius fauorem emanauit de fundi voluntas, negligens est, data enim huiusmodi negligentia possit Episcopum in alio loco, seu alio modo testatoris exequi voluntatem, dicunt Lap. alleg. 87. post n. 4. Monet, d. c. 5. n. 35.

9. Septima causa est, si vergeat aliunde necessitas commutandi vltimas de funditorum voluntates, neque aditi possit summus Pontifex, tunc enim possit Episcopum illam commutare multis probat Moner. d. c. 5. n. 348. vbi num. 35. ampliat precede-

re, quamvis tunc pareat recursus ad Nuncium Sedis Apost. seu Legatum eadem latere.

B. Episcopi.] An & quando Episcopus respectu subditorum Prelatis inferioribus suae diocesis possit de funditorum voluntates commutare vide Monet. d. c. 5. n. 382. & praecipue a num. 389. Et de Cardinalibus in suis titulis, Abbatibus, Vicario, Episcopis, & Capitulo Sede vacante, nuncupetum agit idem Monet. d. c. 5. n. 427. 432. 433. & 484.

7 Summarie & extrajudicialiter cognoscant.] Ita Perez de Lara d. lib. 1. c. 10. n. 36.

10.

In appellationibus, &c. seruetur tenor cap. Romana, de appellat. in 6.

# CAPVT VII.

1. Desiores de materia huius cap. agentes.

2. Cap. Romana seruatur etiam in appellationibus ad Sedem Apost. interpositis.

3. Audiores Legatorum, alique indices Apost. debent seruare hoc decretum.

n. 10. Concl. Lugdun. & Cap. Romana de app. in 6.

Legati, & Nuncij Apostolici, Patriarchae, Primates & Metropolitani in appellationibus ad eos interpositis, in quibusvis causis, tam in admittendis appellationibus, quam in concedendis inhibitionibus post appellationem, seruata teneantur formam & tenorem sacrum constitutionem, & praeterea Innocentij quattuor quae incipit, Romana, quacumque consuetudine, etiam immemorabili, aut stylo, vel priuilegio, in contrarium non obstantibus: aliter inhibitiones, & processus, & inde secuta quaecumque sint ipso iure nulla.

1. Vnde Lancell. de iur. part. 2. c. 20. in praefat. quest. 5. n. 163. Soar. de Pace imprati. tam. 2. part. 5. cap. unico, num. 4. ad fin. & num. 24. ad fin. Quatant. in summa Biliery, verb. Archiepiscopi an illorum, num. 13. vbi ait quod a subditi Episcopi suffraganei appellatur ad Archiepiscopum, Mendez a Castro in praxi Lusit. lib. 2. c. 1. n. 3. Gabr. Percira de Castro de Maon Regia part. 1. c. 10. n. 9. Sigism. Secc. de appellat. q. 8. n. 52. cum seqq. n. 10. vbi Steph. VVeyms ad constitutiones 24. & 25. antiquae iure desumptae, & per Concl. Trid. innouatae, constit. 7. pag. 37. vbi innouatur cap. Romana, de appellat. lib. 6. per decretum Concilij in praesenti latae Salgado de protell. regia, tom. 1. p. 2. c. 10. num. 19. cum seq. & de supplicat. ad sacrosanctissim. p. 2. c. 3. n. 8. Matt. ut compilat. decis. tom. 1. tit. de inhib. cap. 10. n. 11. metipsum in colleit. ad cap. Romana, de appellat. in 6. Ea in parte qua reperitur d. cap. Romana in Synodo Tridentina innouatur, ac denuo confirmatum, voluit per Superiores Prelatos, ad quos appellatur, non recipi neque admitti appellationes, nisi constitueret ex causa probabili appellatum esse, & quod idem Superiores inhibitiones contra iudices inferiores, ad quibus appellatum est, concedere non debeant, nisi ipsi prius de deuotione constituent, vt refert Stephan. VVeyms d. loco n. 1. vbi n. 2. affirmat satis expressisse Synodum Trident. qui sunt intelligendi Superiores eiusmodi cum Concilio Lugdunen. de solo Archiepiscopo Remensi disposuisse, designauit enim Legatos, & Nuncios Apost. Patriarchas, Primates, & Archiepiscopos Metropolitanos tanquam eos, ad quos frequentius interponi solent appellationes, & iam vidimus in nostro Tribunali Nonciaturae Hispaniae de expresso mandato Illustrissimi & Reuerendissimi D.D. Carleui Fachenetti Nuncij Apost. cum potestate Legati de latere dispositionem d. c. Romana obseruari, cum antea in desuetudinem apud nos abiisset si eius litteras strictè accedamus, nam

dicebant aliqui necessitatem istam exprimende causae non videri impositam Iudici superiori, ad quem appellatum est, sed parti appellanti, vt appellationis suae causam legitimam debeat capere, non solum in appellando apud iudicem à quo appellat, sed etiam in prosecutione appellationis apud iudicem ad quem, dum appellationem suam introducit, quoque in Superiori causam recipere non debeat, neque alteri illam committere, in quo latet minus periculi alicuius dedecora quoad iudicem superiorem, si postea forte causa pretextata inueniatur minus legitima: quandoquidem hoc casu, seu sensu non reueretur Superior recipiendo appellationem praesidia inquirere, an interposita fuerit ex causa probabili; indeque fieri vt etiam pars citata, possit liberiori contra causam expressam excipere: atque ita sufficeret si Superiore in suis litteris citatoris expresserit generalem dumtaxat causam interponere appellationis, quia tenebitur citatus necessarium comparere, etiam si aliud nihil fuerit expressum in citatione, quum quod vocatur ob appellationem interpositam. Maior tamen cum satis sit parti appellatae sibi deinde adhuc superesse facultatem allegandi apud Superiorem causam non fuisse deuolutam, neque deuolui potuisse, eo quod appellatione manifeste erit inuola, vel inuola. Quae interpretatio Innocentij constitutionis tamen si restricta sit, in visu tamen forensi maxime recepta est, nimirum vt iudex superior in citatione aliud plerumque non exprimat, quum quod ad se fuerit provocatum, quali sufficiat quod ipse deinde in progressu causae possit plenius cognoscere de allegata appellationis causa, an probabilis, an improbabilis fuerit. Haec tenet Stephan. VVeyms citato loco.

Cap. Romana de appellat. in 6. seruati debere etiam in appellationibus ad Sedem Apost. interpositis, refert decisum Sel. in sess. canon. c. 23. n. 11. Steph. VVeyms d. loco n. 4. in fine.

Audistorea



3. Auditores Legatorum, aliisque iudices Apost. à Legatis, & Nunciis delegatos, quibus iuxta facultatem illis concessam committunt audiendas, & cognoscendas causas appellationem ab Ordinariis ad Sedem Apost. interpositarum, debere servare hoc decretum Concil. super inhibitionibus, iuxta

formam e. Romana, de appellat. in 6. decernendis, dicit resolutum ScL d. 2. 3. n. 14.

a. *Aliiter inhibitionis, &c.* De non facillè relaxandis inhibitionibus contra iudices inferiores, à quibus prouocatum est, agit lazè Steph. VVeyms d. loc. n. 10. cum seqq. pag. 63. & 64.

*Episcopi plenissime videant pias omnes dispositiones quorumcumque Collegiorum, & hospitalium, exceptis iis, quæ sunt sub immediata Regum protectione, non obstantibus, &c.*

## CAPVT VIII.

1. Doctores de materia cap. agentis.
2. Nō prohibet quin & iudices seculares visitare possint hospitalia si hoc eis aliis legiui competat.
3. Ordinarius non potest hospitalia visitare, si dictum sit quod non possit se intrinsecare in eam visitatione.
4. Ordinarius in dubio potest ab administratoribus hospitalium, aliorumque piorum locorum rationem administrationis exigere.
5. Ordinarius potest visitare hospitalia priuatum & corrigere, ac reformato in ius tantum, quæ ad obseruandam voluntatem fundatoris pertinent.
6. Hospitalia etiam unita debent ab Ordinariis visitari.
7. Visitare potest Episcopus hospitalia, & pia loca etiam si sint priuata laicorum.
8. Exequutio aduersus administratores hospitalium ad Ordinarium spectat.
9. Episcopus potest animaduertere in Rectores hospitalium, qui non versantur ex oportet in administratione, non obstante quacumque exemptione.
10. Hoc decretum extra visitationem locum nō habet.
11. Episcopi curare debent, ut hospitalia à suis administratoribus quomodolibet exemptis fideliter administrantur.
12. Visitare potest Archiepiscopus Collegium Firmatum Martiale.
13. Collegium scholarium sub gubernio cuiusvis iurisdictionis Episcopi subiacet si scholares in eo debeant initiari clericali characteris.
14. Fundator potest excludere Ordinarium ab administratione capellaniarum.
15. Hospitalia administrata à Fratribus B. Iohannis Dei non sunt excepta à iurisdictione Ordinarii.
16. Abbates habentes quasi Episcopalem iurisdictionem.
17. Capitulum Sede vacante.
18. Visitare potest Episcopus locum nullius diocesis

quatenus intra sua diocesis fines situm sit.

19. Legatus potest etiam latè visitare Ecclesias exemptas, quas possint Ordinarii ex decreto Concilii.
20. Visitare non possunt Ordinarii in Ecclesiis Regularium etiam sanctissimum Sacramentum.
21. Alteria, & capellas in Regularium Ecclesiis etiam per seculares confraternitates constructa visitare non potest Episcopus.
22. Collegia quacumque visitare potest Episcopus.
23. Confraternitates auctoritate Papæ, seu Episcopi, instituta ab Episcopo ut pia loca visitari possunt.
24. Confraternitates personarum secularium in Ecclesiis Regularium existentium Episcopus visitare potest, si id eorum capellas, obediatur.
25. Visitare potest Episcopus hospitalia, & beneficia commendata in Ecclesiis Regularium existentia, in quibus non viget Regularis obseruantia.
26. Visitare potest Episcopus Confraternitates existentem in Ecclesia Monachorum Mōnii Virginie.
27. Hospitalia quæ sunt sub immediata Regum protectione visitare non potest Episcopus.
28. Hospitalia quæ expressè reperiuntur sub immediata Regum protectione, comprehenduntur tantum sub nomine talium hospitalium.
29. Episcopus cognoscit de exemptione quid hospitalia sub immediata Regum protectione existat.
30. Ordinarii iurisdictioni non sunt derogatum per hoc decretum.
31. Loca destinata ad pauperes sustentandos visitare potest Episcopus.
32. Episcopus compellere potest laicum ad exequutionem piorum legatorum.
33. Exequutio administrationis piarum dispositionum non impeditur, nec suspenditur, per appellationem.
34. Intelligitur de consuetudine post Concil. scientia & patiente Episcopo introducta.

a Clement. quia contingit de relig. de consuet.

a. **E**piscopi, \* etiam tanquam Sedis Apostolicæ delegati, in casibus à iure concessis omnium piarum dispositionum, tam in vltima voluntate, quam inter viuos, sunt executores, habeant ius visitandi hospitalia, & collegia quacumque, ac y confraternitates laicorum, & etiam quas scholæ, siue quocumque alio nomine vocant, non tamen, quæ sub regum immediata protectione sunt, sine eorum licentia elemosynas Montis Pietatis, siue Charitatis, & pia loca omnia, quomodocumque nuncupentur, etiam si prædictorum locorum curam laicos pertineat, atque eadem pia loco exemptionis priuilegio sint munita, ac omnia quæ ad Dei cultum, aut animarum salutem, & seu pauperes sustentandos, instituta sunt, ipsi ex officio iuxta sacrorum canonum statuta, cognoscant, & exequantur, & non obstantibus, quacumque consuetudine, etiam immemorabili, priuilegio, aut statuto.

b. Cap. tra. de c. Iohann. de testis.

Vide Titm. quod priuileg. pia causa, priuileg. 149. Gotti. præf. lib. 1. q. 45. num. 1. cum seqq. Azor. l. 3. m. 9. tit. 1. q. lib. 3. noua recap. Paul. Falc. de visitat. lib. 2. c. 23. a num. 11. Azor. instit. moral.

part. 2. lib. 3. c. 40. q. 10. Zerol. in praxi Episcopi. p. 1. verb. hospitalia. y. latè Perez de Lara de annu. & Capellan. lib. 2. q. 1. Gabr. Perita de Mann Regia p. 1. c. 17. Pafec. in simili praxi, part. 2. c. 3. num. 33.

num. 3. Salaz. de usu & consuet. cap. 8. n. 2. Mart. de iurisdict. part. 2. cap. 18. per tot. Franc. Leo in thesauro fori Eccles. part. 2. cap. 2. num. 216. Vgolin. de officio Episcopi c. 24. §. 1. n. 3. vers. visitare. Cened. pract. & cauem. quæst. lib. 2. quæst. 22. d. n. 14. Aloyf. Ricc. in decisuris Archiep. Neapol. p. 4. decis. 209. Aldan. in compendio canon. resolut. lib. 2. tit. 8. Sel. in secl. canon. cap. 22. metupum de officio, & potest. Episcopi, p. 1. allegat. 75. Valenzuel. conf. 87. n. 19. Stephan. V Veyms in constitutiones 24. ex antiquo iure desumptas, & per Cened. Tridem. in nouitat. consil. 16. n. 8. cum seqq. pag. 64. Marcel. Vuipen in praxi iudic. fori Eccles. c. 11. Clarin. canon. forens. lib. 1. cap. 65. n. 1.

2. Decretum Concilij in presenti quatenus concedit facultatem Episcopis visitandis hospitalis, & cetera pia loca, non prohibere quin & iudices seculares eadem visitare possint, si hoc eis aliis legitimè competat, refert decilum Armeniar. in addit. ad recap. legum Namarra lib. 1. tit. 6. de visitat. n. 65. quem refero d. alleg. 75. n. 15. Stephan. V Veyms d. loca num. 10.

3. Si in fundatione hospitalis sit dictum quòd Ordinarius non possit se intromittere in eius visitatione, an possit illud visitare, vide Armeniar. d. tit. 6. de visitat. n. 66. Ros. decis. 5. in princip. part. 3. referunt vbi fuit dictum, posse Episcopum visitare, nisi aliter cautum sit in institutione. Fran. Carp. de execut. testam. lib. 1. cap. 2. n. 65. Alced. de Episcopo part. 2. c. 2. n. 6. Alphonsus Leone de officio Capellani q. 5. sect. 1. a. 2. num. 20. 1. Petes de Lara de Capell. & annexis lib. 2. c. 1. n. 6. Diana moral. resol. p. 1. ar. 1. a. 2. resol. 83. an prout. vbi tenet nihilominus posse Episcopum visitare, nisi Episcopos in fundatione consentiat, quòd ab eius eximatut visitatione.

4. In dubio posse Ordinarium ab administrat. hospitalium, aliorumque piorum locorum institutione administrationis exigere, donec eorum in ipso dictum fuerit de institutione in qua seculis expresse clauum sit, præfert decilum Armeniar. in addit. ad recap. legum Namarra lib. 4. tit. 2. l. 1. §. 1. de hospitalibus n. 5.

5. Ordinarium posse visitare hospitalia priuata, & corrigere, & reformare in iis tantum, quæ ad obsequiandam voluntatem fundatorum pertinent, & ex decreto cap. seq. habere exigendi rationem ab administratoribus ipsius hospitalis, vna tamen cum illis deputatis, quibus ex consuetudine ratio reddenda est, refert decilum Armeniar. d. tit. 6. de visitat. n. 67.

6. Hospitalia etiam vniuersa, in quibus Ecclesiæ sunt, vbi aliud diuina officia celebrantur, & bona eorum non sunt distincta, debere ab Ordinariis visitari, refert decilum Armeniar. d. tit. 6. de visitat. num. 69.

7. Episcopum visitare posse omnia hospitalia, & pia loca quocunque nomine nuncupentur, etiam si sint priuata laicorum, & corrigere, & reformare in casibus à iure concessis, scilicet ob negligentiam, vel dilapidationem bonorum, vtrique testatoris voluntas scinetur, refertur d. clauum Martia de iurisdict. part. 2. cap. 18. num. 5. Armeniar. d. tit. 6. de visitat. num. 74. Ego ipse d. alleg. 75. n. 11. 1. Stephan. V Veyms d. consil. 16. num. 9. vbi cum Renato Chopino aduertit Synodum in hoc nonam potestatem Episcopis non attribuit, quia & vltim similiu piorum locorum curam Episcopis, Ecclesiasticisque relictum fuisse, num. 1. & refert sacrum Congregationem censuisse Episcopos cum aliis constitutos esse executores cum aliis quibuscum-

que inferioribus piam dispositionum executoribus, & iuxta hanc distinctionem sunt intelligenda quæ dicunt Gabr. Petrus de Alana Regia p. 1. cap. 17. n. 7. dum resolut quòd quando hospitalia, Cantuariensis, seu Albergaria constructa est per laicos, & ab ipsis administrata, omnis visitatio, & rationum petitio ad laicos Magistratus, vt procedant non priuatiue, sed cum aliis quæ cum Episcopo; & ideo bene n. seq. sit quòd in his quæ auctoritate Prelatorum n. seq. sunt, ad ipsos Prelatos priuatiue spectat visitatio.

Exequimone aduersus administratores hospitalium condemnatos iuxta hoc decretum, siue soli Ordinarii reddita fuerit ratio, siue vna cum aliis deputatis, ad ipsum Ordinarium spectat, refert decilum Armeniar. in addit. ad recap. legum Namarra lib. 4. tit. 2. l. 1. §. 2. de hospitalibus n. 4.

Animaduertere autem posse Episcopum in Reiores hospitalium, leprosaliorum, elemosynarum, & xenodochiorum, quos negligunt, seu non versantur vt oportet in administratione, non obstante quocunque exemptione, Clement. quia contingit, de relig. dimissis. Etiam à Cochier de iurisdict. ordinari. in exemptis, p. 2. q. 45. num. 79. Ego ipse d. alleg. 75. n. 12.

Decretum Concilij in presenti extra visitationem locum non habere in casibus etiam à iure non concessis, dicit resolutum Armeniar. d. §. 2. de hospitalibus n. 7.

Quia curare debent Episcopi vt hospitalia à suis administratoribus quomodolibet exemptis diligenter ac fideliter administrantur, & gubernentur, dubium non est quin illorum visitationem intruere debeant, vt per illam cognoscere possint, quæ facere debeant ad quædam hospitalium, & Confraternitatum, sicut refert decilum Armeniar. d. §. 2. de hospitalibus n. 12.

Visitare potest Archiepiscopus Collegium scholasticum Firmianum, Martiale nuchepanum, fundatum quidem, & donatum à Canonico Martiali, sed præcedente communitate, sub cuius gubernio regunt, à se fuisse fundatum, quia super hanc ditione dicti Canonici deuoluta ad, Cameram Apostolicam ipsi se composuit, & ex illis tract bonis fundavit Collegium, in Sel. in secl. canon. n. 22. num. 3. articulus hic fuisse resolutum in Firmiana 13. Iulij 1630.

Collegium s. scholasticum fundatum sub gubernio, & administratione ciuicum, cum conditione, inter alias, vt scholares debent initiari clericali chemicere, iurisdictioni Episcopi subiacet, & potest per ipsum visitari, Sel. d. cap. 2. num. 4. dicens sic fuisse decilum in Firmiana 17. Augusti 1630.

Fundator ab administratione, cuius, & visitatione capellanarum perpetuarum etiam collatorum excludere potest Ordinarius, nisi in casu negligentia, ita declarauit Paulum V. refert Garc. de benefice part. 1. c. 1. n. 98.

Hospitalia administrata à Fratibus B. Iohannis. Des non sunt exempta à iurisdictione Ordinarij, nisi solum quoad Regulatorem obsequium, Sel. d. c. 22. n. 5. vbi refert ita decilum in Arelana 12. Ianuarij 1630.

Episcopi, Idem posse Abbates habentes quasi Episcopalem iurisdictionem, resoluunt Flores de Mena var. resol. lib. 2. q. 24. n. 22. Aloyf. Ricc. de praxi iudic. resol. 303.

Idem quoque posse Capitulum Sede vacante post Martinez, & Molin. Theologum, resolutum Sanch. de matrim. lib. 8. diffin. 2. n. 10.

Visitare potest Episcopus locum nullius diocesis quatenus

8.

9.

10.

11.

12.

13.

14.

15.

16.

17.

18.

quatenus intra suae dioecesis fines situm esse con-  
ferat, ac per eundem dimissionis concedere, Ordi-  
nesque conferre debent, dum autem intra cuius  
dioecesis fines existat, non appareat, per Ordina-  
tium viciniorum praefata adimplenda sunt. Aldan.  
d. lib. 2. tit. 8. n. 3. ubi testatur ita decidisse S. Cong-  
reg. Episcop. & Regul. in *nullo Rutilian Con-*  
*nervian. dioecesi 9. Septembris 1616.*

19. Legatus potest cumulatim visitare Ecclesias  
exemptas, quas possunt Ordinarii decretis Con-  
cilij, Sel. d. cap. 22. num. 7. referens ita resolutum  
ad fauorem Cardinalis de Lotharinga 16. Ianuarij  
1597.

20. Visitare non posse Ordinatus in Ecclesiis Regu-  
larium, etiam laicissimum Sacramentum, tenet  
Sel. d. c. 22. n. 8. attestans sic censuisse S. Cong-  
reg. Episcop. & Regul. in *Nicoteren. de anno 1593.*

21. Episcopum non posse visitare Altaris, & Capel-  
las in Regularium Ecclesiis, etiam per seculares  
confraternitates constructas, firmavit Aldan. d. tit. 8.  
num. 4. dicens sic decidisse eund. S. Congreg. Episc.  
& Regul. *Papen. 21. Augusti 1615. & in Terrac-*  
*men. 22. Ianuarij 1616.*

22. Collegia quaecumque. ] Vide Gac. de *benefic.*  
p. 5. c. 1. n. 611. metipsum d. alleg. 75. n. 21.

23. Confraternitates laicorum. ] Eae enim au-  
toritate Romani Pontificis Episcopi institutas ab Epi-  
scopo ut pia loca visitari possent resolutum Petz  
l. 3. n. 9. tit. 14. lib. 8. Ordin. Annib. Rochan. *trall.*  
*de visitat. in gloss. verb. laicorum.* Carol. de *Gall. de*  
*effluat. aler. effluat. 1. n. 65.* Ego ipse d. alleg. 75. n. 23.

24. Confraternitates personarum secularium in Ec-  
clesiis Regularium exemptorum existentes Epi-  
scopum posse visitare, non tamen earum capellas,  
vel Altaris, quae intra easdem Ecclesias existunt,  
referunt decusum Galet. in *maximaria casuum con-*  
*sistent. verb. Episcopij per. Attendat. d. 5. de hospitali-*  
*tatibus n. 14. & 15.* Marc. Anton. Genuen. in *praxi*  
*Archiep. Neapol. cap. 21. in princ.* Vgolin. de *officio*  
*Episc. p. 2. c. 49. §. 5. num. 3.* Ciarlini d. c. 65. num. 6.

Aldan. d. tit. 8. n. 5. assensum sic decidisse S. Cong-  
reg. Episcop. & Regul. *Papen. 21. Augusti 1615. &*  
*in Terracmen. 22. Ianuarij 1616.* Ego ipse d. alleg.  
75. num. 13. ubi intelligo quod administrationem

tantum, transiit me non citato Aloy Ricc. in  
decis. *Curia Archiepiscop. Neapol. decis. 209. n. 8.*  
p. 4. Sed postea inueni Sel. d. c. 22. num. 10. tenuisse  
Confraternitates laicorum in Ecclesiis Regula-  
rium exemptorum institutas sub se iurisdictioni,

& visitationi Episcopum, a quo ab eo visitari posse ne-  
dum illas Confraternitates, sed etiam capellas ipso-  
rum in isdem Ecclesiis Regularium existentes, in

his tamen quae Confraternitatum administratio-  
nem respiciunt, & intelligit sacre Congregationis  
Episcoporum & Regularium decisiones, & prae-  
cipue in *Ostien. 1. Octobris 1616.* quatenus quoad ca-  
pellas secus sensisse videntur, intelligendae circa

ea, quae non Confraternitatum administrationem,  
sed potius Regularium respiciunt. Vtrum autem  
Episcopi se intromittere possint in visitatione

Confraternitatum, quae in Ecclesiis Militarum,  
seu Ordinum constituantur prouide Gabe. Petrus d.  
cap. 17. n. 13.

25. Visitare posse Episcopum tam Confraternitates  
laicorum in monasterijs, vel Ecclesiis Regularium  
existentes, in his tamen, quae Confratrum admini-  
strationem concernunt, quam etiam hospitale, ac  
beneficia commendata, 10 quibus non viget Regu-  
laris obsequantia, resolutum Sel. d. cap. 22. n. 12. ubi  
ait sic censuisse S. Congreg. Episcop. & Regul. in  
*Cepniaquen. 27. Iunij 1599.*

Visitare posse Episcopum tam Confraternita-  
tem existentem in Ecclesia Monachorum Montis  
Virginis, cuius Inspectione non subiacentur Epi-  
scopo, sed habent in eorum monasterijs legitimam  
iurisdictionem dependentem ab Abbate, qui est  
caput Ordinis, quique cum suis monasterijs subia-  
ceat immediatè Sedi Apost. resolutum Sel. d. cap. 22.  
num. 13.

26. Etiam quas scholas, &c. ] Episcopum potest  
Visitare Vniuersitates omnes, exceptis illis, quae  
sub Regum protectione sunt, ut per Narbona l. 31.  
gloss. c. 5. tit. 7. lib. 1. *numa Recopil.*

27. Non tamen qua sub Regum immediata prote-  
ctione sunt, &c. ] Vide Ordin. Reg. Lusit. lib. 1. tit. 62.  
§. 4. 2. ubi Patens meos plures Doctores citat, Mart.  
de *iurisdic. p. 2. c. 18. n. 2.* cum segg. Petz de *Laz. de*  
*annuatiar. & capellarij. lib. 2. c. 1. n. 49.* Valisconf.  
205. num. 62. Cabed. de *personarum Regia Cerena*  
cap. 39. num. 3. & cap. 45. §. 5. Ceoall. *commun. con-*  
*tra communes q. 897. n. 84.* Attendit. in *addit. ad*  
*ricop. legum Nauarrar. lib. 1. tit. 6. de visitat. n. 70.*  
cum segg. metipsum d. alleg. 75. n. 16. Valenz. conf.  
58. n. 22. Gabr. *Pereira de Mann. Regia p. 1. cap. 17.*  
n. 1. pag. 170. noui simit Stephan. VVeyms d. con-  
sist. 16. n. 15. pag. 17. vbi rationem huius decisionis

praestat, quia Tridentina Synodus laici videtur  
confidere curae, & sollicitudini Regum, quia talis  
hospitalia in suis potestate habent, nec volunt Epi-  
scopis causam praebere se immiscendi fundationi-  
bus illis, quos Reges ex praedictis foribus proprijs, aut  
erario publico constituerunt, sive quae iurisdic-  
tioni, & immediatae protectioni referuntur.

Non compendiendi sub nomine talium hospita-  
lij, nisi ea, quae ex praefate reperiuntur sub im-  
mediata Regum protectione, referunt decusum Mart.  
d. c. 18. n. 4. Attendit. d. tit. 6. de *visitat. 1.* Stephan.  
VVeyms d. locum n. 3. post mod. ubi aduertit hanc

exceptionem etiam extendi ad ea hospitalia, & col-  
legia, quae sunt sub immediata protectione alio-  
rum supremorum, & sublimium Principum, qui  
Regalia in ditionibus subditis possident, etiam si  
fortasse Regis titulum non gerant: & deinde re-  
fere posse Episcopos visitare, & exequi, quae in  
hoc Concilij decreto, etiam si hospitalia & laicijs  
adminibrentur, & sint sub generali, seu immediata  
protectione Regum, sep Principum secularium,  
dummodo alias Ecclesiastica sint, vel pro Eccle-  
siasticis habeantur. Ciarlini d. cap. 65. n. 4.

Hospitale aliquod visitare volenti si opponatur  
exceptio quod sub immediata Regum protectione  
existat, non ad secularem iudicem, sed ad ipsum  
Episcopum talis exceptionis cognitionem, & de-  
finitionem pertinere, refert decusum Mart. d. c. 18.  
n. 5. Attendit. d. tit. 6. de *visitat. n. 71.* Ego ipse d.  
alleg. 75. Stephan. VVeyms d. loco n. 16.

29. Hoc decreto nunquam fuit iurisdic-  
tionis derogatum, aut detractum in aliquo, etiam  
in locis, quae sunt sub immediata Regum prote-  
ctione, & ideo iurisdictionem, quam prius ante  
Concil. Episcopi habebant in dictis locis, etiam  
post Concil. ex tunc potest, ita Sel. d. c. 22. n. 10.  
attestans ita fuisse decusum in *Neapolitana 12.*  
*Augusti 1618.* Quae in his hospitalibus, seu  
Confraternitatibus de Regum protectione pos-  
sunt Praelati visitare decemum diuini cultus, &  
ornamentorum, docent Anronin. Diana *moral. re-*  
*gelat p. 2. trall. 2. resol. 100.* Gabr. Petrus d. p. 1. c. 17.  
n. 12. adducens doctissimum Abb. in *cap. de cen-*  
*sib. & aliorum, quos refert Passi. conf. 14. ca. soluen-*  
*tium quod licet Episcopum non videret capellas*  
*praelicatas, & exemptas, tamen potest inquirere*

30. in

in

in

in

in

in

in

in

in

in

in

no decentur tibi Sacra ministrantur; & respondet decretum Concilij in pizfenti procedere circa opera, quæ in illis locis existerent & circa petendas rationes eorum, quæ tibi expenduntur, non autem de visitatione circa cultum diuinum, quæ ad Episcopos, necessariis & priuatiuè spectat, quia res spiritualis est & ecclesiastica.

11. *[Sen pauperes sustentandus.]* Vide Paul. Fufc. de visitat. lib. 2. c. 15. n. 44. in fine.

12. *[Cognoscant, & exequantur.]* Poffe Episcopum compellere laicum ad exequutionem, refoluit Stephan. Grat. Moribus dec. 189. dub. 2. quem refert Aloyf. Ricc. in collect. decif. p. 3. collect. 714. in fine.

13. *[Non obftantibus.]* Episcopum poffe uifitare administratores locorum piam, & ab eis rationem administrationis exigere, quibuscumque exemptionibus, & indium inhibitiuibus non obftantibus, tenet Rota apud Tambur. in fine tom. 3. de iure Abbatis dec. 5. 3. n. 3. cum feq. ubi n. 7. dicit quod

Episcopus non impediendus in exercitio fux ordinatiz iurisdictionis donec cognoscatur an priuilegium inuenit necne, & n. 9. quod exemptionis quali poffeffio non acquiritur ex eo folum quod non appareat Episcopum exercuiffe iurisdictionem, nifi probetur quod venerit cafus exercendi, & volens exercere fuerit repulfus, & repulfioni acquieuit, vel alias habuerit fe pro fpoliato. Vnde fi quis administrator piorum locorum videns fe confilidum ad reddendam rationem fux administrationis, appellaret, licet admittatur appellatio, non propter hoc impeditur, aut fufpendif exequutionem aliter decifum Zerol. in praxi Epifcop p. 1. verb. hofpitalis verf. sextum, quem refert d. albi. 75. n. 62.

*[Quæcumque confuetudine.]* Hæc verba in illi genda elle de confuetudine poft Concil. fcientie & patiente Epifcopo inuoluta, refoluit Sel d. c. 12 n. 30. ubi teftatur fci fuiffe decifum in Liman 19. Septembru 1625.

34.

*Administratores cuiufvis fabricæ, Confraternitatis, & quorumcunque piorum locorum, fingulis annis reddant rationem Ordinario, nifi aliter in fundatione fit cautum.*

# CA P V T IX.

1. Doctores de materia cap. agemus.
2. Ratio fumptuum fabricæ cuiufvis Ecclefia eft reddenda Epifcopo ordinario.
3. Capitulum, & Canonici tenentur reddere Ordinario rationem administrationis fabricæ Ecclefie Cathedralis.
4. Fabricam uifitare folus Epifcopus poteft.
5. Fabricarum redditus poteft Epifcopus expendere pro fuis arbitrio.
6. Intelligitur tam de hofpitalibus ecclefiafticis, quam priuatis.
7. Hofpitalium administratores debent Epifcopo reddere rationem administrationis fux.
8. Epifcopus poteft ab administratoribus hofpitalium, aliorumque piorum locorum rationem administrationis exigere, donec, &c.
9. Confraternitas Montis pietatis.
10. Epifcopus etiam extra uifitationem poteft eleomofynas Montis pietatis ex officio fuo cognofcere, & exequi.
11. Conftitutio Pauli V. prohibens difpofitionem pecunie, prohibere etiam cenfentur difpofitionem frumenti.
12. Loca pia fux publica, fux priuata, ecclefiaftica, fux laicalia uifitari poffunt per Epifcopum.
13. Administratores piorum locorum, etiam exemptionum nullam rationem reddentes poft hac eam Epifcopo reddere tenentur.
14. Ordinarius habet uetum ficut ceteri deputati in abfoluendo, vel condemnando administratores piorum locorum.
15. Epifcopus poteft exigere rationem administrationis ab administratoribus, etiam in locis, quæ

funt fub immediata Regum proteftione.

16. Rationes ab administratoribus piorum locorum per Epifcopum pluries in anno repeti poffunt.
17. Rationem reddendum neque Epifcopus neque Capitulum debet exigere tempore, quo recitantur diuina officia.
18. Abbates, Prepoſiti, & Abbatiffa Regalarem vitam ducentes non tenentur Epifcopo reddere rationem.
19. Monafterium administratores de illis rationes reddere non tenentur.
20. Epifcopus fuxne emulatiuè executores piorum difpofitionum ad alios inferiorum.
21. Capitulum Sede vacante.
22. Executores aduerfus administratores hofpitalium condemnatos ſolent ad Epifcopum.
23. Epifcopus, & eum officiales ac Notarii nihil percipere poffunt emolumentorum in receptione rationis administrationis.
24. Hofpitalis computa ftant confuetudine Epifcopi una cum magiftro eiuſdem hofpitalis recognofcere tenentur.
25. Excommunicare poteft Epifcopus Fratrem Capellanum Religionis Hierof. non reddentem rationes administrationis Parochialis ſecularis.
26. Executores vicinarum voluntatum nihil dare debent Epifcopo, ſeu eum officialibus pro cauſa laboris in recipienda ratione administrationis bonorum.
27. Inſtitutiones piorum locorum obferuanda circa reddendas rationes administrationis eorum.
28. Locum habet etiam extra uifitationem.
29. Confuetudines fux prohibere per hunc cap. & folum præferantur inſtitutiones.

**A**dministratores, tam ecclefiaftici, quàm laici, a fabrica cuiufvis Ecclefie, etiam Cathedralis, & hofpitalis, confraternitatis, eleomofynarum Montis pietatis, & quorumcunque piorum locorum, a fingulis annis & tenentur reddere rationem administrationis Ordinario: a confuetudinibus & priuilegiis quibuscumque in contrarium ſublatiſ: & nifi fecus forte in inſtitutione, & ordinatione talis Ecclefie, ſeu fabricæ expreſſè cautum eſſet. Quod ſi ex confuetudine, aut priuilegio, aut ex conſtitutione aliqua loci, aliis ad id deputatis ratio reddenda eſſet: tunc cum iis adhibeatur etiam Ordinarius: & aliter fideiæ libertates diſtis adminiſtrationibus minimè ſuffragentur.

Barboſ. Collect. in Concil. Trid.

a Clem. quia concipit 9. ut aut priuilegiis, dom. b ſupr. ſeſſ. 7. c. ult. ac 1063 ſeſ. 19. c. 3. de reſor.

Q

Vide.

1. **V**ide Paul. Fufe de *visitat.* lib. 2. c. 13. num. 27. Gutierrez *Canon.* lib. 1. cap. 35. num. 19. cum segg. Flores de Mena *varior.* lib. 3. quæst. 21. n. 180. cum multis segg. Aloyf. Ricc. in *colleclian. decis.* p. 3. collecl. 714. Steph. Granan. *discept. forens.* c. 395. Gonzal. ad reg. 8. *Canonic. gloss.* 5. n. 45. & *gloss.* 19. num. 3. Vgolin. de *officio Episcopi* c. 24. §. 1. Mart. de *instit.* p. 2. cap. 18. num. 6. 9. & 10. Sel. in *selecl.* *Canonic.* c. 23. per tot. Salgado de *protectione Regia.* tomo 1. p. 2. c. 11. per tot. Rota *decis.* 353. p. 1. recent. incipit de *officio & potestate Episcopi* p. 3. allegat. 75. num. 57. cum segg. Valeozuel. *consil.* 122. n. 38. tomo 2. Stephan. VVeyms ad *constitutioes* 24. ex *antiquo intro dumptis.* & per *Concilium Tridentinum innouatas.* *consil.* 16. d. num. 8. pag. 174.
2. **a Fabrica cuiusvis Ecclesie.** ] Rationem somptuum fabricæ cuiusvis Ecclesiæ esse reddendam Episcopus ordinat, nisi in institutione eiusdem Ecclesiæ fabricæ aliter statutum sit, refert decifum Armenias. in *addis.* ad *recopilat. legum Navarra* lib. 1. tit. 17. d. 7. de *Episcopo.* num. 78. *versum* & *rationem.*
3. **Capitulum & Canonicos teneri reddere Ordinationem rationem administrationis fabricæ Ecclesiæ Cathedralis,** nisi consistet ex institutis & ordinationibus eius non posse Ordinarium se intromittere, refert decifum Armenias. d. n. 78. in *fine.*
4. **Visitare fabricam solum Episcopus posse dicit** resolutum Garc. de *benefic.* p. 3. c. 2. n. 198.
5. **Fabricarum redditus posse Episcopum expendere pro suo arbitrio,** testatur decifum idem Garc. d. p. 3. c. 2. n. 198. in *fine.*
6. **Hospitalium, Confraternitatis, &c.]** Intelligi debere tam de hospitalibus ecclesiasticis, quam privatis, refert decifum Armenias. in *addis.* ad *recopilat. legum Navarra* lib. 4. tit. 29. d. 2. §. 1. de *hospitalib.* num. 11.
7. **Hospitalium administratores debere Episcopo reddere rationem administrationis suæ,** et si consuetudine, privilegio, & institutione aliqua personis aliis ad id officium electis ratio esset reddenda prædictæ administrationis, reddendam tamen Ordinario cum interuentu diclorum electorum, refert decifum Armenias. *addis.* ad *recopilat. legum Navarra* lib. 1. tit. c. 8. d. 7. de *Episcopo.* num. 79.
8. **Posse Episcopum ab administratoribus hospitalium, aliorumque piorum locorum rationem administrationis exigere donec eorum Ordinario eodem doctum fuerit de institutione, in qua secus expressè cautum sit, & tunc curare debere, ut quod ordinatum est, obseruetur,** resolutum dicit Armenias. d. §. 1. de *hospitalib.* num. 5. Eleganter Stephan. VVeyms d. *consil.* 16. n. 19. cum segg. vbi affirmat, verba illa, *donec eorum Ordinario eodem,* &c. non eò tendere ut semper temerari possit Ordinarius quoties fundatæ expressum verum Episcopum se intromittere, quia efficere non potest testator, vel fundator, quin leges in suam dispositionem intuant, & locum obtineant l. *nemo potest.* §. *de legat.* 1. sed vt certa ab incertis separentur, aduetit idem Stephan. VVeyms d. *lura* num. 2. istam visitandi corrigendi, & rationes audiendi auctoritatem Episcopo competere generaliter & in vniuersum omni caso, exceptis dumtaxat tribus: primo quando hospitalia sunt immediate subiecta protectioni Regum, de quo diximus cap. *precedent.* n. 27. cum segg. Secundo quando in ipsa fundatione per fundatores laicos, ex consensu Episcopi, vel alterius Superioris ecclesiastici expressè cautum est ne Episcopus interueniat, vel ne admini-

stratores tententur suis rationibus adhibere Episcopum, de quo infra num. 27. & in hoc sensu interpretata sacra Congregat. an statim prohibitione in fundacione hospitalis, quod Ordinarius non possit se intromittere in illius visitationem, nihilominus possit Ordinarius visitare 2. censur non posse. Tertio quumvis fundator laicus adhuc superest eius, & suæ fundacioni auctoritatem Episcopi, vel alterius Superioris non adhibuit, nulla quoque sunt partes Episcopi, vt administrationi hospitalis sese possit immiscere 3. quia, vt diximus, in manu, & arbitrio fundatoris eo vique permanet.

**Episcopus, aut eius visitatores possunt recognoscere horteæ publicæ quando secularium magistratuum magna est delicta, ex locordis in illorum administratione,** vide Gutierrez *canonic.* lib. 1. c. 35. n. 38. Parlad. *difficil.* 9. §. 3. n. 7. Ekobat. de *ratione* p. 1. c. 7. n. 1. Cevallos *commun.* tom. 4. quæst. 897. n. 388. cum segg.

**Montis pietatis.]** De Confraternitate Montis pietatis, & an sit licita, & de multis dubis circa eam occurrentibus, vide Casert. in *opusculo de Montis pietatis*, Bernard. Busto in *defensione Montis pietatis*, & Sot. de *instit.* lib. 6. quæst. 1. art. 6. Ludou. Lopez in *instrum. consens.* p. 2. cap. 59. d. princip. Medin. in *C. de restitut. c. de casu simili quæst.* 10. *Montis pietatis*, pag. 151. Mich. Palat. de *constitut.* lib. 3. c. 4. pag. 197. cum segg. Gemin. in *cap. naviganti*, §. 3. d. num. 80. de *usufr.* Petr. Gregor. de *Republ.* lib. 13. c. 16. n. 7. Baldez 2. 2. q. 78. art. 4. Salon. etiam 2. 2. q. 78. art. 1. Naour. in *comment.* de *usufr.* num. 59. & in *manual.* cap. 17. num. 21. Cardin. Tolet. in *summa* lib. 5. c. 58. Perez de Lara de *Capitlan.* & *annuiss.* lib. 1. c. 23. Quaranta in *sum. Bulary.* verb. *Montes pietatis*, Vgolin. de *officio Episcopi* c. 24. §. 1. num. 4. Salas de *consuallib.* tit. de *usufr.* dub. 33. num. 3. Bonacin. in *simili tract. disp.* 3. quæst. 3. puncto 1. 2. Molin. de *instit. arad.* 2. disp. 3. 25. Lessi. cod. *arad.* lib. 2. c. 20. dub. 23. Rebello de *obligat.* *instit.* p. 2. lib. 8. q. 1. §. 1. Paul. Comitoli. *respons.* *in* *arad.* lib. 3. q. 35. Azot. *instit. moralium* p. 3. lib. 5. c. 8. Valer. Reginald. in *præci fieri possunt.* lib. 25. n. 207. Barbol. 2. §. Fauslo in *speculo* *Consess.* p. 1. disp. 7. de *monte Pietatis.*

**Episcopus etiam extra visitationem, & in casibus à iure non expressis, potest elemosynas Montis pietatis, sine charitatis, & loca omnia quomodocumque nuncupent, etiam cum illorum ad laicos pertineat, & etiam si sint exempta, ex officio suo cognoscere, & exequi, prove ea omnia, quæ ad Dei cultum, & animarum salutem, seu pauperes sustentandos instituta sunt: nec non Episcopo licet exigere rationem ab administratoribus eorum locorum mere laicorum, & piuarum generaliter absque vlla distinctione, & quando ex privilegio, vel consuetudine, vel aliqua alia constitutione aliis reddenda esset, ratio eisdem reddenda est, adhibito cum illis Ordinario, nisi in fundacione casum esset aliter, nempe quod rationes nec Ordinario reddendæ essent, ita refert decifum Sel. in *selecl.* *canonic.* 23. num. 2.**

**Constitutio sanctæ mem. Pauli V. prohibens dispositionem pecunie Montis pietatis in alios quam pauperum usus in ipsorum Montium erectione præscriptis abique Sedis Apostolicæ licentia, prohibere etiam censur dispositionem huiusmodi,** ita Sel. cap. 23. num. 3. attestans licentiam S. Congregat. *Episcop. & Regul.* sub die 14. Februarii 1631.

**Et quomocumque piorum locorum.]** Siue ea sint

9.

10.

11.

12.

sive publica, sive privata, ecclesiastica, vel laicalia, ut refert decifum Armeniar. d. l. 7. de Episcopis, num. 78. quem refert Ego ipse d. allegant 73. num. 38.

13. Priorum locorum, etiam exemptorum, administratores nullam rationem reddentes posthac cum Episcopo reddere teneri, quod si alius reddere solent, cum illis tamen presentialiter adhibendum esse Episcopum, qui quoties in dicto actu ad rationem computorum adhibetur, in condemnationem, vel absolutionem vnicum votum habere, aſſertit reſolutum Armeniar. d. l. 7. de Episcopis, n. 78. verſ. item & adminiſtrator.

14. In abſolvendo, vel condemnando, adminiſtratores priorum locorum Ordinarium habere votum ſicut ceteros deputatos, & eius votum debere numerari cum aliis, ita ut maior pars votorum abſolvat, aut condemnet, dicit decifum Armeniar. d. num. 79. verſ. item ordinarius, & lib. 4. tit. 29. l. 2. §. 1. de beneficiis lib. num. 10. Stephan. VVeyms d. de decif. num. 8. in fine.

15. Episcopus poteſt exigere rationem adminiſtrationis ab adminiſtratoribus, etiam in locis, quæ ſunt ſub immediata Regum protectione, vel etiam ex Apoſtolico Privilegio ante Concilium exempta à quæcumque iuriſdictione Ordinarii, quandoquidem hoc decreto ab huiusmodi rationibus reddendis non excipit loca Regiæ protectionis, ſicut illa exceperat 18. præcedenti, quoad viſitationem, ita Sel. d. cap. 23. num. 5. aſſertans ſic fuiſſe decifum in Neapolitana 11. Auguſti 1618.

16. [Singulari annis.] Pluries tamen in anno rationes repeti poſſe, præcipue quando Episcopo conſtitent illas dolose redditas fuiſſe, vel quando redditio non fuit finalis, & plena cum reſtitutione reliquorum, reſoluti Aloyſi Ricc. in præxi veram feri eccl. §. 4. in 2. edit. quem refert Ego ipſe d. alleg. 75. num. 63.

17. [Teneantur reddere rationem, &c.] Rationum redditionem neque Episcopus, neque Capitulum debet exigere tempore, quo recitantur hodie Canonice, & Divina celebrantur, ita refertur decifum Armeniar. d. l. 7. de Episcopis, num. 79. verſ. denique 1. Garc. in addit. ad ſuum tract. de beneficiis. 3. cap. 2. num. 168.

18. Rationem Episcopo reddere non tenentur Abbates, Præpoſiti, & Abbatibus Regulæ vitam ducentes, ita reſtatut reſolutum Armeniar. d. l. de Episcopis, n. 79. verſ. & Abbates.

19. Monachicorum adminiſtratores de illis rationem reddere non tenentur, ut refert decifum Armeniar. d. l. 7. de Episcopis, num. 78. verſ. adminiſtratores.

20. [Ordinario.] Episcopos cumulatiõe executoris ad alios inſectores piam diſpoſitionem eſſe, refert decifum Armeniar. d. l. 7. de Episcopis, num. 76.

21. Et ſuccedere in hac poteſtate Capitulum Sede vacante reſoluitur Quatun, in ſumma Bullary, verb. Capitulum, verſ. ſeprime. Zetoli. in præxi Episcop. p. 2. verb. Capitulum §. 9. quos refert d. allegat. 73. n. 6. t. in fine.

22. Tæquationem aduerſus adminiſtratores hoſpitalium condemnatos, iuxta cap. præcedenti, ſive ſoli Ordinatio reddita fuerit ratio, ſive vnà cum aliis deputatis, ad ipſum Ordinarium ſpectare, reſert decifum Armeniar. d. lib. 4. tit. 29. §. 1. de hoſpitalibus n. 4.

23. Episcopus, & eius officiales, & Notarii nihil percipere poſſunt emolumentorum in receptione rationis adminiſtrationis, quæ ſit ſingulis annis Barboſ. Colleſt. in Concil. Trid.

ab illis, quibus adminiſtratio operum pium tepetitur commiſſa, quomodo etiam ante Concil. Trid. & ab immemorabili tempore conſueverit recipere rationem huiusmodi adminiſtrationum vnà cum diſcis emolumentis, ut aſſertit reſolutum Sel. d. cap. 23. n. 22. dicens ſic fuiſſe reſolutum in vna Gerunden.

Hoſpitalis computa ſtante conſuetudine Episcopus vnà cum Magiſtro prædicti hoſpitalis recognoscere teneri, ex Sel. diſpo. c. 23. num. 7. aſſertens ſic fuiſſe decifum in Agubus. 19. Noveſembri 1616.

Excommunicare poteſt Episcopus Fratrem Capellannm Religionis Hieroſolymitanæ, qui adminiſtravit redditus Parochialis ſecularis citatum ab Episcopo in viſitatione ad reddendam rationem, & non compſentem, ita Sel. d. cap. 23. num. 10. vbi refert decifum in Valtaren. 7. Septembri 1630.

Executores vltimatum voluntatum nihil dare debent Episcopo, ſeu eius officialibus pro cauſa labores in recipienda ratione adminiſtrationis bonorum teſtatoris; nec illi quæcumque exigere poſſunt etiam ſtante conſuetudine exigendi quatuor denarios pro ſingulo ſcuto, ita Sel. d. cap. 23. n. 10. aſſertans ita fuiſſe decifum in Barchinens. & Gerunden. 1. Decembri 1618.

18. [Nifi ſecus forte in inſtitutione, &c.] Ea præſiæ excipit vnum caſum Tridentina Synodus, quo Ordinarius ſeſe immiſceat non poteſt reddendis rationibus iſtorum adminiſtratorum, videlicet quando ſecus in inſtitutione & ordinatione expreſſe cautum fuerit, vide Gonzal. ad reg. 8. Cap. 1. gloſſ. 5. num. 35. & gloſſ. 29. num. 3. Matt. d. cap. 18. n. 6. §. 9. & 10. Rotam decif. 33. in princip. 2. recent. Stephan. VVeyms d. conſilii. 16. a. num. 19. vbi intelligit quando in ipſa fundatione per fundatores larcos ea conſenſu Episcopis, vel aſſectis Superioris eccleſiaſticæ expreſſe cautum eſt, ut Episcopus interueniat, vel adminiſtratores non teneantur ſuis rationibus adhibere Episcopum; id enim poſſulatae huius cap. verbo etiam, nam vt ſic expreſſim canere poſſint fundatores ex ſpeciali conſenſu Ordinarii permiſſum ipſis eſt, ne contingat larcos trahi à fundacionibus pium locorum. Vide nouiſſime Franciſc. Capan. de executor. teſtam. lib. 1. cap. 2. n. 69. vbi dicit diſpoſitionem huius decreti in præcatis verbis non habere locum in illis caſibus, in quibus Episcopus de iure ſe intromittere valet, veluti data negligentia executorum, reſecto d. alleg. 8. a. num. 39.

Decretum Concilij in præſenti locum habere etiam extra viſitationem, & in caſibus à iure non expreſſis, & licet Episcopis exigere rationem ab adminiſtratoribus etiam locorum merè laicorum, & pcuratorum, & generaliter ſine vlla diſtinctione. Et quando ex privilegio, vel conſuetudine, vel alia conſtitutione aliis reddenda eſſet ratio, eiſdem reddendam eſſe adhibito cum illis Ordinario, niſi in fundacione aliter cautum eſſet, nempe quod rationes Ordinario reddendæ non eſſent, reſert decifum Martæ de inſiſſit. part. 2. c. 18. n. 6.

19. [Quid ſi ex conſuetudine, &c.] Sublata eſſe per hoc cap. conſuetudines, & ſolum præferentia inſtitutiones, aſſertit Sel. d. cap. 23. num. 20. ſectans ita fuiſſe decifum 3. Februario 1629.

An & quando Capitulum ex conſtitutione, vel conſuetudine deputat quosdam, quibus redditur ratio, intereat limitatio hæc Concilij, vide Rotam decif. 33. p. 1. recent.

*Notariorum quorumcunque sufficientiam scrutentur Ordinarij, & non sufficientes, ac delinquentes prohibeant, ac arceant à causis Ecclesiasticis ad arbitrium suum.*

## CAPVT X.

2. Dolores de materia, agentes.
3. Inferiores quasi Episcopalem iurisdictionem habentes habent facultatem examinandi Notarios.
3. Episcopus uti potest Notario criminali civitatis, si sit vir probus.
4. Provinciales Religionum possunt creare Notarios

intra Ordinem pro causis criminalibus Religiosorum.

5. Episcopus liberè punire potest suos Notarios, officiales, aliisque ministros laicos in suis officiis delinquentes.
6. Notarij possunt conficere instrumenta contrarium personarum ecclesiasticarum.

Utm ex notariorum imperitia plurima damna, & multarum occasio litium oriatur: *Ca* possit Episcopus & quoscunque notarios, etiam Apostolica, Imperiali, aut Regia auctoritate creati fuerint, etiam tanquam delegatus Sedis Apostolicæ, examinatione adhibita, eorum sufficientiam scrutari: illisque idoneis repertis, & aut quandocunque in officio delinquentibus, officiis in negotiis, litibus, & causis ecclesiasticis, ac spiritualibus exercendi vsum perperuò, aut ad tempus prohibere, & neque eorum appellatio interdictionem Ordinarii suspendat.

1. Vnde Azcoed. l. 2. n. 18. tit. 7. lib. 3. nona recop. Franc. Lcoo. in thesauri furi eccles. p. 2. cap. 2. n. 76. Salgado de prelat. Regia tom. 1. p. 3. c. 8. n. 1. cum seqq. Plafec. in praxi Episcop. p. 2. c. 4. n. 12. vbi ita ait: Notarius non debet esse persona vilis, neque illegitimus, Armill. verb. a nobilio. n. 5. debet iocare in ingressu officij sui quòd fideliter illud exercebat, & requisitus super auditis conficit instrumentum sine diminutione veritatis, & sine admixtione falsitatis, Syluest. verb. sapellio. q. 6. omnia pertinentia ad actum suum scire tenetur, Abb. in c. 1. de fide instrum. debet intelligere clausulas, quæ in instrumento ponuntur: quòd si interrogatus explicare sui instrumenti clausulas nesciverit, invalidum esset instrumentum, Alber. in l. fin. §. pen. ff. ad Falcid. Plura de notariorum qualitate, & peritia videri poterit in libello de errorib. notariorum ab Antonio Tassia curiosè satis collect. Ha. Genus Plafec. a Possit Episcopus, §. Facultatem tribuere Episcopis hoc decreto examinandi Notarios, competere etiam inferioribus quasi Episcopalem iurisdictionem habentibus, refert decisum Sel. in selectis canon. cap. 15. n. 16.
3. a Quoscunque Notarios, &c. Episcopum uti possit Notario criminali civitatis, si vir probus, & advena, & sub quovis prætextu taxam non excedat, tradit Sel. d. c. 25. num. 17. attestans sic decisisse S. Congregat. Episcop. & Regul. in una sessione Castellæ 14. Aprilis 1615.
4. Provinciales Religionum creare possit Notarios intra Ordinem pro causis criminalibus Religiosorum, itant illis tanta fides adhibeatur, quanta Notario seculari, obsequat Fr. Emmann. q. regul. tom. 2. quest. 13. art. 2. & tom. 3. quest. 8. art. 1. Laurent. de Porten dubis regular. verb. Notarium a. n. 1. Hieron. Roder. in compend. q. regul. res. sol. 100. n. 1. vbi

ait quòd Generales, Provinciales, & alij superiores Regularium, quibus processus fulminare incumbit iudicè creant ex suis Religiosis Notarios ad certas causas, quos Secretarios vocant, sed non possunt perpetuos, præcipuè ad causas extra Religionem decidendas, Aldrete de religiosa disciplina tenenda. l. c. 18. n. 9. vbi addit quòd Notarius creatus à Guardao, vel Priore, debet recipere iuramentum fidelitatis tanquam de officio officij Notarij, tenerique se subscribere post examina testium, & eorum subscriptionem, Castell. de elect. cap. 10. n. 42. pag. 444. vbi etiam asserit Bullam Pij V. incip. Debitum Pastoralis, sub dat. 21. Martij 1571. in qua conceditur facultas quòd superiores Ordinum Fratrum Predicatorum in vnaquoque provincia possint constituit etiam plures sui Ordinis Fratres ab eis approbatos in Notarios publicos pro intimandis mandatis & rescriptis Apostolicis publicis, vel privatis dicti Ordinis utilitatem concesso tribus, quod etiam tradit Sigism. à Boononia de elect. dub. 43. n. 1. & Hieronym. Rodet. c. d. n. 1. 7. Ant. quandocunque in officio delinquentibus, &c.

Episcopum, & iudicem ecclesiasticum liberè posse punire, & castigare suos Notarios, officiales, aliosque ministros laicos in suis officiis delinquentes, resoluunt Decian. in tractat. crimin. tom. 1. lib. 4. c. 10. n. 3. Palad. different. 9. §. 1. n. 18. Bobad. in sua politica lib. 2. c. 177. n. 48.

Et causis ecclesiasticis. Extendi ad cocontractus personarum ecclesiasticarum, qui de eorum patrimonialibus bonis conficiuntur, præsertim stante consuetudine quòd cause earum tantoq. bonorum ad forum ecclesiasticum spectant, refert decisum Sel. in selectis Canon. cap. 25. n. 18.

Neque eorum appellatio, &c. Vide Azcoed. ad l. 2. n. 18. tit. 7. lib. 3. nona recop. pag. 185.

*Occupator quarumcunque obventionum pijs locis applicandarum, aut impediens quocunque colore ne fructus percipiantur, à quibus debentur, anathemati subiaceat tamdiu, quamdiu non resistuerit, ac à summo Pontif. absolutionem non obtinuerit.*

## CAPVT XI.

1. Bona seu fructus quoscunque Ecclesia locorumque eorum usurpantes ipso facto excommunicantur.

cali sunt quoscunque integre resistuerint.

2. Excommunicatio Bulla Cana in Demini elan. 18.

3. Iuris



3. Iurisdictionem Ecclesiasticam sibi tanquam propriam usurpantes ligantur censura Bulla in Cena claus. 18.
4. Sequestrantes, vel usurpantes inique fructus aliorum beneficiorum afficiuntur excommunicatione huius cap.
5. Distributiones inique sequestrantes, vel usurpantes afficiuntur censura huius cap.
6. Censura Bulla in Cena Domini quatenus ligentur fructuum usurpatores.
7. Fructum patrimonii alicuius Sacerdotii usurpantes non obstringuntur excommunicatione Bulla in Cena Domini.
8. Fructus beneficiorum vacantium usurpantes incidit in excommunicationem Bulla in Cena Domini.
9. Clerico subreptis tantum ex fructibus beneficiorum, quantum respondet suo credito non afficitur cen-

sura Bulla in Cena Domini.

10. Arbores alieni beneficii eadem sibi que illam usurpans incidit in excommunicationem huius cap.
11. Relictos piorum locorum cadentes arbores frugiferas quando incidant in excommunicationem huius decreti.
12. Bona Ecclesiastica occupans debet scire praeiudicia bona occupata esse Ecclesia ad incurrendam excommunicationem huius cap. & Bulla.
13. Patronus capiens aliquod de bonis Ecclesiae sui intrusorem, et primum est ipso iure.
14. Patronus se ingens in percipiendis fructuum beneficiorum patronatus, aut bona ipsius usurpans, primum est statim intrusorem.
15. Bona Ecclesiastica iniuste usurpans est inhabilis ad omnia beneficia ecclesiastica.

41. Aurelia 10.  
41. Tim 4.  
C6c. Titub.  
c. 7. Concil.  
Aurelian 3.  
c. 11. Concil.  
Pauli 1. c. 1.  
C6c. Turon.  
c. 4. C6c.  
Aurelia. r. c.  
1. Concil.  
Magen. cap.  
10. & 11.  
C6c. Vvor.  
c. 7. Concil.  
Aquilan.  
c. 18. Concil.  
Lateran. sub  
Leone X.  
c. 10.  
cap. praeiud.  
c. 12.

**S**I<sup>1</sup> quem Clericorum, vel laicorum, quacunque is dignitate, etiam Imperiali, aut Regali praezfulgeat, in tantum malorum<sup>2</sup> omnium radix cupiditas occupauerit, ut alicuius Ecclesiae, seu cuiusvis secularis, vel regularis beneficii, Montium Pietatis, aliorumque piorum locorum a iurisdictionibus, bona census, ac iura etiam feudalia & emphyteotica, si fructus emolumenta, seu quascunque obventiones quae in ministrorum, & pauperum necessitates conueniri debent per se, vel alios, vi, vel timore incusso, seu etiam per suppositas personas Clericorum, aut laicorum, seu quacunque arte, aut quocunque quzsito colore in proprios usus conuertere, illorumque usurpare praesumpserit, si impedire, ab iis, ad quos iure pertinent, percipiantur, is anathemati tamdiu subiaceat, quamdiu iurisdictiones, bona, res, iura, fructus, & redditus, quos occupauerit, vel qui ad eum quomodocunque, etiam ex donatione suppositae personae, peruenierint, Ecclesiae, eiusque administratori, iure beneficio integre restituerit, ac deinde à Romano Pontifice abolutionem obtinuerit. 7. Quod si eiusdem Ecclesiae patronus fuerit etiam inter patronatus ultra praedictas poenas eo ipso priuatus exsistat. Clericus verò, qui nefandae fraudis, & usurpationis huiusmodi fabricator, seu consentiens fuerit: eisdem poenis subiaceat, necnon quibuscunque beneficii priuatus sit, & ad quaecunque alia beneficia d. inhabilis efficiatur, & a suorum Ordinum executione, etiam post integram satisfactionem, & abolutionem, sui Ordinarii arbitrio suspendatur.

1. Vnde Salzed. ad Bernard. cap. 74. in fine, Soar. tom 5. de censur. disp. 22. sect. 6. n. 22. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. bona, pag. 31. Azor. in iuris moral. p. 1. lib. 9. c. 27. q. 10. in med. Saye. de censur. lib. 2. c. 1. n. 26. Vgolin. de officio Episcop. c. 8. §. 4. n. 1. Valer. Reginald. in praxi scripturarum. lib. 30. tracl. 3. n. 154. vers. de amum teretum. Franc. Leon. in thesaur. fori eccles. p. 1. c. 15. n. 44. Paul. Cominol. reissens. moral. lib. 3. q. 23. n. 2. Bonacin. de censuris Bulla Cena disp. 1. q. 18. punct. 4. metipsum de officio & potest. Episcop. p. 3. alleg. 50. n. 130. secundum Lugdunc. Imprell. & de Paracho p. 1. c. 13. n. 8. cum segg. Filhuc. in q. moral. tracl. 15. n. 75. vers. 10. & num. 117.

1. Incidit quoque in excommunicationem Bulla in Cena Domini qui iurisdictiones, seu fructus, redditus & proventus ad summum Pontif. & Sedem Apost. & quascunque ecclesiasticas personas ratione Ecclesiarum, monasteriorum, & aliorum beneficiorum ecclesiasticorum pertrahentes usurpat, vel etiam quauis occasione, & causa sine Romani Pontif. vel aliorum ad id legitimam facultatem habentium expressa licentia sequestrant, vtexpressè habetur in eadem Bulla can. 18. de qua excommunicatione vide Nau. in man. c. 27. sub n. 79. vers. de decima septima, Iacob. de Grass. in auren. decis. p. 1. lib. 4. c. 18. n. 30. alias c. 144. Saye. de censur. lib. 3. cap. 21. Anton. de Soula in relect. Bulla Cena c. 18. Duard. lib. 2. in can. 17. Soar. d. tom. 5. disp. 21. sect. 2. n. 95. cum segg. Bonac. de censur. Bulla in Cena Domini disp. 1. q. 18. a prin. Odo. Gloc. resp. 12. n. 7. Barbos. Collect. in Cocil. Trid.

a iurisdictionibus. ] Ligni quoque censura Bulla in d. can. 18. qui iurisdictionem, quacunque sibi usurpat, solum illam usurpet tamquam propriam, & ad se pertineat, & modo iurisdictionem quam usurpat pertinet ad personas ecclesiasticas ratione Ecclesiarum, monasteriorum, & beneficiorum ecclesiasticorum, resoluunt Soar. d. disp. 21. sect. 1. n. 95. Duard. d. can. 17. q. 5. num. 13. Filhuc. tracl. 16. c. 8. q. 10. n. 219. Anton. de Soula d. c. 18. disp. 36. n. 1. Bonac. d. q. 18. puncto 2. n. 3.

si Fructus, emolumenta &c. ] Sorripientem, vel inique sequestrantem fructus alicuius beneficii, affici excommunicatione huius decreti, etiam si beneficium vacet, resoluunt Soar. d. disp. 21. sect. 2. n. 98. Duard. d. can. 17. q. 2. n. 1. vers. quoniam & sexto, Bonac. d. q. 18. punct. 4. n. 9.

Quotidianas distributiones inique sequestrantes, vel usurpantes affici censura huius decreti, quia faciunt actiones, quibus excommunicationis poenam Concilium iduoxit, tenet Duard. d. can. 17. q. 4. n. 12. cum segg. Bonac. d. q. 18. puncto 4. n. 8. & de heris canon. disp. 2. q. 2. puncto 2. n. 1.

Usurpantem glandes oleas sylvas caeduas, solum, triticum, vinas, pensiones donorum, vel prediorum, censuras, & alia ad ecclesiasticas personas ratione Ecclesiarum, monasteriorum, vel beneficiorum pertinetia, ligati censura Bullae in Cena Domini, quia hec omnia nomine fructuum, reddituum, & proventuum continentur, ex Aleer. Duard. & Vgolin. resoluunt Bonac. d. disp. 1. q. 18. puncto 2. num. 8.

3.

4.

5.

6.

7. Vſurpantem verò fructus, quo Sacerdos percipere ſolet ex bonis patrimonialibus, ad quorum titulum promouit eſt ad ſacros Ordines, non obſtante excommunicatione Bullæ, quia iſti fructus non competunt illi ratione Eccleſiæ, vel beneficiorum Eccleſiaſticorum, tenere videntur Naour. d. c. 17. num. 7. verſ. ſexta, Saye. d. lib. 3. c. 21. n. 4. Anton. de Soula d. c. 18. diſp. 86. num. 3. Filiuc. d. rral. 16. cap. 8. num. 2. 18. quæſt. 9. Bonacin. d. g. 18. p. 10. 2. num. 25. vbi n. 25. idem ſentit de fructibus pertinentibus ad Sacerdotem ratione Alariz, ſeu Capellæ, cuius titulum ipſe non habet, & n. 16. ſubdit vſurpantes, vel ſequeſtrantes fructus beneficij Eccleſiaſtici, quod alter beneficiarius conduxit, non affici hæc excommunicatione, quia non dicitur ſurſum fructus pertinentes ad perſonam Eccleſiaſticam ratione beneficij, ſed ratione contractus condictionis.
8. Vſurpantem fructus redditus, vel proventus beneficij vacantis incidere in excommunicationem Bullæ, tradunt Nau. ſec. proximè citato, Sot. d. diſp. 1. ſc. 1. 2. 9. 7. Valel. Reginald. d. lib. 9. c. 25. n. 37. verſ. ſextum eſt, Filiuc. d. rral. 16. n. 217. Duard. d. can. 17. q. 1. 2. Anton. de Soula d. c. 18. diſp. 86. n. 2. Bonac. diſp. 10. 2. n. 31.
9. Eum, qui clerici tantum ex fructibus beneficij ſubſtituit, quantum reſpondet ſuo credito, non affici cenſura Bullæ, modo ſummam ſui crediti non excedat, reſoluit Nau. conſ. 31. de ſem. excom. Alariz, lib. 5. diſp. 18. c. 1. col. 4. verſ. ſine ſequitur, Filiuc. d. rral. 16. 18. q. 11. num. 227. Buac. d. g. 18. p. 10. 2. num. 6.
10. Cardenæu arbitros alieni beneficij, ſibiſque illas vſurpantem, in titulo excommunicationis huius decreti innodant, quia præſtat hoc faciendo actionem in Concilio prohibitam, tradit Bonacin. d. g. 18. p. 10. 2. ſub num. 4. vbi num. 5. ſubdit quod ſi ipſemet beneficiarius, qui beneficium legitime poſſidet, arbores etiam frugiferas incidat, & illas ad proprium commodum conueruat, non ligatur excommunicatione huius decreti, tum quia licet beneficiarius peccet incidendo, non tamen peccate videtur inſcitæ recipiendo, nam arbores incise

videntur fructus beneficij, conſequenter beneficiario cedere debent, licet ob perpetuam ſcelus grauitate puniendus veniat, tum quia Concilium in hoc decreto intelligit de extraneis, non verò de poſſeſſoribus beneficiorum, qui extanti non ſunt, & addit ſic fuiſſe deciſum, quod etiam teſtatur Filiuc. d. g. 18. n. 25.

Reſtores piorum locorum cedentes arbores frugiferas, illaſque in proprios vſus conuerſentes com damno locorum piorum incidere in excommunicationem huius decreti, reſeruat deciſum Galet. in margarita caſuum conſcientiæ, verb. bona pag. 27. Bonac. d. diſp. 9. 18. p. 10. 2. 4. n. 7. vbi ſecus dicendum eſt, ſi arbores frugiferas cædant, ſed in proprios vſus non conuertant.

Vt quis incidat in excommunicationem latam in hoc decreto, & in Bulla Cæne Domini contra occupantes bona Eccleſiæ, an requiratur vt habeat ſcientiam quod prædiſta bona occupata ſint Eccleſiæ? videt Aloyſ. Ricc. in dec. Curia Archiep. Neapol. p. 4. dec. 5. 1. vbi dec. 303. oſtenditur qualiter hæc ſcientia probetur.

Quid ſi inſuſcit Eccleſia patronum, &c.] Iurepatronatus priuatum eſſe ipſo iure patronum capientem aliquod de bonis Eccleſiæ ſui loci patronatus, ſiue per ſe, ſiue per ſuppoſitos perſonas, & incurſe excommunicationem cum reſeruatione, de qua in hoc decreto, tenet Galet. in margarita caſuum conſcientiæ, verb. inſar patronatus p. 10. quem reſecto in collect. ad c. præſerta n. 3. de inſepar.

Patronum ſe ingentem in perceptione ſtuctuum beneficij patronati, aut bona ipſos vſurpantem priuatum eſſe ſtatim iurepatronatus, reſoluit Franciſc. Leo in theſauro ſeri Eccleſiæ p. 2. c. 24. num. 3. v.

Inhabilis efficiatur.] Vſurpantem iniuſte bona Eccleſiaſtica, aut vſurpanti conſilium, auxilium, vel fauorem præbentem eſſe inhabilem ad omnia beneficia eccleſiaſtica, & ſolùm Papam diſpenſare aſſerunt Naour. in man. 2. 3. p. 110. vbi Bullam Pij V. teſtat, Valel. Reginald. in præxi ſeri p. 10. lib. 30. rral. 3. n. 25. 4. in fine, Molleſ. in ſum. Theolog. moral. rral. 6. c. 7. n. 39.

## SESSIO XXIII.

### Vera & Catholica doctrina de Sacramento Ordinis.



**V**ide de hoc Sacramento Theologos in 4. diſp. 24. vbi S. Thom. Sot. Durant. Bonavent. Palud. & Riccard. Armiſ. Silueſt. & alios Summiſtas verb. Ordo, Martio. Focner. in rral. de Ordine, Vuald. in candelab. aureo, tit. de ſacramento Ordinis, Petrum Martyr. Epifc. Ethen. in ſuo diſcret. Curator. tit. de ſacramento Ordinis. Henricus. in ſumma lib. 10. de Ordinis ſacramento, Quatant. in ſumma. Bullary, verb. Ordo, Valent. ſomo 4. diſp. 9. Valquez in 3. part. tom. 3. diſp. 235. cum ſeqq. Pett. de Ledefina in ſum. p. 1. de Sacram. vbi de Sacramento Ordinis, Zetolin. præxi Epifcop. p. 1. & 2. verb. Ordo, Piaſtin. ſimili præxi p. 1. c. 1. Galet. in margarita caſuum conſcientiæ, verb. Ordo, Scip. de Rubeis in aphoriſm. Epifc. ad. verb. Barthol. Guant. in Enchirid. ſem. manali. Epifcop. eodem verb. Valel. Reginald. in præxi ſeri p. 10. lib. 30. Agid. de Cominck. de Sacram. 2. diſp. 10. Fernand. ex examine Theolog. moral. p. 3. c. 1. 1. per tot. Balduin. iun. ſuper opera

centromerſiam Bellarm. p. 2. lib. 5. c. 3. Bonacin. de Sacram. diſp. 8. Galgante. de iure publico lib. 3. tit. 5. 8. Vgolio. de officio Epifcopi c. 26. Campan. in dinerſariis can. rmb. 1. cum multis ſeq. Thom. Valaſc. tom. 1. allegationum ſuper variis materiis alleg. 1. cum ſeq. Fr. Ludovic. Miranda in man. Prælat. p. 1. q. 38. cum ſeqq. Mulſc. in ſumma. Theolog. moral. rral. 2. de Sacram. Ordinis, Filiuc. in q. moral. rral. 9. Anton. Ragucan. Incerta Pareborum, tit. de Sacramento Ordinis. Villalob. in ſumma. part. 1. rral. 11. Laurent. de Portel. in dub. Regal. verb. Ordinis ſacri, Hieron. Roderic. in ſempiterno q. regul. reſol. 106. de Ordinis ſacri, Alzedo in præxi Epifc. p. 2. c. 5. de ordinis, meſipſum de officio & poteſtate Epifcop. p. 2. alleg. 2. cum ſeqq. nouiſſimè Iulioſ Czef. Madius de ſacris Ordinib. & Philib. Marchio. de Sacramento Ordinis Torrelblanca in præxi. vbi ſpirituſ lib. 2. c. 12. cum ſeqq. Hurtado de Sacram. tom. 2. rral. de Ordine.

*Sacrificium, & Sacerdotium in quod vetus translatus est, à Christo  
Salvatore nostro institutum.*

C A P V T I.

1. Ordinū Sacramentum à Christo institutum.
2. Eucharistia, sacrificium cur.

**S**acrificiū, & Sacerdotiū ita Dei ordinatione coniuncta sunt, ut utrumque in omni lege existerit. Cum igitur in nouo Testamento a *sanctum Eucharistia sacrificium* visibile ex omni institutione Catholica Ecclesia acceperit, fateri etiam oportet, in ea nouum esse visibile, & externum sacerdotiū, in quod vetus translatus est, hoc autem ab eodem Domino Salvatore nostro institutum esse, atque Apostolis eorūque successoribus in sacerdotio, potestatem traditam consecrandi, offerendi, & ministrandi corpus, & sanguinem eius, necnon & peccata dimittendi, & retinendi, sacre littere ostendunt, & Catholica Ecclesie traditio semper docuit.

a Matth. 26.  
Marc. 14.  
Ioh. 13.

1. Vide Victor. de Sacram. n. 126. Valent. tom. 4. diff. 9. quest. 1. puncto 4. Vafq. in 3. p. tom. 3. diff. 2. 19. Hensiq. in summ. lib. 10. in primum §. 2. littera M. & c. 3. §. 6. Sayr. de Sacrament. in genere lib. 2. q. 3. art. 1. vers. de Sacrament. Ordinū, Pualce. in praxi Episcop. part. 1. cap. 1. de conferend. Ordinū. n. 1. pag. 25. Valer. Reginald. in praxi fori panis. lib. 10. a. num. 3. Egide de Coninck de Sacrament. tom. 1. quest. 8. §. num. 106. Bonacina eod. tract. diff. 8. quest. 1. in puncto 1. num. 7. Campan. in diversis iuris

canon. rub. 2. num. 3. Filliuc. in quest. moral. tom. 1. tract. 9. cap. 1. num. 3. Torrebiana in practica. iuris spiritual. lib. 2. cap. 1. num. 45. & cap. 2. num. 34. metipsum de officio, & potest. Episcop. part. 2. alleg. 2. n. 2.

a Sanctum Eucharistia Sacrificium. Dicitur Sacrificium, quia ad vsum sacrificandi est institutum, ut per Greg. de Valent. tom. 4. diff. 6. q. 11. puncto 1. q. 1. quem refert Torrebiana de iuris spiritual. lib. 2. c. 7. n. 3.

*Ad venerationem tanti Sacrificij ab initio Ecclesie fuerunt in vfu septem  
Ordines, quorum alij sunt alijs maiores, ita vt subdiaconatus  
referatur inter maiores.*

C A P V T II.

1. Prima Tonfura an sit Ordo.
2. Ordo sacerdotatus est verum, & proprium noui legis Sacramentum à Christo Domino institutum.
3. Diaconatus Ordo non ab Apostolis, sed à Christo

institutus fuit.

4. Subdiaconatus Ordo à Christo Domino institutus.
5. Subdiaconatus in primitiua Ecclesia Ordo sacerdotum reputabatur.

**C**um autem diuina res fidei sancti sacerdotij ministeriū, consentaneū fuit, quo dignius, & maiori cum veneratione exerceri posset, ut in Ecclesia ordinatissima dispositio plures, & diuersi essent ministrorum Ordines, qui sacerdotio ex officio deferrent, ita distributi, a *ut, qui iam clericali Tonfura insigniti essent, per minores ad maiores ascenderent.* Nam non solum de Sacerdotibus, a *7 sed & de Diaconis sacre littere apertam mentionem faciunt, & quæ maximè in illorum ordinatione attendenda sunt grauissimis verbis docet, & ab ipso Ecclesie initio sequentiū Ordinum nomina, atque vniuersusque eorum propria ministeria, & Subdiaconi scilicet, Acolythi, Exorcistæ, Lectoris, & Ostiarij in vfu fuisse cognoscuntur, quamuis non pari gradu, nam Subdiaconatus ad maiores Ordines à Patribus, & sacris Concilijs refertur, in quibus & de alijs inferioribus frequentissimè legimus.*

a 1. Tim. 4.  
& Act. 13.

b Cap. mulier. 60. dist.

1. Vide Sanchez. in consil. moral. tom. 2. lib. 7. cap. 1. dub. 1. num. 60.  
a *Ut qui iam clericali Tonfura insigniti essent per minores, &c.* Ex his verbis colligi videtur primam Tonfuram non esse Ordinem Ecclesiasticum, sed designacionem quandam ad Ordines neque in ea vllam ad sacrificium Missæ, seu ministerium Alexiæ conferri potestatem. Ita ex hoc loco colligitur Echius in 4. diff. 24. §. 4. Vafq. in 3. p. tom. 3. diff. 13. §. c. 1. a princip. Azor. in istis. moral. part. 2. lib. 3. c. 27. q. 3. Paul. Comit. respons. moral. lib. 1. q. 48. num. 11. qui alijs relecta verba huius cap. satis demonstrare Tonfuram distinctam esse à

reliquis Ordinibus, Bonacel. de Sacrament. diff. 8. q. unica puncto 1. num. 6. Martin. de Ledesma 2. 4. q. 39. art. 2. S. Raym. lib. 3. folio summ. sub tit. de arao §. 15. Iacob. de Grass. in an. decis. p. 2. lib. 1. cap. 9. a num. 5. Atrill. verb. Ordo nu. 2. Sot. de Sacrament. diff. 1. §. 12. c. 1. & tom. 2. de Relig. lib. 4. de Hori Canon. c. 9. n. 3. Domit. Chametor. de Sacram. tract. 1. de sacro Ordine c. 1. dub. 1. vers. prima verò Tonfura, Homobon. de Bonis de humana vita statim part. 1. c. 10. & tract. 3. de exam. Eccl. q. 4. Valer. Reginald. in praxi fori panis lib. 30. tract. 1. num. 3. Molesin. summ. Theologia moral. tract. 2. c. 1. num. 31. & c. 3. a num. 14. Filliuc. tom. 1. tract. 9. num. 13. Sebach. in opuscul.

*ap. moral. lib. 7. c. 1. dub. 6. Matchin. de Sacrament. Ordinis tract. 1. part. 1. c. 5. cum segg. Marcel. Vulpe in praxi Indie. fari Eccles. cap. 7. n. vlt. vers. sunt autem. Hurtado de Sacrament. tom. 2. tract. de Ordine diff. 1. 1. Paul. Laymann. in Theolog. moral. lib. 5. tr. 9. cap. 3. num. 3. Con. lib. 1. ver. cap. 10. num. 13. Sebast. Cxl. in relect. de Eccles. hierarchia quest. 3. proom. §. 1. num. 7.*

Contra gloss. magnam verb. *Episcopum in praxi. Sexti. Holl. in c. cum cingit. da atati. & qual. Abb. in c. 1. n. 6. de vita & honest. clerici. Felin. in cap. sicut per terra num. 2. de sum. Gemin. in cap. clerici. & ibi Præp. n. 4. diff. 1. 1. Sylvest. in sum. verb. Ordo 1. n. 1. Albert. Trect. de vero & perfect. clerici lib. 1. cap. 2. Lambertin. de irreg. par. 1. part. 2. lib. quest. 7. ar. 2. Hieron. Gabr. conf. 18. p. 1. lib. 2. Mandolin. reg. 24. Cancel. quest. 1. num. 2. Nauit. conf. 11. num. 1. & 3. de tempor. Ordin. Cald. Peiteira in l. si episcopus. verb. lesa n. 104. Cde in integ. restit. minor. Mençez de Gualto in l. cum apertis. p. 166. Cde bonis qua lib. Violan. in praxi ar. sup. lib. 6. cap. 1. num. 3. alia. n. 9. in vltim. n. press. Campin. in divers. iuris canon. rub. 2. num. 6. Nicol. Garc. benefic. part. 7. cap. 1. n. 1. Nicol. Plonx. in tract. de Sacram. part. 8. cap. 1. n. 3. Ioan. Lop. in tract. de libertate Eccles. p. 2. quest. 5. num. 3. Marc. Anton. Cuch. in studian. lib. 1. tit. 3. Fulvi. Pacian. de probat. lib. 2. c. 34. num. 8. Cardof. in praxi Iudicium verb. Sacramentum Ordinis n. 3. Torrelblanca de magia lib. 4. c. 6. de les. clericis de Curia n. 1. 5. Iul. Cxl. Medius de sacris Ordinib. c. 2. n. 8. Thom. Valsc. ram. 1. alleg. 3. n. 8. Marta vera 1. 4. n. 2. Idem Torrelblanca de iure sp. lib. 2. c. 1. 2. n. 16. cum segg. existimantes primam Tonsuram esse Ordinem. Verum Rota non tenet opinionem Theologorum, qui negant primam Tonsuram, & Episcopalem dignitatem esse Ordines, sed sequitur magis communem, & et ceptum opinionem Canonistarum, quod clericali character inter Ordines Ecclesiasticos connumeretur, & quod est character indelebili. Ita ipsam Rota dec. 731. n. 3. & 6. p. 1. divers. & citam Greg. XV. dec. 126. & in una Casaraut. f. n. a. curam Cord. Lancet. relata per Picum ad Statuta vrb. dec. 2. n. 1. & in Ferrarigen. p. s. n. 14. Iunij 1624. curam Remboldo, & in aliis citatis per Thend. de Rubels in singularibus Rota part. 2. verb. Ordines Ecclesiasticos pag. 74.*

1. *Non solum de Sacerdotibus.* Ordinem sacerdotalem esse vetum, & proprium nomen Legis Sacramentum à Christo Domino institutum, ex multis rationibus, & SS. Patrum testimonio, probare Capteus in 4. diff. 24. q. 1. Cardin. Bellarm. tom. 2.

lib. 1. de Sacram. Ordinis ex cap. 2. Valent. ram. 4. diff. 9. gener. 1. 1. publi. 4. in princ. Valsq. ram. 3. in 3. part. diff. 239. cap. 1. Anast. German. de sacrorum immunit. lib. 4. cap. 5. à num. 31. Agid. de Coninck diff. 20 de Sacram. Ordinis dub. 1. Ochogau. trait. vnic. de Ordine q. 3. n. 1. Scribon. in theosum. f. n. de Sacram. diff. 7. de Ordine q. 4. Pulluc. in quest. mor. tract. 9. c. 1. q. 6. & 7. & c. in n. 2. diff. ibi. à Petra sacerdotali cap. 10. intelligitur de Ordine Episcopali, cum enim Petrus primus fuit Episcopus consecratus à Domino, in hunc sensum Episcopalis Ordo ab ipso dicitur capisse, ut interpretantur Cardin. Bellarm. ram. 1. de Romano Pont. c. 23. Henric. in sum. lib. 10. c. 3. §. 4. Valsq. de Ordine diff. 236. cap. 10. & diff. 239. cap. 1. Agid. de Coninck d. diff. 20. dub. 4. num. 25. Lotin. in alia Apostol. c. 4. vers. 5. vers. ex eadem. Iustitia. n. tem. 1. in Paulum diff. 1. cap. 7. num. 4. cum sequent. lib.

2. Sed & de Diaconis, &c. ] Discretus Ordinem oon ab Apostolis sed à Christo institutum fuisse merito sultinent Mich. Medina lib. 1. de continent. c. 16. Valsq. ram. 3. diff. 236. cap. 4. n. 49. Ochogau. de Sacram. Ordinis, trait. vnic. q. 3. num. 8. Agid. de Coninck d. diff. 20. dub. 3. num. 13. Paul. Laymann. in Theologiam lib. 5. tract. 9. cap. 4. n. 4. Illustri. D. meus Roder. à Cunha in comment. ad c. Diaconum 23. diff. Hurtado de Sacrament. tom. 2. c. de Ordine diff. 8. vers. ad quartum.

3. Subdiaconi scilicet. ] Subdiaconus Ordinem esse à Domino institutum tenent Ochogau. d. tr. vnic. quest. 4. Valsq. in 3. part. diff. 238. cap. 2. à princ. Agid. de Coninck d. diff. 20. dub. 3. Sebast. Cxl. in relect. de Eccles. hierarchia p. 2. diff. 10. §. 1. num. 2. Ego ipse de iure Eccles. lib. 1. cap. 27. num. 2. Et ordinationes Diaconi & subdiaconi esse Sacramenta noue legis docent S. Thom. in 4. diff. 24. q. 8. ar. 1. quest. 103. Valent. p. 4. diff. 9. q. 1. Valsq. diff. 238. Sebast. Cxl. de Eccles. hierarchia q. 4. proom. §. 2. Hurtado de Sacrament. tom. 2. tract. de Ordine diff. 8.

4. Nam Subdiaconatus ad maiores Ordines, &c. ] Subdiaconatus in primitiua Ecclesia Ordinem sacrum non reputari colligitur ex capitulo 60. diff. & ex equiuoque 77. diff. & ex c. ministri 81. diff. Henric. in sum. lib. 10. cap. 13. §. 4. Marc. Anton. Capet. in tr. de perpetua castitate sacer. c. 7. Valsq. in 3. part. diff. 237. cap. 2. num. 12. & diff. 138. cap. 1. num. 7. & cap. 6. num. 59. Carpan. d. rub. 2. num. 10. in princ. Sebast. Cxl. d. §. 2. num. 8. Ego ipse de officio, & potat. Episcop. part. 2. allegat. 84. num. 1.

Ordo est propriè, & verè vnus ex septem S. Ecclesie Sacramentis.

### C A P I T U L U M III.

1. Daiores de materia cap. agentes.  
2. Ordo gratiam confert.

3. Ordines maiores, & minores sunt Sacramenta.

1. Tim. 4. **C**VM Scripturæ testimonio, 2. Apostolica traditione, & Patrum vnanimi consensu perspicuum sit, per sacram ordinationem, quæ verbis, & signis exterioribus perficitur, & gratiam conferri; si dubitare nemo debet, Ordinem esse verè & propriè vnus ex septem sanctæ Ecclesiæ Sacramentis, inquit enim Apostolus: Admonere te, vt resuscites gratiam Dei, quæ est in te, per impositionem manuum mearum, non enim dedit nobis Deus spiritum timoris, sed virtutis, & dilectionis, & sobrietatis.

1. Tim. 1.  
2. Tim. 4.  
3. Tim. 1.

2. **V**ide Cardin. Bellarm. lib. vnic. de Sacrament. Ordinis, cap. 1. Valent. ram. 4. diff. 9. quest. 1.

pulle 4. Henric. in sum. lib. 10. c. 14. §. 2. Saye. de Sacrament. in genere, lib. 6. c. 1. in fine, Frosco. Leon.

in thesauro feri Eccles. part. 1. c. 4. a. 16. Feroandez in examiae Theolog. mer. part. 3. c. 11. §. 1. n. 11. Bonac. de Sacrament. diff. 8. q. unica pundo 2. a. 1. Campan. in diversis Canon. rab. 2. n. 3. Sanch. in consil. moral. tom. 2. lib. 7. c. 1. dub. 1. n. 3. Hurtado de Sacrament. tom. 2. trañ. de Ordine diff. 6.

1. a Gratiam conferri. Vide Hentij. d. lib. 1. c. 1. §. 3. Littera R. & c. 1. q. 1. prine. Syrt. de Sacram. in genere lib. 5. c. 1. q. unica art. 2. v. de Sacram. Ordinis. Valet. Reginald. in praxi feri punit. lib. 30. trañ. 1. n. 16. cum seq. Fernandez d. p. 3. c. 1. §. 7. n. 3. Campan. in diversis Canon. rab. 2. n. 18. Garet. in c. ad limina 30. q. 1. ex n. 10. Marchin. de Sacrament. Ordinis. trañ. 1. p. 3. c. 1. Totreblanca in practica. iuris spirit. lib. 2. c. 12. n. 19. Hurtado de Sacrament. tom. 2. trañ. de Ordine diff. 6. in prine.

2. b Dubitare nemo debet Ordinem esse veri, &c. Ex hac generalitate colligitur non solum maiores Ordines, sed etiam minores esse Sacramenta, vt per Echium tom. 4. banil. 64. Pett. Sor. de instit. sacra. lect. 4. de Ordine. circa med. Cardin. Bellarm. tom. 2. lib. 1. de Sacrament. Ordinis. c. 6. & 8. Valent. tom. 4. diff. 9. q. 1. pundo 4. v. tertia opinio. Hent. in summo. lib. 1. c. 2. §. 2. Valet. Reginald. in praxi feri punit. tom. 2. lib. 3. c. 1. Agid. de Comen. diff. 10. de Sacrament. Ordinis dub. 6. Ochagau. de Sacram. trañ.

de Sacrament. Ordinis. quæst. 3. n. 3. Homoben. de Bonis de examine Eccles. part. 1. trañ. 3. c. 8. q. 6. in princip. Campan. in divers. iuris canon. rab. 2. n. 13. Bonacin. de Sacrament. diff. 8. q. unica pundo 2. n. 3. Scribon. in thesima de Ordine. diff. 7. q. 3. Ludou. Miranda in man. Prelat. tom. 1. q. 58. art. 10. Fernandez d. c. 1. §. 3. q. 3. Sebalt. Cxi. in resoll. de Ecclesiast. hierarchia. q. 4. prine. §. 1. ex n. 5. Illustriss. D. Roder. à Cunha in comment. ad c. Psalmista nam. 6. diff. 3. Thom. Valasco. tom. 1. alleg. 2. n. 9. Totreblanca in practica. iuris spirit. lib. 2. c. 12. a. 17. Sanch. in apuscul. moral. lib. 7. c. 1. dub. 1. n. 7. Hurtado de Sacram. tom. 2. trañ. de Ordine diff. 9. Egoipse de officio, & potest. Episcopi. part. 2. alleg. 2. n. 21.

Contra Sor. in 4. diff. 25. quæst. 1. art. 2. art. 5. & art. 4. consil. 7. Martin. de Ayala de tradition. Apostol. part. 2. c. de Ordine §. Synodus. Mich. Medina lib. 1. de Sacrament. Ordinis. continens. cap. 46. Nauart. in man. cap. 2. n. 18. vers. quare probabilis. Valq. in 3. part. tom. 3. diff. 237. cap. 2. n. 10. cum seqq. Saocu. de matrim. lib. 7. diff. 3. n. 1. n. 17. vbi dicit probabilissimum Ordines minores non esse Sacramenta, nec gratiam conferre. Paul. Laymann. in Theologia moral. lib. 5. trañ. 9. c. 4. n. 4. vers. afferre quarta. in fine, existimantes minores Ordines non esse Sacramenta.

### Ordo imprimis characterem indelebilem

#### CAPVT IV.

1. Ordo imprimis characterem indelebilem.

2. Ordinem minime recipit promissio absoluta coniunctione compisus.

3. Episcopatum est Ordo.

4. Character natus per Episcopum imprimitur.

Quoniam verò in Sacramento <sup>a</sup> Ordinis, sicut & in Baptismo, & Confirmatione, character imprimitur; qui nec deleri, nec aufertur potest, merito sancta Synodus damnam corum sententiam, qui asserunt noui Testamenti Sacerdotes temporariam tantummodo potestatem habere, semel ritè ordinatos, iterum laicos effici posse, si verbi Dei ministerium non exerceant. Quod si quis omnes Christianos promiscuè noui Testamenti Sacerdotes esse, aut omnes pari inter se potestate spirituali prædicos affirmet, nihil aliud facere videtur, quam <sup>b</sup> Ecclesiasticam hierarchiam, quæ est vt castrorum acies ordinata confundere, perinde ac si contra beati Pauli <sup>c</sup> doctrinam omnes Apostoli, omnes Prophetæ, omnes Euangelistæ, omnes Pastores, omnes sint doctores. Proinde sacrosancta Synodus declarat, præter cæteros Ecclesiasticos gradus Episcopos, qui in Apostolorum locum successerunt, a <sup>d</sup> hunc hierarchicum Ordinem præcipue pertinere, & positos, <sup>e</sup> sicut idem Apostolus ait, à Spiritu sancto, regere Ecclesiam Dei f. eosque Presbyteros & superiores esse, ac Sacramentum Confirmationis conferre, ministros Ecclesie ordinare, atque alia pleraque peragere ipsos posse, quarum functionum potestatem reliqui, inferioris Ordinis nullam habent. Docet insuper sacrosancta Synodus, in ordinatione Episcoporum, Sacerdotum, & cæterorum Ordinum, <sup>f</sup> nec populi nec cuiusvis secularis potestatis, & magistratus consensum siue vocationem, siue auctoritatem ita requiri. vt siue ea irrita sit ordinatio, quin potius decernit, eos qui tantummodo à populo, aut seculari potestate, ac magistratu, vocati & instituti, ad hæc ministeria <sup>g</sup> exerceenda ascendant, & qui ea propria temeritate sibi sumant, omnes non Ecclesiæ ministros, sed fures, & latrones, per osum non ingressos, habendos esse. Hæc sunt, quæ generatum sacre Synodo visum est Christi fideles de Sacramento Ordinis ducere. His autem contraria, certis, & propriis canonibus in hunc, qui sequitur, modum dammare constituit, vt omnes, adiuvante Christo, fidei regula vtentes, in tot errorum tenebris Catholicam veritatem facilius agnoscere tenere possint.

<sup>a</sup> Seff. 7. de Sacram. in genere canon. 9.

<sup>b</sup> Canon. 6. c. 1. Canon. 4. d. Episcopi. 9.

<sup>c</sup> Act. 22. f. Celest. 1. Episcopi. ad Episc. Gal. 1. cap. 1. <sup>d</sup> Seff. 7. de consil. c. 3. Hispan. 2. cap. 57 & alibi. <sup>e</sup> Laodice. conc. c. 18. canon. 20.

Vide Magistr. in 4. diff. 5. quæst. 1. Victor de Sacrament. vbi de sacramento Ordinis, n. 53. Henrij. in summo. lib. 3. q. 2. 7. in princip. & cap. 1. q. 5. a. littera P. Cardos. in praxi iudicium verb. Sacra-

mentum Ordinis nam. 50. Cardos. Bellarm. tom. 1. contra. c. 5. lib. 1. de Sacrament. Ordinis. cap. 10. Valq. in 3. part. tom. 3. diff. 243. a. 2. n. 2. & diff. 244. n. 7. Balduin. iun. super opera controuers. Bellarm. part. 1.

part. 1. lib. 4. c. 10. *vers. septimo*, Valer. Reginald. in *praxi fori panis*. lib. 30. n. 3. *vers. quod accinet*, & n. 16. *vers. & idem*, Paslec. in *praxi* Episcop. part. 1. c. 1. n. 5. pag. 60. Bellet. *disquisit. elem.* p. 1. tit. de *discipuli. clericali*, §. 3. n. 2. late Campan. in *diversis* *sacram. rub.* 1. num. 19. cum *segg.* Bonac. de *Sacrament. diss.* 8. q. v. mca *panis* 6. num. 3. Molfes. in *summ. Theolog. moralis* *tract.* 3. c. 14. n. 12. late Macchin. de *sacrament. Ordinis* *tract.* 1. part. 3. cap. 4. & 5. Sanchez. in *opust. moral.* lib. 7. c. 1. dub. 1. num. 4. metipsum de *officio*, & *potest.* Episcopi p. 2. alleg. 2. num. 4. Torreblanca de *iure spirit. lib.* 2. c. 12. n. 18. & 23. Hurtado de *Sacram.* tom. 2. *tract. de Ordine* *diss.* 16. in *med.*

2. Promotum absoluta coactione compulsum Ordinem minimè recipere, eiusque animæ talem ordinationem non relinquere indelebile signum, resolunt Sylvest. in *summ. verb. Ordo* 4. num. 3. *vers. secunda*, Paul. Comitoli. *ress. moral.* lib. 1. q. 45. *post* num. 1. Campan. in *diversis* *sacram. rub.* 1. c. cap. 5. Rota dec. 560. n. 1. part. 1. *divers.* Sanchez. de *Matrim.* lib. 7. *diss.* 29. num. 1. Ego ipse d. p. 2. alleg. 2. num. 5. & 6. De ordinato per vim conditionalem, seu casualium, vel per merum iniuste incussum cadentem in constantem virum, an lege continentie adstringatur, & si interim promotus nubat, an tale matrimonium sit validum necne? questio dubia. In qua vni sententia tenet obligare cum Ordinem ad continentiam, & matrimonium postea irritum esse nullum. Ita Host. Abb. Tabien. Palud. S. Anton. Silvest. Gaët. & alij citati à Sanchez. d. lib. 7. *diss.* 29. num. 4. quibus addo Petr. de Ledesma de *Matrim.* q. 5. art. 4. Paul. Comitoli. d. lib. 1. q. 45. num. 3. cum *segg.* Balil. Poot. de *Matrim.* lib. 7. c. 29. Diana *resol. moral.* tom. 2. *tract.* 4. de *sacram. Ordini.* *resol.* 193. Contrarium verò sustinent gloss. *verb. conditionaliter*, in c. *maiores de Bapt.* plures, quos refert & sequitur Sanchez. d. *diss.* 29. n. 5. quibus addo Cæf. de Grassis dec. 1. & 2. de *iur. qua. tri.* Jacob. de Grass. in *aureis dec.* part. 2. lib. 1. cap. 11. Azori. *instit. moral.* part. 1. lib. 13. c. 14. q. 8. Vgoliu. de

Episcop. c. 1. n. 3. Bonac. de *Matrim.* q. 3. *panis* 9. n. 14. Paul. Squillante de *obligat. clerici*. p. 1. n. 80. Machin. *tract.* 2. p. 3. *diss.* 9.

3. Ad hunc hierarchicum Ordinem, &c.] Episcopatum esse Ordinem dicitur in specie gloss. *verb.* Episcopu, in *præm.* Sexti & *verb.* de Episcopu, in *cap. quæ periculosum*, de *sentent. excom.* in 6. & *verb.* *sub Ordini*, in c. *quosdam de purgat. can.* & *verb.* *firmatius in c. promissa*, de *elect.* lib. 6. tenet Felin. in *cap. eam* 10. n. 8. de *rescript.* Zabarel. in *Clement.* 2. n. 12. de *atque*, & *qual.* Sot. de *inst. lib.* 1. c. 9. 1. art. 2. Nau. in *man. c.* 2. 2. n. 18. *vers.* *quare*, Butl. *conf.* 125. *Quia scriptum*, à n. 1. vel. 1. Valent. tom. 4. *diss.* 9. q. 1. *panis* 1. 2. Campan. in *diversis* *sacram. rub.* 1. n. 7. Sebalst. Cæsar. de *Eclesiasticis* *archia* q. 3. *præm.* 5. t. num. 4. Non solum à sacerdotio distinctum, ut existimantur Medin. lib. 1. de *calabat.* t. 6. Nanaz. citato loco, Bellarm. de *sacrament. Ordinis*, c. 5. *vers. certio*, Duzac. in *comment. ad Bullam Cornu.* lib. 1. c. 5. q. 2. num. 1. 2. sed etiam de per se, & secundum esse Sacramentum à Christo institutum, resoluunt Petr. Sot. de *inst. sacer.* *dist.* 4. de *sacram. Ordini* §. ex *his* *signis*, Valent. d. *diss.* 9. q. 1. *panis* 4. *vers.* *altera sententia*, Valq. tom. 1. *diss.* 40. c. 4. Egid. de *Cocinck* tom. 2. *diss.* 20. de *sacram. Ordini*, dub. 6. num. 4. Campan. in *diversis* *sacram. rub.* 1. c. 7. & *rub.* 6. c. 4. num. 4. late Sebalst. Cæsar. in d. *relect.* q. 4. *præm.* ex *num.* 11. Ego ipse de *officio*, & *potest.* Episcopi p. 2. alleg. 1. n. 19.

4. Vnde novum per Episcopatum imprimi characterem tenet Abb. in *aqua de consecr. Eccles.* *lae* *coat.* lib. 10. de *Concil.* *acta* 7. & alij, quos refert Couart. lib. 1. *var. c.* 10. n. 16. & Henric. lib. 10. c. 7. §. 1. in *commento* *littera* C licet eos minimè sequatur, & Hurt. de *sacram.* tom. 2. *tract.* de *Ordine* *diss.* 3. *vers.* & ad 3. Sebalst. Cæsar. d. q. 4. *præm.* n. 19. Et novam gratiam per ipsum quoque conferri, concludunt Catd. Bellarm. d. c. 5. *vers.* *item* *quod* *Episcopatu*, Hentiq. d. lib. 10. c. 5. in *commento* *littera* R. & c. 2. §. 1. *litt.* E. Campan. d. *rub.* 6. c. 4. n. 4. Sebalst. Cæsar. d. q. 4. *præm.* n. 21.

## De Sacramento Ordinis.

1. Sacerdotium visibile in novo Testamento.
2. Ordines & maiores & minores sunt in ecclesia præter Sacerdotium.
3. Ordo est verè, & propriè Sacramentum à Christo Domino institutum.
4. Per sacram ordinationem datur Spiritus sanctus, & imprimuntur character.

5. Hierarchia divina ordinatione instituta est in Ecclesia Catholica.
6. Episcopi sunt Presbyteris superiores, & habent potestatem confirmandi & ordinandi.
7. Episcopi auctoritate Romani Pont. assumpti sunt legitimi, & veri Episcopi.

### α CANON I.

**S**i quis dixerit, non esse in novo Testamento sacerdotium visibile & externum, vel non esse potestatem aliquam consecrandi, & offerendi verum corpus, & sanguinem Domini, & peccata remittendi, & retinendi, sed officium tantum, & nudum ministerium prædicandi Euangelium, vel eos qui non prædicant, proflus non esse Sacerdotes, anathema sit.

### β CANON II.

**S**i quis dixerit, præter sacerdotium non esse in Ecclesia Catholica alios Ordines, & maiores, & minores, per quos, velut per gradus quosdam, in sacerdotium tendatur, anathema sit.

### γ CANON III.

**S**i quis dixerit, Ordinem, siue factam Ordinationem non esse verè & propriè Sacramentum, à Christo Domino institutum, vel esse signum tantum quoddam humanum, exco-  
gitatum à viris rerum Ecclesiasticarum imperitis, aut esse tantum ritum quendam eligen-  
di ministros verbi Dei, & Sacramentorum, anathema sit.

§ CANON IV.

Si quis dixerit, per sacram' ordinationem non dari Spiritum sanctum, ac proinde senstrà Episcopos dicere, Accipe Spiritum sanctum, aut per eam non imprimi characterem, vel eum qui Sacerdos semel fuit, a laicum rursus fieri posse, anathema sit.

a. 1. Tol. cap. 7.

CANON V.

Si quis dixerit, sacram Vnctionem, qua Ecclesia in sancta ordinatione vititur, non tantum requiri, sed contemnendam & perniciosam esse, similiter & alias Ordinis caeremonias, anathema sit.

§ CANON VI.

Si quis dixerit, in Ecclesia Catholica non esse hierarchiam diuina ordinatione institutam, quæ constat ex Episcopis, Presbyteris, & ministris, anathema sit.

§ CANON VII.

Si quis dixerit, Episcopos non esse Presbyteris superiores, vel non habere potestatem confirmandi, & ordinandi, vel eam, quam habent, illis esse cum Presbyteris communem, vel Ordines ab ipsius collatos sine populi, vel potestatis secularis consensu, aut vocatione, irritos esse, aut eos, qui nec ab Ecclesiastica & canonica potestate ritè ordinati nec missi sunt, sed aliunde veniunt, legitimos esse verbi & Sacramentorum ministros, anathema sit.

§ CANON VIII.

Si quis dixerit, Episcopos, qui auctoritate Romani Pontificis assumuntur, non esse legitimos, & veros Episcopos, sed figmentum humanum, anathema sit.

1. **CANON I.]** Vide Belduin. iun. *super opera conscripta Bellarmini* p. 1. lib. 6. c. 3. & 4. Fagund. in *quinq. Ecclesia præcepta*. præcept. lib. 3. cap. 1. n. 17. Michin. *de sacram. Ordinis* trall. 1. part. 1. c. 10. num. 16. Hurtado de Sacram. tom. 1. trall. de Ordine diff. 7.

2. **CANON II.]** Vide Thom. Valsæ. *allegat. luru* tom. 1. alleg. 2. n. 4. Valet. Reginald. in *praxi feri pœnitent.* lib. 30. n. 3. Molfel. in *summ. Theologia moral.* trall. 1. cap. 1. num. 17. Torreblanca de iure spir. lib. 2. c. 12. n. 9. cum seqq. & n. 43.

3. **CANON III.]** Vide Ioseph. Angl. *de sacram. Ordinis*. in *concluf. prima de finit.* Videt. in *summ. de sacram. Ordinis*. 2. 25. & 226. Vuald. in *candel. 211. de sacram. Ordinis*. n. 5. Iacob. de Gualt. in *auris decif. part. 1. lib. 1. c. 9. num. 4.* Ioan. de Lugo de Sacram. in *genere* diff. 7. fell. 1. num. 4. Petr. de Ledefma *in summa* part. 1. de Sacram. vbi de sacramento Ordinis. 2. 1. dunc. 1. Thom. Valsæ. tom. 1. allegat. luru. alleg. 2. n. 2. Pasce. in *praxi Episc.* p. 1. c. 1. de conferendo Ord. n. 1. pag. 25. Molfel. in *summ. Theol.* moralis trall. 3. c. 14. n. 11. Sanch. in *confil. moral.* tom. 2. lib. 7. c. 7. dub. 1. n. 3. Hurtado de Sacram. tom. 1. trall. de Ordine diff. 6.

4. **CANON IV.]** Vide Henric. in *summ.* lib. 10. c. 4. §. 2. littera F. & G. Hurtado de Sacram. tom. 1. trall. de Ordine diff. 7. in fine. Franc. Leon. in *ibefauo feri Eccl.* p. 1. c. 4. n. 16. Agd. de Coninck de Sacram. & confus. tom. 2. diff. 20. n. 38. Belduin. iun. *super opera conscripta Bellarmini* p. 1. lib. 6. c. 4. vers. item pater, Petr. de Ledefma in *summ.* vbi de sacramento Ordinis. cap. 4. concl. 2. Bellef. *disquisit.*

*clerical.* p. 1. sit. de *discipl. claric.* 3. n. 1. Bonacin. de Sacram. disp. 8. g. unica *puncto* 4. n. 1. Homobon. de Bonis de examine Eccl. p. 1. trall. 3. c. 8. q. 70. in prin.

5. **CANON VI.]** Vide Dionys. de Eccl. hierarch. c. 5. Irenæ. lib. 3. c. 3. Fr. Mich. Agia de *exhiben. auxil. fundam.* 2. Molfel. in *summa Theol.* moralis tr. 2. c. 1. n. 35. Homobon. de Bonis de examine Eccl. p. 1. trall. 2. c. 3. q. 35. vers. *alter finis*, & trall. 3. c. 8. q. 68. vers. *quarto*. Hurtado d. trall. de Ordine diff. 8.

6. **CANON VII.]** Vide Iodoc. Cocc. in *thesaur. Catholico* lib. 7. art. 18. Hurtado de Sacram. tom. 1. trall. de Ordine diff. 17. Sayt. de Sacram. in *genere*, lib. 1. c. 2. q. 3. art. 5. vers. de consecratione Episcopi, Agd. de Coninck de Sacram. tom. 2. diff. 20. num. 14. & num. 75. Vazq. in 3. part. tom. 3. diff. 243. à num. 2. & diff. 244. nota. 17. Molfel. in *summa Theol.* moralis trall. 6. c. 16. n. 63. Homobon. de Bonis de examine Eccl. p. 1. trall. 3. c. 8. q. 71. latè Marchio. de Sacram. Ordinis. trall. 2. p. 8. c. 4. Anguian. de *legib.* lib. 2. contram. 1. n. 70. Sanch. in *opus.* moral. lib. 7. c. 7. dub. 18. n. 1. Caidof. in *praxi Indic. verb. sacramentum Ordinis*. n. 6. Alzed. de *precellentia* Episc. dign. p. 2. c. 5. n. 1. Torreblanca in *praxi iuru spir.* lib. 2. cap. 13. n. 4. Sanch. in *confil. moral.* lib. 7. c. 1. dub. 18. n. 1.

7. **CANON VIII.]** Vide Henric. in *summ.* lib. 10. c. 3. in fine, Petr. de Ledefma in *summ.* p. 1. vbi de sacramento Ordinis. c. 5. Paul. Comitol. *resp. moral.* lib. 1. q. 99. n. 3. Dionys. Paul. de vera *qualiter Patriarch.* sedum *ereltione*, c. 5. n. 70.

## DE REFORMATIONE.

De Residentia Prælatorum, & Curatorum, & pœnis supra id impostis.

### CAPVT I.

2. Doctores de materia agentes.
2. Constitutiones Pontificia super residentia agentes.
3. Episcopi, Parechi, & alij Relictes tenentes de iure

- re diuino in suis Ecclesiis residere.
4. Parochus tenentes Missa sacrum sine quibus applicari iuxta boni viri arbitrium.

5. Cardina



5. Cardinales, qui sunt Episcopi, an & quando excusentur à residentia.
6. Cardinalis habens iussam causam quid absint ab Ecclesiis, quarum sunt Episcopi.
7. Charrus Christiana excusatur à residentia.
8. Necessitas virgens excusatur à residentia.
9. Obedientia debita excusatur à residentia.
10. Viduitas eundem Ecclesiam, vel Reip. excusatur à residentia.
11. Ad Metropolitanum, vel in omni absentia ad Episcopum antiquiorum pertinet, curare ut Provinciales Episcopi in sua Ecclesiis commorentur.
12. Causa absentia in scriptis approbanda.
13. Episcopus potest abesse à sua Ecclesia sine alia superioris licentia quando occurrat virgens necessitas.
14. Abesse non dicitur qui statim est reuersurus.
15. Episcopi possunt abesse à suis Ecclesiis ad summum per tres menses singulis annis.
16. Episcopi abesse possunt à sua Ecclesia per tres menses etiam causa animarum relaxandi.
17. Episcopi, & alij beneficiarii habentes beneficia curata si absque legitima causa à suis Ecclesiis absint, tenentur pro rata temporis, quo absint, fructus restituere.
18. Episcopi, & alij habentes curam animarum tenentur restituere fructus ante ullam sententiam si non resident.
19. Episcopo non licet à sua Ecclesia abesse nisi ob aliquam causam & conuincatur in hoc cap.
20. Episcopum residentem in sua diocesi liber est à residentia suarum Dignitatum.
21. Fructuum amissionem ob non residentiam restituunt fabrica Ecclesie, vel pauperibus facienda.
22. Parochi si à suis Ecclesiis absque legitima causa ab Episcopo cognita, & approbata in scriptis absint ultra biennium, tempus peccant mortaliter.
23. Fructus non residentium amittuntur dumtaxat pro rata temporis, quo quis abest.
24. Fructus non residentium debet Episcopus ordinarium applicare fabrica Ecclesie parochialis etiam si non indigeat.
25. Beneficia curata habentes & parochi à pari procedunt.
26. Residente tenentur qui Parochialem quamvis tenentem obinunt.
27. Parochialem possidens tenetur residere quamvis in ea remanserit tres, vel quatuor incolae.
28. Rector, qui habet vicariam perpetuam in eiu parochia, potest episcopi ad personaliter residendum.
29. Ecclesiam baptismalem obtinens tenetur residere.
30. Parochialem obtinens cum libero curia exercitio, & possessione bonorum, tenetur residere, quamvis in limbo adepte possessionis mora lis fuerit per aliquem in peccatis.
31. Archiepiscopus Tyrasens. tenetur ad residentiam.
32. Capellanus coadiutor Rectoris parochialis institutus auctoritate Apostol. tenetur ad residentiam sicut Rector ipse.
33. Coadiutor perpetuus tenetur ad residentiam sicut verum curatum.
34. Inquisitor parochi tenetur ad residentiam.
35. Subcollector Apost. non excusatur à residentia Parochialis.
36. Beneficium curam iurisdictionalem habens tenetur residere.
37. Praepositum iurisdictionalem tantum curam habens tenetur residere.
38. Commendatarium curam iurisdictionalem habens tenetur residere.
39. Parochus duas perpetuas inuicem aequi principaliter unitas habens potest in qua maluerit residere,
40. Parochialem Ecclesiam cum Canoniciatui habens tenetur residere in Parochiali.
41. Canoniciatus obtinens, cui sit unita Parochialis ad vitam obtinens tantum tenetur residere in Parochiali.
42. Parochus Ecclesia in qua fuit constitutus Capellani cum tota cura animarum quoad Capellani vixerit non tenetur residere.
43. Parochialem obtinens in qua Vicarium perpetuum legitime institutus obtinuit, et vivente residere non tenetur.
44. Monasterium, seu Abbatiam, quae cura, & Conuentus caret, obtinens, non tenetur residere.
45. Parochus debet residere in domo ipsius Parochialis.
46. Parochus tenetur propè Ecclesiam in ciuitate residere, licet maior pars parochianorum longè habites in oppidis.
47. Parochus tenetur residere personaliter, & non alio modo satisficere muneris sui.
48. Parochi cogendi sunt ad subeunda per seipso, & non per substitutos, ea materia, ad qua tenentur.
49. Parochus debet ita continuè residere ut indigentes non careant necessaria opo.
50. Episcopus potest prohibere parochis sub poena pecuniaria, qua tamen dimidiam non excedat, ne ultra biennium à sua Ecclesia absint.
51. Constituto Episcopo valet ne parochi possint abesse ultra duos dies sine licentia.
52. Parochi iussam causam non residentis minimè habent, quamvis in seruitio Episcopi, aut Ecclesiarum Cathedralium permanent.
53. Parochus non potest esse vicarius Episcopi, nisi Ecclesia cathedralis parochus sit.
54. Parochi Inquisitoris, vel Subcollectoris officium exercentes non habent iussam causam non residentis.
55. Causam iussam non residentis minime habent obtinentes Ecclesiam parochialem si volint studere.
56. Parochus non excusatur à residentia propter intemperiem actus.
57. Parochus à residentia non excusatur propter inimicitias capitales.
58. Parochus propter senectutem non excusatur à residentia, quamvis Ordinarius iam prouideret illius insufficienciam.
59. Infirmitas parochi non est causa sufficiens non residentis.
60. Parochus non licet abesse causa pestis.
61. Episcopus cognoscere potest de causis absentia ab Ecclesiis Parochialibus, quarum collatio ad inferiores spectat.
62. Parochus an iudicialiter probare debeat causam absentia.
63. Parochus non potest relinquere vicarium, seu substitutum etiam idoneum pro administratione Sacramentorum in consilio Episcopi.
64. Vicarius substitutus si seruire velit gratis, non tenetur Parochum cum iussa de causa abesse, illi in consuetudine assignare partem fructuum.
65. Licentia quam Parochus abesse volens petere debet ab Episcopo, non sufficit tacita, sed oportet esse expressa.
66. Parochus non potest abesse à sua Ecclesia sine licentia in scriptis obenta, nisi talis repente se offerat necessitas, &c.
67. Parochus sine licentia Episcopi ex iussa causa in scriptis concedenda non potest abesse etiam primo biennio.
68. Parochus non potest per hebdomadam abesse non petita, vel non obenta licentia etiam relicto vicario idoneo.

69. Episcopus aliquibus infirmis de causis potest etiam  
stante Alou parochi Py P. concedere licentiam  
recedendi a parochiali.
70. Parochus petens licentiam fingendo causā infirmā,  
peccat mortaliter, et tenetur restituere fructum.
71. Parochus si infirmum habeat causam abeundi ex-  
tra parochiam, an possit abesse ea sibi per Episcopum  
denegata.
72. Episcopus quoties in parvam omnia residentia  
tulis subtrahit parvam fructualem, quousque fecerit  
parochiis, tenetur observare eandē in universa.

73. *Parochus ut quis princeps ob non residentiam,*  
*que fine attendenda.*  
74. *Ad primatium parochi ob non residentiam non est*  
*necessarium quod prius procedatur per alias penas.*  
75. *Contra non residentes quo remediis uti velis, Episcopi*  
*est arbitrium.*  
76. *Decretum hoc generaliter esse accipiendum contra*  
*absentes sine obedientibus, sine contumaces.*  
77. *Talis solius appellationem suspensum, non verbis*  
*denotantiam.*  
78. *De rogat Eugenii IV. constitutioni.*



*¶* **præcepto** diuino mandatum sit omnibus, quibus animarum cura commissa est, oues agnoscere, *ß* **pro his sacrificium offerre**, verbiq;e diuini prædicatione, Sacramentorum administratione, ac bonorum omnium operum exemplo pascere, pauperum, aliarumq;e misetabilium personarum curam gerere, & in cætera munia pastoralia incumbere; *γ* **qua omnia ne ab eis præstari, & Impleri possunt**, gregi suo non inuigilant, neque aliud *δ* mercenarium more deferunt: sacrosancta Synodus eos admonet, vt diuinorum præceptorum memores, factiq;e *ε* forma gregis in iudicio veritate pascant & regant. Ne vetò ea, quæ de residentia sanctorum, & vtiliter iam *ϕ* Fel. c. Paulo III. sancita fuerunt, in sensus à sacro sanctæ Synodi mente alienos, ac si vigore illius decreti quinq;e mensibus continuis abesse liceat: illi non, declarat sacrosancta Synodus: omnes Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitac Cathedralibus Ecclesiis quibuscumq;e, quocumq;e nomine, & titulo præfati *ζ* **sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales sint**, obligari ad personalem in sua Ecclesiæ residentiam, vbi iniuncto sibi officio defungi teneantur, neque abesse ex causis, & modis infra scriptis. Nam cum *η* **Christianam charitatem, & vrgens necessitas obediens, ß ne euidentem scriptis, vel Reipub. vtilitas** aliquos nonnunquam abesse, & exigant, decernit eadem sacrosancta Synodus, has legitimæ absentiæ causas à Romano Pontifice, *ι* **aut à Metropolitano**, vel, eo absente, Suffraganeo, Episcopo residentente, qui idem Metropolitani absentiam probare debebit, *κ* **in scriptis efficiat**, *λ* **nisi cum absentia incidit** propter aliquod munus, & Reipub. officium, tunc adiunctum: cuius quoniam causæ sunt notoriæ, & interdum repentine, nec iam significari Metropolitano necesse erit, ad euendum tamen cum Concilio propter abesse iudicare de licentia à se, vel Suffraganeo datis, & videte ne quis excedat, & vt pœnis Canonici errantes puniantur. \* Interea meminerint discipulis suis prouidendum, quantum fieri poterit, ex ipsorum absentia nullum accipiant. Quoniam autem *μ* **qui aliquantisper tantum absunt**, ex veterum Canonum non videntur abesse, quia statim reuersuri sunt: sacrosancta Synodus absentia spatium singulis annis, siue coruinum, siue interitum, extra prædictum, *ν* **nullo pacto debere duos, aut ad summum tres menses excedere**, & haberi tantum id æqua ex causa fieri, & abique vlllo gregis detrimento, quod an ita sit absentia conscientia relinquit, quam sperat religiosam, timoratam fore, cum Deo eant, cuius opus non fraudulenter agere, suo periculo tenentur. Eosdem inponet, & in Domino hortatur, ne per illius temporis spatium Domini aduentum, Nativitatis, Resurrectionis Domini, Pentecostes item, & consimilibus diebus quibus refici maximè & in Domino gaudere Pastoris præsentia oues ipsi ab Ecclesiâ Cathedrali, vltimo pacto abint, nisi Episcopalia munia in suis aliò vocent.

Si quis autem, quod vtiā numquam eueniat, contra huius decreti dispositionem ab-  
fuerit, statuit sacrosancta Synodus, præter alias poenas aduersus non residentes, sub k Paulo  
III. impositas, et inuouatas, ac mortalis peccati reatum, quem incurrit *§ cum pro rata*  
*temporis* absentie fructus suos non facere, nec rura conscientia, o alia etiam declaratione  
non secuta, illos sibi detinere posse, sed teneri aut ipso cessante, per Superiorem ecclesia-  
sticum illos in Fabrica Ecclesiarum, aut pauperibus loci erogare: prohibita quacumque con-  
uentione, vel compositione, quæ pro fructibus malè perceptis appellatur; ex qua etiam  
prædicti fructus in totam, aut pro parte ei remittentur, non obstantibus quibuscumque  
priuilegiis cuiusque collegio aut fabricæ concessis.

*p. Eandem omnino, etiam quoad culpam, amissionem fructuum, & penas de curatis inferioribus, & aliis quibuscumque, qui beneficium aliquod Ecclesiasticum, curam animatum habens, obtrinent sacrosancta Synodus declarat, & decernit, ita ut*  
*Barbosa Collect. in Concil. Trid. R. quando*

R

quando



*Nald. in sum. verb. Parechur. n. 18. Postquam de officio Curati c. 1. n. 4. Fraxio de oblig. sacerdot. 3. praes. 2. 5. 2. Aloyf. Ricc. in deess. Curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 107. Gausant. in comment. ad rub. Missalis p. 3. tit. 1. n. 27. Marchin. de sacram. Ordinis tr. 3. p. 2. c. 30. n. 1. & c. 27. n. 7. absolute existimatores non vident obligandos parochos ad applicationem sacrificii pro populo singulis diebus festis, ex illa ratione, quia obligatio ad celebrandum, & obligatio ad applicandum sunt diuersa.*

*7 Quia omnia nequaquam ab his prouari, &c. [Vide Caput in el. discursu de la obligacion de los Pralados p. 1. concl. 16. n. 6. in fine.]*

5. *8 Examp. S. R. E. Carduales sint. [Cardinales, qui sunt Episcopi, non excusantur a obedientia eo ipso quod sunt Cardinales, & assistunt summo Pont. tenent. Tottian. la. re. de resid. pag. 45. Caiet. 2. 1. q. 18. 5. art. 5. Sot. lib. 10. de iustici. 3. puncto 5. vers. post hoc usque, &c. in quodam quod. quum fecit de pluralitate benefic. Valent. tom. 3. dist. 10. q. 3. punct. 5. col. 3. vers. sed quere aliqui, Et eman. Sa. vber. res. dentia num. 1. Azor. in iust. moral. p. 2. lib. 7. c. 4. q. 7. & cap. 6. 7. t. q. 105. refert Sanclael. var. res. sol. q. 2. Copata in el. discursu de la obligacion de los Pralados p. 1. concl. 6. a. 4. in fine. Flamin. de res. lib. 2. q. 10. n. 8. Aonst. Gernoo. de indultis Card. 3. ubi quoad vixerit n. 13.]*

6. *Eos tamen iustam causam habere quod absint ab Ecclesiis, quarum sunt Episcopi, tenent Martin. Louden. de Cardinal. q. 5. & ia alio simili tr. q. 68. Andr. Barbas. de Cardin. q. 12. Villadieg. de origine Cardinal. q. 5. n. 11. & 12. Gonzal. de regul. 8. Cancell. gloss. 2. 4. n. 2. 8. quos refert d. alleg. 53. n. 23.]*

7. *9 Christiana charitas. [Vide Tolet. in instrum. sacerdot. lib. 5. cap. 4. num. 3. Marc. Anton. Genuen. in man. Pastorum. cap. 3. t. n. 3. Molis. in sum. Teologia moralis tract. 6. cap. 11. n. 29. Metaphisum d. alleg. 53. num. 6. & me citato in illo loco Sanclael. var. res. sol. q. 3. num. 1. intelligentes per Christianam charitatem, id est. proximiorum utilitatem, vt si aliqua Ecclesia visatur in magno periculo haretis, & Episcopi praedicatione possent incerti, vel ob pacem Magnatum componendam, dummodo ex tali absentia in propria Ecclesia non sequatur notabile detrimentum, quia esset contra ordinem charitatis.]*

8. *10 [Vigens necessitas.] Vide Tolet. d. cap. 4. num. 4. Bartol. Cattanza in tract. de Residentia Episc. c. 1. 2. vers. 1. Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 5. 4. dis. C. Valent. d. tom. 3. dist. 10. quast. 3. puncto 5. vers. vigens necessitas, Galet. in margarita casuum consens. verb. residentia, Zetol. in pract. Episcop. p. 1. verb. priuatio 5. 4. dub. 2. Azor. d. lib. 7. cap. 4. q. 4. Molis. d. tract. 6. c. 11. n. 30. Aloyf. Ricc. in pract. rerum fore eccles. res. sol. 6. 45. metaphisum d. alleg. 53. n. 7. 8. & 9. & me citato Sanclael. d. q. 3. n. 1. intelligentes per vigentem necessitatem, ubi Episcopus residendo graue malum vitae iocunderet vel propter morbum, vel propter aliquam persequutionem, vel propter vices intemperiem, vel, ob inimicitias, aut ob Principis & populi furorem delectandam. Sed ex S. Thom. 2. 2. q. 185. art. 5. colligitur Caiet. Sor. & Miranda, quos refert & sequitur Vasq. in opus. de benef. 4. 5. 2. art. 1. dub. 2. n. 13. hoc procedere quoniam non immineret detrimentum ouium, nam si illud immineret spiritibus, ex nulla causa posset absente, quia bonus Pastor animam suam pro ouibus suis ponit, vt habetur Iona. 1. & refert Molis. d. c. 11. n. 31.]*

9. *11 Debata obedientia. [Vide Valent. d. puncto 5. vers. debata obedientia, Tolet. d. c. 4. n. 7. Salzed. d. Barbof. Collecta in Concilia, Triid.]*

*cap. 5. 4. vers. terrum casum, Azor. d. c. 4. quast. 4. vers. ad tertium. Sanclael. d. q. 3. a. 3. metaphisum d. alleg. 53. n. 10. cum segg. intelligentes per debitam obedientiam intelligi quando Papa propter aliquod negotium ad se vocat Episcopum.*

*Obseruat tamen Azor. d. c. 4. q. 7. quod si Cardinalis esset Antistes alicuius Ecclesie, & summus Pont. vellet vti eius consilio, sapientia, & industria, secum illum retinendo, excusaretur Cardinalis ipse Antistes cum ratione obedientiae, non etiam, quia id diceretur resulare in commune bonum totius Ecclesie: sed in hoc summam prouidentiam esse necessitatem ad sciendum an possit dari talis excoisio, obsecrat Vasq. d. dub. 1. a. 1. 4. 1. & Molis. d. c. 11. n. 34.]*

*8 Euidens, Ecclesia, vel Reip. militan. [Vide Tolet. d. c. 4. n. 3. vers. quarum, Salzed. d. c. 5. 4. vers. quarum, Marc. Anton. Genuen. d. c. 3. t. n. 5. Vasq. d. dub. 2. a. num. 38. Molis. d. tract. 6. cap. 1. t. n. num. 36. Sanclael. d. quast. 3. num. 5. metaphisum d. alleg. 53. num. 14. intelligentes per euidenter Ecclesie villitatem, quando nimirum absunt Episcopi ob defendendam iura suae Ecclesie, vel si fuerint vocati ad celebrandum Concilium geotale. Et addidi d. alleg. 53. n. 16. quod Episcopus euidenter Reip. exigente utilitate potest esse Legatus, quia Orator alicuius Principis secularis, me citato Alzed. d. part. 1. c. 6. num. 36.]*

*1 Aus. ad Metropolitano, &c. [Ad Metropolitanum, vel in eius absentia ad Episcopum antiquiorem pertinere curate vt Prouinciales Episcopi in suis Ecclesiis commorentur, & super eorum absentiam inquirent, referunt decium Atmendat. in addit. ad recep. legum Nauarr. lib. 2. tit. 23. l. 2. 5. 2. sub tit. vtrum Episcopi possint se absintre a suis Episcopatibus, n. 5. & 6. Egoipse d. alleg. 53. n. 5. in fine, & me citato in illo loco Sanclael. var. res. sol. q. 4. n. 7. & in scriptis esse approbandas.] Si tamen cause absentiae fuerint legitime, & approbate a superiore, possit Episcopus, & alios beneficarios, qui tenentur residere, fructus beneficiorum suorum percipere, & tenere, quamuis, causa non essent in scriptis approbate, asserunt Less. de iust. lib. 2. c. 3. 4. dub. 29. n. 158. citans Nau. conf. 1. 3. de probandis, &c.]*

*2 Nisi cum absentia inciderit, &c. [Quando occurrat vigens necessitas; ob quam Episcopus non possit adire summum Pont. nec Metropolitanum, posse illum abesse a sua Ecclesia sine alia superioris licentia, resoluti post alios Sanclael. d. quast. 4. num. 9.]*

*3 Quia aliquantisper suum abfuit, &c. [Quia abesse non dicitur, qui statim est reuertens, passim. mimum 4. capitulo, in lib. ff. de c. & post. in c. vers. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 4. 3. a. 5. & facit quae Ludouic. Beza resp. casum consens. p. 4. quibus 2. ubi agit de pacocho rurali, qui singulis quibusque hebdomadalis in vrbem venit caui inuisendi parentes, Qui breui temporali quo loco absint, ibi commorari, ac residere non credunt. Nabona l. 10. gloss. 2. n. 1. 2. 3. 6. lib. 1. Recep. ubi numeris segg. multis id comprobatur, & praecipue dum 26. & 27. per doctum Baroli commouit recepti resoluti quod si quis in carcere, & vioculis detinebatur, iniro suae concilio euasisset, & postea reuertatur, non dicitur aofugisse nec a carcere vnuquam recessisse: deinde quod a Magistrato penam constituta domum exire iussu, si ille discessisset, & postea locum reingressus fuerit, praecipit fracti penam non patietur, cum exisse non videretur, nec alibi stetitisse qui statim domum reuertus est.]*

15. *Nullo pacto debere duos, aut ad summum tres menses, &c.* Episcopus posse à suis Ecclesiis abesse ad summum singulis annis per tres menses, siue continuè, siue interruptè sine alia superioris approbatione, nec tunc amittere fructus, dummodo tamen ex causa rationabili, non tamen in Adventu, Quadragesima, Natiuitate Domini, Resurrectione, Pentecostes, & festo Corporis Christi, colligunt ex hoc text. Valent. *cap. 3. disp. 10. quest. 3. puncto 5. vers. secundo certum est.* Less. *d. lib. 2. c. 3. d. lib. 29. n. 155.* Sanctarell. *d. 9. c. 4. n. 5.* Ego ipse *d. alleg. 5. §. 3. n. 8.* Alzed. *d. p. 1. c. 6. n. 1.*
16. Hoc spatium absente concedi Episcopis causa animam relaxandi dixit Azor. *d. p. 2. lib. 7. c. 4. quest. 1.* quem refert. Sanctarell. *d. n. 5. in fine.*
17. *Et eum pro rata temporis, &c.* Episcopos, & alios beneficiorum habentes beneficia curata, si absque legitima causa à suis Ecclesiis abint, tenent pro rata temporis, quos absunt, fructus restituere, & solvunt Valent. *cap. 3. disp. 10. quest. 3. puncto 5. vers. quinto certum est.* Less. *d. in sup. lib. 2. c. 3. d. lib. 29. n. 157.* Nicol. Garc. *d. de benef. p. 3. cap. 2. n. 16.* Sanctarell. *d. 9. c. 4. n. 1.* Ego ipse *d. alleg. 5. §. 3. n. 9.* Alzed. *d. p. 1. c. 8. num. 11.*
18. *Alia etiam declaratione non sequitur.* Episcopos & alios habentes curam animarum, tenent restituere fructus ante villam scientiam si non resident, tenent Dicedon. *d. de libertate Christiana lib. 2. c. 4. Coulib. 3. vers. 1. §. 1.* Valent. *d. §. 3. puncto 5. vers. praterea hinc etiam.* Tolet. *d. lib. 3. cap. 4. num. 1.* Azor. *d. p. 2. lib. 7. cap. 6. quest. 1.* Poucain. *d. c. 1. n. 3. §. 2. vers. 3.* Vgolin. *d. c. 1. §. 4. n. 2.* Sanctarell. *d. 9. c. 4. n. 4.* ubi n. 5. aduenit ante Concil. Trid. nonnullos putare tales beneficiarios non fuisse obligatos restituere fructus in absentia antequam d. scientiam. Ego ipse *d. officio p. potest. Parochi cap. 8. n. 6. 9.*
19. Non licet Episcopo à sua Ecclesia abesse, nisi ob aliquam causam, ex commutatis in hoc. refert decisum Attendat. *in addit. ad recapitul. legum Nau. l. 2. tit. 23. d. 2. §. 2. sub tit. varum.* Episcopi possunt se absentare à suis Episcopatibus, n. 4.
20. Episcopum residentem in sua diocesi liberum esse à residentia suarum Dignitatum, & beneficiorum simplicium, quæ obvenit in alia diocesi, nec aliud admittere nisi quotidianas distributiones, & alias, si quæ sint, quæ absentes iusta de causa non percipiunt, resolutum attestatur Attendat. *loco proximi citati. n. 3. §. 7.*
21. *Fabrica Ecclesiarum, aut pauperibus, &c.* Restitutionem fructuum ob non residentiam amissorum per hunc text. sciendam esse fabricæ Ecclesiæ, vel pauperibus, nec obtineri posse compositionem, resoluunt Nau. *in man. c. 25. n. 121. §. conf. 20. de celebr. Missæ.* 4. Henric. *in summ. lib. 7. c. 36. §. 3.* Fr. Emmann. *in explic. Bullæ composuit.* 18. Garc. *d. c. 2. n. 30.* Sanctarell. *d. 9. c. 4. n. 2.*
22. *p. Eadem ratio estiam quoad culpam, amissionem fructuum, &c.* Parochos si à suis Ecclesiis absque legitima causa ab Episcopo cognita, & approbata Inscriptis, absint ultra bimestre tempus, peccare mortaliter, & fructus pro rata temporis amittere, ex hoc text. colligitur Flamin. *Par. de reg. benef. lib. 2. c. 10. n. 32.* Franc. Leo. *in thesauris Ecclesiæ p. 2. c. 2. num. 5.* Less. *d. in sup. lib. 2. c. 3. d. lib. 29. n. 159.* Vgolin. *d. officio Episcopi c. 1. §. 4. num. 2. §. 5. n. 2. in fine.* Ego ipse *d. alleg. 5. §. 3. n. 9.* me citat Sanctarell. *d. 9. c. 4. n. 10.*
23. Fructus non residentium amittuntur duentaxat pro rata illius temporis, quo quis abest sine licentia, nec potest componi restitutione debita fructuum male perceptorum cum obtineat Bullam Cru-

- ciatæ, vel vigore aliorum privilegiorum, & facultatum obtenturum per Concil. ut refert decisum *d. p. 3. c. 2. num. 16.*
- Fructus non residentium, de quibus in hoc decreto, debet Episcopus ordinatus applicare fabricæ Ecclesiæ parochialis, etiam si non indigeat, nec pauperes intra limites teporales, quæ potest tamen in dies indigere quoad ornamenta, & solutum attestatur Garc. *d. p. 3. cap. 2. n. 31.*
- Et alia quibusque, qui beneficiis aliquod, &c.* Quod de parochis dictum est, idem quoque dicendum de aliis, qui habent beneficia curata, attestatur Valent. *d. rem. 3. disp. 10. §. 3. puncto 5. vers. praterea etiam.* Less. *d. in sup. lib. 2. c. 3. d. lib. 29. n. 160.* Sanctarell. *d. 9. c. 4. n. 17.* & sic in his requiritur residentia.
- Primo in obtinente Parochiam, quamvis teneam, Rebuff. *in trall. summa. §. 9. n. 17.* Valer. Reginald. *in praxi sari penit. lib. 30. n. 29. §. 1. vers. si obstitit.* Ego ipse *d. p. 3. alleg. 5. §. 3. num. 70.* potentat in illo loco, Sanctarell. *var. resolut. 9. c. 4. n. 45.*
- Secundo in possidente Parochialem, in qua tamen sunt tantum tres, vel quatuor incolæ Nicol. Garc. *d. benef. p. 3. c. 2. n. 179.* Attendat. *in addit. ad recapitul. legum Navarra, lib. 2. tit. 23. l. 2. §. 2. sub tit. sed an parochi debeant residere in suis curatiis, n. 4. 2.* nisi parochialis Ecclesia in totum parochianos trahere desierit, Anton. Ricciol. *d. iure personarum, lib. 1. cap. 14.*
- Ternò in Rectore, qui habet vicarium perpetuum in eius parochia iure rectoria, potest enim, & debet compelli ad personaliter residendum, nisi tota cura animarum transacta fuerit legitime in solum vicarium perpetuum, refert decisum Nicol. Garc. *d. p. 3. c. 2. n. 175.*
- Quarto in obtinente Ecclesiam baptismalem, cui incumbit sola cura baptizandi omnes infantes oppidi, & existentes sub cura Archiepiscopali, quia ad minus tamquam coadiutor Ecclesiæ parochialis tenetur ad residentiam, ita refert decisum Attendat. *d. loco n. 178.* quem citavi *d. offic. & potest. Parochi, cap. 8. num. 7.*
- Quinto in obtinente Ecclesiam parochialem per provisionem Sedis Apost. & huiusmodi liberum curæ exercitium, & omnium bonorum, fructuum, & proventuum ad dictam Ecclesiam parochialem pertinentium possessionem, licet in hunc adeptæ possessionis prædictæ mora si fuerit per aliquem in peutorio, ut resoluti Aloy. Ricciol. *in praxi rerum sari ecclesiæ, resolut. 39 §. 3. num. 5.* quem refert *d. c. 8. num. 8.*
- Sexto in Archiepiscopato Tyrassonem, quia tenetur ad residentiam, cum nihil quoad illam fuerit innovatum per bullam Sixti IV. erectionis de vicaria in dignitatem, ita Sel. *in selel. canonis, cap. 3. num. 8.* ubi attestatur decisum in Tyrasson. 4. May 1619.
- Septimò in Capellano coadiutore Rectoris parochialis instituto auctoritate Apostol. quia tenetur ad personale residentiam sicut Rector ipse, ita refert decisum Gonzal. *ad reg. 8. Canon. gloss. 3. §. 9. n. 17.* Campan. *in diversis Cas. rub. 7. c. 6. n. 104.* Attendat. *d. loco n. 127.* var. san. capellani, §. 1. 157. Gabet. *d. viri residentia 3. Pilec. in praxi Episcop. p. 2. c. 3. n. 27.* Vgolin. *d. offic. Episcopi c. 1. §. 5. §. 3. num. 3. vers. postremo Aloy. Ricciol. in praxi rerum sari ecclesiæ, resolut. 39 §. 3. ampl. 5.* Monet. *d. opt. canon. c. 4. quest. 8. n. 157.* Ego ipse *d. alleg. 5. §. 3. n. 8.* me citat Sanctarell. *d. 9. c. 4. n. 17.*
- Octavo in coadiutore etiam perpetuo qui residere tenetur sicut verus curatus, quamvis in alius beneficiis serviret in Cathedralibus, ita refert decisum

decifum Garc. d. p. 3. cap. 2. num. 167. Armend. d. lo-  
san/ 17. 1.

34. Nonò in Inquisitorie patrecho, quem propter  
officium à residentia Parochialis non excusari, re-  
soluunt Gonzal. d. gl. 6. n. 65. & gl. 43. n. 164.  
Alay. Ricc. d. refutar. 393. n. 3. Ceval. commun. con-  
tra commun. q. 385. n. 1. A. Ego ipse d. alleg. 5. n. 156.  
& mecirato Sanclarel. var. refut. q. 11. n. 4. contra  
Spin & Cened. per me citatos.

35. Decimò in subcollectore Apost. patrecho, hunc  
enim non excusari à residentia Parochialis ex de-  
cisione Congregat. tenent Gonzal. d. gl. 6. n. 266.  
Garc. d. p. 3. a. n. 42. in 3. declar. Vgolin. d. 4. 5. 3.  
n. 310. decimo. Armend. d. loco n. 168. Alay. Ricc. d.  
refutar. 393. n. 4.

36. Undecimò in habente beneficium curam iurif-  
dictionalem habens, hunc enim teneri residere, &  
Sacris initiari, refert decifum Armendar. d. loco  
num. 173.

37. Duodecimò in Proposito Jurisdictionalem tan-  
tùm curam habente, hunc enim cum prehendi in  
Bulla Pij V. de residentia parochorum, quæ incip.  
Capientes, refert decifum Garc. d. e. 2. n. 179. in  
10. declar. & Armendar. d. loco num. 140.

38. Decimò tertio in Commendatario curam ani-  
marum iurisdictionalem habente, per omnia enim  
quæque sunt hodie commende titulus, ita refert  
decifum Garc. d. p. 3. a. n. 166.

39. Decimò quarto in habente duas Parochiales  
voluntas peritum inuicem equè principaliter, &  
non vnam alteri accessione, amòque pares, itaut  
vna non fit dignior, & principalior altera, hunc  
enim posse in qua maluerit residere, asserunt resolu-  
tum Garc. d. 1. n. 179. in 16. declar. Armendar. d.  
loco n. 144.

40. Decimò quinto in habente parochialem Eccle-  
siam cum Canoniaru, quia adhuc in Parochiali  
residere debet, iuxta Bullam Pij V. quæ incip. Ca-  
pientes, & percipere fructus prebendæ, & solùm  
eius distributiones, quotidianas percipit, vt refert  
decifum Armend. d. loco n. 135. subdixit quòd si Ca-  
nonicatus est in eodem loco, vt Parochialis est,  
poterit vtrique seruire & quotidianas distributio-  
nes percipere, & citat Garc. d. p. 3. a. n. 179. in 7.  
declar. Vnde residentiam in Parochiali, quæ non  
longè abest à Collegiata, in qua Canoniarum ob-  
tinet, diebus festiualibus ad Ecclesiam collegiatam  
accedere, & in ea dininis inferuire posse, dummodo  
omnibus diebus, & horis suis, & congruis Para-  
chiali inferuiat, & nihil profus relinquat ex debi-  
to seruitio ipsius Parochialis, decifum refertunt  
Garc. d. n. 179. in 8. declar. & Arm. d. loco n. 136.

41. Decimò sexto in obtinente Canoniatum, cui  
sit vniua Parochialis ad vitam obtinentis tantùm,  
hunc enim teneri in Parochiali residere asserunt  
resolutum Garc. d. n. 179. in 13. declar. Armend. d.  
loco n. 137.

42. Parochus Ecclesie in qua fuit constitutus Ca-  
pellanus, cui ex institutione capellanie imposita  
fuit tota animarum cura, seu perpetua vicaria quo-  
dam Capellanus vixerit, non tenetur in ea residere  
refert decifum Garc. d. e. 2. n. 176.

43. Parochialem obtinens, in qua vicarius perpetu-  
um legitimè instituit obtinuit, eo viuente resi-  
dere non tenetur, vt refert decifum Armend. d. lo-  
co n. 193. Vnde si de puentus fuerit vicarius amouibilis,  
cuiuslibet arguit curam esse penes depuran-  
tem, hunc ideo teneri ad residentiam refertunt  
decifum Garc. d. e. 2. n. 179. in 11. declar. Armendar.  
d. loco n. 141. Ego ipse in collect. ad. coll. de offic. vi-  
cap. num. 1.

Barbof. Collect. in Concil. Trid.

Monasterium, seu Abbatium, quæ cura, & con-  
uicentia caret, obtinens non tenetur residere, vt per  
Nicol. Garc. d. num. 179. in 9. declar. Armend. d. loco  
n. 139. quos refert de officio, & potest. parochi. c. 8.  
num. 6.

Parochum debere residere in domo ipsius Para-  
chialis, quatenus eam habet, aliàs in alia, quæ sit  
inter limites parochie, aut saltem ita vicina paro-  
chiali Ecclesie, vt inde commodè possit per se ip-  
sum et inferuire, habitare tepori, refertunt decifum  
Garc. d. e. 2. n. 179. in 21. declar. Armendar. d. loco  
n. 149. & 150. Alay. Ricc. in decifuria Archiep.  
Neapol. p. 4. decif. 41. Ego ipse d. alleg. 5. n. 171. me-  
cirato Sanclarel. var. refut. q. 4. n. 49. Si enim non  
habet ibi domum propriam, aliquam conducere  
debet pariter resolutum asserit Nicol. Garc. d. loco  
num. 179. in declar. 11. Sol. in seff. Canon. 2. n. 8.  
vbi asseritur fuisse decifum in Sarzanen. 13. No-  
uembrii 1617. dum ibi fuit dictum, parochum non  
excusari quin iuxta parochiam residere debeat,  
quamuis non adis commoda domus parochialis,  
& sit magna aeris incemperies, & retineat capilla-  
riam in parochia, & ipsa accedat singulis diebus  
festis, & suis ordinariis quòd intra mensem con-  
duceret domum in parochia, & intra sex menses  
domus parochialis reaperitur. Quare minus excusa-  
tur Parochus à residentia si præterit docendi  
Grammaticam in ciuitate per duomillarias distan-  
te à sua parochiali, abesse diebus festiualibus, quam-  
uis singulis festis ad eam accederet, vt refertunt  
decifum Garc. d. n. 179. in 19. declar. Armend. d. lo-  
co n. 147. Sanclarel. d. q. 3. n. 35. Ego ipse d. alleg. 5.  
n. 175. vbi n. 76. id amplio, etiam non inuani-  
retur alius idoneus ad legendum.

Parochialis Ecclesia licet sit in loco vbi minor  
pars parochianorum in habitet, & maior pars habi-  
tat longè in oppidis, nihilominus parochum habi-  
tare teneri prope Ecclesiam id ciuitate, succurren-  
do illis, qui longè habitant secundum loci apri-  
quum consuetudinem, per c. seff. 2. 1. refertunt  
decifum Garc. d. n. 179. in 20. declar. Armendar. d. loco  
n. 148. Sanclarel. d. q. 4. n. 46.

Parochum teneri residere personaliter, & non  
alio modo satisficere muneri suo, etiam si populo  
per alium equè bene, & fortè melius seruiatur, re-  
soluit Pouleuin. de officio Curati, c. 1. n. 8. quem re-  
feto de officio, & potest. Parochi. c. 8. n. 40.

Parochi cogendi sunt ad subeunda per se ipsos,  
& non per substitutos, ex munia ad quæ tenentur  
tolerandi autem, vt per substitutos, supplere in  
illis tantùm casibus expressis verbis canonum, &  
decretorum Concilij, quibus permiffum est eis, vt  
per vicarios coadiutores, possint officio suo fungi,  
ita refert decifum Garc. in addit. ad summ. trah. de  
benefic. p. 3. a. n. 53.

Residentiam continuum, & talem sui copiam  
facere debet parochus, vt indigentes non careant  
necessaria ope, sed non arctatur vt debeat manere  
quasi in compedibus, nisi habeat infirmos graues,  
ita Pouleuin. d. cap. 1. num. 6. quem refeto d. cap. 8.  
num. 42. & 43. vbi num. 44. dico quòd si Parochus  
rationabiliter iudicauerit, puta quia nullus ipfi  
infirmus, potest abesse per aliquas horas, etiam si nul-  
lum substituit, abesse refert tota die, quando nul-  
lus infirmatur, tunc in anno nec laudo, nec viro-  
pero; abesse autem per duos, aut tres dies, nullo  
infirmante, & nulla alia causa iustificata, habet  
valde de rationabiliter esse mortale, propter multa  
quæ possunt eo tempore euenire, maxime in villa  
vbi non est alius Sacerdos à parochiano ciuitatibus  
verò, vel in oppidis vbi sunt alij Sacerdotes, erit  
maius

minus minusve peccatum ratione periculi, & damni eventus, cui tamen facilius quam in illis potest obuiari.

30. Episcopum posse prohibere parochis sub pœna pecuniaria, quæ tamen diuidiam non excedat, ne ultra biennium à sua Ecclesia abline, non tamen id prohibere poterit sub pœna excommunicationis late sententis, decisiu[m] referunt Garc. d. cap. 2. num. 23. declar. 2. & Armendat. d. loco num. 19. Sed sub pœna pecuniaria esse permissum, ait Sel. d. c. 3. §. 6. attestans ita fuisse in *Terzaciens. 1. February 1628. & in Idanopolitana 16. Decembris eiusdem anni.*

31. Valere constitutionem Episcopi ne parochi possint abesse ultra duos dies sine licentia, refert decisiu[m] Garc. d. cap. 2. n. 23. in 1. declar. Armendat. d. loco n. 155.

32. *τ Causa prima, &c.* Parochos iustam causam non resistendi minime habere, quoniam in seruitio Episcopi, aut Ecclesiarum Cathedralium permisceant, ut nempe sint Vicarii, Visitatores, Secretarii, Fiscales, &c. te soluntur Emmam. Sā verb. residentia n. 1. Gonzal. d. gloss. 6. n. 23. 8. Aloyf. Ricc. in *praxi rerum fori eccles. decis.* §. 50. 2. in 1. edit. alijs *resol.* 393. in 2<sup>o</sup> add. Dualec. in *praxi Episcop. p. 2. cap. 3. n. 27.* Nicol. Ginc. d. cap. 2. n. 4. Armendat. d. loco num. 1664. 67. & 17. 3. Possuin d. c. 1. num. 1. 2. Ioan. Valer. d. *disf. sententia* inter *utrumque forum, verb. parochus, d. §. 3.* Bonacin. *var. rat. d. §. 5. de onere, & oblig. benefice. p. nullis §. num. 14.* Alced. in *praxi Episcop. p. 2. c. 3. num. 12. 8.* Ego ipse d. alleg. §. 3. m. 8. 5. me citato Sanctatrel. *var. resol.* §. 3. n. 49. Sel. d. c. 3. n. 1. vbi attestatur sub die 12. Maij 1629. fuisse decisiu[m] parochum habentem curam animarum non posse esse vicarium Episcopi, vel Capituli Sede vacante, nisi Ecclesie cathedralis Parochus sit, quia tunc bene posse vicarius officio fungi, refertur Aloyf. Ricc. in *decis. supra Archiep. Neapol. p. 4. decis.* §. 19.

34. Nec iustam causam non resistendi habere Parochos Inquisitionis, vel Subcollectores officium exerceentes, resoluunt citati *supra in vers. nono, & decimo.*

35. Nec etiam iustam causam non resistendi habere obtinentes Ecclesias parochiales si velint reside, nec sic absentes posse percipere fructus, aut vllam ad huc Episcopum licentiam concedere referunt decisiu[m] Aloyf. Ricc. d. *resol.* §. 39. 3. in fine, & *ref.* §. 10. n. 1. Prop. de Augustino in add. ad *Quarant. verb. residentia, ver. litem* limitat. Gonz. d. gloss. 6. n. 23. 1. Ginc. d. c. 2. n. 80. & 81. in add. Ego ipse d. alleg. §. 3. n. 77. me citato Sanctatrel. d. §. 3. n. 25. & Alced. in *praxi Episcop. p. 2. c. 3. n. 37.*

36. Nec propter interpetiematibus Parochum inde oriturum onerari à residentis, ut alibi possit habitare, etiam relicto vicario approbato, resoluunt Vgolin. de *offic. Episcop. p. 1. §. 5. 3. v. sexto*, Zetoli. in *praxi Episcop. p. 1. verb. residentia*, §. 7. Armendat. d. loco n. 132. lucentes quod si Reo sit infirmus esset, & in loco Parochialis curari non possit defectu Medicorum medicinarumve, tunc posset ab Ordinario dari ei dilationem trium, aut quatuor mensium, vbi in locis vicioribus maneat recuperandæ sanitatis causa, interea ab ipso Ordinario in Parochiali idoneo vicario cum congrua portione ex redditibus Parochialis constituto, & ideo Atm. d. loco n. 18. assensit decisiu[m] cum Ordinario consensu imperpetuum aëris exculare à residentia.

37. Nec propter inimicitias capitales videtur excusandus parochus à residentia, quoniam vident Episcopi dispensare solent ut ipse parochus, cuius inimicitia absque sua culpa, & post obtentum Pa-

rochiale exortæ fuerunt, per annum in alio viciniori, & tutiori loco manere possit, & exscentibus inimicis daretur aliis annus, dummodo semper in Parochiali expositis parochi maneret idoneus vicarius, ut testatur Zetoli. in *praxi Episcop. p. 1. verb. primatio* §. 4. d. n. 3. Aloyf. Ricc. in *praxi rerum fori eccles. decis.* §. 645. in 2. ed. Bonac. *var. rat. d. §. 5. de onere & oblig. benef. p. nullis §. n. 2.* Armendat. d. loco n. 133. 1. 34. & 18. 1. cum *§. 99.* Tamen hoc iam hodie spectat ad sacram Congregationem negotiationis Episcoporum & Regularium p[ro]positum, quæ solet sex menses talibus concedere, ad effectum, ut interim aut resignet, aut permittent, ut per Sel. d. cap. 3. numero 14. qui testatur ita fuisse decisiu[m] ab eodem S. Congregat. in *Bolanen. 15. February 1619.*

Nec propter parochi senectutem, licet Ordinarius iam proinde illius insufficientiam, apponendo idoneum vicarium cum assignatione congruæ portionis ex ipsius Parochialis redditibus, secundum Zetoli. in *praxi Episcop. p. 1. verb. residentia*, §. 9.

Nec etiam est causa sufficiens non resistendi infirmitas parochi, etiam si ratione illius datus ei fuisset coadiutor, ut refert decisiu[m] Armendat. d. loco n. 129.

Nec denique causa pestis licet parochis abesse, quia si non teleferunt, contra eos procedendum est, servata forma huius cap. quoniam per alios idoneos ministros parochias suis posse infectas possint in infirmitate sacramenta Baptismi, & Pœnitentiæ, ita Sel. d. cap. 3. num. 17. attestans ita fuisse decisiu[m] instante S. Carolo in Mediolanen. 10. Decembris 1576.

*τ Per Episcopum cognita.* De causis absentia etiam ab Ecclesiis parochialibus, quarum collatio ad inferiores spectat etiam inferiores essent Abbates Regulares, Episcopum cognoscere decisiu[m] referunt Ginc. p. 3. c. 2. n. 179. in 1. declar. & Armendat. d. loco n. 23.

An iustam causam absentia iudicialiter probare debeat parochus? vide Aloyf. Ricc. in *decis. curia Archiep. Neapol. p. 2. decis.* §. 132.

*τ Vicarium idoneum ab ipso Ordinario approbandum, &c.* Ergo nullo modo posse parochum relinquere vicarium, seu substitutum, etiam idoneum, & admissum in illo Episcopatu pro administratione Sacramentorum, inconsulto Episcopo, ea hoc text. colligit Possuin de *officio Curati*, c. 1. num. 19. subdens illum posse sine Episcopi approbatione relinquere substitutum si abire per se, vel septem dies, ita declarante vniuersali consuetudine, nisi Episcopum per suas constitutiones inhibeat, & adde vicinum Curatum posse substitui, quia licet non habeat ordinariam iurisdictionem nisi super gregem suam, tamen est ita admissus, ut ei aliqua iurisdicatio delegari possit, refert de *officio & preb. Parochus*, c. 8. n. 31. & 33.

*τ Cum debita mercede assignatione, &c.* Notat Possuin d. c. 1. n. 20. quod si substitutus, vel Vicarius voluerit locum gratis, non teneret Parochus, eum iusta de causa abesse illi in conscientia assignare partem fructuum pro debita mercede, refert d. c. 8. n. 33.

*τ Discedendi autem licentiam, &c.* Expressam scilicet, ut per Garc. d. c. 2. n. 35. Atm. d. loco n. 164. metipsum d. alleg. §. 3. m. 9. 3. & me citato Sanctatrel. *var. resol.* §. 4. n. 16. Vbi quoniam enim ea legis dispositione licentia ad aliquem actum desideratur necessand licentia capressa esse debet, & perspicuis verbis concedi, ita ut ne tacitus consensus sufficiat, ut

38.

39.

60.

61.

62.

63.

64.

65.



vt per Suez. de Paz in *pract. tom. 1. seip. 2. n. 27. cum segg. D. Barbof. l. 1. art. 3. n. 83. cum segg. ff. de iudi. latē Narbona l. 1. o. gloss. 3. num. 3. tit. 6. lib. 1. Recop.*

66. Sola distantia loci etiam cum necessitate eò discedenda non excusat parochum vt possit abesse à sua Ecclesia siue licentia in scriptis obtenta, nisi talis reus se offerat, quæ non parior dilatio- nem huiusmodi licentiam petendi, quo casu quamprimum de discēssu, & necessitate Ordina- rius certior faciendus est, vt de causa cognoscere possit. Ita Garc. d. c. 2. num. 3. 4. in 2. declar. Armen- dat. d. loco n. 162.

67. Parochum sine licentia Episcopi ex iusta causa in scriptis concedenda non posse abesse etiam primo binotio, resoluit Ioan. Ocon. in *repet. c. 1. de cleric. non resid. in 6. n. 5. 1. Anton. Gom. in explicat. Bulla Cruciatæ c. 7. in 4. claus. n. 22. Vgolin. de officio Episcopi c. 5. §. 5. n. 1. Poeslin. d. c. 2. n. 3. Lessi. de iuris. lib. 2. c. 4. dub. 29. in 1. 59. Valq. in epus. de benef. c. 4. §. 1. art. 1. dub. 3. n. 1. 49. & art. 2. dub. 1. num. 1. 88. Filiquet in *quest. moral. p. 3. tract. 24. l. c. 6. num. 26. Squillante de absc. cler. p. 1. n. 1. 16. San- ctarel. d. q. 24. §. 2. num. 1. 2. Garc. d. c. 2. num. 23. in 1. declar. p. 9. cap. 2. n. 29. in 2. dub. quia Concil. in præsentia an quandoque eos abesse conuegit, debet causam esse prius cognitam, & probatam per Episcopum.**

Contra Ludon. Lop. in *instr. confiant. tom. 1. c. 1. 8. Ioan. Bapt. Conf. in resp. casum confiant. c. 137. Leb. Zechi. de causis reser. casu 1. & de res. publ. B. c. l. i. de beneficiariis, 46. Salzed. ad Bern. in *pract. cap. 52. littera C. vers. illud vero, Cened. ad Sextum d. c. 1. 30. n. 3. Emman. in aph. verb. residentia n. 7. Quantanad. B. c. l. i. lib. 4. num. 76. Paul. Comit. resp. moral. l. c. 59. in 3. Zetoli. in *praxi Episcop. p. 1. verb. priuatio §. 4. dub. 3. & verb. Parochum §. 2. Franc. Leo. in absens. f. r. Ecclesiast. part. 3. c. 1. m. 19. & 21. Azor. in *instr. moral. p. 2. lib. 7. c. 4. §. 10. Fr. Emman. in sum. tom. 2. c. 36. in fine, & in explicat. Bulla Compositiois num. 18. Ceual. gemman. contra common. quest. 58. §. 1. num. 6. Saob. de maior. lib. 3. disp. 31. num. 1. Ioan. Valer. de differenti. inter vtriusque forum, verb. Parochum, dis- fer. §. 1. Bonacin. var. iur. lib. 5. p. 2. n. 9. existimantes posse Parochum sine licentia Episco- pi, ea iusta causa abesse ad duos menses continue vel diuissim.****

68. Non posse Parochum per hebdomadam abesse non petita, vel non obtenta licentia, etiam teliò vicario idoneo ab ipso Ordinario approbato, deci- sum tenuit Garc. d. c. 2. n. 25. in 3. declar. Armen- dat. loco n. 157.

69. Per morum proprium Pj V. publicatam de men- se Iunij i. 568. super residentia Canonicorum ha- bentium Parochiales non fuisse ablatum Ordina- rius facultatem, et taliter quod non possint iura- ta formam Concilij Trident. aliquibus iustis de causis licentiam concedere recedere ad Parochiale ad aliquod tempus, modò ea vtriusq. mra limites præscriptos à Conc. in præsentia, referunt decilum Garc. d. c. 2. n. 179. Armen. d. loco n. 87.

70. « Nisi ex gravi causa, &c. » Parochum petentem licentiam singendi causam iustam, quam re vera non habet, peccare mortaliter, & teneri testificari fructus, resoluit Azor. d. p. 2. lib. 7. c. 10. §. 3. Pol- seui. d. c. 1. n. 24. Ego ipse d. abeg. §. 3. n. 99. me cita- to Sanctat. d. q. 4. n. 15.

71. Parochus habens iustam causam abeundi castra parochiam per duos menses. aut tres, non satisfacit sue conscientie si petat licentiam iurans se

gratum habere causam, quam non expediat mans- fessare, vt petita licentia abesse possit, licet Epis- copus non concedat, similiter quòd abesse non potest in casu quo causam rationabilem expresse- rit, quam vir bonus, & æquus rationabilem iudi- caret, sed rigidus Prelatus minus æquam indicat, & licentiam denegat, vel quia moeetur suspitione quòd ficta sit, cum tamen sit vera, sed habere potest teugium ad superiorem. Ita decilum referunt Garc. d. c. 2. n. 37. Armen. d. loco n. 55. Squillan- te de obligat. cl. iur. p. 1. n. 17. Ioan. Valer. d. verb. Parochum, diff. 5. n. 1.

« Et subtrahendum fructuum, &c. » Episcopus quoties in pœnam omilse teliè naze vult subtra- here partem fructuum, quos suos fecerunt Paro- chi, referunt obstatere eadem intercella, eandem- que rationem, quæ contra Episcopos non residen- tes statuit e. 1. seff. 6. de reformat. Non verò tenetur seruare eadem intercella in eaecunonia facienda super illis fructibus, quos Parochi pro rata tem- poris absentie suos non fecerunt. Ita refert decilum Garc. d. c. 2. num. 32.

« Etiam offusque ad priuationem. » Vt quis paro- chis legitime priuatur ob non residentiam iuris ordine seruato, quæ sunt attendenda, dicit de officio, & potest. Parochi d. 8. num. 75. & in hac materia est optima decisio Rotæ t. 37. apud Farin. p. 1. in *possi- b. vbi n. t. decilum quòd ad effectum priuationis, vel debet interuenire vna citatio personalis. Abb. in d. c. tua n. 10. de cler. non resid. vel ceteris in Ecclesia, & de vicinia d. c. de illi sex menses, d. cap. ex illa, Abb. conf. 67. n. 2. lib. 1.*

Ad priuationem Parochi ob non residentiam non esse necessarium quòd prius procedatur per alias pœnas, nempe per censuras Ecclesiasticas, ac sequentia nonem, & subtrahendum fructuum, alia- que raris remedia, teoret Garc. in *additio. ad d. c. 2. sub num. 1. 59. si teoretis id euenire, quia Concil. in præsentia hoc relinquunt arbitrio Ordinarij, ibi, si- b. verum esse vult. Ordinarij, licet de iure communi requiri videantur in cap. ex illa, §. 1. de cleric. non resident.*

72. « Compellere. » Arbitrij est Episcopi qua via, & quo remedio eas uti velit contra non residen- tes, vt refert decilum Garc. d. c. 2. n. 159.

« Nec excommunicationem hanc quilibet privilegio, &c. » Generaliter accipiedum esse hoc decretum contra absentes siue obediētes, siue contumaces, resoluit Ioan. Ocon. in c. 1. n. 60. de cleric. non re- sid. lib. 6. Sahag. in c. 2. de sequest. possess. §. 4. Anton. Gom. in explicat. Bulla Cruciatæ c. 7. ad 4. claus. in 3. §. 36. quos refert & sequitur Garc. d. c. 2. n. 161.

« Sine appellatōne. » Solum tollere appellatio- nem suspensiuam, non vult de iurisdictione, tenent Stephan. Quatam. in sum. Bukarij, verb. Archie- piscopi, antiterior. vers. quento quero, Garc. d. cap. 2. num. 161. Salgado de potest. regia tom. 1. p. 2. c. 1. §. ex num. 8.

« Vigere Eugeniana constitutio. » Erogati bis verbis Eugenij IV. constitutioni emanante ad de- clarationem text. in cap. cum dilectum, de cleric. non resid. concedenti omnibus Romæ permancantibus vt in absentia possent percipere fructus, attestao- tur Ioan. Ocon. in *repet. c. omne de cleric. non resid. lib. 6. n. 59. Fr. Emman. in addit. ad §. omne. Bulla Compositiois n. 4. vers. quædā a la segunda, quos re- ferunt & sequuntur Cened. prail. & canonie. q. lib. 1. q. 1. n. 31. vers. pro vera. Saquetel. var. resol. 4. 16. num. 2. vbi à principio illius quest. probare oritur non derogari per teat. in præsentia constituta- onem eiusdem Eugenij IV. incip. Qui credunt, sub R 4 dat. 8.*

dat. 6. Kal. Martij 1431. que refertur à Nic. Garc.  
de benefc. part. 3. cap. 3. num. 58. per quam concef-  
fum fuit Vniuerfitati Salmantior vt Doctores, &  
fcholares in quacunq; facultate per octo menses  
continuos, vel interpolatim legendo, aut alijs  
huiusmodi litterarum ftudio inftitendo, fruatur

suorum beneficiorum cum cura, & sine cura que  
obtinent, ac impoſitum obtinebunt, quotidianis  
distributionsibus duotaxat exceptis, liberè perci-  
pere valeant, cum ea integritate, cum qua illos  
perciperent, ſi in propriis Eccleſiis perſonaliter  
iſciderent.

*Cathedralium praefecti ultra tres menses consecrationem differentes, fructibus perceptis restituendis sunt obnoxij, & totidem mensibus absentes, sunt ipsi Ecclesiis ipso iure privati.*

## CAPVT II.

1. *Dolores de materia capientes.*
2. *Menses tres ad consecrationem.* Episcopi à die confirmationis sunt numerandi.
3. *Impedimentum non excusat nisi impeditur propter se omnem adhibuisse diligentiam ut impedimentum cessaret.*
4. *Locus idoneus pro Episcoporum consecratione, si extra Curiam fiat, est Ecclesia ad quam pro-*

5. Consecrationi Episcoporum Canonis constituerunt  
peculiare tempus, scilicet diem Dominicum.
6. Episcopi consecratio cum Missa facienda est.
7. Consecratio cuiuslibet Episcopi sit à tribus Epi-  
scopis, & non paucioribus.
8. Papa concedere potest ut unus Episcopus in suis de-  
cussis Episcopum consecret.

**E**cclēſiis Cathedralibus, ſeu ſuperioribus, quocumque nomine, ac titulo præfecti, ſerui ſanctæ Romanæ Eccleſiæ Cathedralis ſint, ſi munus conſecrationis a *Intraſſes menſes* non ſuſceperint, *ſed a fructuum perceptorum reſtitutionem* teneantur, ſi intra totidem menſes poſtea id facere neglexerint. Eccleſiis ipſo tunc ſint priuati, *7 Conſecratio ve-*  
*rd* *ſi extra Curiam Romanam fiat, in Eccleſia, ad quam promoti fuerint, aut in provincia,*  
*ſi commodè fieri poterit, celebretur.*

V lde Nauarr. *in man. l. 25. n. 118. verf. 8.* Jacob.  
de Grass. *in aurcu decisiss. par. 1. lib. 2. c. 97.*

num. 5. 2. Bertachin. de Episcopo tract. 2. lib. 3. §. 1. pag. 82. Cuch. in inflis. maior. fol. tit. de confes. Episcopi. Rendina in primis receptis. tit. 1. i. 11. 3. num. 1. 3. Salzed. ad Bernad. in praxi. c. 16. lit. A. vers. Episcoporum. Gonzal. ad reg. 8. Concil. gloss. 1. n. 141. Franc. Leon. in thesauro furi. Ecclesijs. p. 2. c. 3. n. 12. Valer. Reginald. in praxi furi. potestatis. lib. 3. c. 11. num. 8. 8. Zerolin. in praxi Episcopi. p. 2. verb. Consecratio Prælatorum. Pafcecin in simili praxi in primis. de elect. 6. pag. 1. 9. Vgolin. de officio Episcopi c. 3. in primis. n. 2. Cardus. Tufc. tom. 2. litt. C. conil. 743. Cardos. in praxi Iudicum verb. Consecratio. n. 3. et verb. Episcopus n. 6. Alzed. de præcætionis Episcopi. dignis. p. 1. c. 4. num. 2. Sanchez in episcopi. moral. lib. 7. c. 1. lib. 15. n. 13. Campao in diuersis. in canon. rub. 6. c. 6. n. 9. Galgaret. de iure publico. lib. 3. tit. 48. Vsq. in episc. de benef. 3. §. 3. n. 27. Moissin. in summ. Topolog. moral. lib. 6. c. 7. n. 47. Filiuc. in q. moral. lib. 17. c. 1. de benef. c. 5. n. 23. vers. et quidem primo. Citaldi in praxi carmen. lib. 1. scil. 10. c. 2. n. 3. Sebati. Caslin. reles. de eccl. hierarch. p. 1. disp. 6. p. 3. num. 11. Alzed. in praxi Episcopi. p. 1. cap. 4. num. 2. metipsum de officio. et potest. Episcopi. p. 1. alleg. 10. n. 39. et de iure Ecclesijs. lib. 1. cap. 10. vers. incitor.

2. *a. Intra tres menses.* ] A die confirmationis numerandus, refoluo Ego ipse *a. del. ex. i. n. 40. c. 41.* respondo ad text. *m. c. ordinationes ii. l. 5. d. xpm. 75. d. 1.* Saachian *episc. moral. lib. 7. cap. 1. d. 1. s. m. i. 3. vbi in puncto tradit tres illos menses non esse computandos à die electionis, sed à die confirmationis, nisi oegligens fuerit ad pretendam confirmationem.*

3. *Ad fructuum perceptum restitutionem, &c.]*  
Vide Vgol. d.c. 2. in princip. n. 2. vers. excipitur,  
ubi dicit pœnas hîc commoatas uno incurere.

lum, qui tali o impedimento detineretur. At impedimentum non excusare nisi impeditus probet se omnino adhibuisse diligentiam, & omnem conatam fecisse, vt impedimentum cessaret, refutatur Aym. conf. 2. 70. feb. num. 3. ver. ferris, Afflicte dec. 3. 68. n. 4. Decian. conf. 18. n. 1. 1. Aggredi dec. 3. 61. n. 1. Rotin Maiorcen. fructum 29. Aprilis 1616. coram Cardin. Sacrate, & in Aurin. Parabolis 14. Ianuarij 1622. coram R. P. D. Nauarra, vbi quod nec impedimentum affectatum excusat, & in Casar. Augustina electio 31. Decembris 1623. coram bono meo, Buratto.

2. Confessio veri.] Vide Hentiq. in sum. lib. 10.  
c. 2. §. 5. in princ. Leil. de iust. lib. 2. c. 34. num. 103.  
Vgolin. de officio Episcopi. c. 2. in princ. num. 4. meti-  
plum d. adde. 1. n. 4.

Consecrationi Episcoporum Canones constituant peculiare tempus, scilicet diei Dominici, c. *quin aliquo* 5. *diff. cap. ordinationes, cap. quod die Dominico* 7. *diff. Sot. de inst. lib. 10. c. 1. art. 2. concl. vii. q. 5. sacerdos, Campan. in diversis suis Canon. lib. 6. c. 4. n. 1. Paul. Laymann in Theolog. moral. lib. 5. ar. 6. c. 8. n. 3. Pet. Gregor. f. ymag. iuris p. 2. lib. 17. c. 1. n. 10. Sotus de censur. diff. 3. 2. f. 2. l. 1. num. 30. Alced. 2. p. 1. c. 4. n. 5. Bonac. de censur. extra Bul. diff. 5. 3. p. 2. c. 1. n. 3. Sanchez. de reb. 15. n. 4. Sebast. Crif. d. diff. 6. 5. n. 2. Callad. in praxi ceremon. lib. 10. f. 2. l. 1. c. 3. num. 1. vii. subdit quod die etiam festivo fieri poterit si Papa dispensaverit, semper tamen est facienda proxiio icisionis, quia decet cooperatorum, & electum pridie iclatur Pontific. Roman. p. 1. tit. de consecr. elect. in Episcopum, pag. 75.*

Cumlibet Episcopi consecratio cum Missa faci-  
enda est, in qua inter Epistolam, & Evangelium  
consecratur Episcopus. *quod sic, g. 1. de elect. quæ*  
tamen Missa non est de essentia consecrationis Epi-  
scopalis, sed solum ad solemnitatem, & reueren-  
tiam

2 Sell. 7. c. 10.  
Conc. Chal-  
ced. 28. 10.  
c. 11. Conc.  
V. 10. 11.  
sell. c. 76. c.  
quoniam 7 f.  
dist. c. 10.  
100.  
dist. & super  
sell. 7. can. 9.

etiam fuit instituta. *gloss. 1. in d. 5. 1. Turrettin d. cap. ordinationis, n. 10. dist. 75. Hent. d. lib. 10. c. 34. 5. 3. Sebast. Cels. d. diff. 6. 5. 2. n. 13.*

7. *E*tiam cuiuslibet Episcopi consecratio à tribus Episcopis, & non paucioribus, *cap. 3. cap. rom. promissiones, & cap. pen. 6. 4. dist. cap. porri 66. dist. c. Archiepiscopus, cap. nec Episcopi, de tempor. Ordin. Selu. de benef. part. 3. q. 13. n. 5. Henric. d. lib. 10. cap. 7. 5. 3. & cap. 2. 5. c. Marc. Anton. Genouen. in man. Pistor. cap. 70. n. 26. Filliuc. tom. 1. tract. 9. de sacram. Ordinis, cap. 5. n. 6. Azor. anst. moral. part. 1. lib. 3. cap. 30. q. 3. vers. quarat item questionem. Ego ipse d. par. 1. 2. alleg. 1. num. 4. 5. Vgolin. d. par. 1. cap. 2. num. 5. Alzed. d. part. 1. c. n. 11. Sanch. d. lib. 7. c. 1. dub. 1. 5. num. 10. vbi num. 17. Subdit quod unus Episcopus principaliter totam consecrationem perficit, & alij sunt quoad adiutores, & à n. 3. disputat, an sit de eiscomia, & necessitate Sacra-*

menti quod consecratio fiat à tribus Episcopis.

Auctoritate tamen summi Pontif. concedi potest, ut unus Episcopus iustus de causis Episcopum consecret, eo quod non Christus Dominus, sed Apostoli constituerunt, ut Episcopus à tribus Episcopis consecraretur, ita Azor. loco proximi citato, Argid. de Coninck. tom. 2. dist. 10. dub. 9. conclus. 5. Paul. Laymann. in Theolog. moral. lib. 5. tract. 5. cap. 5. num. 1. vers. nota, Sebastian. Cels. d. dist. 6. 5. 2. num. 8. vbi ait Papam sepe in hoc ex causa dispensasse, ut fecit Gregorius I. in Anglia, & Gregorius XIII. cum Patriarcha Aethiopie, Sel. an secl. canon. cap. 2. n. 10. vbi attestat fuisse concessum per S. Congr. Rituum 1. Octobris 1601. elio P. Yselen. in Sardina, ut possit consecrari Episcopus à duobus Episcopis, & alio in dignitate Ecclesiastica constructo, propter paucitatem Prelatorum in dicta insula.

*Episcopi per semetipsos Ordines conferant, nisi sint impediti.*

## CAPVT III.

1. Doctores de materia cap. agentis.

2. Episcopus potest alienos clericos ordinare si habeant litteras dimissorias proprii Ordinarij.

*E*piscopi per semetipsos Ordines conferant. Quod si xgritudine fuerint impediti, a subditos suos aliter quam iam probatos, & examinatos, ad alium Episcopum ordinandos dimittant.

a In h. c. 2. & 10. Conc. Carthag. 3. cap. 12.

1. *V*ide Salzed. ad Bernad. in pract. c. 13. litt. A. vers. hoc autem, in fine. Sbroz. de officio Vicarij lib. 2. quest. 12. num. 6. Petr. de Ledesma in summa part. 1. de sacram. vbi de sacram. Ordinis, cap. 3. conclus. 10. Zetol. in praxi Episc. part. 1. verb. dimissoria, 5. 13. vers. secundum, metipsum de offic. & priuileg. Episcopi part. 2. alleg. 7. num. 2. Thom. Volasc. alleg. Iuris, tom. 1. alleg. 5. num. 10. Piasce. in praxi Episc. part. 1. cap. 1. num. 12. vbi dicit per hoc decretum concedendas esse dimissorias ex nulla causa, & prius examinari debere supet habilitate ad fu-

sciendum Ordines illum, qui petit dimitti, alicuique in litteris exprimi hoc debere, nihilq. obstat quominus dimissos iterum examinari possit ab Ordinario siiple examinare voluerit. *in sess. 7. de refor.*

Episcopum posse alienos clericos ordinare si habeant litteras dimissorias proprii Ordinarij, licet Episcopus litteras dimissorias concedens alia legitima causa quam xgritudinis expressa in hoc e. fuerit impeditus, refert decusum Armendat. ad addit. ad recap. Legum Nauarra, lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopi, num. 42.

*De Prima Tonsura initiandis.*

## CAPVT IV.

1. Prima Tonsura nemo est initiandus, qui sacramentum Confirmationis prius non suscepit.

2. Primam Tonsuram suscipiens nondum confirmatus, citra tamen contemptum, non peccat mort.

3. Prima Tonsura non iniungitur, qui fidei rudimenta edocti non fuerint, quique legere & scribere nesciant.

4. Prima Tonsura initiatus sufficit ut characteris

formare sciat, quantum scribere perfelle nesciat.

5. Prima Tonsura potest insigniri qui in sua lingua patria, & natia legere, & scribere sciat.

6. Ordines Minores accipientes intentione non perseverandi in statu clericali, sed solum declinandi forum, peccant mortaliter.

7. Clerici prima Tonsura, vel minorum Ordinum, qui sine iusta causa recedant, non peccant mort.

1. *P*rima Tonsura non iniungitur, si qui Sacramentum Confirmationis non suscepit, & fidei rudimenta edocti non fuerint, quique legere & scribere nesciant, & de quibus probabilis coniectura non sit, eos non secularis iudicij fugiendi fraude, sed ut Deo fidelium cultum prestent, hoc vitæ genus elegisse.

a Cap. fin. de temp. ordin. in 6.

*P*rima Tonsura non iniungitur. Aduert. Steph. VVeyms ad constitut. 24. ex antiquo iure desumptis, & per Concil. Trident. innovatis, constit. 9. num. 11. pag. 83. quod per primam Tonsuram intelligere possumus primam illam rationem, quam Episcopos cum sacra benedictione facit his, qui ex laicis fieri volunt clerici, indeque appellata est Tonsura, vel etiam Corona clericalis, quæ ostium

aperit, & viam aeternit ad sacros Ordines maiores, qui sine illa suscipi non possunt: ideoque laici priusquam ad Tonsuram Ecclesiasticam admittantur, oportet eos saltem aliquo modo esse litteratos.

*Qui Sacramento Confirmationis, &c.] Vide Piasce. in praxi Episc. part. 1. c. 1. num. 14. vers. ad minores, Blotfel. in sum. Theologia moralis, tr. 2. c. 3. n. 26. Homob. de Bonis de examine Eccles. tr. 3. quest. 1.*

quest. 1. metipsum de iure Eccles. lib. 1. cap. 38. vers. prima autem censura. Hurtado de Sacramento. 1. de Confirmatione diff. 1. 1. in fine. & in trall. de Ordine diff. 12. in princ. Non ea ratione quod confirmatio exigitur quasi de necessitate sacramenti Ordinis, veluti Baptismus, sed ob congruitatem, & ideo sacramentum Ordinis valde, sed non licite conferri posse illi, qui non est confirmatus, tenent Sor. in 4. diff. 12. quest. 1. art. 4. prope fin. Nauar. in man. cap. 12. num. 9. Henric. in summ. lib. 10. c. 14. §. 2. in cemmone liti. P. Aloyf. Ricc. in praxi verum feri Eccles. post resol. 1276 in notab. de materia sacramenti Ordinis, Fr. Emman. in summa p. 2. c. 17. sub n. 10. Egid. de Coninck de Sacramento. & consur. tom. 1. quest. 7. 1. art. 8. num. 90. & tom. 2. diff. 10. dub. 10. n. 101. Valer. Reginald. in praxi fore pensit. lib. 28. n. 2. 4. Bonacin. de Sacramento. diff. 8. quest. unica puncto 5. num. 9. in princip. Zambran. de casibus in articulo mortis c. 2. dub. 3. num. 1. Marchin. de Sacramento. Ordinis trall. 1. part. 4. c. 1. Laurent. de Franchis in controu. inter Episcopum & Regulares pag. 78. in resp. 15. Ego ipse de Episcopo part. 2. alleg. 1. num. 14.

Cum hoc præceptum non admittendi ad primam tonsuram nisi confirmatum, non ordinandis, sed Episcopo ordinanti Concilium in præfenti imponat, non videri etiam post Concilij decretum peccare mortaliter ordinandos, si absque hoc suscepto Sacramento, citra tamen contemptum, accedant ad primam tonsuram suscipiendam, resolunt Nauar. d. num. 9. Viuald. in candel. aureo, vbi de confirmat. num. 41. Valer. ad 3. part. S. Thoma. diff. 5. quest. 1. puncto 2. vers. characterem, Henric. in summ. lib. 14. c. 6. §. 3. Sout. tom. 3. diff. 38. sect. 1. Auzila de censur. p. 7. diff. 9. sect. 1. dub. 1. Aloyf. Ricc. in praxi verum feri Eccles. resol. 1269. Galet. in marginis casuum conscientia, verb. Ordo pag. 194. col. 1. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 3. c. 48. q. 1. Molfes. in summ. Theolog. moral. tom. 1. tr. 2. cap. 11. 7. Egid. de Coninck d. n. 90. Homobon. de Bonis d. trall. 3. q. 5. Fernandez in examine Theolog. moralis. part. 3. c. 3. §. 5. Diana resol. moral. p. 1. trall. 2. miscel. ref. 4. in fine, & part. 4. trall. 2. resol. 55. vers. notariam, Zambran. d. c. 2. dub. 3. num. 3. Laurent. de Franchis in d. resol. ad 15. in fine, Campan. in d. vers. iurii canon. rub. 3. num. 26.

Contra Maior. de irregul. lib. 4. cap. 12. Martin. Fornat. de Ordine c. 3. n. 3. Didac. Nagn. in addit. ad 3. part. tom. 2. q. 46. art. 4. Card. Tollet. in instrull. sacerdot. lib. 1. c. 71. num. 6. Bonacin. de Sacramento. disput. 8. quest. unica, puncto 5. n. 10. existimantes peccare mortaliter cum faciant contra præceptum Concilij in præfenti.

3. Quique legere, & scribere nesciant, &c.] Vide Viuald. in candel. aureo, vbi de sacrame. oro Ordinis, sit de scientia Ordinis, num. 39. Franc. Leon. in thesauro feri Eccles. part. 3. cap. 8. num. 6. Piassec. d. c. 1.

num. 40. in fine, Aloyf. Ricc. in praxi verum feri Eccles. dec. 390. in 1. edit. aliis resol. 329. n. 6. in 2. edit. Bonacin. d. puncto 5. n. 16. Molfes. d. tr. 2. c. 13. n. 2. Thom. Valasc. tom. 1. alleg. 9. n. 2. Sanch. in opus. moralibus lib. 7. c. 1. dub. 45. n. 9. Marchin. de Sacramento. Ordinis trall. 1. part. 5. cap. 1. num. 4. Marcell. Valpe in praxi iudic. feri Eccles. c. 7. n. 1. Laureot. de Franchis vbi supra in resol. ad 19. vers. & vbi ad primo metipsum d. p. 2. alleg. 11. n. 5.

Sufficere quoddam characteres formare scilicet, quomodo scribere perdidit neglectis tenet Sel. in secunda. Canonice c. 5. n. 6. attrahens ita decidisse sacram. Congregat. Episc. & Regni sub die 23. Octobris 1593.

Quoddam valere prima Tonsura insigniri quisquis in sua lingua patriam, & natiam legere, & scribere sciens, resoluunt Azor. d. p. 2. lib. 6. c. 6. quest. 1. Campan. in d. vers. iurii Canon. rub. 3. c. 1. n. 2. quos refert d. alleg. 11. n. 5. in fine, ex ea ratione, quia in hoc decreto non exprimitur in qua lingua, & ideo de vulgari, se uerum videretur intelligendum Sanch. d. c. 1. dub. 45. num. 11. Diana moral. resol. p. 5. tr. 1. 4. resol. 17.

De quibus probabilius coniectura non fit, &c.] Accipientem igitur primam Tonsuram, vel minores Ordines intentione non perfectuandi in statu clericali, sed solum declinandi iurisdictionem fori secularis non videri mortaliter peccare, resoluunt Nauar. in man. c. 25. n. 108. Fr. Emman. in summ. tom. 2. c. 17. concl. 2. Sanch. de matr. lib. 7. diff. 31. n. 16. & 17. Galet. d. verb. Ordo pag. 194. col. 2. Egid. de Coninck d. diff. 10. n. 104. & seq. Bonacin. d. diff. 8. quest. unica, puncto ultimum in fine, Homobon. de Bonis de examine Eccles. p. 1. trall. 3. q. 2. & 3. Villalob. in summ. trall. 1. diff. 14. num. 2. Diana resol. moral. part. 1. trall. 2. miscel. resol. 22.

Contra Ban. 12. 2. q. 12. art. 1. §. de secunda difficultate, Petr. de Ledesma. in summ. p. 1. trall. de Sacramento. Ordinis cap. 7. concl. 3. Paul. Laymann. in Theolog. moral. lib. 5. trall. 9. cap. 7. n. 2. metipsum d. alleg. 11. n. 12. aliis num. 16. in vlt. impress. Molfes. in Theolog. moralis trall. 2. cap. 18. num. 1. Marchin. de Sacramento. Ordinis trall. 1. part. 8. cap. 1. 2. num. 2. existimantes non improbabilius hos peccare mortaliter.

Culpæ mortalis damari non debere clericos primæ Tonsuræ, vel minorum Ordinum, qui sine iusta causa recedunt, atque ad Ordinum ministeria adeunda incapaces se reddunt, ducendo, v. g. vxorem viduam, contra Calet. 2. 1. q. 12. art. 1. dub. 1. resoluunt Tollet. in instrull. sacerdot. lib. 4. c. 18. n. 4. Azor. instit. moral. part. 1. lib. 13. c. 14. quest. 14. Sanch. de matron. lib. 7. disp. 31. num. 7. Paul. Laymann. d. cap. 7. num. 1. vbi post Sanch. d. loco num. 11. & Valent. tom. 3. diff. 1. quest. 12. puncto 1. subdit videri esse culpam venialem inconstatitiam si sine causa à statu clericali recedant, sicuti si non iustus sine causa ex Ordine abeat.

Ordinari volentes quibus debeant esse muniti.

## CAPVT V.

1. Nomina eorum qui ordinandi sunt in Ecclesia, sunt euulganda per parochum, & de ipsorum vita inquirendum, ac de tali inqui-

sitione littera ad Episcopum transmittenda.

2. Non extenditur ad Regulares.

Ad minores Ordines promouendi bonum à Parocho, & magistro scholæ, in qua educantur, testimonium habeant. Hi vero, qui ad singulos maiores erunt assumendi, per mensem ante ordinationem Episcopum adeant, qui Parocho, aut alteri, cui magis expedire

expedire videbitur, committat, vt nominibus, ac desiderio eorum, qui volent promoueri, publice in Ecclesia prepositis, de ipsorum ordinandorum natalibus, ætate, moribus, & virtutibus fide dignis diligenter inquirat, & litteras testimoniales, ipsam inquisitionem factam continentes, ad ipsum Episcopum quàm primum transmittat.

a Cap. quādo  
do 14. dicit.  
b Vide 3.  
Cath. can.  
11. & 4.  
Cath. 11.

1. **V**ide Conell. Becharen. IV. alt. 2. de examine ordinandorum. c. 4. Hoted. de incompatibilitatibus beneficiorum. 24. n. 38. & 39. Salzed. ad Bernard. c. 25. littera A. vers. hoc autem. Petr. de Ledesma. in summa. p. 1. de Sacram. vbi de Sacramento Ordinis c. 7. en lo que toqua, Henriquez in sum. lib. 1. o. c. 17. §. 2. Thom. Valasc. allegat. Iur. sum. 1. alleg. 9. num. 5. Vgolin. de officio Episcopi. c. 16. §. 18. ex n. 1. vbi n. 2. subdit deouocationis humilidini fieri debet in singulis maioribus Ordinibus, nisi ordinandus notus cūct Episcopo, Bonacio. de Sacrament. diff. 8. quæst. vniuersalis. §. 17. Bellet. de iurisdictione clericali. p. 1. tit. de disciplina clericali. §. 4. n. 21. vers. ad minus, latè Marchia. de sacrament. Ordin. tract. 2. p. 6. c. 11. per res. Honorat. ad Decret. tit. de scrutinio in Ordine faciendi n. 2. Homob. de Bonis de examine Ecclesiastic. pari. 1. tract. 2. c. 3. quæst. 26. metipsum de iure Ecclesiastic. 1. c. 33. n. 168. & de officio, & potestate Episcopi. p. 2. allegat. 10. & in formulario Episcopi. formular. 1. vbi habetur formula facultatis euulgandi

nomen eorum, qui Ordinis sacramento iniciandi sunt, & in formul. form. 3. pono formulam denuncians in Ecclesia illam, qui ad Ordines promouendus est, & formulam. 4. expimo formulam litterarum testimonialium Parochi emanantium vigore facultatis euulgandi nomina ordinandi, & formulam. 8. dico quomodo dandum testimonium Magistri Scholæ pro his, qui ad minores Ordines promouendi solunt.

Ad Regulares minime extendi dispositionem huius cap. in quibus satis esse Episcopo testimonium habere ab ordinando in superiorem Regularibus affirmantibus, & attestantibus prædictis nullo requisitorum indigere, et iūque fidei standum esse, præterquam circa doctrinam, pro qua subiectuor Episcopo exmami, referunt decusum Hentig. d. lib. 10. c. 23. §. 4. in gloss. littera. L. Fr. Emma. q. regul. temp. 34. n. 4. art. 1. Vgolin. d. §. 18. n. 2. vers. et si excipitur Regularis, Camp. in diuersis iuris canon. rub. 12. c. 13. n. 35.

2.

*Nullus omnino beneficii sit capax, nisi qui habeat 14. annos. Fori privilegio gaudere volens, quæ habere ac agere debeat.*

## CAPVT VI.

1. Nullus ante 14. annum beneficium potest obtinere.
2. Beneficium simplex potest obtinere qui habet 14. annum inceptum, licet non completum.
3. Etiam 14. annorum in quibus capellanii non requiratur.
4. Etiam 14. annorum sufficit ad obtinendum Canonicatum in Ecclesia Collegiata.
5. Etiam 14. annorum requiritur ad obtinendum dimidiam portionem in Ecclesia cathedrali.
6. Beneficium etiam per viam præsentationis electionis, aut alterius cuiuscunque promissionis non potest obtineri ante ætatem 14. annorum.
7. Fundationi statuenti ut etiam minor 14. annorum beneficium adipisci valeat, standum est.
8. Episcopus non potest indulgere cuique, ut ante 14. annos beneficium simplex obtineat.
9. Etiam septem annorum sufficit ad pensionem.
10. Fori privilegio qui vult gaudere, quæ habere ac agere debeat.
11. Beneficiarij fori privilegio gaudent, etiam si habitum clericalem, & Tonsuram non deserant.
12. Fori privilegio gaudent obtinens validè beneficium etiam ante illius possessionem.
13. Fori privilegio gaudent beneficij possessionem etiam inualidè obtinens.
14. Fori privilegio gaudent beneficium etiam modici valoris obtinens.
15. Beneficij titulum possidens absque redditibus fori privilegio gaudet.
16. Capellaniam collatam & in perpetuum titulum collatum obtinens gaudet fori privilegio.
17. Coadiutorium à Papa obtinens privilegio fori gaudet.
18. Fratrum pro comitandis cadaveribus defunctorum habens fori privilegio gaudet.
19. Pensionem obtinens loco tituli habet pro clerico ad effectum gaudendi fori privilegio.

20. Clericum non beneficiatum ut fori privilegio gaudeat quæ requirantur.
21. Habitu clericalem, & Tonsuram simul deferre tenetur clericus, qui fori privilegio gaudere vult.
22. Habitu clericalem, & Tonsuram dimittens privilegium fori amittit.
23. Habitu clericalem qui dimiserit, potest illum iterum reassumere non obstante irregularitate.
24. Index Ecclesiasticus cognoscit de contraversaria circa habitum clericalem.
25. Clericus se immiscens enormitatibus in habitu, & Tonsura fori privilegio censetur renuntiasse.
26. Clericus minoribus quando fori privilegio gaudeat.
27. Clericus characterem, & habitum clericalem assumens post delictum an gaudeat privilegio fori.
28. Clericus repositus à Curia seculari sine habitu clericali donec doceat de suo clericali in carceribus laici potest detineri.
29. Ascribere tenetur Episcopus ad seruitium Ecclesiæ clericum in minoribus consuetum.
30. Clericus inferuens alteri Ecclesiæ quàm illi, cui fuit ascriptus gaudet fori privilegio.
31. Mandatum Episcopi debet esse expressum in clerico, & sufficit orationis concessum ad inferiendum Ecclesiæ pro fori privilegio obtinendo.
32. Ascriptio in Ecclesiæ de mandato Episcopi non est necessaria ad gaudendum fori privilegio, sed sufficit quod realiter fiat seruitium in diuina.
33. Ordinatione tempore nullo Ecclesiæ ascriptus amplius non potest ascribi.
34. Clericus non inferuentis Ecclesiæ non potest Ordinarius immunitate à gabelle, & alijs oneribus priuare.
35. Barillas Episcopi, cum sit de illius familia immunitas, fori privilegio gaudet.
36. Fiscali Episcopi inquam familiaris illius gaudet fori privilegio.

37. Notarius

37. Netarum curia Episcopali gaudet fori privilegio.  
 38. Diaconi Saluatici in regno Neapolitano qui gaudeant fori privilegio.  
 39. Seruitium hoc debet praestari de praesenti.  
 40. Iuramentum non sufficit, ut hic, vel ter inferuiat Ecclesia, sed requiritur moralis perseverantia in eo, fori privilegio gaudent.  
 41. De clericis coniugatis.

42. Clerici coniugati gaudent fori privilegio si cum unica, & Virgine contraxerint.  
 43. Si vestes deferant, & Tonsuram.  
 44. Clerici coniugati fori privilegio gaudent in criminalibus.  
 45. Subdiaconi qui ex dispensatione Apost. cum vi-  
 dua matrimonium contraxerint, & pensiones Eccle-  
 siasticas obtinent, fori privilegio gaudent.

**N**ullus prima tonsura initiatus, aut etiam in minoribus Ordinibus constitutus, ante decimum quartum annum beneficium possit obtinere. *β* Is etiam fori privilegio non gaudeat, nisi beneficium Ecclesiasticum habeat, & aut \* clericalem habitum, & Tonsuram deferens, & alicui Ecclesia ex mandato Episcopi inferuiat, vel in seminario Clericorum, aut in aliqua schola, vel vniuersitate de licentia Episcopi, quasi in via ad maiores Ordines suscipiendos verferet. *θ* In Clericis vero coniugatis seruetur constitutio Bonifacii IX. quae incipit, \* Clerici qui cum vnicis, modò hi Clerici, alicuius Ecclesiae seruitio vel ministerio ab Episcopo deputati, eidem Ecclesiae seruiant, vel ministrent, & clericali habitu, & Tonsura vtantur, memini, quo ad hoc privilegio, vel consuetudine, etiam immemorabili, suffragante.

\* Cap. 1. de cler. conu. in 6.

1. **V**nde Greg. Lop. d. 3. verb. quatuordecim annos tit. 16. p. 1. Henric. in summ. lib. 10. c. 19. §. 1. Pech. in reg. beneficium de reg. iuris lib. 6. n. 27. vrsate-  
 rum quod in istis, Borgio, Causalean. p. 1. dec. 29. n. 1. Iacob. de Grass. in aurore de c. 1. n. 1. lib. 2. c. 5. n. 8. Caidin. Tolet. in summ. lib. 5. c. 79. vers. 3. Thom. Valac. alleg. iuris tomo 1. alleg. 7. n. 10. Gutier. Canon. lib. 1. c. 26. n. 31. Azor. in instit. moral. p. 2. lib. 6. c. 5. q. 7. Flaminio. Part. de resign. lib. 3. q. 7. n. 65. & lib. 4. q. 1. n. 7. & q. 11. n. 13. Valer. Reginald. in praxi fori pa-  
 tris. lib. 3. o. trall. 3. n. 16. 6. in fine, Pett. de Ledesma in summ. p. 1. vbi de sacramento Ordinis. c. 7. vers. de la prima, & p. 2. trall. 7. n. 1. canel. 7. prope fin. Ceual. commun. contra commun. c. 423. n. 3. Aloyf. Ricc. in codell. dec. p. 4. c. 11. §. 860. & in praxi verum fori Eccle-  
 siae dec. 385. in 1. edit. aliis resol. 331. & 325. n. 3. in 2. edit. & dec. Curia Archiep. Neap. dec. 281. n. 2. p. 4. Lessid. in instit. lib. 2. c. 14. dub. 20. n. 109. Nicol. Garc. de benefic. p. 7. c. 4. n. 8. Campan. in diuersis iuris Canon. rub. 7. c. 6. n. 2. Armendar. in addit. ad recap. legum Navar. lib. 1. tit. 1. o. l. 1. de aetate n. 5. Homobon. de Bonis de examine Eccle. p. 1. trall. 1. c. 10. q. 60. in princ. vers. quoniam, Molle. in summ. Theologia moral. trall. 6. c. 7. n. 44. Ius Nouat. in singul. canonic. concil. 13. nouissimè Stephan. VVeyms ad consuet. 24. ex antiquae iure desumptas, & per Concil. Trid. innovatas, constit. 9. pag. 77. cum seqq. vbi dicitur innovari c. 1. de cler. conu. lib. 6. per decretum Concilij in praesenti, Tambur. de iure Abbatum tom. 3. disp. 9. q. 7. n. 21. metipsum de officio, & petest. Episcopi p. 3. alleg. 60. n. 73.

2. **A**nte decimumquartum annum, &c. Inceptum scilicet, licet non completum, vt referunt decem Henric. d. c. 19. §. 2. Galet. in margarita casuum consens. verb. beneficium d. 1. Armend. d. l. 1. de aetate n. 5. Ceual. q. 523. n. 4. & q. 523. n. 18. Aloyf. Ricc. d. c. 11. §. 860. vers. limita secundo, & resol. 325. n. 3. vers. sublimis, Azor. d. c. 5. q. 7. in fine. Gonzal. ad reg. 8. Candel. gloss. 5. in princ. 60. Card. Tufcha. 3. lictura E. concil. 138. n. 12. Garc. de benefic. p. 7. c. 4. n. 11. Thom. Valac. alleg. iuris tomo 1. alleg. 8. in 1. Campan. d. c. 6. n. 2. in fine Nouat. d. concil. 13. n. 4. Selin. fellei. Canon. 2. 5. n. 3. attestans sic fuisse decem in Camplen. 11. Atay 1630. Ego ipse d. alleg. 60. n. 73. Steph. VVeyms d. loco n. 2.

3. **A**etatem 14. annorum requiritur ad obtinendum beneficium Ecclesiasticum non requiri in Capella-  
 lonis, quae fundati solent, maxime in Hispania, abique Episcopi, aut superioris auctoritate, in qui-

bus succedunt clerici de parentela, vel conferuntur à patronis laicis, referunt decem Gonzal. ad reg. 8. Candel. gloss. 5. n. 27.

**A**etatem 14. annorum sufficere ad obtinendum Canonatum in Ecclesia Collegiata, referunt decem Gonz. d. gloss. 5. n. 9. 1. & alij citati per me in trall. de Canon. c. 13. n. 14. Prouisio in 13. annos etatis de Canonatu in Ecclesia Collegiata, vbi vigore statuti Ecclesiae prouisi ante realem possessionem, & fructuum petecptionem de bene pcedere per biennium, obstat decretum Concilij in praesenti, vt referunt decem Garc. p. 7. c. 4. n. 13.

**A**etatem 14. annorum requiri ad obtpiendam dimidiam portionem in Ecclesia Cathedrali, nec tales dimidias portiones habere annexum Ordinem sacrum, attestatur te solum Gonz. d. gloss. 5. num. 93. quem refert d. trall. de Canon. cap. 13. num. 17.

**P**rohibitionem de obtinendo beneficio ante illam aetatem 14. annorum subsistere ne dum si per viam collationis daretur, vtum etiam praesentationis, electionis, aut alterius cuiuscunque prouisionis stante genericis Concilij prohibitione, & ob generale verbum, obtinere, de quo in praesenti, tenent Mandosin trall. de minori aetate c. 4. num. 17. Campan. d. l. cap. 6. num. 6. Ego ipse d. l. alleg. 60. num. 78.

**F**undationi statuenti vt etiam minor 14. annorum beneficium adipisci valeat, standum esse, cum ei derogatum non fuisse per textum in praesenti, referunt decem Gonzal. d. gloss. 5. num. 93. 1. Aloyf. Ricc. d. c. 11. §. 860. vers. nunc limitat, & primi. Campan. c. 6. n. 2. in fine. Mallobi. in praxi habendi concorsum requis. 7. dub. 12. & requis. 10. dub. 11. n. 30. Nouat. d. concil. 13. n. 5. Rot. dec. 19. 4. p. 2. recent. Ego ipse d. alleg. 60. num. 77.

**B**eneficium fundans cum declaratione quod il-  
 lius Rector debeat esse Sacerdos Missam celebrans, &c. hic tamenempti qui forant, aut sunt de sua progenie & stirpe, quosligi posse voluit in Re-  
 doles dicti beneficij, etiam non essent nisi in mi-  
 noribus, & pueri clerici, potest praesentare filium suum, qui clericus in aliquo saltem ex minoribus Ordinibus constitutus, & alioquin idonea repa-  
 ratur, etiam si decem suis vix annos non ex-  
 cessit, vt referunt decem Mallobi. requis. 7. dub. 12. num. 4.

**E**piscopum non posse indulgere cuiquam vt ante 14. annos beneficium simplex obtineat, resoluunt Azor.

Arto. d. c. 5. q. 9. vers. si quatuor. Nau. d. cenc. t. 3. n. 2. Attendat. in addit. ad recop. legum Navarra lib. 1. tit. 18. d. de Episcopo n. 102. Alzed. in praxi Ep. 1. p. 2. c. 9. n. 33. Aloyf. Ricc. d. resol. 3. 1. n. 2. vbi in fine resoluit Episcopum conferentem beneficium minori r. a. annorum peccare mortaliter, & collationem esse nullam, refero Ego ipse d. alleg. 60. n. 73.

9. Ad preloium sufficere statem septem annorum, & in ea non procedere dispositionem huius decreti, resoluit Aloyf. Ricc. in d. praxi dec. 4. 30. in 1. edit. aliis resol. 367. in d. Gonzal. d. gloss. 5. 5. n. 26. Steph. Grat. discept. forens. tom. 3. c. 397. n. 17. Nouat. d. cenc. 1. 3. n. 10.

Contra Emman. Sa in apbr. verb. benefic. n. 30. Garc. de benef. p. 1. c. 5. n. 119. in fine, Campan. d. c. 6. n. 5. & rub. 1. c. 14. h. 16. vers. de legitima, existimantes hoc decretum extendi ad pensionem, quod etiam nouissimè à Congreg. de cibus refert Stephan. V. Veyms d. loco n. 2.

10. Si etiam fore privilegia non gaudent, &c.] Vide apud Lusitanos Ord. Reg. lib. 2. tit. 1. §. 27. & apud Hispanos l. 1. tit. 4. lib. 1. noua Recop. Henrici in sum. lib. 10. c. 15. §. 2. & lib. 1. c. 4. c. 49. §. 1. in fine, Coart. pruil. 3. 2. n. 15. L. 1. artic. de decima vend. c. 19. n. 20. Folu. Pacius. de probat. lib. 2. c. 10. n. 4. Baïard. ad Clar. §. fin. q. 36. n. 27. Cubed. dec. 59. n. vlt. p. 1. Pasolard. diff. 9. 5. n. 11. Bobadil. in sua polirica lib. 2. c. 18. n. 10. Soat. de Pace in pruil. tom. 1. prel. 2. n. 6. & 7. Salzed. ad Bern. in pruil. c. 61. n. 9. Ioan. Garc. de nobilit. 9. n. 50. Morla in emptorio Iuris p. 1. tit. 2. in pruil. ad. n. 18. Ceuall. common. contra common. q. 39. 6. 579. tom. 4. Garc. Mañril. Sicilia dec. 11. 3. D. Bobadil. in Tit. n. 36. §. ff. l. noua munitio. Valalc. conf. 13. 1. n. 32. Fr. Emman. q. regul. tom. 2. q. 139. n. 2. Fatin. in praxi crimin. q. 8. n. 5. & n. 60. Carol. de Gallis de effectib. clerical. effect. 1. n. 1. 167. Nicol. Garc. de benef. p. 2. c. 2. num. 2. Thom. Valalc. alleg. Iuris alleg. 10. n. 2. & ad. 4. q. 2. Marc. Anton. Genouen. in pruil. Archiep. Neapol. c. 7. Bonac. in altituum praprium Deuolgi diff. 10. q. 2. p. 1. §. 4. num. 10. cum segg. Torrelanca in practica. Iuris pruil. lib. 15. c. 5. n. 22. Ciarlin. controuerf. forens. 10. ad. n. 2. nouissimè Sperell. dec. 26. per ver. D. Felician de Vega Archiep. Mexican. in relect. ad c. 2. de foro compet. n. 12. cum segg. & ad cap. cum sit generale. num. 36. cum segg. eod. tit. Torrelanca de ourte pruil. lib. 15. c. 5. num. 22. cum segg. Franc. Leon. in thesuro fore eccles. p. 1. c. 11. num. 2. & 3. Vgolin. de officio Episcopi cap. 12. num. 3. Gabr. Pereira de manu Regia p. 2. c. 26. metipsum in simili trall. p. 2. alleg. 1. 2. & me non citato in illo loco, Aloyf. Ricc. in decif. curia Archiep. Neapol. p. 4. decif. 111. L. d. ouic. Contra in repet. cap. in uia de immu. Eccles. p. 2. n. 30. nouissimè Stephan. V. Veyms d. conf. 9. n. 4. Vtrum quilibet clericus minorum Ordinum, qui non habuerit requisita Concilij in presentia possit irabere ad forum Ecclesie illum qui saltem contra suam personam aliquod maleficium, vel violentiam commisset? vide Nouat. q. forens. lib. 1. p. 1. c. 7. n. 17. D. Felician de Vega in relect. ad d. cum sit generale. n. 36. cum segg.

11. Nisi beneficium Ecclesiasticum, &c.] Quamuis habitum clericalem & Tonfuram non deferant, quia id in aliis solum requiritur propter disunctionem, nunc, quae ponitur infra. Ita Clar. §. fin. q. 36. n. 26. & 19. L. 1. Zech. de republ. eccl. tit. de cler. vers. ad hoc, Salzed. ad Bernard. in pruil. c. 61. n. 9. vers. si tamen, Fr. Emman. in sum. p. 1. c. 155. concl. 3. Azeved. l. 1. n. 9. vers. si beneficium sit. 4. lib. 1. noua recop. Gonzal. ad reg. 8. Cuncel. gloss. 5. 5. n. 6. Curi. Philipp. p. 1. §. 1. n. 3. ad fin. à Ponte cens. 24. Barbol. Collect. in Concil. Trid.

vol. 1. Ceuall. common. contra common. q. 36. n. 3. Bobadil. in sua polirica lib. 2. c. 18. n. 102. l. 1. E. Guiter lib. 1. q. 7. Thom. Valalc. d. alleg. 10. n. 9. Carol. de Gallis de effectib. clerical. effect. 1. n. 195. cum segg. Fatin. in praxi crimin. q. 8. num. 7. Cened. praxie. & c. fin. q. lib. 2. q. 2. 4. num. 29. Bellet. d. p. 1. tit. de sanere cleric. personalis §. 8. n. 7. vers. distinguendo, Nicol. Garc. de benef. p. 2. c. 2. 4. vbi n. 5. subdit procedere etiam hanc consilium noce Sixti V. de habitu, & Tonfura Bonacin. de legib. diff. 10. q. 2. puncto 1. §. 4. n. 10. Marc. Anton. Genouen. in pruil. Archiep. Neapol. c. 7. num. 7. Paul. Laymann. in Theolog. moralis lib. 4. trall. q. 6. n. 2. Diana resol. moral. p. 1. trall. 2. resol. 28. & p. 4. trall. 1. resol. 89. Squillante de primleg. cleric. c. 7. num. 23. Donat. Anton. de Martinis quod. resol. c. 5. 6. per totum, Garc. Pereira de mun. Regia, p. 2. c. 26. n. 2. vers. clericis tandem, Castro Palao in opere morali trall. 12. q. 2. vbi n. 1. n. 5. Thom. Valalc. com. 1. alleg. 10. n. 9. Bonac. ad 8. praprium. Decalogi. diff. 10. q. 2. puncto 1. §. 4. n. 11. Match. de iur. crim. Ord. in trall. 2. p. 1. c. 15. diff. 1. Torrelanca d. lib. 15. c. 6. à prime.

Obtinentem collationem beneficij, etiam ante adeptam illius possessionem, fore privilegio gaudente, modo collatio valida fuerit, tenent Gig. de pensionib. q. 93. n. 12. Flamin. Parif. de resse. benefic. lib. 7. q. 1. n. 47. Aloyf. Ricc. d. decif. 5. 40. amp. 6. & in praxi rerum fore eccles. dec. 388. in 1. edit. aliis resol. 327. n. 1. in 2. edit. & in decif. curia Archiep. Neapol. decif. 188. p. 2. & dec. 128. p. 4. Marc. Anton. Genouen. d. c. 7. n. 6. Franc. Leo in thesuro fore eccles. p. 1. c. 11. n. 2. Nicol. Garc. d. 2. n. 14. Bonac. de leg. diff. 10. q. 2. puncto 1. §. 4. n. 12. & de censur. in Bulla Curia contentis, diff. 1. q. 10. sect. 1. puncto 6. n. 24. Cened. praxie. & c. fin. q. lib. 1. q. 4. n. 22. Anton. Diana resol. moral. p. 2. trall. 3. res. 28. Squillante de primleg. clericor. c. 7. n. 16. Bonac. d. diff. 10. q. 2. puncto 2. §. 4. n. 13.

Contra Ordin. Reg. Lusit. lib. 2. tit. 1. §. 25. Clar. §. fin. q. 36. vers. hoc nunc, in fine, & vers. regulariter autem vbi Barbol. n. 4. Menoch. conf. 350. num. 6. cum segg. Malfard. de probat. cenc. 302. n. 16. & 17. Card. Tulch. tom. 1. tit. B. cenc. 78. num. 8. Sigism. Scacc. de iudic. causor. civil. lib. 1. c. 11. n. 82. Fatin. d. q. 8. n. 45. & 70. Card. de Gallis d. effect. 1. n. 1187. Thom. Valalc. d. tom. 1. alleg. 10. ex n. 10. Castr. Palao vbi supra n. 5. Machin. de sacrum. Ordinu p. 1. erub. 1. c. 15. diff. 3. existimantes beneficiorum ad effectum vt effugiat forum seculari tenet non solum probate titulum beneficij, sed etiam illius possessionem.

Post adeptam beneficij possessionem non est inquirendum an valide obtinuerit, quia etiam si beneficium obtinere non posset, vt potius quia etiam ille, seu irregularis, vel impeditus clericorum assumere, adhuc gaudet fore privilegio si de facto repetior in possessione, vt per Carol. de Grassi. d. effect. 1. n. 340. & n. 1194. Ioan. Baptist. del Thoro in compend. decif. Neapol. verb. clericus, pag. 9. 4. Squillante d. c. 7. n. 22.

Beneficij appellatione quoad hoc positum venire beneficium etiam modici valoris, ita vt illud obtinens fore privilegio gaudente possit, resoluit Marc. Anton. Gemen. d. c. 7. in fine, Aloyf. Ricc. in collect. dec. p. 3. collect. 540. vers. cum sit in praxi rerum fore eccles. res. 327. vers. si nunc tercio, Campan. in diuersis iuris canon. rubr. 8. c. 5. num. 19. Garc. de benefic. p. 1. c. 6. num. 37. & p. 2. cap. 2. num. 3. Carol. de Grassi. d. effect. 1. num. 1224. Sel. in selectis canonie cap. 8. num. 3. attellans sic fuisse decum



sum in *Iannen*. 18. *Mairij* 1618. vbi fuit dictum quoddam promissum ad Ordines cum collatione vnius beneficii redderetur duorum scutorum annuorum, qui incidens in habitu laicali cum armis dū capere- tur à Burtuariis vnū ex illis occidit, & ad carce- res laicales adductus fuit gaudere privilegio fori.

15. Possidentem solum titulum beneficii absque redditibus, fori privilegio gaudere, tenent Carol. de Grassis loco proxime citato, Aloyf. Ricc. in decis. curia Archiep. Neapol. p. 2. decis. 129. & p. 4. decis. 198. Antonin. Diana d. resol. 29. Squillante d. 6. 7. n. 17.

16. Capellaniam collatam, & in perpetuum titu- lum collatam si quis obtinuerit, fori privilegio gaudere posse, resolunt Salzed. ad Bernard. in pra- ctica c. 64. alijs 67. n. 11. & 12. Armenat. in addit. ad recap. legum Navarra lib. 2. tit. 19. de fore comp. num. 16. Squillante d. 6. 7. num. 18. Cened. d. lib. 1. q. 1. 4. num. 37. Aloyf. Ricc. p. 2. decis. 190. num. 10. Cast. Palao d. puncto 1. num. 3. vers. secundo, Torre- blanca d. lib. 1. 5. cap. 6. num. 6. Ego ipse d. p. 2. alleg. 12. n. 10.

17. Coadiutoriam à Papa qui obviaverit privilegio fori gaudere posse tradunt Garc. d. p. 1. cap. 5. n. 98. Armenat. d. num. 16. Squillante d. cap. 7. num. 11. Sebati. Cezlin relect. de eccl. hierarchia diff. 14. 5. 9. num. 8. Castro Palao d. puncto 2. n. 3. in fine, Torre- blanca d. lib. 1. 5. cap. 6. n. 7. Ego ipse d. p. 2. alleg. 12. num. 9.

18. Fratantiam pro comitandis cadaveribus de fun- ditionum Neapoli habentem gaudere fori privilegio asserunt Marc Anton. Genouf. d. cap. 7. num. 9. Aloyf. Ricc. d. censil. 5. 42. ampl. 2. & d. resol. 327. vers. sufficeret. Ego ipse d. alleg. 12. n. 11. me citato illo loco Squillante d. cap. 7. num. 19. Cast. Palao d. puncto 2. num. 3. Torreblanca d. lib. 1. 5. c. 6. num. 8. vbi etiam de praesumptionum habentem.

19. Pensionem obtinentem loco tituli habet pro clerico beneficiato ad effectum gaudendi privilegio fori, tenent Crescenf. decis. 14. de sentent. & re iudic. Lazarte de decima vendit. c. 19. num. 14. Gigg. de pensionib. q. 18. num. 18. Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 64. alijs 67. num. 10. Villar. del parnado de Calatayud p. 4. 5. 9. 12. Et Emman. in sum. 10. 1. cap. 155. num. 11. Zetoli. in praxi Episcop. p. 1. verb. clericus §. 2. dub. 1. Armenat. d. 211. 19. de foro com- pet. num. 5. & 7. à Ponte rom. 1. censil. 24. num. 13. & rom. 2. censil. 36. num. 24. Antonin. Diana moral. resol. part. 1. 17. 2. resolut. 30. Squillante d. 6. 7. num. 10. vers. supradictis. Cast. Palao d. diff. unica puncto 2. n. 4. Torrebl. d. lib. 1. 5. c. 6. n. 10. Steph. VVeyms ad constitutiones 24. ex iure communi de sumptus, & per Concil. Trid. innotat. conf. 9. n. 15. Marchin. de sacram. Ordinar. l. 1. p. 1. cap. 15. diff. 2. Sel. dicto cap. 18. num. 4. vbi attestatur decem sub die 18. Decembris 1595. Ego ipse d. p. 2. alleg. 12. n. 13. & p. 3. alleg. 57. num. 15. vbi assero decem in Portu- galen. 10. Aprilis 1622.

Conita Azced. l. 1. n. 5. vers. ad pensio sit. 4. lib. 1. nona recapit. Flamin. Paris. de resignat. benef. tit. 1. quest. 1. 1. num. 70. & lib. 2. quest. 15. num. 15. Gonzal. ad reg. 8. Causel. gloss. 5. 5. num. 6. Marc. Anton. Genouf. d. 7. n. 7. Carol. de Grassis de effe- ctu t. n. 1206. Nicol. Garc. d. p. 1. c. 5. num. 70. Aloyf. Ricc. in praxi aurea, resolut. 470. & in decis. curia Archiep. Neapol. p. 2. decis. 7. n. 11. & decis. 192. n. 10. ad fin. Bonacin. de legib. 10. q. 1. puncto 1. §. 4. n. 11. & de censu in Bulla Cana contentu. diff. 1. q. 6. §. 1. puncto 6. n. 3. Cened. d. lib. 1. q. 4. n. 3. cum segg. existimantes clericum pensionatum mi- nimè gaudere fori privilegio.

A Aut clericalem habitum, & Tonfuram, &c.] Vt clericus fori privilegio gaudere possit, & sufficere vnum ex tribus infra scriptis, videlicet quoddam cleri- calem habitum, & Tonfuram deferens alicui Ec- clesiae de mandato Episcopi inseruiat. Vel quoddam clericalem habitum, & Tonfuram deferens in alio- quo seminario de licentia Episcopi degat. Vel quoddam in habitu & Tonfura incedens in aliqua schola de licentia Episcopi versetur, & fert decemum Armenat. in addit. ad recap. legum Navarra, lib. 2. tit. 19. d. 1. de foro compet. n. 2.

\* Clericalem habitum, & Tonfuram deferens.] Habitumigitur clericalem, & Tonfuram simul de- fectus tenet clericum qui fori privilegio gaudere vult, ut non sufficiat gestatio habitus, vel coro- nae, tradunt D. Barbosa in l. 1. Titul. 34. vers. ultima eiusl. §. §. solute marit. Bellet. d. §. §. si clerici p. 1. tit. de saure clerici personali, §. 8. n. 7. Armenat. d. l. 1. de foro compet. n. 13. Aloyf. Ricc. in decis. curia Archiep. Neapol. part. 4. decis. 154. Cast. Palao d. puncto 2. num. 7. Ego ipse d. p. 2. alleg. 12. num. 19. Stephan. VVeyms d. censil. 9. n. 3.

Clericalem habitum, vel Tonfuram si quis di- miserit, privilegium fori penitus amittere, etiam si prius eum Episcopus non admonuerit uti habitum, Tonfuramve reassumere, tenent Cuch. in str. maior. lib. 3. tit. 9. de privileg. cleric. n. 66. Lel. Zech. de re- publ. ecclesiast. tit. de clericis n. 6. vers. amittere au- tem, Mari. Antonin. var. resol. lib. 3. resol. 48. num. 7. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori ecclesiast. decis. 606. in 1. edit. alijs resol. 530. n. 4. in 2. edit. Prosper de Augustino in addit. ad Quarant. in summa Bullar. verb. habitus clericalis, Vgolin. de officio Episcopi §. 12. n. 3. vers. tertio, Squillante d. cap. 7. n. 8. Ego ipse d. alleg. 12. n. 29. Quando scilicet continud incederet in habitu laicali, ita ut publicè existimaretur laicus, Fazio. d. q. 8. num. 64. Bonacin. de legib. diff. 10. q. 2. puncto 1. §. 4. num. 15. Aloyf. Ricc. in decis. curia Archiep. Neapol. 4. decis. 154. Squillante d. 6. n. 4. Si enim habitum à se gestari solidum ad- becque tempus depoluerit, non edeo fori privileg- ium amittere, nec solunt Arm. d. l. 1. de foro com- pet. n. 2. sicut nec illud amittere si ob paupertatem, vel aliam ob iustam causam habitum gestare non valuerit, probat clericus de vita & honestate clerici. Vgolin. d. cap. 1. 2. num. 3. Aloyf. Ricc. d. decis. 154. num. 5. Ego ipse d. p. 2. alleg. 9. num. 6. Squillante d. cap. 7. num. 7. vbi num. 6. Subdit idem quoque di- cendum si non deferat Tonfuram ex eo, quia cap- tur casum est praecalumie, aut propter aliam in- firmitatem.

Clericalem habitum qui dimiserit posse illum iterum reassumere, non obstante irregularitate su- perueniente, & Ordinari prohibitionem, probat Sel. d. cap. 18. num. 10. anellans sic fuisse decemum in Marazim. 17. Iunij 1630.

Super probatione habitus clericalis si fuerit controuersia orta, scilicet ille in quo fuit huius- modi clericus repetus, sit conueniens, tunc iudici- um ecclesiasticum debere cognoscere, & resolunt Farinac. d. q. 8. n. 34. Mari. Anton. d. resol. 48. n. 1. & 2. Stephan. Gratian. de dispensat. c. 190. n. 13. Armenat. d. l. 1. de foro compet. n. 2. in fine. Zetoli. in praxi Episcop. p. 1. verb. clericus, num. 3. Lysman. in Theolog. moral. lib. 4. rr. 9. cap. 7. n. 6. Diana resolut. mor. p. 1. 17. 2. resolut. 27. Scraph. decis. 742. num. 5. Molin. de iustis. 3. diff. 49. num. 11. Ioseph. Sella de inhib. cap. 5. 4. 6. n. 78. Ambrosini. de immuni. Eccl. cap. 23. n. 1. q. 16. Mel. Lottet. de re benef. l. 3. q. 36. n. 69. Cast. Palao in opere moral. 2. 2. diff. unica puncto 4. n. 7. Duad. ad Bull. Cana lib. 2. can. 19. q. 8. n. 19. Bonacin.

20.

21.

22.

23.

24.

Donacin, in eand. Bull. dist. 1. q. 16. scilicet. 1. p. 1. n. 6. n. 3. I. Ego ipse d. p. 1. alleg. 1. 2. n. 16.

15. Clericum qui in habitu, & tonsura se immiscet enormitatibus, & seculis pleribus, censeri absque monitione renouasse privilegium clericum, secus si in habitu laicali hac perpetrasset, quia tunc requirit monitionem, asserit Sel. d. c. 18. n. 15. vbi testatur decisum in *Metulan. 1. Februarii 1620.*

16. Clericum in minoribus Ordinibus constitutum nisi beneficium ecclesiasticum habeat, aut clericalem habitum & tonsuram deservit Ecclesie deferuat, vel io seminatio, aut in aliqua schola, aut vniuersitate de licentia Episcopi vetsetur iuxta hoc decretum, forum iudicis laici declinare non posse, non tamen idem decretum obstat Episcopo quomodo iure suo in huiusmodi clericos delinquentes, si adhuc clerici permanent, possit animaduertere, eosque punire, tenet Sel. d. c. 18. n. 16. asserit in ista fuisse resolutum in *Valentina 17. Martij 1627. & in Nufcan. 22. Iunij 1628.*

17. Clericum, qui charactrem, & habitum clericalem assumptum post delictum, processum, & fidelius forem de se representando coram iudice laico, gaudere fori privilegio, & iurisdictione iudicis laici esse liberatum quoad personam, quod si fraus subsit (quam iudex ecclesiasticus inspicere debet) posse iudicem laicum processum finem imponere, contra illum quoad bona procedendo, asserit Sel. d. c. 18. n. 17. attestans sic fuisse decisum in *Papua. 23. Maij 1626. & decidisse S. Congr. controuersis iurisdictionalibus prepositam in vna ciuitate Castellana 18. Februarij 1631.*

18. Clericum repletum a Curia seculari siue habitu clericali, donec doceat de foro clericatum in carceribus laicis posse detineri, dummodo non sit notorie clericus, & si per octo menses ante incarcerationem habitum demiserat, privilegio clericali nullo modo gaudere si a Curia, vt supra, captus fuerit in tali habitu, dicit Sel. d. c. 18. n. 19. vbi refert fuisse decisum sub die 11. Januarij 1620.

19. Aliquis Ecclesie? Aliterbeneri Episcopum ad seruitium Ecclesie clericum io minoribus constitutum, vel prima tonsura initiatum petentem ascendi, resoluit Sel. in *salern. 18. Martij 1628.*

20. Gaudere fori privilegio clericum inferiorissem alteri Ecclesie quam illi, cui fuit adscriptus, vel deferuentem Capelle existenti in Ecclesia, que ab Episcopo Confraternitati laicorum pro Otatorio esset assignata, resoluunt Aloy. Ricc. in dec. curia Archiep. Neapol. p. 4. dec. 11. n. 5. & dec. 15. n. 2. Ricciol. de iure personarum. lib. 2. c. 6. n. 15. Anton. Diana resol. moral. p. 1. tract. 2. resol. 34. Nouaz. in singularib. canon. concl. 92. n. 5. Squillante de privileg. cleric. c. 7. num. 15.

21. Eamandato Episcopi? Expressum scilicet, vt per Menoch. de iur. personarum. lib. 6. praesumpt. 76. n. 4. Cened. d. lib. 1. q. 4. n. 24. & 26. & sufficere quod fuerit oretenus excoecatum, secundum Aloy. Ricc. in praxi rerum fori eccl. dec. 60. 1. in 1. edit. alijs ref. 25. in 2. edit. quem refero d. alleg. 12. n. 12. & me citato in illo loco, Squillante de c. 7. n. 5. vbi quia licentia.

22. Ascriptionem in Ecclesia de mandato Episcopi non esse necessarium, sed sufficere quod realiter fiat seroitium in diuinis, tenet Aloy. Ricc. d. p. 4. dec. 11. n. 5. & dec. 15. n. 2. Nouaz. d. concl. 92. n. 5. Squillante d. c. 7. n. 14. Sel. d. cap. 18. num. 22. attestans sic fuisse resolutum in *Valentina 19. Iunij 1628.* dom ibi fuit dictum quod clericus in minoribus constitutus Ecclesie deferuicis, non tamen ex mandato Episcopi, habitum, & tonsuram de se

Barb. Celsi. in Concil. Trid.

rens gaudet fori privilegio, & in alia Nullum 18. Maij eiusdem anni dicit decisum clericum incedentem in habitu & tonsura descriptum io catalogo clericorum, qui in Synodo diocesana obedientiam prestatur Ordinario, & per paucas vices io choro & io processionibus interfuit, attentis circumstantiis gaudere debere privilegio fori, quantum alicui Ecclesie de mandato Episcopi non inferuat, vel beneficium ecclesiasticum non habeat.

Coorta Carol. de Grassis d. affluu. 1. num. 1177, quem sequutus fuit d. p. 2. affluu. 12. n. 14. confirmantem mandatum Episcopi requiri in hoc cum frustra videtur Concilium in presenti mandatum, seu licentiam Episcopi exigere si id licet abique ea.

Ordinationis tempore nulli Ecclesie adscriptum amplius non posse ascendi, refert decisum Garc. de benefici. p. 2. c. 5. num. 101.

Clericos non inferuitus Ecclesiis non possit Ordinarius immutare io gabellis, & alijs oneribus laicalibus priuare, sed eodem clericos, nisi vt supra, inferuant, ac habitum, & tonsuram clericalem deferant, aut beneficium ecclesiasticum obrianeant privilegio fori non gaudere, tenet Sel. in *salern. canon. 18. n. 23.* vbi attestatur sic decidisse S. Congr. Episc. & Regul. die 24. Ianuarij 1631.

Banellum Episcopum, cum sit de illius familia armata, fori privilegio gaudere, asserit Sel. d. cap. 18. n. 25. vbi refert sic decidisse S. Congr. Episc. & Regul. in *Sorana 25. Aprilis 1614.* illumque non posse, nec de iure debere per iudicem laicum caputari, fuit dictum in eadem t. 5. Aprilis 1615.

Fiscalem, quem Episcopus habet in ciuitate, seu in aliquo castro, in quo temporalem, spiritualemque iurisdictionem exerceat, tanquam ipsius Episcopi familiarem privilegio fori gaudere, & ad personalia ciuitatis morosa sobeunda mihi me teneat, tradit Sel. d. c. 18. n. 26. vbi attestatur ita decisum per S. Congr. Episc. & Regul. in *Pafion. 11. Decembris 1615.*

Noctarium cuius Episcopalis, cum sit de familia Episcopi, gaudere fori privilegio, putat Sel. d. c. 18. n. 27. asserens sic fuisse decisum in *Orinuen. 6. Augusti 1602.*

Difcom Saluatici in Regno Neapolitano pro Ecclesiis, & Episcoporum seroitio retineri, vel io locum quoquo modo deficientium assumi, possunt io Cathedralibus, seu superiorem Ecclesiis ad summum quatuor, in Collegiatis io quibus diuina celebrantur, si Episcopo videbitur, vnum, quos quidem Episcopi prius gratis, & tales qui omnino per se ipsos, non autem per interpositam personam seruitium debitum praestent, nec vilo modo criminosi, aut male conditionis & fame eligere debeant, alijs & ij nullo gaudeant privilegio, & eligentes iudicium Sedis Apost. seu curia capietur: ij vero privilegio canonis non gaudeant, fori autem privilegio io criminalibus omnino in ciuilibus quoad corporis distractionem tantum, & immunitate ab oneribus personalibus, non autem ab alijs durante seruitio frui debent. Sed si ab eubim maioris vntant privilegium, & immunitatis ea legitima consuetudine, cuius cognitionem & declarationem, io eamum controuersis S. Congr. inferior nominanda sibi referuat, illa debeat attendi, cognitio vero aliorum praemissorum ad Ordinarios pertinet S. Card. Congr. negotijs Regni Neapolitani praepositorum 10. Kal. Iulij 1623. refert Aloy. Ricc. in praxi rerum fori eccl. p. 4. ref. 480.

Vtrum autem decisio huius Decreti totum procedat quoad casum, in quo agitur de declinanda

iurisdictione iudicis secularis, ut tunc & non aliter declinatoria admittantur, quàm si concurrant qualitates a Concilio requisitæ, vel an etiam impeditur maneat Episcopus, vel quilibet alius Prelatus ecclesiasticus, ut non possit suam iurisdictionem exercere adversus illos quando tales qualitates non habuerint? Resp. tunc demum adesse debere tales qualitates, cum videlicet agitur de dicta declinatoria fori secularis, non verò ut si illæ deficient non possit prædictus proprius Prelatus procedere contra clericos ipsos delinquentes, eosque punire. Ita decusum à sacra Congr. referunt Nicol. Genc. de benef. p. 2. c. 2. n. 16. Aloyf. Ricc. in praxi var. res. p. 2. res. 53 et n. 3. D. Feliciano. de Vega in relect. c. 2. n. 17. de foro compet.

39. *n. Insuperat.* Deberi servitium hoc præstati de præsentibus tenent Menoch. consil. 912. n. 27. Carol. de Grassi d. effect. 1. n. 1179. vbi n. 1177. subdit hoc servitium debere omnino consistere in spiritualibus, & non sufficere in temporalibus, Nouat. d. concil. 91. num. 4.

40. Et cum verbum illud non videatur importare servitium vel plurimum intermissum, sed potius mortalem persecutionem saltem pro maiori parte, ideo non sufficere quòd Tonsuratus bis, vel ter in servitium Ecclesiæ tenent Galet. in margarita casuum conscientie verb. cleric. pag. 4. col. 2. Cened. d. lib. 1. q. 4. n. 25. Aloyf. Ricc. d. p. 4. dec. 111. n. 5. Carol. de Grassi d. effect. 1. n. 1183. Ego ipse d. p. 2. alleg. 1. a. n. 14. & me citato, Squillante d. 67. n. 12. vbi n. 11. hinc resoluit, si alioque necessario impedimento interruptum fuerit hoc servitium, non propterea amitti hoc fore privilegium.

41. *8. In clericis verò coniugatis, &c.* Hoc decretum tubere observari constitutionem Bonifacii VIII. in c. vnic. de clericis coniug. lib. 6. illo addito quòd huiusmodi clerici alicuius Ecclesiæ servitio, vel ministerio ab Episcopo deputati eidem Ecclesiæ serviant, ministrent, & clericali habitu, ac Tonsura utantur, refert Nouat. in singular. canon. concil. 93. Thom. Valasc. allegatum non totum. 1. alleg. 19. per totum, & 41. & 42. D. Feliciano de Vega in relect. c. 2. de foro compet. num. 18. & 19. Stephan. V Veyms d. consil. 9. n. 13. vbi refert Synodum Tridentinam in clericis coniugatis Tonsuram, & vestes clericales portantibus coniungim, seu copulatione requirere dno, vnum ut ab Episcopis sint servitio, vel ministerio alicuius Ecclesiæ adscripti, alterum quòd eidem Ecclesiæ, cui adscripti sunt, in clericali habitu, & Tonsura inseruiant, vel ministrent, adeò ut ab iis excusari non possint villo privilegio, vel consuetudine, quantumvis longissima, vel immemoriali.

42. *Constitutio Bonifacii VIII. in d. cap. vnic.* tribus modis in clericis coniugatis privilegium hoc fore testantur.

Primo quia cum vnic. & virgine contraxerint, ut tradunt ordin. Regia Lusit. lib. 3. tit. 1. §. 17. Aoton. Gom. rom. 3. var. cap. 10. num. 4. Cur. Philip. p. 3. §. 1. n. 6. Sanch. de matr. lib. 7. disp. 46. vnum. 1. Camil. Borrel. in summ. omnium decr. rom. 1. tit. 8. de cleric. coniug. n. 24. Carol. de Grassi d. effect. 1. n. 8. Cuiuslio. ferres. contr. lib. 1. c. 3. num. 12. Marcel. Vulpe in praxi iudic. fori eccles. c. 40. num. 1. T. born. Valasc. d. alleg. 41. num. 1. Ego ipse d. p. 2. alleg. 1. a. num. 26. Stephan. V Veyms d. consil. 9. n. 9. vbi n. 10. dicit hoc speciem cuiusdam castitatis adferre, quàm Ecclesia Catholica semper honoravit ad exemplum Christi Salvatoris, qui vnicam domtaxat habet spousam Ecclesiam, cum è contra repetitur nuptiæ præfæctam indicium aliquid incontinentiæ, &

duplicitatis, vel saltem adimant fidem prædicandi castitatem.

Secundo si vestes deferant, & Tonsuram, ut per Facin. d. q. 8. à n. 64. Scaccia indic. p. 1. cap. 1. n. 20. & 82. Thom. Valasc. alleg. iur. tom. 1. alleg. 4. 2. à princ. Carol. de Grassi d. effect. 1. n. 84. Cuiuslio. d. c. 33. vbi quòd non sufficere qualibet habitus dimissio, nisi sit continuata, Marcel. Vulpe citato loco. Ego ipse d. alleg. 1. 2. num. 27. Stephan. V Veyms d. consil. 9. n. 1. Vbi ait vestes clericales in coniugatis clericis esse debere, quæ omnium non splendean ex diuersitate colorum, neque per nimiam breuitatem, neque per nimiam longitudinem notentur; quæ iuxta morem cuiusque religionis permixtæ sint, vel per Concilia Provincialia, aut Synodalia clericis præscriptæ, & n. 15. attestatur sacra Congr. censuisse clericum coniugatum, qui post dimissum habitum, & Tonsuram clericalem, ad cutem laicalem ob delictum in ius vocatus, & in contumaciam condemnatum esse, diffingit non posse personaliter à iudice laico, vel in carcerem comici, si adsumptum habitu, & Tonsura clericali deferuit inueniat verè, & non in fraudem alicuius Ecclesiæ.

Tertio in criminalibus tantum, sine ciuilitate, siue criminaliter pro crimine agatur, non autem in merè ciuilibus, ut per Cou. praxi. c. 31. num. 6. Facin. d. q. 8. n. 7. Azeved. l. 2. tit. 4. lib. 1. nona resp. Sanch. d. disp. 46. num. 2. Tapia lib. 2. de iure Regni. §. 4. Cened. d. lib. 1. quaest. 4. n. 8. & 19. Paul. Laymann. in Theologia moralis lib. 4. tract. 9. cap. 8. n. 5. Lando. Correa oobilis Lusitanus in cap. inter alia, de immum. Eccles. p. 2. num. 33. Aloyf. Ricc. in praxi var. res. solut. tom. 2. res. 139. n. num. 2. Sanch. de Matr. lib. 7. disp. 46. à n. 22. D. Feliciano de Vega in relect. d. c. 2. de foro comp. n. 19. nouissimè Donst. Anton. de Mariis quæst. resolut. cap. 58. Ego ipse d. p. 2. alleg. 1. 8. num. 25. Sel. d. cap. 18. num. 27. attestans sic fuisse resolutum sub die 13. Februar. 1610. dum ibi fuit dictum clericis coniugatis prædictos qualitates requiritis tam dicta constitutione Bonifacii VIII. quàm hoc decreto non gaudere privilegio fori in ciuilibus, nisi vbi de crimine etiam ciuilitate ageretur, sed illos ob tales causas ciuiles à crimine non descendentes non posse à iudicibus laicis in carcerem coarctari, aut personaliter diffingi, refert etiam ita decidisse S. Congr. Episcop. & Regul. sub die 10. Februar. 1618. dum ibi fuit dictum clericis coniugatis iuxta sacrorum canonum & Concilij Trident. dispositionem privilegio canonis, & fori in criminalibus gumentari gaudere, non autem in ciuilibus, nisi consuetudo esset in contrarium, prout in Regno Neapolit. S. Congreg. Immutata. 27. Februar. 1630.

Contra Camil. Borrel. in speculo Principum rub. c. 1. §. videamus, lit. A. Czpol. in consil. crimin. c. 9. super tertio. Zanad. in dicit. Confes. p. 1. de sacra matr. c. 23. q. 24. Carol. de Grassi d. effect. 1. n. 81. Ceval. da cognat. per vnam viol. p. 2. q. 7. 3. n. 4. Matt. de iurisdic. p. 4. casu 159. n. 5. Aloyf. Ricc. in dicit. Curia Archiep. Neapol. p. 3. dec. 170. & p. 4. dec. 320. n. 5. Duard. in Bullam Cens. lib. 2. can. 15. q. 4. concil. 3. n. 12. Anton. Dian. resal. moral. p. 1. tract. 2. res. 50. Bonac. de consensu in Bullam Cens. disp. 1. q. 16. puncto 3. n. 3. Torrealblanca d. lib. 1. §. 6. n. 55. existimantes eos fori privilegio gaudere non solum in criminalibus, sed etiam in ciuilibus.

Subdiaconum, qui in vim dispensationis Apost. cum vidua matrimonium contraxit, & pensiones ecclesiasticas obtinet, de iure gaudere privilegio fori, tenet Sel. d. c. 18. n. 29. attestans ita fuisse decusum sub die 7. Septembr. 1618.

De Examine ordinandorum.

CAPVT VII.

1. De horis de materia cap. agentes.
2. Cathedralis Ecclesie, seu locum ordinationis celebrande.
3. Episcopus non tenetur vocare Archidiaconum ut intersit examini ordinandorum.
4. Edictum quoddam reuocandum.
5. Non referatur ad descendum ex genere Hebraeorum.

6. Non sunt ab ordinatione excludendi, qui à Indeli originem trahunt.
7. Ordinandi in titulum debet inquirere Episcopus.
8. Examinare non potest Episcopus promotor à sub antecessore, nisi post promotionem aliqua nona causa superueniat.

**S**ancta Synodus antiquorum canonum vestigiis inherendo; decernit, quando Episcopus ad ordinationem facere disposuerit, omnes, qui ad sacrum ministerium accedere voluerint, feria quarta ante ipsam ordinationem, vel quando Episcopo videbitur a ad ciuitatem euocentur. *β* Episcopus autem Sacerdotibus, & aliis prudentibus viris, petitis diuinæ legis, ac Ecclesiasticis sanctionibus exercitatis, sibi ascitis, *γ* ordinandorum genus, personarum, ætatem, *δ* institutionem, mores, doctrinam, & fidem diligenter inuestiget, & examinet.

Cap. quædo 14. dist.

1. **V**ide Concil. Basiliens. IV. sess. 1. Hoied. de incompetib. benef. p. 1. c. 24. ex n. 31. Cened. ad Decretum collect. 15. n. 2. & ad Decretum collect. 56. n. 5. Pinfec. in praxi Episcop. p. 1. c. 1. n. 49. pag. 56. & 57. l. 12. Campan. in diuers. iur. Canon. rub. 3. a princip. Vgolin. de officio Episcop. c. 26. §. 18. n. 3. Catoli. de Gual. de testib. cleric. in prælud. n. 343. cum multis segg. Homob. de Bonis de examine eccl. p. 1. ar. 1. c. 3. q. 4. 27. Honor. ad decretum. 112. de seruitio in ordine facien. n. 2. metipsum de officio. & potest. Episcop. p. 2. alleg. 10. per tot.

2. *α* Ad ciuitatem euocentur. Locum ordinationis celebrandam debere esse Cathedralē Ecclesiam, vel si ex causa alibi Ordines celebrari contigerit, eligi debere Ecclesiam digniorem, tenent Syluest. in sum. verb. Ordo 2. n. 8. Pinfec. d. c. 1. n. 46. pag. 55. Illustriss. D. Roder. à Cunha in commentar. ad cap. quando 5. dist. 24. n. 5.

3. *β* Episcopus autem Sacerdotibus, &c. Episcopus non tenetur vocare Archidiaconum ut intersit examini ordinandorum, tradit. Sel. in sel. canon. c. 19. num. 3. attestans sic fuisse decisum sub die 21. Ianuarij 1617.

4. Edictum vt clerici in minoribus, qui legitimæ essent ætatis, deberent assumere sacros Ordines sub pœna priuationis habitus, esse reuocandum, resoluit Sel. d. c. 19. n. 4. referens testifolium in Adazarian. 4. Decembrij 1630.

5. *γ* Ordinandorum genus. An scilicet ex Catholicis parentibus, vel proditione damnatis, aut de matre ferus nati sint. Maiol. de irregul. lib. 4. c. 2. Hentiq. in sum. lib. 10. c. 17. §. 2. in commento lit. G. Sahag. in cap. am te, num. 23. de re script. Auil. de censur. p. 7. dist. 4. dub. 4. Sanchez in precepta Decalogi tom. 1. lib. 2. c. 28. num. 15. vbi citatis prædictis Doctoribus vult Concilium in præsentia, vt Episcopi inquireant an promouendus sit ex filius, an nepotibus hæreticorum tutorum defensorum receptatorum, quos ius à suscipiendis Ordinibus excludit vique ad se-

cundum gradum per lineam masculinam, vel vsque ad primum per lineam femininam, vel an sit filius ancillæ, & sit ferus, Cened. ad Decretum. coll. 77. n. 2. vbi dicit quoddam particulam genus, de qua in præsentia, proprie idem significat quod legitimus, vel liber, non autem refertur ad discendentes ex genere Hebræorum, vt multi opinati sunt, refert Ego ipse d. alleg. 10. n. 5. & nouissimè D. Roder. à Cunha vbi supra n. 6. Hentiq. Roder. in compendio q. regular. resolut. 52. n. 12. nouissimè Laurent. de franchis de contrariet. inter Episcop. & Regulares pag. 78. vbi ad 14. vbi aduertit Concilium Catholicum non idoneis esse hoc nouum Ordinis impedimentum, sed dumtaxat quæ antiquo Iure statuta erant, seruati ad vnguem præcepisse.

Ideo non esse illos ab ordinatione excludendos (nisi aliud Canonicum eberet impedimentum) qui à Iudeis originem trahunt, vel quorum maiores etsi hæretici fuerint, emendatos tamen esse constat, & reincorporatos Ecclesiæ vnitati, & pro culpa huiusmodi ad mandatum Ecclesiæ penitentiam receperunt, quam vel perfecerunt, vel perfectioni eius insistant, aut paratos fuisse ad recipiendum eadem probat Sanchez. d. c. 28. n. 10. cum segg. & testifolium Atreundar. in addit. ad recep. legum Navarra lib. 1. tit. 2. l. vltima n. 6.

*δ* Institutionem. Id est, titulum, ex Campan. in diuers. iur. canon. lib. 3. c. 1. num. 3. vbi etiam refert munus Episcoporum esse in scutino faciendo eius personam promouendam, præ cæteris in titulum ordinandi inquirere, refert Ego ipse d. alleg. 10. num. 13.

Episcopus non posse examinare promotos à suo antecessore, nisi post promotionem aliquis noua causa superueniat; si verò idem Episcopus aliquos minus idoneos ordinauerit eos suspensum debere, refert decisum Atreundar. in addit. ad recep. legum Navarra, lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis, num. 169.

- 6.
- 7.
- 8.

Unusquisque à proprio Episcopo, aut alio, sed de proprii licentia, & testimonio, sub graui pœna ordinandus ad cathedralem Ecclesiam aut ex diocesi inuentam conuenientiore statuta à iure temporibus conueniat.

CAPVT VIII.

1. Ordines sacri quibus temporibus conferendi.
2. Consuetudine introduci non potest vt sacri Ordines Barbol. collecta. in Concil. Trid.

3. Papa solum licentiam concedit vt sacri Ordines conferantur.
4. Papa solum licentiam concedit vt sacri Ordines conferantur.



5. Virtute tamen aliorum privilegiorum à Summis Pont. ante Concil. Trident. concessorum non posse Regulares tunc à Episcopis ordinari Ordinibus factis extra tempora, & solvere Ludovic. Miranda in *manuali Prælat.* tom. 1. q. 3. art. 4. Aloyf. Ricc. de *resol.* 9. j. n. 6. p. 4. Lezana. d. 4. n. 1.
6. Patres Societatis Iesu ordinari posse ad quosvis Ordines etiam maiores extra prædicta tempora ex indulto Gregorij XIII. ipsi concessio sub dat. Tusculi 11. Septembr. 1582. quod refert Præf. in *praxi Episc.* p. 1. c. 1. n. 88. pag. 16. & seq. & de illo meminerunt Aloyf. Ricc. d. *decis.* 93. num. 7. p. 4. & Hieron. Roderic. d. *ref.* 106. n. 7. & Alzed. in *praxi Episc.* p. 2. n. 5. n. 18. Marchin. d. 7. n. 4.
7. Patribus Congregationis S. Iohannis Evangelicæ Portugaliæ conceffit Clemens VIII. per suum Breve 23. Novembris 1596. ut possit ordinari extra tempora, & per quemcunque Episcopum tribus domiciliis, vel fessibus continuis, aut interpellatus, non fuerint interitus, quod se vidisse testatur Portel. d. *verb. Ordines facri* num. 4. quem refert Hieron. Roderic. loco citato. Marchin. d. 7. num. 3.
8. Tempus huiusmodi constitutum à iure ad conferendos Ordines non esse de substantia collationis illorum, ex gloss. in c. *ordinarius* si. l. 2. 3. dist. resolut. Vgolin. d. 5. 2. 3. in *princip.* quem refero d. *alleg.* 17. n. 8.
9. Ad conferendum autem Ordines minores tempus idoneum illud idem esse quod ad maiores, & proinde quilibet Dominicam, aut festum di. 1. per text. in c. *de ordine tempor. ordinat.* tenent Sylvest. in *summ. verb.* Ordo 2. n. 6. Rebull. in *praxi bene.* q. 1. 2. de clericis ad sacros Ordines mult. p. 1. n. 2. & 3. Viuald. in *candel. aureis*, si. de sacra. et. Ordini n. 3. 6. verba sacra conclusio; Fr. Emman. in *summ.* tom. 2. cap. 16. num. 3. Henriquez d. lib. 10. c. 12. 5. 2. Homobon. de Bonis de examine *Eccl. praxi*, lib. 3. c. 8. 9. verba minores, tunc citato in hoc loco Monet. de *communit. vltim. volunt.* cap. 10. num. 184. Thom. Valasc. *allegat. iur.* tom. 1. *alleg.* 4. num. 4. Castol. in *praxi Iudicis* verb. *sacramentum Ordinis* num. 42. Valec. Reginald. in *praxi fori pœtem.* lib. 10. tract. 1. n. 26. Marchin. d. *tract.* 1. p. 7. c. 5. n. 2. Bonacic. de *consuet.* extra Bal. dist. 3. quæst. 1. p. 1. 2. 3. num. 1. Sanch. in *opusc. mor.* lib. 7. c. 1. dub. 5. 3. 2. Madi. de *sacrament. Ord.* cap. 3. num. 4. Paul. Laymann. lib. 5. tract. 10. cap. 8. num. 1. Antonin. Diana *moral. resol. part.* 5. tract. 3. ref. 97. in *princip.* Alzed. d. c. 6. num. 21. Ego ipse d. p. 2. *alleg.* 11. num. 17. ubi cum Henric. loco citato, alio concedere etiam in consuetudinem receptam ut scilicet sexta vespere precedente Sabbatum, in quo de iure Ordines facti conferuntur, Episcopis fas sit Ordines minores dare, quod in hoc officio censetur incipere dies Sabbati pridie vespere.
10. Hos dies festos, in quibus Episcopi minores Ordines conferre possunt, debere esse de præcepto, tenet Viuald. d. *de sacra. Ordini* n. 35. v. *tertium conclusio*, quem refero d. *alleg.* 11. n. 21. Villalob. in *summ.* tom. 1. tract. 11. dist. 13. num. 4. Ferentil. ad *Buras.* dist. 7. 58. num. 14. Nald. in *summ. verb.* Ordo num. 14. Et sufficere si in diocesi sit solemnitas diei festi, licet ubique non celebretur, ex Henric. in *summ.* lib. 9. c. 28. 5. 1. collegi d. *alleg.* 11. n. 18.
11. Pro prima Tonsura non designari certum tempus, sed in omni etiam non festivo posse conferri, tradunt Atmil. verb. Ordo n. 7. Henric. d. lib. 10. cap. 12. 5. 1. Thom. Valasc. d. *alleg.* 4. n. 3. Emman. Sà verb. Ordo, num. 1. 3. Alzed. d. 5. num. 20. Ego ipse d. *alleg.* 11. n. 19.

Ac in Cathedrali Ecclesia, &c.] Sacrorum Ordinum collationes in Cathedrali Ecclesia vocatis presentibus ad id Ecclesie Canonicis publicè Episcopum celebrare debere, testatur decisum Garc. de *benefic. part.* 3. cap. 1. num. 77. ad 10. Amend. in *addit. ad recap. legum Navarra* lib. 3. tit. 18. lib. 7. de *Episcopis* n. 7. Præf. in *praxi Episc.* part. 1. cap. 1. num. 46. pag. 5. Vgolin. de *officio Episcopi* cap. 16. 5. 2. 4. n. 2. Homobon. de Bonis de examine *Eccl.* part. 2. tract. 2. q. 17. Sanch. in *opusc. mor.* lib. 7. c. 1. dub. 5. 0. num. 3. Ego ipse d. part. 2. *alleg.* 14. n. 11. & 13.

Licet quoque Episcopo minores Ordines in eius domo Episcopali conferre, testatur Aloyf. Ricc. in *praxi auroa* ref. 127. 4. Henric. d. lib. 10. c. 1. 5. 8. immo etiam in domo non Episcopali de consuetudine licere, & non semel serozzi vidisse, attestat Campan. in *diversis Canonici* rub. 6. c. 2. n. 17. quem refero d. *alleg.* 11. n. 20.

Sine Missa, & à non reuina posse conferri minores Ordines, non aotem maiores, quamvis de eorum substantia non sit tradunt Aloyf. Ricc. in *praxi auroa* ref. 466. Campan. in *diversis Canonici* rub. 2. n. 3. 6. & rub. 6. cap. 2. n. 19. Ego ipse d. p. 2. *alleg.* 11. n. 11. & *alleg.* 14. n. 13.

Utrumqueque autem à proprio Episcopo ordinatur.] Quis autem dicatur ad hoc propolitus proptius Episcopum, tradunt Fr. Emman. quæst. *regul.* tom. 1. quæst. 18. art. 4. Nauaz. *confil.* 2. n. 1. & *confil.* 5. n. 6. & *confil.* 39. n. 1. de temporibus Ord. Hent. in *summ.* lib. 10. cap. 24. 5. 1. Quant in *summa Bullarij*, verb. Ordo, Paul. Comitot. *respons. moral.* lib. 6. quæst. 46. Præf. in *praxi Episc.* part. 1. c. 1. n. 8. Ludon. Miranda in *man. Prælat.* tom. 1. q. 3. art. 2. Leci. de *iur.* lib. 2. c. 4. 4. dub. 19. n. 92. Marchin. de *sacra. Ord.* tr. 1. p. 6. c. 3. n. 17. & 18. & p. 5. c. 6. 6. 7. & 8. Thom. Valasc. tom. 2. *alleg.* 5. n. 16. Narbonne. l. 10. gloss. 2. n. 130. sit. 1. lib. 4. v. *Recopil.* pag. 409. Sanch. in *opusc. moral.* lib. 7. c. 1. n. 2. Caidol. in *praxi Iudic.* verb. *Sacrament. Ordini* n. 25. Torblanca in *praxi can. iuris spirit.* lib. 3. c. 3. n. 7. aum. seq. Marcel. Vulpe in *praxi iudic. fori Eccl.* d. 7. n. 24. Hurtad. de *Sacra.* tom. 2. tr. de *Ordine dist.* 17. v. *observandum est* 2. Bonac. de *Sacrament.* disp. 8. q. 1. *concl.* p. 1. 4. n. 8. Campan. in *diversis Canonici* rub. 6. c. 8. n. 8. cum seqq. Vgolin. de *officio Episcopi* 2. 6. 5. i. Agid. de *Coniunct. de Sacrament.* tom. 2. dist. 10. n. 9. 3. Narbonne. in l. 20. gloss. 2. n. 132. sit. 1. lib. 4. nona *recopil.* Aloyf. Ricc. in *praxi rerum ban. fori Eccl.* do. c. 1258. in 1. *id.* dist. 2. ref. 257. in 2. *id.* & in *decis. curie Archiep.* Neap. 4. dist. 317. Nouaz. in *sigill. Canon. cancel.* 102. Alzed. in *praxi Episc.* p. 2. c. 5. c. 2. n. 42. Ego ipse d. p. 2. *alleg.* 4. per totam.

Episcopum originis illum dici in curis d'breli ordinandus natus est, tradunt Fr. Emman. tom. 4. *summ.* c. 61. aliàs 62. n. 12. Henric. d. lib. 10. cap. 22. 5. 1. Præf. d. c. 1. n. 9. Campan. d. c. 8. n. 7. Homob. de Bonis de examine *Eccl.* p. 1. tract. 2. cap. 1. q. 5. n. 1. Vgolin. d. cap. 26. 5. 1. 3. Bonacic. d. p. 1. 4. n. 3. Alzed. d. c. 5. n. 43. Marchin. d. *tract.* 1. part. 5. cap. 6. D. Acuz. ad *princ. dist.* 7. 1. num. 2. Ego ipse d. *alleg.* 4. n. 1. Vbi enim qui baptizatus est, inde trahere originem, & per liberum Baptismi illam probari posse tenet Rebull. in *tr. de pacificis poss.* n. 217. Gonzal. ad *reg.* 8. *Cancel. gloss.* 9. 5. 1. n. 105. Stephao. Gratian. *discept. forens.* tom. 1. cap. 75. n. 16. Alphons. Narbonne. loco n. 148. cum sequenti- bus pag. 473.

Originem patris inspicit. Ordines suscipiendos, ita ut ratione paternæ originis possit Ordines suscipere ab Episcopo loci, in quo eius pater natus

natus essentent Nauart. *consul.* 19. *de tempore*. Ord. diu. Zetol. in *praxi* Episcop. part. 1. verb. *dimissoria*. Paul. Comitol. *respons.* moral. 6. q. 45. Vgolin. d. c. 26. §. 1. n. 4. Guinet. *de matrim.* c. 63. n. 29. Prosper. de Augustin. addit. *Quarant* in *summa* Bullerij. verb. *Ordo*. *vers. quoad tertium*. Campan. d. sup. 8. n. 9. Aloyl. Ricc. d. *refol.* 157. n. 4. & d. p. *decis.* 317. n. 2. Thom. Valalc. *in* 1. *ullegur.* §. n. 21. 1020. Franc. Soutez in *sum* archid. *consul.* verb. *Ordo*. *vers. Ordonari nemo potest*. Marcel. Vulpe d. c. 7. sub n. 24. Anton. Diazo moral. *ref.* p. 4. tr. 4. *refol.* 148. Marchin. d. r. 1. p. 5. c. 6. n. 1. 14. & 15. Alz. de *pruclen* Episcop. d. *disposit.* p. 2. sup. §. n. 44. Ego ipse d. *ullegur.* 4. n. 4. Sel. d. c. 18. n. 30. attestans sic fuisse decusum in *Vicique*. 1. 2. *Augusti* 1628. & 7. *Aprilis* 1629. domibi fuit dictum filium legitimum ordinari posse ab Episcopo originis paterne, tamen si patet tempore natiuitatis illius filij ad alium diocesim iam transfulerat domicilium.

18. Ordinandum non posse apud Episcopum originis sue matris Ordines accipere, nisi sit vulgo quæritus, cuius patet ignorari. *resoluitur* Nauart. in *sum* *Canon. consil.* 101. n. 19. Alz. d. *cap.* 5. num. 45. Thom. Valalc. d. *alleg.* §. n. 22. Marchin. d. *trull.* 1. p. 5. c. 6. n. 3. Marcel. Vulpe d. c. 7. num. 24. in *fine*. Ego ipse d. *alleg.* 3. num. 15.

19. Ex origine aut non dici nepotem ad Ordines suscipiendos originarium illius loci, in quo auus natus est, ex Couant. tradunt Aloyl. Ricc. d. *refol.* 257. n. 4. Vgolin. d. c. 26. §. 1. *post* n. 5. *vers.* *excipiuntur*. Nouart. d. *conc.* 101. n. 9. Marchin. d. *trull.* 1. p. 5. c. 6. n. 2. Ego ipse d. *alleg.* 4. n. 15.

20. Electos à Religione ob delicta, quæ irregularitatem, aut aliam inhabilitatem eon inducunt, super quibus Episcopus dispensare nequit, ab Episcopo diocesano originario recipi, & presbyterio ordinari posse, *resoluitur* Nau. *conf.* 9. *de iure*. & *quod in unig.* alias *conf.* 84. *de regul.* in *nou.* Vgolin. d. §. 1. n. 6. & c. 20. §. 9. in *fine*. Aloyl. Ricc. d. *refol.* 175. num. 4. in *sum* *refol.* in *praxi* *aurea* *refol.* 185. Mart. de *iurisdic.* p. 4. *cap.* 182. num. 4. Berthol. à S. Fausto in *thesaur.* *Relig.* lib. 6. *quæst.* 185. Campan. in *diuersis* *canon.* rub. 12. *cap.* 15. num. 7. Lodoic. Mirand. in *man.* *Prælat.* tom. 1. q. 25. *art.* 4. *concl.* 1. Laurent. de Franchis de *controvers.* inter *Episcop.* & *Regul.* *pug.* 220. in *respons.* ad 7. Ego ipse d. *alleg.* 4. n. 21. & in *collec.* ad c. *ultimum*, num. 11. *de regul.*

Contra Fr. Emman. Azor Molin. & Lessi. quos ceteri & sequitur Hieron. in *præcepta* *Decalogi*. tom. 2. lib. 6. *cap.* 9. n. 29. Hieron. Rodetic. in *q. regul.* *ref.* 57. num. 11. exilimantes hos minime tueri Episcopum alicui certo obedire, fed tantum in statutorum clencorum Episcopo subiecti, in cuius d. cæsi habitauerint.

Sed S. Congreg. decretis impressis *de regularibus apostolis* & *exilicibus* die 21. Septembris 1624. statuit ut electi extra Religionem degentes sint perpetuo suspensi ab exercitio Ordinum, sublata Ordinationis locorum facultate dictam suspensionem relaxandi ac moderandi.

21. Beneficij ratione effi quem subiectum Episcopo diocesani, in qua illud habet, & posse ab eo ordinari, seu ab alio de eius licentia, quamvis aliis ei alio modo subditus non sit, tenent Pialec. d. c. 1. num. 10. *vers.* *ratione beneficii*. Homobon. de *Bonis de examine* *Episcop.* 1. *trull.* 2. c. 1. §. 5. num. 3. Mart. Anton. *ver. refol.* lib. 1. *refol.* *fin.* *refol.* 18. Campan. in *diuersis* *canon.* rub. 9. *cap.* 8. num. 11. Acmend. in *addit.* *ad recap.* *legum* *Nunuma*, lib. 1. tit. 18. l. 7. in *delet.* num. 61. Garc. de *benefic.* part. 2. c. 4. num. 1.

Aloyl. Ricc. in *praxi* *verum feri Eccles.* *ref.* 158. in 2. edit. Vgolin. d. c. 26. §. 3. Bonacin. de *Sacrament.* *dist.* 8. *quæst.* *omni.* *puncto* 4. n. 14. Nouart. in *sum.* *canon.* *concl.* 102. in num. 12. Burg. de *Paz.* 13. *Touri* num. 398. cum *segg.* Narbon. d. loco n. 204. cum *segg.* *pug.* 410. & *segg.* Squillante de *primat.* *cleric.* *cap.* 4. num. 237. c. *segg.* Scip. de Rubens in *aphorism.* *Episc.* verb. *Ordo* sub n. 18. Thom. Valalc. *consul.* *lib.* 100. 1. *alleg.* §. 2. n. 26. Sanch. in *epistol.* *an.* *lib.* 7. c. 1. *dub.* 23. vbi n. 15. subdit domicilium compæctum ex beneficio finiti beneficio dimisso, Marchin. d. tr. 1. part. 5. c. 8. per *ver.* Marcel. Vulpe. d. c. 7. n. 27. Torrelano. d. lib. 2. c. 13. n. 1. 2. habitat scilicet illius possessione, ex Garc. d. *cap.* 4. n. 55. Cened. *canon.* *quæst.* *lib.* 1. *quæst.* 4. n. 23. Nouart. d. *concl.* 102. n. 10. D. Acuña vbi *supra* n. 7. *vers.* 4. Ego ipse d. *alleg.* 4. num. 55.

Ampliatum primo io beneficio etiam exiguo, vt per Henric. *dist.* *lib.* 10. n. 2. §. 1. in *commento* *litteræ* *Q.* Garc. d. *sup.* 4. num. 8. Campan. rub. 9. c. 8. n. 12. & rub. 8. *cap.* 5. num. 19. Nouart. d. *concl.* 102. num. 13. Diana moral. *refol.* part. 4. *trull.* 4. *refol.* 5. 1. Marchin. d. part. 5. c. 8. n. 14. vbi fecus dicitur beneficium sit tenuissimum, Marcel. Vulpe d. *cap.* 7. num. 27.

Contra Prosper. de Augustino in *addit.* *ad Quarant.* verb. *Ordo*, Vgolin. d. *sup.* 5. in *fine*, Aloyl. Ricc. in *praxi* *feri Eccles.* *refol.* 260. & p. 5. *dec.* 77. Squillante de *primat.* *cleric.* c. 4. *dub.* 18. num. 238. Pialec. loco *proximo* citari, exilimantes ratione beneficii exigui non effi quem subiectum Episcopo diocesani io quauil habet.

Ampliatum secundum etiam in beneficio, quod spectaret ad prouisionem alterius Episcopi, vt per Garc. d. c. 5. n. 55. Campan. d. c. 8. n. 14. metipsum d. d. *alleg.* 4. num. 52.

Ampliatum tertium, etiam si residentiam non requirit, Henric. d. *cap.* 22. §. 1. Pialec. d. *cap.* 1. n. 10. *vers.* *secundo*, Campan. d. c. 8. n. 2. Nouart. d. *concl.* 102. n. 14. Thom. Valalc. d. *alleg.* §. n. 30. cum *segg.* Vgolin. d. c. 16. §. 3. *vers.* *secundo* *locum* *habet*, Alphonf. Narbon. d. loco n. 214. *pug.* 421. Sanch. in *epistol.* *an.* *lib.* 7. *cap.* 1. *dub.* 23. num. 7. Marchin. d. *trull.* 1. p. 5. c. 8. num. 1. & 4. Sel. d. *sup.* 18. num. 19. attestans sic fuisse decusum sub *die* 26. *Aprilis* 1594. dum ibi fuit dictum obtinente beneficium simplex in aliqua diocesi posse ab Episcopo loci beneficii ordinari.

Contra Marc. Ant. Genoenf. in *præf.* *Archiep.* *Neapol.* *cap.* 48. n. 5. exilimantes non posse quem ordinari ab Episcopo loci vbi habet beneficium residentiam non requiritos.

Ampliatum quarto, etiam si beneficium non in titulum, sed in commendam maxime perpetuam habeat, Garc. d. c. 4. n. 10. Nouart. d. *concl.* 102. n. 15. Aloyl. Ricc. in *praxi* *aurea* *refol.* 49. n. 2. Sanch. d. *lib.* 7. *cap.* 1. *dub.* 23. num. 8. Marchin. d. p. 3. *cap.* 8. n. 26. Ego ipse d. *alleg.* 4. n. 50.

Ampliatum quinto in possidente præfessionium aliquod, Henric. d. lib. 10. c. 22. §. 1. in *commento* *litteræ* *H.* Campan. d. *cap.* 8. n. 19. *vers.* *qui*, Aloyl. Ricc. in *praxi* *refol.* 158. in *fine*, Nauart. d. *concl.* 102. num. 16. Marchin. d. c. 8. num. 5. Idem dicendum de capellania, quæ est perpetua, & in titulum collata, Aloyl. Ricc. part. 2. *decis.* 190. Narbon. d. loco n. 215. *pug.* 422.

Ampliatum sexto in habente plura beneficia in diuersis diocæbus quia ab vno illarum Antistite promoueri sine dubio posse *resoluitur* Campan. d. c. 8. num. 14. Nicol. Garc. de *benef.* part. 2. c. 4. num. 2. D. Acuña *ad princ.* *dist.* 72. num. 7. in *intro.* Sanch.



Sanch. d. lib. 7. c. 1. dub. 23. n. 27. Marchin. d. p. 3. c. 8. n. 8. Ego ipse d. allegat. 4. n. 51. & notat Nouat. d. concl. 10. 1. n. 22. quod per electionem vnus istorum Episcoporum non censetur preclusa via quominus pro alio Ordinis possit ordinatus ad alios Episcopos accedere, contra Aloyf. Ricc. in d. praxi ref. 265. & Molfes. in summa Theologia moralis. tract. 2. c. 1. n. 11.

18. Regulare promoueri debet ab Episcopo loci ubi degit, vel ab alio eius accedente iussu, precedentibus tamen litteris dimissoriis sui Superioris, tenent Nauat. conf. 22. de temporib. ordinat. aliis conf. 36. in noui. eod. tit. Sayt. in florib. decif. sub cod. tit. decif. 24. Maioli. de irregular. lib. 4. c. 20. num. 2. Ludou. Miranda in man. Pralat. tom. 1. q. 39. art. 2. Campan. d. rnb. 9. cap. 3. & rnb. 12. c. 13. a num. 33. Franc Leo in thesaurio fori Eccles. p. 1. c. 4. num. 36. Homobon. de Bonis de examine Eccles. p. 1. tract. 2. c. 1. q. 2. in fine. Postel. in dub. regulat. verb. Ordines sacri n. 2. Lezzos. in summa. quest. Regul. cap. 1. q. 4. n. 2. Nouat. in singul. can. concl. 104. Hacton. Roder. in compend. quest. regul. resolnt. 106. n. 15. Ego ipse d. alleg. 4. a. n. 69. cum seqq.

19. Illum qui non longo tempore degit in aliquo loco, dum tamen habuerit animum perpetui in eo permanendi, posse ab illius Antistite, aut eius accedente consensu ab alio ordinari, tenent Nauat. confil. 10. n. 219. aliis confil. 2. n. noui. de temporib. ordinat. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori Eccles. refol. 263. Armendar. in addit. ad recap. legum Nauarra. lib. 1. tit. 18. l. 7. n. 49. Bonac. d. puni. 4. n. 4. cum seqq. Vgolin. d. c. 26. §. 1. Homobon. de Bonis d. tract. 2. c. 1. q. 3. n. 2. Nald. in summa verb. Ordo. n. 10. Campan. d. rnb. 9. cap. 8. n. 18. Cened. canon. q. lib. 1. q. 38. num. 38. Alphonsi. Narbona ad l. 20. gloss. 3. n. 6. cum seqq. tit. 1. lib. 4. n. 2. Recop. March. de sacram. Ordinis tract. 1. p. 3. c. 7. Molfes. in summa Theolog. moral. tract. 2. cap. 2. n. 6. Fagundes in quinque Eccles. precepta lib. 1. c. 8. num. 1. Ego ipse d. alleg. 4. n. 26. Vbi enim constat de voluntate, tunc eo ipso absque aliquo lapsu temporis acquirit domicilium, siue incolatur, probant Sim. de Prætis confil. 119. n. 8. lib. 1. Rot. decif. 150. n. 7. p. 2. diuersi. & decif. 188. n. 3. part. 2. recent. & in his terminis Facr. Laymann in Theolog. moralis tract. 9. cap. 9. de sacram. Ordinis n. 10. Squillante de praeleg. clericor. c. 4. n. 25. Si vero non constet, & sumus in dubio, tunc animum perpetui ibi permanendi præsumi, si assidue probetur habitatio in aliquo loco non minori tempore decennij, resoluunt Mascard. de prob. concl. 53. q. 4. num. 7. Piafec. in praxi Episc. part. 1. cap. 1. n. 9. vers. vel sui, Aloyf. Ricc. d. refol. 263. n. 2. Bonacin. d. puni. 4. n. 12. Campan. d. n. 18. vers. quid sit, Menoch. de arbit. casu 86. n. 13. Vgolin. d. cap. 26. §. 1. num. 2. Natibon. citato loco num. 68. Marchin. d. cap. 7. num. 3. Ego ipse d. alleg. 4. n. 28. vbi n. 41. assero in domicilio mutando Episcopi originariam licentiam non requiri, sed ordinandum debere portare veritatis testimonium circa mores, sufficientiam, ac natalitatem, nisi à tenetis annis domicilium fuerit translatum, & illic habitatio continuata vsque ad tempus promotionis.

30. Episcopum posse infra annum probationis ordinare nouitum alibi natum, si tamen in eius diocesi moretur, & probationem faciat, tenent Campan. d. rnb. 9. c. 3. n. 3. Aloyf. Ricc. d. decif. 118. n. 6. part. 4. Lezzos. in summa. q. Regul. c. 24. n. 6. Ego ipse d. alleg. 4. n. 61. & 63.

31. Si sciamus ordinari collatione Ordinum per animum, &c.] Suspensionem à collatione Ordinum

per annum incurritur Episcop. ordinantem etiam in propria diocesi non oportum subditum, licet is accedat cum litteris dimissoriis, vel præterea aliquibus generalis, vel specialis rescripti, vel priuilegijs, si careat testimonio sui Ordinarij, quo eius probitas, ac mores commendetur, asserunt Soar. tom. 3. de censur. disp. 31. sect. 3. Cardio. Tolet. in instruat. sacerdot. lib. 1. c. 48. n. 4. Sayt. de censur. lib. 4. c. 12. n. 13. Alter. eod. tract. tom. 2. disp. 16. cap. 1. c. 3. dub. 2. Bonac. de suspensionibus omnibus in particulari. disp. 3. q. 2. puncto 7. Multos casus in quibus excusatur ordinans ab hac sententia, post Soar. prolequitur Valer. Reginald. d. lib. 3. tract. 2. n. 69. v. sicut autem, in fine, ubi dicit excusationem dandam quando vnus Episcopus ordinat subditum alterius sub spe rationabili satisfactionis.

Vnde Episcopum ex ignorantia probabili subditum alterius sine propeij licentia ordinantem suspensionem non incurrit, resoluunt Nauat. confil. 40. in noui. sub tit. de temp. ordin. Sayt. sub cod. tit. decif. 62. Vgolin. officio Episcop. cap. 26. §. 2. n. 1. Aloyf. Ricc. in d. praxi rerum fori Eccles. decif. 297. 1. adit. aliis resol. 336. n. 4. in 2. edit.

Conferentem Ordines, vel Tonsuram Ultramontano absque litteris dimissoriis non approbat Nuncijs, seu Collegiis illarum partium, illisque approbatis in Vibe à Vicario Papæ generaliter suspendi per annum à Pontificibus, ipsos vero ordinatos perpetuum suspensionem incurrit, statuit S. D. N. Urbanus VIII. constit. sua incip. Secretijs sub dat. 11. Decembris 1624. cuius meminit Bonacin. d. puni. 7. in fine.

Regulares non comprehendunt generali decreto de Ordine Sanctissimij edico, quo olim precipiebatur vt Ultramontanis absque sanctionibus suis, vel S. Congregationis licentia Ordines non conferantur, asserit Sel. d. c. 18. num. 30. attestans sic fuisse decilum per S. Congr. Episc. & Regul. in Neapolitana 30. Decembris 1617. quia in Ordinibus generalibus non comprehenduntur Regulares nisi specialiter nominentur. Nec per idem decretum sublatum censetur priuilegium Archiepiscopis, & Episcopis per Concil. Trident. quod eorum familiaribus concessum, similiter dicit Sel. d. loco, ubi refert ita decidisse eandem S. Congr. in Casertana 2. Ianuarij 1618.

[Et ordinatus susceptorum Ordinum exequutione, &c.] Vide Salzed. ad Bernard. in praxi. cap. 26. littera E. Gutier. canon. lib. 1. c. 26. n. 24. Zerol. in praxi Episcop. part. 2. v. dimissoria. Flamin. Piafec. de resignat. benef. lib. 4. q. 1. n. 89. Franc. Leo in thesaurio fori Eccles. p. 3. c. 8. n. 3. Cened. praxi. lib. 1. q. 38. a num. 4. Aegid. de Coninck de Sacram. & censur. tom. 2. disp. 15. dub. 5. n. 35. Valer. Reginald. in praxi fori penit. libro 31. tract. 2. n. 69. Bonac. de censur. disp. 3. q. 6. puncto 5. n. 27. metipsum d. p. 2. alleg. 17. a n. 9.

Vtrum autem suspensus iuxta Bullam Pij II. incip. Cum ex sacrorum, possit ab Episcopo dispensari vide Aloyf. Ricc. in decif. Cnra Archiep. Neapol. decif. 93. part. 4. vbi decif. 90. quærit, & dilletit, an in pœnis dictæ Bullæ incidat, qui ignoratet prohibita in illa egit.

Non comprehenduntur quidam Bolam minoribus Ordinibus insignitos resoluunt Henric. d. lib. 10. cap. 1. §. 2. in commento littera M. Zerol. in praxi Episcop. part. 1. verb. dimissoria, Bonac. de suspensionibus omnibus in particulari disp. 3. q. 1. puncto 1. n. 17. Cardin. Tolet. d. lib. 1. cap. 49. num. 5. Campan. d. rnb. 6. cap. 2. num. 21. Bonac. de censur. extra Bul. d. 3. q. 1. puncto 11. n. 17. Ego ipse d. alleg. 8. n. 11. Quando

Quando proprio Ordinario, &c.] Id est, quando suo placet Ordinatio, vel futuro successor, Suar. d. dist. 3. i. sect. 1. n. 20. Petre de Ledem. in sum. ubi de sacram. Ordin. cap. 8. concl. 5. Marcel. Vulpe in praxi iudic. fori Eccles. c. 8. num. 1. Ciaslin. contraven. forens. lib. 1. c. 46. num. 27. Et etiam hoc veritas fiat capax, & possit beneficiat reiecto, sufficit ratio ha-

bitio proprii Episcopi, Maiol. de irregul. lib. 1. c. 20. n. 1. Bonac. de Sacram. dist. 8. q. unica par. 4. n. 13. Ciaslin. d. lib. 1. c. 46. n. 26. Clericus Vitramontanum absque litteris dimissionis sui Ordinarii ab Episcopo Italae ad Ordines promotori non posse ab eodem Ordinario absolui, tenet Sel. d. c. 1. n. 31. attestans sic fuisse decusum sub die 9. Septem. 1623.

*Episcopus familiarem ordinans, conferat statim ei beneficium re ipsa.*

## CAPVT IX.

1. Doctores de materia cap. agentis.
2. Episcopum titularium non potest prae-textu cuiuscunque familiaritatis quemquam ordinare.
3. Cardinales Presbyteri Tonsuram ceterisque minores Ordines suis familiaribus conferunt.
4. Familiaris quis dicitur.
5. Vicarius Papa quomodo ordinetur.
6. Familiaris ad hunc effectum ille dicitur, qui cum Episcopo fuerit commoratus, & praesens in sermone.
7. Magister aliorum curia Episcopalis potest ut familiaris ab Episcopo ordinari.
8. Triennium requiritur continuum.
9. Et sufficit ut inciperet antequam fuisset Episcopus.
10. Episcopus ordinare potest familiarem suum

triennem alius habilem, conferendo ei statim re ipsa beneficium quacunque fraude cessante.

11. Habet locum etiam in prima Tonsura, & minoribus Ordinibus.
12. Episcopum ordinare non potest suum familiarem, cui non contulit beneficium ex eo quod aliud possidebat in aliena diocesi.
13. Pensionis ad titulum quando possit Episcopus ordinare familiarem suum.
14. Paritatem ad titulum quando possit ordinari familiares Episcoporum triennales.
15. Dimissoria rite, & recte concedi possunt ab Ordinario beneficii.
16. Episcopus super incestibus, seu illegitimis diffensare non potest cum familiari suo triennali.

**E**piscopus si familiarem suum non subditum ordinare non possit, & nisi per triennium licetum fuerit commoratus, & beneficium, quacunque fraude cessante, statim re ipsa illi conferat, consuetudine quacunque, etiam immemorabili, in contrarium non obstante.

1. Vide Nao. conf. 18. aliis 2. & conf. 24. aliis 11. & conf. 27. aliis 12. & conf. 28. aliis 13. sub tit. de temp. ordinat. Sayr. in floribus decif. sub eodem tit. decif. 12. 26. 28. & 29. Maiol. de irregul. lib. 4. c. 2. n. 5. Jacob. de Grass. in decif. aureis p. 2. lib. 3. c. 1. 2. n. 7. Salzed. ad Beldand. in practica c. 26. v. tertius casus, Henricq. in summ. lib. 10. c. 12. §. 1. Flamin. Parif. de resign. benefice. lib. 4. q. 2. n. 1. Fr. Emmanuel. in summ. tom. 2. c. 14. n. 10. Quantal. in summ. Bullary, verb. Ordo, vers. limita in eo, Soar. de censur. dist. 31. sect. 2. n. 15. Auz. in simili tract. part. 3. diff. 6. dub. 7. pag. 233. Sayr. ad tract. lib. 7. c. 10. vers. 30. Petre de Ledem. in summ. part. 1. de Sacram. ubi de sacram. Ordinis, c. 5. concl. 9. vers. 1. Zerol. in praxi Episc. p. 1. verb. dimissoria, pag. 106. & part. 2. verb. Ordo p. 5. pag. 78. Pulec. in simili praxi p. 1. c. 1. n. 35. pag. 31. Franc. Leon. in thesaur. fori Eccles. part. 1. cap. 4. num. 25. Vgolin. de officio Episcopi c. 26. §. 4. Mazz. Anton Genen. in praxi. Archiep. Neapol. cap. 8. l. n. 3. Armeod. in addit. ad recap. legum Navarr. lib. 1. tit. 18. lib. 7. de Episc. p. 2. n. 3. & n. 46. cum seq. Thom. Valasc. alleg. iur. tom. 1. alleg. 5. n. 2. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori Eccles. decif. 307. cum seq. n. 1. edit. aliis ref. 266. cum seq. n. 2. dit. & in decif. curia Archiep. Neap. decif. 283. p. 2. Martin. Fornat. de sacram. Ordinis, c. 5. §. 1. Valer. Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 3. n. 69. Cened. praxi. & canon. q. lib. 1. quest. 38. §. 1. num. 29. Campan. in dinst. iur. canonici rub. 9. c. 9. Garc. de benefice. p. 2. v. 5. n. 80. cum seq. Raguc. in lumen Parochor. tit. de sacram. Ordinis quest. 18. Veneto in examine Episc. lib. 1. c. 11. n. 38. Nubona. l. 35. gloss. 1. n. 28. cum seq. tit. 3. lib. 1. nona recap. Bonac. de Sacram. dist. 8. q. unica par. 4. n. 15. cum seq. & nouissim. de suspensibus omnibus in particulari, dist. 3.

quest. 1. par. 11. n. 8. Alzed. in praxi. Episc. p. 2. c. 5. de ordinat. n. 3. cum seq. metipsum de officio, & potest. Episc. p. 2. alleg. 5. Molles. in summa Tgeol. moralis tract. 2. cap. 2. n. 8. Homobon. de Bonis de examine Ecclesiast. part. 1. c. 1. qu. 5. in fine, Nouat. in singularibus Canon. concl. 103. Barthol. Gaoant. in manuali Episcoporum verb. familiaris ad n. 1. latè Marchin. de sacram. Ordinis tract. 1. part. 5. c. 9. Caidof. in praxi Iudicium, verb. sacramentum Ord. n. 16. Alphons. Narbona. l. 35. gloss. 1. num. 26. cum seq. tit. 5. lib. 1. Recopil. Sanchez in opuscul. moralibus lib. 7. c. 1. dub. 20. n. 10. cum seq. Torrealba in practica. Iuri. sicut lib. 2. cap. 13. n. 13. cum seq. Hurtado de Sacram. tom. 2. tract. de Ordine diff. 17. prope fin.

**Episcopus.]** Non tamen titularis, quem quidem prae-textu cuiuscunque familiaritatis, aut contraxit commoessionibus suis aliquem absque proprii Prelati expresso consensu, aut litteris dimissionis ad aliquos sacros, aut minores Ordines, vel primam Tonsuram promouere non posse probat Concil. fopis. sess. 14. de reform. c. 2. n. 4. ubi plures citant Doctores.

Cardinales Presbyteros Tonsuram, ceterisque minores Ordines suis familiaribus cooptare posse asserunt Martio. Laudeo. in tract. de Cardis. q. 20. Iacobat. in tract. de Concil. lib. 1. art. 1. v. item Cardinalibus, Maiol. de irregul. lib. 4. c. 20. n. 8. Ego ipse d. alleg. 5. n. 19. Sel. in selectis canonis. 1. 19. n. 3, attestans sic fuisse decusum sub die 22. Ianuarij 1602. dum ibi fuit resolutum Cardinales suis familiaribus utriuslibet dimissionis ad Ordines suscipiendos concedere posse, ceteris illas nec ante, nec statim postea conferant beneficium.

Vicarium Sanctissimi possit familiarem, seu officiales



ciales Papæ, ac familiares Cardinalium (etſi Cardinales habitarent Romæ) ac etiam Episcoporum in Curia reſidentium, qui ſcilicet per triennium habitauerint in Vrbe de licentia ipſorum promouendi, dum tamen ſupradicti omnes ſufficientem titulum habeant, & alia iure requiſita, reſtatutur de ciſum Armend. in addit. ad recop. legum Nauarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis in declarac. n. 49. quem reſecto d. alleg. 5. n. ult.

¶ Familiarum ſuum. ] Familiaris vt quis dicatur neceſſe eſt vt fuerit deſtinatus ad aliquod ſeruitium certum, requiriturque meſs, & dens, Rot. in Heſpalem portionis 1. May 1614. coram bona mem. Andrea imprelli decif. 184. p. 1. recent. vbi num. 2. & 3. conſuit familiaritatem ceſſare vbicunque familiaris fuiſſe licentatus, deſmiſſus, & n. 9. quod familiaris poſſet eſſe quis, licet non comedat in tinello, vt puta quia recipit portionem in pecunia, vel eam habeat extra domum, reſecto Ego ipſe d. alleg. 5. num. 20. vbi a. n. 2. ofendo quomodo probetur familiaritas.

6. Familiaritatem ad effectum de quo io præſenti, illud dici, qui cum Episcopo fuerit commemoratus, & præſens in ſenſuerint, non tamen illum, qui abeſt, tris ſumpribus Episcopi vixerit, tenent, Salazar d. 26. verſ. ſerui caſus, Maiol. d. lib. 4. c. 2. num. 5. Borgal. de irregul. quaſt. 17. num. 3. Fr. Emman. in ſummo. tom. 2. c. 14. num. 10. Vgolin. d. 5. 4. Puſec. d. c. 1. n. 15. pag. 51. Proſper. de Auguſtino in addit. ad Querant. in ſum. Bullary, verb. Ordo, verſ. iuxta in eo, Aloyſ. Ricc. in praxi rerum fori Eccleſ. dec. 307. in 1. edit. aliis reſol. 266. n. 2. & reſol. 267. num. 2. in fine in 2. edit. Bonac. diſp. 8. q. 1. v. c. 1. panillo 4. n. 18. nouiſſime D. Felician. de Vega in reſol. ad eam comitat. n. 28 de foro comp. Ego ipſe d. alleg. 5. n. 6. Idem Aloyſ. Ricc. part. 2. decif. 283. c. 2. Sanch. in opuſc. moral. lib. 7. dub. 20. n. 21. Greg. XV. & ibi Beltramin. decif. 166. Vnde etiam familiares, vel famuli familiarium Episcoporum, qui ex poſitis Episcopopi aluntur, dicuntur familiares Episcoporum, & fruuntur priuilegiis, de quo in hoc decreto 3. ita Sanch. d. tom. 2. lib. 7. cap. 1. dub. 20. n. 21. Diacon. reſol. moral. part. 4. tit. 4. reſol. 145. Maſchio. d. traſſi. 1. part. 5. c. 9. num. vlt.

7. Magnitudo actorem curie Episcopalis poſſe vt familiarem ab Episcopo ordinari, tenet Aloyſ. Ricc. in d. praxi rerum fori Eccleſ. reſol. 471. in 2. edit. & p. 3. xlii. l. 5. 96. verſ. amplius quærit, vbi citat Steph. Gratian. Mareſio dec. 233. faciunt quæ Mart. Antonin. var. reſol. lib. 1. reſol. 73.

8. ¶ Nisi per triennium. ] Continuum ſcilicet, vt per Campan. d. rub. 9. c. 9. n. 12. Nouat. in ſingul. canon. c. 103. n. 3. Marchio. d. 9. n. 2. Bonac. d. 4. n. 7. verſ. triennium. Aloyſ. Ricc. in praxi rerum fori Eccleſ. dec. 308. in 1. edit. aliis reſol. 267. in 2. edit. vbi n. 2. aſſert quod verbis Episcopopi aſſerentis quem eſſe familiarem oſo creditur, reſecto Ego ipſe d. alleg. 5. n. 9. & 10.

9. Et ſufficere quod huiusmodi triennium inceperit antequam fuiſſet Episcopus, reſertur decilum Aloyſ. Ricc. d. coll. 5. 95. verſ. amplius quærit, & in d. praxi rerum fori Eccleſ. dec. 309. in 1. edit. aliis reſol. 268. in 1. edit. Nicol. Garc. d. 5. n. 83. Narbona d. 1. 35. gloſſ. 1. n. 28. Galet. in margarita caſuum conſcient. verb. Ordo pag. 194. col. 2. Bonac. de ſuſpenſionibus in particulari diſp. 3. q. 1. panillo 11. n. 9. Mazebin. d. 2. n. 3. Marcel. Vulpe. d. 7. n. 19. Ego ipſe d. alleg. 5. n. 8.

10. ¶ Et beneficium quacunque fraude ceſſante. &c. ] Episcopum ordinare poſſe familiarem ſuum triennale alius habilem coſeſtendo et ſtatim re ipſa

beneficium quacunque fraude ceſſante tenent; de ciſumque reſertur Flamin. Paris. de reſignac. benef. lib. 4. q. 2. n. 92. Zetol. in praxi Episcop. p. 1. verb. diſmiſſoria ad Ordines 5. 1. & p. 2. verb. Ordo, verſ. quinto dubitatur, Rot. dec. 222. apud Farin. in 1. coll. lect. nouiſſ. aliis p. 4. diuerſ. Armenſat. d. 1. 7. de Episcop. n. 45 & 51. Nicol. Garc. d. part. 2. cap. 5. n. 85. Ego ipſe d. alleg. 5. num. 11. Vgolin. d. 4. q. 1. vbi dicit ſtatim, ſeu paulo poſt Episcopum debere beneficium conſeſte, ſi enim ante conſeſteret, ratione beneficii conſeſtendi poteſtatem haberet, & non ratione triennij, Saach. d. dub. 20. num. 25. Diana d. reſol. 145. verſ. ſanandum; vnde poſt Paris. de reſign. benef. lib. 4. q. 2. n. 92. dicit decilum Aloyſ. Ricc. p. 2. dec. 291. 4. n. 3. Episcopum non ſanſeſcere decreto Concilij, qui ordinauit, & poſt ſalutis vñdem meſes conſulit beneficium, & Moſſe. d. c. 2. num. 9. tenet collationem factam beneficii poſt ſex meſes non dici factam ſecundum meſem Cooſilij.

Et habere locum etiam io prima Tootura, & innotibus Ordioibus, ita vt illos familiari ſuo trienniali conſeſte non poſſit, niſi illi ſtatim beneficium conſeſtat, reſoluit Nauar. conſ. 24. in antiq. aliis 11. n. 10. n. 10. ſub ſub de tempor. ordin. Sayr. in ſcribis decif. ſub cod. 21. dec. 26. Rot. dec. 731. p. 1. diuerſ. Ft. Emman. d. c. 1. 4. n. 10. Zetol. d. verb. Ordo verſ. quærit dubitatur, poſt meſ. Cened. canon. q. lib. 1. q. 38. n. 30. verſ. quærit decretum, Bonac. de ſuſpenſionibus in particulari diſp. 3. q. 1. panillo 11. ſub n. 9. Alzed. d. c. 3. de ordinatione. 33. Garc. p. 2. c. 5. n. 8. Narbona d. 1. 35. gloſſ. 1. n. 31.

Episcopum ordinare non poſſe ſuum familiarem cui non conſulit beneficium, ex eo, quia beneficium poſſidebat in aliena diocæſi, tenet Sel. d. 1. 9. n. 7. atteſtans ſic fuiſſe decilum ſub die 22. Aprilis 1617.

Penſionis ad titulum poſſe Episcopum ordinare familiarem ſuum ſi pro neceſſitate vel vtilitate ſuarum Eccleſiarum iudicat ordinandum, reſertur decilum Garc. d. 5. n. 81. Armenſat. d. lib. 7. de Episcop. n. 49. & lib. 1. tit. 8. de parroc. clerico. n. 20. Bonac. d. panillo 21. n. 11. Alzed. d. 5. n. 86.

Patrimonij ad titulum poſſe ordinari familiares Episcoporum triennales pro neceſſitate, & commoditate Eccleſiarum dummodo adſcribuntur Eccleſiis, pro quantum neceſſitate ſunt ordinari reſertur decilum Garc. d. c. 5. num. 81. & 82. Armenſat. d. lib. 7. de Episcopis num. 47. Ego ipſe d. alleg. 5. num. 11.

Dimiſſoria rite, & rectè concedi poſſunt ab Ordinatione beneficii, cap. 5. de temporibus ordin. lib. 6. Nec obſtat Cooſil. in præſenti, quia loquitur de non ſubditis, ſed ratione beneficii ſibi collati efficitur ſubditus, reſertur decilum Garc. in addit. ad ſuum traſſi de benef. p. 2. c. 3. n. 1.

Episcopus licet familiarem ſuum triennale alius ſibi non ſubditum conſeſtendo, et ſtatim beneficium ordinare, & illi litteras diſmiſſorias ad ordinandum a quocunque dare poſſit, ſi per interſeſtis tamen temporom, ſeu illegitimam diſpenſacem non poſſe, reſertur decilum Sayr. in ſcribis dec. ſub tit. de temporibus ordin. dec. 28. & 29. Garc. d. 5. n. 89. Nauar. conſ. 7. & 28. antiq. aliis 12. & 14. n. 10. n. 10. ſub ſub de tempor. ordin. Cened. d. lib. 1. q. 3. 8. num. 31. Vgolin. d. 5. 4. prope fin. Galet. in margarita caſuum conſcient. verb. Ordo pag. 194. col. 1. Armenſat. d. 1. 7. de Episcopis num. 48. Aloyſ. Ricc. d. reſol. 266. in fine, Alzed. d. cap. 5. num. 37. Bonacin. de ſuſpenſionibus omnibus in particulari, diſp. 3. q. 1. panillo 11. num. 13. Sanch. in opuſc. moralibus lib. 7. c. 1. dub. 27. num. 3.

11.

12.

13.

14.

15.

16.

n. 1. Marchin. d. c. 9. n. 11. & 12. & tract. 1. p. 7. c. 4. Piafec. in praxi Episc. p. 1. c. 1. n. 15. v. sublimitari, ubi etiam dicit quod quando familiaris iam ordinato collatum est statim beneficium, poterit postea Episcopus quoad interdicta dispensare, quia ratione beneficii collati illi iam est subditus, quod etiam

refert decisiu Armendar. d. 1. 7. de Episcopo n. 50. & sentit Campan. in diuersarum Canon. rub. 9. c. 9. num. 3. & 4. ubi n. 6. dicit quod vbi cumque Antistes potest suum familiarem ordine, potest etiam litteras dimissorias eidem concedere, vt ab alio suscipiat Ordines.

*Abbatibus exempli, etiam nullius diocesis, nulli seculari, aut Regulari sibi non subdito dent dimissorias, nec quaecunque Capitula, etiam cathedralium Ecclesiarum.*

## CAPVT X.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Abbatibus quantumcumque exempti etiam nullius diocesis non licet ordines exempti conferre minores, qui Regulari subditi sibi non sit.
3. Nouus Ordines minores suscipere non possunt à suis superioribus Abbatibus Regularibus.
4. Dispensare in interdictis licet Abbatibus in omni casu, quo primum Tonsuram, & minores Ordines suis subditis Regularibus conferre possunt.
5. Abbates non possunt Tonsuram & minores Ordines conferre alijs Regularibus, qui dimissorias suorum superiorum habuerint.
6. Abbas vt possit ad Ordines minores promouere que habere debeat.
7. Abbas potest de iure conferre Ordines minores suis subditis, licet non sit benedictus.
8. Abbas alicuius Abbatis exempti non potest Ordines in ea conferre, licet sit Episcopus, secus si Abbatia est nullus.
9. Ordines conferre subditis secularibus Abbatum, & aliorum inferiorum nullius diocesis licet Episcopis vicinijs sine consensu, seu litteris testimonialibus eorundem Abbatum.
10. Dimissorias litteras ad Ordines suscipiendos concedere non potest Abbas clericis secularibus sibi subditis.
11. Dimissorias litteras concedere possunt superiores Regulares suis subditis item Regularibus, ad

Episcopum tamen diocesenum, &c.

12. Privilegium habentes concedendi suis Monachis litteras dimissorias ad quemcumque Episcopum possunt etiam nontus illas concedere.
13. Capitula Canoniarum non licet dimissorias concedere, etiam si territorium habeat distinctum, & exemptum.
14. Non habet locum contra Capitulum ordinariu primum ad Episcopum eiusque habens visitandi, & congregandi Synodum.
15. Episcopus proprijs ad dimissorias concedendas iste dicitur, in cuius diocesi ordinandus beneficium habet.
16. Episcopus absens à sua diocesi potest dare litteras dimissorias si absentes diocesi illas peruenire.
17. Vicarius generalis Episcopi litteras dimissorias concedere non potest, nisi Episcopo in remotis agente.
18. Episcopus sine dimissorijs alienos clericos ordinari, ordinatus quai poena incurrat.
19. Vicarius Capituli Sede vacante litteras dimissorias intra annum ad Ordines concedere incipit in parua quamuis eis usus non sit ille cui concessa fuerint.
20. Abbates, & alij quantumuis exempti faciunt dimissorias alias, quam suis subditis Regularibus suspensionem totalem per annum incurruunt.

**A**bbatibus ac alijs, quibuscumque, quantumuis exemptis, non liceat in posterum, intra fines alicuius diocesis consistentibus, etiam si nullius diocesis, vel exempti esse dicantur, a cuiquam, qui regularis subditus sibi non sit. Tonsuram, vel minores Ordines conferre, nec ipsi Abbates, & alij exempti, aut collegia, y vel Capitula quaecumque, etiam Ecclesiarum cathedralium, litteras dimissorias aliquibus clericis secularibus, vt ab alijs ordinentur, concedant, sed horum omnium ordinatio seruetur omnibus quæ in huius sanctæ Synodi decretis continentur, & ad Episcopos, intra quorum diocesis fines existant, pertineat, non obstantibus quibuscumque privilegijs, præscriptionibus, aut consuetudinibus, etiam immemorabilibus. Penam quoque impositam ijs qui contra huius sanctæ Synodi sub Paulo tertio, decretum à Capitulo Episcopali, Sede vacante, litteras dimissoria impetrant, ad illos qui eadem litteras non à Capitulo sed ab alijs quibuscumque, in iurisdictione Episcopi loco Capituli, Sede vacante, succedentibus obtrinerent, mandat extendi. Concedentes autem dimissorias contra formam decreti, & ab officio, & beneficio per annum sint ipso iure suspensi.

1. Vnde Nauarr. conf. 3. in antiq. alijs 37. in nouis, sub tit. de temporibus ordinari. Saye. in floribus decisijs sub eod. tit. decisi. 25. Rebuff. resp. 1. Veg. rom. 2. de curijs, cap. 1. §. 8. num. 31. Fr. Enman. in summa p. 2. c. 14. n. 2. & quest. regul. tom. 1. quest. 18. art. 1. Maior de irregular. lib. 4. c. 8. & c. 5. num. 5. Henric. in summa lib. 10. cap. 23. §. 3. Salzed. ad Bernard. in praxi. c. 26. littera C. Iacob. de Grass. in aures decisijs part. 1. lib. 3. c. 5. de regul. num. 142. & 156. Petri de Ledesma in summa part. 1. de Sacram. vbi de Sacramento Ordinis, c. 7. Azoc. in sit. moral. part. 1.

lib. 12. c. 10. quest. 7. & p. 2. lib. 3. cap. 48. quest. 19. v. ceterum, Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. Abbas, Flores de Men. var. q. lib. 3. quest. 24. num. 4. & 32. Campan. in diuersarum Canon. rub. 12. c. 15. n. 41. Thom. V. de allegat. iuris tom. 1. alleg. 3. num. 6. Fr. Ludouic Mirand. in man. Pralat. tom. 1. q. 38. art. 9. concil. 1. & 2. Aloyf. Ruet. in praxi aures resp. 295. Honnithon. de Bonis in examina Eccl. p. 1. tract. 2. cap. 1. q. 6. & 8. Cened. ad Decretal. collect. 105. Alzed. in praxi Episcop. part. 2. c. 5. de ordi. n. 78. cum seqq. metipsum de officio, & potest. Episc. p. 2. allegat. 3.

a Supra e. cum seq. & infra e. 11. cum seq.

b Supra lib. 7. de reform. c. 10.

*alleg. 3. num. 5. cum seqq. & alleg. 7. n. 7. Marchin. de sacram. Ordin. tr. 1. p. 6. c. 3. num. 21. latè Stephan. Daloïn. de pref. Episcop. & Abbatum c. 21. n. 13. cum seqq. Tamburin. tom. 3. de iure Abbatum disp. 5. q. 1. n. 70.*

2. *a Cuiquam qui Regularis subditus sibi non sit. ]* Quamvis de iure communi Abbates Ordinum Monachalium benedicti minores Ordines possent conferre sibi subditis non solum Monachis, verum etiam & laicis, in quos ordinarii ecclesiasticam habebat iurisdictionem, vtz probat text. in c. *Abbatibus de privileg. in 6. & adducit Fr. Ludovic. Miranda in man. Pralat. tom. 1. q. 8 art. 9. concl. 1. hodie per hoc decretum non licet Abbatibus, & quibuscunque aliis, quantumvis exemptis, in posterum intra fines diocesis diocesibus existentibus, etiam nullius diocesis, vel exempta esse dicantur, cuiquam, qui Regularis subditus sibi non sit, Tonsuram, vel quosvis Ordines conferre, vt tenet Ludou. Miranda d. art. 9. concl. 1. quem refert Ego ipse d. alleg. 3. n. 11. tangit Porrel. in dubiis regul. verb. *Abbas, n. 2. Nouar. in singulis canon. concl. 105. Sot. tom. 4. de Religione. tr. 1. lib. 2. c. 19. n. 19. Tambur. de iure Abbatum tom. 2. disp. 1. q. 7. num. 1. Marcel. Vulpe in praxi iudic. c. 7. num. 8. Scip. de Rubcis in aphorism. Eo. sup. v. b. Abbas, noua. t. 3. Barthol. Gauquant. in man. Episcop. eod. verb. a. n. 31. Illustris. D. Roderic. à Cunha in comment. ad cap. 1. num. 6. disp. 95.**

3. *Nouitios Ordines minores suscipere non posse à suis superioribus Abbatibus Regularibus huiusmodi, quia pendente probationis anno non habentur quoad Ordines suscipiendos pro subditis horum superiorum Religionis, teneat Henric. in summa lib. 10. c. 12. §. 1. in commentis litt. G. Fr. Emman. quest. reg. tom. 3. quest. 23. art. 2. Card. Tulch. praxi. concl. tom. 1. litt. A. concl. 9. n. 7. Sayr. de censur. lib. 4. cap. 1. §. num. 5. Ludovic. Miranda in man. Prætor. tom. 1. q. 38. art. 9. concl. 2. in fine, Nouar. d. conclus. 105. num. 6. Barthol. de Vecchis in praxi seruanda in admittendo ad Religionis statum nouitius disp. 11. quest. 8. n. 4. Nald. in sum. verb. nouitius, n. 8. Vgolin. de officio Episcop. c. 16. §. 20. n. 6. Tamburin. d. tom. 2. disp. 2. q. 27. Ego ipse d. p. 2. alleg. 3. n. 8. Hier. Roder. in compend. resol. 106. num. 2. Marci. Vulpe d. cap. 7. n. 9. Stephan. Gratian. discip. forens. cap. 7. §. 1. num. 6. Matchin. de sacram. Ordinib. 1. p. 2. cap. 10. n. 10. cum seqq.*

Contra Sot. de Relig. tom. 4. tr. 1. lib. 2. c. 19. n. 12. per gloss. in d. c. Abbatibus, verb. *conuolauerint, de privileg. lib. 6. existimantem Abbates huiusmodi posse minores Ordines nouitiis suorum monasteriorum conferre.*

4. *In omni casu, quo huiusmodi Abbates primam clericalem Tonsuram, minoreq. Ordines suis subditis Regularibus conferre possunt, illis licitum esse in interdictis dispensare, vt resolunt Sorb. in compend. Mendicant. verb. *Ordines sacri vers. quando verò Abbates, Camp. in diuersis iuris canonici. p. 1. c. 1. §. 4. Ludou. Miranda d. te. 1. q. 38. art. 7. concl. 3. Hieron. Roder. in compend. quest. regular. resol. 1. num. 21. Ego ipse d. p. 2. alleg. 3. n. 3. in fine, & alleg. 3. n. 6. & 7. Etiam eo casu, quo Abbates suos subditos cum dimissorias temerunt, vt ab Episcopis ordinentur, vt ex Salzedo firmat Villob. tom. 1. sum. tr. 1. diff. 1. 2. num. 4. & illis citatis Hieron. Roderic. d. resol. 1. num. 22. Nec tunc examinandos esse ab Episcopis, sed ab Abbatibus, non obstante Concilij Trideor. dispositione, consulit Nauar. conf. 3. n. 1. in antiqu. alijs conf. 14. in nouis, de privileg.**

*Barb. Cellis. in Concil. Trid.*

Abbates huiusmodi Regulares habentes ius Bsculum deferendi, & Mitram, etiam postquam sacerdotalem Ordinem, & munus benedictionis susceperint, non posse Tonsuram & minores Ordines conferre aliis Regularibus, qui dimissorias speciales suorum Regularium, & specialem licentiam Episcopi loci habuerint, nec etiam alijs secularibus suorum superiorum dimissorias afferentibus, resoluit Ludou. Miranda. d. concl. 1. Scip. de Rubcis d. verb. *Abbas, n. 3. Hier. Roder. d. ref. 1. n. 23. Camp. in diuersis iuris canon. 6. c. 2. ante n. 7. Illustris. D. Roderic. à Cunha in comment. ad d. 1. n. 6. & ex voto Roræ de mandato Clementis VIII. responsum fuisse refert Seraphio. dec. 985. p. 1. & censuisse S. Congreg. Episcoporum & Regul. in Eugubina. §. N. numero 1593. & in Complut. 27. Jan. 1631. attestatur Sel. in jell. canon. c. 19. n. 8.*

Contra Quarta. in summa Bullar. verbo *Ordo, propi fin. vers. Abbatibus, Bonacina de Sacrament. disp. 8. quest. 1. omnia. puncto 4. num. 3. Vgolin. de officio Episcopi c. 26. §. 19. Glenz. cens. 142. n. 5. 2. Ioan. Bapt. Tibet. in instr. pr. ordinand. c. 7. quest. 48. in fine, Azor. instr. moral. p. 2. lib. 1. c. 2. 20. quest. 7. Gauant. d. verb. *Abbas, num. 34. Tamburin. de iure Abbatum tom. 2. disp. 2. quest. 7. ex num. 3. Lezana in sum. q. Regul. c. 14. num. 13. & cap. 18. n. 65. Marcel. Vulpe in praxi iudic. sacri eccles. cap. 7. n. 8. Alzedo de præbentia Episcop. dignitat. p. 2. cap. 5. num. 78. Sanch. in episc. moral. lib. 7. cap. 1. d. 2. 3. a. num. 5. Marchin. de sacram. Ordinib. tr. 1. p. 2. cap. 10. num. 15. cum seqq. Srephan. Daloïn. d. cap. 21. num. 18. existimantes falsòque decifum referentes Abbates Regulares habentes ius Bsculum deferendi, & Mitram postquam sacerdotalem Ordinem, & munus benedictionis susceperint, posse Tonsuram, & minores Ordines secularibus Episcopis iurisdictioni subiectis conferre, si modò ipsius Episcopi consensus accedat, & à dicto Episcopo quique literas dimissorias impetranent.**

Teia requiri in Abbate vt promoueat ad Ordines minores nempe quòd sit Presbyter, quòd benedictionem acciperet per manus impositionem ab Episcopo, aut benedicti solitus, si enim Episcopus benedicere negligat, tandem quòd proprio Monachis coferat, tradunt Campan. d. 2. n. 9. Illustris. D. Roderic. à Cunha citato loco.

Abbatem posse de iure conferre Ordines minores suis subditis, licet non sit benedictus, per cap. *quamuis 69. dist. 8. cap. cum contingat de etate, & qual. tener Sel. d. c. 19. n. 9. attestans ita fuisse decifum sub die 19. February 1619.*

Abbatem alicuius Abbatiz exemptæ non posse Ordines in ea conferre, licet sit Episcopus, secus si Abbatia est nullius, quia habet populum, tenet Sel. d. c. 19. num. 21. referens sic fuisse resolutum 8. Augusti 1621.

Ordines conferre subditis secularibus Abbatum & aliorum inferiorum nullius diocesis licet Episcopis vicinioribus sine consensu, seu litteris testimonialibus eorumdem Abbatum, & aliorum inferiorum, tradit Sel. d. c. 1. n. 29. vbi testatur sic fuisse decifum sub die 22. February 1631.

*¶ Nec ipsi Abbates, &c.]* Dimissorias litteras ad Ordines suscipiendos concedere non posse Abbatem clericis secularibus sibi subditis, teneat Ludou. Miranda. d. q. 39. a. 3. Fr. Emman. in summa tom. 2. c. 14. n. 9. & 11. Azor. instr. moral. p. 2. lib. 3. c. 49. q. 3. Sel. d. c. 19. n. 32. vbi ampliat, etiam si probetur Abbatem esse in statu nullius diocesis, & testatur ita fuisse decifum in *Tractatu 10. Septembris 1621.*

T Dimisso

11. Dimissorias litteras concedere possunt Superiores Regulares suis subditis sive Regularibus qui præditi qualitatibus requisiti Ordines suscipere voluerint, ad Episcopum tamen diocesano, nempe illum monasterij, in cuius familia ab his, ad quos pertinet, is Regularis potius fuerit. Et si diocesanus absuerit, vel non esset habiturus ordinationes, ad quemcumque alium Episcopum, dum tamen ab eo Episcopo, qui Ordines contrahitur, examinatur quoad doctrinam, & dum ipsi Regulares non distulerint de industria concessionem dimissionarum in id tempus quo Episcopo diocesanus vel absuturus, vel nullas ordinationes habiturus esset. Verum cum à superioribus Regularibus Episcopo diocesanò absente, vel ordinationes non habente, litteræ dimissorias dantur, in eis vique huiusmodi causa absentis diocesani Episcopi, vel ordinationum ab eo non habendarum, exprimenda est; quod qui non fecerint, officij, & dignitatis, seu administrationis, ac vocis actus & passus privationem, ac alias pœnas incursunt, S. Congr. Episcop. & Regul. *die 13. Martij 1596. testibus Campan. an. diuersis iuris canon. rub. 1. a. c. 13. num. 37. Mollæ in summa Theol. moralis, tract. 2. c. 2. n. 3. & alijs per me citatis de officio & potest. Episcopi, p. 2. alleg. 7. n. 18.*
12. Superiores Regulares, qui habuerint speciale priuilegium concedendi suis Monachis litteras dimissorias ad quemcumque Episcopum, licet in illo non exprimat quod illud valeat nouitiis communicare, posse tamen etiam nouitiis illas, vt à quocumque Episcopo ordinentur, sicut ceteris Monachis professis concedere, tenent Sanch. in *præcept. Decal. tom. 2. lib. 6. c. 10. in fin. Ioan. Bapt. Tibet. in instr. pro ordinand. c. 7. qual. 50. Barth. de Vechis in præxi obseruanda in admittendo ad religionem statim nouitijs, disp. 11. q. 8. n. 3. v. si verè. Tamburini. de iure Abbatis, tome 2. diffus. 2. q. 27. num. 2.*
13. *¶ Vel Capitula, &c.* Capitulo Canonicoz non licere dimissorias concedere ex hoc decreto, etiam si scripturam habeat distinctum & exemptum ob immemorabilem possessionem, & sine iudices ordinarij, ad Sel. d. cap. 19. n. 3. attestans hic olim fuisse resolutum in *Salmacen. 5. Iulij 1575.*
14. Sed non intrare dispositionem huius decreti contra Capitulum ordinationum priuatiuè ad Episcopum, iusque habens visitandi, & congregandi Synodum, sicut Steph. Gist. *discept. forens. l. 112. Campan. in diuers. iuris canon. rub. 9. c. 8. n. 4. Guillen. cons. l. 42. n. 28. & 30. Ciarlin. q. forens. lib. 1. c. 46. n. 39. Ego ipse d. p. 2. alleg. 7. n. 8.*
15. *¶ Ad Episcopos, &c.* Illum quoque dei proprium Episcopum ad dimissorias concedendas, ius cuius diocesi ordinandus beneficium habet refert decissum Atmend. in *addis. ad recap. legum Naur. lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis, n. 61. v. proprium.*
- Episcopum absentem à sua diocesi posse dare litteras dimissorias, si absentes diocesani illas petierint, vt ordinari possint ab alio, & propter absentiam valde eis incommodum veniat ad subiectuendum se examini Ordinarij, posse ipsum ordinarium Episcopum examinem illorum demutata Episcopo loci, ius quo deguit, refert decissum Armeod. *d. l. 7. de Episcopis, n. 59. & n. 42. v. nem, addit id seruandum esse in casu, quo Episcopus fuerit præsens, & noluerit habere Ordines, ita tamen si suscepio Ordinum data opera non fuerit dilata in id tempus, quo Episcopus diocesanus nullas esset habiturus ordinationes.*
- Vicarium generale Episcopi huiusmodi litteras dimissorias concedere non posse cum ad id vicariatus officium non extendatur, nisi Episcopo ius temeris agente, probat cap. cum natus, de tempor. ordinarij, lib. 6. & tenet Broz. de offic. vicarij, lib. 2. quest. 41. Gutier. canon. lib. 2. cap. 17. num. 20. Zerol. in præxi Episcop. p. 1. verb. vicarium, 5. 4. Petz. Gregor. symagm. iuris lib. 16. cap. 9. n. 3. Azot. institut. moral. part. 2. lib. 3. cap. 4. 5. qual. 7. Fr. Emmann. tom. 1. sum. c. 61. alijs 62. num. 4. Pualcc. in præxi Episcop. p. 1. c. 1. n. 13. vers. concedit. Alzed. in finali prax. p. 6. c. 5. de ordinatione, n. 97. Thom. Valac. tom. 1. alleg. 5. n. 7. Sanch. in *puss. moralis, tom. 2. lib. 7. c. 1. d. n. 20. n. 40. Sepp. Gratian. Marchia decif. 98. à num. 14. Narbona de appellat. à vicario ad Episcopum, p. 1. n. 197. Veneto in examine Episcop. lib. 1. c. 16. n. 12. Campan. d. rub. 9. c. 8. n. 1. Mollæ in summa Theologia moralis, tract. 2. c. 2. n. 2. Homobon. de Bonia de examine eccl. part. 1. tract. 2. c. 1. qual. 6. in fin. Ego ipse d. p. 2. alleg. 7. n. 9. Et de vicatu Capituli Sede vacante dictum est in colleg. ad c. 10. sess. 7. de reformatione.*
18. *¶ Concedentes autem dimissorias contra formam, &c.* In quas pœnas incidat Episcopus sine dimissorijs alienos Clericos ordinans, & ordinatos, tradunt Homobon. de Bonis dict. tract. 2. c. 1. qual. 9. Bonac. de suspensionib. in particulari diff. 3. quest. 1. parit. 11.
19. Vicarium Capituli Sede vacante litteras dimissorias ad Ordinem concedentem, quibus tamen vltus non citile, cui concessit fuerunt, incidere in pœnas huius decreti, quia actus sui perfectus quoad illum per quem non fuit, & fuit decissum Gatz. in *addis. ad summ. tract. de beneficijs, p. 5. cap. 7. num. 92.*
20. *¶ Ab officio, & beneficijs per annum, &c.* Abbates & alios quoscunque quantumvis exemptos, qui faciunt litteras dimissorias alijs, quam suis, subditis Regularibus, suspensionem totalem per annum incurere, asserunt Tolet. in *instrucl. Sacrae d. lib. 1. cap. 49. n. 5. Sayr. de censur. lib. 4. c. 13. n. 5. Nouat. in singul. canon. concl. 105. n. 7.*

*Minoribus ordinandi seruente interstitia, exerceant Ordinis suscepti officium, reuerentur superiores in Ordine, frequenter Communionem sumant sintque tales, quos scientia spes maioribus Ordinibus dignos ostendat, annus sit medius à postremo minorum ad primum maiorum Ordinum.*

## CAPVT XI.

1. Doctores de materia cap. agentis.  
2. Ordines minores iis saltem, qui linguam Latinam intelligant, conferantur.

3. Episcopus iis demum interstitia minorum Ordinum, potest remittere, si et magis expedire visum fuerit.

4. *Temporis intervalum quod debet interuenire inter unum, & alterum Ordinem minorem.*
5. *Causa quaeuque sufficit ad dispensandum in interstitio Ordinum minorum.*
6. *Ordines minores & prima Tonsura uni eia die conferri non aliter licet quam si ita in loco fuerit consuetum.*
7. *Interstitia abbreviandi facultas remittitur arbitrio Episcopi.*
8. *Ordines minores cum Subdiaconatu pater Episcopi simul conferre, ubi vigeret de hoc consuetudo ante Concil. Trid. legitime obstat.*

9. *Parochus potest infra annum ad Sacerdotium promoueri, etiam si non habeat aliquem Ordinem sacrum.*
10. *Necessitas, vel utilitas sufficit ad dispensandum in interstitio.*
11. *Abbas in iis casibus in quibus Tonsuram, & minores Ordines conferre valet, dispensare potest in interstitio.*

Cap. In sum.  
gola. 77.  
dile. & last.  
c. 65.  
61 in d. c. 17  
& c. 23.  
dile.  
c. 1. Braccat.  
c. 1. Vile. 1.  
Nou. c. 1.  
Sacer. c. 11.  
& Galum.  
Papum.

**M**inores Ordines iis, a qui saltem a Latina lingua intelligant, & per temporum interstitia, nisi aliud Episcopo expedire magis videatur, conferantur: vt eo accuratius, quantum sit huius disciplinae pondus, possint edoceri, ac in vnoquoque munere, iuxta praescriptum Episcopi se exerceant: idque in ea, cui ascripti etunt, Ecclesia, 7 nisi forte ex causa studiorum absint: atque ita de gradu in gradum ascendant, vt in eis cum aetate viri meritum, & doctrina maior accrescat. Quod & bonorum motum exemplum, & assiduum in Ecclesia ministerium, atque maior erga Presbyteros, & superiores Ordines reuerentia, & crebrior, quam antea corporis Christi Communioni maxime comprobabunt. Cumque hinc ad altiores gradus, & sacratissima mysteria se ingressus, nemo iis indituer, quem non scientia spes maioribus Ordinibus dignum ostendat. Si vero non nisi post annum a susceptione postremi gradus minorum Ordinum ad sacros Ordines promoucantur: nisi necessitas, aut Ecclesia utilitas, iudicio Episcopi, aliud expulcat.

1. **V**ide Conc. Bracharen. IV. a. 1. c. 1. Viuald. in candel. aureo, ubi de sacra. Ordinis pers. f. x. ta. Fr. Emman. q. regul. tom. 3. q. 14. d. 3. Franc. Leon. in thesauro fori eccl. p. 1. c. 1. q. 1. c. 22. Thom. Valalc. allegat. in r. tom. 1. allegat. 4. a. princip. Valenz. conf. 107. n. 1. tom. 1. Hurtado de Sacram. tom. 2. de Ordine diff. 23. Fr. Ludovic. Miranda in man. Pralat. tom. 1. p. 38. art. 5. concl. 2. Boasciu. de Sacram. diff. 3. q. unica puncto 4. n. 32. cum seqq. metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 2. alleg. c. 1. n. 13. cum seqq. Marchin. de Ordine tract. 1. p. 7. c. 3.

2. **Q**ui saltem Latinam linguam intelligant, &c.] Vide Homobon. de Bonis de humana vita statib. p. 1. c. 10. vers. secundo. Marchio. de sacra. Ordine tract. 1. p. 7. c. 1. n. 5. Thom. Valalc. alleg. 9. n. 5. Hurtado de Sacram. tom. 2. ar. de Ordine diff. 22. vers. pro quatuor. Possit tamen Episcopum arbitrari magis expedire Ecclesiae, si Ordines minores conferat ei qui etiam huc Latinam linguam non intelligat, est tamen bonae indolis, & pro aetate docilis, tenet Menoch. de arbit. casu 425. n. 5. 8. quem refero, d. p. 2. alleg. 11. n. 6.

3. **P**er temporum interstitia, nisi aliud Episcopo, &c.] Vide Maiol. de irreg. lib. 3. c. 24. n. 13. Lud. Miranda d. tom. 4. 38. art. 5. concl. 2. & art. 8. conclus. 1. Bonacin. d. puncto 5. n. 32. Mari. Antonin. var. resolutio. lib. 1. resolutio. casu 26. Vgolio de officio Episcopi c. 16. §. 17. n. 4. Homobon. de Bonis de examine eccl. p. 1. tract. 2. c. 2. q. 14. metipsum d. alleg. 11. num. 14. Macel. Vulp. in praxi indic. 7. n. 7. vers. quatuor.

**Q**uod autem interuallum inter vnum, & alterum ex minoribus Ordinibus interuenire debet, solet ab aliquibus in dubio reuocari, quidam ex quorum numero sunt Maiol. d. c. 24. §. 13. & Vgolin. d. cap. 27. num. 4. putant illud sufficere de vno ex temporibus generalium ordinationum ad aliud. Alij vero existimant sufficere illud quod daretur de vno die festo ad alium proximum, vt sunt Sorb. in compend. Mendicant. vers. Ordo, vers. & sic bene, Campan. in diuersor. iuris canonici rubr. 6. cap. 3. num. c. 3.

5. **E**t quamuis ad dispensandum in interstitio Ordinum minorum quaeuque causa sufficiat, cum id iudicio Episcopi remittat Concilium in praesentia Barbo. Collet. in Concilio Trid.

senri, Hieron. Roderic. in compend. q. regul. resolutio. 106. n. 21. laudabilis tamen erit ab hac dispensatione abstinere, nisi immineret necessitas, vel alia vires causa et bene visa, vt tenet Ludon. Miranda in man. Pralat. tom. 1. q. 38. art. 2. concl. 2. Mar. Anton. d. casu 26.

**V**nde minores Ordines, & primam Tonsuram vni die conferre non aliter licet, quam si ita in loco fuerit consuetum, et sequunt Syluest. verb. Ordo 2. n. 7. vers. tertium, Rebuff. super reg. 23. Causel. vers. iam capiens, Henric. in sum. lib. 10. c. 1. §. 4. Campan. d. rub. 6. c. 2. n. 60. de decimis referat commendat. in addit. ad recopil. legum Navarra lib. 1. tit. 18. l. 7. num. 57. in fine.

7. **N**isi forte ex causa studiorum absint.] Vide Host. Lunum de prelat. lib. 1. p. 1. §. 1. 99. Marchin. de Ordine tract. 1. p. 7. cap. 3. num. 4. **H**ic vero non nisi post annum, &c.] Hoc decreto arbitrio Episcopi remitti facultatem abbreviandi interstitia, non autem promouendi, vel dispensandi vt quis promoueat. vna die ad vltimum minorum cum primo sacrorum, tenet Maiol. lib. 4. c. 1. post num. 1. & lib. 3. c. 2. q. 1. n. 13. Menoch. de arbit. casu 564. n. 6. Salzed ad Bernard. in praxi. c. 25. vers. vna eandemque die in nouiss. press.

**P**ossit Episcopum ubi vigeret consuetudo ante Concil. Trident. obtemperare vt simul minores Ordines cum Subdiaconatu dari possint, eos licet his quoque temporibus simul conferre, & sequunt Nau. in man. c. 25. n. 7. vers. etiam, Rebuff. in praxi benefact. de clericis male promot. gloss. 1. n. 18. Sorb. in compend. prelat. Mendicant. verb. Ordines sacri, vers. & licet, Viuald. in candel. aureo p. 1. de sacra. mens. Ordinis n. 36. Henric. in sum. lib. 10. c. 1. §. 4. Sorb. tom. 5. de censur. diff. 31. §. 1. n. 41. Gutier. canon. d. c. 26. n. 3. c. 32. Fr. Emman. q. regul. tom. 3. q. 23. art. 4. Fr. Ludon. Miranda d. q. 39. art. 3. concl. 2. Thom. Valalc. allegat. in r. tom. 1. alleg. 4. num. 2. Valer. Reginald. in praxi fori panis lib. 3. tract. 2. num. 70. vers. ad bene. Bonacin. d. puncto 5. num. 36. Homobon. de Bonis d. c. 10. vers. secundo. Villrob. d. tract. 1. d. diff. c. 2. d. n. 3. Hieron. Roderic. in compend. q. regul. resolutio. 106. num. 21. Alzed. d. c. 3. de ordinatione. n. 24. Sanch. in opus moral. lib. 7. c. 1. dub. 53. a. num. 7.



Contra Maiol. d. lib. 4. cap. 21. n. 1. Menoch. d. casu 564. n. 8. Salzed. d. de res. vna. eademque die. Venetio in examina Episc. lib. 1. c. 18. n. 13. exultantes per Concilium in presenti substante esse omnem contrariam consuetudinem.

9. Licet ex decreto Concilij in presenti post minores Ordines expectandus esset annus antequam quis ad sacros Ordines promoueretur, posse tamen quem Parochiale acquirit, & infra annum ad sacerdotum promoueri, etiam si non habeat aliquem Ordinem factum refert decisum Garc. de benefic. p. 7. c. 4. n. 47. Azor. in iust. moral. p. 1. lib. 6. c. 5. q. 9. ad fin. me citato in hoc loco, Monet. de communat. vltim. volunt. c. 10. n. 184.

10. Nisi necessitas, aut utilitas Ecclesie, &c.] Ergo sufficit necessitas, vel utilitas, quia Concilium in hoc casu vitat formam loquendi disunctiuam. Ita

Bonac. de suspension. in particulari. diff. 3. q. 1. puncto 4. n. 4. v. ex quo ratiocando.

[Iudicio Episcopi, &c.] Iudicio Episcopi committitur quod necessitas, aut utilitas Ecclesie possint interstitia temporum suppleantur, Maiol. de irreg. lib. 4. c. 11. n. 2. Nau. conf. 6. n. 2. & cons. 12. de tempor. ordinat. Fr. Emman. in sum. tom. 3. cap. 16. n. 6. Valenzuel. conf. 107. num. 7. tom. 2. Vel Abbatibus in illis casibus in quibus Tonfuram & minores Ordines conferre potest, vt per Mirand. d. q. 8. art. 7. Campan. rub. 1. cap. 13. num. 43. Bonac. d. p. uol. 4. n. 6. de metipsum d. p. 2. alleg. 18. num. 3. & 11. seu Capituli Sede vacante, vt per Marcel. Vulp. in praxi iudic. eccl. c. 44. n. 7. ubi refert ita censuisse sacram congregat. Concilij, quomodo testetur in tract. de Canonici cap. vlt. sub num. 102. vers. trigesimo quarto.

*Etas hic expressa ad Subdiaconatum, Diaconatum, & Presbyteratum seruanda etiam per Regulares examinandos ab Episcopo.*

## C A P V T XII.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Annus 21. incipit sufficit ad Subdiaconatum.
3. Dies bisexti in legitima etate non est computandus.
4. Etas non à die conceptionis, sed à die natiuitatis computanda.
5. Sufficiens sunt à sacrorum Ordinum executione aliquem illorum suscipientes ante legitimam etatem.
6. Sacerdos ante legitimam etatem factus irregularitatem non incurrit faciendo actum illi Ordini deputatus nisi celebret.
7. Irregularitatem non contrahit ille qui non expleto 24. anno presbyterij Ordinem suscipit.
8. Suspensionem in Bulla Pij V. comminatum contra recipientes sacros Ordines ante legitimam etatem incurritur solum ubi id fecerint cum lethali culpa.
9. Ordines sacros suscipiens ante legitimam etatem ex bona fide parentum, suspensionem non incurrit.

10. Clericum promotus mala fide ad Ordinem sacrum ante etatem an possit beneficium priuilegiatum non possit ordinari ante legitimam etatem ibid.
11. Ordinatus temere ante legitimam etatem à suspensione prius absolutus debet, quem Ordinum exercitio se immisceat.
12. Sufpenso incurso ob Ordines sacros susceptos ante etatem, potest tunc ab Episcopo post sufficientem emendationem & poenitentiam.
13. Absolutum per Episcopum à suspensione contrahit ob suspensionem Ordinum ante legitimam etatem, non potest ante illam in prefatis Ordinibus ministrare.

41. Tolet. c. 1. & 9. Carib. c. 4. & 5. Aguirre. 16. annum 19. requiritur. 8. Anni 10. requiritur Tabernas diff. 71. Siqui & Bonac. 9. Concil. 4. Tolet. c. 1. & 9. gnotatem d. etas. 10. qualis, in elem.

**N**illus in potestatem ad Subdiaconatus Ordinem a ante vigesimum secundum, ad Diaconatus ante vigesimum tertium, ad Presbyteratus a ante vigesimum quatum etatis suae annum promouearur. Sciant tamen Episcopi, non singulos in ea etate constitutos, debere ad hos Ordines assumi, sed dignos duntaxat, & quorum probata via senectus sit. β Regulares quoque nec in minori etate, nec sine diligenti Episcopi examine ordinentur: priuilegiis quibuscumque, quo ad hoc penitus exclusi.

1. Vide Nau. in man. c. 15. n. 69. cum seq. & n. 103. Henric. in sum. lib. 10. c. 10. n. 5. 2. & lib. 13. c. 38. §. 1. Guetier. canon. lib. 1. c. 126. n. 8. Fr. Emman. quest. regul. tom. 3. q. 21. art. 6. Pet. de Ledelmin in sum. p. 1. de sacram. vbi de sacramento Ordinis. c. 7. a princ. Franc. Leon. in thesauro fori eccl. p. 1. c. 4. num. 31. Zerolin in praxi Episcop. p. 1. verb. Ordo §. 1. Piasen in finali praxi p. 1. c. 1. sub rub. de requisitis etatis n. 3. p. 34. Monet. de distribut. quest. p. 2. q. 19. n. 1. Nicol. Garc. de benef. p. 7. c. 4. n. 11. Galgancet de iure publico lib. 3. tit. 24. §. 1. & 26. Armend. in addit. ad recapit. legum Nauar. lib. 1. tit. 2. d. 1. de etate in de elec. n. 4. Bonac. de Sacrament. diff. 8. q. unica p. uol. 5. n. 11. Valet. Reginald. in praxi fori parit. lib. 30. n. 23. 3. num. 166. Agid. de Coninck de Sacrament. tom. 2. diff. 10. n. 101. Vgolin de officio Episcop. cap. 26. §. 6. n. 4. & 5. Fr. Ludou. Mirand. in man. Praeator. tom. 1. q. 39. art. 2. Catol. de Grassis de effect. lib. clerical. in pralud. n. 289. 291. & 295. Campan. in diuerso fori iuris c. 7. rub. 7. c. 3. Zypz. in analytica postrema iuris eccl. curat. sub tit. de elect. n. 11.

1. Homobon. de Bonis de examine eccl. p. 1. tract. 1. c. 10. q. 60. v. ad m. iores, Hiet. Roder. in compendio qu. regul. res. 106. num. 8. cum seq. metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 2. alleg. 16. Sebati. Celsin. relect. de recl. hierarchia p. 1. diff. 10. §. vlt. n. 7. Bonac. de suspension. in particulari diff. 3. q. 1. punct. 2. Philibert. Marchin. de sacram. Ordinum tract. 1. p. 5. c. 2. per tot. Marcel. Vulp. in praxi iudic. c. 7. num. 3. & c. 8. num. 4. Sanchi. in opus. moral. lib. 7. cap. 2. dnb. 33. Huertado de Sacram. tom. 2. tract. de Ordine diff. 11. vers. sed quamuis, Tamburin. de iure Abbatum tom. 3. diff. 5. q. 21. art. 71.
- a Ante vigesimum secundum &c.] Sufficere incompotum afferunt Henric. Guetier. Franc. Leo. Valer. Reginald. & Ludou. Miranda locis citatis, Villalob. d. tract. 11. diff. 11. n. 2. Hieron. Roder. d. res. 106. num. 9.

Diem bisexti in ea legitima etate computandum non esse tenent Henric. d. §. 2. Aloy. Ricc. in praxi rerum fori eccl. post res. 276. in notis de materia sacrament. Ordinum, v. quoad interstitia in 2. edie.

Ego ipse d. leg. 1.6. n. 3. Contra Fornic. de Ordine cap. 5. num. 5. Bonacin. d. l. p. nullo 5. num. 15. & de suspensione in particulari d. p. nullo 1. n. 5. Molfes. d. trall. 2. cap. 12. num. 8. Marchin. d. p. 5. c. 4. num. 13. Quare si in etate ad Ordines vnus dies aut vna hora desideretur, vitatur factum, quia hic non habet locum regula illa, Quod parum distat, nihil distare videtur, sicut nec in aliis, in quibus ius tempus praefinitur exigit, Henric. d. 5. 2. an gloss. l. 1. O. Pont. de Matrim. lib. 7. c. 6. §. n. 1. nouissime Antonin. Diana moral. refol. p. 5. trall. 5. refol. 17.

Etatem non à die conceptionis, sed à die natiuitatis computandam esse, tradunt Cou. de sponsalib. p. 2. c. 8. §. 2. n. 3. Mandos. de minori etate c. 1. n. 25. Sanch. in praecepta Decalogi tom. 1. lib. 4. cap. 35. num. 4. Bonacin. d. p. nullo 1. n. 6. Selan selett. canon. c. 4. num. 8. vbi refert fuisse decisum sub die 4. Decembris 1627. etatem incipere à die natiuitatis, non à die Baptismi.

Recipientes aliquem ex sacris Ordinibus ante legitimam etatem, à suorum Ordinum executione ipso iure suspensos esse, & si huiusmodi suspensione durante in eisdem Ordinibus ministrare praesumpserint, eo ipsos irregularitatem incurrere statuit Pius II. in sua constit. incip. Cum ex sacrorum, sub dat. 15. Kal. Decembris 1401. & tradunt Cou. in Clem. si furiosus p. 1. §. 1. n. 4. Nau. in man. c. 23. n. 70. Soat. de censur. 2. §. diff. 31. §. 1. à n. 33. Mai. Alterat simili trall. tom. 2. diff. 10. cap. 1. col. 4. & 5. Bonacin. de suspens. omnibus in particulari diff. 3. q. 1. p. nullo 1. à n. 1. Ludou. Miranda d. q. 39. art. 6. & 9. Portel. in dubiis regularib. verb. Ordines sacri num. 13. Villalob. d. r. 11. diff. 11. num. 6. Auila de censur. p. 5. diff. 5. dub. 7. per tot. Marcel. Vulpe in praxi iudi. fori oculo cap. 8. num. 2 & 3. Lezana in sum. quest. Regul. cap. 1. num. 2. Rota decr. 481. n. 5. apud Fatini. p. 2. recentior. Hieron. Rodet in compendio q. regul. resolut. 106. n. 1. vbi in hoc casu ait contrahi irregularitatem cum Sacerdos celebrat, Diaconus cantat Euangelium, & Subdiaconus Epistolam solemniter.

Vnde ad incurrendum huiusmodi irregularitatem non sufficere sacerdotali Ordine ante legitimam etatem initiatum actus illi Ordini conuenientes, deputatos exerceat, si non celebret, resoluunt Nau. quest. 9. de clerice excomm. ministr. an antiq. aliis conf. 7. de etate & qual. in neu. Fr. Emman. in sum. tom. 1. c. 166. con. l. 1. & quest. regul. tom. 3. q. 23. art. 12. Aloyf. Rocc. in decisio. curia Archiepiscop. Neapolit. decisio. 130. num. 2. part. 4. Bellet. de suspens. clericali. part. 1. tit. de discipuli. clericali §. 5. num. 58.

Hinc etiam prouenit irregularitatem non contrahere illos, qui non expleto vigesimo quarto anno presbyterij Ordinem suscipiunt, ex illa ratione, quia Ecclesia non tam reputat Missam, quam tunc vnà cum Episcopo ordinare celebrant. Ita Medin. in sum. lib. 1. cap. 11. §. 8. Quatant. in sum. Bularij verb. Ordo, vers. amplius illa. Fr. Emman. d. tom. 1. sum. cap. 68. anel. 2. Hentig. lib. 1. 4. cap. 3. §. 6. in fine. Soat. de censur. diff. 31. §. 1. n. 7. 1. Sayi. oed. trall. lib. 4. c. 16. num. 23. & lib. 6. c. 12. num. 11. Auila in simili trall. p. 3. diff. 5. dub. 7. vers. dico secundò, Portel. d. verb. Ordines sacri num. 7. Galt. in margarita casum confiant. verb. Ordo 4. Vgolin. d. c. 16. §. 6. n. 5. vers. secundo exceptio, Bellet. d. 4. §. num. 57. Mai. Alter. de censur. tom. 2. diff. 9. cap. 4. col. 12. & segg. Nald. in sum. verb. Sacerdos, Hurtado in trall. de suspens. diff. 13. num. 361. Marchin. d. trall. 1. p. 5. cap. 3. num. 16. Marcel. Vulpe in praxi iudi. fori oculo cap. 8. n. 31. Laurent. de Franchis Barbof. Collect. in Consil. Trid.

in controuerf. inter Episcop. & Regular. pag. 82. in res. ad 22. Antonin. Diana moral. resolut. p. 5. trall. 10. refol. 37.

Contra Coustr. in e. almariter, p. 2. §. 3. n. 5. vers. Hicton. à Sorbo in compen. privileg. mendicant. verb. Ordines sacri, vers. sed hic à Hurtando, Nauar. confil. 4. in antiq. aliis conf. 8. in not. de clericis excomm. num. Salzedad Beinaid. in prall. c. 26. vers. 5. Bonacin. de Sacram. diff. 8. q. unic. p. nullo 5. num. 15. & de suspensibus omnibus in particulari, diff. 3. q. 1. p. nullo 1. num. 9. existimantes irregularitatem contrahi eo ipso quòd quis ante legitimam etatem Presbyteri ordinatur.

Suspensionem in d. Bulla Pij II. comminatam contra recipientes sacros Ordines ante legitimam etatem incurri solam vbi id fecerint cum lethali culpa, resolut Bonacin. d. p. nullo 1. num. 3. & ideo credentem probabiliter se habere legitimam etatem, si ignoraret ante illam Ordines suscipere, non incidere in dictam suspensionem, & consequenter, nec irregularitatem fieri, tenent Nauar. in man. cap. 27. num. 156. & in cap. accepta, apposi. 8. num. 34. de res. spual. & conf. 9. num. 3. de tempore ordin. & conf. 3. sub num. 1. de etate. & qual. Henric. 3. summa lib. 1. 3. cap. 38. §. 1. in fine, Salzed. d. cap. 26. vers. primo quòd suspensio, Sanch. de matrim. lib. 7. diff. 30. prope fin. Valer. Reginald. in praxi fori p. nullo. lib. 3. 2. trall. 1. num. 70. Fr. Ludovic. Miranda d. q. 39. art. 6. in fine. Ego ipse d. allegat. 6. num. 17. Bonacio. d. p. nullo 1. num. 3. Portel. in addit. ad dubia regul. verb. Ordines sacri, num. 2. Hieron. Rodetic. d. resol. 106. n. 27. Villalob. in sum. tom. 1. r. 11. diff. 11. num. 6. Hurtado in trall. de suspens. diff. 13. num. 36. Praepos. an 3. part. quest. unic. de sacram. Ordinis dub. 17. num. 167. Antonin. Diana d. p. 5. trall. 10. refol. 37.

Si etiam illum qui bona fide suorum parentum ante legitimam etatem Ordines sacros suscepit, non affici pena suspensionis resoluunt Quatant. d. verb. Ordo, vers. quibus sic specialiter, Bonacin. de Sacram. diff. 8. quest. unica, p. nullo 5. num. 13. vers. verum, Vgolin. d. cap. 16. §. 6. num. 5. vers. exceptio tamen primo, Bellet. d. tit. de disciplina clericali §. 5. num. 60. Iacob. de Grass. in auctore decis. lib. 4. cap. 27. num. 23. Filiuc. tom. 2. trall. 17. cap. 5. num. 84. Laurent. de Franchis in controuerf. inter Episcop. & Regular. pag. 82. in res. ad 23. Ego ipse d. alleg. 16. num. 20. Ac prouide huiusmodi ante legitimam etatem ad sacros Ordines promotorum si celebraverit credens id sibi licere, irregularitatem non incurere tenent Couart. in d. Clement. si furiosus, part. 1. §. 2. num. 4. Bellet. d. 5. num. 59. Ludouic. Miranda d. q. 39. art. 10. in fine, Hieron. Rodet. d. loco n. 14.

An clericus promotos mala fide Ordinem sacrum ante etatem possit beneheus priuari, vide Aloyf. Rocc. in praxi auctori. resol. 105.

Regulares quoque et in minoribus, & c. Regulares virtute suorum antiquorum privilegiorum non possunt ordinari ante legitimam etatem praescriptam in hoc decreto, iterum Fr. Emman. quest. regul. tom. 1. q. 3. art. 6. & in addit. ad sum. tom. 1. cap. 77. concl. 1. Sayi. de censur. lib. 6. cap. 12. num. 14. & 15. nouissime Tambur. tom. 3. de iure Abbatis diff. 5. q. 11. n. 7. Vgolin. de officio Episcopi c. 20. §. n. 1. Ludou. Miranda d. q. 39. art. 1. vbi subdit se negare de aliqua concessione, quæ id concedat Regularibus post Trid. Conc. Portel. in dubiis regul. verb. Ordines sacri, num. 1. Marchin. d. trall. 1. p. 5. cap. 3. num. 6. Hurtado de Sacram. tom. 2. trall. de Ordine diff. 11. vers. & id voluit.

11. Ante legitimam ætatem temere ordinatum à suspensione absolutus prius necesse esse, quàm Ordinum exercitio se immisceat, nec sufficere attingere, seu peruenire ad ætatem requisitam, ut sine præfixa suspensione solemniter administret, & solvunt Hieron. Rodet. *d. resol.* 106. n. 14. Bonac. *de suspensio- nibus in particulari* diff. 3. §. 2. punct. 1. n. 2.
12. Suspensionem autem huiusmodi tolli posse ab Episcopo post sufficientem emendationem, & punitionem, quia in d. Bulla Pij II. non repetitur re- servata, readunt Sotus. *sem. 5. de censur. diff.* 31. sect. 1. n. 3. Hieron. Rodet. *d. resol.* 106. n. 26. in med. Bonac. *d. punct.* 1. n. 1. Idem posse Praetatos Regulares

respectu suorum subditorum, & solvunt Henr. in *sum. lib.* 14. c. 10. §. 3. Ludon. Beia. *resol. casuum conse.* p. 4. c. 37. v. *advertendum*, Porcel. *verb. Ordinis sacri* n. 14. Hier. Rodet. *d. resol.* 106. n. 26.

Item, qui ab Episcopo, vel ab alio absolutus fuit à suspensione contracta ob suspensionem Ordinum ante legitimam ætatem, non posse ante illam in præfixis Ordinibus ministrare, non defectu suspensionis, quam præsuppono ablatam fuisse, sed ob irregularitatem ex defectu ætatis in qua Episcopus non dispensat, referunt decem Gacé. *de benef. p. 2. c. 5. n. 51.* Bonac. *de panib.* 1. n. 13. *vers.* secundo.

*Subdiaconi ordinentur sperantes se continere posse, diebus festiuis, quibus Alteri mini-  
strauerint, communionem sumant, annus sit elapsus ante promotionem ad Diacona-  
tum, Ordines sacri duo nulli conferantur eadem die.*

## CAPVT XIII.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Religiosi non tenentur habere tantam litterarum peritiam, quantum clerici seculares.
3. Ordinatus sacris Ordinibus tenentur ex proprio voto non expressè, sed facto ipso & tacite emisso ad seruandam castitatem per Ecclesiæ præceptum.
4. Subdiaconi si per annum saltem in eo Ordine non sint versati, ad altiorē ascendere non permittantur, nisi, &c.
5. Interstitia non sunt mathematicè computanda, sed ecclesiasticè, & in xianum Ecclesiæ.
6. Diacono ordinandi speltat in interstitiis dispensare non verò ordinari.
7. Interstitia remittendi facultas Episcopo concessa transiit in Capitulum, seu eius vicarium Sede vacante.
8. Episcopus dispensare potest cum Religiosis in in-

- terstitiis ex causa sibi per attestationem suorum superiorum manifestā.
9. Dispensare tacite videtur Episcopus in interstitiis si assumat aliquem scienter intra anni curriculum ad Ordines.
10. Episcopus non seruatis interstitiis ordinans subdiaconum, nullam penam incurrit.
11. Ordinatus non seruatis interstitiis, nullam ipso iure incurrit censuram, vel irregularitatem.
12. Duo Ordines sacri non eodem die etiam Regularibus conferantur.
13. Episcopus plures sacros Ordines vni conferens eodem die suspenditur à collatione Ordinum donec à Papa dispensetur.
14. Ordines plures vno die suscipiens absque Papa dispensatione suspenditur a posteriori illigimè susceptis.

**S**ubdiaconi, & Diaconi ordinentur, \* vt habentes bonum testimonium, & in minori-  
bus <sup>b</sup> Ordinibus iam probati, & ac litteris, & iis, quæ ad Ordinem exercendum perti-  
nent, instructi, <sup>β</sup> Qui sperant, Deo auctore, se continere posse, Ecclesiis, quibus ascribentur,  
inseruiant, sciāntque maximè decere, si saltem diebus Dominicis, & solemnibus, cum  
altari ministrauerint, sacram Communionem perciperint, <sup>γ</sup> Promoti ad sacrum Subdia-  
conatus Ordinem, si per annum saltem in eo non sint versati, ad altiorē gradum, <sup>δ</sup> nisi  
aliud Episcopo videntur, ascendere non permittantur. <sup>ε</sup> Duo sacri <sup>ε</sup> Ordines non eodem die  
etiam Regularibus, conferantur: privilegiis, ac indulgiis quibusvis concessis, non obstantibus  
quibuscumque.

**V**ide Salzed. ad Bernard. in *præf.* c. 25. lit. D. Pet. de Ledem. in *sum.* p. 1. de Sacrament. vbi de sacrament. Ordinis, c. 8. *enclit.* 11. Franc. León. in *thesauro fori eccles.* p. 1. c. 4. n. 29. Bellet. *disquisit. cleric.* p. 1. tit. de discipl. cleric. §. 4. n. 21. in fine, Fr. Lodovic. Miranda in *man. Prælator.* tom. 1. quæst. 38. art. 6. & 7. Nouet. in *sing. canon. concil.* 78. Machin. *de Ordine* tr. 18. §. c. 2. n. 3. Hier. Rodet. in *compendio q. regul. resol.* 106. n. 10. cum seqq. met- ipsum de offic. & potest. *Episc.* p. 1. alleg. 18. & alios in discursu citatos.

**A**c litteris, &c.] In Religiosis non requiritur tantum litterarum peritiam, quantum in clericis secularibus, & posse Episcopos sacris initiate monachos ite regere, & cantantes dummodo sciānt, & intelligant necessaria, & essentialia, quæ commu-  
niter scire solent Sacerdotes celebrantes, tenent

Fr. Emm. q. *regul.* tom. 1. q. 24. art. 7. Porcel. in *addit. ad dubia regularia, verb. Ordines sacri* p. 1. Villalob. *part. 1. sum. trall.* 11. diff. 11. n. 5. Hier. Rodet. *d. resol.* 106. n. 24. & *resol.* 5. n. 12.

**Qui sperant Deo auctore se continere posse.]** Ordinatam sacris Ordinibus teneri ex proprio voto non expressè, sed facto ipso & tacite emisso, ad seruandam castitatem per Ecclesiæ præceptum, non autem ex obligatione consergenti immediatè ex constitutione Ecclesiæ, tenent gl. ff. *verb. continentiam* 10. c. *de iur. iur.* de contrah. coniug. Domin. c. 1. vbi de voto, lib. 6. n. 5. & ibi Franc. num. 1. notab. 4. Host. in *caus. olim. de cleric. coniug.* n. 1. vbi Abb. n. 4. *Cont. in for. & immob. com.* 7. S. Thom. in 4. *diff.* 37. q. 1. art. 1. in corpore, Gutier. *lib. 2. canon.* c. 7. n. 2. D. Bartholin. *in rub. solutio matrim.* p. 2. n. 100. Agid. de Comock de *Sac. tom. 2. diff.* 20. Dub. 13. Pfafce.

Piaſec. in praxi Epifc. part. 1. cap. 1. n. 5. 3. Sanch. de marrim. lib. 7. diſp. 27. n. 10. Campan. in diuerſariu canon. rub. 7. c. 3. n. 12. Vazq. tom. 3. in 3. p. diſp. 248. cap. 1. cum ſeq. Soat. tom. 3. de Reliq. lib. 9. cap. 16. cum ſeq. Paul. Laymann. in Theol. moralis. lib. 5. tr. 9. c. 10. n. 1.

Contra Dec. in c. ar. ſi clerici, in princ. n. 235. w. ſcrio, de iudic. Bonific. in Clement. unic. cum ſin. de conſanguin. & affin. Palcazh. de nobis, & ſpur. a. 16. n. 15. Balthaſ. Magol. in traſadu de hu qua 24. c. 8. §. 2. n. 16. Valent. tom. 4. tr. de ſacrament. Ordin. diſp. 9. §. 5. punit. §. 4. 1. paulo poſt princ. caſtimitantes cum continentiz obligationem non eſſe ex voto, ſed ex Eccleſia ſtatuto.

4. 7. Promoti ad ſacrum Subdiaconatum Ordinem, &c.] Vide Vgolin. de officio Epifc. a. 16. §. 17. Carol. de Graſſ. de eſſentibus clericalibus in prelud. n. 3. 26. cum ſeq. Ludouic. Miranda in inan. Pralator. tom. 1. §. 8. art. 6. concl. 3. Moſſet. in ſumma Theolog. mor. traſ. 1. c. 1. n. 5. 5. Homobon. de Bonis de examine Eccleſiaſt. a. 1. c. 2. §. 1. 4. & 5. metipſum de officio, & poteſt. Epifcopi, p. 2. alleg. 18. à princ. Valenzuel. tom. 2. conſ. 107. n. 1.

5. Interſtitia non eſſe mathematicè computanda, ſed Eccleſiaſticè, & iuxta ritum Eccleſia, videhæc ab vna Quingdecima ad aliam, à Pentecoſte ad Pentecoſtem, quamuis inter primam & ſecundam Pentecoſtes feſtiuitatem nondum ſint elapſi duodecim meſes, reſolunt decumſimque referunt Hieronym. Sorbo in compendio priul. mendicant. verb. Ordines ſacri, verſ. circa id. Quarant in ſumma Bullarij, verb. Ordines ſacri, & de ſacrament. Ordinis. c. 3. n. 4. Zerol. in praxi Epifc. part. 1. verb. Ordo. §. 4. circa med. Vgolio. d. cap. 16. §. 27. num. 6. Campan. in diuerſariu canon. rub. 6. cap. 3. num. 1. 2. Aloyſ. Ricc. in praxi rerum ſori Eccleſiaſt. poſt reſ. 76. in notabili de materia ſacramenti Ordinis, v. quoad, Bonac. de Sacrament. diſp. 8. queſt. unica, punſto 5. n. 33. & de ſuſpenſionibus in particulari diſp. 3. §. 1. punſto 4. §. 2. n. 6. Iul. Czlar. Madi de ſacri Ordinis cap. 4. num. 17. Lezana in ſumma queſt. Regul. cap. 1. 4. num. 17. Marcel. Vulpe in praxi iudic. ſori Eccleſia. 7. n. 3. Laurent de Franchis in controuerſ. inter Epifc. & Regular. pag. 77. n. ad 7. Ego ipſe d. alleg. 18. num. 2.

6. 8. Niſi aliud Epifcopo videatur] Diſcretio ſci licet ordinandi illi enim ſpectare in interſtitii diſpenſare, non verò ordinatori, qui cum litteris diſpenſationis ſubditis alienis ordinat, niſi hoc ei in eiſdem litteris expreſſè concedatur, reſoluitur Mart. de iuriſd. part. 2. c. 9. n. 1. 4. Piaſec. in praxi Epifc. part. 1. c. 1. n. 11. pag. 29. Carol. de Graſſ. in prelud. n. 339. Fr. Ludouic. Miranda d. num. 1. §. 38. art. 7. concl. 2. Alzed. d. part. 1. c. 5. num. 1. Marchin. d. traſ. 1. p. 7. cap. 2. num. 3. Ego ipſe d. alleg. 18. num. 9.

7. Facultatem remittendi in teſticia Epifcopo concedam ex cauſis comprehenſis in hoc cap. & in cap. antecedenſi, in Vicarium Epifcopi reſolunt Stroz. de officio Vicarij lib. 1. §. 43. n. 18. & 29. §. 1. n. 16. Marchin. d. p. 7. a. 2. num. 6. Iul. Czlar. Madi de ſacri Ordinis c. 9. n. 1. ſtatuiſſe in Capitulum, ſeu eius vicarium Sede vacante, tradunt Quarant. in ſumma Bullarij, verb. Capitulum, v. quoad decimo. Aloyſ. Ricc. in praxi rerum ſori Eccleſiaſt. de ciſ. 7. 1. & 56. in 2. edit. aliis reſ. 606. & 483. n. 6. in 2. edit. Nouat. in ſing. canon. concl. 78. n. 3. Bonac. d. diſp. 3. queſt. 1. punſto 4. §. 2. num. 5. Etio ſpecie de quatuor Capituli Sede vacante loquentes parti ter decumſim referunt Artemendar. in addit. ad recap. legem Navarra, lib. 1. tit. 18. d. 7. de Epifcopo, n. 57.

Mart. de iuriſd. part. 2. c. 9. n. 1. 3. Marchin. d. traſ. 1. part. 7. c. 2. n. 8. Sanch. in opuſcul. mor. lib. 7. c. 1. dub. 5. n. 6. Carol. de Graſſ. de eſſentibus cler. in prelud. n. 339. in fine, Ego ipſe d. alleg. 18. n. 6. latè Valenzuel. conſ. 107. tom. 2.

Epifcopum quoque diſpenſare poſſe cum Religioſis ex cauſa ſibi per atteſtationem ſuorum ſuperiorum manifeſta, reſolunt, decumſimque referunt Hieron. à Sorbo d. verb. Ordines ſacri verſ. quoad ſecundum. Fr. Emman. q. regul. tom. 3. queſt. 14. art. 3. & in explic. Bullæ Cruciate, ad fin. Ioan. Bapt. Conſert. in eod. priul. fol. 136. Menoch. de arbit. caſu 564. Pet. de Ledem. in ſumma, part. 2. de Sacram. vbi de ſacrament. Ordinis, c. 2. verſ. la diſcultad, Piaſec. in praxi Epifc. part. 1. c. 1. num. 50. Proſp. de Auguſtino in add. ad Quarant. verb. Ordo, propoſ. ſin. 1. Henſiq. in ſumma, lib. 10. cap. 3. §. 4. in commento littera L. Aloyſ. Ricc. in praxi rerum ſori Eccleſiaſt. de ciſ. 6. in 1. edit. aliis reſ. 483. n. 5. in 2. edit. Homobon. de Bonis d. cap. 2. queſt. 15. in fine, Vgolin. de officio Epifcopi, a. 20. §. 1. num. 2. & c. 16. §. 27. num. 3. Bonacin. de Sacrament. diſp. 8. queſt. unica, punſto 5. n. 34. & de ſuſpenſionibus in particulari diſp. 3. queſt. 1. punſto 4. §. 2. Ludouic. Mixoda d. q. 38. art. 7. concl. 1. Poſtel. in dubijs regularibus, verb. Ordines ſacri, num. 5. Villalob. in ſumma, part. 1. traſ. 11. diſp. 12. n. 4. cum ſeqq. Hieron. Rodetic. in compendio q. regul. reſol. 106. n. 20. Moſſet. in ſumma Theolog. moralis, traſ. 2. cap. 1. n. 56. vbi reſert docum. debere Epifcopos ſe conſentire cum ſupplicatione ſuperiorum Regularium, que ad ipſos ſuperiores ſpectant providere, & iudicare circa vtilitatem, & neceſſitatem Eccleſiarum ſuorum. Lezana in ſumma q. Regular. cap. 1. 4. num. 15. Laurent de Peſſinis de priul. Minimoſ. tom. 1. conſ. 1. Sixti Epifc. 22. n. 35. Marcel. Vulpe in praxi iudic. ſori Eccleſiaſt. 7. num. 1. Diana moral. reſoluit. tom. 2. traſ. 2. de dubijs Regular. reſol. 112. Sanch. in opuſc. moralibus lib. 7. asp. 1. dub. 5. q. 4. licet n. 8. conſentium videatur aſſerere, Marchin. d. traſ. 1. part. 7. a. 1. num. 2. Laurent de Peſſochis in controuerſ. inter Epifc. & Regular. pag. 77. n. ad fine, verſ. ad ſecundum.

Epifcopum aſſumentem aliquem ſcienter intra aoni curriculum ad Ordines, tunc videri in interſtitio cum eo diſpenſare, reſolunt Maiol. de irregular. lib. 3. c. 14. num. 14. Salzed. ad Bernard. in praxi. cap. 25. verſ. opportuni, Menoch. d. caſu 563. n. 10. Carol. de Graſſ. de eſſentibus cleric. in prelud. n. 342. Vgolin. d. cap. 26. §. 27. Moſſet. d. traſ. 2. cap. 1. n. 2. Homobon. de Bonis de examine Eccleſiaſt. part. 1. traſ. 1. cap. 2. queſt. 15. Bonacin. d. diſp. 2. queſt. 1. punſto 4. §. 2. numero 7. Ego ipſe d. alleg. 18. num. 8.

Epifcopum non ſeruatis interſtitii ordinandem ſubditos nullam poenam incurrere, aſſerunt Nauat. conſ. 4. n. 1. de tempor. ordin. in nouo, Aloyſ. Ricc. in praxi rerum ſori Eccleſiaſt. reſol. 483. num. 7. in 2. edit. Bonacin. d. diſp. 3. §. 1. punſto 4. num. 1. Ego ipſe d. alleg. 18. n. 11.

Nec ſic ordinatos aliquam ipſo iure contrahit cenſuram, vel irregularitatem, cum neque à Concilio Tridentino, neque à iure aliqua talis pena et impoſita ſit, qui non ſeruatis temporum interſtitia ordinatur, quamuis ab Epifcopo ſuſcepſo, & alijs pœnis ob Canonis tranſgreſſionem puniri poſſit. Vide tamen Nauat. d. conſ. 4. Soat. tom. 3. de cenſur. diſp. 3. ſect. 1. n. 43. Zerol. in praxi Epifc. p. 1. verb. Ordo, §. 8. & p. 2. ad verb. 5. a. Piaſec. in ſumma praxi part. 1. c. 1. num. 50. verſ. nullum. Sayt. in ſumma decif. ſub tit. de temporibus ordin. decif. 6. Aloyſ.

Ricc. in collect. dec. p. 5. collect. 5. n. 6. Bonac. de Sacrament. disp. 8. quest. unica, puncto 5. num. 35. & de censur. disp. 3. q. 6. puncto 5. n. 7. Campao. in divers. iuris causis rub. 6. s. n. 15. Filioc. in quest. moral. tom. 1. trall. 20. c. 7. n. 190. Alzedo de praecl. Episc. dignitat. p. 2. c. 5. n. 25. Iul. Cels. Madi. de sacris Ordinibus c. 7. n. 11. Antonlin. Diana moral. resoluti. p. 4. trall. 2. resel. 55. vers. nota tamen, Marchin. d. trall. 1. p. 7. c. 2. n. 12. Marcel. Vulp. in praxi c. 8. n. 17. Tambur. tom. 5. de iure Abbatum disp. 5. q. 11. num. 74.

12. 4. Duo sacri Ordines non eodem die, dec.] Vide Rebuffi. in praxi benefic. p. 2. tit. de clericis ad sacros Ordines male promotis, gloss. 1. n. 18. Gambat. de officio Legati a latere, lib. 2. n. 264. Henric. in summ. lib. 6. c. 10. §. 3. littera Q. & lib. 13. c. 58. in fine, Fr. Emmanuel. q. regul. tom. 3. q. 23. art. 4. q. 24. art. 3. & 5. Franc. Leoo. in thesauri fori Eccles. p. 2. c. 4. n. 29. & part. 3. c. 8. num. 50. Pallec. d. c. 1. num. 50. vers. huc spectat, Galet. in margarita casuum consens. verb. Ordo 3. Campan. in divers. iuris causis rub. 6. c. 2. n. 20. Fr. Ludovic. Mitanda in man. Pralator. tom. 1. q. 38. art. 5. Valer. Reginald. in praxi fori punit. lib. 10. trall. 2. n. 189. Alzedo. in praxi Episcop. p. 2. c. 5. num. 27. Sanch. in opuscul. moralibus lib. 7. c. 1. d. lib. 5. n. 1. Marcel. Vulp. in praxi iudic. fori Eccles. c. 8. num. 14. Molfes. in summ. trall. 2. cap. 14. num. 13. Marchin. de sacram. Ordinis trall. 1. p. 7.

c. 1. a. num. 1. Lezana in summ. quest. Regul. part. 1. c. 14. num. 14. metipsum d. p. 2. alleg. 14. num. 10. late Bonac. de suspension. in particulari disp. 3. q. 1. puncto 4. §. 1. per tot. ubi num. 6. resolu. Ordines sacros non posse nisi de licentia Papae eodem die confirmari. Marchin. de sacram. Ordinis trall. 1. part. 7. c. 1. num. 2.

Episcopum plures sacros Ordines vni conferentem eodem die suspendi à collatione Ordinum, donec à Papa dispensetur, probat litterae vestras, & cap. dilectus filius, ad fin. de tempor. ordinat. Maci. Alter. de censur. tom. 2. disp. 10. c. 4. col. 10. quest. 2. Boacajo d. puncto 4. §. 1. n. 4.

Suscipientem verò absque dispensatione Papae à posteriori illegitimè suscepto suspensum esse per d. litteras, velouat Nauart. in man. c. 25. n. 71. & c. 27. num. 241. Gutier. lib. 1. canon. c. 26. n. 31. Soat. tom. 5. de censur. disp. 31. sect. 1. n. 41. Mar. Alter. d. c. 4. col. 4. cum segg. Molfes. d. trall. 2. c. 18. n. 9. Marchin. d. trall. 1. p. 7. c. 1. n. 2. in fine. Ego ipse d. alleg. 14. n. 11. Bonacin. d. puncto 4. §. 1. n. 1. & 5. ubi n. 7. subdit dispensationem suspensionis contrariā ab eo, qui plures sacros Ordines, aut minores cum subdiacono eodem die recepit, esse Summo Pontifici reservatam, & excepti casum quando sic ordinatos Religionem ingressi est, & peractā poenitentia laudabiliter in Religione vixit, quia tunc Abbas, & Episcopus dispensare poterunt.

Ordinandi sunt Presbyteri, qui annum egerint in exercitio Diaconali, & sint tales, qui nouerint docere ceteros, & ministrare Sacramenta castis moribus bonorum operum, & dent exemplum, & vitæ monita, ordinati frequenter Missam celebrent. Quidam promoti per saltum dispensabiles ab Episcopo.

## CAPVT XIV.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Dispensare non licet Episcopo in interstitio requisito ad ascendendam à Diaconatu ad Presbyteratum, nisi necessitas simul, & Ecclesiae utilitas concurrat.
3. Sed non requiruntur ordinaria.
4. Presbyteri curam animarum habentes tenentur per se, vel per alios celebrare singula saltem diebus Dominicis, & festis solemnibus.
5. Ordines per saltum suscipiens incurrit suspensionem ab executione susceptorum, & ministrando sit irregularis.

6. Ordinatus per saltum est suspensus tantum ab eo Ordine, quem per saltum suscepit.
7. Dispensatione Apost. indiget qui in Ordinibus per saltum susceptis ministraverit.
8. Procedit etiam cum quis per saltum ascendit ad minores Ordines, & in eis ministravit.
9. Dispensare potest Episcopus cum promotus per saltum sine aliquo sacrorum Ordinum omisso, sine omnibus, si non ministraverint.
10. Facultas Concilii in presenti dispensandi cum promotis per saltum quæ operetur.

Qui piè & fideliter in ministris antea actis se gesserint, & ad Presbyteratus Ordinem assumuntur, bonum habeant testimonium, & hi sint, qui non modò in Diaconatu ad minus annum integrum, nisi a ob Ecclesiae utilitatem, ac necessitatem aliud Episcopo videretur, ministraverint, sed etiam ad populum docendum ea quæ scire omnibus necessarium est ad salutem, ac administranda Sacramenta diligenti examine præcedenti, idonei comprobentur, atque ita pietate, ac castis moribus conspicui, ut prælatorum bonorum operum exemplum, & vitæ monita ab eis possint expectari, & Cuius Episcopus, ut si saltem diebus Dominicis, & festis solemnibus si autem curam habuerint animarum, tam frequenter, ut suo muneri satisficiant, Missas celebrent. Cum promoti per saltum, & si non ministraverint, Episcopus ex legitima causa possit dispensare.

1. Vnde Fr. Lodovic. Mitanda in man. Pralator. tom. 1. q. 38. art. 6. concl. 3. ubi ait procedere in Regularibus, Hieron. Rodenc. in compendii q. regular. resel. 106. n. 2. c. 23. metipsum de iure Eccl. lib. 1. c. 34. de Presbyteris, vers. Ordinandi.

a Ob Ecclesiae utilitatem, ac necessitatem. In interstitio anni requisito ad ascendendum à Diaconatu ad Presbyteratum, non licet Episcopo dispensare, nisi ocellus simul, & Ecclesiae utilitas concurrat, quia id importat particula illa, ac, quæ est con-iunctiva.

1. uodius, se foloont Fr. Emman. *quæst. regul. tom. 3. q. 14. art. 6.* Vgolin. *de officio Episcopi c. 26. §. 17. num. 3.* Ludovic. Miranda *d. tom. 1. quæst. 38. art. 8. concl. 4.* Bonacin. *de Sacram. disp. 8. quæst. unica puncto 6. n. 1. & de suspensib. omnibus in particulari disp. 3. quæst. 1. puncto 4. §. 2. num. 4. vers. ego ressondeo, Villalob. in summ. part. 1. trall. 1.1. diff. 12. n. 3. Hieroc. *Roderic. de resolu. 106. num. 22. vbi n. 23.* Subdit tunc iudicandum esse utilitatem Ecclesie sufficientem ad dispensandum quando pauci ministri existunt, & tunc adesse necessitatem, quando non solum habentur pauci Ecclesie ministri, sed etiam quando deficiunt idonei, & non idonei, ad idque bene necessitatem, & utilitatem moraliter debere pensari, non enim in puncto indubitable consistunt, sed recipere debent eam laxitatem, quæ to alios rebus moralibus ad arbitrium boni viri attendi solet.*

Vode non requiri causam vtilitatis, & necessitatis, ordinariam, aut publicam, quia Conc. in præsentem temere videtur hoc negotium arbitrio, & prudentie Episcoporum posita utilitate Ecclesie, & necessitate, quam Episcopos iuxta circumstantiam loci, & temporis, aut iuxta conditionem personæ sufficientem iudicaverint, tradunt Sorb. in compend. privileg. verb. *Ordines sacri, sub fin.* Menoch. *de arbit. col. 427. n. 30.* Fr. Emman. *d. q. 24. art. 7.* quos refert sequitur Boac. *d. punct. 6. n. 2.*

¶ Curæ Episcoporum ut saltem diebus Dominicis, &c. Presbyteris eorum animatum habentes teneri per se, vel per alios celebrare singulis saltem diebus Dominicis, & festis sollempnibus, quibus opus est ut satisfaciatur muneri suo, asserunt Nauar. in man. c. 15. n. 13. Fr. Emman. in summ. tom. 1. cap. 252. n. 1. Spio. in Speculo resolu. gloss. 3. princ. num. 63. Iacob. de Grassi in ardua decis. part. 1. lib. 3. cap. 39. num. 7. Azor. in sum. moral. part. 1. lib. 10. cap. 24. quæst. 1. & 3. Bonacin. *de Sacram. disp. 4. quæst. vltim. punct. 7. n. 3.* Homobon. de Bonis de examine Eccles. part. 1. trall. 2. c. 14. quæst. 133. Mosell. in summa Theologia moralis trall. 3. c. 14. n. 16. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi p. 2. alleg. 24. n. 22. & de officio, & potest. Parochie. 1. num. 5. Villalob. in summ. part. 2. trall. 8. lib. 14. num. 5. Ioan. de la Croz in direct. Conscientia part. 2. de sacris, Missa quæst. 1. lib. 8. conclus. 3. Diano resolu. moral. part. 2. trall. de celebrat. Missar. resolu. 26. Ludovic. à sancto Ioanne de administrat. Sacram. art. 1. tit. de residentia num. 1. in fine, vbi statim Patrochum teneri celebrare diebus non festis ad benedictiones nuptiales impartendas, & pro sepeliendo mortuo, vbi cum Missa sepeliretur, unde extra tempus, quo populus teneretur ex præcepto Missam audire, ablata consuetudine, vel statuto, non esse obligandos Parochos ad sacrificandum tenet Stephan. Fagundes de quinq. Ecclesia præceptis præc. 1. lib. 3. c. 15. n. 8. omnissimè Philibert. Machio. de Sacram. Ordini trall. 3. part. 2. c. 30. num. 1. ex eo quia hæc duo videntur correlata, in quibus diebus populus non tenetur Missam audire, nec teneatur Parochus sacrum facere.

¶ Cum promoti per saltum, &c. Soseipientem Ordines per saltum incutere sospensioem ad executionem susceptorum, & ministratum fieri irregularem, resoluunt Abb. in cap. vic. num. 4. & 5. de clerico per saltum prom. vbi Hof. num. 4. Salzed. ad

Bernard. in pract. cap. 14. littera C. Nauar. in man. v. 27. n. 142. Henric. in summ. lib. 23. c. 35. prope fin. littera P. Tolet. in infratit. Sacerd. lib. 3. c. 71. Fr. Emman. in summ. tom. 1. c. 17. n. 17. Soaz. de censur. disp. 31. sect. 2. n. num. 44. Aul. in famili. trall. part. 7. disp. 9. lib. 1. Mar. Alter. *cod. trall. tom. 2. disp. 10. cap. 5. vers. si non tota difficultas, & vers. ascendens, Bonacin. cod. trall. de censur. disp. 7. quæst. 5. puncto 4. n. 3. & de suspensib. omnibus in particulari, disp. 3. quæst. 1. puncto 2. n. 1. Filiuc. in q. moral. tr. 17. c. 5. q. 8. n. 9. 2. Ego ipse d. p. 2. alleg. 47. n. 1. Campan. in diversis Canon. 2. n. 10. c. unico num. 4.*

Ordinatum per saltum esse suspensionem tantum ab eo Ordine, quem per saltum susceperat, & ita ministrando effici irregularem, non autem ab usu Ordinum inferiorum quos legitime susceperat, tenet Henric. in summ. lib. 1. c. 6. §. 3. Aloy. Ricc. in pract. rerum sac. Eccles. dec. 318. n. 1. edit. alijs resolu. 276. n. 2. n. 2. adit. & in dec. Curia Archiep. Neapol. part. 4. decis. 150. n. 8. Mar. Alter. d. cap. 5. vers. hoc supposita, Bonacin. de suspensionibus in particulari disp. 3. quæst. 1. puncto 2. n. 10. Ego ipse d. alleg. 47. num. 10.

A Si non ministraverint. ] Apostolica indigere dispensatione qui in Ordinibus per saltum susceptis ministraverint, hoc est, qui functiones Ordinis per saltum susceperint, aut prætermissis exercuerint, ex hoc loco colligit Mariol. de irregul. lib. 4. c. 1. n. 2. Salzed. ad Bernard. c. 24. littera D. Sayz. de censur. lib. 4. cap. 14. n. 26. Mari. Alter. d. c. 5. vers. hoc in loco, Filiuc. in q. moral. trall. 7. c. 5. num. 92. Aloy. Ricc. in dec. Curia Archiep. Neapol. dec. 150. n. 5. p. 4. Homob. de Bonis de examine Eccles. trall. 2. c. 3. quæst. 133. resolu. 5. Bonacin. de suspensionibus in particulari disp. 3. q. 1. puncto 2. n. 12. Ego ipse d. alleg. 47. num. 8.

Et procedere non solum cum quis ad Sacros accessit per saltum, & in eis ministravit, sed etiam si ad minores, de quibus referunt Campan. d. c. vnic. n. 7. Aloy. Ricc. in dec. Curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 108.

¶ Episcopus ex legitima causa possit dispensare. ] Episcopum posse dispensare cum promotis per saltum siue aliquo sacrorum Ordinum omnino, siue omnibus, si non ministraverint, tradunt Atmend. in addit. ad recap. legum Navarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopo num. 5. 3. vers. item, Mosell. in summa Theologia moralis trall. 2. c. 3. n. 26. Bonacin. d. p. n. 2. c. 2. num. 12. Mari. Alter. d. disp. 10. c. 5. vers. hoc in loco, vbi intelligit siue scienter, siue ignoranter fuerint in promoti, Ego ipse d. part. 2. alleg. 47. n. 6. & 7. Marcel. Vulpe in pract. inde. sac. Eccles. c. 8. n. 15. Anton. Diano moral. resolu. p. 3. trall. 10. resolu. 29.

Facultatem à Concilio in præsentem concessam dispensandi eo promoti per saltum non operari ut ordinatus ascendat ad superiorem Ordinem a quoque inferiorum omnium recipiat, sed ut dispensari possit cum illo à recipiendum Ordinem omnium, & deinde ad ministrandum in suscepto per saltum, atque ad superiorem ascendendum, tenent Mari. Alter. d. cap. 5. vers. probatur secundò, Campao. d. c. vnic. n. 6. Aloy. Ricc. in decis. Curia Archiep. Neapol. decis. 150. num. 10. p. 4. Ego ipse d. alleg. 47. n. 12.

*Nullus, etiam Regularis, sine approbatione Episcopi potest Confessiones secularium etiam Sacerdotum audire.*

## CAPVT XV.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Confessiones etiam secularium clericorum nullum audire potest nisi sit ab Episcopo approbatus.
3. Quomodo sit Doctor, Lector, &c.
4. Confessiones invalidæ audit non approbatus.
5. Confessum ignoranter Confessorio non approbato, quid facere debeat.
6. Regulares indigentes approbatione Episcopi illum disceps, quam habitant, cum secularium tantam quamvis Sacerdotum peccata audire cupiunt.
7. Regularis in confessorio non approbat Episcopum nisi à Prælati suis saltem interpretatione illi presententur.
8. Confessiones secularium etiam Sacerdotum audire non possunt se iuxta, nisi, &c.
9. Confessiones Regularium Regulares approbati saltem à suis superioribus audire possunt.
10. Equites S. Iohannis Hierosolymitani possunt confiteri cum Regulari Sacerdote à superiore suo tantum approbato.
11. Regulares Confessores à suis tantum superioribus Regularibus approbati possunt audire confessiones secularium quas sunt de familia, & continuè commensales.
12. Regularis non licet extra Religionem confiteri tempore Iubilæi, quo conceditur etiam Regulari facultas eligendi quæcumque idoneum, Confessorem.
13. Tertiariam confessiones sacramentales audire non possunt Confessores Regulares nisi, &c.
14. Confessorio Religiosus electum virtute Bullæ Cruciatæ, aut Tabulæ ab alio Religioso præ aliquo casu Sede Apost. reservato, debet etiam approbationem obtinere ab ordinario Episcopo.
15. Regulares viri quæ sexum non possunt abluere à Sacerdotibus non approbati.
16. Lectores, & Graduali non debent se idoneos reputare ad confessiones audiendas sine Episcopi approbatione.
17. Parochi alia habentes parochialia beneficium confessiones audire possunt.
18. Parochialis beneficij nomine quæ veniant in hac materia.
19. Approbatum duntaxat ad audiendas confessiones censetur Parochus in ea ciuitate, vel oppido ubi sua est parochia.
20. Parochus in aliena Parochia, & ubique locorum potest audire confessiones suarum subditorum.
21. Parochus post dimissum beneficium non potest amplius absque noua approbatione accipere confessiones.
22. Intrusus de facto in Parochiali beneficio, vel nullum titulum bonum, & malum à superiore habens, invalidè confessiones audit.
23. Approbare Sacerdotes in confessionibus ministros nullum potest præter Episcopum.
24. Episcopi electi licet non consecrati possunt approbare Sacerdotes in confessionibus ministros.
25. Vicarium Episcopi potest ex generali confessione facultatem audiendi confessiones aliis concedere.
26. Archiepiscopus dum alii vicarius potest absolvere subdicos suffraganeorum.
27. Capitulum Sede vacante potest approbare, & expungere confessores per vicarium à se electum.
28. Abbates seculares exempti qui in suis subdicos

- habent iurisdictionem quasi Episcopalem comprehenduntur sub nomine Episcopi.
29. Approbatus Episcopi illius loci in quo sit, confessio est necessaria.
30. Episcopus in suum Confessorium eligere non potest Sacerdotem sibi non subditum.
31. Approbatus nullum etiam insignis vir censetur sine examine ad confessiones audiendas, etiam si iniusta sit denegatio.
32. Episcopus potest Sacerdotibus concedere licentiam audiendi confessiones quamvis examini non expendantur.
33. Approbatio ad confessiones audiendas sufficit etiam ore tenus concessa.
34. Approbatio Sacerdotum ad administranda Sacramenta, & ad confessiones audiendas à peris procedant.
35. Approbatus ab Episcopo absque iudicio, vel contra iudicium faciente non esse idoneum, non censetur approbatus.
36. Episcopus debet Confessorium non solum interius iudicare idoneum, verum etiam exterius approbare.
37. Sacerdos si absoluit credens superiorem ratam habere absolutionem de futuro, invalidè.
38. Licentia delegata audiendi confessiones non expirat mortis, vel amoto delegante.
39. Religiosus qui semel fuit generaliter approbatus si recedat à diocesi, & postea iterum redeat, non tenetur novam querere approbationem.
40. Confessarius possunt ab Episcopo suspendi, & examinari si non fuerint examinati quando approbati fuerint.
41. Licentia concessa ad beneplacitum Regularibus ad audiendas confessiones potest quædecimque renovari.
42. Confessarius secularis approbatus ad certum genus personarum non possunt ultra facultatem confessiones audire etiam vigore Bullæ Cruciatæ.
43. Approbationem obtinentem ab Ordinario ad confessiones audiendas potest suspendere Episcopus successor usque ad novum examen.
44. Regularis ab Episcopo antecessore pravis examine approbatus ad confessiones audiendas potest modernas Episcopus iterum examinare, & non idoneos repetere rebobare.
45. Approbationem ab Episcopo obtinentem ad certum tempus, & elapsi non possunt confessiones audire absque noua Episcopi ipsius licentia.
46. Episcopus potest Regulares cum scandalo, & inhonestè viventes à confessionibus audiendis repellere.
47. Episcopi non possunt adimere facultatem audiendi confessiones omnibus sive vel unius Conventus Regularibus Confessorio S. Congregationis consultis.
48. Episcopi iuxta existente causa bene possunt Confessoriam etiam Regularium approbationem ac iurisdictionem restringere, & limitare.
49. Vicarius licet temporalis oppositus in Ecclesiâ parochialiibus dependentibus à Religione Hierosolymitana debent Episcopi approbare si simpliciter idonei reperti fuerint.
50. Generali Religioni potest subdicos suos quomodolibet à confessionibus audiendis suspendere.



31. *Licentia confessionis audienda debent gratia concedi.*  
 32. *Cancellario Episcopi non licet pro approbatione ad confessiones audendas quicquam exigere.*

33. *Approbatio ad confessiones audiendas valet, quamvis non gratia concedatur.*  
 34. *Sacerdotes etiam ex consuetudine amplexum sine approbatione non possunt alij alius mutuo confiteri.*

**Q**uamvis Ptesbyteri in sua ordinatione à peccatis absolventes potestatem accipiant, decernit tamen sancta Synodus, *et nullum à peccatis Regularem, posse confessiones secularium, etiam Sacerdotum, audire, donec ad id idoneum reputari, nisi aut parochiale beneficium, et aut ab Episcopo nuper examen, et si illis videbitur esse necessarium, aut aliis idoneis iudicetur, et approbationem, et qua gratis detur, obtineat privilegii, et consuetudine quacunque, etiam immemotabili, non obstantibus.*

*etiam dandum §. de decore, de lequib.*

1. **V**ide Fr. Emmann. *quæst. regul. tom. 1. q. 59. art. 1. et in explicat. Bullæ Cruciatae. fol. 80. Vsq. in 3. p. tom. 3. disp. 119. num. 55. et seqq. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. Confessores, Valer. Reginald. in praxi fori panis. lib. 1. c. 169. Fr. Ludou. Miranda in man. Prælat. tom. 1. quæst. 45. art. 6. §. 2. Sanchez. de matr. lib. 3. disp. 32. num. 62. Bellef. disquisit. cleric. p. 1. tit. de disciplina cleric. §. 4. n. 42. Armandus. in addit. ad recap. legum Navarra lib. 4. tit. 29. d. 1. §. 1. num. 10. cum seqq. Campan. in diversis iuris canonic. rub. 12. c. 1. §. 1. num. 55. cum multis seqq. Coriolan. de casibus reservatis p. 1. sect. 1. Ioan. Valet. de differ. inter verumque forum. verb. absolutus. differ. 1. et verb. nullitas differ. 5. Femandus. in examine Theolog. mor. ad p. 3. c. 6. §. 9. num. 16. cum seqq. Humobon. de Bonis de examine Eccles. tract. 2. c. 3. §. 28. latè Iul. Lsuor. de Indul. et Indulg. part. 1. c. 2. num. 17. cum seqq. Aloyf. Ricc. in decis. Curia Archiep. Neapol. part. 2. decis. 146. et p. 4. decis. 22. Vincent. Filliac. in generalibus tract. 7. c. 8. latè et eleganter Fagundes in quinque Ecclesie precepta. præc. 2. lib. 7. c. 2. num. 18. cum multis seqq. Nouat. in singul. Canon. concl. 68. et 69. Petegri. in comment. ad constit. cleric. Regul. part. 1. c. 5. Portel. in dubiis regularibus verb. Confessores. Villalob. in summ. p. 1. tract. 4. diff. 5. §. 1. Paul. Layman. in summa Theolog. moral. lib. 5. tract. 6. c. 20. et 11. Hieron. Roderic. in compendio q. regul. resol. §. 1. Bartholom. Gauaot. in man. Episcop. verb. Confessarius. n. 6. Barthol. à S. Fausto tom. 3. in tract. de Pœnitent. lib. 6. §. 4. 1. cum multis seqq. Aldan. in compendio Canon. resolut. lib. 1. tit. 1. §. 1. Sel. in selectis canon. c. 14. Fr. Ludooe. à Cruce in exposit. Bullæ S. Cruciatae diff. 1. c. 2. Trullen. in simili expositione lib. 1. §. 7. c. 1. Bossi. de triplici Indulgentia privilegio sect. 3. casu 2. Torreblanca in præfati. iuris fori lib. 14. c. 1. n. 17. Lauret de Franchis in contrariet. inter Episcop. et Regular. p. 18. ad 8. Machado d. lib. 1. p. 1. tract. 3. decum. 2. n. 1.*

Theologia, vel iure Canonico, famosissime Pizdicator, de cuius scientia per publicam facti, et doctrinæ evidentiam, et coacta, adhuc illum comprehendit sub hoc decreto tenetique approbationem petere ab Episcopo, tenent Soat. d. diff. 28. sect. 4. n. 3. Hent. lib. 3. de panis. c. 6. §. 2. Menoch de arbit. casu 465. Fr. Emmann. in explic. Bullæ Cruciatae §. 9. num. 4. in fine, Gutier. Canon. lib. 1. c. 6. n. 9. Agid. de Conioco de Sacram. tom. 2. diff. 8. dub. 7. n. 49. Fagundes d. lib. 7. cap. 2. num. 68. cum seqq. Bossi. d. sect. 3. casu 2. §. 1. n. 3. Solorzano, de iure Indiarum tom. 2. lib. 3. c. 18. n. 29. Hurtado d. diff. 10. diff. 1. 6. Ego d. alleg. 25. n. 14. Barthol. à S. Fausto d. lib. 6. quæst. 5.

Vnde non approbatur inualidè Confessiones audire resoluunt Paul. Santur. de casibus Papalibus et Episcop. c. 1. n. 28. Sanchez de marrion. lib. 6. diff. 38. num. 20. Agid. de Conioco d. diff. 8. num. 49. Paslec. in praxi Episcop. part. 2. c. 1. num. 9. pag. 92. Coriolan. de casibus reservatis part. 1. sect. 1. art. 2. n. 2. nouissime Stephan. VVeyms ad constitutiones 24. ex antiquo iure desumptas, et per Conc. Trident. immutatas constit. 23. n. 10. in fine pag. 269. Ioan. Capcault. in simili tract. c. 3. quæst. 1. vbi refert sic fuisse decum de anno 1580. ad petitionem examinatorum diocesis Leodien. Aloyf. Ricc. in decis. Curia Archiepiscop. Neapol. p. 4. dec. 22. n. 2. Ioan. Valet. de differ. inter verumque forum verb. nullitas differ. §. 5. n. 2. Bossi. de triplici Indulgentia privilegio sect. 3. casu 1. n. 79. Torreblanca in præfati. iuris fori lib. 14. c. 1. n. 17. Lauret de Franchis in contrariet. inter Episcop. et Regular. p. 18. ad 8. Machado d. lib. 1. p. 1. tract. 3. decum. 2. n. 1.

Illum vero, qui Confessio non approbato ignoranter confessus fuerit, ob idem, quam habuit in Sacramento quoad Deum esse absolutum, et si deinde sciuerit illam non esse approbatam, vel requirit approbationem, teneat reiterare confessionem, asserunt Mossel. in summa Theologia moralis tract. 7. c. 13. num. 10. Coriolan. d. p. 1. sect. 2. art. 19. n. 3. et 4. et decum refert Ioan. Valet. d. verb. nullitas differ. §. 5. n. 2.

Et Etiam Regularem, &c. [Regulares indigere approbatione Episcopi illius diocesis, quam habitant, cum secularium tantum quamvis Sacerdotum peccata audire cupiunt, tenent per hoc decretum Iacob de Gress. in aureis decis. p. 1. lib. 3. c. 5. num. 109. Paslec. in praxi Episcop. part. 2. c. 1. n. 10. Fr. Ludouic. Miranda d. q. 45. art. 8. in fine, Vgolin. de officio Episcopi c. 10. in princip. Fagundes d. præcept. 2. lib. 7. cap. 2. n. 12. Bartholom. à S. Fausto d. lib. 6. quæst. 51. Hieron. Roderic. in compendio quæst. regul. resol. §. 2. à num. 1. Ego ipse d. alleg. 25. n. 45. secundum Lugduen. impressi. Et comprehendit quoque sub hoc decreto Prælatos Religiosum os audire, possunt secularium Confessiones licet approbatione Episcopi, resoluunt Suz. tom. 4. diff. 28. sect. 4. num. 21. Fr. Emmann. in Bull. Cruci. §. 9. dub. 1. num. 4.

2. **N**ullum, &c. [Secularium etiam clericorum Confessiones nullum audire posse, nisi sit ab Episcopo approbatus, per hoc decretum asserunt. Vsq. tom. 3. disp. 119. n. 55. cum seqq. Soat. tom. 4. diff. 28. sect. 5. et 6. Chamerot. de Sacram. tract. 7. de confess. dub. 12. Valet. Reginald. in praxi fori panis. lib. 1. c. 169. cum seqq. Sanchez de marrion. lib. 3. diff. 29. n. 3. Fagundes in quinque Ecclesie precepta. præc. 2. lib. 7. c. 1. à num. 14. et c. 2. n. 7. Trullen. in exposit. Bullæ S. Cruciatae lib. 1. §. 7. c. 1. dub. 1. Coriolan. de casibus reservatis p. 1. sect. 1. art. 2. n. 2. Ego ipse d. alleg. 25. n. 1. secundum Lugduen. impressi.

Quamvis sit Doctor, Lector, licentiatius in sacra

num. 4. Fagundez d. lib. 7. c. 1. n. 39. Bartholom. à S. Fausto d. lib. 6. q. 31.

7. At Episcopum non approbare Regulares in Confectionibus, nisi à Prelatis suis saltem interpretatur illi exponantur, presententurque iuxta formam Clement. dudum, §. *sententiam de sepulchris*. tradunt Henr. in sum. lib. 5. de parit. c. 6. §. 6. Fagund. d. c. 1. num. 3. quam quidem Clement. quantum ad formam presentandi Praedicatoribus, & Minoribus, non esse sublatam per hoc decretum, asserunt Fr. Emman. q. regul. tom. 1. q. 59. art. 2. & in addit. ad explicat. Bullae Cruciatæ, §. 9. n. 30. Fr. Ludou. Miranda d. q. 45. art. 6. Hieron. Roderic. d. resol. 4. 2. n. 3. Barthol. à S. Fausto d. lib. 6. q. 100. Ego ipse d. alleg. 25. sub n. 47. in fine.

8. Confectiones secularium etiam Sacerdotum audire non possunt seculis, nisi ab Episcopis per examen, illis videbitur necessarium, aut aliis idonei iudicentur, & approbationem obtineant per Sed. c. 1. 4. n. 3. attestans ita fuisse decisum sub die 10. July 1619.

9. *Confectiones secularium, &c.* Non autem licet eorum Regularium, cum sint rei proprii Superioris Regularis approbatio; & ideo nullum posse audire Confectiones Fratrum, nisi sit à Superiore eorumdem Fratrum approbatus, cum iurisdictionis concessione, pro ut antea requirebatur, cum mens Concilij fuerit quæ Regulares nihil in hoc innovare, sed ens curæ suorum Prelatorum relinquere, tradunt Nauar. in man. c. 4. n. 7. Henric. in sum. lib. 3. de parit. c. 6. n. 4. Barthol. à S. Fausto d. lib. 6. q. 1. vers. secundo dicit. Soar. tom. 4. dist. 28. sect. 1. n. 4. & sect. 4. num. 5. in princip. Fr. Emman. d. q. 62. art. 4. Fr. Ludovic. Miranda d. tom. 1. q. 45. art. 1. concl. 2. Molles. in sum. Theol. moral. trull. 7. c. 14. n. 60. Homobon. de Bonis de examine Eccles. p. 1. trull. 5. cap. 2. ques. 12. Hieron. Roderic. d. resol. 3. 1. n. 21. Hurtado de Panis, dist. 10. diff. 16. Lezana in sum. q. regul. sup. 18. num. 27. Valq. de Parit. ques. 9. 3. art. 3. sub. 3. n. 5. Villalob. in sum. tom. 1. trull. 9. diff. 55. num. 1. & diff. 49. n. 10. Ioseph. de Otu in specula Purochor. 10. num. 8. Raguc. in lucerna Purochor. tit. de abst. ques. 120. Ioan. Sanci. in secl. dist. 49. num. 2. Ego ipse d. alleg. 25. n. 45. & 64.

10. Equites S. Ioannis Hierosolymitani posse confectionem cum Regulari Sacerdote à superiore tantum suo approbato, sicut possunt alij Regulari teneor Nauar. in trull. de elect. & variet. fori. q. 69. n. 23. sect. 2. in ultim. impress. Aloys. Ricc. in praxi p. 4. resol. 170. n. 2. Ioan. Sanci. in secl. dist. 49. n. 10. vbi num. 9. resoluit posse Clericos Ordinum Militarium sub clausura viuentes absque approbatione Episcopi iurisdictione Confectiones aliorum vitiorum sub eadem clausura viuentium, & facultatem etiam habere eligendi Confectionem non approbatam ab Episcopo Sacerdotes Ordinum Militarium S. Iacobi, Alcantaræ, Calatræ, &c. qui in communione, & sub clausura viuent, & num. 1. probabile asserit S. Iacobi Alcantaræ, & Calatræ Sacerdotes posse audire aliorum Militum suorum Ordinum Confectiones absque approbatione Episcopi, & se subiacere ad consentiendum Sacerdoti seculari non approbat per Episcopum.

11. Regulares Prelatos, siue alios Religiosorum Confectiones posse absque alia licentia, siue approbatione Episcoporum audire Confectiones secularium, qui sunt de familia & continui commensales, non tamen illorum, qui tantum defertuntur in monasteriis, resoluit Ferdinand. in examine Theolog. moral. part. 3. c. 9. §. 8. num. 1. Homobon. de Bo-

nis de examine Ecclesiarum, §. c. 2. q. 7. in resol. reſerte decifum Atmend. in addit. ad recap. legum Navarrae lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. num. 5. & lib. 4. tit. 28. l. 1. §. 1. de confensio ſemel in anno, n. 10.

Quando tempore Iubilæi cuiuslibet tam ſeculari, quam Regulari facultas eligendi quemcumque idoneum Conſeſſorem conceditur, non eſſe integrum iſpi Regulari extra Religionem conſiteri ex decreto Clementis VIII. reſoluit Ludouic. Miranda in mun. Pralat. tom. 2. q. 24. art. 15. Vgulin. de officio Epifcopi c. 7. §. 2. Homob. de Bonis d. 17. §. 2. ques. 12. Villalob. in ſum. p. 1. trull. 9. diff. 59. n. 2. cum ſeqq. Hieron. Roderic. d. reſol. 3. 1. num. 26. Molles. d. trull. 7. c. 16. num. 26. vbi ait ſæpe fuſſe decifum quòd nunquam Religioſi vti poſſunt Bullæ Iubilæi, aut Cruciatæ, quoad eſſet eligendi ſibi Conſeſſarium, niſi in illis ideapreſente caprimetetur, & citat Vivald. in candel. vbi de Conſeſſ. n. 25. Fr. Emman. d. §. 2. n. 15. in 3. met. & n. 24. §. quæſio dico, Valer. Reginald. lib. 8. n. 37. Quantant. verb. Conſeſſor. Barthol. à S. Fausto de Iubiliis extraord. lib. 4. q. 85. vbi tamen contra Naldum reſoluit approbaram ad audiendam Conſeſſionem Regularium à Superiore proprio, poſſe eligi ab iſpi Regularibus ad eſſectum conſequendi Iubilum, & q. 87. tenet in generali conſeſſione facta etiam in Iubilæo eligendi quemlibet Conſeſſarium non cenſeri conſeſſam ſecularetem Regularibus eligendi Conſeſſarium extra ſuam Religionem, niſi quando in Bulla Iubilæi daretur Regularibus expreſſe facultas eligendi quemcumque Conſeſſarium etiam ſecularetem, quia in hoc caſu poterunt dicti Regularibus quemlibet Conſeſſarium ſive alterius Ordinis, ſive ſecularetem eligere.

Ternariarum Conſeſſiones ſacramentales audire non poſſe Conſeſſores Regulares, niſi fuerit ab Ordinario approbat ad conſeſſiones perſonarum ſecularium audiendas, concludit Sed. cap. 1. 4. n. 4. attestans ita decidiſſe S. Congr. Epifcop. & Regul. in Piſtorien. ſub die 20. Decembris 1616.

Religioſum Conſeſſarium ex deputatis à Prelato, ſed electum virtute Bullæ Cruciatæ, aut alius Iubilæi ab alio Religioſo etiamdem monaſterij pro aliquo caſu Sed. Apol. reſervato, debere etiam approbationem obtinere ab Ordinario Epifcopo, quia verba illa Bullæ, ab Ordinario approbati, intelliguntur de Epifcopo, reſoluit Henric. in ſum. lib. de Indulgentiis c. 2. §. 4. verſi verò Regulari, & lib. 3. de parit. cap. 6. §. 4. in gloſſ. K. & §. 9. Ludovic. Lop. in inſtrull. conſeſſor. part. 2. c. 26. verſ. ſecundo dicit, in fin. Soar. tom. 4. diſt. 29. ſect. 6. num. 1. Petr. de Ledefma in ſum. part. 1. de Sacrament. vbi de Parit. cap. 13. in 6. dub. quos reſert, & ſequitur Ioan. Valer. de diſſer. inter utrumque forum, verb. ubi ſolui diſſer. 1. n. 33.

Contra Fr. Emman. in expliat. Bullæ Cruciatæ, §. 9. dub. 6. n. 9. exiſtimarem non eſſe neceſſarium in hoc caſu approbationem Epifcopi, ſed ſufficere quòd eſſet deputatus à ſuo Prelato ad audiendas Conſeſſiones.

Vtrum Regularis vniuſque ſexus habentes privilegium eligendi ſibi Conſeſſorem de non ſuis extra Conuentum, poſſint à Sacerdote electo ſeculari non prius à diſcreto approbato valide abſolui? vide Streph. Daluin. de poſſeſſ. Epifc. & Abbat. c. 34. n. 6. ibi, Communis Patrum ſententia eſt Regularis vniuſque ſexus poſſe abſolui à Sacerdote ſine non approbati ab Epifcopo, ameno enim aperte illud Conc. decretum ſolum ſeculares etiam ſexus dicti exceptiones, perſonas Regularis vniuſque ſexus antiquè in ſua diſpoſitione reliquit, ſed ante Concil. licebat conſiteri

12.

13.

14.

15.

confiteri Sacerdotibus ab Episcopo non approbatus. Manifeste igitur consilium sui Concilij non habere licentiam eundem Regularium sed omnium secularium sine illa exceptione. Ratio fuit, quia noluerit Concilium subiacere Regulari Episcopo, quoad Confessiones, quas ipsi faciunt inter se, quia ipsi habent propriam & pecularem modum, quo gubernantur, & proprios Pastores, à quibus Confessione recipere solent, &c. Machado d. lib. 1. p. 1. r. 3. docum. 2. n. 3. pag. 13. Ioan. Sanc. & ab eo citati in seff. diff. 4. n. 9. vbi n. 7. subdit quod si alicui Regulari à Superiore concederetur licentia eligendi sibi Confessarium quem vellet in itinere, posset quidem tunc eligere Sacerdotem secularem non approbatum ab Episcopo, dummodo sit aliis idoneus.

16. Nec ad id idoneum reputari, Lectores, & Graduates in sacra Theologia non debere se idoneos reputare, sed teneri se presentare coram Ordinariis, & posse ab illis examini subici, utriusque scientiam de eorum prudentia constet, asserunt Gortier. canon. lib. 1. c. 6. n. 9. Soar. d. diff. 28. seff. 4. Henric. lib. 3. c. 6. n. 2. Fr. Ludou. Miranda d. q. 4. r. 9. concl. 1. Ioan. Valer. d. verb. nullius, diff. 5. vers. sexta. Hieron. Rodet. d. resol. 31. n. 9. Aigid. de Coniunct. de Sacram. tom. 1. diff. 8. dub. 7. num. 49. Fr. Emman. in explicat. Bulla Cruciatæ, §. 9. n. 4. in fine, Fagund. d. lib. 7. c. 2. à num. 78. Homobon. de Bonis de examine ecel. r. 1. c. 3. quas. 13. resol. 1. in fine, pag. 447. Barthol. à S. Faust. d. lib. 6. q. 3. Ego ipse d. alleg. 25. n. 47. secundum Legum. impressi.

17. Nisi aut Parochialis beneficium, &c. Beneficium Parochiale obtinentes eo ipso ad Confessiones audientes approbati censeri resoluunt Floren. de casibus referunt. p. 1. c. 4. §. 12. n. 2. & alij citati per Boss. d. seff. 3. casu 2. n. 49. Stephan. Daluin. de posses. Episcop. & Abbasum. §. 2. Torrellanca de iure spirit. lib. 1. c. 1. n. 19. Hurtado de trail. de Pament. diff. 10. diff. 16. vers. hac autem. Si illud actu habere vnde non sufficere habuisset, resoluunt Viuald. in eandem. auct. vbi de Confess. n. 27. conclus. 2. Soar. d. tom. 4. diff. 28. seff. 4. n. 20. Henric. lib. 3. de pament. c. 6. §. 3. in fine, quos refert & sequitur Fagundez d. p. recept. 2. lib. 7. cap. 2. n. 38. Torrellanca d. lib. 14. c. 2. n. 18. cum seq.

18. Nominè parochialis beneficij in præfenti intelligendi esse etiam superiora beneficia habentia curam animarum, vt sunt Archiepiscopatus, & Episcopatus, & vt sunt etiam aliqui Abbates, Archiepiscopatus, & Archidiaconi, qui habent curam animarum annexam, quia de his omnibus eadem, vel fortasse maior est ratio, tradunt Soar. d. seff. 4. n. 21. Fernandez in examine Theolog. moral. p. 3. c. 9. §. 8. n. 1. Fagundez d. lib. 7. cap. 2. n. 41. Ego ipse d. alleg. 33. n. 19. secundum Legum. impressi. & de officio & potest. Parochi. c. 19. n. 2. Filluc. in §. moral. tom. 1. r. 7. c. 9. n. 237. Anton. Diana resol. moral. p. 1. tract. de Bulla Cruciatæ, resol. 8. in fine. Boss. d. seff. 3. casu 2. num. 51. vbi n. 2. id limitat in Prelatis iurisdictionem ordinariam in secularibus. Steph. Daluin. d. c. 13. n. 6.

19. Approbatum domtaxat ad audiendas Confessiones censeri parochum in ea ciuitate, vel oppido, vbi sita est parochia, non autem passim per totam diocesium, asserunt Pisces. in praxi Episcop. p. 3. c. 1. n. 10. pag. 9. Homobon. de Bonis de examine ecel. p. 1. tract. 3. c. 3. quas. 13. Squillante de privileg. clerici. c. 1. n. 7. Ego ipse d. alleg. 23. n. 18. & de officio & potest. Parochi. cap. 19. n. 3. & refert decisionem S. Cong. Stephan. Daluin. d. cap. 23. n. 13. Nisi virtute Cruciatæ, aut Iubilæi, quia tunc vbiq; esse Barbof. Cobell. in censell. Trid.

eligibilem expressè tenent Soar. d. seff. 4. n. 18. Valer. Reginald. in praxi foripans. lib. 1. c. 16. quas. 3. n. 89. Silvius in addit. ad 3. p. 8. art. 5. dub. 6. concl. 2. Homobon. de Bonis d. q. 15. Ioan. Valer. d. different. inter virumque forum, verb. absolutæ, different. 1. n. 16. Villalob. in sum. tom. 1. tract. 9. diff. 3. §. 6. n. 4. Filluc. d. cap. 9. num. 257. Fagund. 12. d. cap. 2. n. 36. Boss. d. seff. 3. casu 2. n. 235. Tuillench. in expos. Bulla Cruciatæ, lib. 1. §. 7. c. 1. dub. 4. n. 1. Steph. Daluin. d. c. 23. n. 9. vbi asserit hunc Parochum esse vbiq; capacem iurisdictionis si aliunde consecratus ab eo, qui potest delegare, vel mediante Bulla, aut simili privilegio eligendi Confessorem, testatur hanc esse consuetudinem inter Hispanos, Lusitanosque, vt Parochi sese mutuo iuuent ex solo suo consensu non solum intra eandem diocesium (quod asserit esse certum & frequentius) etiam pluribus in locis Gallie, & Lotharingæ, sed etiam in confinio diocesium adiacentium, hanc patrem etiam defendit nouissimè Machado in e. p. seff. Confessor & cura de alma, lib. 1. p. 2. tract. 1. docum. 2. n. 21. pag. 8. Ioan. de Lugo d. ar. de Pament. diff. 21. seff. 2. n. 1. cum seq. Antonin. Diana moral. resol. 2. r. de Bulla Cruciatæ, resol. 8.

Contra Gortier. canon. lib. 1. c. 7. n. 21. Laysman. d. lib. 3. tract. 6. c. 1. n. 7. Garc. de benef. p. 2. c. 8. n. 87. in resp. ad 4. existimantes parochum extra locum parochie non posse eligi in Confessarium virtute Cruciatæ, aut Iubilæi.

Subditorum verò suorum Confessiones posse parochum in alicuius parochia, & vbiq; locorum audire asserunt Viçtor. de confess. n. 15. Syluest. verb. Confessor. §. 1. q. 1. Couart. praxi c. 1. n. 4. Ant. Capic. de cas. 303. n. 15. Nauarr. in man. c. 27. n. 25. Tolet. in instrum. sacra. lib. 3. c. 13. in fine. Hent. in sum. lib. 3. c. 7. §. 1. Fr. Emman. in exp. Bulla Cruciatæ §. 9. dub. 4. Zeol. in praxi Episcop. p. 1. verb. parochus, Chamerot. de Sacram. tract. 7. de confess. dub. 14. Iacob. de Cill. in praxi. casum reseruat. lib. 1. c. 3. n. 5. Ioan. Valer. de different. inter virumque forum, verb. iurisdictione, diff. 10. n. 6. & verb. sententiæ, diff. 1. Hurtado d. ar. de Pament. diff. 10. diff. 4. vers. observandum. Soch. de matrim. lib. 3. diff. 19. n. 8. & diff. 34. n. 2. & 3. Pisces. in praxi Episcop. p. 2. cap. 1. n. 10. vers. summ. Valer. Reginald. in praxi foripans. lib. 1. n. 93. & 94. Homobon. de Bonis d. r. 5. c. 3. §. 16. Moll. in sum. Theolog. moralis tract. 7. c. 15. n. 89. Campan. in diuersi iur. canon. rub. 12. c. 13. sub n. 71. Floren. de casibus referunt. p. 1. c. 4. §. 12. n. 3. Boss. d. seff. 3. casu 2. n. 19. Torrellanca d. lib. 14. c. 2. n. 20. & 21. Ego ipse d. ar. 19. n. 5.

Post dimissum beneficium non posse amplius Parochum absque noua approbatione accipere Confessiones, necetiam eosdem sufficientes recipere, & approbatus ad illas audiendas tempore Iubilæi, resoluunt Soar. d. tom. 4. diff. 28. seff. 4. n. 20. & seff. 6. n. 1. Henric. d. sum. lib. 7. c. 12. §. 3. & 4. Valer. Reginald. d. lib. 1. n. 190. Filluc. d. n. 237. Fagundez d. c. 2. n. 38. Leon. de Iubilæi. p. 2. q. 9. n. 21. Floren. de casibus referunt. p. 1. c. 4. §. 12. n. 7. Boss. d. seff. 3. casu 2. n. 56. Fr. Ludon. à Cruce in expos. Bull. Cruciatæ, diff. 1. c. 2. dub. 7. Trolleoch. in exp. eiusdem Bulla lib. 1. §. 7. c. 1. dub. 3. n. 7. vers. dice tertio, Machado d. lib. 1. §. 2. tract. 3. docum. 4. n. 3. vbi dicit contrarium probabile, & d. p. 1. tract. 4. document. vltim. num. 8. Ioan. de Lugo d. l. tract. de Pament. diff. 21. seff. 2. n. 8. Antonin. Diana d. resol. 8. vers. notandum. Ego ipse, d. l. cap. 19. num. 6.

Contra Fr. Emman. in addit. ad Bullam Cruciatæ, §. 9. n. 4. Villalob. d. sum. r. r. 27. claus. §. 9. §. 1. num. 4.

Ioan. de la Cruz in *direct. confitent. p. 2. de Paris. q. 5. dub. 8. conclus. 4.* existimantes Parochum etiam possi diuissum beneficium censi approbatum ad audiendas Confessiones tempore lubelli.

21. Intrusus de facto in parochiali beneficio, vel nollum titulum bonum, aut malum à superiore habentem, inualidè confessiones audire, tenent Angel. *verb. confessio §. 2. Nouat. in man. c. 9. n. 11. Et in c. placuit, de parit. dist. 6. n. 176. Chamer. d. tr. 7. de confess. dub. 12. Marcel. Negal. in *instr. sacerdot. p. 1. lib. 3. c. 19. n. 12. in fine. Valer. Reginald. d. lib. 1. n. 98. Ioan. Valet. d. verb. nullus, d. diff. 7. sub num. 5. Sanch. de matrim. lib. 3. dist. 22. n. 49.* declarat nisi communi errore fuisset pro vtro parochia habitus habens titulum putarium à legitimo superiore, additque non satis esse communem errorem, sed necessarium esse titulum collatum à superiore, quamuis ioualidum ob aliquod vitium latens.*

22. *Aut ab Episcopo.* Nullum præter Episcopum se intrinittere debere in iis, quæ spectant ad approbandos Sacerdotes in confessionibus ministros, decisum attestatur Armend. in *addit. ad recap. legum Nauarr. lib. 4. tit. 29. d. 5. t. 5. t. de consensu femel in anno. n. 19. Sol. d. c. 1. n. 27.* attestans decisum fuisse in Nallus, seu Conuerfianen. 16. Junij, & 20. Augusti 1627. approbationem Confessoriorum ad Episcopum spectare donec per alium prætendentem probetur inmemorabilis, refert Stephan. de Alu. *d. de potest. Episc. & Abbas, c. 19. n. 6. fol. 105.* Sacram Cong. declarasse subditos inferiorem Prælatorum etiam exemptorum licentiam audiendi Confessiones, secularium videlicet, debere petere ab Episcopo, ab eoque approbationem obtinere, & offerri debere Episcopo à superioribus illarum Ecclesiarum. Atque iuxta Toletanum subdit eandem S. Congreg. censuisse hoc decretum habere locum etiam in Presbyteria secularibus subiectis Prælati etiam exemptis, dummodo sint iuxta diocesi, & in alia Foroscomptonie, declarasse nullum Confessorium posse audire Confessiones secularium etiam Sacerdotum (vt loquitur Concilium) nisi prius fuerit approbatus ab Episcopo etiam illis in oppidis exemptis, dummodo illa sint intra limites diocesis, & quod nullus Abbas, qui non sit nullus, possit approbare Confessorios, ad secularium Confessiones audiendas, sed quod id spectas ad Episcopum intra cuius diocesis fines existit, latè fuit testaturum in Rota apud Tambor. *in fine tom. 3. de iure Abbas, de iur. 45. 46. & 47. vbi dec. 50.* resoluit Episcopum dari maiorem potestatem quoad approbationem huiusmodi ex sola assentientia priuatiue quoad alios inferiores.

24. Procedere in Episcopis electis & confirmatis, licet non consecratis, resolutiones Chamerot. *d. tr. de confess. dub. 1. §. 1. Nouat. in singular. canon. concl. 68. n. 2. Barthol. à S. Faust. d. lib. 6. q. 43. Ego ipse d. alleg. 25. n. 6. secundum Lugdunen. impress. Fagond. d. lib. 7. cap. 2. num. 47. vbi num. 53.* differt an peccet Episcopus excommunicatus non toleratus, suspensus ab officio Sacerdotis approbans in Confessorios. Stephan. Daloin. *d. de potest. Episcopi, c. 10. in prin.*

25. Vicarium Episcopi posse ex generali concessione facultatem Confessiones audiendi alia concedere, tenent Sanch. *de matrim. lib. 3. dist. 29. n. 14. Camp. in diuersis canon. rub. 12. c. 13. n. 73. Narbon. de appell. a vicario ad Episcopum, p. 1. n. 205. Nouat. d. concl. 68. n. 5. Monet. de renumat. vlt. volum. c. 7. n. 4. Boff. de triplici lubelli privilegio sess. 3. casu 2. n. 60.* vbi limitat in Vicario foraneo,

Totteblanca *d. lib. 1. c. 2. n. 13. Machado d. lib. 1. p. 2. tr. 3. docum. 3. n. 1. Barth. à S. Faust. d. lib. 6. q. 43. Fagundez d. lib. 7. c. 3. n. 47. Ego ipse d. alleg. 25. n. 8. secundum Lugdunen. impress.*

Archiepiscopus domo actu visitari posse absolute subditos suffraganeorum tam per se, quam per alios, docet Sot. *tom. 4. de pan. dist. 25. sect. 1. n. 4. Valer. Reginald. d. lib. 1. n. 34. Quarant. in sum. Bullar. verb. Archiepiscopi auctoritas, vers. 33. Egid. de Coniunct. dist. 10. d. 2. lib. 8. n. 2. vers. nota Archiepiscopus, Molfes. in sum. Theol. moral. tract. 7. c. 14. n. 75. Hurrad. d. tr. de Paris. dist. 10. dist. 4. vers. Archiepiscopus Barthol. à S. Faust. d. lib. 6. q. 72. Ego ipse d. alleg. 25. n. 7.*

Capitulum Sede vacante posse approbare, & expungere Confessoria per Vicarium à se electum succedere in omni iurisdictione Episcopi, competente præter casum iure expressis, & hic actus approbandi non est actus formaliter Ordinis, & dignitatis Episcopalis, sed iurisdictionis ordinis tenent Sot. *tom. 4. dist. 2. sect. 1. n. 2. Henric. lib. 3. de Paris. cap. 6. in prin. Fagund. d. c. 2. n. 54. Camp. d. c. 1. n. 74. Boff. d. dist. 1. casu 2. num. 61. Totteblanca, d. lib. 1. c. 2. num. 15. Stephan. Daloin. d. tr. de potest. Episcopi & Abbas, c. 20. n. 4. Fagundez d. lib. 7. cap. 2. num. 54. Barthol. à S. Faust. d. tr. de Paris. lib. 6. q. 46. Ego ipse d. alleg. 25. n. 10.*

Abbatē secularis, & Priores magnos exemptos, nullus diocesis, qui in suos subditos habent iurisdictionem, quasi Episcopalem, vt in Lusitania est Prælati Thomariensis, & Prior, & Vicarius generalis Prioris Cratensis; & io. Cassella Abbas Compluti Regij, & Motina campestris, comprehendi sub nomine Episcopi, de quo in præfati observant Camp. *d. c. 1. n. 76. Fagund. d. lib. 7. c. 2. n. 55. Suarez. de Paris. tom. 4. dist. 2. sect. 1. n. 3. Steph. Daloin. d. c. 20. n. 5. cum segg. Machado d. docum. 3. n. 1. Aloyl. Rice. in decis. Curia Archiep. Neapol. p. 4. dec. 2. n. 4. & in sua praxi aures resol. 301. Tambor. de iure Abbas, tom. 2. dist. 6. q. 11. latè Boff. d. dist. 3. casu 2. n. 61. cum segg. Nouat. d. concl. 68. n. 4. & censur. Ros. decis. 322. p. 1. recentior, & quod Priores de Velez & de Menda habeant iurisdictionem approbandi Confessorios pro secularibus, docet Ioan. de la Cruz in *summa sacram. Paris. dub. 6. concl. 3. fol. 197. & dub. 8. concl. 4. Ioan. Sancian. sess. 3. dist. 49. n. 9. in fine.* Abbatē igitur qui non sunt nullius, non possunt approbationem huiusmodi dare. Rota apud Tambor. *tr. 3. de iure Abbas, fin. dec. 45. & 46.**

Episcopi eius loci, in quo sit Confessio approbationem esse necessariam merito sustinent Nau. in *man. c. 27. n. 166. vers. sextum.* Gambatros, de casibus *reserv. c. 2. n. 30. Fr. Emm. in explic. Bullæ Cruciate §. 8. n. 5. Homobon. de Boois de examine Eccles. p. 1. tr. 5. c. 2. q. 14. Camp. d. c. 13. n. 77. Vgolin. de officio Episcopi c. 7. §. 2. n. 8. Ego ipse d. alleg. 25. n. 30. secundum Lugdunen. impress. Paul. Laymann. d. lib. 5. tr. 6. c. 11. n. 9. Ioan. Valet. d. verb. ab solutus *diff. 2. n. 9. & 34. Floron. de casibus reserv. p. 1. c. 4. §. 1. n. 6. Letana in sum. q. Regul. c. 1. n. 4. & 19. Totteblanca d. lib. 2. c. 2. n. 51. Ioan. de Lugo d. tr. de pan. dist. 21. sect. 2. n. 27. cum segg. & precipue n. 35.* nam licet ibi dicat requiri approbationem Ordinarij ipsius Confessarij, tamen cum addas eam approbationem durare solum quomodo manet sub illo Ordinato, ita vsq. domicilium mutet, requiri approbationem non Ordinarij, videtur resoluere esse necessariam approbationem Episcopi eius loci, in quo fit Confessio. Approbatum enim ab alio quàm, à Valentinio Archiepiscopo*

26.

27.

28.

29.

chiepiscopo in diocesi Valentina non censeri approbatum, ab Ordinario, referunt decem Quarent. in summ. *Bullary verb. Confess. vers. prater*, Fr. Emman. d. 5. g. n. 5. Agid. de Coninck d. 1. d. 1. d. 8. n. 5. Ludou. Beia resp. casum confesum. p. 4. casu 10. vers. tandem, Vgolin. d. 5. 2. n. 8. Paul. Laymann. in sum. *Theolog. moral. lib. 5. tract. 6. c. 1. 1. n. 9. Campan. rub. 1. 2. c. 1. 3. n. 7. 6. n. fine*, Vgolin. d. 5. 2. n. 8. Armentad. in addit. ad recapit. legum Navarra lib. 4. tit. 29. l. 1. 5. n. 1. 2. Barthol. S. Faustian. tr. de Indul. extraord. lib. 4. q. 7. 5. 76. Et confessiones extra diocesim, in qua fuerunt a probari Presbyteri, eos audire non posse etiam subditorum Episcopi approbantis, nisi iurisdictionem in tales ordinarius habeant, obferuauit Scil. d. 4. 1. q. 40. attestans ita fuisse decum in Cremenensi sub die 8. May 1610. addens in eadem sub die 22. May eiusdem anni fuisse resolutum Confessarios extraordinarios ab Episcopis approbatos ad confessiones audiendas, licet sint Regulares, siue seculares, nullo pacto eas audire posse extra diocesim Episcopi approbantis, quamuis Confessores sint eadem Episcopo subiecti. Et privilegium a Sede Apost. nulla facta derogatione Concilij indultum Patribus Congregationis Oratorij, quod eis ex prout examine ad audiendas confessiones in ipsa Vrbe a Vicario approbati fuerint, extra eandem Urbem absque alio examine, de licentia tamen Ordinarii uel locorum Confessiones libere audite ualent, omnino obferuandum esse refert decum Garc. in addit. ad suum tract. de benefic. p. 4. 5. n. 31.

Contra Henricus in sum. lib. 6. c. 6. 7. 8. lib. 7. c. 1. 5. 6. 4. Visual. in candelab. aureis, ubi de Confessione. n. 28. censet. 3. Ioan. Valer. de different. inter verumque forum, verb. absolutus, differ. 1. n. 12. vers. prater, Diana moral. resol. tom. 1. tract. 4. de Sacram. resol. 110. & alios existimantes sufficere cuiuscumque Episcopi approbationem.

Et contra Gurtius. Canon. lib. 2. c. 27. n. 6. mordicus defendentem, & Fillius in quaest. moral. tract. 7. c. 9. quæst. 1. n. 262. Villalob. in summ. p. 1. ar. 4. dub. 50. n. 3. Ludou. à Cruce in expetit. Bulla Cruciat. diff. 1. cap. 2. dub. 15. n. 1. Torreblanca de iure spirit. lib. 1. c. 2. n. 12. Hurtado d. 1. tract. 4. de Sacram. resol. 110. diff. 1. 8. putantes requiri approbationem Episcopi ipsius poenitentis,

Et demum contra Soar. d. diff. 28. sect. 6. num. 6. Agid. de Coninck d. 1. sem. 1. diff. 8. dub. 8. n. 50. & 51. Bonacina de Sacram. diff. 5. q. 7. puncto 4. b. 1. n. 15. Moisef. d. 1. tract. 7. c. 16. d. n. 18. Valer. Reginald. d. lib. 1. c. 175. Fagundez d. 2. n. 92. Boili. d. 1. sect. 3. casu 2. n. 14. Barthol. S. Fausto sem. 3. in tract. de Poenitentia lib. 6. q. 42. & alios existimantes necessariam esse approbationem Episcopi ipsius Confessoris.

30. Episcopum uigore priuilegij, de quo in ext. de penit. & remis. in suum Confessarium eligere non posse Sacerdotem sibi non subditum, qui à proprio Ordinario non fuerit ad id iurata hoc decretum admissus, seu approbatus ad audiendas Confessiones referunt decum Soar. d. diff. 28. sect. 4. n. 7. Pulp. de Aug. in addit. ad Quarent. in sum. Bullar. verb. Archiepiscopi auctoritas, vers. item, in fin. Aloys. Ricc. in praxi rerum furi eccles. decij. 5. 48. in edus. alius resol. 47. 0. in 2. adit. Agid. de Coninck d. diff. 8. n. 10. Azor. in sum. moral. p. 2. lib. 4. cap. 2. quæst. 16. vers. quare, Armentad. in addit. ad recapit. legum Navarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis, n. 54. Gilet. in margarita casum consensum, verb. Episcopum 6. Coriol. de casibus refer. p. 1. sect. 1. art. 1. 2. 3. vers. Barbof. Collect. in Concil. Trid.

at contra, Iul. Lauer. de indulgent. & indul. p. 1. c. 2. n. 59. Ioan. Valer. d. verb. absolutus, differ. 1. & verb. in iudicio, differ. 14. & verb. nullus, differ. 5. n. 2. Moisef. d. 1. tract. 7. c. 15. n. 34. Fagundez d. 1. tract. 2. d. n. 78. Alphons. de Leon. de Indul. p. 1. q. 9. n. 28. Fillius. 10. 1. 1. 7. c. 9. n. 256. Faulst. de Indul. lib. 4. q. 7. 3. Diana mor. resol. p. 3. ar. 2. resol. 3. Ludou. à Cruce in expetit. Bull. Cruc. diff. 1. c. 2. dub. 12. & 13. Ioan. de Lugo d. 1. tract. de Poenit. diff. 21. sect. 1. n. 3. & sect. 2. n. 38. Barthol. S. Fausto d. lib. 6. q. 4. 1. versum quia, & q. 50. & quæst. 8. cum seqq. ubi de Episcopis titularibus, & qui renuntiant dignitati Episcopali, depositis seu suspensis, in fruuntur hoc priuilegio.

¶ Per examen. ] Vnde sine eo nullum, etiam Doctorum, vel in sacra Theologia indiguum professorem censeri approbatum, licet ad illud admitti poterit, & hoc inuitè sibi denegetur, admittit in Presbyteris secularibus Fagundez d. lib. 7. c. 1. n. 58. Ioan. Sanchez. in selectis c. 48. n. 16. Fillius. 10. 1. 1. 7. c. 9. n. 257. Trullench. d. 1. dub. 8. Torreblanca d. lib. 1. c. 2. num. 24. & in Regularibus agnoscunt Valer. Reginald. d. lib. 1. n. 192. Agid. de Coninck d. diff. 8. num. 58. Fernandez in examine Theolog. mor. p. 3. c. 9. §. 8. n. 2. licet non deferretur qui existimauerint Episcopo nolente sine iusta causa admittente presentatos, eos posse omnia petinde exercere, ac si admissi, & auctoritati essent, & quomodo numero videntur esse Fagundez d. c. 2. num. 6. Laymann. in Theologia moral. lib. 4. tract. 6. cap. 1. 1. n. 4. Finel. de casibus refer. cap. 3. num. 3. Villalob. in summ. tom. 1. tract. 9. diff. 5. n. 3. Laurent. de Peirinis de Relig. subditis 1. q. 1. c. 2. 1. 5. 1. Diana moral. resol. p. 3. tract. 2. resol. 2. 4. Lezana in sum. q. Regular. 19. n. 3. Boili. d. sect. 3. casu 2. n. 17. Etiam à Cochi. de iuris. Ordin. in excerptis p. 4. q. 77. Hurtado d. diff. 10. de Poenit. diff. 1. 5. vers. Nanarra.

Vnde non existimo bene censuisse plures ex Theologis Regularibus, dum credunt Episcopos tenent approbationem dare, & Religiosis illis presentati secundum formam Clem. dudum de scriptis, post examen inuenti sint capaces, & idonei ad officium Confessionum audiendum, & si suam approbationem absque rationabili causa dare reculent, possent audire Confessiones. Ea quomodo numero sunt Fr. Emman. ad Bull. Cruc. §. 9. n. 30. & q. Regul. tom. 1. q. 59. n. 3. Cælestian. compendio Theolog. moral. tract. 1. c. 16. n. 11. & c. 14. n. 4. Porcel. diff. verb. Confess. Regularis 2. Villalob. d. p. 1. tract. 9. diff. 55. n. 2. Hieron. Rodetic. in compendio q. Reg. resol. 32. n. 9. in fine, Antonin. Diana moral. resol. p. 3. tract. 13. resol. 45.

¶ Si illud videtur esse necessarium. ] Episcopum igitur posse Sacerdotibus concedere licentiam audiendi Christi fidelium Confessiones, etiam si examini non exponantur, asserunt Aloys. Ricc. in praxi aucta resol. 21. Valer. Reginald. d. lib. 1. num. 197. Agid. de Coninck d. diff. 8. n. 49. Fagundez d. lib. 7. c. 1. n. 70. Sed non potest subditis suis facultatem concedere eligendi sibi Confessarium, non ex approbatis quem non voluerit, Suarez sem. 4. diff. 28. sect. 7. n. 17.

¶ Et approbationem. ] Quamuis in scriptis non habeatur, ut per Valer. Reginald. d. lib. 1. num. 198. Coriolan. de casibus refer. p. 1. sect. 2. art. 7. n. 3. Homoboo. de Bonis de examine eccl. tr. 5. c. 2. q. 10. prope fin. ubi aduertit consilium esse præfixum approbationem in scriptis dari, ut ipse eam exhibere possit quoties capere, & opus esse iudicauerit, & tr. 11. q. 12. resol. 1. Boili. d. sect. 3. casu 2. §. 1. n. 11. Diana moral. resol. p. 3. ar. 14. resol. 41.

retero Ego ipse d. alleg. 25. n. 12. secundum Lugdu-  
nen. imperi.

34. Idem esse approbare aliquem Sacerdotem ad ad-  
ministranda Sacramenta, atque illum approbare  
ad Confessiones audiendas, asserunt Henrici. in  
summ. lib. 1. cap. 5. Sanchez de matrim. lib. 3.  
diff. 35. n. 8. quos refert & sequitur Fagund. d. lib. 7.  
cap. 3. num. 6.

35. Approbatum ab Episcopo absque iudicio, vel  
contra iudicium scientie non esse idoneum, non  
censeri approbatum, quia hoc decreto exigitur ut  
Confessarius, qui non habet parochiale benefi-  
cium, iudicetur idoneus: hic autem verè non iudi-  
catur idoneus, sed fide, cum Episcopus interiori  
sentiat, & iudicet non idoneum, resoluunt Soar. d.  
tomo 4. diff. 28. sect. 5. num. 7. vers. & fortasse. Valet.  
Reginald. d. lib. 1. num. 197. quos refert d. alleg. 15.  
num. 40. Bartholom. à S. Paulo in trakt. de libel. ex-  
traord. lib. 4. quæst. 79. & 80. qui etiam tenent vali-  
dam esse approbationem quando Episcopus ali-  
quem iudicat, & approbat tanquam idoneum, sed  
et ipsa non est idoneus.

36. Episcopum debere Confessarium non solum inter-  
iori iudicare idoneum, verum etiam exterius ap-  
probare, & iurisdictionem concedere, asserunt  
Soar. & Valet. Reginald. Ioseph praxi citati, & Egid.  
de Coninck d. tem. 2. diff. 8. n. 49.

Episcopum nominatim denunciatum posse va-  
lidè Sacerdotes ad Confessiones approbare, tenent  
Nauarr. in c. placuit de Penit. diff. 6. num. 51. Hen-  
riquez lib. 3. cap. 6. n. 3. Fr. Emman. in summ. tom. 2.  
cap. 14. n. 5. Sanchez de matrimonio lib. 3. diff. 21.  
num. 7. Fagund. d. lib. 7. cap. 2. num. 50. quia hæc  
approbatio non est actus iurisdictionis, sed tamen  
testimonium approbationum sufficientiæ Sacerdotis  
sine quo non potest Sacerdos licitè, nec validè  
Confessiones audire. Quicquid teneat Victor.  
de Confess. num. 152. Sylvest. verb. absolutio 2. quæst. 6.  
& verb. confessor. 1. q. 4. Guierrez canon. lib. 1. c. 1.  
num. 89.

37. Inualidè Penitentiae Sacramentum ministrare  
Sacerdotes credentes Superiorum ratam habere  
absolutionem de futuro, nisi tamen ratam habeat  
de presenti signo aliquo externo, resoluunt Nauarr. in  
man. cap. 9. num. 5. & in c. placuit num. 105. Nugn.  
in addit. ad 3. p. q. 8. art. 5. dub. 1. Pelant. etiam in  
addit. ad 3. p. q. 10. diff. 5. Henrici. lib. 6. c. 1. §. 13.  
Soar. d. tom. 4. diff. 25. sect. 1. n. 13. Coriolan. d. sect. 2.  
art. 1. o. num. 2. cum segg. Valet. Reginald. d. lib. 1. n. 89.  
& 90. Paul. Santor. de casibus Papalib. & Episcop. p. 1.  
d. num. 39. Chametot. d. trakt. 7. de confess. dub. 29.  
pag. 488. Fagund. d. lib. 7. cap. 2. num. 71. & 72.  
quos refert d. alleg. 25. num. 25. Floren. de casibus  
referuat. p. 1. cap. 4. §. 17. numero 1. Paul. Laymann.  
d. lib. 5. trakt. 6. c. 10. num. 6. Bossi. d. sect. 3. casu 1.  
num. 135.

38. Licentiam delegatam audiendi Confessiones  
non expirare mortuo, vel amoto delegante, quia  
est quædam gratia, tenent Iacob. de Grassi in aucto-  
ritat. p. 1. lib. 1. cap. 13. n. 49. Henrici. lib. 6. c. 6. §. 7.  
in fine. Chametot. d. trakt. 7. de confess. dub. 27. pag.  
488. Ioan. de la Cruz de statu Religion. lib. 2. cap. 3.  
dub. 1. concl. 5. vix dictus, Sanchez de matrim. lib. 8.  
diff. 28. n. 80. Coriolan. d. part. 1. sect. 2. articulo 8.  
Ioann. Valet. d. verb. absolutio differunt. 1. n. 18. vers.  
obserua. Campan. d. rubr. 1. 2. cap. 13. num. 69. Ho-  
mophon. de Bonis de examine ecclesiast. p. 1. trakt. 5.  
cap. 3. quæst. 17. Cencid. canon. quæst. lib. 1. quæst. 38.  
n. 10. & 21. Fagund. d. lib. 7. cap. 2. num. 34. quos  
refert d. alleg. 25. num. 43. Lexana in summ. quæst.  
Regular. cap. 18. num. 10. Bossi. d. sect. 3. casu 2. §. 1.

num. 9. latè Ioan. de Lugo de Sacramentis in trakt.  
de Penit. diff. 19. sect. 2. n. 36. cum segg. Bartholom.  
à S. Paulo d. lib. 6. q. 98. Torreblanca d. lib. 1. c. 2.  
n. 18. Hurtado d. trakt. de Penit. diff. 10. diff. 4. vers.  
Circu. cum segg. ubi addit etiam dicat, Quando  
nobis placuerit.

Religiosum, qui semel fuit generaliter appro-  
batus, si recedat à diœcesi in qua fuit simpliciter  
approbatus, & postea iterum redeat, non tenet  
nouam querere approbationem, & licentiam,  
etiam si intetum mutati fuerint Episcopi in illa  
diœcesi, tenent Nugn. in addit. ad 3. p. q. 8. artic. 3.  
dub. 1. concl. 2. Henriquez d. x. 6. §. 7. Zetolin. in praxi  
de sacrament. Penitent. cap. 16. q. 2. vers. quanto si  
verò, quos refert d. alleg. 25. num. 44. Bartholom. addo  
Fagund. d. lib. 7. cap. 2. num. 1. d. lib. 4. quibus addo  
S. Fanstio d. trakt. de Penitent. lib. 6. quæst. 54. propo-  
sitionem. Si verò semel approbatus à proprio Episco-  
po, eius diœcesim mutet, indiget noua approba-  
tione alterius Episcopi, in cuius diœcesi modò  
versatur, quia visu receptum est, & à sacra Congre-  
gatione. decilum, ut qui fuit in vnu Episcopatu ap-  
probatus, si ad alium Episcopatum transierit, iterum  
approbetur ab Episcopo loci, in cuius territorium  
transfertur. Ita Iacob. de Grassi. lib. 2. appendix. cap. 5.  
num. 13. Zetolin. in praxi penitent. cap. 16. quæstio 8.  
Vgolin. de potestate Episcoporum. 1. c. 7. §. 2. n. 8. Beia  
in resp. casuum confessor. p. 4. casu 20. Bartholom. à S.  
Fanstio d. lib. 6. q. 5. 4.

Confessarios, si non fuerint examinati, quando  
approbati existerint posse ab Episcopo suspendi,  
& examinari, sinitur Sel. d. cap. 14. n. 17. attestans sic  
decidisse S. Congreg. Episcop. & Regul. in Perselem.  
31. Iuly 1615.

Regularibus facultatem audiendarum Confes-  
sionum ad beneplacitum per Ordinarios concessam  
posse quandoquomodo reuocari, tenent Sel. d.  
loco, attestans ita fuisse eandem S. Congreg. in Pa-  
pien. 12. Martij 1619.

Confessarios seculares ad certum genus perso-  
narum, seu ad limitatum tempus ab Ordinario ap-  
probatos minimè posse, etiam vigore Bullæ Cru-  
ciatæ, penitentium Confessiones audire ultra fa-  
cultatem ipsius ab Ordinario concessam, tradit idem  
Sellius dicens sic fuisse decilum in Casarugustina 7.  
Septembris 1625.

Approbationem obtentam per Sacerdotem se-  
cularem, vel Regularem ab Ordinario ad Con-  
fessiones audiendas, posse ab Episcopo successore  
pro sue conscientie securitate vique ad nouum  
examen suspendi, dicit Sel. d. cap. 14. num. 23.  
attestans ita fuisse decilum in Limon. 19. Septem-  
bris 1625.

Regulares ab Episcopo antecessore priuio exa-  
mine approbatos ad personarum secularium Con-  
fessiones audiendas, poterit modernus Episcopus  
pro maiori conscientie sue quiete iterum  
examinare & si minus idonei reperti fuerint, re-  
probare, tenet Sel. d. cap. 14. num. 27. sic fuisse  
resoluitum in Albanen. 5. February 1628. & in alia  
sub die 7. January 1630. & ita etiam decidere S.  
Congregat. Episcop. & Regul. sub die 23. Nouem-  
bris 1629.

Approbationem ab Episcopo obtinentes ad cer-  
tum tempus, eo elapso non possunt Confessiones  
audire absque noua Episcopi ipsius licentia & ap-  
probatione, præuio, etiam si eisdem libuerit, nouo  
examine. Illi verò, quos ipsemet Episcopus ad  
Confessiones huiusmodi audiendas semel admisit  
simpliciter, ac sine ulla temporis præfixione,  
nullatenus possunt ab eodem teprobari sine noua  
causa,

causa, eaque confessiones ipsas concernente. Carterum in eadem causa subdit necne, Episcopus non teneatur ipsis Regularibus edificare, sed Sedi Apost. dimittaxat ubi tam sibi aperiri postulat, ita S. D. Verbanus VIII. per suas litteras in forma Brevis ad futuram rei memoriam rescripti Eminentiſſimo Cardinali de Sandomali Ecclesie Gienan. Præfati sub dato Roma apud S. Petrum 30. Ianuarij 1629. & alias litteras in forma Brevis eiusdem tenoris, & sub eadem data directas fuisse D. D. Christophoro de Lobeta Episcopo Corduben. refert nouissimè Torreblanca de iure spirituales lib. 14. c. 3. n. 23. & 24. Nam Episcopus potest tales licentias limitare ad certum locum, tempus, & personas Gutierrez Canon. lib. 1. cap. 27. num. 18. & 19. Fr. Emmanuel quest. Regularium tomo 1. quest. 59. art. 8. Suarez tomo 4. disp. 28. sect. 7. dub. 6. V. Golin. de officio Episcopi, c. 29. num. 6. Cened. lib. 1. q. 38. n. 20. & 21. Homobon. de Bonis de examine ecclesiastico tract. 8. c. 2. quæst. 7. Fagundez in quinq. Ecclesie præcepta præcepti 2. lib. 7. c. 2. num. 17. sacra Congregatio Cardinalium negotiis Episcoporum, & Regularum proposita in vna Cæsareugustana 7. Septembris 1615. Multas questiones circa approbationem & reprobationem secularium & Regularium Confessariorum, vide apud Bartholomæ S. Fausto lib. 6. q. 10. i. cum multis seqq.

46. Posse Episcopum Regulares vicumque à semetipso approbatos suspendere, aut repellere à Confessione audienti, si illi cum scandalo, aut aliis inhonestè viuant, vel aliquod delictum committant, propter quod rationabili ipsius Episcopi iudicio, in quo ipse tantum conscientia onerata erit, videntur à confessionibus suspendendi, cum præcipua minister qualitas sit integritas vite, & morum honestas, & ea causa ad ministerium confessionis pertinet, asserit Aldan. in compendio canon. resolutionum lib. 1. tit. 13. n. 4. referens ita decidisse sacram Congregationem Episcop. & Regular. in Orislen. 30. Augusti 1630.

47. Episcopos, locorumque Ordinarios nullo pacto adimere posse facultatem audiendi Confessiones omnibus simul vnius Conuentus Regularibus Confessariis sacra Congregat. inconfuira, tenet Aldan. dist. titul. 13. numero 5. attestans eandem S. Congregat. ita censuisse sub die 20. Nouembrii 1615.

48. Iusta atque legitima existente causa bene posse Episcopos Confessariorum etiam Regularium approbationem, ac iurisdictionem restringere, & limitare ad certum tempus, vel locum, seu personas resolvunt Soarez d. tomo 4. disp. 28. sect. 7. dub. 6. Gutierrez Canon. lib. 1. c. 27. n. 18. & 19. Fr. Emmanuel quæstionum regularium tomo 1. q. 59. art. 8. Fr. Ludovic. Miranda d. q. 45. art. 10. concl. 1. Homob. de Bonis d. tract. 5. c. 3. q. 17. V. Golin. de potestate Episcopi, p. 1. c. 30. n. 6. Cened. d. q. 38. n. 21. & 22. Fagundez d. lib. 7. c. 2. n. 17. n. 45. quærit, & resoluit an approbatus ab Episcopo cum limitatione personarum velori ad solas virorum confessiones dimittaxat, aut ad feminarum confessiones, non virorum, sit per Bullam, aut Inbilitum eligibilis à feminis, & à viris.

49. Vicarios licet temporales appositos in Ecclesiis parochialibus vniuersis, & dependentibus à Religione Hierosolimitana, debere Episcopum, si simpliciter idonei reperti fuerint, approbare, tenet Ald.

d. tit. 13. n. 6. attestans sic fuisse decisum in Augustana 4. Decembrii 1630.

Generalem Religionis posse suos subditos ex quacunque causa, etiam ob occultum crimen quomodolibet, etiam extrajudicialiter à Confessionibus audiendis suspendere, refert Peregrin. in conf. clericorum p. 1. c. 5. dist. 2. in fine, attestans ita fuisse decretum sub die 2. Iulij 1627.

50. Quæ gratis datur. ] Gratis oportere concedi huiusmodi licentias refertur decisum Armean. in addit. ad recapit. legum Nauarra, lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopo, n. 10. resp. 5. Garc. de benef. p. 8. c. 1. n. 77. in resp. ad 5. Ego ipse d. alleg. 25. n. 11. secundum Lugdunen. imperell.

51. Cancellario Episcopi nullo pacto licere etiam in vim taxæ antiquæ pro approbatione ad confessiones audiendas, quam hoc decretum gratis dari mandauit quicquam exigere, refertur decisum in vna Aprutina Aldan. d. tit. 13. n. 8.

52. Sub verbis super relatis contineri præceptum quo præcipitur Episcopis vi huiusmodi approbationem gratis impendant, non contineri verò conditionem necessariam, qua non seruat non valet approbatio, asserit Soar. d. tomo 4. disp. 28. sect. 5. n. 10. in fine, Fagundez d. lib. 7. c. 2. num. 66.

53. Non obstante quacunque consuetudine, etiam immemorabili, &c. ] Neminem adiri posse ad confessiones secularium audiendas, nisi si approbatus ab Episcopo quocunque privilegio & consuetudine etiam immemorabili, non obstat ex sacre Congreg. decisione dicit resolutum Rota dec. 655. n. 1. apud Fatim. p. 1. in posthum. & n. 4. subdit non videri Concilium in præfati subfultus ius quæritum Prælator inferiori vigore concordatæ, vel abbas talis sententia à Sede Apost. ex certa scientia confirmatæ. Eadem Rota apud Tambur. in fin. tom. 3. de iure Abbatum dec. 49. d. n. 1. Hinc tolli consuetudinem antiquissimam Sacerdotum, qua alij alius morum confitebantur ante Concilium absque vlla alia approbatione, tradit Tolet. in instrum. Sacerd. lib. 3. c. 13. n. 5. ad fin. quem refert, & sequitur Fagundez d. lib. 7. c. 2. n. 49. vbi similiter asserit abrogatam esse antiquam illam consuetudinem, qua olim solebant Parochi committere suas vices eorumque Sacerdoti volebant, hodie namque post Concil. Trident. non posse à Parocho dari licentiam suis parochianis ad confitendum aliis, nisi sine ex approbatus ab Ordinario, meritis resoluunt Fr. Emman. in summa tom. 1. c. 60. n. 2. Nugn. in addit. ad 3. p. q. 8. art. 5. dub. 7. Gambartia de casibus reservatis c. 2. num. 20. Ioan. Valet. de differ. inter vtrumque forum, verb. Parochus, diff. 4. & verb. nullitas, diff. 5. vers. septimè, Fagund. d. præcepti. 1. lib. 7. c. 2. n. 41. Squillante de privileg. clericorum c. 1. n. 70. vbi n. 7. post Guriet. canon. lib. 1. c. 27. n. 21. Villal. in sum. tom. 1. tract. 9. diff. 49. n. 9. Petr. Fay de Panis q. 8. art. 5. disp. 1. Anton. Diana moral. resolut. tom. 2. tract. 4. de Sacra resolut. 46. Ioan. de Lugo d. tract. de Panis, disp. 21. sect. 1. n. 6. Barthol. S. Fausto d. lib. 6. q. 48. & Nicol. Garc. de benef. p. 1. c. 8. n. 13. tenet delegatum posse esse alium Parochum eiusdem diocesis, vbi delegans habet beneficium parochiale, vel sacerdotale approbatum ab Ordinario loci vbi exerceri debet hinc iurisdic. tio, refert Ego ipse de officio & potestate Parochi c. 19. n. 27. & tolli consuetudines præcedentes, & non futuras resolvere Anguian. de legib. lib. 2. ceteron. 20. n. 27. & 22.



*Quisque ordinandus utilis sit Ecclesie, & in ea adscribatur, functurus suis ibidem muneribus. Desertor punitur. Nemo peregrinus sine litteris commendatitiis sui Ordinarii celebret.*

## CAPVT XVI.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Ascriptio alicui Ecclesie in ordinatu fieri debet in ipsa promotione.
3. Locum habet etiam in familiaribus triennialibus Episcoporum.
4. Presbyteros, & clericos ascriptos Ecclesie non potest Episcopus ob necessitatem Ecclesie cogere ne discedant ab ea causa lindy.
5. Ordinari nulum potest contra prohibitionem sui Prælati.
6. Subditus alienus ad celebrandum, & ad sacramenta administranda admittendus non est sine commendatitiis proprii Episcopi.
7. Commendatura littera deneganda non sunt ab Episcopo Sacerdotibus, & clericis, qui non habent beneficia residendam regentia.
8. Commendatura littera pro clerico peregrinari vo-

- lente sunt obtinenda ab eo, qui huiusmodi clerici Ordinarius fuerit.
9. Episcopus prohibere potest ne Regularis in eorum Ecclesiis Sacerdotes seculares externos divina officia celebrare permittant.
10. Episcopus potest admittere Sacerdotes externos habentes litteras dimissorias suorum Ordinariorum ad Sacramenta administranda.
11. Clericus peregrinus potest sine litteris commendatitiis ad celebrandum admitti si fidem facias de sua ordinatione.
12. Clericus ascriptus servitio alicuius Ecclesie non potest abesse inconsulto Episcopo.
13. Episcopus non potest ante ordinationem exigere ab ordinando promissionem de inferiundo certa Ecclesia.

a Cap. remi-  
ne 70. del.  
b Et canonu  
cristorum  
seil. 14. c. 17.  
c Conc. Ni-  
tenum c. 11.  
d 16. c. San-  
ctorum 70.  
dist. c. cum de  
cler. peregr.  
Concil. An-  
tioche, cap. 7.  
d 1. Cath.

**C**um nullus debeat ordinari, qui iudicio sui Episcopi non sit utilis, aut necessarius suis Ecclesiis, sancta Synodus, veltigius sexti canonis Concilij<sup>b</sup> Chalcedonenſis in hæren- do, statuit, ut nullus in posterum ordinetur, qui illi Ecclesie, aut pio loco, pro cuius neces- sitate, aut utilitate assumitur, non ascribatur, ubi suis fungatur muneribus, nec incertis va- getur sedibus. Quod si locum inconsulto Episcopo deseruerit, ei factorum exercitium interdicitur. *Nullum præterea Clericum peregrinum sine commendatitiis sui Ordinarij litteris ab illo Episcopo ad divina celebranda à Sacramenta administranda admittatur.*

Concil. Chalcedon. cap. 11. Concil. Aquisgran. cap. 39. & 62. Concil. Epism. cap. 6. Concil. Aurelian. 3. cap. 15. cap. 3. Laod. 41. 3. Cathog. c. 18.

1. Vnde Aldan. in compendio canon. ref. lib. 2. tit. 8. num. 3. cum seqq. Sel. in festis canon. c. 13. ex n. 15. metipsum de officio, & potest. Episcopi, part. 2. alleg. 21. a principio.

2. Cum nullus debeat ordinari qui iudicio sui Episcopi, &c. Additionem alicui Ecclesie in ordina- tos fieri debere in ipsa promotione, refert deci- sionem Garc. de benefic. p. 1. d. 5. num. 101.

3. Locum habere etiam in familiaribus triennialibus Episcoporum, qui ad ritulum patrimonij possunt promoueri nam & istos debet ascribi alicui Ecclesie ordinantis, asserit resolutum Sel. d. 3. n. 15.

4. Presbyteros, & clericos ascriptos Ecclesie non potest Episcopus ob necessitatem Ecclesie cogere ne discedant ab ea causa lindy, nullo tenore illis dimissorias seu commendatitias litteras concede- re, ut per Aldan. d. tit. 3. n. 4. attestatos sic fuisse deci- sum sub die 11. Martij 1617.

5. Nullum posse contra prohibitionem sui Prælati ordinari, aut de illo eoqueri, seu ab eo appellari, eo quod illum ordinare nolit, refoluit Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. refol. § 87. in 2. edit. alias in 1. edit. dec. 69. §. & faciunt supra dicta fiff. 21. de reform. c. 1. super illa verbis, nisi illi quas Episcopus indicauerit assumendos.

6. Nullum præterea clericum peregrinum, &c. Ali- quum subditum ad celebrandum, & Sacramenta administranda admittendum non esse sine com- mendatitiis proprii Episcopi, tenent per hunc textum, Henric. in summ. lib. 10. cap. 3. d. 5. 6. in fine, Ft. Emmo. quæst. regular. tom. 1. q. 1. art. 1. Cam- pan. in diuers. sura canon. rub. 9. c. 6. num. 1. Marc. Atoyn. Genuen. in praxi Archiepisc. Neapol. c. 40. num. 1. Hieron. Roderic. in compend. quæst. regular.

refol. 25. num. 17. Ego ipse d. part. 2. alleg. 21. n. 1. in fine.

Denegandas non esse huiusmodi commendati- tias litteras ab Episcopo Sacerdotibus, & clericis, qui non habent beneficia in titulum residendam requentia, refert decusum Armeod. in addi- ad recap. legum Nauarra. lib. 1. tit. 1. §. 1. de Episcopo, n. 63. Campan. d. rub. 9. c. 6. n. 4. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. refol. § 98. in 1. edit. alias re- fol. §. 4. in 2. edit. Ego ipse d. alleg. 21. n. 5.

Litteras commendatitias sine quibus ex hoc cap. clericus peregrinus ad diuina, & Sacramenta administranda admitti non debet, esse obtinendas ab eo, qui huiusmodi clericis Ordinarius fuerit, asserit resolutum Armeod. d. 1. de Episcopo, n. 56. quem refert Ego ipse d. alleg. 21. n. 4.

Episcopum loci Ordinarium prohibere posse ne Regularis in eorum Ecclesiis Sacerdotes seculares externos diuina officia celebrare permittant, osti- prius ab ipso Episcopo visis litteris commendati- tiis ipsi Sacerdotes admissi fuerint, referunt deci- sionem Armeod. in addi. ad recap. legum Nauarra. lib. 1. tit. 1. §. 1. de Relig. n. 55. Golet. in margaria casuum rescriptis. verb. Missa. Nold. sum. eod. verbo, n. 45. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. ref. § 35. in 2. edit. & in dec. curia Archiep. Neapol. dec. 29. p. 4. Homob. de Bonis de examine eccles. tract. 1. a. c. 4. q. 6. ref. 4. 3. pag. 459. Ego ipse d. alleg. 21. num. 8.

Episcopum posse admittere Sacerdotes externos habentes litteras dimissorias suorum Ordina- torum ad Sacramenta administranda licet poterat ad Missa sacrificium, dummodo illi verè idonei sint, testat Armeod. d. 1. de Episcopo, n. 83.

Sacerdotes

7.

8.

9.

10.

Sacerdotes exteri seculares, qui absque licentia Ordinarij celebrant in Ecclesijs Regularium, incurritur poenae inflicta in Synodo diocesana, & Sacrista, seu praefecti Ecclesiarum regularium adstringi possunt ad non permitendum celebrationem praedictam, nisi exhibita licentia Ordinarij, Sel. d. c. 13. n. 28. vbi refert decretum in Neapolitana 17. Augusti 1630.

Clericum peregrinum posse sine littera commendatitias ad celebrandum admitti si faciat fidem de sua ordinatione, resoluunt Nauarr. cons. 1. sub n. 2. de celebr. Atifcar. Aloyl. Ricc. in decisoria Archiep. Neapol. part. 1. decis. 150. si tamen huiusmodi commendatitias litteras clericus peregrinus non habuerit, nec fidem fecerit, nullo iure esse suspensum, sed posse secluso scandalo celebrare,

tenent Nauarr. in man. c. 57. n. 153. & cons. 5. de celebr. Atifcar. in anteq. alia cons. 1. de clericis peregr. Sayr. in floribus de sub isto tit. de celebr. Atifcar. decis. 5. Hent. d. 5. 6. in commento littera T. Valer. Regioal. in d. praef. furi punient. lib. 29. n. 5. 2. v. i. n. i. p. Ego ipse d. alleg. 1. c. n. 3.

Clericum adscriptum seruiuo alicuius Ecclesiae non posse abesse inconsulto Episcopo, assent Sel. d. c. 13. n. 28. attestans sic fuisse resolutum in Terracinen. 19. February 1628.

Episcopum non posse ante ordinationem exigere ab ordinandis promissionem de inferendo eorum Ecclesiae, etiam post obtentum beneficium simplex residentiam non requirens, dicit Sel. d. c. 13. n. 29. vbi refert decretum in Laurentiana 15. Aprilis 1628.

*Exercitia minorum Ordinum restitui debent assignatione facta fructuum simplicium beneficiorum, vel fabricae. Deficientibus tamen clericis celibatum colentibus sufficiantur coniugati monogamitonsurati, & induti clericaliter in Ecclesia.*

# C A P V T XVII.

1. Ordo necessarius est ad filios spirituales multiplicandos.
2. Irregularis sit clericus exercendo scienter Ordinem, quem non habet.
3. Bigamus excluditur a clericatu.
4. Bigamus non potest consequi Ecclesiastica beneficia.

5. Bigamus effectus bigamia interpretatus non potest mortua uxore dispensari per Episcopum vi in Ordine suscepto ministrare.
6. Dispensare an & quando possit Episcopus in bigamia vera, vel interpretata.

**V**T sanctorum Ordinum à Diaconatu ad Ostiariatum functiones, ab Apostolorum temporibus in Ecclesia laudabiliter receptae, & pluribus in locis aliquandiu intermissae, in usum iuxta sacros<sup>a</sup> Canones reuocentur, & nec ab haereticis, tanquam otiosa traducentur, illius pristini moris restituendi desiderio flagrans sancta Synodus, decernit, ut *postea* huiusmodi ministeria, & non nisi per constitutos in dictis Ordinibus exercentur, omnesque & singulos Praelatos Ecclesiarum in Domino hortatur, & illis praecipit, ut quantum fieri commodè poterit, in Ecclesijs cathedralibus, collegiatis, & parochialibus suae diocesis si populus frequens, & Ecclesiae prouentus id ferre queant, huiusmodi functiones curent restituendas, & ex aliqua parte reddituum aliquorum simplicium beneficiorum, vel fabricae Ecclesiae, si prouentus suppetant, aut vtriusque illorum, eas functiones exercentibus stipendia assignent, quibus, si negligentes fuerint, Ordinarij iudicio, aut ex parte multati, aut in totum privati possint. Quod si ministeriis quatuor minorum Ordinum exercendis Clerici caribet praestid non erunt, suffici possint etiam coniugati, vitae probatae, & dummodo non bigami, ad ea munia obeunda idonei, & qui tonsurati, & habitum Clericalem in Ecclesia gestent.

**V**ide Franc. Leon. in thesaur. furi Eccles. p. 1. cap. 4. num. 19. Sel. in select. Canonic. cap. 19. n. 4.

*Nec ab haereticis tanquam otiosa, &c.]* Quod Ordo necessarius sit ad filios spirituales multiplicandos ad Ecclesiae regimen docet Sayr. de Sacrament. in genere. lib. 9. c. 4. q. 1. vers. alia quatuor Sacramenta.

*Nec in posterum huiusmodi ministeria, &c.]* Vide Azor. instit. moral. part. 1. lib. 2. c. 18. quaest. 23.

2. Non nisi per constitutos in dictis Ordinibus exercentur.] Irregularem fieri clericum exercendo Ordinem, quem non habet dummodo scienter, & scilicet, & ex officio ministres, resoluunt Vgolin. de irregularitat. cap. 37. Sayr. de censur. lib. 7. cap. 10. numer. 1. Soaz. tom. 5. disp. 12. sect. 3. numer. 22. Valet. Reginald. in praef. furi punient. lib. 30.

num. 19. vers. sexta, Bonacin. de censuris disp. 7. quaest. 3. p. 1. n. 6. n. 1. quos refero Ego ipse in collect. ad c. 1. n. 4. de clerico non ordin. ministr. vbi num. 6. quidd dicitur quis actum aliquem Ordinis exercere soleminiter quando actus talis est, ut ab alio non possit exerceri, quàm ab eo, qui talem Ordinem habet. Vnde Diaconum alba, & stola indutum aequum soleminiter in Ecclesia ad fontem benedicentem esse irregularem, cum benedictio aequa & illius exsecutio sine speet solùm ad Ordinem sacerdotalem, tradunt Franc. Leo d. p. 1. c. 6. n. 23. & Mart. Antonin. var. resol. lib. 3. resol. 16. n. 7. v. i. c. n. d. n. d.

*Dummodo non bigami, &c.]* Bigamus excludi à clericatu pluribus citatis iuribus firmat Bellet. disp. furi clerici. part. 1. tit. de dispensat. clericali. c. 6. n. 1. quem refert de officio, & potest. Episcopi. p. 2. alleg. 49. n. 16.

4. Ac proinde non posse Ecclesiastica consequi beneficium, tradunt Rebuff. de pacif. possess. n. 193. Sayr. de censur. lib. 6. c. 1. n. 9. Avila in simili tractu p. 7. disp. 8. dub. 1. Nicol. Garc. de benefic. p. 7. c. 6. n. 1. & 2. Filluc tractu. 41. de benefic. c. 1. n. 10.

5. Bigamum effectum bigamia interdicta, etiam si ante constitutus esset in Ordine ostiarius, non potest mortuus vinctus dispensari per Episcopum ut in Ordine suscepto ministraret, et oct. Sel. in select. canon. c. 19. n. 6. articulus sic fuisse decisum

in feretrana 13. Aprilis 1630.

Verum autem de quando possit Episcopus dispensare in bigamia veti, seu interpretativa, egilati de officio, & potestate Episcopi, part. 2. alleg. 49. num. 21. cum segg. & ibi citatis addo Anyf. Rice. in decif. curia Archiep. Neapol. decif. 331. part. 4. ubi quid dicendum quoad Beneficia simplicia, Hicton. Rodetic in compendio q. Regul. ref. 16. a. n. 12. ubi ostendit an & quando Prælati Regulariter possint dispensare cum suis Religiosis bigamis?

### De Collegio puerorum in singulis Cathedralibus instituendo.

#### CAPVT XVIII.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Pueri qui in seminario recipiendi.
3. Pauperum filij.
4. Seminarij deputati de quibus debet adhibere Episcopus in consilium pro tota temporale administratione.
5. Seminarij deputati habent votum consultium.
6. Concilium duorum Canonice deponatur deponatur in erectione seminarij non tenetur Episcopus sequi.
7. Electio deputati seminarij sufficit fieri per clerum civitatis.
8. Canonici duo ab Episcopo eligendi pro seminarij regulis & statuto conficiendo, laici autem distributiones dum ex hac causa absint.
9. Canonici etiam ad seminarij administrationem pertinent illam habere debent, nec removeri possunt.
10. Unio facta seminario obsequio consilio eorum quos hic iubetur adhiberi, non valet.
11. Unio seminario non dum erecto fieri non potest.
12. Episcopus debet primum ex sua, & Capituli mensa contribuere seminario, & postea cogere alios.
13. Abbas habens proprium seminarium non debet egi contribuere seminario Episcopi.
14. Seminarij in contributione primum detrahenda sunt onera.
15. Seminarij contributio anticipari solvenda est.
16. A contributione seminarij nullum eximatur.
17. Seminario nihil solvitur de distributionibus quotidianis.
18. Seminario nihil solvitur de incertis, & de legatis pro celebratione Missarum.
19. Hospitalia data in titulum si habeant beneficia annexa, vel redditus Ecclesiasticos pro seminario, contribuere tenentur.
20. Non procedit in hospitalibus in quibus sunt bona laicorum.
21. Seminario debent contribuere beneficia existantia in diocesi.
22. Beneficia beneficiorum collationis Monachorum tenentur contribuere seminario si sint intra fines diocesis.
23. Cardinales etiam Commendatarii tenentur contribuere seminario pro Abbatibus, & beneficiis eorum.
24. Clerici Camera Apost. exempti sunt à contributione seminarij.
25. Confraternitates coguntur contribuere seminario pro his, qui habent de bonis Ecclesiasticis.
26. Seminario contribuere tenentur Ecclesia secularis, quia non sunt de mensa monasteriorum.
27. Portio debita seminario ratione beneficiorum exigi potest post unionem eiusdem beneficii saltem Regularibus, qui Mendicantium privilegium gaudent.
28. Fratres Mendicantes ex redditibus beneficio-

- rum monasterij annexorum seminario contribuere debent.
29. Monasteria illa, quæ ad seminarium sui Ordinis contribuunt, de eo quod superest, contribuere tenentur, etiam seminario.
30. Moniales non coguntur contribuere aliquam subventionem seminario si beneficia non habeant unita.
31. Fratres S. Iohannis Hierosol. sine eorum vicarij in Parochialibus Religioni unitis non possunt compelli ad contributionem seminarij.
32. Seminarij à contributione eximuntur omnes, & singula persona in beneficio S. Iohannis Hierosol. existentes.
33. Beneficia simplicia, cuiuscunque dignitatis fuerint, & qualitatis, possunt seminario uniri.
34. Beneficia simplicia quæ non possunt seminario uniri.
35. Non facta seminario omnium beneficiorum simplicium non valet.
36. Seminario uniri non possunt Collegiatarum Canonicatus, quomodo ex consuetudine non obligent ad residentiam.
37. Beneficia inrispationis etiam Ecclesiastici, nec non pertinetia ad provisionem inferiorum, non possunt seminario uniri.
38. Beneficia simplicia, quæ per mortem vacant, possunt uniri per Episcopum seminario licet essent reservata, seu assellata.
39. Beneficia Regularia non possunt seminario uniri.
40. Seminario debita portio ratione beneficiorum exigi potest post unionem eiusdem beneficii saltem Regularibus qui mendicantium privilegium gaudent.
41. Beneficia litigiosa uniri non possunt seminario.
42. Uniones beneficiorum reservatarum facta seminario valida sunt, dummodo ferrentur ante ipsorum vacationem.
43. Unio facta seminario de beneficio reservato est nulla.
44. Beneficia quæ iam vacaverant in mense reservato, vel quæ aliud sunt indubitanter reservata, non potest Episcopus uniri seminario.
45. Beneficia si Episcopus servata forma Concilij seminario unierit aut eum vacationem etiam in mense reservato, unio debet effectum ferri.
46. Cardinalis Episcopum habent indultum potest ante vacationem uniri seminario beneficium, quod obviat familiaris Papæ defuncti.
47. Beneficia prima vacatione per resignationem simplicem, non autem per conditionalem in favorem certæ personæ, uniri potest Episcopo.
48. Pensionarius tenetur pro rata pensionis solvere subsidium, & alia onera imposita respectu fructuum beneficij.
49. Beneficium comprehendendum est pro pensione, quam soluit

*soluit seminaria contribuere, quamvis seminarium erectum esset post pensionis reservationem.*

30. *Seminarij occasione potest taxa pro pensionibus detrahi, & exigi à Titularibus*

31. *Seminario taxam solvere recusantes potest Episcopus punire.*

32. *Episcopum non posse auctoritate ordinaria unius beneficiarum seminariorum saltem dissolvere.*

33. *Scholastrum conferenda est Doctoribus, vel Magistris, aut Licentiis in sacra Pagina, auctoritate Canonica.*

34. *Non comprehendis Scholastrum existentes in loco, in quo minime erigendum est seminarium.*

**C**um adolescentium ætas, \* nisi rectè instituatur, prona sit ad mundi voluptates sequendas, & nisi à teneris annis ad pietatem & religionem informetur, antequam vitiorum habitus totos homines possideat, numquam perfectè, ac sine maximo, ac singulari propemodum Dei omnipotentis auxilio in disciplina Ecclesiastica perseveret, sancta Synodus statuit, \* vt singulæ cathedrales, Metropolitanæ, atque his maiores Ecclesiæ, pro modo facultatum, & diocesis amplitudine certum puerorum ipsius ciuitatis & diocesis, vel eius provincie, si ibi non reperiantur, numerum in collegio ad hoc prope ipsas Ecclesias, vel alio in loco conuenienti, ab Episcopo eligendo, alere, ac religiosè educare, & Ecclesiasticis disciplinis instruere teneant. *In hoc verò collegio recipiantur, qui ad minimum duodecim annos, & ex legitimo matrimonio nati sint, ac legere, & scribere competenter nouerint, & quorum indoles, & voluntas spem afferat, eos Ecclesiasticis ministeriis perpetuo insetuituros. β Pauperum autem filios præcipuè eligi vult, nec ramen ditiorum excludit, modo suo sumptu alantur, & studium præ se ferant Deo & Ecclesiæ inserviendi. Hos pueros Episcopus in tot classes, quot ei videbitur, diuisos, iuxta eorum annum, ætatem ac in disciplina Ecclesiastica progressum, partim cum ei opportunum videbatur, Ecclesiarum ministerio addicit, partim in collegio erudiendos retinebit, aliisque in locum educatorum sufficiet, ita vt hoc collegium Dei ministrorum perpetuum seminatium sit. Vt verò in eadem disciplina Ecclesiastica commodius instituatur, Tonsura statim, atque habitu clericali semper venturum Grammatices, canones, computi Ecclesiastici aliarumque bonarum artium disciplinam discant, sacram Scripturam, libros Ecclesiasticos, homilias Sanctorum, atque Sacramentorum tradendocum, maximè quæ ad confessiones audiendas videbuntur opportuna & titulum ac extremorumque formas ediscant. Curet Episcopus, vt singulis diebus Missæ sacrificio intersint, ac saltem singuli mensibus confiteantur peccata & iuxta confessoris iudicium sumant corpus Domini nostri Iesu Christi, cathedrati, & aliis locis Ecclesiæ diebus festis inserviant. Quæ omnia, atque alia, ad hanc rem opportuna, & necessaria Episcopi singuli & eam consilio duorum Canoniorum Seniorum, & grauiorum, quos ipsi elegerint, prout Spiritus sanctus suggesserit, constituent, eaque vt semper conseruentur, sæpius visitando optam dabunt. Dyscolos, & incorrigibiles ac malorum morum seminarios acriter punient, eos etiam, si opus fuerit, expellendo omniaque impedimenta auferentes, quæcumque ad conseruandum, & augendum tam piū, & sanctum institutum pertinere videbuntur, diligenter curabunt. Et quia ad collegij fabricam instituendam, & ad mercedem præceptoribus & ministris soluendam, & ad alendam iuuentutem, & ad alios sumptus certi redditus erunt necessarii, vltra ea, quæ ad instituendos vel alendos pueros sunt in aliquibus Ecclesiis, & locis destinata quæ eo ipso huic Seminariorum sub eadem Episcopi cura applicata, censcantur, iidem Episcopi cum consilio duorum de Capitulo, quorum alter ab Episcopo, alter ab ipso Capitulo eligatur, itemque duorum de Clero ciuitatis, quorum quidem alterius electio similiter ad Episcopum, alterius verò ad clerum pertineat: *Ex fructibus integri mensis Episcopales, & Capituli, & quatuordecimque dignitatum, personatum, officiorum, n præbendarum, portionum, Abbatiarum, & Prioratum cuiuscunque Ordinis, etiam Regularis, aut qualitatibus, vel conditionibus fuerint, & hospitalium, quæ dantur in titulum, vel administrationem, iuxta constitutionem Concilij Viennensis, quæ incipit, Quia contingit, & beneficiorum quorumcumque, etiam Regularium, etiam iuris patronatus cuiuscunque fuerint, etiam exempta, etiam nullius diocesis, vel alius Ecclesiæ monasteris, & hospitalibus, & aliis quibuscunque locis piis, etiam exemptis, annexa & ex fabricis Ecclesiarum, & aliorum locorum, etiam ex quibuscunque aliis Ecclesiasticis redditibus, seu proueniens etiam aliorum collegiorum, in quibus tamen Seminaria disceruntur, vel docentium ad commune Ecclesiæ bonum promouendum actu non habentur, hæc enim exempta esse voluit, præterquam ratione reddituum, qui superflui essent vltra conuenientem ipsorum Seminariorum sustentationem, seu corporum, & vel confraternitatum, quæ in nonnullis locis scholæ appellantur, & omnium monasteriorum, non tamen mendicantium, etiam ex decimis quacumque ratione ad laicos, ex quibus subsidia Ecclesiastica**

44. *¶ Tolet. c. 13 in cunctis in hunc constituit. Genes. 8 Conc. Aquisgran. c. 135. Concil. Lateranen. sub Leone 10. sess. 9. de reformatione curie & aliorum. & Concil. Alexand. 1. post. c. 1. & in Later. c. 11.*

¶ Cap. quæ contingit de relig. domibus in cunctis lib. 4. c. 1. cap. 1. supra sess. 7. c. 13. de reformatione d. Cap. fin. de mag. & c. cum ex eo de elect. in 6.

eleſtica ſolui ſolent, & milites cuiuſcumque militiz, aut Ordinis, pertinentibus, *in ſtatutis ſancti Iohannis Hieroſolymitani dumtaxat exceptis*, partem aliquam vel portio- nem detrahent, & eam portionem ſic detractam, necnon *beneficia aliquot ſimplicia*, cuiuſcumque qualitatibus, & dignitatibus fuerint, vel etiam præſtitutionia, vel præſtitutionales portiones nuncupatas, etiam ante vacationem, ſine cultus diuini & illa obtinentium Præiudicio, huic collegio applicabunt, & incorporabunt, quod locum habeat, & *etiam ſi beneficia ſint reſeruata*, vel affecta, *o nec per reſignationem ipſorum* beneficiorum, vnio- nes & applicationes ſuſpendi, vel nullo modo impedi- ri poſſint, ſed omnino quacumque vacatione, etiam ſi in Curia effectum ſuum ſortiantur, & quacumque conſtitutione non obſtante. Ad hanc autem portionem ſoluendam, beneficiorum, dignitarum, perſonarum, & omnium, & ſingulorum ſuprà commemoratorum poſſeſſores, non modo proſe, *ſed pro penſionibus*, quas aliis forſan ex dictis fructibus ſoluerent, rem- nendo tamen pro rata, quidquid pro dictis penſionibus, illis erit ſoluendum, ab Epi- ſcopo loci per cenſuras Eccleſiaſticas, ac alia iuris remedia compellantur, etiam vocato ad hoc, ſi videbitur, auxilio brachij ſæcularis, quibuſcuſque, quo ad omnia & ſingula ſupradicta priuilegiis, exemptionibus, etiam ſi ſpecialem derogationem requirerent, con- ſuetudine etiam immemorabili, quauis appellatione, & allegatione, quæ executionem impediatur, non obſtantibus. Succedente verò caſu, quo per vniones effectum ſuum ſor- tientes, vel aliter Seminarium ipſum in totum, vel in partem dotalium reperitur, tunc portio ex ſingulis beneficiis, vt ſuprà detracta, & incorporata ab Epiſcopo, prout res ipſa exegerit, in totum vel pro parte remittatur. Quod ſi cathedralium & aliarum maio- rum Eccleſiarum Prælati in hac Seminarij erectione, cuiusque conſeruacione negligentes fuerint, ac ſuam portionem ſoluere detractauerint: Epiſcopum Archiepiſcopus, Archiepiſcopum, & Superiores Synodus prouincialis acriter corripere, eoque ad omnia ſupradicta cogere debeat, & vt quamprimum hoc ſanctum, & pium opus, vbicumque fieri poterit, promoueat, ſtudioſe curabit. Ratione autem reddituum huius Seminarij Epiſcopus annis ſingulis accipiat, præſentibus duobus à Capitulo, totidem à Clero ciui- tatis depuratis.

Deinde, vt cum minori impenſa huiusmodi ſcholis inſtituendis provideatur, ſtatuit ſancta Synodus vt Epiſcopi, Archiepiſcopi, Primates, & alij locorum Ordinarij, ſcho- laſterias obtinentes, & alios quibus eſt lectionis, vel doctrinæ munus annexum, ad do- cendum in ipſis ſcholis inſtituendos per ſe ipſos, ſi idonei fuerint, alioquin per idoneos ſubſtitutos ab eiſdem ſcholaſticis eligendos, & ab Ordinariis approbandos, etiam per ſubtractionem fructuum, cogant, & compellant. Quod ſi iudicio Epiſcopi digni non fuerint, alium, qui dignus ſit nominent, omni appellatione remota. Quod ſi neglexe- rint, Epiſcopus ipſe deputer. Docebunt autem prædicti, quæ videbuntur Epiſcopo ex- pedit. De cætero verò officia, vel dignitates illæ, *quæ ſcholaſtria dicuntur, non niſi Do- ctoribus*, vel Magiſtris, aut Licentiatis in ſacra pagina, aut in iure Canonico, & aliis perſonis idoneis, & qui per ſe ipſos id munus explere poſſint, conferantur, & aliter facta prouiſio nulla ſit, & inuſitata, nun obſtantibus quibuſcuſque priuilegiis, & conſuetudinibus, etiam im- memorabilibus.

Si verò in aliqua prouincia Eccleſiæ tanta paupertate laborent vt collegium in aliqui- bus erigi non poſſit, Synodus Prouincialis, vel Metropolitanus cum duobus antiquiori- bus Suffraganeis in Eccleſia Metropolitana, vel alia prouinciz Eccleſia commodiori vnum, aut plura collegia prout opportunum iudicabit, ex fructibus duarum, aut plurium Eccle- ſiarum, in quibus ſingulis collegium commodè inſtitui non poſſit, erigenda curabit, vt pueri illarum Eccleſiarum educantur.

In Eccleſiis autem amplas diœceſes habentibus, poſſit Epiſcopus vnum vel plura in diœ- ceſi, prout ſibi opportunum videbitur, habere Seminaria, quæ tamen ab illo vno quod in ciuitate erectum & conſtitutum fuerit, in omnibus dependant.

Poſtremò, ſi vel pro vnionibus, ſeu proportionum taxatione, vel aſſignatione, & in cor- ruptione, aut quilibet alia ratione difficultatem aliquam oriri contigerit, ob quam huius Seminarij inſtitutio, vel conſeruatio impeditur, aut perturbaretur, Epiſcopus cum ſu- præ deputatis, vel Synodus prouincialis pro regionis more, pro Eccleſiarum, & beneficio- rum qualitate, etiam ſuprà ſcripta, ſi opus fuerit, moderando, aut augendo, omnia & ſin- gula, quæ ad felicem huius Seminarij profectum neceſſaria, & opportuna videbuntur, de- cernere, ac providere valeat.

2.

Vide Archiepiſcopum Bononiæ. ſive de Bononiæ ſi-  
Eccleſia adminiſtrat. pag. ſub tit. de ſeminariis  
pag. 255 cum ſeqq. Paul. Fulc. de viſitat. lib. 1. c. 16.

n. 8. cum ſeqq. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloſſ. 5. §. 7.  
n. 68. cum ſeqq. Zanolan. præci. Epiſcop. par. 1. verſ.  
ſeminarium, Præloc. in ſimili præci. par. 1. c. 2. n. 5.  
pag. 112.

pag. 112. & seq. Aloyf. Riccia *in praxi rerum feri Ecclesie* decif. 484. in 1. *educ. alius refol.* 380. in 2. *educ. & in decifion curia Archiep. Neapolit. p. 4. decif.* 396. Monet. *de distribut. quotid. part. 3. quest. 3. n. 1.* *Num segg.* Aldan. *in compend. canon. refolut.* 1. *tit. 18. ex num. 1.* Sel. *in feleis canonici cap. 10. ex num. 5.* metipsum de officio & potest. *Episcop. p. 3. alleg.* 77. Valenzuel. *conf.* 2. *tem. 1.* Petro Bollo *in economia Canon. classif. 3. cap. 5. §. 8. pag. 530.* Alzed. *de praelentia Episcop. dign. part. 2. cap. 9. num. 49.* Lotter. *de re benef. lib. 1. q. 30. num. 47. cum segg.* Nouat. *in Ineterna Regul. verb. seminarium.* Alasica de Velasco *in tract. de primis. pauperum p. 1. q. 4. §. 2. n. 127.* D. Felician. de Vega *ad c. cum non ab homine. a. n. 59. de indic. & ad cap. cum sit generale num. 53. de foro comp.*

2. *a la hoc vero Collegia recipiuntur.* &c.] Vide Paul. Fusc. *d. cap. 16. num. 14.* Zerol. *d. verb. seminarium.* §. 3. motipsum *d. alleg.* 77. n. 34. Et de educatione puerorum multa tradit Lotin. *in Alta Apostolorum cap. 7. vers. 22.* Narbona *l. 31. gloss. 2. a princip. & precipue num. 4. tit. 7. lib. 1. nota Recopil. & quod seminario sunt introducta pro bona & exemplari educatione & eruditione adolescentium, qui in eis recipiuntur, & pro bono publico dicendum, & Ecclesiarum seruitio, & augmentum diuini cultus, ita dicit Petr. Bollo *in economia Canon. classif. 3. §. 8. pag. 530.* Petr. Gregor. *de benef. cap. 20. n. 14. in fine.* Valenzuel. *d. conf.* 2. *n. 41.**

3. *Pauperum autem filios.* &c.] Dum pauperum filios in seminario recipiendos admonet, non excludit diuites, modo suo sumptu alantur, ita Zerol. *d. tit. verb. seminarium §. 2.*

*Grammatices, cantum.* &c.] Vide Zerol. *d. verb. seminarium §. 4.* ubi tradit hos, qui in seminario sunt recipiendi, debere Grammaticam, cantum, & computi, aliarumque bonarum artium disciplinam ediscere.

4. *Cum consilio duorum Canonicorum.* &c.] Seminariorum quatuor deputatos debet adhibere Episcopus in consilio pro tota temporali administratione seminariorum, excepta exactione, quae ad solum Episcopum spectat, non tamen tenetur eorum sequi consilium, refert decifum Nicol. Gasc. *de benef. part. 1. cap. 2. num. 191.* Aloyf. Riccia *d. refolut.* 380. *num. 3.*

5. Seminariorum deputati, & alij officiales habent votum consensuum, non autem decifum, Aldan. *d. tit. 18. num. 2.* ubi attestat hoc fuisse resolutum *sub die 1. Ianuarii 1620.*

6. Consilium duorum Canonicorum deputatorum in erectione seminariorum, licet Episcopus teneatur requirere, non tamen tenetur eorum consilium sequi, vt refert decifum Goozal. *ad reg. 8. Cancell. gloss. 46. n. 74.*

7. Seminariorum deputati electio sufficit fieri per cleum civitatis, & potest Episcopus erigere plura semina in illis locis, quae non fuerunt taxata, vt per Aldan. *d. tit. 18. n. 3.* ubi asserit ita decifum *in Lucana 19. Nouembrii 1616.*

8. Hos duos canonicos ab Episcopo eligendos ad consilium in conficiendis regulis, ac statutis seminariorum Clericorum si quando ex causa sine fraude tempore diuinorum officiorum eos abesse simul cum Episcopo contingat, priuandus non esse quotidianis distributionibus tanquam absentes prepter Ecclesiae utilitatem ex officio sibi attributo, resolutum Monet. *de distribut. quotid. p. 2. q. 8. n. 17.*

9. Canonicos electos ad seminariorum administrationem perpetuam illam habere debent, nec remoueri possunt, nisi ex legitima, & iusta causa, refert de-

cifum Galet. *in margaritis casuum conscient. verb. Canonici pag. 30. col. 1.* Ego ipse *d. alleg.* 77. n. 31.

*Idem Episcopus enim consilio, & c.]* Vnionem factam seminario abque consilio eorum, quos iubet text. in presenti adhiberi, non valere, resolutum Francisc. Leo *d. cap. 16. n. 25.*

Vnionem factam seminario nondum erecto fieri non posse, & ad hunc effectum requiri preparationem domus conductae, vel empta, & introductionem puerorum, censuit Rot. *decif.* 361. n. 3. cum segg. *part. 2. recitat.* & in una *Adiacen. benef. 151. Aprilis 1623. coram Reuerendissimo D. meo Cecilio Davano, lare prosequuntur Aloyf. Riccia d. ref.* 380. n. 1. Nicol. Gasc. *de benef. p. 12. c. 2. n. 19.* cum segg. & admittit Gonzal. *ad reg. 8. Cancell. gloss. 5. §. 7. n. 68.* qui licet num. 74. teneat quod cessante fraude vnio facta seminario nondum erecto valeat, quem sequitur Stephan. Gratiani. *discept. forens. cap. 248. num. 71. & cap. 558. num. 5.* tamen ista sententia, vt aduertit Nicol. Gasc. *d. c. 2. num. 196. in fine.* est contra sententiam Rot. refecto Ego ipse *d. allegat.* 77. num. 25. Valeozuel. *d. cens. 22. num. 3.* & ex Aloyf. Riccia *in praxi rerum quotid. part. 3. ref.* 417. aduertit D. Felician. de Vega Archiep. Mexicana. *ad cap. cum non ab homine 10. n. 60. de indic.* quod scilicet seminario, quorum mori tantum excepti sunt, abque eo quod absoluti.

*Ex fructibus integro mensa Episcopalis.* &c.] Episcopum debere primum ex sua, & Capituli mensa contribuere seminario, & postea cogere alios ad contribuendum suo exemplo, teneo Ego ipse *d. alleg.* 77. n. 2.

Seminario contribuere cogi non debet Abbas, qui in suo territorio, & iurisdictione prius seminariorum proprium creauerat, & prouisum retinebat, ita Sel. *d. cap. 10. n. 7.* ubi asserit decifum *sub die 30. Martij 1594.*

In contributione seminariorum prius detrahendum est totum id, quod ex causa oneris perpetui, pura quartae fructuum, quae soluitur Cameræ Apostolicæ, & similium, soluendum est, vt per Sel. *d. cap. 10. num. 8.* ubi dicit ita fuisse resolutum *in Cauen. 17. Nouembrii 1619.*

Contributio seminariorum aoticipate soluenda est de quadringentis in quadringentis, vt per Sel. *d. cap. 10. num. 9.* ubi refert decifum per S. Congreg. Episcoporum & regal. *sub die 8. Martij 1588.*

A contributione seminariorum nullus est exemptus, nisi qui nominatum a Concilio excipiuntur, ita vt Cardinales etiam cogi possint ad contribuendum seminario de fructibus beneficiorum, quae habent in diocesi in qua est seminario, Sel. *d. cap. 10. num. 11.* ubi tenet sic fuisse resolutum *sub die 11. Ianuarii 1601.*

*Prebendarum.* Seminariorum nihil soluitur de distributionibus quotidianis a praebendis distinctis, ita Zerol. *in praxi Episcop. part. 1. verb. distributiones §. 5.* Gonzal. *ad reg. 8. Cancell. §. 7. proam. num. 270. cum segg.* Monet. *de distribut. quotid. part. 3. quest. 9. num. 14.* Ego ipse *d. alleg.* 77. num. 13. Sel. *d. cap. 10. num. 12.* ubi refert *in una Lucana 9. Iulij 1618. ad 2. portionem non detrahi ex distributionibus quotidianis pro constructione, & sustentatione seminariorum.*

Nec de illis, quae in incerto, vt in elemosynis pauperum, & similibus consistunt, potest refert decifum Piaelex. *in praxi Episcop. p. 2. c. 2. num. 5. in fine.* Et sic nec de elemosynis proueniuntibus & legatis pro celebratione Missarum, ex Sel. *d. cap. 10. num. 14.* ubi asserit ita resolutum *in Cauen. 17. Nouembrii 1629.*

19. *¶ Et hospitalium.* ] Hospitalia data in titulum, vel administrationem, si habent beneficia annexa, vel redditus, aut proventus Ecclesiasticos, pro seminario contribuere tenent referant decifum Zetol. *part. 1. verb. hospitalis, vers. decimum dubium, Aloyl. Racc. in decif. circa. Archiep. Neapol. decif. 196. n. 6. 7. & 8. p. 4. Ego ipse d. alleg. 77. n. 6.*
20. Sed non procedere in Hospitalibus, quæ administrantur à laicis, & in quibus sunt bona laicorum, quæ data non sunt in titulum, commendam, seu administrationem, refert decifum Armendar. *in addit. ad recap. leg. Naur. l. 4. tit. 29. l. 1. §. 2. de hospital. num. 13. vbi num. 15. etiam testatur refolutum hospitalis vobis diocesis habes beneficium annexum, quod est alterius diocesis tenent contribuere pro rata fructuum beneficii annexi seminario, quod est in diocesi in qua situm est beneficium, de quo latè Fusc. d. cap. 16. num. 10. Et refolut Thom. Noni conf. 6. 1. in cap. duo sunt, quem refert Srephan. V Veyma ad constitutiones 24. ex antiquo iure desumptas, & per Concil. Trid. annuunt. confit. 16. n. 26. pag. 180. quod hospitalis huiusmodi, quæ sic gubernantur à laicis, & propriè effecta non sunt Ecclesiastica, nec religiosa non contineri sub hoc decreto, nec obnoxia esse subsidio Ecclesiasticis.*
21. *¶ Et beneficiorum quorumcumque, &c.]* Seminario contribuere debent beneficia in diocesi existentia, licet habeant bona in alia diocesi, Aloy. d. cit. 18. num. 16. vbi dicit ita refolutum in Caputaquæ. 23. Ianij 1586.
22. Seminario contribuere tenentur beneficiati beneficiorum collationis Monachorum si intra fines diocesis sunt, Aldan. d. loco num. 17. vbi affirmat decifum in Caputaquæ. 4. Febr. 1593.
23. Cardinales etiam Commendatarii tenentur contribuere seminario pro Abbatibus, & beneficiis eorum, iuxta taxam ab Episcopo & deputatis factam, ita Aldan. d. cit. 18. num. 5. vbi refert decifum in Tudertina 15. Aprilis 1628. & prius in Adriæ. 3. Decembris 1622.
24. Clerici tamen Cameræ Apost. exempti sunt à contributione seminario ratione beneficiorum quæ obveniunt, ita Aldan. vbi supra, refert decifum per S. Congr. Episcop. in Alacratem. 12. May, & per Rufina 17. eisdem 1604.
25. *¶ Pol confraternitatum.]* Confraternitates, quas nonnulli vocant Scholas, coguntur contribuere seminario pro his, quæ habent de bonis Ecclesiasticis & intuitu bonorum Ecclesiasticorum, Sel. d. cap. 10. num. 15. vbi ait ita refolutum sub die 21. Ianuarij 1601. quomodo intra Regularium Ecclesiasticis existant, si redditus habeant Ecclesiasticos, tenent seminario contribuere, refert decifum Ego ipse d. alleg. 77. n. 10. Et ideo quæ nulla habent beneficia Ecclesiastica, annexa, aut proventus Ecclesiasticos, non debent contribuere, licet alij redditus habeant, quia pro sustentatione seminario nihil potest detrahi ex redditibus Confraternitatum, & hospitalium, nisi nomine beneficiorum annexorum, Sel. d. cap. 10. num. 16. vbi aſſert refolutum in Lucana 5. Julij 1628. ad 3. 4. & 5. Et Episcopus potest pro contributione seminario taxare bona Confraternitatum, quatenus sint Ecclesiastica, ex Sel. citato loco, vbi aſſert refolutum in Signina 18. Novembris 1628.
26. *¶ Et omnium monasteriorum, non tamen Mendicantium.]* Vide Fr. Emman. quest. regul. tom. 2. q. 45. art. 2. & quest. 66. art. 3.
27. tametsi ad eorum institutionem, & collationem pertineant, ex Aldan. d. cit. 18. num. 6. vbi dicit decifum in Caputaquæ. 23. Ianuarij 1583. & 4. Februarij 1593.
28. Portio debita seminario ratione beneficiorum exigi potest post unionem cuiusdam beneficii factam Regularibus, qui Mendicantium privilegiis gaudent, Sel. d. cap. 10. num. 18. vbi aſſert refolutum sub die 21. Julij 1629.
29. Fratres Mendicantes ex redditibus beneficiorum monasterijs annexorum seminario contribuere debent, nec obest quod prætendant se exemptos quia videlicet in illis lectiones Grammaticæ & conscientie casuum pro audendis confessionibus quotidie habeantur, quia non sunt ob id exempti, sed tantum eius impense habendam estimationem, quæ ante Concil. fieri solebat pro saluti horum lectorum, & ea tanquam res alienum detraxenda, teneatur tamen ex reliquo ad contributionem seminario ad ratam, ita Sel. d. cap. 10. num. 19.
30. Monasteria illa, quæ ad seminario sui Ordinis contribuunt, de eo quod superest contribuere tenentur, etiam seminario Episcopi, Sel. e. to. n. 19. vbi refert decifum in Monasterien. 7. Septembris 1630.
31. Moniales non coguntur contribuere aliquam subventionem seminario, si beneficia non habeant unita, Sel. d. e. 10. n. 19. vbi aſſert sic fuisse decifum in Hieracen. de anno 1593.
32. Mendicantium nomine qui veniant dixi latè in tract. de appellat. verborum utriusque iuris signifi. appell. 23. 5.
33. *¶ Fratres S. Iohannis Hierosol. dumtaxat excepti.]* Refert Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 8. n. 53.
34. Fratres S. Iohannis Hierosol. licet eorum Vicarii in Parochialibus Religioni prædictæ unitis, & ab ea dependentibus non tenentur, neque compelli possunt ad contributionem seminario, neque ad solutionem Cathedralici Synodatici, siue charitativam subsidij, Sel. d. e. 10. n. 20. vbi refert sic fuisse refolutum in Augustana 4. Decembris 1630.
35. Omnes enim & singule personæ in beneficiis S. Iohannis Hierosolymitani quomodolibet existentes à seminario clericorum contributione in quolibet civitate iuxta sacri Concilij decretum erecti, seu erigendi eximuntur per Bullam Gregorij XIII. incip. *Quo magis* sub die 23. Martij 1580. relatam inter privilegia Religionis pag. 577.
36. *¶ Beneficia aliquot dignitatis, &c.]* Beneficia simplicia cuiuscunque dignitatis fuerint, & qualitates, possunt seminario uniti, ut commodè regi valeant sine tamen præiudicio obvenientium, etiam si effectus effectus, aut in curia effectum sortirentur, refolvit Fusc. d. e. 16. n. 9.
37. Non possunt tamen simplicia beneficia ad collationem inferiorum spectantia, neque Canonici, neque beneficia iurispatronatus etiam Ecclesiastici, neque beneficia Sedi Apostolicæ reſervata post illorum vacationem, neque præterea vacantia in mense reſervato per Episcopum seminario uniti, refert decifum Franco. in summ. Theolog. mor. tract. 6. c. 14. à n. 62. Italc. Leo in thesaur. furi Eccles. p. 2. c. 16. n. 23.
38. Verum unio facta seminario omnium beneficiorum simplicium non valet, ut refert decifum Aloyl. Racc. in praxi rerum furi Eccles. decif. 492. & 720. in 1. addit. alij refol. 83. n. 4. & refol. 10. n. 10. in 2. ed. Molſes. d. e. 14. n. 60. Ego ipse d. alleg. 77. num. 29.
39. Seminario uniti non possunt Collegiatarum Canonici



Canonicatus, quamvis ex consuetudine non obligent ad residendum, quia Concil. in presenti non loquitur de his beneficiis simplicibus, Sel. d. e. 10. num. 21. ubi refert sic fuisse decretum per S. Congr. Episcop. in *Aquilana* 27. Martij 1590.

Cardinalium, vel aliam rationem tales sint, et quocumque mense decedant, certum sit ea fore affecta Sedi Apost.

Beneficia, quae iam vacauerant in mense referuato, vel quae alias sunt indubitanter referuata, non potest Episcopus vnire seminario vigore huius decreti, cum id fiat in praerudium referuatum Apostol. vt refert decretum Gonzal. ad reg. 8. *Cancel. gloss. 5. §. 7. n. 75.*

Beneficia simplicia si Episcopus seruata forma Concilij seminario vnuerit ante eius vacationem, etiam in mense referuato, vnionem debere effectum sortiri, refert decretum Garc. in addit. ad p. 12. cap. 2. n. 102.

Cardinalem Episcopum habentem indultum posse non obstante decreto sanctorum mem. Clementis VIII. ante vacationem vnire seminario beneficii, quod obinet familiaris Papae defuncti, tenet Aldan. d. tit. 18. n. 26. affirmans fuisse decretum in *Tuderina* 15. Aprilis 1618.

o Nec per resignationem ipsorum, &c.] Vide Flamin. de resignat. benef. lib. 2. q. 9. n. 2. & lib. 10. q. 7. n. 17. Episcopus facit vnionem beneficii non vacantis iuxta hoc decretum, & aliquis succedente vacatione impetrat illud à Papa, non irritatur vnio facta seminario, nec impeditur illi fructus. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. vnio, vers. primū dubium, Flamin. d. l. 2. q. 9. n. 14. & 15. Valenz. cons. 22. n. 16.

Beneficia prima vacatura per resignationem simplicem, non autem per conditionalem, in fauorem certae personae vniri potest Episcopus vigore huius decreti, prout refert decretum Gonzal. ad reg. 8. *Cancel. gloss. 14. n. 10.*

o Sed pro pensionibus &c.] Vide Titiuell. de iure prim. q. 70. num. 1. u. Valasc. de iure empti. quest. 17. num. 7.

Cum pensiones apponantur super fructibus, & redditibus beneficii, tenetur pensionarius pro rata pensionis soluere subsidium, & alia onero imposita respectu fructuum beneficii, ita resoluit Nicol. Garc. de benef. part. 1. cap. 5. num. 171. Monet. de decim. cap. 9. a num. 83. Azor. in lib. moral. part. 2. lib. 8. cap. 9. quae 2. Ego ipse de cessio & potest. Episcop. part. 3. ad reg. 77. n. 12. Et habere locum huius seminata etiam sunt ante reservationem pensionum, siue post dicit decretum Nicol. Garc. in addit. ad d. n. 171.

Titularis vnionem contributionis per eam factae seminario non potest detrachere ex pensione quam soluit, nisi pro rata pensionis, & ad eam rationem, quae ipse titulus cuotibit, vt refert decretum idem Nicol. Garc. in addit. ad d. num. 171. & qualiter taxa imponenda ratione pensionis, ibid. num. 176.

Occasione seminati potest taxa pro pensionibus detrahi, & exigi à titularibus, dummodo specialiter non sint exemptae, quae titulares retinebunt pro rata soluae, Sel. d. e. 10. n. 30. ubi assentit fuisse resolutum in *Lucana* 5. July 1628. ad 6.

Seminario taxam soluere recalcant potest Episcopus punire interdicens, & alia grauiora in eis remedia adhibendo, Aldan. d. tit. 18. n. 11. refert decretum in *vna Marjien.*

Episcopus an, postea auctoritate ordinaria vniones beneficiorum seminario factas dissoluere, si postea illud redditus sufficientes acquirerit, questio est dubia, de qua Sel. d. cap. 10. n. 32. ubi assertor cum proponeretur sub die 7. July 1618. non fuisse resolutum.

o Quae Scholastria dicuntur, non nisi Doctores, &c.] Scholastria cunctatoda est Doctoribus, vel Magistris, Collet. in Concil. Trid.

Beneficia conspatronatus etiam ecclesiastici, necnon pertinentia ad provisionem inferiorum, residentiam requirunt Regularis, & quae commendata sunt, seu monasteriis vnita, aut annexa, vniri non possunt, vt refert decretum Nicol. Garc. de benef. part. 12. e. 2. n. 210.

Beneficia simplicia, quae per mortem vacant, possunt vniri per Episcopum seminario, licet essent referuata, vel affecta, nisi tamen alia beneficia, quae iam vacassent in mense suo, scilicet Episcopi praedicti, & quorum cultatio ad ipsum spectabat, non seminario vnuerit, sed alius contulisset, vel eandem vnionem factam non continuò enuntiasset, etenim si beneficia in suis mensibus vacantia non vnuerit, nec vacantia in mensibus referuatis vnire poterit, cum fructus in hoc censatur, vt refert decretum Nicol. Garc. d. e. 2. n. 104.

Beneficia Regularia siue duntur in titulum, siue in Commendam, non possunt seminario vniri, siue verò si statum mutauerint, Sel. d. cap. 10. n. 23. ubi assentit resolutum in *Capitula* 26. Julij 1586.

Seminario debita portio ratione beneficiorum exigi potest post vnionem eisdem beneficii factam Regularibus, qui Mendicantium privilegiis gaudent, Sel. d. cap. 10. num. 25. ubi sic refert decretum sub die 21. July 1629.

Regulam 12. Cancellariae reuocatoriam vnionem non procedere, nec habere locum in vnionibus factis seminaris, resolutum Flamin. de resignat. lib. 2. q. 9. n. 18. & seq. Gonzal. ad reg. 8. *Cancel. 5. §. gloss. 5. n. 46. & seq.* dicens quod seruatur, & excipiuntur vniones, quae sunt pro fundatione, dotatione, augmento, vel conseruatione Collegiorum, & piorum locorum, & Religiosorum ad Fidei Catholicae defensionem, & propagationem, bonumque artium cultum, refert Valenz. d. consil. 22. num. 54. & 55.

o Etiam si beneficia sunt referuata.] Non tamen euincit facultatem vnien diuulgis, quia aliud est beneficium referuatum, aliud lingulsum, vt per Nicol. Garc. de benef. part. 1. cap. 5. n. 155 in puncto Rot. in *Cordub.* q. *prestimam* 13. Ianuarij 1623. coram bona mem. Patriarcha Manzanedo.

Vniones beneficiorum referuatorum validae sunt, modò factae fuerint ante ipsorum vacationem, seruata forma à Concil. Trid. praescripta, vt refert decretum Nicol. Garc. de benef. p. 12. e. 2. n. 102. Vnde beneficia de tempore vniois referuata prohibitum fuit in antea vniri seminario, ex Aldan. d. tit. 18. n. 25. ubi dicit fuisse decretum in *Cordub.* 29. Decembris 1620. validam fuisse vnionem factam de anno 1598. seminario de quibusdam praestimoniis, quae obinebat familiaris Papae, & alius continous commensalis Cardinalis Quirogae.

Seminatio vniri non possunt beneficia obenta ab Episcopo Orisano tempore suae promotionis tamquam Sedi Apost. referuata, tenet Viuiam. post suam praxim iurispatron. in fine, decis. 48. ubi assentit sic resolutum sub die 25. Augusti 1619.

Vnionem factam seminario de beneficio referuato esse ouillam censuit Rot. in *Assisim. beneficii* Maij 1607. coram bona mem. Card. Marquimont, refert Nicol. Garc. in addit. ad sum. roll. de benef. cap. 2. n. 105. ubi n. 126. dicit decretum non posse etiam ante vacationem vniri seminario beneficia, quae obtinent personae, quae ob familiaritatem

44.

45.

46.

47.

48.

49.

50.

51.

52.

53.

gistris, aut Licentiatistis in sacra Pagina, aut iure Canonico in qualibet Vniuersitate approbata, nec fiat quod non esset ex illis, quæ essent in illa regione in qua esset Scholastris, ut refert decretum Nicol. Genc. de benef. p. 7. e. 7. num. 35. quem testis de officio, & potestate Episcopii p. 3. alleg. 60. n. 62. Castro Palao in opere moralis tom. 2. tract. 13. disp. 4. punctis 6. n. 14. Ioan. de Solorzano de iure India-

rum tom. 2. lib. 3. cap. 14. n. 18. ubi subdit, hoc decretum Concilij non comprehendere Scholastris existentes in locis in quo etiam non est seminario, vel ubi in eius institutione alij præceptores sunt designati.

Non comprehendit Scholastris existentes in loco in quo minime exigendum est seminario, ut testatur resolutum Nicol. Genc. addit. ad d. n. 35.

54-

## S E S S I O XXIV.

## Doctrina de Sacramento &amp; Matrimonij.

1. Doctores de indissolubilitate matrimonij agentes.
2. Declaratur hæc auctoritas circa institutionem matrimonij.
3. Matrimonium ante legem gratia in lege natura, & veteri, non fuit propriè Sacramentum.
4. Matrimonium est vere, & propriè vnum ex septem legis Evangelicæ Sacramentis a Christo Domino institutum.
5. Polygamia, seu pluralitas coniugum simul est illicita, & irrita iure diuino.
6. Papa potest dispensare in aliquot gradibus ex prohibitis Leuit. 18. quia non omnes obligant hodie in lege Evangelica.
7. Potestas statueri impedimenta tam impedimenta tantum, quàm dirimentia est in Ecclesia.
8. Matrimonij vinculum dissolui non potest propter heresim, aut molestem cohabitationem, sed tantum ob id fieri potest diuortium quoad thorum, & habitationem.
9. Matrimonium ratum non consummatum per solemnem Religionis professionem alterius coniungitur dimittitur.
10. Matrimonium ratum sola Ecclesia auctoritate per vota solemnia Religionis soluitur.

11. Matrimonium ratum non dissoluitur per tria vota Societatis per biennium emissæ.
12. Matrimonium ratum dissoluitur per professionem in Religione S. Ioannis Hierosolymiani.
13. Matrimonij vinculum dissolui non potest propter adulterium alterius coniugum.
14. Jansenius, qui causam adulterii non dedit, non potest altero coniuge viuente aliud matrimonium contrahere.
15. Coniuges possunt ob alias causas præter fornicationem ab altero quoad thorum, & cohabitationem separari.
16. Clerici in sacris Ordinibus constituti, vel Regulares constituti solemniter professi non possunt matrimonium contrahere, contrahuntque de facto annullatum est.
17. Melius ac beatius est manere in virginitate, aut calibatu quam in iungi matrimonio.
18. Probationem solemnitatis nuptiarum certis anni temporibus superfluum esse dicentes, aut benedictionem, & alias caeremonias, quibus Ecclesia viuere, damnauit, anathematizatur.
19. Causæ matrimoniales spectant ad indices Ecclesiasticos.

a Genes. 2.  
Ecc. 1.  
Ephes. 5. Co.  
nich. 6. cap.  
Hierosolym.  
33. q. 10. e.  
de hunc. de  
legam. 2.  
in princ. de  
coniug. lepe.  
b Mat. 19.  
c Ibidem.  
Marc. 10. c.  
Corinth. 6.  
Ephes. 5. e.  
Iunequi 17.  
q. 1. e. fin. 10.  
q. 1. e. de in-  
fidelibus de  
e. alang. &  
alia e. Marti-  
nus de co-  
gnat. sp. cit.  
a Ibidem.  
ec. anno in  
fin. 11. q. 4.  
Biblic. 7. in  
fin. e. debi-  
tum de bi-  
gam.  
f Ibidem.  
g Eph. 1.  
h Conc. Flo-  
rentinum sub  
Eugenio 4.  
e. ad abolen-  
dum. de hæ-  
ret.



**M**ATRIMONI perpetuum a indissolubilemque nexum prius humani generis parens diuini Spiritus instinctu pronunciatum, cum dixit: *β Hæc nunc ex ossibus meis*, & caro de carne mea: quamobrem *β relinquet homo patrem suum, & matrem*, adhaerebit uxori suæ, & erunt duo in carne vna.

Hoc autem vinculo duos tantummodo copulari, & coniungi, Christus Dominus aperitus docuit, cum postrema illa verba, tanquam à Deo prolata, referens dixit: *β Itaque iam non sunt duo, sed vna caro*, statimque eiusdem nexus firmitatem, ab Adamo tanto antè pronunciatam his verbis confirmauit: *β Quod ergo Deus coniunxit, homo non separet.*

Gratiam verò, quæ naturalem illum amorem perficeret, & indissolubilem vnitatem confirmaret, coniugelque sanctificaret, ipse Christus, venerabilem Sacramentorum institutor, atque perfectior, sua nobis passione promeruit, quod Paulus Apostolus innuit dicens: *β Viri diligite uxores vestras, sicut Christus dilexit Ecclesiam, & seipsum tradidit pro ea: mox subiungens: Sacramentum hoc magnum est: ego autem *β* dico in Christo, & in Ecclesia.*

*β Cum igitur Matrimonium in lege *β* Evangelica veteribus connubiis per Christum gratiam præfret, meritò inter nouæ *β* legis Sacramenta annumerandum, sancti Patres nostri Concilia, & vniuersales Ecclesiæ traditiō semper docuerunt: aduersus quam impij homines huius sæculi insaniens, non solum perperam de hoc venerabili Sacramento senserunt, sed de more suo prætextu Evangelij libertatem carnis introducentes, multa ab Ecclesiæ Catholicæ sensu, & ab Apostolorum temporibus probata consuetudine aliena scripto, & verbo afferuerunt, non sine magna Christi fidelium iactura: quorum temeritati sancta, & vniuersalis Synodus cupiens occurrere, insigniores prædictorum schismaticorum hæresis & errores, ne plures ad se trahat perniciofa eorum contigio, exterminandos dixit, hos in ipsos hæreticos, eorumque errores decernens anathematismos.*

§ CANON I.

Si quis dixerit, Matrimonium non esse verè, & propriè vnum ex septem legis Euangeliz-  
ez Sacramentis, a Christo Domino institutum, sed ab hominibus in Ecclesia inuentum,  
neque gratiam confectè, anathema sit.

§ CANON II.

Si quis dixerit, licet Christianis plures simul habere vxores, & hoc nulla lege diuina  
esse prohibitum, anathema sit.

§ CANON III.

Si quis dixerit, eos tantum confanguinitatis & affinitatis gradus, qui Leuitico expri-  
muntur, posse impedire matrimonium contrahendum, & dirimere contractum, nec posse  
Ecclesiam in nonnullis illorum dispensare, aut constituere, vt plures impediant, & diri-  
mant, anathema sit.

§ CANON IV.

Si quis dixerit, Ecclesiam non potuisse constituere impedimenta matrimonium diri-  
mentia, vel in iis constituendis errasse, anathema sit.

§ CANON V.

Si quis dixerit, propter hæresim, aut molestam cohabitationem, aut affectatam absten-  
tiam à coniuge dissoluit posse matrimonij vinculum, anathema sit.

§ CANON VI.

Si quis dixerit, matrimonium ratum, non consummatum, per solemnem religionis  
professionem alterius coniugum non dirimi, anathema sit.

§ CANON VII.

Si quis dixerit, Ecclesiam errare, cum docuit, & docet iuxta Euangelicam & Aposto-  
licam doctrinam propter adulterium alterius coniugum matrimonij vinculum non posse  
dissolui, & vtumque, a vel etiam innocentem, qui causam adulterio non dedit, non posse  
altero coniuge viuente aliud matrimonium contrahere: mœchæque eum, qui diuina  
adultera, aliam duxerit, & eam, quæ dimisso adultero, alij nuplierit, anathema sit.

§ CANON VIII.

Si quis dixerit, Ecclesiam errare, tum ob multas causas separationem inter coniuges,  
quoad thorum, seu quoad cohabitationem, ad certum incertumve tempus fieri posse de-  
ceant, anathema sit.

§ CANON IX.

Si quis dixerit, Clericos in sacris Ordinibus constitutos, vel regulares, castitatem so-  
lemniter professos, posse matrimonium, contrahere, contractumque validum esse non ob-  
stante lege Ecclesiastica, vel voto: & oppositum nil aliud esse quam damnate matrimo-  
nium, possèque omnes contrahere matrimonium, qui non sentiunt se castitatis, etiam si eam  
vouerint, habere dolum, anathema sit: cum Deus in rectè parentibus non denegat, nec  
patiarur nobis supra id quod possumus, tentari.

§ CANON X.

Si quis dixerit, statim coniugalem anteponendum esse statui virginittatis, vel cœliba-  
tus, & non esse melius, ac beatius manere in virginittate, aut cœlibatu, quam iungi matri-  
monio, anathema sit.

§ CANON XI.

Si quis dixerit, prohibitionem solemnittatis nuptiarum certis anni temporibus supersti-  
tionem esse tyrannicam, ab Ethnicorum superstitione profectam, aut benedictiones, &  
alias cœremonias, quibus Ecclesia in illis vtitur, damnauerit, anathema sit.

§ CANON XII.

Si quis dixerit, causas matrimoniales non spectare ad iudices Ecclesiasticos, anathe-  
ma sit.

**D**E Sacramento Matrimonij latè, sed non ex-  
professo, tractarunt Cardin. Bellarm. in suis  
controvers. cathol. vbi de matrim. Henric. in summ.  
lib. 1. de matrim. Vuald. in candel. anres. tit. de ma-  
trim. Zerol. in praxi Episc. p. 1. verb. matrim. Ioan.  
Franc. Leo. in thesauro fori eod. p. 2. c. 19. de sponsal.  
& matrim. Vtiac. in speculo coniug. Steph. Quantar.  
in summa Bullar. vbi b. Matrimonij impedimenta,  
& verb. Matrimon. dispensationem, Matenè tit. 7.  
lib. 5. nona rec. p. Valer. Reginald. in praxi fori panit.  
lib. 1. de matrim. sacramento, Ferrand. in examine  
Theolog. moralis. p. 2. c. 15. cum segg. Rebèll. de obli-  
gatione Collect. in Concil. Trid.

gat. in iustia. p. 2. lib. 3. de contractu matrim. Agid. de  
Contract. de Sacram. tom. 2. dist. 21. cum seg. Mol-  
fel. in som. Theologia moralis, p. 1. tract. 4. c. 5. cum  
segg. Vincent. Filibuc. in q. 10. tract. 10. de sacram.  
Matrim. Paul. Laymann in Theolog. moralis tract. 10.  
Torteblanca. de iure spirituali lib. 2. c. 1. 4. cum segg.  
Ex professio totum tractat, & integros tra-  
ctatus edidit, videlicet de matrimonio, & sponsa-  
libus, Ioan. de Capistrano tom. 9. tractatus Dis-  
sol. fol. 77. Petrus de Ledesma. Thomas Sanchez, Iohannes  
Guerierrez, Martinus Bonacina, Basilius Por-  
tius, & omnium nominissimè Gaspar Hurtado.

*Matrimony & sponsalium quotidianis materis,*  
Lautenius Naudeuerus.

*Matrimony ab hereticis contralto, & an dirimi*  
*possit à Papa, Thom. Campeg. tom. 9. trañ.*  
*Deñer. fol. 113.*

*Matrimony clandestini irritandus, Iacobus*  
*Nauclancos, & Antonius Contius.*

*Matrimony impedimenti, Basilus Pontius.*

*Matrimony indissolubilis vinculo, Gregorius de*  
*Valentia.*

*Matrimony dissolutione, Iulius Sansozarius.*

*Matrimony mulieris, Franciscus Antonius*  
*Oliuetus.*

*Matrimonialibus capitulis seu de palli nuptia-*  
*libus, Ioannes Petrus Fontanella.*

*Matrimony palli, sine de ritu nuptiarum, Fran-*  
*ciscus Molinus.*

1. *a Indissolubilius nexum.] Vide Rebeld. p. 2. l. 2. q. 13. selt. 1. Agid. de Conioco de Sacrament. tom. 2. disp. 26. dub. 3. conclus. 3. Gutier. d. r. de matri- monio. c. 3. à princip. Bonacin. d. 2. p. 2. p. 1. Vincent. Filluc. in quæst. moral. trañ. 10. c. 2. Paul. Laymann. in Theologia moralis trañ. 10. p. 3. cap. 6. à princip. Gasp. Hurtad. de matrimonio. disp. 5. diff. 1. cum seqq.*
2. *β Hoc nunc ex officio meis, &c.] Vide Petz. l. 1. in gloss. que es el paraíso, pag. 20. tit. 1. lib. 5. ord. Vi- uald. in candel. aurea p. 1. vbi de matrim. n. 7. Petz. de Ledesma de matrimonio. quæst. 4. art. 2. l. 1. sent. in sum. lib. 1. de matrim. 2. l. 3. Vazq. de matrim. disp. 1. c. 20. Sanch. de matr. lib. 2. disp. 4. n. 2. & disp. 1. 3. num. 4. Rebello de obligat. iustit. p. 2. lib. 2. q. 3. à princip. Gutier. de matrim. c. 3. p. r. r. Bonacin. in simili trañ. quæst. 2. p. 2. p. 1. Gasp. Hurtado eod. trañ. disp. 4. diff. 1. n. 3.*
3. *γ Cum igitur matrimonium in lege Evangelica, &c.] Matrimonium ante legem gratie in lege natura & veteri non fuisse propriè Sacramentum gratiam conferens, docet Petz. de Ledesma. in sum. p. 1. de Sacram. vbi de sacram. Matrim. c. 1. concl. 6. Vazq. disp. 2. c. 3. Rebeld. d. lib. 2. q. 3. à n. 12. Hent. in sum. lib. 11. c. 2. l. 1. & in commento lit. P. Agid. de Conioco d. tom. 2. disp. 26. concl. 2. Sanch. de matrim. l. 2. disp. 7. n. 2. Gut. in simili tr. c. 4. à princip. Paul. Laymann. d. r. 10. p. 1. c. 2. n. 1. Gasp. Hurtado de matrim. disp. 3. diff. 2. n. 7.*
- Contra Rossett. Cast. Catherin. & alios, quos refert & sequitur Petz. Sot. de iust. sacr. l. 2. de matrim. existimantes ante legem gratie matrimonium fuisse propriè Sacramentum & gratiam conferentem. De intellectu verò *ex gaudemus*, de d. 1. ex lib. cum Sacramentum coniugii apud fideles, & infidelis existat, agunt Sanch. de matrim. lib. 2. disp. 8. à princip. Bist. Pont. in simili tr. lib. 1. cap. 6. num. 6. Antonin. Ricc. de iure personarum extra gratiam Ecclesiæ existens. lib. 2. cap. 1. num. 8. Ego ipse in sol- lutione *ex gaudemus* n. 1. cum seqq.
4. *δ CANON I.] Vide Tertullian. in exhort. ad casti- tatem cap. 9. vers. uno matrimonio, Isidor. Hispalen. de offic. eccles. lib. 2. c. 19. Mig. in 4. disp. 13. vbi Do- rand. quæst. 1. Thom. Argent. art. 3. Ioduc. Cocc. in thesaur. Catholice tom. 2. lib. 9. art. 2. Petz. l. 1. gloss. que es el paraíso pag. 20. tit. 1. lib. 5. ord. Spín. in fœculo testament. gloss. 13. princ. n. 1. Saye. de Sacram. in genere lib. 1. c. 2. quæst. 2. art. 2. vers. quod verè ad matrimonium, Valent. tom. 4. disp. 10. q. 1. p. 1. Petz. de Ledesma. in sum. p. 1. de Sacram. vbi de sacram. matrim. cap. 1. concl. 1. & 19. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 2. diff. 18. n. 5. Sanch. de matr. lib. 2. disp. 20. Gutier. eod. ar. c. 4. Bonacin. in simili trañ. q. 2. p. 2. p. 1. Rebello de oblig. iust. p. 2. l. 2. q. 3.*

Valer. Reginald. in praxi feri pami. lib. 3. l. 2. à n. 2. Agid. de Conioco de Sacrament. tom. 2. disp. 24. dub. 2. à n. 3. Fernandez in examine Theologia mor. p. 3. c. 18. n. 1. & 7. Paul. Laymann. in Theolog. moralis trañ. 10. p. 1. c. 2. n. 1. à princip. Gasp. Hurtado de matrimonio disp. 4. diff. 1. Torrealba de iure spirit. l. 2. c. 1. n. 46. & c. 14. à n. 4.

*1 CANON II.] Vide Card. Bellarm. lib. 1. de matri- monio. c. 11. prop. 2. Valent. tom. 4. disp. 10. q. 1. p. 1. p. 2. col. 3. vers. quinquè, Hent. in sum. lib. 2. c. 6. n. 3. Fernandez in examine Theolog. moralis p. 3. c. 19. §. 1. n. 8. Sanch. de matrimonio lib. 7. disp. 80. Gutier. eod. trañ. c. 96. Bonac. in simili tr. q. 3. p. 2. p. 1. 3. Rebeld. de obligat. iustit. part. 2. lib. 3. q. fin. à n. 3. Agid. de Conioco de Sacram. tom. 2. disp. 26. dub. 2. num. 13. Ludou. de Sotomaior in Cantica c. 6. in verb. sexaginta sum Regiza. pag. mibi 09. 1. Bist. Pont. de impedimento de matrim. disp. 13. diff. 1. m. 1. m. 1. in coheñ. ad cap. gaudemus, de duors. n. 10. cum seqq.*

*2 CANON III.] Vide Naustr. conf. 14. num. 8. de sponsal. in manu, Coust. de sponsal. p. 2. cap. 6. §. 10. num. 2. Valent. p. 4. disp. 10. q. 5. p. 2. p. 1. vbi de im- pedimento cognationis. 5. in alio autem gradibus. Caiet. 2. 2. quæst. 134. art. 9. circa solut. ad 3. Sanch. de matrim. lib. 7. disp. 32. num. 6. & lib. 8. disp. 6. n. 12. cum seqq. Gutier. eod. tr. c. 98. num. 19. Molfes. in sum. Theolog. moralis trañ. 4. c. 10. n. 13. Paul. Laymann. in Theolog. moralis trañ. 10. part. 4. c. 10. Gasp. Hurtado de matrim. disp. 17. diff. 3.*

*3 CANON IV.] Vide Petz. de Ledesma in sum. p. 2. de Sacrament. vbi de sacram. matrim. cap. 1. conclus. 1. Rebello de obligat. iust. p. 2. lib. 3. q. 1. n. 1. Agid. de Conioco de Sacrament. tom. 2. disp. 3. 2. num. 10. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 1. comp. 19. n. 126. Cened. prall. & canon. quæst. lib. 1. quæst. 39. n. 9. 1. Bonacin. de sacrament. matrim. quæst. 3. p. 2. p. 1. n. 2. Fernandez in examine Theolog. moralis part. 3. c. 16. §. 1. n. 2. Paul. Laymann. in Theologia moralis trañ. 10. part. 4. c. 1. Gasp. Hurtado de matrim. disp. 12. diff. 2.*

*4 CANON V.] Vide Gregor. Lop. l. 3. tit. 2. p. 4. Petz. l. 1. tit. 1. §. ordin. pag. 10. Bonacin. de sacra- ment. matrim. quæst. 4. p. 2. lib. 3. q. 1. n. 1. diff. 3. n. 18. Paul. Laymann. in Theologia moralis trañ. 10. p. 3. c. 7. n. 17.*

*5 CANON VI.] Vide D. Barbof. p. 2. rmb. ff. soluto matrim. num. 73. Sanch. de matrim. lib. 2. disp. 18. n. 3. Gutier. eod. trañ. cap. 54. à n. 1. Rebeld. de obligat. iustit. p. 2. lib. 3. quæst. 4. n. 1. & selt. 3. Valer. Reginald. in praxi feri pami. lib. 3. l. 2. n. 36. Agid. de Conioco de Sacram. tom. 2. disp. 26. à n. 30. Molfes. in sum. Theolog. moralis trañ. 4. cap. 6. num. 3. Monet. de commutat. vltim. volunt. cap. 4. num. 11. 1. Filluc. in 4. moralis tom. 1. trañ. 10. n. 60. Paul. Laymann. in Theolog. moralis trañ. 10. p. 3. c. 6. n. 3. Gasp. Hurtado de matrim. disp. 8. diff. 4. Sub in selt. canon. c. 22. num. 8. vbi refert decisum sub die 18. Nouembris 1618. matrimonium reputari ratum, & non confusum, ad effectum ut vnus ex contrahentibus alio contradicente possit ingredi Religionem si post illud contractum coram parrocho, & testibus copula non intercessit, quamvis prius non fœlicitatem cum promissione de contrahendo fuissent fornicari.*

*Sola Ecclesiæ auctoritate, quam per antiquissi- mam traditionem accepimus, iudicandum esse*

5.

6.

7.

8.

9.

10.

ut per vota solemnia Religionis solvatur matrimonium ratum, resolventur Henr. Gandaeus. *quod lib. 5. q. 35. Medina l. 3. de sacrorum hominum continentia. c. 86. Aegid. de Coninck d. tom. 2. diff. 26. dub. 3. concl. 4. Lell. de inst. lib. 2. c. 41. ad diff. 8. n. 69. Paul. Laymann. d. 6. num. 3. Gaspar. Hurtado d. illa diff. 8. diff. 4. num. 17.*

Contra Soc. in 4. diff. 17. quest. 1. art. 4. Sanch. de matrim. lib. 2. diff. 19. Basil. Pont. in similib. tract. lib. 9. c. 5. existimantes dissolui iore diuino.

11. Matrimonium ratum non dissolui po. tris vota Societatis per biennium emissis, cum sint simplicia, & non absolute perpetua ex parte admissus illa, tradunt Henr. in sum. l. 1. c. 8. Vasq. 1. 2. diff. 163. c. 10. Sanch. d. lib. 2. diff. 18. Gaspar. Hurtado d. diff. 8. diff. 5. contra Basil. Pont. d. lib. 9. c. 6.

12. Matrimonium ratum dissolui per professionem in Religione S. Iohannis Hierosolymitani, non ita in aliis Militum Christi, Calataure, Alcantarae, S. Iacobi, & similibus non viuentium in clauistro, resolventur Niu. conf. 3. aliis 2. in nouis de conuersatione. Henric. d. lib. 1. c. 8. 6. Azor. in inst. mor. p. 1. lib. 1. c. 17. 3. quest. 2. D. Barbof. in rub. ff. soluto matrim. p. 2. n. 8. 1. laze Sanch. de matrim. lib. 2. diff. 18. per tot. Basil. Pont. d. lib. 9. cap. 7. Gaspar. Hurtado d. diff. 8. diff. 6. Ego ipse de appellat. in verb. transgressio in signis appell. 133. n. 9.

13. CANON VII.] Vide Couarr. de sponsal. p. 2. c. 7. §. 6. n. 15. Nauar. in man. cap. 21. num. 21. Fernandez in examine Theolog. moralis p. 3. c. 16. §. 2. sect. 9. Rebell. de obligat. in p. 2. quest. 15. sect. 2. Molfes. in sum. Theolog. moralis tract. 4. c. 14. à n. 14. Aegid. de Coninck de sacrament. cap. 21. in fine, Paul. Laymann. in Theolog. moralis tract. 10. p. 3. c. 7. ex n. 7. Gaspar. Hurtado. de matrim. diff. 11 diff. 1. cum seqq.

14. à Pelagium innocentem, &c.] Vide Gutier. canon. lib. 1. c. 25. n. 4. D. Barbof. d. p. 2. n. 6. ff. soluto matr. n. 15. Sanch. de matrim. lib. 10. diff. 3. n. 2.

15. CANON VIII.] Vide Valer. Reginald. in pra-

xi fori penit. lib. 3. l. n. 313. vers. porro, Molfes. in sum. Theologia moralis tract. 4. c. 14. n. 4. cum seqq. Sanch. de matrim. l. 10. diff. 13. n. 1. Gaspar. Hurtado in similib. tract. diff. 1. diff. 3. n. 17.

CANON IX.] Vide Card. Bellarm. lib. 2. de Monachis. 2. 2. cum seqq. Iodoc. Coec. tom. 2. in besaur. Catholico lib. 8. art. 6. Salzed. ad Bernard. in pract. cap. 83. lit. An princ. Henr. in sum. lib. 12. c. 5. §. 2. lit. 1. & §. 9. in princ. Petr. de Ledesma in sum. p. 1. de Sacrament. vbi de sacramento matrim. c. 13. concl. 8. Azor. in inst. moral. p. 1. lib. 13. cap. 12. quest. 1. vers. quauquam. Molfes. in sum. Theolog. moralis tract. 4. c. 9. num. 33. & 37. Sanch. de matrim. lib. 7. diff. 26. n. 2. Guier. eod. tract. cap. 9. 4. n. 3. Fernand. in examine Theolog. moralis p. 3. c. 16. §. 1. sect. 3. vers. dico secundu. & sed. 8. Fasti in praxi criminis p. 3. q. 118. n. 9. Hurtado de Sacram. tom. 2. tract. de Ordine differ. 24. Valer. Reginald. in praxi fori penit. l. 3. n. 120. Aegid. de Coninck de Sacrament. tom. 2. diff. 3. l. n. 66. Paul. Laymann. in Theolog. moralis tract. 10. p. 4. c. 1. Bonacin. de matrim. q. 3. puncto 4. n. 2. Gaspar. Hurtado in similib. tract. diff. 13. & 16. Thom. Valalcum. 1. alleg. 6. n. 38. Torreblanca de inu. furis. lib. 2. c. 13 n. 58. & n. 68.

CANON X.] Vide Victor. de Sacram. vbi de matrimonio. num. 246. Paul. Fule. de visitat. lib. 2. cap. 18. n. 1. Fernandez in examine Theologia moralis p. 3. c. 19. §. 1. n. 2. Gutier. de matrim. c. 4. n. 6. Stephan. VVeyms in consuetud. 24. ex antiquo iure desumpt. & per Cons. Trid. inueniunt. conclus. 15. n. 8.

CANON XI.] Vide Card. Bellarm. in controuerf. Cathol. tom. 2. lib. 1. de matrimonio. c. 33. Marienl. gloss. 1. rub. tit. 1. num. 147. lib. 5. nota recapit. Paul. Fule. de visitat. lib. 2. cap. 21. n. 9. Molfes. in sum. Theolog. moralis tract. 4. cap. 8. num. 73. Cened. ad Decretal. coll. 2. num. 1. in fine.

CANON XII.] Vide Zetel. in praxi. p. 1. verb. Matrimonium §. 6. Matt. de iurys. p. 2. c. 8. à princ. Molfes. in sum. Theolog. moral. tract. 4. cap. 5. n. 16. in fine, & c. 16. n. 12.

## DE REFORMATIONE.

De modo celebrandi Matrimonium ritè, & solemniter.

### CAPVT I.

1. Doctores de materia cap. agentis.
2. Matrimonia, qua sunt inuitu, & inscitiu parentibus valida sunt.
3. Parentes non possunt liberos exheredare, nec eiu dotem denegare quod contrahunt matrimonium ipse inuitu.
4. Statutum seu lex municipalis prohibens filiiu matrimonium contrahere sine voluntate parentum non valet.
5. Parochus proprius dicitur ille cuius parochia habitan contrahentes tempore matrimony.
6. Parochus proprius ille dicitur in cuius parochia contrahentes domicilium habent, vel cui principaliter incumbit cura animarum in loco domicilij.
7. Femina transiens se ad domum concubinary intentione perpetui cum illo marenadi, non potest valide coram parochio sue parochia contrahere matrimonium.
8. Parochus proprius ille dicitur in cuius parochia contrahentes domicilium habent, quamuis illud simulari habitare inceperint.

Barbof. Collect. in Concil. Trid.

9. Matrimonium contractum coram parochio loci ubi contrahentes recreationis cause reperiantur, non valet.
10. Matrimonium contractum coram parochio loci ubi contrahens moratur tanquam Prater, vel Medicus, valet.
11. Matrimonium contractum coram parochio loci exilis impofiti donec aliud statutum non esset, est validum.
12. Matrimonium contractum coram parochio loci ad quem ob parentum metum ventum, & ia quo aliquantum permorati erant, valet.
13. Parochus proprius dicitur habitantis familia quando ibi contrahitur, & parochus viri sufficit quando contrahitur in parochia habitantis viri.
14. Parochus viri coniugandos aliquos matrimonio sufficit in parochia, & à contra.
15. Parochi duo quoad matrimonium possunt reperiri.
16. Parochus ruralis non est proprius parochus quando eius recreationis causa habitatur.

X 3 17. Hab

17. *Habitu in confusio duarum Ecclesiarum parochialium conferre parochianum illum, in qua domus adiuu magis frequentem habet.*
18. *Denunciationses sunt faciende tribus continuis diebus festis.*
19. *Que sibi non succedant immediatè.*
20. *Parochus non debet inter vnam, & alteram denunciationem multis diebus interponere.*
21. *Denunciationses novas prænittere debet qui post primas peractas intra quatuor menses matrimonium non contraxit.*
22. *Denunciationses diebus feriatis fieri non possunt etiam cum dispensatione Episcopi.*
23. *Denunciationses quando alio die quam festo fieri possint.*
24. *Denunciationses quando extra Ecclesiam, & Missarum solemnitas fieri possint.*
25. *Denunciationses fieri debent à proprio contrahentibus Parochis, vel ab alio de eius licentia.*
26. *Denunciationses sunt faciende in vtriusque sponsi & sponsa parochia.*
27. *Vicarius generalis non potest impedire quòd parochi denunciationses faciant absque sua licentia.*
28. *Denunciationses non sunt de substantia.*
29. *Parochus sine facultate, aut legitima causa matrimonium celebrans prætenuissis denunciationsibus peccat graviter.*
30. *Parochus timore mortis matrimonio assistens omittit denunciationsibus non peccat.*
31. *Parochus, qui omittit denunciationsibus sine licentia Ordinarii aliquos dispensavit, incurrit penam triennalis suspensionis.*
32. *Matrimonium clandestinum dicitur quando illicitè denunciationses amittuntur.*
33. *Parochus non debet ad celebrationem matrimonii denegare, nisi post triam vel duorum dierum spatium ab ultima denunciationse.*
34. *Denunciationses vi qui tenentur denunciare.*
35. *Matrimonium domi celebrari potest.*
36. *Parochus tenetur contrahentes interrogare de mutuo consensu.*
37. *Parochus omittens contrahentes interrogare de mutuo consensu graviter peccat.*
38. *Consensus ad matrimonium requisitus quibus signis exprimi possit.*
39. *Matrimonij ad valorem non requiritur quòd consensus actualis sit simul tempore.*
40. *Matrimonium nullum ex defectu consensu vtrius ut reualidetur sufficit, quòd ille, cui deficit consensus verus, saltem de nouo consentiat.*
41. *Matrimonij ad validitatem non requiritur ut parochi vtriusque aliquibus verbis.*
42. *Sedulorum omisio est peccatum mortale.*
43. *Matrimonium cum probabiliter timeatur malitiosè impediendum, quomodo denunciationses omitti possint.*
44. *Parochus quando possit denunciationses amittere.*
45. *Pena arbitraria puniendum est ille, qui falsa impedimenta denunciat, ut matrimonium impediat.*
46. *Matrimonium contractum non prænissis denunciationsibus est validum, quando Ordinarius tunc daret licentiam quòd fieri possit.*
47. *Ordinarius ex causa sibi bene visa potest dispensare, ut amittantur omnes denunciationses, vel aliqua iterum.*
48. *Dispensare in denunciationsibus potest Ordinarius vtriusque contrahentibus quando sunt diversarum diocesis.*
49. *Episcopus potest alteri delegare facultatem dispensandi in denunciationsibus.*
50. *Vicarius generalis Episcopi ex vi officij potest*

*dispensare, & denunciationses postponantur, vel omnino omittantur.*

51. *Vicarius generalis Episcopi potest specialiter, non tamen generaliter delegare facultatem dispensandi in denunciationsibus.*
52. *Iurisdictionem Episcopali habentes antiquæ diocesis subditi possunt de nunciationses remittere.*
53. *Abbatibus, qui habent iurisdictionem Episcopalem possunt denunciationses remittere.*
54. *Abbatibus, aut aliis dignitatibus in commendam habentes denunciationses sine speciali commissione Apostolice remittere non possunt.*
55. *Vicarius S. Iohannis Hierosolym. denunciationses remittere potest.*
56. *Magister scholæ Salamanicensis respectu scholasticorum denunciationses remittere potest.*
57. *Archiepiscopus denunciationses in alterius etiam diocesis Episcopatu remittere non potest.*
58. *Ordinarius prudentia, & iudicio relinquuntur an denunciationses omnes remittantur.*
59. *Ordinarius ex causa iustis potest in denunciationsibus dispensare.*
60. *Ordinarius remittendo denunciationses sine iusta & rationabili causa peccat mortali.*
61. *Ordinarius ad dispensandum in denunciationsibus sufficit si cognoscat extra iudicium causam dispensandi.*
62. *Causa iusta ad dispensandum in denunciationsibus quæ.*
63. *Disparitas conditionum, ætatis, divitiarum, & qualitas est causa dispensandi in denunciationsibus ut omnino tollantur.*
64. *Articulus mortis in volente contrahere cum concubina, est iusta causa dispensandi in denunciationsibus ut postponantur.*
65. *Persecutio in diu habitis pro coniugibus est iusta causa dispensandi in denunciationsibus ut omnino amittantur.*
66. *Vicinitas temporis, quo nuptia solemniter prohibentur, est iusta causa dispensandi in denunciationsibus ut postponantur.*
67. *Matrimonium quando traditur in iussu impediendum, potest dispensari in denunciationsibus ut amittantur.*
68. *Virgo quando est sub tutela iniqui tutoris est iusta causa dispensandi in denunciationsibus.*
69. *Vel si filij essent sub potestate non carnali.*
70. *Adgnates quando contrahuntur sui matrimonium & non reponit potest dispensari in denunciationsibus ut omnino amittantur.*
71. *Ordinarius tenetur dispensare sub peccato mortali in denunciationsibus existente iusta causa, & presentibus partibus.*
72. *Præsentia parochi in matrimonio necessaria non tantum corpora, sed etiam mentalis requiritur cum intelligentia, & aduertentia animi.*
73. *Parochus qui præsens corpore est, sed animo nihil omnino aduertit non assistit validè matrimonio.*
74. *Parochus etiam vi detritus si intelligat consensum contrahentium validè assistit matrimonio.*
75. *Parochus ronnens, & dolo adductus si probè intelligat, & audiat contrahentium verba, validè assistit matrimonio nisi affectatus esset non intelligere.*
76. *Parochus vi adigere, aut dolo inducere ut matrimonium intersit est peccatum mortali.*
77. *Præsentia parochi sufficit ad matrimonium etiam si ad alium finem vocatus, & cum præsens sit.*
78. *Parochus potest assistere matrimonio suorum parochianorum in alterius parochia sine licentia parochi illius loci in quo assistit.*
79. *Potestatem parochus validè matrimonio assistit.*

80. Titulum in ius beneficij habens parochus valide matrimonio affistit.
81. Non promotus infra annum.
82. Collationem suam nullam habens, &c.
83. Parochus administratione interdictus, suspensus, irregularis, vel excommunicatus non toleratur, modo non sit actualiter depositus, valide matrimonio affistit.
84. Schismaticus saltem coloratum titulum habens si non fuit vetalis declaratus, & parochia primum valide matrimonio affistit.
85. Fornicator notorius.
86. Existent in peccato mortali.
87. Parochus interdictus seu prohibitus ab Episcopo seu eius vicario ne aliquis matrimonio coniungat, valide affistit.
88. Parochus non Sacerdos valide matrimonio affistit.
89. Sacerdos deputatus à proprio parochus valide matrimonio affistit.
90. Sacerdos Regularis potest deputari à proprio parochus ut matrimonio affistat.
91. Clerico non Sacerdoti non potest parochus sine Ordinarium concedere licentiam affistendi matrimonio.
92. Parochus habet facultatem concedendi licentiam alteri Sacerdoti affistendi matrimonio suorum parochianorum, quamvis esset irregularis, suspensus, excommunicatus non toleratur.
93. Degradatus parochus potest valide alteri Sacerdoti licentiam affistendi matrimonio concedere.
94. Parochus potest facultatem concedere alteri Sacerdoti non solum in propria parochia, sed etiam extra eam.
95. Vicarius à parochi proprietarii consensu possumt alteri Sacerdoti licentiam affistendi matrimonio concedere.
96. Parochus proprius si nalis matrimonio alioquin licito interuenire, potest ad id cogi per superiorem.
97. Matrimonium contractum coram parochio alieno de licentia Ordinarii prater ipsius intentionem valet.
98. Iurisdictionem Episcopalem habentes possunt licentiam interessendi matrimonio concedere.
99. Abbates Ecclesiarum ubi Episcopi subalterni possunt licentiam interessendi matrimonio concedere.
100. Capitulum Sede vacante potest licentiam interessendi matrimonio impartiri.
101. Legatus à latere in provincia sua legationis potest licentiam interessendi matrimonio impartiri.
102. Cardinales in Ecclesiis suarum titularum possunt matrimonio interesse, & interessendi licentiam concedere.
103. Archiepiscopus dum à se visitat diocesis suffraganeorum, potest in eis licentiam interessendi matrimonio concedere.
104. Archiepiscopus potest concedere licentiam interessendi matrimonio subditorum suffraganeorum suorum nolens suffraganeos aliquos maritaliter coniungi, & ad ipsum Archiepiscopum super ea re appellatur.
105. Vicarius generalis Episcopi ex proprio officio interesse potest matrimonium, & alij Sacerdoti affistendi licentiam concedere.
106. Vicarius Episcopi, qui Sacerdos non est, potest praesentiam matrimonio contrahendo prestare.
107. Iurisdictione Episcopi suspensus per excommunicationem, aut suspensionem, potest cum vicarius valide interesse matrimonio.
108. Licentia ad interessendum matrimonio debet expressa, & non tacita.

109. Licentia ad affistendum matrimonio debet aliam procedere.
110. Licentia metu vel dolo obrita sufficit ad affistendum matrimonio.
111. Licentia contra prohibitionem Episcopi valide datur ad effectum ut matrimonium contractum coram Sacerdote, cui concessa fuit, validum sit.
112. Licentia ad affistendum matrimonio non requiritur in scriptis, sed sufficit verbalis.
113. Licentia specialis non requiritur sed sufficit generalis ad affistendum matrimonio.
114. Licentia generalis administrandi omnia Sacramenta sufficit ad affistendum matrimonio.
115. Sacerdos delegatus valide matrimonio affistit dum à parochio concedente licentiam affistendi non reuocatur.
116. Licentiam affistendi matrimonio, quam parochus alteri Sacerdoti dat, expirat si interim parochus moriatur.
117. Matrimonium contractum coram parochio extraneo, qui habet licentiam à proprio parochio unius ex contrahentibus, & ignorat si eam habere est inuvalidum.
118. Matrimonium contractum coram Sacerdote extraneo, qui re vera non habuit à proprio parochio licentiam veram, est nullum.
119. Sacerdos credens non debet decerni se licentiam habere à parochio ut possit eam ipso contrahere.
120. Praesentia testium & parochi in matrimonio contrahendo debet esse simultanea, & non sufficit successiva.
121. Testes quinque ratione temporis, quamvis impuberes, consanguinei, domestici, famuli, aut infames, sufficiunt in contrahendis matrimonio.
122. Testes etiam dolo, & ad aliud vocati sufficiunt in contrahendis matrimonio.
123. Testes etiam vi detenti, & coacti sufficiunt admodum intelligenti consensu contrahentium.
124. Testes non desiderantur rogati in matrimonio contrahendis.
125. Contrahentes absque parochio & aliis testibus sunt inhabiles ad contrahendum.
126. Concilium potius personae ecclesiasticae inhabilitate, & contractum matrimonium ex causa irritare.
127. Matrimonia clandestina, non veri sponsalia irritantur.
128. Sponsalia clandestina contrahentes non peccant.
129. Matrimonium contrahentes sine parochio & testibus peccant mortaliter.
130. Matrimonium contractum absque praesentia parochi, vel duorum, aut trium testium in vim sponsalium non resoluitur.
131. Sponsalia subsequuta copula coram parochio, & testibus non transeunt in matrimonium.
132. Matrimonium nullum ex publica causa nona indiget praesentia parochi ad illud contrahendum.
133. Matrimonium contractum à filia propter metum mortis à matre illatum, est inuvalidum.
134. Matrimonium celebratum sub honesta conditione de futuro, ut valide fiat necessario est adimplenda conditio coram parochio, & testibus.
135. Matrimonium coram parochio, & testibus contractum hac conditione, si mulier est legitima, subsequuta copula non est validum si postea constiterit mulierem esse illegitimam.
136. Matrimonium celebratum coram parochio, & testibus quando fuit nullum ob impedimentum occultum, non est necessarium ad revalidationem



illius, quod iterum coram paroco, & alijs testibus celebratur.

137. Dispensatione obiecta non tenentur iterum coram paroco & testibus contrahere, qui iam semel coram eisdem contraxerunt, annulide tamen.
138. Matrimonium infidelium ut fiat Sacramentum non est accessorio faciendæ expressio, & rati- ficatio consensus coram paroco, & testibus.
139. Præsentia parochi & testium requiritur ut matrimonium celebretur per procuratorem sit validum.
140. Matrimonium absque parochi licentia, vel alijs non servata forma Concilij minime potest celebrari data etiam urgente necessitate.
141. Parochus, vel alius Sacerdos, qui cum minori testium numero quàm datum matrimonio clandestino interfuerit, est graviter arbitrio Ordinarii puniendus.
142. Pœna triennialis suspensionis ab officio imposita paroco assistenti matrimonio clandestino non est sublata per hoc decretum.
143. Parochus proprius, vel alius Sacerdos de eius licentia assistens matrimonio clandestino ab excommunicatione omissionem, suspendendum est triennialis.
144. Parochus ab licentia concessam alij Sacerdoti assistendi matrimonio clandestino incurrit tantum triennialis suspensionem.
145. Suspenditur ab officio, qui interfuit matrimonio clandestino, non est suspensus à beneficio.
146. Episcopus a se potest dispensare ab huiusmodi trienniali suspensione.
147. Contrahentes absque paroco, & alijs testibus ubi Trid. viget, puniendi sunt pœna gram arbitrio Ordinarii.
148. Contrahentes matrimonium ante Ecclesiæ benedictionem acceptum ne cohabitare hortatur Concil. in præsentia.
149. Matrimonium consummare ante Ecclesiæ benedictionem subleto scandalo non est peccatum mortale.
150. Benedictionem nuptialem omnino omittere est tantum veniale.
151. Benedictio coniugatis non potest nisi inter Mis- sam solemniam fieri.
152. Benedictiones nuptiales in secundo nuptijs non possunt recipere, qui in prioribus acceperunt.
153. Consuetudini legitima diversim circa secandas nuptias benedicendas standum est.
154. Parochus virum suum contrahentis sufficit ab benedicendis nuptijs.
155. Parochus proprius debet recipere elemosynam occasione benedictionis, & non alius.
156. Episcopi & similes iurisdictionem ordinariam habeant, & eorum vicarii possint licentiam con-

cedere impartendi benedictiones nuptiales.

157. Sacerdos tam secularis, quàm Regularis coniun- genti in matrimonio, vel benedicenti subdites al- terius parochia absque licentia, &c. remanet sus- pensus ab officio.
158. Sacerdos Regularis matrimonia ministrante, seu solemnizante non habita saper huius parochia- lis Presbyteri licentia speciali ultra suspensionem ipso facta sunt excommunicari.
159. Ignorantia qualibet etiam crassa excusatur à sus- pensione.
160. Ipso iure.
161. Suspensionis pœna huiusmodi necdum ad officium sed etiam ad beneficium extendi potest.
162. Parochus tenetur habere librum in quo coniu- ges, testes, locum contractus, diem, mensum, & annam describat.
163. Parochus obligatur sub mortali ad habendum librum in quo coniates, &c.
164. Matrimonium plenè probatur ex partia de- sumpta ex libro parochi etiam merito testibus, & paroco scribente.
165. Fides desumpta ex libro parochi ut probet ne- cessarius est faciendæ cum formali transcriptione partia.
166. Matrimonium contrahentes cum peccato mort. incurrunt peccatum mortale.
167. Matrimonium detinere non licet absolute, & per longum tempus, donec contrahentes orationem Dominicam, &c. didicerint.
168. Consuetudines antiquæ laudabiles, quæ in contrahendis matrimonio observari solita sunt, non tollit hoc decretum.
169. Decretum hoc ut robur suum accipiat, requiri- tur necessarii in parochiis publicari.
170. Matrimonium contrahere coram paroco, & testibus tenentur et apud quos promulgatum est Concilium Trident. sibi contrahant.
171. Non tamen si alio migrarent ubi non est accepta- tum.
172. Matrimonium non est legitimum si contraha- tur inter se conversentes ad locum in quo Concilium non est promulgatum sub animo sine paroco, & testibus contrahendi.
173. Matrimonium contrahere coram paroco, & testibus tenentur incolæ illius loci, in quo non est ac- ceptatum Concilium si diverterat ad locum in quo est receptum.
174. Episcopus non potest matrimonia invalidare per sua decreta synodalia, quæ clandestinè, & sine paroco, & testibus contracta essent, si ibi non est promulgatum Concil. Trident.
175. Decretum hoc obligat post triginta dies ab eius promulgatione etiam ignorantes quoad annula- tionem matrimonij.

<sup>a</sup> Cop. non omnis & homo- niamur & c. 11. p. 2. cap. 1. de re, testat. 10. q. 1. vide. m. qui ma- trim. accu. poss. Concil. Tolet. 3. cap. 10. & Conc. La- teranen. 2. in c. 1. & in c. cum iudici- tio de clan- dest. del. p. n. f.

**T**Ametsi dubitandum non est, clandestina matrimonia, libeto contrahentium consen- su facta, rara, & vera esse matrimonia, quandiu Ecclesiæ ea irrita non fecit, & proinde iure damnandi sunt illi, ut eos sancta Synodus anathemate damnet, qui ea vera, ac rata esse negant, & quique falsò affirmant, matrimonia à filiis familiis, sine consensu parentum contracta irrita esse, & parentes ea rata, vel irrita facere posse nihilominus sancta Dei Ecclesiæ ex iustissimis causis illa semper<sup>a</sup> detestata est, atque prohibuit, ve- tum cum sancta Synodus animaduertat, prohibitiones illas propter hominum inobe- dientiam iam non prodesse, & gravia peccata pendat, quæ ex eisdem clandestinis coniugijs ortum habent, præfertim verò eorum, qui in statu damnationis permanent, dum priore vxore, cum qua clam contraxerant, relicta, cum alia palam contrahunt, & cum ea in perpetuo adulterio viuunt. Cui malo cum ab Ecclesiæ, quæ de occultis non iu- dicat, succurri non possit, nisi efficacius aliquod remedium adhibeatur, <sup>b</sup> iecit hoc sacri Lateranensis Concilij, sub Innocentio III. celebrati vestigijs inhzetendo præcipit, ut



quibus quamvis non sit contra tenore coram parentibus debita filios illis inuitis hoc, ac illud matrimonium contrahere, eis tamen inconfutata, seu non certitibus facta contrahere matrimonium aliquid esse grauem defectum interuentis, & peccatum mortale, nisi quando filij timore parentum inuoluntate impedirentur matrimonium, aut quando adeat alia rationabilis causa occultandi parentibus matrimonio.

Vnde parentes non possunt liberos exheredare, neque eis dotem denegare eo quod contrahunt matrimonio ipsi inuitis, ac proinde esse abrogatas leges ciuiles permittentes patri filios exheredare si sine eorum consensu nupserint, tenent Burgi. de Pace. conf. 120. n. 8. Matien. d. 1. gl. 4. per tot. tit. c. lib. 3. noue. recep. Spio. in speculo iust. gloss. 20. princip. ex n. 66. Molin. de primog. lib. 2. c. 16. n. prim. Mich. Salom. in 2. q. 3. de dominio art. 3. in §. quæstio hæc in primis, Menoch. de arbit. casu 43. n. 8. & de presump. lib. 4. presump. 189. n. 5. & conf. 69. à n. 22. Gutier. pract. lib. 2. q. 1. ex n. 2. Suid. de aliment. tit. 1. q. 5. n. 17. Cened. ad Decretal. collat. §. 8. n. 8. Valq. disp. 4. n. 24. Sanch. de matr. lib. 4. disp. 24. Gasp. Hurtado in summi. tract. disp. 6. diff. 10. n. 33. in fine.

Poterit nec etiam statum, seu legem municipalem prohibentem filius matrimonio contrahere siue voluntate parentum valere, nec potius ab eo impositis validis esse sed iure Canonico abrogatas, concludunt Pichard. in princip. iustit. de nupt. n. 6. & 11. & in princip. de in offic. testam. num. 9. Matien. d. gloss. 4. n. 49. Petr. de Ledem. in summa part. 1. de Sacramento. vbi de Sacramento. matrim. c. 7. concl. 3. dub. vnic. Franc. Viul. Neapol. dec. 523. n. 5. Ceuall. commun. contra canon. quæst. 5. n. 2. & q. 3. 4. num. 3. D. Baihof. in l. 1. part. 4. num. 27. 32. & 33. foliata matrim. Gutier. conuen. lib. 1. c. 20. n. 2. & lib. 2. q. 3. & de matrim. c. 80. à princip. Valde Lad. Xux. l. 2. tit. de les. casumens. pag. mibi 90. Bapt. Costa de fœneta, & ignorancia. cent. 2. diff. 40. n. 71. & reg. 11. Marc. de iurisdic. part. 3. cene. 1. casu 70. Bened. Agid. in repet. l. Titia, p. 3. n. 30. cum seqq. de vnic. & demerit. Frac. Molin. de ritu nupt. lib. 2. diff. 7. n. 9. cum seqq. Mastrill. Sicilia dec. 163. Bernat. Graue. ad pract. Camera Imper. lib. 2. bern. 99. Et ex Patribus Societatis I. a v. Henric. in summi. lib. 11. c. 6. §. 1. littera C. Azorarius iur. moral. part. 2. lib. 2. c. 2. quæst. Molin. de iustitia, tract. 2. disp. 176. vers. dubium, Szoch. de matrim. lib. 3. disp. 47. num. 11. Rebell. d. part. 2. lib. 2. q. 14. sect. fin. Agid. de Coniug. de Sacramento. tom. 2. disp. 18. n. 48. cum seqq. Valer. Reginald. in pract. fore. iuris. lib. 19. num. 19. vers. quod vna actus.

§. A proprio contrahentium Parochi. ] Illum dici, in cois parochia habitante contrahentes tempore matrimonij, existimant Aloyf. Ricc. in practice iur. fore. Eclesiast. dec. 244. in 1. edit. abis. ref. 214. num. 120. 1. edit. Bonacio. de matrim. q. 2. par. 8. num. 1. Gutier. sod. tract. c. 64. n. 19.

Seu illum dicio cois parochia contrahentes domicilium habent, vel cois principalem incumbit coisnatum in loco domicilij re et ius videntur sentire Panorm. in c. in nostra 1. de sepult. Fr. Emman. in summi. tom. 1. c. 2. q. 6. Spio. d. gloss. 15. num. 41. Henric. d. lib. 1. c. 3. §. 3. Stephan. Gratian. de sept. forens. 76. num. 18. Prefac. in pract. Episc. part. 2. c. 4. num. 32. Cened. pract. & conu. quæst. lib. 1. quæst. 30. à n. 45. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 2. diff. 11. n. 88. Hurtado de matrim. disp. 5. diff. 6. num. 19. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi.

pi. part. 2. alleg. 3. §. 3. nam. 59. vbi n. 64. cum Sanch. d. lib. 3. disp. 23. nam. 14. aduerto non opus esse expectare vt maiori anni parte parochiani in parochia vel diocesi habitent, sed statim ac animo omni habitandi maiori spoi. parte habentes, incipiunt habitare effici parochianos, de quo etiam Eminao. Sà in aphorism. verb. matrimonium, num. 2. & verb. Parochum, n. 2. vers. ad matrimonium, Basil. Poot. de matrim. lib. 5. n. 1. §. 1. nam. 4. ann. 1699. Ferentil. in annis. ad dec. 713. Buratt. n. 1. §. 8. in Teletana matrimonij 10. Decembr. 1625. coram R. P. D. Marliano.

Vnde feminam, quæ coram Parocho suæ Parochiæ contrahit matrimonium inualidum, seque iode transiit ad domum concubinary intentione perpetuæ cum illo morandi, non possit postea coram eodem Parocho matrimonium de nouo validè celebrare, tenet Sanch. d. lib. 3. disp. 23. num. 15. Bonacin. d. q. 2. par. 8. n. 3. vers. secundo, quos refero d. alleg. 3. n. 67. & de officio, & potest. Parochi, c. 21. n. 35.

Proprium Parochum illum dici, in cuius parochia contrahentes domicilium habent, quamuis illud data opera habitare inciperent simulatè, & animo fraudandi proprios Parochos, resoluunt Sanch. d. lib. 3. disp. 18. sub num. 29. vers. ceterum, & disp. 25. sub n. 11. in fine, Gutier. de matrim. c. 63. num. 11. Filioch. in general. tract. 10. de Sacramento. part. 1. c. 6. num. 199. Bonacin. d. quæst. 2. par. 8. n. 4. quæ sequi videtur Rot. in d. Teletana matrimonij.

Matrimonium contrahit coram parocho illius loci vbi contrahentes repetitionis, ois animo ibi domicilium constituendi, sed recitacionis causa, non valere, refert decilum Gasc. de benef. p. 5. n. 7. n. 11. ad 4.

Matrimonium contrahit coram Parocho illius loci vbi contrahens moratur tanquam Pætor, iudex, ses medicæ temporales, validum esse, refert pariter decilum idem Gasc. d. c. 7. n. 11. ad 5.

Matrimonium contrahit post quartum habitationis mensem in moliete coram Parocho oppidi ad quod à ciuitate in qua habitabat, ad scandala submouenda iussu Principis seculari translatæ fuerat, sub præcepto illius non discede dote, dote aliud statum non esset, valere dicit Alcan. in responsio Canon. c. 1. lib. 1. tit. 8. n. 10. vbi refert decilum sub die 26. Iunij 1621. per doctrinam Deciani in tract. crimin. lib. 4. c. 16. n. 16. & aliorum quos citat Sanch. de matrim. lib. 3. disp. 23. §. 1. & 3.

Validum fuisse matrimonium cois iuuenis cum meretrice, qui dubitauerat illud in propria ciuitate contrahere, adhibendo Concilij Trident. solemnitate, eo quod iuocia parentes ea impedimentum de facili facturi erant, & propterea Romanæ venerot, coram testibus, & Parocho in Parochia in qua aliquantulum permorati erant, matrimonium contraxerunt per verba de presenti, firmat Alcan. d. cit. 1. n. 12. attento decilum in Senem. 17. Aug. 1600.

Parochum proprium ad coniungendos aliquos matrimonij, qui sunt ex diuersis Parochis, esse, & sufficere habitationis feminæ, quando contrahitur in Parochia habitationis vtrius, & sufficere Parochum viri, quando contrahitur in Parochia habitationis viri resoluunt, decilumque referunt Nauet. in man. c. 25. num. 144. & consil. 3. sub tit. de clandest. despons. n. 1. in nouum. Spin. d. gloss. 15. n. 47. Segura Dávalos d. p. 2. c. 3. n. 47. Trullan. Venetia dec. 23. n. 1. lib. 1. Sanch. d. lib. 3. disp. 19. Franc. Molin. d. diff. 11. n. 89. Vgolin. de officio, & potest. p. 5.

posse. Episcopi, c. 5. §. 10. n. 3. Attendat. in addit. ad recip. legum Navarra, lib. 4. tit. 15. lib. 1. de maritimo. num. 15. & 17. Fernandez d. p. 3. c. 18. §. 1. num. 1. Ferentil. in annotat. ad d. c. 7. 3. Bursari n. 17. Ego ipse d. allegat. 3. 2. num. 65. & d. cap. 21. num. 44.

14. Et sufficere Patrochum vni etiam in Parochia mulierum, & e contra, quia Concil. in presentia videtur voluisse prescriptam Parochi, & testium ad tollendam clandestinitatem, ad quod sufficit vnus Patrochus, siue viri, siue mulieris, resoluunt Salzed. ad Bernard. in practi. c. 7. 6. dub. 14. Causcan. des. 1. 2. n. 2. part. 2. Spin. d. gloss. 15. n. 41. Ceuald. d. 604. n. 6. Hentiq. d. lib. 11. c. 3. §. 2. Franc. Leo in thesauris fore Eccles. part. 2. c. 5. n. 39. in fine. Zerol. in practi. Episcop. p. 3. verb. Parochus, §. 1. Attendat. d. lib. 1. de matrim. n. 7. 1. 14. & 28. Saach. d. lib. 3. dist. 19. ex num. 1. Rebello d. part. 2. lib. 2. q. 8. Paul. Comitrol. rescript. moral. lib. 1. q. 3. n. 2. Agid. de Coninck d. dist. 17. n. 19. Aloyf. Rice. in praxi rerum fore Eccles. rescript. 1244. n. 1. edit. alijs rescript. 214. num. 1. 2. edit. Guiter. d. cap. 6. 2. num. 4. Vgolin. d. cap. 1. §. 10. n. 3. Bonacin. d. quest. 2. puncto 8. n. 7. Paul. Laymann. in Theolog. mor. lib. 5. tract. 10. p. 2. cap. 5. num. 1. Gispard. Huitado de matrim. dist. 5. d. dist. 6. num. 20. Rota apud. Farin. d. c. 390. num. 6. part. 2. recent. Ego ipse d. allegat. 3. 2. n. 98. & d. cap. 21. num. 45.

15. Patrochos duos simul quoad hunc effectum posse repetiri, vbi scilicet quis dimidia anni parte in vna Parochia, altera dimidia in alia habitat, resoluunt Nauar. conf. 7. n. 3. de clandest. desponsat. in nouis, Sanch. d. lib. 3. dist. 24. Segora Daualos d. p. 2. c. 15. n. 47. Franc. Molin. d. differ. 11. num. 91. Guiter. d. c. 6. 2. n. 4. & c. 6. 4. n. 2. Bonac. d. puncto 8. n. 5. Ferentil. in annotat. ad d. c. 7. 3. Bursari n. 14. Rota in Telesina matrim. 10. Decembris. 1615. & in Neapolitana matrim. 30. Martij 1619 coram R. P. D. Merlino Ego ipse d. allegat. 3. 2. n. 69. & d. c. 21. n. 41. quibus locis adducto quod vbi equalitas habitationis datur, maioris temporis pars cum facit Patrochum, in quo habitatio fit.

16. Vnde Patrochum ruralem non esse proprium Parochium quoad res vel recreacionis causa habitante, aut ad paucos dies tantum incolitur, non autem maiore parte anni, resoluunt Nauar. d. conf. 3. num. 1. Seraphin. d. c. 605. Aloyf. Rice. in d. praxi rescript. 214. num. 2. Franc. Molin. d. differ. 11. num. 90. Sanch. d. lib. 3. dist. 23. num. 12. Bellet. desquisit. clerical. part. 1. tit. de exempt. clericor. & statutus, §. 5. num. 8. cuncto segg. Bonacin. d. quest. 2. puncto 8. n. 3. vers. 3. & segg. Ego ipse d. allegat. 3. 2. n. 66. & d. c. 21. num. 42.

17. Habitantes in confinio duorum Ecclesiarum Parochialium censeri Parochianum illius, in qua domus aditum magis frequentatum habet tenet Aloyf. Rice. in praxi rerum fore Eccles. rescript. 333. n. 1. edit. alijs rescript. 1244. n. 1. edit. quem refecto dicto alleg. 3. 2. n. 71. & d. c. 21. n. 43.

18. Tribus continuis diebus festiuis. Vide Chamet. d. lib. 17. vers. secundo, Sanch. d. lib. 3. dist. 6. n. 8. Valet. Reginald. d. lib. 31. n. 25. Bonacin. d. quest. 2. puncto 6. n. 14. metipsum d. alleg. 3. 2. n. 12. & d. c. 21. num. 19.

19. Et intelligi de festis, quz sibi non succedunt immediatè, asserunt Segura Daualos d. part. 2. c. 26. n. 20. Aloyf. Rice. in praxi rerum fore Eccles. rescript. 214. n. 4. 2. edit. Agid. de Coninck d. dist. 17. n. 47. Fernand. in examine Theolog. moral. p. 3. c. 17. §. 2. num. 2. & 3. Vgolin. d. cap. 15. §. 11. n. 4. & 5.

Contra Huitado de matr. dist. 5. diff. 18. n. 60. Basil. Pont. de impedim. matrim. c. 26. §. 4. in prime. existimantes procedere etiam si huiusmodi dies festi sibi succedant.

Patrochum non debere inter vnam & alteram denunciationem multos dies festos interponere, ita vt ob magnum temporis intervalum, seu moram fieri possit vi parochiani tardiores vadant ad deferenda impedimenta, & interim obliuiscantur precedentium denunciationum, ait Sanch. dist. 4. dist. 6. n. 8. Guiter. d. c. 56. n. 4. ad finem, Polseuin. d. c. 10. n. 4. & 5. Agid. de Coninck d. dist. 17. dub. 5. n. 47. Valet. Reginald. d. lib. 31. num. 226. Bonac. d. puncto 6. num. 15. Ego ipse d. alleg. 3. 2. n. 13. & d. c. 21. n. 19. in fine.

Illum, qui intra quatuor menses post petactas denunciations non contraxit matrimonium, non posse illud inire nisi nouas denunciations premitat, refertur decernit Rebello. de oblig. sponsi p. 2. lib. 4. n. declarat. dist. 2. n. 8. Bonacin. q. 4. puncto 6. num. 1. vers. quarto.

\* Diebus festiuis. Ergo diebus festiuis deouciaciones fieri non possent etiam cum dispensatione Episcopi, tenent Zerol. in praxi Episcopali, p. 1. verb. matr. §. 4. Chamet. d. lib. 17. vers. 4. Vgolin. d. c. 15. §. 11. n. 3. Steph. Gratian. discept. forens. c. 83. num. 28. Sanch. d. lib. 3. dist. 6. n. 9. Aloyf. Rice. in praxi rerum fore Eccles. rescript. 1244. n. 3. 2. edit. Ego ipse d. alleg. 3. 2. n. 14. & d. c. 21. n. 20. Marcel. Volpe c. 15. n. 4.

Denunciations tenent huiusmodi fieri posse alio die quam festo, eo scilicet, quo ingens hominum multitudo ad Ecclesiam accedit, vt accidit quando insignis Concionator concionem habiturus est, vel est dies festus vocationis illius Ecclesie, etiam si non sit de precepto, nisi vsque ad medietatem, tradunt Sanch. d. dist. 6. num. 9. Valet. Reginald. d. lib. 31. num. 227. Guiter. de matrim. c. 56. num. 8. Bonac. d. quest. 2. puncto 6. num. 18. & 19. Polseuin. d. c. 10. n. 12. Ego ipse d. alleg. 3. 2. n. 15. & d. c. 21. n. 20. Huitado de matr. dist. 5. diff. 18. n. 61. in fine, vbi intelligit, si id sit consuetudine introductum.

\* In Ecclesijs. Extra Ecclesiam, & Missarum solemnitas denunciations valide fieri posse si magnus populi concursus, & locus apertus sit, vt ad multorum notitiam perueniat, resoluunt Valet. Reginald. d. lib. 31. n. 227. Guiter. d. c. 56. n. 7. Bonac. d. q. 2. puncto 6. n. 17. Basil. Pont. de impedim. matrim. cap. 26. §. 4. in prime. & in nouissime tract. de Sacrament. matrim. lib. 5. c. 30. n. 6. Ego ipse d. alleg. 3. 2. num. 16. & d. c. 21. n. 21. vbi num. 21. pono formulam, qua in his denunciationibus vti debet Patrochus.

\* Publicè denunciatur, &c. Denunciations fieri debere à proprio contrahentum Patrocho, vel ab alio de eius licentia, ex hoc text. colligunt Fr. Emman. in summ. p. c. 217. n. 6. Sanch. de matrim. lib. 3. dist. 6. n. 4. Agid. de Coninck de Sacram. & consensum. 2. dist. 27. dub. 5. n. 50. Valet. Reginald. in praxi forensi lib. 31. n. 225. Bonacin. de matr. q. 2. puncto 6. n. 3. Torreblanca de iure spirit. lib. 2. c. 15. §. 13. num. 30. cuncto segg. Ego ipse d. alleg. 3. 2. n. 9. & d. c. 21. n. 17.

Vbi scilicet a quo constanter in vna, & eadem habitant Patrochia, nam quando illi sunt diuersarum Parochiarum, in vtraque sponsi & sponsæ Parochia denunciations esse faciendas, resoluunt Paul. Fusc. de visitat. lib. 2. c. 5. n. 21. Petr. Ledesma de matrim. q. 45. art. 5. puncti 3. & in summa part. 1. de Sacrament. matrim. c. 6. conclus. 7. vers. huius

habe de adueris. Hentig. d. lib. 1. c. 7. §. 1. Zeioli. in praxi Episcopi. p. 1. verb. matrimonium. §. 5. Pofseuin. de offic. curiae. c. 10. n. 3. Sanch. d. lib. 3. disp. 6. n. 4. Chameri. de Sacram. trail. 1. de matrim. d. lib. 17. vers. quinta. Vgolin. de officio Episcopi. c. 15. §. 11. n. 2. Rebello de obligat. iustit. p. 2. lib. 2. q. 7. n. 10. vers. que loco. Valer. Reginald. d. lib. 3. n. 125. Aegid. de Coninck d. tom. 2. disp. 17. n. 40. Aloyf. Ricc. in praxi auct. refol. 437. Moral. in sum. Theologia moralis. trail. 4. c. 8. n. 4. Basil. Pont. de impediment. matr. c. 16. §. 4. in princ. Gutier. de matr. c. 50. n. 5. Bonac. d. q. 2. punct. 6. n. 10. Ego ipse d. lib. 32. n. 11. vbi etiam pluribus citatis Doctoribus aduocatur quod si constiterint plura habuerint domicilia, seu Parochias, faciendae sunt huiusmodi denunciations in ea, in qua diutius habitant, & principaliorum habent larem, vel potius in ea, in qua venifimilis est fieri impedimenta.

27. Vicarium generale non posse impedire quod Parochi denunciations faciant abique sua licentia, dixi de officio, & potest. Parochi, c. 21. n. 16. addens si fuisse decifum sub die 27. May 1617.

28. Denunciations non esse de substantia aut forma ex omiffione minimè irritari matrimonium, tenent Nauar. in manu. c. 22. n. 70. vers. articulo aduerendum, & conf. 57. n. 4. sub tit. de sponsal. in nouis. Hippol. Riminald. conf. 69. n. 34. lib. 6. Salzedo ad Bernard. in praxi. c. 76. verb. subfussus ab officio, vers. fante omnia. Sacrament. select. lib. 1. c. 6. n. 7. Perez l. 1. tit. 1. §. lib. 5. ord. Paul. Fulc. de visit. lib. 2. c. 3. n. 21. in med. Vivald. in caudal. aureo. tit. de matrimon. n. 84. & 85. Spin. d. gloss. 15. princ. p. n. 24. Segura Daualos d. p. 2. c. 1. n. 36. & c. 16. n. 1. Marien. in rub. tit. 1. gloss. 1. n. 34. lib. 5. noua recept. Et. Emman. in sum. tom. 1. c. 217. n. 2. Hentig. in sum. lib. 5. c. 5. §. 1. Vega in sum. lib. 3. c. 166. Petr. de Ledefm. de matrim. quest. 45. art. 5. puncto 2. dub. 1. conclus. 2. in summa p. 1. de Sacram. vbi de facramento matrim. c. 6. concl. 6. in fine. Gutier. de iurum. confirmat. p. 1. c. 1. n. 2. & canon. lib. 1. c. 19. n. 12. & praxi. lib. 2. quest. 4. n. 13. & in trail. de matrim. c. 5. 6. n. m. 2. & c. 73. n. 1. Chameri. de Sacram. trail. 1. de matr. d. lib. 7. pag. 71. n. 1. Steph. Gratian. d. iur. forens. c. 83. n. 7. Pialec. in praxi Episcopi. p. 2. c. 4. n. 29. Franc. Leo in thesauro fori Ecclesi. part. 2. c. 9. n. 45. Aloyf. Ricc. in praxi fori Ecclesi. dec. 157. in 1. edit. aliis refol. 224. num. 6. in 2. edit. Vgolin. de officio, & potest. Episcopi. c. 15. §. 11. n. 6. Sanch. de matrim. lib. 3. disp. 5. Rebello de obligat. iustit. p. 2. lib. 2. q. 7. §. 1. n. 8. Galp. Hurtado in trail. de matrim. disp. 5. difficult. 18. num. 58. cum seqq. Valer. Reginald. in praxi fori panis. lib. 4. n. 222. Aegid. de Coninck de Sacram. tom. 2. disp. 17. n. 49. Matr. de iurisdic. p. 4. conf. 71. n. 11. cum seqq. Almond. in addit. ad reip. legum Novarre lib. 4. tit. 15. lib. de matr. n. 2. & 3. Franc. Molin. d. diff. 11. n. 45. Campion in diuersis iur. canon. rub. 11. c. 13. n. 143. Fernandez in exa. in Theolog. moral. p. 3. cap. 17. §. 2. n. 14. Molles. in summa Theolog. moral. trail. 4. c. 9. n. 14. Bonac. de matrim. q. 2. puncto 6. num. 6. Basil. Pont. in similia trail. lib. 5. c. 30. n. 2. Rot. apud Farin. de res. §. 390. n. 5. p. 2. recent. & in Flaxb. in matrim. 16. Februar. 1612. coram Patriarcha Aduocato. & apud Postum post trail. mandati de matrimonio decif. 241. n. 12. Marcel. Vulpes in praxi iudic. fori Ecclesi. c. 15. n. 7. Ego ipsa d. lib. 32. n. 11.

Contra Cephal. conf. 421. à n. 1. lib. 3. & Menoch. conf. 79. n. 70 & conf. 398. per iur. existimantes denunciations omiffionem matrimonium vitare.

Peccare tamen grauiter Parochum pratermissis denunciationsibus matrimonium celebrantem sine facultate, aut legitima causa, resoluit Spin. d. lib. 3. gloss. 15. princ. n. 17. Chameri. d. lib. 17. notat. 1. Petr. de Ledefm. de matrim. q. 45. art. 5. vers. sed aliud est dubium, & in sum. d. c. 6. concl. 6. Ceuall. d. lib. 4. c. 604. n. 35. Gutier. de iurum. confirmat. part. 1. c. 5. n. 29. & in trail. de matr. cap. 5. 6. n. 4. & c. 57. n. 1. Aloyf. Ricc. d. refol. 224. n. 2. Aegid. de Coninck d. lib. 3. n. 51. Valer. Reginald. d. lib. 3. n. 123. Sanch. d. lib. 3. disp. 5. n. 6. Molles. d. trail. 4. c. 9. num. 25. Fernandez d. p. 3. c. 16. §. 2. n. 12. Bonacin. d. puncto 6. n. 8. & 9. Basil. Pont. de Sacram. matrim. lib. 5. c. 30. n. 3. Almond. d. lib. 4. matr. n. 4. vbi ait Parochum pratermissis denunciationsibus matrimonium celebrantem ab Ordinario seorsus puniendum. Ego ipse d. alleg. §. 2. num. 2. & d. c. 11. num. 25.

Parochum timore mortis matrimonio assistentem omiffis debitis denunciationsibus non peccare, nisi id faciat in contemptum Clauium, post Sanch. tenet Galet. in margarita confusio confitent. verb. Parochus 4.

Parochum qui omiffis denunciationsibus sine licentia Ordinarij aliquos desponsauit, incurrere poenam triennalis suspensionis committant in e. cum inchoatis §. fane, de clandest. desponsat. tenet Maior. de irregul. lib. 3. c. 25. n. 17. Hentig. d. lib. 11. c. 5. §. 6. Sahag. ad tit. de sponsal. n. 46. Sanch. lib. 3. disp. 49. n. 5. Bonac. d. punct. 6. n. 3. Ego ipse d. alleg. §. 2. n. 7. & d. c. 11. n. 27.

Matrimonium enim clandestinum quoad incurrendas poenas matrimonij clandestinitis apparet, dici quando propria auctoritate, & sic illicitè denunciations huiusmodi omittuntur, etiam si illud deinde fiat coram Parocho, & relictus tenent Hentig. d. lib. 11. c. 6. §. 2. litt. M. Petr. de Ledefm. d. c. 6. dub. 3. prope fin. Gutier. de matr. cap. 5. §. 1. n. 5. Sanch. lib. 3. disp. 2. Basil. Pont. de Sacram. matrim. lib. 5. c. 37. Aegid. de Coninck d. tom. 2. disp. 18. n. 103. & diffini. 27. n. 83. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 2. diffini. 21. ex n. 40. Contra Petr. de Ledefm. de matrim. q. 45. art. 5. Molin. de inst. trail. 2. disp. 176. Hurtado d. disp. 5. diffini. 21.

Quibus denunciationsibus fallit, &c. Parochum non debet ad celebrationem matrimonij procedere statim siue denunciations tres factæ erant, sed trium, vel duorum silem diurnum spatium intericere, ut liceat vnicuique de impedimentis cogitare, eaque aperire, ad tempus angustius prematur, siue instantis Aduocatus tempore, siue Quatagesimæ, dixi d. c. 11. n. 23.

Si nullum legitimum apponatur impedimentum. Denunciationsum vi, qui nouit aliquod impedimentum inter volentes contrahere, etiam si occultum sit, & illud probare non possit, sub peccato mortali tenet denunciare tradunt Chamer. d. lib. 17. vers. septimo, & versum, Valer. Reginald. d. lib. 3. n. 228. Gutier. Cane. lib. 1. cap. 11. n. 21. §. 27. & de matrim. §. 9. Sanch. lib. 3. disp. 13. n. 2. Aegid. de Coninck d. lib. 3. disp. 17. dub. 7. n. 6. Bonacin. d. q. 2. puncto 6. n. 20. Ego ipse d. alleg. §. 2. n. 25. Hurtado de matrim. disp. 5. diffini. 21.

Cognolentem aliquod impedimentum, vel occultum aut sub secreto, ita vt solus ipse nouerit, precipue si natus ex infamia, aut peccato, non tenet detegere, sicut nec tenet impedimentum denunciare eum graui suo incommodo, vel aliorum scandalo, tenet Chamer. vbi proxime, Bonacin. d. punct. 6. n. 20. Basil. Pont. de impedim. matr. c. 16. §. 4. v. denique. Hurtado d. diffini. 21. n. 75. vbi autem.

35.

**In facie Ecclesie.** Non impedite hæc verba quin quod matrimonium celebrari possit, in tantum quod Ordinarius prohibere non possit, quin matrimonia domi celebrentur celebrata Concilij finita, sed cum maxime debeat ut in Ecclesia celebrentur, debere id hortari, non precipere, referunt decretum Franc. Leo in thesauro fons ecclesie. p. 2. c. 9. n. 4. 8. Polleu. de officio Curati. cap. 10. n. 15. Sanchez d. lib. 3. disp. 35. n. 20. Valer. Reginald. d. l. 31. n. 24. Basil. Pont. de impediment. matrimon. c. 16. §. 2. vers. tertie, Rebello d. p. 2. lib. 1. q. uest. 7. num. 1. Ego ipse d. c. 23. n. 19. Diana moral. resol. p. 3. r. 4. resol. 279. Matcel. Vulpe d. c. 1. §. 1. n. 15.

36.

**Vir, & muliere interrogatis.** Parochum tenent contrahentes interrogare de mortuo consensu, verum scilicet femina velit ducere vitum, & vit furmum iussuque Valer. Reginald. d. l. 31. n. 175. Egid. de Coninck d. disp. 17. dub. 5. n. 74. Gurtiet. d. c. 69. ad finem, Bonacina de matrim. q. 1. puncto 8. num. 40. Filluc. d. israel. 10. n. 12. 3. Ego ipse d. alleg. 32. n. 168. & d. cap. 21. n. 87.

37.

Aliis si omittat, grauius peccat refoleat Basil. Pont. d. cap. 26. §. 2. vers. ex quibusque. 6. nisi certus esset de mutuo illorum consensu, tunc enim omissionem huius interrogationis esse tantummodo peccatum veniale, resolut Bonacina. d. num. 40. n. Et eorum mutuo consensu inest illis.] Quibusnam signis sufficienter exprimi possit consensus ad matrimonium requisitus vide Petr. de Ledesma in summa. pars. 1. de Sacram. vbi de sacramento matrimon. c. 8. Rebello. d. lib. 2. q. 20. Gurtiet. d. israel. de matrim. c. 46. Gaspar Hurtado in simili tract. disp. 3. diff. 1. cum seqq.

38.

Ad valorem contractus matrimonij non requiritur quod consensus actualis versusque sit simul tempore, id est, vnus statim post alterum, resoluunt Malin. disp. 17. q. 1. Nazari. in summa. c. 21. n. 80. Egid. de Coninck d. disp. 24. dub. 7. existimantes nullam temporis distantiam inter consensum actuale vnus, & inter consensum actualem alterius, quomodo maximam, obstat valori contractus matrimonij, dum prior consensus permanet silem habitus, licet, Sotus in 4. disp. 17. q. 1. vers. 3. Coude. p. 2. c. 4. n. 1. Henric. d. l. 1. c. 3. Barthol. Ledesma de matrim. dub. 17. Sanchez de matrim. l. 2. disp. 32. Basil. Pont. in simili tr. l. 2. c. 6. tenentur requiri quod non sit magna distantia inter consensum actualem vnus, & consensum actualem alterius, quia post magnam distantiam non remanet, nec durat moraliter consensus prior, ac proinde ex prioris consensu multum distante à posteriori, & ex posteriori non potest actu fieri contractus matrimonij, qui ex consensu vtriusque essetialiter coalescit. Discrepant tamen isti Doctores in taxanda distantia, quæ valori matrimonij obstat, quia Sotus existimat distantiam septemennij obstat, Henric. distantiam biennij, Ledesma distantiam vnus anni; Sanch. vero taxatorem distantiam obstantis remittit arbitrio prudentis, atque peculiaribus circumstantiis.

39.

Vtrum autem ad reuolidandum contractum matrimonij nullum, quia vni deficit consensus verus, aut legitimus, sufficit, quod ille renouet consensum absque eo quod alter, qui verè, & legitime consensus, iterum de nouo consentiat? Sufficere, quod ille, cui deficit consensus verus, aut legitimus de nouo consentiat, absque eo quod alter iterum de nouo consentiat, affirmat Nauar. d. c. 22. n. 80. Henric. d. lib. 1. cap. 10. Sanch. d. lib. 2. disp. 32. Egid. de Coninck d. disp. 24. dub. 10.

40.

At non sufficere, quod ille, cui deficit consensus verus, aut legitimus, de nouo consentiat, sed

Barb. Collect. in Concil. Trid.

necessarium esse quod vterque de nouo consentiat, tenent Barthol. Ledesma de matrim. dub. 19. Paul. Comitol. respos. moral. lib. 3. q. uest. 120. Basil. Pont. de sacrament. matrim. lib. 4. cap. 24. Gaspar Hurtado in simili tract. disp. 3. diff. 9.

**Ego vni in matrimonio coniungo, &c.]** Ad matrimonij validitatem minimè requiritur ut Parochus, vel alius Sacerdos assistens vtrius in eius celebratione his verbis, tenet Petrus l. 1. vers. praterea necessarium est, sit. l. lib. 3. ord. pag. 139. Petr. Ledesma de matrim. q. 4. art. 1. dub. 4. concil. fit. & q. 4. art. 5. puncto 3. ante primam dub. concil. 2. & in sum. p. 1. de sacrament. vbi de sacram. matrim. cap. 3. concil. 1. §. in fine, Henric. d. lib. 1. cap. 3. §. 7. Segura Daualos d. p. 2. cap. 1. §. 1. Sanch. d. lib. 1. disp. 38. n. 4. Franc. Leo in thesauro fons ecclesie. p. 2. c. 9. n. 16. Ceual. d. g. 604. n. 5. Franc. Molin. d. differ. 11. num. 125. Basil. Pont. de impedim. matrim. c. 16. §. 2. vers. ex quibus, condit. 7. Valer. Reginald. d. lib. 3. num. 175. Egid. de Coninck d. disp. 17. dub. 4. n. 45. Sayl. in scribibus decisi. sub tit. de sponsal. decisi. 61. Cened. d. l. 1. q. 30. n. 58. Filluc. d. tr. 10. n. 121. Gurtiet. d. c. 69. n. 3. Campan. in diuersis causis. r. 1. n. 60. Bonacina. d. g. 2. puncto 8. n. 39. vbi etiam quod Parochus tenetur ex precepto Concilii. d. c. 1. vbi prædictis verbis, vel saltè aliis, iuxta titu & consuetudine paritæ refero Ego ipse d. alleg. 32. n. 169. & d. c. 21. n. 88.

Is istorum verborum omissionem esse peccatum mortale cum violetur Concilij præceptum, resoluunt Salzed. d. 76. lib. 8. vers. secundo, Henric. d. l. 1. c. 2. §. 1. Rebello. d. lib. 2. q. 7. §. 1. n. 4.

Contra Sanch. lib. 8. disp. 38. num. 7. Egid. de Coninck d. dub. 4. n. 45. Gurtiet. d. c. 69. n. 16. Bonacina. d. puncto 8. n. 39. vers. regulari, existimantes esse tantum peccatum veniale.

**Quid si aliquando probatus fuerit suspensus, &c.]** Cum probabiliter timeatur impediendum malitiosè matrimonium si trina munitio, vel vna tantum præcedat, Patrocho, & testibus presentibus celebrari posse matrimonium, dummodò postea ante canonisationem de nuntiacione fiant, nisi Ordinarius, cuius id prudenter committit Concil. aliter iudicet, debere fieri, quia hoc loco colligunt Petrus l. 1. tit. 15. lib. 8. ord. pag. 184. Menoch. conf. 69. Gurtiet. canon. lib. 1. cap. 16. & in tract. de matrim. c. 17. n. 3. Amend. in addit. ad recapitulum Nauarra. d. 4. tit. 15. l. 3. de matrim. n. 12. & 35. Franc. Mol. d. diff. ferui. 11. n. 5. cum seqq. Sanch. d. 3. disp. 9. Egid. de Coninck d. disp. 17. n. 52. Gaspar Hurtado de matrim. disp. 5. diff. 19. num. 61.

Nullo tamen modo posse Parochum, quoties timeatur malitiosè matrimonium impediendum, huiusmodi denunciations omittere, ut fiant antequam consummetur, nisi dispensatio difficultè obtineri possit, tradunt Nauar. conf. 2. sub tit. de claudis. dispensat. in vtriusque edite. Henric. d. lib. 1. c. 5. §. 5. Menoch. conf. 69. n. 61. Sanch. lib. 3. disp. 7. n. 17. Egid. de Coninck d. disp. 17. n. 53. Mart. Antonin. var. resol. lib. 1. resol. in casu 4. Ego ipse d. alleg. 32. n. 20. & d. c. 5. §. 1. n. 24.

Velut si tale periculum & adeo vgens necessitas premat ut non sit locus aduocandi Ordinarium pro dispensatione obtinenda, veluti si vigeat necessitas instantis mortis pro accipienda in coniugem concubina ad satisfaciendum famæ, aut filios legitimos relinquendum, vel oportet ad nubendum viro ionquali, qui alter discedet, & voluntatem mutabit, nam his casibus posse Parochum absque facultate Episcopi, quæ commode non potest haberi, celebrare matrimonium in omnis denunciationibus, illas faciendo post contractum matrimonium,

Y monium,

monium, tenent Henric. d. 9. 5. Sanch. d. lib. 3. d. 17. 10. d. n. 23. Gutierrez. de matrim. c. 56. num. 3. & c. 57. n. 6. Valer. Reginald. d. lib. 3. c. 1. n. 22. 4. & n. 23. 6. Basil. Pons. d. c. 26. 3. 4. vers. sum. camen, Bonacin. d. puncto 6. n. 7. vers. dicitur, Polleuin. d. cap. 10. n. 11. Fernandez d. p. 3. c. 17. 5. n. 12. Ego ipse d. alleg. 32. n. 5. 3. d. c. 21. n. 24. D. Noguerol. alleg. d. n. 1. alleg. 24. n. 18. c. & 23.

45. *Matrimonium malitiose, &c.* Arbitraria pena puniendum esse illum, qui falsa impedimenta denunciavit, ut matrimonium impediat, per cap. cum in iudicio, s. fin. de clandest. despons. tenent Menoch. de arbit. casu 453. n. 2. Vgolin. de officio, & potest. Episcopii. c. 1. §. 5. n. 6.

46. *Deinde aut illius consummationem denunciationis, &c.* Matrimonium contractum non præmissis denunciationibus esse validum, quominus ordinarius recusat dare licentiam quod fiat post, tenet Selin. selsit. cap. 8. n. 9. vbi refert ita fuisse decisum in Medicenarum. 15. Februarij 1630.

47. *si Ordinarium ipse, &c.* Vide Salzed. d. c. 76. vers. dispensat. sit. D. Menoch. conf. 453. n. 5. Henric. d. lib. 1. c. 5. §. 3. Petri. de Ledesma in summa p. 1. de Sacram. vbi de sacram. matrim. cap. 6. concil. 7. Franc. Leo in thesauro fore. eccles. p. 2. cap. 9. num. 51. Vgolin. de officio, & potest. Episcopii. c. 60. à num. 5. Polleuin. de officio curat. cap. 10. num. 3. Sanch. l. 3. d. 17. num. 4. cum segg. Valer. Reginald. d. lib. 3. c. 1. n. 23. 2. Basil. Pont. de impedim. matrim. cap. 26. §. 4. vers. debent, Franc. Mol. d. differ. 1. n. 8. Campan. in divers. iuris curat. n. 6. c. 3. n. 42. Gaspar Hortado de matr. disp. 5. d. 17. in princ. Torrelblanca de iure spirit. l. 2. c. 5. §. 1. l. 3. n. 31. Ego ipse d. alleg. 32. n. 27. D. Noguerol. allegat. n. 1. alleg. 23. n. 105. vbi quod Ordinarius dispensare potest in monitionibus, & n. 107. ad hoc quod in arbitrio Ordinarij est dispensare non solum pro causis exceptis à Concilio, sed pro aliis quibuscumque, & quod exzaminatum harum casuum non est necessarium quod fiat iudicialiter, sed sufficit quod summarie & extra iudicialiter fiat idem tenet. alleg. 24. n. 84. & 85. vbi n. 186. refert quid monitionum dispensationi abique casu concessa valeat.

48. *Quoad contrahentes sunt diversarum diocesisum, Ordinarius vtriusque posse in denunciationibus dispensare, & pro vtroque contrahente sufficere dispensationem vtrius, quominus matrimonium fiat in diocesi Ordinarij alterius, quia verè fiet ab Ordinatio, tradit Sanch. d. lib. 7. n. 7. Val. Reginald. d. l. 3. n. 25. 2. vers. secunda, Agid. de Coninck d. lib. 27. dub. 6. n. 5. 4. vers. nota quando, Gutierrez. de matrim. c. 46. num. 10. ad fin. Bon. actio d. 3. puncto 6. num. 7. vers. sed modo, Gaspar Hurtado. d. d. 17. §. diff. 1. 9. num. 6. 2. vers. addidimus. Ego ipse d. alleg. 32. n. 35.*

49. *Et hanc facultatem dispensandi in denunciationibus posse Episcopum alteri delegare, resoluunt Rebuffi. in praxi benefic. tit. de forma vicariarum, n. 155. Spin. d. gloss. 16. princip. n. 29. post Sot. de Pace, & Petri. Ledesma. Ceual. d. 9. 6. 4. n. 95. & 99. Valer. Reginald. d. lib. 3. n. 25. 1. in princip. Agid. de Coninck d. lib. 27. dub. 6. n. 5. 4. vers. nota quando, Gutierrez. de matrim. c. 46. num. 10. ad fin. Bon. actio d. 3. puncto 6. num. 7. vers. sed modo, Gaspar Hurtado. d. d. 17. §. diff. 1. 9. num. 6. 2. vers. addidimus. Ego ipse d. alleg. 32. n. 35.*

50. *Vicarium generale Episcopi ex vi sui officij posse dispensare vel denunciations postponantur, vel vtriusque omittantur, quia venit appellatione Ordinarij, tenent Salzed. d. c. 76. litt. D. vers. sed dubium, Camakan. decis. 19. n. 17. p. 1. Segura Daualos d. p. 2. c. 16. n. 1. & 3. Sbroz de officio vicarij, l. 2. q. 201. n. 1. c. 7. §. 4. & 4. n. 28. & 29. Fr. Emman. in*

*summa tom. 1. c. 21. 7. n. 4. Petri. de Ledesma etiam in summa p. 1. de Sacram. vbi de sacram. matrim. c. 6. concil. 7. dub. 1. Flores de Mena var. lib. 3. q. 24. n. 26. Gutierrez. canon. l. 1. cap. 19. num. 13. & de matrim. c. 56. num. 11. Erasmi. Cochet. de iurisd. arden. in exemptis, p. 1. quast. 1. n. 10. Lazar. de monitor. selsit. 1. q. 6. num. 4. Basil. Pont. de impedim. matrim. c. 26. §. 4. vers. debent, & de sacram. matrim. l. 1. c. 10. Ceual. d. 9. 6. 4. n. 9. 2. ad fin. Sahag. ad tit. de sponsal. n. 55. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fore. eccles. decis. 25. 9. in 1. ad aliaz 2. 26. n. 2. edit. Sanchez d. l. 3. d. 17. num. 9. Valer. Reginald. d. lib. 3. n. 23. 3. Agid. de Coninck d. lib. 27. n. 33. Stephan. Gratian. discip. forens. cap. 83. n. 10. cum segg. Nicol. Gare. de benefic. p. 5. c. 8. n. 5. 4. Molfes. in sum. Theolog. moral. tr. 4. c. 8. n. 20. vbi n. 22. limitat in Vicario Iocaneo Episcopi, Narbona de appell. à Vicario ad Episcopum, p. 2. n. 216. alt. Narb. fratres l. 39. gloss. 1. n. 59. tit. 4. l. 2. recop. Gaspar Hurtado d. lib. 3. d. 17. n. 65. 4. Male. Vulpe in d. praxi. l. 5. n. 10. nouissimè Spetrellæ. 97. n. 6.*

*Contra Cephalæ. d. 421. n. 7. 3. cum seg. vol. 31. Meoeh. de arbitrar. casu 453. n. 5. & conf. 69. n. 5. cum seg. Spin. in speculo testament. gloss. 1. 3. princ. n. 29. Henriquez d. lib. 1. c. 3. §. 5. Sot. de Pace in praxi. tom. 2. prelat. 3. in fine, Anton. Gom. in explicat. Bullæ Cruciatæ, c. 4. n. 19. §. 21. Franc. Molin. d. differ. 1. n. 6. 4. cum multis segg. existimantes Vicarium generalem Episcopi non posse ex vi sui officij denunciations huiusmodi remittere.*

*Et hanc facultatem dispensandi in his denunciationibus posse Vicarium generalem Episcopi specialiter, non tamen generaliter delegare, tenent Sanchez d. lib. 7. n. 21. Bonacin. d. q. 3. puncto 6. n. 7. vers. secunda. Ego ipse d. alleg. 32. n. 37.*

*Iurisdictionem Episcopalem habentes nollicte diocesano subditos posse huiusmodi denunciations remittere, quia Ordinarij appellatione veniunt, resoluunt Nauar. consil. 5. sub tit. de sponsal. 1. edit. aliaz consil. 2. sub tit. de clandest. desponsat. 1. edit. Henriquez d. lib. 1. c. 3. §. 5. Fr. Emman. in sum. p. 1. c. 217. num. 4. Sahagun. ad tit. de sponsal. lib. 3. n. 53. Gaspar Hurtado de matrim. disp. 5. d. 17. §. diff. 1. 9. n. 63. in med. Marcel. Vulpe d. c. 15. n. 9. Modern. de supplic. ad Sanctissim. p. 2. c. 4. num. 21. Ego ipse d. alleg. 32. n. 30.*

*Abbatès igitur, qui Ordinarij sunt, & habent iurisdictionem Episcopalem, posse has denunciations remittere tenent Sayr. in sibi. d. decis. sub tit. de sponsal. decis. 9. Sanch. d. l. 3. d. 17. n. 4. Flores de Mena var. lib. 3. q. 24. n. 23. Stephan. Gratian. d. c. 83. num. 15. Franc. Molin. d. differ. 1. c. 60. Molfes. in sum. Theolog. mor. tr. 4. c. 8. n. 21. Gaspar Hurtado d. n. 63. propi. fin. Marcel. Vulpe d. c. 15. n. 9. Modern. d. c. 4. n. 21. Ego ipse d. alleg. 32. n. 31.*

*Habentes Abbatias, aut alias dignitates in commendam, quibus annexa est iurisdic. Episcopalis, has denunciations sine speciali concessione Apost. remittere non posse, testantur decisum Frac. Leo in thesauro fore. eccles. p. 2. c. 9. n. 5. Armendar. in addit. ad recop. Legum Navarrae lib. 4. tit. 15. lib. 1. de matrim. n. 23. Gaspar Hurtado d. n. 63. in fine, Garc. de benefic. p. 5. cap. 8. n. 56.*

*Contra Petri. de Ledesma in summa p. 1. de Sacram. vbi de matrim. c. 6. concil. 7. dub. 1. vers. sequitur in secundo, Gonzal. ad reg. 3. Cancel. gloss. 5. §. 8. n. quos sequutus fui d. alleg. 32. n. 32.*

*Vicarium S. Ioannis Hierosolymitanum posse huiusmodi denunciations remittere, tenent Molfes. d. 17. c. 8. n. 21. in fine, Basil. Pont. de impedim. matrim. cap. 6. §. 4. vers. debent. Ego ipse d. alleg. 32. n. 55. in fine.*



36. Magistrum scholæ Salmantie. respectu scholasticorum, qui in matricula descripti sunt, posse huiusmodi denunciations remittere, tenent Fr. Emmano. d. c. 217. num. 4. Sanch. d. disp. 7. n. 4. Guttier. de matrim. cap. 56. num. 9. Ego ipse d. alleg. 52. n. 33. in princip.

37. Archiepiscopus in alterius etiam diocesani Antistitis Episcopatu denunciations remittere non posse, resoluit d. alleg. 32. n. 34.

38. Quod illud prudentie, & iudicio, &c.] Vide Hentiq. d. c. 5. §. 5. Guttier. de matrim. c. 57. in princ. Bonacin. d. puncto 6. n. 7. vers. dixi, il 1. Gaspar Hurtado de matrim. disp. 5. diff. c. 2. in princip. ubi n. 67. resoluit esse iustas causas ad dispensandum ut omiffæ denunciations ante matrimonium ob suspensionem prudentem quod matrimonium malitiosum, seu iustitiam impediatur, omittantur etiam post matrimonium, & nunquam satisfactorie preter causam dictæ suspensionis esse alias causas iustas ad dispensandum vt denunciations omittantur ante matrimonium, & sunt post illud contractum, immo etiam vt nec postea fiat, sed omnino omittantur adhuc quando non sunt omiffæ ob dictam suspensionem, & citat Sanch. d. lib. 3. disp. 9. Agid. de Coninck d. disp. 7. dub. 6. Basil. Pont. in trall. de matrim. lib. 5. cap. 32.

39. Ex causis igitur iustis posse Ordinarium in denunciationsibus dispensare tenent Menoch. conf. 6. n. 62. & 63. de arbit. casu 453. n. 1. Salzed. ad Bernard. in prall. c. 76. vers. dispensat. Segura Danalos d. p. 2. c. 16. num. 17. Fr. Emmano. d. cap. 217. n. 3. Soar. de Pace in prall. tom. 2. prallud. 3. n. 11. Spin. d. gloss. 15. princ. n. 18. Hentiq. d. lib. 11. cap. 5. §. 5. Anon. Gom. super Bullam Cruciata, part. 4. quest. 4. n. 26. Ceuall. d. quest. 604. n. 103. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fore eccles. decis. 323. n. 1. adit. aliis res. sol. 225. num. 1. in 2. adit. Sanch. d. lib. 3. disp. 8. n. 1. Agid. de Coninck d. disp. 27. dub. 6. n. 5. Guttier. canon. lib. 1. c. 19. n. 6. cum seqq. & de matrim. c. 57. num. 1. & 2. Bonacin. d. q. 2. puncto 6. num. 7. vers. tertium dubium est, Molfes. in summa Theolog. moral. lib. 1. c. 5. num. 14. Nouat. in singul. canon. c. 1. 77. n. 4. Gaspar Hurtado d. disp. 5. diff. c. 20. n. 68. in princip. Ego ipse d. alleg. 52. n. 38. D. Noguero. d. alleg. 23. n. 506.

60. In tantum quod Ordinarius remittendo dictas denunciations sine iusta & rationabili causa peccaret mortaliter, vt tradunt Spin. d. gloss. 15. princ. num. 28. Soar. de Pace d. prallud. 3. n. 1. Aloyf. Ricc. d. res. sol. 225. n. 1.

61. Non tamen necesse est vt Ordinarius cognoscat iudicialiter causam dispensandi subesse, sed sufficere etiam si nouerit extra iudicium, tenent Sanch. d. disp. 8. num. 4. Guttier. d. c. 57. num. 2. Bonacin. loco praxi citato, Aloyf. Ricc. d. res. sol. 225. n. 1. Gaspar Hurtado d. disp. 5. diff. c. 20. n. 75.

62. Iustas vero causas ad dispensandum in denunciationsibus plures referunt Sor. in 4. disp. 28. q. 2. art. 3. Syluest. in summa verb. matrimonium 6. q. 7. Boetz. de Synodo Episcop. p. 3. art. 1. Fr. Lud. Lop. in instrum. conf. 1. c. 87. Hentiq. d. lib. 11. c. 16. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. matrimonium 5. q. 9. Ppalec. in simili praxi p. 3. c. 4. n. 30. Petr. de Ledesma in summa p. 1. de Sacramento. ubi de sacra. matrim. cap. 6. c. 1. 6. vers. lo seguinte, Fernandez in examini Theolog. moralis, part. 3. c. 16. §. 2. num. 8. Aloyf. Ricc. d. res. sol. 225. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 2. de differ. 11. n. 50. Vgolin. de poss. Episc. c. 10. num. 4. Sanch. d. lib. 3. disp. 9. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 83. num. 55. cum multis seqq. Barthol. Collect. in Concil. Trid.

Valer. Reginald. in praxi fori panis. lib. 3. n. 224. Agid. de Coninck d. disp. 27. a. num. 56. Guttier. de matrim. c. 57. a. num. 3. Molfes. d. cap. 8. num. 24. cum seq. Bonacin. d. q. 2. puncto 6. n. 7. dub. 3. Basil. Pont. de impediment. matrim. c. 26. §. 4. vers. sunt tamen, Gaspar Hurtado d. diff. c. 20. n. 68. Marcel. Vulpe d. c. 15. a. num. 20. Ego ipse d. allegat. 32. a. num. 40. vsque ad n. 49. Et demum quæ sint iustæ causæ ad dispensandum in denunciationsibus, Ordinarij arbitrio relinquunt tradunt Guttier. Canon. lib. 1. c. 19. n. 2. & c. 20. n. 24. Menoch. de arbit. casu 453. n. 3. Fraoc. Molin. d. differ. 11. n. 50. Et quando absque causa fuerit dispensatio, quamuis lethale peccatum Ordinarius committeret, valde esset, Sanch. d. disp. 8. n. 2. Ceuad. canon. q. 30. n. 8. quos refert Noguero. d. alleg. 54. n. 186.

Disparitatem conditionis, ætatis, diuitiarum, & qualitatæ esse causam dispensandi in denunciationsibus vt omnino omittantur, tradunt Nauar. in man. c. 2. 2. n. 70. vers. aduertendum, Salzed. d. c. 76. ad fin. vers. dispensat. Spin. d. gloss. 15. princ. n. 28. & seg. Segura Danalos d. p. 2. c. 16. n. 6. Vega in summa lib. 5. c. 5. 211. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. Matrimonium 5. q. 9. in fine, Sanchez d. disp. 9. n. 5. Steph. Gratian. d. c. 83. n. 25. Franc. Molin. d. differ. 11. n. 50. Aloyf. Ricc. d. res. sol. 225. vers. quinta, Molfes. d. 8. num. 29. Nouat. in singul. canon. d. c. 1. 77. n. 5. Ego ipse d. alleg. 32. n. 46. Gaspar Hurtado d. diff. c. 20. n. 69. vers. quinta. Marcel. Vulpe d. c. 15. n. 20. vers. 2. c. 5.

Articulum mortis in volente contrahente cum concubina vt legitime filios ex ea habitos, vel vt non relinquat iohannem, quomodo ex ea non genuerit filios, esse iustam causam dispensandi in denunciationsibus vt possint ponantur, aasserunt Sarmient. lib. 1. s. 1. c. 6. n. 7. Coar. de sponsal. p. 2. c. 6. in initio, n. 1. 2. in fine, Spin. d. gloss. 15. princ. num. 25. Azuead. d. 1. n. 38. tit. 1. lib. 5. nona recap. Fr. Emmano. d. c. 217. n. 2. conclus. 1. Petr. de Ledesma d. c. 1. 6. versal. tertio, Hentiq. d. lib. 11. c. 5. §. 5. Aloyf. Ricc. d. res. sol. 225. num. 3. vers. septima, Steph. Gratian. d. c. 83. n. 26. Marc. Anon. Genuen. in praxi Archiep. Nicopol. c. 26. sub n. 2. Sanch. d. lib. 3. disp. 9. n. 19. Molfes. d. cap. 8. num. 33. Nouat. d. conclus. 77. n. 7. Ego ipse d. allegat. 32. n. 47. Gaspar Hurtado d. diff. c. 20. n. 68. in fine, Nouat. d. conclus. 77. n. 7.

Vetecundum in diu habitis pro coniugibus esse iustam causam dispensandi in denunciationsibus vt omnino omittantur, tenent Nauar. in man. c. 16. n. 57. Guttier. de iuram. conf. 1. p. 1. c. 5. n. 2. vers. & tenendo, Sanchez d. lib. 3. disp. 9. num. 3. Aloyf. Ricc. d. res. sol. 225. vers. quarta, Valer. Reginald. d. lib. 5. n. 235. vers. prima, Agid. de Coninck d. disputat. 27. num. 50. vers. secundo sine infamia, Molfes. d. cap. 8. num. 28. Gaspar Hurtado d. disputat. c. 1. 6. num. 69. vers. quarta. Ego ipse d. allegat. 52. num. 40.

Vicinitatem temporis, quo nuptiæ solemnes prohibeantur, ita vt nequeant omnes denunciations premissas, esse iustam causam dispensandi in eis vt possint ponantur, resoluunt Zerol. d. verb. Matrimonium 5. q. 9. in med. Ceuall. d. q. 604. n. 106. Marc. Anon. Genuen. d. cap. 26. sub n. 5. Agid. de Coninck d. disp. 27. num. 56. vers. quinta, Aloyf. Ricc. d. res. sol. 225. vers. sexta, Bonacin. d. q. 2. puncto 6. n. 7. vers. sexta, Vgolin. d. c. 60. n. 4. Molfes. d. c. 8. n. 31. Gaspar Hurtado d. diff. c. 20. n. 69. Ego ipse d. alleg. 52. n. 48.

Matrimonium quando creditur iniuste impedendum, veluti per maleficia, anteparentum, seu aliorum fraudes esse iustam causam dispensandi in

denunciationibus vt omnino omittantur, resolu-  
it Frauc. Molin. *d. diff. 11. num. 5. Bonacin. d. p. uncl.*  
*6. n. 7. vers. rogatus, Vgolm. d. 60. n. 4. Molfes. d. c.*  
*8. n. 12. Basili. Pont. d. 9. 4. vers. tertius, Nouar. d. con-*  
*uul. 77. n. 1. Ego ipse d. alleg. 32. n. 4. t.*

68. Vgo quando est sub tutela loqui tutoris, qui  
tam vicio iurisdictionis, & dispari tradere vulg, esse ius-  
tam causam dispensandi in denunciationibus, asse-  
ritur Spin. *d. gloss. 15. n. 34. Sanch. d. lib. 3. disp. 9.*  
*n. 13. Aloyf. Rice. d. resolut. 225. n. 3.*

69. Vel si filij esset sub potestate nomenclari, secun-  
dum Seguram *d. p. 2. c. 16. n. 1. Guttier. canon. lib. 1.*  
*cap. 20. num. 29. & 30. Aloyf. Rice. d. resolut. 225.*  
*vers. secundum, Nouar. d. conel. 77. n. 6. Ego ipse d. al-*  
*leg. 32. n. 42. & 44.*

70. Magnates quando contractati sunt matrimo-  
nium, & non repente & occulte adesse iustam causam  
dispensandi in denunciationibus, vt omnino  
omittantur, tenent Iscob. de Grassi. *in aureis decis.*  
*part. 1. lib. 1. c. 86. & de arbit. Causell. lib. 1. c. 41.*  
*Sanch. d. lib. 3. disp. 9. num. 6. Bonacin. d. num. 7. vers.*  
*quinta, Aloyf. Rice. d. resolut. 225. vers. tertius. Basili.*  
*Pont. d. 5. 4. vers. prima, Molfes. d. c. 8. num. 30. No-*  
*uar. d. conel. 77. n. 8. Gaspar Hurtado d. diff. 20. n.*  
*70. vers. sexta, vbi in vers. octaua, subdit generaliter*  
*ob quamcumque notabilem commoditatem siue*  
*spiritualem, siue temporalem posse iuste dispensari*  
*ab Ordinario in denunciationibus ad premit-*  
*tentes, aut omnino omittentes, vt commoditas*  
*exegerit.*

71. Dispensandi iusta causa existente teneri Ordina-  
riam sub pena peccati mortalis patibis penitenti-  
bus dispensare, maxime si scandalum sequeretur,  
vel esset suspicio malitiosi impedimenti, tenent  
Sanc. *d. lib. 3. disp. 9. num. 6. Molfes. d. cap. 8. n. 35.*  
*Gutierrez. canon. lib. 1. c. 20. n. 23. vers. prout ordi-*  
*narius, & de matrim. c. 57. n. 4. vbi n. 5. resoluit quod*  
*in predictis casibus potest ab eo appellari & denega-*  
*tionem dispensationis, saltem quoad effectum de-*  
*uoluntarium, de quo late Sanch. d. lib. 3. disp. 9. to. 2.*  
*n. 12. Et addit Gaspar Hurtado d. diff. 30. n. 71. vers.*  
*noterge, tunc Ordinario teneri dispensare patri-*  
*bus penitentibus quatenus dispensatio proficit nota-*  
*biliter, aut bono communi, aut ipsi contrauenti-*  
*bis, siue spiritualiter, siue temporaliter.*

72. *Presens Parochi*, Presentiam Parochi in ma-  
trimonium occultam non tantum corpoream, sed  
etiam aboralem requirit cum intelligentia, & ad-  
uertentia actus, tenent Henric. *d. lib. 11. cap. 5. q. 1.*  
*Petr. L. de fama de matrim. q. 45. art. 5. vers. eff. secun-*  
*dum dubium, Aegid. de Coniug. d. disp. 27. n. 44.*  
*Ceped. pract. & canon. q. lib. 1. q. 30. n. 33. cum seqq.*  
*Gutierrez. de matrim. c. 69. Basili. Pont. de sac. matrim.*  
*lib. 5. c. 21. Franc. Mol. d. diff. 11. n. 13. vbi n. 120.*  
*subdit, vt nedum intelligere oporteat cum quid*  
*agitur sed vt videat, refero Ego ipse d. alleg. 32. n.*  
*78. & de off. & potest. Parochi c. 21. n. 49. Torre-*  
*blanca d. lib. 2. c. 15. sect. 13. num. 33. cum seqq.*

73. Idem pariter dicendum de illo Parocho, qui  
presens corpore est, sed animo nihil omnino ad-  
uertens, assentit Sanch. *d. lib. 3. disp. 39. n. 5. Paul.*  
*Laymann. Theolog. moral. lib. 1. ar. 10. p. 2. c. 4. n. 6.*  
*in princip. Torreblanca vbi supra n. 14. nisi adiectus*  
*esset non intelligere, vt declarao Sanch. d. lib.*  
*disp. 49. n. 6. Armendar. in addit. ad recap. legum*  
*Nauarra lib. 4. tit. 15. l. 1. de matrim. n. 24. Torre-*  
*blanca d. lib. 2. c. 15. sect. 13. n. 35.*

74. Vnde Parochum etiam vt detentum si intelli-  
gat consensum contrahentium valide matrimonio  
assutere, tenent Salzed. ad Bernard. *d. c. 7. vers. ter-*  
*tio, Petr. de Lede sen. de matrim. q. 45. art. 6. p. uncl. 3.*

*dub. 2. vers. quo supposito, Spin. d. gloss. 15. n. 43. & 49.*  
*Fi. Emman. in summ. tom. 1. c. 219. n. 1. Ceual. d. q.*  
*604. n. 70. Polleuin. d. c. 10. n. 20. Aloyf. Rice. in praxi*  
*rerum fore eccl. resolut. 223. n. 4. in 2. edit. Sanch.*  
*d. lib. 3. disp. 39. n. 9. Rebello d. p. 2. lib. 2. q. 8. n. 4. At-*  
*mendat. d. 1. de matrim. n. 24. Gutierrez. de matrim. c.*  
*69. num. 10. Aegid. de Coniug. d. disp. 27. n. 44.*  
*Franc. Molin. d. diff. 11. n. 115. Filliuc. d. tract. 10.*  
*n. 24. & seq. Basili. Pont. de impediment. matrim.*  
*cap. 30. q. 1. in fine, & in tract. de sacram. matrim.*  
*lib. 5. cap. 21. n. 8. Ego ipse d. alleg. 32. n. 82. & d. lib.*  
*c. 21. n. 46.*

Hinc etiam Parochum tenentem & dolose ad-  
ductum, si probe intelligat & audiat contrahen-  
tium verba, valide assistere nisi claudens auct asse-  
ctatus esset non intelligere, quamuis ipse nulla ver-  
ba profert, resoluunt Segura Daualos *d. p. 2. c. 15.*  
*n. 15. Mascud. de probat. conel. 9. n. 9. Vega in syna-*  
*casum lib. 6. casu 114. & 115. Salzed. ad Bernard.*  
*d. c. 76. in 4. dub. Aloyf. Rice. in praxi rerum fore ec-*  
*cl. dec. 243. in 1. edit. alibi ref. 213. in 2. edit. Filliuc.*  
*d. tr. 10. n. 12. Gaspar. Hort. de matrim. disp. 5. diff. 15.*  
*Rot. in Placitum matrimonij 16. Februarij, 1622.*  
*etiam bonæ mem. Patriarcha Manzancano. Ego ipse*  
*d. alleg. 32. n. 85. & d. c. 21. n. 47.*

Parochum quippe qui personam Ecclesie re-  
presencat, vi adigere, aut dolo iocudere vt mat-  
rimonio interfit, esse graue peccatum, excepto raro  
casu necessitatis, tradunt Aegid. de Coniug. *d. disp.*  
*27. dub. 4. in fine Gutierrez. d. c. 69. n. 13. Paul. Layman.*  
*d. lib. 5. tract. 10. p. 2. c. 4. n. 6. vers. 3. Ego ipse d.*  
*alleg. 32. n. 84. & d. c. 21. n. 48. Huert. d. disp. 5. diff.*  
*15. n. 51.*

Presentiam Parochi fuisse etiam ad matrimonium,  
etiam ad alium finem vocates, vel casu presens  
sit, tenent Nauar. *confil. 20. n. 1. sub tit. de sponsalib.*  
*in antiq. & consil. 1. sub tit. de claud. diff. in*  
*noau. Salzed. d. c. 76. vers. tertio loci, & dub. 5. Spin.*  
*d. gloss. 15. n. 43. & 49. Azened. l. 1. n. 39. tit. 1. lib. 5.*  
*nona recap. Ceual. d. q. 604. n. 66. Henric. d. lib. 1.*  
*c. 34. q. 5. in fine. Paflec. in praxi Episc. p. 2. c. 4. n. 32.*  
*in fine, Sanch. d. lib. 3. disp. 39. n. 10. Valer. Reginald.*  
*d. lib. 3. n. 182. Franc. Mol. d. diff. 11. n. 19. Gut-*  
*d. c. 63. n. 3. cum seqq. Ego ipse d. alleg. 32. n. 88. & d.*  
*c. 21. n. 50.*

Contra Gonzal. *ad regul. 8. Cancell. gloss. 48. n.*  
*35. Armendar. l. 1. de matrim. u. t. & 55. Bonac. d. q.*  
*2. p. uncl. 8. n. 20. Basili. Pont. de impediment. matrim.*  
*c. 26. q. 5. in fine, & in tract. de sacram. matrim. lib. 5.*  
*c. 21. n. 4. existimantes presentiam Parochi conui-*  
*uij, vel confabulationis, aut alterius negotij gratia*  
*vocati non sufficere ad matrimonium.*

Parochum posse assistere matrimonio suorum  
parochianorum in alterius parochia sine licentia  
Parochi illius loci, in quo assistit, resoluunt Salz.  
*d. c. 76. vers. vnde cum, Spin. d. gloss. 15. n. 42. Sanch.*  
*d. lib. 3. disp. 15. n. 8. & 14. Polleuin. d. c. 10. n. 27. Val-*  
*ter. Reginald. d. lib. 3. n. 177. Aegid. de Coniug. d.*  
*disp. 27. n. 22. Basili. Pont. de imped. matrim. c. 26. q. 6.*  
*vers. addendum, Bonac. d. q. 2. p. uncl. 8. n. 14. Gutierrez.*  
*de matrim. c. 62. n. 5. Hurtado ex tra. ar. d. disp. 5. diff.*  
*6. num. 22. vbi extendit etiam extra Episcopatum.*  
*Ego ipse d. alleg. 32. n. 95. & d. c. 21. n. 58. quia assi-*  
*stentia non est actus pertinetens ad iurisdictionem*  
*contentiosam, imo neque ad voluntariam.*

Contra Segur. *d. p. 2. c. 15. n. 49. & Franc. Molin.*  
*d. diff. 11. n. 156. cum seqq. existimantes hoc non*  
*esse matrimonium. Et contra Paul. Laymann. d. c. 4.*  
*n. 3. in fine, putantem peccare mortaliter Parochum*  
*si in aliena parochia sponsum suum solemniter, ac pu-*  
*blice assistit.*

Matrimonio validè affistit Patochus.

79. Poterius, *Moslin empior. in concilio p. 1. tit. de fide instrum. q. 2. n. 6.* Ioan. Baptista Costa *de remedii subsid. remed. 127. n. 21.*

80. Titulum inuolunt benefici habens. Sanch. *d. lib. 3. disp. 2. n. 1. v. n. 6.* Agid. de Coninck *d. disp. 2. dub. 2. n. 16.* Bonacin. *d. q. puncto 8. n. 24.* Basil. Pont. *de sacram. matrim. d. q. 19.* Ego ipse *d. alleg. 3. n. 103. & d. 21. n. 5.*

81. Non promotus infra annum. Ego ipse *d. 2. n. 1. n. 5.* vbi refero decisum sub die 12. Martij 1595.

82. Collationem suam nullam habens ob nullitatem concursus propter defectum examinatorum synodaliū. Ego ipse *d. n. 5.* vbi refertur decisum in Cenetem. 31. Iulij 1627.

83. Administracione interdicitus, suspensus, irregulatus, vel excommunicatus non toleratus, modò non sit actualiter depositus, aut possessionem benefici retinet. Henric. *d. lib. 1. cap. 3. §. 4. & 5.* Fr. Emman. *in summa tom. 1. c. 219. num. 10.* Ceual. *d. q. 604. num. 65.* Pett. de Ledesma *d. q. 45. art. 5. puncto 3. dub. 3. vers. solutio.* Sayr. *sub tit. de sponsal. dec. 13.* Galeat. *in marg. c. asinum consecrat. verb. matrimonium pag. 163. col. 1.* Sanch. *d. lib. 3. disp. 2. n. 4.* Agid. de Coninck *d. disp. 2. n. 24.* Rebello *d. l. 2. q. 9. n. 9.* Valer. Reginald. *d. l. 3. n. 177.* Aloyf. Ricc. *in praxi feri eccles. dec. 245. in 1. edit.* alius *resol. 215. n. 1. in 2. edit.* Guttier. *de matrim. cap. 6. n. 23. & cap. 66. n. 19.* Bonac. *d. q. 2. puncto 8. n. 21.* Mosfel. *d. tr. q. 8. n. 5.* Mr. Alter. *de censur. tom. 1. lib. 1. disp. 8. c. 6.* per tr. Gabr. Valsq. *de excomm. dub. 4.* Armendar. *d. l. 1. de matr. n. 5. & 6.* Paul. Laymann. *d. e. 4. n. 9.* Gaspar Hurtado *de matrim. disp. 5. diff. 8. n. 26.* Basil. Pont. *de sacram. matrim. lib. 5. c. 17. n. 6.* vbi n. 10. resoluit panchum excommunicatum assistentem matrimonio non effici irregularem, & n. 11. subdit peccare tamen, & grauiet, de quo etiam Squillante *de oblig. clerici. c. 5. n. 20.*

84. Schismaticus talium colorum titulum habens si non fuit vt talis declaratus, & parochia priuatus, Nauarr. *conf. 8. n. 2.* sub tit. de clandest. *de sponsal. in noui Sayr. in floribus deis. sub tit. de sponsal. dec. 3.* Ego ipse *d. tract. de officio & potestate Parochi. c. 31. num. 53.*

85. Formicator notoriè, non tamen adhuc in iudicio condemnatus, & confessus Armendar. *d. l. 1. de matrim. num. 19.* Ego ipse *d. alleg. 3. n. 91. & d. cap. 21. num. 54.*

86. Existentes in peccato mortali, Possuin. *de officio curati. c. 3. n. 40.* Bonacin. *de Sacramento. disp. 1. q. 3. puncto 1. §. 1. n. 10.* Ego ipse *d. alleg. 3. n. 106. & d. c. 21. n. 57.*

87. Interdictus, seu prohibitus ab Episcopo, aut eius vicario ne aliquos matrimonio coniungat, Pett. de Ledesma *d. q. 45. art. 5. & in summa p. 1. de Sacramento. vbi de sacramento. matrim. c. 6. concl. 4. dub. 11.* Salced. *d. c. 76. in 1. dub.* Henric. *d. lib. 1. cap. 3. §. 4.* Fr. Emman. *in summa tom. 1. c. 219. num. 10.* Ceual. *d. q. 604. n. 7.* Possuin. *d. cap. 10. n. 14. vers. curatus.* Sanch. *d. lib. 3. disp. 2. n. 11. & 12. & disp. 12. n. 4.* & 1. Rebello *d. p. 2. lib. 2. q. 9. n. 9.* Aloyf. Ricc. *in praxi rerum feri eccles. dec. 244. in 1. edit.* alius *resol. 211. n. 2. in 2. edit.* Valer. Reginald. *d. lib. 3. n. 179.* Agid. de Coninck *d. disp. 2. dub. 2. n. 28.* Vgolin. *d. c. 13. §. 10. n. 8.* Guttier. *de matrim. c. 65. n. 25.* Basil. Pont. *in simili tract. lib. 5. c. 17. num. 11.* Bonacin. *d. quest. 2. puncto 8. num. 18.* vbi etiam idem dicendum assitit quando huiusmodi prohibitio fuit facta coadiutoris, vel vicario parochiali, de quo etiam Armendar. *d. l. 1. de matrim. num. 23.* Ego ipse *d. alleg. 3. n. 93. & d. 21. n. 56.*

Barbof. Collect. in Concil. Trid.

Patochum non Sacerdotem (puta cui collata fuit parochia, non tamen est ordinatus Sacerdos) posse validè matrimonio affistere, teneat Nauarr. *conf. 30. sub tit. de sponsal. in antiq. aliis conf. 5. sub tit. de sponsal. impub. in noui. Henric. d. l. 1. c. 3. §. 4. & lib. 1. c. 6. §. 3. in fine.* Vega *in synod. 6. cap. 119. in fine.* Franc. Leo *in thesauri fori eccles. part. 2. c. 9. n. 59.* Pett. de Ledesma *de matrim. q. 45. art. 5. puncto 3. dub. 3. col. 5.* Sahag. *ad tit. de sponsal. n. 88.* Ceual. *d. q. 604. n. 56.* Fr. Emman. *in summa tom. 1. c. 218. n. 9.* Zetrol. *in praxi Episcop. p. 2. vers. parochum. vers. 3.* Plafec. *in simili praxi. p. 1. cap. 4. n. 22.* Valet. Reginald. *d. lib. 3. n. 177.* Guttier. *de iuram. confirmat. part. 1. cap. 14. num. 13.* in fine, & de matrim. *c. 62. n. 16.* Sanch. *d. l. 3. disp. 20. n. 2.* Armendar. *d. l. 1. de matrim. num. 8.* Nicol. Garc. *de benef. p. 9. c. 2. n. 293.* Cened. *pract. & canon. quest. lib. 1. q. 30. n. 54. cum segg.* Franc. Molin. *d. diff. 2. n. 1. n. 128.* Agid. de Coninck *d. lib. 3. disp. 2. n. 21.* Bonacin. *d. q. 2. puncto 8. n. 16.* Mosfel. *in summa Theolog. moral. tract. 4. cap. 8. num. 5.* Basil. Pont. *de impedim. matrim. c. 2. §. 5. vers. parochus autem, & in noui. tr. de sacram. matrim. lib. 5. c. 17. n. 1.* Paul. Laymann. *in Theologia moralis, lib. 3. tract. 10. p. 2. c. 4. num. 4.* Gaspar Hurtado *de matrim. disp. 5. diff. 7.* Ego ipse *d. alleg. 3. n. 105. & d. cap. 21. n. 60.*

Contra additionem ad d. conf. 9. Nauarr. Fr. Emman. *in summa tom. 3. cap. 219.* Vgolin. *de officio, & potest. Episcop. c. 13. §. 10. num. 3.* Fernandez *in exco. mino Theologia moralis, part. 5. cap. 18. §. 1. in noui. 54.* Filluc. *in quest. moralibus. 1. tract. 10. num. 503.* existimantes non sufficere presentiam parochi qui non sit Sacerdos.

9 Vel alio Sacerdoti. Vide Armendar. *in addit. ad recapit. legum Nauarr. lib. 4. tit. 15. l. 1. de matrim. num. 12.* quem refero *d. allegat. 3. n. 107.*

Etiam Sacerdos deputatus sit regularis, Fr. Ludou. Miranda *in man. Pralat. tom. 1. q. 48. art. 1.* Ego ipse *d. alleg. 3. n. 108.*

Clerico igitur non Sacerdoti minimè posse Patochum, siue Ordinarium concedere licentiam assistendi matrimonio, teneat Nauarr. *conf. 6. n. 2.* sub tit. de clandest. *de sponsal. in noui.* Pett. de Ledesma *in summa p. 1. de Sacramento. vbi de sacramento. matrim. c. 6. concl. 4. vers. sequit. de secundo.* Sanch. *d. lib. 3. disp. 20. n. 9. cum segg.* Ceual. *d. quest. 604. n. 38.* Sahagun. *in c. quamuis. 1. §. de offic. deleg. & ad tit. de sponsal. n. 89.* Franc. Molin. *d. differ. 1. n. 155.* Guttier. *de matrim. c. 62. n. 12.* Sayr. *in floribus deis. sub tit. de sponsal. dec. 3.* Basil. Pont. *de impedim. matrim. c. 2. §. 6. vers. si autem.* Paul. Laymann. *d. tr. 10. p. 2. c. 4. n. 4.* Hurtado *d. disp. 5. diff. 7. in fine. n. 25.* Ego ipse *d. alleg. 3. n. 112. & d. 21. num. 62.*

7 De ipsius Parochi, &c.] Quamuis esset irregulatus, suspensus, vel excommunicatus non toleratus, quia hæc concessio non est actus iurisdictionis, Henric. *d. lib. 1. c. 3. §. 4. & lib. 1. c. 6. §. 7.* Sanch. *d. lib. 3. disp. 21. n. 7.* Guttier. *de matrim. cap. 62. n. 24.* Bonac. *quest. 2. puncto 8. num. 21.* Basil. Pont. *de matrim. lib. 5. c. 17. n. 14.* Gaspar Hurtado *in simili tract. disp. 5. diff. 8. num. 26. cum segg.* Ego ipse *d. allegat. 3. n. 110. & d. cap. 21. num. 65.* & saltem in casu necessitatis admittit Chapeauille *de modo ministrandi Sacramenta tempore pestis. c. 6. quest. 5.*

Contra Pett. de Ledesma *de matrim. q. 45. art. 5. puncto 3. dub. 4. & in summa p. 1. de Sacram. vbi de sacram. matrim. cap. 6. conclus. 4. Mr. Alter. de censur. tom. 1. lib. 1. disp. 6. c. 6. vers. sed. dubitatur.* Anst. *in simili tract. part. 2. c. 6. disputat. 5. dub. 1. censur. 5.* Agid.

88.

89.

90.

91.

92.

93.

Ægid. de Coniack d. diff. 27. n. 21. Paul. Lysmann. d. c. 4. n. 11. v. *versus* de existimantes excommunicatum, aut fœpulum, si toleratus non est alteri Sacerdoti licentiam assistendi nec licere, nec valde committere.

93. Degradatum Parochum posse valide alteri Sacerdoti licentiam assistendi matrimonio suorum parochianorum concedere, tenent Sayr. *de censur. lib. 3. cap. 2. n. 20.* Bonacin. d. 9. 2. p. 1. 3. n. 23. quos refero d. alleg. 32. n. 11. & d. c. 21. n. 6. 4.

94. Non solum in propria parochia, sed etiam extra illam posse quemlibet Parochum facultatem concedere alteri Sacerdoti coniungendi sponso in matrimonio, resoluunt Fr. Eminent. in *summa rum. l. c. 118. concl. 5.* Valer. Reginald. d. lib. 31. n. 180. Ægid. de Coniack d. diff. 27. dub. 2. n. 23. & dub. 3. n. 38. Gurtiet. d. 62. n. 10. Bonacin. d. 9. 2. p. 1. 3. n. 23. Homobon. de Bonis de *examine eccl. suff. ar. 1. l. c. 10. quæst. 3. resolu. 3.* Ego ipse d. alleg. 32. n. 11. 4.

Contra Seguram, quem refert & sequitur Franc. Molin. d. *different. 1. n. 136. c. 11. seqq.* existimantes matrimonium non posse contrahi in aliena parochia, nec posse parochum, vel Ordinarium concedere licentiam suis parochianis ad contrahendum matrimonium extra suam parochiam, vel diocesim respectu.

95. Parochos delegatos, quos Episcopi constituunt, & ad nuntius ipsius amoveri possunt, & Vicegeratos à Parochis proprietariis insinuat posse alteri Sacerdoti hoc licentiam assistendi concedere, tradunt Rebello d. p. 2. q. 8. n. 8. *in addit. lib. 4. n. 67.* Possunt d. c. 1. o. n. 1. 4. in fine, late Sanch. d. lib. 3. d. diff. 31. Gasp. Hurtado de matr. d. diff. 3. d. diff. 10. n. 34. Basil. Pont. *codem tract. l. 5. c. 28. n. 2.* Ego ipse d. 28. q. 32. n. 11. 5. in med. & d. cap. 21. n. 67. vbi id aliter; verum non solum in absentia, sed etiam in presentia Parochi proprietarii, Torrelblanca d. l. 2. c. 15. *seil. vlt. n. 44.*

96. Contra Sor. in 4. d. diff. 1. 8. q. 4. art. 3. & Barthol. de Ledelma de *potest. dub. 13.* existimantes Parochum non proprietarium ab Episcopo delegatum, & amovibilem ad nuntius illius, non posse licentiam assistendi matrimonio suorum parochianorum alteri Sacerdoti conferre.

Parochum proprium nolentem matrimonio alioquin licito interveniente, vel licentiam interueniendi concedere, posse ad id cogi per Superiorem alteri Franc. Molin. d. *diff. 1. n. 100. 95. cum seqq.* quem refero d. alleg. 32. n. 11. 5. in princip. & d. c. 21. n. 68.

97. *o Sen Ordinarij.* Matrimonium contractum coram quodam Parochio alieno de licentia Ordinarij validum esse, quamvis Ordinarius intentionem haberet tale matrimonium non alij, quam proprio parochio committendi, attestat decisum Sel. in *seil. canon. c. 22. n. 11.*

98. Iurisdictionem Episcopalem habentes posse ex hoc decreto licentiam interesse matrimonij concedere, affirmant Petr. de Ledelma in *summa p. 1. de Sacram. vbi de sacram. matrim. c. 4. concl. 4. d. n. 27. vers. digito loquendo*, Henriquez d. l. 1. c. 3. q. 4. Sanch. d. l. 1. d. diff. 28. v. 6. Ægid. de Coniack d. diff. 27. n. 17. Gurtiet. *de matrimon. c. 66. n. 7.* Vgolin. *de officio, & potest. Episcopi. cap. 1. 5. 19. n. 11.* Bonacin. d. 9. 2. p. 1. 3. n. 2. Basil. Pont. *de sacram. matrim. lib. 3. cap. 10. n. 3.* Gasp. Hurtado in *simili tract. d. diff. 3. d. diff. 9. n. 30.* Ego ipse d. alleg. 32. n. 11. 5.

99. Vnde Abbates Ecclesiarum nulli Episcopo subiectari, quia sunt Ordinarij in eis, posse licentiam

interesse matrimonij concedere, resoluunt. Petr. de Ledelma *de matrimon. c. 45. art. 5. p. 1. 3. paulo ante dub. 4. conclus. 1.* Henricq. d. lib. 1. c. 3. q. 4. Gurtiet. d. cap. 66. n. 6. Basil. Pont. *de impediment. matrim. c. 26. 5. 6. vers. idem quod, & in tract. de sacram. matrim. lib. 3. cap. 10. n. 3.* Gasp. Hurtado d. diff. 9. n. 30. Ego ipse d. alleg. 32. n. 11. 5. & addit. Basil. Pont. d. cap. 10. n. 13. decerni fuisse non permitti hanc facultatem Commendatario, licet eius Abbata iura Episcopalis habeat.

Capitulum Sede vacante posse huiusmodi licentiam impartiri, quia succedit Episcopo quoad iurisdictionem ordinariam, cui est annexa dicta facultas, resoluunt Ægid. de Coniack d. diff. 27. n. 17. Gurtiet. *de matrimon. c. 66. n. 5.* Gasp. Hurtado in *simili tract. d. diff. 9. n. 30. vers. quarto vbi n. 31. in fine*, addit Archiepiscopus byterum non posse assistere matrimonio, nisi suorum parochianorum, & non parochianorum Parochi sub substituti, quia non est Parochus, nec Ordinarius eorum.

Legatum à Latere in provincia suæ legationis posse interesse matrimonio, & alius licentiam interesse concedere, tenent Sanch. d. lib. 3. d. diff. 28. n. 4. Ægid. de Coniack d. diff. 27. n. 16. *vers. septimo.* Gurtiet. *canon. d. 1. cap. 11. n. 6. & de matrim. cap. 66. n. 10.* Basil. Pont. *de impediment. matrim. c. 26. 5. 6. vers. idem quod, & de sacram. matrim. lib. 3. cap. 10. n. 7.* Gasp. Hurtado d. diff. 9. n. 30. *vers. quinto*, ex ea ratione, quia est Ordinarius in ea, ut constat ex cap. 2. de officio Legati, lib. 6.

Cardinales in Ecclesiis suorum titulorum posse matrimonij interesse, & alius interesse licentiam concedere, quia sunt in eis Ordinarij assentunt Azor. in *sum. moral. p. 2. l. 4. c. 3. q. 2.* Basil. Pont. d. c. 10. n. 6. Gasp. Hurt. d. diff. 9. n. 31. *vers. tandem.*

Archiepiscopus cum adu visitat dioceses suffraganeorum, posse hanc licentiam interesse matrimonij concedere circa subditos prædictorum suorum suffraganeorum, non tamen extra dictam visitationem, posse assistere matrimonijs subditorum sui suffraganei, neque ad id licentiam concedere, quia tunc non est Ordinarius illorum, tradunt Soar. tom. 4. de *potest. d. diff. 25. seil. 1. n. 15.* Ægid. de Coniack d. diff. 27. n. 17. Sanch. d. lib. 3. d. diff. 28. n. 6. Gurtiet. d. c. 66. n. 7. Basil. Pont. d. *tr. de sacram. matrim. lib. 3. cap. 10. n. 6.* Gasp. Hurtado in *simili tract. d. diff. 3. d. diff. 9. n. 31. vers. conueniant*, Ego ipse d. alleg. 32. n. 11. 5.

Etiam posse quando nolente suffraganeo aliquos maritaliter coniungi, ad ipsum Archiepiscopum super ea appellatur, quia tunc ad ipsum deuoluitur iurisdicção ordinaria, tenent Petr. de Ledelma in *summa p. 1. de Sacram. vbi de sacram. matrim. c. 4. conclus. 4. dub. 17. vers. digito 3.* Spin. d. gloss. 1. 1. princip. n. 28. & 29. Sanch. d. l. 3. d. diff. 28. Franc. Molin. d. *diff. 1. n. 86.* Gasp. Hurtado loco proximi citato.

Vicarium generale Episcopi ex proprio officio, abque specialia commissione interesse posse matrimonij, & alij Sacerdoti assistendi licentiam concedere, cum Ordinarij appellatio veniat, resoluunt Henricq. d. lib. 1. c. 3. q. 4. Sbroz. de officio vicarij Episcopi, lib. 1. q. 4. n. 8. in fine, Petr. de Ledelma in *sum. p. 1. de Sacram. vbi de sacram. matrim. c. 4. conclus. 4. dub. 17. Azor. in sum. moral. p. 1. lib. 3. cap. 45. q. 2.* Gurtiet. *canon. lib. 1. c. 19. n. 3. cum seqq.* & de *matrimon. cap. 66. d. n. 12. & c. 69. d. n. 9.* Sanch. d. lib. 3. d. diff. 29. n. 18. Arcund. d. lib. 1. de *matrimon. n. 31.* Molfelin *summa Theolog. moral. v. 4. cap. 8. n. 12.* Basil. Pont. *de impedim. matrim. c. 26. 5. 6. vers. idem etiam, & in tract. de sacram. matrim. lib. 3. cap. 11.*

100.

101.

102.

103.

104.

105.

exp. 11. n. 11. Gasp. Hurtado in simili tract. diff. 5. d. 1. p. 9. n. 31. Aegid. de Coninck d. d. 1. p. 27. dub. 2. Nalbons de appellat. à vicario ad Episcopum p. 1. n. 20. Ego ipse d. alleg. 32. n. 117.

106. Vicarium Episcopi, qui Sacerdos non est, possit præstare matrimonium contrahendo præstare, & alius licentiam intendendi concedere tenent Basil. Pont. d. d. tract. de Sacramento matrimonii, lib. 5. cap. 1. n. 11. & antes Ego ipse d. alleg. 32. n. 120.

Contra Nauarr. conf. t. sub tit. de officio ordinis in antiq. aliis cons. 10. sub tit. de dispensationibus in nouis, Salzed. d. cap. 76. vers. decimo n. 10. Seyr. in floribus dec. sub tit. de officio ordinis dec. 1. Ceuall. d. 1. 604. n. 59. Cened. pract. & canon. quest. lib. 1. q. 10. n. 46. existimantes vicarium Episcopi non Sacerdotem minime posse interesse, sed Sacerdotem delegare debere.

107. Suspendi iurisdictione Episcopi per excommunicationem, aut suspensionem, potest eius vicarium valide interesse matrimonio, aliusque committere, quia nequum est alius iurisdictionis, tendant Sanch. d. lib. 3. diff. 10. n. 10. Mar. Alter. de censur. tom. 1. lib. 1. diff. 6. c. 6. vers. ex dictis. Ego ipse d. alleg. 32. n. 119.

108. Expressa scilicet, non verò tacita. Vide Henoch. de arbit. casu 453. n. 12. & 14. & cons. 198. n. 1. Salzed. d. cap. 66. vers. duodecimo, Henric. d. lib. 1. cap. 1. 5. 5. interea Valer. de Ledesma in summa. p. 1. de Sacramento. ubi de sacramento. Matrim. c. 6. concl. 4. dub. 1. Guntzel. ad reg. 8. Canon. gloss. 47. n. 52. & euall. d. q. 604. n. 114. Cened. pract. & canon. quest. lib. 1. q. 10. n. 79. in fine, Amond. in addit. ad recopilacionem Nauarr. lib. 4. tit. 15. lib. 1. de matrimonio. 31. Sanch. d. lib. 3. diff. 35. n. 15. Aegid. de Coninck de Sacramento. tom. 2. diff. 30. dub. 2. n. 31. Valer. R. ginald. d. lib. 31. n. 131. Molici. in summa. Theolog. moralis tract. 4. c. 8. n. 63. Fien. Molin. de ritu nupt. lib. 1. d. 1. diff. 11. n. 98. Filluc. in quest. moral. tract. 10. de matrimonio. c. 6. q. 7. n. 21. 8. cum seqq. Basil. Pont. de impedimentis matrimonii. c. 6. 5. 6. vers. licentia, Bonacin. de matrimonio. q. 2. puncto 8. n. 11. Gaspar Hurtado eod. tract. diff. 5. d. 1. n. 18. & 39. mensurum d. alleg. 32. n. 126. & me citato in illo loco, Homob. de Bonis de examinatione Ecclesiasticorum tract. 1. c. 10. q. 22. res. 13.

109. Licentiam huiusmodi debere etiam præcedere resolutionem Salzed. d. c. 7. 6. vers. decimo n. 10. Sanch. d. d. lib. 4. q. 1. n. 18. Franc. Molin. d. diff. 11. n. 99. Cened. cap. 30. n. 78. Ego ipse d. alleg. 32. n. 119. & d. c. 11. n. 69.

110. Meru, vel dolo obtentam sufficere, nisi per dolum, & mendaciam versetur circa substantiam, vel causam finalem extorqueatur, asserunt Sanch. d. lib. 3. diff. 39. n. 1. & d. diff. 21. n. 7. Aegid. de Coninck d. d. 1. p. 27. n. 37. Valer. R. ginald. d. lib. 31. n. 183. Gutierrez. de matrimonio. c. 69. n. 14. & 15. Bonacin. d. quest. 2. puncto 8. n. 17. Gaspar Hurtado d. diff. 11. n. 39. in fine. Ego ipse d. alleg. 32. n. 133. & d. c. 21. n. 70. D. Noguerol. allegat. in re. tom. 1. alleg. 24. n. 87. ubi resoluit quod si dolum est in causa impulsiva, matrimonium tenet, veluti si ad obtinendam facultatem Patrocho diceretur Magnanem cum petere, & esset falsum: nam dolum in causa impulsiva non videtur dispositionem, quia non est credendum voluisse Patrochum nullum fore matrimonium concessa facultate, quoniam non ad instantiam Magnanem cum petentis.

111. Et valide dari contra prohibitionem Episcopi ad effectum ut matrimonium contrahatur coram Sacerdote, cui concessa fuit, validum sit, tenent

Basil. Pont. de impedim. matrim. c. 26. 5. 6. vers. videri, & in tract. de Sacramento matrimonii. c. 19. n. 3. Ego ipse d. alleg. 32. n. 134. d. c. 21. n. 70.

Et non requiri in Tempore, sed sufficere verba, tradunt Nauarr. conf. 41. n. 1. sub tit. de sponsal. in antiq. aliis cons. 12. de clauis suis. dispensationibus Henric. d. lib. 1. c. 1. cap. 3. 5. in commentis littera Z. Et Emman. in summa. part. 1. c. 219. n. 13. Vgolin. de irregul. cap. 6. 5. 7. n. 3. Sanch. d. lib. 3. diff. 35. n. 101. Valer. Reginald. d. lib. 31. n. 80. Franc. Molin. d. diff. 11. n. 100. Cened. d. q. 10. n. 80. Sayr. in floribus dec. sub tit. de sponsal. dec. 48. Bonacin. d. q. 2. puncto 8. n. 11. Ego ipse d. alleg. 32. n. 128. & d. c. 21. n. 70. in fine. Gaspar Hurtado d. diff. 11. n. 36. in fine.

Licentiam specialem non requiri, sed sufficere genericam, qua conceditur facultas ad exercendum officium Patrochi, tellatur decimus Gaspar Hurtado d. n. 36. in princip.

Vel qua concedit Parochus facultatem ut possit quis intra suam Parochiam omnia ad eum animarum spectantia exercere, ut per Nauarr. cons. 27. sub tit. de sponsalibus in antiq. quod decit in nouis. S. y. in floribus dec. sub eodem tit. dec. 31. Salzed. d. c. 76. vers. duodecimo, in fine, Tamburin. de inter. Arbitrum tom. 2. diff. 8. q. 2. Rot. dec. 750. n. 1.

Vel qua concedit facultatem ad ministrandi omnia Sacramenta, ut referunt decimus Rebello de obligat. iustit. lib. 4. in declarat. sect. 3. Armond. d. lib. 1. de matrim. n. 31. Sanch. d. lib. 3. diff. 35. n. 7. & 8. ubi intelligit quando Parochus abiens tellatur substitutum, non ita si præsens concedat alicui facultatem ministrandi omnia Sacramenta, Rota dec. 750. n. 6. part. 1. dines. & in Vicentina matrimonij 11. Martij 1624. coram bone mem. Dunozeo Ego ipse d. alleg. 32. n. 127. in princip. & d. cap. 11. n. 71.

Contra Aegid. de Coninck d. d. 1. p. 27. dub. 31. Filluc. in q. moralibus tom. 1. tract. 10. part. 1. cap. 6. n. 218. Tamburin. d. quest. 2. n. 1. prope fin. Gaspar Hurtado d. d. 1. p. 27. n. 37. in fine, existimantes concessione facultatis ad ministrandum omnia Sacramenta non æquivalere, nec sufficere ut eius vigore possit Sacerdos deputatus matrimonium assistere, vel illa solemnizare.

Sacerdotem delegatum valide matrimonium assistere duntaxat Parochi concedenti licentiam assistendi non tenetur, resolunt Sanch. d. lib. 3. diff. 16. n. 9. Galet. in q. moralibus casuum confitent. verb. matrimonium. pag. 164. col. 2. Aegid. de Coninck d. d. 1. p. 27. n. 34. vers. sexto. Ego ipse d. alleg. 32. n. 134. & d. c. 21. n. 73. resoluentes licentiam tunc reuocari censeri quando is, quibus concessa fuit, per certum nunciu, aut litteras, significat si reuocatio, adduntque ante huiusmodi intimationem alia tenete, etiam si Sacerdos ille aliunde sciret suæ facultatis reuocationem.

Licentiam assistendi matrimonium, quam Parochus alteri Sacerdoti dat, expirat si interim Parochus moriatur, argum. l. mandatum. C. mandati. cap. gratum. cap. relatum. de officio deleg. consuit Rota in d. Vicentina matrimonij 11. Martij 1624. coram bone mem. Dunozeo.

Contra Franc. Molin. d. diff. 11. n. 111. quæ refecto Ego ipse d. alleg. 32. n. 132. existimantem non expirare si interim Parochus moriatur.

Matrimonium contra eum coram Sacerdote extraneo, qui habet licentiam à proprio Parochi vnius ex contrahentibus, & ignorat se illam habere, propter ignorat vnius ex contrahentibus, esse inualidum, tenet Sals. in festo canon. cap. 2. n. 13. & c. 21. n. 13.

referens ita decisum sub die 3. Decembris 1626. & 25. Aprilis 1628.

De hoc vide Sanch. d. lib. 3. disp. 36. Fillius. d. tract. 10. n. 120. Gaspar Hurtado de matrim. disp. 3. disp. 13. resoluens quod si Parochus concessisset licentiam Sacerdoti assistendi, sed hic nondum certificaros de ea noris assistit (ut si licentia fuisset concessa Nuncio missi ad Sacerdote) valebat matrimonium, quia satis est esse cognitum, & acceptam a nuncio, si verò Parochus motu proprio concedat, vel ad instantiam alterius non missi ad Sacerdote, non valebit, quia talis licentia est quodam privilegium, hoc autem effectum sortiri ad tempore non potest.

118. Matrimonium contractum coram Sacerdote extraneo, quare vera non habuit proprio Parocho licentiam veram, esse nullum concludit Sel. d. de cap. 22. n. 15. arrebatans ita fuisse decisum sub die 7. Septembris 1620.

119. Sacerdotes credere non debere dicenti se licentiam habere à Parocho ut possit coram ipso cocontrahere nisi certa signa afferat, vel sit persona spectata fidei, de cuius veritate dubitari nullo modo posset, resoluunt Sanch. d. lib. 3. disp. 37. num. 2. Aegid. de Coninck d. disp. 27. n. 39. Valer. Reginald. d. lib. 3. n. 181. Basil. Pont. d. 6. vers. concessa, Bonacin. d. quest. 2. puncto 8. n. 48. Tamburin. dist. 220. d. disp. 8. q. 2. in fine. Ego ipse d. alleg. 32. n. 153. & d. c. 21. n. 76.

Et resoluti Mascard. de probat. cancel. 982. quod assenti licentiam proprii Parochi in contrahendo matrimonio requisitam non intervenisse, incumbit onus probandi quando contra eam opponitur.

120. Et de duobus, vel tribus testibus, &c.] Testium duorum, vel trium, & Parochi, vel alterius Sacerdotis de eius licentia presentiam simultaneam debere esse, nec sufficere successivam, asserunt Petr. de Ledesma in summ. part. 1. de Sacrament. vbi de Sacrament. matrim. cap. 4. conclus. 5. Rebello p. 2. lib. 2. quest. 8. §. 2. d. 8. n. 8. Aegid. de Coninck d. disp. 27. num. 41. conclus. 1. Bonacio. dista quest. 2. puncto 8. n. 41. Fillius. d. tract. 10. num. 229. cum segg. Ego ipse d. allegat. 32. num. 157. & d. cap. 22. num. 79.

121. Testes quoscunque ratione compotes, quamvis impuberes, confanguineos, domesticos, feminas, non infames, sufficere tenent Spin. d. gloss. 13. princip. n. 46. Henric. d. lib. 1. c. 3. §. 9. Petr. de Ledesma de matrim. quest. 43. art. 5. puncto 2. post 4. dubium, vers. conclusio si. Fr. Emman. in summ. tom. 1. c. 219. num. 18. in 1. edit. Ceval. d. quest. 604. n. 84. Zerol. in praxi Episcopi part. 1. verb. matrimonium §. 14. Galet. in margaria casum conscientia, verb. matrimonium, pag. 164. Sanch. d. lib. 3. disp. 41. n. 4. cum segg. Basil. Pont. de impediment. matrimon. c. 26. §. 6. in fine, Fernandez in examine Theolog. moral. part. 3. cap. 18. §. 1. num. 4. Bonacin. dista quest. 2. puncto 8. n. 44. Buzati. decis. 713. num. 7. vbi Fesentil. in annot. num. 11. Paol. Layman. dist. cap. 4. num. 6. vers. secundo. Ego ipse d. alleg. 32. n. 138. & d. cap. 21. n. 80.

Contra Franc. Molin. de ritu nuptiarum lib. 5. comp. 8. num. 64. cum segg. existimantem testes legitimos, idoneos, & omni exceptione maiores requiri.

122. Testes etiam dolo, & ad aliud vocatos sufficere, resoluunt Sanch. d. lib. 3. disp. 39. num. 10. Gaspar Hurtado de matrim. disp. 3. disp. 15. n. 30. vbi idem dicit si assistant matrimonio à casu. Ego ipse d. alleg. 32. n. 139. in fine, & d. c. 21. n. 80.

Testes etiam vi detectos & coactos sufficere, dummodo intelligant consensus cocontracteum, & aduertant quod agitur, tenet Ceval. d. q. 604. n. 81. Sanch. d. disp. 39. n. 9. Aegid. de Coninck d. quest. 27. n. 44. Gortier. de matrim. cap. 69. n. 15. Cened. d. lib. 1. quest. 30. num. 108. ad fin. Bonac. d. quest. 2. puncto 8. n. 43. Gaspar Hurtado d. disp. 15. num. 30. Ego ipse d. alleg. 32. n. 139. in mod. & d. c. 21. n. 80.

Rogatos non desiderari testes, aduertunt Greg. Lop. l. 1. verb. fin. testigos tit. 3. part. 4. Henric. d. c. 3. §. 9. Sanch. d. lib. 3. disp. 41. num. 7. Calder. Perezita de empi. & vendit. c. 6. num. 22. Gortier. de matrim. c. 55. in fine, Polleco. d. c. 102. num. 21. vers. quare, Vgolin. de officio, & potest. Episcopi cap. 15. §. 10. Bonacin. d. quest. 2. puncto 8. n. 44. Ego ipse dista allegat. 32. num. 139. in princip. & d. cap. 21. n. 80. in fine.

123. Eas S. Synodus ad se contrahendum omnino inhabiles reddit. Contrahentes absque Parocho, & aliis testibus esse inhabiles ad se contrahendum, non tamen manere inhabiles ad postea valide contrahendum inter se, vel cum aliis, quia id quod habetur in præcatis verbis non est pœna, sed effectus, aut actus legis irritantis, tenent Perez l. 1. ad fin. §. vltimus dubitatur pr. 1. lib. 5. ord. pag. 40. Anton. Cueb. lib. 5. in fin. maior. tit. 1. t. 1. num. 89. Marienz. ad rub. tit. 1. gloss. t. n. 40. lib. 3. nova recap. Salzed. d. cap. 76. vers. quare. Menoche de præsumpt. lib. 3. præf. 1. num. 102. Gortier. de iurament. confirm. part. 1. cap. 31. num. 22. cum segg. & de matrim. c. 61. num. 2. & cap. 75. n. 4. Fr. Emman. in summ. tom. 1. cap. 221. n. 2. & quest. regul. tom. 1. q. 5. art. 6. vers. primum, Sanch. d. lib. 3. disp. 46. Rebello d. quest. 8. §. 2. n. 9. Franc. Molin. d. lib. 2. de differ. 11. n. 138. Bonacin. d. q. 2. puncto 8. num. 47. Gaspar Hurtado de matrim. disp. 3. disp. 16. n. 32. in princip. Rota decis. 173. n. 22. apud Facin. in 1. c. de test. n. 15. alia part. 4. divers.

Potuisse Concilium in presenti personas, etiam licitas ratione tamen Sacramenti subiectas, inhabilitare, & contractum matrimonij eaz causa irritare, & impedimentum oorum inducere, probat Azor. in fin. moral. part. 2. lib. 3. c. 2. q. 2. late Franco. Molin. de ritu nupt. lib. 1. cap. 19. n. 127. vbi aduertit quod licet sola inhabilitatio sufficere videretur, & superflua ea verba, quæ sequuntur, & huiusmodi contractus irritos, &c. non tamen hic, quia diversitas respectibus potius diversos parit effectus, priora verba personas, posteriores cocontractos respectu, ut oihul superfluum esse censetur.

124. Et huiusmodi contractus irritos, &c.] Matrimonia clandestina, non verò (sponsalis irritare asserunt Nazarr. in man. cap. 25. num. 134. Salzed. dista cap. 7. theverson ibid. Perez l. 1. vers. secundo circa prædicta dubitatur tit. 1. lib. 5. ordin. Spin. d. gloss. 15. prim. num. 84. Segura Divalos d. part. 2. c. 15. n. 1. & 4. Vega in summa part. 2. c. 34. c. 50. 20. vers. nota quæ si solamente, Petr. Ledesma de matrim. q. 43. art. 5. vers. secundum punctum dub. 4. Valent. tom. 4. disp. 10. puncto 5. causa 5. Emman. Sà in aphorism. verb. sponsalia num. 1. Gortier. Canon. lib. 3. cap. 18. num. 10. & de matrim. cap. 4. Ceval. d. quest. 604. n. 124. Hentiq. d. lib. 1. cap. 5. §. 8. Sanch. d. lib. 3. disp. 12. Acemend. d. lib. 3. de matrim. num. 44. & 45. Cened. d. lib. 1. quest. 21. num. 9. & quest. 30. num. 20. cum segg. Gaspar Hurtado de matrim. disp. 1. disp. 16. Franc. Molin. d. differ. 11. n. 139. Bonacin. de matrim. q. 5. punct. 7. n. 1. Ego ipse d. alleg. 32. n. 141.

Vnde sponsalis clandestinè contrahentes non peccate,

123.

124.

125.

126.

127.

128.

peccate tenent Sanch. lib. 1. diff. 15. n. 2. Egid. de Coninck tom. 2. diff. 2. dub. 2. n. 20. Guttier. d. c. 4. n. 1. Ego ipse d. alleg. 32. n. 143.

Contra Syriacum summa verb. matrim. 6. q. 7. Chamerot. de matrim. c. 2. dub. 9. existimantes illos peccare.

119. Contrahentes verò matrimonium sine Parocho & testibus peccate mortaliter, quia invalidè contrahit, & facit irritum Sacramentum contra prohibitionem Ecclesiæ in re gravi, affirmat Sanch. d. lib. 3. diff. 3. Guttier. de matrim. c. 3. 6. n. 4. Egid. de Coninck d. tom. 2. diff. 3. dub. 2. n. 18. Bonacin. de matrim. q. 1. p. n. 1. 6. n. 3. Ego ipse d. alleg. 52. n. 140.

120. Matrimonium contractum absque presentia Parocho, seu alterius Sacerdotis, de ipsius Patrochi, seu Ordinarii licentia, & duobus, vel tribus testibus in vim sponsaliorum non resoluunt, aut contrahentes iudicialiter cogi possunt ad denuo contrahendum, iuxta formam huius text. tradunt Nauar. consil. c. 1. sub tit. de sponsal. 1. edit. & cons. 3. n. 3. sub tit. de clandest. de sponsal. in 2. edit. Azaved. c. 1. n. 25. 33. & 36. in 1. lib. 3. nova. recapit. Spin. d. gloss. 15. princip. n. 78. Sulted. d. cap. 6. addit. 2. ver. vide pariter, Fr. Emman. in summa tom. 1. c. 2. 10. num. 1. Censil. d. quest. 60. 4. n. 79. Petr. de Ledefma de matrim. q. 4. art. 5. p. n. 1. 2. post dub. 4. conclus. 1. & in summa p. 1. de Sacramento. vbi de Sacramento. matrimon. cap. 7. concl. 6. dub. 1. Atmend. d. lib. 1. de matrim. n. 26. Galet. in margarita casuum consuevit. verb. matrimonium. par. 1. 65. colum. 1. Sanch. lib. 1. diff. 2. Guttier. de iurament. confirmat. p. 1. cap. 5. r. à n. 28. & de matrim. 1. 1. Aloys. Ricc. in praxi rerum fori Eccles. decis. 350. in 2. edit. alijs resol. 219. per totum 2. edit. Sayr. in floribus decis. sub tit. de sponsal. decis. 1. Bonac. d. q. 2. p. n. 1. 8. n. 48. Ego ipse d. alleg. 32. n. 143. cum seqq. Gaspar Hurtado de matr. diff. 6. diff. 2. n. 6.

Contra Veracurz in append. ad speculum, dub. 9. ver. secunda propositio pag. 42. Ortiz in summa c. 16. de matrim. n. sine. Balthol. de Ledefma de matrim. dub. 8. Ioan. Petr. Bims. consil. 6. n. 3. 4. l. v. Hecotig. in summa lib. 1. cap. 5. 5. 4. Franc. Leon. in thesoro fori Eccles. p. 2. cap. 9. num. 37. Veg. in summa lib. 4. casu 264. & lib. 6. casu 120. Rebello de obligat. in solut. lib. 2. quest. 9. n. 3. Egid. de Coninck d. tom. 2. diff. 1. 2. à num. 40. & p. n. 1. 47. Cald. Perez. de empt. c. 3. num. 10. in fine. existimantes matrimonium clandestinum habere vim sponsaliorum, & obligat ad iterum publicè contrahendum.

121. Sponsalia subsequuta copula coram Patrocho, & testibus non transire in matrimonium stante hoc decreto, resolvunt Petr. de Ledefma de matrim. quest. 46. art. 1. dub. 2. Sanch. d. lib. 3. diff. 404. num. 7. & lib. 3. diff. 8. n. 26. Guttier. de matrim. c. 40. num. 13. & cap. 81. num. 1. Basil. Pont. de impediment. matrim. c. 2. 6. 3. vers. autem. Egid. de Coninck d. diff. 1. 2. dub. 7. num. 57. ad fin. Bonacin. d. quest. 2. p. n. 1. 8. n. 4. Ego ipse d. alleg. 52. num. 148.

122. Matrimonium nullum ex publica causa noui indigere presentia Patrochi ad illud contrahendum, & non vultet dicere fuisse ratificatum per copulam subsequutam, asserit Aldan. in compendio canon. decis. lib. 2. tit. 8. n. 2. attestans decem in Balneariogen. 8. Ian. c. 6. 19. vbi addit dici notordum, & repertari publicam causam si consistit ex libro baptismorum aliquem ex contrahentibus tempore matrimonij non esse legitimè xaris.

123. Matrimonium contractum à filia propter me-

tum mortis à matre illatum, esse invalidum, etiam si post obitum matris per septennium eam viro permanserit, & filios susceperit, iradunt Seraph. de cas. 906. Gregor. XV. decis. 393. Aldan. d. lib. 1. tit. 8. num. 2. 4. vbi testat decem in Romana 15. Septembrii 1629.

Matrimonium celebratum sub honesta conditione de futuro, vel valde, fiat, necessarium esse conditionem adimplendam coram Patrocho, & testibus, celebratum verò sub conditione de presenti, vel de preterito, requiri conditionem adimpleri coram Patrocho & testibus, vel per parochos, & testis cognoscant conditionem de presenti, vel de futuro esse adimpletam, resolvunt Petr. de Ledefma de matrim. q. 4. art. 5. dub. 7. conclus. 3. Egid. de Coninck d. tom. 2. diff. 27. dub. 1. n. 15. & dub. 2. n. 13. Guttier. de matrim. c. 3. n. 7. Bonac. d. q. 2. p. n. 1. 10. n. 22. Ego ipse d. alleg. 32. n. 156. contra Sanch. lib. 3. diff. 8. n. 28.

Matrimonium coram Patrocho, & testibus contractum, hac conditione, simul esse legitimum, subsequuta copula non esse validum si postea constitit mulierem esse illegitimam, resoluit Aldao, d. tit. 8. num. 29. vt attestatur ita decem de anno 1620.

Ad renalandum matrimonium publicè, & plenè probabile oculum, quamvis coram Patrocho, & alijs testibus celebratum, necessarium esse illud iterum coram Patrocho, & alijs, testibus celebrare, resoluit Gaspar Hurtado de matrim. diff. 5. diff. 1. c. 1. num. 40.

Matrimonium celebratum coram Patrocho, & testibus, quando fuit nullum occultè ob defectum consensu oculum, aut ob impedimentum aliquod occultum, non esse necessarium ad reualidationem illius quod iterum coram Patrocho, & alijs testibus celebraretur, resolvunt Nauar. in man. c. 22. n. 7. Petr. de Ledefma, quest. 43. art. 5. conclus. 2. ante vltim. dub. Sanch. lib. 2. diff. 157. Valer. Reginald. d. lib. 3. n. 1. c. 83. ad finem. Franc. Leo. in thesoro fori Eccles. p. 2. cap. 9. num. 83. cum seqq. Egid. de Coninck d. tom. 2. diff. 24. num. 83. Franc. Molio. d. differens. c. 1. n. 160. Bonacio. d. q. 2. p. n. 1. 9. n. 10. Hentiq. d. lib. 1. cap. 3. 5. 6. Gaspar Hurtado d. diff. 5. diff. 1. c. 1. n. 41. Ego ipse d. cap. 21. n. 83. & 84.

Contra Palat. in diff. 17. quest. 1. Guttier. canon. lib. 1. c. 118. Balthol. de Ledefma de matrim. dub. 17. Basil. Pont. de Sacramento. matrim. lib. 3. c. 6. existimantes celebrantem matrimonium publicè in forma huius decreti, subsistente aliquo impedimento occulto, eo sublato cogi denuo eandem formam observare.

Vnde ohrens dispensatione non tenet iterum coram Patrocho & testibus contrahere, qui iam fecerit coram eisdem contraxere, invalidè tamen, propter defectum consensu vtriusque contrahentis, vel propter metum vtriusque inculum, vel cum impedimento diuini, tenent Nauar. in man. cap. 22. n. 70. Hentiq. d. lib. 1. c. 3. 5. 2. Fr. Emman. in summa tom. 2. cap. 108. n. 7. Franc. Sylvi. in addit. ad 3. p. S. Thomæ q. 45. art. 2. q. 2. conclus. 4. Egid. de Coninck d. tom. 2. diff. 24. dub. 10. n. 23. Aloys. Ricc. in praxi rerum fori Eccles. decis. 246. in 2. edit. Sanch. lib. 2. diff. 32. n. 13. Valer. Reginald. d. lib. 3. n. 1. 83. ad fin. Guttier. de matrim. c. 46. num. 15. Bonacio. d. quest. 2. p. n. 1. 9. num. 4. Rebel. d. p. 2. lib. 2. q. 9. num. 5. & seq. Poileuin. de officio curati cap. 10. n. 25. Anton. Diana resol. moral. p. 2. tract. 1. misel. resol. 5. Ego ipse d. alleg. 32. n. 167. & d. cap. 2. n. 82.

Contra



Contra Spin. d. gloss. 1. §. princ. n. 61. Gutti. de matrim. c. 7. n. 3. 2. Cened. ad Decretal. collect. 58. num. 4. & canon. quast. lib. 1. §. 30. n. 1. t. Paul. Comitol. resp. moral. lib. 1. §. 120. n. 3. & §. 121. n. 3. Basil. Pont. de Sacramento matrim. lib. 5. cap. 6. n. 5. Zambrian. in decis. casuum confic. tempore mortis, cap. 7. dub. 1. existimantes inualidè contrahentes ob defectum consensus, vel cum impedimento dirimenti obrenta dispensatione tenent iterum consentire ante Parochum, & testes.

Expulsionem, & ratificationem consensus non esse necessariò faciendam coram Parocho, & testibus, ut matrimonio in iudicium fiat Sacramentum, resoluunt Nauar. conf. 4. in fine, sub tit. de palli in antiq. alijs conf. 2. in fine, sub tit. de conuers. infidel. in nouis, Fr. Emman. in sum. tom. 1. c. 230. n. 1. Sanch. lib. 2. disp. 9. num. 1. Rebello d. lib. 2. §. 6. n. 5. Gutti. de matrim. cap. 42. num. 6. Bonacin. d. §. 2. puncto 2. n. 6. Ego ipse d. alleg. 32. n. 58. & d. c. 21. num. 85.

Præsentiam Parochi & testium requirit ut matrimonium celebratum per procuratorem sit validum tenent Henric. d. lib. 1. c. 1. §. 6. Sanch. lib. 2. disp. 1. num. 3. & lib. 3. disp. 8. num. 24. Aegid. de Coninck d. disp. 14. dub. 9. num. 78. Gutti. de matrim. cap. 45. Bonacin. d. §. 2. puncto 5. n. 5. Vgolio. d. c. 15. §. 10. num. 4. vers. qua. Ego ipse d. alleg. 32. n. 19. And. Victorel. in nouis ad Possessum. d. c. 10. n. 46. ubi dicit quòd ut procurator validum matrimonium alieno nomine contrahat, quatuor requiruntur conditiones. Prima vt speciale mandatum habeat ad matrimonium contrahendum. Secunda vt mandatum sit ad incedendum matrimonio cum certa persona. Tertia vt procurator id muneris per se obeat, non enim subluicere potest nisi mandatum expresse hoc explicet. Quarta vt dum consensum præbet, facultas reuocata non sit.

Data etiam vigente necessitate minimè posse matrimonium absque Parochi presentia, vel alijs non seruata forma Concilij, celebrari, quia absoluit in hoc decreto irritatur matrimonium absque Parocho, resoluunt Sacrament. lib. 1. sect. c. 6. n. 7. Nauar. conf. 44. de sponsal. alijs conf. 6. de clandest. disp. 1. Segura Dasalos d. part. 2. cap. 15. num. 44. Henric. d. lib. 1. c. 1. cap. 5. §. 1. & 8. Gutti. de matrim. cap. 61. num. 4. cum segg. Sanch. lib. 3. disp. 17. Aegid. de Coninck d. disp. 29. dub. 1. Homobon. de Bonis de examine Ecclesiast. tom. 2. tract. 1. c. 7. quæst. 14. resolut. 3. Basil. Pont. de matrim. lib. 5. cap. 6. Gaspar Hurtado in simili tract. disp. 5. diffinit. 3. Rota decis. 646. n. 1. part. 1. d. iners. & in Vicentina matrimony 11. Martij 1624. coram R. Seluiclen.

Contra Veracutur in append. ad fœdalem conu. dub. 4. Jacob. de Grassi in aureis decis. p. 1. lib. 2. c. 86. num. 4. vers. 1. Vega in summa lib. 3. casu 361. existimantes validè fieri matrimonio absque Parocho dum fiat coram alijs testibus quando absque graui incommodo, siue in articulo mortis, siue extra nequit matrimonium omitti, aut dissolui, & parochus oquitur haberi.

« Insider Parochum, vel alium Sacerdotem, &c. » Parochum, vel alium Sacerdotem qui cum minori testium numero quàm doctum matrimonio clandestino interfuit, esse grauius arbitrio Ordinarij puoiendum, ex his verbis colligit Sanch. d. lib. 3. disp. 48. n. 2. in fine, & Gaspar Hurtado de matrim. disp. 5. diff. 17. n. 54. vers. deinde.

Pœnam suspensionis triennalis ab officio (non tamen ipso facto) imposuit Parocho, vel alij Sacerdoti assentiendi matrimonio clandestino sine

alijs testibus, de qua in cap. ultim. §. fin. de clandest. dispensat. non esse sublatam per hoc decretum, sed pœnter licere Ordinario in illum alia Pœna arbitraria animaduertere ad eius temeritatem, & presumptionem coercendam, tradit uerac. in append. ad fœdalem dub. 11. in fine, Maiol. de irregular. lib. 3. cap. 23. n. 16. Salzed. d. c. 76. vers. Etia non est obliuioni, Pete. de Ledesma in summa part. 1. de Sacramento. ubi de Sacramento matrim. cap. 6. concl. 4. dub. 16. Fr. Emman. etiam in summa tom. 1. cap. 232. num. 4. Aegid. de Coninck d. disp. 27. n. 84. Franc. Molio. d. lib. 2. different. 11. n. 47. cum segg. Mar. Alex. de censur. tom. 2. disp. 11. de suspens. cap. 5. in princip. Ego ipse d. alleg. 32. num. 162. & d. c. 21. num. 106.

Contra Matienf. l. 1. gloss. 7. num. 2. in fine, tit. 1. lib. 5. noua recap. Sanch. d. lib. 3. disp. 48. num. 4. Gaspar Hurtado d. disp. 17. n. 53. existimantes cessare hodie dictam suspensionem triennalem per pœnam arbitrariam impositam in hoc decreto.

Si propius Parochus, vel alios Sacerdos Regularis, aut secularis de eius licentia interfir matrimonio valido, clandestino tamen ob nunciationem omissionem, cum Tridentinum lo de nullo licetare pœnam, standum esse pœnæ d. c. ult. ac proinde suspendendum esse trisennio, resoluunt Henric. d. lib. 1. c. 5. §. 6. Maiol. d. lib. 3. c. 25. n. 17. & 18. Sanch. d. lib. 3. disp. 48. n. 5.

Parochum ob licentiam concessam alij Sacerdoti assentiendi matrimonio clandestino tantum incurtere prædictam triennalem suspensionem, de qua in d. cap. ultim. quia Concilium suspendit Parochum, vel alium Sacerdotem coniungentem, & non exprimit dantem licentiam, mandantem, vel consententem, affirmant Sanch. d. lib. 3. disp. 49. Mar. Alex. d. cap. 5. vers. secunda principalis quæstio. Ego ipse d. alleg. 32. n. 163.

Suspensum ab officio, qui ioterfuit matrimonio clandestino, non esse suspensum à beneficio, quia d. cap. ultim. solum mandat suspendendum esse ab officio, tenent Sanch. d. lib. 3. disp. 51. Mar. Alex. d. cap. 5. vers. quæstio dubitatur. Ego ipse d. alleg. 32. num. 165.

Episcopum in huiusmodi triennali suspensione dispensare non posse, resoluunt Coo. de sponsal. 2. cap. 6. in princ. num. 14. Henric. in summa lib. 13. c. 39. §. 3. Sanch. d. lib. 3. disp. 52. Mar. Alex. d. c. 5. vers. quinto. Ego ipse d. alleg. 32. n. 166.

Nec virtute Concilij sess. 24. de reform. c. 6. id Episcopo permillum esse asserunt Sanch. d. disp. 52. n. 4. Mar. Alex. d. c. 5. prope finem. Ego ipse d. alleg. 32. n. 176. ex ea ratione, quia hæc suspensio non incurritur ipso iure, sed per sententiam iudicis cognitione præmissa de delicto, unde supponitur delictum deducendum ad forum contentiosum.

« Necnon ipsi contrahentes, &c. » Vide Gaspar Hurtado de matrim. disp. 5. diff. 16. num. 52. ubi etiam addit per cap. fin. de clandest. dispensat. contrahentes clandestinè absque testibus, & foras etiam absque proprio Sacerdote, ubi Tridentinum non viget, puniendos esse pœna arbitraria, & coram prolem esse illegitimam quando contrahunt in gradu prohibito, quomodo ignotantes, & num. 53. subdit quòd lo aliquibus diebus contrahentes absque Parocho, & alijs testibus excommunicantur ipso facto excommunicatione synodali, & quòd in Hispania per l. e. tit. 1. lib. 5. noua recap. multantur pœna priuationis omnium bonorum, & exilij ab ea, & quòd possint à parentibus exheredari.

148. *Præterea eadem S. Synodus hortatur ut caninges ante benedictionem, &c.*] Vide Rebell. d. p. 2. lib. 2. q. 7. r. 2. Franc. Leon. in *thesoro feni Ecclesiæ*. p. 2. cap. 9. num. 48. *vers. nam licet*. Egid. de Coninck d. 2. c. 1. d. 2. q. 2. r. 1. Balil. Pont. de impediment. matrim. c. 26. §. 2. c. 2. d. 4. *vers. ex quibus*, metipsum d. alieg. §. 2. n. 179.

149. Vnde peccatum mortale non esse matrimonium consummare ante Ecclesiæ benedictionem sub lato scandalo, & contemptu legis Ecclesiæ, & maxime si probabile sit incontinentiam periculum, resoluunt Paul. Fusc. de *Visitat. lib. 2. cap. 3. n. 11*. Cou. de sponsal. part. 2. c. 7. n. 2. Viuald. in eand. anteo part. 1. vbi de matrim. num. 267. Ludoo. Lop. in instr. conf. part. 2. de matrim. *vers. deinde* discipulari solent, Perez l. 1. *vers. quare potest*. tit. 1. lib. 5. ord. Matienf. ad rub. tit. 1. §. 1. n. 98. lib. 5. *novare* cap. Pett. de Ledesma de marr. q. 45. art. 5. p. 1. d. 1. dub. 1. & in summ. part. 1. de Sacrament. vbi de Sacrament. matrim. c. 6. concl. 7. *prope fin.* Spin. d. gl. 15. princ. num. 18. Henric. d. lib. 1. cap. 5. §. 7. in fine, & cap. 7. §. 3. & cap. 16. §. 3. Coecod. ad Decretal. collect. 49. num. 3. & *præf. ex canonice*. quæst. lib. 1. q. 30. *prope fin.* Rebell. d. part. 2. lib. 2. q. 1. n. 2. Aegid. de Coninck d. 2. c. 1. d. 2. q. 37. num. 71. cum seqq. Basili. Pont. de impediment. matrim. cap. 26. §. 2. *vers. ex quibus*, Sanch. d. lib. 3. d. 2. p. 1. 2. Gutier. de matrim. cap. 47. num. 3. & cap. 106. num. 13. Bonacio. *cod. præf. quæst. 4. p. 1. d. 6. num. 1 in fine*, & n. 4. *vers. rogatus* quartus. Ego ipse d. alieg. §. 2. n. 181. & d. c. 2. n. num. 96.

150. *Et Statuitque benedictionem, &c.*] Benedictionem nuptialem omnino omittere est tantum peccatum veniale, quia est sacramentale quoddam, quod non apparet magni momenti, neque valde congruens progressui matrimonii, tenent Sanch. d. lib. 3. d. 2. p. 1. 2. n. 6. Gaspar Hurtado de matrim. d. 2. §. 5. d. 2. c. 13. n. 83.

Contra Ochagava. *tratt. 5. q. 5. & alios existimantes* esse mortale.

151. Benedictionem conjugalem non posse nisi inter Missarum solemnitas fieri, resoluunt Aldan. d. r. 8. num. 31. vbi affert decretum in *Pisaren. 13. Julij* 1630.

152. Contrahentes secundas nuptias, & in prioribus benedictionem accipientes non teneri, nec posse in secundo matrimonio recipere benedictiones, quamvis vnus ex conjugatis tantum secundò nubat, & fortè peccatum eius matrimonium fuerit invalidum, resoluunt Naoar. in *man. cap. 22. n. 83*. Perez l. 1. *vers. si alia penar. 1. lib. 5. ordin. Mozz. de contrah. tit. de matrim. cap. de naturalib. matrim. num. 10*. Menoch. de arbit. c. 47. num. 2. Cened. ad Decretal. collect. 49. n. 1. Aegid. de Coninck d. 2. d. 2. q. 2. dub. 8. num. 72. Gutier. d. c. 106. n. 14. cum seqq. Sanch. lib. 7. d. 2. p. 1. 2. n. 1. Rebell. d. part. 2. lib. 3. quæst. 20. num. 2. Bonacio. d. 4. q. 1. p. 1. d. 6. num. 4. Gaspar Hurtado d. 2. d. 2. c. 13. n. 84. ex ratione, quia benedictiones huiusmodi non respiciunt nuptias, sed personas.

153. Consecutudin legitime diocesis circa secundas nuptias benedicendas standum esse asserunt Possuin. de officio Curat. 10. n. 48. Gaspar Hurtado d. 2. d. 2. c. 13. num. 74. in fine, & illam generaliter obtinere ut possit benedictio solemniter fieri si femina nondum fuisset benedicta, observant Cou. de sponsal. part. 2. c. 8. §. 11. n. 2. Greg. l. 2. verb. *no denes* per velatos tit. 1. p. 4. Marc. Antonin. Genual. in *præf. Archiep. 2. q. ap. c. 59*. Mat. Alter. de *crisom. 2. d. 2. p. 1. de suspens. c. 4. vers. tertio* d. 1. vbi datur, Aloyf. Ricc. in *praxi rerum feni Eccles.*

res. §. 13. in fine in 2. edit. Ego ipse d. alieg. §. 2. n. 84. sed Sanch. lib. 7. d. 2. p. 1. 2. n. 23. alter tenet.

Benedicendos esse sponsum & sponsum si contractus sponsalibus per verba de futuro antequam vocati Parochi, & testibus matrimonium contraxerint, inuicem se cognoverint, tenet Aldan. d. r. 8. n. 40. attestans sic fuisse decretum sub die 2. *Octobris* 1593.

in *A proprio Parochi*.] Sufficere Parochum vtriusque contrahentis, resoluunt Cened. ad Decretal. collect. 7. 1. n. 8. Sanch. lib. 7. d. 2. p. 1. 2. n. 23. Attendat. d. 1. 1. de matrim. n. 32. Gutier. de matrim. cap. 106. num. 8. & 9. Bonacio. d. 4. q. 1. p. 1. d. 6. n. 3. Ego ipse d. alieg. §. 2. n. 185.

Contra Paul. Fusc. de *Visitat. lib. 2. cap. 3. n. 21*. Cavalcan. part. 2. d. 2. c. 12. n. 21. Ceuall. d. 4. 604. n. 148. existimantes non esse integrum vtriusque contrahentis Parochi benedictiones huiusmodi impartiri, sed id esse Parochi mulieris.

Parochum proprium debere recipere elemosinam occasione benedictionis, & non alium tenet d. cap. 21. num. 99. vbi dixi ita fuisse decretum à S. Congr. Rit. in *Acherantina 25. Januarij* 1602.

¶ Nisi ab ipso Parochi vel Ordinario licentiam, &c.] Episcopos, & similes iurisdictionem ordinariam habentes in suis diocesis, necnon & eorum vicarios generales posse licentiam concedere impartendi benedictiones nuptiales suis subditis, resoluunt Gutier. de matrim. cap. 96. n. 7.

¶ Quod si quis Parochus, &c.] Sacerdotem tam secularem, quàm Regularem coniungentem in matrimonio, vel benedicentem subditis alterius Parochi absque licentia proprii Parochi, vel Ordinarii, remanere suspensum ab officio donec ab Ordinario Parochi obtineat absolutionem, resoluunt Henric. in summ. lib. 1. q. 3. §. 2. in fine *l. 1. E. & cap. 39. §. 1. l. 1. C. Fr. Emmen. quæst. regul. tom. 3. quæst. 2. art. 1. Portel. in dub. regul. verb. matrimonium* n. 1. Hieron. Roderic. in *compens. q. Regul. resol. 93. n. 6*. Soar. tom. 5. d. 1. §. 1. n. 18. Sanch. d. lib. 3. d. 2. p. 1. 2. n. 4. Bonacio. de censur. d. 2. §. 4. 6. p. 1. d. 6. n. 19. Gaspar Hurtado in simili *tratt. de censur. vbi de suspens. d. 2. c. 13. n. 40. vers. nono*, & de matrim. d. 2. §. 5. d. 2. c. 17. num. 57. & d. 2. c. 23. in fine. Ego ipse d. alieg. §. 2. num. 86. cum seqq.

¶ Sine Regulari.] Sacerdotes Regulares matrimonii ministrantes, siue solemnizantes, non habita super his Parochialis Presbyteri licentia specialia vitra suspensionem, quam ipso iure incurrit per hoc decretum, ipso facto excommunicatio est, se, excommunicatione Sedi Apostol. resoluunt, quod in Clem. 1. de priuileg. tenent Nauar. conf. 1. n. 7. de *pauu in antiq. & cons. 10. de cons. in nouis* Maior. de irregul. lib. 3. c. 2. §. 12. *vers. claudens* num. 1. Vgolin. de officio, & potest. Episc. cap. 1. §. 12. num. 8. Sanch. d. lib. 3. d. 2. p. 1. 2. n. 8. & 9. Molise. d. 2. r. 1. d. 4. cap. 8. n. 66. Mar. Alter. de censur. tom. 2. d. 2. §. 1. cap. 4. *vers. sed quærit*. Ludovic. Miranda in *man. Prælat. tom. 1. quæst. 48. art. 2*. Hieron. Roderic. in *compens. quæst. regul. resol. 93. num. 6*. Ego ipse d. alieg. §. 2. num. 192. & d. c. 21. n. 105.

Contra Henric. in summ. lib. 1. cap. 3. §. 2. in *commento littera E*. Soar. tom. 5. de censur. d. 2. §. 1. n. 13. Sayr. in simili *tr. lib. 4. c. 1. n. 10*. Bonacio. *ead. tratt. d. 2. §. 4. 6. p. 1. d. 6. n. 3*. Basili. Pont. de impediment. matrim. c. 26. §. 2. *vers. ex quibus*, c. 2. d. 1. o. & §. 6. in princ. existimantes Religiosum benedicendo absque præfata licentia præter suspensionem non incurtere excommunicationem latam in d. Clem. 1.

159. *11 Ausus fuerit.*] Ergo quamlibet ignorantiam etiam citam excusare à suspensione, dummodo non sit ita crassa ut sit ingens temeritas, resoluunt Sanch. d. lib. 3. disp. 1. 48. m. 7. Gortier. de matrim. c. 75. n. 16.
160. *22 Tandem suspensus maneat.*] Ergo ipso iure, quia sunt verba presentia temporis, quæ latam sententiam important, ut per Franc. Molin. d. differ. 1. 1. n. 15. o. quem refert d. 2. 1. n. 108.
161. Hanc suspensionis poenam ne dum ad officium, sed etiam ad beneficium extendi possit, resoluunt Franc. Molin. d. differ. 1. 1. num. 149. Hurtado de censur. tractat. de suspens. diff. 1. 3. num. 40. vers. *mona.*
22. *Quando in Ordinario.*] Ergo etiam ab eius vicario, ut per Sanch. d. lib. 3. disp. 1. 3. n. 4. Mat. Altet. de censur. tom. 2. disp. 1. 1. de suspens. c. 1. in fine.
162. *14 Habeat Parochum librum &c.*] Parochum teneri habere librum in quo conuget, testes, locum contrahens, diem, mensem, & annum describat, per hoc decretum aduertunt Fusc. de iusticiat. l. 2. cap. 3. num. 26. Nauarr. in man. cap. 63. n. 79. vers. *quinto.* Azuad. d. 8. num. 2. tit. 1. lib. 3. noua recopil. Ceual. d. quest. 604. n. 138. Henric. d. lib. 1. c. 7. §. 4. Thom. Valasc. alleg. iur. i. tom. 1. alleg. 7. n. 106. Ponsicuin. de officio Curat. c. 6. n. 44. c. 6. n. 42. Hamobon. de Bonis de humane vite statut. p. 1. c. 14. in fine, Nicol. Genoa. de primata scriptura l. 5. §. 6. Molfes. in summ. Theolog. moral. tract. 4. c. 8. num. 68. Stephan. Gratian. de dispens. forens. c. 63. num. 63. c. 7. seg. Basil. Pont. de impediment. matrim. c. 26. §. 2. vers. *ex quibus conuincitur.* Agid. de Coniunct. d. tom. 2. disp. 27. num. 74. Rebell. d. p. 2. lib. 2. quest. 7. n. 6. Ego ipse de officio, & puer. Parochi c. 7. n. 6. ubi n. 9. posui formulam obseruandam à Parochia in describendis matrimoniis in libris ad deposita.
163. Et addit obligari Parochum sub mortali propter finem necessariam vitandi libes, tenent Saach. d. lib. 3. disp. 1. §. n. 22. Valet. Reginald. d. lib. 3. n. 242. vers. *ult.* Gurtier. de matrim. c. 60. n. 9. Nald. in summ. verb. Parochus n. 20. Basil. Pont. loco proxime citato, Ponsicuin. d. c. 12. n. 44. Ego ipse d. alleg. 3. n. 147. c. d. c. 7. n. 8.
164. Vnde ex partita desumpta ab hoc libro, etiam mortui testibus, & Parocho scribente absque aliis probationibus plenè probari matrimonium, concludunt Casalcan. decif. 12. sub n. 22. vers. *liber Parochi* p. 2. Malcard. de probat. conclus. 67. 2. n. 18. cum seqq. Menoch. conf. 199. num. 3. Laocel. Gallia conf. 15. num. 3. Sanch. d. lib. 3. disp. 15. num. 22. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 1. comp. p. 2. n. 35. Mat. Antonin. var. resolut. d. 1. resolut. fin. casu 33. vers. *uoluntatem*, Aloyf. Ricc. decif. Curia Archiepisc. Neapol. part. 4. decif. 238. n. 6. Gioia ad consuetud. Medassens. c. 2. gloss. 1. p. 1. m. 19. Rot. decif. 750. n. 1. p. 1. diuers. c. decif. 340. p. 2. etiam diuers. D. No-guerril. alleg. 23. num. 104.
165. Ut fides desumpta ex hoc libro in iudicio probeat necessariò faciendam cum formali transcriptione partitæ de Verbo ad verbum sicut iacet, aduertunt Bellarmin. in annot. ad Greg. XV. decif. 339. num. 9. Feretillan. annot. ad Turanum dec. 1. n. 5. Rota in Teletana capella 18. Maij 1615. coram R. P. D. meo Pirrauo, & in A. sine honore Maij 1617. coram bona mem. Andrea.
166. *11 Sua peccata diligenter confiteatur.*] Contraheentes igitur matrimonium cum peccato mortali indignè recipere Sacramentum, ac proinde peccatum mortale incurtere, resoluunt Fr. Emmano. & Sanch. citati à Gurtier. de matrim. c. 83. num. 15. & à Boacchio. in simili iur. quest. 4. p. 1. c. 6. num. 2.

vers. *sexto*, quibusdam de Fernand. in examine Theologia moralis p. 3. c. 18. §. 1. n. 8.

Eos tamen non committere duo peccata mortalia, vnum quareous recipiunt Sacramentum, alterum verò quatenus admittunt, sed solum quatenus recipiant, tenent Sayf. de Sacrament. in genere l. 1. c. 7. quest. 1. art. 5. Sanch. lib. 2. disp. 6. num. 4. Boacchio. de Sacrament. disp. 1. quest. 3. p. 1. c. 2. §. 2. num. 10. Nec aliud incurtere peccatum quatenus videntur præceptum Concilij in presenti confessionem præcipientia violare, quia consilium, & non præceptum quoad hoc continet decretum in presenti traditum Franc. Len. in thesauro fori Eccles. part. 2. c. 9. num. 49. Basil. Pont. de impediment. matrimon. cap. 16. §. 2. vers. *ex quibus conuincitur*, 1. Ego ipse d. alleg. 3. 2. num. 172.

Non licere absolūtè, & per longum tempus, aut ubi ipsi insisteret, detinere matrimonium, à nec enotantes orationem saltem Anglicam, & Dominicam, Symbolumque fidei, præcepta Decalogi & Ecclesie, ac septem peccata capitalia didicerint, expedit tamen similiter, & absque violentia ad breue tempus impedire, tradunt Sanchez d. lib. 3. disp. 15. sub num. 19. Campan. in diuersis. iuris Canonici rubric. 11. c. 14. num. 7. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fidei Ecclesiast. decif. 638. in 1. edit. alijs resolut. §. 76. in 2. edit. Ego ipse d. alleg. 3. 2. numero 173.

Contra Barthol. à Ledefina de matrim. dub. 1. Veg. lib. 3. sum. casu 111. existimante impediri polle ab dictam causam ne matrimonium contrahatur, nisi contrahentes præ senio, aut ingeij rudi- tate taditate profus incapaces sint.

§. Si quæ provincia, &c.] Antiquæ consuetudines laudabiles, quæ in contrahenda matrimonij obseruari solent, decretum in presenti non tollere, aſſert Franc. Molin. d. 2. differ. 1. n. 151. Laudabiles autem consuetudines illas dici, quæ canonica decreta non aduerſantur tradunt de hoc decreto in quæſtione Cened. ad Decret. c. 1. §. 3. n. 6. & Fraoc. Molo. d. differ. 1. n. 151. c. 156. Iobide quandoque laudabilem dici consuetudinem, quæ iuri communi aduerſatur, cum ex temporum mutatione mutari quoque sæpe & statuta, & consuetudines etiam iuri contrarias expedit, cap. fin. de consang. & affin.

§. In singulis sanarum diocesum Parochialibus, &c.] Ratione speciali fit hoc Decreto præceptum publicationis in singulis Parochialibus Ecclesiis, cum alijs sufficiat cætera leges & Principum constitutiones in Coria publicati, etiam si reuocationi fuerint aliarum legum, & constitutionum, ut aduertit Anguian. de legib. lib. 4. controuerſ. 1. n. 27. cum seqq.

¶ Et huiusmodi decretum in vnaquoque Parochia, &c.] Necessariò requiri in Parochiis publicari hoc decretum ad hoc ut toror suum accipiat, nec in publicationem in diocesana Synodo factam recipere, decifum testat Armendat. in addit. ad recap. legum Nauarra. lib. 4. tit. 15. l. 1. de matrim. n. 62. Et rationem reddit Basil. Pont. de impediment. matrimon. cap. 16. §. 2. vers. 4. dicena hanc non nasci ex eo quod lex ad sui obligationem exigat ut acceptetur à populo, sed ex speciali dispositione Ecclesie in hoc casu, quæ hanc legem obligare noluit, nisi post premissionem in singulis Parochiis factam, trigintaque à publicatione diebus clapsa.

Ad matrimonium igitur cootrahendum eorum Parocho, & testibus obligati eo, apud quos promulgatum est Concilium Tridentinum, & receptum, qua

167.

168.

169.

170.

qua publicatione oñdum factam nullam obligationem arctare habitatores, nec ignorantibus ligare, prout in quibusdam Gallie & Polonie partibus, tradunt Petr. de Ledesma in summa. p. 1. de Sacram. vbi de sacram. matrim. c. 6. concl. 4. dub. 5. Cevallos. d. q. 603. num. 143. Nauas conf. 8. n. 1. sub em. de elan- deff. deff. Henric. d. lib. 1. cap. 53. §. 8. Galet. in margaria. casum confens. verb. matrimonium pag. 163. col. 2. Sanchez d. lib. 3. disp. 1. §. 1. Mollesan summa Theolog. moral. tr. 4. c. 9. num. 19. Rebell. d. 2. quæst. 7. secl. 3. Gutier. de matrim. cap. 6. §. 1. num. 12. Basil. Pont. d. 5. 2. vers. quæritur.

171.

Vnde illos, qui sunt in eolus loci, in quo promulgatum, & acceptatum est Concilium, si aliò migrunt, vbi non est acceptatum, posse ibi valide contrahere, seruata, quoad fieri possint, antiqua lege ecclesiastica, siue illic transeant, siue domicilium eodem collocarent, asserunt Petr. Ledesma. de matrim. quæst. 45. art. 4. puncto 3. Henric. d. lib. 1. cap. 8. §. 8. Sanch. d. lib. 3. disp. 1. §. 8. num. 28. Valet. Reginald. d. lib. 3. num. 176. Basil. Pont. d. 2. 6. §. 2. vers. hinc etiam fit ver. & de matrimonio. l. 5. c. 9. Rebell. d. part. 2. lib. 2. quæst. 7. n. 15. Agid. de Coninck d. disp. 27. dub. 1. num. 14. Guttier. d. cap. 6. §. 1. n. 2. Bonacin. d. quæst. 2. puncto 8. v. 2. Molles. d. tract. 4. cap. 9. num. 21. Filiuc. d. tract. 1. o. cap. 6. num. 200. Homobon. de Bonis de examine ecclæs. tract. 11. c. 7. quæst. 17. resolat. 3. vers. secundo, Gaspar Hurtado de matrimonio. disp. 3. diff. 4. in princip. Aldan. in compendio canon. decis. lib. 1. tit. 8. n. 40. vbi id verum credit si recessus à loco habitantis fuisset factus ad euitanda impedimenta, puta inimicitias, & obstacula parentum, secus si recessus fuit factus per fraudem, quia ad ead impedimentum, & refert fuisse decisum sub die 7. Februarij 1602. cuius memini de officio & potest. Parochi. c. 21. n. 2.

172.

Hinc etiam matrimonium non esse legitimum si contrahatur in ter se confertis ad locum in quo Concilium non est promulgatum sub animo sine Parcho & testibus coortheodis, resoluit Aldan. d. tit. 8. n. 41. asserens decisum in Coleman. §. Septembrii 1626. & in Antuerpien. 16. Decembrii 1628. quorum memoi d. c. 21. n. 93.

Incolam illius loci, in quo non est acceptatum Concilium Trid. tenet matrimonium contrahere coram Parcho & testibus, si diuerfat ad locum, in quo est acceptatum, tenent Petr. de Ledesma d. q. 45. puncto 3. ad fin. Sanchez d. lib. 3. disp. 1. §. 8. num. 26. Valet. Reginald. d. lib. 3. n. 176. Agid. de Coninck d. 2. disp. 27. dub. 1. ad fin. Molles. l. d. tract. 4. c. 9. n. 20. Bonacin. d. puncto 7. n. 5. Ego ipse d. alleg. 32. n. 15 §. 2. d. cap. 21. n. 94.

173.

Episcopum non posse matrimonium inualidare per sua decreta synodalia, quæ clandestinè, & sine Parcho, & testibus contracta essent, si ibi non est promulgatum Concilium Trid. itave matrimonium etiam post huiusmodi deceptorum publicationem aliter contracta, si nullum obisset legitimum impedimentum, valida ac firma sint, resoluit Aldan. d. tit. 8. n. 43. asserens quòd ideo coniuges, qui alias inter se valide matrimonium contraxerunt, illique postea per Episcopum tanquam contra formam sui decreti nullis declaratis se parati fuerunt, ac in simul habitare desierunt, omnino cogendi sunt, vt in dictis matrimonijs contractis permancant, arguenda simul tanquam veri coniuges conhabuerunt: 1) verò qui prius matrimonium aliàs valide, & publicè contractis & consummatis ab Episcopo vigore dictorum decretorum nullis declaratis, secundo contraxerunt, similiter ad priora redeat, ac in illis permancere cogendi sunt, & huiusmodi secunda matrimonio post publicationem & consummationem priorum contracta nullo modo, etiam prætecto conuulsis grauis, & emocioens scandalis tolerari possunt, ac debent; & in fine testatur ita fuisse decisum in Russ. 18. Nouembrii, & 2. Decembrii 1628.

174.

¶ Post erigitur a d. & c. [Ab hoc tempore obligat quod annullationem matrimonij etiam ignorantantes, post Medin. Henric. & Petr. de Ledesma, resoluunt Sanchez d. lib. 3. disp. 17. n. 10. ad finem, Gutier. de matrim. c. 6. §. 1. n. 11.

175.

Voces matrimonium irrita in præfenti declarari quæ post tringenta dies à die publicationis huius decreti in Parochia factæ clandestinè contrahuntur, refert decisum Atmend. d. 1. de matrim. n. 61.

Cognatio spiritualis orta ex Baptismo, aut Confirmatione, inter quas personas contrahatur.

## CAPVT II.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. De cognatione spiritali Pius V.
3. Patris duo ad summum, unus vir, unaque femina adhibentur in Baptismo.
4. Cognatio contrahitur cum omnibus si plures duobus designati suscipiant baptizatum de Baptismo.
5. Designare, & admittere in Baptismo plures quam vnum, & vnum, est peccatum mort.
6. Episcopus non potest designare vii duo viri, vel due femina simul suscipiant.
7. Patris adhibere non est de essentia sacramenti Baptismi.
8. Patris in Baptismo debent esse baptizati, & in Confirmatione confirmati.
9. Hæreticus suscipiendo, vel baptizando cognationem contrahit.
10. Excommunicati, interdicti, & criminosi non possunt esse patris.
11. Mutus homo, & muta mulier prohibentur esse patris.

12. Abbates, Monachi, & Religiosi saltem claustrales prohibentur esse patris.
13. Pueri cuiuscunque ætatis possunt esse susceptores legitimi, & contrahunt cognationem suscipiendo, modo habeant usum rationis.
14. Patris possunt esse minores baptizati.
15. Cognatio spiritalis oritur ex Baptismo non solemniter primatum facto.
16. Baptizans lacrimis in extremo necessitate articulo contrahit cognationem spiritalem.
17. Cognationem nullam contrahit lenax in Ecclesia vbi seruata fuerint necessitates verò domi baptizatum.
18. Matrimonium liberi, & licet contrahi possit inter personas in hoc decreto nominatim expressas.
19. Cognatio spiritalis non contrahitur inter ipsos patris.
20. Cognatio spiritalis à viro contracta non transfunditur in uxorem, vel à contra.
21. Vir, & uxor suscipientes alienum puerum in Baptismo non peccant.

22. *Patrinus potest matrimonium contrahere cum ea, cum que simul alium filium suscepit.*
23. *Matrimonium contraham sine dispensatione inter filium suscipientem, & baptizatum valet.*
24. *Cognatio spiritualis non contrahitur inter infidelem baptizantem, & fidelem baptizatum.*
25. *Cognationem aliquam non contrahit fidelis baptizans, aut suscipiens filium infidelium, cum parentibus infidelibus.*
26. *Precrater non sibi sed maledanti contrahit cognationem spiritalem.*
27. *Cognatio spiritualis contrahitur inter suscipientem in Baptismo, ac parentes carnales licet illegitimos susceperit.*
28. *Parochus debet habere librum in quo describat omnes qui in Ecclesia sua baptizantur.*
29. *Baptismus, & alia, probatur ex parva extralla per Parochum à libro Baptismi.*
30. *Origine etiam probatur.*
31. *Compares duo, vel commatres si in libro Baptismi sint descripti, ratione incertitudinis prohibentur inter se contrahere.*

32. *Cognatione contrahunt plures quam duo suscipientes in Baptismo, quorum nullus fuit designatus.*
33. *Cognationem contrahunt omnes designati à parentibus, vel ab aliis curam infantum habentibus modo tangent simul.*
34. *Cognatio contrahitur cum eo quem vocavit Parochus casu in Ecclesia ingrediente, non admittendo designatum à parentibus.*
35. *Contactum requiritur ad contrahendam cognationem spiritalem.*
36. *Cognatio spiritualis contrahitur in hoc casu.*
37. *Cognationem spiritalem non contrahit mulier ex eo quod deserti parvum baptizandum usque ad iannam Ecclesia.*
38. *Decreti huiusmodi dispositio militis in cognatione orta ex Confirmatione, sicut militis cognatione orta ex Baptismo.*
39. *Patrinus in Confirmatione debet esse alius ab eo, qui tenet in Baptismo.*
40. *Vnus non potest in Confirmatione tenere vltra duos eadem die.*
41. *Cathecismus sublatum est per hoc decretum.*

**D**ocet experientia, propter multitudinem prohibitionum, multoties in casibus prohibitis ignoranter contrahi matrimonia: in quibus vel non sine magno peccato persequeretur, vel ea non sine magno scandalo dirimuntur. Volens itaque sancta Synodus huic incommodo providere, & à cognationis spiritualis impedimento incipiens, statuit, *ut unus tantum* siue vir, siue mulier, iuxta sacrorum à Canonum instituta, vel ad summum unus, & una baptizatum *de Baptismo* suscipiant; *inter quos, ac baptizatum ipsum, & illius patrem, & matrem, nec non inter baptizantem, & baptizatum: à baptizanteque patrem, ac matrem tantum* b spiritualis cognatio contrahatur. Parochus, antequam ad baptismum conferendum accedat, *et diligenter ab eis, ad quos spectabit, sciscitetur*, quem, vel quos elegerint, ut baptizatum de sacro fonte suscipiant, & eum, vel eos tantum ad illum suscipiendum admittant, *et in libro eorum nomina describat*, doceatque eos quam cognationem contraxerint, ne ignorantia vlla excusari valeant. *Quod si alij, vltra designatos, baptismum* c *etigerint*, cognationem spiritalem nullo pacto contrahant: *c* constitutionibus, in contrarium facientibus, non obstantibus. Si Parochi culpa, vel negligentia secus factum fuerit arbitrio Ordinarii puniantur: *d* *En quoque cognatio, quæ ex Confirmatione contrahitur, confirmantem, & confirmatum, illiusque patres, & matrem, ac tenentem non egrediat: et omnibus inter alias personas, huius spiritualis cognationis impediementis omnino sublati.*

a Cap. omni-  
phases de co-  
d. de d. h. 4.  
& c. quibus  
de cogn. spi-  
rit. in 6.  
b Cap. super  
quibus py-  
tharum, de c.  
fin. jo. q. 3.  
c. l. c. super  
eo & scilicet  
per totum, de  
cogn. spirit.  
c. l. cod. in  
jo. 6.  
e Cap. quibus  
de cogn.  
spirit. in 6.  
d Conc. Ma-  
gunt. c. 11. r.  
c. 10. q. 1. c.  
1. de cogn.  
spirit. in 6.

1.

**V**ide Galleg. in speciali tract. de cognatione spiri-  
tuali, Couet. de spons. p. 2. c. 6. §. 4. Nauar. in  
matr. c. 12. n. 37. & num. 140. Jacob. de Grass. in au-  
reus decr. p. 1. lib. 2. c. 8. §. n. 4. Henric. in summ. lib.  
12. cap. 11. Fr. Emman. in summ. tom. 1. c. 126. latè  
Iodoc. Coccin. in thesaur. cathol. tom. 2. lib. 5. art. 13.  
Petr. de Ledesma in sum. p. 1. de sacram. vbi de sacra-  
mentis. c. 17. & de sacram. Baptismi, cap. 13. Aloyf.  
Rice. in collect. decr. p. 4. collect. 124. Ludov. Bea-  
rejus in sacrum censens. p. 2. casu 166. Sanchez. de ma-  
trim. lib. 7. disp. 14. Gutier. in simili tr. c. 100. Bonac.  
cod. tract. q. 3. punct. 1. §. 2. Gasp. Hurtado eodem tr.  
disp. 18. Gallet. in margar. casuum conscient. verb. co-  
gnatio, Franc. Leon. in thesaur. fore. eccles. p. 2. c. 9. n.  
61. cum seqq. Fernand. in examine Theolog. moralis. p.  
3. cap. 1. §. 9. & 10. Vgol. de offic. & potestate Episc.  
c. 15. §. 6. à n. 3. & c. 21. §. 1. Rebello de obligat. in sp.  
p. 2. lib. 3. quaest. 6. Valer. Reginald. in praxi fore. pa-  
tri. lib. 3. t. 1. n. 148. cum seqq. Egld. de Coniug. de  
sacramentis, & censur. tom. 2. disp. 3. n. 22. cum multis  
seqq. Amend. in addit. ad recip. legum Navarrae,  
lib. 4. tit. 15. l. 1. de matr. n. 7. cum seqq. Mofel. in  
summa Theolog. moralis tr. 4. c. 10. n. 120. cum seqq.  
Vincent. Filluc. in q. moralis. tom. 1. tract. 10. num.  
188. cum seqq. Aldan. in compendii canon. decr. lib. 1.  
tit. 8. n. 50. cum seqq. Sel. in selectis canonica. 76.

Ioan. Sanci. in selectis. disp. 40. n. 10. cum seqq. Torre-  
balca. de iure spirit. lib. 2. c. 15. n. 64. cum seqq. meti-  
plum de officio & potestate Episcopi. p. 2. alleg. 10. n.  
32. cum seqq. & de officio & potestate Parochi. c. 18. n.  
21. cum seqq.

De cognatione spirituali, & eius impediementis  
emanavit constitutio Pij V. super declaratione huius  
decreti incip. Sanctissimum, publicata die 20. Au-  
gusti 1566. & ab eiusdem Pontificis incip. Cum  
illius vicem, sub dat. quartio Kal. Decembris 1566.  
a *Unum tantum*, &c. Vnum tantum iuxta pre-  
ca Caanonum statuta adhiberi patrimum in Baptis-  
mo, vel ad summum duos, scilicet non vtrum vni-  
que facinram, ut voluit Concil. in presenti, tenet  
Polleum. de officio Curati. c. 6. n. 33. quem refert, d.  
alleg. 10. n. 40. vbi n. 43. refoluit precitata verba hu-  
ius cap. esse intelligenda de Baptismo tantum pa-  
tritis, ac proinde cum sit correctiorum iuris anti-  
qui in c. vlt. de cognat. spirituali in 6. debet re-  
stringi, nec ampliari posse ad confirmationem, &  
sic vltra terminos in quibus loquitur.

Contra Tolet. in instrum. Sacerd. lib. 1. c. 24. n. 11.  
Sanch. lib. 7. disp. 57. n. 9. existimantes Concilium  
in presenti idem omnino voluisse quod ad omnia  
statuere in patrino confirmationis, & totum d. cap.  
per illud restringi.

4. Si tamen plures doobus defigatoz foscipant baptizatum de Baptismo, cum omnibus cognationem contrahit, tradit Sayr. in florib. decif. sub tit. de cognat. spirit. decif. 4. Vgolin. de officio, & potest. Episcopis. c. 15. §. 1. n. 3. Ego ipse d. alleg. 30. n. 45. refert decifum Attendar. d. 1. de matrim. n. 81. Galpar Hurtado d. diff. 18. diff. 4. n. 15.

5. Designare & admittit in Baptismo plures quam vnum, & vnam, esse peccatum mortale, ut pote contra prohibitionem antiquam, & huius decreti, refoluit Fr. Emman. in sum. tom. 1. c. 126. n. 1. Vegap. 1. c. 3. casu 39. Bonacin. de matrim. q. 3. punct. 5. §. 2. n. 3. Galp. Hur. in similit. diff. 18. diff. 4. n. 13. vers. ex dictis. & decifum refert Aimeod. d. 1. c. de mat. n. 84. Ego ipse d. alleg. 30. n. 44.

Contra Sanch. d. lib. 7. diff. 57. n. 6. ex illamantem prohibitionem adhibere plures patrimonios quam duos, non obligat sub lethali culpa.

6. Episcopum non posse dispensare ut duo viri, vel due femine simul fuscipiant, idem super conciliaris dispositione dispensandi facultatem non habeat, refoluit, decifumque refert Zerol. in praxi Episcop. 1. verb. Baptismus. §. 4. Sanch. d. lib. 7. diff. 57. n. 7. Rebello. de obligat. iustit. 2. in appendice. l. 4. n. 89. Valer. Reginald. in praxi fori pont. l. 3. n. 214. Fernandez d. c. 15. §. 2. Bonacin. d. §. 1. n. 35. Ego ipse d. alleg. 30. n. 41. Attendar. d. lib. 7. de matrim. n. 75. vbi n. 80. testator pariter refoluit quod vnus procurator, qui sit viri, & alter qui sit procurator mulieris, baptismum de facto foote fuscipere possunt, sed non duo viri, nec duae mulieres, vniquisque tamen proprio nomine, vir loco mulieris, & mulier loco viri.

7. De essentia Sacramenti non esse, huiusmodi fuscipere adhibere afferunt Sor. in 4. diff. 7. q. vnica, art. 10. & vlt. Syluest. in sum. verb. confirmatio q. vnica. Ego ipse d. alleg. 30. n. 33. Peccare tamen omittentem, dicit Chametot. trail. 3. de confirmat. 7. dub. 2. in princip.

8. Sufceptores in Baptismo debere esse baptizatos, & in Confirmatione iam confirmatos, alia ex tali fuscipiente nullam contrahi cognitionem per tex. in cap. in Baptismo, de consecrat. diff. 1. a. refoluit Nauarr. in man. c. 12. n. 36. & confil. 3. num. 1. de Baptismo in antiquis, alia confil. n. 1. de cognat. spirit. in nouis, Henric. d. lib. 12. c. 3. §. 4. Sanchez d. lib. 7. diff. 60. num. 7. Fernandez d. §. 9. num. 4. & §. 10. num. 4. Vgolin. de officio, & potest. Episcopis. c. 15. §. 1. n. 2. Rebello d. p. 2. lib. 3. §. 6. n. 6. & 7. Valer. Reginald. d. lib. 3. n. 157. Agid. de Cooiack d. rem. 2. diff. 3. n. 25. Basil. Pont. de impedim. matrim. c. 24. §. 1. vers. illud tamen, Bonacin. de matrim. quasi. 3. punct. 5. §. 2. num. 19. Paul. Laymann. in Theolog. moral. lib. 5. ar. 12. c. 9. num. 2. vers. altera, Riccius. de iure personarum extra premium Ecclesiae existens, lib. 2. cap. 4. n. 3. Ego ipse d. alleg. 30. n. 44.

Vnde infidelem baptizatum fcinam non contrahere cognationem spirituales eum incapax matrimonium fite, refoluit Pet. Sor. test. 12. de matrim. §. autem inuicem cognationis, Fr. Emman. in sum. tom. 1. cap. 126. num. 10. concl. 4. Vega etiam in sum. tom. 1. c. 3. casu 45. Nauarr. in man. c. 12. n. 36. & confil. 3. num. 1. de cognat. spirit. in nouis, Galleg. de cognat. spirit. cap. 8. n. 4. Matien. ad rub. tit. 1. gloss. 1. num. 169. l. 5. Recop. Sanch. de matrim. lib. 2. diff. 8. n. 1. & 2. Ioan. Szel. in selet. diff. 40. n. 14. vbi n. 15. subdit catechumenum esse etiam cognationis spirituales, in cap. 1. & n. 16. id ampliat etiam infidelis, & catechumenos postea baptizentur.

9. Hetericum vero cum baptizatus, & subiectus sit Eccle. fuscipiendo, vel baptizando cognationem Parbof. Celli. in Concil. Trid.

contrahere affirmant Sanch. d. diff. 60. num. 2. Bonacin. d. n. 22. Valer. Reginald. d. 13. n. 157. Polseuin. d. cap. 6. n. 27. Ego ipse d. alleg. 30. num. 35.

Excommunicatos, interdictos, facinorosos, & criminofos ab infantis fuscipiente accordos monet Paul. Laymann. d. c. 9. num. 2. vers. praterea, vbi tamen addit hanc genera personarum validè patrinum monos obire posse, sed non licitè, refert Ego ipse d. 18. n. 30.

Mutuo hominem & mutuat mulierem prohiberi esse patrimonios potest c. paruali de consec. diff. 4. Anchar. in rub. de cognat. spirit. §. 6. n. 4. Fernandez d. part. 3. c. 15. §. 9. num. 4. in fine, & addit Basil. Pont. d. §. 1. vers. ex illis, in Concilio Parisiensi l. 1. c. 54. pœccientes publicos donec perazta pœnitentia reconciliantur, cap. vltos esse à fuscipiente.

Abbatem, Monachos, aut Religiosos saltem claustrales patrimonios adhiberi in Baptismo, prohibet c. non licet Abbati de consec. diff. 4. & ex eo colligunt Fr. Emman. quasi. regni. tom. 2. q. 5. art. 3. Sanch. d. lib. 7. diff. 60. num. 21. Polseuin. d. c. 6. n. 27. vers. secundo, Galet. in margar. casum. c. 1. verb. Religiosis. p. 2. §. 125. Galgancet. de iure eccles. l. 3. n. 85. num. 25. & 26. Rebello de obligat. iustit. p. 2. l. 3. §. 6. num. 10. Valer. Reginald. d. 13. n. 157. vers. quarto. Ludou. Mitanda in manual. Prælator. tom. 1. q. 43. art. 1. in concl. prope med. Bonacin. d. lib. 2. §. 2. num. 23. Basil. Pont. d. §. 1. vers. ex illis. Paul. Laymann. d. c. 9. num. 3. in princip. Tambur. de iure Abbatum tom. 2. diff. 4. §. 2. Nisi huiusmodi Religiosi ad Episcopalem dignitatem promoti, exemplo Gregorij, quies Religione promotus in Cardinale in Quis est Maurij Impetratoris comparet, refertur Gregor. Lopez l. 65. verb. moral. tit. 5. p. 1. Fr. Emman. d. art. 3. Sanchez in præcepta Decalogi tom. 2. lib. 6. c. 6. n. 24.

Pœtos cuiusque ætatis posse esse fuscipere legitimos, & contrahere cognationem fuscipiendo, modò habeant vltum rationis, tenent Henriquez d. lib. 1. c. 1. §. 1. & 2. ad fin. Sayr. in florib. decif. sub tit. de cognat. spirit. decif. 5. Petr. de Ledsma in sum. p. 1. de Sacrament. vbi de sacramento matrim. c. 17. concl. 7. dub. 3. Polseuin. d. c. 6. num. 29. Sanchez d. lib. 7. diff. 61. num. 4. Bonacin. d. §. 1. n. 27. Ego ipse d. alleg. 30. n. 38.

Et nihil referre an fuscipere sine maiores baptizato, quia nollo iure statuitur, aut requiritur ut sine maiores, afferunt Sayr. in florib. decif. sub tit. de cognat. spirit. decif. 5. Petr. de Ledsma d. concl. 7. dub. 2. Vgolin. d. c. 15. §. 1. n. 3. Ego ipse d. alleg. 30. n. 39. h. De Baptismo. Etiam non folemniter, ut per Nauarr. in man. cap. 12. n. 40. Curtiet. de matrim. c. 100. n. 7. Agid. de Cooiack d. diff. 3. n. 19. concl. 5. Basil. Pont. d. lib. 7. cap. 40. pœcipue si id faciat vt monos fuscipere obcat, vt declarat Agid. de Cooiack. loco.

Contra Sor. in 4. diff. 42. quasi. 1. art. 2. Sor. in 3. part. 4. §. 67. art. 8. dub. vlt. Fr. Emman. in sum. tom. 1. cap. 126. num. 2. concl. 2. Bonacin. d. p. 2. l. 3. n. 11. Sanch. d. lib. 7. diff. 62. n. 14. Galpar Hurtado d. diff. 18. diff. 6. ex illamantem nullam cognationem contrahere illum, qui alium fuscipit in Baptismo non folemniter.

Baptizantum etiam laicum in extremo necessitate articulo contrahere cognationem per se quam spirituales subseqentes matrimonium dicentem cum baptizato, cuiusque parentibus, refoluit Brunel de fensal. concl. 20. Galleg. d. trail. cap. 1. num. 5. Couart. de fensal. part. 2. cap. 6. §. 4. num. 4. Nauarr. in man. cap. 16. num. 34. in fine, & cap. 12. num. 40. in fine & confil. 3. n. 2. sub tit. de fensal. in antiq.

antig. aliis conf. 5. n. 2. de cognat. spirit. in noui. Martienf. ad rubric. i. gloss. 1. num. 170. lib. 5. noua recap. Sanchez d. l. 7. diff. 6. 1. num. 10. Gaspar Hurtado d. diff. 6. n. 20.

17. Leuantem in Ecclesia, ubi seruatur fuerunt solemnitates, verè domi baptizatum nullam cognitionem spiritualem contrahere cum ipso baptizato, vel cum suis parentibus, resoluunt Nauar. d. c. 12. n. 40. Bonac. d. 5. n. 9. Valer. Reginald. d. lib. 3. 1. n. 14. 4. vers. secundum, Ascend. d. lib. 1. de matrim. n. 8. Ioan. Valer. de different. inter utrumque forum verb. Baptismus, differ. 2. n. 1.

18. > Inter quos est baptizatum ipsum, &c.] Liberè & licitè contrahi posse matrimonium inter perlocos in hoc decreto omissum non expressis, refert decusum Armendat. d. l. 1. de matrim. n. 78.

19. Vnde cognitionem spiritualem non contrahi inter ipsosmet paternos, teneor Ludou. Lopez in instrum. confuent. p. 2. c. 4. 8. de matrim. sol. 1. Galleg. de cognat. spirit. cap. 9. n. 8. Veg. tom. 1. sum. cap. 33. casu 40. Galet. in margarita casuum conscient. verb. matrimonium pag. 165. sol. 1. Nugn. p. 3. q. 67. art. 8. ad fin. Sanch. d. l. 7. diff. 4. n. 12. Valer. Reginald. d. lib. 3. 1. n. 150. Bonac. d. 5. n. 4. Armend. d. l. 1. de matrim. n. 84. Ego ipse d. alleg. 30. n. 5.

20. Hinc etiam cognitionem spiritualem à viro contractam, eo quod aliquem tenuerit in Baptismo vel Confirmatione, non transfundi in vzorem, vel è contra resoluunt Tolet. in instr. Sacror. lib. 7. cap. 4. n. 5. Mattienf. in rubric. i. gloss. 1. n. 16. lib. 5. noua recapit. Henric. d. lib. 11. c. 1. §. 2. Valet. Reginald. d. lib. 3. 1. num. 149. Aegid. de Coninck d. com. 2. diff. 3. 1. n. 14. vers. inter feminam, Armendat. d. l. 1. de matrim. n. 84. post Petr. de Ledesm. Fr. Emman. Soar. & alios Sanchez d. l. 7. diff. 5. n. 11. Ego ipse d. alleg. 30. n. 56.

21. Et ideo minime peccare viro & vzorem insipientes alterum puerum in Baptismo, teadunt Nauar. man. cap. 21. num. 39. Armendat. d. n. 34. Sanchez d. lib. 7. diff. 57. num. 5. Bonacina d. 5. n. 5. Gaspar Hurtado de matrim. diff. 18. difficult. 4. n. 13. vers. ex dictis, in fine. Ego ipse d. allegat. 30. n. 57.

22. Hinc similiter posse patrum matrimonium contrahere cum ea, cum qua simul alienum filium suscepit, declarat iuxta mem. Pius V. in d. const. incip. Cum illius uicem, vt post Fr. Emman. & Nugn. attestatur Sanch. d. lib. 7. diff. 5. n. 12. Bonacin. d. 5. 1. num. 60.

23. Et hinc etiam valere hodie matrimonium contractum sine dispensatione inter filium suscipientis, & baptizatum, refert decusum Armendat. d. l. 1. de matrim. n. 75.

24. Cognitionem spiritualem non contrahi inter infidelem baptizantem, seu leuantem, & fidelem baptizatum, seu leuantem, resoluunt Galleg. d. tract. de cognat. spirit. cap. 8. n. 15. Sanchez d. l. 7. diff. 60. d. n. 9. Antonio. Riccioli. de iure personarum extra premium Ecclesie exst. lib. 2. cap. 4. num. 4. ubi c. 5. ampliat procedere etiam in Catechomeno, & n. 6. extendit habere locum siue infidelis baptizet, siue leuet solus, siue cum Christiano, & n. 7. aduertit quòd si contigit Iudæum, vel infidelem deinde ad fidem conuerti, nihilominus ex actu gesto in infidelitate ooo incipit habere locum cognatio spiritualis.

25. Fidelem baptizantem, aut insipientem filium infidelium non contrahere cognitionem aliquam cum parentibus infidelibus asserunt Galleg. d. c. 8. num. 11. Sanchez d. lib. 7. diff. 60. num. 14. Anton. Riccioli. d. c. 4. n. 8.

Coota gloss. verb. lanacro in c. 1. 30. quoff. 1. ubi Archid. num. 3. S. Antoon. Rosel. Angel. Caiet. Visuald. & alios quos referunt proximo numero citati, existimantes infideles esse capaces cognitionis spiritualis passiuæ.

Procuratorem non sibi, sed mandanti contrahe-  
re cognitionem spiritualem, resoluunt decusum  
que referunt Emman. Sa verb. Matrimonium. ubi  
impediment. matrim. n. 5. Verrill. dec. 147. p. 3. Galet.  
in margarita casuum conscient. verb. cognatio, Rebek.  
d. lib. 3. q. 6. num. 12. Mar. Antonin. var. resal. lib. 1.  
resal. fin. num. 25. Aegid. de Coninck d. tom. 2. diff.  
42. num. 40. Franc. Leo in thesaur. feri ecclesie. p. 2.  
c. 9. n. 63. cum seqq. Aloys. Ricc. in praxi rerum fo-  
ri ecclesie. resal. 6. 20. in 2. edit. Bonacin. d. 5. n. 34.  
vers. sed mihi, Armendat. d. l. 1. de matrim. n. 75.  
Vgolin. d. c. 25. §. 1. n. 4. Basil. Pont. de sacrament. ma-  
trimon. lib. 7. c. 39. Gaspar Hurtado in simili tract.  
diff. 18. diff. 5. Set. infelicit. canon. cap. 76. n. 25.  
ubi attestatur decusum in Tridentina 16. Martij  
1630. Ego ipse d. alleg. 30. n. 50.

Contra Galleg. d. tract. cap. 1. n. 14. Franc. Marc.  
decis. 830. num. 8. part. 2. Henric. d. lib. 12. cap. 11. §.  
vlt. Couart. de spohsal. p. 2. cap. 6. §. 4. num. 6. Veg.  
tom. 1. cap. 33. casu 44. Fr. Emman. tom. 1. cap. 226.  
n. 9. Visuald. in candel. aures part. i. ubi de matrim.  
num. 160. Azor. instrum. moral. p. 2. lib. 3. cap. 12. paulo  
post princ. Pollestin. d. c. 6. n. 17. vers. quarto, Valet.  
Reginald. d. lib. 3. 1. num. 156. Rebek. d. lib. 3. q. 6. n.  
12. Sanchez d. lib. 7. diff. 59. num. 4. ubi alios Do-  
ctores refert, existimantes hanc cognitionem spi-  
ritualem non posse contrahi per actionem pro-  
curatoris.

& Baptizati que patrem & matrem. ] Cateales  
scilicet, quamvis illegitimos, vt per Galleg. d. tract.  
c. 7. n. 12. Sanchez lib. 7. d. diff. 5. n. 16. Valet.  
Reginald. d. 3. 1. n. 150. vers. euerum, metipsum  
d. alleg. 30. n. 54.

& Diligenter ab iis ad quos spectant sciscitetur, &c.]  
Ad parentes pertinet paternos designare, vel illis  
non designantibus ad Parochos, asserunt Possenin.  
cap. 6. num. 53. Bonacin. d. 5. 2. n. 27. Gaspar Huer-  
do d. diff. 18. diff. 4. num. 1. 3. in princip. Ego ipse  
d. alleg. 30. n. 46.

& Et in libro eorum nomina describat, &c.] Paro-  
chum debere habere librum in quo describat om-  
nes, qui in Ecclesia sua baptizantur, cum nomi-  
nibus parentum, si de legitimo matrimonio nati sint,  
& patrinorum, qui eos de Baptismo susceperunt, ac  
diem, mensem, & anno asserunt Paul. Fulse. de Visitar.  
lib. 2. cap. 3. num. 24. Possenin. de officio Curati, c. 6.  
num. 48. Ego ipse de officio & potest. Parochi, cap. 7.  
n. 2. ubi pono formulam huius descriptionis.

Es partita ab huiusmodi libro Baptismi per Pa-  
tochum extra de probari quom baptizatum, & illius  
etatem, teneor Capitaquen. dec. 7. 14. num. 1. p. 1.  
Mand. ad reg. 18. Cancel. quoff. 10. n. 1. Verrill.  
decis. 314. num. 1. lib. 1. Menoch. de presumpt. lib. 1.  
pres. 5. num. 53. Viui. decis. 184. num. 1. lib. 1. An-  
ton. Monachi. Florent. decis. 17. num. 2. & Bonacien.  
decis. 19. num. 13. Aloys. Ricc. in praxi rerum feri  
ecclesie. decis. 249. in 1. edit. aliis resal. 218. num. 5. in  
2. edit. Setaph. decis. 138. n. 2. Farin. fragm. crimin.  
part. 1. vers. stat. n. 141. Franc. Molin. de ritu nups. l.  
1. temp. 9. num. 41. Bellet. de iusf. cleric. part. 1. tit. de  
clericis test. §. 1. n. 10. Genoa de scriptura prima  
lib. 5. tit. de libris Plebanorum qu. 1. n. 3. & 4. Rot.  
decis. 392. num. 2. part. 1. recent. & decis. 15. n. 2. p. 1.  
recent. & decis. 29. n. 2. part. 2. recent. & in Romana  
nullitatis obligationis 16. Ianuarij 1626. ceram R. P.  
D. Duran. quos refero d. c. 7. n. 4.



30. Et probari ex eo etiam originem, tenet Rebuff. *de pacific. possess. num. 217.* Malcard. *de probat. conclus. t. 1. 47. num. 21.* Gonzalad. *reg. 8. Cancel. gloss. 9. §. 1. de n. 1. 2. vbi num. 113.* hinc intelligit cellante fraude, Placc. *in praxi Episcop. p. t. c. t. num. 9.* Genoa. *d. lib. 5. q. 3.*

31. Si in hoc libro Patochi sint descripti duo compates, vel comitates, non certificando quia eorum sit verus compater, ratione incertitudinis prohiberi inter se absque dispensatione matrimonium contrahere, allicit Stephan. Gratian. *descript. forens. c. 30. n. 9.*

32. *Quod si alij ultra designator, &c.* Quando non obstant statu antiquo, & Concilio in presenti plures quorū duo, quorum nullus sit designatus, tenent, aut suscipiunt in Baptismo, aut si tantum duo, ambo tamen aut sunt mares, aut feminae, omnes contrahere cognationem spiritualement, resoluunt Nader. *in manual. cap. 2. num. 38.* Iacob. de Grass. *in aureis decis. p. 1. lib. 2. c. 8. §. num. 4.* Vinald. *in card. aureo p. 1. vbi de impediment. matrimon. n. 5. vers. conuentione spirituali.* Henriquez. *d. cap. 11. §. 3.* Petr. de Ledelina *de matrimon. quest. 56. art. 3. vers. est aliud dubium annexum.* Et in *summ. p. 1. de Sacramento vbi de facrament. matrimon. cap. 17. conclus. 6. dub. 2.* Rebello *de obligat. iust. part. 2. lib. 3. quest. 6. num. 5.* Et in *appendice ad lib. 4. num. 35.* Valer. Reginald. *d. lib. 3. 1. num. 15 2. vers. secundum.* Bonacina. *d. §. 2. num. 24.* Gaspar Hurtado *d. diff. 18. difficult. 4. num. 14.* Ego ipse *d. allegat. 50. num. 48.*

Contra Galleg. Veg. Fr. Emman. & Sayr. quos refert & sequitur Sanchez *d. lib. 7. diff. 57. num. 12.* Gurtierrez *de matrimon. cap. 100. num. 7.* Agid. de Coninck *d. tom. 2. quest. 32. n. 29.* existimantes io hoc casu nullum eorum contrahere cognationem spiritualement, siue simul, siue successiue teneant, aut suscipiant.

33. Quando plures designati à parentibus, vel ab aliis curam infantis habentibus tangunt, omnes contrahere cognationem, modò tangunt simul, si verò tangunt successiue, solum primum, qui baptizatum inscipit, vel ad summum duos, si fuerint masculus, & femina, contrahere cognationem, tenent Sanchez *d. lib. 7. diff. 57. num. 14.* Valer. Reginald. *d. lib. 3. 1. num. 15 2.* Agid. de Coninck *d. quest. 32. num. 29.* Gaspar Hurtado *d. difficult. 4. vers. secundum.* Sel. *d. cap. 76. num. 25.* vbi ait decium in *Aquea. in. May 1631.* Bonacina. *d. §. 2. num. 25.* vbi num. 26. dicit quòd quando plures designati sunt à parentibus, sed Parochus admittit vnum, & vnam tantum, cognatio contrahitur tantummodo ab eis, qui fuerunt à Parochio admissi, & n. 27. tenet cognationem contrahi à designatis à parentibus, non verò à ceteris, qui fuerunt admissi à Parochio, quando parentes designauerunt tantummodo duos, sed Parochus plures admittit, & num. 28. resoluunt cognationem contrahi à designatis à parentibus, quomvis suscipiant puerum contra Parochi voluntatem, & num. 30. asserit enim, qui tangit baptizatum, cum non sit designatus à parentibus, vel saltem à Parochio, quando Parochus potest designare, non contrahere cognationem, si ad alij designati à Parochio vel à parentibus.

34. Si Parochus non admittat designatum à parentibus baptizandi, & alium casu in Ecclesia ingredientem vocauerit vt baptizatum puerum suscipere, ac tangere, cum eo spiritualement contrahi cognationem, resoluunt Ludouic. Bela *respons. casuum consue. p. 2. casu 4. vers. aliterum.* vbi à principio Barbof. Collect. in Concil. Tnd.

cipio illios casus multis probat Parochum in hoc euentu peccare mortaliter.

35. *et Tetigerint.* Quid requiritur contrahens, itaut eo deficiente compateris non contrahatur, qui enim tantummodo allicit baptizato, vel conhrmato, ipsamque non tangit, vel tangit tantum extremitate digiti, non contrahit cognationem, eo quòd verè non dicatur tenere, vel suscipere, tradunt Verall. *decis. 164. part. 1. Henriq. d. lib. 12. cap. 1. §. 3.* Sanch. *d. lib. 7. diff. 56. num. 5.* Valer. Reginald. *d. lib. 3. 1. num. 15 1.* Bonacin. *d. §. 2. n. 24.* Marc. Antonio. *var. resolut. lib. 1. resolut. fin. casu 35.* Ego ipse *d. allegat. 30. num. 47.* refert decium Aemond. *d. lib. 1. de matrimon. num. 83.*

36. Compaterem designatum, qui in Baptismo iofans alterutrum praelicit, id est, sine ipsum infantem Sacerdoti portexit, vt io sicutum fontem immergeret, siue post immersionem eum protinus è manu Sacerdotis susceper, tamen in actu Baptismi illum non tetigerit, cognationem spiritualement contrahere, resoluunt Aldan. in *compendio canon. resolut. lib. 1. tit. 8. num. 52.* vbi testatur sic resolutum sub die 27. Septembris 1601. ex ea ratione, quia eadem militat ratio in portigente, & suscipiente, dummodo puer tangatur siue ante, siue post, sine in immersione, nam videtur vnus actus per continuationem, accedente praelictum consuetudine.

Cognitionem spiritualement non contrahere mulierem ex eo quòd refert puerum baptizandum vsque ad ianuam Ecclesie, vbi illum tradit fururo compatri, à quo puer introfretur, ac de Baptismo suscipitur, absque eo quòd dicta mulier vllum actum io actu Baptismi praeliter, refert decium Aldan. *d. tit. 8. n. 53.*

37. *Et quaque cognatio, qua ex Confirmatione, &c.]* Dispositioem huius decreti militare in cognitione orta ex Confirmatione, sicut militat in cognitione orta ex Baptismo, excepto tamen quòd in Confirmatione exhibendus sit vnus tantum parrinus ex *d. cap. fin. de cognat. spirit. resoluunt Sanch. d. lib. 7. diff. 57. num. 9.* Valer. in *praxi Episcop. p. 1. cap. 3. num. 4. in fine, pag. 73.* Rebello *d. lib. 3. quest. 6. num. 6. ad fin.* Bonacina. *d. §. 2. n. 31.* Petnard in *examine Theolog. moralu. p. 3. c. 35. 6.*

38. Patrinum in Confirmatione debet esse alium ab eo, qui tenet in Baptismo, à duetate Chameotte *de Sacram. vbi de Confirmat. c. 7. dub. 2. vers. debet.* quem refert *d. alleg. n. 51.*

39. Quamvis vnus non possit in Confirmatione tenere vltra duns eadem die, vt in Pontificali, tamen quando verè constat volentem tenere esse aliquem virum probum, maxumè Cnratum, aut senem, io quo iudicio Episcopi cesset prae sumpta malitia, & voluntas contrahendi cum filia spiritali, vel eina matre, propter imparem conditionem, non peccare Episcopum si permittat tenere vltra duos, resoluunt Marc. Antonin. Genouen. in *manuali Pastorum, cap. 54. num. 6.* quem refert *d. alleg. 30. n. 51.*

40. *Omibus inter alias personis, &c.]* Per hanc verba censeri sublatam Catechismom, seu cognationem quandam spiritualement natam ex catechizatione, affirmat Sanchez *d. lib. 7. diff. 10. num. 10.* cum sequitur. Petr. de Ledelina. *d. c. 17. conclus. 1. dub. 1. & conclus. 6. dub. 4.* Valer. Reginald. *d. lib. 3. 1. num. 190.* Rebello *d. p. 2. lib. 3. quest. 18. n. 20.* cum segg. Gurtierrez *de matrimonio. §. 4. per tot.* Bonacina. *d. §. 2. num. 3.* Mollé in *summ. Theolog. mor. tract. 4. c. 10. n. 121.* latè Ioan. Valer. Reginald. *de different. inter verumque forum, verb. Baptismum, diff. 2. n. 5.* cum segg.

## De impedimento publicæ honestatis.

## CAPV T III.

1. Dolores de materia cap. agentes.
2. Pius V. preliuarem declarationem edidit super hoc decretum.
3. Intelligentiam de honestate orta ex sponsalibus.
4. Impedimentum publicæ honestatis oritur ex omnibus sponsalibus quacunque ratione irritis, quando ipsa publica sunt, & nullius occulta.
5. Impedimentum publicæ honestatis non nascitur ex sponsalibus nullis.
6. Nec oritur ex sponsalibus erectis saltem absque consensu interiori.
7. Nec ex sponsalibus validis, immo tamen consensu dissolutis.
8. Nec ex sponsalibus conditionatis ante aduentum conditionis.
9. Nec ex sponsalibus contractis à parentibus nomine filiorum sine eorum consensu.

**I**stius publicæ honestatis impedimentum, a vbi sponsalia quacunque ratione valida non erunt, sancta Synodus procul tollit: vbi autem valida fuerint, & primum gradum non excedant: quoniam in vterioribus gradibus iam non potest huiusmodi prohibitio absque dispensando obstruati.

**V**ide Henric. in sum. lib. 1. cap. 10. §. 2. Fr. Emman. etiam in sum. tom. 1. cap. 334. n. 4. Veg. in sum. tom. 2. c. 34. casu 16. Pet. de Ledesma de matrim. q. 53. art. 4. dub. 1. & in sum. p. 1. de Sacrament. vbi de sacrament. matrim. c. 1. §. conclus. 9. cum segg. & c. 16. per res. Sioch. de matrim. lib. 7. diff. 68. n. 10. cum segg. Exim. Leo in thes. auro feri eccl. p. 2. c. 9. n. 89. cum segg. Fat. in praxi crimin. p. 5. q. 149. n. 160. cum segg. Rebello de obligat. inst. p. 2. lib. 3. q. 14. & lib. 4. in fine in appendice n. 97. cum segg. Armeod. in addit. ad recopilat. legum Navarra. lib. 4. tit. 15. l. 1. de matrim. n. 83. cum segg. Vxler. Reginald. in praxi feri p. 1. lib. 11. c. 18. n. 126. cum segg. Agid. de Coninck de sacra. & sensur. tom. 2. diff. 32. n. 58. cum segg. Fexoxend. in examine Theolog. moral. p. 3. c. 16. §. 2. diff. 10. Guttier. de matrim. c. 10. Bonacin. in simili tr. q. 3. puncto 1. n. 9. cum segg. Basil. Pont. in eodem tr. lib. 7. c. 36. Gaspar Hurtado in eod. tr. diff. 21. Molles. in sum. Theolog. moral. tr. 4. cap. 10. n. 92. cum segg. Sanctarel. var. res. lib. 3. q. 56. Torreblanca de iure spirit. lib. 2. c. 15. n. 9. 4. cum segg. meripsum de offic. & potest. Episcop. p. 3. §. alleg. 5. n. 174. cum segg.

Super hoc decretum emanavit Motu proprio petulantis declaratio sanctæ mem. Pij V. incip. Ad Romanum, de anno 1568. vbi ita habetur. *Auctoritate Apost. Senatus præsens declaratur, & definitum, decretum Conc. huiusmodi omnino intelligendum esse, & procedere in sponsalibus de futuro duntaxat, non autem in matrimonio, si, ut profertur, contracto, sed in eo durare adhuc impedimentum omnibus illis casibus, & gradibus, quibus de iure veteri ante prædictum decretum Conc. introductum erat, referunt Nauarr. in man. c. 2. n. 57. Henric. d. c. 10. §. 2. Valent. tom. 4. diff. 10. q. 3. puncto 3. Sanch. d. lib. 7. diff. 70. n. 5. Reb. d. p. 2. lib. 4. in appendice, n. 98. Fat. in d. q. 149. n. 161. Valer. Reginald. d. lib. 31. num. 128. Agid. de Coninck de matrim. 2. diff. 50. n. 70. c. 1. 3. Ego ipse d. alleg. 5. n. 181.*

*A vbi sponsalia, & intelligi tantum de honestate orta ex sponsalibus, declarauit Pius V. in d. Motu proprio incip. Ad Romanum, ex eo que colligunt*

10. Impedimentum publicæ honestatis oritur tantum ex sponsalibus cum determinata persona, & ex absolutis suis à principio, sine postea completa conditione, & tantum ex validis.
11. Impedimentum publicæ honestatis oritur ex sponsalibus per verba de presenti, & nulliter contractis, omnia forma Concilii.
12. Impedimentum publicæ honestatis cõsurgens ex sponsalibus validis hodie non excedit primum gradum.
13. Iustitia orta ex matrimonio rati dirimit matrimonium usque ad quartum gradum.
14. Impedimentum oritur ex quacunque matrimonio rati, etiam irriti ex quacunque causa, duntaxat non sit irritum ex defectu consensu.
15. Impedimentum publicæ honestatis quando simul concurrat cum impedimento à spiritibus, utrumque in dispensatione est explicandum.
16. Aliis dispensatio est subaptissima.

Valent. d. puncto 3. §. honestas Pet. de Ledesma. de matrim. q. 53. art. 4. prope fin. Fr. Emman. d. 10. l. 1. c. 34. Henric. d. lib. 1. c. 10. §. 2. Sanch. d. lib. 7. diff. 68. n. 10. cum segg. Bonac. de matrim. q. 3. puncto 1. n. 10.

Impedimentum publicæ honestatis oritur ex omnibus sponsalibus quacunque ratione irritis quando ipsa publica sunt, & nullius occulta, teneor Nau. in man. c. 22. n. 57. Agid. de Coninck d. diff. 32. n. 69. Valer. Reginald. d. lib. 31. n. 127. Ego ipse d. alleg. 5. n. 187.

Ex sponsalibus metu, aut errore personæ, vel à defectu sufficienti ratione contractis, idcircoque nullis, nullum nasci publicæ honestatis impedimentum, asserunt Rebello d. q. 14. n. 5. Valer. Reginald. d. lib. 31. n. 127. Agid. de Coninck d. q. 32. n. 61. Guttier. d. c. 10. n. 18. Ego ipse d. alleg. 5. n. 184.

Impedimentum hoc publicæ honestatis non oritur ex sponsalibus erectis s. c. absque consensu interiori, tenent Nauarr. d. c. 22. n. 57. Pet. de Ledesma. d. q. 53. art. 4. v. s. in ultimis, Bonacin. d. puncto 1. n. 3. Gaspar Hurtado de matrim. diff. 21. diff. 1. n. 3. Ego ipse d. alleg. 5. n. 183.

Contra Henric. d. lib. 1. c. 10. §. 2. Sanch. d. lib. 7. diff. 68. n. 10. Basil. Pont. de sacra. matrim. lib. 7. c. 36. existimantes oriri in hoc casu quando defectus consensus non consistat ex utroque.

Ex sponsalibus validis, immo tamen consensu dissolutis, oco oritur hoc impedimentum publicæ honestatis, referunt decisum Guttier. d. c. 10. n. 11. Rebello d. p. 2. lib. 3. q. 14. n. 2. & in declarat. Cardenal. f. 1. n. 99. Armeod. d. 1. de matrim. n. 86. & 71. Gaspar Hurtado d. diff. 21. diff. 1. n. 3. Ego ipse d. alleg. 5. n. 188.

Contra Sanch. d. lib. 7. diff. 68. n. 11. Bonacin. d. puncto 1. n. 7. existimantes impedimentum publicæ honestatis contractum ex sponsalibus validis & certis, non cessare quando sponsalia dissoluantur mutuo contrahentium consensu.

Ex sponsalibus conditionatis ante aduentum conditionis non oritur huiusmodi publicæ honestatis impedimentum ob defectum consensus, qui suspensum dicitur

suspenditur usque ad illius eventum, tenent Petr. de Ledesma d. cap. 15. *concl. 9. dub. 2. in fine*. Sanch. d. lib. 7. disp. 69. n. 1. & 21. Valer. Reginald. d. lib. 3. n. 129. *Aegid. de Coninck d. disp. 62. num. 6. Gonet. cap. 101. n. 19. & 20. Bonac. d. l. p. uol. 11. n. 3. Ego ipse d. alleg. 5. n. 185.*

Et sponsalibus contractis à parentibus nomine filiorum sine eorum consensu non oritur impedimentum publicæ honestatis, quod ex sponsalibus oritur, tantum oriatur ex sponsalibus quod determinata persona, & ex absolutis, siue à principio, siue postea completa conditione, & tantum ex validis, & non ex nullis, siue ex defectu consensu, siue ob aliquod impedimentum, quamvis occultum, siue quia sunt dissoluta, siue mutuo consensu, siue quia alter relictus.

Et colligendo supradicta Gaspar Hurtado d. diff. 1.1. in fine, concludit impedimentum iustitiae publicæ honestatis, quod ex sponsalibus oritur, tantum oriatur ex sponsalibus quod determinata persona, & ex absolutis, siue à principio, siue postea completa conditione, & tantum ex validis, & non ex nullis, siue ex defectu consensu, siue ob aliquod impedimentum, quamvis occultum, siue quia sunt dissoluta, siue mutuo consensu, siue quia alter relictus.

Impedimentum publicæ honestatis oriatur ex sponsalibus per verba de presenti, & nulliter contractis, omnia forma Concilij Trident. *supra hac sess. cap. 1. refert decretum Attendat. d. l. 1. de matrimonio. num. 87.*

Ex sponsalibus per verba, promissa te ducere in uxorem, si factu denunciationibus non apparebit aliud impedimentum, minimè oriatur impedimentum publicæ honestatis refert decretum Attendat. d. l. 1. de matrimonio. n. 90.

Primum gradum non excedant.] In impedimento publicæ honestatis consensum ex sponsalibus habetis hodie non excedit primum gradum per hoc decretum, notant Petr. de Ledesma d. 4. 43. art. 4. dub. 1. Veg. in summ. tom. 2. c. 34. c. 16. Fr. Euzman. etiam in summ. tom. 1. c. 234. n. 4. Aegid. de Coninck d. diff. 32. dub. 5. n. 70. & plures citati à Sanctarel. *var. resol. lib. 1. quæst. 56. n. 4. Alian. in compend. Canon. resol. lib. 1. tit. 8. n. 3. vbi refert in vna Casenâ 27. Julij 1629. fuisse concessam dispensationem celebrandi matrimonium, non obstante impedimento iustitiae publicæ honestatis in primo gradu, attempta copula subsequens, propter quam mulier infamata remanebat, & tuote quoddam ad copulam decernent non fuerit sub spe sui iohem reddendi gratiam dispensationis, & in forma pauperum vi pecebatur, & in iunctis pœnitentis salutantibus.*

Ex matrimonio rato, non consummato minimè iustitiam publicæ honestatis dirimentem matrimonium declaravit Pius V. in d. *Mota proprio incip. ad Romanum, & refert Gasp.*

Hurtado de matrimen. diff. 22. diff. 2. in princip.

Iustitiam ortam ex matrimonio rato dirimentem matrimonium vbiq; ad quartum gradum, sicut inter antiquo, refertur decretum Franc. Leo in thesaur. forei Eccles. part. 2. cap. 9. n. 92. Pias. in praxi Episcop. part. 2. cap. 4. num. 34. Attendat. d. l. 1. de matrimonio. n. 89. Reb. d. p. 2. lib. 4. in appendice num. 106. Gurtier. de matrimen. cap. 103. num. 24. Sanctar. d. 4. 36. n. 5. Gaspar Hurtado d. diff. 2. 1. diff. 2. num. 7. Ego ipse d. alleg. 5. n. 175. Et refert Aidan. d. tit. 8. num. 55. dispensationem concessam fuisse in Canon. 17. Novembrii 1629. pro matrimonio mulieris cum fratre mariti defuncti stante matrimonio rato, & non consummato, & quod mulier post mortem viri cognita fuit, & pragnans reddita ab huiusmodi fratre cum periculo necis, & infamiz.

Contra Ouand. in 4. diff. 45. quæst. unica in fine, Ludovic. Lop. in str. conscient. p. 2. vbi de matrimen. cap. 50. Tolet. in instr. Sacerd. lib. 7. cap. 10. in fine, eximantes hoc impedimentum pronuncians ex matrimonio rato esse per Concilium Trident. restrictum ad primum gradum, sicut impedimentum quod oritur ex sponsalibus.

Impedimentum hoc oriatur ex quocunque matrimonio rato, etiam irritum ex quacunque causa, dummodo non sit irritum ex defectu consensu, docent Sanch. d. lib. 7. disp. 70. num. 5. Rebello d. part. 2. lib. 3. quæst. 14. n. 3. & lib. 4. f. 15. in declar. n. 101. Sanctarel. d. quæst. 56. à n. 6. Gaspar Hurtado d. diff. 2. num. 7. Bonac. d. p. uol. 11. n. 11. vbi n. 12. relouit ex matrimonio rato attentionem, vel pœtorum non consurgere impedimentum hoc, refert Ego ipse per d. alleg. 5. n. 177. & seq. Et addit Gaspar Hurtado d. diff. 2. in fine, ex matrimonio rato conditionato conditione de futuro suspendente consensum non oritur hoc impedimentum ante impletionem conditionis.

Quando impedimentum publicæ honestatis simul concurrit cum impedimento affinitatis, in dispensatione (quam solus Papa prestat potest) utrumque impedimentum explicitè, vel siletem implicite in petitione explicandum esse tenent Coustr. de sponsal. part. 2. cap. 6. §. 7. Henric. d. 10. §. 3. Bonac. d. p. uol. 11. n. 22. Ego ipse d. alleg. 5. n. 176.

In hac enim dispensatione esse omnia impedimenta referenda; alioquin dispensationem esse fornicariam, & invalidam, asserunt Petr. de Ledesma in sum. part. 2. vbi de Sacram. matrim. c. 127. in cl. 6. diff. 1. Mandol. de signatura gratia in tit. dispensationes matrimoniales, in fine vers. reliquum est, Menoch. de arbitr. casu 203. n. 12. plures alij, quos refert & sequitur Sanctar. d. lib. 2. §. 65. à prime.

De affinitate ex fornicatione contracta, quæ tantummodo usque ad secundum gradum dirimit matrimonium postea contractum.

#### CAPVT IV.

1. Dollares de materia cap. agentes.
2. Affinitas ex copula fornicaria iure natura sequitur.
3. Affinitas ex copula fornicaria contrahitur inter infideles.
4. Infidelis cognoscens fornicari mulierem ad fidem conuersus, non potest ducere in uxorem consanguineam illius mulieris.

5. Impedimentum indultum propter affinitatem ex fornicatione contractam restringitur ad 1. & 2. gradum.
6. Affinitatis impedimentum superueniens post contractum matrimonium est sublatum.
7. Affinitas ex copula licita orta dirimit matrimonium usque ad quartum gradum.
8. Affinitatis impedimentum usque ad quartum gradum

- gradum oritur ex matrimonio rato.  
9. Affinitas oritur ex omni copula illicita.  
10. Constitutio Pij V.  
11. Impedimentum tertii gradus affinitatis ex fornicatione contractum sublatum est.  
12. Fornicationis simplicis peccato commaculatur

illa, qui accedit ad consanguinitatem in tertio, vel quarto gradu etiam cum quaprimo fuit fornicatus.  
13. Episcopus non habet facultatem dispensandi in gradibus affinitatis, seu consanguinitatis a iure prohibitis.

a Cap. quædam cum muliere seq. 31. q. 7. & nota tit. de eo qui cogn. consang. vso. for.

**P**raterea sancta Synodus, eisdem, & aliis grauissimis de causis adducta, impedimentum, quod propter affinitatem, & ex fornicatione contractam inducitur, & matrimonium postea factum dirimit, ad eos tantum qui in primo, & secundo gradu coniunguntur restringit, & in vltioribus vero gradibus statuit, huiusmodi affinitatem matrimonium postea contractum non dirimere.

1. **V**ide Doctores, quos plena manu refert Cened. ad Decret. c. 118. l. 19. n. 4. quibus addo Veg. tom. 1. summ. c. 34. c. 53. Ft. Emman. etiam in summ. tom. 1. c. 128. n. 4. & quæst. reg. l. tom. 1. q. 63. art. 1. Petr. de Ledesma. part. 1. de Sacrament. vbi de Sacrament. matrimon. c. 15. & in trall. de matrim. quæst. 55. art. 3. d. b. vltim. Sayt. in clau. Regia lib. 3. c. 4. n. 6. Atrocendat. in adu. ad recap. legum Navarra lib. 4. tit. 1. §. 1. de matrimonio. n. 69. & à non 92. Facin. in praxi crimin. part. 5. q. 149. n. 116. Valer. Reginald. in praxi fori penit. lib. 3. n. 147. Sanch. de matrim. lib. 7. dist. 67. n. 4. cum seqq. Finandez in examine Theolog. moralu. part. 3. cap. 16. §. 2. feli. 11. à n. 4. Aegid. de Coninck de Sacrament. & censur. tom. 2. dist. 32. n. 56. Molfes. in summa Theologia moralu. trall. 4. cap. 10. num. 103. & cap. 13. n. 85. Vincent. Filius. in quæst. moralibus tom. 1. trall. 10. num. 175. cum seqq. Guttier. de matrim. cap. 99. n. 1. cum seqq. Bonacin. in simili trall. quæst. 3. punct. 12. Gaspar Hurtado eodem trall. dist. 20. diff. 2. Basil. Pont. de impediment. matrimon. cap. 38. §. 1. vers. deinde, Sanchez. var. resol. lib. 1. q. 57. à princip. Nauar. in singul. Canon. concil. 12. Ambrosin. Petrus. decis. 8. num. 1. Cabal. presules. crimin. casu 100. n. 45. & seq. Ioan. Sanci. in selest. dist. 40. n. 22. cum seqq. D. Noguetol. alleg. 24. num. 11. et metipsum de officio & potest. Episcopu. part. 3. alleg. 51. num. 161. Torrecblanca de iure spirit. lib. 2. c. 15. num. 84. cum seqq.

2. Affinitatem ex copula fornicaria iure naturæ sequi affirmant Rebells. de obligation. iustitia p. 1. lib. 3. quæst. 15. n. 9. Aegid. de Coninck d. dist. 12. num. 49. Gaspar Hurtado d. dist. 20. diff. 2. n. 7. quia etiam per dictam copulam fornicationem vir & femina sunt vna caro, & vnus sanguis, non minus quàm per conjugalem, & respondet ad l. non facile. sciendum si de gradibus affi.
3. Contra Nauar. conf. 7. de sponsalibus in aliis aliis. cens. t. 2. n. 2. & 3. de consang. & affi. in vniu. Henricus in summ. lib. 12. c. 10. §. 1. Sanch. d. lib. 7. dist. 67. num. 9. Ioan. Sanci. d. dist. 40. num. 22. existimantes affinitatem ortam ex copula fornicaria non esse vinculum naturale.

3. **V**nde affinitatem ex copula fornicaria contractâ inter infideles attestant Ioan. Andr. in cap. 1. n. 3. de conuers. infidel. vbi Butr. sub n. 2. Card. n. 1. appofit. 1. dum inquitur per Baptismum tolli peccata adultetij, sed remanere affinitatem ortam ex eo, sequuntur Cardin. Bellarmin. de Sacram. matrim. controuerf. 4. c. 3. vers. denique affinitas, Ant. Ricciol. de iure personarum extra terminum Ecclesiæ ex lib. 2. c. 5. à n. 6.

4. **E**t hanc infidelem cognoscentem fornicatæ mulierem, ad fidem conuerfionem non posse ducere in vxorem consanguineum dicte mulieris, contra Sanch. d. dist. 65. n. 1. vers. si verum est. concluditur Veg. in summ. tom. 2. cap. 34. casu 129.

Antonio Ricciol. d. c. 5. num. 14. vbi num. 15. affectit quòd si fidelis tem habear cum infideli femina, & illa habear forem infidelem, contrahit affinitatem cum illa forem infideli, quem ad fidem conuerfionem ducere nequit etiam si nata longè postquam primam forem cognouit.

Impedimentum inducitur propter affinitatem ex fornicatione contractam restitgens Concil. Tridentin. in præfati ad primum, & secundum gradum, censuit etiam ad eosdem restringisse impedimentum exigendi debitum ab vxore, quod inducitur ex affinitate proeueniente ex illicita copula à viro cum consanguinea vxoris suæ post contractum matrimonium habita, refert decimum Aldan. in compendio Canon. decis. lib. 1. tit. 8. num. 35.

Impedimentum superueniens affinitatis post contractum matrimonium esse sublatum hoc decreto, refert decimum Nicol. Garc. de benef. part. 8. c. 3. n. 76. quia si impedimentum diutius sublatum est, quod minus est; ergo & istud, quod foris impedit ne is per quem contracta est affinitas, sine peccato possit exigere debitum, quod minus est.

Affinitatem ex copula licita ortam cum non sit restricta per hoc decretum, dirimere matrimonium vsque ad quartum gradum, sicut erat statutum in Canon debet, de consang. & affi. resoluunt Nauar. in man. c. 13. num. 43. Vrueld. in candel. aureo part. 2. de Sacrament. vbi de Sacrament. matrimo. n. 295. Philarch. de officio Sacerd. tom. 1. p. 2. lib. 2. cap. 22. vers. consanguinitatem, Coidubâ de Lara in l. si quis à liberis, princ. num. 90. ff. de liber. agnosc. Petz l. 5. col. 3. tit. 15. lib. 5. ordin. Azucud. l. 7. n. 9. tit. 20. lib. 8. vna recep. Henric. in vltim. l. 12. c. 10. §. 1. littera H, Emman. Sâ in apertiss. verb. matrimonium, vbi de impediment. matrim. n. 3. Valer. tom. 4. dist. 10. q. 5. punct. 3. vbi de impedimento affinitatis. Ft. Emman. in summ. tom. 1. cap. 27. n. 4. Sanch. d. lib. 7. dist. 67. num. 5. Rebells. de obligat. iust. part. 2. lib. 3. quæst. 15. n. 6. Guttier. de matrim. cap. 99. n. 14. Bonacin. in simili tr. quæst. 3. punct. 12. num. 6. Ego ipse d. alleg. 41. num. 164. me citato in illo loco Sanchez. var. resol. lib. 9. 67. n. 2.

Affinitatis impedimentum vsque ad quartum gradum oritur ex matrimonio rato non consummato, sicut in consanguinitate, ex d. Mon proprio Pij V. Ad Romanum, colligit Aldan. in compendio Canon. decis. lib. 1. tit. 8. num. 40. vbi refert sic fuisse decum sub die 17. Augusti 1617.

Ex fornicatione. Ex lic ex omni copula illicita, tenent Petr. de Ledesma d. c. 15. conel. 6. Sanch. d. lib. 7. dist. 67. num. 7. Valer. Reginald. d. lib. 3. n. 147.

In vltioribus vero gradibus, &c. Vide d. Motum proprium Pij V. incip. Ad Romanum, ibi Declaratio, & autoritas Apost. decretum, nullum habet impedimentum remanere quo minus in vltioribus gradibus

5.

6.

7.

8.

9.

10.

alibi huiusmodi liberè, & licite matrimonium contrahi possint; referunt Farin. in praxim in p. 5. q. 1. 49. n. 116. Sanchez. d. lib. 7. disp. 67. num. 4. Guetier. d. cap. 49. n. 13.

11. Vnde sublatum esse impedimentum tertij gradus affinitatis ex fornicatione contractum, ideo non obstant eo posse contrahi sine dispensatione Apost. licet huiusmodi affinitas contracta fuisset ante confirmationem Concilij Trident. refert decisum Attendaz. in addit. ad recap. legum Navarra lib. 4. tit. 1. §. lib. 1. de matrimoniis. n. 9. 2.

12. Et ideo non peccare peccato incestus, sed solum

simplicis fornicationis illum, qui accedit ad co-sanguineum in tertio, vel quarto gradu eius, cum qua prius fuit fornicatus, resoluunt Salzed. ad Bernard. in prax. cap. 84. in fine, Etmm. Sà in aph. verb. luxuria num. 2. Guetier. canonic. lib. 1. c. 23. n. 3. Fr. Etmm. in summa. tom. 1. c. 209. n. 2. concl. 2. quos refert & sequitur Sanchez. d. q. 67. n. 3.

Ac Episcopum auctoritate ordinis non habere facultatem in gradibus affinitatis, seu consanguinitatis à iure prohibitis cocontrahentes in matrimonio dispensandi, refert decisum Attendaz. d. lib. 1. de matrim. num. 99.

## De dispensationibus in gradibus prohibitis.

## CAPUT V.

1. De forte de materia huius text. agentes.
2. Intellegitur de contrahentibus cum quocunque impedimento dirimenti.
3. Ignorantia crassa excusat, dummodo non sit ingens temeritas.
4. Episcopus non potest ordinariè in impedimento dirimentis dispensare.
5. Dispensatio super impedimento consanguinitatis, affinitatis non facta mentione de copula habita inter impetrantes, est subreptitia.
6. Dispensatio redditur nulla ex copula procedente dispensationem, si de ea non fuerit facta mentio in supplicatione.
7. Dispensatio super impedimento cognationis, vel etiam publica beneficiatio, non facta mentione de copula habita est subreptitia.
8. Matrimonium si ea intentione contrahatur ab habentibus impedimentum dirimens, ut facilius Papa dispense, tunc facienda est mentio tum de matrimonio contracto, tum de anno, quo instum est.
9. Impedimenta plura non connexa quando sunt eiusdem speciei, & rationis, sunt omnino exprimenda, ut dispensatio sit valida.
10. Causa ad dispensandum in impedimento matrimonij qua.
11. Des iniuriu competentis.
12. Fornica an dicatur pauper & carere dote, qua ni-

- hil quidem habet proprium, habet tamen parentem aliisve consanguineis diuites.
13. Propter angustiam.
14. Propter inimicitias.
15. Propter lites.
16. Propter continuas inuersiones piratarum.
17. Propter dissimulationem.
18. Propter maiorem aetatem.
19. Conseruetio diuitiarum in eadem cognatione est iusta causa dispensandi in impedimento matrimonij.
20. Excellentia maritorum in Ecclesiam.
21. Proles habita ex consanguinea, quando bona fide suscepta.
22. Dispensationes matrimoniales gratis sunt concedenda.
23. Habet locum in compositionibus.
24. Notarium in dispensationibus Apost. quartam partem vniuersi ducati accipere potest.
25. Ordinarius potest cogere testes ut ad se veniant, ad illos examinandos in executione dispensationis matrimonialis.
26. Dispensationes matrimoniales directas Episc. & eius vicarius generalis, si Sedes vacare cogeretur, non possunt per vicarium Capitularem expediri.
27. Dispensatio non conceditur in secundo gradu consanguinitatis, nisi inter magnos Principes.

**S**i quis intra gradus prohibitos scienter matrimonium contrahere præsumpserit, separetur, & spe dispensationis consequendæ careat, idque in eo multo magis locum habeat, qui non tantum contrahere, sed etiam consummare ausus fuerit. **¶** Quod si ignoranter id fecerit, si quidem solemnitates requisitas in contrahendo matrimonio neglexerit, eidem subiciatur poenis. Non enim dignus est, qui Ecclesie benignitatem facile experiat, cuius salubria præcepta temere contempsit. Si verò, solemnitatibus adhibitis, impedimentum aliquod postea subesse cognoscatur, cuius ille probabilem ignorantiam habuit, & tunc facilius cum eo, & gratis dispensari poterit. In contrahendis matrimoniis vel nulla omnino deat dispensatio, vel rarò, & idque ex causa, & gratis concedatur. **¶** In secundo gradu numquam dispensetur, nisi inter magnos Principes, & ob publicam causam.

**V**ide Fernandez in examine Theologiae moralis p. 3. cap. 16. §. 2. à n. 5. Armendaz. in addit. ad recap. legum Navarra lib. 4. tit. 1. §. 1. de matrimonio. n. 100. cum seqq. Valer. Regioald. in praxi fori panit. lib. 31. num. 139. cum seqq. & n. 198. & n. 303. Rebello de obligat. instit. p. 2. lib. 3. q. 5. à num. 19. Egid. de Coninck de Sacrament. & censur. tom. 2. disp. 3. §. 5. à n. 42. Vgolin. de officio, & potest. Episcop. c. 60. Vincenz. Fillioc. in quest. moralibus tr. 10. q. 10. Sanchez. de matrim. lib. 8. Gálvez Hurtado eod. tract. disp. 26.

**¶** Si quis intra gradus prohibitos, &c. Intellegendum esse de cocontrahentibus cum quocunque impedimento dirimente, asserunt Philarch. de offic. Sacerd. tom. 1. p. 2. lib. 2. cap. 2. in prin. Petr. de Ledesma de matrim. q. 55. art. vltim. dub. 2. diff. 1. concl. 1. Tolet. in instrum. sacerdot. lib. 7. cap. 22. n. 3. Sanchez. de matrim. lib. 3. disp. 42. n. 7. & lib. 8. disp. 25. n. 24. Sanchez. var. resol. lib. 1. q. 54. n. 3. **¶** Quod si ignoranter id fecerit, &c. Ignorantiam crassam excusat, dummodo non sit ingens temeritas, resoluunt Sanchez. de matr. lib. 2. disp. 40. n. 4. in med.

Cap. fin. §. 2. de clandest. despons. c. unica de consang. & affinit.

Cap. fin. de immo. Ecc. c. quia frustra de ritu.

21

3

4. *Tunc facilius cum eo & gratis dispensari poterit.]* A solo scilicet Romano Pontifice intelligit idem Sanch. d. lib. 8. disp. 6. num. 19. Episcopum enim non posse ordinari in impedimento dirimentibus dispensare, resoluunt Sanch. l. 1. disp. 40. Garc. de benef. par. 1. cap. 5. num. 344. Valq. l. 2. c. 2. Agid. de Coniug. d. disp. 3. dub. 3. Basili. Pont. de matrimon. lib. 8. cap. 13. Gaspar Hurtado eod. tract. disp. 2. diff. 2. & alij plures per me citati de officio, & potest. Episcop. par. 2. alleg. 1.

5. Dispensatio nem super impedimento consanguinitatis, vel affinitatis, non facta mentione de copula habita inter impetantes, esse subrepticium, & inualidam tenetur Mich. Galleg. de cognat. spirit. uals. cap. 24. d. n. 1. Sarmient. lib. 1. fol. 1. c. 9. n. 3. Nauat. in man. cap. 12. n. 86. Gambate de officio, & potest. Legat. l. 7. tit. de dispensat. circa matrimon. n. 409. Ludonic. Lop. in instrum. conficient. sem. t. cap. 296. Guttier. canon. lib. 1. cap. 15. num. 16. Fr. Emman. del orden del Juizo. cap. 10. n. 4. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. de dispensat. §. 4. Valer. Reginald. in praxi fori penitent. lib. 3. n. 200. vers. simulque Paul. Comitot. respons. moral. lib. 1. q. 104. Quarant. in summa Bullary verb. matrimoniales dispensationes, n. 13. Sanch. de matrimon. lib. 3. disp. t. 4. num. 3. & lib. 8. disp. 25. Guttier. eod. tract. c. 124. num. 22. cum seqq. Gaspar. Hurtado in simili tract. disp. 2. diff. 5. Rebell. d. par. 2. lib. 3. q. 5. n. 24. Marc. Anton. Genouen. prael. Archiep. Neapol. c. 25. num. 4. Galet. in margar. confum. conficient. verb. dispensatio pag. 78. coi. 1. & verb. incestus, vlt. lat. Nicol. Garc. de benef. par. 3. cap. 3. n. 3. cum seqq. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori Eccles. dec. 637 in 2. ad. alt. res. §. 3. in 2. ad. & in decif. Curia Archiep. Neapol. decif. 28. a principio par. 4. Sanctarell. var. resol. lib. t. q. 5. per totam.

Contra Nauat. consil. 1. q. 19. sub tit. de consueti & consil. fin. de cognat. spirit. uals. & consil. lib. 9. de consanguinit. & affinit. in nouis, Salzed. ad Bernard. in practica. c. 129. addit. 1. in fine. vers. unde meritis in vltim. edit. Emman. S. in aphorism. verb. dispensatio, num. 10. Vega sem. 2. summa. 2. c. 4. cas. 97. vers. nota per quatuor, Fr. Emman. libi contrarium in summa sem. 1. c. 236. num. 51. Hentiquez d. lib. 2. cap. 2. §. 4. & 7. Lxl. Zech. de republ. Eccles. §. 28. de Paracho. pagina 337. Petr. de Ledefm. de matrimon. q. 56. art. 5. & in summa par. 1. de Sacrament. vbi de Sacrament. matrimon. c. 27. diff. 3. concluf. t. Cennall. commun. contra commun. 737. Basili. Pont. de Sacrament. matrimon. lib. 8. cap. 17. §. 6. & 2. filitantes taciturnitate copulæ habite tunc concessionem, seu commissionem Papæ non irritat dispensationem consanguinitatis, aut affinitatis.

6. Et ideo dispensationem reddi nullam ex copula præcedente dispensationem, si de ea non fuerit facta mentio in supplicatione, copulam verb. superuenientem post dispensationem ab Ordinario factam non impedit matrimonij validitatem, reseruet decifam Garc. d. p. 8. cap. 3. n. 70. in fine.

7. Dispensatio nem super impedimento cognationis spirituales, vel etiam publice honestatis, non facta mentione de copula inter impetantes habita esse subrepticium & nullam per text. in cap. 2. de eo, qui cognation. conf. exuris sua, resoluunt Galleg. d. tract. de cognat. spirit. uals. c. 24. Martien. rub. tit. 1. gloss. t. n. 174. & n. resp. Guttier. canon. lib. 1. c. 21. n. 15. Menoch. da arbit. edif. 502. d. n. 1. Garc. d. p. 8. c. 3. n. 64. & 66.

8. Si matrimonium ex intentione contrahatur ab habentibus impedimentum diuturnum, ut facilius Papa dispense, in tali casu esse faciendam in im-

petratione dispensationis mentionem tum de matrimonio contracta, tum de animo, quo initium est tradunt Couart. de spons. l. 2. c. 6. §. 1. c. n. 14. Philatich. d. c. 13. in princip. Anton. Coch. instet. maior. lib. 5. tit. 1. §. 1. n. 8. Guttier. lib. 2. canon. c. 15. n. pen. Petr. de Ledefm. de marrim. q. 56. art. 5. dub. 2. diff. 3. concl. 1. Sanch. d. lib. 8. disp. 25. n. 22. Garc. d. p. 8. cap. 3. num. 41. Sanctarell. d. q. 5. §. 4. num. 2. & 2. Nauat. n. cap. si quando. de rescript. excepti. §. num. 5. vbi sic ait, Non solum oportet mentionem facere contrahenti malè matrimonij scienter, sed etiam fraudulenter, quia grauius peccando sunt ubi, ut benignior in eis esset Rom. Pontifex, aliquem enim huiusmodi dispensationes ipso iure inuolunt et tunc, apud Deum quidem, qui omnia nouit, & in foro conscientia simpliciter, apud homines autem tantum, si quantum ex forma probari potest; & in m. u. c. 22. n. 86. his verbis, licet olim facilius dispensabatur in impedimento eorum qui iam etiam scienter contraxerant, & consummauerant matrimonium, hodie tamen iure Conc. Trident. sess. 24. c. 5. de Reformat. matrimon. facilius dispensatur, & consummatio illiciti matrimonij, que olim inclinabat Papam ad dispensandum, hodie reuertitur, sic etiam Tolet. l. 7. cap. 22. n. 3. vbi ita ait, Illi qui scienter contrahunt, & habent copulam, ut facilius impetrent dispensationem à Papa debent narrare Pontifici se ista intentione habuisse copulam, & contraxisse ut facilius cum eis dispensentur, quo non narrato dispensatio nulla est.

Impedimenta plura non connexa quando sunt eiusdem speciei, & tantum, ut quando quis est consanguineus alteri ex duplici parte, esse necessarium exprimendis, ut dispensatio sit valida, tenent Sanch. d. lib. 8. disp. 24. Agid. de Coniug. d. lib. 3. dub. 6. Basili. Pont. de matrimon. lib. 8. c. 17. §. 5. Gaspar Hurtado in simili tract. disp. 2. diff. 6. n. 13. contra Henric. Petr. de Ledefm. Vegam, Fr. Emman. & alios.

Idque ex causa, &c.] Causas, quæ hodie in praxi versantur in Romana Curia, pro quibus dispensationes in impedimentis matrimonij conceduntur, referunt Garc. de cognat. spirit. cap. 232. Hentiquez in sum. lib. 2. c. 3. §. 9. Fr. Emman. in summa sem. 1. cap. 237. Petr. de Ledefm. etiam in summa par. 1. de Sacrament. vbi Sacrament. matrimon. cap. 17. concl. 5. cum seqq. Sanch. d. lib. 8. disp. 19. Valer. Reginald. in praxi fori penitent. lib. 3. t. n. 196. cum seqq. Farin. in praxi crimin. p. 5. q. 149. n. 17. Agid. de Coniug. de Sacrament. & consor. sem. 1. c. 27. disp. 33. num. 45. cum seqq. Atmendat in addit. ad recap. legum Nauarra lib. 4. tit. 16. l. 1. de matrimonio. num. 110. cum seqq. Campan. in diuers. iuris Canon. rub. 6. cap. 3. num. 42. Gaspar. Hurtado d. lib. 8. disp. 3.

Prima causa est, Quod cum Oratrix decem habeat minime competentem iuxta statum sui conditionem, cum qua virum sibi non consanguineum, vel affinem parum conditionis, cui nubere possit, inuenire queat, & dicitur Oratrix intendat illam cum illa minime competens de se in uxorem ducere, &c. quam refertur Jacob de Grassia auri decif. p. 1. d. 2. c. 8. t. in fine, Fr. Emman. d. cap. 237. concl. 1. num. 2. Galleg. d. cap. 2. n. 8. Guttier. canon. lib. 2. cap. 15. n. 107. Petr. de Ledefm. de matrimon. quæst. 56. art. fin. & in summa par. 2. de Sacrament. vbi de Sacrament. matrimon. cap. 271. concl. 5. Hentiquez d. lib. 2. c. 3. §. 9. vers. tertius, Aloyf. Ricc. in collect. diff. part. 4. collect. 709. & in praxi rerum fori Eccles. decif. 360. in 2. ad. alia resolut. 237. n. 8. in 2. ad. Agid. de Coniug. d. sem. 2. diff. 33. n. 47. Campan. d. n. 41. Gaspar Hurtado d. lib. 8. disp. 3. n. 2. vers. tertius, Valer. Reginald. d. lib. 3. n. num.

9.

10.

11.

num. 194. vbi num. 196. ſubdit cenſendam iſtam cauſam diſpenſandi, cum in deſectu ipſo dotis iu- uocatur iſta pietatis.

12. Vtrum ſermina in ordine ad hunc effectum poſſit dici propter, & cedere dote, quæ nihil qui- dem habet proprium, habet tamen parentes, alió- ſue conſanguineos diuites: vide Conſtit. de ſponſa- libus part. 2. c. 6. §. 9. & 10. Sanch. d. lib. 8. diſp. 19. n. 19. & 20. Aegid. de Coniunct. d. diſp. 3. n. 4. 8. vbi reſoluit non dici pauperem ſi illos poſſit cogere vt ſtarim dent dorem; dici tamen quando de ſucto cooditater oollum non cooſanguineum, qui ſit pa- ris cooditionis cum ei ſermina, velle eam habere vxorem, eo quod communiter ſibi perſuadeant parentes voo datus ſufficientem dorem.

13. Secundo. Quid cum diſta Oratrix in diſto loco propter illius anguſtiam vram ſibi non conſanguineis vel affiniſus parui conditionis cui habere poſſit inueni- re nequeat, & ceteros Galleg. d. e. 2. n. 10. Hent. d. 5. 9. Vega in ſum. tom. 2. c. 34. aſu 167. Et Em- man. d. e. 137. n. 2. verſ. la quarta, Iacob. de Graſſ. de arbitrio conſeſſ. c. 43. Sanch. d. lib. 8. diſp. 19. num. 1. Aloyſ. Ricc. d. reſol. 127. num. 7. Aegid. de Coniunct. d. diſp. 33. n. 46. Valer. Reginald. d. lib. 3. 1. num. 196. verſ. ad tertiam, vbi reſoluit requiri tan- tum, vt intra oppidum proprium ſermina non iu- ueniat æqualia, cui nubar, reſeruetque ita decifum fuiſſe, Gaſpar Horrado d. diſp. 3. n. 1. verſ. ſecunda, Sanch. d. diſp. 19. num. 13. dicens num. 15. non eſſe adſtringendam ad nobendum alicui vetulo, aut dononis, vt oclat baliſtre ingeſſit.

14. Tertia. Quid cum inter diſtos Oratores pa- rentes, conſanguineos, vel affines graues inimicitia or- tam ſint, & ad preſens vigeant, aliunde tamen quàm ex cauſa matrimonij iater Oratores contra- bendi promittunt, & ante illius trellatum exorta, & cetera ſit quid ſi Oratores prædicti inimici matrimonialiter copularentur, inimicitia huiusmodi omnino com- ponere nullo modo igitur componendi, ac pro bene pacis Oratores prædicti cupiunt, & ceteros Sanch. d. lib. 8. diſp. 19. n. 8. Val. Reg. d. lib. 3. n. 196. verſ. ad ſecundam, Gaſpar Hurt. d. diſp. 3. num. 1. t. verſ. prima.

15. Quarta. Quid cum inter diſtos Oratores, ſeu eorum parentes licet ſuper rebus magni momenti oriam ſint, & ad preſens vigeant, licet huiusmodi omnino componatur, & ceteros Fr. Emm. d. e. 137. n. 2. verſ. la ſegunda per ſe acabar on gran pleito. Aegid. de Coniunct. d. diſp. 33. n. 45. Sanch. d. lib. 8. diſp. 19. n. 8. vbi n. 9. aſſerit quod ad hanc cauſam ted ucture iuratio ſcandalorum inter cognatos, & n. 11. dicit ſi- militer eſſe iutam diſpenſandi cauſam quododo diſpenſatio eſt quaſi remedium neceſſarium ſad obuiandum alicui maſp. oclato.

16. Quinta. Quid cum diſtus locus ad litum mari ſit- uoſus inuſum ſubſum pirataru, & ſidei Oriſtoda- xia huiusmodi expulſio ſi, propter neceſſitatem homines nō ſia libenter, ſed eam diſti loci habitariis contrahant, accedere velint, capiam, & ceteros Quartus. in ſumma Ballay, verb. matrimoniales diſpenſatio- nes.

17. Sext. Cum autem Pater ſancti niſi matrimoniam iater Oratores contrahatur, diſta Oratrix inupta, & diſſimata remaneret, grauique exinde ſcandala poſſint verſimiliter exoriri, idem, & ceteros Sanch. d. lib. 8. diſp. 19. n. 9.

18. Septima. Quid diſta Oratrix vigeſimumquartum annu excedat hactenus virum parui conditionis cui habere poſſet, non inuenit. & ceteros Quartus. d. verb. matrimoniales diſpenſationes.

19. Octaua. Conſuetudo diuturnum in eadem co-

gnatione ne cauſa dotis detrahantur ſad aliam co- gnationis familiam, quododo ex ampliffime ſunt, reſerunt Galleg. d. cap. 22. n. 11. cam ſequentibus. Vega tom. 2. ſumma c. 34. caſa 167. Fr. Emman. d. cap. 137. concl. 1. in fine. Aegid. de Coniunct. diſta diſp. 3. n. 3. num. 49. Valer. Reginald. diſto lib. 3. t. num. 297.

Nona. Excellencia meritorum in Eccleſiam, ſiue diſpenſationem petentis, ſiue eiſa, cui peti- tur, reſerunt Galleg. d. cap. 22. num. 17. Sanch. d. diſp. 19. num. 32. Aegid. de Coniunct. d. diſp. 33. num. 49. verſ. 5. Gaſpar Hurtado diſta diſſert. 3. num. 12.

Decima. Proles habita ex conſanguinea quan- do bona fide ſuſcepit, & ceteros Petrus de Leſdem. de matrim. quaſt. 56. art. vltim. ad fin. Gortier. canon. lib. 2. cap. 15. num. 107. Sanch. d. diſp. 19. num. 33. Aegid. de Coniunct. d. diſp. 33. num. 49. verſ. 7.

11. Si gratis concedatur.] Diſpenſationes matrimo- niales gratis concedendas eſſe, & non licere Epſcopo, vel eius Vicario pro eis quicquam acci- pere nec ratione taxæ etiam ex immemorabili con- ſuetudine, nec ratione ſigilli, vel alicuius alterius rei, reſert decifum Garc. de benef. part. 8. cap. 1. num. 77. ad 6. aduertens decretum illud, quod ſolet poni in litteris diſpenſationum matrimonia- lium, vt nihil monetur, ſeu præmiſſe ſponte accipi poſſit pro illarum executione, ita intelligendum eſſe vt neque Ordinarius ipſe, neque eius Vicarius quicquam pro mercede laboris, quem ea io re ſuſcipereot, capere poſſent, notari vtò pro exa- mine teſtium quartam auti, ſeu ducati partem li- citè accipere poſſunt.

Habere locum in compositionibus, non in mercede, quæ pro Bullarum expeditione ſolui- tur, reſert decifum Garc. diſt. parte 8. cap. 1. num. 100.

Saturum concedens Epſcopis vt certum quid poſſit accipere in cauſis commiſſariis, non habe- re locum in diſpenſationibus matrimoniales, etiam ſi factum ſit in Synodo Provinciali, oota- rium autem quartam partem vnus ducati accipere poſſe, reſert decifum Garc. diſt. parte 8. cap. 1. n. 104.

Epſcopum poſſe, ſed non cogi, concedere lit- teras dimiſſorias Ordinario inferiori pro exami- nandis reſtibus io executione diſpenſationis ma- trimonialis, poſſe autem cogere teſtes vt ad ſe veniant, arguunt. cap. ſtatam. 5. in ſuper. de ro- ſcript. in 6. reſert decifum Garc. diſta part. 8. cap. 1. num. 116.

Diſpenſationes matrimoniales directas Epſco- po, & eius Vicario generali, ſi Sedes vacare co- oingat, non poſſe per Vicarium capitulare ex- pedi, contra Sanch. de matrim. lib. 8. diſp. 17. num. 2. 9. num. ſequentibus. teot Aldan. d. tit. 8. n. 6. atteſtata ſic fuiſſe decifum ſub die 24. May 1622.

17. In ſecundo gradu nunquam diſpenſetur, niſi inter magnos Principes.] Vide Henric. diſto lib. 1. 2. cap. 3. §. 6. in commento littera X. Sanch. d. lib. 8. diſp. 19. n. 5. Gortier. de matrim. cap. 128. n. 14. Zetol. in præſ. Epſcop. part. 1. verb. diſpenſatio. §. 2. vbi reſert ſe vididi diſpoſeſe inter Barones, & titulos Regni Neſpolitani, Aegid. de Coniunct. d. diſp. 33. n. 44. vbi dicit hunc Tndeotum locum iotelligendum eſſe de gradu cooſanguinitatis, vel ſiſinitatis ortæ ex legitimo matrimonio, quæ in aſſinitate orta ex fornicatione, præſertim occulta, longè facilius diſpenſatur.





*crimin. p. 5. q. 145. n. 40. Sanch. d. diff. 13. n. 16. Rebello d. q. 11. n. 6. Bañi. Pont. de impedim. matrim. c. 5. vers. circa. Molise. d. trall. 4. c. 11. n. 39. Petr. de Ledesma. d. c. 16. conf. 1. dub. 5. Valer. Regn. d. lib. 3. n. 165. vers. septimum est. Bonac. d. punit. 18. n. 7. Aloyl. Ricc. d. decr. 3. d. n. 5. p. 4. Gasp. Hurtado. d. diff. 23. diff. 3. n. 1. in princ. quia hoc decretum loquens de raptore, vapore osoluto, & penale, non est extendendum ad raptricem.*

Contra Henr. d. c. 14. §. 4. vers. si forte femina robusta. Fr. Emm. d. c. 23. n. 4. vers. lo quinto. Veg. com. 2. sum. c. 34. casu 157. notab. 5. Gutier. de matrim. c. 88. n. 6. existimantes raptum, quo fortuna rapit viroem, dicimere matrimonium.

6. Quinto, an raptus propter sponse ipsa inuita dirimatur matrimonium? Negant Henric. d. c. 14. §. 4. Fr. Emm. d. cap. 23. n. 4. Farin. d. quast. 145. n. 86. vers. 87. Ioseph Sesse Aragon. dec. 96. n. 4. Rebello d. q. 11. n. 5. Lell. d. n. 70. vers. tertium. Mar. Anton. Genueo. in prall. eccles. q. 69. 1. Molise. d. c. 11. n. 33. Ego ipse in collect. ad c. pen. n. 4. de raptori.

Contra Sanch. d. lib. 7. diff. 13. n. 15. & Gasp. Hurt. d. diff. 23. diff. 3. vers. tertio, existimantes comprehendendi sub hoc decreto raptum quo sponsus rapit propriam sponse.

7. Secundo an raptus dirimatur matrimonium si solis importunis precibus, aut pretio cōducta femina extoratur? Negant Gutier. d. c. 86. n. 15. Bonac. d. punit. 8. n. 5. in fine. & n. 6. in fine. Sanchez d. lib. 7. diff. 13. n. 1. declarantes, dummodo ille preces tales non essent, vt voluēte acquiescerent.

8. *¶ Quidam in ipso in potestate raptoris manserit.* Requirit traditorem de loco ad locum, vtrahos dicatur, affimant Nau. conf. 1. n. vico sub tit. de raptori. Fr. Emm. d. c. 23. n. 2. Sao. d. lib. 7. diff. 13. n. 7. Agid. de Coninck d. tot. 2. diff. 3. 1. n. 48. vers. vbi autem, Bonac. d. punit. 8. n. 6. vbi n. 8. post Gutier. Molise. Card. Tolca. Sanch. & alios, quos citat, aliter quod raptus non committitur ab eo, qui virginem repertam in domo patris, vel in alia domo, non educit de ea domo, sed illam ibi opprimat, aut tibi devoto cubiculo in alio, vt ibi illam commodius violat, idemque dicendum aliter si virginem in agro repertam inde trahat per aliquos passus vt abotatur, secus si inde deducat in aliquam domum extra illum agrum, aut in alio locum.

9. *¶ Nullum possit consistere matrimonium.* Inualida etiam esse sponsalia celebrata inter raptozem, & raptam, dum rapta est in potestate raptoris, etiam si libere consentiat, tenet Fr. Emm. d. c. 23. n. 3. Vega d. casu 157. notab. 3. Sanch. d. diff. 13. n. 17. Gutier. de marr. c. 86. n. 24. Bonac. d. punit. 18. n. 10. vers. circa.

10. *¶ Et nubilominus raptori ipse, &c.* Raptorem si noxat fieri infamem, telosolunt Sanch. d. lib. 7. diff. 13. n. 1. vers. ab hac autem infamia panna. Lell. d. c. 3. n. 69. Farin. d. q. 145. n. 4. & n. 10. 2.

Contra Henr. d. c. 14. §. 4. vers. si ducatur, Fr. Emm.

man. d. c. 23. n. 4. vers. lo sexto, Petr. de Ledesma d. c. 16. dub. fin. existimantes minime fieri infamem, quia alias rapta cogereetur nubere infami.

Raptorem contrahentem matrimonium cum rapta esse omnino liberandum, affimant Marfil. conf. 63. Czpol. conf. 37. Bolli. in prall. crim. tit. de raptori mul. n. 17. Ant. Gom. l. 80. Tauri n. 7. cum segg. Balard. ad Clar. §. rapto n. 36. Decian. in trall. crim. lib. 8. c. 13. n. 48. ad fin. Cancet. var. lib. 3. c. 11. n. 19. & 20.

Contra Andr. Antq. Neapolitanorum consil. glottototem in consil. Capitale, qui suo consilio Hispaniarum olim Regem raptorem, qui raptam ducebat, ad mortem condemnari se refert, sequitur Matth. de Afflict. in consil. si quis rapere quast. 6. Carc. in prall. crim. §. circa tertium n. 14. Afflict. super consil. p. 1. m. b. 19. n. 15. lare Franc. Mol. de ritu nupt. lib. 1. comp. 10. n. 40. cum multis segg. existimantes raptorem poena mortis puniendum, quamvis raptam in vxorem ducat.

*¶ De omnes ibi consilium, &c.* Vide Sanch. d. lib. 7. diff. 13. n. 3. & 4. Bonac. d. punit. 18. n. 9. vers. prima, Far. d. q. 145. n. 21. & 37. vbi telosolunt quod rapui opem ferentes, scilicet tamen & dolore, caputali supplicio subiciunt, licet quoad alias poenas, & præsertim amissionem bonorum tantummodo, qui in actu rapine auxilium præstiterunt, non autem alij, illas incurant.

*¶ Sini ipse iure excommunicari &c.* Vide Farin. d. q. 145. n. 21. Sanch. d. lib. 7. diff. 13. in princ. vbi dicit huiusmodi excommunicationem non esse de reſeruat. Pontifici, Bonac. d. punit. 18. n. 9. in fine, qui idem aliter, Gasp. Hurt. d. diff. 23. diff. 3. n. 15. vbi addit statim absque alia declaratione eacommunicatos manere, etiam si postea ducant raptam, Valer. Regioald. d. lib. 22. n. 31. vers. de excommunicatione, vbi dicit illam esse late sententia, & nemoi reſeruat. Machado in the persoello Confessor, lib. 1. p. 3. tr. 4. de om. 4. n. 3.

*¶ De perpetui infamem, &c.* Poenam infamem, & incapacitatis ad dignitates, ac obligationem dotandi raptam, siue eam ducant, siue non, & priuationem gradus clericalis, quando raptor, aut finitor est clericus, non inconti ante sententiam iudicis, tenent Nau. in extr. Greg. XIII. de datu pro iustitia, vel gratia notab. 3. n. 44. Mol. de iustit. tr. 2. diff. 96. vers. quod attinet ad panam, Sanch. d. diff. 13. n. 1. post. princ. Agid. de Coninck. d. tot. 2. diff. 3. c. dub. 4. n. 48. Gasp. Hurt. d. diff. 23. diff. 3. n. 15. post. fin.

*¶ Tenentur praterea raptori &c.* Raptorem siue matrimonium contrahat, siue non tenetia decent dotandam raptam arbitrio iudicis, affimant Henric. d. c. 14. §. 5. Far. d. q. 145. n. 57. Bonac. d. punit. 18. n. 10. vers. secunda, Sanch. d. diff. 23. n. 3. & 4. vbi n. 1. vers. tenetur raptorem, & telosolunt quod in sententia iudicis constitutis hanc dotem, arcedenda maiorem est raptoris, & rapte qualitas personarum, Valer. Regioald. d. n. 31. vers. de dotatio, vbi ait quod requiritur sententia iudicis, vt eam tenentur dotare.

Quomodo vagi homines admittantur ad matrimonium.

## CAPVT VII.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Vagabundi qui dicuntur.
3. Peregrinos in matrimonium non est nullum ob omissionem illorum, quæ descripta sūt in hoc decreto.

Barbof. Collect. in Concil. Trid.

4. Parochus, qui vagos non præmissa debita diligentia, & licentia Ordinarij, matrimonium conuincit, peccat mortaliter, matrimonium tamen valet.

Aa

a Multi

a De ill. &  
c. 18. Conc.  
Aglicana.

**M**ulti sunt, qui vagantur, & incertae habet sedes, & ut improbi sunt ingenij, prima vxore relicta, aliam & plerumque plures, illa viuente, diuersis in locis du-  
cunt, cui morbo cupiens sancta Synodus occurrere, omnes ad quos spectat, paternè  
monet, ne hoc genus hominum vacantium ad matrimonium faciliè recipiant, & magi-  
stratus etiam seculares hortatur, ut eos seuerè coërceant. Parochis autem præcipit, ne  
illorum matrimonij intetrint, nisi prius diligentem inquisitionem fecerint, & re ad Or-  
dinarium delata, ab eo licentiam id faciendi obtinuerint.

1. **V**ide Petrus 1. in princ. 21. 1. lib. 8. ord. Henr.  
in sum. lib. 1. c. 3. 3. Et. Emm. in sum. 10. 2.  
c. 219. n. 3. Petrus de Ledefm. etiam in sum. p. 1. de  
Sac. vbi de fact. matrim. c. 7. et. 4. dub. 3. Zet.  
in praxi Episc. p. 1. verb. matrim. verb. 6. & p. 2.  
verb. Paroch. pag. mihi 81. Sanchez. de matrim. lib. 3.  
disp. 25. n. 8. cum multis seqq. Gutier. in similia tr. c.  
65. Bonac. eod. tr. lib. 2. disp. 27. n. 20. Rebel-  
lo de oblig. iustit. p. 2. lib. 2. q. 8. n. 3. Valer. Regi-  
nald. in praxi fori punit. lib. 3. n. 139. metipsum  
de officio & potest. Episcopi p. 2. alleg. 3. 2. n. 72. &  
de officio & potest. Parochi c. 2. 1. n. 89.

2. **M**ulti sunt qui vagantur, & incertae, &c.] Va-  
gabundos illos propriè dici, qui nullum certum  
domiciliū habent, vel qui pñsum domici-  
lium omnino de ferentes amiserunt, & iter agunt,  
aut nauigant animo acquirendi ouum, teneat  
Henr. d. 5. 3. Aegid. de Coni. de Sac. 1. 1. q. 8.  
n. 6. & 10. 1. q. 27. n. 20. Cened. d. 4. 30. n. 69. & 70.  
San. h. d. lib. 2. 3. n. 1. vbi n. 8. vbi intelligit dicit  
hoc decretum loqui de iis, qui vagantur, & in-  
certas habent sedes, D. Barthol. in l. hares absens  
p. 1. de iur. in au. de fore delictis n. 1. 4. & seqq. de iud.  
Vgl. de officio Episc. 35. 5. n. 1. Valer. Regio.  
in praxi fori punit. lib. 1. n. 64. Gutier. d. c. 65. n.  
9. Ego ipse d. alleg. 32. n. 75.

Et procedere, quamuis vnus contrahectum fir-  
notus de incolae, ac propriam habeat sedem, in-  
dubitatque sit Parochi, adstante Cened. d. 4. 30. n.  
68. vbi circa hanc, Gut. d. c. 65. n. 8. Basil. Pont.  
de imped. matrim. c. 26. 5. vbi saluatiene. Sel. in se-  
lectis ean. c. 45. n. 10. vbi subdit quod vagus do-  
cens vxori in aliquo loco vbi est vere domiciliū  
mulieris, potest contrahere in alio loco vbi vo-  
luerit, cum omnes possint esse Parochi vagi qua-  
uis addit Parochus mulieris, quia tunc est etiam  
vere Parochus vagi alius in alio loco vbi repe-  
titur vagus, & refert decisū sub d. 28. Aug. 1621.  
Et habere locum etiam in illis, qui alibi habeo-  
tes domicilia habitant ac contrahunt in loco

vbi ignoti sunt, et soluit Aegid. de Coni. d. d. 3.  
27. n. 20. vbi nota secunda, vbi in vbi nota tertia,  
dicit hoc decretum esse intelligendum de iis qui  
communiter dicuntur vagi, non autem de iis,  
qui domicilia traserunt, notique sunt in illis  
locis, de quo etiam Gutier. d. d. c. 65. n. 9. Sel. d.  
c. 45. n. 1. attestat. decium sub d. 21. Martij  
1602. Vnde Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori ec-  
cles. p. 4. ref. 324. resolu. bannitum quod bunc  
effectum non dicit vagabundum, refert Ego ipse  
d. d. c. 2. 1. n. 89. in fine.

Et deniq. procedere in iis, qui ne corā proprio  
Paroch. contrahat, alio sededūt nō habitati, nec  
māsur, resoluūt Sanc. d. d. 3. 23. n. 13. & 14. & d. 3.  
25. n. 1. in fine. Gu. d. c. 65. n. 11. Bon. d. punit. 8. n.  
4. Ego ipse d. d. 3. 2. n. 77. & d. c. 2. 1. n. 89. in fine.  
B. Magistratus etiam seculares hortatur, &c.] Re-  
fert etiam ad vagabundos, qui prima vxore reli-  
cta plerumque plures illa viuente ducunt, testifi-  
cat Sel. d. 45. n. 12. vbi restatur, sic decium sub d.  
1. 1. iun. 1620. Et affirmat quod si laici præueni-  
rent ius capere huiusmodi capientiū plures vxor-  
es, offic. S. Inquisitionis solet recipere de manu  
dictorum laicorum istos reos, & interrogari quid  
sentiant de fide, si catholici circa hoc respon-  
deant, remittuntur puniendi ab eisdem laicis.

3. **N**isi prius diligentem inquisitionem, &c.] Pe-  
regrinorum matrimonioium non esse vllum ob  
omissionem illorum, quæ descripta sunt in hoc  
creto, refert decium Sel. d. c. 45. n. 14.

4. **Parochum, qui vagos non premittit debita di-**  
ligentia, licet in Ordinarij, matrimonioio cōiun-  
berit, peccat mortaliter, matrimonij tamen valet,  
resoluit Veracutus in appendice ad q. quomodo  
qui vagantur admittendi sint ad matr. vers. quom-  
nis sic fiat, Henr. d. c. 3. 5. 3. San. d. d. 3. 25. n. 16. &  
17. Cen. d. 4. 3. n. 68. in princ. Gut. d. c. 65. n. 15. &  
c. 67. n. 3. Basil. Pont. d. 5. 5. in fine & d. r. de matr.  
lib. 5. c. 14. n. 8. Molf. in sum. Thee. mor. tr. 4. c. 6.  
n. 5. Chapeuille de administ. matr. in necessitate.  
q. 14. Filluc. in q. moral. tract. 10. c. 6. q. 5. n. 212.  
Homob. de Bonis de exam. eccl. tr. 1. c. 20. q. 23.  
ref. 1. & 2. Ego ipse d. d. 3. 2. n. 74. & d. c. 2. 1. n. 89.

### Concubinarj quomodo ab Ordinarijs puniendi.

#### C A P V T X.

1. De Foris de materia cop. agentis.  
2. Adultery in crimine potest procedi ex officio.  
3. Morsu trina distinctio temporibus facienda est  
concubinarj.  
4. Episcopus potest in prima monitione pena pe-

conuicta concubinarj punire.

5. Concubinarj crimen est maxie fori.

6. Brachum seculare si iudex secularis neget  
non potest ad id cogi sub pena excommunicati-  
onis.

a Intra cell.  
25. cap. 24.  
de reform.  
Conc. Rom.  
sub Nic. 1. in  
fin. C6c. La-  
tes sub Leo-  
ne X. cell. 3.  
de ref. causæ  
& aliorum  
vers. concu-  
binarij.  
b Conc. Tol.  
1. c. 17. c. 11.  
q. 11 q. d. d.

**G**raue peccatum est, homines solutos concubinas habere, grauissimū verò, & in hu-  
manis magni Sacramenti singularem contēptum admissū, vxoratos quoque in hoc  
damnationis statu viuere, ac audere eas quandoque domi, etiam cum vxoribus, alere, &  
retinere. Quare, ut huic tanto malo sancta Synodus opportuniti remedijs prouideat:  
statuit huiusmodi concubinos, tam solutos quam vxoratos cuiuscunque status, digni-  
tatis & cōditionis existat, si postquā ab Ordinario, et etiam ex officio, per admoniti ea de  
re fuerint, concubinas non ceciderint, seq. ab eorū consuetudine non se iunxerint, ex-  
communi





6. Neque partem cogentem iniunctū sūm, vel si-  
liam ad matrimonium huc censuræ subici affe-  
runt. Aegid. de Coni. de Sac. 10. d. 18. dub.  
5. Bonac. d. p. 1. 6. n. 5. vers. secundo, post. Henz.  
& Sanch. Gasp. Hurtado d. diff. 8. n. 19.

Contra Ludou. Lop. in instr. p. 1. c. 44. vers. si  
aliquis, Albornoz de arte contrah. lib. 4. tit. 1.  
Mart. de instr. p. 4. c. 71. n. 23. existimantes hoc  
decretum intelligi de parentibus, & aliis quibus-  
cumque impediētibz matrimonium.

7. *Sub anathematis pena quomodo ipso facto incur-  
rant.* Hanc penam anathematis esse penam ex-  
communicationis maioris, asserunt Nau. in man.  
c. 27. n. 150. Lud. Leo proximi citato, Henz.  
d. c. 6. 5. Sanch. d. lib. 4. d. 12. n. 8. Gasp. Hurt.  
d. 6. diff. 7. n. 27.

Contra Verac. in append. ad Specul. p. 1. art. 6.  
existimantem non esse penam excommunicationis  
maioris, sed maledictionis solennis.

8. *7 Cogant.* Idem esse ac per vim & iniuriam in-  
ducere, quia intelligitur de coactione iniusta, &  
mortaliter peccaminosa, tenet Sosr. de censur.

diff. 23. f. 7. n. 6. vers. quarta, Fillius. instr. t. 4.  
c. 6. quæst. 4. n. 86. Gasp. Hurt. d. diff. 7. vers. secun-  
do; Bonac. d. 12. q. 2. punct. 6. n. 2. ubi subdit  
ideo excommunicationem incurere, qui graue  
malum alicui minatur, nisi matrimonium con-  
trahat, & qui tenet alicui debetum magni mo-  
menti soluere, eo quod nolit matrimonium  
contrahere, quia dicuntur saltem indirec-  
tè cogere ad matrimonium.

In hac tamen excommunicatione non includi  
illos, qui impediunt matrimonium contrahere,  
quia hic non est sermo de prohibendū, sed de  
cogentibus, resoluunt Henr. d. lib. 1. c. 6. 5. in  
commento, Nau. in man. c. 27. n. 160. Menoch. conf.  
64. n. 6. Mol. d. 12. q. 6. vers. ad secundam par-  
tem Basil. Pont. d. 5. 1. 2. vers. ex dictis, Aegid. de  
Coni. d. 10. d. 12. d. 18. dub. 5. n. 4. 8. Bonac. de  
matrim. q. 3. punct. 8. n. 34. vers. secundo, & q. 4.  
punct. 17. n. 26. vers. neque obstat primo, & de ex-  
comm. in part. extra. Bullam, d. 12. q. 2. punct. 6.  
n. 1. Gasp. Hurtado d. diff. 7. num. 26. vers. secun-  
do, in fine.

De temporibus, quibus benedictiones nuptiales non sunt faciendæ.

# C A P V T X.

1. De iure de matricap. agentis.
2. Tempus Aduentus, & Quadragesima quando  
incipiat.
3. Matrimonium non dirimitur si celebretur tem-  
poribus prohibitis peccati tamen celebratur.

4. & arbitraria pena puniuntur.
5. Matrimonium, consummata quod erat iam con-  
tractum, his temporibus non prohibetur.
6. Matrimonium de licentia Ord. potest his tem-  
poribus prohibitis sine salutate celebrari.

4 Concil.  
Laodic. c. 12.  
Conc. Sale-  
gustad. c. 3.  
c. non opor-  
tet cum tri-  
butis loqui. 31.  
q. 4. c. Capel-  
lanus de lict.

**A**d aduentu Domini nostri Iesu Christi vsque in diem Epiphaniæ, & feria quarta  
Cinerum vsque in octauam Paschatis inclusiue, antiquas solemnium nuptiarum  
prohibitiones *7* diligenter ab omnibus observari sancta Synodus præcipit: in aliis verò  
temporibus nuptias solemniter celebrari permittit: quas Episcopi, vt ea, quæ decet, mo-  
destia, & honestate fiant, curabunt; sancta enim res est matrimoniū, & sanctè tractandū

1. **V**ide Mariens. in rubric. tit. 1. n. 147. lib. 3.  
nona recopilat. Henz. in sum. lib. 1. c. 16. q. 2.  
Cened. ad Decret. collat. 12. Pet. de Ledesma. in  
sum. p. 1. de Sacram. ubi de sacram. matrimo. c.  
10. cancel. 8. dub. 1. vers. tunc. Fernand. in exami-  
ne Theolog. moralis p. 3. c. 17. q. 2. n. 9. & 10. Mol-  
fess. in sum. Theologia moralis, instr. 4. c. 1. n. 10.  
cum segg. Sanch. de matrimo. lib. 7. d. 12. 7. Bonac.  
eod. instr. quæst. 3. punct. 1. 4. n. 4. Gasp. Hurtado  
in simili instr. d. 12. q. 1. c. 2. 5. n. 83. Valer. Reginald.  
in praxi fori parit. lib. 3. t. n. 188. Poisseu.  
de officio Curati. c. 10. n. 25. vers. quantur meti-  
psum de officio & potest. Episcopi p. 2. alleg. q. 2.  
n. 19. 3. cum segg. & de officio, & potest. Parochi c.  
21. d. n. 11. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccl. c.  
p. 4. resol. 57. cum segg.

2. *Ab aduentu Domini, &c.* Tempus Aduentus  
in hac prohibitionē incipere à primis vespers  
sabbati præcedentis, in feria autē quarta Cinerū  
à media nocte illius ferie, tenent Sanch. d. lib. 7.  
d. 12. q. 1. Mol. d. instr. 4. c. 1. n. 11.

Contra Causc. p. 2. dec. 12. de conu. quæ est  
in ordine 58. n. 19. existimantem incipere tempus  
Aduentus in hac prohibitionē à media nocte,  
quæ est initium diei primæ Dominiocæ Aduen-  
tus, ubi consuetudo aliud non exposuerit.

3. *7 Diligenter observari, &c.* Contractum scien-  
tes peccare mortaliter, ob id tamen non ditimi  
matrimonium, resoluunt Mar. d. gloss. 1. n. 147.  
Cened. d. coll. 12. n. 2. Sanch. d. lib. 7. d. 12. q. 1.  
Barbof. Collat. in Concil. Trid.

Ricc. in dec. Curia Archiep. Neapol. p. 4. dec. 8.  
n. 3. Ego ipse d. alleg. 32. n. 196. refert de iurum  
Attorn. in addis. ad recap. legum Navarra lib. 4.  
tit. 1. §. 1. de matrim. n. 10.

Pena graui plestandum esse qui aduersus hoc  
præceptum illo recto tempore fecerit, arbitra-  
ria tamen, cum nulla in iure præscripta sit, resolu-  
unt Caser. repet. c. ad limina 30. q. 1. §. 4. n. 550.  
Fe. Emman. in sum. 10. c. 241. n. 4. Storch. d. lib. 7.  
d. 12. q. 1. n. 4. ubi n. 7. tenet non prohiberi eo tem-  
pore sponsalis de futuro, & nam. 8. resoluūt de-  
nūciationes matrimonio præmittendas, posse  
tunc fieri, de quibus omnibus nouissime Aloyf.  
Ricc. in d. praxi rerum fori eccl. p. 4. res. 55. d. 12. segg.

Consummata matrimonium antea contra-  
ctum his temporibus prohibitum non esse, cum  
iura loquantur de contrahēte, tenent Nau. in  
man. c. 22. n. 71. Sanch. de diff. 7. n. 21. Aegid. de  
Coni. de Sacram. d. 12. d. 18. dub. 3. ad fin.  
Valer. Reginald. in praxi fori parit. lib. 3. t. n.  
179. Ego ipse d. alleg. 32. n. 195.

Matrimonium de licentia Ordinarij posse his  
temporibus prohibitis sine solemnitate celebra-  
ri, resoluūt, decifumq; refertur Galet. in margaria  
casum consensit. verb. matrim. pag. 163. collat. 1.  
Franc. Leo in thesauro fori eccl. p. 2. c. 9. num. 57.  
Sanch. d. lib. 7. n. 12. Valer. Reginald. d. lib. 3. t.  
n. 188. Aegid. de Coni. de diff. 30. dub. 3. n.  
36. Aloyf. Ricc. in decif. Curia Archiep. Neapo-  
decif. 8. per tot. p. 4. Ego ipse d. alleg. 32. n. 194.

## DE REFORMATIONE.

*De iusta, ac saluberrima electione Prelatorum, ac Cardinalium habenda.*

## CAPVT I.

1. Doctores de materia huius cap. agentes.
2. Gregorius XIV. quoad Prelatorum electionem renouauit, & in multis amplius huius cap. ordinationem.
3. Missa de Spiritu sancto promittenda est pro forma, & validitate electionis.
4. Electio promouendorum ad Episcopatum fieri debet sub peccato mort. de dignitate, & uisura Eccl.
5. Professionem fidei emittunt promissi de Mona-

sterijs, Conuentibus, Domibus, &amp;c.

6. Ea omnia & singula, quae de Episcoporum praeficiendorum vita, aetate, doctrina, & ceteris qualitatibus constituta sunt, in creatione S. R. E. Cardinalium, etiam si Diaconi, sint exigenda sunt.
7. Etiam ad Cardinales eadem requiruntur, quae desiderantur ad Episcopatum.
8. Legationi per subsequens matrimonium non admittuntur ad Cardinalium dignitatem.



I in quibuslibet Ecclesiarum gradibus prouidenter, scienterque curandum est, ut in Domini domo nihil sit inordinatum, nihilque praeposterum: multo magis elaborandum est, ut in electione eius qui supra omnes gradus constituitur, non erretur: nam tutius familiar Domini status, & ordo mutabit, si,

a Supra de re-  
form. sed. 6.  
c. 1. & 1. &  
sess. 22. c. 1.

quod requiritur in corpore, non inueniatur in capite. Vnde, etsi alii \* sancta Synodus de promouendis ad cathedrales, & superiores Ecclesias nonnulla utiliter decreuit: hoc tamen munus huiusmodi esse censet, ut, si pro rei magnitudine expendatur, nunquam satis cautum de eo videri possit. Itaque statuit, ut cum primum Ecclesia vacauerit, a supplicationes, ac preces publice, priuatimque habeantur, atque à Capitulo per ciuitatem & diocesim iudicantur: quibus Clericus, populisque bonum à Deo Pastorem valeat impetrare. Omnes verò, & singulos, qui ad promotionem praeficiendorum, quodcumque iis, quacumque ratione, à Sede Apostolica habent, aut aliquin operam suam praestant, nihil in iis praesenti temporum ratione innouandum hortatur, & monet ut in primis meminerint, nihil se ad Dei gloriam, & populorum salutem utilius posse facere, quam si bonos Pastores, & Ecclesiarum gubernandae idoneos promoueri studeant: *sed etque alienis peccatis communicantes mortaliter peccate, nisi quos d. maiores* & Ecclesiarum magis utiles ipsi iudicauerint, non quidem precibus, vel humano affectu, aut ambientium suggestionibus, sed eorum exigentibus meritis, praefici diligenter curauerint, & quos ex legitimo matrimonio natos & viros, aetate, doctrina, atque aliis omnibus qualitatibus praedictos sciant, b quae iuxta sacros Canones, Tridentinae huius Synodi decreta requiruntur. Quoniam verò in sumendo de praedictis omnibus qualitatibus graui, idoneoque bonorum, & doctorem virorum testimonio, non vniuersae ratio ubique ex nationum populorum ac morum varietate potest adhiberi: mandat sancta Synodus, ut in provinciali Synodo, per Metropolitanum habenda, praescribatur quibusque locis, & prouinciis propria examinis, seu inquisitionis, aut instructionis faciendae forma, Sanctissimi Romani Pontificis arbitrio approbanda, quae magis eisdem locis utilis, atque opportuna esse videbitur: ita tamen, ut, cum deinde hoc examen, seu inquisitio de persona promouenda perfecta fuerit, c ea in instrumentum publicum redacta cum toto testimonio, *hac professione fidei ab eo facta*, quamprimum ad Sanctissimum Romanum Pontificem omnino transmittatur: ut ipse Summus Pontifex, plena totius negotij, ac personarum notitia habita, pro gregis Domini commodo de illis, si idonei per examèn, seu per inquisitionem factam reperti fuerint, Ecclesiis possit utilius prouidere, & omnes verò inquisitiones, informationes, testimonia, ac probationes, quacumque de promouendis qualitatibus, & Ecclesiarum statui à quibuscumque, etiam in Romana Curia, habent, per Cardinalem, qui relationem facturus erit in Consistorio, & alios tres Cardinales diligenter examinentur, ac relatio ipsa Cardinalis relatoris & trium Cardinalium subscriptione roboretur: in qua ipsi singuli quatuor Cardinales asserunt, se adhabita accurata diligentia, inuenisse promouendos qualitatibus à iure, & ab hac \* sancta Synodo requisitis, praedictos ac certo existimare sub periculo salutis aeternae idoneos esse, qui Ecclesiis praeficiantur: ita ut relatione in vno Consistorio facta quo maturius interea de ipsa inquisitione cognosci possit, in aliud Consistorium iudicium differatur, nisi aliud Beatissimo Pontifici videbitur expedire. *Haec verò omnia & singula*, quae de Episcoporum praeficiendorum vita, aetate, doctrina, & ceteris qualitatibus alias in eadem Synodo constituta sunt, decernit eadem etiam in creatione

b Cap. cum  
in cunctis &  
c. cum nobis  
olim de elec-  
tione Concil.  
Lateran. sub  
Leone X. de  
reformatione. Co-  
rre in prime.  
sess. 9. cum  
alleg. supra  
sess. 22. de re-  
form. c. 1.  
et. D. N. Pius  
IV. in Bulla  
super forma  
iuramentum  
Professionis  
fidei.

d In dictis  
locis.

sanctae



sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, etiam si Diaconi sint, exigenda, quos sanctissimus Romanus Pontifex ex omnibus Christianitatis nationibus, quantum commode fieri poterit, prout idoneos repererit, assumet. Postremò eadem sancta Synodus, eoe grauiissimæ Ecclesiæ incommodis commota non potest non commemorare, nihil magis Ecclesiæ Dei esse necessarium, quàm ut Beatissimus Romanus Pontifex, quam sollicitudinem vniuersæ Ecclesiæ ex muneris sui officio debet, eam hinc potissimum impendat, ut lectissimos tantum sibi Cardinales asciscat, & bonos maximè atque idoneos Pastores singulis Ecclesiis præficiat, idque eo magis, quod ouium Christi sanguinem, quæ ex malo neglectum, & sui officij immemororum Pastorum \* regimine peribunt, Dominus noster Iesus Christus de manibus eius sit requisitus.

1. Ezech. 3. & 18.  
Act. 20. Episc.  
suff. 4. de re-  
format. c. 11.

1. Vnde Ludouic. Muret. in clypeo militantis Ecclesiæ lib. 3. c. 19. cum seqq. Nau. in tract. de eras. mis. 3. cum seqq. & mis. c. 2. Mand. de signatura græcia in princ. verb. promissiones, Franc. Leo. in thesauro fori Ecclesiæ lib. 1. c. 2. à princ. Bellet. disquis. cleric. p. 1. tit. de discipl. cleric. §. 4. n. 33. Valer. Reglin. in praxi fori pœnit. lib. 3. o. 17. 18. 19. 16. 3. Campan. in diuersis Canon. rub. §. 4. n. 5. cum seqq. Galgancet. de iure publico lib. 3. tit. 8. Homobon. de Bonis de exæmine Ecclesiæ lib. 1. tit. 1. 2. q. 37. & 38. nouissimè Stephan. VVeyms ad c. 13. l. 2. ex antiquo iure de sumptibus. & per Cancell. Trid. in nouat. c. 1. n. 7. & 8. pag. 20. metipsum de officio, & potest. Episcop. p. 1. tit. 1. cap. 5. à n. 4. & part. 2. alleg. 1. latè in meo tract. de iure Ecclesiæ lib. 1. cap. 9. de Episcopis, & eorum elect. & supra seqq. 7. de reform. cap. 1. & seqq. 12. etiam de reform. c. 2.

2. Huius cap. ordinationem quoad Prælatorum electionem renouauit, & in multis ampliusuit Gregorius XIV. in eius cons. incip. Omnis Apostol. sub dat. Roma 1. May 1591. quæ refert. Quærant. in sum. Bullar. verb. electio, Piasce. in praxi Episc. in prom. de elect. n. 2. pag. 10. Et emanauit instructio particularis circa faciendos processus inquisitionis super qualitatibus eorū qui promouendi sunt ad regimina Cathedrali, aue aliarum superiorum Ecclesiarum iussu S. D. N. Urbani VIII. edita, quam transcripti d. cap. 9. de Episcopis, & eorum elect. in fine.

3. \* Saplicationes, ac preces, &c. Vide Stephanom VVeyms citate l. c. n. 7. Vnde pro forma, & validitate electionis præmittendam esse Missam de Spiritu Sancto, obseruans citati per me in coll. ad c. cum Ecclesia Sutrina 3. de causa possess. n. 5. quibus addit F. Emman. quest. Reg. rom. 2. qu. 52. art. 1. vers. & sic videmus, Castellin. de elect. c. 3. num. 2. vers. et aut. Fr. Sigism. à Bononia in simili tract. dub. 19.

¶ Esque alieni peccatis communicant, &c.] Vide S. Leonem Papam epist. 85. relatam in c. 1. de iur. 61. dist. 161. Quid est communicare peccatis alienis nisi talem esse ordinantem, qualis ille est, qui non meritis trahitur, &c. refert. Capatam. in el. descurse de la obligation de los Prelados par. 2. concil. 1. num. 2.

4. \* Nisi quis dignior, &c.] Electionem promouendurā ad Episcopatum fieri debere sub peccato mort. de dignitate & virtute Ecclesiæ, per eos omnes, ad quos quacumq. ratione id spectat, aut aliquem in hoc operam suam præstant, tenet Galet. in margarita casuum concilient. verb. electio pag. 95. col. 2. citati à Fr. Sigism. à Bononia d. tr. de elect. dub. 33. Capatam in el. descurse de la obligation de los Prelados p. 2. concil. 1. per tot.

¶ Ac professio Fidei ab eo facta, &c.] Hanc

prædicti decreti dispositione Pij IV. in sua cons. 114. incip. Inianitiam, sub dat. Idib. Nou. 1564. extendit ad quoscumq. qui demonstrationis, Coouctibus, dombur, & aliis quibuscumq. locis Regularium quocumque Ordinum, etiam Militarium, quocumque ordine, vel titulo prouiderentur, & licet à Heron. à Sorbo in comp. priat. Attendunt. verb. professio fidel. qui suffragari videtur Sanch. in præcepta Dyalogi tom. 1. lib. 2. c. 5. dicit in vlt. non esse, tamen contrarium probant Nauart. cons. 2. de forum. Trinis F. Emman. q. regol. 1. 2. q. 79. art. 1. Auten. Ricciol. de iure personarum extra gremium Ecclesiæ existent. lib. 1. c. 1. 3. n. 5. Pet. de Ledem. in summ. tom. 2. tract. 1. cap. 4. in fine, vbi quamuis refert quandam Religionem consuetudinem non facendi huiusmodi professionem, eam tamen improbat.

\* Omnes verò inquisitiones, &c.] Vide Flsm. Pat. de resign. benef. lib. 8. q. 5. n. 10. cum seqq. & q. 6. n. 4. vbi subdit idè tenendū in beneficiis consistorialibus, cum in eis viget eadem ratio.

¶ Ea verò omnia, & singula, &c.] Vide Azot. in sist. moral. p. 2. lib. 6. c. 6. Campan. d. cap. 4. n. 5. & rub. 7. c. 6. n. 47. Salzed. ad Bernad. cap. 25. l. 1. in fine, Franc. Leo. in thesauro fori Ecclesiæ p. 1. c. 1. num. 12. metipsum de iure Ecclesiæ lib. 1. c. 4. de Cardin. S. R. E. vers. qui autem, & vers. de qualitatibus. Demum omnia circa etatem, natalia, scientiam, vitam, & mores requirit in eo, qui est Cardinalitatis dignitate decorandus, statuit Sixtus V. cons. sua incip. Postquam verus sub dat. tertio non. Decembris 1595.

Etatem igitur ad Cardinalatum requisitam illam esse, quæ requiritur ad Episcopatum, videlicet triginta annorum, resoluunt Hosted. de incompatib. benef. part. 1. cap. 24. n. 27. Maiol. de irregul. lib. 1. c. 30. Paleoth. de consulti. sacri Palat. p. 4. q. 1. vers. quoad etatem, Azot. in sist. moral. p. 2. lib. 6. c. 5. quest. 14. Campo. d. rub. 7. cap. 6. n. 47. Mallibr. in sua praxi habens concilium, requirit. to. dab. tr. 4. §. 1. & seq. Quisquante de priuilegiis cleric. c. 4. sub a. 77. Nouart. in singul. Canon. concil. 19. nisi quod ex d. cons. Sixt. V. in §. 6. 10. Diaconum, Cardinalem assumi potest saltè qui in vigesimo secundo suæ ætatis anno fuerit constitutus; quæ etiam constitutione atrenta, ita ad hanc Cardinalitatis dignitatem desiderantur 15. qui habent legitimos oiales, & ex legitimo oati sunt matrimonio, vt octetiam legitumati per subseqens matrimonium veniant amittendi, sicut refertur Henriquez in summ. lib. 1. c. 20. §. 2. Sayr. de censur. lib. 6. c. 10. num. 13. & 14. Bellet. disquis. cleric. p. 1. tit. de disciplina cler. §. 3. n. 22. Campan. in diuersis iuris Canon. rub. 11. cap. 13. num. 128 in fine, quos refert in collect. ad cap. tanta num. 25. qui filij sint legitimi.

*Concilia Provincialia quolibet triennio fiant per ipsum Metropolitanum, aut, eo impedito, Coepiscopum antiquiorem. Ad ea conveniant quicunque de iure, vel de consuetudine interesse debent. Synodi dioeclesana quotannis celebrentur. &c.*

## CAPVT II.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Concilia Provincialia non obligant extra provinciam.
3. Episcopi tenentur ad observantiam decretorum Concilii Provincialis.
4. Capitulum Metropolitanum Sede vacante cessat potestas celebrandi Concilium Provinciale ac suffraganeos convocandi.
5. Concilium Provinciale quolibet triennio celebrandum.
6. Concilio Provinciali interesse potest Episcopus electus, & confirmatus, quamvis nondum consecratus.
7. Ordinarii habentes iurisdictionem Episcopalem ad Concil. Provinciale vocari debent.
8. Abbates habentes populum & territorium proprium, ac iurisdictionem Episcopalem, vocari debent ad Concil. Provinciale, sicut Episcopi Comprovinciales. Habent vocem decisiuam, ibid.
9. Abbas non potest Synodum celebrare nisi habeat provinciam.
10. Abbas populum non habens, etiam quid exemptus non sit, non tenetur accedere ad Synodum dioeclesanum.
11. Capitulum Cathedralis Sede vacante tempore celebrationis Concilii, Provinciale debet ad illud de necessitate vocari.
12. Vocem consultiuam in concil. Provincialibus dumtaxat habent Abbates Commendatarii, & Capitulum depositi.
13. Precedentia in Concil. Provincialibus.
14. Precedentia Capitulo Valuer. & non Sultonen. debetur tam in Synodo, quam in congregationibus, &c.
15. Suffraganei ad Metropolitanum extra Concilii comprovincialis celebrationem accedere non tenentur.
16. Electio Metropolitanus semel facta ab Episcopo exempto ut ad eius Synodum Provinciale conveniant, non potest postea mutari.
17. Synodus dioeclesana saepius in anno celebrari potest ubi necessitas postulare.
18. Episcopus non celebrans Synodum quatuordecim annis incurrit poenam a iure statutam.
19. Episcopi si in suo aliquo impedimento detineantur quominus Synodum congregent, possunt illam per alios congregare.
20. Episcopus nondum consecratus, si Bullas expeditas potest Synodum convocare.
21. Vicarius generalis absque speciali mandato non potest Synodum celebrare.
22. Capitulum Sede vacante per Vicarium capitalem potest Synodum congregare.
23. Exempti omnes, qui aliis cessante exemptione Synodo interesse deberent, nec Capitulum generalibus subduntur, ad eam accedere tenentur.
24. Abbat exempti, qui Synodo interesse debent, quo amissa, & ornamento uti debeant.
25. Regulares, qui subduntur Capitalis generalibus, non possunt cogi ab Episcopo ad interessendum Synodo.
26. Sacerdotes omnes animarum curam habentes ad Synodum dioeclesanum venire debent.
27. Abbas Monachos non tenetur interesse Synodo dioeclesana si deservire facias per vicarium fidelem cura animarum imminenti sua Ecclesie.
28. Rectorum Parochialium nullius dioecesis tenentur accedere ad Synodum illius Episcopi, qui tanquam vicarius potest eos visitare.
29. Potum decisiuam in Synodo dioeclesana habet solus Episcopus.
30. Poena eorum qui impedimento Canonico cessante non venerunt ad Concilium.
31. Episcopus in Synodo dioeclesana potest constitutiones facere absque consensu, & approbatione cleri.
32. Episcopus non tenetur sequi consilium Capituli in condendis statutis in Synodo.
33. Episcopus non tenetur civitati exhibere constitutiones synodales.
34. Synodus Rom.mittere non tenetur Episcopus.
35. Clericos, & laicos Episcopo subiectos, legant decreta Synodi dioeclesana.

a Cap. propter Eccle. basilicas c. l. leg. 21. d. l. e. licet olim de accusat. Concil. A. 1. 2. 3. c. 1. 6. Conc. 1. 2. 3. sub l. 1. conc. 10. sed. 10. in 1. Later. sub Innoc. 1. c. 1. gehantur re singulis Metropolitanus annis visitat. ret. cap. 6. c. Conc. Tar. 1500. c. 1.

**P**rovincialia Concilia, sicuti omnia sunt, pro moderandis moribus, corrigendis excessibus, controversiis componendis, aliisque ex sacris canonibus permixtis tenentur. *¶ Quare Metropolitanus per se ipso, seu illis legitime impeditis, Coepiscopos antiquiores intra annum ad minus a fine praesentis Concilii, & deinde quolibet saltem triennio post octavam Paschae resurrectionis Domini Iesu Christi, seu alio commodiori tempore pro more provinciae non praetermittit Synodum in provincia sua cogere, & quo Episcopo omnes, & alij, qui de iure, vel consuetudine interesse debent exceptis iis, quibus cum imminente periculo transiretandum esset, convenire omnino teneantur: & Nec Episcopi comprovinciales praetextu cuiuslibet consuetudinis ad Metropolitanam Ecclesiam in posterum accedere inuici compellantur. Itidem Episcopi, qui nulli Archiepiscopo subiacentur, aequalem vicinum Metropolitanum semel eligant, in cuius Synodo provinciali cum aliis interesse debeant, & quae ibi ordinata fuerint, observent, ac observari faciant: In reliquis omnibus eorum exemptio, privilegia salva, atque integra maneant. \* Synodi quoque dioeclesana quotannis celebrentur, & ad quas exempti etiam omnes, qui alias, cessante exemptione, interesse deberent, & nec capitulum generalibus subduntur, accedere teneantur, ratione amen Parochialium, aut aliarum (saecularium*

ſecularium Eccleſiarum, etiam annexarum, debeant h, qui illarum curam gerunt quicumque illi ſint, Synodo intereſſe. & Quod ſi in huius tami Metropolitani. quàm Episcopos, & alij ſupraſcripti negligentes fuerint, penas, ſacris canonibus ſancitas, incurraut.

d. Diff. 12.  
Eusep. 10.  
c. 6. Aur. 1.  
c. 8. Conc.  
Tarracon.  
cap. 7.

1. Vnde Archiep. Bonon. p. 3. p. 134. cum ſeqq. Zetol. in praxi Episc. p. 1. verb. Concilium, Præſec. in ſimili praxi p. 2. cap. 2. pag. 109. Et Emilian. q. reſol. tom. 3. q. 46. art. 2. cum ſeqq. Quæſt. in ſum. Bullary verb. Concilium Provinciale, Azot. aſſ. moral. p. 2. ſub. 3. cap. 47. Galgancet. de iure publico l. 4. tit. 10. Franc. Leon. in theſauri fori Eccleſiaſt. p. 1. c. 9. m. 2. Alroy. Ricc. in coll. dec. art. 1153. Et almat. occliet. de iuriſd. Ordina-rii in exemption. p. 2. q. 45. m. 12. Valer. Reginald. in praxi fori penit. lib. 20. n. 69. verſ. quæſt. in Vgo-lin. de officio Episcopis. ad. Tullioch. in Decalog. lib. 4. c. 1. Arb. 1. m. 4. nouillme Tamburin. tom. 3. de iure Abbatis diſp. 5. quaſt. 1. c. num. 77. metuplum in ſimili tract. par. 3. alleg. 93. Et de Synodo Episcopos ſpecialiter tractatus cõdider. Hentic. Boetius, Michael Thomafius, & Ioannes Anton. Maſſobrin.
2. Concilia Provincialia non obligant extra provin-ciam, & extra illam non faciunt legem, & pet approbationem quæ ſit à S. Congregatione Con-cilij, non intelliguntur confirmata auctoritate Apoli. ſed tantum permiſſa, reſert. decifum Sel. in ſeſſiſſi Canonici c. 25. n. 3.
3. Episcopos tenentur ad obſervantiam decreto-rum Concilij Provincialis, non obſtante lapſu decenni, quo non fuerint obſervati, reſert. decifum Gite. de benef. p. 5. c. 4. n. 103. & Quare Metropolitani, &c. Vide Zetol. d. verb. Concilium ſ. 7. Azot. d. c. 47. q. 5.
4. Ceſſante hodie potestate Capituli Metropo-litani Sede vacante celebrandi Concilium Pro-vinciale, ac Suffraganeos convocandi, aſſert. Quæſt. d. verb. Concilium Provinciale ante n. 3. quod ante hoc decretum potuiſſet reſoluitur Pa-min. de poteſt. Capituli Sede vac. p. 1. q. 7. ſub n. 3. & Boet. de Synodo Episcopos p. 1. n. 43.
5. Quolibet ſaltem triennio. Vide Zetol. d. verb. Concilium ſ. 2. Azot. d. c. 47. q. 6.
6. Quæ Episcopos univerſos, & alij qui de iure ſec. Episcoporum nondum conſecratorum, ſi ſit electus, & confirmatus, ac poſſeſſione Episcopatus ade-ptus, poſſe intereſſe Concilio, ac providere de ne-cessitate ad illud eſſe vocandum, reſoluit Proſp. de Auguſtino in addit. ad Querant. in ſum. Bullary n. 2. verb. Concilium poſt q. 6.
7. Ordinarios habentes iuriſdictionem Episco-palem ad Concilium Provinciale vocari debere, tenent. Azot. d. c. 47. quaſt. 1. Proſp. de Auguſtino citato loco.
8. Abbates habentes populom, & territorium proprium, iuriſdictionemque Episcopalem exer-centes intra ambitom ipſius provincie ad Con-cilij Provinciale vocari debere, ſicut Episcopos comprouinciales, dicit Proſp. de Auguſt. d. verb. Concilium poſt q. 3. aduertens cum Alphonſ. Al-var. Guetiero in ſpeculo iuris Pont. c. 5. 1. ſol. 268. huiusmodi Abbates tanquam locorõ ordi-narios in Conc. Provinciali habere vocem deciſi-um, & amplius quod teneantur ad Concil. Provinciale accedere, etiam ſi ab eorom ſenten-tia immediatè ad ſedem Apoli. & non ad Archie-piſcopom appellentur, vide Alroy. Ricc. in dec. ſu-ria Archiep. Neapol. p. 4. dec. 131. n. 4.
9. Abbatem non poſſe Synodum celebrare, niſi habeat Provinciam, ſtat. Sel. d. c. 25. n. 4. utre-

ſtans ſic fuiſſet reſolutorum ſub die 17. Aug. 1616. Abbas populom non habens, etiam quod exemptus non ſit, non tenetur accedere ad Syno-dum diocceſſanam, niſi aliquis cauſa rationabilis aditet, vel conſuetudo inuoluerit, ut accederet, gloſſ. & Abb. in c. ſuper hris de maior. & obed. ter-tiſt. decifum Sel. d. c. 25. n. 4.

Capitulum Cathedralis Sede vacante tempore celebrationis Concilij provincialis debere ad il-lud de neceſſitate vocari, & poſſe comparere per vicarium generalem cum ſpeciali mandato dan-di vocem deciſi-um, docet Proſp. de Auguſt. in addit. verb. Concilium Provinciale, poſt q. 4. ubi etiam reſert. decifum, & Capitola collegiarum quali Episcopalem iuriſdictionem habentia ad Concilium Provinciale eſſe vocida, quod etiam teſtatur Sel. d. c. 25. n. 6. ubi reſert. ita fuiſſet deciſum ſub die 19. Decembris 1596. & Præſec. in praxi Episc. p. 2. c. 2. n. 2.

Vocem cõſultati-um in Provincialibus Conciliis dumtaxat habent Abbates Commendatarii, & Capitulum de putati procuratores verò Episcoporum poſſunt, & ſi Concilio Provinciali pla-cuerit, & deciſi-um habere, reſert. decifum Præſec. d. p. 2. c. 2. n. 1. ad 5.

In Conciliis Provincialibus præſentendi ſunt Canonici Eccleſiarum Cathedralium quando capitulariter incedunt, Abbates benedicti, & qui vltim Munz habent, præcedunt Commenda-tus, poſt hos locum obtinent Dignitates, poſtea collocandi ſunt procuratores, reſert. decifum Præſec. d. p. 2. c. 2. n. 3. ad 3.

Præcedoia Capitulo Valu. & non Sulmo-nen. debetur tam in Synodo, quam in congrega-tionibus, proceſſionibus, aliſque ſimilibus acti-ibus, ita Sel. d. cap. 15. n. 7. arellanus in fuiſſet deciſum in Palmen. 16. Aprilis 1576. & 4. April. 1601 & 10. Martij 1612.

De ordine in ſedendo vide Quæſt. d. verb. Conc. Provinciale q. 12. ubi additio, Franc. Leon. in theſauri fori Eccleſ. p. 1. c. 9. n. 4. ubi dicit quod 10 ſeſſionibus primò Archiepiſcopi ſecun-dò Episcopos, quilibet ſecundum tempus ordina-tionis ſue, tertio Capitulum Cathedralis colle-giatet incedens, vel ſedens, quarto Abbates ha-bentes privilegium Munz, & Baculi, quinto pu-cratotes Episcoporum abſentium, ſexto pu-cratotes Abbatum abſentium, ſeptimò Collegia-tæ, octauò Plebanj, ſive Archiepreſbyteri, nonò Patreſi ſedente, ſubſcribere, & alias prerogati-vas habere debent.

7 Nec Episcopos Comprovinciales, &c. Suffraganeos ad Metropolitani extra Concilij Com-provinciales celebrationem accedere nec teneri, reſert. decifum Zetol. in praxi Episc. p. 1. verb. ſuffrag. c. 1. pag. mibi 318.

8 Aliquem vicarium Metropolitani, &c. Ele-ctionem Metropolitani ſemel ſtatim ab Episco-po exempto ut ad eius Synodum Provinciale conuocetur, non poſſe poſtea mutari, ſed ſemper in futurum ad illam accedere teneri, cuiusque ele-ctionem ligare ſucceſſores reſert. decifum Quæſt. d. verbo Concilium Provinciale, n. 2. q. 1. in fine, Galer. in margar. cauſam conſecrata. verb. Episc. p. 100. col. 2. Quæſt. in exordij. Episc. verb. Concilium Provinciale, n. 6.

10.

11.

12.

13.

14.

15.

16.

- Et quaiibi ordinata fuerint, &c.] De modo in statuendo, & pronunciando, vide Quatant d. ver. Concilium Provinciale, q. 27. cum seqq.
17. [Synodus quoque dioecesis quatuor celebrantur, &c.] Episcopus quilibet in sua dioecesi semel in anno Synodum convocare debet. Ita Sebast. Medices de legib. p. 1. q. 14. Fr. Em. q. Reg. e. 3. q. 47. fol. 127. Monte in examina Theolog. moral. p. 4. c. 7. §. 1. Alzed. de praesentia Episc. dign. p. 2. c. 1. n. 25. Vbi verò necessitas postularet, & prius in anno celebrari posse per c. de Concil. 18. diff. tenet Vgol. de officio Episcopi. c. 48. num. 3. quam refero Ego ipse in simili tract. p. 3. alleg. 93. n. 2 in fine.
18. Episcopum non celebrantem Synodum quatuor incurrere penas à iure statutas, dicit Sel. d. 6. 25. n. 30. attestans sic fuisse resolutum 26. Junij 1621. Et quòd omittens celebrare sine causa venit suspendendus ab executione officij, tradit Gavant. in archiep. Episc. verb. Synodum dioecesanam, n. 5. vbi testatur ita fuisse decisi sub die 27. Martij 1590.
19. Episcopi si iusto aliquo impedimento detineantur quo minus Synodum congregent, possunt illam per alios congregari, cum hoc decretum indeterminatè loquatur, nec mandet speciatim Episcopis, ut ipsi Synodum congregent, resolvit Pafec. d. p. 2. cap. 2. n. 1. & refert decisi Vgol. d. c. 48. n. 3.
20. Episcopum nondum consecratum, si Bullam exequatur, possit Synodum convocare, tradunt Mat. Sobr. de Synodo Episcopi c. 2. dub. 1. n. 9. Gavant. d. verb. Synodum dioecesanam, n. 1.
21. Vicarium generale abque speciali mandato non possit Synodum celebrare, resolvunt Henric. Bottz. in tract. de Synodo Episcopi p. 2. num. 2. Rebuc. in praxi tit. de forma vicariatus n. 151. Sbroz. de officio Vicarij lib. 2. q. 46. num. 1. Azor. inst. moral. part. 2. lib. 3. c. 45. quas. 5. Gavant. d. verb. Synodum dioecesanam, n. 3. Ego ipse de officio & potestate Episcopi, part. 1. alleg. 5. q. 4. n. 103. Sel. d. c. 25. n. 31. attestans ita fuisse resolutum 11. Augusti 1618.
22. Capitulum sedae vacante per Vicarium capitulare possit Synodum congregare, assensit decisi Guc. de benefic. p. 9. c. 2. n. 8. quem refert Gavant. d. verb. Synodum dioecesanam, n. 2.
23. Ad quam exemptionem etiam omnes, &c.] Exemptos omnes, qui alias cessante exemptione Synodo interesse deberent, nec capituli generalibus subduntur, ad eam accedere tenentur, per hunc text. tradunt Vgol. d. c. 48. §. 2. n. 1. Etasim. à Cochier de iuris. ord. in exemptis, p. 4. q. 19. Gavant. d. verb. Synodum dioecesanam, num. 11. Ego ipse d. p. 3. alleg. 93. n. 8.
24. Abbates exempti, qui interesse debent Synodo, quo amictu, & ornamento vti debeant, vide Bottz. de antior. magni consilij, p. 1. n. 31. Alzed. de praesentia Episc. dign. part. 2. c. 1. n. 31. & 32. Tamburin. de iure Abbatum tom. 1. diff. 19. q. 5. in fine. Et quando Abbas teneatur accedere ad Synodum, vide Bottz. de Synodo ex n. 4. Setaph. dec. 10. Tamburin. d. tom. 1. diff. 24. q. 4. Mich. Ferrus de praesentia Ecclesiast. q. 1. n. 2.
25. Nec capituli generalibus subduntur. Regulares, qui subduntur capitulis generalibus, non possunt cogi ab Episcopo ad interessendum Synodo, nisi tantum in casu expresso in hoc exp. refert decisium Armentar. in addit. ad recap. legum Navarrae, lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. n. 4.
26. Ratione tamen Parochialium, &c.] Omnes Sa-
- cetdotes animarum curam habentes ad dioecesanam Synodum venire debent, tenet Franc. Leo d. cap. 9. n. 13. Vgol. d. cap. 48. §. 1. num. 1. vbi dicit locum habere non solum vbi seculares clerici sunt, verum etiam vbi Monach. vel Regular. Pafec. d. c. 2. n. 2. Ego ipse d. alleg. 93. num. 5. Laurent. de Peitinis in exp. consuet. 2. Julij 11. pro suo Ordine Monachorum n. 64. tom. 1. Alzedo d. p. 2. c. 1. n. 28. Alcan. Tamburin. d. tom. 1. diff. 29. q. 5. n. 4.
27. Synodo dioecesanæ interesse non tenetur Abbas Monachos, cuius Ecclesiae, vel monasterio imminet cuta animarum, si illi deseruire faciat per vicarium, secularem ab Episcopo approbatum, quia sufficit mittere dictum vicarium cum cuius per ipsum exerceatur, ita refert Sel. d. c. 25. n. 32.
28. Rectores Parochialium nullius dioecesis tenentur accedere ad Synodum illius Episcopi, qui tanquam vicinior potest eos visitare, refert decisi Franc. Leo d. c. 9. n. 13. & resolvunt Pafec. d. c. 2. n. 2. vers. & non solum, Vgol. d. §. 1. vers. quarto, Sel. d. c. 25. n. 33. vbi idem ait de clericis Abbatibus nullius dioecesis. Laurent. de Peitinis citato loco n. 65. Tamburin. d. q. 5. n. 4.
- Sayr. verò in floribus dec. sub tit. de officio ordin. dec. 11. ex doctrina Nauar. cons. 11. cod. tit. in antiq. alijs cons. 12. de maior. & obed. in nouis, lib. 2. art. Rectores Parochialium, quos in nullius dioecesi sunt, quamvis ab Episcopo, cuius cathedralis Ecclesia proximior est, visitari possint, ad Synodum tamen dioecesanam illius Episcopi accedere non tenentur, cum lex superis, quatenus id commode fieri potest, sine praedictio tertiij intelligenda sit, praeteritum cum aliud ius visitandi, & aliud ius vocandi ad Synodum, adeò ut ex concessione illius non inferatur concessio huius, à separatis enim non sit illatio. Vnde & Archiepiscopus licet Ecclesias sui suffraganeos possit visitationem suae propriae dioecesis visitare possit, earum tamen Doctores ad Synodum suam particularem vocare non potest, neque enim verba Concilij aptantur vocationi ad Synodum, & dispositio non includit eos, quibus verba sua non optantur. Machenus Sayr. citato loco.
29. Verum decisi in Synodo dioecesanæ habet solum Episc. Canonici autem illud non habent in Synodo, nisi in casibus à iure expressis, vel ex privilegio, aut consuetudine, & tunc computantur pro uno voto tantum, Eccl. Capituli ita Sel. d. c. 25. n. 34. vbi refert decisi sub die 13. Iann. 1594. & Quod si in his tam Metropolitani, &c.] De potestate eorum, qui impedimento canonico cessante non veniunt ad Concilium, vide Jacob. de Concil. lib. 1. art. 5. in princ. pag. 111. cum. seqq. Quatant. d. verb. Concilium Provinciale, q. 18.
30. Episcopum in Synodo dioecesanæ possit constitutiones facere abque consensu, & approbatione Cleri, illi quæ debent exquirere consilium Capituli, licet illud se qui non teneatur, nisi in quibusdam casibus à iure expressis, refert decisi Armentar. in addit. ad recap. legum Navarrae, lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis, n. 63. & Pafec. in praxi Episcopi, p. 2. c. 1. n. 8.
31. Episcopum non tenent sequi consiliū Capituli in condendis statutis in Synodo, nisi in casibus à iure expressis, tradit Sel. d. c. 25. n. 38. attestans sic fuisse decisi sub die 6. Iunij 1627.
32. Episcopum non tenent citari exhibere constitutiones synodales priusquam imprimantur, & postquam publicae fuerint, tunc citantur reclamare & aggravia proponere posse, tenent Sel. d. cap. 25.
- 33.

d. c. 25. n. 39. ubi refertur sic decidisse S. Cong. Episc. & Reg. in ciuitate Castellae 14. Apr. 1625. ad 15.  
 Nec tenet Episcopum Synodum Rom. mittere, assensum Piasce. d. p. 1. c. 2. n. 12. Gauant. d. verb. Synodum diocesana n. 67.  
 Clericos, & laicos Episcopo subiectos ligare

decreta Synodi diocesane, resoluunt Masfobr. de Synodo Episcopice c. 4. dub. 77. & 78. Gauant. d. verb. Synodum diocesana n. 65.

De statutu in Synodo diocesana ab Episcopo faciendis, vide Piasce. d. c. 2. n. 6. metropolim d. p. 1. alleg. 9. n. 19. cum seqq.

*Visitationem suae diocesis faciant Episcopi, & alij Superiores, eamque absoluant intra biennium, necnon caueant ab inutilibus sumptibus, exceptis procuratoribus, & victualibus.*

## CAPVT III.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Visitatio generalis spectat ad Episcopum.
3. Vicarium generalis non habet ius visitandi nisi specialiter ei committat Episcopus.
4. Potestas Episcopi concessa visitandi Ecclesias Episcopatus subiectas transit in Capitulum Sede vacante.
5. Capitulum Sede vacante potest diocesim visitare post lapsum anni a die vltima visitationis per Episcopum facta.
6. Capitulum potest visitare omnia loca, quae poterat visitare Episcopus.
7. Monasteria canonica exempta visitare non potest Capitulum Sede vac.
8. Capitulum Sede vacante quando possit diocesim visitare.
9. Archidiaconi, Decani, Archipresbiteri, & alij inferiores visitandi ius habent si id longa consuetudine praescripserint.
10. Episcopus potest praesumere terminum Archidiacono ad visitationem expediendam.
11. Edicta propter non licet Episcopo visitationem aggredienti, quibus subacti debeantur crimina detegere.
12. Episcopo non licet ad detegenda visitatorum peccata per adula publica mouere homines sub excommunicationis poena ad remediand.
13. Inuicem iuramentum a visitato non debet Episcopus exigere in visitatione.
14. Capitulum superfluo adhuc Episcopo ex praescriptione vel privilegio visitandi ius habere potest.
15. Episcopus licet possit iterum visitare Ecclesias visitatas ab inferioribus, non potest iterum punire poenitas ab eis.
16. Visitare non licet Episcopo Altaria Ecclesiarum Regularium, quibus non incumbit animarum cura personarum secularium.
17. Visitator non debet inutilibus sumptibus visitato gravare, exceptis tantum victualibus, &c.
18. Episcopus non potest quicquam ab eis qui visitantur pro decretis, & accipere.
19. Episcopus re ipsa non visitat nihil procuratorum causa exigere potest.
20. Episcopus exiens per villas & oppida, ut sacramentum Confirmationis tantum conferat, a nemine est procurandus.
21. Episcopus, aut alius visitator non potest procuratorem accipere ab hospitalibus, & aliis locis leprosorum, &c.

22. Procuratorem a pauperibus clericis exigere non debet Episcopus.
23. Procuratio non debetur Episcopo visitanti Ecclesias Parochiales vnitae, & dependentes a Religione Hierosolimitana.
24. Procuratio soluenda est Episcopo visitanti beneficium a Cardinale possessum.
25. Notarius quando a visitato aliquid accipere valet.
26. Munera qualiacunque non potest Episcopus a visitatorum visitatione etiam comestibilia ut facum asportari accipere.
27. Victualia accipere potest Episcopus visitans.
28. Victualium appellatio quid veniat.
29. Victualia debent esse moderata.
30. Equorum vellura non veniunt nomine victualium.
31. Procuratio nulla debetur Episcopo visitanti clauum ciuitatis ubi sita est Cathedra.
32. Episcopus visitans vna die duas Parochias, vnam tantum procuratorem habet.
33. Procuratorem pecunia redimere liberum est visitato.
34. Visitator non potest in pecunia taxare id, quod per villam sibi necessarium conuehit.
35. Vbi fuerit consuetudo ut nec victualia, nec quicquam a visitatoribus accipiantur, illa seruanda est.
36. Consuetudo circa exactiorem in visitatione ex relictis pijs est seruanda.
37. Episcopus, & quicumque sursum nihil muneris accipere potest ab Ecclesijs in visitatione praeter procuratorem.
38. Cathedralicum non censetur sublatum sub hac prohibitione.
39. Fratres S. Ioannis Hierosolimitani sine curam vicarij in Parochialibus Regijs vitijs non tenentur ad solutionem Cathedralis.
40. Visitator rationis officij sui aliquid male accipiens ipse iure suspensionem incurrit.
41. Tempus praefixum ad visitanda limina Apostolorum incipit a die publicationis constitutionis Sixti V.
42. Presbyter diocesis non existens de Capitulo Cathedralis, non admittitur ad visitanda limina.
43. Nec monachi in curia.
44. Coadiutor Episcopus, & non coadiutor tenetur visitare limina Apostolorum.
45. Regularis nullus etiam Episcopus commensalis admittitur ad visitanda limina.

« **P**atriarchae, Primates, Metropolitani, & Episcopi propriam diocesim per se ipsos, si legitime impediti fuerint, & per suum generalem Vicarium, Visitatores, si quotannis totam, propter eius latitudinem visitare non potuerint, saltem maiorem eius partem,

• Cons. Tol. 4. c. 35.

tem, ita tamen, ut tota biennio per se, vel Visitatores suos compleatur, visitare non prætermittant. *A Metropolitani* verò, etiam post plenè visitatam propriam diocèsim, non visitentur cathedrales Ecclesiæ, neque diocèses suorum comprouincialium, nisi causa cognita, & probata in Concilio prouinciali. *Archidiaconi autem, Decani, & alij inferiores in iis Ecclesiis, vbi hæcenus visitationem exercere legitimè consueuerunt, debeant quidem assumpto notario, de consensu Episcopi deinceps per seipsos tantum ibidem visitare. Visitatores etiam, à Capitulo deputandi, vbi Capitulum ius visitandi habet, prius ab Episcopo approbentur, sed non ideo Episcopum, vel eo impedito, eius Visitator easdem Ecclesias seorsum ab his visitare prohibeatur, cui ipsi Archidiaconi, vel alij inferiores visitationis factæ infra mensem rationem reddere, & depositiones testium, ac integra acta ei exhibere teneantur, non obstantibus quacumque consuetudine, etiam immemorabili, atque exemptionibus, & privilegiis quibuscumque. Visitacionem autem omnium istarum præcipuus sit scopus, sanam orthodoxamque doctrinam, expulsis hæreticis, inducere, bonos mores tuere, prauos corrigere, populum cohortationibus, & admonitionibus ad religionem, pacem innocentiamque accendere, cetera prout locus, tempus, & occasio feret, ex visitantium prudentia ad fideliū fructum constituere. Quæ ut facilius feliciterque succedant, monentur prædicti omnes, & singuli, ad quos visitatio spectat, ut paterna charitate, Christianoque zelo omnes amplectantur, ideoque modello contenti equitatu famularique studeant quam celeritè, debita tamen cum diligentia, visitationem ipsam absoluerè: *Interimque cauent, ne inutilibus sumptibus cuiquam graues, onerosive sint, neque ipsi, aut quisquam suorum quidquam pro curacione causa pro visitatione, etiam testamentorum ad pios vsus, præter id, quod ex relictis pijs iure deberetur, aut alio quouis nomine, nec pecuniam, & nec munus quodcumque sit, etiam qualitercumque offeratur, accipiantur, non oblatè quacumque consuetudine, etiam immemorabili, exceptis tamen victualibus, quæ sibi ac suis frugaliter, moderatèque pro temporis tantum necessitate, & non vitæ, erunt ministranda. Sit tamen in optione eorum, qui visitantur, si malint soluerè, id quod erat ab ipsis ante solui, certa pecunia taxata, consuetum, an verò prædicta victualia subministrare, saluo item iure conuentionum antiquarum cum monasteriis, alijsve pijs locis, aut Ecclesiis non Patrochialibus inito, quod illæsum permaneat. In iis verò locis seu prouincijs, vbi consuetudo est, ut nec victualia, nec pecunia, nec quidquam aliud à Visitatoribus accipiat, sed omnia gratis fiant, ibi id obsetuetur. Quod si quisquam, quod ablit, aliquid amplius in supradictis omnibus casibus accipere præsumpserit, prius præter dupli restitutionem, intra mensem faciendam, alijs etiam pœnis iuxta Constitutionem Concilij generalis Lugdunensis, quæ incipit, Exigit, & necnon & alij pœni in Synodo Prouinciali, arbitrio Synodi, absque vlla spe veniæ, multetur. Patroni verò in iis, quæ ad Sacramentorum administrationem spectant, nullatenus se præsumant ingerere, neque visitationi ornamentorum Ecclesiæ, aut bonorum stabilium, seu fabricarum proventibus immisceant, nisi quatenus id eis ex institutione, ac fundacione competat, sed Episcopi ipsi hæc faciant, & fabricarum redditus in vsus Ecclesiæ necessarios, & utiles, prout sibi expedire magis visum fuerit, expendi curent.**

1. **V**ide Archiep. Bononiens. p. 4. sub tit. de visitat. pag. 243. cum seqq. Cath. inss. maior. tit. de visitatione per prelatos faciendâ, Sbroz. de offic. vicar. lib. 2. q. 120. Aloys. Riccio. in praxi fori Ecclesiæ lib. 6. tit. 1. edit. alijs resol. 536. in 2. edit. Azor. inss. moral. part. 2. lib. 3. q. 40. à princ. Marc. Anton. Genuens. in mon. Præf. 24. & 35. Valer. Reginald. in praxi fori parit. lib. 20. n. 69. vers. quoniam, Zecol. in praxi Episcop. p. 2. verb. visitatio, Præf. in simili praxi p. 2. n. 3. Armendar. in addit. ad recap. legum Nannar. lib. 1 tit. 6. de visit. Vigol. de offic. Episcop. p. 49. Galgancet. de iure publico, lib. 5. tit. 1. 21. Ald. in compendio Can. resol. lib. 1. tit. 16. n. 3. nouissimè Steph. VVeyms ad constitutiones 24. ex iure antiquo desumptas, & per Conc. Trid. innouatas, consil. 17. pag. 183. cum seqq. vbi dicitur innouari & exigi de consensu lib. 16. per decretum Concilij in presenti & vnum ac alterum multipliciter declarat. Trullan. Decalog. lib. 4. c. 1. dub. 8. n. 4. metipsum de officio, & potest. Episcop. p. 3. alleg. 73.

2. *Patronatus.* De Patronatibus in genere, & de

eorum præcedentis potestate, & privilegijs, egi latè d. de officio, & potest. Episcop. p. 1. tit. 3. c. 1. & de iure Ecclesiæ lib. 1. c. 6.

3. *Et Episcopi propriam diocèsim, &c.* Visitacionem generalem spectat ad Episcopum censuit Rot. dec. 160. n. 2. p. 2. recent. & notat Stephan. VVeyms de consil. 17. n. 1. pag. 190. id procedere, etiam si in ipsa fundacione visitandi facultas aliqui alteri inferiori Prelato foret concessa, quia inde non intelligitur adempta sua potestas ex dispositione Concilij ipsi competens, sed faciendâ est interpretatio ut cumulatiue creascatur Episcopo data potestas, non priuatiue.

4. *Per suum generale Vicarium, &c.* Vicarium generalem hoc ius visitandi non habere, nisi specialiter ei committat Episcopus, testantur Rebuff. in praxi benef. tit. de forma vicariatus n. 100. & 101. Sbroz. de vicar. Episcop. lib. 2. q. 102. n. 2. Paul. Fulc. de visit. lib. 1. c. 2. n. 28. Azor. inss. mor. p. 2. l. 3. c. 4. §. 4. Vigol. de potest. Episcop. c. 4. §. 7. vers. iterum nec visitare, Narb. de appell. & reuoc. ad Episcop. p. 1. n. 124. Ego ipse d. alleg. 73. v. 28.

Post. Notem

Cap. 1. §. 6. de de censib. in 6. §. Florentinum §. dist.

Conc. Bithyn. c. 1. Conc. Trid. verb. statim. etiam ne Episcopi & eorumque & cap. inter cetera l. c. q. 3. de c. cum Apollis, de censib.

de Beni de. tit. 1. de censib. tit. 10. cap. 1.

4. Potestatem Episcopis concessam visitandi Ecclesias Episcopatus subiectas transire in Capitulum Sede vacante, tenent Quasint. in sum. Bullar. verb. Capitulum Sede vacante, vers. quibus sic prelatibus. Azor. d. lib. 3. c. 37. quæst. 14. Aloyf. Ric. in praxi verum finis eccl. dec. 609. in t. edur. aliis ref. 334. n. 2. edur. ubi assentit procedere etiam quando Sedes Episcopalis quasi vacat, vel non Episcopo ab hostibus, vel pagano capto, testetur Ego ipse d. alleg. 73. n. 24. & 25. Lotter. de re benef. l. 2. q. 2. n. 44. Marcel. Vulp. in praxi inde. 4. q. 4. n. 11. Rot. dec. 166. n. 2. Apud Furi. p. 1. recentior. & decif. 166. n. 2. p. 1. recentissim. in posthum.
5. Capitulum Sede vacante post lapsum anni à die vltimæ visitationis per Episcopum factæ potest visitare diocesim tempore triennij non expectato, licet dicatur Episcopum consuevisse visitare singulis triennis, vt per Aldan. d. r. 1. 6. n. 5. ubi attestatur decifum in Pampilonen. 3. Febr. 1629. & 10. Decemb. in eisdem anni.
6. Capitulum potest visitare omnia loca, quæ poterat visitare Episcopus, idem Aldan. d. r. 16. n. 6. attestans ita fuisse resolutum in Pampilonen. 13. Aprilis 1630.
7. Non posse tamen visitare Monialium cœnobis exempta, quæ alioquin potest Episcopus visitare vt delegatus Sedis Apoll. resolutum Azor. d. 6. 37. q. 5. Nic. Garc. de benef. p. 3. c. 7. n. 45. Franc. Leo d. p. 1. c. 10. n. 8. vers. decifum. Marcel. Vulp. d. praxi. c. 4. n. 1. optimè Mol. d. 5. d. 1. n. 8.
8. Capitulum Sede vacante tunc demum potest diocesim visitare, quando lapsus est annus, à postrema Antecessoris visitatione, nec de proximo Ecclesiæ est de Pastore providenda; in ipsa verò visitatione circa familiarum, equitarem, & alia, forma huius cap. est præcisè observanda, Aldan. d. r. 16. n. 7. ubi refert ita fuisse resolutum in Laman. 10. May 1629.  
*¶ A Metropolitani verò, &c.* Metropolitani an & quando diocesem suam Comprovinciam Episcoporum visitare possint vide Steph. VVeyms d. consil. 17. n. 7. pag. 191.
9. *¶ Archidiaconi autem, Decani, &c.* Archidiaconi, Decani, Archiepiscopi, & alios inferiorum visitandi ius habere si id longa consuetudine præscripserint, tenent Felician. Comen. in man. visitat. lib. 1. tit. 3. vers. Archidiaconi, Paul. Fusc. d. r. 2. n. 14. Azor. d. r. 40. q. 7. 8. & 9. Sbroz. d. q. 20. n. 10. Flores de Mena var. lib. 3. q. 14. n. 23. Ego ipse d. alleg. 73. n. 22. Steph. VVeyms d. consil. 17. n. 2. pag. 190.
10. Et post ipsum Episcopum præstare terminum Archidiacono ad visitationem expedendam, & præscribere comitatum, & equitatem non oneri sit Ecclesiis, quas visitant, refert decifus Plaf. d. c. 3. n. 62. pag. 23. citatus per me d. alleg. 73. n. 30.
11. Edicta proponere non licet Episcopo visitationem aggredienti, quibus subditi tubentur crimina de tegere, multoque minus proposita pœna excommunicationis, vt per Sel. in selectis. canon. c. 31. n. 10. ubi refert decifum sub die 1. Janu. 1601.  
*¶ Assumptio notario de consensu Episcopi.* Locum non habere in Abbate seculari refert decifum Aem. d. r. 6. de visitat. n. 109.
12. Inquisito, quæ præstatorum vacatur, quando sit in visitatione, non licet Episcopo ad detegenda visitatorum peccata per edicta publica monere homines sub excommunicationis pœna ad reuelandum, neque in ea exigere iuramentum à visitatis refert decifum Paul. p. 1. c. 3. n. 60.
13. Iuramentum à visitatis non debet Episcopus habere. Collet. in Consil. Tri.

exigere in visitatione, neque procedere ad capitulam, neque mandare quod deus copia restitutum, refert decifum Aldan. d. r. 16. n. 7.

*¶ Visitatores etiam à Capitulo, &c.* Capitulum superstitit adhuc Episcopo, ex præscriptione, vel privilegio visitandi ius habere potest, tradit Azor. d. c. 40. q. 8. quem refert d. alleg. 73. n. 26. D. Felician. de Vega in relect. ad c. cum contingat. de foro compet. n. 14. Et tunc visitatores à Capitulo deputatos debere esse ab Ordinario approbatos, probat hoc decretum, quod locum habere etiam ubi soli Capitulo absque Episcopo competit ius visitandi refert decifum Attendu. in addit. ad recap. legum Nanarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis, n. 110. Steph. VVeyms d. loca n. 4.

*¶ Sed non ideo Episcopus, &c.* Licet Episcopus possit iterum visitare Ecclesias visitatas ab inferioribus, vt text. habet non posse tamen iterum punire punios ab eis, neque ab illis absolutos concedere ad innocentiam suam demonstrandam, refert decifum Aem. d. 7. de Episcopis n. 111.

Visitare non licet Episcopo in vim constitutionis Greg. XV. de exemptionum privilegiis Almatæ Ecclesiæ Regularium, quibus non incumbit animatum cura personarum secularium, nec loca ubi in eisdem Ecclesiis afferatur sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, vel ubi confessiones personarum secularium audiantur, ita Aldan. 16. n. 8. ubi dicit resolutum de anno 1623.

*¶ Interimque caveant, &c.* Vide Nau. consil. 1. in vtraque edit. & consil. 1. in antiq. aliis consil. 12. in nouis, de consil. Saye. in scribis dec. sub eod. tit. dec. 1. & 21. Zetol. d. verb. visitatio, 5. t. Steph. Grat. discip. forens. c. 37. n. 16. cum segg. Vgol. de offic. Episc. c. 49. §. 3.

Non possit Episcopus, quicquam ab eis, qui visitantur pro decretis, & ordinationibus spectantibus ad visitationem pro rogata, seu scriptura, lab oere sine percipere, refert decifum Aem. 16. n. 16.

*¶ Nè ipsi autem quicquam suorum quicquam procuratores, &c.* Episcopi ipsi non visitantem nihil procuratoris causæ exigere possit, refert decifum Aem. d. r. 6. de visit. n. 117. Et non possit visitatores, nec quæquam suorum ab his, qui visitantur, pro decretis, & ordinationibus ad visitationem spectantibus, pro scriptura scilicet illorum nec pro labore aliquid recipere per hunc text. tenet Nabona l. 3. gloss. vltima c. 9. §. 2. lib. 4. Recop. ubi n. 9. dicit quod cum Concilium in præsentia nō loquatur expressè de notariis, circa eos nō videtur illud decretum observandum imò potius subditi notarios nullū salarium habentes pro labore scriptoriariorum, vel decretorum, non secus ac pro litterarum ordinatorum aliquid recipere possit pro scripturis, siue instrumentis in visitatione confectis, & citat Socin. de visit. limit. 1. q. 4. n. 34. vers. & hoc verò, Annib. Roc. in tr. de visit. super ver. gratis, vers. quare an. Notarium pag. 217. & verb. ministris familiarium eius, vers. quare an. ministr. p. 308. col. 2.

Episcopum exentem per villas, & oppida, vt sacramentum Confirmationis tantum consecrare, à nemine esse procurandum refert decifum Aldan. d. r. 6. de visit. n. 123. & resolut. Paul. Solod. in praxi de visit. p. 1. c. 3. in med. quem refert Ego ipse d. alleg. 73. n. 33.

Episcopum, seu alium visitatorem non posse procuratorem accipere ab hospitalibus, & aliis locis leprosoſum, domorum Dei, pauperum, & infirmorum, nec ab Ecclesiis pauperum, sed debere gratis visitare, refertur decifum Marc. Ant. Genou. d. c. 3. §. 9. vers. anone, Zet. in praxi Episc.

14.

15.

16.

17.

18.

19.

20.

21.



- p. 2. verb. visitatio §. 1. dub. 7. Piaf. in simili praxi p. 2. §. 3. in fine, Fr. Leo in res. auro fori Eccles. p. 2. c. 16. §. n. 41. Bellet. *disquis. clerici*. p. 2. tit. de clericis debitor §. 1. n. 10. Ego ipse d. alleg. 73. n. 50.
22. Episcopum à pauperibus clericis procuratorem calgere non debere, tradunt Sord. de aliment. tit. 4. §. 12. n. 6. Bellet. d. §. 3. n. 8. Ego ipse d. alleg. 73. n. 51. & 52. me citato in illis locis Homo bon. de Bonas de examine eccles. tit. 1. c. 12. q. 17. resal. 2.
23. Procurator non debetur Episcopo visitandi Ecclesias Parochiales unitas. & dependentes à Religione Hierosolymitana à vicariis eandem Ecclesiam, vt per Aldan. d. tit. 16. n. 9. vbi attestatur ita fuisse decisi in *Angustana* 4. Dec. 1610.
24. Procuratio solummodo est Episcopo visitanti beneficium à Cardinale possedum, quia est omnis tale super beneficio, non personale super persona Cardinalis Aldan. d. tit. 16. n. 10. vbi refert sic fuisse resolutum in *Negroni* n. 13. Sept. 1611.
25. Notorius quando à visitatis aliquid accipere valeat, vide Naua *conf. 1. de censib. in verbaque edit.* Zet. d. verb. visitatio §. 6. dub. 4. Piaf. d. c. 3. n. 63. verb. neque *Cantellari*, Ego ipse d. alleg. 73. n. 42.
26. *Nec munus quodcumque sic, &c.* Munera quauiacunque non possit Episcopum à visitatis ratione visitationis, etiam commisitibi, vt secum alporter, accipere tenent Piaf. d. c. 3. n. 73. Marc. Anton. Genuens. d. c. 35. n. 7. vbi num. 6. aduertit quod nec fragmenta notabilia ad domum portare potest pro erogando pauperibus, sed tenet illis distibuire, qui sunt in illo, loco quem visitat. & n. 5. dicit quod Episcopus etiam finita visitatione dum discedit à locis visitatis, recipere non potest munera.
27. *Exceptis tamen visitationalibus, &c.* Vide Zet. in praxi Episc. p. 2. verb. visitatio §. 6. Piaf. d. c. 3. §. n. 62. Bellet. d. tit. de clericis debitor §. 1. c. 1. à praxe. me ipsum d. alleg. 73. §. n. 57. laet Steph. V Veyms d. *confut.* 27. n. 22. pag. 197.
28. Visitatum expensarum appellatione comprehendit illas, quæ consequuntur in visitu, non autem illas, quæ concernunt alia necessaria personæ, dicit Zet. d. §. 6. dub. 1. quem refero d. n. 57. Steph. V Veyms d. *confut.* 17. n. 24. pag. 198.
29. Debere esse moderata secundum facultatem Ecclesiæ, non autem indebitè grauandam clericum per plura iura resolutum Bellet. d. §. 3. n. 6. ad illum tantum diem, quo visitat Episcopus pro ipso, & suo moderato comitatu, tradit Piaf. d. c. 3. n. 64 in princ.
30. Equorum autem vecturas non venite nomine visitatum, ac proinde illas præstari non esse, docent Zet. d. §. 6. dub. 3. Piaf. d. c. 3. n. 63 in fine, Marc. Anton. Genuens. d. c. 35. n. 9. in fine, & 10. Bellet. d. §. 11. n. 4. nisi visitator esset Prælati à summo Pont. delegatus, tunc ei debent mercedis equorum, & viaticum, vt de loco ad locum transire commodò possit, per gloss. *verb. si voluerint*, in Clem. 2. de censib. teoer Azor d. c. 42. quæst. 8. quem refero d. alleg. 73. §. n. 61.
31. *Pro temporis tantum necessitate, &c.* Vide Episcopum visitanti Clericum ciuitatis, vbi sita est Cathedra, procuratorem nullam debere, colligunt Marc. Aut. Genuens. d. c. 35. n. 9. Piaf. d. c. 3. n. 65. Ego ipse d. alleg. 73. num. 46.
- Contra Sord. de aliment. tit. 4. §. 2. n. 9. Azor. d. c. 42. q. 4. Bellet. d. §. 11. n. 2. & 3. existimantes etiam hoc casu procuratorem debere.
32. Hinc etiam si Episc. vna die duas Parochias visitat, vnam tantum procuratorem habere, re-
- soluit Zet. d. §. 6. dub. 6. cum non possit duplicia visitalia eadè die consumere, & Tridentina Synodus vulgari frugalitatem moderata procuratio-  
ne esse contentum, vt per Steph. V Veyms d. *confut.* 17. n. 25. pag. 198. quo fit addit ipse ex c. 2. §. procuratorem, de censib. l. 6. vt si secus faciant visitatores, vel exigendo duas procuraciones ab vno vel duobus locis eadè die visitatis, vel etià procuratorem suam visitatione eo fine vt duplicatas procuraciones lucentur, male versetur, & ad acceptorum restitutionem teneantur, ipsum Deum habitari victorè, & n. 26. tenet quod si postquam inferiores visitauerint, procurator in eis que receperint, & Episcopo velis per se etià denovo visitare alià nouam procuratorem licitè poterit recipere, vt impensis laboris merces sequatur operantem, & eodem modo cedat illi, qui fert in eodem modo.  
[Sic tamen in optine eorum. &c.] Liberum esse visitatis, si velint, pecunia redimere procuratorem, & tunc visitatione tenet recipere in specie, qua fuerit oblata, resolutum Piaf. d. c. 3. n. 64 in fine.
- Visitatorem tamen non posse in pecunia tazarid, quod per vicium illi necessarium contigebat, dicit Zet. d. verb. visitatio §. 6. dub. 2. quem refero d. alleg. 73. n. 55. & 56.
- In vi vero loci, seu prouincie, &c.* Vide Sbroz de vicario Episc. lib. 1. q. 1. §. 3. n. 3. Vgol. de officio Episc. p. 1. c. 49. §. 4. n. 3. verb. *refertur*, Steph. Gratian. *discept. forens.* §. 7. n. 19. Piaf. d. c. 3. num. 65. vbi dicit quod licet de iure communi procuratio præscribi non possit, ex text. in *caum ex officio*, de præscrip. hodie tamen ea noua dispositione huius decreti præscribitur, nec pen. potest vbi illam non dandi viget consuetudo, refero Ego ipse d. alleg. 73. num. 48.
- Ex consuetudine possit Episcopum eaigere veluti trigefimum, ea relictis prius ratione visitationis testamentorum, locus verò si in testamento nullum esset reliquum, capere tamen visitationalibus, quæ debetur ab iis, qui consueverint procuratorem præstare, quod quandoque contingit à Communitatibus locorum refert decusum Annend. d. lib. 6. de visit. num. 118.
- Estante consuetudine vt Episcopo diocesim visitante à laicis et visitalia prius stentur, visitatio autem visitante ab Ecclesiis. Rectoribus, feruendum esse si laici sponte perseuerent in ista consuetudine, refert decusum Arm. d. tit. 6. de visit. n. 119. vbi n. 121. pariter resolutum attestatur seruandà esse consuetudinem si adeisset vt Communitates procurarent Episcopum visitantem quando ipsæ voluerint, quod si recusat ipsas cogendas non esse, refero Ego ipse d. alleg. 73. n. 53.
- Quod si quisquam, &c.* In visitatione præter procuratorem ab Ecclesiis non solum Episcopum, sed quemquam suum nihil muneris accipere posse sub pena maledictionis, & interdicti ingressus Ecclesiæ, ac restituendi duplici infra mentem, & post mensem non obstante remissione parium, ex hoc decreto colligunt Sord. de aliment. tit. 1. q. 64. n. 6. & tit. 4. q. 22. Azor. d. lib. 3. c. 42. q. 9. Marc. Ant. Genuens. in man. Pastorum c. 35. n. 2. Ego ipse d. alleg. 73. n. 44.
- Sub hac prohibitionem non censeri sublatum Cathedraticum, quod singulis annis exigi solet ab Ordinario. tum in visitatione, quam exat, attestatur resolutum Armendard. d. tit. 6. de visitat. n. 115. quem refero d. alleg. 73. n. 44 in fine. Steph. V Veyms d. *confut.* 17. n. 11.
- Absolutionem Cathedralitici, Synoditici, seu charitativus subsidii, non tenentur, neque compelli possunt

possunt Fratres S. Ioannis Hierosolymitani, siue eorum vicarii in Parochialibus Religionibus prædicare videntur, ut per Aldand. *lit. 16. n. 11. attestans sic fuisse decissum in Augustana 4. Decembris 1630.*

Populus ubi non potest victum suo Curato subministrare, Ordinarius ea obseruare debet, quæ habentur in hoc decreto, testat. decissum Garc. de *benef. pare. 3. n. 1. 179.*

40. *¶ Per præter dupli restitutionem, &c.* Visitationem ratione officij siue aliquid malè accipientem ipso iure suspensum eum incurrit, ab ea tamen absolui posse, dummodo intra mensem simpliciter, siue tantum, quantum via concussione receperit, restituat, consilium Nau. *conf. 1. 1. in antiq. alia conf. 2. in nouis, de censib. Snyr. sub cod. tit. decis. 11.*

*¶ Necnon & alij pariter, &c.* Vide Spin. in *stencilo testam. gloss. 4. in princip. n. 9. 1.*

41. Tempus præfixum ad visitanda limina Apostolorum incipere à die publicationis constitutionis Sixti V. tenet Aldand. *lit. 16. n. 30. testans ita fuisse decissum in Burgen. 2. Augusti 1628.*

42. Nec ad huiusmodi visitationem admittendum esse Presbyterum diocesani non existerem de Capitulo Cathedrali, neque in dignitate ecclesiastica constitutum, tradit idem Aldand. *lit. 16. n. 31. ubi attestat fuisse resolutum in Elboren. 4. Decembris 1627.*

43. Nec permanentem in curia visitationem huiusmodi faciendum esse, vel concedi solere ut fiat, dicit idem Aldand. *lit. n. 32. ubi assentit ita decissum in Faglinien. 11. Iulij 1626.*

Coadiutorum Episcopum, & non coadiutorem teneri visitare limina Apostolorum, tradit Sel. in *selektis canon. c. 28. n. 17. ubi ait fuisse resolutum sub dat. 4. Augusti 1629.*

Regularem nolum, etiam Episcopi familiarem, & commensalem nullo modo acceptandum ad visitanda limina pro suo Episcopo, etiam si filium non inuenisse diceret, & iste iam esset in Vrbe, resoluit Sel. *d. c. n. 19. testans sic fuisse decissum in Visen. 13. Nouemb. 1627. subditque S. Congr. Conc. sub dat. 9. Maij 1626. grariam fecisse Episcopo Canatien. ut limina Apostolorum visitare possit per Sacerdotem Regularem ab illis partibus transmissum, & bene informatum, stante quòd propter itineris longitudinem militarium 17. m. & ob petuulam in qua incurrit alias transmissi Sacerdotes seculares, qui à Turcis captiui facti fuerunt, nullus inuenitur, qui mitti velit, ut ex hie publica constituit.*

*¶ Pariter verò, &c.* De hac decisione Secph. VVeyms *d. conf. 17. n. 34. Stephan. Daluio. de potest. Episc. c. 15. fol. 4. 5. verso.*

*¶ Et fabricarum reddituum, &c.* Aduertit Secph. VVeyms *d. conf. 17. in fine pag. 20. 1.* quòd si distributio seu applicatio reddituum harum fabricarum, quæ sunt iurispatronatus, arbitrio & dispositioni Episcopi committitur, id multo magis locum habebit in reliquis fabricis, quæ non sunt de iure part. ut easandam etiam pronentus pro voluntate Episcopi ad Ecclesie visitationem, vel necessitatem distribui & impendi debeant.

*Prædicationis munus frequenter obcurdum à parochianis Ecclesia Parochialis aduocanda est ad audiendum verbum Dei; nullus contradicente Episcopo prædicare presumat in Ecclesiis etiam Regularium, &c.*

## CAPVT IV.

1. *Dilecti de materia capagentis.*
2. *Prædicationis munus Episcoporum præcipuum est.*
3. *Episcopus potest prædicare in quacunque Ecclesia etiam Regulari sua diocesi.*
4. *Episcopo prædicandi per seipsum in sua Ecclesia non licet etiam præteritis pauperibus prædicare sibi præstari solem elemosynam.*
5. *Episcopus ipsemet quando prædicat silere debet alij prædicantes.*
6. *Parochi si per se velini munus prædicationis obire, non debent impediri.*
7. *Prædicare nullus potest etiam à Parochis iniunctum sine licentia Episcopi.*
8. *Parochus debet licentiam concedere approbati ab Ordinario prædicandi in sua parochia.*
9. *Parochus potest dare licentiam viro docto etiam Regulari ut ibi, vel iter concurrens in sua Ecclesia sine Episcopi approbatione.*
10. *Prædicatoris electio pertinet ad Episcopum.*
11. *Prædicatori consuetas elemosynas saluare tenetur Vniuersitas.*
12. *Episcopus proprio sumptu conducere debet prædicatorem dum est dubium quoniam sumptus suis conducendus per Quadragesimam.*
13. *Corructores ciuitatum sacre possunt etiam remanente Vicario generali, et saltem omnibus diebus Dominicis, & solemnibus festis populo prædicare.*
14. *Prædicandi præceptum non obligat ad vigilias.*
15. *Parochia sua interesse tenetur vniuersique pro audienda prædicatione si id commodè fieri potest.*

Barbof. Coll. & in Concil. Trid.

16. *Parochus adiuuare debet populum ut diebus Dominicis, & festis maioribus frequentes suas parochias.*
17. *Ordinarius non potest multare, & penam cogere populum ire ad audiendam sacram Canticum & Missam in Ecclesia parochiali.*
18. *Nullus secularis, sine Regulari etiam in Ecclesiis suorum Ordinum contradicente Episcopo prædicare presumat.*
19. *Regularis non possunt abhortationes ad populum etiam in Ecclesiis suorum Ordinum habere non penam prius benedictione ab Abbate.*
20. *Ordinarius possunt quæ censura canonicam licentiam debent Regularibus, exigere ab illis fidei professionem.*
21. *Regulares absque licentia Episcopi prædicantes in Ecclesiis, quæ suorum Ordinum non sunt ab Episcopo puniri possunt.*
22. *Episcopus potest interdicare Regulari, ne prædicet etiam non reddita causa.*
23. *Prædicare licet Regularibus in Ecclesiis sui Ordinis Episcopi benedictione penam, licet non obtenta.*
24. *Pueri in singulis parochiis saltem Dominicis & festis diebus fidei rudimenta docere debent parochi.*
25. *Absoluentium non est ille, qui vel ob negligentiam, vel ob verendam Patris nollet, Ane Maria, Crde addiscere non curat.*
26. *Ordinarius non potest multare, & penam etiam in casu notabilis negligentie cogere pueri ad discendam doctrinam Christianam.*

Bb 2

a. Prædi.

**P**radicationis munus, quod Episcoporum præcipuum est, cupiens sancta Synodus quo frequentius possit ad fidelium salutem exerceri, canones alijs super hoc editos, sed fel. rec. Paulo III. aptius præsentium temporum vsui accommodando mandar, ut in Ecclesia sua ipsi per se, aut, si legitime impediti fuerint, per eos, quos ad prædicationis munus assumunt per in alijs autem Ecclesijs per Parochos, & sine ijs impeditis, per alios ab Episcopo *ad impensis eorum, qui eas præstare vel tenentur, vel solent*, deputandos in ciuitate, aut in quacumque parte diocesis, censebunt expedire, *saltem omnibus Dominicis & solemnibus diebus festis: Et tempore autem Ieiuniorum, Quadragesimæ, & aduentus Domini quotidie, vel saltem tribus in hebdomada diebus, si ita oportere duxerint, sacras Scripturas, diuinamque legem enunciantes & alijs, quotiescunque, id opportunè fieri possit iudicauerint*. Moneatq; Episcopus populum diligenter, si teneat unumquemque parochia sua interesse, ubi commodè id fieri potest ad audiendum verbum Dei. *Nullus autem secularis, sine regularis, etiam in Ecclesijs suorum Ordinum, contradicente Episcopo, prædicare præsumat. Idem etiam saltem Dominicis, & alijs festiuis diebus pueros in singulis parochijs fidei rudimenta, & obedientiam erga Deum, & parentes diligenter ab ijs, ad quos spectabit, doceri curabunt, & si opus sit, etiam per censuras ecclesiasticas compellent: non obstantibus privilegijs, & consuetudinibus*. In reliquis, ea, quæ de prædicationis munere sub eodem Paulo III. decreta fuerunt, suum robur obtineant.

1. **V**ide Henric. in sum. lib. 7. c. 28. §. 8. Archiep. Bonon. p. 2. pag. 33. cum segg. Zetol. in præxi Episcop. p. 8. verb. Prædication. Quarant. in summa Bullar. verb. prædicat. Marc. Ant. Geouenl. in man. Pastorum. c. 3. 1. Ft. Leo. in thesaur. fori eccl. p. 1. s. 8. à princ. Fr. Ludou. Miranda in man. Prælat. tom. 1. q. 50. art. 1. Aloyf. Ricc. in præxi aucta, resol. 190. Valet. Reginald. in præxi fori panis. lib. 10. u. 69. vers. tertium est, lib. 18. n. 118. cum segg. Armand. in addit. ad recap. legum Nauarra, lib. 4. cit. 10. l. 3. de prædicator. S. Scriptura, n. 3. cum segg. Portel. in dubijs Regularib. verb. Prædicatores, Hier. Roderic. in compend. quest. regul. ref. 112. Gauzo. in enciclosid. Episcop. verb. cuncto sacra, nouissimè Steph. V. Veyns ad const. 24. ex iure antiquo de sumptu, & per Conc. Trid. innovatas, constit. 3. pag. 40. cum segg. Tollench in Decalog. l. 3. c. 1. Arb. 4. n. 9. & 10. incipit de officio & potest. Episcop. p. 3. alleg. 76. & de officio & potest. Parochi, c. 14. & lopià sess. 5. de reform. c. 2.

2. **Prædicationis munus, quod Episcoporum præcipuum est.** De hoc citantur Doctores suprà sess. 5. de reform. c. 1. Ex commissione tamen Sedis Apost. vel etiam ex proprio instituto posse id ipsum Religiosis conuenire, tenet Hieronym. Roderic. d. resol. 112. n. 1. subdens proprium actum Frat. Prædicatorum, & aliorum Religiosorum non esse prædicare, sed subuenire Episcopis in prædicationis ministerio, quibus non incombis prædicare nisi ministerialiter, & citat Fr. Emman. quest. regul. tom. 3. q. 31. art. 4. ad. 2. arg. Stephao. Gratian. discipuli forens. c. 393. à n. 9. ac alios.

3. **Vnde posse Episcopum prædicare:** in quocumq; Ecclesia, etiam Regulari suæ diocesis, nec ab illo posse prohiberi, tenet Gauzan. d. verb. cuncto sacra, n. 1. attestans sic fuisse decissum per S. Congreg. Episcop. & Regol. sub die 17. Ianuarij 1584.

4. **Episcopo prædicato per se ipsum in sua Ecclesia si cum ex proprio munere ad id teneatur, minime licet, etiam prætextu pauperum, præterdere sibi præstare elemosynam solum dari Prædicatores electis ab Vniuersitate, ita refert decisum Gauzan. d. verb. cuncto sacra, n. 1. Sol. in select. canon. c. 23. n. 18. attestans sic fuisse resolutum in Pellana 20. Martij 1621.**

5. **Quando ipsemet Episcopus prædicat, silete debent alij Concilioatores, illisq; poterit inhibere, vt eo tempore ad prædicatione se abstineant, secundum Sel. d. c. 23. n. 19. vbi refert ita fuisse decissum in Disputina 2. Martij 1619.**

6. **In alijs autem Ecclesijs per Parochos, &c.** Parochos si per se velint munus prædicationis obire, non debere impediri, refert decissum Ego ipse de officio & potest. Parochi. c. 14. n. 5.

7. **Sine ijs impeditis per alios ab Episcopo.** Nullum igitur etiam à Parocho inuitatum prædicare posse hoc licentia Episcopi declaratum Clemens VIII. iussu Zypz. in analytica postrema iuris eccl. enarrat. lib. 3. tit. de Parochi. n. 3. quem refert d. c. 13. n. 8. Et aded ad Episcopum spectat hanc licentiam concedere, vt Abbates, qui non sunt nullius, non possint dare licentiam Regularibus coactione ad alios quam suorum Ordinum Ecclesijs, cum hoc spectet ad Episcopum intra cuius diocesis fines existunt. Ita à S. Congreg. decissum fuisse refert Roza apud Tambur. in fine tom. 3. de iure Abbatum decis. 43. 46. & 47. vbi etiam late fuit tractatum, ad & quando Abbates dicantur nullius, vel esse in diocesi.

8. **Debet enim Parochus licentiam concedere approbatis ab Ordinato prædicandi in sua Parochia vt asserit decissum Galet. in margarita casuum consciens. verb. Parochus 3. quem refert de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 76. n. 25.**

9. **Parochum, seu Curatum posse dare licentiam viro docto, & ooro etiam Regulari, vt bis, vel ter coactionetur in sua Ecclesia sine Episcopi approbatione, resoluit Nauart. in man. c. 23. n. 141. Vgolio. de officio Episcop. c. 4. §. 1. n. 3. Hieron. Roder. d. resol. 112. art. 4. Ego ipse d. c. 14. n. 8. in fine. Berri Lucenl. in præxi crim. Regul. c. 34. de Visitat. Eccles. Parochialis n. 1. vers. Regularis.**

10. **Impensis eorum, qui eas præstare vel tenentur, vel solent.** Prædicatoris electio pertinet ad Episcopum, & electo ab illo tenetur Vniuersitas elemosynas dare, quam hæc tenet præstare consuevit. In Cathedrali vero si Episcopus prætendat communis itatem quod teneat præstare elemosynam, ad ipsum incubet onus probandi immemorablem, Sel. d. c. 23. n. 21. vbi attestatur resolutum in Swrina 10. Martij 1638. & 10. Iulij 1627.

11. **Prædicatores consueverunt elemosynas soluere reuerent Vniuersitas, nec illi licet eas ad certum paruum quantum tamen redimere.** Sel. vbi suprà, attestans ita decissum in Pterbien. ciuitatis Petula de mense Septembris 1620.

12. **Dum est dubij quorum siempro sit conducendus Cõcionator pro Quadragesima, debere Episcopum interim proprio Iudicio, conducere illum, refertur decissum Zetol. in præxi Episcop. p. 1. ver.**

a Cõc. Carthag. c. 10.  
Cõc. Rhem. c. 14.  
c. 14. c. Episcopus ouilam res. 88. dit.  
b Sup. sess. 5. de reformat.  
c. 3. Concil. Arelatenl. c. 10 Concil. Lateran. sub Innocen III. c. 10 c. inter cetera, de offic. ordin. Concil. Maguan. c. 23. c. 4. Carthag. c. 14.





lib. 1. q. 10. m. 40. Stephan. Gratian. *discept. fens.* c. 169. m. 1. y. gol. de officio Episcopi. c. 2. §. 2. m. 4. vers. videremus. Galgancet. de iure publico lib. 3. tit. 10. n. 5. Aloyl. Ricc. in decr. Contra Archiepisc. Neapolit. p. 4. decr. 142. & in praxi rerum fore Eccles. p. 4. resol. 490. cum seqq. Noos. in singul. Canon. cemel. 90. nouissimè Steph. VVeyms ad consuetudines 24. ex iure amique desumptas. & per Cent. Trid. innouatas cens. 20. pag. 231. cum seqq. vbi dicitur innouari et qualiter & quando. de acc. per decretum Concilij in presenti. & vnum acaliterum multipliciter declarat Anguian. de legib. lib. 2. c. 20. m. 20. m. scriptum de effec. & potest. Episcopi p. 3. alleg. c. 2. Gonzal. ad reg. 8. Canon. gloss. 4. t. n. 5. vbi dicit hoc decretum intelligendum esse de Episcopis residuotibus. qui etiam ex causa atrocissima heresis. aut leue maiestatis minimè citari possunt ad personaliter comparandum per quoscunque iudices ordinarios. vel delegatos. etiam S. R. E. Cardinales ois expressa ac speciali commissione manu Papæ signata. quod etiam tradit Erasmus à Cochier de iurisd. ord. in exemptis p. 1. q. 4. 1.

2. a Granierci. Quæ autem dicantur causæ graues & grauiores. vide Lxli. Jordan. in tr. de Episcop. causis maioribus. & rerum capitalium ad Papam deferendum c. 1. & 2. Menoph. de arbit. c. 166.

3. §. Etiam heresi. Causam heresim in Episcopo reservari Papæ per hunc. text. tenent Penia in decret. Inquisit. p. 3. commento 77. Fr. Emm. q. reg. c. 2. q. 8. art. 1. vers. ad iurandum tamen. Et procedere. quamvis Episcopus sit titularis. obsecrat Molan. de iust. r. 5. disp. 28. num. 19. & Illustriss. D. meus Roderic. à Cunha de Confessoribus seditantibus mulieris in Confessione q. 12. num. 7. in princ. Ioan. Sanci. in select. disp. 28. n. 19. Trull. in Decalog. lib. 1. c. 3. dub. 18. n. 78.

4. Episcopos hereticos non posse ab Inquisitoribus Fidei paniri tradituri Naua. consil. n. 5. de sacra comp. Villadieg. de heret. q. 7. n. 15. Simanch.

de cathel. cap. 25. n. 7. Locat. in opere indie. verb. Episcopus. & Roias sig. 55. n. 2. Penia d. p. 3. commentum 6. Henric. d. 5. 2. littera P. Mol. d. disp. 28. n. 19. Fatim. de heresi q. 186. num. 113. Ego ipse d. alleg. c. 2. n. 14. Illustriss. D. meus Roderic. à Cunha d. q. 12. n. 6. vbi n. 11 id ipsum procedere asserit in Episcopis electis & confirmatis. licet nondum consecratis. per ea quæ Mol. d. disp. 28. n. 19. Sanch. de matr. lib. 2. disp. 2. n. 1. Ioan. San. d. disp. 28. n. 35. Trull. d. dub. 18. n. 78.

7. Ab ipsa remane Remane Pont. &c. Possit solum Papam deponere Episcopos asserit Gonz. della gloss. 4. t. n. 2. t. quem refero Ego ipse de effec. & potest. Episcopi p. 3. alleg. 50. n. 11.

8. Suffraganeum Episcopum titulare. qui obtinet Praeposituram in Cathedrali. subesse cum alia Canonice reuerentia sui Episcopi. resoluie Sel. in select. Canon. c. 29. n. 3. ut itans sit fuisse decem in Florentina 24. Iulij 1632.

9. Mineræ verè. &c. Causas. vel criminales minores Episcoporum causas in Concilio tantum Provincia li cognoscit. & terminari posse. vel à deputatis per illum. vt resoluie Steph. VVeyms d. loco n. 7. & decem refert Armentan addit ad recap. legum. lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcop. n. 80. vbi etiam dicit prædictas minores causas criminales posse in Concilio Provincialibus tradari. non existentibus vbi decem Episcopis. quia prædicta Concilia ex minori numero Episcoporum vt plurimum constare. refero Ego ipse d. alleg. 11. n. 15. & me oon citato in illo loco transcripserunt Noos. in singul. Canon. cemel. 90. n. 5. & q. 8. vers. q. 37. n. 9. & seq. tom. 1. Aloyl. Ricc. in praxi p. 4. resol. 492.

Vnde Concilium Provinciale non posse formare processum in casibus criminalibus grauioribus contra Episcopum ad effectum transmittendi illum ad Saodissimum. refert decem Aloyl. Ricc. in d. praxi p. 4. resol. 492. & in dec. Naua Archiepisc. Neapolit. p. 4. decr. 142. n. 5.

### De Dispensatione irregularitatum & absolutione casuum ab Episcopo faciendis.

#### C A P V T VI.

1. Delictis de materia cap. agentes.
2. Episcopi subditos habentes etiam electi & confirmati. quamvis non consecrati. dispensant vigore huius decreti.
3. Episcopi illarum regionum. in quibus Cencil. Trid. adhuc receptum non est. non possunt vti facultate concessa in hoc decreto.
4. Capitulum Sede vacante habens facultatē dispensandi & absoluedi necessria Episc. in hoc c.
5. Archiepiscopus dum aliu visitat habet facultatem dispensandi & absoluedi concessam Episcopi in hoc decreto.
6. Archiepiscopus in aliu visitatione dispensare potest cum ipsimet Episcopi suffraganeis.
7. Abbates & alij Prælati inferioris habentes iurisdictionem ordinariam etiam nullius diecesis non habent facultatem absoluedi. & dispensandi in hoc c. concessa.
8. Superiores etiam Cennociales Religionum exemptarum erga Religiosos sibi subditos gaudent facultate dispensandi & absoluedi in hoc c. Episcopi concessa.
9. Dispensare qui valens cum Episc. si eneniat casus.

10. In irregularitate. qua contrahitur ex reiteratione Baptismi occultæ.
11. In irregularitate contralla ab eo. qui duos sacros Ordines. vel Accolyatum cum Subdiaconatu eodem die suscepit.
12. In irregularitate occultæ promouente ab administratione in Ordinem maiō suscepti.
13. In irregularitate. quam quis contraxit excedendo Ordinem. quem non habuit.
14. In suspensione & irregularitate contralla ab eo. qui ante legitimum etatem Ordines suscepit.
15. In suspensione contralla ab eo. qui Ordines suscepit dum vincula censura obstridit esset.
16. In suspensione contralla coniugate suspensione Ordinem sacrum.
17. In suspensione contralla ab eo. qui fortinō Ordines suscepit.
18. Dispensare potest Episcopus in suspensione occulta. quem quis contraxit recipiendo Ordines sine luterio dimissorii.

19. Et in suspensione à divinis, quam incurrunt Religiosi admittentes famulas si sit occulta.
20. Et cum eo qui per saltum promittit ad Ordines celebravit.
21. Et cum eo, qui Ordines minores suscepit ab Episcopo, qui renuntiavit Episcopatus.
22. Et cum simonia occulta.
23. Absolvere à censuris incursis propter ingressum ad monasterium Monialium non potest Episcopus si delictum sit occultum.
24. Episcopus non potest vigore huius decreti dispensare super irregularitate aliunde quam ex delicto proveniente.
25. Occultum delictum quod dicatur.
26. Occultum in hoc proposito dicitur quod non est notorium apud omnes etiam si possit probari per aliquos testes.
27. Episcopus potest dispensare etiam si alium sit materialiter publicum, non vero formaliter in quantum delictum.
28. Occultum delictum dicitur quod alicubi, ubi scilicet commissum est, publicum sit, ut in eo loco, in quo absolutus petatur, sit occultum.
29. Episcopus potest dispensare in irregularitate proveniente ab excommunicatione celebrante quando excommunicatione est occulta, si et celebratio sit manifestata.
30. Homicidium voluntarium in hoc decreto dicitur, quod est illicitum contra quoniam preceptum Decalogi, iuramentum, & voluntatum in se.
31. Dispensare potest Episcopus in irregularitate proveniente ex homicidio voluntario, scilicet tam.
32. Dispensare potest Episcopus cum homicida occulto, qui cum aliter evadere non posset, aggressorem occidit.
33. Dispensare potest Episcopus in irregularitate ex homicidio casuali proveniente.
34. Dispensare potest Episcopus cum eo qui homicidium occidit non intendens occidere.
35. Dispensare potest Episcopus cum mandato baculo vulneratus, expresso non occideretur, si mandatum perceptoris, & occideris.
36. Dispensare potest Episcopus cum irregulari facto ex multitudine membrorum etiam voluntaria.
37. Dispensare non potest Episcopus in irregularitate, vel suspensione proveniente ex delicto ad forum contentiosum deducto.

38. Nisi sit finitum iudicium per sententiam absolventem.
39. Etiam si mediis deprañatis obtinueris absolutionem ab iustis criminis.
40. Dispensare non potest Episcopus si delictum deductum sit ad forum contentiosum, & iam finitum iudicio punitum.
41. Delictum quando dicatur deductum ad forum contentiosum.
42. Casus occulti qui sunt.
43. Sacerdos qui dicatur ad hunc effectum.
44. Episcopus exercere potest dispensandi potestatem in irregularibus, & suspensionibus erga subditos suos extra diocesim.
45. Episcopus an possit committere alius potestatem dispensandi & absolventi sibi concessam in hoc cap.
46. Vicarius generalis Episcopi non potest exercere hanc potestatem dispensandi & absolventi Episcopo concessam in hoc cap. sine specialis commissione.
47. Forum conscientie pro foro sacramentali Penitentie.
48. Episcopi possunt, & non eorum vicarii, absolvere in foro conscientie ab heresi occulte imposita saluti penitentie.
49. Haresis occultis per accidens in excommunicationem, & alias sententias, seu penas per Ecclesiam adversus hereticos latas inveniunt.
50. Haresis pure mentalis possunt absolvi à quolibet Confessorum.
51. Haresis omnino occulta, & pure mentalis excommunicationem non incurrunt.
52. Facultas concessa Episcopo per hoc decretum absolventi ab heresi occulte, & non deducta ad forum contentiosum est eisdem adempta per processum Bullam in Cena Domini.
53. Episcopi hodie in vim huius decreti non possunt absolvi hereticos occultos in foro conscientie etiam vigore Bull. Cruciatu, anti lubilai.
54. Potestas diffusi facti in irregularitate ex occulte haresi proveniente censetur adempta Episcopo per Bullam in Cena Domini.
55. Vicarii Episcoporum non possunt absolvi in foro conscientie ab heresi occulte.
56. Vicario competunt quæ Ordinario conceduntur nisi excludatur.

a Vide Gal.  
14. c. 7. Episcopus. Re.  
concordat  
10. de elec.  
1. de elec.  
de iud. de re  
per. de test.  
excom.  
b De quibus  
sub Alio  
Lauden in  
Litterarum.  
p. 14. consil.  
crist.

**L**icet a Episcopis, & in irregularitatibus omnibus, & suspensionibus, & ex delicto & occulto provenientes, excepta ea quæ oriuntur ex homicidio voluntario, & exceptis aliis deductis ad forum contentiosum dispensare, & in quibuscumque casibus occultis, etiam sedis Apostolicæ reservatis, delinquentes, & quosvisque sibi subditos in diocesi sua per seipsum, aut Vicarium, ad id specialiter deputandum, & in foro conscientie grati absolvere, imposita penitentie salutari. Idem & in heresi, crimine in eodem foro conscientie, tantum, & non eorum Vicariis, sit permissum.

1. Vide Nau. conf. 1. 5. de sent. excomm. in antiq. aliis conf. 1. 1. de prim. in novis. Henric. in sum. lib. 7. c. 13. & 2. dist. 1. c. 1. lib. 1. 4. c. 1. 8. cum seq. lac. de Gra. in auct. dec. p. 1. lib. 4. c. 27. & n. 28. & 10. 2. consilium sub tit. de bonae. conf. 2. n. 14. cum seq. Vigor. de irregul. 33. 5. 1. cum seq. & c. 16. & de officio Episcopi c. 57. 5. 2. cum seq. Sotus. com. 5. de conscri. dist. 7. Sicut. in simul. tra. lib. 7. c. 7. & in floribus dec. sub tit. de sentent. excomm. dec. 16. Petron. in examine Theologia moralis p. 3. a. 9. 3. 16. m. 7. & 8. Sanch. de matrim. lib. 2. disp. 3. 17. n. cum seq. & disp. 40. n. 17. & lib. 3. disp. 23. num. 1. 2. & lib. 3. disp. 2. a. num. 1. & la. in precepta Decalogi lib. 2. c. 1. Mar. Alix. de

casus. tom. 2. dist. 8. de suspens. cap. 1. Bonac. eod. tra. dist. 7. q. 5. Valer. Reginald. in praxi ser. penit. lib. 5. a. n. 1. & lib. 10. tra. 2. 11. 3. a. n. 91. Agid. de Coniug. de Sacrament. & conscri. 10. 2. dist. 18. dub. 14. Nicol. Gasc. de benefic. p. 7. c. 11. n. 12. cum seq. & part. 11. cap. 10. n. 112. cum seq. Ioan. Valer. de different. inter vicarium forum verb. irregularitatis, differ. 7. Artm. in addit. ad res. cap. legum Nauar. lib. 1. tit. 18. 1. 7. de irreg. n. 6. cum seq. Non in singul. Caven. consel. 2. c. 3. Fagund. in quinque Ecclesiæ precepta praxi. 2. 18. a. 8. n. 21. cum seq. Blaud. de Alend. in praxi Episcopi. p. 2. c. 6. de dispens. irregul. per tot. Portel in auct. Regularibus verb. dispensare num. 8. cum seq. Villalob.



Villalob. p. 1. summ. tract. 21. diff. 1. 9. Hier. Roderic. in compendio g. regni. resol. 32. n. 13. cum segg. Philibert. Marchin. de Sacrament. Ordini tr. 1. p. 9. per tot. latè Ioan. Angel. Bossi. de triplaci subitai primogio. f. 1. casu 10. §. 1. cum segg. Trullin. expos. Bulla Cruciatu lib. 1. §. 7. c. 2. dub. 6. & in Decalog. lib. 1. c. 1. dub. 4. D. Felician. de Vega Archiepisc. Mexican. ad cap. 21. scilicet §. de adultarij n. 190. cum segg. de iudic. latè Steph. Daluin. de potest. Episc. & Abbatum c. 26. & seg. Balui. à S. Fausto de subit. extraord. lib. 4. §. 105. cum seg. metipsum de officio & potest. Episcopi p. 2. ad. 39. & 40. ex quo loci me non citato multa tractantur Aloy. Ricc. in decis. Curia Archiep. Neapolis. p. 4. decis. 117. vbi est inserta quædam allegatio Nouarij Iurisperiti Luciani.

2. Episcopu.] Subditos habentibus, etiam electis, & confirmatis, quamvis non consecratis, ut per Cened. ad Sextum collecti. 4. n. 3. Soar. tom. 5. lib. 4. §. 1. f. 1. n. 7. Sanch. de matrim. lib. 8. diff. 2. num. 11. Gutier. cod. tr. cap. 49. à num. 16. Mat. Alter. d. som. 2. diff. 8. de suspens. cap. 3. vers. tertio notandum, Aloy. Ricc. in praxi aucta ref. 136. Alzed. d. p. 2. c. 6. n. 39. Filluc. tom. 1. tract. 10. c. 10. n. 270. Floren. de casibus refer. p. 1. c. 4. §. 7. n. 9. Bossi. d. f. 1. casu 10. n. 201. Trullin. expos. Decalogi lib. 1. cap. 3. dub. 4. n. 2. & in Decalogum lib. 1. cap. 3. dub. 4. n. 2.

3. Episcopos illarum regionum, in quibus Concilium Trid. adhuc receperunt non est, non posse vi facultate concessa in hoc cap. referuntur decem Aloy. Ricc. in praxi rerum fori Eccl. det. 532. in 1. edit. alias ref. 445. n. 3. in 2. edit. Garc. d. p. 7. c. 1. n. 2. 1. Acti. d. 7. de irregul. n. 11. Sanch. in precepta Decalogi lib. 2. c. 11. n. 2. Mat. Alter. d. c. 3. concl. 4. v. f. praxi amaduendum est, Alzed. d. 6. n. 29. Bonac. d. diff. 7. quest. 5. p. 1. l. 1. n. 2. Vgol. de officio Episcopi cap. 57. §. 2. ad fin. Filluc. d. tract. 10. cap. 10. n. 169. Gauzi. d. verb. absolutio n. 6. Bossi. d. casu 10. n. 201. Steph. Daluin. de potest. Episc. c. 26. num. 59. in praxi. Trull. loco praxi citato, Ego ipse d. alleg. 39. num. 3.

4. Capitulum Sede vacante habere facultatem dispensandi & absolendi concessam Episcopis in hoc cap. resoluunt Hent. in sum. lib. 6. cap. 16. §. 1. & lib. 1. c. 2. §. 1. Soar. tom. 4. de patient. diff. 30. f. 1. n. 4. Cened. d. collecti. 4. num. 1. Fr. Emm. quest. regular. tom. 1. quest. 6. l. 1. art. 9. Ludou. Beia respons. casuum confuent. p. 4. casu 37. vers. standum nullus, Sayr. in claus. Regia lib. 6. c. 1. n. 84. Aloy. Ricc. in coll. det. p. 3. coll. 7. 21. vers. tertio dubitatur, & in praxi rerum fori Eccl. det. 533. in 1. edit. alias ref. 466. in 2. edit. & in praxi aucta ref. 118. n. 5. Vialac. in praxi Episc. part. 2. c. 1. num. 16. pag. 106. Sanch. de matrim. lib. 8. diff. 2. n. 10. Garc. d. p. 7. c. 31. num. 21. & p. 5. cap. 7. num. 41. Nouat. d. conc. inf. 2. num. 3. Douai. in Bullam Cæna lib. 5. 2. quest. 11. num. 16. & 17. Floren. de casibus referat. p. 1. c. 4. §. 7. n. 9. Gauzi. in mar. Episc. verb. Capitulum Sede vacante n. 48. Diana mer. resol. p. 4. tract. 4. ref. 115. vers. notandum est, Bossi. d. casu 10. n. 207. Marcel. Vulpe in praxi iudic. fori Eccl. c. 4. q. 4. num. 9. nouissimè D. Felician. de Vega Archiep. Mexican. ad c. 21. scilicet §. de adultarij n. 192. de iud. Steph. Daluin. d. tr. de potest. Episc. c. 27. n. 1. Ego ipse d. alleg. 19. n. 16. Sel. in select. canon. c. 49. n. 3. vbi assent olim de hoc fuisse multum dubitatum, & sub die 20. Iunii 1602. fuisse conclusum Pontificem esse consulendum.

Contra Mat. Alter. d. c. 3. vers. ex eodem, & Bonacin. de censur. diff. 7. quest. 5. p. 1. l. 1. num. 6. Trull. in Decalog. lib. 1. c. 3. dub. 4. num. 2. in fine, existimantes Capitulum Sede vacante non succedere & Episcopis in facultate, quæ illis competit vigore huius decreti.

Archiepiscopum dum actu visitat dioceses suffraganeorum in eis facultatem dispensandi & absolendi concessam Episcopis in hoc decreto habere erga subditos suorum suffraganeorum, tradunt Hent. in sum. lib. 1. c. 18. §. 1. Soar. tr. 4. de penit. diff. 3. f. 1. n. 8. Sayr. in claus. Regia, lib. 6. c. 1. n. 79. Aulade censur. p. 2. cap. 7. diff. 1. dub. 10. concl. 3. & p. 7. diff. 10. dub. 6. notab. 2. circa primam concl. Sanch. in precepta Decalogi, tom. 1. lib. 2. cap. 11. n. 6. & lib. 4. c. 3. n. 13. & 14. Bonac. de censur. diff. 1. quest. 3. p. 1. l. 1. n. 7. vers. tertio, Ioan. Valer. de different. inter vtrumque forum, verb. iuris dictio diff. 4. n. 1. Alzed. d. p. 2. c. 6. n. 40. Marchin. d. tract. 1. p. 9. diff. 1. n. 8. Bossi. d. f. 1. casu 10. num. 215. Trullench. in Decalog. lib. 1. cap. 3. dub. 4. n. 4. Ego ipse d. alleg. 39. num. 19.

Et non solum in ipso actu visitationis dispensare posse cum subditis Episcoporum suffraganeorum, sed etiam cum ipsismet Episcopis suffraganeis, contra Soar. resoluunt Hent. d. c. 1. l. 1. n. 4. Aulade censur. p. 2. cap. 7. diff. 1. dub. 5. Bonac. de censur. diff. 7. quest. 5. p. 1. l. 1. n. 2. in fine. Bossi. d. casu 10. num. 216. vbi n. 217. subdit quoddammodo quocunque tempore, & sic etiam visitationem poterit Archiepiscopus vbi dicta facultate dispensandi & absolendi circa suos Episcopos suffraganeos, sicut potest circa subditos suæ propriæ diocesis, & citat post alios Sayr. d. c. 11. n. 79. Floren. de casibus referat. p. 1. c. 4. §. 7. n. 14. Trull. d. dub. 4. n. 4.

Abates, & alios Prelatos in inferiore habentes iurisdictionem ordinariam, & quasi Episcopalem etiam nullius diocesis, non comprehendunt in hoc decreto, ac proinde minime gaudent facultate dispensandi & absolendi in hoc c. concessa, tenent Arz. 2. l. 1. q. 88. art. 1. 2. col. 7. concl. 4. Fr. Em. in summ. tom. 2. l. 10. n. 6. Cened. d. collecti. 4. n. 5. Tolet. in instrum. confess. lib. 5. c. 3. num. 5. ad fin. Soar. tom. 4. de penitent. diff. 30. f. 1. n. 6. & r. 5. de censur. diff. 4. §. 1. f. 1. n. 7. Petr. de Ledelm. in sum. tom. 2. tr. 1. c. 6. post concl. 2. diff. 1. Aloy. Ricc. in praxi rerum fori Eccl. det. 532. n. 2. in 1. edit. alias ref. 555. in 2. edit. Mat. Alter. d. c. 3. vers. sed hic, Bonac. d. diff. 7. q. 5. p. 1. l. 1. n. 6. & resistent decem Garc. d. p. 7. c. 18. n. 13. & 17. Armend. d. l. 7. de irregul. n. 10. n. 9. & 10. Nouat. d. concl. 2. n. 4. Ganant. verb. absolutio n. 5. & verb. censura n. 2. Campen. d. r. n. 7. c. 5. n. 3. Stephan. Daluin. d. cap. 17. n. 3. Ego ipse d. alleg. 39. n. 17. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 4. q. 1. n. 21. vbi etiam quid data consueudine immemoriali.

Contra Henrici in sum. lib. 6. c. 36. §. 1. Fr. Emmanuel. g. reg. tom. 1. 2. art. 13. & 17. & quest. 6. l. 1. art. 9. Flores de Menz var. lib. 3. q. 24. n. 18. Sayr. in claus. Regia, lib. 6. cap. 11. n. 83. in fine. Aulade censur. p. 7. diff. 10. dub. 10. Sanch. in precepta Decalogi, 2. l. 1. lib. 2. c. 11. n. 5. Douai. in Bullam Cæna Domini lib. 5. 2. quest. 8. num. 5. Monet. de commutat. vltimar. volunt. c. 5. n. 455. Fr. Sigilm. à Bononia de elect. dub. 5. n. 8. Pettel. verbor. pral. potestas ad absolendum n. 30. Steph. Daluin. d. c. 27. num. 2. Pharon. de tract. 1. f. 1. 18. c. 34. cum sequentibus Cult. Palao de paui barete. tract. 4. diff. 1. n. 4.

*diff. 4. num. 4. Troll. d. lib. 1. cap. 5. dub. 4. num. 5. Boffi. d. casu 10. m. 11. exilimantem facultatem, quam habent Episcopi ex privilegio huius decreti, competere etiam aliis Prelatis habentibus iurisdictionem quasi Episcopalem.*

8. Superiores etiam Consecrantes Regionum exemptarum erga Religiosos sibi subditos hanc potestatem à Concilio in presenti Episcopis concessam habere facultate ipsi ad hoc data Pro V. *conf. sua incip. Remanum sub dat. 21. Jul. 1571. tenent Henric. d. lib. 6. c. 16. §. 8. & lib. 7. cap. 25. §. 2. & lib. 4. c. vltim. §. 5. ad fin. Et. Emm. *quasi. regul. rom. 1. q. 61. art. 9. Piale. in praxi Episcop. part. 2. c. 3. n. 5. in princ. Ioan. de Cruce de stat. Relig. lib. 1. c. 6. dub. 16. Sayt. de censur. lib. 7. c. 7. num. 23. Molin. de inst. trall. 3. diff. 61. m. 4. & 5. & diff. 70. in fine. Jacob. de Grassi. r. 2. consil. sub tit. de homicid. consil. 2. n. 23. cum seqq. Sanch. de matrim. lib. 8. diff. 2. num. 13. & in precepta Decalogi rom. 1. lib. 2. cap. 11. n. 7. Coriolan. de casibus referuat. part. 1. §. 12. art. 2. n. 6. & art. 23. n. 4. Ioan. Valet. de different. inter utrumque forum. verb. Regul. different. 6. vers. denique. Nov. d. consil. 2. num. 6. Bartholom. de Vecchis d. diff. 9. dub. 18. ex n. 4. Hier. Roderic. d. resol. 3. n. 23. Barr. à S. Fausto in thesaur. Relig. lib. 3. q. 125. Portel. in dnb. Regul. verb. Prelati n. 36. Anton. Diana moral. resol. part. 4. trall. 4. ref. 211. in fine. Marchin. d. diff. 1. n. 9. Boffi. d. casu 10. m. 120. cum seqq. Trullench. d. dub. 4. n. 5. Ego ipse d. alleg. 39. n. 18.**

Contra Soat. tom. 5. diff. 4. §. 12. 1. Pett. de Ledsima in sum. tom. 2. trall. 1. cap. 6. post concl. 20. diff. 3. Valer. Reginald. d. n. 29. a. vrf. *quintum est* Garc. d. c. 11. n. 12. 10. Armand. d. lib. 7. de irregul. m. 10. Lezana c. 11. n. 6. exilimantes Prelatos Regulares facultate io hoc decreto concessa erga suos subditos Regulares vti non posse.

9. Quis autem valeat cum Episcopo dispensare si occurrat casus ut ipsemet incidat in aliquod delictorum, super quibus potest cum sibi subditis dispensare iuxta formam huius decreti? Possent tunc alteri committere vices suas ut secum dispenseret, & ad se absoluendum proprium suum Confessorium deputare, cum eadem auctoritate, quam ipse habet ex hoc decreto in sibi subditos, tenent Maiol. de irreg. lib. 2. c. 2. n. 12. *vers. si autem*, & lib. 5. c. 5. 1. n. 7. Soat. to. 5. de cens. diff. 41. §. 12. n. 9. Henric. in sum. lib. 1. 4. de irregul. 18. §. 5. Piale. in praxi Episcop. p. 2. c. 1. n. 17. pag. 107. Armand. d. lib. 7. de irregul. n. 12. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fore. Eccl. dec. 5. 18. in 1. edit. aliis resol. 445. n. 2. in 2. edit. Garc. d. p. 11. c. 10. n. 139. vbi intellegit, quomodo sit extra diocesim. Bellet. *disquisit. clerical. part. 1. tit. de discipl. cler. §. 1. n. 5. 4. Sanch. de matrim. lib. 8. diff. 3. num. 3. & in precepta Decalogi, lib. 2. cap. 11. n. 11. Ioan. Valet. de different. inter utrumque forum. verb. iurisdictione differ. 9. num. 12. Filluc. tom. 1. trall. 20. c. 10. n. 272. Flo. tiqu. de casibus referuat. part. 1. cap. 4. §. 7. n. 14. Gavantio. man. Episcop. verb. absol. n. 7. Duar. in Bull. Cene lib. 3. §. 2. *quasi* 1. n. 29. Fr. Ludood à Cruce in exposit. Bulla Cruc. diff. 1. c. 6. dub. 18. n. 1. in fine. Alzed. de pract. Episcop. dogm. part. 1. cap. 5. num. 123. & c. 6. n. 63. Boffi. d. §. 1. casu 10. num. 188. Ego ipse d. alleg. 39. num. 15.*

Contra Mar. Alter. d. cap. 3. conclus. 4. *vers. si ratio quasi potest*, exilimantem non posse Episcopum secum dispensare.

10. *§ In irregularitate omnibus, &c.* Possit Episcopum in vim huius decreti dispensare in irre-

gularitate, quæ contrahitur ex reiteratione Baptismi occultâ, tenent Tolet. in instruit. Sacerd. lib. 1. c. 70. Aul. de censur. 7. diff. 7. q. 3. p. n. 13. n. 9. Filluc. in q. moralibus, tr. 20. c. 6. *quasi* 5. Alzed. d. p. 2. c. 6. n. 53. Ego ipse d. alleg. 39. n. 36. & examinato in illo loco Homoboo. de Bonis de examine Ecclesiast. trall. 1. 2. c. 5. *quasi* 8. in resol. 1. *questio. nu.*, etiam si incuratur ab aliquo publice baptizante, dummodo nesciat in qui baptizatus fuerit aorea baptizatus. Sayt. d. lib. 7. c. 10. n. 16. Aola d. dub. 6. Sanch. de matrim. lib. 2. diff. 57. num. 11.

In irregularitate contrahita ab eo, qui duos sacros Ordines, vel Acolytatum cum Subdiaconatu eodem die suscepit dispensare posse Episcopum quando delictum est occultum, tenent Hent. d. lib. 1. c. 6. §. 5. Aul. p. 7. diff. 9. §. 1. dub. 4. ad fin. Sayt. d. lib. 7. c. 10. n. 36. Bonac. d. d. diff. 7. q. 3. p. n. 1. n. 4. Vgol. de irregul. c. 39. §. 1. n. 3. 1. & de offic. Episcop. c. 5. §. 7. 2. n. 4. *vers. quæ*, Ego ipse d. alleg. 39. n. 37.

In irregularitate occulta proveniente ab administratione in Ordine male susceptis posse etiam Episcopum dispensare, resoluunt Maiol. de irregul. lib. 1. c. 30. n. 9. in fine. Campan. in *disquisitionibus canon. rub. 7. c. 5. n. 2.* Ego ipse d. alleg. 39. n. 41. *ante*stantes hoc verum esse si Episcopum non fuerit quoque sciret alter particeps eiusdem culpe.

In irregularitate, quam quis contrahit excedendo Ordines, quos non habebat, vt exerceat susceptos, ut alios suscipiat, possit Episcopum dispensare, modo delictum sit occultum, tradunt Vgol. d. c. 39. §. 3. n. 1. *vers. si etiam* Bonac. de cens. diff. 7. q. 3. p. n. 1. 6. n. 10. Ego ipse d. alleg. 39. n. 43. Alzed. d. p. 2. c. 6. n. 54.

In suspensione & irregularitate contrahita ab eo, qui ante legitimam etatem Ordines suscepit, possit Episcopum dispensare si iam ad legitimam etatem peruenierit, & delictum sit occultum, refert decisum Garc. de benef. p. 2. c. 5. n. 51.

In suspensione contrahita ab eo, qui Ordines suscepit, dum vinculo censuræ obstrictus esset, possit Episcopum dispensare modo delictum sit occultum, resoluunt Bonac. de *suspensio. omnibus in p. diff. 3. q. 1. p. n. 1. 6. n. 7.* adverteos *ibidem*, si delictum sit publicum, ab solutionem illius suspensionis respectu clerici secularis reservatam esse Papæ, siue ista suspensio contrahita fuerit scienter, siue ignoranter ignorante causa, supina, vel affectata, & citat text. expressum in eum *illorum*, de *sentent. excomm. & ibi in collect. n. 3.* citati Salzed. ad Bernard. in *pract. c. 15.* qui meminit huius decreti.

In suspensione contrahita à coniugato suscipiente Ordinem sacrum possit Episcopum dispensare dum crimen est occultum, per hoc decretum sustinet Bonac. de *suspensionibus omnibus in particulari*, diff. 3. q. 1. p. n. 1. 7. n. 12. Subdens non propterea posse taliter dispensatum durante matrimonio ministrare in sacris Ordinibus, quia licet ablata sit suspensio, & irregularitas contrahita ob suspensionem sacrorum Ordinum tempore matrimonij, non tamen ablata fuit dispositio sacrorum Canonum prohibentium coniugato sacrorum Ordinum suspensionem, & consequenter illorum.

In suspensione contrahita ab eo, qui fortiori, id est, nesciente Episcopo, neque probante, neque examinatore Ordines suscepit, si uocenta sit, possit Episcopum dispensare, tradunt Henric. d. lib. 1. 4. cap. 6. §. 5. Soat. d. diff. 42. §. 1. n. 5. & Gid. de Coniug.

11.

12.

13.

14.

15.

16.

17.

Coniack *rem. 2. diff. 18. dnb. 5. n. 43. Bonac. d. p. n. 4. n. 5. Vgol. d. 17. de officio Episcopi. c. 57. §. 2. n. 4. vers. quartus. Ego ipse d. alleg. 39. n. 38.*

18. In suspensione quam quis contraxit recipiendo Ordines sine licentia dimissoris, si sit occultus, posse Episcopum dispensare dicit Bonac. de Sacrament. diff. 8. q. unica p. n. 4. n. 5. Ego ipse d. alleg. 39. n. 39.

19. In suspensione à Divinis, quam incurritur Religiosi admittentes feminas, si sit occultus virtute huius decreti dispensare posse Episcopum, tenet Sanch. in precepta Decalogi, tom. 2. lib. 6. c. 17. n. 41 in princ.

20. Dispensare posse Episcopum cum eo, qui per saltum promotus ab Ordine celebravit, ubi delictum fuerit occultum, aliter Vgol. d. cap. 57. §. 2. n. 4. vers. tertius, quem refert Ego ipse d. alleg. 39. n. 40.

21. Et cum eo, qui ordines minores suscepit ab Episcopo, qui renuciavit Episcopatus, vel dignitati, aut à censura interito, schismatico, hæretico depositio, vel de gradato, dummodo delictum sit occultum, Vgol. d. c. 57. §. 2. n. 4. vers. quartus, Ego ipse d. alleg. 22. n. 41.

22. Et cum simoniaci occulto posse etiam Episcopum dispensare, non tamen illum te habitare ad beneficia impositum obtinenda, nec ad retentionem, quæ per simoniam occultam obtinuit referunt decium Sot. de Relig. n. 1. r. 3. lib. 4. cap. 6. 1. num. 11. Lell. de iust. lib. 2. c. 35. n. 140. Garc. de benef. part. 8. cap. 1. num. 7. Arnetod. in addit. recep. legum 2. auar. lib. 1. tit. 18. d. 7. de irreg. n. 15. et 16. Ego ipse d. alleg. 39. num. 44. Alzedo. in praxi Episc. p. 2. c. 6. n. 41. Chapeauil. de casibus observ. c. 22. quæ 3. Marchin. d. n. 1. 1. part. 9. c. 3. n. 1. Gaunt. in man. Episcop. verb. censura n. 6. Bolli. d. c. 10. §. 5. n. 152. D. Felician. de Vega ad c. si clericus §. de adulterio n. 160. de indic. Contra Camp. in d. n. 1. in casu n. 1. c. 17. n. 66.

23. Non posse tamen Episcopum absolvere à censuris incurfis propter ingressum ad monasterium Monachum, etiam si delictum sit occultum, testatur decium per constit. P. V. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fore Eccles. d. 6. 48. in 1. edit. aliis ref. §. 44. n. 5 in 2. edit. Garc. de benef. p. 1. c. 10. n. 22. Arnetod. d. 17. de irreg. n. 21. Alzedo c. 6. n. 22. Ego ipse d. alleg. 39. n. 45. Iacob. de Grassi de casibus refer. c. 5. post n. 6. Chapeauil. cod. r. c. 4. quæ 3. Gaunt. in man. Episcop. verb. absolutio n. 15. March. d. p. 9. c. 3. n. 3. Quamvis contrarium, imò posse Episcopum virtute huius Decreti absolvere à censuris incurfis ob violationem clausuræ aut malum fœnem occultum, existimaverint Alzedo. d. p. 1. c. 6. n. 21. et 22. Bolli. trakt. de Inhibitis sect. 1. casu 10. §. 5. n. 154. p. 54. Antonin. Diana referat. p. 1. r. 16. ref. 33. Bonac. de clausura q. 1. p. n. 5. n. 1.

24. A Ex dictis. Ergo non poterit Episcopus vigore huius decreti dispensare super irregularitate aliunde quam ex delicto proueniente, neque super illegitimitate, licet occulta sit, de quo Nati. num. c. 27. num. 194. et 201. Agid. Coniack de Sacrament. r. 2. diff. 18. dnb. 4. n. 111. Arrojo de Sacrament. d. 17. de irreg. num. 10. quos refert et sequitur Alzedo d. c. 6. num. 30. ubi n. 41. hinc infert illum non posse filios spiritus, aut bastardos legitimare. Laymann. in sum. Theolog. mor. lib. 2. trakt. 20. part. 1. c. 5. n. 2. Hurtado de cens. diff. 2. de irreg. diff. 10. n. 63. Turtian. de cens. lib. 9. diff. 7. 1. num. 2. Diana moral. ref. part. 4. trakt. 1.

misel. ref. 21. et p. 4. r. 1. ref. 64. Susr. Sayr. Fillioc. Bonac. in Valet. Reginald. et alij per meritati de iure Eccles. v. n. 1. lib. 1. c. 1. n. 156 quia talis irregularitas non prouocet ex delicto, sed ex defectu. Sed contra eos tenent plures quos sequutus fui d. c. 1. n. 156. quibus addo Perpol. in 3. p. Thom. q. 5. de irreg. dnb. 16. n. 131. Laur. de Perinis tom. 2. de Relig. Pralato quæst. 2. c. 5. §. 9. num. 143.

8 Occultus. Occultum in presenti materia secundum terminos iuris esse legendum, et propriè dici quod non potest probari, aliter iac. de Gualt. tom. 2. consil. sub tit. de homicid. consil. 2. n. 10. Nicol. Gair. de benef. p. 7. c. 11. num. 46. et seq. Arnetod. d. 17. de irreg. num. 25.

Sed occultum, ad hoc ut possit Episcopus dispensare victus huius decreti, illud esse quod non est notorium spod omnes, etiam si possit probari per aliquos testes, sufficit enim non esse diuulgatum, de quod possit aliqua conuersione celari tenent magis communiter Doctores, ut per Nau. in man. c. 27. n. 254. in fine, vers. undecimo, Sot. in comp. Mendicant. in ref. materia absolutio n. p. 48. Ant. Roch. de visi. verb. occultum, Tolet. in instr. sacer. d. lib. 1. c. 89. n. 5. Vuald. in candel. auro tit. de irreg. n. 15. Vega in sum. p. 1. c. 49. casu 16. Lell. Zech. de casibus Episcop. refer. n. 1. casu vltim. n. 1 et casu 1. de irreg. c. 1. n. 1. Fr. Em. q. regul. tom. 1. quæst. 24. art. 11. Guier. caven. lib. 1. c. 1. Emm. Sà in ap. v. m. verb. Episcopus num. 35. et ver. manifestum, n. 5. Zetol. in praxi Episcop. part. 2. verb. irreg. §. 1. Piale. in simili praxi p. 1. c. 1. n. 56. pag. 62. Sot. num. 4. de penitent. diff. 3. sect. 2. n. 2. et tom. 5. de cens. diff. 41. sect. 2. n. 6. Azot. instr. mor. p. 1. lib. 8. c. 10. q. 9. Sayr. de censur. lib. 4. p. 1. n. 21. et lib. 7. c. 13. num. 12. Mar. Alzet. in eodem tract. tom. 2. diff. 8. de suspens. c. 3. vers. secundo notandum. Auila in simili tr. p. 2. c. 7. diff. 1. dnb. 22. concl. 2. et p. 7. diff. 10. dnb. 6. Molin. de instr. trakt. 3. diff. 79. num. 8. vers. secundus, Paul. Comitot. ref. sum. moral. lib. 6. q. 44. num. 2. Vgol. de officio Episcopi c. 57. n. 5. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fore Eccles. d. 5. 34. in 1. edit. et ref. 450. n. 2 edit. Sanch. de mar. lib. 2. diff. 37. n. 11 et lib. 8. diff. 34 num. 5 et in precepta Decalogi to. 1. lib. 2. c. 19. n. 19. cum seqq. Valet. Reginald. in praxi fore penit. lib. 30. r. 2. n. 30 Bonac. de censur. diff. 1. quæst. 3. ponit 2. n. 1. vers. quartus, idem Aloyf. Ricc. in dec. Curia Archiep. Neapol. p. 4. de i. 17. Fr. Sigilm. à Bozonis de elect. dnb. 7. n. 7. Fr. Barthol. de Vechis in praxi obseruanda in aduertiendis ad Religionis statum. Nomi. diff. 9. dnb. 16. n. 5. Hiet. Roder. d. ref. n. 5. n. 23. Fagnandez in quibusque Eccles. precepta p. 2. lib. 8. c. 8. n. 23. Alzedo in praxi Episcop. p. 2. cap. 6. §. 12. Floron. de casibus referat. part. 1. c. 4. §. 21 num. 2. Gaunt. in man. Episcop. verb. absolutio n. 11. Campod. r. 7. cap. 5. m. 7. Duard. in Bull. Cane lib. 1. §. 2. g. 11. n. 4. et §. 1. eleganter Stephan. Daluin. de potest. Episc. c. 26. n. 3. cum seqq. Marchio. d. p. 9. diff. 12. Bolli. de v. p. i. Inhibitis primis. sect. 1. casu 10. §. 5. n. 26. Marcel. Vulp. in praxi indic. fore Eccles. 44. n. 10. D. Felician. de Vega ad d. 5. de adulterio ex n. 152. Ego ipse d. alleg. 39. n. 20.

Episcopum posse dispensare etiam actus sit manifestus, licet publicus, non verò formaliter in quantum delictum, quia adhuc occultum dicitur, tenent Emm. Sà d. verb. Episcopum num. 35. Fr. Emman. in sum. tom. 1. c. 176. n. 3. Hentig. d. lib. 14. cap. 10. §. 4. Sayr. de censur. lib. 7. c. 3. n. 13. Vgolio.

25.

26.

27.

in simili tract. lib. 1. c. 13. §. 7. sub num. 4. Bonac. eod. tract. disp. 7. quæst. 5. puncto 2. n. 4. vers. dixi in promeritis. Sanchez. d. lib. 8. disp. 34. n. 56. Plafec. d. p. 1. c. 1. sub tit. de dispens. n. 6. §. 6. 1. Aloyl. Ricc. in praxi rer. fori Eccl. ref. 450. n. 5. in 2. ed. Galet. in margaritis casuum confens. verb. delictum vlt. Campan. in diversis canon. rub. 7. c. 5. n. 3. Fi. Sigism. à Bononia de elect. dub. 7. n. 8. Fagundes d. 8. n. 15. §. 29. Fi. Barthol. de Vecchis d. disp. 9. dub. 15. n. 4. Teuleneh. d. c. 2. dub. 7. n. 3.

28. Vnde si in loco ita distanti publicum, & notum sit aliquod delictum ut spes non subistat fore, ut ad illum locum deferatur oculus ibi, ubi absolutio peritur dici ac promitte Episcopi sacrosancti in hoc decreto concessit sibi, resoluunt Aula de censur. p. 2. c. 7. disp. 1. dub. 1. 1. conel. 3. Sanchez. d. lib. 2. c. 11. n. 20. Duad. in Bullam Cava Domini lib. 3. §. 2. q. 1. n. 10. Fagundes d. 8. n. 28.

Contra Nauar. conf. 43. de temporibus ordinat. in nonis. Sayt. in florib. decis. sub eod. tit. decis. 6. 4. Soc. tom. 4. de pœnit. disp. 30. sect. 2. n. 2. Sancta-rel. de heresi c. 5. dub. 6. n. 16. existimantes non dici occultum delictum quod alicubi, ubi scilicet commissum est, publicum sitat in eo loco, in quo absolutio petitor, sit occultum.

29. Episcopum posse dispensare in irregularitate proveniente ab excommunicatione celebrante, quando excommunicatio est occultum, licet celebratio sit manifesta, tradunt Nau. conf. 2. sub tit. de clerico non ordin. missam in vtraque edit. Lz. Zech. d. casu vlt. n. 1. vers. quod pag. 2. 8. Plafec. in praxi Episc. p. 1. c. 1. n. 5. §. 6. pag. 6. 2. Fi. Ludou. Miranda in man. Pralat. tom. 2. q. 8. art. 1. 4. conel. 2. Ego ipse d. alleg. 39. n. 27. me citans in illo loco Homobon. de Bonis de examine Eccl. tract. 1. c. 3. quæst. 13. refol. 3. in fine. Marchin. d. tract. 1. p. 9. diff. 1. n. 4. cum segg. Boil. d. casu 10. §. 3. n. 3. Cootra additorator ad dictum consilium Nauar.

30. Ex homicidio voluntario,] Homicidium voluntarium in hoc decreto dici, quod est illicitum contra quatuor præceptum Decalogi, in reatum, & volutum in se, assertum Nauar. in man. c. 27. n. 2. 40. Cou. in elem. si furiosus p. 1. in initio, §. 5. 1. n. 1. Ludou. Lop. in instruat. confuent. tom. 2. p. 2. c. 2. 8. in praxi. Vega in speculo Crataur. c. 1. n. 35. Fr. Emman. in sum. tom. 2. c. 179. cum segg. & quæst. regn. tom. 1. q. 2. 4. art. 9. Anton. Roch. de visitat. verb. homicid. voluntario, Vgolin. de irreg. c. 33. Soc. tom. 5. de censur. disp. 14. §. 1. & disp. 45. sect. 2. Sayt. in simili tract. lib. 7. c. 7. n. 5. cum segg. Aul. eod. tract. p. 7. disp. 3. dub. 7. & d. p. 6. sect. 1. dub. 1. Vafq. 1. 2. disp. 10. n. 39. Molin. de iust. ar. 3. disp. 33. & 39. Fi. Ludou. Miranda in man. Pralat. tom. 2. q. 8. art. 9. conel.onica, Bonac. de contralt. disp. 14. quæst. vlt. puncto 2. n. 1. Aloyl. Ricc. in praxi rerum fori Eccl. decis. §. 19. in 1. edit. alia ref. 446. in 2. edit. Campan. in diversis canon. rub. 1. c. 13. n. 137. Hieroo. Roderic. d. ref. §. 2. n. 24. novissimè Fr. M. Francis. de Artaio in 1. 2. S. 7. d. tom. 1. q. 76. art. 4. dub. 4. n. 3. p. 408. Ego ipse d. alleg. 39. n. 46. cum segg.

31. Vnde in irregularitate proveniente ex homicidio voluntario, licet tamen, vel auctoritate legitima, & iusta de causa facta, possit Episcopum dispensare, tenent Couat. in elem. si furiosus p. 1. §. 3. n. 7. in fine. Nauar. d. c. 27. n. 240. vers. quare, & in rub. de iudic. n. 109. vers. tertio. cum seg. Fr. Emman. quæst. regul. tom. 1. q. 2. art. 1. & in sum. tom. 3. c. 23. n. 1. & vbi se corrigit de opposito quod prius fenserat in eod. sum. tom. 1. c. 174. & tom. 2. q. 103. art. 1. Masol. de irregul. lib. 5. c. 48.

§. 6. Medio. in sum. p. 1. c. 12. §. 12. Vuald. in cand. aureo §. 2. tit. de irregul. quoad Frater. n. 326. & 327. Baüts 2. 2. q. 40. art. 2. dub. 4. Campan. d. rub. 11. c. 23. n. 138. Hieroo. Roderic. d. ref. §. 2. in retrat. n. 59. & refol. 81. n. 3. Ioan. de la Cruz in daret. p. 2. de irregul. dub. 9. conel. 1. Nouar. de int. nouo Pont. concil. 81. n. 3. Polanch. in daret. Conf. tract. de irregul. reg. 3. Marchin. d. tract. 1. p. 9. c. 2. Ego ipse d. alleg. 39. n. 47.

Contra Nauar. mihi visum sibi contrarium conf. 34. in antiq. aliis conf. 59. in nouo de homicid. Sayt. in florib. decis. sub tit. decis. 31. Hentiq. d. lib. 14. c. 9. §. 3. & c. 19. §. 4. in consensu litt. K. Vgolin. de irregul. c. 33. §. 1. n. 1. & c. 44. §. 2. n. 4. & c. 62. §. 2. n. 5. Vega in summa p. 1. c. 16. casu 6. & c. 127. casu 27. & p. 2. c. 1. §. 4. casu 40. & in speculo Crataur. c. 11. n. 187. & c. 12. n. 23. Iacob. de Graff. in aureis decis. p. 1. lib. 1. c. 13. num. 38. Molin. de iust. tract. 3. disp. 79. n. 8. vers. quare, Zetol. in praxi Episc. p. 1. verb. irregularitas §. 8. Gutier. canonice lib. 1. cap. 6. num. 170. Franc. Leo in thesauro fori Eccl. p. 1. cap. 8. num. 32. Gauc. de benefic. p. 1. c. 1. n. 40. Homobon. de Bonis de examine Eccl. tr. 1. c. 3. quæst. 11. ref. 2. in fine. Alzed. in praxi Episc. p. 2. c. 6. n. 46. Huizado de censur. disp. 2. de irregul. diff. 20. n. 56. Gaurin. in enciclop. Episc. p. 1. verb. irregularitas n. 105. Fulluc. tom. 1. tract. 19. c. 10. n. 28. existimantes Episcopum non posse in homicidio voluntario iusto dispensare.

Hinc etiam posse Episcopum dispensare eom homicida occulto, qui cum aliter eundem non posset, aggressorem occidit, licet non in totum leuata moderatio inculpate, nam et si homicidium voluntarium sit, quia tamen per se non est, nec ex delicto proficiscitur, homicidium voluntarium dici non debet, resoluunt Nauar. d. c. 27. n. 239. Hentiq. d. lib. 14. c. 10. §. 2. Valen. tom. 4. disp. 7. q. 19. puncto 3. §. 5. Baüts in 2. 2. q. 4. art. 8. vers. ad secundum. Fr. Emman. in sum. tom. 1. c. 179. n. 1. Vega p. 2. c. 1. §. 5. casu 23. vers. nota, Molin. d. disp. 79. n. 8. & 11. Sayt. de censur. lib. 7. c. 7. n. 22. Aul. eod. tract. p. 7. disp. 7. sect. 5. dub. 5. Taccaret. in 4. sentent. disp. 15. q. 1. col. 7. Ag. d. de Conicac de Sacramen. disp. 18. dub. 9. n. 83. & 90. Vgolin. de irregul. c. 33. n. 4. & de officio Episcopi c. 57. §. 2. n. 4. & 6. Alzed. d. p. 2. c. 6. n. 13. Gutier. Canon. lib. 1. c. 65. n. 13. Paul. Comit. respon. moral. lib. 6. q. 54. n. 3. Marchin. d. tract. 1. p. 9. diff. 6. n. 4. Ego ipse d. alleg. 39. n. 53.

In irregularitate ex homicidio casuali proveniente posse Episcopum dispensare, modò delictum sit occultum, resolut. Fr. Ludou. Miranda in man. Pralat. tom. 2. q. 8. art. 13. conel. 2. & quem secuto Ego ipse d. alleg. 39. n. 48. Marchin. d. p. 9. diff. 3. n. 5. Alzed. d. p. 2. c. 6. n. 6.

Veluti si quis aliquem hominem occidit non intendens occidere, cum hoc eom posse Episcopum dispensare firmant Nauar. d. c. 27. n. 240. & conf. 27. de homicid. in vtraque edit. Hentiq. d. 1. 14. c. 19. §. 1. in commento littera E. Aloyl. Ricc. in praxi fori Eccl. decis. §. 21. in 1. edit. alia ref. 448. n. 2. & 3. in 2. edit. Bonac. de cens. disp. 7. quæst. 4. puncto vlt. n. 7. Ego ipse d. alleg. 39. n. 50.

Aut vbi is, qui mandauit baculo vulnerari, & expresso oc occideretur, si armis percussit, & occidit mandatum, cum mandante posse Episcopum dispensare, eo quòd hoc decreti Concil. requirit homicidium per inultum, per infidiam & ex proposito, resoluunt Gar. d. c. 12. n. 44. Aloyl. Ricc. in praxi rerum fori Eccl. decis. §. 19. in 1. edit. alia §.

31.

33.

34.

35.

aliis ref. 446. in 2. addit. & in praxi auct. ref. 407. & in dec. Curia Arch. Neap. q. 4. dec. 117. Ego ipse d. alleg. 39. n. 52. prope fin. Idem dicendum de eo, qui mandauit se uocari, ut alterum percuteret, sed quia eorum ne occideret, sequoio homicidio, Henr. d. c. 19. §. 3. in comment. li. E. & c. 14. §. 2. Bonac. d. punit. vlt. n. 8. Alzed. d. c. 6. n. 4. Ego ipse d. alleg. 39. n. 51. Marchin. d. 17. l. p. 9. diff. 3. n. 4.

36.

Cum irregulat factio ex mutilatione membri etiam voluntaria, si est occulta, posse Episcopum dispensare tradunt Nau. d. c. 27. n. 19. 4. Henr. in sum. lib. 1. c. 5. §. 7. §. 1. lit. ff. & lib. 14. c. 19. §. 1. lit. L. Fr. Emm. q. reg. 1. §. 1. §. 2. art. 10. & in addit. ad Bullam Cruciat. §. 1. §. 3. n. 6. Cardin. Tolet. in instrult. Sacerd. lib. 1. c. 88. vers. 6. & c. 89. num. 5. Marc. Ant. Genuen. in praxi. Archiepisc. Neap. c. 66. n. 9. in ultima impress. Soar. tom. 3. de censur. diff. 44. §. 1. d. 2. n. 4. & §. 1. d. 4. n. 35. Molin. de infir. tom. 4. diff. 79. sub n. 8. Valer. Reginald. in praxi fore punit. lib. 50. ar. 2. n. 91. Praf. in praxi Episc. p. 1. c. 1. n. 17. Mauric. Alzed. in similib. praxi p. 2. c. 6. n. 2. Aegid. de Connec. de Sacrament. tom. 2. diff. 18. dub. 8. Ludou. Mitanda d. quest. 8. art. 1. 1. 1. Emm. Si in aphorism. verb. irregularitas in fine, Aoila de cens. p. 7. diff. 6. §. 1. §. 2. dub. 4. Bonac. in similib. tracl. diff. 7. §. 4. punit. vlt. n. 11. Dicac. de Atrojo de Sacramentis, c. de irregularitat. num. 10. Aloyf. Ricc. in d. praxi ref. 447. n. 4. Nonn. poss. conseruare 117. Aloyf. Ricc. in versu quoad 2. p. 4. Fr. Batt. de Vecchis in praxi obseruanda in aduocandis ad Religionis statum Nemit. diff. 9. dub. 7. Port. in dubiis reg. verb. dispensare, n. 7. & 9. Vill. 1. p. sum. tracl. 21. diff. 9. n. 16. Hier. Koderic. in compendie quest. regul. ref. 32. n. 26. Ego ipse d. alleg. 39. n. 49. me citato in illo loco Homobon. de Bonis de exa mine ecclesi. in 12. c. 3. §. 10. ref. 3. §. 1. §. 2. Elluc. tom. 1. tracl. 20. c. 2. n. 51. Hurtad. de censur. diff. 2. de irregul. diff. 10. n. 66. Diana moral. ref. 4. ar. 2. ref. 71. Marchin. d. tracl. 1. p. 9. diff. 3. n. 7. & decim. referunt. Arrend. d. l. 7. de irreg. n. 14. Garc. d. p. 7. c. 11. num. 30. cum seqq. Campan. d. rubr. 11. c. 2. §. 1. n. 143.

Contar Franc. Leon. in thesauro fore. Eccl. p. 2. c. 8. art. 89. Sanchez in praxi Decalogi 10. l. 1. lib. 1. c. 10. n. 40. & alios existimantes non posse Episc. dispensare in irregularitate proueniente ex voluntaria membri mutilatione, quamvis occulta.

37.

§. Ad forum contentiosum, &c. Episcopus dispensare non posse in irregularitate, vel suspensione proueniente est delictum ad forum contentiosum deductum, reocent, Vissal. in caudel. aureo, tit. de exco. m. n. 42. Jacob. de Grassi in auct. dec. p. 2. lib. 1. c. 13. n. 4. 2. & tom. 1. consil. sub tit. de homicid. consil. 20. n. 10. Henric. d. lib. 14. c. 17. §. 2. in commento lit. ff. Fr. Emm. in sum. tom. 1. c. 167. n. 4. & tom. 3. c. 1. n. 10. Vega etiam in sum. p. 2. c. 1. §. 1. casu 2. Soar. tom. 5. de censur. diff. 41. §. 1. §. 2. n. 6. Sayr. eodem tracl. lib. 7. c. 7. n. 12. Aoila in similib. tracl. p. 7. diff. 1. dub. 11. concil. §. 3. Mar. Alter. d. cap. 3. vers. possit habet. Campan. d. rubr. 11. c. 23. num. 144. Marc. Antonin. variarum ref. lib. 3. ref. 16. sub n. 21. vers. non obstat. Molin. de infir. tracl. 3. diff. 79. n. 8. vers. 2. & 3. Sanchez de matrimonio lib. 2. diff. 37. n. 12. & lib. 3. diff. 34. num. 37. & in praxi Decalogi 10. l. 1. c. 1. cap. 1. num. 21. Bonacin. de censur. diff. 1. quest. 3. punit. 2. n. 2. & diff. 7. quest. 5. punit. 1. num. 4. vers. dixi exceptio. Fr. Sigism. à Bononia de election. diff. 71. num. 9. Didac. de Atrojo d. cap. d. cap. de irregul. n. 10. Stephan. Garian. discept. forens. tom. 5. c. 83. num. 12. Nouat. in singul. ca-

Bubn. Collect. in Concil. Trid.

menie. auct. 2. n. 16. in fine. Fr. Barthol. de Vecchis d. diff. 9. dub. 16. num. 5. Mauric. Alzed. d. p. 2. c. 6. n. 10.

At finito illo iudicio contentioso per seortem absolutionem, licet eadem Praf. lib. 1. c. 13. n. 44. Soar. d. n. 6. Molin. de infir. tracl. 3. diff. 79. n. 8. vers. 2. & 3. Aul. d. p. 7. diff. 1. dub. 11. concil. 3. Sanchez de matr. lib. 8. diff. 34. n. 57. Fr. Barthol. de Vecchis d. dub. 16. n. 7. Maus. Alzed. d. p. 2. c. 6. n. 21. Noo. d. concil. 2. n. 16. in fine. Bull. d. 5. §. 40. Trullench. d. dub. 4. n. 9.

Eadem media de prauis obnoxiis absolutionem ab initio crimine, quia adhuc dispensare Episcopum tenent Henric. d. lib. 14. c. 20. §. 4. Soar. d. §. 1. d. n. 6. Sayr. d. c. 7. n. 12. Sanchez de matr. lib. 2. diff. 37. n. 12. in fine, & lib. 8. diff. 14. n. 57. Fr. Sigism. à Bononia d. dub. 71. n. 12. Fr. Barthol. de Vecchis d. dub. 16. n. 7. in fine, Camp. rubr. 7. c. 5. n. 8. & rubr. 11. c. 23. n. 144. Vbi etiam tenet quod si iudicium non fuerit seortem finito, eo quod ascensor per annum tacuit, potest ab Episcopo elapso anno dispensari, iuxta Ego ipse d. alleg. 39. n. 33. & hoc idem, saltem si post aliquod tempus constitit eortem in probatioe non progressi, tradit idem Fr. Barthol. de Vecchis d. dub. 16. n. 6. Boll. d. 5. §. 3. n. 43. in primo. Marchin. d. tracl. 1. p. 9. diff. 4. n. 8. & 9.

Dispensare tamen non posse Episcopum si delictum deductum sit ad forum contentiosum, & iam finito iudicio punitum, tradunt, Gutier. cau. lib. 1. c. 3. ad fin. Soar. d. §. 1. d. n. 5. ad fin. Fr. Emm. in sum. p. 1. c. 168. in fine, Sayr. de cens. lib. 4. c. 17. n. 23. Bonac. d. punit. 2. n. 2. & diff. 79. §. 3. punit. 1. n. 5. Fr. Batt. de Vecchis d. diff. 9. dub. 16. in fine, Stepb. Valin de pessi. Episcopus. c. 21. in fine, Ego ipse d. alleg. 39. n. 35.

Contar Henr. lib. 14. c. 7. §. 5. Aoila de cens. p. 2. diff. 2. dub. 7. & p. 1. diff. 10. dub. 7. Valer. Reginald. d. lib. 50. tracl. 2. n. 29. vers. fante. Sanchez d. lib. 2. c. 11. n. 21. vers. sed quid. Fr. Sigism. à Bononia de lib. dub. 81. n. 1. Sanchez de heresi c. 3. dub. 6. n. 29. Hurtad. de irreg. diff. 2. diff. 20. n. 68. Diana moral. ref. 4. ar. 2. ref. 71. Marchin. d. diff. 4. n. 11. existimantes dispensare posse Episcop. quomvis delictum deductum ad forum contentiosum sit iam finito iudicio punitum.

Quando autem dicant delictum deductum ad forum contentiosum, ad hoc vi Episc. in irregularitatib. & suspensionibus ab eo proueniens. dispensandi facultatem non habeat, non bene conitat iorer Doctor. nam Mar. Alter. d. c. 3. vers. possit habet, credit dici statim ac denunciatio, aut accusatio de illo coram legitimo iudice facta est. Verum Aloyf. Ricc. in prax. rerum fore. eccl. dec. 52. n. 2. ad alia ref. 449. in 2. ad. existimant tunc dici vbi primum citatio facta fuerit. Flor. de casib. ref. 1. c. 4. §. 2. n. 2. Marcel. Vulpe in praxi iudic. fore. eccl. c. 44. n. 19. in fine. Ego vero d. alleg. 39. n. 29. censui post huius citationem dici delictum deductum ad forum contentiosum, quod mecum videtur sentiri Fr. Sigism. à Bononia de elect. dub. 71. n. 10. in prax. Gaunt. in man. Praf. verb. absolutione, n. 12. Diana ref. 1. p. 4. ar. 2. ref. 9. Boll. d. 5. §. 3. n. 36. Tuall. d. dub. 6. n. 1. & nouissimè in ex. off. Decalogi lib. 1. c. 3. dub. 4. n. 9. Castr. Pal. de legib. 3. §. 1. diff. 6. punit. 1. §. 5. n. 1. & de punit. barer. ar. 4. diff. 4. n. 14.

C c

Et

38.

39.

40.

41.

42. \* *Et in quibusque casibus occurrat.* Qui sunt, vide apud Henr. d. lib. 1. c. 4. p. 10. §. 4. Fr. Emm. in *explicit. Bullae Cruciatae*, pag. mibi 136. Sanc. de *matr. lib. 8. disp. 3. §. 4. n. 55. Et de sodomia*, Fatio. in *prax. crimin. p. 5. q. 1. 48. n. 27.*

43. § *Quisquique sibi subditus.* Qui scilicet sibi quomodoocunque subdantur, vel qui sunt ordinarii subditi, vepote qui ibi domicilium habent, vel quia subduntur quoad solum penitentiarum forum, eo quod in sua diocesi inveniuntur tanquam aduocati, & peregrini, etiam si sint vagabundi, scholares, & mercatores, vt per Soar. *sum. 4. de penit. disp. 30. sect. 2. n. 3.* Henr. d. lib. 1. c. 4. 20. §. 5. Zet. in *prax. Episc. p. 1. verb. vicarium*, §. 18. dub. 4. Sanchez. de *matr. lib. 2. disp. 13. n. 11. Et in precepta Decalogi*, lib. 2. c. 11. a. n. 8. & 17. Nic. Garc. de *benef. p. 1. c. 10. n. 139.* Bonac. de *conf. disp. 1. q. 3. p. 1. n. 5.* Nald. in *sum. verb. absolutio a peccato*, n. 9. Duard. in *Bullam Canon. Dominici*, lib. 3. §. 2. q. 11. n. 19. Nouat. in *singul. iur. canon. concl. 2. n. 2.* Fioron. de *casibus referu. p. 1. c. 4. §. 7. n. 10.* Boiff. d. *casu* 10. §. 6. n. 15. Marchin. d. *ur. 1. p. 9. difficult. 5. a. n. 1.* Trull. d. lib. 5. c. 3. d. 4. n. 6. Ego ipse d. *alleg. 39. n. 5.* me citato in illo loco Homobon. de *Bonis de examine Eccles. tral. 1. 2. cap. 4. quesi. 16. refel. 4. pag. 460.*

Vnde illorum, qui non est merè subditus, Episcopi, puta Medicus, Praetor, & similes ceteri, qui tamen habitant in ciuitate, comprehendunt sub hoc Concilij decreto ad hoc vt in sacramento Penitentiae à suis criminibus absolui valeant, et si illa aliis in ciuitatibus commiserint, referunt decernit Nic. Garc. d. *ur. 10. n. 139. §. 4. decl. Atm. d. 1. de irreg. n. 18.* Steph. Daluin. d. c. 26. in *fine*, aduertentes lupi à diuina procedere in absolutioe casuum referuorum, & censurarum sacramentali confessione pro foro conscientiae, in obtinenda tamen dispensatione irregularitatis, vel suspensionis requirit vt Episcopus habeat iurisdictionem ordinariam in eum, cui concedit relaxationem irregularitatis, refert Ego ipse d. *alleg. 39. a. n. 6.*

44. § *In diocesi sua.* Episcopus exercere posse dispensandi potestatem in irregularitatibus, & suspensionibus erga subditos suos extra diocesim, & verb. relata, in diocesi sua, refert ad posteriorem partem butus c. in qua conceditur Episcopo facultas absoluedi à reteruatis, tenent Soar. *sum. 5. de conf. disp. 41. sect. 2. n. 10. & 12. in fine.* Sanchez. in *precepta. Decalogi*, lib. 1. c. 11. n. 12. Bonac. de *conf. disp. 1. q. 3. p. 1. n. 1. vers. tertia*, & disp. 7. q. 5. p. 1. n. 4. Nou. in *singul. iur. canon. concl. 2. n. 8.* Fr. Emman. in *sum. c. 4. n. 3.* Mauit. de *Aleodo in praxi Episcop. p. 2. c. 6. num. 28.* Favond. in *quinque Eccles. precepta*, prec. 2. lib. 8. c. 8. n. 3. Diana *resolui. moral. p. 4. ar. 11. 4. resolui. 96.* Marchin. d. *p. 9. diff. 5. n. 12.* Boiff. d. *casu* 10. n. 166. Ego ipse d. *alleg. 39. n. 7.* Et ideo extra propriam diocesim licet Episcopo in aliquod delictorum, de quibus in hoc decreto, pro lapsio ad se absoluedum proprium Confessarium deputare, cum eadem auctoritate, quam ipse potest ex hoc decreto in suos subditos exercere, refert decernit Nic. Garc. d. *p. 1. c. 10. n. 139.*

Contra Henr. d. lib. 1. c. 4. 20. §. 20. in *fine*, Vgol. de *offic. Episc. cap. 5. §. 2. num. 6.* Auila de *conf. p. 7. disp. 10. dub. 6.* existimantes Episcopum non posse hanc absolutionem impartiri extra suam diocesim.

45. § *Per se ipso, &c.* An Episcopi possint committere hanc potestatem dispensandi & absol-

uendi illis questio est difficilis. In qua Nau. *conf. 11. n. 4. de prin. Sanc. de matr. lib. 2. disp. 40. n. 17. vers. sed dicendum, & in precepta Decalogi. 1. lib. 2. c. 11. n. 23.* Rozor. *infr. mor. p. 1. lib. 8. c. 10. q. 1. 1. Favond. d. precept. 2. lib. 8. c. 8. n. 36.* Duard. in *Bull. Cruci. lib. 3. §. 2. q. 1. n. 34.* Paul. Laymann. in *Theolog. mor. lib. 1. c. 5. p. 2. c. 5. n. 2.* Marchin. d. *diff. 5. n. 14.* tenent posse committere, & delegare, intelligentes decretum hoc vt velit vicarius Episcopi non habere ex generali commissione vicarius non casus nisi sibi specialiter committantur, non autem vt velit negare Episcopo potestatem specialiter delegandi.

Henr. verò d. lib. 1. c. 4. 19. in *fine*, & lib. 6. de *penit. c. 4. §. 7. in illo commento in. O.* existimant non posse Episcopum generaliter vicario, vel alij delegare hos casus, vt habeant facultatem generalem absoluedi, vel dispensandi pro suo arbitrio, sed tantum posse delegare quando casus occurrerit, & dare facultatem vt de mandato & nomine ipsius faciat.

Mar. Alex. d. c. 3. *concl. 4. vers. tertio notandum*, late probate intendit Concil. in presenti voluisse hanc potestatem dispendandi super irregularitate, & suspensione solum Episcopis induigere, vt per se ipsos illam exercerent, nec p. oissent aliis delegare, quasi in hoc sit electum ministerium personale Episcoporum, vt aduertunt Soar. *sum. 5. de conf. disp. 41. sect. 2. n. 8.* Goutier. *can. lib. 1. c. 13. n. 29.*

Ego tamen ex aliorum mente, quos citato nomine refero d. *alleg. 39. n. 3.* puto Concilium in presenti distinguere voluisse inter facultatem dispensandi super irregularitate, & suspensione, ac absoluedi à casibus reteruatis, vt in prima exerceri possit per quemcumque, secunda verò vt conueniat tantum vicario, qui specialem deputatus sit per Episcopum eum facultate absoluedi à casibus reteruatis.

¶ *Aut Vicarium ad id specialiter, &c.* Vicar. generalem non posse exercere hanc dispensandi & absoluedi potestatem Episc. concessam sine eius speciali commissione, ex hoc c. colligit Rebuff. in *praxi benefici. de forma vicariatus. n. 179. cum seqq. Sbroz. de offic. vicarij. lib. 2. q. 19. n. 2. & q. 179. n. 1. & q. 180. n. 2. & q. 180. n. 1.* Soar. *5. de conf. disp. 41. sect. 2. n. 8.* Vgol. de *offic. Episc. c. 4. §. 7. n. 2. vers. post.* Narbon. de *appell. a vicario ad Episcopum. p. 1. n. 229.* Ego ipse d. *alleg. 39. n. 10.*

¶ *In foro conscientiae.* Id est, in foro sacramentali Penitentiae, & in Confessione sacramentali, refert decernit Nic. Garc. d. *p. 1. c. 10. n. 139.* Aloyf. Rucc. in *praxi verum furi eccles. refel. 4. 45. n. 8.* Ego ipse d. *alleg. 39. n. 8.*

Contra Nauat. *conf. 11. n. 2. de prin. Inc. de Graz. in aureis de resp. 1. lib. 1. cap. 13. n. 32.* Henr. in *sum. lib. 7. c. 13. §. 2. vers. & Episcop. Fr. Emm. q. reg. 1. 1. q. 20. art. 7. & q. 61. art. 10.* Soar. de *Relig. 1. 2. r. 6. c. 16. n. 4. & de fide disp. 41. sect. 4. n. 3.* Sanc. de *matr. lib. 8. disp. 3. 4. n. 29.* Claud. Sol. de *potest. Conf. c. 30. §. 1. n. 6.* Laz. de *monit. sect. 4. q. 15. n. 9.* Duard. d. q. 11. n. 30. Hier. *Prax. in sus. promp. tral. 1. sect. 18. casu* 31. Floz. de *casib. referu. p. 1. c. 4. §. 7. n. 17.* Diana *mor. resp. 1. r. 5. ref. 2. in fin.* Caltr. Pal. de *penit. bar. r. 4. disp. 4. n. 1.* Boiff. d. *casu* 10. n. 167. March. d. *disp. 5. n. 13.* Trull. in *exp. Decalogi. 1. c. 3. dub. 4. n. 7.* Steph. Daluin. d. *alleg. 39. n. 7. & vers. 3.* existimantes praedicta verba *in foro conscientiae*, significare quod absolutione data, vel facta nihil proit quoad forum exterius, & per consequens posse Episc. extra confessionem absolue in casibus particulatibus occurrentibus.

48. *Idem & in heresi crimine, &c.*] Posse Episcopos, & non eorum vicarios absolute in foro conscientie ab heresi occulta, in ipsa soluta poenitentia, ex hoc decreto colligunt Nic. Garc. d. p. 1. c. 10. n. 85. Ant. Riccul. de iure personarum extra penam auct. exist. lib. 5. c. 14. n. 7. & plures per me citati de officio & potestate Episcoporum. p. 2. alleg. 40. a. prime. Et ab irregularitate omnia ex heresi occulta, & non deducta ad forum contentiosum idem facere possunt, secundum Vgol. de irreg. c. 36. in princ. n. 5. Sanch. in precepta Decalogi, tom. 1. lib. 2. c. 2. §. 1. n. 19.

49. De hæreticis occultis per accidens, quales sunt qui verbo scripto, aut opere, seu facto exteriori hæresim protrulerunt, hoc esse intelligendum, ac proinde in excommunicationem, & alias censuras, aliæ penas per Ecclesiam adversus hæreticos latas incidere, possit S. Thom. 2. 2. Syluest. Ban. Arag. & alios resoluo Ego ipse d. alleg. 40. n. 10. Et addit Fr. Emman. in addition. ad Bullam Cruciata, §. 9. n. 69. facultatem datam Episcopis in hoc decreto circa absolutionem ab heresi intelligendum tantum quando ipse hæreticus solus alicui, eo quod ab alio audivit, committit occulte cumen hæresim, manifestando illam aliquo actu exteriori, quamvis nemo eam audiat; deinde subdit illam facultatem non extendi ad hæresim occultam, quando adest complex, nam alias, inquit, esset destruere machinam S. Officii, & denique resolutum Concilium in presenti non dare facultatem absolventi ab obligatione denunciandi complicem, quem habet, alias est excommunicatus per edictum sancti officii.

50. Hæreticos verò omninoque est, simpliciter, & per se occultos, quos aliqui purè mentales, sine intellectuales appellant, non modo ab Episcopis, quibus subdunt, sed etiam à quolibet Confessione pro seum Superiorem approbato si poeniteant, & confiteantur, perinde absolvi posse à peccato hæresim mentalis, sicut à quolibet alio mortali crimine, tenent Caietan. in sum. verb. hæresim sine. Simanc. de carb. in sum. tit. 4. n. 12. Lel. Zech. de casibus reservatis circa casum vlt. n. 2. vers. hinc est. Arag. 2. 2. q. 1. art. 3. §. 5. sed dubium est quoniam possit, vers. quoniam dico. Bonac. de conf. diff. 2. q. 5. punct. 2. n. 3. Ego ipse d. alleg. 40. n. 5. idem Bonac. de censur. in Bulla Cæna censuris, diff. 1. q. 2. punct. 2. n. 5.

51. Hæreticos enim omnino occultos, & purè mentales pota qui interioris aliquid fecerunt contra fidem, sed nullam signum animi sui exterioris exhibent, non incurrere excommunicationem, resoluunt S. Anton. in sum. p. 3. tit. 2. 4. c. 4. Palud. in 4. sentent. diff. 13. q. 3. art. 1. c. vel. B. Caietan. 2. 2. q. 11. art. 3. & ibi Arag. Ban. art. 4. Syluest. verb. excommunicatione. n. 3. & 4. Alphonsi. à Castro de iustia heret. puni. c. 18. & de lege penalis, lib. 2. c. fin. Sot. in 4. diff. 12. q. 2. art. 3. c. vel. 9. Simanc. d. tit. 4. n. 3. Cou. in rep. peccatum. p. 2. in intro. n. 7. Nau. in man. 1. 1. n. 17. c. 27. n. 5. 6. & in c. cognationis, de penis. diff. 1. & in princ. de penis. diff. 5. n. 19. & 20. & rubr. de iudic. n. 67. Redussi. super Bullam Cæna Dominici verbo publici, ubi occultis. Batist. conf. 289. inc. In subhabitatione n. 3. di. 3. Valent. 2. diff. 7. q. 5. punct. 7. Jac. De Grassi. in auctor. decis. p. 1. lib. 2. c. 9. num. 3. Henriquez d. lib. 1. 4. c. 4. §. 1. in commento liti. D. Vgol. de censur. tab. 1. cap. 5. §. 12. & de irregul. c. 34. in princ. num. 6. & in Bullam Cæna. p. 2. c. 1. §. 1. n. 16. & seq. §. 4. n. 12. Ludovic. Cuius de legib. lib. 8. diff. 14. Azor. in sum. mor. p. 1. lib. 3. c. 10.

Barbof. Collect. in Concil. Trid.

& lib. 8. c. 10. quæf. 3. & 6. 19. q. 4. Auila de cens. p. 1. dub. 10. Sot. in sum. lib. 1. c. 9. n. 14. & c. 5. & lib. 3. c. 4. n. 20. Sot. tom. 5. de legib. c. 2. n. 3. & diff. 20. scilicet 2. & de legib. lib. 5. c. 13. & lib. 4. cap. 12. Nicol. Garc. de beneficiis. p. 11. c. 10. n. 91. Statute. in precepta Decalogi, tom. 1. lib. 2. c. 2. n. 1. Emman. de Valle de vocat. & censur. opus. 1. scilicet 3. c. 1. n. 6. & cap. 5. a. n. 24. Duad. in comment. ad Bullam Cæna, lib. 1. in can. 1. §. 24. Bonac. de cens. diff. 2. q. 5. punct. 2. n. 4. & de censur. in Bulla Cæna contentis, diff. 1. q. 2. punct. 2. n. 1. Ego ipse d. alleg. 40. n. 6. & me citato in vlt. loco Homobon. de Bonis de examini ecclesiast. tract. 7. c. 1. quæf. 3. Castr. Palau de heret. ir. 4. diff. 3. punct. 3. n. 1. Diana moral. resol. p. 4. ir. 4. resol. 240. vers. tandem, Bonac. d. casu 10. n. 107. cum segg. Trollench. in exp. posit. Decalogi, lib. 1. c. 2. dub. 1. n. 2.

Contra. Panor. Ioan. And. Anan. Felin. & ceteros Canonist. in vlt. de heret. Albert. Pygh. lib. 6. de ecclesiast. heretarchia c. 16. Albert. in r. de agnest. in sum. p. 3. 3. Rois de heret. p. 1. n. 246. Ioan. Vela de penis delict. c. 14. vers. uno verò canon. Quantet. q. crim. p. 2. c. 1. Ioan. Med. de vot. q. 15. Spin. in seculo testament. gloss. 7. princ. n. 13. cum segg. Menoch. de arb. casu 360. n. 6. Azved. l. 1. n. 15. 2. 1. lib. 8. nona recap. Cenci. ad Decret. col. 103. n. 2. Ceuall. commun. contra communes q. 698. Torreblanca. in pract. lura spirit. lib. 1. c. 10. n. 9. existimantes hæreticam omnino occultum in excommunicationem incurrere.

Facultatem concessam Episc. per hoc decretum absolventi ad heresi occultam, & non deducta ad forum contentiosum, esse eisdem ademptam per processum Bullæ in Cæna Domini, resoluunt Maiol. de irreg. lib. 5. c. 46. n. 6. vers. canon. Paul. Fulch. de Viti. lib. 2. c. 31. n. 5. & c. 3. n. 4. Nau. in man. c. 27. n. 7. & conf. 15. in anteq. de sent. excom. aliis 11. in nouo de priuilegiis Philarch. p. 2. lib. 2. c. 25. & lib. 4. c. 12. & in Bullam Cæna c. 2. vers. etiam prætextu quatuordecim facultatum. n. 3. Felin. de excommunic. c. 18. Card. Tolet. de iustitia sacerdot. in explic. Bulla in Cæna Domini excom. 14. in fine. Visual. palanodiam recitanti in edit. nouiori de ann. 1602. in suo candelabro aures p. 121. 11. de absol. n. 13. Vgol. de casibus reserv. Sum. Pont. p. 2. c. 2. §. 4. vers. etiam prætextu, Sot. in florib. decis. sub 1. de sent. excom. des. 16. Coila de Andrada in explicat. Bulla Cruciata, q. 58. Chapeauil. de casibus reserv. c. 4. diff. 4. Antenucc. in catechesi dioces. Neapol. lib. 1. cap. 25. n. 9. Megal. in p. 1. lib. 1. c. 13. n. 10. & 15. Sylat. 1. 2. q. 1. art. 3. q. 2. in fine. Floren. de casibus reserv. part. 1. cap. 4. §. 2. num. 2. & 4. Belloch. eod. tract. p. 2. q. 1. n. 273. Frane. Leo in thesaur. fori eccles. p. 1. c. 37. n. 46. Aloy. Ricc. in collect. d. p. 4. coll. 82. vers. feruor, & in dec. Curia Archiep. Neapol. decis. 1. n. 38. & 9. p. 2. & decis. 180. n. 1. p. 3. Molin. de iustitia, 3. diff. 64. n. 8. & tract. 5. diff. 18. n. 2. Nic. Garc. de beneficiis. p. 11. c. 10. n. 119. Sanch. in precepta Decalogi, tom. 1. lib. 2. c. 2. §. 2. 6. Sot. tom. 4. de Penitent. diff. 30. scilicet 2. n. 1. & tom. 5. de censuris diff. 21. scilicet 3. n. 5. Duad. in comment. ad Bullam in Cæna Domini lib. 3. q. 3. n. 10. & 12. n. 47. Cortiolan. de casibus reserv. p. 1. scilicet 2. art. 23. n. 6. Homobon. de Bonis de examini eccles. tract. 5. c. 3. quæf. 31. vers. non, & c. 6. q. 3. c. & tract. 7. q. 4. & 17. 1. c. 4. q. 1. res. pag. 459. Ioan. Velez. de differe. inter virumque forum, verb. hæresis. diff. 3. Ragucci. in lacerna paracorb. q. 125. n. 3. Vilal. in sum. p. 1. tract. 9. diff. 17. n. 2. & 5. Scior. in conf. Pontific. epist. 166. abier. q. 3. Fab. de fact. Ord. in

32.



diff. 12. q. 1. diff. 3. c. 4. num. 126. Bonacio. de censur. diff. 1. q. 3. puncto 2. n. 1. vers. 1. & docens. in Bulla Cœna contentis diff. 1. q. 2. puncto 2. n. 7. in fine. Hurtado de Medoza diff. 15. de excom. diff. 3. n. 12. Torrealba de magis lib. 3. c. 10. num. 27. & in practiceabil. iuris spirit. lib. 14. c. 10. num. 5. Gaudonius in man. Episcop. verb. absolutio & verb. hæretici 15. Anton. Diana moral. res. p. 1. tract. 5. res. 1. & p. 4. tract. 4. res. 139. Steph. Dolm de potestate Episcoporum, Abbatum, & Abbatissarum c. 28. per tot. Sum. de fide. diff. 21. sect. 4. n. 13. Machin. de sacram. Ordinis tr. 1. p. 9. c. 1 diff. 9. & 10. Trullench. in expof. Bulla sancta Cruc. lib. 1. §. 7. c. 2. dub. 6. n. 4. nouissime Barthol. S. Paulo de sublat. extraordinari. lib. 4. q. 106. Et sic declarasse Gregor. XIII. fuisseque in supremo generalis Inquisitionis Pizorion pro-nociarium, & non semel decusum, adiuuant Penia in daret. Inquisit. p. 3. q. 92. commente 143. vers. pen. Lz. Zech. in sum. p. 1. vbi de hâc prob. de hæresi c. 1. n. 1. & 8. vers. quare quod. Episcop. Maic. Am. Genueni. in pract. Archiepisc. Neapoli. 66. n. 10. n. 1. edit. Ioan. Bleda in defensione fidei, in causa Morfueri p. 1. c. 13. Piali. in praxi Episc. p. 2. c. 1. n. 13. Azor. in iust. moral. p. 1. lib. 3. c. 19. ques. 3. & c. 10. ques. 10. Fat. de hæresi q. 192. 1. 4. n. 3. Mar. Alet. de censur. lib. 5. diff. 12. c. 2. pag. mihi 767. Campan. in diuersis Canon. rub. 11. c. 16. n. 55. Steph. Gratian. discipuli forensium. 3. c. 41. 4. n. 21. Anton. Riccioli. de iure personar. extra greum in Ecclesia existent. lib. 5. c. 14. & n. 14. Attend. in addit. ad recopil. legum Navarra lib. 2. tit. 21. l. 1. in de familiaribus Inquis. n. 3. & Maurin. de Alzedo in praxi Episc. p. 2. c. 6. v. 15. Ego ipse d. p. 2. alleg. 40. n. 24.

Contra Angliam scribit theolog. p. 1. tit. de Confess. q. 4. art. 1. diff. 6. Llamas in methodo Curas. p. 1. c. 1. §. ult. in fine, Vela de panis delictor. c. 14. vers. iure verè Canonico, Bann. 2. 2. q. 11. art. 4. dub. 2. post. 2. concl. argum. 3. vers. & si quis obuiat, & ubi Azor. art. 3. vers. sed dubium est quoniam possit. Emman. 2. in apoph. verb. Episcopum n. 37. Et Emman. in sum. 10. c. 131. n. 3. & in explic. Bulla Cruciatæ §. 9. n. 70. & regul. 10. 1. q. 10. art. 10. Vegam in sum. tom. 2. c. 11. §. casu 11. Nugon. in addit. ad p. 3. q. 8. art. 5. dub. 10. ad fin. Zerol. in praxi Episc. p. 2. verb. absolutio §. 8. & 18. & verb. hæres. §. 4. Anton. Gom. in Bullam Cruciatæ claus. 10. n. 44. in fine, Henriquez in sum. lib. 6. c. 14. §. 7. lit. M. & c. 16. §. 1. & lib. 13. c. 17. §. 3. lit. Q. Corduba. q. 8. puncto 1. Gutier. Canon. lib. 1. c. 13. ad fin. Petr. de Ledesma in sum. p. 1. tract. 1. c. 6. post. conclus. 30. diff. 7. Portel. in a. iust. ad dubia regul. verb. Episcopum n. 1. Fernandez in examine Theolog. moral. p. 4. c. 7. §. 1. num. 5. Fagundes d. prax. 2. lib. 8. q. 8. n. 81. Nouat. in singul. iuris Canon. concl. 3. Anton. de Soula in sui apoph. lib. 3. c. 4. n. 5. Gizardo in 2. 2. S. Thomas controuer. 1. tract. 1. §. 5. d. 1. §. 1. n. 8. in sum. seq. Sinc. in secl. diff. 50. n. 32. Bossi de sublat. scilicet 1. casu 10. §. 1. n. 10. existimantes Episcopum posse etiam hæreticos absolute ab hæresi occulta, & occultos, hæreticos, quia Bulla in Cœna Domini non derogat hunc decreto.

33. Vnde non possit Episcopos hodie in vim huius decreti absolute hæreticos occultos in foro conscientie. erim vigore Bullæ Cruciatæ, aut inhibiti, quatenus in illa dicatur quod possit absolui a casibus comprehensis in Bulla Cœnæ, nisi specialiter dicatur quod possit absolui ab hæresi, affertur Cou. in c. alima mater. p. 1. §. 11. n. 15.

Nau. d. c. 17. n. 175. Rois de hæres. p. 1. assertio 39. n. 32. & de privileg. Inquisit. 4. 16. Simanc. de cathol. iust. tit. 3. n. 2. Henricus in sum. lib. 8. de prior. c. 16. n. 2. Gutier. d. c. 13. n. 18. Vgolin. de censur. tab. 1. c. 13. §. 4. n. 10. Aulæ in simili tr. p. 2. diff. 1. dub. 7. concl. 2. Soaz. in sum. §. diff. 7. sect. 5. num. 12. & de fide diff. 21. sect. 4. num. 21. Castro Palao in simili tract. de fide tract. 4. diff. 4. puncto 3. §. 4. n. 2. Trullench. in expof. Decalogi lib. 1. c. 3. dub. 3. n. 2. & in expof. Bullæ Cruc. lib. 1. §. 7. c. 2. dub. 7. n. 9. Marchino. d. tract. 1. part. 9. c. 1. diff. 9. n. 13. cum seqq. Ludou. à Cruce in expof. Cruciatæ diff. 1. c. 3. dub. 3. Azor. iust. mar. p. 1. lib. 8. cap. 10. ques. 12. & c. 19. q. 2. F. Ludou. Miranda in mon. Pralat. tom. 2. q. 7. art. 4. Ceuall. commun. contra communes ques. 32. n. 67. Sanchez. cap. 11. num. 7. Fernandez d. p. 3. c. 8. §. 11. n. 1. Anton. Riccioli. d. c. 14. n. 17.

Contra Soc. in 4. diff. 12. q. 2. art. 2. post. concl. 3. in primo casu Cœna in fine, Corduba d. q. 5. in fine, Zerol. in praxi Episc. p. 1. verb. absolui. §. 5. & p. 2. cod. verb. §. 4. Molfet. in suu. Theolog. moral. tract. 7. c. 2. n. 62. Fillicus. in quæst. moral. tom. 1. tract. 8. c. 10. ques. 9. num. 165. Steph. Fagundes d. prax. 2. lib. 8. c. 8. n. 38. Leo de sublat. 2. n. 61. Greg. Polach. in Bull. Urbani VIII. sect. 4. n. 6. 1. Sanctarel. de sublat. cap. 7. dub. 3. Bullæ end. tract. sect. 1. casu 8. n. 2. & 3. existimantes sufficere quod Bulla Cruciatæ, aut inhibiti concedatur quod possit absolui a casibus in Bulla Cœnæ comprehensis.

Vim autem sicut per Bullam in Cœna Domini derogatum est huic cap. in ea parte, in qua concedit Episcopis facultatem absoluedi ab hæresi occulta, ita fit derogatum in illa parte in qua conceditur eidem potestatem dispensandi in irregularitate ex eisdem occulta hæresi proueniente? Affirmant per text. in c. cum illorum 12. §. primo, de sent. excomm. Sum. de c. censuris §. 4. sect. 1. n. 15. Anton. Riccioli. d. lib. 1. c. 16. v. 5. vbi n. 8. cum Maior. Nauat. Suar. Sanchez, & aliis extendit hanc affirmationem sententiam, ut multo magis procedat si agatur de dispensatione quoad vsum Sacerdotij in Altaris ministerio, nam cum hæc fit res transmissa, Pontifici relictum attestatur.

Negant Vgolin. de irregul. c. 36. in prin. n. 5. Henriquez. in sum. lib. 4. cap. 5. §. 2. Vivalda in candelabro aureo, part. 2. de irregularitate, n. 70. & 89. in 2. edicione. Sanchez in precepta Decalogi, tom. 1. lib. 2. c. 2. cap. 25. num. 17. D. Felician. de Vega ad cap. si clericus, §. de adulterio, num. 178.

1. Non eorum Vicarij. Vide Fr. Emman. in explic. Bullæ Cruciatæ, fol. 126. & in add. p. 2. fol. 124. Zerol. in praxi Episc. p. 1. verb. Vicarij, vers. primum dubium, & p. 2. verb. hæres. vers. 4. Sanchez de matrim. lib. 2. diff. 40. n. 17. & in precepta Decalogi, tom. 1. lib. 2. c. 11. n. 22. cum seqq. Gutier. de matrim. c. 49. n. 18. & 21. Narbona 1. §. 9. §. 1. r. 37. tit. 4. lib. 2. Recopil. Steph. de Aluim. a. c. 28. vers. ad veritatem q. fol. 178. vers. vbi intelligit de Vicariis generalibus.

Vicario potestatem datam videri in presenti, si hic exclusus non esset, assertum Stephan. Gratian. discipuli forenses. 8. p. num. 12. Aloyf. Ricc. in in dec. Curia Archiepisc. Neapoli. c. 13. num. 8. & p. 2. Eralio. à Coehet de iurisd. ordinarij in exemptis. p. 1. q. 1. n. 10. Gutier. de matrim. c. 46. n. 11. Narbona de appell. à vicario ad Episcopum, p. 1. n. 253.

*Sacramenta administrantur, eorumque vis frequenter explicetur lingua vernacula, Missæ quoque mysterium populo diligenter inculcetur explanatione eius, quod agitur.*

## CAPVT VII.

1. *Parochi vim & usum Sacramentorum plebibus suis pro suscipiendis capere explicare debent.*
2. *Parochi debent plebibus suis inter Missarum solemnium frequenter, maxime diebus festis*

*exponere ea, quæ in Missa leguntur.*

3. *Parochi festis diebus inter Missarum solemnium concionem ad populum habere debent.*

**V**T fidelis populus ad suscipienda Sacramenta maiori cum reuerentia, atque animi deuotione accedat: præcipit sancta Synodus Episcopis omnibus, vt non solum, cum hæc pet se ipsos erunt populo administranda, prius illorum vim & usum pro suscipiendis capere, explicent, sed etiam idem à singulis Parochiis piè, prudenterq; etiam lingua vernacula, si opus sit, & commodè fieri poterit, seruari studeant, iuxta formam à sancta Synodo in Catechesi, singulis Sacramentis præsentendam, quam Episcopi, in vulgarem linguam fideliter verti, atque à Parochis omnibus populo exponi curabunt: *non necnon ut inter Missarum solemnium, aut diuinorum celebrationum facta eloquia, & salutis monita eadem vernacula lingua singulis diebus festiuis, vel solemnibus explanent, eademque in omnium cordibus, postpositis inutilibus quæstionibus, inserere, atque eos in lege Domini erudire studeant.*

*a Suprà sess. 21. de facili. N. ill. c. 8.*

1. *Parochos Sacramentorum vim & usum plebibus suis pro suscipiendis capere explicare debere diximus in tr. de officio, & potest. Parochi c. 17. n. 1. Ioan. Sanci. in festis dist. 47. n. 11.*
2. *Necnon ut inter Missarum solemnium, &c. Parochos debere plebibus suis commissis inter Missarum celebrationem frequenter, maxime diebus festis, exponere ea, quæ in missa leguntur, atque inter cetera sanctissimi Sacrificij mysterium aliquod declarare, & insuper vim, atq; usum Sacramentorum iuxta formam Catechismi Romani*

*etiam lingua vernacula explanare, meminimus a. ar. de officio, & potest. Parochi c. 16. n. 1.*

*Et quod Parochus festis diebus inter Missarum solemnium concionem ad populum habere debeat, tradunt Vgolin. de officio Episc. c. 16. §. 3. n. 1. & 1. Pascale. in praxi Episc. p. 2. c. 3. n. 16. Et Ioan. Gonzal. in tractatu del perfecto Christiano fol. 219. verso. vbi meminit huius cap. latè Theophyl. Parochor. p. 1. art. 3. cum seqq. Et vide citatos suprà hæc eadem sess. 4. super verb. idem etiam saltem Dominici.*

3.

*Pœnitentia publica, publicè peccantibus iniungenda, nisi Episcopi arbitrio aliter fuerit visum. Pœnitentiary in singulis Cathedralibus instituendi.*

## CAPVT VIII.

1. *Pœnitentia publicè publicè peccantibus iniungenda est.*
2. *Ordinari potest quis post publicam pœnitentiam peractam.*
3. *Pœnitentiary in omnibus Ecclesiis Cathedralibus, vbi id commodè fieri potest, instituendum.*
4. *Pœnitentiary institutio in Cathedralibus tantum facienda.*
5. *Præbenda officio pœnitentiary vnienda debet esse integra & Canonialis.*
6. *Portio, quæ sit in Ecclesia, in præbendam pœnitentialem erigi non potest.*
7. *Canoniarum, & præbendam vacantem in mense Sedis Apostolicæ reuerente non comprehendit vnius salla vigore Concilij officio Pœnitentiary de præbenda proximè vacatura.*
8. *Pœnitentiary primam præbendam assignare non est in optate Episcopi.*
9. *Præbenda post Concilium primò vacans, si non sint in pœnitentialem erecta, potest optari.*
10. *Canoniarum pœnitentiary non potest optari, nec Pœnitentiary potest aliam præbendam optare.*
11. *Pœnitentiary officij institutio, & electio personæ solum Episcopum absque consensu Capituli pertinet.*
12. *Electio personæ Pœnitentiary ad solum Episcopum tantum pertinet quando præbenda non vacat.*

*cat in mense Apostol. vel adeo alia reuerente, seu assensu.*

13. *Capitulum non potest se intromittere in electione Pœnitentiary, licet ad ipsum collatio spectet.*
14. *Pœnitentiary electio, & collatio Sede Episcopali vacante neq; ad Capitulum, neque ad futurum Episcopum, sed ad Sedem Apostolicam pertinet.*
15. *Collatio præbendæ vnius officio Pœnitentiary ab eis fieri debet, ad quos antea spectabat.*
16. *Pœnitentiary deputari debet, quisq; Magister, aut Doctor, seu Licentiatum in S. Theologia, vel iure Canonico.*
17. *Gradus Doctoratus non sufficit ad Pœnitentiary officium non salla professione fides, aut contra Academiam stamiam, vel consuetudinem receptas.*
18. *Pœnitentiary Canonicum debet esse constitutus in ætate 40. annorum, seu aliam quando aptior pro loci qualitate non reperitur.*
19. *Ante 40. requisitus in Pœnitentiario debet esse completus.*
20. *Ætatis 40. annorum defectum in Pœnitentiario non obstat vbi alius aptior pro loci qualitate non reperitur.*
21. *Pœnitentiary nullum ex ipso habet à iure, & a Concilio facultatem audiendi Confessiones pœnitentium illius diocesis.*

Cc 3

Pœnit

12. Pœnitentiarius quilibet potest sua peccata confiteri, & satisfaci præceptis e. omnis vtriusque sexus.
13. Pœnitentiarius semper paratus existere debet ad audiendas confessiones.
14. Pœnitentiarius in manu virgæ, seu bacchantis sicut in urbe non potest retinere.
15. Absolvere non potest Pœnitentiarius a casibus, quos Episcopus sibi expresse refernavit.
16. Pœnitentiarius non potest casum refernavit sibi ab Episcopo commissos alteri subdelegare.
17. Pœnitentiarius non potest suam auctoritatem subdelegare.

18. Pœnitentiarius pro præsentem in choro habendum est dum audit confessionem in Ecclesia.
19. Pœnitentiarius dum audit confessionem, confertur etiam præsentem processionalibus, & exequiis defunctorum.
20. Ac etiam orationibus.
21. Pœnitentiarius præsentem in choro non confertur, si confessiones extra Ecclesiam infirmorum audiat.
22. Pœnitentiarius antequam præbendam, qua suo officio sibi unita vacet, non habet locum nec in Capitulo, nec in choro.
33. Pœnitentiarius non tenetur ad maiorem residentiam, quam alij Canonici.

41. Tim. 1.  
c. sed illud.  
41. dist. cap.  
si peccaverit  
verbo, ergo a.  
q. 1.  
de pœnitentiis,  
& c. in  
capite, cum  
seq. 30. dist.

**A**postolus monet, \* a publicè peccantes palam esse corripiendos. Quando igitur ab aliquo publicè, & in multorum conspectu crimen commissum fuerit, videt alios scandalo offensus, commotusque fuisse non sit dubitandum, huic condignum pro modo culpæ pœnitentiam publicè iniungi oportet, ut quos exemplo suo ad malos mores prouocauit, suæ emendationis testimonio ad rectam reuocet vitam. Episcopus tamen publicè hoc pœnitentis genus in aliud secretum potest commutare, quando ita magis iudicauerit expedire. *β In omnibus etiam \* cathedralibus Ecclesiis, ubi id commodè fieri poterit. Pœnitentiarius aliquis, γ cum unione præbendæ, δ proxime vacaturæ, 1 ab Episcopo instituitur, ζ qui Magister sit, vel Doctor, aut Licentiat in Theologia, vel iure Canonico, η & annorum quadraginta, θ seu aliis qui aprior pro loci qualitate reperitur: ι qui dum confessiones in Ecclesia audiet, κ interim præsentem in choro censetur.*

1. Vide Medin. tract. 2. de pœnit. q. 40. vers. alia est pœnitentia. Salzed. ad Bernad. in præf. c. 2. dist. 8. Gallet. in margar. casuum confitent. verb. pœnit. 5. Vgolin. de officio Episcopi c. 44. Agid. de Coniug. de Sacram. tom. 2. dist. 10. n. 75. Bellet. de suspens. c. 1. tit. de discipl. cleric. §. 1. de publicè pœnitentibus non ordin.

2. a Publicè peccantes palam esse corripiendos.] Vide Nauis. in man. c. 8. n. 10. Agid. de Coniug. dist. 10. n. 74. Hurtado de Sacram. tract. de Pœnit. dist. 14. diff. 9. statim in princ. ubi contra Nau. tenet Confessarium posse imponere pœnitentiam publicam, & addit sermonem esse in præfenti decreto de impositione pœnitentiæ in foro sacramentali, & non in foro exteriori. Post publicam pœnitentiam pernitam posse quem promoueri nuntiat Maiol. de irregul. lib. 3. c. 3. post n. 2. vers. & licet. Mar. Alex. de censur. tom. 2. dist. 16. de suspens. c. 1. vers. quartus casus. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi p. 2. alleg. 43. n. 7.

3. β In omnibus etiam Cathedralibus, &c.] Vide Paul. Fulse. de visit. lib. 1. c. 19. Salaz. de Mendocæ Canoniceum Pœnitentiarium S. Ecclesie Toletanæ in libell. de institutione Canoniceum Pœnitentiarii in eadem Ecclesia. Gozzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 34. n. 78. cum multis seq. Vgolin. de officio Episcopi c. 3. Zetoli. in præf. Episcopi p. 1. verb. Pœnitentiarius. Atoy. Ricc. in præf. verum fore eccles. decis. 55. in 1. edit. aliis ref. 477. in 2. edit. Nicol. Garc. de benef. p. 5. c. 4. n. 130. cum multis seq. Campan. in divers. iur. Canon. rub. 7. c. 6. n. 17. Noust. in singularib. iur. Canon. c. 17. nouissimè Seph. VVeyms in consil. 24. ex iure antiq. de sumptus, & per Conc. Trid. innuatur, consil. 11. n. 23. pag. 102. Boill. in discipl. moral. discipl. 1. n. 3. cum seqq. Ccual. commun. tom. 4. q. 97. n. 486. cum seqq. metipsum de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 55. & in tract. de Censuris c. 26. per totum. Circa Pœnitentiarii Canonici præbendam in Regnis Castellæ & Legionis existentes, nouissimè Greg. XV. in sua consil. Incip. Suprema dispositio, sub dat. Noui Novebris 1622. cuius constitutionis summam retuli d. c. 26. n. 24.

- \* Cathedralibus Ecclesiis.] Hoc decretum intelligi tantum in Cathedralibus, & in aliis Ecclesiis collegiatis locum non habere testis est decisum Sel. in selectis Canon. c. 21. n. 3. & Garc. d. p. 5. c. 4. n. 13. γ cum unione præbendæ.] Præbendam officio Pœnitentiarii uniendo integram cæ canonica debet esse testatur decisum Garc. in addit. ad d. p. 5. c. 4. n. 127. Sel. d. c. 21. n. 5. attestans sic decisum in Columbrici. 31. Martij 1602. cuius memini d. c. 26. n. 2.

- Portio, quæ ut in Ecclesiis in præbendam pœnitentialem erigi non potest, sed præbendæ canonica; ut si non essent præbendæ, sed fructus omnes in distributiones quotidianas consistere, tunc distributiones habebantur pro præbendâ, ita testis est decisum Garc. d. p. 5. c. 4. n. 127.

- ζ Proximè vacaturæ.] Canoniceum & præbendam vacantem in mense Sedi Apost. testatur, non comprehendit unio facta vigore Concilij officio Pœnitentiarii de præbendâ proximè vacaturæ, quia Conc. in hoc decreto non exprimit de Canoniceis etiam seruatis Sedi Apost. & quando volunt eos comprehendere, expressè dixit, ut patet in seminarij. §. 2. c. 18. de reser. ac in sumptu pœnitentiæ Cathedrali pauperi c. 1. §. 24. ideo hoc decretum non comprehendit Canoniceum, & præbendam vacantem in mense testatur, quia si voluisset, expressisset, quemadmodum aliis in locis facit, ita testatur decisum Azeved. consil. 7. n. 31. & 32. consil. 14. n. 14. & 15. Salaz. de Mendocæ in disbel. §. 2. Garc. in addit. ad d. p. 5. c. 4. n. 127.

- Pœnitentiario pnmis præbendam assignare non est in optione Episcopi, licet ratione eorum animatum videatur magis necessarius, sed pro Theologo, propter verba Conc. sess. 5. c. 1. de reform. verum si magis expediens in aliquo loco particulari fuerit iudicatum, ut prius de Pœnitentiario prouideatur, habenda est confirmatio à Sede Apost. ad omnes difficultates tollendam, ita Sel. d. c. 21. n. 5. ubi testis est decisum in Consilio Castellæ 17. Novebris 1629.

- Præbendâ post Concil. primò vacans, si non fuit in Pœnitentialem erec. potest operari, sed non ante

ante optionem Episcopus etc ait, ere dno prua-  
let, etiam si postea optaretur ita refert decisum  
Garc. d. p. 4. c. 1. num. 129.

10. Canoniarum penitentialem non posse opta-  
re, neque Penitentiarium posse aliam preben-  
dam optare cum videatur ad eam ecclesiæ industria  
personæ, resoluend. *Nau. can. 22. de preb. antiq.*  
*lib. 2. c. 15. sub tit. de reb. Eccl. non alienand.*  
*in no. Sayt. in floribus de sub. tit. de preb. de*  
*cl. 22. Galet. in margaria casum sciens. verb.*  
*Canonico pag. 19. col. 1. Gonz. ad regul. 8. Cancell.*  
*gloss. 3. 4. 7. 8. & 79. Monet. de optio. canonic. c. 3.*  
*q. 5. n. 129. Gaet. d. p. c. 4. n. 132. vbi n. 134. pa-*  
*tet recte decessum Penitentiarium nec ieten-*  
*to, nisi dimisso officio posse optare aliam pre-*  
*benam, cuius officio fuit perpetuo vnitus vnus*  
*Canonicus, & certa prebenda. referto Ego ipse*  
*de canon. c. 26. n. 21.*

11. *Ab Episcopis nominatur.* Penitentiarii officij institutionem, & electionem perlonæ ad solum Episcopum abque consensu Capituli pertinette resoluunt Nauarr. *confil. sive in fine, ne Sede vac.* Zet. in *praxi Episcop. part. 1. verb. Penitentiarius* n. 5. Famin. *Parif. de confid. g. 45. n. 17. Garc. d. p. 5. cap. 4. num. 138. Vgolin. de officia Episcopi, c. 33. n. 1. Manric. dec. 6. Aloy. Kacc. in praxi reu. form. Eccl. decif. 355. n. 1. edit. aliis refol. 477. n. 1. in 2. edit. Armond. in addit. ad recop. legum Nauarr. lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopo n. 5. Ceval. d. 100. a. 1. q. 18. n. 488.*

12. Electionem peribz Penitentiarj ad solum Episcopum tunc pertinere, quando præbenda non vacat in mente Apostol. vel adeâ alia referuat, seu affectio, tunc enim ad Papam pertinere ratione referuatij, resoluunt Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. q. 5. l. m. 84. Ceuall. comm. contra. comm. q. 89. l. m. 488. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. q. 5. n. 13. & de Canon. cap. 26.   
 *in fine. d.*

13. Capitulum non posse se intromittere in electione Pœnitentiary, licet ad ipsum collatio spectet quamvis Episcopus sit absens, sed ipsum Episcopum absentem posse, ubi fuerit, eligere Pœnitentiarium, refert decisum Garc. in addis. ad d. p. c. cap. 4. n. 3. et.

14. Parententarijelektionem & collationem Sede  
Episcopali vacante neque ad Capitulum, neque  
ad futurum Episcopum, sed ad Sedem Apost. per-  
tineret, testet decisum. *Gasc. in addis. ad d. p. 5. c. 4.*  
*n. 150. quem citat d. c. 26. n. 5.*

45. Collationem prebende vnitate officii pœnitentiarj ab eis fieri debere, ad quos antea spectabat, referunt decessum addito. ad Nan. d. *causl. vnic. n. Sede vacans. Gonz. ad reg. 8. Cancell. gloss. 9. §. 1. n. 84. Garc. d. p. 5. c. 4. n. 1. 38. Aluyl Ricc. d. refol. 477. n. 1. Ego ipse d. ad reg. 55. n. 1. r. vbi n. 12. cum Garc. in addit. ad d. e. a. n. 1. 45. resoluo in prebatione, quod in collatione esse dicendum, dummodo præfatus fiat de clero ab Episcopo.*

16. *Et Quid Magister sit, vel Doctor, &c.]* Pœnitentiarum deputari debere, qui sit Magister, aut Doctor, seu Licentiatum in sacra Theolog. vel iure Canonico, &c hoc decreto colligit Aloyf. Ric. in *praxi sacre Ecclesiæ*, ref. 497. Squillante de *prim. cleric.* c. 4. n. 69. & 108. Gate de *benef.* p. 7. c. 4. n. 32. & c. 7. n. 49. ubi n. 50. subdit ad beneficia, seu dignitates requiritur gradum, sufficere eum habere etiam sine scientia competentis, itaut ad pro, seu imperatoris talis beneficii, seu dignitatis in foro Ecclesiæ iudiciali tate, & firma, sit

quod etiam tenet Azor. *inst. moral.* p. 1. l. 6. x. quasi  
1. Sed ego ipse d. *oral. de canon.* x. 16. n. 9. refero  
*sub die* 10. Martii 1623. fuisse decisum, officium  
Poenitentiae non esse conferendum Doctori,  
quem dicebatur esse valde ignarum.

Ad Penitentiarii officium non sufficere gra-  
dum, non facta professione fides, iuxta const. Pij  
IV, aut contra Academiæ statuta, vel consuetu-  
dines receptum, tenet Nicol. Garc. d. c. 7. n. 3 l.  
quem refero d. alleg. 55 ad.

n *Et annorum quadraginta*, &c.). Poenitentiarum Canon debet esse constitutus in eate quae quadraginta annorum, vel alius, quando aprior pro loci qualitate non reperitur, tradunt *Gut. canon. lib. 1. c. 16. n. 4. Valer. Reginald. d. praxi fori poenit. lib. 3. c. 17. p. 3. q. 1. 16. in fine*, Campan. in *discret. iuris canon. rub. 7. c. 6. n. 17. Guc. d. 7. c. 4. n. 32. c. 3.* NOUET in *synod. canon. concil. 17. Ego ipse d. 16. c. 1. n. 7. c. 16. n. 10.*

Et huiusmodi quadraginta annos debere esse completos tenent GARC. d.c. 4. n. 35. Nou. d. con- cluf. 17 n. 2. Ego ipse d. ad leg. 55 n. 9.

Contra Azot, *10 fl. anser. p. 2. lib. 6 a. 5. q. 6 in fi-*  
*ne, ex li mansem sufficere inchoatos.*

8 *Si enim alius, qui aptior pro loci qualitate reperitur.* Defectum etatis quadraginta annorum in Pueritiorum non obstat ubi alius aptior pro loci qualitate reperiatur non potest, & sufficere quoddam non reperitur in ciuitate, auctoritas diocesis, persona apta cum dictis qualitatibus, non esse quædam extra diocesim, arguitur. *et. mul. li. 6. dist. 8. et sacrorum. 63. dist. 1.* et libellus Salaz de Mendoza in *alibis de institutione Canonica. Pueritiorum. 1. 3.* Squallente de prinil. *et. alior. 6. 4. 10. Nouar. de mel. 17. n. 4. Garc. de. c. 4. n. 33. vbi n. 34. tenet quoddam in diocesi non reperitur talis persona apta, & Episcopus vult cum eligere extra diocesim, non potest eligere nisi habentem dictas qualitates, si talis ibi reperiatur potest commodè.*

a Qui dum Confessiones in Eccl. audiet. ] Penitentiarium interitum corpore habere à uxor, & à Concilio facultatem audiendi Confessiones penitentium illius diocesis, & iurisdictionem ad abolendum à peccatis, & esse ueluti Paschum totius diocesis nec requiri nouam licentiam Ordinarij, tradunt Nau. conf. 20. de Pœnit. in nou. l. 2. Ech. de republ. Eccles. 24. de Captiuit. & Canon. Jub. n. 16. Salaz. de Mendoça d. libello. §. 5. Vgol. de officio Episc. c. 33. num. 2. & 3. Aloyf. Ricc. d. ref. 477. n. 5. Egoipe dialog. §. 2. n. 10. & d. 26. n. 32.

Quemlibet posse Pœnitentiario suo peccata  
confiteri, & satisfacere præcepto, c. omni virius-  
que sexu, de pœnit. & remiss. resoluunt Aloys Ric.  
loco proxime citato, Guc. d. p. 5. a. n. 513. Ego  
ipse d. alleg. 55. n. 20. & d. 26. n. 13.

Pœnitentiæ semper paratum existere de-  
bere ad audientes Confessiones, minus equi-  
posse pœnitentes recitare & si recitauerint, ab  
Episcopo puniri & priuari posse tenet Saloz  
de Mendocam in libello, §. 5. Garc. d. p. 5. c. 4. n. 18.  
Aloy Ricc. d. resol. 177. n. 6. Campan. in divers.  
in canon. rub. 7. c. 6. n. 27. Ego ipse d. alleg. §. 3.  
n. 126. & d. c. 36. n. 14.

Et teneri horis opportunitis, loco, & sede Episcopi, ad quem hoc pertinet arbitratu, peccata committere volentibus sui copiam facere, in manu tamen virginum, seu bachetram, sicut in Vrbe, non retinere, præcipue in loca, ubi non est 10 vfo, dictum attestantur Vgolin. *l. ap. 33. n. 6. Gart.*

- d. p. 5. c. 4. n. 117. Ego ipse d. alleg. 55. n. 28. & 29. & d. c. 26. n. 15.
25. Absolvere non posse Pœnitentiariam in casibus, quos Episcopus sibi expressè reservavit, nisi ipsemet Episcopus hanc illi speciatim dederit auctoritatem resoluendi. Nau. conf. 20. sub tit. de pœnit. & remiss. in nœvis, deest in ant. Saye. in floribus dec. sub. ed. tit. dec. 4. 4. Hent. conf. 62. n. 7. & segg. Vgol. d. c. 33. n. 3. Aloyf. Ricc. in praxi verum Eccl. dec. 571 in 1. adu. abas. resol. 493. n. 2. in 2. edis. & in praxi aurea. resol. 179. in fine, Garc. d. p. 5. c. 4. n. 115. Gouart. in manuali verb. Pœnitentiarius num. 22. Rota in Neapolitana Pœnitentiaria 5. Iany 1637. coram R. P. D. Merlino. Ego ipse d. alleg. 55. n. 25. & d. c. 26. n. 16.
26. Contra Chapelvul. de casibus reservat. c. 3. q. 1. differ. 2. Mendoz. in d. libello 5. 5. Placet. in praxi Episcop. p. 2. c. 1. n. 16. exultantibus ipsum Pœnitentiarium si suæ præbendæ fuerit annexum Pœnitentiariæ officium, posse absolute absque alia facultate ab omnibus casibus Episcopo reservatis.
27. Non posse casus reservatos sibi ab Episcopo commissos alteri subdelegare, nisi habuerit expressam ad hoc Episcopi potestatem teneat Iuan. Valet. de differ. iur. vtrumque form. verb. iurisd. dist. 10. differ. 2. n. 3. Garc. in addit. ad d. p. 5. c. 4. n. 12. quem refert d. alleg. 55. n. 24.
28. Nec suam auctoritatem posse delegare resolut. Aloyf. Ricc. in praxi aurea. resol. 179. Iuan. Valet. ubi supra. Boll. in displic. mor. d. i. c. 1. n. 37. Ego ipse d. alleg. 55. n. 22. & d. c. 26. n. 18. ubi refert ita censuisse S. Congreg. Episcop. & Regul. in Regien. 2. Octobr. 1584.
2. Interim præfatus in choro censetur. Pœnitentiarius pro præfente in choro habendum esse dum audit confessiones in Ecclesia, siue in Confessionario, siue extra, non tamen pro tempore, quo residet in Confessionario, nec audit confessiones, alius in choro divina celebrantibus, nec ita si dixerit Missam, aut si privatum Officium dicat, etiam ut opportunitus confessiones audiat, censendum esse præfentem in choro, asserunt Salaz. de Mendocia in d. libello 3. 6. Mon. de distrib.
- quotid. p. 2. q. 1. n. 64. eum segg. Aloyf. Ricc. d. resol. 477. n. 6. & in dec. cura Archiep. Neap. p. 4. dec. 115. Vgol. d. c. 32. n. 5. Camp. d. n. 27. Garc. d. p. 5. c. 4. n. 124. & segg. Ego ipse d. alleg. 55. n. 30. & d. c. 26. n. 20.
- Pœnitentiarius non solum censetur præfens in choro quando Confessiones audit, sed etiam censetur præfens processionalibus, & exequiis defunctorum, quæ eo tempore fiunt, quo ipse audit Confessiones, sed non sufficit quod sit in Confessionario, nisi realiter ipse Confessiones audiat, refert decissum Garc. d. p. 5. c. 4. n. 125.
- Pœnitentiarius, dum Confessiones audit in Ecclesia censetur præfens & processionalibus, & orationibus, refert decissum idem Garc. in addit. ad d. p. 5. c. 4. n. 125.
- Pœnitentiarius præfentem in choro non censetur, si confessiones extra Ecclesiam etiam inferius audiat, resolut. Garc. in addit. ad d. p. 5. c. 4. n. 125. in fine, quem refert d. alleg. 55. n. 32.
- Pœnitentiarius, antequam præbenda, quæ suo officio fuit unita, vacet, non habere locum nec in Capitulo, nec in choro, nec posse distributiones quotidianas percipere, sed postquam vacaverit, & eam adeptus fuerit, debet sedere in loco sui canonici attestat. ut resolutum Garc. in addit. ad d. p. 5. c. 4. n. 11. ubi etiam pariter decissum asserit Pœnitentiarius ab Episcopo ad præfentem Concilij institutum, & deputatum cum vitione præbende proximè vacatura, teneat officium exercere, & in ferre Pœnitentiariæ ac Patrociniale, quam obinet, dimittere etiam ante vacationem præbende.
- Ad maiorem residentiam quam alios Canonicos non tenet Pœnitentiarius, dumodo non absint tēpore, quo frequētius pœnitētes accedunt, & diebus festis sollempnibus, veluti tempore ieiuniorum, Quadragesimæ, Adventus, Quatuor tēporum, Resurrectionis, Ascensionis, Pentecostes, Corporis Christi, Assumptionis B. Virginis, Natiuitatis Domini, & omnium Sanctorum, refert decissum Salaz. de Mendocia in d. libello 5. 7. Vgol. d. c. 33. n. 6. Garc. d. p. 5. c. 4. n. 122. Garc. d. alleg. 55. n. 33. & d. c. 26. n. 19.

*Ecclesia secularis, qua nullius sunt diœcesis, ab Episcopo viciniori visitentur, aut alio qui hic ponitur modo.*

## CAPVT IX.

1. Ecclesia secularis nullius diœcesis quantuennus exempta, & Sedis Apostolicæ immediatè subiecta, eamque Prælato seculari iurisd. diœcesim quasi Episcopalem habenti possunt ab Episcopo cum Cathedrali Ecclesia est proximior visitari.
2. Visitatio nem viciniori Episcopo non possunt effugere Ecclesia secularis nullius diœcesis.
3. Locum nullius diœcesis si sit in aliqua diœcesi visitatio spectat ad Ordinarium in cuius diœcesi est locus nullius.
4. Viciniori Episcopo potest visitare benef. secularia,

& clericos secularis Abbacia nullius diœcesis.

5. Collegiari nullius diœcesis visitari debent à viciniori Episcopo.

6. Episcopo legitime impeditum potest ex facultate sibi tradita in hoc decreto Ecclesia, qua nullius sunt diœcesis per suum Vicar. generalem visitare.

7. Vicarum Capituli Sede vacante non gaudet hac facultate.

8. Episcopi proximior, qui potest visitare Ecclesiam Parochialem nullius diœcesis, habet facultatem emendandi, corrigendi & puniendi.

a supra. scil. p. de refec. c. 4. & scil. p. de refec. mor. c. 8. scil. x. de refec. c. 8.

**Q**Uæ aliis sub fel. rec. Paulo III. & nuper sub Beatissimo Domino nostro Pio IV. in hoc eodem Concilio de adhibenda ab Ordinariis diligentia in beneficiorum, etiam tam exemptorum, visitatione constituta sunt, eadem etiam in his Ecclesiis secularibus obseruentur, quæ in nullius diœcesis esse dicuntur, vbi autem ab Episcopo, cuius cathedralis Ecclesia est proximior, si id constet, alioquin ab eo qui semel in Concilio prouinciali à Prælato loci illius electus fuerit, tanquam Sedis Apostolicæ delegato visitentur & non obstantibus prius legibus & consuetudinibus quibuscumque, etiam immemorabilibus.

Vide

1. Vide Nauat. *conf. 1. de offic. ord. in antiqua aliis causis. 1. de maior. & obed. in manu. Sayr. in floribus decif. sub illis tit. de officio ordinis. decif. 13. in princip. Zetulan. *praxi Episcop. p. 1. verb. visitatio § 11. Azor. inftit. moral. p. 1. lib. 3. c. 40. prope fin. Aloyf. Ric. in c. de ill. decif. p. 4. c. de ill. 11 § 3. Franc. Leon. in thefauro fori Ecclef. part. 1. c. 2. num. 7. 4. Armend. in addit. ad recopil. legum. Dianura lib. 1. tit. 6. l. 5. § 2. num. 13. Rota decif. 501. p. 2. recent. & apud Tambur. in fion tom. 1. de iure Abbatum decif. 67. per tot. vbi dicit quod vicinior pœfumat Epifcopus loco nullius contra quem caufa committitur, & decif. 68. metipfum de officio, & poteft. Epifcopi p. 3. alleg. 744. num. 5.**
2. Et nullo modo huiusmodi feculares Ecclefias nullius diœceſis poſſe effugere viſitationem vicinioris Epifcopi, cenſuit Rot. decif. 396. part. 1. recent.
3. Si vetò locus nullius diœceſis ſit in aliqua diœceſi, viſitationem ſpectate ad Ordinarium, in cuius diœceſi eſt locus nullius, reſert de ciſum eadem Rot. decif. 501. numer. 5. part. 2. recent.
4. Vicinior Epifcopus poteſt viſitare beneficia ſecularia, & clericos ſeculares Abbatz nullius diœceſis, ipſo ſque culpabiles reptos corrigere, & dicitur vicinior Epifcopus totum ille, cuius cathedralis Eccleſia ſit Abbatz proximior, non autem locus dicte Abbatz ſubiectus, ita Sch. in ſoleſt. canon. c. 37. n. 10. atteſtans ſic fuiſſe deciſum ſub die 2. Auguſti 1596.  
a Etiam exemplum viſitatione.] Vide Franc. Leon. d. p. 2. cap. 16. n. 18. Fr. Emman. quaſt. regul. tom. 1. q. 16. art. 3.
5. Collatas nullius diœceſis viſitari debere à

- viciniori Epifcopo, teſtatur reſolutorum Zerol. d. verb. viſitatio § 11.
- b P. ab Epifcopo, &c.] Epifcopum legitime impeditum poſſe ex facultate ſibi tradita in hoc decreto. Eccleſias, quæ nullius ſunt diœceſis, per ſuum Vicarium generalem viſitare, tenent, Scilicet. 17. n. 1. vbi aſſert ſic fuiſſe reſolutorum ſub die 17. Januarij 1585.
- c d huiusmodi poteſtatem non tranſire in Vicarium à Capitulo Sede vacante conſtitutum, tradunt Franc. Leo in theſauro fori Ecclef. part. 1. c. 10. n. 8. verſ. 10. Aloyf. Ric. in praxi aſſer. reſol. 18. num. 4. Ego ipſe d. alleg. 744. n. 8.
- d Neque in Piazatum viciniorum habentem iuriſdictionem quaſi Epifcopalem, vt per Floes de Mea var. lib. 3. quaſt. 14. n. 24.
- e Viſitentur.] Epifcopum proximiorum habentem facultatem viſitandi Eccleſiam Parochialem nullius diœceſis, habere etiam facultatem emendandi, corrigendi, & puniendi tam in capis, quam in membris ex quouis cauſa, aſſert de ciſum Fraoc. Leon. d. p. 2. c. 2. n. 74. in fine, quem reſert de alleg. 744. num. 7.
- f Non obſtantibus priuilegijs, &c.] Vide Rot. apud Tambur. in fine tom. 3. de iure Abbatum decif. 67. n. 3. vbi dicit hæc verbum comprehendere quacuſque perſonas quantumvis priuilegiatas, & decif. 68. reſoluit quod Ordinarius non eſt inhibendum in exercitio iuris viſitandi omnia Eccleſias ſue diœceſis quantumvis exemptas, non viſitantibus quibuſcumque priuilegijs conceſſis ante Concilium Tridentinum.
- g Et conſuetudinibus, &c.] Precedentibus ſcilicet, & non futuris, iuxta reſoluta per Angoran. de legibus lib. 2. controu. 20. num. 11. & 22.

*Subditi Episcoporum nulla appellatione ſuſpendere poſſunt executionem viſitationis.*

## C A P V T X.

1. Doctores de materia cap. agentur.
2. Epifcopus in viſitatione quando poſſit procedere appellatione remota.
3. Epifcopus in viſitatione reformato proceſſu & ſervatus ſeruandus procedens admiſſit appellationem.
4. Appellatio datur ſi Epifcop. in viſitatione procedat in exemptos contra eorum priuilegia.
5. Epifcopi quibus conceditur facultas vi procedant etiam tanquam Sedis Apoſt. delegati, an in dubio conſentiant procedendo vi delegati.
6. Epifcopus non tenetur viſitationem concludere iuxta certum, & determinatum tempus.
7. Epifcopus poteſt preſtituræ terminum Archi-

- diacono ad viſitationem expediendam:
8. Appellatio ſuſpenſa tantum, & non deuoluta reſoluitur, vbi Epifcopus viſitat non complicitate proceſſu.
  9. Appellatio ſi interponatur in viſitatione ab Epifcopo ſuffraganeo etiam tanquam Sedis Apoſt. delegato debet interponi ad Metropolitani ſolum ſolum quoad effectum deuolutiuum.
  10. Epifcopus quando ex Conc. Trident. procedit, viſi Sedis Apoſt. delegatus in cauſis, qua ſub eius iuriſdictione non comprehenduntur, non poteſt ab eo niſi ad Sedem Apoſt. appellari.
  11. Epifcopus in viſitatione non poteſt reſuſcari tanquam ſuſpenſus.

**E**pifcopi, vt aptius, quem regunt, populum poſſunt in officio, atque obedientia continere, in omnibus iis, quæ ad viſitationem, ac morum correctionem ſubditorum ſuorum ſpectant, ius & poteſtatem habeant, ac etiam tanquam Apoſtolicæ Sedis delegati, ea ordinandi, moderandi, puniendi, & exequendi, iuxta canonum ſanctiones, & ſequa illius ex prudentia ſua pro ſubditorum emendatione ac diœceſis ſue utilitate neceſſaria videbuntur. \* Nec in his, vbi de viſitatione, aut morum correctione agitur, exemptio, & aut vlla inhibicio, & appellatio, ſeu querela, etiam ad Sedem Apoſtolicam, interpoſita, executionem eorum, quæ ab his mandata, decreta, aut iudicata fuerint, quomodo impediatur, aut ſuſpendatur.

a Supra ſeſſ. 21. de reſol. cap. 1. & ſeſſ. 15. de reſol. cap. 1.

1. Vide Lancelot. de aſten. & innouan. appell. pœud. linc. c. 8. du princ. n. 6. Ryginell. de ap-

pell. § 1. c. 3. n. 6. Soot. de Pace in præſt. tom. 2. p. 5. cap. vltimo n. 14. Gabr. Petrus in ſpeculo viſit. ſecul. cap. 27.

cap. 27. m. 62. Mendez à Castro in *praxi Lusitana* p. 2. lib. 2. c. 3. m. 3. a. Cori Philip. p. 1. §. 7. n. 10. Matchefan. de commiss. p. 1. de commissione appellatorum extra Curiam Rom. c. 6. n. 78. Fr. Emman. quæst. reg. tom. 2. quæst. 6. art. 2. Franc. Leon. in thesauris fidei Eccles. part. 2. c. 2. n. 77. Arcmendian addit. ad recop. legum Navarra lib. 1. tit. 6. de visitat. num. 104. cum seqq. Thom. Valas. allegat. iuris tom. 1. alleg. 70. n. 5. cum seqq. Sayt. in claus. Regia lib. 8. c. 2. num. 13. Pizlec. in *praxi Episc.* p. 2. c. 3. n. 61. Aloyf. Ricc. in *praxi auren.* refal. 7. Salgado de process. Regia tom. 1. part. 2. cap. 10. num. 26. Steph. VVeyms ad const. 24. ex iure antiquo desumptas & per Concil. Trident. innovatas, const. 17. n. 14. Gabr. Petreia de manu Regia part. 1. c. 7. à prime. latè supra sess. 13. de reformat. c. 1. n. 5. cum seqq. Ex quorum dictis colligitur.

2. Episcopum in his, ubi de visitatione, aut motu correctione agitur, omni & quocunque appellatione, seu querela, etiam ad Sedem Apost. interposita tenore, quæ executionem nullo modo impedit, aut suspendere valet, posse procedere, punire, & exequi, dummodo procedat sine processu & sine scriptis, etiam carcero, & carceratos detinendo, tunc enim si carcerati appellauerint, posse iudicem appellationis cognoscere de pretenso excessu in corrigendo, interam tamen non impediri, aut suspendi executionem eorum, quæ ab Ordinato iure decreta, de quo supra sess. 11. de reformat. c. 1. n. 5.

3. Unde Episcopo formato processu, & servatis servandis procedente non habere locum huius decerni dispositionem, refert decisum Franc. Leo. d. n. 77. tunc enim appellationem quoad utrumque affectum admitteri dixi supra sess. 13. de reformat. c. 1. post. in 7.

4. Datur tamen appellationem, si Episcopus in visitatione procedat in exemptis, seu aliis privilegiatis contra eorum privilegia, resoluunt Matchef. d. n. 78. Aloyf. Ricc. d. refal. 7. num. 3. versum. Ego ipse d. alleg. 73. n. 3. 4. & citati supra sess. 13. de reformat. c. 1. n. 5. in fine.

5. Etiam tanquam Sedis Apost. delegati. An in dubio procedere censentur ut delegati? videtur Nau. conf. 32. n. 8. deservit. excomm. in antiqu. Menoch. de presump. lib. 2. p. 1. §. 7. n. 4. Mascard. de probat. concl. 945. n. 13. Cened. ad Decretal. col. 157. num. 1. metipsum de officio, & process. Episcopi p. 3. alleg. 92. n. 10. cum seqq.

6. Quæ istius ex prudentia sua, &c. Episcopum non teneri visitationem concludere incertum, & determinatum tempus, neque ad hoc Conc. vllum præscriptum sed reliquissimè arbitrio Episcopalia illud debere esse dictum, & moderatum, refertur decisum Aloyf. Ricc. in *praxi rerum fidei* Eccles. dec. 717. in 2. addit. aliis ref. 608. n. 2. in 2. addit. Arm. in addit. ad recop. legum Navarra lib. 1. tit. 8. l. 7. de Episcopo n. 113. Ego ipse dicta alleg. 73. num. 19.

7. Posse tamen ipsum Episcopum præstare terminum Archidisceno ad visitationem expediendam, & præscribere comitatum, & equitatum, ne omni sit Ecclesiis, quas visitaverit, addit resolutum Pizlec. in *praxi Episc.* p. 2. c. 3. ubi de visitatione quorundam exemptorum n. 62. pag. 213. quem refert Egn ipse d. alleg. 73. n. 19.

- Aut vlla iurisdic. &c. Intelligit Salzed. ad Bernard. in *praxi Canon.* c. 79. littera B. vers. est tamen curia superiora, ut hoc Decretum procedat quoad iudex superior nō iustificata appellatione, nec vltra actus processus inferiorem inhibere cō-

tendis, sed si postquam appellatio iustificata fuerit ex processu iam ad tribunal appellationis delatæ inhibitis concessa fuerit erit obtemperanda; nec poterit inferior iudex ad suæ sententiæ executionem procedere, alter quidem Superiorem iudicem auctoritas & potestas non vulgaris istiusmodi pareretur, dareturque causa inferioribus iudicibus, ut prohibito iudicare, & multis causis appellationis auxilium nihil proficeret, & alia multa incommoda sequerentur, quæ piovis aliena sunt à mente sancti Concilij. Hæc enim Salzed.

3. Appellatio] Suspensio scilicet, & non devolutio, ut per Villadieg. in *speculo visit.* fol. 33. n. 31. Exasm. à Coehet de iurisd. Ordin. p. 2. q. 14. n. 5. Thom. Valas. alleg. iuris tom. 1. alleg. 70. n. 5. in fine, contra Gonzal. Mendez de Cabelo d. *vers. argum.* lib. 1. c. 19. n. 8. trahentem in causa visita nomis effectum suspensionis appellationis tolli solum ubi agitur de correctione morum. Verum hac in re optimè Naibonal. §. 9. gloss. 1. n. 14. & res. 4. lib. 2. Recop. distinguit inter sententiam diffinitivam, & interlocutoriam, itaut in casibus visitationis à sententia diffinitiva quoad effectum suspensionis tantum appellari prohibeatur, supra sess. 22. c. 1. ad refer. à sententia autem interlocutoria in casu visitationis non solum quoad effectum suspensionis, sed etiam quoad effectum devolutum appellatio interdicatur, & refert quod propositio dubio in sacra Congr. An quod statuitur decreto Conc. sess. 13. c. 1. ne in casibus visitationis, & correctionis, sine habitatis, & inhabilitatis, nec non criminalibus ab Episc. ante definitivam ab interlocutoria, vel alio quocunque gravamine appelletur, ita intelligendum sit ut nullatenus appellari, & cognosci possit de gravamine huiusmodi, vel potius quod citra præiudicium curis causæ coram Episcopo possit Metropolit. cognoscere de gravamine ante diffinitivam, & ad effectum perditum absque vlla inhabitatione mandare simpliciter quod sibi transmittatur copia processus expensis appellantis? Respondit non posse Metropolit. cognoscere de gravamine ante diffinitivam, nec mandare ut sibi transmittatur copia processus.

Si in visitatione appellari contigerit ab Episc. suffraganeo, etiam tanquam Sedis Apost. delegato, debet appellari ad Metropolit. quoad effectum devolutum, non quoad suspensionem, sicut ut decisum Pizlec. d. cap. 3. n. 61. Zet. in *praxi Episc.* p. 2. verb. visitatio §. 3. Aloyf. Ricc. in *praxi auren.* refal. 449. n. 2. prope fin. Ego ipse dicta alleg. 73. n. 35. & alleg. 92. n. 14.

Episcopus quando ex Conc. Trident. procedit vii Sedis Apost. delegatus in causis, quæ sub eius iurisdictione non comprehenduntur, non potest ab eo nisi ad Sedem Apost. appellari, neque ex hoc inferioribus iudicibus vllum sit præiudicium, refert decisum Garc. de *benefic.* p. 4. c. 5. num. 12.

1. Quæ querela, &c. Non posse Episcopum in visitatione recusari tanquam suspectum, dum tamen in ea processum non cōpleat, & se intra visitationis terminos continet, sicut etiam in preparatoria inquisitione non posse ut suspectum recusari, neque probatione, vel allegatione suspensionis impediri quominus poena extraordinaria, quæ motum correctionem, & emendationem respiciat, visitatos, assitet decisum Garc. p. 3. c. 2. n. 198. Gabr. Petreia de manu Regia part. 1. c. 7. n. 18. Salgado de process. Regia p. 2. c. 15. n. 63. Mendez à Castro in *praxi Lusitana* part. 2. lib. 2. cap. 3.

8.

9.

10.

11.



cap. 3. n. 35. vbi cum Gabr. Petreia citatur locum, subdit visitatorem posse tanquam suspectum recusari, quando ante visitationem fuerat iam iudicatus suspectus. Armend. in addit. ad recap. legum Navarra lib. 1. tit. 5. l. 5. §. 2. n. 7. & 8. vbi num. 34.

seens dicit si in visitando modum excelescit, tefero Ego ipse d. allegat. 6. §. n. 38. vbi ad litteram transcripsi quoddam Breue Pauli V. sel. record. super hoc transmissum Remetendissimo Episcopo. Portugalen. sub dat. 23. Octobris 1610.

*Episcoporum iuri nihil est derogatum ob honorarios titulos, & privilegia particularia, nisi, &c.*

## CAPVT XI.

1. Doctores de materia cap. agentur.
2. Protonotarij an & quando exempti sint à iurisdictione Episcopi.
3. Protonotarij honorarios tam in ciuilibus, quam in criminalibus causis fore privilegio gaudet.
4. Referendarij de numero sunt exempti.
5. Referendarij cedunt precedentiam Auditori Confidentiarum.
6. Subcellerarij spoliari tam in officio, quam pisi ab Ordinarij iurisdictione exempti sunt.
7. Subcellerarij non possunt visitari nec corrigi ab Episcopo.
8. Oblati privilegio & exemptione quando gaudent.

9. Capellani Regij exempti sunt à iurisdictione Ordinarij, si alii fuerint seruientes in Capella Regia.
10. Fratres S. Ioannis Hierosol. possunt dare dimissiones clericis infernentibus in eorum Ecclesijs.
11. Curam animarum exercent etiam in Parochialibus Hierosol. Reliquijs tenentur accedere ad Congregationem quatinus Episcopi ad casus consensu differendos habentur.
12. Eques Hierosol. si incadat in excommunicationem canon. si quis suadente, potest Episcopum precipere omnibus Parochijs, & Sacerdotibus ne eum admittant intra Ecclesias ipsi Episcopo subiectas.

**Q**uoniam priuilegia, \* & exemptiones quæ varijs titulis plerisque conceduntur, a tunc sed. 4. cap. 3. rhodie perturbationem in Episcoporum iurisdictione excitare, & exemptis occasione laxioris vitæ præbere dignoscuntur, decernit sancta Synodus, vt si quando iustis, grauibz, & ferè necessarijs suadentibus causis, aliquos honorarijs titulis *a Protonotariatus, Acolytarus, Comitibus Palatini, Capellani Regij, aut alijs huiusmodi in Romana Curia, vel extra insignibus decorandos esse placuerit, & necnon alios, cuiuscumque monasterio oblatos, vel quomodocumque additos, aut sub nomine seruientium militum, seu monasterijs, hospitalibus, collegijs, aut quocumque alio titulo assumi, nil ex ijs priuilegijs detractū esse Ordinarijs intelligantur, quo munus iis, quibus ea iam concessa sunt, vel in posterum concedi cōgerit, ipsi Ordinarijs tanquam Apostolica Sedis delegatis, plenè in omnibus & quo ad Capellanos Regios, iuxta constitutionem Innoc. III. quæ incipit, Cum Capella, subiecti existant, exceptis tamen ijs, qui prædictis locis, & aut militiis actū seruient, & intra eorum septa, ac domos resident, subque eorum obedientia viuunt, siue iis, qui legitime, & secundum regulam earundem militiarum professionem fecerint, de qua Ordinario constare debeat. non obstantibus priuilegijs quibuscumque, & etiam religionis sanctis Ioannis Hierosolymitani, & aliarum militiarum. Quæ verò priuilegio testidientibus in Curia Romana, vigore Eugenianæ Constitutionis, aut familiaritatis Cardinalium competere solent, ea in iis, qui beneficia Ecclesiastica obtinent, ratione prædictorum beneficiorum minimè intelligantur, sed Ordinarij iurisdictioni subiecti permaneant, non obstantibus quibuscumque inhibitionibus.*

1. Vnde Paul. Falsc. de visitat. lib. 2. cap. 8. n. 1. & c. 11. n. 1. & c. 30. n. 16. Flamin. Paris. de resignat. beneficijs lib. 3. q. 11. n. 5. Franc. Leno. in thesoro fori Eccles. p. 2. c. 2. n. 78. Fr. Emman. q. 9. 1. regni. tom. 2. q. 6. art. 4. & q. 108. art. 3. Aldrete in allegat. pro annuata Religiorum exemptione p. 1. c. 6. n. 2. Erasim. à Cochier de iurisd. Ordinarij in exemptis. l. 9. c. 18. n. 8. nouissime Steph. Veyms ad cons. 2. 4. ex antiquo iure de preceptis, & per Cone. Trid. innotatus, consil. 21. pag. 248. cum segg. vbi in nouarij dicit eum capella, de priuilegijs, per textum Concilij in presenti, & vnum se alterum multipliciter explicat. latè Modern. de supplicat. ad sanctissim. p. 2. c. 55. d. n. 13.
2. a Protonotariatus. An & quando Protonotarij exempti sint à iurisdictione Episcopi, vide Mandos. de signatura graui. sub tit. Protonotarij. Ant. de Prezis de iurisd. Episcopo c. 8. Erasim. à Cochier d. q. 9. 1. 8. metupluo de officio & potest.

- Episcopi p. 3. allegat. 7. 4. n. 30. cum segg. Sel. in sess. canon. cap. 7. t. num. 2. vbi aliter in Papien. 24. Decembris 1630. fuisse decusum Protonotarium Apost. in ciuilibus esse exemptum quoad causas excedentes summam 25. ducatonum ex Bulla 8. Leonis X. quia Cancellum in presenti non derogat priuilegijs Protonotariatus, nisi in casibus criminalibus.
- Protonotarijs honorarijs tam in ciuilibus, quam in criminalibus causis fore priuilegio gaudet etiam Ecclesiz non inferuit, Sel. d. c. 7. t. n. 3. attestans ita decusum sub die 9. Iulij 1626. & quomodo non sit adscriptus seruicio alicuius Ecclesiz, ex eodem Sel. d. c. 10. c. 10. vbi refert se fuisse resolutum in Tolerana 27. Martij 1631. De Protonotarijs titularibus aliqui dixi in tract. de Canon. c. 5. n. 54. & c. 18. n. 34. & nouissime in eadem. decisionibus verb. Protonotarij.
- Referendarios de numero esse exemptos dicit Zetol.

a tunc sed. 4. cap. 3.

b Cap. cum capella regia de priuilegijs Decret. 16. §. total. 33. cap. 16.

c Cap. dicitur de priuilegijs in extra. comm.

Zet. in *praxi Episc.* p. 2. verb. *Referendarij*, sub-  
sunt tamen locorum Ordinarij ratione benefi-  
ciorum, quæ habent in partibus, vt per Aloyf.  
Ric. in *prax. auct. ref.* 30. quem refero Ego ipse  
de offic. & potest. *Episcopis* p. 3. alleg. 7. 4. n. 30.

5. Referendarios decet præcedentiam Auditori  
Confidentiarum, tenent *Sed. d. 7. 1. n. 8.* assertens  
ita decifum per S. Congr. Rit. sub die 6. Decemb.  
1621. Et illos extra Ecclesiam præcedere debere  
6. Canonicis, & Dignitatibus assent idem *Sed. ca-  
no. loco*, attestans hic consensu eandem S. Congr.  
in *Veronen.* 6. Junij, & Iulij 1626.

Subcolletores (spoliatorum tamen in officio, quàm  
pòst ab Ordinarij iurisdictione exemptos esse id-  
que in vim Bullæ sanctæ mem. Greg. XIII. resolu-  
nit *Sed. d. 7. 1. n. 10.* vbi refert ita cõsult. S. Congr.  
Episc. & Reg. in *Egitanum.* 15. Iulij 1616.

7. Subcolletores igitur non possunt visitari, nec  
corrigi ab Episcopo referunt decifum Gasc.  
de *benef.* p. 3. c. 2. n. 198. in 18. decl. Actm. in addit. ad  
recop. legum *Namuræ* l. 1. tit. 6. de *visi.* n. 80.  
8. Nonnulli alios cuiusque *Monastr. oblatos*, &c.]  
Oblatos privilegio, ac exemptione ita demum  
debere potius si in forma iuris valida perpetuò in-  
uocabilitèr, plene, & cõ effectū se ipsos, & bonæ  
sue omnia, præsentia, & futura oulla prorsus,  
quamuis minima, eorum portione, neque in pro-  
prietate, neque in vñm fructum sibi referunt  
Religionis obtulerint & habitum aliquatèr mu-  
tauerint, refert decifum Ego ipse in *tratt. de iure  
Eccles.* lib. 1. c. 39. §. 2. paulo post *prin.* in *vers. de  
oblat.* vbi addo quòd si omnis prædicta simul  
non concurrant, neq; fori priuilegio, neq; immu-  
nitate à secularibus exactionibus frui possit.

9. Tanquam *Apost. Sedis delegatis.* Vnde ex fa-  
cto dicitur *Sacr. Congr.* in quadam controuerfia  
Collegij Eccles. S. Michaelis Lucensis respon-  
disse, quòd licet visitari non possit Ecclesiæ ratio-  
ne fundationis, & donationis, vt potè exempti  
ab Episc. vt *Ordinario*, visitari tamen possit ab  
eodem Episcopo tanquam *Sedis Apost. delegato*,  
vt refert Steph. VVeyms *d. cons.* 21. n. 11 sub-  
dentes eandem delegatorum *Sedis Apost.* potesta-  
tem ad huc attribuisse Tridentinam Synodum *sess.  
6. de reform. c. 3. & sess. 14. de reform. c. 4.* Episcopis  
Dioecesanis quoad ius visitandi, corrigendi,  
& puniendi indifferenter omnes non obilanti-  
bus quibuscunque exemptionibus, & priuilegiis,  
quæ per illa iurisdictionem Episcopalem voluit  
impediri non posse, & idem Steph. VVeyms *eius-  
dem loco* n. 12. aduertit quòd quando Ordinarij de-  
legatarum iurisdictionem exercere volunt contra  
exemptos, consulti expriment in procedendo,  
cùm in dubio sola ordinarij, non verò delegata  
iurisdictione processisse censetur, & n. 13. affir-  
mat eandem delegatam potestatem exercere non  
posse Vicarium generale Episcopi vigore suæ  
ordinarij iurisdictionis, neque Capitulum Ca-  
thedralis, Sede Episcopali vacante.

9. Et quoad *Capellanos Regios*, &c.] Vide Paul.  
Fulc. de *visi.* l. 2. c. 1. n. 1. Zet. in *praxi Episc.* p. 2.  
verb. *exempti*, latè Aloyf. Ric. in *prax.* p. 4. ref. 493.

eū seq. Steph. VVeyms *d. cons.* 21. n. 16. vbi dicit  
Capellanos Regios tunc demum vni posse exemp-  
tione ab ordinaria iurisdictione, si actū suæ iurisdictionis  
ternientes in capellis Regijs, non etiam in extra illas  
degant. Et alim. à Cochier. *d. p. 1. q. 3. 2. n. 9.* vbi  
subdit quòd isti Capellani ratione beneficiorum,  
quæ illis obtingunt, subfunt Episcopo, & citat  
Mandolæ de *signatura gratias*. *Exempti sunt* Zet.  
in *d. praxi Episc.* p. 1. verb. *Exemptio* §. 2.

De exemptione per summos Pont. concessis  
Capellanis Regijs Capellis Vlixbonen. latè agie  
Cubed. de *pauonibus Regia Curia* c. 43. per tot.  
1. *Exceptis tamen iis*, &c.] Vide F. Emm. *d. llo  
tam.* 2. q. 62. art. 1. 4. & q. 64. art. 4. q. 67. art. 3.

2. *Aut Militarij alij seruant.*] Notat Steph.  
VVeyms *l. cons.* 21. n. 9. pag. 235. Ordin. Militarij  
priuilegiis & exemptionibus gaudere non  
posse nisi actu Militæ, & in domibus illius, & sub  
eius obedientia interuientes, & quòd prouenerint  
se in ea legitimè emississe professioem, alioquin  
Ord. Dioecesanis fundatam habebit intentionem  
contractos, & eorū clericos procedendi iuxta de-  
creta Conc. Trid. *sess. 6. c. 3. & sess. 14. c. 4.* & hoc  
decreto, additque ex Zerol. in *praxi Episc.* p. 1.  
verb. *exemptio* q. 3. quòd inferuientes Religionij  
S. Ioan. Hierosolimit. vel alteri ex Militarij eius  
exemptionib\* non gaudent, nisi habuerint qua-  
litates, & circumstantias sequentes. Primam, vt te  
ipsa, atque actū reali seruient Religionij Ordinis Mi-  
litaris exempti, Secundam, vt resideant in domi-  
bus sui Ordinis, & inter septa illarum. Tertiam, vt  
sub obedientia Ordinis viuant. Quartam, vt pro-  
fessionem fecisse debeant secundum regulam ipsa-  
rum Militarum. Quintam, quòd de præmissis  
teneantur fidem facere; apud Ordinarij, Dioecesa-  
num Fr. S. Ioan. Hierosolimitani non posse dare  
dimissorias clericis in seruientibus in eorum Ec-  
clesiis, ad eam finem vt possint ordinari, refert  
decifum *Sed. n. 71. n. 15.*

Curam animarum exerceentes, etiam in Pa-  
rochialib\* Hierosolymit. Religionis, teneri accede-  
re Congt. quæ iussu Episcopi ad casus conscientie  
differendos habentur, resoluit *Sed. d. 7. 1. n. 17.*  
attestans ita *frat. dec. sub die 4. Martij 1598.*  
1. *Essam Regionis S. Ioannis Hierosolymitani*,  
&c.] Vide Fr. Emm. *q. ref.* 1. l. 1. q. 63. art. 17.

Eques Hierosolymitanum Parochum publi-  
cè alapa percussit, & citatus ab Ord. sua priuilegio  
oppositus, in quo casu refert decifum *Sed. d. 5.  
71. 10.* non posse Ordinari. exercere vllam iurisdictionem,  
neque excommunicandum, neque declarando excommunicatum,  
quia ex priuilegio exemptus est, vt in hoc decreto tamen ex quo ipse  
ob talem percussorem incidit in excommunicationem  
can. si *quis suadente de oblat.* posse Episcop. præcipere  
omnibus Parochis, & Canonicis, & aliis Sacerdotibus,  
ne eum admittant intra Ecclesias ipsi Episcopo subiectas.

2. *Ea in his, qui beneficia*, &c.] Respeclū benefi-  
ciorum Ord. iurisdictioni subfunt exempti, mini-  
mè inhibitione aliqua obstante, *Steph. decif.*  
595. *Modern. de suppl. ad Sanel.* p. 2. c. 15. n. 14.

De etate, & qualitate suscipiendorum in Ecclesiis Cathedralibus & profes-  
sione fidei, Officio, ac de residentia.

## CAPVT XII.

1. *Etas* 25. annorum inceptorum requiritur in  
eo, qui ad dignitatem, cui animarum cura

subij. promoueri desiderat.  
Etas incipit à die natiuitatis ibid.

1. Cura iurisdictionalis in dignitate facit ut ad illam requirantur 25. anni incapti.
2. Dignitas principalis in collegiata requiritur aetatem 25. annorum incaptivum.
3. Archidiaconi, qui oculi dicuntur Episcopi, in omnibus Ecclesiis ubi fieri potest, eligendi qui sint, Magistri, &c.
4. Archidiaconi qui verè animarum cura, & omni prorsus iurisdictione carent, non tenentur esse Doctores.
5. Archidiaconi apud Hispanos nullam habent iurisdictionem.
6. Scholastica conferenda est Doctori, vel Magistro, aut Licentiatum in Theologia, seu iure Canonico, alias promissa est nulla.
7. Decretum nullo Tridentino decreto inhibetur, ut necessarium sit Magister, sine Doctor, aut Licentiatum.
8. Dignitas principalis in Ecclesiis collegiatis exempta non debet necessario conferri Licentiatum.
9. Dignitates in Cathedralibus, quibus nulla inest animarum cura, possunt habere minores 25. annos, dummodo non minores 22.
10. Canonici Regulares non comprehenduntur sub hoc decreto.
11. Coadunati, & coadiutori possunt abesse tribus mensibus.
12. Anni viginti duos ad dignitates requisiti debent esse compleri.
13. Dignitates in Collegiata prouidentur habentibus aetatem requisitam de iure communi.
14. Personatus habet quosdam prerogatiuas in Ecclesia post existentes in dignitate.
15. Doctores de professione fidei emittenda agentes.
16. Forma professionis fidei.
17. Professionem fidei emittere tenentur promouendi ad Episcopatum.
18. Praelati Regulares intra duos menses ab adeptae possessione suae praefecturae ad emittendam fidei professionem tenentur.
19. Professionem fidei emittere non tenentur promissus de parochialis, qui olim habuit parochianos, sed nunc habere desuit.
20. Professionem fidei emittere non tenentur qui non prouidentur de titulo parochialis, sed deputantur in parochiam ad exercendam curam animarum.
21. Terminis duorum mensium datum ad faciendam fidei professionem non currit promissus, qui non accipit professionem, quoniam per eum stet quominus illam adipiscatur.
22. Possessio pacifica requiritur ut qui teneatur intra duos menses post eam fidei professionem emittere.
23. Professionem fidei emittere tenentur ea facere debent, etiam post duos menses ab adeptae pacifica possessione.
24. Professionem fidei facere coram vicario sufficit etiam Episcopo non impeditur.
25. Professionem fidei se fecisse probare tenentur promissus quando Ordinarius super illa inquirat ex officio.
26. Professionem fidei emittere tenentur promissus sine per obitum, sine per resignationem, non tamen promissus de coadiutoria illa durante.
27. Professionem facere tenentur promissus de Dignitatibus & Canoniciatibus in Ecclesiis cathedralibus tam secularibus, quam Regularibus.
28. Et tam subiecti, quam exempti.
29. Professionem fidei facere non tenentur promissus de Dignitatibus, & Canoniciatibus in Ecclesiis collegiatis.
30. Professio fidei potest fieri per procuratorem habentem speciale mandatum.
31. Professionem fidei non emittentes licet non faciant fructus suos bene tamen lucrantur distributiones quotidianas.
32. Nisi emulatio amica accesserit in distributionibus, Barbo. Collecta in Concil. Trid.
33. Fructus decursus post lapsum duorum mensium ad adeptae pacifice possessionem non faciunt suos qui non emittunt fides professionem, bene tamen decursus in ipsis duobus mensibus.
34. Fructus amissi ob non factam fidei professionem restituere non tenentur huiusmodi promissus donec condemnentur.
35. Promissus aut factam fidei professionem non potest haberi pro praesente a Capitula.
36. Fructus amissi ob non factam fidei professionem cui sunt assignandi & applicandi.
37. Ordinarius non potest condonare fructus amissos ob non factam fidei professionem.
38. Professorem esse illum tantum impedit quoad fructuum perceptionem.
39. Professionem non emittentes non possunt quoad fructus retinendos se iuri regere de annali.
40. Dignitas, aut Canoniciatus debet fieri, nisi qui requisito Ordine sacro sit initiatus, quem illa dignitas, aut Canoniciatus recipit, aut in tali aetate ut infra tempus statutorum iurari valeat.
41. Promissus ad dignitatem, praebendam, aut portionem debet in ea aetate constitutus esse ut infra annum possit ad Ordinem requisitum promoueri.
42. Dignitatem, aut Canoniciatum habentem Ordinem sacrum accipientes sine intentione illum assumendi an peccent meri.
43. Ordinem annexum, & susceptio non habet locum in collegiatis.
44. Ordo non est regulariter annexus Canoniciatibus Cathedralium, sed potest annexus fieri, institutione, vel consuetudine fieri.
45. Canoniciatus presbyterialis non datur etiam quod habeat annexum oculi Missarum.
46. Canonici, qui est Sacerdos, non ob id impeditur quin possit praebendam subdiaconalem retinere.
47. Canoniciatum obtinent in Cathedrali etiam aetate factam ordinum distributio: cui debet esse constitutus in ea aetate ut infra annum ad subdiaconatum possit promoueri.
48. Canoniciatus habet accessorii, & in perpetuum unitatem parochialem, non assignari nisi a parochialis.
49. Etiam 14. annorum sufficit ad Canoniciatum collegiatum Ecclesiarum.
50. Canoniciatus & portio annua dimidia pars Presbyteri esse debet, ceteri Diaconi ac Subdiaconi.
51. Episcopi non potest cogere ut omnes Canonici efficiantur Sacerdotes.
52. Dignitates omnes, & Canoniciatus dimidia pars in cathedralibus Ecclesiis & collegiatis insignibus conferri debent Magistris, vel Doctoribus, &c. ubi ad commodum fieri potest.
53. Collegiatis insignes qui dicantur.
54. Dignitates, Canoniciatus praebendae, aut portiones in Cathedralibus, aut Collegiatis obtinentibus non licet cogere emittentes statim, aut consensum ultra tres menses ab eisdem Ecclesiis quolibet anno abesse.
55. Statim ex certa scientia, auctoritate Apostolica confirmati cogere potest Canonici ab Ecclesia quolibet anno ultra tres menses abesse.
56. Statutum ut una hora, vel duabus interessentes lucrentur massam grossam sine praebendam amissa distributionibus nullum est, & tollendum.
57. Statutum quod amittentes una hora in una mense ex nouem fructibus lucrentur amissis distributionibus nullum est, & tollendum.
58. Statutum quo seruati 40. annorum Ecclesia praestitum liberat beneficium ad residentiam alibi est.
59. Consuetudo etiam immemorabilis, immo excusatur a residentia.

capit. Cum in cunctis, *β* Archidiaconi etiam qui oculi dicuntur Episcopi, sint in omnibus Ecclesiis, ubi fieri poterit, Magistri in Theologia, seu Doctores, aut Licentiatum iure Canonico. *γ* Ad ceteras autem dignitates, & vel personatus, quibus animarum cura nulla subest, Clerici aliqui idonei, & viginti duobus annis non minores, afficiantur. *ζ* Provisi etiam de beneficiis quibuscunque *α* curam animarum, habentibus, *β* teneantur ad die adepti possessionis, ad minus intra duos menses, *α* in manibus ipsius Episcopi, vel eo impedito: coram generali eius Vicario, seu Officiali, orthodoxe fidei publicam facere professionem, & in Romana Ecclesia obedientiam se mansuros impendant, ac iurent. *μ* Provisi autem de canonicatibus, & dignitatibus, in Ecclesiis cathedralibus, non solum coram Episcopo, seu eius Officiali, sed etiam in Capitulo idem o facere teneantur: alioquin prædicti omnes provisus, ut supra *α* fructus non faciant suos, nec illi possessio suffragetur. *ν* Neminem etiam deinceps ad dignitatem, canonicatum, aut portionem recipiant, nisi qui eo Ordine sacro aut sit initiatus, quem illa dignitas, præbenda, aut portio requirit, aut in tali ætate, ut infra tempus iure, & ab hac sancta Synodo statutum, initiati valeat, *ο* In omnibus verò Ecclesiis cathedralibus *φ* omnes canonicatus, ac portiones habeant annexum Ordinem, Presbyteri, & Diaconatus, vel subdiaconatus, ac Episcopus autem cum consilio Capituli d. signet, ac distribuat prout vident expedire, *α* quibus quisque Ordo ex sacris annexus in posterum esse debeat, *β* si ita tamen, ut dimidia saltem pars Presbyteri sint, ceteri verò Diaconi, aut Subdiaconi: ubi verò consuetudo laudabilior habet, ut plures vel omnes sint Presbyteri, omnino obsetuerur. *γ* Hortatur etiam sancta Synodus, ut in provinciis ubi id commodè fieri potest dignitates omnes, & saltem dimidia pars canonicorum in cathedralibus Ecclesiis, *δ* & collegiatis insignibus conferantur tantum Magistris, vel doctoribus aut etiam Licentiatum in Theologia, vel iure Canonico. *ι* Præterea obtinentibus *ζ* in istis Cathedralibus, aut Collegiatis dignitates, *α* Canonici, præbendas, aut portiones, *β* non licet usque cuiuslibet statuti, *ι* aut consuetudinis, *α* ultra tres menses, ab eisdem Ecclesiis quolibet anno abesse, *α* saluti nihilominus earum Ecclesiarum constitutionibus, quæ longius servitij tempus requirunt: ut aliquot primo anno privetur unusquisque dimidia parte fructuum, quæ ratione etiam præbendæ ac residentie fecit suos, quòd si iterum eadem fuerit usus negligentia, privetur omnibus fructibus quos eodem anno lucratus fuerit: crescente verò contumacia, contra eos iuxta sacrorum Canonum constitutiones procedatur. *ι* Distributiones verò, *ε* quibuslibet horis interfuerint, *α* recipiant: *α* reliquis *ρ* p. quantis collatione, aut remissione exclusa, his carcant, iuxta Bonifacij VIII. decretum quod incipit, Consuetudinem quod sancta Synodus in usum revocatur: non obstantibus quibuscunque statutis, & consuetudinibus. *κ* Omnes verò divini per se, & non per substitutos, compellantur obire officia: *ε* Episcopo celebranti, aut alia pontificalia exercenti, assistere, & inferuire, ut atque in choro ad psallendum instituto, hymnis, & canticis Dei nomen reverenter, distinguere, denorque laudare. *φ* Vestitu insuper decenti tam in Ecclesia, quam extra, assidue vrantur: hab illicitisque venarionibus, aucupijs, choreis, tabernis lusuibusque abstineant: atque ea morum integritate polleant, ut merito Ecclesie Senatus dei possit. Cætera, quæ ad debitum in divinis officiis regimen spectant, & quæ in his canendi, seu modulandi ratione, de certa lege in choro conveniendi, & permanendi: simulque de omnibus Ecclesie ministris, quæ necessaria erunt, & si qua huiusmodi: Synodus provincialis, pro cuiusque provincie utilitate & moribus, certam cuique formulam præscribit. Interea verò Episcopos non minus, quàm cum duobus Canonicis, quorum unus ab Episcopo, alter à Capitulo eligatur, in his, quæ expedite videbuntur poterit providere.

**D**E materia huius decreti latè egit in meo Tr. de Canonicis, & Dignitatibus, ex quo nò nota hic transferenda doxi suis locis aptè distributa, & addo novissimè Steph. V. Veyms ad cons. 24. ex antiquo Inra desumpta, & per Conc. Trident. annotata cons. 3. p. 23. cum seqq. ubi innovatur e. cum in concilio 5. inferiori, de elect. per hoc decretum. *α* Nemo igitur deinceps &c. Ad Dignitates quascunque, quibus animarum cura subest, nemine, promoueri posse, nisi qui salte 25. ætatis suæ annum attigerit: ex hoc text. colligit Campan. in diversis canon. rub. 7. a. 6. n. 11. Massobran prædicti habendi concursum reg. 1. o. dub. 1. n. 24. secundum Romanam impressi. Squillante de primis. cler. cap. 4. n. 71. Novat in singul. auct. canon. cancel. 14. Aldan. in compendie canon. resol. lib. 1. tit. 10. Barbos. Collect. in Concil. Trid.

n. 15. ubi refert decretum in Carthagen. sub die 4. Decemb. 1627. ætatem incipere à die natiuitatis, nò à die Baptismi, & sufficere d. ætatem 25. ætatis annum incipit. Ego ipse in eadem e. cum in concilio 4. inferiori, n. 30. d. elect. & in rub. de Canon. 1. 1. 3. n. 18. & refert Sel. ex d. Carthagen. ætatem 25. annorum ad sacerdotum necessarium requirit in dignitate Ecclesie cathedralis cui sit distributio Missæ canet per trium infra hel. damadam, cum habet onus annexum, & proinde teneatur per se adimplere, additque ex una nullus 18. Decemb. 1627. collationem de Eccl. vel dignitate, cui, subest cura animarum vel valeat requiri quòd promouendi attingat viginti quinque annum. Comprehendere etiam illas dignitates, quæ sunt capite illarum Ecclesiarum collegiarum,

& quæ etiam essent exemptæ à iurisdictione Ordinarij, & habent tantum iurisdictionem in Canonicos, & deferuereotes in illis Ecclesiis, refert decifum Garc. de benef. p. 3. c. 2. n. 181.

2. Et hoc procedere, etiam si cura iurisdictionalis sit, licent Nauar. consil. 4. n. 2. subris. de atate, & qualis in viraque edit. Sayr. in floribus dec. sub illo tit. dec. 4. quos refero d. trall. de Canon. c. 13. n. 20.

3. Vnde ad Dignitatem principalem in Collegiata requiri etiam 25. annorum inceptorum, cum regulariter habeat curam animarum in foro interiori, vel exteriori, resoluit Nicol. Garc. de benef. p. 7. c. 4. n. 65. quem refero d. trall. de Canon. c. 13. n. 21. vbi n. 22. post Galet. & Campan. intelligo dispositionem huius decreti procedere si principaliter cura subsistit.

4. *Archidiaconi etiam, &c.* Archidiaconos, qui oculi dicuntur Episcopis, in omnibus Ecclesiis, vbi fieri potest, eligendos, qui sunt Magistri seu Doctores, aut licentiatos in Theologia, vel iure Canonico, ex hoc decreto colligunt Benius de primleg. iurif. consil. p. 2. primleg. 28. n. 2. Gonz. ad reg. 8. Cansel. gloss. 4. n. 68. Nicol. Garc. de benef. p. 7. c. 7. n. 16. Campan. in diversor. iur. can. n. 7. c. 6. n. 4. 1. Gallanet. de iure publico, lib. 3. tit. 21. n. 1. Aluy. Ricc. in praxi anu. ref. 238. n. 2. & in discipula Archiepisc. Neapol. decif. 248. n. 4. & dec. 305. n. 1. p. 4. Molfes. in summa Theologia moralis trall. 6. cap. 7. n. 62. Homobon. de Bonis de examine ecclesiastico, tr. 2. c. 9. quest. 55. Nou. in singul. Canon. censur. 4. t. Sebast. in relect. de ecclesiast. hierarchia, disp. 125. n. 1. 9. Squillante de primleg. cleric. c. 4. n. 109. Ego ipse de officio & potest. Episcopi, p. 3. alleg. 60. n. 60. & in trall. de Canonico, cap. 5. n. 5.

5. De his tantum Archidiaconis, qui vel curam habent animarum, vel iurisdictionem, iuxta tit. de officio Archid. non autem de iis, qui verè animarum cura & omni prorsus iurisdictione carent, intelligunt decifusque referunt Anst. Germon. de iudiciis Cardin. 5. quibusvis, n. 4. Aluy. Ricc. in praxi exercit. fori ecclesiast. dec. 473. in 1. edit. alias resoluit. 497. in 2. edit. Piafec. in praxi Episcopi, p. 1. f. 5. n. 10. Mallobr. in praxi habendi censuram, reg. 10. dub. 6. secundum Roman. in preff. Nouar. d. censur. 4. n. 2. Nicol. Garc. d. c. 7. n. 41. vbi n. 40. refert patet resolutum huiusmodi Archidiaconis iurisdictione contentiosum habentes debere esse Doctores, & promotos In publico gymnasio, aliis gradus cis non suffragari ex Bulla 62. Pij V. quod tradunt Mallobr. d. dub. 6. n. 6. & Nouar. vbi sup. n. 4. Squillante de primleg. cleric. c. 4. n. 113. ita vt Doctores ex privilegio ad huiusmodi dignitatem nequaquam promoueri possint, ita Nouar. quest. forens. lib. 1. q. 143. & vbi sup. n. 5. Squillante d. c. 4. n. 114. vbi n. 115. post Menoch. de arbit. casu 425. n. 42. & Aluy. Ricc. p. 4. decif. 248. tenet quod si ex Ecclesiæ consuetudine, potestas & iurisdictione, quæ competet Archidiacono, competet Archiepiscopo, & ita similem gradum Doctoratus deberet Archiepiscopo assumere.

6. Sed iam hodie apud Hispanos cessat ista obligatio, quod sint Doctores, aut licentiatos, cum eorum iurisdictione penè extincta sit, obseruat Nauar. in man. c. 25. n. 35. Vazconcell. in harmonia rubric. iur. consil. 11. de officio Archid. in princ. Nic. Garc. d. llo cap. 7. n. 37. Sebast. Caf. d. 5. n. 10. quos refero d. trall. de Canon. c. 5. n. 9. Angui. de legib. lib. 2. c. 10. in 1. n. 10. dum ait Concilium in presentia de Archidiaconis mentionem faciens, nun habere locum, neque procedere in Ar-

chidiaconis huius temporis, quippe non sunt oculi Episcoporum.

Scholastrium conferendam Theologia, vel Magistro, aut Licentiatum in Theologia, seu iure Canonico, aliis prouisionem esse nullam, probat hoc idem Conc. sess. 23. reform. cap. 18. in fine, vbi vide.

Decanum nullam Trident. Conc. decreto inherere, vt necessand sit Magister, siue Doctus, aut Licentiatum in Theologia, vel iure Canonico, asseruit Nicol. Garc. d. p. 7. c. 7. n. 4. Aluy. Ricc. in praxi anu. ref. 238. n. 40. sine, & in dec. cura Archiepisc. Neap. p. 4. decif. 248. n. 5. Ego ipse de Canon. c. 7. n. 8. & de officio Episcopi d. alleg. 60. n. 61.

Provinciale Dignitatem in Collegiata Eccles. exempta cui ordinaria iurisdictione cum omnibus iuribus quasi Episcopalis comprie, non debet necessand conferri Licentiatum, vel Doctorem vt principalem dignitatem in Cathedrali, refert decifum Nic. Garc. d. p. 7. c. 7. n. 33. Ft. Sigisf. à Bononia de elect. dub. 63. n. 1. vers. quod autem, Ego ipse de Canonico, c. 11. n. 4.

Ad ceteras autem Dignitates, &c. Ad dignitates vel personatus in Cathedralibus (Archidiaconatu tantum excepto, qui oculis Episcopi dicitur) quibus nulla inest animarum cura, aut ex consuetudine, statuto, vel privilegio, adscifci sine dubio posse minores 25. annis dummodo non minores 22. per huc text. tradunt Mallobr. d. reg. 10. dub. 1. n. 24. Nouar. in singul. Canon. censur. 4. t. 1. Squillante de primleg. cleric. c. 4. n. 74. quos refero in trall. de Canon. c. 13. n. 22. & alios citari de officio, & potest. Episcopi, p. 3. alleg. 60. n. 65.

Vel personatus. Habere quidam prerogativas in Ecclesia post existentes in dignitate, puta locum honorabiliorum in choro, processibus, & Capitulis, tenet Petr. Greg. p. 1. iur. canonico, lib. 1. tit. 27. c. 2. num. 6. Flamin. Parif. de resignat. benef. lib. 1. q. 1. n. 90. & 91. Fulu. Pacian. de prob. lib. 2. cap. 27. n. 3. Filhuc. in q. moral. tom. 3. trall. 43. c. 1. n. 24. Mallobr. in prax. habendi censuram, prelu. 16. secundum Romanam impreff. Monet. de conseruator. c. 5. n. 8. & alij quos refero de Canon. c. 4. n. 19.

Et viginti duobus annis non minores, &c. Huiusmodi viginti duos annos ad dignitates requifitos debere esse completos, resolunt Nauar. consil. 4. de atate, & qualis in viraque editione. Sayr. in floribus decif. sub illo tit. dec. 4. Mandolin trall. de atate min. c. 5. n. 10. Lc. de infirmit. lib. 2. c. 34. n. 108. vbi dicuntur formulam, vt non sit minor viginti duobus annis, insinuare annos viginti duos debere esse completos, Stephan. Gratian. discip. forens. c. 591. n. 9. Nicol. Garc. d. p. 7. c. 4. n. 70. Atmend. in addit. ad recip. legum Nauarre, lib. 1. tit. 8. lib. 7. de Episcopi, n. 2. Squillante d. c. 4. n. 75. Mallobr. d. requif. 10. dub. 1. 3. Nouar. d. censur. c. 5. n. 2. Ego ipse d. alleg. 60. n. 66. & de Canonico, cap. 13. num. 22.

Contra Emm. Sà in aphorism. verb. beneficium, n. 31. Zetiol. in praxi Episcopi, 1. verb. beneficia, 5. c. vers. ad dignitates, Henric. in sum. lib. 1. c. 10. 5. 10. in fine, Azot. in iur. moral. p. 2. lib. 6. c. 5. qual. 3. in fine, existimantes dictos viginti duos annos sufficere inceptoros, & non requiri completos.

Quod alias viginti Dignitates in Collegiata Eccles. existentes requifita trans remaneant in dispositione Iuris communis, tenent decifusque referunt Gonz. ad regul. 8. Cansel. gloss. 9. n. 92. Piaf. in praxi Episcopi, p. 2. c. 5. n. 25. pag. 339. Aluy. Ricc. in praxi exercit. fori ecclesiast. dec. 735. in 1. edit. alia

7.

8.

9.

10.

11.

12.

13.

alibi resolut. 3. 11. n. 3. in fine. in 2. edit. & in praxi auctore. resolut. 3. 29. n. 2. Nouat. d. concl. 15. n. 2. Squillante d. c. 4. n. 7. 6. Ego ipse de officio Episcopi. p. 3. allegat. 60. num. 67. & de canon. c. 13. n. 23. vbi ex Fr. Emman. refero Christophorum Velam Archiepiscopum Bugensem contulisse dignitatem Scholasticæ collegiæ Ecclesiæ de Aquilas del Campo cuidam scholari qui non habebat maiorem ætatem 17. annorum & eum ligaretur, super hoc fuisse iudicatum collationem esse canonice & iudicam.

Contra Nicol. Garc. d. p. 7. c. 4. n. 59. & 62. cum segg. Atmendat. d. 7. de Episcopi n. 2. existimantes decipulumque referentes prædictos 22. annos, qui desiderantur ad dignitates in Cathedralibus, equari etiam ad eas, quæ sunt in Collegiatis.

## De professione Fidei.

14. *¶ Promissi etiam beneficii &c.* De fidei professione faciendâ, & quæ præcepto Concilij Trid. in præsentis, & constit. Pij V. ad eam emittendam teneantur, & de penis eorum, qui illam facere negligunt, vide Nauat. consil. 1. 2. 3. & 4. de sum. Trinit. in aut. alius consil. 7. 9. 10. 11. & 12. de incircur. in noua Sayt. in floribus decif. sub d. tit. de sum. Trinit. decif. 1. 2. 3. & 4. Flamin. Part. de resig. benef. lib. 3. q. 3. a. n. 121. & lib. 10. q. 9. Quærant in sum. Bullary. verb. fidei professio, Petri, de Ledef. in sum. p. 2. trall. 1. c. 4. consil. 10. Zerolin. praxi Episc. p. 2. verb. fidei professio Placc. in simili praxi p. 2. c. 5. n. 26. Archiep. Bonon. p. 2. in prin. Vgol. de officio Episcopi. c. 50. §. 16. Aloyf. Ric. in collect. decif. 3. collect. 579. & in decif. curia Archiepisc. Neapol. p. 1. decif. 220. n. 2. Azot. infl. moral. p. 2. lib. 7. c. 1. Nicol. Garc. de benef. p. 3. c. 3. latè Sanchez in præcepta Decalogi, tom. 1. lib. 2. c. 5. Filluc. tom. 3. trall. 4. c. 6. n. 5. cum segg. Nouat. in singularib. canon. consil. 11. 4. cum segg. Anton. Ricciul. de iure personarum extra gremium Ecclesiæ existens. lib. 1. cap. 13. cum tribus sequentibus, Viuiam in praxi iur. patr. lib. 1. c. 3. ex n. 23. in ult. impress. Squillante de oblig. clerici p. 1. ex n. 86. Hieron. Roderie in compendio quæst. regular. resolut. 67. Mercet. Vulp. in praxi iur. fori eccles. c. 48. n. 2. cum segg. Stephan. VVeyms ad constitutiones 14. ex antiqua iure de sumptibus, & per Censil. Trid. annotat. consil. 3. n. 22. pag. 33. Trol. in expof. Decalogi lib. 1. c. 1. dub. 8. metipsum de officio, & possessione Episcopi p. 3. allegat. 61. & in trall. de Canonici c. 17. & in trall. de Parochis c. 4.

15. Formam autem dicitur professionis faciendæ ordinari Pius IV. in eius consil. iocip. Inianctum, sub dat. Idib. Novembrii. 1564. quam referunt Archiep. Bononiensis. p. 2. in prin. Quærant in sum. Bullary. verb. fidei professio, & Placc. in praxi Episc. p. 2. c. 5. n. 26. pag. 540. Lavor. var. luctu. tom. 1. tit. 4. c. 16. n. 41.

16. Promouendos ad Episcopatus, professionem fidei emittere teneri, statuit Gregor. XIV. in consil. iocip. Omni Apostolica sub dat. 13. Martij 1591. provi. referunt Vgol. de officio Episcopi, c. 1. §. 3. n. 2. Nouat. in singularib. iuris Canon. consil. 11. 4. n. 4. Forma autem huius iocamenti traditur in Pontificali Romano Clementis VIII. iussu edito pag. 79. & à Franc. Leone in thesauro fori eccles. p. 2. c. 10. n. 13.

17. Praelatos Regulares intra duos menses ab adeptæ professione suæ præfecturæ ad emittendam fidei professionem teneri statuit Pius IV. d. consil. incip. Innu. Eum, & per eam ita docet Nauat. Barbos. Collect. in Censil. Trid.

consil. 2. de sum. Trinit. in antiqualiis consil. 10. de iureiur. in noua Sayt. in floribus decif. sub d. tit. de summa Trinit. decif. 2. Fr. Emmano. quæst. regul. tom. 2. qu. 72. art. 1. Petri, de Ledef. in sum. tom. 2. trall. 1. c. 4. n. 5. in fin. Vgol. d. c. 16. n. 17. Aloyf. Ric. in decif. Curia Archiep. Neapol. decif. 83. n. 1. p. 4. Nouat. d. consil. 11. 4. n. 3. & 6. Teullin. Decalog. lib. 1. c. 1. dub. 8. n. 3. Anton. Ricciul. de iure personarum extra gremium Ecclesiæ existens. lib. 1. c. 13. v. 5. Hieron. Rodet. in compendio quæstionum Regular. resolut. 67. n. 2. vbi subdit Religiosum adeptum prælatum ex ignorantia, & inadvertentia omittentem fidei professionem non peccare, & immunem esse à penis præfatæ constit. Ego ipse d. allegat. 61. n. 7.

Contra Hieron. à Sorbo Capucin. in compendio privileg. Mendicant. verb. professio fidei, quem sequi videtur Sanchez in præcepta Decalogi tom. 1. l. 2. c. 5. n. 5. existimantem hanc professionem fidei iam in usu non esse.

Et contra Sigism. à Bononia de elect. dub. 90. n. 7. dicentem posse excusari dictos Praelatos Regulares professionem non facientes iō Religiosis in quibus solum non est fecti.

¶ Curam animarum habentibus, &c. Intelligendum esse de actuali, non veti de habituali, resolut. Anton. Ricciul. d. lib. 1. c. 14. vbi subdat proutsum de parochiali, quæ olim habuit parochianos, sed nunc habere desinit, non tamen professionem fidei emittere, & c. 15. resolut. proutsum eo casu non teneat emittere fidei professionem si contingat parochialem habitum ad proutem statum reuocari, videlicet quia parochiani tedeune ad habitandum, refert Ego ipse de officio & possessione Parochi. c. 4. n. 9.

Et non procedere in iis, qui non prouidentur de titulo parochiali, sed deputantur in parochiis ad exercendum curam animarum, cuiusmodi sunt places in Regnis Hispaniarum, tener Ricciul. d. lib. 1. c. 13. n. 9. vbi n. 61. limitat, nisi essent deputati à laico, cui competit ius nominandi ad exercitium curæ.

¶ Teneantur à dio adeptæ possessionis, &c. Eigo terminus duorum mensium datus ad faciendam fidei professionem non currit proutso, qui non accepit possessionem, quauis per eum sit quominus illam adificatur, vt per Nicol. Garc. d. c. 3. n. 32. Anton. Ricciul. d. lib. 1. c. 13. num. 50. Ego ipse de officio Episcopi p. 3. alleg. 60. n. 25. & de Canonici c. 17. n. 17.

Addit Ricciul. d. c. 13. n. 62. quodd ad effectum vt incipiant currere horummodi quo menses, non sufficit fuisse adeptam possessionem, sed requiritur possessio pacifica, & c. 63. subdit professionem dici pacificam ad istum effectum si sit pacifica respectu curæ, iō cuius exercitio non fuerit statim turbatus de iure, vel de facto, sed in eo lreter sitne turbatione per vnum, vel duos menses sine molestia, quauis illa pacifica possessio deinde non dnetur continuâ, nec si pacifica respectu omnium si uctum, seu maioris pacis ipsorum.

¶ Ad minus intra duos menses. Vide Tamburin. de iure Abbatis tom. 3. dist. 8. §. 3. n. 9. metipsum de Canonici c. 17. n. 15.

Sed cum hic terminus non apponatur ad finiendam obligationem, sed ad remittendam penam, ideo facere debentem teneri etiam post illum professionem huiusmodi emittere, resolut. Fr. Emmano. in sum. tom. 1. c. 119. n. 7. Petri, de Ledef. d. cap. 4. post 10. concl. different. 3. Nicol. Garc. d. p. 3. c. 3. n. 29. Aloyf. Ric. in decif. Curia Archiep. Neap.

p. 1. decif. 220. n. 4. A tot. d. p. t. lib. 7. c. 2. g. 5. Ricciul. d. lib. 1. c. 13. n. 5. Squillante de obligat. Cleric. p. 1. num. 56. l. ul. Lauoz. var. lucubrat. tom. 1. cit. 4. cap. 23. num. 6. Tambulin. d. g. 3. n. 9. Ego ipse de officio Episcopi part. 3. alleg. 61. n. 22. & de Canon. e. 17. num. 16.

13. a. In manibus ipsius Episcopi, vel eo impedito, &c.] Sufficere tamen professionem huiusmodi facere coram Vicario, etiam Episcopo non impedito, tenent Nicol. Garc. d. p. 3. c. 3. n. 33. Filiuc. in quest. moralib. tract. 4. t. 6. n. 8. Squillante d. p. t. n. 9. 2. Ego ipse d. alleg. 61. n. 16. & de Canon. e. 17. n. 3. ad utentes hac verba text. solum poni ad monitionem, & denotandum conveniens esse eam facere coram ipso Episcopo cessante impedimento.

14. a. Fidei publicam facere professionem. Quam propius se fecisse tenetur probare quando Ordinarius super illa inquitur ex officio, ut per Nicol. Garc. d. p. 3. c. 3. n. 48. cum segg. Ricciul. d. e. 13. n. 40. quos refert de Canonica e. 17. n. 18. Emilia autem creditur si pars dicat illam fecisse, quanto modo collatio beneficii per decennalis, pro ut tenent Aloyl. Ric. in praxi fore decif. 68 t. in 1. edit. alias refert. §. 80. in 2. edit. Campan. in diction. in Canon. 2. lib. 8. c. 3. n. 24. Ego ipse d. alleg. 61. n. 21. & de Canon. e. 17. n. 19.

15. a. Praesentem autem, &c.] Siue per obitum, siue per resignationem, ut tenent Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 3. g. 9. in princip. Ricciul. d. lib. 1. c. 13. n. 17. siue Sede Episcopali vacante, secundum Nicol. Garc. d. p. 3. cap. 3. n. 24. Squillante d. p. t. num. 94. Ricciul. d. lib. 1. cap. 13. n. 15. Ego ipse d. alleg. 61. n. 17. & 18. & d. tract. de Canon. e. 17. n. 9. qui etiam asserunt hoc casum non sufficere facere huiusmodi professionem coram Capitulo, sed coram eius vicario. Non tamen in prouiso de coadiutoria illa durante locum habere asserunt. Nicol. Garc. d. p. 4. cap. 5. n. 7. Lugdou. d. Sacra de inuicibil. aduoc. q. 29. n. 37. Ego ipse de Canonica e. 17. n. 12.

16. a. De Canonibus, & Dignitatibus, &c.] Non sic de Portionariis, capellanis, & aliis beneficiis iofectioibus, ut per Nicol. Garc. par. 3. c. 3. n. 3. Sanch. in praecepta Decalogi tom. 1. lib. 2. c. 5. sub n. t. Ricciul. d. lib. 1. cap. 23. n. 37. quos refert d. cap. 17. n. 3.

17. Et in Ecclesiis Cathedralibus, Tam secularibus, quam Regularibus, ut per Nicol. Garc. d. p. 3. c. 3. n. 16. Ricciul. d. lib. 1. c. 13. n. 13. quos refert Ego ipse d. tract. de Canonica e. 17. n. 6.

18. Et tam subiectis, quam exemptis, Nau. conf. 1. de sum. Trinit. in antiq. aliis conf. 9. de iur. in nouis. Saytan florib. decif. sub l. u. de sum. Trinit. decif. 1. in fine. Pett. de Ledelma in sum. p. 2. tract. 1. c. 4. diff. 9. Nicol. Garc. d. e. 3. n. 2. Aloyl. Ric. in collat. decif. 159. ampl. 1. Vgol. de officio Episcopi c. 50 §. 16. n. 2. Sanch. d. e. 3. n. 2. Ricciul. d. lib. 1. c. 13. n. 14. Ego ipse d. alleg. 61. n. 5. & d. tract. de Canonica e. 17. n. 9.

19. Non procedere igitur in Ecclesiis Collegiatis tunc Nicol. Garc. d. e. 3. n. 15. Ricciul. d. lib. 1. c. 13. n. 5. 6. Squillante d. p. t. n. 8. Ego ipse d. alleg. 61. n. 5. & d. tract. de Canonica e. 17. n. 14. Teulench. d. lib. 8. n. 2.

20. Contra Zerolin praxi Episcopi p. 1. verb. beneficium §. 5. d. llo 4. & Vgol. d. §. 16. n. 3. existimantes Dignitates Ecclesiasticas Collegiarum reuert fides professionem emittere.

21. a. Facere tenentur.] Per se ipsum, aut procuratorem cum speciali mandato ab eo constitutum, ut asserunt Nau. conf. 4. sub n. 2. de summa Trinit. in antiq. aliis conf. 1. de iur. in nouis. Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 1. c. 4. §. 12. c. segg. Nicol. Garc. d. cap. 3. n. 30. Ricciul. d. cap. 13. n. 39. Rot. in Opere. m. c. d. 12. Decembris 1609. coram Reuerendissimo D. meo Casale Decano impressa post tract. Alexandri Mooret. de distribut. quotidianis.

tum, ut asserunt Nau. conf. 4. sub n. 2. de summa Trinit. in antiq. aliis conf. 1. de iur. in nouis. Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 1. c. 4. §. 12. c. segg. Nicol. Garc. d. cap. 3. n. 30. Ricciul. d. cap. 13. n. 39. Rot. in Opere. m. c. d. 12. Decembris 1609. coram Reuerendissimo D. meo Casale Decano impressa post tract. Alexandri Mooret. de distribut. quotidianis.

Contra addit. ad d. conf. Nauar. 11. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. §. 7. proom. n. 169. vers. similiter. Squillante d. p. t. n. 51. Vgol. de officio Episcopi c. 50 §. 16. n. 3. Teulench. in Decalog. lib. 1. c. 4. dub. 8. n. 6. Nicol. Garc. d. p. 3. c. 3. n. 7. Stephan. Gratian. dist. 17. forens. c. 166. n. 22. n. m. s. acriter fit. Sigism. a Bononia de elect. dub. 50. n. 3. existimantes absque bono fundamento fides professionem debere fieri per semetipsum, adeo vt non sufficiat fieri per procuratorem, quorum fundamentum latè, & eruditè respondet Mallob. d. dub. 40.

a. Fruili non faciunt sum.] Sed hec distributiones quotidianas, quæ dantur ratione ministerij, & seruitij personalis, ut per Azuc. d. p. 2. lib. 7. c. 2. quest. 3. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. §. 2. proom. n. 17. in 2. edit. aliis §. 6. proom. n. 17. c. Aloyl. Ric. in collat. decif. p. 5. coll. 1. 452. vers. 1. ferunt 6. & in decif. Curia Archiep. Neapol. decif. 112. p. 4. Galet. in margarita casum confitent. verb. profiteri 3. Mon. de distribut. quotid. p. 1. q. 6. & 7. Teull. in Decalog. lib. 1. c. 1. dub. 8. n. 5. Vgol. d. §. 16. n. 3. vers. secundo. Steph. Gratian. d. e. 166. n. 22. Nicol. Garc. d. e. 3. n. 60. Camp. d. e. 3. n. 18. Nou. in sing. Canon. concl. 115. n. 3. ubi n. 5. subdit idem dicendum de annuatiis defuodion. Ricciul. d. lib. 1. c. 13. n. 5. metipsum d. alleg. 61. n. 30. Rot. in Parmen. Canonica 18. Aprilis 13. Junij, & 4. Februarij 1612. coram bone mem. Card. Sacra.

Addit Ricciul. in sapie citato c. 13. n. 5. quod quando beneficium, seu Canonica non haberet aliquos fructus, sed emolumenta omnia consistentes in distributionibus quotidianis, tunc ut perna adiecta per Concilium in praxi non possint aliquo veritatem debet intelligi de distributionibus ita post Sanch. & Garc. tenet Teul. d. dub. 8. n. 10.

Intelligenda esse verba supradicta de fructibus distributionis post lapsum duorum mensium, non vero decursis in ipsis duobus mensibus, concludit Nicol. Garc. d. p. 3. c. 3. n. 3. quem refert d. alleg. 61. n. 23. Et professionem factam post terminum duorum mensium elapsum non proferret ad recuperandos fructus post dictum terminum amissos, sed tantum ad quædam futurorum, resoluunt Nauar. conf. 4. de summa Trinit. in antiq. aliis conf. 1. de iur. in nouis. Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 1. c. 4. §. 12. c. segg. Nicol. Garc. d. cap. 3. n. 30. Ricciul. d. cap. 13. n. 39. Rot. in Opere. m. c. d. 12. Decembris 1609. coram Reuerendissimo D. meo Casale Decano impressa post tract. Alexandri Mooret. de distribut. quotidianis.



33. Non teneri prohibitum ut supra fructus amissos ob non factam fidei professionem restituere donec condemnentur, seu si quatur sententia declaratoria, assertum Nau. conf. 3. n. 1. de summa Trinit. in autq. alius conf. 1. n. 1. de iur. in nouis, Fr. Emman. q. reg. som. 1. q. 7. art. 3. Sanch. d. tom. 1. lib. 2. c. 5. n. 10. Castro Palao trall. 4. de Fide disp. 1. p. 1. 19. n. 16. Trullench. in decalog. lib. 1. c. 1. dub. 8. n. 8. Ego ipse d. alleg. 6. t. n. 18. dicentes hoc decretum esse penale, ac proinde etiam si penam ipso iure irroget, etiam non interueniente aliquo sententia.

Contra Azor. d. c. 2. quef. 1. in fine. Nicol. Gate. d. c. 3. n. 45. Petr. de Ledelin. d. part. 2. trall. 1. c. 4. concl. 10. diff. 1. Vgol. d. 5. lib. num. 4. Riccioli. d. cap. 1. n. 4. existimantes intra dictos duos menses fidei professionem non emittentes ita fructus suos non facere, vrin sententia teneantur illos restituere, etiam non interueniente aliqua sententia.

34. Neque ante factam fidei professionem prouisionem posse haberi pro presente à Capitulo, tradunt Nicol. Garc. d. cap. 3. n. 30. Rot. in d. Outem. mercedu. Riccioli. d. lib. 1. cap. 16. n. 8. ubi num. 9. declarat, nisi forte hoc factum esset ex indultu Apost. non solum expresse concedendo ut possit percipere fructus ante factam fidei professionem, sed etiam implicite, nempe si paulo post prouisionem concedatur sibi indultum de percipiendis fructibus in absentia.

35. Cui autem sint assignandi, & applicandi fructus amissi ob non factam fidei professionem cum id Concil. non determinet, dubitari solent. Sed eos esse impendendos vel in usus pauperum, vel in fabricam Ecclesie, sicut fructus eorum, qui non resident, per c. 1. vers. si quis autem fess. 2. de reform. assertum Azor. d. c. 2. quef. 3. Vgol. d. 5. lib. n. 4. in fine, Sanch. d. c. 5. n. 10. ad fin. & loquendo de Parochis firmant Lel. Zech. de benef. & pension. c. 3. n. 4. vers. quod si Parochiales, Fusc. de visit. lib. 2. cap. 13. n. 4. Flamin. Paris. d. lib. 10. q. 9. num. 123. & 124. Trullench. d. dub. 8. n. 13. Nou. d. concl. 115. num. 9. Nicol. Garc. d. p. 5. c. 3. n. 36. vbi n. 30. subdit quod in dignitatibus habentibus fructus distinctos & separatos à mensis Capitulari, videtur amissos ob non factam fidei professionem esse restituendos, & applicandos fabricæ Ecclesie quatenus indiget, aliter autem pro loco arbitrio Ordinarij, per cap. 3. sess. 22. de reform. idem Ego ipse d. alleg. 6. t. n. 31. & de Canon. c. 17. num. 27.

36. Ordinarium non posse condonare fructus amissos ob non factam fidei professionem, quia tunc minime potest remittere penam in iudicium à Concilio in casibus ibi expresse permixtis, resoluunt Nau. c. 1. n. 1. de cler. non resid. Nicol. Garc. d. cap. 3. n. 3. Trullench. d. dub. 8. n. 15. Ego ipse d. alleg. 6. t. n. 32. & de Canon. c. 17. n. 18. Neque ante factam fidei professionem prouisionem posse haberi pro presente à Capitulo, assertum Nicol. Garc. d. c. 3. n. 30. Rot. Outem. mercedu. impressa in fine. Monet. trall. de distrib. quod. Riccioli. d. lib. 1. c. 16. num. 8. ubi num. 9. declarat, nisi forte hoc factum esset ex indultu Apost. non solum expresse concedendo ut possit percipere fructus ante factam fidei professionem, sed etiam implicite, nempe si paulo post prouisionem concedatur sibi indultum de percipiendis fructibus in absentia.

37. Nre illi possessione suffragetur. Non tollit omnino possessionem, nec excludit perquis quod

ad titulum, & proprietatem, sed impedire possessionem effectum, quoad fructuum perceptionem, tradunt Nau. conf. 5. in autq. alius 5. in nouis, de verb. sig. & conf. 7. n. 8. de iur. iurand. Sayr. in flor. dec. sub illi tit. de verb. sig. dec. 6. Flamin. Paris. de resign. benef. lib. 8. q. 9. n. 12. Sanch. d. lib. 2. c. 5. n. 10. Azor. d. c. 2. quef. 3. Vgol. d. 5. lib. num. 4. Campan. d. rubr. 8. cap. 3. n. 17. Riccioli. d. lib. 1. c. 16. num. 10. Ego ipse d. alleg. 6. t. num. 26. & de canon. cap. 17. n. 30. Rot. in Parmen. Canonizatus 28. Aprilis, & 13. Iunij 1608. & 4. Februar. 1612. eorum Card. Sacrate, ubi etiam fuit resolutum possessionem esse manutentibilem, etiam post tempus preteritum ad faciendam professionem, & ideo tales possessiones iuari regula de trienniali ad effectum ne possint molestari super titulum, scribunt Flam. Paris. de resign. lib. 10. q. vltim. n. 4. & seq. Sanch. de cap. 3. num. 9. & Riccioli. d. lib. 16. num. 12.

Quoad fructus tamen retinendos regula de annuali se tuet non posse, nec longissimam possessionem illis prodesse quoad dictos fructus percipiendos, quamdiu professionem non emiserint, decimus assertum Flam. Paris. d. lib. 8. q. 9. n. 12. Nicol. Garc. d. c. 3. n. 34. Fr. Emman. in sum. tem. 1. c. 119. num. 7. Propter de Augustino in addit. ad Quarant. in sum. Bullary. verbi. benef. possessio. p. 2. Ban. sine, Aloy. Ric. in dec. Curia Archiep. Neap. dec. 120. n. 11. p. 1. Anton. Riccioli. d. c. 16. n. 13. Ego ipse d. alleg. 6. t. n. 26. & de Canoniz. cap. 17. num. 19.

Canonici seu dignitates an & quando & sub qua pena teneantur suscipere Ordines annexos suis Canonizatus, Dignitibus, Præbendis seu Portionibus.

1. Neminem etiam deinceps, &c.] Vide Flamin. Paris. de resign. benef. lib. 4. q. 9. n. 10. Monet. de distrib. quod. part. 2. quef. 19. n. 3. Aloy. Ric. in praxi aurea, resol. 238. late Nouat. in sing. iuris Canon. concl. 16. meti ipsum in trall. de Canoniz. c. 16. per res. Steph. V. Veyms ad consuetudines 24. ex antiquo iure de sumptis, & per Conc. Trid. in consuetud. cens. 4. n. 3. cum seqq. pag. 39.

2. Nisi qui ex Ordine sacro, &c.] Promotum ad dignitatem præbendam, aut portionem debere in ea zate constitutum esse, ut infra annum possit ad Ordinem requisitum promoueri, resoluunt Zet. in praxi Episc. p. 1. verb. Canonici, vers. 2. Seraph. dec. 318. n. 5. Monet. d. 9. q. 9. vbi n. 10. subdit prouisionem factam illi, qui hanc zatem non habet, nullam esse, & irritam. Et non satisfacere suscipientem Ordinem requisitum ante legitimam zatem, ne videatur ex delicto suo assensu, quod hoc illo non fuisset assensu, tradit Fr. Emman. q. regul. som. 3. q. 2. art. 1. quem reuertit Hier. Roderic. in compend. quest. 29. fol. 15. num. 24. & Ego ipse d. cap. 16. num. 6. vbi num. 7. asserto decimus sub die 3. Septembris 1631. annum de se promoturi faciendo ad sacros Ordines computari debet à die habite professionis, dummodo per prouisionem non senerit quominus antea possessionem perciperet. Quis autem penas incurrant prelati Ordines, requisitis infra annum non suscipientes, vide polita supra c. 4. sess. 22. de reform.

Sed in accipientes Canonizatum, aut dignitatem habentem annexum sacrum Ordinem sine intentione illi assumendi peccati, & teneantur ad restitutionem; Quæstio est dubia, quidam enim

consent peccare mort. & ad fructum restitutionem tenci, per c. *commissa*, §. *ceterum*, de *elect. lib. 6* ubi, cum eo recipis fraudulenter, ita Jacob. de Gratian. *auert de p. t. lib. 2. c. 97. n. 55*. Quintanad. *Ecel. lib. 4. n. 66*. & dicit hanc sententiam sibi placere, Nicol. Garc. de *benef. p. 7. n. 4. & n. 37*. Alij verò existimant eos solum peccare mortaliter, non tamē tenci ad fructum restitutionem, cum dispositio d. c. *commissa*, §. *ceterum*, sit odiosa, ac proinde sine identitate, vel maioriore ratione non extendenda extra casum suum c. *pone*, de *pauit. diff. 1. c. adia de reg. iur. lib. 6. Spr. de iust. 10. q. 5. art. 6. col. 2. vers. de alijs*, Nauar. in *man. c. 2. §. n. 118*. & de *horu canon. c. 21. à n. 44. vsque ad num. 57*. Sanch. de *matrim. lib. 7. diff. 45. n. 13*. & 14. Gutier. *canon. lib. 2. c. 5. num. 14*. Monet. d. *quasi. 19. n. 19*. Sed has contrarias sententias componunt Nicol. Garc. d. *cap. 4. n. 47*. Squilante de *obligat. cleric. part. 1. n. 11* quos refero de *Canon. c. 16. n. 22*.

42. *u In omnibus verò Ecclesijs Cathedralibus*, [Ergo non cōprehendit Collegatas Ecclesias, vt tenent Nauar. *conf. 3. de temp. ordinat. in antiqu. alijs conf. 5. de atate, & qualitat. nentis*, Zet. in *praxi Episc. part. 1. verb. beneficia*, §. 5. Nicol. Garc. de *benef. part. 7. c. 4. à n. 36*. Clarin. *controuers. forens. c. 38. à n. 1*. Ego ipse de *Canon. 2. n. 28*.

43. *q Omnes Canonicatus, ac priuilegijs habeant annexum Ordinem*, &c.] Ergo Ordo illis regulariter annexus non est, sed potest annexo statuto, consuetudine, vel institutione fieri, Rot. dec. 221. n. 1. p. 1. recent. quam refero de *Canon. c. 16. n. 2*.

44. *z Presbyterij*. [Non dicitur Canonicus presbyteralis, etiam quod habeat annexum onus Missarum, Rot. dec. 366. n. 2. p. 2. recent.

45. *† Diaconatus, vel Subdiaconatus*. [Nec Canonici, qui est Sacerdos, ob id impeditur quin possit habendum subdiaconalem retinere, Setaph. dec. 9. 24. n. 1. quatenus refero d. c. 16. n. 3.

*¶ Episcopus autem cum consilio Capituli*, &c.] Quatenus vult per Episc. cum consilio Capituli designari quibus quisque Ordo impolleritur debeat esse annexus, triplicem habet declarationem, quos adducit Steph. V Veyms ad *consuetudinem 24. ex antiquo iure desumptam*, & per Conc. Trid. *innovatam* *conf. 4. n. 6. par. 39*. Primam quod Episcopos cum consilio Capituli designare debeat, quibus beneficiis, vel Canonicatibus quisque Ordo debeat esse annexus, non quibus personis, vel Canonicis, quia mandauit Synodus sacros Ordines annecti Canonicatibus ipsis, vt in posterum perpetua & continua foret sacrorum Ordinis assignatio non ipsis personis possidentibus Canonicatus, nec opus foret singulis vicibus nomina assignatione, accedentibus nouis Canonicis. Secundam, quod Episc. auctoritate istius Decreti non possit impingere omnibus Canonicatibus Ordinem Presbyterij, sed duxerit sub hoc numero dimidia parcia comprehensiss dignitatibus, vel istis, qui dignitatem obtineant. Terciam quod in faciendā distributione, seu designatione sacrorum Ordinum Episcop. teneatur duxerit adhibere consilium sui Capituli, non etiam assensum eiusdem expedire, quia potest etiam inuito Capitulo efficere id, quod iudicauerit magis expedire. Equidem longē diuersa sunt in omni actu consilium petere, & assensum debere expedire, c. *eiusdem aliam*, & ibi *gloss. de arbit.*

46. *¶ Quibus quisque Ordo ex sacris*, &c.] Obtenentem Canonicatum, in Cathedrali, etiam ante factam Ordinum distributionem, in ea saltem

etate oportere esse constitutum, vt in tra anuum ad Subdiaconatum possit promoueri, referunt decisum Arm. in *addit. ad recap. legum Nauarr. lib. 2. tit. 20. l. 1. de atate, num. 6*. & 7. Aloyf. Ricc. in *d. praxi aurea resol. 139*. Ego ipse d. p. 3. *alleg. 60. num. 70*.

Si neque ante, neque post Conc. Trid. vllus Ordo sine diaconalis, siue presbyterialis Canonicatui annexus fuerit, & Parochialis Ecclesie eidem Canonicatus accesserit, & in perpetuum vnita existeret, attendenda est natura Canonicatus, non autem Parochialis, & ita sufficit vt is, cuius collatio facta est, sit in etate 22. annorum inceptorum, quae in Canonicatus collatione requiritur, vt referunt decisum Anast. Germon. de *indult. Cardin. verb. quibus fau. n. 6*. Campani in *diuersis canon. rub. 7. c. 6. n. 26*. Gonzal. ad *reg. 8. Cancel. gloss. 9. num. 4*. Nouat. d. *concl. 66. in fine*.

Ad Canonicatus Collegiarum Ecclesiarum etatem annuorum quatuordecim sufficere, probat textum c. *super inordinate*, iuncta *gloss. verb. pueri. de prob. Rebuff. in praxi iur. de dispens. atate n. 22*. Monet. de *distribut. quod. part. 2. quasi. 19. n. 14*. Galet. in *mar. casum consens. verb. Canonici 3. pag. 29*. Pialec. in *praxi Episcop. p. 2. c. 5. n. 21. pag. 33* o. Aloyf. Ricc. in *d. praxi aurea resol. 189. à n. 2*. Squilante d. *cap. 4. num. 64*. Steph. Gratian. *discept. forens. c. 197. n. 12*. Marchiu. de *Sacram. Ordinis part. 5. traill. 1. c. 2. n. 19*. Castro Palao in *opere moral. tom. 2. traill. 13. disp. 4. puncl. 3. n. 18*. Et Concilium Trident. nihil innovasse super illa etate promouendum, ad Canonicatus Ecclesiarum Collegiarum referunt decisum Gonz. ad *reg. 8. Cancel. gloss. 5. n. 92*. Pialec. loco proximo citato, Armend. d. 1. de *etate n. 8*. Aloyf. Ricc. in *praxi iurum feri eccles. decis. 73. an 1. edit. alijs resol. 5. 2. n. 3. in fine*, & d. d. Ego ipse d. *alleg. 60. num. 71*.

¶ Ita tamen vt dimidia saltem pars, &c.] Vide Zetoli in *praxi Episc. p. 1. verb. Capitulum c. 10. & verb. Canonici*, §. 2. Vgolin. de *officio Episcop. d. 19. in princ. n. 1. vers. iustit.*

Episcopum non posse cogere vt omnes Canonici efficiantur Sacerdotes, sed sufficere si dimidia pars Canonicorum Presbyteri sint, ceteros verò Diaconos, aut Subdiaconos, referunt decisum Aloyf. Ricc. in *d. praxi aurea resol. 238. n. 2*.

¶ Horiatur etiam sancta Synodus, &c.] Ergo non precepit, vt per Nicol. Garc. de *benef. part. 7. c. 7. n. 45*. Homobon. de *Bonis de examine Eccles. traill. 1. c. 9. quasi. 3*. Mollefin *summa Theologiae moralis*, traill. 6. c. 7. n. 65. Mallob. in *praxi habendi concursus* *requisi. 10. dub. 6. n. 7*. Ego de *Canon. cap. 2. n. 30*.

¶ Et Collegiatus in singulis, &c.] Quae autem tales dicantur, ostendimus in *collecl. ad cap. vltim. n. 3. de verb. signif. & latē Massubrin in praxi habendi concursus*, *prel. 2. secundum Romanam implell. & in traill. de Synodo Episc. c. 4. dub. 2. n. 9*. faciunt quos Nauar. *conf. 1. alijs 3. de verb. signif. Menoch. de arbit. casu 138. num. 4*. Aloyf. Ricc. in *collecl. decis. part. 6. c. 11. n. 30. vers. sanjgu. laie Loter. de re beneficii lib. 2. q. 1. à princ. & p. 2. c. 1. diuersis iudic. rbi ex Rota decis. 29. ex n. 5. p. 2. diuersis iudic. rbi ex Rota pronuntiare luper hac qualitate posse, si circumscriptione tendunt ad multiplicem Ecclesie decorem, puta quia firmitatem, nobilitatem ex celebritate stiris, antiqua, si supia alios praecedentiam obtineant, si insignem structuram habeant, si referant magno numero ministrorum deferuipoti, Ego ipse de *Canon. & dign. c. 3. n. 18*. De*

47.

48.

49.

50.

51.

52.

*De residentia Canonicoꝝ, & penæ contra eam non facientes impositis.*

ficiis, possunt lucrati distributiones sequentia etiam hebdomadz, quamvis illis non intersint, testoloni. *Azn. inst. moral. p. 2. lib. 7. c. 7. ques. 5.* Sanâzel. *d. q. 10. n. 3.* quos testoloni de *Cane. n. 3. n. 10.*

Valebit tamen consuetudo ut quis in absentia quotidianas lucrati distributiones, si sciente, & pariente, ac tolerante Papa inducitur, non vêt illo tantum conuente, vt per Ducro. *reg. 206. vers. limita quinto.* Houed. *de ancomp. benef. p. 1. c. 17. num. 13.* Cou. *lib. 3. var. c. 13. n. 5. in fine.* Coned. *d. q. 1. n. 24.* Aloy. Ricc. *in vellei. de off. collat. 159.* Monet. *de distrib. quot. p. 1. q. 12. n. 4. 5. & 46.* Sanâzel. *d. ques. 1. n. 16.* quos testoloni *d. c. 2. n. 11.* Prou. etiam valebit consuetudo vt distributiones conferantur iis, qui iussu suarum Ecclesiarum occupantur in compositione reddituum, vel sumptuum ipsarum Ecclesiarum, sicut testoloni Monet. *d. part. 2. q. 1. n. 47.* Cênd. *d. q. 1. n. 68.* Sanâzel. *d. ques. 10. n. 18.* Et quod denique clericis semibus post septuagesimum annum, quamvis diuinis officiis non intersint, secundum Monet. *d. part. 2. ques. 1. n. 200.* Sanâzel. *ver. res. ques. 8. num. 14.* Cênd. *d. ques. 1. n. 17.* Bonacin. *dist. ques. 5. puncto 6. n. 16.* & alius casibus, quos testoloni *d. de Canonici c. 23.*

*2. Plura res mensib. &c.* Conuene debent 90. dies triginta pto quolibet mense, & possunt accipi non solum continui, sed etiam interpolati, vt testoloni Menoc. *arbitr. casu 50. n. 12.* Gonz. *ad reg. 8. Cane. gloss. 2. n. 8.* Nic. Garc. *d. p. 3. c. 2. n. 306.* Sanâzel. *ver. res. q. 4. num. 200.* Ego ipse *d. alleg. 5. 3. n. 220.* Dummodo tamen pvideant Episcopi ne incident in Natale, aut Pascha Domini, siue similes maximas solemnitates, pnot decem attestatur Zet. *in praxi Episc. p. 1. vers. priuatio 5. d. 2. pres. dub. 3.* Nicol. Garc. *d. c. 2. n. 316.* Armend. *d. loco n. 38.* Ego ipse *d. p. 3. n. 119.*

Decretum hoc dum concedit Canonici absentiam trium mensium, esse intelligendum si constitutiones Ecclesiarum tutius anni requirunt, testoloni decem Nic. Garc. *d. c. 2. n. 312.* Arm. *d. loco n. 35.* Ego ipse *d. alleg. 5. 3. n. 121.*

Canonici his tribus mensibus absente volens minimè tenetur petere, vel obtinere licentiam ab Episcopo. Ceterum quota pars Canonicoꝝ ab Ecclesia eodem tempore possit absente ne debito seruitio ipsa Ecclesia destituatur, Episcopi iudicium est atque arbitrium vt testoloni decem Zet. *p. 1. verb. priuatio 5. d. 2. dub. 4.* Glez. *in marg. casuum conscientia, verb. Canonici.* Nic. Garc. *d. cap. 2. n. 315.* Franc. Leo *in thesauri fori Eccl. p. 3. c. 2. n. 21. & 22.* Aloy. Ricc. *in d. praxi fori Eccl. res. 39. 2. n. 4. & 5.* Armend. *d. loco n. 36. & 113.* Ego ipse *d. alleg. 5. 3. n. 118.* Sanâzel. *d. ques. 4. num. 28.* Alzedu *de pres. Episc. dignat. p. 2. c. 9. n. 40.* Marcel. *Vulpe in praxi iudic. fori Eccl. n. 13. n. 2.*

Vnde Canonicos, & dignitates teneri ad residentiam aliorum novem mensium, testoloni decem Nic. Garc. *d. c. 2. n. 198.* in *2. decl. Arm. d. loco n. 24.* & eorum interuentia, pterquam in dictis tribus mensibus singulorum annorum, debet esse in omnibus debitis, & bonis, ex Nicol. Garc. *d. c. 2. n. 315.* in *1. declar. Arm. d. loco n. 47.* Nihilque eis puidet quod in ciuitate maneat, nisi Ecclesia debitis horis intersint, prout attestantur testoloni Nicol. Garc. *d. cap. 2. n. 323.* in *1. declar. Aloy. Ricc. d. res. 39. 2. n. 2.* Arm. *d. loco n. 42.* cum segg. Sanâzel. *d. q. 4. n. 24.*

Ad

53. *11 Properea abvntentibus, &c.* Vide Nauar. *conf. 2. alias 1. de cler. non resident. Sayt. in florib. doc. sub illor. dec. 2.* Flamin. *Paci. de resign. benef. lib. 10. ques. 10. n. 62.* Azon. *inst. mor. p. 2. lib. 7. c. 3.* Nicol. Garc. *de benef. part. 3. cap. 2. num. 180.* cum segg. Armend. *in addit. ad recap. legum Nauarra, lib. 2. tit. 2. 3. de residentia vbi an Canon. vel alij habentes dignitates teneantur residere in suis Eccl. n. 8.* cum segg. Sanâzel. *var. res. ques. 4. n. 19.* Bonacin. *de horis canon. dist. 2. q. 5.* Vgol. *de officio Episcopi, c. 9.* metipsum in simili tract. *p. 3. alleg. 5. 3. n. 107.* cum segg. nouissime Stephanus VVeyms *ad constitutiones 24. ex intro antiq. desumptas, & per Conc. Trid. annotatas, conf. 11. pag. 88.* cum segg. vbi inuocari dicitur, *6. consuetudinem de cleric. non resid. in 6.*
54. *12 In eisdem Cathedralibus.* Secularibus scilicet uam Regulares Canonici non compete bndogtū sub hoc decreto, possunt tamen abesse si causas rationabiles, & absit licentia Priuati, vt testoloni Arm. *c. 2. n. 118.*
55. *13 Canonicius prebendas, &c.* Coadiutorum, & coadiutorum posse abesse dictis tribus mensibus, testoloni Nauar. *conf. 2. n. 6.* de cleric. *egres. Monet. de opione can. q. 8. n. 172.* Sanâzel. *d. q. 4. n. 27.* Ego ipse *d. alleg. 5. 3. n. 125.*
56. *14 Non licet uogore consiliet flarenti.* Etiam iurati, nisi auctoritate Apost. fuerit confirmatum ex certa scientia, vt decem attestantur Nic. Garc. *de benef. p. 3. c. 2. n. 197.* in *1. & 3. declar. Arm. loco proxime citato, n. 21. & 23.* quos testoloni *de Canon. c. 2. n. 1. & 3.*
57. Vnde statutum vt vna hora, vel duabus lucentes lucentur missam grossam, siue prebendam, amissis distributionibus quotidianis, nullum esse, testoloni decem Nic. Garc. *d. c. 2. n. 329.* in *1. declar. Arm. d. loco n. 52.*
58. Sic etiam statutum quod interequentes vna hora in vno mense ex nouem fructus lucentur, amissis distributionibus, nullum esse, & tollendum, adeo vt non interequentes omnibus horis in prædicto mense amittant illam istam fructuum, quam amitterent in illis octo mensibus singulis horis interequentes, non tamen incident in penam huius decreti quasi abessent ultra tres menses, attestantur testoloni Nic. Garc. *d. c. 2. n. 329.* Arm. *d. loco n. 53.*
59. Validum tamen est statutum, quo canetur seruiturum quadraginta annorum Eccles. præstitum liberate beneficentia ad residentiam, lucratique distributiones quotidianas in absentia, quamvis ipse non intersit diuinis, vt testoloni Cœd. *ad Sextum cod. 12. in fine, & Canon. q. 1. n. 21. vers. sexto.* Monet. *p. 2. ques. 7. n. 21. & q. 12. n. 61.* & ques. 13. num. 41. Nicol. Garc. *d. c. 2. n. 344.* Seph. Gratian. *disc. forens. c. 298. n. 19.* Praf. *in praxi Episc. part. 2. cap. 3. num. 9. vers. de finio.* Bonac. *d. ques. 5. puncto 6. num. 11.* Ego ipse *d. alleg. 5. 3. n. 117.* me citato in illo loco Sanâzel. *d. q. 10. num. 16.*
60. *15 Aut consuetudinis.* Etiam immemorabilis, que minimè excusata residentia in Cathedralibus, & Collegiatis insignibus, sicut attestantur testoloni Nic. Garc. *d. p. 3. c. 2. n. 197.* Armend. *d. loco n. 20.* Sanâzel. *ver. res. q. 4. n. 24.* 3. qui citat metipsum *d. p. 3. alleg. 5. 3. n. 115.*
61. Vnde consuetudine, in introduci non posse vt Canonici, qui vna hebdomada intersunt diuinis Offi-

62.

63.

64.

65.

Ad colligendum scrulitum doctotum nouem mensium non sunt colligendz punctaturz, quasi is, qui nouem partes punctaturarum ex duodecim habeat scrulitum nouem mensium debito satisfecerint, sed ipsi dies residendz, & scrulitij siue continui fuerint, siue interpolati, numerandi sunt ad complementum dictorum nouem mensium, vnde reseruitur decisum Nic. Garc. d. c. 2. n. 327. & Armend. d. loco n. 5.

Vacantie omnes vniuers, aut plurius mensium quibus absentes diuitius percipere solebant, ultra tres in singulis annis, sublatz sunt per hoc decretum, nisi absint ex causis à iure permisis, prout quibusdam vacationes concessz essent in fundatione, quæ non est sublatz nisi Canonizationis fructus omnes sint distributiones quotidianæ, ita Nicol. Garc. d. c. 2. n. 250. in 2. decl. Armend. d. loco n. 30. Fundationes enim, & confirmationes Apostolicæ non esse sublatz per hoc decretum, reseruitur decisum Nicol. Garc. d. c. 2. n. 216. Armend. d. loco n. 27. nec etiam privilegia Apostolica, Nicol. Garc. d. c. 2. n. 263. Armend. d. loco num. 33.

67. Hinc itaque, quo permittum est Canonici quatuor menses quolibet anno ab Ecclesiâ abesse, si à Papa sit confirmatum, non senebitur derogatum per hoc decretum sed obseruandum est, vt reseruitur decisum Nicol. Garc. d. c. 2. n. 216. Armend. d. loco n. 26.

68. A A Saluati nihilominus, &c.] Iudicium igitur Papæ tribuens vacationem duorum mensium Canonici, contra fundationem Ecclesiæ, non intelligitur sublatum per hoc decretum, quod tantum reuocat constitutiones, quæ concedunt absenti ultra tres menses, vt reseruitur decisum Nic. Garc. d. c. 2. n. 263. Armend. d. loco num. 33.

69. M A Aliquin primo anno, &c.] Vide Vgolin. de officio Episcopi c. 59. in princip. à n. 3. & 5. n. 7. Armend. d. loco n. 98. metipsum d. p. 3. alleg. 53. num. 146. & de Canon. cap. 20. num. 15. Stephan. VVeyms d. conf. 11. n. 1. Capita en el discurso de la obligación de los Prelados part. 2. concl. 9. n. 5.

Et his penis subiicere illos, qui maiori scrulitio Ecel. quam nouem mensium sunt adstricti, si non resident, reseruitur decisum Nic. Garc. d. c. 2. n. 144. Armend. d. loco n. 107. Ego ipse dicta alleg. 53. n. 146. in fine. at canonicos simplices carentes præbenda, illis non subiicere reseruit Aloys Ric. in praxi rerum feri Eccles. decis. 11 in 1. edit. alijs res. 624. in 2. edit. quem reseruo d. alleg. 53. n. 147. & de Canonici cap. 30. num. 11.

70. Penarum autem gradus in hoc decreto præscriptos necellario seruandos esse antequàm diuention ad priuationem ob non residentiam, asserit resolutum Piazac. in praxi Episc. p. 2. c. 3. n. 9. vers. necessario, quem reseruo d. alleg. 53. n. 148. Dummodo ante priuationem præcedat citatio personalis, c. ex parte 1. d. de cleric. non resid. gloss. verb. in Canonibus in c. quoniam frequentior 5. si verò, vt fere non cont. quam sequuntur Caput dec. 373. n. 3. & decis. 378. p. 2. Sacerph. decis. 346. n. 3. siue absens sit de licentia Episcopi, siue absque ea, & clericis, & ibi gloss. verb. redierunt in c. peruenit 1. d. de appell. Sacerph. dec. 1348. n. 5. & de vitroque Rota in Oriolen. Decanatum 14. Marty 621. coram R. P. D. Nauarra. Vt cum personaliter citari non possit, quia ignoratur vbi sit, vel longè absit, ita vt commodè non valeat citatio ad ipsum pervenire, debet in eius Ecclesiâ tria citationis edictum publicari (non sufficere enim vna citatio pro tribus) & post vltimum edictum per sex menses

expeclari, vt colligitur ex c. ex ma, de cleric. non resid. quamvis iam bodie hoc tempus sit arbitrarium iudici, vt reseruitur decisum Nic. Garc. d. c. 2. n. 155. Armend. d. loco n. 108. & 109. Cardin. Mantie d. dec. 67. num. 5.

Aliter autem factam priuationem esse nullam, resoluunt Lzl. Zech. de repub. Eccles. de benef. 6. vers. quod ardet verò ad praxim. Zet. in praxi Episc. p. 1. verb. priuatio §. 3. & 4. Piazac. in simili praxi p. 2. c. 3. n. 10. vers. necessario autem, Rot. in d. Oriolen. Decanatum coram R. P. D. Nauarra, Mantie dec. 12. Nicol. Garc. d. cap. 2. n. 134. vbi n. 155. subdit in personaliter citato non requiritur citatio monitionem, sed sufficere vnam etiam extrajudicialem, quod etiam tenent Rota coram Mantie. decis. 67. num. 5. vbi n. 6. asserit hoc decretum non asserere Episcopos, qui possunt procedere ad priuationem ob non residentiam, tamen si illa temporum intervallo non fuerint obseruata.

Canonicos ad discendum cantum Gregorianum cogere potest Episcopus, & residentes muldare etiam pœna non participationis distributionum quotidianarum, & subtrahionis fructuum. Ald. d. iur. 8. n. 5. vbi reseruit decisum in Trepion. 9. May 1620.

71. Distributiones verò, &c.] Distributiones quotidianæ quare sic dicantur, & earum appellationes quæ continentur, dixi latè in trall. de Canonici c. 21. & ibi citatis addo Steph. VVeyms d. consil. 11. n. 5. vbi reseruitur decisum ab ipso actu distribuendi, cum quotidie & per singulos dies, immo etiam per singulas ferè horas distribuuntur, sed his dumezax, qui legitimam qualiter habent, & personaliter interfunt diuinis Officiis, vel saltem pro præsentibus habentur ob istam aliquam causam.

72. Qui statu horis interfuerint, Id est, omnibus horis, quibus diuina celebrantur Officia, vt reseruitur decisum Nicol. Garc. d. c. 2. n. 488. Item & Missæ conuentali, vt ex declarationibus S. Congr. Rituum ostendimus d. trall. de Canon. c. 34. n. 1.

73. Recipientes. Non solum sibi obuenientes ratione præbendæ, sed etiam portiones earum iis contingentem, qui non interfunt, vt diximus d. trall. de Canon. c. 22. ex n. 14. & super in collect. ad sess. 21. de reformat. c. 3.

74. Reliqui. Nisi privilegio Pontificio munitur, aut legitimum impedimento, vel necessitate causa detineatur. Vnde Canonicum ab Ecclesiâ, cui est adstrictus, absentem ex Pontificis privilegio posse percipere distributiones quotidianas resoluunt Gemm. n. 4. & Franc. n. 3. in cap. vnic. de cleric. non resid. lib. 6. Cened. d. q. c. 26. Sandacel. var. res. qu. 10. n. 1. Barth. & S. Fusio d. lib. 3. quest. 83. Teulench. in Decalog. lib. 1. c. 8. d. ab. 3. n. 1. Episcopum verò non posse aliquem excusare à residentia, nisi iuxta dispositionem d. cap. vnic. reseruitur decisum Nicol. Garc. d. c. 2. n. 407. & Armend. d. loco num. 84. Teulench. loco proximi citato.

Ex privilegio igitur Clement. VII. in cap. Conuenerit, sub dat. Nonis Augusti. 1525. Auditores Rote percipiunt fructus, & distributiones suorum beneficiorum in absentia ac si aduoluerint intererent diuinis Officiis, vt reseruit Lzl. Zech. de repub. Eccles. 11. n. 2. Cened. prall. & canon. quall. lib. 1. q. 1. n. 63. Sandacel. var. res. qu. 1. c. 1. num. 1. Ego ipse d. part. 3. alleg. 53. n. 255. & de Canonici cap. 24. num. 1.

75. Inquisitores contra hæreticam prauitatem gaudent

71.

72.

73.

74.

75.

76.

77.

dent etiam privilegio percipiendi fructus, & distributiones quotidianas in absentia in fidei fauorem à Paulo III. & Pio V. sibi concessio, vt per Ror. de priuileg. inquisit. n. 420. & in tract. de heret. sig. 96. Spin. in speculo testamenti. gloss. 3. priuileg. n. 78. Nicol. Garc. de benef. p. 3. e. 2. n. 356. Sanctarel. d. q. 11. n. 3. Cened. d. q. 1. n. 18. Ceual. commun. circa commun. q. 85. n. 12. Antonin. Diana resolut. moral. part. 4. tract. 3. resol. 7. in fine, Elconbat de nobilitate & puritate probanda part. 1. q. 4. §. 6. n. 71. Marcel. Vulp. in praxi iudic. fori Ecclesiast. c. 13. n. 23. metipsum d. alleg. 5. n. 156. & de Canon. c. 24. n. 2. vbi adducto semotis his priuilegiis hoc illis minime competere.

77. Collectores generales Camere Apost. Subcolletores, Adiutores, Procuratores, Fiscales, & Notarii in causis spoliatorum, & aliorum interum dicte Camere, eorum officio durante lucrantur distributiones quotidianas in absentia, ex priuilegio Sixti V. in b. d. 8. May 1590. vt referunt Monet. de distribut. quod. part. 2. q. 1. n. 111. Sanctarel. d. quæst. 1. n. 6. Cened. d. q. 1. n. 64. Marcel. Vulp. d. cap. 13. n. 18. Ego ipse d. alleg. 5. n. 157.

78. Archidiaconus, vel Canonicus visitans Ecclesiam, iura, vel redditus suos præbende, non amittit distributiones quotidianas, cum visitando prædicta iura, & loca seruiat Ecclesie in te vili, vt per Nicol. Garc. d. part. 3. c. 2. n. 33. cum seqq. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 7. c. 7. quæst. 10. Monet. d. quæst. 11. n. 6. Cened. d. quæst. 1. n. 36. Sanctarel. d. quæst. 11. n. 9. metipsum d. alleg. 5. n. 163. & de Canon. c. 24. n. 4. Marcel. Vulp. d. cap. 13. n. 19. Si vero non visitaret propriam Ecclesiam suæ diocesis, etiam illam visitaret ex officio, & in re sibi competenti, tunc non potest percipere distributiones, vt referunt decrimum Monet. d. q. 1. n. 63. Cened. d. q. 1. n. 36. & 74. Nicol. Garc. d. cap. 2. n. 33. Armentar. in addit. ad recip. legum N. in re, lib. 1. tit. 6. l. 6. de visitat. n. 81. & 108. Sanctarel. d. q. 11. n. 10. Ego ipse d. alleg. 5. n. 116. Et hoc casu durante visitatione non potest Archidiaconus percipere fructus illos Canonicorum, quem obtinet ex dispensatione, vel ex illius Ecclesie consuetudine, stante quòd fructus Canonicorum distincti sunt à fructibus præbende, nisi pro tribus mensibus vocatus causa à Concilio permissis, prout resolutum attestat Nicol. Garc. d. c. 24. n. 33. in 2. dub. & Armentar. d. l. 6. de visitat. n. 82. aduertentes hæc de lucrandis fructibus locum habere, nisi ceteri Ecclesie consueverint, vt Archidiaconus visitans nihil fructuum percipiat, quia ea seruanda erit.

79. Penitentius si dum recitatur diuina Officia audiat in Ecclesia confessiones, percipit quotidianas distributiones vt referunt decimum Aloyf. Ric. in praxi rerum fori Ecclesiæ. decis. 498. in 1. edit. alijs resolut. 389. n. 5. & resolut. 477. n. 6. in 2. edit. Salzed. de Mendoza in libello de iust. Canon. penitent. n. 6. Vgolin. de officio Episcopi. c. 19. n. 6. vers. iterum 120. p. 1. & c. 33. n. 4. Monet. de distribut. quod. part. 2. q. 1. n. 64. cum seqq. Campan. in diner. seru. canon. rub. 7. c. 6. n. 17. Barthol. à S. Faust. de heret. Canon. l. 3. q. 74. Nicol. Garc. de benef. p. 3. c. 4. n. 124. & seqq. Bonacin. de heret. Canon. q. 5. p. 1. n. 11. Steph. Veyma ad consuetudines 24. antiquæ de sumptibus, & per Campan. Trid. antiquæ, consuet. 1. n. 11. n. 23. pag. 102. Trulleob. in Decalogum lib. 1. c. 8. dub.

11. §. 5. Cast. Palao tom. 2. diff. 3. p. 1. n. 1. Ego ipse d. p. 3. alleg. 5. n. 160. & alleg. 53. n. 30. Etiam audiat Confessiones peccatorum venialium, & non reteraturum, ex Nicol. Garc. n. 123. Moneta n. 65. & Sanctarel. n. 13. dictis locis dummodo tamen intra Ecclesiam, non verò extra etiam infirmorum confessiones audiat, Nicol. Garc. in addit. ad dist. part. 5. c. 2. n. 12. in fine, Ego ipse d. alleg. 5. n. 31. Trullench. d. 5. §. vers. non tamen.

Theologus, seu obtinens præbendam theologalem dictis, quibus legit, habendus est tanquam præsent in choro, non modò pro illis horis, vt si manè legat per horas maius, & Missa solemnis, sed etiam per tota die, & percipere potest distributiones quotidianas, ita declarant Gregorio XIII. decimus referunt Nicol. Garc. d. c. 2. n. 118. Aloyf. Ric. in praxi rerum fori Ecclesiæ. resol. 386. n. 6. & resol. 389. n. 6. Nald. verbi dist. distributiones, n. 9. Gozal. ad reg. 3. Castel. §. 7. prom. n. 120. Armentar. d. de residentia Canon. c. 68. Monet. d. part. 2. q. 10. n. 27. & q. 11. n. 75. Bonacin. d. q. 5. p. 1. n. 3. Sanctarel. d. q. 1. n. 11. §. 1. Ego ipse d. part. 3. alleg. 5. n. 8. Sanch. in consil. moralium part. 1. lib. 2. cap. 2. dub. 95. n. 5. Casto Palao in opere moral. tom. 2. diff. 3. p. 1. n. 5. 6. Trullench. in Decalogum lib. 1. c. 8. dub. 12. §. 6.

81. Concilio generali nomine Capituli interfectores lucrantur distributiones quotidianas, vt resoluunt Cosm. in pragmat. function. tit. de election. §. 1. in gloss. vbi, in fine, Iacobus de Consil. lib. 4. art. 6. ad fin. Rebuff. in praxi, p. 3. tit. de dispensat. de non resid. §. 4. Salzed. ad Bertrad. in praxi, §. 2. littera C. versus quatuor casus, Cened. d. q. 1. n. 67. Sanctarel. d. q. 1. n. 7. Ego ipse d. alleg. 5. n. 158.

82. Concilio Prouinciali, vel Synodali interfectores distributiones quotidianas percipere resoluunt Salzed. ad Bernard. in praxi, §. 5. littera C. vers. idemque pari ratione, Cened. d. q. 1. n. 67. vers. idem pari ratione Sanctarel. d. q. 1. n. 11. n. 2. & q. 10. n. 17. in princip. Barthol. à S. Faust. de heret. Canon. lib. 3. q. 5. 2. Vgolin. de p. 1. Episcopus par. 1. c. 19. §. 2. n. 6. vers. primò excipitur.

83. Animarum curæ incumbentes imminenti suæ dignitati, vel Canonici, dum sunt in actio administrandi Sacramenta, vel alia exerceoda, quæ spectant ad ipsam curam, distributiones quotidianas lucrantur, & tanquam præsent in choro habentur, vt referunt decimum Franc. Leo in thesaur. Eccl. p. 4. c. 2. n. 24. Aloyf. Ric. d. resol. 389. n. 4. Riguc. de voce Canon. in Capitulo quæst. vlt. n. 6. Nicol. Garc. d. cap. 2. n. 33. Armentar. d. lib. 2. tit. 23. l. 1. §. 1. de residentia Canon. c. 68. Cened. d. q. 1. n. 75. Zelot. in praxi Episcopi, p. 1. vers. distributiones, §. 3. vers. iterum debentur Lel. Zench. de re publi. Ecclesiæ. c. 24. n. 6. Barthol. à S. Faust. d. l. 3. q. 7. 6. Bonacin. d. q. 5. p. 1. n. 3. 7. Sanctarel. d. q. 1. n. 11. Steph. Veyma d. consil. 1. n. 21. in princip. Matchin. de Sacram. Ordinum. tract. 3. p. 2. c. 35. sub n. 9. vers. idem dicendum Marcel. Vulp. in praxi iudic. fori Ecclesiæ. c. 13. n. 18. Trullench. in Decalogum lib. 1. c. 8. dub. 12. §. 7. Ego ipse d. alleg. 5. n. 127. Si verò haberent curam animarum in alijs Ecclesijs dum in eis residerent, ac Sacramenta administrant, non possunt percipere distributiones, quas percipere in Ecclesia Cathedrali, vel collegiata, in qua habent canonicatus, vel dignitates residerent, vt resoluunt Monet. d. q. 1. n. 69. Sanctarel. d. q. 1. n. 12. Barthol. à S. Faust. d. lib. 3. q. 7. 6. Trullench. d. §. 7. n. 1. in fine, Canon.

84. Caonicus missus à suo Episcopo ad visitanda limina Apostolorum eius nomine, vel comitans ipsum Episcopum ad eadem limina, ex constitut. Sacti V. distributiones quotidianas lucratur, ita Aloyf. Rice. in d. praxi resol. 389. n. 3. in 2. edit. Nicol. Garc. d. c. 2. n. 349. Monet. d. par. 2. q. 8. n. 28. Attendenda ubi supra. n. 62. Franc. Leo d. c. 2. n. 3. Barthol. à S. Fausto d. lib. 3. q. 3. 2. Sanctarel. d. q. 11. n. 14. Marcel. Vulpe d. c. 13. n. 17. Ego ipse d. alleg. 5. n. 139.
85. Obies datus ab Ecclesia, ac etiam represalia- rum causa capitis, & detentus, distributionibus quotidianis non priuatur, vt resolut. Monet. d. p. 2. q. 5. n. 56. cum seqq. quem refero Ego ipse d. alleg. 5. n. 163. Cened. d. lib. 1. q. 1. n. 21. vers. *oliam casus*, & de viderent, aut prohibito ad Ecclesiam accedete, vide Stephan. Gratian. *discept. forens. lib. 4. cap. 9. n. 36. ubi n. 38.* agit de expulso piamerit sine fua culpa.
86. Absens pro euidenti Ecclesie utilitate distri- butiones quotidianas non amittit, precipue stan- te consuetudine, quod Caonicus missus à Ca- pitulo pro aliquo seruitio ipsius Ecclesie, seu Capituli percipiat omnes fructus, & quotidianas distributiones, vt per d. c. *uic. de cleric. non res. deus. lib. 6.* tenent. Aloyf. Rice. in d. praxi resol. 389. in 2. edit. Setaph. decif. 1239. p. 2. Nicol. Garc. d. c. 2. n. 362. Gutier. canon. lib. 1. c. 1. n. 148. Anto. Fabric. lib. 2. tit. 5. de proband. n. 40. ubi ait iustam absentie causam ad lucrandas distri- butiones esse utilitatem Ecclesie, qualis est profes- sio litium, & procuratio communium nego- riorum, Chopin. lib. 2. monasticen tit. 3. n. 15. Vgo- lin. d. p. 1. c. 19. §. 2. vers. 4. Trullench. in Decalog. lib. 1. c. 8. dubit. 1. 2. n. 1. n. 1. Attendenda d. l. eo n. 73. & 95. Barthol. à S. Fausto d. lib. 3. q. 48. ubi intelligit saluam choro interesse solebat, & absenti in euidentem suae Ecclesie utilitatem, hoc est, manifestu, Steph. VVeyms d. conf. 11. n. 21. pag. 100. in fine, ubi maxime d. euidenter apparet eū agere negotia in rem, & utilitatem Ecclesie, & nil fucate querere Ego ipse d. alleg. 5. n. 171.
87. Absenti à seruitio Ecclesie pro defensione iu- rium ipsius Ecclesie, vel sui beneficij debentur fructus, & distributiones, ita Nicol. Garc. in addit. ad tract. de benef. p. 3. c. 2. n. 49. Barthol. à S. Fausto d. lib. 3. q. 5. 2. n. 1. Rota citam Setaph. decif. 1098. n. 5. & in Affen. fructuum. 15. Marij 1613. coram bona mem. Patriarcha Manzaredo, & in Talagraniana fructuum, & distributionum 16. Marij 1614. coram bona mem. Vbaldo sen.
88. Infirmus, qui personaliter diuinis Officiis in- tereffe non potest, quotidianas percipit distri- butiones in absentia ipsi probat. c. 1. de cleric. non res. lib. 6. resoluunt Con. lib. 3. var. c. 13. n. 8. Nau. cons. 2. n. 3. de cleric. non res. d. de hori. can. c. 11. n. 10. Sola de benef. p. 4. q. 6. n. 9. Fusc. de visit. l. 1. c. 15. n. 25. vers. *infirmitas*, & c. 20. n. 26. Thō. Aët. in ill. d. infirmus p. 1. c. 10. n. 25. Hoied. de incu- pat. benef. p. 1. c. 1. n. 15. Lud. Gbān reg. de infirmus. q. 9. vers. 47. Gut. canon. l. 1. c. 1. n. 140. Spin. in speculo testam. gloss. 9. princ. n. 30. Franc. Leo in thesaur. fari Eccl. p. 3. c. 2. n. 2. Pias. in praxi Epif. p. 1. c. 3. n. 9. vers. *infirmitas* Cat. de Grassis de eff. cler. c. eff. 1. n. 17. 2. Vgol. de officio Epif. c. 20. §. 2. n. 6. vers. *excipitur*, Azot. in iust. mora. p. 1. d. 7. c. 7. 10. Ant. Fabric. in praxi benef. l. 2. tit. 5. de prob. n. 39. Cened. d. l. 1. q. 1. n. 7. Marcel. Vulpe d. c. 13. n. 19. Trull. in Decalog. lib. 1. c. 8. dub. 8. n. 2. com. seq. Nic. Gue. d. p. 3. c. 2. n. 363. Monet. d. p. 2. q. 5. n. 48. & q. 6. n. 1. Attendenda dub. de res. lib. 1. c. 17. §. Raguc. d. q. 1. n. 8. Cened. d. q. 1. n. 7. Sanctarel. var. resol. q. 8. à princ. Bonac. de hori. can. disp. 2. q. 5. p. 10. 1. Barth. à S. Fausto in simili trall. l. 3. q. 26. Ego ipse d. alleg. 5. n. 166. non iudicē Steph. VVeyms d. conf. 11. n. 15. ubi postquam re- tulit verba d. c. *uic. de cleric. non res. lib. 6. ubi vel infirmus seu iusta & rationabilis necessitas corporis, vel euidenti Ecclesie utilitate*, & c. explicat quon- dam infirmitas censetur iusta, quae corporis ne- cessitas rationabilis, & quae utilitas Ecclesie eu- idens, & late prosecutus numeris seqq. & à n. 16. dicit quod illa particula *dispositio*, seu, efficit vt merito dubitare possimus an alia rationabili & corporalis necessitas faciat absente lucrari distri- butiones, quā quae est ex causa corporalis infir- mitatis, & n. 18. & claudit in illis, & rationabilē cor- poralem necessitatem subesse, quā absentem ex- cuset, & pro presenti haberi faciat, non solum quādo per inualitudinem grāe diuinis Officiis intereffe nequit, sed etiā quando alia quouis ne- cessitate impeditur cur minus corporaliter iisdē diuinis intereffe possit, pot. per hostilitatem, per periculum latronum, per aquarum inundationē, per contagium per easdem per iniustam in carce- rationē, & per alia similia impedimenta, quā nō potantur corpus beneficiati diuinis intereffe.
- Quoad hunc effectum infirmus dicitur ille, qui ad Ecclesiam se conferre non potest, quia est de- bilis in cruribus, seu tibis, vt per Menoch. de ar- bitrar. casu 60. n. 1. 4. & seq. Monet. d. q. 6. n. 16. Cened. d. q. 1. n. 13. Barthol. à S. Fausto d. l. 3. q. 5. 2.
- Vel casus effectus, et c. Monet. n. 16. & Cened. 13. d. lib. 1. c. 1. Aloyf. Rice. in praxi antea res. 397. Trull. d. c. 8. dub. 8. n. 6. Aldan. in compen- dii canon. resol. lib. 2. tit. 8. n. 10. Vbi refert sub die 20. Iulij 1619. fuisse resolutum Canonicum, qui lumen oculorum amisit, & propterea Missas, & diuina Officia celebrare non potest, distribu- tiones quotidianas, & cetera emolumenta lucrari, perinde ac si diuinis intereffe.
- Vel podagra laborat, et c. Monet. n. 18. & Cened. n. 15. cit. locis Trullench. in Decalog. lib. 1. c. 8. dub. 8. n. 6.
- Vel medicinam somis, aut sanguine minuitur, Jacob. de Grass. in aureis decif. p. 2. lib. 3. c. 1. n. 10. Mon. d. p. 2. q. 6. n. 8. Cened. d. q. 1. n. 7. Barth. à S. Fausto d. l. 3. q. 39. Sanctarel. d. q. 8. n. 4. Ego ipse d. alleg. 5. n. 169. Steph. VVeyms d. conf. 11. n. 15.
- Vel sanitatis causa balnea, seu alium locum pe- tit. Monet. d. q. 6. v. 10. Cened. d. q. 1. n. 11. Sancta- rel. d. q. 8. n. 4. Trullench. in Decalog. lib. 1. c. 8. dub. 8. n. 1. Ego ipse d. alleg. 5. n. 169.
- Vel lepra, aut alio morbo contagioso cogit ab Vbe discedere, Monet. d. q. 6. n. 11. Cened. d. q. 1. n. 12. Sanctarel. d. q. 8. n. 5. Ego ipse d. l. 3. n. 170.
- His omnibus infirmitatibus detentis posse distri- butiones quotidianas percipere, quous dis- tincta culpa in eas incidit, resoluunt Petr. Nau. de res. lib. 6. c. 2. dub. 4. 39. Gut. d. p. 3. c. 2. n. 363. Azot. d. q. 7. 11. Macign. de hori. canon. c. 71. n. 38. Zetoli. in praxi Epif. p. 1. verb. *distributiones* §. 3. vers. 6. Cened. d. q. 1. n. 8. Nald. in ill. verb. *distribu- tiones* n. 11. Monet. d. q. 6. n. 12. Sanctarel. d. q. 8. n. 6. Barth. à S. Fausto d. l. 3. q. 28. Gut. canon. lib. 1. c. 1. n. 38. Lutter. de re benef. lib. 3. q. 27. n. 136. Marcel. Vulpe d. c. 13. n. 20. Trull. in Decalog. lib. 1. c. 8. dub. 8. n. 4. Ego ipse d. alleg. 5. n. 168.
- Et procedunt suprà dicta si illi dum erant sani, cōsueuerant intereffe diuinis Officiis, alijs, scilicet secundum Macign. de hori. canon. c. 71. n. 57. Vazq. in apusulo de benef. c. 4. dub. 3. Monet. d. q. 6. n. 12. Cened.

Cened. d. q. 1. n. 9. Azot. d. cap. 7. q. 1. Sanctar. d. q. 8. n. 8. Ioan. Valet. de different. inter virumque forum, verb. h. i. Canonica, differt. 1. Barth. à S. Faulst. d. lib. 3. q. 23. Trull. in Decalog. lib. 1. x. 8. dub. 8. n. 5. in episcopio d. lib. 3. q. 1. n. 167.

97. Peltis ex causa à sua Ecclesia absens lucratu distributionibus suis gaudet, & probetur legitima consuetudo quod distributiones huiusmodi dari consueverint absentibus ex nulla causa. Ita Menoch. de arbit. casu 53. n. 10. Benzon. in Speculo Episc. & Curator. lib. 1. diff. 1. q. 1. cancl. 5. Monet. d. p. 2. q. 5. à n. 76. Bonac. de horu cau. diff. 2. q. 5. p. n. 1. n. 7. Barth. à S. Faulst. in simili tract. lib. 3. q. 15. Cened. d. q. 1. n. 18. Scip. de Rubens in aphorism. Episc. verb. p. 5. n. 4. Anton. Fabric. d. lib. 2. tit. de proband. n. 59. Homobon. de Bonis in res. mor. vol. 2. super Sac. res. 201. lat. Ciarlin. contram. forens. 2. 26. per tot. Ioan. Angel. Boll. in discept. mor. discept. 2. n. 27. Ego ipse in tract. de Canonica. 2. 4. n. 40. & seq. Aldan. d. tit. 8. num. 51. ubi refertur fuisse decem in Mediolanum. 9. Novembris 1650.

98. Secio ita confectus ut recedere, & interesse diuinis non possit, modò alias ioceterle consueverit, percipere debet quotidianas distributiones, sicut resoluunt decem qui refertur Azot. d. lib. 7. c. 7. q. 12. Franc. Leo. d. c. 1. n. 27. Moer. d. p. 2. q. 7. Arm. d. loco n. 5. Cened. d. q. 1. n. 15. Aloyf. Ricc. d. res. 589. n. 7. Sanctar. d. q. 8. n. 12. Barth. à S. Faulst. d. lib. 3. q. 54. Steph. VVeyms d. consil. 11. n. 20. pag. 100. Marcel. Vulpe d. c. 15. n. 22. Ego ipse d. ad. 5. n. 164.

99. Absens à choro, & etiam à ciuitate ob metum non occideretur ab inimicis à Principe, & c. pntest percipere quotidianas distributiones, modò interm. cur. Canonici non resignat, vel permittat, aut rationem aliquam inire, qua & lux, & Ecclesie indemnitate consulens sit, vide Couar. lib. 3. var. c. 15. n. 8. vers. decimi eadem ratione, Azot. d. c. 7. n. 11. Nic. Garc. d. c. 2. n. 55. 1. Monet. d. p. 2. q. 5. n. 7. Anton. Fabric. d. lib. 2. tit. de prob. n. 39. dum ait iustam absente causam ad lucrandas distributiones esse necessitate recedendi, ut tempore hostilitatis. Cen. d. p. 1. n. 20. ver. idem. que iuris, Sanctar. d. res. 59. n. 2. Aldan. d. tit. 8. n. 12. ubi attestatur sic fuisse resolutum sub dia 17. Septembris 1616. & 22. April. 1617.

100. Timens redire ad patriam, vel in ea commorari, ob bellum ciuile, aut externum, potest percipere distributiones, ut tenet Sfort. Odd. in rr. de integ. res. art. 9. n. 2. Menoch. de arbit. casu 53. n. 12. Sanctar. d. q. 9. n. 4.

101. Per vim ab aliquo detentus ut propter ea non possit in Ecclesia diuinis interesse Officiis, lucratu distributiones quotidianas, ut resoluunt Nauar. d. consil. 11. n. 4. Jac. de Grass. p. 2. c. 15. n. 10. Azot. d. c. 7. q. 1. n. 10. Monet. d. p. 2. q. 5. n. 54. Cened. d. q. 2. n. 20. vers. quinta, Sanctar. d. q. 9. n. 8. Trull. d. lib. 1. cap. 8. dub. 8. n. 6.

102. Carceratus iniussu lucratu distributiones quotidianas si veniat absolutus, ut per Cou. lib. 3. var. c. 13. n. 8. vers. undecimo, Nauar. consil. 10. & 11. n. 5. & seq. de cleric. non resid. Say. in floribus decif. sub ed. tit. dec. 9. Magin. de horis can. c. 71. num. 66. Lel. Zech. de rep. eccl. c. 24. n. 6. Gomzal. ad reg. 8. cancl. gloss. 5. q. 9. num. 15. Zetol. in praxi Episc. p. 1. verb. distributiones 5. Ceual. comment. contra comm. q. 58. 5. n. 15. Azot. in res. mor. p. 2. lib. 7. c. 7. q. 11. Attmend. d. tit. de resid. can. num. 7. Anton. Fabric. d. lib. 2. tit. de proband. n. 39. in fine, dum ait iustam absentie causam ad Barbos. Collat. in Concil. Trid.

lucrandas distributiones esse impedimentum resistendi, sine dissensu sine culpa ab leonis coom. gens, puta in iniussu carceratis, vel excon. muci. cati, Rot. dec. 164. p. 4. d. in res. Ste ph. Grat. de exp. faren. num. 4. c. 501. n. 48. Marcel. Vulpe d. c. 15. n. 24. Loter. d. lib. 3. q. 27. n. 142. Trull. in Decalog. lib. 1. x. 8. dub. 10. n. 2. vbi n. 5. limitat primo modo si antea diuinis interesse consueuerint, secundo modo si ob propriam culpam non fuerint in carcerem coniecti, etiam postea falsis testibus carcerem purgauerint, & in sui fauorem sententiam obtinuerint. Nald. verb. distrib. n. 10. Grilenz. consil. 165. per tot. Nic. Garc. d. c. 2. n. 562. Monet. d. p. 2. q. 5. n. 80. Bon. de horu cau. diff. 2. q. 5. p. n. 1. 5. Barth. à S. Faulst. in simili, tr. lib. 3. q. 54. Aldan. d. c. 3. n. 15. vbi refertur de lib. die 9. May 1626.

Exaltatus iniussu non debet amittere quotidianas distributiones, ut docent. Cou. d. c. 13. n. 8. vers. decimo, Ceual. d. q. 58. n. 16. Bernard. Sandon. de offic. eccl. p. c. 17. circa mod. Cened. d. q. 1. n. 43. Sanctar. d. q. 9. n. 6. Steph. Grat. discept. forens. d. c. 591. n. 56. vbi intelligit quando tale impedimentum accidit absque culpa beneficiati. Ego ipse de Accidit, c. 24. n. 44.

Excommunicatus iniussu non emittit distributiones quotidianas si eo tempore, quo excommunicatio iniussu in eo lata fuit, peritus erat in loco sui beneficii, solutusque erat diuinis Officiis ante impedimentum excommunicationis adesse, ut resoluunt Cou. d. c. 13. n. 8. vers. scilicet, Say. de consil. lib. 2. c. 5. n. 37. Auila eod. tr. p. 2. c. 6. diff. 2. dub. 1. cancl. 1. Bonac. in simili tr. diff. 2. q. 2. p. n. 1. 4. 5. n. 5. & de horu Canon. diff. 2. q. 5. p. n. 1. 5. Barth. à S. Faulst. eod. tr. lib. 3. q. 56. Henric. in sum. lib. 15. c. 13. 5. 4. in fine, Sord. de aliment. tit. 1. q. 8. 5. n. 15. vers. falsus secus. Monet. d. p. 2. q. 55. n. 32. Cast. Pal. in opere mor. 12. diff. 5. p. n. 1. 5. 2. n. 4. Trull. in Decal. lib. 1. cap. 8. dub. 11. n. 2. Sanctar. d. q. 9. n. 9. Ego ipse d. alleg. 5. 3. n. 17. 4. & in collect. ad cap. pasteralis 5. n. 14. de appell. vbi n. 65. ostendit à quo detecta iniussu excommunicationis distributiones forsitan amittat ipse tepet. Loter. d. lib. 3. q. 27. n. 159. Marcel. Vulpe d. c. 15. n. 24. Ferenzil. in annot. ad dec. 69. q. 10. c. 1. decif. num. 5. Quod intelligitur, nisi consueverit adire ut iniussu excommunicatus, vel alias legitime impeditus etiam absens ab oppido vel loco ipsas lucraretur, quam quidem seruandum esse tradunt Gut. d. c. 1. n. 141. Cened. d. q. 1. n. 49. in fine, vbi n. 50. in principio, consuevit ut dum proderit q. super iustitia, vel iniussu censuræ, peratur fructus & redditus coferuari, ut consueverit de iniussu resistentur ipsi absolutum, cum hoc difficultas fieri possit fructibus iam consumptis.

Suspensus iniussu ab officio, vel beneficii non amittit distributiones, ut docet Monet. d. q. 15. n. 46. Cened. d. c. 1. n. 59. Bonac. d. p. n. 1. 3. 5. 4. Sanctar. d. q. 9. n. 15. Siquale de abigat. cler. p. 4. n. 15. Ego ipse d. alleg. 5. 3. n. 176. Steph. Gratian. d. c. 591. n. 58. Loter. d. lib. 3. q. 27. n. 159. Trull. in Decalog. lib. 1. x. 8. dub. 11. n. 3. Cast. Pal. rem. 2. diff. 3. p. n. 1. 5. 1. n. 9.

Ecclesia interdicta, quo polluta existente, Canonici non est priuandus distributionibus quotidianis, si interdictio, quo pollutionis causam non deditur Cened. d. q. 1. n. 59. & 60. Bonac. d. p. n. 1. 5. 6. Sanctar. d. q. 9. n. 14. Trull. d. lib. 1. c. 8. dub. 11. n. 8.

Priuato iniussu debetur fructus, & distributiones quotidianæ, ceteraque emolumenta, quæ presentibus tantum, & interuentibus lucantur.

E e consue



confueverunt pro toto eo tempore, quo ob dictam priuationem munera suo beneficio incumbenda obire, atque horis Canonica interessere non potuit, vt tenet Aldan. d. 111. §. 10. vbi attestatur sic fuisse resolutum à 3. Congreg. Episc. sub die 16. May 1625. & resolutum citati à Trull. in Decalog. lib. 1. c. 8. dub. 1. n. 5.

108.

¶ *Quantis collatione, aut remissione exclusa.* Non posse Episc. vel Capitulum remittere, aut donare amissas distributiones ob non residentiam, per hunc text. tradunt Nau. de horu Canon. c. 22. misc. 1. q. 4. n. 48. & conf. 5. n. 1. de cler. non resid. Menoch. de arbit. casu 429. n. 6. Placel. in praxi Episc. p. 2. §. 1. n. 8. in fine pag. 124. Azm. in addis. ad recep. legum Nanar. lib. 2. tit. 13. de resid. rub. an Canon. vel alij habentes dignitatem teneantur residere in suis Ecclesiis. 90. & 91. Galet. in marg. casuum conscient. verb. distributiones 4. Sancti. cl. var. resol. q. 1. §. 1. Trull. in Decalog. lib. 1. cap. 8. dub. 16. Ego ipse d. p. 3. adde. §. 3. n. 1. 401. in Hist. di. distributionum 2. May 1603. aoram Reuerendissime D. meo Cœno Decano. est t. an impræmissis possit tr. de distrib. quod. Alexandri Mones.

109.

Consensus enim Canonicoorum oio potest facere vt qui non interfuit Diuini, habeat distributiones quotidianas, & neque lituato. aor lege hoc potest constitui, sicut resolutum Nau. de horu Canon. c. 5. c. 20. & c. 21. n. 63. Menoch. d. casu 429. n. 6. in addis. Mendez de Cabed. diuers. iur. arg. lib. 1. c. 9. Bonac. de Sac. dist. 4. q. 4. vbi. punct. 7. §. 3. m. 8. Aloyl. Ricc. in praxi rerum fidei Eccles. decis. 493. in 1. di. alius resol. 38. 4. n. 7. in a. edit. Immo nec totum Capitulum per coactitudinem potest concedere quod absens lucratur distributiones quotidianas etiam si per momentum temporis durauerit absentia, secundum Aloyl. Ricc. d. res. 38. 4. n. 8. Steph. Grat. dist. p. fere. 1. 166. n. 31.

110.

Nec etiā eos posse remittere distributiones preteritas, quous absit omnis frans & conuenio, per hunc text. resolutum Durant. de ritibus Eccl. lib. 3. c. 25. n. 5. Azot. d. lib. 1. c. 7. §. 9. Sancti. d. 9. 13. n. 6. sublati sent. glof. verb. suas. in c. vnde de cler. non resid. lib. 6. m. 11. sibi 13. applicat, & tradit fuisse, vt per d. glof. verb. suas & ibi Gemin. in §. qui veri n. 10. Nao. misse. §. 9. arat. n. 4. & §. 5. Azot. d. c. 7. §. 9. Mones. d. p. 3. §. 1. n. 6. Sancti. d. p. 3. n. 5. Barth. à S. Faust. de horu Canon. lib. 3. q. 9. 1.

111.

¶ *et Omnia veri Diuina per se, & non per substituta, &c.* Ita Rot. dec. 659. n. 3. p. 4. diuers. Trull. in Decalog. lib. 1. c. 7. dub. 3. n. 3. Ego ipse in 1. de Can. c. 31. n. 3. Et si factam sit aliquod statutum quod Can. possint inferre per substitutos, vel alternatim vnus pro alio, eius ratio habenda non est, quia est contra hoc decretum, vt per Zer. in praxi Episc. p. 1. verb. Can. §. 5. Nic. Garc. de benef. p. 3. c. 1. n. 49. 8. Rot. d. decis. 659. p. 4. diuers.

112.

Obtinentes Dignitates, Canonicatos vel Portiones in Ecclesiis, præsertim cathedralibus cōiunctione quilibet fidei, tenentur numerum eiusdē Dignitatus, Canonicatus, & Portionibus in decanatione Missæ, Euaangelij, Epistolæ & similium functionum præstatione incumbere, & annexa per se ipsos subire, & exercere. Quod si aliquando aliquis legitimo impedimento detentus ea per se ipsum adimplere non poterit, tunc alios, eiusdem tamen ord. & gradus, oio aotem inferioris, Dignitates nempe alias Dignitates, Canonici Canon. & portionarii respectu portionario in sua quisque hebdomada, ne gradum & ord. prærogatiue confundatur, deputare debebunt, idque per Episcopum opportunitis remediis, etiam

hulus decreti vigore providendum est, ita decisum refert Nic. Garc. d. c. 2. n. 496.

113.

Si Dignitas, & Canonicatus, sicut adiunctum, & æque principaliter, vnita cum vbi duo beneficia obineantur, illa obtinens vtique, onera subire per se ipsi teneatur, secus vero si vnio facta sit accessorie, & non æque principaliter, idem tū dicendum est si facta sit ad vitam obtinenti duntaxat, quia per istam vnionem ad vitam non extinguitur titulus beneficij vniti, ita attestatur resolutum idem Nic. Garc. d. c. 2. n. 506. & seq.

114.

Verum si Portio vnita sit Dignitati perpetuò, & accessorie, & per viam incorporationis, tunc quia per istam vnionem Portio desit esse Portio, & eius titulus, & affectus extinctus fuit, ac effectus est vnus tantum beneficij obtinens Dignitatem, cui sic est vnita Portio, non tenebitur seruire tantquam Portionarius, nec subire onera alius competentia ratione Portionis, vt censuit Rot. in Burgen. sermij Decanatu 23. Junij 1594. coram Litta, quam refert Nic. Garc. d. c. 2. n. 509.

115.

Canonicis cogendi sunt ad personaliter canendum Missam illis diebus, quibus ex instituto, & legitima consuetudine illius Ecclesiæ debeat, vt testatur decisum Nic. Garc. d. c. 2. n. 495.

116.

¶ *Et Episcopo celebranti, aut alia Pontificali exercitui assistere, &c.* In ciuitate tamen, licet extra Cathedralē Eccl. non amem in diocesi, vt per Galet. in marg. casuum conscient. verb. Canonic. pen. Scip. de Rubels in apurism. Episc. verb. assistentia n. 2. quos refert in 1. de Can. c. 33. c. 9. vbi n. 10. attestatur sic fuisse decisum io S. Congr. Rit. sub die 2. Augusti 1631.

117.

Episcopo Missam priuè celebranti in Cathedrali non teneti Canonicos assistere, refert resolutum Scip. de Rubels d. verb. assistentia n. 4. per me citatus d. c. 3. §. 12. & n. 18. asserto fuisse decisum in vna Brachaten. teneti Canonicos assistere Episcopo Suffraganeo, quando nomine proprii Episcopi functiones Episcopales exercet, & per tot. illud c. 33. plura de assistentia Canonicorum Episcopis faciendi cum suis.

118.

¶ *Atque in choro ad psallendum, &c.* Teneri Canonic. sub onere, & obligatione restitutionis distributionem psalter, seu canere in choro cum aliis, & non satisfacere si solum assistant, & intersint Horis, & per Capellanos, & alios beneficiarios psallant, ipsi verò vel ibi, vel domi priuè recitent Horas, per hunc text. tradunt Nanar. de Orat. c. 10. n. 47. & c. 1. n. 41. & miscel. 79. Sazodou. de offic. diuini p. 6. c. 16. Lud. Lop. in instrum. conscient. p. 2. c. 90. Lel. Zech. de republ. eccl. c. 24. de Canon. sub n. 6. Iacob. de Geaff. in aureis decis. p. 10. §. 2. n. 12. & c. 5. §. 2. n. 22. & c. 5. §. 3. n. 4. & 5. Fe. Emman. in sum. tom. 1. cap. 145. n. 5. Fernandez in examina Theologia moralis p. 4. c. 5. §. 12. n. 2. Soat. de Relig. tom. 1. tract. 4. lib. 4. c. 12. n. 8. cum segg. Paul. Comitoli. respos. moral. lib. 2. quæst. 62. a. n. 3. Azot. in instr. moral. p. 1. lib. 10. c. 1. quæst. 1. Petr. de Ledezma p. 2. tract. 9. c. 4. concel. 2. diff. 1. Lessi de instr. lib. 2. c. 3. §. 2. n. 84. Seguilante de oblig. clerice. p. 1. a. n. 60. Paul. Laymann. in sum. Theologia moralis lib. 4. tit. 1. c. 7. n. 6. Oliuer. Bonnet. de obligat. horarum Canon. lib. 3. quæst. 13. lare Sebast. Celsat. in reless. de ecclesiast. huerar. dist. 12. §. 1. n. 7. cum segg. Tamburin. de iure Abbatum tom. 2. dist. 10. q. 3. n. 4. prope fin. Vgolini de officio Episcopi p. 1. c. 15. §. 1. n. 4. Castro Pgho in opere moralium. 2. dist. 3. puncto 4. n. 5. Muscel. Vnlpe in praxi iudic. fidei eccl. c. 1. §. 1. n. 14. Ego ipse de Canonic. c. 3. n. 9. cum segg.

Contra

Contra Medin. in instr. confess. p. 1. c. 14. §. 11. ad fin. Petr. Nauas. de resist. lib. 2. cap. 2. ex n. 21. Valer. Reginald. in praxi fori panis. lib. 18. a. n. 175. Nicol. Garc. de benef. p. 3. c. 2. n. 514. Monet. de distrib. quant. p. 2. quest. 2. per tot. latē Cened. prell. & canon. p. lib. 1. q. 2. princip. & p. 2. cap. 2. ex n. 14. Ioan. de la Cruz in directior. confent. p. 2. art. 3. dub. 7. concl. 4. Gauant. in comment. ad rub. Missalium tom. 2. tr. 1. c. 5. n. 4. Anton. Diana moral. resol. p. 2. tr. 1. de horu canon. resol. 6. & p. 4. tr. 4. resol. 217. n. 1. Sanch. in opus. mor. tom. 2. lib. 2. cap. 2. dub. 100. n. 2. Casio Palao tom. 2. dist. 3. puncto 3. n. 5. Trullench in Decalog. lib. 1. c. 8. dub. 7. existimantes non psallentes distributiones suas facere, licet non cantant, sed priuatim, vel voce subleui secient.

Nisi loquantur huiusmodi Doctores eo casu, quo in aliquibus Ecclesiis viger consuetudo, aut statutum vi Canon. & beneficiarum choro facis faciant interessendo & faciendo vt Capellani, & Cantores cantent, & psallant, & reliqua exequantur iuxta, vt illi admittunt, & existitis pro prima sententia non dissentiant Petr. Nau. d. c. 2. n. 217. & 221. Azor. d. 7. 6. Nicol. Garc. d. c. 2. n. 512. Sotus. d. c. 12. n. 111. & 13. Cened. d. q. 2. n. 12. Lessi. d. c. 14. n. 185. Squillante d. p. 1. n. 61. in fine. Oliuer. Bonet. d. lib. 2. c. 23. n. 13. Paul. Lysmann. d. n. 6. vers. deo secundo Anton. Diana d. resol. 6. in fine. Sebasti. Casali. d. 5. n. 11. Barth. S. Fauslo de horu Canon. lib. 3. q. 14. Machin. de sacran. Ordinis p. 6. tr. 1. c. 9. dist. 7.

¶ Festum in super decens, &c.] iubet clericos beneficiatos Ecclesiasticum Cathedralium vt vestitu decenti tam in Ecclesia, quam extra illam, ad maiorem suz dignitatis splendorem, refert Stephan. VVeyms ad constitutiones 24. ex antiquo iure decessu & per Conc. Trid. innotatis consil. 8. n. 14. vers. quod tamen pag. 76. in fine.

#### Monitiones S. Caroli Borromæi ad Canonicos.

Per, qui in cathedrali Ecclesia dignitates obtinent, Canonici item tum eiusdem Ecclesiæ, tum reliquarum quarumvis Ecclesiæ collegatarum, vel vrbuarum, vel diocesinarum, quæque suis in omni Canon. disciplinæ officio, ita agite vt Canonici, nempe Canonum legibus ad vitam vestra institutum pertinentibus, & constitutionum Provincial. Diocesandarumque ratione congruenter vinaturusque primo maxime studere, vt in conspectu Dei omnipotentis pro corde, & casto corpore ministretis.

Tum singuli vos Ordinis dignitate, aut Canonici annis functiones explete, Canonice quoque muneri partes præstate, omnes in choro stans horu assistite, & ad Deum pro fidelibus piæ religiosæque sanctis precationes.

Dum eo loco essis, memores estote adesse Christum, lesam Dñm, cui seruite cum timore, & tremore.

Non pigri, non similescenti, non esitantes adesse, non mento vagari, non vagari oculis, non indecenti corporis statu.

Attente studiosè, piè, piè religiosè diuinas laudes cancelebrate, & psallite Deo in conspectu Angelorum, cantantes in cordibus vestris Domino.

In choro necesse privatim, necesse tacite officium recitet, sed omnes pariter quæque adesse, sentis cum iunioribus laudate nomen Domini in Psalm. Hymn. & Cantic.

Aquiniscentique colloqui, & à litterarum, ac liberarum lectionibus, atque omni vagatione abstinete.

Pro tempore autem, & officij ratione sedete stat.

Barbol. Collecta. in Concil. Trid.

te, genua flexito, caput aperite, & inclinate.

Accurati decimum omnia obseruare, quæ eo de genere vobis præscripta sunt, ita vt vestro exemplo alius Sacerdotibus, Clericisque & reliis riteque psallendi, & faciliè orandi, & piè agendi animum addatis.

In psalmarum antem, Canticorum, & Hymnarum intelligentiam studiorè incubite, vt dum psallitis pro sensum sanctissimum, quæ mente conceptu, ratione, vna ad omnes potius, de notioneque effectum excitetis.

Non ordinariè distributionem lacra adducti, sed Dei charitate Religioni que eodem commoti, diuini Officij adesse, vt verè ex animoque Psalmi verba illa concinnati: Voluntariè sacrificabo tibi, & confitebor nomini tuo Dñe, quoniam bonum est.

Diuini Officij absolute paululum amos in choro piè orate, inde obediens signo per Presbiterum dato surgentes, quo ordine ad chorum accessistis, eodem in sacrilium redite, ubi cappas, qui illis induti esset, & superpellicea sine strepitu vultu, & susurrantione deponite.

Canonicales vestras conuentus stas hebdomada diebus capitulariter habete.

Omnes qui debent ad illos conuenire.

Indo non discedito nisi missione à Capituli prelesso impetrata.

Singuli ordine, & loco sedete.

Sententiam modè sitè dicite, & suo quisque loco non propositore.

A verbis scurrilibus abstinete.

In verbis consultantibus, iurgia, & contumelias canete.

In initio & fine vniuersis que Capituli status orationes dicite.

Prior loco tractanda proponite, quæ ad diuinum cultum, ad spirituales vias progressum, ad ecclesiæ disciplinam inuendam, tam quæ ad rerum temporalium gubernationem pertinent, ne negligite.

Cetera hoc de genere toto seruate quæ Prebendalibus constitutionibus vt præscripta sunt.

Omnia in primis agite pace mutua, concordia voluntate, & charitate fraterna vt inimici diligite, Canon. enim estis, qui pro Collegij ratione ex antiquo instituto vna in collegiata Ecclesia, vnaque item in Canon. vel diocesanarum collegatissimis vna pacis, & charitatis fœdere, vnaque animorum consensio conuulsiuissimè nascitur Ecclesiæ ministri, quæramus cor vnum & anima vna, experiendo videte, sicut in Psalmo scriptum est, Quam bonum, & quam iucundum sit habitare fratres in vnum. Hactenus monitiones S. Caroli ad Canonicos.

#### Tabella Canonicis accommodata ad preces horarias deuote concinendas.

##### Ante Horas.

Horarum canonicarum institutio ad Dei laudē, & gratiarum actionem primis omnium reuoluitur.

Quæ septeno Horarum numero mysticè designantur, breuiter cogitanda.

Rerum inaniū cura, & omnium negotiorum sollicitudo relinquenda.

Psallendum à Deo vt attentè, deuotè, ac studiōse laudetur.

Frequens consideratio Canon. vocationis vt vocis modulati capitis mens bene instruitur & resplendet.

Cordis munditia studendum vt puris verbis laudibus diuina Musculi cancelebrentur.

Hierarchia Angelorum diuina laudes proclamatum menti oculis proponenda.

Humili precatione Saul, patrociniū implorandum, ubi præsertim cuius Officij, recitare contiget.

Ecce 1 Nonquam

Nunquam Officium inebundum nisi collectis  
confisus, ac prenia mentis elevatione ad Deum.

Canendum à verbis inutilibus, risu, iocū, eo ma-  
ximè tempore, quo iter, vel paulo post eundem est  
in eborum.

### In ipsis Hotis.

Ngneris Canonicum se in sortem Domini et di-  
vini laudibus publico nomine vaces.

Angelici huius ministerii Officio se inter An-  
gelorum choras versari contempletur.

Divina presentiam Maiestatis psallendo reu-  
renter adoret.

Attentionem in singulis verbis adhibeat, quā fre-  
quenter excitabit, Dei, quē obloquitur, recordatione.

Qua distrabunt importuna cogitationis sensum,  
ac leniter repellendo contemnas.

Quicquid mentem alio diuertisse aduerteris, statim  
eum statim corrigendo dirigat ad Deum.

Corpus modeste, ac decore componat, oculos praer-  
fectum custodiat, ut sint debita attentionis ministri.

Si quod verbum dicere, vel respondere oportebit,  
id cito, ac breuiter expediat.

Qua recitas, aut canis, ex libro sibi parato, non  
ex memoria deprimas.

Offerat Deo pro se ipso attentionem, & deuotio-  
nem tot sanctorum hominum in Canonico precibus  
exoluendum.

### Post Horas.

Deo gratias referat, quod accessum habueris ad  
eius laudem, & colloquia.

Petatur humiliter veniam errorum, quos in hac  
diuina functione commisit.

Linguae velut instrumentum Deo dicatum  
cuncte custodiat.

Cordis affectionum ita componat ut externa con-  
sonent verborum modulationi.

Meritis, ac uita Deum perficere laudare conetur.

Superflue rerum curae ne inopliuerit ut molestas  
cogitationum tumultum euitet.

Qua verba in psalmodia sibi magis fructuosa  
gustarit, ea diutius conferuet.

Harmonia rerum creatarum syncretis, ac fidei  
earum vñs omni tempore concinat.

Ad superna Beatorem chorum aspirent, qui  
in diuinis praeconijs perpetuo exultant.

Mysteria Passionis Christi Domini, quibus ho-  
ra canonica respondens, memoria sepe retrahet.  
Haec tenet tabella.

*Cathedrales tenues Summus Pontif. vnit, aut accessione ex fructibus auget. Interea  
certo modo provideatur Episcopo. Parochiales, sed tenues Ecclesie sunt augende.  
Pensionibus beneficia tenuia grauari minimè conuenit. Parochias suas singulas  
singuli parochiani frequentent.*

## C A P V T XIII.

1. Doctores de materia cap. agentur.
2. Vno alicuius partu fructuum parochialium est  
prohibita.
3. Parochialis Ecclesia vniui non potest Capitulo  
Cathedrali etiam ob tenuitate Canonatum.
4. Habet locū quādo verè est Ecclesia Parochialis.
5. Parochiarum duarum possessor non est molestan-  
dum quando vni solum collata sine dispensatione  
fuerint per 40. annos.
6. Episcopus potest curam animarum totius Capitulo  
Cathedrali Ecclesia incumbens transferre.
7. Parochie, quae certis sine non habent non com-  
prehenduntur sub hoc decreto.
8. Parochialium exiguitati quomodo providendum.
9. Parochiales monasterijs non vnienda.

10. Parochiales habitu tantū possunt monast. vniui.
11. Vniui parochialium, quae sunt pro fundatio-  
tione, dotatione Collegiorum, &c. saluantur.
12. Ecclesia Cathedralis, quāvis redditu ad summū  
ducaturum nullū non excedant, nullis personis,  
aut reservationibus fructuum granari debent.
13. Pensio non imponitur super parochialis resigna-  
ta, si valor idem non excedit centum ducatos.
14. Valor centum ducatorum quā mouere debent  
Rectores parochialis, iuxta illud quod est iuxta mo-  
rem vniuersitatisque regionis.
15. Claus. Dummodo remaneant centum pro  
Rectore, quomodo iustificanda.
16. Congrua portio assignanda parochiae censetur  
summa scutorum centum.

a Sup. sess. 7.  
de reformat.  
c. 6. & 7. &  
sess. 14. de re  
form c. 9. &  
sess. c. 1.  
b c. vno 10.  
q. 3. de sum-  
p. cum  
sess. 19. q. 1.

Quoniam \* plerumque Cathedrales Ecclesiae tam tenuis redditus sunt, & angustae, ut  
Episcopali dignitati nullo modo respondeant, neque Ecclesiarum necessitati suffi-  
ciant: ex amplexu Concilium provinciale, vocatis illis, quorum interest, & diligenter expendat,  
quas propter angustias, tenuitatemque, inuicem vniui, vel nouis prouentibus augere  
expediat, <sup>b</sup> confectaque de praemissis instrumenta ad summum Romanum Pontificem  
mittat: quibus instructus summus Pontifex ex prudentia sua, prout expedire iudicauerit,  
aut tenues inuicem veniat, aut aliqua accessione ex fructibus augeat. Interim verò, donec  
praedicta effectum sortiantur, huiusmodi Episcopis, qui fructuum subuentione pro dice-  
cessis suae tenuitate indigent: poterit de beneficiis aliquibus, *a dum tamen curata non sint*,  
nec dignitate, seu canonicatus, & praebendae, nec monasteria, in quibus viger Regularis  
obseruantia, vel quae Capitulis generalibus, & certis Visitationibus subduntur, à summo  
Romano Pontifice prouideri. *β in Parochialibus etiam Ecclesiis, quarum fructus atque adeo  
exiguū sunt, ut debitis nequeant oneribus satisfacere*: curabit Episcopus, si per benefi-  
ciorum vniionem, non tamen regularium, id fieri non possit, ut primitiarum vel decimarum  
assignatione, aut per parochianorum symbola, ac collectas, aut qua commodiori ei  
videbitur ratione, tantū redigatur, quod pro Rectoris, aut parochiae necessitate decenter  
sufficiat. In vniionibus vero quibuscumque, seu ex supradictis, seu aliis causis faciendis, Ec-  
clesiae parochiales *γ monasterijs quibuscumque* aut Abbatis, seu dignitatibus, siue praebendis  
Ecclesiae

Ecclesiarum Cathedralis, vel Collegiarum, siue aliis beneficiis simplicibus, aut hospitalibus, militiue non vniuntur, & quæ vniat sunt, & reuocantur ab Ordinariis, iuxta alias decreta in 4<sup>a</sup> eadem Synodo sub fel. rec. Pauli III. quod etiam in vniuersis ab eo tempore citra æque obferuatum non obstantibus in iis quibuscumque verborum formis, quæ hic pro sufficienter expressis habeantur. *Ad hæc in postremum, omnes hæc Cathedralis Ecclesiarum, quarum redditus summam ducarorum mille, & Parochiales, quæ summam & ducatorum centum, secundum verum annum valorem non excedunt, nullis pensionibus, aut reservationibus fructuum grauentur.* In iis quoque ciuitatibus, ac locis, vbi Parochiales Ecclesie certos non habent fines, nec earum rectores proprium populum, quem regant, sed promiscue prebentibus Sacramenta administrant: mandat sancta Synodus Episcopis, protectiui animatum eis commissarum salute, vt dilecto populo in certas, propriasque parochias, vnicuique suum perpetuum, & peculiariterque Parochum assignent, qui eas cognoscere valeat, & a quo solo licet Sacramenta suscipiant: aut alio vtiliori modo, pro vt loci qualitas exegerit, provideant. Idemque in iis ciuitatibus, ac locis, vbi nullæ sunt parochiales, quamprimum fieri curent: non obstantibus quibuscumque priuilegiis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus.

1. V Ide Archiep. Bonon. p. 4. *sub tit. de vniuersib.*  
pag. 25. cum segg Franc. Leo in *thesaurum fo-*  
*ræ ecclesie*. p. 2. c. 2. n. 70. & c. 16. n. 20. cum segg.  
& n. 67. Vgol. de officio Episcopi c. 5. à princ. Moet-  
tius de decimis. c. 8. q. 6. n. 80. & 81.
2. *n. Duo tamen curati non sunt.* Non solum  
vniuocum Paroch esse prohibuit, sed etiam ali-  
quam partem fructuum eorum vniri non posse  
refert decretum Aloyf. Ricci. in *priui rerum sacra-*  
*ecclesie*. ref. 383 n. 5. vers. *limita* sexto. in l. dicit. alia  
dec. 49. in l. dicit. Gasc. de benef. p. 12. c. 2. n. 87.
3. Parochialis Ecclesiis vniri non posse Capitu-  
lo Cathedralis etiam ob tenuitatem Canonice,  
& ob impossibilitatem etiam vniendi beneficia  
simplicia, & ob id quocque quod non decebat mi-  
nuere eorum numerum, iuxta mentem Concil.  
c. 15. sup. hac ead. sess. tenet Aldan. in compend. ca-  
non. ref. lib. 4. tit. 8. n. 13. vbi attestatur decretum  
in Alexandria 5. Martij 1594.
4. Habere locum hoc deeterum quando verè est  
Ecclesia Parochialis, & certior habet fines, & non  
alijs, refert decretum Gonzal. ad reg. 8. cancel. glos.  
6. n. 96.
5. Parochiz doze fit per consecrationem, qnz per  
40. annos viguerit, tanquam vnitz, vni semper  
collatz sine dispensatione fuerint, non esse eo-  
rum possessorem molestandum, cessat decretum  
Gasc. de benef. p. 12. c. 2. n. 245.
6. Episcopum posse eam antiquari toti Capit.  
Cathedrali Eccl. incumbentes transerre accede-  
re consensu Capit. per viam vniuoci perpetue  
in obtinentem dignitatem in eadem Ecclesia,  
quz vniuoni consentiat, asserit Aldan. in l. 8. u. 4.  
attestans ite decretum sub die 30. Martij 1594.
7. Parochias, quæ certos fines non habent, sed  
certum tantum populum, vt per certas familias  
distinguantur, vsq; adeo vt Sacramenta promissi-  
cæ non referuntur, non comprehendit hoc  
decreto refert decretum Gasc. d. p. 12. c. 2. n. 88. &  
Gonzal. ad reg. 8. Cancel. glos. 6. n. 96. Ego ipse  
de Parochie c. 1. n. 13.
8. *p. In Parochialibus etiam Ecclesijs, &c.* Vide  
Mand. ad reg. 22. de vniuocib. q. 3. ad fin. Paol.  
Fusc. de visit. lib. 2. c. 26. n. 25. Gutier. prall lib. 1.  
q. 17. n. 3. cum segg. Gonz. ad reg. 8. Cancel. glos. 2.  
n. 20. & gloss. 5. q. 7. n. 6. l. 6. l. 6. Castro Palun epe-  
re mor. nou. 2. r. 13. di. 6. p. 6. p. 6. m. 12. n. 1.
9. *Monasterijs quibuscumque, &c.* Vide Mo-  
net. de communi. vlt. vol. c. 11. n. 99. cum segg.
10. Parochiale dum monasterijs vniri prohibet  
Conc. in præsent. intelligendum esse de Para-  
chois. Collect. in Cancil. Trid.

chialibus, quæ ætæ, non ætæ de illis, quæ habi-  
bitu tantum supra hominum memoriam Paro-  
chiales existunt, refert decisum Garc. in addit. ad  
suum *tr. de benef. p. c. 1. m. 121.*

Saluari tamen, & excipi vineiones, quæ huius  
fundatione, donatione, augmento, vel confer-  
satione Collegiorum, & aliorum pinguum locorum  
ad fidei Catholice defensionem, & propaga-  
tionem, bonarumque artium cultum, refoluiunt  
Gonz. ad reg. 8. *Cancel. gloss. 5. §. 7. n. 46.* Vgohm.  
d.c. 1. §. 1. n. 1. vers. secundo.

*Ad hac impetrum omnes ha Cathedrales,  
&c.) Omnes Ecclesias cathedrales, quarū reditus  
sumam decursum mille non excedunt, nullis  
pensionibus, ac refectionibus hu fructuum ge-  
nerari debere, ac hoc c. colligit Flam. Pat. de regis-  
tr. lib. 6. c. 1. 3. 4. cum segg. Gac. p. 1. cap. 5. n. 39.  
Azor. inst. mor. p. 1. lib. 7. c. 21. §. 8. ubi ait huc  
c. expressit derogandum cum pensio aliter im-  
positus, per ea quae tradit Pat. dec. 494. lib. 2. in  
videtur. sicut dec. 495. sed lib. 2. correctus in hoc  
videtur contrarium tenendum immo tacite di-  
stinguendi Papam omitendo clausulam, dummodo  
remaneat millaprio Episcopis ex Rot. in Ferentina  
pensionis 21. Janu. 1601. coram Orsiniemburgo, im-  
pressa per Marchef. de commiss. p. 1. pag. 5. 15. & il-  
lud in comini in re de clausula vsu frequens claus.  
48. v. 2. secundum Ludg. impell. ubi multa de  
hoc clausula. & illius iustificatio.*

penſionem centum, &c.] Penſionem non imponi ſuper Patoch. reſignata, ſi valor illius non excedit centum ducatos, c. hoc decreto colligitur Flam. Pariſ. de reſign. benef. lib. 6. q. 2. n. 1. Gate. de benef. p. 1. c. 5. n. 75. ubi ſubdit quod in penſione quæ conſtituitur ſuper Patoch. ſolæ apponi clauſula, dimiſſo remanente centum ducatis liberis per Regem, & quod dictio illa liberi importat idem quod abſque ullo groſſamine, & diminutione, per Rot. dec. 158. p. 1. diuerſi.

Valorem centum ducatorum, qui ex hoc decreto debet remanere Reſtori Paroch. Eccleſiæ, quæ penſione ſuauatur, ioreſſendū eſt ſuamorem reformiſuſque regionis in qua eſt beneficium, reſtuitur decem lib. Zech. de reſp. eccleſ. 18. num. 4. pag. mibi 23. Guleſon in margaria caſum conſultor. verb. Parochia mibi 1. & verb. pecunia 1. & verb. penſio 10. Aloyſ. Rice. in colleſ. diſſ. part. 4. colleſ. 7. 85. in fine 2. & in præſi reſi ſeri eccleſ. decr. 428. num. 1. in 1. editione, alijs reſol. 1. 65. num. 2. & reſol. 644. in 2. edit. Nicol. Garſcan addit. ad p. 1. cap. 5. num. 173.

Sel. in *seleſt. canon. cap. 81. n. 10.* ubi aſſerit reſolu-  
tum in *Collec. 1. 3. Julij 1630.*

15. De clauſula illa, *dimmodo remaneant centum,*  
 &c. & quomodo iuſtificetur, & quæ onera ex il-  
 lis centum ſine deducenda, vel non, dixi ſuè in  
 *tracſ. de clauſula uſu frequens. clauſ. 47. ſecundum*  
 *Lugd. impreſſ. & in tracſ. de officiis, & poteſt.*  
 *Parochie. 29. ex n. 15. uſque ad n. 20.*

Ex his congruam portionem aſſignandam Pa-  
 tocho ex cauſa debiri penſionem cæcero cenſeri  
 debere ſummam ſcutorum centum argenti  
 illarum partium, ſic Sel. *d. c. 81. n. 8.* aſſerens ſic  
 fuiſſe deſiſum in *Albingan. 27. Junij 1626.*

¶ Et conſuetudinibus. Præcedentibus ſcilicet,  
 & non futuris, juxta reſoluta per Anguian. *de le-  
 g. lib. 2. contr. 20. n. 21. & 22.*

*In nulla promiſſione, ſeu admiſſione ad poſſeſſionem cuiuſcunque beneficij ſiant vllæ  
 fruſtuum deducſiones conuertibiles in uſus non pios, conſuetudinibus laudabili-  
 bus exceptis, & per Epiſcopum probatis.*

## CAPVT XIV.

1. Doctores de materia cap. agent.
2. Epiſcopum cum conſenſu Capituli ſtatueri non  
 poteſt ut aliquod minimum ſoluatur in ingreſ-  
 ſu Canonicoꝝum.
3. Statuta de ſeruando per annum, vel aliquod  
 tempus, & nihil percipiendi interim de maſſa  
 greſſa, non comprehenduntur ſub hoc decreto.
4. Conſuetudo vt duobus primis anni, quibus qui  
 fuerit Canonici, fruſtu Canonici ſis heredi  
 anteaſſerit, ualeat.
5. Conſuetudo, quæ imponit omni recepte, quod ten-  
 derit in utilitatem Canonicoꝝum, non ualeat.
6. Conſuetudo eſt admiſſenda per quod aliquid  
 exigitur ab abſentibus beneficiis, & distribu-  
 tionis quod non in ipſorum exigentiam utilitat-

tem, ſed Eccleſia, alijsque pios uſus conuertatur.

7. Conſuetudines laudabiles non conſentur qua  
 ſunt pro inſtauratiõne, vel reparatione bono-  
 rum menſa capitaliarum.
8. Conſuetudo ualeat ut fruſtu primi anni refer-  
 uentur hæreditibus beneficiarij.
9. Conſuetudo Eccleſiaſtica.
10. Conſuetudo donandi aliquod in ingreſſu & ad-  
 miſſione alicuius ad Canoniciatum eſt ſubſtans.
11. Conſtitutio ſolita per Epiſc. & Capit. de ſolu-  
 endo certam quantitatẽ ratione poſſeſſionis Ca-  
 nonicatum, quæ integri cedat in fabrica ualeat.
12. Dulcariæ multa ſunt de genere prohibitorum.
13. Epiſcopum an poſſit de fruſtibus beneficij con-  
 ferendi aliquod ſubtrahere.

**I**N pluribus Eccleſiis, tam Cathedralibus, quã Collegiatis & Parochialibus, ex earum  
 conſtitutionibus, aut ex praua conſuetudine obſeruati intelligitur, vt in electione,  
 præſentatione, nominatione, inſtitutione, confirmatione, collatione, vel alia prouiſione  
 ſiue admiſſione ad poſſeſſionem alicuius Cathedralis Eccleſiæ, vel beneficij canonica-  
 tium, aut præbendatum, vel partem prouentuum, ſeu ad diſtributiones quotidianas  
 certæ conditiones, ſeu deducſiones ex fruſtibus, ſolutiones, promiſſiones compenſa-  
 tionis ſue illicite, aut etiam, quæ in aliquibus Eccleſiis dicuntur Turnorum lucre, inter-  
 ponantur: hæc cum ſancta Synodus deſeſtetur, mandat Epiſcopis, vt quæcumque hu-  
 iuſmodi in uſus pios non conuertuntur, atque ingreſſus eos qui ſimoniacæ labis, aut  
 ſordidæ auaritiæ ſuſpicionem habent, fieri non permittant, ipſique diligenter de eorum  
 conſtitutionibus, ſiue conſuetudinibus ſuper prædictis cognoscant, & illis tantum, quas  
 vt laudabiles probauerint, exceptis, reliquis, vt prauas, ac ſcandalofas reiciant, & abo-  
 leant. Eos uero qui adueſus hæc, in præſenti decreto comprehenſa, quauis ratione com-  
 miſerint, prænotis, \* contra ſimoniacos editis, ſacris Canonibus, & variis ſummotum Pon-  
 tificum conſtitutionibus, quas omnes inuouat, teneri decernit: non obſtantibus qui-  
 buſcumque ſtatutis, conſtitutionibus, conſuetudinibus, etiam immemorabilibus etiam  
 Apoſtolica auctoritate confirmatis: de quarum ſurreptione, obreptione, & intentionis  
 defectu Epiſcopus, tanquam Apoſtolice Sedis delegatus, cognoscere poſſit.

a. 1. quælibet, 1.  
 ſine per tot  
 Cõc. Tolet.  
 6. c. 5. c. cum  
 ſemper, de  
 ſimon.

18. Vnde Greg. Lop. ad l. 1. 5. *perb. pro pramio, tit.*  
 *17. p. 1. Nanar. de erat. 4. 7. n. 30. & miſcel. 6.*  
 *n. 3. & conſ. 1. 3. & 72. in antiq. alijs 1. & 7. in no-  
 uis. de ſimon. Saye. in ſtorib. dec. ſub end. tit. dec. 1. 4.*  
 *Gott. Canon. lib. 1. c. 29. n. 27. cum ſeqq. F. Emro.*  
 *in addit. ad Bullam Cruciatæ pag. 213. Cened. ad*  
 *Decretal. colleſt. 1. 6. n. 2. Franc. Leon. in reſponſo*  
 *fori eccl. p. 2. c. 2. n. 79. & p. 3. cap. 1. in n. 2. Pialec.*  
 *in praxi Epiſcop. p. 2. c. 4. n. 31. Flamin. Paris. de*  
 *conſid. 4. 38. n. 27. cum ſeqq. Aloyſ. Ricc. in praxi*  
 *rerum fori eccl. ref. 220. & 489. in 2. edit. Monet.*  
 *de diſtrib. quorid. p. 2. q. 18. n. 3. cum ſeqq. Camp.*  
 *ou. diuerſis ſic Canon. rub. 1. c. 27. n. 46. cum ſeqq.*  
 *Bonac. de ſimonia q. 5. 3. metipſum in tracſ. de*  
 *Canon. c. 1. 5. n. 24. cum ſeqq. Et in maiorem hu-*  
 *ius decreti obſeruationem Pius V. ſua conſtit.*

incip. *Durum nimis, ſub dat. prid. Kal. Julij 1570.*  
 tenuit ut privilegia, & conſuetudines Eccleſiaſti-  
 cam aliquod recipendi in collatione, ſeu admiſ-  
 ſione ad poſſeſſionem beneficiorum.

Vnde Epiſcopum cum conſenſu Capituli ſta-  
 tuete non poſſe ut aliquod minimum ſoluatur in  
 ingreſſu Canonicoꝝum, cùm ſic prohibetur per  
 dictam Bullam Pij V. retuli deſiſum *d. c. 15. n. 15.*

Nec hoc decreto Cõcilij, nec dicta Bulla Pij V.  
 comprehendi ſtatuta de ſeruando per annum,  
 vel aliquod tempus, & nihil percipiendi interim  
 de maſſa greſſa, niſi prædicto integri dicto ſeruati-  
 tio, vel quod poſt obtentum hæreditibus debeatur,  
 cùm ſit potius diſſerre, quàm ſolueri, teſere deſiſ-  
 ſum Garc. *de benef. p. 1. c. 5. n. 38.*

Si in aliqua Eccleſia ſit conſuetudo ut duobus  
 primis

primis annis, quibus quis fuerit Canonicos, fructus Canonice sine hæredum antecessoris, illum casum non comprehendit hoc decreto, & in d. Bulla Pij V. refertur decisum Garc. d. n. 138.

5. Consuetudo, quæ imponit onus recepto, quod tendat in utilitatem Canonicoꝝ non valet, secus in utilitatem Ecclesiæ, vel augmentum cultus divini, item quod coarctetur in utilitatem fabricæ, Ecclesiæ scilicet, ut refertur decisum Garc. d. n. 138. de benef. p. 8. c. 1. n. 90.

6. Consuetudinem rationabilem, & similiter statutum laudabile admittendum esse per quod aliquid exigitur ab obtinentibus beneficium, & quondam distributiones, quod non in ipsum augmentum utilitatem, sed Ecclesiæ, aliove pios usus convertatur modo non pro ingressu ipso, & admissione, sed ad alium finem excipitur, tenent Abb. & Fel. in c. cum ad de cons. idem Abb. in c. Jacobus n. 3. de sumpt. Rip. resp. 1. n. 11. de arbit. l. ac de Cassan. aurei dec. p. 1. lib. 2. c. 96. n. 49. Flamin. Paris. d. g. 38. n. 27. Monet. d. g. 18. n. 5. Aloyf. Ricc. d. resol. 489. n. 2. & 6. Ego ipse d. c. 15. n. 29.

7. Consuetudines laudabiles non censeri, quæ sunt pro institutione, vel reparatione bonorum mensæ Capitularis, cedente enim in utilitatem singulorum, refertur Garc. d. p. 8. c. 1. n. 90. quem refero d. c. 15. n. 29.

8. Consuetudinem valere etiam stante dispositione huius decreti ut fructus primi anni referantur hæredibus beneficiarii defuncti, censuit Rot. decis. 660. p. 4. divers. quam refero d. c. 15. n. 31.

9. Consuetudinem Ecclesiæ Astensis, quod si fructus spectent ad Capitulum donec beneficiatus sit

Sacerdos valere, quia intentio Concilii in præsentia fuit ne ratione collationis aliquid reciperetur, dicit d. c. 15. n. 34. attestans sic fuisse decisum in Asten. 6. May 1617.

Consuetudinem donandi aliquid in ingresso, & admissione alicuius ad Canon. esse sublatam per hoc decretum, assertit resolutum Arm. in addit. ad recep. legum Navarra. lib. 2. tit. 18. l. 7. de Episcopo n. 10. resp. 8. quem refero d. c. 15. n. 28.

Valere constitutionem factam per Episcopum & Capitulum post Conc. Trid. de solendo certam quantitatem ratione possessionis Canoniciatum, quæ integre cedat in fabricam, nihil autem ex pecunia natiis, curiosis, campanatis, aliisve Ecclesiæ ministris, quibus aliis constituta sunt salaria, attribuendum, assertit decisum Garc. p. 3. c. 2. n. 198. declar. 9. quem refero d. c. 15. n. 30.

Dulcior multa esse de genere prohibitorum à Concilio in præsentia ob aliquem de Capit. exigendum pro admissione in possessionem alicuius novi Canon. refertur decisum Zetoli. in praxi Episc. p. 2. verb. possessio beneficii 5. 4. in fine.

Si Episc. antequam beneficium ordinari consecrat, ob aliquam iustam causam ordinaverit aliquid subtrahendum de fructibus beneficii conferendi, & lo pios usus expendendum, non esse illicitum, si verò ab eo, cui beneficium cunctis, requiratur aliquid sibi exhiberi de fructibus illius beneficii, idem esse ac si aliquid munus ab illo exigeret, & non carere vicio simoniz, docet S. Thom. 2. 2. q. 100. ad 4. in finem, quem referent Monald. conf. 8. 3. vol. 2. Hier. Zanetti. in tract. de foro consensu, & centesimo sub n. 8. Aloyf. Ricc. d. resol. 489. n. 8.

In Ecclesiarum Cathedralium, & Collegiarum insignium Præbendis multis, sed tenuibus, & insufficientibus hæc sit ratio, ut ipsæ Præbende unione quorundam aliorum beneficiorum crescant, aut patronorum consensu Præbendarum quarundam fiat tanta suppressio, quæ non officiat celebrando cultui divino, non obstantibus, &c.

# CAPITULUM XV.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Episcopis nulla datur potestas supprimendi præbendas, ut auferantur distributiones, etiam ad augmentum cultui divini.
3. Collegiata insigni quædam tenent.
4. Beneficium tenuitas debet probari, quia beneficia de sui natura præsumuntur congrua.
5. Prelati seculares iurisdictionem habentes quasi Episcopalem beneficia suppressione non possunt.
6. Capitulum Sede vacante non potest suppressionem facere.
7. Vicarius Episcopi, seu Capituli Sede vacante non potest suppressione.
8. Capituli consensus requiritur in suppressione faciendâ.
9. Suppressio Canonicatum alienius Collegiata ob tenuitatem ut sit per Episcopum debet ultra consensus Capituli Collegiata internare consensus Capituli Cathedralis.
10. Consensus Capituli potest post unionem intervenire.
11. Consensus sacri Capituli sufficit in unione faciendâ.
12. Dignitates non possunt uniri.
13. Episcopo non licet unire beneficia Capellanis,

- quæ habent redditus tenent.
14. Beneficia videntur uniri possunt sine tamen prauidio obtinentium.
15. Uniones de beneficiis reternata valida sunt si modo fuerint facta ante ipsorum vacationem.
16. Curam animarum toti Capitulo cathedrali Ecclesia incumbentem potest Episcopus de consensu Capituli transferre, &c.
17. Unio debet fieri singulis præbendis distributionibus, non autem mensis.
18. Præbendis singulis singula beneficia uniri debent, non omnibus simul indistinctè unum.
19. Præbende fieri possunt in distributionibus quotidianis ubi illa tenent sunt.
20. Habet locum in suppressionibus tantum perpetuum.
21. Consensus patroni, & inferioris collatoris, & electorum regulariter necessarius est in suppressione beneficiorum faciendâ.
22. Unio de beneficio univ. patronatus facta non valet.
23. Redditi præbendarum, seu beneficiorum quomodo taxandi sint cum eorum aliquo suppressio facta sunt.

a cap. 13.

**I**N Ecclesijs cathedralibus, & collegiatis insignibus, ubi frequenter, & adeoque tenues sunt prebende simul cum distributionibus quotidianis, ut sustinendo decenti Canonico gradui pro loci, & personarum qualitate non sufficiant, & licent Episcopi cum consensu Capituli, vel aliquot simplicia beneficia, non tamen regulatim, nisi unire, vel, hac ratione provideri non possit, & aliquibus ex iis suppressis, cum patronarum consensu, si de iure patronatus laicorum sint, quarum fructus & proventus reliquarum prebendarum distributionibus quotidianis applicentur, eos ad pauciores numerum reducere, & ita tamen ut tot supersint, quae diuino cultui celebrando, ac dignitati Ecclesiae commodè valeant respondere, non obstantibus quibuscumque constitutionibus, & privilegiis, aut quacumque reservatione generali vel speciali, aut affectione, neque praedictarum uniones, aut suppressiones tolli, seu impediri possint ex quibuscumque prouisionibus, etiam vigore resignationis, aut quibuscumque aliis derogationibus, vel suspensionibus.

**V**ide Selo. de benef. p. 4. quest. 7. num. 130. & seq. Roch. de Custe de iure patr. verb. pro eo quod q. 12. sub num. 27. Lamberte. eod. tract. l. 3. q. 6. art. 7. num. 10. cum seqq. Raud. in tract. de dispensat. per Episcopum cap. 117. Goozlad. ad reg. 8. Cancell. gloss. 37. n. 23. Zerol. in praxi Episc. p. 1. verb. vmo §. 7. vers. secundo Garc. benef. p. 1. c. 2. 171. Aloys. Ricc. in praxi rerum feri Eccles. decis. 488. in 1. edit. alijs resol. 379. n. 4. in 2. edit. Vgolin. de officio Episcopi c. 3. §. 1. n. 4. Monet. de distribut. quorid. part. 1. quest. 5. n. 26. cum seqq. & de communat. vltim. volunt. c. 12. n. 113. cum seqq. Stephin. Gratian. discept. forens. cap. 278. n. 34. & c. 829. à princ. Castro Pal. in opere moralis tom. 2. tract. 13. disp. 6. puncto 9. §. 9. & 10. Valq. in episc. moral. cap. 2. §. 4. num. 105. metipsum de officio, & praxi Episcopi p. 3. alleg. 67. & de Canonicis c. 3. n. 18.

**I**n Ecclesijs Cathedralibus, & Collegiatis insignibus, in alijs vero nullam dari Episcopis potestatem suppressendi prebendas ut augeretur distributio etiam ad augmentum cultus diuini, assensu decerni Monet. distrib. quorid. p. 1. q. 5. n. 2. quem refero Ego ipse d. alleg. 67. num. 2. in fine.

**I**n Collegiatis insignibus, Quae tales dicantur videbis apud Ioan. Anr. Mabiloe. in praxi habendi concursus prel. 2. n. 8. secundum Romanam impress. & de Synodo Episcopi cap. 4. dubit. 1. 4. & apud me d. tract. de Canonicis c. 2. n. 18. & supra in collect. ad c. 12. hac eadem sess. n. 64.

**A**deoque tenues sunt prebende, Cum beneficia de sui natura praesumantur coeque, & illorum redditus potius aucti quam diminuti, debere probari tenuitatem, & redditus Ecclesiae diminutos esse, notauit d. alleg. 67. n. 5. cum seqq.

**L**icet Episcopis, Cum non utatur verbo Ordinaris, quod latius patet, tenere iusmodi facultatem iis tantum, & non alijs conuenire, ac proinde Praelatos seculares iurisdictionem habentes quasi Episcopalem, suppressione eius beneficia obo possit etiam in casibus, in quibus Episcopi possint iura sua dicere, Garc. d. p. 1. c. 2. n. 75. & seq. Monet. de distrib. quorid. p. 1. c. 5. n. 30. ubi hoc refert collegiatum Ecclesiae Praelatum hanc suppressionem prebendarum renuissim facere non posse, licet esset exemptus, & Ecclesia insignis item repetit de communat. vlt. volunt. c. 12. n. 124. ubi n. 135. id ipsum affirmat de Praelatis Regularibus circa beneficio Regularium suarum Ecclesiarum, refero Ego ipse d. tract. de Canonicis cap. 3. n. 22.

**C**apitulum Sede vacante non posse ex eadem ratione hanc suppressionem facere, reoror Coch. inst. maior. lib. 2. tit. 9. n. 87. Azor. inst. moral. p. 2. lib. 2. cap. 38. quest. 9. Monald. cons. 4. n. 5. nouiss.

simè Aloys. Ricc. in praxi rerum feri Eccles. p. 4. resolut. 335. Monet. d. c. 12. n. 127. ubi n. 122. idem dicit de visitatore, seu admouistratore loco Capituli cathedralis Ecclesiae vacanti dato.

**C**apitulum Sede vacante non potest suppressimere quodcumque beneficium, & sibi unire, si cut Sede plena non potest c. coenferre unioni si cut eod. ipso Capit. directè, & principaliter, sed iero requiritur auctoritas Papae, Clem. si vna §. fin. de rebu. Eccles. Garc. p. 1. c. 2. n. 68.

**V**icarium Episcopi, vel Capituli Sede vacante non posse hanc suppressionem facere, etiam in casibus in quibus possit Episcopus, cuius est Vicarius, resoluunt Rebuffin. praxi benef. tit. de forma vicariatus n. 102. Sbroz de officio Vicarij lib. 2. q. 116. n. 9. Garc. d. part. 12. c. 2. num. 69. Stephin. Gratian. discept. forens. cap. 278. n. 35. Monet. d. c. 12. num. 129. cum sequentibus Ego ipse d. cap. 3. num. 24.

**C**um consensu Capituli, Vide Garc. d. c. 12. n. 72. cum seqq. Monet. d. c. 12. n. 145. metipsum d. alleg. 67. n. 9. & d. c. 3. n. 25.

**I**ntelligendum esse tantum de consensu illius Capituli, cui sit unio, refert decerni Garc. d. c. 12. num. 76.

**S**uppressio Canoniarum alicuius Collegiatæ ob reuocantem veritè fiat per Episc. debet ultra consensum Capituli Collegiatæ interuenire consensum Capituli Cathedralis, ita ut suppressio, & unio facta sine huiusmodi consensibus sit ipso iure nulla, de quibus debet legitimè constare, oec. sufficit ut ab Episcopo enuntietur, ita Sel. in solutis Canon. c. 34. n. 8. attestans sic fuisse decerni in Tropien. 1. Septembrij 1618.

**C**onsensum huiusmodi posse post unionem interuenire resoluunt Stephin. Grat. d. c. 278. n. 302. ubi etiam subdit nullitatem unionis ob defectum consensum Capituli à obo posse opponi, cum hæc exceptio illi soli coequeatur. Contrarium tamen, ut quilibet qui haberet interesse possit dare de tali defectu, cum solemnitas hæc sit introducta fauore Ecclesiae, & sic fauore publico, amplexa est Rot. dec. 455. n. 5. p. 2. recent. cuius memini de officio, & praxi Episc. p. 3. ad 66. n. 25. secundum Lugdunen. impress.

**E**t sufficere tantum consensum tradit Monet. d. c. 12. n. 351. ubi num. seq. aduertit quid quando agitur de suppressendis aliquibus prebendis, seu earum numero minuendo in Ecclesia aliqua Collegiata, quæ Cathedralis non sit, iuxta termino Concilij io præfati, omnino requiruntur consensum, vel ceteræ vacatio Capituli prædictæ inferioris Ecclesiae ratione interelle, quod in tali suppressione, seu diminutione prætereundè possit, & quod reuocatur etiam consensum Capituli Cathedralis.

§ Aliquot



12. *[ Aliquot simplicia beneficia, &c. ]* Non comprehendere Dignitates refert decifum Aloyf. Ric. in praxi rerum feri Eccl. 49. 1. in 1. adit. aliàs refolut. 38. 3. n. 5. dumt. 4. in 2. adit.
13. Per hoc decretum non licere Epifcopo vnire beneficia Capellanis etiam Cathedralis, quæ habent redditus tenues, cum loquatur folum de præbendis, item neque facit, neque fabricæ, refert decifum Garc. de benef. p. 9. c. 2. n. 190.
14. Beneficia viuentium vniri poffe, hinc tamen præiudicio obtinentium, feruata forma huius decreti, fed fi beneficium viuentis vnitum contingat resignari, & resignationem per Sedem Apoftolicam admittit, vnionem pro illa vice fufpendi refert decifum Garc. de benef. p. 11. c. 4. n. 31.
15. Vniones de beneficiis teferotas validas effe, fi modò fuerint factæ ante ipfotum vacationem, quòd fi poft vacationem factæ repetantur, nullas effe, & prouifus à Sede Apoft. mitti debere poffe, refert decifum Garc. de benef. p. 12. c. 2. n. 101.
16. Curam animarum toti Capitulo cathedralis Ecclefie incumbentem poffe Epifcop. de confenfu Capituli transferre per viam vnionis perpetuæ in certam perfonam, feu dignitatē eiusdem Ecclefie, refert decifum Garc. d. p. 9. c. 2. n. 190.
17. *[ In vnire. ]* Particulum 9. refert ad præbendas, ita vt vnio fiat fingulis præbendis diftributivè, non autem menfæ, cenfuit Rot. apud Farin. decif. 565. p. 1. recent.
18. Et fingulis præbendis fingula beneficia vniri debere, non omnibus fimul indiftincte vnionem, aut plura, refolutio Hieronymi. Gab. conf. t. 88. n. 3. & 4. lib. 2. Stephan. Gissius. difcept. forenf. c. 17. 4. num. 34. in fine, Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloff. 37. num. 25. vbi etiam refert decifum Concil. in præfenti non concedere facultatem vnionis menfæ capitulari, fed tenuibus præbendis fingulorum

lorum capitulationum, quod etiam tenent Aloyf. Ric. in collect. decif. p. 4. collect. 1067. an fine, & d. refol. 379. num. 4. Garc. d. c. 2. n. 17. 1. Ego ipfe d. alleg. 67. n. 9.

Vniones fieri poffe in diftributionibus quotidianis, vbi illæ tenues funt, & etiam præbendæ tenues, fecus fi non client tenues, quia hoc cafu tenentari diftributionum foccunt poffe remedium c. 3. fess. 21. Idem licere quando nullæ funt diftributiones, & præbendæ tenues, vel è contra, refert decifum Garc. p. 12. c. 2. n. 17. 1.

*[ Aliquibus ex his fuppreffis, &c. ]* Non habet locum in fuppreffionibus ad tempus, fed tantum in perpetuis, alferit Moet. de commut. vlt. vol. 1. c. 1. 2. n. 289.

*[ Cum patronorum confenfu. ]* In fuppreffione beneficiorum iuxta formam huius decreti faciendæ regulatiter neceffarium effe confenfum patroni fiue Ecclefiaftici, fiue laici, ac inferioris collatoris, & electorum tenent Garc. d. cap. 1. n. 201. & 205. Monet de commut. vlt. vol. 1. c. 12. num. 226.

Vnionem de beneficio iurifpatronatus factam abfque patronorum confenfu non valere, re foluunt Roch. de iurpat. verb. beneficium q. 3. Lambert. eod. traft. lib. 3. q. 6. art. 2. Aloyf. Ric. in praxi rerum feri Eccl. dec. 486. in 1. adit. aliàs refol. 377. n. 1. in 2. adit. vbi n. 5. aduertit confenfum patroni non præfumi, nec de eo fieri afserioni Epifcopi.

*[ Ita tamen vt tot fupferint, &c. ]* Quomodo autem taxandi funt redditus præbendarum, feu beneficiorum, cum eorum aliquot fupprimenda funt, quæ feu reddituum portio, & quantitas remanere debet fingulis præbendis, feu beneficiis illius Ecclefie non fupprimendis, Garc. p. 12. c. 2. n. 255. cum multis fequentibus.

## De Constitutione Vicarij, & æconomi Sede vacante ad Capitulum pertinate.

### CAPVT XVI.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Vicarium à Capitulo Sede vacante vnus tantum eligendum.
3. Capitulum Sede vacante duos Vicarios fubftituere poffet, vt alternis menfibus feruiant.
4. Vicarij ad officium plures ab Canonico non difcordiam affumerentur, magis idoneus remanere debet.
5. Capitulum cæteri paribus de gremio debet Vicarium eligere.
6. Vicarium Epifcopi & Capituli non poffet effe Parochus.
7. Vicarius poffet effe Canonico, qui in eadem Ecclefia curam gerit animarum.
8. Canonico ex gremio Capis. in Vicarium Sede vacante electio diftributiones non percipit dum tempore diuinitur fuis muneribus incumbit.
9. Capitulum totum habet adminiftrationem iurifdictionis, dum infra oñs dies electio Vicarij non fit.
10. Capitulum Sede vacante non ardeat infra oñs dies Vicarium conftituere.
11. Capitulo Sede vacante curris terminis oñs dierum ad eligendum Vicarium à die fcientia translationis Epifcopi.

12. Capitulum in Commiffione Vicarij poffet præfigere tempus, & modum procedendi, fed non poff.
13. Capitulum Sede vacante poffet certum tempus in Vicarij deprivatione præfigere.
14. Capitulum poffet Vicarium eligere cum claufula quod non durat nifi per annum.
15. Capitulum fi conftitueret Vicarium fimpliter abfque temporis præfinitione, eius officium durat durante Sedis vacatione.
16. Capitulum falta electione Vicarij non poffet illum ad libitum renouare.
17. Vicarius capitularis poffet folum remoueri ex caufa bene uifa S. Congregationis.
18. Vicarius à Metropolitano deputatus in difceffu fuffraganci poffet ad vnitum ipfius Metropolitani amari.
19. Etia 23. annorum permitti poffet in Vicario Capitulari.
20. Vicarius Capituli Sede vacante non poffet in locum fui quicquam fubftituere nifi in tribus cafibus.
21. Vicario Capitulari propter eius abfentiam fufficit fubftitutionem facere.
22. Capitulum non poffet eligere vifitatore abfque Vicario.

13. Vicarius capituli Sede vacante non potest cognoscere de causis delegatis Vicario Episcopi.
14. Capitulum, seu Vicarius Capitularis non potest excoꝑi commissarius Apost. directus Episcopo, seu eius Vicario.
15. Vicarius Capitularis potest executioni mandare litteras Episcopo per S. Congr. directas.
16. Vicarius Capitularis debet eligi Doctor, aut Licentiatum in iure Canonico, vel alias quantum fieri potest idoneum.
17. Vicarius Capitularis debet doctore in aliqua universitate.
18. Doctoribus in capitulo existentibus necessarius unus ex illis in vicarium est eligendus.
19. Non obstante consuetudine quod singuli vel bini de ipsius gremio per sing. menses administrarent.
30. Vicarius collegialis defuncto eius Prelato non debet eligi Doctor.

31. Capitulum potest ubi non esset Doctor in alio deputacionis dare Vicario consiliorem Doctorem sibi bene visum.
32. Metropolitanus potest deputare Vicarium in Ecclesia suffraganea si infra octo dies post mortem Episcopi Capitulum non providere.
33. Metropolitana Ecclesia Capitulum Sede vacante negligente Vicarium constituere tunc antiquior ex suffraganeis illum constituit.
34. Capitulum Sede vacante potest facta remotione Vicary, vel officialium illos cogere ad reddendam rationem.
35. Vicarius Capituli Sede vacante tenetur finito officio stare syndicus.
36. Episcopus potest per se rationem administrationis officij gesti a Vicario Capitulari exigere.
37. Capitulum facta electione officialium non potest eos ad libertatem revocare.

Concil.  
Chalcedon.  
actioe 16.  
c. 13. in fin.  
Concil. V.  
mat. cap. 76

Cap. non  
licet in  
11. q. 2. & c.  
fin. de supp.  
argl. p. 12.  
in 6.

**C**apitulum, \* Sede vacante, ubi fructuum percipiendorum ei munus incumbit, a Oeconomum unum, vel plures fideles, ac diligentes decernat, qui rerum Ecclesiasticarum, & proventuum curam gerent, quorum rationem ei, ad quem pertinebit, sint reddituri. *Item Officiale, seu Vicarium* infra octo dies post mortem Episcopi & constitutus, vel existentem confirmare omnino tenetur, 3 qui saltem in iure canonico sit Doctor, vel Licentiatum, & vel aliis, quantum fieri poterit idoneus, nisi secus factum fuerit, ad Metropolitanum deputatio huiusmodi devoluatur. Et si Ecclesia ipsa Metropolitana fuerit, aut exempta, Capitulumque, ut praefertur negligens fuerit, tunc antiquior Episcopus, ex Suffraganeis in Metropolitana, & propinquior Episcopus, in exempta Oeconomum, & Vicarium idoneos possit constituere. Episcopus vero ad eandem Ecclesiam vacantem promotus ex iis, quae ad eum spectant, ab eisdem Oeconomis, Vicario, & aliis quibuscumque officialibus, & administratoribus, qui, Sede vacante, fuerunt a Capitulo, vel ab aliis in eius locum constituti, etiam si fuerint ex eodem Capitulo, rationem exigit officiorum iurisdictionis administrationis, aut cuiuscumque eorum muneris, possitque eos punire qui in eorum officio, seu administratione deliquerint, etiam si praedicti officiales, redditus rationibus, a Capitulo, vel a deputatis ab eodem absolutionem, aut liberationem obtrinerint. Eidem quoque Episcopo teneatur Capitulum de scripturis, ad Ecclesiam pertinentibus si quae ad Capitulum pervenerint, rationem reddere.

1. Vide Gig. de person. quest. 6 §. n. 2. Paulin de potest. Capituli Sede vacante, p. 2. quest. 10. num. 1. & 2. Couart. in c. relatum il. 2. num. 3. de testam. Sbroz. de officio Vicary lib. 1. quest. 60. Gutier. canon. lib. 2. c. 17. n. 12. Etiam. Si in apothecis. verb. Vicarius 3. Azor. in sit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 37. quest. 18. & 19. Quarant. in summa Bullar. verb. Capitulum Sede vacante, in princ. Galet. in margarita casuum conf. verb. Vicarius Sede vacante, n. 5. Cardos. in praxi. iudicium, & Advoc. verb. capitulum 3. Molin. de inst. tom. 6. tract. 5. disp. 11. sub n. 1. Garc. in addit. ad sum. tract. de benef. p. 5. cap. 7. n. 12. Narbon. de appell. & Prov. ad Episcopum p. 1. n. 102. Franc. Leon. in thesaurus fore. Eccles. part. 1. c. 10. n. 7. Aloyf. Ric. in praxi rerum fore. Eccles. decis. 473. in 1. adit. aliis ref. 497. cum tribus seqq. in 2. edit. Raguc. de voce can. 3. 37. tractum de officio, & potest. Episcopi, p. 3. alleg. 5. q. n. 165. 166. 172. cum tribus seqq. & 178. cum seqq. & de Canonici c. 4. 2. num. 28. cum multis sequentibus. Marcel. Vulpe in praxi iudic. fore. Eccles. cap. 44. n. 1.

a Oeconomum unum, vel plures fideles &c.] Vide D. Felice de Vega, Arch. Mexican. io relect. c. rerum 7. de fore. compet. n. 10. ubi hanc dispositionem ita accipiendam esse asserit, ut res ipsae siue iura Eccl. pro eo tempore consequentur in eo statu, quo fuerint, & non ut lites de nouo suscitantur, vel iam coꝑte terminentur, dnm Sedes ipsae non habuerint Prelatum, & Pastorem.

*Item Officiale seu Vicarium, &c.]* A Capitulo Sede vacante unum tantum Vicarium eligendum, nisi legitime adesset immemorialis consuetudo duos, aut plures eligendi, tenet Quarant. d. verb. Capitulum Sede vacante, vers. non dubitatur, quem refert d. all. 5. q. n. 165. in princ. & d. c. 4. 2. n. 3. 3. Possent etiam Capitulum Sede vacante Vicarios pedaneos constituere sicut Episcopus possit illos constituere, refolunt Paulin. de officio & potest. Capituli Sede vacante part. 2. quest. 10. Molin. de inst. tract. 5. disp. 11. vers. Paninni.

Capitulum Sede vacante duos Vicar. substituere posse, ut alternis mensibus vicariatus moneant consuetudo, & illis qualitatibus sint praediti, quas requirit Conc. in presenti, asserit refoluntur Garc. in addit. ad sum. tr. de benef. p. 5. c. 7. n. 37.

Si inter Canonicos discordia fuisset in electione Vicarij, & plures ad hoc officium assumerentur, magis idoneum, & habentem qualitates Conc. temanere debere, ceteris remotis, tenent Quarant. d. loco vers. secundo, dubitatur, Aloyf. Ricc. post. ref. 505. vers. secundo, Garc. de benef. p. 5. c. 7. n. 23. ubi refert sic fuisse decisam.

Quamvis Capitulum non teneatur eligere personam in Vicar. de gremio ipsius Capituli, si tamen adesset idoneus, ceteris paribus illum esse praefendum refertur decisum Quarant. d. loco vers. sexto dubitatur, Aloyf. Ricc. in decuria Archiepisc.



10. Vicarium Capituli Sede vacante non posse in locum sui quempiam substituere nisi in tribus casibus, videlicet infirmitatis, ad modicum tempus, & in delegatis, & tunc multo magis teneat substituere prædictum qualitatibus, quas hoc decretum in ipso Vicario Capituli requirit, quam ipsam Capitulum, asserit Sel. d. cap. 19. num. 45. ubi refert decimum die 17. Maij 1600.
11. Vicario Capituli propter eius absentiam spectare substitutionem facere, refert decimum Garc. de benef. p. 3. c. 7. n. 23. d. cl. ar. 6.
12. Absque Vicario non posse Capitulum eligere visitatorem ad visitandam diocesim, refert decimum Garc. d. t. 7. n. 23. d. cl. ar. 7.
13. Vicarium Capituli Sede vacante non posse cognoscere de causis delegatis Vicario generalis Episcopi, & sic nec exequi dispensationes in matrimonij impedimentis, & literas in forma Dignum quæ huiusmodi generali Episcopi Vicario solent committi, resoluunt Garc. de benef. p. 6. c. 2. d. n. 4. Bonac. de legibus disp. 5. q. 3. p. m. c. 8. §. 1. n. 7. Aloy. Ricc. in decif. Curia Archiep. Neapol. p. 1. decif. 44. Ego ipse d. c. 4. n. 57. ubi refert sic fuisse decifum sub die 24. Maij 1621.
- Contra Salas de legibus disp. 20. §. 1. n. 124. Sanch. de matrim. lib. 8. disp. 26. n. 3. cum seq. existimantes Vicarium Capituli posse de prædictis cognoscere, quamvis commissio sit directa Vicario generali Episcopi.
14. Vnde commissiones Apost. in forma Dignum, & alias d. testas Episcopo, vel eius Vicario generali intus officij, vel sub nomine Dignitatis nō posse exequi Capitulum, seu Vicarium Capitulum Sede vacante, dixi d. c. 4. n. 59. Attestans sic fuisse decifum in Camera. 2. Augusti 1631.
15. Posse tamen Vicarium Capitulum Sede vacante executionem demandare litteras Episcopo per Sacramenta Congreg. directas, & ab illo non exequutas, dixi eod. c. 4. n. 60. affirmans sic decifum S. Congreg. Episc. & Regul. sub die 10. Aprilis 1635. necnon omne illud quod Episcopo mortuo per Bullam, seu Breue in causis inordinationem importanter concessum, e. d. S. Congreg. in Traven. 26. Ianuarij 1604. & in Neapolitana 10. Februarij eiusdem anni.
16. Quis saltem in iure Canonico sit Doctor, &c.] Vicarius Capituli Sede vacante debet eligi Doctor, aut Licentiatum in iure Canonico, vel aliis quantum fieri potest idoneus, ita Nauar. consil. 2. alias vnic. de offic. Præar. in nouis, Sayr. in floribus dec. sub illo tit. decif. 3. Pett. Hen. consil. 90. Sbroz de offic. reat. lib. 1. q. 56. n. 12. Galet. in margar. casum. conscientia. verb. Vicarius. 4. Molin. de iust. tract. 5. disp. 11. Aloy. Ricc. in d. praxi rerum fari Eccles. resol. 497. n. 2. Garc. de benef. p. 1. c. 7. n. 12. Matcel. Volpe. d. c. 4. n. 15. Alias electionem esse irritam & nullam refert decimum Garc. d. c. 7. n. 10. Nec debere confirmari Vicarium Episcopi demortui, nisi esset Doctor, dicit resolutum Sbroz in addit. ad d. lib. 1. q. 56. n. 12. & quest. 5. §. sub num. 2.
17. Debere doctorari in aliqua Vniuersitate, non verò à persona priuata, dixi d. cap. 42. num. 5. attestans sic fuisse decifum sub die 19. Septembris 1620.
18. Existentionibus Doctoribus in Capitulo necessarium ex illis in Vicarium esse eligendum, alioquin deputationem ad Metropolitani deuoluat refert decimum Garc. in addit. ad tract. de benef. p. 5. cap. 7. num. 12.
19. Vicarij electio, seu de putatio si ex consuetudi-

ne Capituli fieret de ipsius gremio, & bini, vel singuli, per singulos menses administrarent, oblectuando ordinem, sed non essent omnes Doctores, vel Licentiatum, dicta deputatio non valet, ubi alij Doctores possint constitui, nec inspicitur ordo, vel consuetudo, aut lex noua certam formam præscribens, argument. text. in l. sciendum, §. ordine. ff. de legat. 1. ita refert decimum Garc. d. p. 5. c. 7. n. 10. & 11. in 1. dub.

Non extendi ad Ecclesiam Collegiatam defuncto eius Prælatu, qui ordinarij iurisdictionem, & omnia alia iuxta Episcopalia habebat, quia si non est necesse ut Prælatu mortuus sit Doctor, ergo neque Vicarius, refert decimum Garc. d. p. 5. cap. 7. num. 20.

[Vel alijs quantum fieri poterit idoneus.] Posse Capitulum ubi non esset Doctor, in actu deputationis dare ei consultorem Doctorem sibi bene visum patribus non suspensum in casibus in quibus eo opus erit, tenent Sbroz. d. lib. 1. q. 36. n. 3. Quærant. d. verb. Capitulum Sede vacante n. 5. in fine. Aloy. Ricc. post. resol. 305. in notabil. de materia Vicarij n. 4. verb. Capitulum, & ipsemet addit in decif. Curia Archiep. Neapol. p. 4. decif. 505. num. 15. quod Doctor sacrorum Canonum præfatur Magistro S. Theologie quoad hoc officium assequendum, & n. 12. subdit electionem in Vicarium factam de Theologo omnino Canonica valere, sed contrarium tenui dicto c. 42. n. 53. asserens sub die 28. Augusti 1621. decifum fuisse Doctorem Theologum non posse esse Vicarium Capitulum Sede vacante.

[Si secum saltem fuerit ad Metropolitani, &c.] Posse Metropolitani deputare Vicarium, seu officialem in Ecclesia suffraganea, si infra octidies post mortem Episcopi Capitulum non prouiderit, de vicario, vel non idoneum elegerit, ex hoc decreto colligitur Quærant. in sum. Bulary verb. Archiep. auctoritas n. 36. Marc. Ant. Gen. in pract. Archiep. Neapol. c. 70. n. 6. Ego ipse in tract. de Canon. c. 42. n. 55. & de officio, & potest. Episcopi part. 1. tit. 1. q. 4. Archiep. præfatus, num. 60. ubi ex Gemin. & Raguc. obiectum quod si moreretur Vicarius creatus à Metropolitano, vel alio superiore ob negligentiam Capituli, Capitulum potest infra octidies creare ut prius, quia pro prima vice tantum admittit ius.

[Et si Ecclesia ipsa Metropolitana fuerit, &c.] Metropolitane Ecclesie Capitulo Sede vacante negligente Vicarium constituere, tunc antiquiorem ex suffraganeis illum, constituere, vel Ecclesie exemptæ Capitolo negligente Episcopum propinquioriorem eum de putare posse, ex hoc cap. colligitur Coch. in inst. iur. lib. 2. tit. 8. de offic. Vicar. n. 39. Sbroz d. lib. 5. q. 18.

[Rationem exigit, &c.] Capitulum Sede vacante potest facta remotione Vicarij, vel aliorum officialium illos cogere ad reddendam rationem administrationis, eorumque pro culpa punire, non tamen impedit futurum Episcopum quando ex hoc decreto ab illis exigat rationem aditionem, quas Sede vacante fecerint, & eos punire, etiam si à Capitulo foennit absoluit, ita refert decimum Garc. p. 5. c. 7. n. 23.

Vicarium Capituli Sede vacante teneti finito officio stare Syndicato adserunt Marc. Ant. Genuent. in pract. Arch. Neap. §. 8. in fine. Prosper de Augustino in addit. Ad Quærant. d. verb. Capitulum Sede vacante n. 54. Aloy. Ricc. in d. praxi rerum fari Eccles. d. c. 42. in 2. edit. abbas resol. 504. in 2. edit. Raguc. de voce Canonem. in Capitulo quest. 40.

q. 40. num. 13. Ego ipse d. alleg. 54. n. 81. Marcell. Vulpes d. c. 44. n. 19. am. princ.

36.

Episcopum per se rationem administrationis officiali gelis a Vicario Capuli Sede vacante constituto exigere, atque in aliquo delicto compertum punire possit, resoluunt Vgol. de officio Episcopi c. 2. §. 2. n. 2. Alloys. Rice. in dec. Curia Arch. Neapol. p. 4. dec. 39. t. refert decemum Arm. in ad-

dis. ad recapit. legum Navarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis, num. 99. citatus per me d. allegat. 54. num. 183.

Capitulum facta electione officialium non posse eos ad libitum reuocare & novos constituere, nisi vel economos, vel illos officiales, quos etiam viuente Episcopo possit ipsum deputare, refert decemum Garcid. p. 4. cap. 7. n. 23.

37.

*Singula singulis personis conferantur beneficia ecclesiastica, obtinenti tamen insufficienti conferri potest aliud simplex, dummodo vtrumque personalem residentiam non requiratur. Obtenientes plures parochias dimittant vtram voluerint, & alteram teneant.*

## CAPVT XVII.

1. Doctores de beneficiarum incompatibilitate, & pluralitate agentes.

2. Cardinales comprehenduntur hoc decreto.

3. Beneficia plura simul obtineri non posse, sine dispensatione Episcopi.

4. Episcopus habens vnum beneficium simplex quod non sufficiat ad eius sustentationem, potest aliud simile conferre absque Apost. dispensatione.

5. Ordinarius potest conferre secundum beneficium obtinenti primum sufficiens iuxta suum verum valorem, sed insufficienti ob id quod pensione est gratus.

6. Beneficium vnum sufficiens habens non potest retinere duo.

7. Consequendo, non excusatur a peccato meri retinentem plura simplicia beneficia quorum vnum est sufficiens.

8. Habet locum hoc decretum in beneficiis iurisdictionis, nisi caveatur in fundatione, ut simul cum aliis retinendi possint.

9. Beneficium vnum sufficiens habenti si aliud sufficiens ab Episcopo fuerit collatum, habita pacifica possessione secunda vacat primo.

10. Ordinarius si conferat tertium beneficium habenti duo simplicia insufficientia, collatio tertijs est nulla.

11. Episcopus habenti congruam non potest aliud beneficium dare.

12. Beneficia duo simplicia retinens, & fructus amborum percipiens quorum quilibet de per se erat sufficiens, ambo ipso iure vacant.

13. Beneficia duo uniformia sub eodem titulo absque prouisione Sedis Apost. obtineri non possunt.

14. Episcopus ex causa potest dispensare, ut qui obtinere valeat duo beneficia difformia sub eodem titulo.

15. Capella plures in eodem Altari quando possint possideri ab vno.

16. Capellanas tres sub eodem titulo uniformes si quis per annum ex collatione Episcopi retineat incidit in priuationem omnium ipso iure.

17. Beneficium ecclesiasticum sufficiens quod dicatur.

18. Beneficia duo retinere possunt dummodo vtrumque personalem residentiam non requiratur.

19. Canonici duo in vim decretum Conc. Trid. sunt incompatibiles.

20. Canonici primus ipse iure vacat per adpiam pacificam possessionem secundum.

21. Canonici duo retinere pergens utroque est ipso iure priuatus.

22. Consuetudini permittenti quid in eadem Ecclesia dignitates eum prabendis; canonicibus teneantur, non est derogatum per Concilium.

23. Canonici prouidentialem obtinent non potest.

Barbof. Collect. in Concil. Trid.

test in vim consuetudinis dignitatem habere.

24. Consuetudo tenendi beneficium curatum, vel simplex simul cum Capellania in eadem Ecclesia, non est sublati per hoc decretum.

25. Capellania, & Mansuetaria, quorum fructus sunt tenues, sunt incompatibilia beneficia.

26. Capellania, cui adiunctum est omni deferendum in ebero, obtineri non potest cum Canonicatu.

27. Statutum Episcopi Castela.

28. Dignitates, quae nullas, vel tenues habent fructus, possunt cum Canonicatu retineri.

29. Praesum de Canonicis in vna Ecclesia & de Decanatu in alia cum dispensatione, &c. sufficit ut in dignitate resideat.

30. Dispensatio ad beneficium, dummodo plura simul non sint, non potest obtineri plura, quam vnum.

31. Parochialem Ecclesiam habenti potest Ordinarius alteram Parochialem conferre, sed post adpiam possessionem pacificam secunda vacat prima.

32. Parochiales duas habens, quarum altera est beneficium simpliciter in perpetuum unita, alteram dimittere non tenetur.

33. Parochiales duae vel plures inuicem unitae possunt legitime retineri.

34. Parochialem vnam habens cum fructibus, & alteram cum aude titulo vnum ex iis, quam velit, tenetur resignare.

35. Monasterium commendatum cum cura non est incompatible cum Parochiali.

36. Parochialem habens vna cum monasterio in commendam ad vitam, cui cura imminet animarum, alteram dimittere non tenetur.

37. Parochialem habens ob incompatibilitatem dimittendam quemodo prouidendum habenti ad eam regressum.

38. Parna condignas subire debet non dimittens vnam ex duabus Ecclesiis Curatis intra tempus a Curia assignatum.

39. Parochialis & Canonicatus eadem sua incompatibilitate etiam stante parua distantia, & tenuitate fructuum.

40. Prabendam & Parochialem ante Conc. legitime obtinentes, potest post Conc. vtrumque legitime ebrinere.

41. Papa attentis personarum & locorum qualitate dispensat ut vni Parochialis & Canonicatus conferatur.

42. Parochialem in ciuitate, & Canonicatum in Cathedrali obtinens, si potest vtrumque inferuere, non est molestandum.

43. Parochialem vacantem non debet Episcopus Canonici habenti conferre, etiam si tenens admodum prabenda essent.

44. Parochialem Ecclesiam sunt incompatible cum bene-

EE ficijs.

- ficij, in quibus assignata sunt distributiones.
45. Capellana, quæ habet omni celebrandi certas Missas, & coadiuvandi in cura animarum, est beneficium incompatibile cum alio beneficio Curato.
  46. Parochialem obtinens unâ cum Cavenicatu ex dispensatione Apost. ante Conc. obtenta, potius post Concil. absque alia dispensatione optare aliam præbendam pinguiorem.
  47. Terrali beneficiale non sunt incompatibiles.
  48. Beneficia duo incompatibilia à Papa obtinens, utraque in litteris exprimens, cum quo non suis dispensatam, obtineri possunt.

49. Beneficia, seu legata pia, quæ non habet Alcare, seu Capellam, non inducunt incompatibilitatem.
50. Ecclesia Baptismalis, licet non sit in reliquis Curatæ, est incompatibilis.
51. Dispensatio præsumpta, in qua fundatur reg. de trienniali, non habet locum contra decreta Conc.
52. Concordat decretum in presenti cum alio c. 4. sess. 7. de reform.
53. Beneficium incompatibile obtinens, & recipiens secundum simile, ipso iure vacat primum.
54. Beneficia plura obtinens ex dispensatione Papæ sine causa rationabili, non sit tutus in foro cõscientiæ.

4. scilicet. 1. Nic. c. 15. de 10. Aut orbi. c. 1. de Arclat. 1. c. 1. & 12. de Mileau. c. 15. cap. quia in tantum ad huc de c. c. non ignorat de pñ. cum alleg. supra scilicet. 7. de reform. cap. 1. c. refectio. de cap. multa de præb. 11. c. per totum. c. quia nonnulli de cler. non resid. supra scilicet. 7. de reform. cap. 4. c. Cap. ex. etabitis. 5. qui verò in ex. etabitis. com. 11. de præbend.

**C**um Ecclesiasticus \* ordo pervertatur, quando vnus plurium officia occupat Clericorum, sanctæ sacris Canonibus cautum fuit, neminem oportere in duabus Ecclesiis conferri. Verum quoniam multi improbe cupiditatis affectu se ipsos, non Deum, decipientes, ea, quæ bene constituta sunt, variis artibus eludere, & plura simul beneficia obtinere non erubescunt, sancta Synodus debitam regendum Ecclesiis disciplinam restituere cupiens, presenti decreto, quod in quibuscumque personis quocumque titulo, *etiamsi Cardinalatus honore fulgeant*, mandar obferuari, statuit vt in posterum *β vñ tantum beneficium Ecclesiasticum singulis conferatur*, quod quidē si ad virā eius, cui conferretur honeste sustentandam non sufficiat, & licet nihilominus aliud simplex & sufficiens, dummodo *utrumque personale residentiam non requirat*, eidem cõferti. Hæcque *β non modò ad Cathedralis Ecclesias*, sed etiam ad alia omnia beneficia, tã secularia, quàm regularia quæcumque, etiam commodata, pertinent, *et quæque tituli, ac qualitates existant*. Illi verò, qui in presenti plures parochiales Ecclesias, quæ vnâ cathedralem, & alia parochiales obtinent bō eleganter omnino, quibuscumque dispensationibus, ac vniombus ad vitam non obstantibus, vna tantum parochialis, *vel sola cathedrali retenta*, alias parochiales *β infra spatium sex mensium* dimittere: alioquin, tam parochiales quam beneficia omnia, quæ obtinent *β ipso iure vacare censeantur*: ac tantum vacantia liberè aliis idoneis conferantur: *vt nec ipsi antea illa obtinens, sint a conscientia fracti*: post dictum tempus retineant. Optat autem sancta Synodus, vt resignantium necessitatibus commoda aliqua ratione, pro vt summo Pontifici videbitur, provideatur.

1. De beneficiorum incompatibilitate & pluralitate agunt ex professo Dionys. Carthus. & Hieron. Cunct. in suis tract. de pluralit. benefic. Hored. de incompatibilib. Rebuff. in praxi benef. p. 1. tit. de dispensat. plura beneficia, Paul. Fulf. de iust. l. 2. c. 7. n. 8. Bernard. & Salzed. in praxi. c. 49. in nouiss. impress. de hoc de offic. curiar. l. 1. quæst. 45. Cened. ad Decretal. collat. 10. Duenn. reg. 171. Sclæ. de benefic. p. 3. q. 39. à princ. Menoch. de arbit. casu 259. Lud. Beia respons. casuum conscient. p. 1. casu 159. Spio. in speculo res. gloss. 3. princ. ex n. 1. Aluar. Pelag. de plantis Eccles. l. 2. c. 27. Albert. Troc. de vero & presello clerico leg. 2. c. 45. Cofman pragmat. sanct. tit. de coll. 5. cui res. in gloss. pluralitatis. Paul. Comitrol. respons. mor. l. 1. q. 73. Franch. Leon. in thesauro furi eccles. p. 2. c. 3. à n. 10. Sor. de inst. lib. 3. q. 6. art. 3. Mich. Salom. 2. q. 6. 5. art. 2. contrarij. 5. Valin opus de benefic. 4. §. 2. dub. 5. n. 159. cum segg. Molesin summ. Theolog. moral. tract. 6. c. 9. Monet. de apr. canon. c. 6. q. 6. à n. 67. Valer. Regal. in praxi furi parit. l. 10. tract. 3. c. 19. n. 260. cum segg. Gac. de benefic. p. 11. cap. 5. n. 260. cum segg. Aem. in addit. ad recap. legem Navarra l. 4. tit. 7. de benefic. incomp. Vgol. de officio Episc. c. 1. q. 5. 2. n. 10. in fine. VVeyms d. consil. l. 1. n. 5. pag. 1. to. in fine.

2. qui fuerunt æternaliter condemnati propter beneficiorum pluralitatē, referuntur in praxi spiritali. lib. 5. c. floribus de apibus c. 6. 7. & 8. & apud Villadieg. p. 5. vbi de fructibus Sanctiorum, tit. 4. auaritie disc. 6. §. el autor del libro de opus.
3. *Etiam si Cardinalatus honore fulgeant.* Vide Flam. Paris. de resignat. benefic. lib. 5. q. 6. n. 116. Vgol. de officio Episc. c. 1. q. 5. 2. n. 10. in fine. Azor. in iust. moral. p. 2. lib. 4. c. 3. q. 14. & lib. 6. c. 2. q. 5. Aloyf. Ricc. in decisi. Curie Archiep. Neapol. dec. 236. num. 2. p. 4.
4. *β vñ tantum beneficium Ecclesiasticum singulis conferatur.* Plura beneficia simul obtineri non possunt, licet sint simplicia sine dispensatione Papæ, quod ex verbis Coenlij sic moderantem, & vel personale requirant residortum, vel sint sufficientia. Ita decisum refert Stephao. VVeyms d. consil. l. 1. n. 5. pag. 1. to. in fine.
5. *β licet nihilominus aliud simplex, & c.* Episcopum habenti vnum simplex beneficium quod nō sufficiat ad eius sustentationem, posse aliud simile conferre absque dispensatione Apost. sed non posse plura simplicia ultra duo vsque ad sufficientem eius sustentationem concessit extra dispensationem Apost. referunt decisum, Gac. p. 1. c. 5. n. 310 in 1. & 2. declar. Attm. in addit. ad recap. legem Navarra l. 4. tit. 7. de benefic. incomp. n. 3. 2. cum duobus segg. Mallob. in praxi habendi concursus requirit. 7. dub. 16. secundum Rom. imp. prefl. Marcel. Vulpe d. c. 48. n. 5. 8. prope fin.

Ordinatum posse conferre secundū beneficium obtinenti primum sufficientis iuxta suum verū valore, & honesti ipsius possidentis sustentatione, si tempore, quo secundū conferretur, non sufficiat propter

propter onus pensionis super tali beneficio impositum dummodo prout sit collationem ubi factam non consenserit pensioni, referunt decimū Garc. d. c. 5. n. 3. 10. dub. 4. Arm. d. tit. 7. de benef. incomp. n. 37. in 4. resp. Ego ipse d. n. leg. 62. n. 7. resoluunt Azor. in p. mor. p. 2. lib. 8. c. 10. q. 8. & cap. 1. 2. q. 6. Gonz. ad reg. 3. Concil. gloss. 5. 5. 5. n. 4. Mallob. in p. p. n. habendi concursum regis. 7. dub. 17.

6. Habens vnum beneficium sufficiens non potest retinere duo, & habens duo per se separatim insufficientia, sed simul iuncta sufficientia, non potest retinere tertium, ut resoluunt Hoied. de incomp. benef. p. 1. c. 19. n. 1. cum seq. Flam. Patif. de resign. benef. lib. 3. q. 1. n. 138. Garc. d. c. 5. n. 268.

7. Consecratio non excolat peccato mort. retinentem plura simplicia beneficia, quorum vnum est sufficiens, ita Flaminio. Paris. d. tract. de resign. benef. lib. 3. q. 6. n. 119. & alij citati per me d. n. lib. 62. n. 8. vbi n. 10. in fine, addit quod hodie de consuetudine non datur dispensatio ad plura beneficia simplicia, sed Prelati inferiores summo Pont. videntur quod conferre possint, & de facto conferunt, nulla habita ratione an sint pinguis, vel tenuia, quæ secundum ea quæ habentur in hoc decreto, non sunt laudabilia, refert me non citato Aloys. Ricc. d. decisi. 36. n. 5. p. 4.

8. Dispensationem Concil. in presenti prohibentis Episcopo conferre vni vltra duo beneficia, locum habere in beneficiis iurispatronatus, nisi caueatur in fundatione, ut simul cum aliis retinere possint, resoluunt Garc. d. p. 1. c. 5. n. 386. Aldan. in compend. canon. resp. lib. 3. tit. 10. n. 8. attestans in Bouenens. t. 3. Novermbris 1607. fuisse decimū beneficium tertium simplex etiam de iure patronatus non posse retinere cum duobus aliis prius obtentis absque Sedis Apost. dispensatione, huiusmodi quæ priora beneficia post pacificā possessionem in terris vacare eidē Sedi Apost.

Contra Lambert. de interp. p. 1. lib. 3. q. 7. art. 15. n. 15. Missob. in p. n. habendi concursum regis. 7. dub. 18. existimantes dispositionem Concil. in presenti locum non habere in beneficiis iurispatronatus, ac proinde universalem observationem & praxim esse ut Episcopi instituunt presentatos a patronis, tamen tertium, & quartum habeant beneficium, & Lamb. attestat se fuisse institutum in triginta septem beneficiis, quorum maxima pars erat patronatus laicorum, & clericorum, & omnium fructus non ascendebant ad summam ducatum 130. de camera.

9. Habenti vnum beneficium sufficiens, si aliud sufficiens ab Episcopo fuerit collatum, habita pacifica possessione secundi, vacare primum asserunt decimū Garc. d. c. 5. n. 283. in 2. declar. Armend. d. tit. 7. de benef. incomp. n. 8. & 9. quos refert A. p. alleg. 62. n. 3.

10. Ordinarius si consecrat tertium beneficium habenti duo simplicia beneficia aliis ad sustentationem insufficientia, collationem tertij esse validam, sed si tertium sit sufficiens, vacare illa duo priora beneficia, fin minus, tenent prout sum dimittit alterū ex illis, & si controuenerit possessionem ambo, recipiendū ex illis fructus, verū quod beneficium vacare, referunt decimū Garc. de benef. p. 1. c. 5. n. 310. in 1. & 2. declar. Arm. d. tit. 7. de benef. incomp. n. 37. in resp. ad dub. 1. & 2. Vgolin. d. c. 1. 4. 5. n. 2. c. vers. tertio.

11. Episcopo habenti vnum non posse aliud beneficium dare, & si dederit, vacare primum illud quod habebat, dummodo beneficium titula-

re sit, quamvis difforme à secundo recepto, & si ambo retinere tentauerat accepta pacifica possessione secundi, vacare vtrumque, referunt decimū Garc. d. p. 1. c. 5. n. 310. Armend. tit. 7. de benef. incomp. n. 31.

Obtinens beneficium ecclesiasticum sufficiens ad honeste sustentandū, si in futurum fuit ab Episcopo ad aliud beneficium primum per allectionem secundi, procul dubio ipso iure vacavit; secundum verò ita demum vacat, si vtrumque retinere sciens persumpserit, Sel. in select. can. c. 27. n. 10. vbi aliter resoluunt in Salmannina 3. t. May 1607. Ex retentione enim vtriusque beneficii, & perceptione fructuū ambo rem per duos annos absque dispensatione Apost. vtrumque ipsi iure vacasse, refert decimū idem Sel. citato loco, & vidi satis dispositi hunc articulum, & sic conclusū in sacra Congr. Conc. de hoc anno 1633.

Beneficia duo vniuersalia sub eodē tecto absque provisione Sedis Apost. obtinere non posse clericum, nisi id dixerit statutus, vel Eccles. consuetudo, vel Episcopus cum eo expresse dispensauerit, eūdem vtrumque conferendo non intelligitur tacite dispensasse, tenet Sel. d. c. 2. n. 11. attestans sic fuisse decimū sub die 1. Novermbris 1607.

Episcopus ex causa posse dispensare, ut quis obtinere valeat duo beneficia difforma sub eodem tecto, dummodo quodlibet per se non sit sufficiens ad sustentationem prout, referunt decimū Garc. p. 1. c. 5. n. 377. Armend. tit. 7. de benef. incomp. n. 7. Franc. Leo in thesauro firi eccles. p. 2. cap. 8. n. 55. Molfes. in summ. Theolog. innot. tit. 6. cap. 9. n. 46. Azor. in p. mor. p. 1. lib. 3. c. 5. q. 6. & lib. 6. c. 1. q. 2. & 4. & c. 1. q. 6. Stephan. VVeyms d. consil. 2. n. 15. in fine. vbi quod non potest Episcopus dispensare ut obtineatur duo beneficia conformia. Ego ipse d. alleg. 62. n. 17. Conformia beneficia censentur non illis, quæ vno, eodēque nomine nuncupantur, sed quæ ad vnum, eundēque finem sunt instituta, & quæ eodē officium, idemque onus habent i vnde ex aduerso satis intelligitur, quæ censenda sunt dissimilia, seu difforma, nimirum, quæ dissimile habent officium, alio, seu diuerso, & non plant eodē tempore explendum; item sub eodem tecto dicuntur esse beneficia, quæ sunt intra eandem Ecclesiam, vel eius ambitum, seu circuitum; ita Steph. VVeyms d. consil. 12. n. 16.

Capellæ plures in eodem Alati sub eadem inuocatione cū diuersis oneribus Missarum, quæ antiquitus cōferebantur pluribus clericis, & ad presens reperiuntur possideri ab vno sub titulo vnius capellaniæ non possunt retineri hodie absque dispensatione Apostolica, ita Sel. d. c. 2. n. 2. vbi refert sic fuisse decimū sub die 17. Augusti 1630.

Capellaniæ tres sub eodem tecto vniuersales si quis per annum ex collatione Episcopi retineant, incidit in priuationem omnium ipso iure, non obstante Episcopi dispensatione, ita decimū fuisse in vna Carorien refert Sel. citato loco.

¶ Sufficiens. Quod dicatur beneficium Ecclesiasticum sufficiens ad congruam sustentationem arbitrio iudicis relinqui paulo plus, vel minus æstimandū consideratis considerandis, qualitate scilicet personarum, locorum & temporum resoluunt Nau. de orn. miss. 62. Flam. d. 1. q. 6. m. 13. t. & seq. Zerolin. p. n. Episc. p. 1. verb. beneficium 5. 7. concl. 8. princip. Gonz. ad reg. 3. Concil. gloss. 15. n. 39. Valer. Reginald. in p. n. firi p. n. 1. 30. r. 3. n. 285. Prosp. de Aug. in add. ad n. n. r. in som. Bullary, verb. benef. resignationes causa 8.



- Menoch, *de arbit. casu* 26. Garc. d.p. t. 2. c. 5. n. 30. Maslobian *praxi habendi concursum*, requirit. 7. dub. 1. 4. cum seqq. Ego ipse d. 62. n. 1. t. 2.
18. *Quamvis utrumque personale residentiam non requirat, &c.* Vide Cottaf. de benef. p. t. 2. c. 5. n. 2. Hoied. de in comp. benef. p. t. 2. c. 17. n. 30. Zer. d. p. t. verb. beneficium 5. 7. Azor. d. part. 2. lib. 3. c. 8. q. 6. Valer. Reginald. d. trall. 3. n. 279. Garc. d. c. 5. n. 260. Sanch. d. lib. 2. c. 2. dub. 6. n. 6. ubi ait quod simplex exigens servitium id est, si simple servidero, non dicitur requirere residentiam, quia tam ex legitima consuetudine congruè servitur per Vicarium.
19. *[Non modò ad Cathedralis Ecclesias, &c.]* Canonici duos in vim decretorum Concil. Trid. esse incompatibiles, referunt decifum Garc. d. p. t. 2. c. 5. n. 381. in 2. declar. Armend. d. tit. 7. de benef. incomp. n. 41.
20. *Ita ut post adeptam pacificam possessionem secundo, Canonatum primum ipso inter vacante, asserunt resolutum* Garc. d. c. 5. n. 84. in 6. declar. & n. 381. in 2. declar. Armend. d. tit. 7. de benef. incomp. n. 17. & 41. Alayf. Ric. in praxi rerum fore eccles. decif. 383. in 1. ed. alia res. 332. n. 12. n. 2. ad id. Ego ipse d. 62. n. 18.
21. *Et si duos huiusmodi Canonatus simul retinere petierit, utroque esse ipso inter privatum, referunt decifum* Garc. d. c. 5. n. 381. in 3. declar. Armend. d. loco n. 43. Ego ipse d. alleg. 62. n. 19. Nec presumpta dispensatione, in qua fundatur regula de trienalibus, fieri, & defendere posse tenent Garc. d. c. 5. n. 381. in 2. declar. Armend. loco n. 44.
22. *Consuetudini permittenti quoddam in eadem Ecclesia dignitates cum prebendis canonicalibus teneantur, non esse derogatum à Concilio, in præsentem referunt decifum* Garc. d. c. 5. n. 246. & seq. Arm. d. tit. 7. de benef. incomp. n. 26. Ego ipse d. alleg. 62. n. 8. prope fin.
23. *Canonatum obtinens, cui post Concilium sit in unum Parvenerint, non potest in eadem Ecclesia vni cum dicto Canonatu obtinere dignitatem in vim consuetudinis Ecclesie permittentis Canonatum posse retinere* Canonatum cum dignitate, referunt decifum Garc. in addit. ad trall. de benef. p. 11. c. 6. n. 249. Arm. d. tit. 7. de benef. incomp. n. 9. & 27.
24. *Consuetudinem tenendi beneficium Curatum, vel simplex simul cum Capellania in eadem Ecclesia sublatam esse per hoc decretum, referunt decifum* Nic. Garc. de benef. p. 3. n. 8. n. 87. in resp. ad 6. dub. Arm. d. 1. 7. de benef. incomp. n. 28.
25. *Capellaniam, & Mansionariam, quorum fructus sunt tenues, esse incompatibilia beneficia, nec posse retineri sub eodem recto sine dispensatione* A post. referunt decifum Garc. d. p. t. 2. c. 5. n. 245.
26. *Capellaniam, cui adiunctum est onus deferuendi in choro, obtinere non posse cum Canonatu per hoc decretum, non autem si haberet onus simpliciter celebrandi Missam, nisi esset sub eodem recto, & tunc posse cum dispensatione Apostolicæ referunt decifum* Garc. d. n. 243.
27. *Statutum Ecclesie Casalen, disponens quoddam Capellani teneantur, & debeat continui interesse officio divino cum Canonicis, alioquin puniantur secundum Capituli discretionem inducere residentiam præcisam, & incompatibilitatem ex præscripto huius decreti, referunt decifum* Sel. d. n. 21. n. 13. Dignitates cum Canonatu, quæ uollos, vel tenues habent fructus, licet habeant sedem in choro, quæ ex consuetudine per Canonicos ob-
28. *tineri solent, iuxta c. 1. de consens. lib. 6. non comprehendunt sub hoc decreto, referunt decifum* Arm. d. tit. 7. de benef. incomp. n. 56.
29. *Provisus de Canonatu in via Ecclesie, & de Decanatu in alia eiusdem diocesis cum dispensatione quoddam dictum Canonatum vni cum Decanatu simul retinere possint cum derogatione constitutionum Apostolicarum, ut utrumque etiam iuramentum roboratorum, addita tamen clausula, quod debitis non fraudentur obsequiis, sufficit ut residet in dignitate, & per alium adimplere debet onera in alia Ecclesia, ita Sel. d. 21. n. 26. attestans decifum in Colonien. c. 3. 4. April. 1630.*
30. *Dispensatus ad beneficia, dummodo plura simul non sint, non potest obtinere plura quàm unum, quamvis illud ad vitam obtinens hospitium sustentandam minime sufficeret, referunt decifum* Garc. in addit. ad summ. trall. de benef. p. 11. c. 5. n. 23. 5. Sel. d. c. 2. n. 18. attestans ita fuisse resolutum in Neapolitan. 3. Februar. 1629. & in Alexandrina 11. Maij 1630.
31. *A ille verò, qui in præsentem Parochiam, &c.]* Parochialem Ecclesiam habenti potest Ordinarium alteram Parochialem consecrare, sed post adeptam possessionem pacificam secundæ vacante primam, referunt decifum Arm. d. tit. 7. de benef. incomp. n. 7. & 85. Quod autem dicitur in principe, ibi, unum tantum beneficium ecclesiasticum singulis conferatur, intelligendum esse cum effectu, ut unum possit retineri, quia Ordinarius potest instituire præsentem, vel conferre aliud beneficium incompatibile, vel ratione residentie, vel ratione sufficientie, dummodo habita possessione pacifica secundæ beneficii dimittatur primum, referunt decifum Garc. d. p. t. 2. c. 5. n. 283.
32. *Parochiales duas habens, quarum altera est beneficium simpliciter, vel dignitas in perpetuum unita, alteram dimittere non tenetur, ut referunt decifum* Garc. p. 1. 2. c. 2. n. 24. Armend. d. loco n. 69. & 79.
33. *Parochiales duæ, vel plures si sunt in eoem unitæ, non sunt comprehendunt sub hoc decreto, sed possunt legitime retineri tanquam non incompatibiles, referunt decifum* Garc. d. p. 1. 2. c. 2. n. 42. & Arm. d. tit. 7. de benef. incomp. n. 21.
34. *Parochialem unam habens cum fructibus, & alteram cum nudo titulo, vnam ex iis, quam velit, teneri resignare, referunt decifum* Arm. d. tit. 7. de benef. incomp. n. 68.
35. *Non comprehenduntur in hoc decreto cum Parochia obtinentes monasterium commendatum cum cura, cum illud non veniat appellatione Parochialis Ecclesie, de qua agitur in præsentem. Ita referunt decifum* Gonz. ad reg. 8. Consol. gloss. 5. §. 8. n. 65. Arm. d. tit. 7. de benef. incomp. n. 72.
36. *Habentem Parochialem & monasterium in commendam ad vitam, cui cura imminet animarum, alteram dimittere non tenetur referunt decifum* Gonz. d. gloss. 5. §. 8. n. 65. Zecol. in praxi Episcop. 2. verb. Parochia 5. Garc. de benef. p. 4. n. 4. n. 35. Arm. d. tit. 7. de benef. incomp. n. 78.
37. *Parochialem habentem, quam ex hoc decreto dimittere tenetur, si ea est obligata alteratione regrestis, hunc qui habuerit regrestum, conveniendum esse primo, an ipse cum aliqua pensione resignanti referenda Parochialem velit, quod si eam recipere recuset, alteri resignare debere cum suspensione regrestis, referunt decifum* Arm. d. tit. 7. de benef. incomp. n. 74. & 90.
38. *Non dimittentem curam ex duabus Ecclesiis Curatis intra tempus à S. Concilio assignatum, debere condignas*

condignas pœnas subire, & puniri, prout in eo statuitur, referat decifum Armend. d. tit. de benef. incamp. n. 91.

39. Ex difpenfatione Epifcopi caufa faltem vtilitatis, vel neceffitatis Ecclefie, poffe fimul plures Ecclefias Curatas retineri, ftatim tenues funt, vt fingule proprium non poffent Sacerdotem alere, tenent Soc. de iust lib. 3. q. 6. art. 3. vers. primus. Hoted. de incamp. benef. p. 2. c. 5. a. princ. Rot. dec. 484. p. 1. diuers. Verum ipfemet Rot. in vna Leodien. Conuincitur 5. July 1610. eoram Reuerendissimo D. mro Coccio Decano inter recent. decif. quæ referunt. Idem ad Cochuet in comment. ad reg. 52. Causæ. n. 4. pag. 477. cum seq. & Ego ipse in addit. ad coll. de multis de proben. non obftante exiguitate distantia, & neceffitate fructuum Parochialis eandem, & Canonicius, quos quidam ex difpenfatione Epifcopi poffidebat, censuit eos eandem sub incompatibilitate, & si vtrumque retinere pergeret, esse vtroque ipso iure abique alia admonitione priuatum.

40. *Constat amicus.* Prohibere retentionem censuit Rot. decif. 624. n. 2. p. 4. diuers. 1. Vel sola Cathedrali retenta, &c. Præbendam & Parochialem ante Conc. legitime obtinentem poffe post Conc. vtrumque beneficium obtinere, dummodo in Parochiali refideat, referat decifum Arm. d. tit. de benef. incamp. n. 9.

41. Papam attempta personarum, & locorum qualitate difpenfare vt vni Parochialis & Canonicius confectus, si vtrique inferuire potest, referat decifum Arm. d. tit. de benef. incamp. n. 82.

42. Parochialem in ciuitate, & Canonicius in Cathedrali habenti, si poffit vtrique inferuire, non esse molitionem inferendam, decifum referat Arm. d. tit. de benef. incamp. n. 49.

43. Parochialem vacantem non debet Epifcopus Canonico habenti cofectare, etiam si tenues admodum præbendæ essent, vt referat decifum Armend. d. loco num. 48.

44. Parochiales Ecclefias esse incompatibiles cum beneficiis, in quibus assignatz sunt diftributions quondam, quos à diuinis abfentes amittunt, referat decifum Armend. d. tit. de benef. incamp. num. 47.

Dignitatem Ecclefie Collegiatæ, cui à principio cura animarum in iuncta est, aut illi principaliter imminet, non accessorie, comprehendit in hoc decreto, referat decifum Armend. d. tit. de benef. incamp. num. 97.

45. Capellaniam, quæ habet onus celebrandi cetæ Missas, & coadiuuant in cura animarum Ecclefie Plebanatus esse beneficium incompatibile cum alio beneficio Curato, vel aliâ personalem refidentiam requirente, & licet eius Rector non fubfcribat cap. licet de elec. lib. 6. tamen comprehendit sub decretis Conc. Trid. loquentibus de beneficiis fororum, non tamen Curatorum refidentia, referat decifum Arm. d. tit. de benef. incamp. num. 50.

46. Parochialem obtinens vnâ cum Canoniciatu ex difpenfatione Apoftolica ante Conc. Trid. obrepta, poruit post Conc. abique alia difpenfatione optare præbendam pinguiforem, vt referat decifum Garc. p. 5. cap. 1. n. 343.

47. Tetulas beneficiæ, seu pia loca cum onere Missas, aliâve diuina Officia celebrandi, quæ neque Ecclefie habent aliquam denominationem, non comprehendit sub hoc decreto, immo ex stylo Cancellariæ vnica collatione plures vniri, confecti poffe in ritulum fimplicis beneficii, te-

ferunt decifum Garc. d. p. 1. c. 5. n. 318. Armend. d. tit. de benef. incamp. n. 38. Maslob. in praxi habendi concensum requirit. lib. 1. p. 9.

Beneficia duo incompatibilia à Summo Pont. impetrantem, illaque in litteris experimentem, cum quo tamen non fore difpenfatum, obueniri poffe, nisi essent duæ Parochiales, ante Concil. referunt decifum Garc. d. 5. n. 327. & Armend. d. tit. de benef. incamp. n. 39.

Beneficia, fco legata pia, quæ non habent Altare, seu capellam, non inducere incompatibilitatem, referat decifum Garc. in addit. ad d. p. 1. cap. 5. num. 318.

Ecclefiam Baptifonalem, licet non fit in reliquis Curata, esse incompatibilem, & hoc decreto comprehendit referat decifum Maslob. in praxi habendi concensum requirit. lib. 1. c. 4. n. 9.

Præfumptam difpenfationem, in qua fundatur regula de trienniali, non habere locum contra decreta Concilii in hoc c. & in cap. 4. seff. 7. & in c. 15. seff. 24. de reform. referunt decifum Garc. d. p. 1. c. 5. n. 379. Armend. d. tit. de benef. incamp. n. 40. Campan. in diuersis Canon. rub. c. 13. n. 111. & 112. nonnullimè Stephan. VVeyms d. confuet. 3. n. 173. p. 115. Ego ipse d. lib. 6. n. 29. vbi n. 30. refoluo ex cuius decem, vel vighni annorum in dubio præfumi poffe difpenfationem ad plura beneficia.

*In fupra paffum sex mensem.* Vide Garc. d. p. 1. c. 5. n. 77. optime aduertendum hinc decreto non aduerfari aliud fuprà seff. 7. de reform. c. 4. quia hoc de quo in præfenti, agit de obtinentibus tunc plures Parochiales, aut vnâ Cathedrali, & aliam Parochialem ex difpenfatione, seu vniõne ad vitam, quibus in iuxta Conc. quod vnâ retentione, alias infra fex menses dimittere tamen loquitur de pluribus parochialibus beneficiis post Conc. obtentis, de quibus agit Rot. d. c. 4.

*In ipfo iure vacare censentur.* Habentem beneficium Curatum, Personatum, vel Dignitatem, iurata, & multa, de prob. vel quodcumque aliud quomodolibet incompatible iuxta hoc decretum, & recipientem fecundum simile, ipfo iure vacare primum, & si illud retinere contenderit, etiam fecundo fpoliari tradunt Bernard. in præf. c. 49. in nouif. edit. Spin. in fpeculo testam. gloss. 3. d. n. 74. Vtriusq. rem. 1. c. 1. in fin. spin. lib. 1. tit. 9. n. 6. p. 182. Gutier. confil. 10. Flamin. Patif. de resignat. benef. lib. 3. q. 1. n. 51. Azor. in fupra. mor. p. 2. lib. 7. c. 1. 6. q. 9. latè Florez de Mena var. lib. 2. quæst. 13. per tot. Valer. Reginald. d. lib. 3. tit. 3. n. 309. Monet. de opt. c. 6. q. 6. n. 69. Garc. d. p. 1. c. 5. n. 7.

*Neceffariæ autem illa obinentes infra conscientia fructum.* Vide Henriquez in fupra lib. 14. c. 56. 5. 2. in fine, vnde commentus lit. O.

An obtinens plura beneficia ex difpenfatione Papæ, sine caufa tamen rationabili, fit ruius in foro conscientie? Vide Ludou. Lop. in infirmit. conscientia tom. 1. cap. 25. 4. & seq. Corduban. quæst. lib. 1. q. 20. Conad. in refp. ad sum. conscientia. 35. in addit. Hoied. de incamp. benef. p. 2. fin. n. 38. Vega in fupra. part. 1. c. 36. casu 10. F. Emman. in fupra. tom. 2. cap. 31. num. 7. & 8. Cord. Tolet. in infirmit. Sacerdot. lib. 5. c. 81. Petr. de Ledifina in fupra. part. 2. tit. 7. cap. 1. circa 9. & 11. confel. Valer. Reginald. d. lib. 3. tit. 3. num. 189. vers. fextus dubium, Less. de iustit. lib. 2. c. 34. n. 15. cum seq. Valquez. in epif. de benef. c. 4. 3. 2. dub. 9. n. 170. Molfes in fupra. Theologia moralis tit. 6. c. 9. n. 53.

Parochialis Ecclesie vacatio quando contingit fiat examen per concursum, præmissis editis, describuntur qualitates eorum, qui debent examinare. Si Ecclesia fuerit inrispatronatus ecclesiastici, & institutio pertineat ad Episcopum, quædam strictius erunt observanda, quam casu quo Ecclesia fuerit inrispatronatus laicorum, &c. Attente hoc cap. legendum, & servandum, ad amussim.

## CAPUT XVII.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Examen per concursum est faciendum in vacatione Parochialis Ecclesie.
3. Parochialis litigiosa concursus non conferuntur.
4. Parochialis, quam quis acquirit per regressum, & prius possedit, non conferunt per concursum.
5. Parochialis unita Dignitati, vel Canonicali, non est conferenda per concursum.
6. Parochialis vacans in Curia, seu apud Sedem, prævidetur in Dataria sine concursu.
7. Parochialis fabricæ, vel annexæ monasterio, seu de eius mensa, non conferunt per concursum.
8. Parochialis, seu benef. Regularis, quod Regularibus differt consuetudini, sine concursu prævidetur.
9. Primatus Regularis concursus non conferuntur.
10. Ecclesia parochialis qua est alii Regularis, non conferunt per concursum.
11. Parochiales, qua de mensa annunciantur, non subiacent concursui.
12. Abbatia, cui unita est perpetuo, & accessorie parochialis Ecclesia, concursus non conferuntur.
13. Cura animarum, qua in Ecclesia collegiata exercitur per Canonicos, vel hebdomadarie concursa non conferuntur.
14. Beneficia curam animarum habentia, qua vere sunt dignitates, non subiacent concursui.
15. Dignitas habens curam animarum in Ecclesiis collegiatis concursa non conferuntur.
16. Vicaria perpetua parochia vacante concursa non conferuntur.
17. Vicaria concursa conferunt si totalis cura in eius vicarium transferuntur.
18. Patroniales Ecclesie quæ?
19. Receptas Ecclesie quæ?
20. Canonici cathedrales, vel collegiati Ecclesie, quibus cura animarum, non prævidentur præiudicium concursus.
21. Beneficia curata, qua in favorem in manibus Papæ resignantur, concursu non conferuntur.
22. Parochialis Ecclesia resignatio quando fit in maioribus Sacramentis, non est necessarium examen per concursum.
23. Examinatus ad Parochiam sibi resignatam se recipere potest intra sex menses à die data litterarum aliud examen subire.
24. Episcopus non potest admittere consanguineos, vel familiares tam suos, quam resignantium ad examen concursus Parochialis in eius manibus resignatorum.
25. Examen per concursum non requiritur in permutantibus Ecclesiarum Parochialium.
26. Vacare in Curia, & vacare apud Sedem, an differant.
27. Concursus fieri debet in vacatione Parochialis Ecclesiarum si restricta sit, vel afflicta.
28. Beneficia curata reservata Sedi Apost. ab eadem Sede conferuntur approbata ab examinantibus in diocesi a Synodo approbata.
29. Parochiales restricta, vel afflicta specialiter vigere iudicium S. R. E. Cardinalium prævidentur.

sur per concursum.

30. Vicary deputatio cum congrua est de forma concursus.
31. Vicary deputatio donec prævidetur de Relectione spectat ad Episcopum.
32. Inferiores qui non habent inrispationem quasi Episcopalem cum facultate congregandi Synodum, non possunt constituere vicarium.
33. Vicarium in casibus repetitis an ad alium præter Episcopum pertineat.
34. Nominatione vicarium ad quos spectet.
35. Examen per concursum non est necessarium in Parochialibus, qua consuetudine optantur.
36. Commenda ad sex menses amplius post Concursum sunt in usu.
37. Episcopum potest differre constitutionem vicarii usque ad tres dies.
38. Vicarius cum congrua est constituendus in qualibet Ecclesia parochia vacante.
39. Vicarium constituere in Parochia vacante quando non sit necessarium.
40. Vicarius deputandus cum congrua dummodo alias sit idoneus, non est necessarius examinatus.
41. Vicarius cum congrua est deputandus in Ecclesiis Baptismalibus vacantibus.
42. Congrua portio assignanda vicario est arbitraria Episcopo.
43. Congrua portio assignanda vicarie potest esse annorum aut eorum singulorum mensium.
44. Vicarium semel constitutum cum congrua non potest remoueri.
45. Inferiores Episcopo concursus facere non possunt nisi habeant ius congregandi Synodum, &c.
46. Commendatarius Abbas quando possit concursus facere.
47. Inferiores Episcopo quando possint concursus facere.
48. Concursus facere, & examinare promouendas ad Parochiales spectat ad Ordinariam.
49. Commendatarius Abbas nudus diocesis potest concursus instituire si habeat ius congregandi Synodum.
50. Abbas habens iura quasi Episcopalia nea habet ius concursus facendi, nisi probetur ius habere congregandi Synodum.
51. Abbas ius habens conferendi aliquam Parochiam in eius vacationem non potest proponere editum examen, nec facere concursum.
52. Edicta promittit Ordinarius loci ubi existit beneficium curatum quomodo ibidem collatio spectet ad Ordinarium alterius diocesis.
53. Inferior habens præiudicium cum Ordinario.
54. Episcopum manutenendum est in sua quasi possessione instituendo donec inferior eorum iudicio competenti legitime probaverit ius cogendi Synodum habere.
55. Edictum est proponendum intra decem dies, & eisdem remanere debet affirmum.
56. Edictum non potest apponi cum maiori termino viginti dierum.

57. Terminū decem vel viginti dierum non currit ad dies habita vacacionis Ecclesie.
58. Edictum pro concursu Parochialis apponere potest Episcopus intra quatuor vel sex menses respectu ad die vacacionis.
59. Episcopus tenetur ad Parochialem vacantem plures examinatorebus nominare, & alios etiam ab alijs nominatis admittere.
60. Episcopus potest occurrente vacatione beneficij Curati vocare, & admittere ad concursum habitentem aliud beneficium Capitulum.
61. Regulares clerici etiam ordinem militarium ad concursum Parochialem admittendi non sunt.
62. Monachus dispensatus ad Ordines suscipiendos potest admitti ad concursum.
63. Episcopus non potest limitare certum numerum personarum ad concurrendum in concursu Parochiali.
64. Edictum concursus proponere debent Ordinarii in beneficijs Curatis reservatis Sede Apostolica.
65. Edictum apponi debet ab Ordinario loci ubi exiit beneficium.
66. Edictum apponere debet substantia & forma concursus Parochialis.
67. Tempus quo debet esse officium edictum est arbitrium Episcopo modo non excedat viginti dies.
68. Edictum aliud concursu non est proponendum, sed illi qui comparuerint examini est subiacendum.
69. Nisi nolu sit examini subiacere, nec Parochiam eiret obviare.
70. Parochialis absq; concursu transferri potest quādo nullus comparuit, vel aliarum idoneum reperitur.
71. Examen & concursus factum ante lapsum terminum edictorum est nullus.
72. Terminū decem vel viginti dierum elapso nullus est admittendus.
73. Veniens ad concursum Parochialis post terminum in edicto prefixum, re tamen integra, est viceque admittendus.
74. Nisi legatio impedimento cessante id faciat.
75. Examen statim elapso termino edicti potest per Episcopum inchoari, sed non potest eadē die elandi.
76. Primi examinari potest & approbari si ille solum ad concursum comparuerit.
77. Examen concursus potest fieri coram Vicario etiam Episcopo non impedit.
78. Concursus & examen factum coram examinatorebus non synodaliū est nullum.
79. Examen concursus in parochialibus etiam modicus valoris de forma est faciendum cum tribus examinatorebus.
80. Examinatores plusquam tres, sed non pauciores adhiberi debent in concursu.
81. Approbatus nemo censetur si ex tribus examinatorebus quilibet eorum approbaverit.
82. Examinatores si sunt tres non statim praeiudicium, sed quid non possint adesse pauciores.
83. Examinatores debent singuli ante propium in Synodo ad minus sex.
84. Examinatores debent propium nominatum, & non in genere.
85. Examinatores synodales in synodo ad summum viginti eligi possunt.
86. Examinatores non possunt eligi sub nomine damnatis, sed tantum specialem personam.
87. Iudicium synodalem nominatio specialis principaliter ad Episcopum.
88. Examinatores quomodo in Synodo proponendi.
89. Constitutio p. v. in conferendus locum non habet, nisi in his diocesibus, in quibus suis coalla Synodus.
90. Examinatores quibus conditionibus, & qualitatibus praediti esse debeant.
91. Examinatores aliqui si intra annum sua electionis mortui fuerint, ad superstitas facultas examinandi una cum Episcopo pertinet.
92. Vicarius Capituli Sede vacante in locum examinatorebus absentium, vel defunctorum alias sufficere non potest.
93. Examinatores synodales quādo omnes intra annum deputacionis mortui fuerint, quid faciendum.
94. Examinatores synodales durante domo alij in Synodo deputari possunt.
95. Episcopus novus quid facere debeat si ex examinatorebus synodaliū omnes prater unum mortui inveniunt.
96. Episcopus non excusatur si post annum adhibeat examinatores superstitas non extantibus sex.
97. Episcopo non licet autoritate ordinaria sibi assumere examinatores non synodales extraneos, qui suppleant.
98. Episcopo non licet subrogare alias examinatores in locum condemnatorum.
99. Collatio Parochialis an devaluatur ad Sedem Apostolicam quando in concursu non interfuerint examinatores synodales.
100. Concursus, in quibus fuerant adhibiti examinatores deputati in Synodo praecedenti, sunt ipsi.
101. Episcopus, qui non constituit examinatores in Synodo, sed ex se ipso deputat, nulliter procedit ad Parochialem.
102. Concursus est nullus in quo cum examinatorebus synodaliū interuenit alius, qui non erat examinatus synodalis.
103. Examinatores necessarij eligendi, qui sint Magistri, seu Doctores, aut Licentiat in Theologia, vel iure Canonico.
104. Episcopus non potest eligere examinatores synodales qui non sint Doctores.
105. Examinatores si non interueniunt, concursus coram eis haberi videtur.
106. Examinatores synodales non possunt quicquam praefari occasione examini nec ante, nec post accipere.
107. Examinatores non possunt quicquam ex fructibus beneficij vacantis accipere.
108. Ordinarius non potest statere aliquod stipendium etiam minimum examinatorebus deputatis in Synodo pro concursu Parochiali.
109. Examinatores priuantur beneficijs antea obtentis si occasione examini sua ante, sine post aliquid accipiant etiam gratis & liberaliter datione.
110. Examinatores peracto examine debent eos ex communari sententia resurreuare Episcopo, quos idemco reperirent.
111. Et illos possunt remittere ad Ordinarium.
112. Examinatores commentum palam inter se sua vota confite debent.
113. Examinatores debent dare vota dum simul congregati sunt cum Episcopo.
114. Examinatores tenentur significare quis dignus, & quis dignus sub peccato mortali.
115. Episcopus non habet votum decisum in concursu.
116. Episcopus ex approbatis in concursu potest vnum licet omnia suffragia non reportauerit sicut alij, eligere.
117. Examinatores non tenentur explicitē referre singulis qualitates eorum, qui sunt examinandi.



quifitio. Et, fi Epifcopo, aut Synodo prouinciali pro regionis mote videbitur magis expedire, *per edictum etiam publicum* vocentur qui volent examinari. *¶ Transacto confutito tempore*, *¶ Omnes qui de feripti fuerint*, *¶ Examinentur* *¶ ab Epifcopo*, *¶ ſive eo impedito ab eius Vicario generali*, *¶ & ſique ab alijs examinatorebus* *¶ a non paucioribus*, *¶ quam tribus*, *¶ ſi quorum uolui*, *¶ ſi pares lingulares fuerint*, accedete poſſit Epifcopus, vel Vicarius, quibus magis videbitur; *¶ Examinatores autem ſinguli anni* in dioceſana Synodo ab Epifcopo, vel eius Vicario ad minus ſex proponantur, qui Synodo ſatisfaciant, & ab ea probentur. Aduenientēque vacatione cuiuſlibet Eccleſiæ, tres ex illis eligat Epifcopus, qui cum eo examinem perficiant, indēque ſuccedente alia vacatione, aut eoſdem, aut alios tres, quos maluerit, ex prædictis illis ſex eligat. *¶ Sint verò hi examinatores*, *¶ Maſtri*, ſeu Doctores, aut Licentiati in Theologia, aut iure Canonico, vel alij Clerici, ſeu Regulares, etiam ex ordine mendicantium, aut etiam ſæculares, qui ad id videbuntur magis idonei, *¶ & iurēque omnes ad ſancta Dei Euangelia ſe*, quacunque humana affectione poſtpoſita, fideliter munus executuros. *¶ Cauēntque, ne* *¶ quidquam prorsus* occasione huius examinis, nec ante, nec poſt accipiant, alioquin ſimoniz vitiū, tam ipſi, quàm alij dantes incurrant, à qua abſolui nequeant, niſi dimiſſis beneficiis *¶ quæ quomodocunque etiam ante a obtinebant*, & ad alia in poſterum inhabiles reddantur. Et de his omnibus non ſolum coram Deo, ſed etiam in Synodo Prouinciali, ſi opus erit, rationem reddere teneantur, à qua, ſi quid contra officium eos feciſſe compertum fuerit, grauiter eius arbitrio puniri poſſint. *¶ Peracto deinde examine renouentur*, *¶ quotcumque ab hi idonei iudicati fuerint* *¶ & a tate*, moribus, doctrina, prudentia, & alijs rebus ad vacantem Eccleſiam gubernandam opportunis, *¶ ex hiſque Epifcopus eam* *¶ eligat*, *¶ uel quem caterū* *¶ magis idoneum iudicauerit*, atque illi, & non alteri, collatio Eccleſiæ ab eo fiat, ad quem ſpectabit eam conferre. *¶ Si verò iuris patronatus Eccleſiaſticæ erit*, ac inſtitutio ad Epifcopum, & non alium pertineat, *¶ & ſi quem patronus digniorē* *¶ o inter probatos ab examinatorebus iudicabit*, Epifcopo præſente teneatur, vt ab eo inſtituatur. Cū verò inſtitutio ab alio, quàm ab Epifcopo, erit faciendā, *¶ tunc Epifcopus ſolus ex dignis eligat digniorem*, quem patronus ei præſentet, ad quem inſtitutio ſpectat. *¶ Quod ſi ſui patronatus laicorum fuerit*, debeat qui à patrono præſentatus erit, *¶ ab eiſdem deputatis*, vt ſuprà, examinari, *¶ & non niſi idoneus reperiatur* fuerit, admitti. In omnibꝫque ſupràdictis caſibus non cuiquam alteri, quàm vni ex prædictis examinatis, & ab examinatorebus approbatis, iuxta ſupràdictam regulam de Eccleſia prouideatur, nec prædictorum examinerum relationem, quo minus executionem habeat, *¶ uel ad deuolutionem*, aut *¶ appellatio*, etiam ad Sedem Apoſtolicam, ſive euſdem Sedis Legatos, aut Vicelegatos, aut Nuncios, ſeu Epifcopos, aut Metropolitanos, Primates, vel Patriarchas interpoſita impediatur, aut ſuſpendatur: alioquin Vicarius, quem Eccleſiæ vacanti antea Epifcopus arbitrio ſuo ad tempus deputauit, vel forſan poſtea deputabit, ab eius Eccleſiæ cuſtodia, & adminiſtratione non amoueatur, donec aut eiſdem, aut alteri qui probatus, & electus fuerit, vt ſuprà, ſit prouiſum, *¶ & alia prouiſiones omnes*, ſeu inſtitutiones, præter ſupràdictam formam factæ ſurreptitiæ eſſe cenſeantur, non obſtantiſque huic decreto exemptionibus, indultis, priuilegijs, prouentionibus, affectionibus nouis prouiſionibus, indultis conceſſis quibuſcumque *¶ Vniuerſitatibus etiam* *¶ ad certam ſummam*, & alijs impedimentiſque quibuſcumque. *¶ Si tamen adeo exigui redditus* diſtæ Parochialis fuerint, vt totius huius examinationis operam non ferant, aut nemo ſit, qui ſe examini quærat ſubiicere, aut ob apertas factiones, ſeu diſſidia, quæ in aliquibus locis reperiuntur, facile grauioreſ tixæ, ac tumultus poſſint excitari, poterit Ordinarius, ſi pro ſua conſcientia cum deputatorum conſilio ita expedire arbitrabitur, hac forma omiſſa, priuatum aliud examen, cæteris tamen, vt ſuprà, ſeruatis, adhibere. Licet etiam Synodo prouinciali, ſi qua in ſupràdictis circa examinationis formam addenda, remittendā eſſe cenſuerit, prouidere.

*Infra ſeſſ. 7 de reſcriptis, cap. 2.*

*Cap. quando 14. diſt.*

*ſeſſ. 13. c. 7.*

*ſeſſ. 7. c. 1.*

1. *V*ide Archiep. Bonon. *part. 4. de examine per concuſum* p. 44. 6. cum ſeqq. Paul. Fulſe. *de viſit. lib. 2. cap. 5.* Flamin. *Paul. de reſignat. benefic. lib. 1. quaſt. 7. num. 7.* & *lib. 8. quaſt. 9. num. 77. cum ſeqq.* Pialec. *in praxi Epifcop. part. 2. c. 4. & n. 17.* Petr. de Ledefma *in ſumma part. 2. traſt. 7. cap. 1. & nel. 7. a princip.* & *preſcipue diſſic. 13. cum ſeqq.* Aloyſ. Ricc. *in collect. dec. collect. 1562. & 1569.* & *in praxi verum ſori Eccleſ. dec. 414. cum ſeqq.* *in 1. edit. alijs reſol. 351. cum ſeqq. in 2. edit. Gonzal. ad reg. 8. Caneel. gloſſ. 6. n. 121. cum ſeqq. Gutc.*

*de benefic. p. 9. c. 2. n. 103. cum ſeqq.* Vgolin. *de offi. Epifcop. c. 50. §. 3. cum ſeqq.* Campan. *in diuerſ. iur. Canon. rub. 5. c. 1. & n. 9.* Filluc. *in quaſt. moral. tom. 3. traſt. 41. de benefic. c. 4. num. 134. cum ſeqq.* Maſſob. *in praxi habendi concuſum ad Parochiales Eccleſiam vacantes*, ſecundum Romanam imprecſſ. Aldan. *in compend. can. reſ. lib. 3. tit. 9. Caſtr. Palao* *in opere moral. tom. 2. r. 13. diſt. 3.* Alzed. *de praxi. Epifcop. dignit. p. 2. c. 9.* Valq. *in op. ſen. de benefic. c. 2. §. 3. num. 82.* Sel. *in ſelect. Canon. c. 52. metipſum de officio, & poteſt. Epifcopi part. 3.*

- p. 3. *alleg. 60. & de officio & potest. Parochi* c. 1. Et super collatione Parochialium Ecclesiarum emanavit Constitutio Pij V. incip. *In conferendis*, sub dat. Roma 15. Kal. April. 1566.
1. a Cuius Parochialis Ecclesie vacatio, &c. In vacatione Parochialis Ecclesie examen per concursum esse faciendum ex hoc c. colligitur Masfob. in d. praxi pral. 5. Ego ipse d. *alleg. 60. n. 3. & d. 2. n. 14.* Vnde Curia beneficia, quæ non habent Parochiam, cõcursum non conferri probat idem Masfob. pral. 3. dub. 2. & multo minus beneficia simplicia secundum Aloyf Ricc. in d. praxi verum fari Eccles. dec. 415 in 1. edit. aliis ref. 352. in 2. edit. Seraphin. decif. 442. n. 5. Masfob. in d. illa praxi pral. 5. in princ. n. 7. Ego ipse d. *alleg. 60. num. 36.*
3. Parochiales Irregiosus concursus non conferri, cum solet a Sede Apost. in illis subrogari alius gratiosè abique concursu, & vt plurimum colligant, tenent Gonz. d. gloss. 6. n. 50. Garc. d. p. 9. c. 25. n. 170. Aloyf. Ricc. in d. praxi ref. 358. vers. versio, Masfob. in d. praxi pral. 3. dub. 4. n. 18. Nouan. singul. iuris Canon. cõcl. 65. n. 5. Ego ipse d. *alleg. 60. n. 37. & d. 2. n. 15.*
4. Parochialem, quæ quia acquirit per regressum, & prius possedit, non conferri per concursum assertit decifum Garc. d. p. 9. c. 2. n. 199. quem refero d. *alleg. 60. n. 34. & me citato in illo loco Masfob. pral. 5. dub. 3. n. 37.*
5. Parochialem vnitam Dignitatibus, vel Canoniciatui per concursum conferendam non esse, tenent Anastas. German. de indult. Card. 5. quibus n. 7. & 8. Lel. Zech. de republ. Eccles. 28. de Parochia n. 8. Aloyf. Ricc. in d. praxi decif. 417 in 1. edit. aliis ref. 354. n. 1. & latius ref. 381. in 2. edit. Gonz. ad reg. 8. Cancell. gloss. 5. §. 7. n. 2. Garc. d. p. 9. cap. 2. n. 193. Steph. Gratian. discip. forens. 273. num. 48. Nouan. in singul. Canon. cõcl. 65. n. 4. Salgado de prelat. Regia tom. 1. g. 3. c. 9. n. 11. Rot. decif. 323. n. 8. part. 2. recent. Ego ipse d. *alleg. 60. n. 25. & 26. & d. 2. n. 18.* Cast. Palao d. d. 3. §. 5. n. 6.
6. Parochialem vacantem in Curia, seu apud Sedem siue per obitum, aut simplicem resignationem, vel dimissionem ex vi decreti dimittendo primum incompatible, prouideri solet in Dataria sine concursu, & sufficere quod prouisus examinatur super sufficientia, resoluunt Gonz. d. gloss. 6. n. 15. Garc. d. part. 9. cap. 2. n. 153. Pisec. in praxi Episc. p. 2. c. 5. num. 17. vers. de Curia, Masfob. d. pral. 3. dub. 3. num. 45. Ego ipse d. c. 2. n. 25. Alzed. d. part. 2. cap. 9. n. 5. Cast. Palao d. §. 5. n. 2. in fine.
7. Parochialem subiectam, seu annexam monasterio, vel de eius mensa quando monasterium nominat Rectorem, & Episcopus confirmat, concursus non conferri censuit Rot. decif. 102. part. 1. recent. quem refero d. c. 2. n. 10. Quando autem dicatur beneficium de mensa monasterij, vide Rot. decif. 204. p. 2. recent.
8. Parochialem seu beneficium Regulare, quod Regularibus conferri consuevit, sine concursu prouidendum assertunt Pis. in praxi Episc. p. 2. c. 5. num. 18. vers. hoc decretum, Gonz. d. gloss. 6. num. 162. Garc. d. cap. 2. n. 197. Vgolin. de officio Episcopi cap. 9. §. 3. vers. quarria, Aloyf. Ricc. in d. praxi decif. 411. in 1. edit. aliis ref. 358. n. 1. in 2. edit. Masfob. d. pral. 3. dub. 3. num. 34. Filiuc. d. trall. 41. cap. 4. n. 145. Rot. decif. 326. n. 6. p. 2. recent. Ego ipse d. *alleg. 60. n. 33. & d. 2. n. 21.* Cast. Palao d. §. 5. n. 1.
- Prioratus Regularis habentes curam animarum solitos commendari Regularibus concursu non conferri, dicit Garc. d. c. 2. n. 199. quem refero d. *alleg. 60. n. 34. & d. 2. n. 22.* quidus addo Cast. Palao d. §. 5. n. 12. Ioan. de Solozano de iure Indiarum tom. 2. lib. 3. c. 17. c. 21.
9. Ecclesiarum Parochialem, quæ est Regularis actus, licet habitu prætendatur secularis, & est solita commendari, quamvis habeat curam animarum, non esse subiectam huic decreto, neque requiri in ea concursum dum conferretur, tenet Aldan. d. 2. c. 9. n. 6. attestans sic fuisse decifum in Tuderina 3. Augusti 1600.
10. Parochiales, quæ de mensa nuncupantur, & spectant ad Abbatem Balnei Camaldulen. & ab ipso Abbate conferri consueverunt secularibus in ritulum perpetue vicarie, non subiacere concursui ab ipso Episcopo Burgi S. Sepulchri vti viciniore instituendo assertit Aldan. d. 2. c. 9. n. 7. vbi referi fuisse resolutum sub dat. 25. Nouembrii 1601.
11. Abbatem, cui vnita est Parochialis Ecclesia, concursus non conferri, dummodo hæc vnio auctoritate Sedis Apost. ac perpetuo, & accessorie facta sit, refert decifum Garc. d. illa part. 9. cap. 2. num. 195.
12. Curam animarum, quæ in Ecclesia Collegiata exercetur per Canonicos, vel hebdomadarios, concursus non conferri assertant Flam. Paris. de resig. benef. lib. 8. q. 9. n. 94. Prosp. de Augustino in addit. ad Quarant. in sum. Bal. verb. benef. Paroch. cõcl. 9. 3. vers. quænam primus est, Gonz. d. gloss. 6. num. 158. Vgolin. de offic. Episc. c. 50. §. 3. in fine, Aloyf. Ricc. in d. praxi ref. 358. vers. quarria, & in decif. curia Archiep. Neapol. decif. 370. num. 1. part. 4. Ego ipse d. *alleg. 60. n. 30. & d. 2. n. 26.*
13. Beneficia curam animarum habentia, quæ verè sunt dignitates concursui non subiacere, refert decifum Garc. in addit. ad trall. de benef. p. 9. c. 2. n. 196.
14. Dignitatem habentem curam animarum in Ecclesiis Collegiatis concursu non conferri, nec in illa examen esse necessarium, quale requiritur in Parochialibus, referunt decifum Gonz. d. gloss. 6. n. 162. Pisec. d. p. 2. c. 5. n. 18. in fine, Galet. in margarita casuum conscient. verb. beneficium pag. 24. & verb. Canonici, vltim. Garc. d. part. 9. c. 2. n. 195. Masfob. d. pral. 3. dub. 3. n. 8. Borgin. Causalc. decif. 17. n. 18. p. 2. Ego ipse d. *alleg. 60. n. 28. & 29. & d. 2. n. 27.* & sunt dictum in Cremen. Prepositura 25. Februarii 1622. coram bona mem. Vbaldo, vbi etiam habetur hoc procedere in dignitatibus Ecclesiarum collegiatarum actus, non autem habitu tantum, vt in Tuderina Prioratus 27. Nouemb. 1589. coram Orano, vbi dicitur quod hoc casu attenditur actus, non verò habitus, per gloss. notabilem in c. licet can. de elect. lib. 6. vbi quod si Collegium esse designat per mortem Canonici, debent substitui alij, & quod si Collegij, remanet etiam in vno donec fuerit auctoritate superioris destructum, Barbat. consil. 74. c. 1. & seg. inter consil. Alexand. lib. 4. & ipse Alex. c. l. substituens consil. seg. n. 34. in quibus terminis loquitur d. illa decifio in Tuderina Prioratus, & quod ibi præsupponitur quod Prioratus, de quo agebatur, non esset statum, & quod in Bullis Pontificum enuntiantur non Conuentualis, & sic quod desierat esse Conuentualis auctoritate Summi Pont. secus autem si Ecclesia non amiserit collegialitatem auctoritate Pontificis, quia tunc sufficit habere statum ad hoc vt dignitas habens curam



tam animarum in ea existens non conferatur per concursum, ex adductis per Franc. in d. c. licet canon. n. 2. vers. quoad difficultatem, & ibi Archid. sub n. 2. de elect. lib. 5. Mandol. ad reg. 3. Cancell. quest. 3. sub n. 3.

16. Vicaria perpetua Parochie vacante concursus non confertur, sed solum ad nominationem, seu presentationem illius, cuius Dignitati, vel beneficio Parochialis est unita, & annexa deputandos, & instituendus est Vicarius ex Ordinatione, seu eius Vicarij prout ex examioe & approbatione, ut habetur in cons. Pij V. incip. *Ad exequendum Patris Officij debitum*, sub dat. Kal. Nov. 1567. Ita Gonz. ad reg. 3. Cancell. gloss. 5. §. 3. n. 5. §. 4. Garc. d. p. 9. cap. 2. n. 192. Aloyl. Ricc. in d. praxi resol. 358. n. 1. vers. secundo, Vgolin. d. c. 50. §. 3. vers. illam, Fillius d. sum. 3. trall. 4. cap. 4. n. 1. 47. Lotter. de re benefic. n. 1. sub 2. quest. 31. num. 21. Cavalier. dec. 1595. n. 4. & dec. 1599. n. 1. Rot. dec. 102. num. 1. part. 1. recent. & dec. 579. n. 4. & dec. 710. n. 2. part. 2. recent. & in Derinsen. Vicaria 28. Nouemb. 1616. eorum bene mem. Vhaldo, & in Barchinensi. Vicaria 17. May 1624. eorum R. P. D. Merlini, Boratt. dec. 214. n. 1. & dec. 503. n. 1. c. & dec. 931. n. 1. & 2. Vide Vicarios perpetuos in Parochialibus Capitulo unitis non esse ptemo concursu instituendos referre dec. 10. Garc. an addit ad sum. tr. de benef. p. 9. c. 2. n. 294. Hinc ptemo, ut manuteneantur Episcopus non sit in quasi possessione libere conferendi per concursu vicariam perpetuam Capit. unitam cum facultate Vicarium ordinandi, nulla expectata electione, vel nominatione, ut per Ludou. Poss. in tr. mandati de manuteneudo, obs. 17. n. 44. n. 36. & Rotam apud ipsum dec. 186. n. 3. nam quando Ecclesia Parochialis est subiecta monasterio, aut annexa, vel de mensa, tunc non est locus huic Concilij decreto, sed monasterium nominat, Episcopus vero sine concursu approbat, Rot. dec. 99. n. 1. apud Fatm. p. 1. in postum.

17. Verum si non duntaxat exercitium, sed curæ totalis, actualis scilicet, & habitualis in Vicarium transferatur, tunc eius vicariam concursu conferendam esse resoluit Lot. d. q. 3. n. 2. & consuit Rot. dec. 579. & 710. p. 2. recent. & eorum Buratto dec. 214. n. 2. Præsumitur autem totalis cura in Vicarium translati quando certa portio, seu congrua assignatur Rectori Ecclesie cæteris fructibus remanentibus penes Vicarium, sicut per contrarium ubi certa portio, seu congrua assignatur Vicario, cura beneficij uniti dicitur translati in Rectorem Ecclesie, cui fit unio, & solum nudum exercitium remanet penes Vicarium, ex adductis per Caputa quo. dec. 339. n. 2. vers. ratio est p. 3. Cavalier. d. dec. 595. n. 2. Rot. in d. Derinsen. Vicaria eorum bene mem. Vhaldo, & in d. Barchinensi. Vicaria eorum R. P. D. Merlini, Buratt. d. dec. 214. n. 4.

18. *Etiam si cura Ecclesie, vel Episcopi incumbere debeat.* Vide Gooz. ad reg. 3. Cancell. gloss. 5. n. 158. & seq. Mallot. in d. praxi requisi. 1. dub. 7. a princip.

19. *In Ecclesijs parochialibus.* Quoniam sine tradunt Milani suo rectori, verb. beneficium patrimoniale, Hoid. de incompatibil. benefic. p. c. 2. n. 86. Gooz. ad reg. 3. Cancell. gloss. 5. n. 1. Mallot. in d. praxi pralud. 4.

20. *Seu recipienti.* Quæ sit dicantur, ostendunt Gooz. d. gloss. 9. §. 3. Garc. de benef. p. c. 1. n. 57. Mallot. in d. praxi pralud. 5.

21. *Per vel pluribus curam animarum dare, &c.* Hoc non intelligi de Canonicis Cathedralis, vel

Collegiatæ Ecclesie, quibus cura animarum incumbit, & per quos ipsa cura animarum exercetur testatur dec. 10. Garc. d. p. c. 2. n. 179. Vgolin. d. c. 50. §. 3. in fine, Aloyl. Ricc. in d. praxi resol. 358. vers. quarto, & in decisoria Archiep. Neapolit. dec. 370. p. 4. Mallot. d. requisi. 1. dub. 7. n. 6. Ego ipse d. all. 60. n. 30.

*Vel resignantem.* Intelligi de resignatione simpliciter facta, & non de ea, quæ sit in suorem in manibus Papæ, in qua examini per concursum fieri non debet, tenent Flamin. Paris. de resignat. lib. 1. q. 7. m. 7. Gut. canon. lib. 1. c. 11. Zet. in praxi Episc. part. 1. verb. Parochia, §. 2. dub. 5. & 6. Less. de instit. lib. 2. c. 34. n. 84. Aloyl. Ricc. in d. praxi dec. 416. in 1. edit. alias resol. 351. vers. amplius quærit, & resol. 353. Prosper. de Auguiano in add. ad Quarant. in summa Bullary. verb. benef. Paroch. collat. 9. §. 3. vers. tertium. Gonz. d. gloss. 6. n. 21. & 122. Martkot. var. resol. lib. 1. c. 52. n. 6. Vgol. d. c. 50. §. 3. vers. secundo, Mallot. in d. praxi requisi. 1. dub. 3. Ego ipse d. all. 60. 21. Et addit Gonz. ad loca resignatarum prout in d. Papa, vel mandatum de prouidendo in forma Digni obtinentem, examinari duntaxat debere abique concursu, & approbati si idoneus repertus fuerit ad curam animarum, siue resignatarum sit præsens in Curia, siue absens in partibus.

Parochialis Ecclesie resignatio cum sit in manibus Sacrosanctissimi, qui tunc non dicitur vacare antequam alteri acquiritur, nec in ea potest statim deputari Vicarios, non est necessarium examen per concursum, sed satis est resignatarum ab examinataribus in Syoodo deputatis simul cum Ordinario probati idoneum, ut testetur dec. 10. Garc. d. p. c. 2. n. 159.

Ordinarius, cui directæ sunt litteræ Apost. re-signationis Parochialis in forma Digni, potest procedere ad illarum executionem, stante quod resignatarum primò & secundo examinatus, non sit approbatus ab examinataribus, dummodo tamen intra sex menses à die datæ litterarum examen subierit, ita Aldan. d. tit. 9. n. 15. accedens sic fuisse dec. 10. in nullis 2. Decemb. 1628.

Ad examen concursus Parochialium in manibus Episcopi resignatarum non potest ille admittere consanguineos, vel familiares tam suos, quam resignantium ex Bulla Pij V. anno eius. 3. Kalend. Aprilis, ut testetur dec. 10. Garc. d. p. c. 2. n. 111.

In permutationibus Ecclesiarum Parochialium non requiritur examen per concursum, si tamen ad sit magna inæqualitas numeri Parochianorum, vel permutantes non fuissent examioari eo tempore, quo Parochiales adepti sunt, tuoc illi examinandi sunt, sed abique concursu, sed si sit permutatio cum beneficio simpliciter, et necesse estur examen, sed non per concursum, vide L. 1. Zecl. de repub. Eccles. cap. 28. de Parochia, n. 6. Flamin. Paris. d. lib. 3. q. 9. n. 95. Vgolin. d. cap. 50. §. 3. vers. septimo, Garc. d. p. c. 2. n. 165. Less. d. c. 34. dub. 36. Aloyl. Ricc. in d. praxi dec. 429. in 1. edit. alias resol. 356. in 2. edit. Fillius d. trall. 4. de benefic. c. 4. n. 157. Ego ipse d. all. 60. n. 23. & d. c. 2. num. 23.

*Etiam in Curia.* Vide supra, dicta in vers. Parochialis resignantem in Curia, vacare in Curia, & vacare ad Sedem in quo differant, tenent Gonz. ad reg. 3. Cancell. gloss. 1. §. 32. & Ioan. Concl. et ibid. gloss. 6. n. 4. Ego ipse de officio, & potest. Episc. p. 3. allex. 57. n. 24.

*Etiam si ipsa Parochialis Ecclesia reservata, vel affecta,*

- affusio, &c.] Concursum fieri debere in vacatione Parochialis Ecclesie, & si nunc reservata sit vel affecta generaliter, aut specialiter, resolvunt Lxl. Zech. de republ. Eccl. a. 28. de Parocho num. 6. Zetolus in praxi Episcop. p. 2. verb. Parochus, §. 2. dub. 4. & 10. Marteg. var. res. lib. 1. c. 52. n. 2. Aloyf. Ricc. in d. praxi res. lib. 1. c. 1. vers. amplia tertio, in 2. edit. Filliuc, d. tom. 3. par. 7. 45. n. 141. Ego ipse d. c. 2. n. 14.
18. In beneficiis Curatis reservatis Sedi Apost. & quibusvis aliis etiam ea antiqua consuetudine ordinarios proponere edicta concursus, & à Sede Apost. provisionem fieri approbato ab examinantibus in Synodo diocesana deputatis, referunt decism Anaft. Germon de indultis Card. §. quibusvis, n. 17. Flam. Paris. de resign. benef. lib. 10. q. 7. n. 12. Gonz. d. gl. §. 6. n. 12. Garc. d. p. 9. cap. 2. num. 154. Salgado de presb. Regia tom. 1. par. 3. cap. 9. num. 98. Ego d. cap. 1. num. 14. prope fin.
19. Saula Romana Eccl. Cardinalium seu Abbatum, &c.] Procedere dispositionem huius decreti etiam in parochiali reservata, vel affecta specialiter vigore indulti, seu privilegii in fauorem S. R. E. Cardinalium, seu Abbatum, vel Capitulorum, resolvunt Aloyf. Ricc. in d. praxi res. 35. c. vers. amplia quarto, Maslobr. in d. praxi presb. 16. n. 23. & 24. Rot. decif. 48. n. 1. p. 1. diuers. Ego ipse d. c. 2. sub n. 14.
20. Debeat Episcopus statim, &c.] Deputationem Vicarium congrua esse de forma concursus, & Ordinarium posse in huiusmodi Vicarios deputare alios viciniore Parochos, vel alios etiam hebdomadarios, vel diurnos, nec cessario eam congruam facere cessare obligationem deputationis Vicarii post Garc. resolut Maslobr. in d. praxi res. 1. dub. 1. quem refero d. c. 2. n. 31.
21. Deputationem Vicarii donec provideatur de Rectore, spectare semper ad Episcopum, in cuius diocesi Parochialis est, decism referi Arm. in addit. ad recap. legum Navarra lib. 1. tit. 28. §. 7. de Episcopis, n. 86.
22. Inferiores, qui non habent iurisdictionem quasi Episcopalem cum facultate congregandi Synodum, non posse constituere Vicarium resolvunt Franc. Leo in thesauro feni eccl. p. 2. c. 18. n. 52. Garc. d. p. 9. c. 2. n. 8. Maslobr. in d. praxi requif. 1. dub. 2. & 11. Ego ipse d. ad. 60. n. 3. & 4. & 5. 2. n. 34.
23. Vicarium constituere tempore vacationis ad custodiam Parochialis vacantis, licet spectet ad ipsum Episcopum, tamen in casibus repentinis si vicaria est ad presentationem alicuius Collegii, illum potest constituere quamprimum donec Episcopos certius fuisset, & prouiderit, ita referunt decism Garc. d. p. 9. c. 2. n. 11.
24. Nominatio Vicariorum ad beneficiatos pertinet, hoc est, ad eos, ad quos beneficia spectant, ad quam nominationem poterit Episcopus prefigere terminum decem dierum, & Ordinarii, vel eius Vicarii approbatio prauo examine necessaria est, Bulla Pij V. Ad exequendum, ita referunt decism Garc. d. p. 9. c. 2. n. 194.
25. Consecutio à tempore, cuius initij non est memoria, quos Parochi Ecclesias Parochiales pro tempore vacantes operant, non est sublata per Conc. & in illis parochialibus, quos operantur, non est necessarium examen per concursum ita referunt decism Garc. d. p. 9. c. 2. n. 163.
26. Commendæ, quæ ad sex menses in Ecclesiis Curatis fieri poterant ab Ordinariis, ex c. nemo, de
- elef. in 6. amplius post Concilium locum non habent, cum debeat in eis deputari Vicarius iuxta formam huius decreti, vt refert decism Garc. de benef. p. 4. c. 4. n. 15.
27. Statim.] Post Episcopum differe constitutionem Vicarii vsque ad tres dies à die notationis vacationis, non autem ulterius, assertit Maslobr. d. requif. 1. dub. 1. 3. quem refero d. c. 2. n. 34.
28. Habita notitia vacationis, &c.] Vicarium cum congrua esse constituendum in quolibet Parochiali vacante, siue de iure, & de facto, siue de facto tantum, & siue per obitum, siue per simplicem resignationem, vel priuationem vacantis, resolut Maslobr. in d. praxi requif. 1. dub. 2.
29. Si apud fuerit.] Hæc verba ede teodunt, quia in eadem Ecclesia possunt adesse alij ministri Sacramentorum, qui interea curam quoque illam, quæ ad defunctum spectabat, exerceant, vel aliqui vicini Parochi libenter idem præstarent, aut alij similes casus eveniant, quibus appareret, non esse opus constituere alium Vicarium ita referunt decism Garc. d. p. 9. cap. 2. n. 13. vbi aduertit Ordinarium omni diligentia vti debere vt aliquem inueniat, qui veit, & possit hoc minus obire, qui si repetiri nequiverit, altem illud curet vt aliqui mercenarij diurni, vel hebdomadarij, aut vicini Parochi curam animarum interea exerceant.
30. Idoneum in ea Vicarium, &c.] Vicarium deputandum cum congrua, dummodo alius fit idoneus, non esse necessarium examinandum, tenet Maslobr. in d. praxi requif. 1. dub. 1. 2.
31. In Ecclesiis baptisimalibus licet non sit ponendus concursus, Vicarii tamen cum congrua esse deputandum, resolut Maslobr. d. requif. 1. dub. 4. & Cum congrua, &c.] Congruam portionem assignandum Vicario esse arbitrium Episcopo, pensata qualitate personæ, beneficij, & loci referunt decism Garc. d. p. 9. c. 2. n. 15. & Maslobr. d. req. 1. dub. 25.
32. Et possit esse duorum aut eorum singulis mensibus, assertit Galet in marg. ad sum. consens. verb. Vicarius 8. Campao. in diuersis inter. can. rub. 7. c. 6. num. 116. in fine, quos refero d. cap. 2. num. 35.
33. Donec ei de Rectore provideatur.] Vicarium semel constitutum cum congrua non posse remoueri sine causa, quia Episcopus non retractat quod semel exequutus est pro exequutione Concilij, tenet Maslobr. d. requif. 1. dub. 16. vbi dub. 27. resolut quod si Vicarius constitutus cum congrua subeat examen, & eligatur tanquam magis idoneus, debet se retrahere à prosecutione exercitij curæ, & admissiōe bonorum, alioquin incurrerit poenam can. auaritia, de elect. in 6. refero Ego ipse d. c. 2. n. 36.
34. Paro Episcopum, &c.] Inferiores Episcopo, qui non habent iurisdictionem quasi Episcopalem, & in eis congregandi Synodum, & legitime consueti illam congregasse, examinandi etque in ea elegisse, quomodo habeantur in eo consentendi, concursus ad cetera omnia in hoc decere contenta facere non possunt resoluunt Lxl. Zech. de republ. Eccl. a. 28. de Parocho n. 6. Anaft. Germon de indultis Card. §. quibusvis, ad fin. Flam. Paris. de resign. benef. lib. 8. q. 9. n. 96. Aloyf. Ricc. in d. praxi decif. 4. 14. in 1. edit. alias ref. §. 61. n. 2. edit. & notissimè p. 4. ref. 75. Maslobr. in d. praxi req. 1. dub. 11. & 21. & requif. 2. dub. 4. quos refero d. c. 2. n. 38. addo Tamburin. de iure Abbatum tom. 3. diff. 9. q. 20. n. 1. & 2.

46. Commendatarius Abbatis habentis iura Episcopalia potest eam se vel suo Vicario de Curatis vacantibus concisum facere, si modo habeat ius congregandi Synodum, & eligendi examinatores, ut refert decifum Garc. d.p.9.c.2.n.136. Aloyf. Ricc. d. ref. 36 c. an sine Tamburin. de iure Abbatis tom. 3. diff. 9. q. 20. n. 1.

Commendatarius Abbatis ex tempore existens intra fines alicuius diocesis, & habens iura quasi Episcopalia, non potest facere concisum beneficiorum Curatorum, sed hoc spectat ad Episcopum, in cuius diocesi est Abbatia, qui electio magis idonee mittit eundem ad Commendatarium pro collatione, refert decifum Garc. d.p.9.c.2.n.123. & seq.

Commendatarii Abbates, & alij inferiores Episcopi qui omnimodum habent iurisdictionem Episcopalem, nec alicui subsunt, sed sunt immediate subiecti Sedi Apost. nullius diocesis proprium territorium habentes, si habeant ius congregandi Synodum, & legitime constet illam congregasse, & elegerit examinatores, possunt concisum instituire, examine approbare, omniaque illa facere, quae continentur hoc decreto. Ita refert decifum Aldan. d. tit. 9. n. 27.

47. Concursum instituire, & reliqua efficere possunt, quae hoc decreto prescribuntur, inferiores Episcopo omnimodum habentes iurisdictionem quasi Episcopalem, neminique praeterquam Sedi Apost. & equidem immediate subiecti, qui nullus sunt diocesis, sed proprium habent territorium, & ius congregandi Synodum, dummodo constet etiam Synodum alias legitime congregasse, & io ea examinatores de potestate. Ita Aldan. d. tit. 9. n. 28. ubi refert sic fuisse resolutum in Foremprenen. 18. Martij 1591.

48. Concursum instituire, & examinare promovendos ad Parochiales existentes intra fines Abbatis nullius diocesis, spectat ad Episcopum, intra cuius fines existit Abbas, iura c. t. seff. 23. & si id non constet, ad viciniorum, ut addidit Pius V. tantum limitando, nisi qui Praeatus est nullus, habeat ius congregandi Synodum, quia tunc posset in ea deputare examinatores synodales pro ut Conc. requirit, ita Aldan. d. tit. 9. n. 30. attestans sic fuisse decifum in causa Castrj Durantj vlt. Apr. 1611. refero Ego ipse d. c. 2. sub n. 39. 10 vlt. impressi.

49. Abbatia si sit nullius diocesis, & Commendatarius habeat ius congregandi Synodum, & legitime constet illam congregasse, elegeritque examinatores in Synodo, potest concursum instituire, eligere, potest & economos, aliaque peragere, quod habentur in hoc decreto, ita refert decifum in causa Abbatis Farsen. Aldan. d. n. 30.

50. Abbatibus habentibus iura quasi Episcopalia non licet concursum facere nisi probetur ius habere congregandi Synodum, & alias legitime congregasse, refert decifum Garc. d.p.9.c.2.n.131.

51. Abbas ob id, quod ius conferendi aliquam Parochialem habet in eius vacatione, nullum examinis edictum propoere potest, nec illius officij partem aliquam attingere, sed id pertinet ad Ordinarium, qui debet ipse proponere edicta, & examinatores ex Concilij praescripto deputatos adhibere, à quibus omnes istiusmodi concursus examinetur, quo examine confecto ex iis, quos vix integritas, & doctrina commendabit, Ordinarius debet eligere magis idoneos, ac postea Abbatibus relinquere, ut ex electis, cui maluerit, curam conferat, ita refert decifum Garc. d. part. 9. cap. 2. n. 149.

Barbes. Celleri. in Concil. Trid.

Beneficium Curatum vnius diocesis quando conferretur ab Ordinario alterius diocesis ubi illud situm est, debet edicta proponere Ordinarius loci ubi existit, & ibidem examini eum peragendum, & postea collatio fiet ab Ordinario ad quem spectat, ita refert decifum Gonz. ad reg. 8. Canc. glof. 10. n. 31.

Inferior si habere praevencionem cum Ordinario, debet habita optima vacationis Parochialis coram Notario declarare se velle dictam Parochialem conferre, & ideo rogare Episcopum ut proponat edicta, & hac ratione, tenebitur ius suae praevencionis, ita articulat resolutum Gonz. ad reg. 8. Cancel. 2. p. prom. n. 17. Garc. d. part. 9. c. 2. n. 125.

Episcopus manutenendus est in sua quasi possessione instituendi donec inferior coram iudice competente legitime probaverit ius cogendi Synodum habere alias coegisse, 10 eaque examinatores ad praescriptum Concilij formam hoc decreto deputasse, ut per Ald. d. 21. n. 19. ubi refert decifum sub die 17. Ianuarij 1585. & 4. Augusti 1594.

Episcopus Foremprenensis ubi vicinior manutenendus est in sua quasi possessione concursus instituendi in vacatioribus Ecclesiis Parochialium della Raignana, & iuris praeterea magis idoneos ex approbis in eisdem concursibus donec Abbas Claesio legitime probaverit habere ius congregandi Synodum, aliasque coegisse, & in ea examinatores ad praescriptum Concilij in praesenti de potestate. Ego ipse d. c. 2. n. 39. ubi refero sic fuisse resolutum in Foremprenen. 2. Decembrij 1628.

Intra decem dies. Edictum esse propoendum intra decem dies ex hoc concilio Massoban. d. praxi requis. 2. dub. 6. quem refert d. c. 2. n. 40. & totidem remanere debet sfixum ad valuas Ecclesiae. Zet. in praxi Episcopi. verb. Parochia, quem refert d. alleg. 60. n. 45. & d. cap. 2. n. 40. licet ibidem monum legatur, Garc. d.p.9.c.2.n.42. & 43. Massob. in d. praxi requis. 2. dub. 7.

Et non possit apponi cum maiori termino viginti dierum ex Bulla pij V. incip. In censurandis, colligens Zerol d. verb. parochia 5. dub. 3. Aloyf. Ricc. d. ref. 364. n. 2. Garc. d.p.9.c.2.n.46. & 47. Lel. Zech. d. c. 28. de Parochia sub n. 6. Massob. d. requis. 2. dub. 8. Salgado de protell. Regia tom. 1. p. 3. c. 9. num. 5. & 57.

Terminus decem, vel viginti dierum ad nominandum idoneos clericos coram deputatis examinatribus praefixus, non currit à die habet notitiae vacationis Ecclesiae, sed potest à die Episcopo quandoque assignari infra tempus electiois magis idonei praescriptum, ita refert decifum Aldan. d. tit. 9. n. 21.

Vnde eueniente vacatione Ecclesiae Parochialis possit Episcopus intra quatuor vel sex menses respectu à die vacationis apponere edictum pro concursu Parochiali, dicit d. c. 1. sub n. 40. attestans sic fuisse decifum in Tibursina. 28. Aprilis 1629.

Idoneos aliquos clericos, &c. Parochialis Ecclesiae vacante non est satis cum quem Episcopus idoneum iudicat, proponere examinandum ab aliquo concursu, sed tenetur Episcopus plures examinatores nominare, & alios etiam ab aliis nominatos admittere, sique ex amne per concursum omnino facere prout in Bulla Pij V. statuitur, exceptis illis casibus, in quibus ex praesenti decreto in vers. si tamen adeo, permittitur posse omitti examen per concursum, si Episcopus pro sua conscientia cum concilio deputatorum ita expedire iudicabitur, refert decifum Garc. d.p.9.c.2.n.100.

Gg Episcopus

60. Episcopus potest occurrente vacatione beneficii Curati vocare, & admittere ad concursum habentem aliud beneficium Curatum, sed non potest sine concursu, licet obstituerit ille beneficii, quod possidet per concursum, & postquam vacaverit ad pta possessione alterius beneficii Curati poterit Episcopus potest edicta per concursum, refert decimum Garc. d. p. g. c. 2. n. 208.
61. Regularis clerici etiam Ordinum Militarium ad concursum Parochialium admittendi non sunt, refert decimum Garc. de benef. p. 7. c. 10. n. 32.
62. Monachus dispensatus ad Ordines suscipiendos potest admitti ad concursum, vt per Aldan. d. tit. 9. n. 32. articulus sic fuisse decimum sub die 17. Martij 1619.
63. Episcopum non posse statuere, seu limitare certum numerum personarum ad concurrendum in concursu Parochialium tenet Aloys. Ricc. in decis. Curia. Archiep. Neap. p. 4. dec. 3. t.
64. Per edictum etiam prohibetur, &c. [Edicta concursus proponere debent Ordinarii in beneficiis Curatis referantur Sedi Apost. vacantibus per obitum, puta in mensibus referatur, & a Sede Apost. prout fieri facienda est approbatio ab examinaturis in Synodo diocesana de putatis, si fidem approbationis habet ab Ordinario, ita refert decimum Pinesc. in praxi Episc. p. 2. c. 5. n. 17.
65. Edictum huiusmodi apponi debet ab Ordinario loci, vbi existit beneficium, & ibidem examen est petendum, etiam si beneficium ab Ordinario alterius diocesis sit conferendum, vt per Flam. Paris. de resign. benef. lib. 8. g. 9. n. 102. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 10. n. 31. Nouat. in singulis iuris canon. fin. 8. n. 2. Ego ipse d. alleg. 60. n. 44. & d. c. 2. n. 4. t. in quo edicto apponenda est dies propoliti concursus, Seraph. decis. 1. t. 48. Massob. d. requir. 2. dub. 10.
66. De substantia & forma concursus Parochialium esse huiusmodi edictum apponi, resoluunt Lz. Zech. de republ. eccles. a. 28. de Parochia, n. 6. Aloys. Ricc. in d. praxi ref. 364. Zetoli. d. verb. Parochia, §. 2. dub. 2. Nouat. d. concil. 8. n. 2. Ego ipse d. allegat. 60. n. 43. & me citato in illo loco Massob. d. reg. 1. dub. 3. vbi intelligit quando Concilium Prouinciale hoc statuit.
- Contra Nau. c. 4. de prob. Garc. d. c. 2. n. 38. Salgado d. c. 9. n. 50. existimantes collationem nullam non reddi ex omissione edicti.
67. Tempus quo debet esse affixum edictum, esse arbitrium Episcopo, modo non excedat viginti dies, aliter tunc Garc. d. p. g. c. 2. n. 40. Massob. in d. praxi requir. 2. dub. 9.
68. Edictum aliud concursus non est proponendum, sed ille, qui comparuerit, examini est subiiciendus, & si idoneus repertus fuerit, eidem beneficium est conferendum, nisi ij qui descripti sunt, excusent se legitimo impedimento detinere, quomodo valeant ad concursum accedere, tunc enim poterit Episcopus legitime terminum prorogare, ita refert decimum Garc. d. p. g. c. 2. n. 215. Massob. d. reg. 3. d. 7.
69. Si intra terminum edicti vnus solum comparuerit ad concursum Parochialis, qui nolit se examini subiicere, nec Parochiam curat obtinere, ab Episcopo assignandum est aliud edictum, rursusque vocandi oppositores, ita refert decimum Garc. d. p. g. c. 2. n. 219.
70. Quando nullus comparuerit, aut cetere nullus ex comparentibus vult subire examen, Episcopo assignare debet aliud tempus, siue edictum, & si adhuc nemo comparuerit, vel alius nemo idoneus reperitur, tunc poterit Parochialis, absque concursu confecti, ita refert decimum Garc. d. c. 2. n. 218. Massob. d. reg. 3. dub. 9. Filiuc. d. tr. 41. c. 4. n. 15. 2. Transito consuetum tempus, &c. [Ante lapsum terminum edictorum nullum esse examen & concursum factum, resoluunt Garc. d. p. g. c. 2. n. 36. cum siqq. Salgado d. c. 9. n. 64. Aldan. d. tit. 9. n. 17. articulus sic fuisse decimum in Per. 4. Martij 1619.
71. Terminum decem, vel ad summum viginti dierum elapso, nullum esse admittendum, asserunt Seraphin. decis. 1. t. 49. n. 4. Aloys. Ricc. d. ref. 364. num. 2. Nouat. d. concil. 8. n. 4. Ego ipse d. cap. 2. num. 43.
72. Occurrente vacatione Parochialis prouidende quoque ad concursu, ad quam infra terminum in edicto praefixum plures sunt oppositi, si dicto termino elapso alter superueniat integrum, est vtique admittendus, ita refert Gonz. ad reg. 8. Cancell. gloss. 9. §. 1. n. 15. Marefco. vtr. ref. 1. c. 2. n. 59. Garc. d. part. 9. c. 2. n. 206. Massob. in d. praxi requir. 3. dub. 2. Ego ipse d. alleg. 60. n. 46. & d. c. 2. n. 42. vbi id intelligo quando ille habuit instanciam excusationis, vel ratione ignorantie, vel absentiae, seu alterius impedimenti, ex Rota decisione in Firmata Parochialis 6. Martij 1592. eam Card. Pamphilus sen.
73. Vnde si quis non descriptus in tempore concursu praefixo comparuerit, legitimo impedimento cessante, ita ut poruerit, nemo suo infra praefixum terminum deserte, & elapso termino, examinationem nondum factam, seu te integra petat se ad concursum admitti, non esse audendum, dicit d. c. 2. n. 45. aliter ita fuisse decisi sub die 7. Iulij 1625.
74. Examen statim elapso termino edicti potest per Episcopum inchoari, sed non potest eadem die claudi vbi plures fuerunt descripti, quia sunt expectandi, vel vocandi, alioquin vitabitur concursus si ex pluribus descripti venis, aut non omnes examinatos, & eis non expectatis claudatur concursus, vt per Garc. d. p. g. c. 2. n. 33. Seraph. decis. 1. t. 48. n. 5. Massob. d. reg. 3. dub. 10. quos telet d. c. 2. n. 46.
75. Omnes qui descripti fuerint, &c. [Intelligi quatenus veniant ad examen, aliis in potestate vnus esse nolle venire, impediteque vltius procedetur, refert decimum Garc. d. p. g. c. 2. n. 37.
76. Examinaturus. [Vnus tamen examinari poterit, & approbati, si ille solum ad concursum comparuerit intra terminum, nec opus est alio edicto, aut termini prorogatione, ita refert decimum Garc. d. p. g. c. 2. n. 215. Vgolio. de offic. Episc. c. 5. §. 10. n. 4. Filiuc. d. tr. 41. c. 4. n. 15. 1. Massob. d. reg. 3. dub. 8. Ego ipse d. alleg. 60. n. 51. & d. c. 2. num. 50.
77. Ab Episcopo sine eo impedito ab eum Vicario generali. [Et etiam Episcopo non impedito posse fieri examen coram Vicario, quia hae veterba important tantum quandam conuenientiam, tenent Garc. d. p. g. c. 2. n. 219. quem refert Ego ipse d. alleg. 60. n. 42. & me citato in illo loco Massob. in d. praxi requir. 3. dub. 3.
78. Atque ab aliis examinaturis, &c. [Synodalibus scilicet, concursum enim, & examen factum cum examinaturis non synodalibus esse nullum, & inualidum, & collationem de iure ad Sedem Apost. refert decimum Garc. d. p. g. c. 2. n. 341. Massob. d. requir. 3. dub. 5.
79. Non paucioribus quam tribus. [De forma esse vt examen fiat per concursu in Parochialibus cum tribus examinaturis, synodalibus, concludit Massob. d. reg. 3. dub. 4. etiam si beneficium sit modici valoris

valoris, ut refert decifum Galet. in *margat. verb. beneficium*, pag. 15. col. 2. Galt. d. c. 2. n. 53.

80. Possunt tamen adhiberi in concursu pluresquam tres examinatores, sed non pauciores, refertur decifum Galt. de *benef. p. 5. c. 9. n. 52. Filluc. d. r. 4. s. c. 4. n. 156. Massob. in d. praxi requif. 1. 2. dub. 1. Salgado d. c. 9. n. 66. Lotet. de re *benef. lib. 2. g. 3. n. 65. quos refert d. c. 2. n. 52.**
81. *¶ Quorum unus fit pater, &c.* Approbatum nemo censetur si ex tribus examinatores quilibet eorum vnum approbaverit, & alij duo approbatum ab altero reprobaerint, accedente Episcopo vni. Idem dicendum quando sunt quinque examinatores, & quilibet eorum approbat vnum ex examinatis, & ceteri quatuor reprobant approbatum ab altero, Episc. vni illorum accedente. Idem similiter si vnus tantum copulatus ad se examinandum eorum tribus examinatores, vno illorum approbante, ceteris reprobantibus, quia illi non potest accedere Episcopus, & examinatus dicitur reprobatus, ita refert decifum Galt. d. p. 9. c. 2. n. 60.
82. Examinatores ut sint tres, non statuit præcisè Concil. sed quòd non possint adesse pauciores quam tres, ita quòd si tres sint tantum examinatores, vna non possint esse paria, sed singularia, quando singuli singulos approbāt, & tres examinatores debent adhiberi in Parochialibus etiam modici valoris, & satisfactum erit huic decreto si tertius examinatus examinauerit, & sit pater in approbatione, licet votum suum non expleverit, ita refert decifum Galt. d. p. 9. c. 2. n. 53.
83. *¶ Examinatores autem singuli anni, &c.* Examinatores debere singulis annis proponi in Synodo ad minus sex, & ab ea Synodo probari, eorumq. officium etiam post annum suæ electionis non expirare afferunt Galt. d. p. 9. c. 2. n. 71. Massob. in *d. praxi requif. 1. 2. dub. 1. vbi dub. 5. ait Conc. Trid. nullam formam præscribere super propositione examinatorum*, Salgado d. p. 9. n. 67. Rota in *Segutina Parochialis 15. Junij 1638. coram R. P. D. Rotæ vbi quòd deputatio examinatorum Synodaliu aliter, quàm in Synodo Diocesana fieri non potest.*
84. Examinatores debere proponi nominatim, & non in genere, nisi proponerentur in genere, qui tæ vera tunc exarent, quia per huiusmodi genericam expressionem haberetur etiam expressa persona, tenent Galt. d. p. 9. c. 2. n. 139. Filluc. d. r. 4. s. c. 4. n. 157. Salgado d. c. 9. n. 76. Massob. d. reg. 11. dub. 3. vbi dub. 7. assertit ad hoc ut dicatur examinatos probatus à Synodo, debere dimidium partem suffragiorum ferre ab iis, quæ vocem habent in Synodo.
85. Examinatores synodales in Synodo ad summum viginti eligi posse, repet Aldan. d. r. 9. n. 29. attestans ita fuisse decifum in *Casaraugustana 13. Martij 1613.*
86. Examinatores non posse eligi sub nomine dignitatis, sed tantum specialem personam, refert decifum in vna *Sutrina in mee r. de offic. & potestate Parochie. 2. n. 56 in fine.*
87. Indicem synodalem nominationem speciare principaliter ad Episc. non tamen priuatè quoad Capitulum, dicit Aldan. d. r. 9. n. 10. vbi refert ita decifum in *Saonen 18. Martij 1618.*
88. Examinatores, qui ab Episcopo propofiti fuerint à Synodo tam per vora secretæ, quàm apertæ, possunt probari, & Episcopus eum modum in probatione seruati faciat, quem magis expedire iudicauerit, refert decifum Paflec. in *praxi Episc. p. 2. c. 2. n. 4.*

Barbosi. Callid. in Concil. Trid.

Constitutio Pij V. In conferendis locum non habet, nisi in his diocesis, in quibus fuit coacta Synodus, & in ea iuxta formam huius decreti fuerint deputati examinatores, refert decifum Galt. d. p. 9. c. 2. n. 4.

Quibus atque conditionibus, & qualitatibus huiusmodi examinatores clare potissimum debeant ostendi Homob. de Bonis de humana vita *statutu p. 1. c. 13.*

Si ex sex examinatoribus aliqui intra annum suæ electionis mortui fuerint, totam facultatem examinandi vnà cum Episcopo superfluit, etiam si vnus tantum superfluit, speciare debet eo anno durante sed in locum demortuorum eligendos alios cum approbatione Capituli, refert decifum Galt. d. p. 9. c. 2. n. 8. Massob. in *d. praxi requif. 1. 2. dub. 1. Salgado d. c. 9. n. 70. cum seqq. Ego ipse d. c. 2. n. 57.*

Vicarium Capituli Sede vacante in locum examinatorum absentiū, vel defunctorum alios auctoritate Apost. sufficere non posse, sed curate debere ut elapso anno alij in locum demortuorum sufficiantur, eligantur in Synodo, aliquo pro legitimis non habentur qui supererint, refertur decifum Sbroz in *addit. ad suum r. de offic. vbi lib. 1. g. 11. 1. Galt. etiam in addit. ad suum r. de *benef. p. 9. c. 2. n. 78.**

Examinatores synodales quando omnes intra annum deputationis mortui fuerint, tunc Episc. ex examinatores antiquis synodalibus, si fuerint, subroget alios non pauciores quam sex, & si non exstant sex examinatores antiqui synodales, qui ad hunc numerum ascendant, tunc Episcopus eligat illos, qui fuerint, & alios suppleat de nouo, approbatos tamen à Capitulo, vique ad numeri præfati complemētum. Verum si nulli examinatores antiqui synodales superfluit fuerint, tunc Episcopus. nouos examinatos probare, & scientia idoneos, qui à Capitulo approbati sint, nō pauciores dicto numero subliant. Et veniente vacatione consilij Parochialis Ecclesiæ Episc. debebit ex prædictis examinatores eligere tres, qui cum eo examen iuxta hoc decretum persoluant, officium autem prædictorum omnium examinatorum subrogatorum expirat cum primū adueniret tempus nouam Synodum iuxta hoc decretum celebrandi, ita refert decifum Aldan. d. r. 9. n. 31. assertens ita fuisse declaratum de Ordine Clementis VIII. Galt. d. p. 9. c. 2. n. 13. Martescor. var. res. lib. 1. c. 31. Salgado d. c. 9. n. 70. Massob. in *d. praxi requif. 1. 2. dub. 3. Ego ipse d. c. 2. n. 58. & censuit Rot. in Panormiana Archiep. probaverat 3. Dec. 1618. coram bona mem. Burat. & in eadem s. Inni. 1620. coram eodem inter eius impetibus dec. 479. n. 1. vbi habetur Clementem VIII. specialiter constitutione concessisse Episc. facultatem deputandi examinatores extra Synodum deficientibus, vel impeditis synodalibus, dummodo infra annum à Synodo celebrata, & decreuisset quòd ita in lapso anno talis facultas, & eorum auctoritas expirat.*

Examinatores synodales durate donec alij in Synodo deputati fuerint, verum si elapso anno aliqui ex eis mortui fuerint, officium omnium expirate refertur decifum Galet in *margat. consuet. consuet. verb. examinatores 1. Galt. in addit. ad d. p. 9. c. 2. n. 75. Alois. Riccin d. praxi ref. 361. in 2. edit. Marc. Anton. Genuent. in praxi Archiep. Neapol. c. 66. n. 17. Massob. in d. praxi requif. 1. 2. dub. 4. n. 3. vbi subdit locum non habere quando post annum superfluit sex adhuc.*

G g 2 Episcopo

95. Episcopus novus, qui ex examinatoribus synodalis antiquis omnes præter unum mortuos invenit in dieceſi ubi illa congregata fuit Synodus, & deputati examinatores ab eis, teneant ad provisionem Parochialis novam Synodum congregare, & examinatores eligere, & cum illis in concursa Parochialem providere: quod si non fecerit, sed iudices nominasset, vel cum solo illo vivente concursum, & examen fecisset provisio non valeret, referre decernit Garc. d. p. 9. c. 1. n. 82.

96. Episcopus non excusatur si post annum adhibeat examinatos superstitēs non extantibus sex, etiam si caperet prætextum quod ipse de novissimis depreſus possessionem Episcopatus, cum annus celebrandi Synodum non incipiat correre à die possessionis Episcopatus, sed à die Synodi ultimo loco celebrata, referre decernit Garc. d. p. 9. c. 1. n. 92. & 93. Mallob. d. reg. 1. d. 2. 6. & cenſuit Rot. in d. *Parumitana Archiepiscopatus* 5. Jan. 1620. coram bonæ mem. Buratto, inter illius impetras dec. 4. 9.

97. Non licet Episcopo auctoritate ordinaria sibi assignare examinatos non synodales extraneos, qui suppleat, etiam in casu non existentium examinatorum synodaliū numero sufficientium ad concursus faciendos, eo quia ob penuriam vicorum habentium qualitates Doctorales & similes non potuerit in Synodo diœcesana eligi, ita Ego ipse d. 1. de offic. & potest. Para. h. c. 2. n. 62. attestans sic fuisse decisiū in *Paviana* 13. Nov. 1627.

98. Episcopo non licet subrogare alios in locum examinatorum synodaliū, qui per sententiam de crimine simoniaci fuerunt condemnati. *ibid.*

99. An in casu concursus, in quo non interfuert examinatores synodales, collatio beneficii de uol. utatur ad Sedem Apost. vel ponitur eidem Episcopo licet proponere novum concursum infra quatuor menses sibi de iure concessos, quaestio dubia, in qua Ego ipse d. 2. n. 66. refero 5 Cong. Conc. nihil respondisse.

100. Concursus, in quibus fuerunt adhibiti examinatos deputati in Synodis præcedentibus fuisse nullos quatenus tamen prædicti examinatos in Synodo posteriori non fuerint confirmati, assero Ego ipse d. 2. n. 67. et tenens ita fuisse decisiū in *Menopolitana* 12. Julij 1630.

101. Episcopus, qui non constituit examinatos in Synodo, sed ex se ipso deputavit, vel quia priores erant mortui, vel quia nulla aderat facultas congregandi Synodum, nec propter pestem, nulliter providere de Parochialibus, licet quandoque Sim. Pont. mandaverit istos tolerari, in iungendo ve q. tamprimò facta Synodo non eligantur examinatos. Sequi prolixi per conc. l. un. cū examinatoribus ab Episc. solo deputatis novis provisiones impetrent, vel denuo legitimè examini, & approbati ab Episc. de eisdem Parochialibus providantur si in mensibus ordinatis vacaverint, ita referre decernit Garc. in d. l. 1. d. 2. p. 9. c. 1. n. 85. & Ego ipse d. 4. n. 68. & 69.

Provisi de parochialibus non servata forma Concilij ex eo quod ob varias difficultates non potuerit cogi Synodus, nec deputari examinatos synodales, non sunt revocandi, at danda est facultas Episc. deputandi examinatos extra Synodum, alleg. monendus & hortandus, ut quanto citius convocet Synodum eo meliori modo, quo potest, ita Aldan. d. 11. p. 9. n. 40. attestans sic fuisse decisiū in *Trenten.* 26. Junij 1627.

102. Concursus est nullus in quo cum examinatos synodaliū interveniunt aliter, qui non sit exa-

minator synodalis, ut per Garc. d. p. 9. cap. 2. n. 83. & 324. & 341. Mallob. in d. *praxi* reg. 1. §. *dub. 1.* *Feſcent. in annot. ad dec. 479. Buratto. l. 1.* A Ego ipse d. 2. n. 71. ubi refero me vidisse hoc de te decissionem 30thenniam S. Cong. Conc. in *vna Afſanen.* 15. Dec. 1629. & cenſuit Rot. in *Baſſanen.* Parochialis 18. Febr. 1628. coram Card. *Periti.* & in *Napen.* Parochialis 25. Junij 1629. coram eodem, ubi etiam fuit dictum negativè illam, quod quis non eſſet examinator synodalis, de bete plenè, & concludenter probari vni fundamentum intentionis, & non ſufficere quod in regiſtris Curie Episcopalis non reperitur nominatus, aut deſcriptus in ſynodo ille, quem præſentitur non eſſe examinatoreſ Synodalem, quia poſſibile erat quod fuerit deputatus examinatoreſ synodalis ab Episc. in ſynodo, & non fuerit deſcriptus, Rot. dec. 325. n. 4. verſ. *ultra quod p. 2. recent.* novissi-  
mè Rota in *Seguntina* Parochialis 15. Junij 1638. coram R. P. D. Roias.

¶ *Sunt verò ibi examinatoreſ Magiſtri, &c.* Examinatores neceſſarij eligi debent, qui ſint Magiſtri, ſeu Doctores, aut Licentiat in Theologia, vel iure Canonico ſixtent, alioquin alij clerici ſunt eligendi, qui ad id videbunt magis idonei, reſoluit Vgol. de offic. Episc. c. 50. §. 3. n. 1. verſ. *ſecundo*, Homob. de Bonis de *humana vna ſancti* p. 1. c. 1. §. 3. ver. in *huc ergo in fine*, Mallob. in d. *praxi*, reg. 1. *dub. 2. n. 37.* teſtens ſic fuisse decisiū in *Turritana* 10. Martij 1629. Ego ipse d. 2. n. 73. ubi n. 74. assero in *vna Saanen.* 19. Febr. 1628. fuisse reſolutorum Episc. non poſſe eligere examinatos synodales, qui nō ſint Doctores, ſeu Magiſtri, aut Licentiat in Theologia, vel iure Canonico ſi extant, alioquin alios clericos eſſe eligendos, qui ad id magis idonei videbunt, & n. 75. attestat in *della Turritana* fuisse poſtiter decisiū in prædictis examinatoreſ synodales non poſſe eligi clericos ſeculares, aut Regulares, qui dictis gradibus non ſint insigniti, niſi illi veri qualitates ſuperius expreſſe non extant, quo caſu fuit dictum eſſe eligendos, qui ad minus exercendum magis idonei videbuntur, eorumque vota æqualis valoris & efficacis eſſe ſicut aliorum.

¶ *Sunt etiam omnes, &c.* Examinatores ſi non iuraverint, concursus coram eis habitum vtiatè tenent Homob. de Bonis d. 1. p. 2. c. 2. Filluc. d. 1. c. 4. n. 1. §. 8. Mallob. in d. *praxi* reg. 1. *dub. 1.* ubi *dub. 2. cum Garc. d. p. 9. c. 1. n. 35.* eſſe de forma ſubdit, ve præſtetur huiusmodi iuramentum tæctis ſacroſanctis Evangelij & *dub. 3.* cum eodè Garc. n. 356. asserit poſſe præſtari extra Synodū in manibus Notarij, & *dub. 4.* tradit probari per atteſtationem Notarij, & licet ipſorum examinatorū, refero Ego ipse d. 2. n. 76. cum ſeqq. ubi n. 78. in *vna Beſſignan.* ſub die 2. Dec. 1628. fuisse decisiū, concursus factos non præſtito iuramento ab examinatoreſ synodaliū fuisse nullos, ſed ex gratia conſualitudo, ſi quo verbo cum Sanctiſſimo qui conſueverunt, & conſervavit.

¶ *Caveant ne quicquam, &c.* Examinatores synodales non poſſe quicquam poſteriori occasione examini, nec ante, nec poſt accipere, alioquin ſimonie vitium tam ipſos, quàm alios dantes incurtere, à qua abſoluti nequeunt niſi dimiſſis beneficiis, quæ quomodo locumque tam obtinebant, & ad alij poſteriorum inhabiles reddi ex hoc decreto colligunt Petr. de Ledefin. in ſum. f. 2. 1. 7. c. 1. concl. 6. *prope fin.* Homob. de Bonis d. 2. c. 1. §. 1. verſ. *ſecundo examini.* in fine, Franc. Leo in *verſariorum foreſcolæ* p. 2. c. 3. n. 25. Garc. d. p. 9. c. 2. n. 111. 1628.

cum segg. Steph. Gratian. *discep. forens. cap. 561. a. num. 21. Vgolin. de simon. dub. 4. cap. 48. §. 3. & de officio Episcopi. cap. 50. §. 5. n. 2. Filiuc. d. trall. 41. cap. 4. n. 161. lat. Masslob. in d. praxi requis. 13. Bonac. de simon. quest. 7. p. 110. 2. differ. 1. ex n. 5. nouissimè Alayl. Ricc. in praxi p. 4. resol. 76. n. 1. & 2. Ego ipse d. alleg. 60. n. 1. & d. c. 2. n. 79. cum segg. nouissimè Steph. V. Veyms ad constitutiones 24. ex antiquo iure de sumpt. & per Cantel. Trid. annuatim. censit. 1. 3. num. vlt. pag. 124.*

107. \* Quicquam prorsus, &c.] Non possit examinatores quicquam pro labore, vel titulo stipendij ad sustentationem ex fructibus beneficij vacantis, vel alia ratione accipere, tradunt Gacc. de benef. p. 5. §. 7. n. 1. & d. p. 9. c. 2. n. 374. Bonacin. d. differ. 1. n. 5. vers. secundo. Alayl. Ricc. d. p. 4. resol. 76. n. 4. Ego ipse d. c. 2. n. 81.

108. Non possit Ordinarius statuere aliquod stipendium etiam minimum examinatoribus deputatis in Synodo pro concursu Parochialium, & si Synodus diocesana secus statuerit, decretum esse irritum, & nullum, referunt decisum Gacc. d. p. 9. c. 2. n. 374. Masslob. d. requis. 15. dub. 1. Bonaciu. d. differ. 1. n. 9. vers. sermo. Stephan. V. Veyms d. loco Ego ipse d. alleg. 60. n. 3. & d. c. 2. n. 82. Possit tamen Episcopus aliquod de fructibus examinatoribus concedere titulo præmij, vel stipendij, aut sustentationis, resoluunt Gacc. d. cap. 2. n. 379. & Bonac. d. differ. 1. n. 6. subdens hoc sibi non videri improbabile, quia Concilium in præsentis non videtur loqui de Episcopo.

109. \* Quicquid docuere etiam ante obtinebant, &c.] Examinatores privati beneficiis ante obtentis si occasione examinis siue ante, siue post aliquod accipiant, etiam gratis, & liberaliter datum, & ad captandam beneuolentiam, etiam si res modica sit, & leuis mōmēti, nam hic prohibetur quicquam prorsus accipi, resoluunt Gacc. d. p. 9. c. 2. n. 390. Alayl. Ricc. d. p. 4. resol. 76. n. 3. Bonac. d. differ. 1. n. 5. vers. ex quibus. Ego ipse d. c. 2. n. 80.

Contra Petri de Ledesma in sum. trall. 7. cap. 1. censet. 7. Zerol. in praxi Episc. p. 1. verb. Parochia §. 2. dub. 13. existimantes huiusmodi examinatores non priuati beneficiis ante obtentis.

110. \* Per alios deinde examine renouentur, &c.] Examinatores per alios examine debere eos ex comuni sententia renouentur Episcopo, quos idoneos reperit, referunt decisum Gacc. d. p. 9. c. 2. n. 104. Salgado d. c. n. 79. Ego ipse d. c. 2. n. 84.

111. Et illos possunt remittere ad Ordinarium, quia cumulatim, & non priuati in hoc decreto est attributa iurisdicção, vt censuit Rot. dec. 647. n. 1. in 1. collecti. nouissimè alijs p. 4. diuers.

112. Licet Concilium in præsentis non expresserit an vota examinatum palam, an secretè ferri debeant, magis tamen expedit vt examinatores palam inter se sua vota conferat, & notario iubeant vt in actis suis simpliciter scribat Titium approbatum idoneum, Sesium verò reprobatur, referunt decisum Gacc. d. p. 9. c. 2. n. 107. Franc. Leo in thesaur. fori eccl. p. 2. c. 3. n. 55.

113. Examinatores debere dare vota dum simul congregati sunt cum Episcopo, non autem separatim, sicut etiam Episcopus, vbi datur locus accessus, debere accedere examinatoribus simul congregatis, resoluunt Gacc. d. p. 9. c. 2. num. 58. Masslob. in d. praxi requis. 4. dub. 2.

114. Examinatores ab Episcopo, vel vicario, quibus beneficia prouideri iungunt, maxime quādo iubetur, teneri significare, & subscibere quos dignus, & quis dignior sui peccato mortali, tenet Barth. Marbf. Collect. in Concil. Trid.

Medina in sum. lib. 1. c. 14. §. 3. 2. Petr. de Ledesma in sum. p. 2. trall. 7. c. 1. censet. 7. differ. 13.

Episcopum non habere votum decisum in concursu, sed tantum accedere vbi vota sunt paria, vel singularia, docet Masslob. d. requis. 4. dub. 5. vbi dub. 6. ostendit quando dicantur vota paria, quando singularia.

Si vnus tantum compareat ad se examinandum eorum tribus examinatoribus, vno illicum approbante, & ceteris reprobatibus, non possit Episcopum illi accedere, sed examinatum dici reprobatur, referunt decisum Gacc. d. p. 9. c. 2. n. 60. Masslob. d. requis. 4. dub. 7.

Si pluribus examinatis aliqui ultra dimidiam votum fuerint conuersi, & vnus omnia suffragia prospera reportauit, Episcopum facti per examinatores relatione potest postposito illo in quē omnia suffragia confluerant, alium ex eis eligere, qui ultra dimidiam partem votum habuerint, cum omnes approbi dicantur, ita referunt decisum Gacc. d. p. 9. c. 2. n. 109.

11 Quotcūq; ab his idonei indicati fuerint.] Examinatores non teneri explicitè referre singulas qualitates eorū, qui sunt examinandi, sed sufficere referre omnes examinatos fuisse idoneos, tenent Rot. coram Card. Casale. dec. 295. a. prime. vbi in vers. neque pramissi subdit nihil obstat quod in hoc decreto fiat expressa mētiō, vt scilicet debeat tenuitatem quorūcūq; ab examinatoribus iudicati fuerint idonei ætate, moribus, scientia, prudētia, &c. quia hic fit expressio eorū quæ tacito iusunt, ex gratiam, quod probatur ex hoc eodē decreto, dum immediatè subiungit, & aliu rebus ad Eccl. vacanti gubernandā opportunit, multa enim alia sunt, quæ requiruntur ad hoc, vt quis fit idoneus ad Ecclesiam Parochialem gubernandā, veluti quod sit clericus, æque legitimis natalibus procreatus, inde inferatur quod sicut Concilium nō exigit vt super illis alijs qualitatib' fiat explicita relatio, ita patetius de terminatio requiratur quoad mores, ætatem, doctrinam, & prudentiam, quæ in Concilio specialiter exprimitur.

12 Etate, moribus, doctrina prudentia, &c.] In concursu Parochialium non solum considerari idoneitatem respectu scientiæ, sed etiam respectu ætatis, morum, & prudentiæ, & huiusmodi ad Ecclesiam Parochialem gubernandam, aduertunt Masslob. in d. praxi requis. 5. dub. 2. Fr. Sigism. à Bononia de elect. dub. 32. Rot. coram hunc mem. Buratto dec. 22. n. 28. & dec. 90. per tot. Ioan. Valer. de different. inter vtrumque forum, verb. electio, differ. 1. n. 1. Alayl. Ricc. in praxi annuatim. resol. 348. Ego ipse d. c. 2. n. 122.

13 Et possit examinatores etiam extraiudicialiter informati de qualitatibus examinandum, censuit eadem Rot. coram Casale. d. dec. 295. n. vlt. Examinatoribus approbatibus, aliquem tantum magis idoneum in scientia, cuius tamen mores ignoratur, & habentibus alium non tam doctum, seu ab eis cognitum, & approbatum in omnibus, hunc vltimum esse præferendum testatur decisum Gacc. d. p. 9. c. 2. n. 111.

14 Ex his que Episcopus cum eligat, &c.] Etiam extra locum examinis, & ipsi subscibentibus examinatoribus, vt per Gacc. d. p. 9. c. 2. n. 59. Masslob. in d. praxi requis. 5. dub. 20.

15 Nunquā spectare ad examinatores, sed ad Episcopum solum iudicare, & eligere quis ex concurrentibus ad Parochialem vacātem sit magis idoneus, testatur decisum Gacc. de benef. p. 6. c. 2. n. 236. & p. 9. c. 2. n. 105. & 108. Zerol. in praxi Episc. Gg 3 part. 12

115.

116.

117.

118.

119.

120.

121.



p. 1. verb. Parochia, §. 2. Mari. Antonin. var. resol. lib. 1. resol. §. 3. n. 8. Franc. Leo in thesaur. fari eccl. p. 2. c. 3. n. 34. Arm. in addit. ad recap. legum Navarra lib. 1. tit. 18. l. 7. n. 58. Massob. d. requis. 4. dub. 1. & 4. ego ipse d. c. 2. n. 90. & 91.

112. Examinatores synodales debent vota sua dare, sed Episcopus non tenetur ex collatione votorum eligere, sed potest cui maluerit ex approbatis beneficium conferre, non habita ratione calculorum ipsorum votorum, debet tamen expectare ut examinatores tenentur quos iudicaverint idoneos. Ita refert decisum Massob. d. reg. 4. dub. 4.

113. Examinatores singuli possunt, & debent dare vota super qualitate cuiuslibet examinati ex forma vers. iran. factis, & Episcopus non ex collatione horum votorum debet eligere, sed ex vers. praxi, & examinatores debent solum renunciare duos, vel tres, v. g. examinatos idoneos, deinde Episcopus absque votorum calculo, sed suo iudicio eligere debet digniore. Ita refert decisum Garc. d. p. 9. c. 2. n. 109. Verum Trétiacq. ex professo conf. 10 per tot. vol. 1. ad partes disputat hanc materiam, & tandem concludit quod si vota examinatorum non fuerint singularia, aut paria, non potest Episcopus vel Vicarius accedere, quibus magis videbitur, sed debet conferre vni ex examinatis & approbatis, qui respectu numeri ad numerum zeli ad zelum, & meriti ad meritum dignior ab examinatoribus iudicatus fuerit, ex doctrinis vulgaribus. Deinde respondet ad verba huius Decreti, ibi, ex hisque Episcopus eligat, quem ceteris magis idoneum iudicaverit, & c. que videntur insinuate quod sit in potestate Episcopi eligere quem voluerit ex examinatis & approbatis, ut scilicet intelligatur iuxta illa verba eiusdem decreti, ibi, quoniam vobis, si pares, aut singulares fuerint, accedere possit Episcopus vel Vicarius, quibus magis videbitur, aut secus dicendum esset si vota non fuissent paria, aut singularia, sed licet hec sententia in puncto iuris vera mihi videatur, nihilominus tamen sequenda est contraria ob sacre congregationis declarationem, de qua testatur Garc. & Massob. citatis locis.

114. Parochialis collatio si cessantibus reservationibus Apos. spectet ad inferiorem collatorem, & in concursu facto per Ordinarium sint renunciati plures ipsius idonei, facultas eligenti magis idoneo ad ipse Episcopus, non autem ad inferiorem collatorem pertinet, siue Parochialis in mense Apos. siue Ordinarius vacet. Ita Aldan. d. tit. 9. n. 40. attestans sic fuisse decedum in Africana 1. Decembris 1618.

115. Electionem factam de magis idoneo significandam esse intra quatuor menses, & si fuerit transmissa, nec pervenerit ad manus collatoris intra dictum tempus, provisionem de iure trahit Massob. in d. praxi requis. 6. dub. 1. vbi dub. 2. cum Garc. d. p. 9. c. 2. n. 8. aliter significationem electionis fieri posse extra presentem examinationem, refert Ego ipse d. c. 2. n. 94.

116. *[Cum quoniam eadem magis idoneum indicaverit, & c.]* Electionem igitur & provisionem in concursu Parochialis factam de digno, omisso digniore, esse nullam, & subrepticam, tenent Azeved. d. com. n. 30. Garc. d. p. 9. c. 2. n. 23. Massob. in d. praxi requis. 5. dub. 1. Rot. in Dertus. Parochialis 12. Dec. 1581 coram Gypio, & in Tuden. Parochialis 18. April. 1603. coram bona mem. Card. Sacrat. vbi firmavit conclusionem in beneficiis Curatis ex idoneis magis idoneum esse eligendum iterum in Ripana Parochialis 1. Iunij 1609. coram Orsemf. refert & sequitur Beltramin. in annotat. ad

dec. 11. Gregorij XV. & sic conquerente digniore revocari collationem factam digno, de beneficio curam animarum habente, mediante concursu, iuxta consil. Pij V. advenit Ioan. Valet. de differ. inter contrarium forum verb. alio die differ. 2. n. 4. c. 1. Ego ipse d. c. 2. n. 95. vbi ad n. 98. post infinitos propemodum per me citatos resoluti electiones sub poena peccati mortalis teneri digniores, seu meliores eligere.

Quando per concursum & oppositionem provisionis beneficii facienda est, tenet quem ad institutionem si dignum eligat omisso digniore, cum non solum offendat iustitiam distributivam, verum etiam communitatem orani cum illo quasi contractu proveniente ex edicti propositione, & ex fide in illo data, resoluunt Mol. de primogen. lib. 2. c. 23. n. 59. Barthol. de Medina in primis. Confessio 7. praxi §. 3. n. 1. Petr. Nau. de rest. lib. 2. c. 2. n. 178. Gut. can. lib. 2. c. 11. n. 5. cum seqq. Vazq. opus. mor. alt. de benef. c. 3. n. 17. Fernand. in exam. Theol. mor. p. 4. c. 4. l. 1. n. 2. & c. 7. n. 11. Ego ipse d. alleg. 60. num. 68. & d. c. 2. n. 105.

Contra Mart. de Ledefio 2. 4. q. 1. 8. ad fin. vers. secunda cu. iusto. Nau. in man. c. 17. n. 7. 4. vers. nec obstat, Men cad. de contr. lib. 6. c. 17. §. 9. anfi dixerit las Theol. vers. solo nolo signa, Garc. de benef. p. 4. c. 16. n. 4. ex istis non tenet ad restitutionem digni eligentes omisso digniore, etiam quando provisionis facienda est per concursum, & oppositionem.

Vnde simoniam committere dignum offendendo in concursu pecuniam digniori, ut desistat ab oppositione, & tenet ad cedendum beneficio, & ad restituendum fructus peccati, resoluunt Rot. de inst. lib. 9. q. 6. art. 1. ad 2. Nau. in man. c. 3. n. 101. vers. 8. Beia resp. casum conscient. p. 2. casu 5. Fernand. in exam. Theol. mor. p. 4. c. 4. §. 2. n. 1. & 2. Ego ipse d. c. 2. n. 106. vbi n. 107. resoluo simoniam non esse electionem, nec illicitam, si qua tradidit pecuniam electionibus indignum eligere volentibus non illum eligant.

\* Magis idoneum, & c.] Idoneior indicandus, ac propterea preferendus ille est, qui numeri, cui praeferitur est aptior, Covarr. in reg. peccatum p. 2. §. 7. n. 4. vers. dignior vers. Rot. dec. 537. n. 1. 4. p. 1. recent. & in d. Primum. Parochialis item de ille, qui altero com quo concurret fuerit senior, ita Barbar. conf. 23. post n. 1. §. 1. vol. 1. Tiracq. de iure primogen. in prefat. n. 181. Roland. conf. 47. n. 70. lib. 1. Lamberti de iur. par. 2. lib. 2. q. 2. princ. art. 16. n. 4. Mari. Anton. var. resol. lib. 1. c. 4. n. 2. Illust. D. mens Roder. à Cunha in comm. ad c. consilios 9. n. 2. diff. 7. 4. Valenz. conf. 34. n. 56. vbi n. 59. quod senior dicitur non tamen ætate, quàm à sapientia & moribus. Rot. dec. 6. t. n. 1. p. 1. in posthum. Farin.

Originarius idoneior quodvis indicandus ac preferendus, si alter sit extraneus, Cov. prall. c. 13. sub n. 5. vers. secundum annotandum esse, Falc. de vers. lib. 2. c. 15. n. 1. §. 14. & c. 11. n. 25. Put. dec. 254. p. 1. alias dec. 147. lib. 1. in correct. Mandof. conf. 1. n. 4. Grilenz. conf. 153. num. 64. Vgolin. de offic. Episc. p. c. 50. §. 7. n. 4. Mastri. Societas decis. 2. n. 147. Rot. dec. 299. p. 1. d. m. Valenzuel. d. conf. 34. n. 69. vbi n. 79. quod si extraneus in beneficiis praefertur non dicitur canonice. Perez de Lara de numeris lib. 2. c. 3. n. 19. & seq. Et ita potest eligi dignus de euntate, vel p. gremio Ecclesie, posthabito digniore extraneo. Lel. Zech. de benef. c. 2. n. 36. Pualc. in praxi Episc. p. 2. c. 5. n. 19. Vgolin. d. c. 50. §. 8. n. 4. Ego ipse d. alleg. 60. n. 102. Valenzuel. d. conf. 34. n. 70.

131. Doctot prefector noo Doctoti, Aloyf. Ricc. in decif. curie Archiep. Nicolai. part. 4. decif. 13 §. n. 1. Rot. decif. §. 6. num. 2. part. 2. recent. Valenzuel. d. conf. §. 4. n. 78. cum feqq. vbi n. 64. quod Doctot uo iure Pontificio prefector Doctot in iure Cuius Rota d. decif. 61. n. 1. Attamen minus doctus, modo idoneus, cuius mores funt noti, & approbati, prefector Doctot, cuius uis ignotatur, Piafec. d. §. n. 19. Gonz. ad reg. 8. Cancell. gloff. 4. n. 12. Gac. d. part. 9. cap. 2. n. 11. Aloyf. Ricc. in d. praxi decif. 42 §. n. 1. edit. alias refol. §. 62. n. 1. in 2. edit. Mailoie. in d. praxi requif. §. dub. 2. n. 19. Rot. in Berchiomoni. Parochiali 29. Nouembri 1613. coram bona mem. Buratto, iuter eius impetiffas dec. 2. In beneficio concufus quando fit coram Ordinario & examinatore, poteft Ordinarius cum examinatorebus prefere e, qui magis fciētia pzeclit, illum, qui prudentis, moribus, & integritate aprior uidetur ad gubernandum Ecclefiam, ita Rota decif. §. 23. n. 1. & 2. apud Ferin. p. 1. in poffum. nam io concufu ad beneficium pzetendū est non is, qui folam idoneos reputatur quoad litteraturam, fed qui ztate, moribus doctina, & prudentia magis idoneus iudicabitur. eadem Rota d. part. 4. decif. §. 31.
132. Sacerdos prefector alteri aliquo Inferiori Ordine infignito, Roland. conf. 47. n. 75. Dec. conf. §. 42. num. 13. Petre de Lara d. lib. 2. c. 3. num. 16. Rota d. decif. 61. n. 1. & in pars attenditur quis prius affectus fuerit factis Ordinibus & gradus, Ioan. de Platea in l. 1. n. 1. C. de Primic. lib. 12. Nat. conf. 618. num. 18.
133. Difpenfatione non indigens prefector indigenti, Seraph. decif. §. 67. n. 2. p. 1.
134. Beneficium nullum habens prefector habenti, Lambert. part. 3. lib. 2. quaff. §. art. 3. Carol. de Graff. decif. 1. num. 10. de iure parren. Rot. decif. §. 6. n. 7. p. 2. recent. & in Calaguri. beneficii de Teora 9. Iunij 1621. coram bon. mem. Pbaldo, & in Priuaten. Parochiali 13. February 1629. coram R. P. D. Peroffio. & pauper ceteris paribus prefector debet diuiri, Petre de Lara d. lib. 2. c. 3. n. 1. ficut in clericis non habente beneficium quod pzetendendus fit illi habenti, ceteris paribus, dicit Rota decif. 61. num. 4.
135. Si potentia diuinarum, uel nobilitas conferat ad contemptum Chrifti aduersarios, pzetendendi funt diuitiores, & nobiliores tenuibus, & ignobilibus, Fernandez in exa. mine Theolog. moral. p. 4. cap. 4. §. 2. num. 5.
136. In Si uero iurifpationum Ecclefiafticis, &c.] Vide Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gl. 6. n. 16. Piafec. d. cap. §. n. 17. in fine. Aloyf. Ricc. in praxi ref. §. 35. 1. uerf. ampla fextio, Zetoli in praxi Epifcop. part. 1. uerf. iurifpationum, §. 10. Azot. inftit. moral. part. 2. lib. 2. quaff. 19. Salgado d. §. n. 80. Fereotil. in annos. ad decif. §. 3. Buratti num. 12. Ego ipfe d. allegat. 60. n. 16. & d. n. 124. Rota decif. 45 §. n. 1. apud Ferin. part. 1. in poffum. vbi quod concufus requiritur in Ecclefia Parochiali de iurifpationum Ecclefiafticis, & quod difpofitio Concilij in pzetenti procedit ne dum io Reftoriti, uerum etiam io uicariis perpetuis, & etiam iure fuffe pzetenti, & eadem Rota d. lib. 2. part. 1. decif. §. 43. n. 8. dicit quod examinatore nihil iuris habent in patronato Ecclefiaftico Parochialis, licet approbent idoneos pro obtinenda collatione, feu inftrutione.
137. Epifcopus teneris inftruire pzetentatorem ad Parochialem Ecclefiam iurifpationum Ecclefiafticis, cuius inftrutio ad Epifcopum ipfum, & ob

ad alium petinet, etiam patroni ex approbatis ab examinatorebus fynodalibus digniorem non pzetentauerint ftante hoc decreto in d. uerf. fi uero iurifpationum, quia iudicium fpectat ad patronum, refert decifum Aldan. d. 112. §. n. 43.

Inftitutio Parochialis de iure patronatus Ecclefiaftico quando ad infectos licet exemptos & Abbates pertinet, nihilominus Epifcopus ordinarius debet edita concufus proponere, & inferiori inftruit magis idoneum approbatum ab Epifcopo, quod fi fecus actum fuerit, collatio est nulla, ita refert Gac. d. p. 9. c. 2. n. 262.

Beneficium Curatum iurifpationum Ecclefiafticis fi vacauit io meofibus Apoft. Sedi referuatis, Epifcopus ipfe Ordinarius nulla habita ratione patronorum debet edita concufus proponere, & idoneum eligere, ita Romam mittere eum fide Ordinarij à Summo Pont. inftruet eodem ficut fit in alijs Curatis quoque non funt de iure patronatos, ita refert decifum Piafec. in praxi Epifcop. p. 2. c. §. n. 17. Gac. d. p. 9. c. 2. n. 273.

Inftitutio ad Parochiales Ecclefias, quæ iurifpationum Ecclefiafticis funt, ubi facienda fit à Papa, quia fortiffie in meofibus referentis vacauerit, ius eligendi digniorem ad folum Epifcopum pertinet, qui transmittere debet attestationem examinis facti, & concufus, quot in eo approbati, & queni ex approbatis ubi digniorem, cui Sanctitas fua gratiam faciat, nominari, refert decifum Gac. d. c. 2. n. 173. Salgado d. 101. p. 3. c. 9. n. 99.

Et si quem patronus digniorem, &c.] Et ad eum patronum Ecclefiafticum fpectabit quando duo æque idonei ab examinatorebus fuerint iudicati, quia electio dignioris fpectat ad patronum, inftitutio ad Epifcopum, quando ad ipfum Epifcopum, & non ad alium illa pertinet, ita refert decifum Gac. d. p. 9. c. 2. n. 267.

Epifcopus inftruit debet in beneficio pzetentatum ab Ecclefiaftico patrono fi digniorem elegerit ex approbatis ab examinatorebus, refert decifum Gac. d. c. 2. n. 262.

Inter prebiter ab examinatorebus, &c.] Si patronus Ecclefiafticus aliquem pzetentauerit antequam fit ab examinatorebus approbatus in concufu, pzetentatio nulla erit, nec eius uirtute facienda erit inftitutio ab Epifcopo tanquam minus legitime facta, nifi denuo iterum expreffa, uel tacite fuerit pzetentatus, pofquam ipfe finitio terminum editorum, feu re integra opofitus, & inter ceteros de fcriptis, & inter dignos approbatus. Ita Salgado d. c. 9. n. 81. quem refert d. c. 2. n. 124. in fine.

Examen per concufum non requiritur in collatione Parochialis iurifpationum mixti, idelt, partim Ecclefiafticis, & partim laicis, Vioian. in appendice fua praxi iurifpationum, ad lib. 1. o. c. 1. n. 34. p. 76. in nouiff. impref. ubi testatur ita fuiffe refponfum in Pifana 5. February 1628. refert Ego ipfe d. c. 2. n. 126. licet fequitur Gac. Petre de manu Regia p. 1. c. 7. n. 32. cum feq. vbi n. 36. uerf. quam resolutionem, affirmat habere locum non folum in iure patronatus mixto, quomodo maiorem, uel æqualem partem habet fecularem, fed etiam quando Ecclefiaftica fit maior, fubditque Eminentiſſimos Cardinales Concilij Tri. interpretes fuper beneficijs de Ribadancora Brecharen. diaecelis interogatos Romæ fice refpondiffe, refert Ego ipfe d. 116. de Parochia c. 2. n. 126. n. 1. impref. folij magni.

Contra Gonzal. d. gloff. 6. num. 135. Galet. in margaria

*margaria casum conscientia, verb. in patronatum*  
pag. 145 col. 2. Garc. d. c. 2. n. 278. Aloyl. Ricc. in  
d. praxi decif. 420. in 2. edit. alijs refol. 357. n. 3.  
in 2. edit. Matelcot. var. refol. lib. 1. c. 3. n. 7. ad-  
den. ad decif. 498. Gregory XV. Massob. in praxi  
pral. 7. dub. 3. n. 2. Salgado. d. c. 9. ex n. 108. Ferren-  
til. ad decif. 25. Buratto in fine vers. ex hoc procedit.  
existimantes seruandum esse formam examinis  
per concursum in vacatione Ecclesie Parochia-  
lis iurispatronatus partim Ecclesie, partim lai-  
cum, & pro vocatione tantum ad Ecclesiam.

*¶ Tunc Episcopus solum ex dignis, &c.*] Talem  
electionem committi posse Vicario facodam,  
tenet Ioan. Sanci in select. disp. 50. n. 25.

145. *¶ Quod si iurispatronatus laicorum fuerit, &c.*  
Vide Lx. Zech. de republ. Eccle. 28. de Parocho  
n. 6. Flam. Patif. de resignat. benef. 1. 8. g. 9. n. 111.  
Zetol. in praxi Episcop. p. 1. verb. Parochia §. 7.  
Franc. Leon. in thesauris fidei Eccles. p. 2. c. 3. n. 5.  
Pafec. d. c. 6. n. 18. in prime. Less. de iustit. lib. 2.  
c. 34. n. 38. & 81. Vgolin. de officio Episcopi c. 50.  
§. 5. vers. verit. Matelcot. var. refol. lib. 1. c. 5. n. 11.  
Aloyl. Ricc. in d. praxi refol. 357. n. 1. Addeo. ad  
Gregor. XV. decif. 494. n. 3. Massob. in d. praxi  
reg. 7. dub. 25. n. 4. Boegon. Causale. dec. 17. n. 18.  
p. 2. Salgado d. c. 9. n. 105. cum seq. Alzed. in praxi  
Episc. p. 2. g. 9. n. 2. Ego ipse d. leg. 60. n. 18. & d.  
c. 2. num. 129. Rot. decif. 579. n. 4. p. 2. recent. & in  
Pampilonem. Parochialis 26. Iunij 1626. coram bo-  
na mem. Buratto. inter eius impressas dec. 95. 2.

146. Eueniente vacatione Parochialis de iurispatrona-  
tus laicorum quoad plures sunt presentari,  
requiritur examen per concursum inter ipsos  
presentatos tantum, vt ex his, qui peracto exa-  
mine idonei ab examinatonibus deuocati sunt,  
Episcopus eum eligat quem ceteris magis idone-  
um iudicauerit, atque illum, & non alium in-  
stituatur, Ita Flam. Patif. de resign. benef. lib. 6. quæ-  
st. 5. n. 21. Gonz. d. legif. 6. n. 138. Garc. d. p. 9. cap. 2.  
num. 256. Matelcot. d. lib. 1. c. 3. n. 11. Pafec. d.  
c. 5. num. 18. vers. eueniente, Aloyl. Ricc. in d. praxi  
refol. 357. n. 2. Viuzin. in praxi iurispatron. lib.  
10. c. 1. num. 59. in vltim. impress. Salgado d. c. 9.  
n. 123. Azed. d. cap. 9. num. 5. Rot. in Pampilonem.  
Parochialis 27. Ianuarij 1614. coram Reuerendissi-  
mo D. meo Coccino Decano, & in Illud. portio-  
nis de Pertusa 21. Decembris 1613. coram bona  
mem. Buratto. inter eius impressas dec. 25. vbi Fe-  
rentis in annu. n. 10. quæ etiam repetitur impres-  
sa ioter posthumas Fatin. p. 1. decif. 543. in fine  
Massob. in d. praxi reg. 7. dub. 25. n. 5. vbi intelli-  
git quando inter plures presentatos omnes  
æqualibus vocibus gaudent. Nam si aliqui plu-  
res haberet voces, is solus esset examinandus, &  
idoneos reperire instituerent. vt per Gar. d. p. 9.  
c. 2. n. 257. Salgado d. c. 9. n. 124. Rot. in Pampilo-  
nem. Parochialis 26. Iunij 1626. coram bona mem.  
Buratto. inter eius decif. impressas dec. 95. 2. n. 2.  
nisi is etiam subiceretur examini, & concursui  
cum ceteris examinatis, quia tunc sibi præiudi-  
casset, cum faceret se eis parem, ita adden. ad d. de-  
cif. 494. Gregory XV. n. 5. Massob. in d. praxi pral.  
3. dub. 3. n. 15. Salgado d. c. 9. n. 128.

147. Non habet locum hoc decretum in d. vers. si  
vero, contra institutionem & fundationem, cum  
seruati debeat lex in ipsa institutione posita, sed  
tantum presentatus est examinandus, & appro-  
bandus ab Ordinario citra concursum si repu-  
gnaret institutioni, se u fundacioni, ita refert deci-  
sum Garc. d. p. 9. c. 2. n. 270.

Concursus locus non est in Parochialibus iu-  
rispatronatus, quod origine erat totum laicale,  
sed pro duobus tertijs partibus ex donatione lai-  
corum effectum est postea Ecclesiasticum Aldan.  
d. tit. 9. n. 4. vbi refert decifum sub dec. 17. In-  
ny 1617.

Parochiales iurispatronatus laicorum, quæ ab  
Episcopo ob presentationem in tempore non  
sequebantur iure deuoluto cooferuntur, subiacere  
concursui, refertur decifum Galet. in margar. ca-  
sum, conscient. verb. iurispatronatum Salgado d. c. 9.  
n. 90. Aldan. d. tit. 9. n. 50. Ego ipse alleg. 60. n. 18.  
in fine, & d. c. 2. n. 131.

Contra Massob. in d. praxi requif. 1. dub. 22.  
existimantem huiusmodi Parochialem iurispat-  
ronatus laicalis ad Ordinarium deuolutum per  
eum absque concursu conferri posse.

Vtrum autem in collatione Parochialium fa-  
cta iure deuoluto seruati debent forma examinis  
quæ coram inferiori requiritur? Affirmatiue  
respondit Salgado d. c. 9. n. 84. cum seqq. quem re-  
fero d. c. 2. n. 133.

*¶ Ac eisdem deputatis, ut supra examinari &c.*  
Presentatus à patronis laicis ad Ecclesiam Paro-  
chialium de iurispatronatus laicorum, sufficit  
quod examinetur coram alijs examinatonibus  
non synodalibus, ita Aldan. d. tit. 9. n. 2. vbi re-  
fert decifum sub dec. 17. Decembris 1620.

¶ Et non nisi idoneum reperiri, &c. Patronum  
laicum ad Parochialem sui iurispatronatus non  
tenens presentare digniorum, sed sufficere di-  
gnum, se o idoneum, resoluunt Lambert. de iure  
patron. p. 1. l. 2. quæst. 10. art. 3. n. 17. Petr. Nauar.  
de refol. lib. 2. c. 2. n. 150. Bao. 2. l. 2. quæst. 63. dub. 4.  
Petr. de Ledelm. in summa p. 2. trail. 7. c. 2. con-  
clus. 7. diff. 9. Garc. de benef. part. 7. c. 16. n. 19.  
Aloyl. Ricc. in dec. Curia Archiep. Neapol. p. 3.  
dec. 306. n. 4. Ioan. Valet. de differ. inter utrumque  
forum verbalitio diff. 2.

Contra Molin. de primog. lib. 2. c. 5. n. 69. Azed.  
de refol. 24. dub. 4. n. 4. Trintan. 2. l. 2. rom. 2. disp.  
22. dub. 5. num. 6. Gutier. canon. lib. 2. c. 1. n. 26.  
Valq. in opus. de benef. cap. 2. §. 2. dub. 3. num. 74.  
Less. d. lib. 2. c. 34. dub. 14. n. 65. in fine, Azed. d.  
p. 2. lib. 6. c. 23. quæst. 5. Maldet. d. 2. eradi. 9. c. 2.  
dub. 2. existimantes patronum, qui nouo est pri-  
mus beneficij fundator, debere digniorum præ-  
sentare.

¶ Vbi deuolutio, aut appellatio, &c.] Vide Nau.  
in man. cap. 25. num. 139. in fine, Antonium in Ca-  
neclesi Neapol. c. 16. fol. 43. Azed. ad L. 1. n. 4.  
ru. 16. lib. 3. noua recep. Sethaphin. decif. 481. Va-  
lent. conf. 45. n. 19. vol. 1. Gonzal. ad reg. 8. Cancel.  
gloss. 9. §. 1. in annot. contra nullus n. 186. & 209.  
& d. gloss. 6. n. 165. Vgolin. d. c. 50. §. 13. n. 1.  
Campan. in diuersis iuris canon. rub. 7. c. 6. n. 5. Aloyl.  
Ricc. in d. praxi decif. 426. in 2. edit. n. 25. refol. 373.  
in 2. edit. & in decif. curia Archiep. Neapol. p. 4.  
dec. 19. Massob. in d. praxi requif. 5. dub. 3. cum  
seq. Salgado de presentat. Regato. p. 2. c. 13. n.  
197. cum seq. Rot. in Rarchimon. Parochialis 29.  
Nov. 1613. coram bona mem. Buratto. inter eius  
impressas dec. 22. & ibi Ferentil. in annot. lib. 2.  
Ego ipse d. leg. 6. n. 104. & d. c. 2. n. 137.

Intelligi de appellatione suspensio, non vero  
deuolutio, obicitur Camp. in diuersis iuris Ca-  
nonic. rub. 11. l. 1. §. 3. num. 47. 6. post med. Salgado d.  
rem. 1. p. 2. c. 13. n. 199. Massob. in d. praxi reg. 5.  
dub. 4. Ego ipse d. c. 2. num. 138. Garcian. addit. ad  
sum. tr. de benef. p. 9. c. 2. n. 245.

Appellatio non dari simpliciter ab electione  
Episcopi

148

149

150

151

152

153

154

155

Episcopi concessum dum appellare volens fuit approbatus ab examinatorebus syodalicis, sicut & electis, cum tunc locus sit gratificationi, probatur ex eorum autem, ubi Abb. n. 3. de inreparat. Seraph. dec. 5. 2. in fine, Rot. in Calaguriana beneficii de Astula 13. Nouemb. 1610. coram bona mem. Phaldisen. & in Pampis. Abbatis de Aressa 12. Aprilis 1612. coram R. D. Nauarra. Nili manifeste confiteri de dolo, & irrationabili

Episcopi iudicio, cum pro eo, quod scilicet omnia considerauerit, multum presumatur. Marefc. var. resol. lib. 1. c. 52. n. 23. & 24. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 4. n. 139. & gloss. 9. in annot. n. 209. Massob. d. requis. 5. dub. 2. n. 42. Greg. dec. 5. 38. ad fin. in Hetracensis parochialis 21. Maij 1612. coram bona mem. Burate, inter eius impressas dec. 625. Iudicium enim Ordinarij, & examinatorum in concursu ad beneficium ad suorum aliquis non potest reuocari in secunda instantia, nisi appareat illud fuisse irrationabile, dolum, & carnaliteris aut humane passionis affectum, Rota dec. 5. 21. n. 1. apud Farin. p. 1. in populum. Tollitur tamen multum de hac presumptione, quæ aliis esset pro Episcopo, ex familiaritate, vt per Aloyf. Ricc. in dec. Curia Archiep. Neapol. p. 4. dec. 96. n. 10. Rot. in Sabinen. concursus 6. Aprilis 1609. coram bona mem. Card. Sacerdoti, & in Vrbinaten. Parochiali 12. Febr. 1619. coram R. P. D. Varesio. Ego ipse d. c. 2. n. 144.

Ex huiusmodi appellationem à mala electione, siue irrationabili iudicio Episcopi admitti solùm ad effectum deuolutiuum, non autem suspensiuum, quia interim prout appellatione pendente à Parochiali amoueri non debet, ex d. 298. Py V. vers. hoc tamen n. notat Guc. d. p. 9. c. 2. n. 236. & 246. addent ad dec. 5. 38. n. 7. Gregory XV. Ego ipse d. c. 2. n. 145. Nisi quando appellatur à sententia Metropolitanæ, seu alterius iudicis appellationis reuocatoria electionis petus, scilicet ab Ordinario in concursu ad Parochiales, tunc enim dari appellationem ad effectum suspensiuum, & deuolutiuum, resoluitur Gut. canon. lib. 3. c. 11. n. 25. Guc. d. p. 9. c. 2. n. 247. addent. ad d. dec. 5. 38. n. 8. Gregory XI. Ego ipse d. c. 2. n. 146. vbi n. 147. idem assero quando factio concilii appellatur inter presentatos, vel patronos laicos super pertinentia iurisdictionis.

Reicidit non concursus Parochialis posse promouere preteritum ad nouum examen coram iudice appellationis, etiam antequam doceant de

irrationabili iudicio Episcopi, ouè & singulariter aduertendum duxi d. c. 2. n. 148. asserens ita fuisse decisum in Vrbinaten. 9. Septembris 1618. & in Reatina 16. Martij 1630. & in Pisana 17. Iunij eiusdem anni, in quibus fuit decretum dandum esse nouum concursum in Vibe, & ad illam vocandum preteritum ab Episcopo.

¶ Alias prouisiones annos seu institutiones, &c. Collationem Parochialis factam sine examine per concursum esse nullam, & irritam, & præstatam Parochialem eo modo collatam vacare, eiusque collationem ad Sedem Apost. spectare resoluit Zerol. d. p. 1. verò. Parochia 4. dub. 2. nouissimè Aloyf. Ricc. in sua Praxis p. 4. res. 79. n. 1. Rot. dec. 15. p. 4. diuers. Ego ipse d. c. 2. n. 135.

Parochialem sine examine per concursum, vel contra formam positam à Concilio in præsentem collatam non posse in foro conscientie acceptari, ut rescriptum est per Nauarra. de res. lib. 3. c. 2. n. 350. Salom. 2. 239. 5. de dominio art. 4. & ibi Can. 9. 62. de dominio pag. 160. Valsq. 1. 2. q. 1. 63. Lorca etiam 1. 2. disp. 21. de leg. ad fin. Burg. de Pace 1. 3. Tauri à 1394. Parlad. differ. 12. 5. 1. ex num. 2. Lessi. de inst. lib. 2. c. 19. dub. 3. Aloyf. Ricc. d. part. 4. resol. 7. ann. 2.

¶ Si tamen adeo exigui redditus, &c. Vide Gonzal. d. gloss. 6. vbi 39. cum seqq. Aloyf. Ricc. in d. Praxis resol. 358. Campan. in diuersis Canon. rub. 5. c. 3. n. 10. Seraphin. dec. 942. n. 10. meipsum d. allegat. 60. n. 38. & d. c. 2. n. 116.

In collatione tenuiori Parochialium, quorum fructus 24. ducatos auti de Camera non excedunt, si propositio primo edito examinis per concursum, nemo comparuerit, siue debet secundum edictum examinis, sed sine concursu, seruatis tamen temporibus præscriptis à Pio V. in sua Constit. super collatione Parochialis refert decisum Garcid. p. 9. c. 2. n. 120. in 1. de el.

Beneficia Curata, cuius redditus adeo exigui sunt, vt es aut nullus idoneus requiratur, vel compungant in concilio Presbyteri ita rudis, vt neque vulgarem linguam callant, sunt confectio illis, qui inter omnes maioris literaturæ esse cognouerit Episcopos, eisdemque amplius etudari curabit. Vbi verò ab dominis temporales, vel aliam iustam causam coactus non esset liber, & fructus Parochiales essent pingues, ponendi sunt Vicarij donec confecti potiora magis idoneis, seruata forma Concilij, ita refert decis. Guc. d. cap. 2. n. 120. in 2. de el.

Expectatiuis hætenus concessis vti nulli fas est. Reuerfiones mentales, &c. nulli concedantur.

# CAPVT XIX.

1. Deform de materiâ agentis.
2. Expectatiua sunt omnia subacta.

3. Collegia non comprehendantur si expressa non sint.
4. Reuerfio mentalis qua?

Decernit Sancta Synodus, Mandata de providendo, & gratias, quæ Expectatiue dicuntur, vniuersi amplius, & etiam Collegiis, & Vniuersitatibus, Senatibus, & aliis singularibus personis, etiam sub nomine indulti, aut ad certam summam, vel alio quouis colore concedi, nec hætenus concessis cuiquam vti licet. ¶ Sed nec reuerfiones mentales, nec alie quæcumque gratiæ ad vacatura, nec indulta ad alienas Ecclesias, vel monasteria alicui, etiam ex sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, concedantur, & hætenus concessa, abrogata esse censantur.

a Vide lessi. 29. cap. 9.

b Cap. 2. de eode. praxi. & c. de restanda. ed. tit. in 4.

1. Vide Cortal. in paraphrasi benef. p. 4. c. 5. Rebuff. in Praxis benef. in de rescript. ad benef.

ria vacatura, Paul. Fusc. de visum lib. 2. c. 17. n. 3. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. 5. 1. prout nam. 57. ann. multu

multis sequentibus, Vales. Reginald. in praxi fore praxiens. lib. 30. tract. 3. n. 266. Mailob. in sua praxi habendi consensum, pralud. 23. in principio, n. 10. secundum Lugdun. impress. Lorret. de re beneficii lib. 3. in apparat. n. 16. Suar. de reg. tom. 1. lib. 4. de simon. cap. 3. num. 8.

2. Expectantius esse omnino sublatas etiam sille facte sint de consensu Ordinarij, refert decisiu Gonzal. d. 5. 1. proem. 63. vbi n. 64. pariter decisiu assentit ex hoc decreto expectantiam abrogatam colligi non posse etiglab Episcopo Canonicatum supra numeratum ad futuram prebendam.
3. a. Etiam Collegij, Vniuersitatibz, &c.] Que minime competebant contentu si expressa non tacent, vt ait Gonzal. ad reg. 8. Caroll. gloss. 37. numero 22. Illorum autem appellatione qui veniant dizi in trallat. de appellatibz verborum versusque iuris significat. appellat. 55. & an veniant appellatione personarum, late appellat. 598. num. 1. & 9.

Hoc decretum non comprehendit consuetudinem immemorabilem hactenus obseruatam in Ecclesia Salamantina, & à Pio IV. Motu proprio confirmata & ex certa scientia, in qua extant 14. Canonici, quorum duo postremo prebendam expectant, & antequam vacet aliquis Canonicatus, cuius electio spectat ad Canonicos, eliguntur à Capitulo precedente licentia Episcopi duo, vel tres expectantes locum vltimi Canonici, siue prebendam vacaturam, ad quem iuxta gradum expectantis denuo à Capitulo eligitur vnus, & admittitur precedente approbatione, & confirmatione Ordinarij refert decisiu Gac. part. 1. cap. 1. num. 5.

§ Sed nec reservationis mentalis, &c.] Vide Mailob. in d. praxi prel. 24. dub. 1. n. 7.

Reservationem mentalem esse quando Papa reſeruabat beneficium vel in specie, vel in genere per Bullam, vel Breue, vt perlonam grata prouideret, quam non expungebat, sed in mente tenebat, assentit Gonzal. d. 5. 1. proem. n. 67.

*Causæ omnes ad forum Ecclesiasticum quomodolibet pertinentes in prima instantia coram Ordinarijs locorum cognoscantur, & infra biennium terminentur, ex quo licebit ad alium iudicem appellare, immo & ante in alio casu. Causas matrimoniales & criminales solus Episcopus cognoscat, etiam casu quo controuertitur de huiusmodi causæ cognitione, &c. Legati de latere non procedant contra clericos, aliæque personas Ecclesiasticas, nisi Episcopo prius requisito, & negligente. Agitur de mercede actorum, & de mercede Notarij copiam actorum dantis appellanti, &c.*

## CAPVT XX.

1. Causa omni ad forum Ecclesiasticum spectantes coram Ordinarijs locorum in prima instantia decidi, & infra biennium terminari debent.
2. Prima instantia Ordinarij non possunt partes in eam prauincialiter renouare.
3. Causas in curijs Ordinarij pendentes non possunt superiores etiam Nunci aduocare.
4. Auditor Camera non potest de causis in prima instantia cognoscere.
5. Causas obligatione Camerali firmatas in partibus exsistentes potest Auditor Camera aduocare.
6. Relati inferiores qui subsumt Episcopis, non habent ius cognoscendi de causis in prima instantia.
7. Abbates, qui possunt habere de causis clericorum sua Ecclesia cognoscere.
8. Capitulum Sede vacante cognoscit de causis in prima instantia.
9. Hoc decretum ad Regulares non pertinet.
10. Causa omnes ad forum Ecclesiasticum spectantes infra biennium terminari debent.
11. Per hoc decretum imponitur terminus inferiori ad causam finiendam, non tamen irritantur illa processus.
12. Hoc decretum non loquitur de executoribus specialiter deputatis.
13. Lxx quando dicatur mota.
14. Causa intra biennium non terminata ut concedatur auocatoria, quid inquirendum.
15. Iudici de culpa ut consilium debet sepi requiri.
16. Interpellatio vna an sufficiat.
17. Huius decreto locus est in causis nullitatis professionis.
18. Consensus protogandi iurisdictionem in prima instantia tollitur.

19. Appellatio admittitur ab interlocutoria vim diffinitiuam habente.
20. Appellari à sententia interlocutoria in quibus casibus possit.
21. Sententia super minori etate lata habet vim diffinitiuam, & ab ea potest appellari.
22. In iudicia articulorum admissio, vel delegata infra admissio.
23. Iudex quando pronuntias se competentem, vel incompetentem.
24. Admissio vel reiectio reſcriptum.
25. Probationum reiectio.
26. Absolutio instantia.
27. Expensarum expressa absolutio.
28. Iuramenti in liem delatis alteri parti.
29. Dilatio breuis ab probandum.
30. Tormentum ubi aliquis est subiungendum.
31. Carceri si aliquis mancipari iubetur.
32. Excommunicatione per decretum interlocutorium prolata.
33. Officij publici exclusio.
34. Legitimatio personarum.
35. Denegatio copia actorum.
36. Appellatio licita est ab interlocutoria ubi grauen reparari non potest in definitina.
37. Appellatio licita est ab interlocutoria etiam si grauen possit reparari, sed non ex toto, vel magna cum difficultate.
38. Damni irreparabilis plures casus.
39. Causa que iuxta canonicas sanctiones apud S. Sedem sunt iudicanda vel cum Papa supplicatione manu propria signata expressis ad se auocauerit, non sunt in prima instantia coram Ordinarij decidendæ.

40. Hoc decretum non suffulit modos legitimis, quibus quæ ex iure dispositione sortitur forum.
41. Obligatum in forma Camera tenetur in prima instantia coram Auditors Camera respondere.
42. Contrahens celebrari, vel delictis commissi ratione potest qui in prima instantia cognoscere quamvis non sit loci Ordinarius.
43. Clericum pupillum quando possit forum declinare.
44. Ordinarij locorum se intrumittere non possunt in executione litterarum Apostolicarum.
45. Causa possessionis beneficiorum reservatorum Sedi Apostolicæ possunt immediatè ab Auditors Camere, seu alio delegato Apostolice cognosci.
46. Hoc decretum locum non habet in beneficijs reservatis, seu affectu.
47. Matrimonialium causarum cognitio pertinet ad Episcopum, & non ad alium inferiorem.
48. Episcopus debet manerere in cognitione causarum matrimonialium.
49. Criminalia causæ etiam visitando iudicare non possunt Decani, Archidiaconi, vel alij inferiores iudices.
50. Causas criminalia iudicare possunt Abbates habentes iurisdictionem pleno iure spiritualem & temporalem.
51. Procedit in Decanis, & Archidiaconis, qui sunt in diocesi Episcoporum.
52. Causas matrimoniales & criminalia cognoscere spectat ad Episcopum etiam in Abbatis exemplis.
53. Causarum matrimonialium, & criminalium cognitio ad Episcopum spectat donec per alium prætendentem probetur immemorabile.
54. Causas matrimoniales, & criminales cognoscere possunt inferiores Episcopo ex præscriptione immemorabilis, consuetudine, vel privilegio.
55. Matrimonialium causarum cognitionem habere possunt inferiores Episcopo ex delegatione Papæ.
56. Abbates exempti iurisdictionem quasi Episcopalem habentes non veniunt in præsentem sub nomine Episcopi.
57. Vicarius Episcopi habet cognitionem causarum matrimonialium ex officio.
58. Causas matrimoniales & criminales à Capitulo Sede vacante cogi, & definiri possunt.
59. Iurisdiclio Episcopi devolvitur ad Archiepiscopum per negligentiam Episcopi circa id quod facere debet.
60. Appellans alia omnia coram Episcopo gesta ad iudicem appellationis expensis suis transferre tenetur.
61. Procedit in alijs factis in paribus coram delegato.
62. Habet locum in quocunque iudice Ecclesiastico, & in causis tantum Ecclesiasticis.
63. Procedit in causis profanis vertentibus coram iudice Ecclesiastico.
64. Alia prioris instantiæ transportare spectat ad eum, qui appellatur.
65. Alterum transportatio iuxta hoc decretum est de forma quando causa est Ecclesiastica.
66. Alterum transportatio necessaria in causa beneficii.
67. Alia integre, & legitime debent transportari.
68. Sententia lata à iudice appellationis non transportatio alius est nulla.
69. Gesta alijs diminutis & dismembris sunt nulla.
70. Alia verbaliter tantum producta non sunt necessaria transportanda.
71. Processus si formati fuerint in diversa causa non est necessaria ibidem transportatio.
72. Aliorum irrelevantia excusat à transportations.
73. Alijs non integre transportatis quando procedi possit in causis profanis.
74. Alia in dubio præsumuntur integre transportata.
75. Notario attestantis de integritate transportations seu non extare alia alia credatur.
76. Appellatus si occultavit processum, vel impedimentum præstitit ut transportatio non fieret in eum edum habetur pro facta.
77. Alia originalia processuum prima instantia ad iudicem appellationis Notarium mittere non cogitur.
78. Procedit in omnibus causis Ecclesiasticis vertentibus etiam quocunque iudice etiam non Episcopo.
79. Concordatur hoc decretum cum alio cap. 3. sess. 23. de reformat.
80. Notarius tribunalis Ecclesiastici tenetur in copia aliorum tradere sententiam absque eo quod solvantur stantula.
81. Hoc decretum omnino suffulit quadragenarium cum titula.
82. Concordia confirmata per Sedem Apostolicam scilicet non sunt sublatæ per hoc decretum.
83. Concordia quando ducatur obtenta ex certa scientia.
84. Hoc decretum suffulit res indicatas, quæ inniuntur privilegij ante Concilium obtentis.
85. Consuetudines immemorabiles non comprehenduntur sub hoc decreto.

**C**ausa omnes ad forum Ecclesiasticum quomodolibet pertinentes, & etiam si beneficiales sint, in prima instantia coram Ordinarijs locorum dumtaxat cognoscantur, & atque omnino, saltem infra biennium à die motæ litis terminentur, & alioquin post id spatium liberum sit partibus, vel alteri illarum iudices superiores, alijs tamē competentes, adire, qui causam in eo statu quo fuerit, assumant, & quamprimum terminari curent, nec antea alijs committantur, nec auocentur, neque appellationes ab eisdem interpositæ, per Superiores quoscumque recipiantur, eorumve commissio, aut inhibicio fiat, nisi à definitiva, & vel à definitiva vim habente, & cuius gravamen per appellationem à definitiva parari nequeat. *x* Ab his excipiuntur causæ, quæ iuxta canonicas sanctiones apud Sedem Apostolicam sunt tractandæ, & vel quæ ex urgenti, rationabilique causa iudicaverint summus Rom. Pontifex per speciale rescriptum Signaturæ Sanctitatis suæ, & manu propria subscribendum, committere, aut auocare. *y* Ad hæc causæ matrimoniales, & criminales non Decani, Archidiaconi, aut aliorum inferiorum iudicio, etiam visitando, & sed Episcopi tantum examini, & iurisdictioni relinquuntur, etiam si in præsentem inter Episcopum, & Decanum, seu Archidiaconum, aut alios inferiores super causarum istarum cognitione his aliqua in quacunque instantia pendeat: *z* eorum quoque si pars verè paupertatem

*a* Iuxta Sess. vii. de reformat. c. 10. in fin.

*b* Cap. nec licuit. 17. dist. c. maiores de bapt. Vigilius Papa in Epistol. ad Ruthen. in fin. & Pelagius. in 2. Epistol. circa b. cum fin.

sem probaueris, non cogatur, extra provinciam nec in secunda, nec in tertia instantia in eadem causa matrimoniali litigare, nisi pars altera *p. & alimenta, & expensas litii* velit subministrare. Legati quoque etiam de latere, Nuntij, Gubernatores Ecclesiastici, aut alij quorumcumque facultatum vigore, non solum Episcopos in praedictis causis impedire, aut aliquo modo eorum iurisdictionem lis praeripere, aut turbare non praesumat, sed nec etiam contra Clericos, aliasve personas Ecclesiasticas, nisi Episcopo prius requisito, neque negligente, *procedant*, aliis eorum processibus ordinationive nullius momenti sint, atque ad damni satisfactionem partibus illati, teneantur. *Praterea si quis in casibus à iure permisis appellaueris*, aut de aliquo gravamine conquisit fuerit, seu aliis ob lapsum bicanij, de qua supra, ad alium iudicem recurreret, & teneatur *ad omnia, & coram Episcopo gesta*, ad iudicem appellationis *& expensis suis* transferre, eodem Episcopo prius admonito, ut si quid ei pro causae instructione videbitur, possit iudici appellationis significare. Quod si appellatus compareat, cogatur tunc is quoque actorum, quae translata sunt, expensas, pro portione sua, si illis uti voluerit, subire, nisi aliter ex loci consuetudine servetur, ut scilicet ad appellentem integrum hoc onus pertineat. Porro ipsam actorum copiam teneatur notarius, congrua mercede accepta appellanti quanto citius, & ad minus intra mensem, exhibere. Qui notarius si in differenda exhibitione fraudem fecerit, ab officij administratione arbitrio Ordinarii suspendatur, & ad populi pecuniam quanti ea lis fuerit inter appellentem, & pauperes loci distribuendam compellatur. Iudex verò, & si ipse impedimenti huius conficius participasse fuerit, aliterque obstiterit, ne appellanti integrè acta intra tempus traderentur: ad eandem dupli pecuniam, prout supra, teneatur, *et non obstantibus, quoad omnia superscripta, privilegia, indultis, concordia, quae suos tantum teneant auctores, & alij quibuscumque consuetudinibus.*

1. Vnde Paul. Fulc. *de visitat. lib. 1. c. 3. num. 3.* Monald. *conf. decisio 94.* Aloyf. Ricc. *in coll. dec. p. 4. coll. 1. 3. 33. in fine.* Florea de Mena *pract. lib. 1. ym. 1. 2. n. 8. cum segg.* Ioan. Maria Nouar. *in nouo iure Pont. conclus. 54. n. 1. cum segg.* Steph. Gratian. *discept. forens. tom. 3. c. 8. 37. à n. 13.* Modern. *de supplicat. ad Sanctissim. p. 2. c. 3. cum segg.* & *protest. Regia tom. 1. p. 2. cap. 17. ex n. 2.* Mari. Antonin. *variar. refel. lib. 1. refel. 15. n. 3.* Franc. Leo in thesaur. *fori Eccles. p. 2. c. n. 70.* Pinf. *in praxi Episcop. p. 2. c. 4. n. 5.* Viuian. *in praxi iurisp. patr. p. 2. lib. 7. c. 3. n. 5.* Zerol. *in praxi Episcop. p. 1. verb. instantia, 54.* Flamin. *de refug. lib. 3. q. 1. n. 19.* Valenzuel. *conf. 135. n. 2.* Anguian. *de legib. l. 3. controu. 17. & controu. 33. n. 67. cum seg.* latè Narbona *l. 59. gloss. 1. n. 3. cum seg. tit. 4. lib. 2.* Recop. nouissimè D. Felician. de Vega *ad c. venerabilis, 20. n. 10. cum seg. de iudic. metipsum de officio, & potest. Episcop. p. 3. ad 51.*

2. Quod quidem ius Ordinationum ut in prima instantia procedant, nullo modo à partibus posse in eorum praedictum renuicij tenent. Sont. de Pace *in pract. tom. 2. pract. ult. n. 18.* Ludou. à Sarausa *de iurisdic. Adiutorum, q. 7. n. 7.* Nou. *concl. 1. aliar. 4. n. 6.* Modern. *de supplicat. ad Sanctissim. p. 1. c. 13. n. 35. & p. 2. c. 3. 5. omnia.* Non enim Episcopo consentiente causa in prima instantia etiam in Romana Curia potest introduci, nisi & partes etiam consensum praestiterint, ut sacra Cardin. Congregatio censuit, teste Narbona *d. l. 59. gloss. 1. n. 17. ut. 4. lib. 2. Recopit.*

3. Alios superiores etiam Nuncios, vel Legatos de latere specificè potestatem maiorem non habentes ad se aduocare non posse causas in cunctis Ordinationum, vel aliorum inferiorum iudicem pendentes, nisi per viam legitimam appellattonis ad ipsum tribunal deferantur, resolutum testat Aloyf. Ricc. *in decisura Archiep. Neapol. p. 4. dec. 296. n. 5.* Narbona *d. l. 59. gloss. 1. n. 23. in fine cum segg.* Modern. *p. 2. c. 3. n. 18.*

4. Auditorem Cameræ, nec quemvis alium iudicem Romanæ Curiae posse de causis ad fori Ecclesiasticum spectantibus in prima instantia co-

gnoscere, nec morositia decernere ad extrahendas partes à suis domiciliis, resoluat Aloyf. Ricc. *in praxi aurea, refel. 2. 6. & in decis. curia Archiep. Neapol. p. 4. dec. 27. 1. n. 6. & dec. 27. 3. n. 3.* Ego ipse *d. p. 3. alleg. 81. n. 3.* Modern. *d. p. 2. c. 3. n. 20.*

Causas autem obligatione Camerali firmatas in partibus existentes Auditor Cameræ auocare potest, etiam si extra Curiam contractum sit, & licet pendeat coram Ordinariis, resoluat Lancellot. *de attentat. iure pend. limit. 15. n. 3. & 20. limit. 26.* Florea de Mena *variar. l. c. 9. 1. n. 4. 8.* Steph. Gratian. *discept. forens. c. 118. in fine.* Aloyf. Ricc. *in praxi aurea, refel. 3. 2. 2.* Nouar. *in singul. iuris canon. concl. 45. n. 5.* Narbona *d. l. 59. gloss. 1. n. 239.* Modern. *de protest. Regia p. 2. c. 17. n. 6. & de supplicat. ad Sanctissim. p. 2. c. 5. 3. n. 4. vbi n. 7. ex suo capite, ausus est dicere post Concilium Trident. cessasse facultates auditoris Cameræ. Ego ipse *d. alleg. 81. n. 16.**

*a Causa omnes ad forum Ecclesiasticum, &c.]* Comprehendere causas omnes civiles, criminales, beneficiales, & matrimoniales resoluunt Francisc. Monald. *confil. 96. per tot. p. 1. nouissimè D. Felician. de Vega Archiep. Mexican. ad cap. venerabilis 20. n. 16. de iudic.*

*B Etiam si beneficiis sint.]* Nisi causæ beneficiales sint, in quibus licet & sub plumbio expedire sunt, ac de litium nullitate, vel intellectu tractatur, nam tunc etiam si in prima instantia essemus per signaturam Iustitiae in Conam demittantur, quae de viribus litterarum Apost. vel eam intellectum iudicare ad facit Rotæ Auditores, non verò ad alios inferiores iudices spectat, Marchel. *de commiss. appell. extra Rem. Cur. p. 1. c. 6. n. 47.* Garc. *de benef. p. 6. c. 3. à n. 6.* Narb. *d. l. 59. gloss. 1. n. 194.*

*7 Coram Ordinariis locorum, &c.]* De Episcopis scilicet, & exemptis Episcopalem iurisdictionem habentibus, non autem de Praelatis inferioribus, qui subsunt Episcopis intelligi debere affirmant Fr. Emm. *q. 9. Reg. tom. 1. q. 36. art. 4.* Rot. *dec. 100.* apud Farin. *p. 4. sua praxi crim. Flamin. Part. de resignat. benefic. l. 3. q. 1. n. 19. vbi n. 22.* resoluat sub verbo *Ordinarius*, de quo in praesenti, comprehendit

5.

6.



hendi etiam Vicarium Episcopi, refero Ego ipse  
alleg. 81. n. 4. de quo Narbona l. 59. gloss. 1. n. 5. 1.  
cuius sequi. 11. 4. lib. 2. Recup.

Abbatibus etiam non exceptos, & alios, quibus olim  
vel ex præscripta consuetudine, vel aliquo privilegio  
de causis ecclesiasticis fore Eccle. vel cumulatim  
cum Ord. vel priuatiue cognoscere competebat,  
etiam hodie non obstat decreto Conc. de quo in  
presenti, posse vi eadem iurisdictione, cum Con-  
cil. generaliter de iurisdictione ordinaria loqua-  
tur, & iurisdictiones Abbatum iusto iure, & titu-  
lo quæ sit etiam ordinariæ consentus, consilium  
Nau. conf. 2. n. 4. de foro comp. in antiquis conf. 9.  
de primatibus, Saye, in summis dec. sub tit. de  
foro comp. dec. 200. possunt, late Narbon. l. 59. gl. 1.  
n. 66. cum seq. 4. 1. Keop. glo. ipse d. al. 1. n. 7.

Capitulum Sede vacante, cum succedat Episc.  
In omnib. quæ sunt iurisdictionis etiã voluntarie,  
habere privilegio cognoscendi causas in prima  
instanza, vi bonus decreti, resoluatur Aloys. Ric. in  
prax. auct. ref. 1. 10. & in decuria Arch. Neap. p.  
4. dec. 27. 3. 7. Noa. in sum. can. conc. l. 5. n. 4.  
Ego ipse d. al. 81. n. 6. Mod. d. p. 2. x. n. 26.

Hoc decretum ad Regulares non pertinere, nec  
Conseruatorias Regular. immuere, aut restrin-  
gere, nec quoad primam instantiam ipsorum ali-  
quid noui inducere assentit decisum Aldran. ad.  
pro omni modo Regular. aempt. p. 1. c. 7. n. 4. Noa. d.  
conc. l. 5. n. 12. Aloys. Ric. d. dec. 27. 3. 7. prop. fil.  
p. 4. Ego ipse d. al. 81. n. 3. resoluatur Nau. conf. 1.  
al. 3. de offic. de Reg. Saye, in sum. dec. sub tit. de  
dec. 1. Mar. Ant. var. res. lib. 1. ref. 15. Couall. de cog-  
nitione per viam iur. p. 2. 9. 1. 57. n. 1. 2. 5. in cons.  
mor. lib. 6. g. 9. deb. 5. n. 12. Et ignoretur quod Con-  
seruatorias Regular. non sint sublatæ per hoc de-  
cretum, etiam quod easde præiudices sint, & plenariam  
cognitionem requirant, cen fuisse S. Cong. in vna  
Adelinas. electi Rot. in Offen. iuri. dictionis. 12.  
Decemb. 613. coram bona mem. Valda sen.  
& Aliquemane (alibi supra biennium, &c.) Vide  
Aloys. Ric. in cel. dec. 4. colle. 353. 3. in fin. Franc.  
Leon. in thesaur. fori Eccl. p. 2. c. 1. n. 70. Salgad.  
de preiud. Reg. p. 2. c. 17. n. 35. Zer. in prax. Episc.  
p. 1. vers. instantia, et sequitur, & vers. sexto, assentit  
hoc tantum fallere in Curia Romana, ubi lis sit  
de instantia nunquam exigitur, nisi per senten-  
tiam, de quo etiam Franc. Leo. dec. 1. n. 7. 3.

Per hoc decretum imponi terminu inferi loci ad  
causam firmandi, non tamè irritari acta processus,  
cum instantia iudici, secundum Canones per textum  
preloxi nō abrogator, sit perpetua tradunt Zer.  
d. vers. quario, Sigism. Sec. de appell. g. 15. n. 278.  
Sole. de pri. Reg. p. 2. c. 1. n. 66. Ange. contr.  
17. n. 24. ubi act biennium hic non instantie, sed  
liti & causæ intra illud omnino terminandæ præ-  
scriptum fuisse, quod etiam eo citato tradit Narb.  
d. l. 59. gl. 1. n. 7. 3. & cum refert Mod. d. p. 2. c. 6. n.  
4. Vide D. Fellic. d. Veg. in dec. venerabil. aut. ibi.  
Dicendum igitur est pro vera resolutione, & intellectu  
equitatis nec Conc. quod licet in eo præscriptum sit prædi-  
ctum tempus biennii, in instantia iudicis prima instan-  
tia instantia admittunt, non tamen per hoc aliquid  
mutari est circa durationem, seu perpetuationem, quæ  
pacti habere causa ecclesiasticam post ipsum biennium  
erant iudice Superiore, ad quam causa ipsa fuerit  
denotata: sic etiã colligitur ex verbis ipsius Conc. qua-  
tenus non dicit quid per transcursum eiusdem biennii  
perat instantia, sed solum quod possit de ea recursum  
ad prædictum Superiorem, ut canonica copia, & ex ne-  
glecta diuina protulit siue dilata in statu, quo  
fuerit, & ex eiusdem iurisdictionis terminis, & defi-  
nitio. Collect. in Concil. Triad.

niat, itaq. non innovatur prima instantia quod sit, sed  
solum ad eam abbreviantur assignatur prædictum  
biennium tanquã in potestate negligentie hanc  
interpretationem sentire videtur Zer. in praxi  
verb. instantia. 3. 4. & illam expressè ponit Ang. l.  
3. de legib. contr. 17. n. 24. & Narb. d. l. 59. gl. 1. n. 7. 4.

Quod hoc decretum non loquatur de executori-  
bus specialiter deputatis, sed de iudicib. ordina-  
riis, ac proinde locum habeat in causis tantum con-  
tentiosis, non autem gratiosis, in quib. nō datur  
instantia, nec executoris iurisdictioni permittitur, nisi  
per te gratia, & super gratia, de offic. del. in 6. Et  
quod non habeat locum in Rom. Curia, quia ibi  
lis tenet instantia nunquam extinguitur, propter fa-  
cultatem protogandi fatalia, sunt dictum in Aquila-  
notandum 17. Jan. 1624. coram bona mem. Remb.

A die mens. huius Quando dicitur liti mota, vi-  
de Rebuff. in l. liti mens. 36. p. 206. ff. de verb. si-  
gnif. Path. diff. 1. 28. n. 4. Cab. Ensd. l. 15. n. 1. p. 2.  
Sole. de pri. Reg. p. 2. c. 1. n. 13. 4. 10. his ter-  
minis Aug. d. l. 3. contr. 17. n. 26. ubi aduertit se-  
cundum verborum proprietatem, & omnimodum  
iuris rigorem motam dici litem tantum con-  
testatam, effectum verò motam litem intelligi  
etiam postquam contestata est, & n. 1. admonet  
declinationem Concilii in presenti locum tantum-  
modo habituram in prima instantia ante defini-  
tium sententiam, non autem in secunda, seu in  
causa appellationis, in qua alios terminos aliter  
incipiens, non tantum instantie, verum etiam liti  
& causæ iure præstintur, ut in eam sit in print.  
de app. & in Clem. sicut, eodem tit.

Aliquid post illud statim, &c. Causa intra bi-  
ennium nō terminata vi cõcedatur auocatoria, opus  
esse quoddam parte iudicis polentem, vel nō curan-  
tis intra dictum bienniu casum ex pedire, detur  
culpa, defectusq. appareat, referunt decisu Mar-  
chel. de commiss. p. 2. 5. 4. n. 54. Franc. Leo. d. c. 1. n.  
73. Aloys. Ric. in prax. auct. ref. 334. a. princ. &  
in dec. Curia Arch. Neap. dec. 15. 3. p. 4. Noa. in  
sing. iuri. Canon. conf. 5. 5. Ego ipse d. al. 81. n. 1. 2.  
aduerentes quod si per iudicem non sitent quom-  
inus intra dictu tempus causâ diffinierit, sed  
ob illius gravitatem, & qualitatē, vel partiu cau-  
bationes nō sit definitæ, elapso biennio nō habet lo-  
cū appellatio, de quo etiam Sole. d. p. 2. c. 17. n. 35.

Ad hoc ut constet de culpa iudicis debere sepe  
requiri, & de hoc coram iudice superiore instantia,  
tradunt Geammat. vers. 3. n. 1. 5. Aloys. Ric. d. res.  
sol. 3. 4. n. 1. Narb. d. l. 59. gloss. 1. n. 200. Ego ipse  
d. alleg. 81. n. 9. in fine.

An requiratur vniuersa interpellatio, seu præstatio,  
vel plures, ut dicatur itare per iudicem quomius  
causa expeditur, 1. Vide Aloys. Ric. in dec. curia  
Archiep. Neap. dec. 120. p. 4. Narbon. d. l. 59. gl. 1.  
n. 100. Modern. d. 6. n. 8.

In causis nullitatis professionis, quæ infra bienn-  
ium, vel plures, ut dicatur itare per iudicem quomius  
causa expeditur, 1. Vide Aloys. Ric. in dec. curia  
Archiep. Neap. dec. 120. p. 4. Narbon. d. l. 59. gl. 1.  
n. 100. Modern. d. 6. n. 8.

Consensum protogandi iurisdictione in prima  
instantia tolli litigantib. per hoc tex. tenet Soar.  
de Face in praxi. tom. 2. p. 1. c. 1. n. 8. cum seqq.

[Neque appellations ab ista interposita, &c.]

Vide Zet. in prax. Episc. p. 1. verb. appellatio, §. 1. Sotus de Pace in praxi. 20. 1. 6. in praxi. n. 1. vbi n. 26. dicit hoc decretum procedere in interlocutorio latis tam a iudice ordinario, quam a delegato, & tam in prima instantia, quam in secunda, quia non est correctorium luris communis, sed potius declaratorium. Moderni. d. p. 1. c. 5. §. 2.

19. *¶ Vel a diffinitiva vim habente.* Causam in prima instantia Ord. admitti si a sententia interlocutorie definitiva vim habente, aut cuius gravamen per appellacionem a diffinitiva separari nequeat, fuit interposita appellatio, resoluat. Narb. d. l. 59. §. 1. n. 104. Appellacionem enim admittendam interlocutoria vim diffinitivam habente, resoluunt Franc. Marc. Delphi. dec. 3. 1. n. 1. vol. 1. Decian. resp. 6. 1. n. 24. vol. 1. Mend. a Caltr. in praxi Lusit. l. 2. c. 11. n. 18. Bernard. Grax. ad pr. Camer. Imperiali lib. 1. amel. 1. 30. a princ. Alphi. Ricc. in dec. Curia Arch. Neap. p. 4. dec. 16. Ord. Rep. Lusit. lib. 3. c. 69. a princ. vbi patet mens. Et appellacione ab interlocutoria esse odiosam, quae habet oculos tectos, dicit Steph. Grat. diff. forensi. 1. 8. n. 6. A tamen in interlocutoria, quae gravamen continent irreparabile, aut diffinitivam vim habent, appellari non solum posse cum gravamen iudicialiter infertur, verum etiam etiam iudicialiter infertur, resoluunt Narb. d. l. 59. §. 1. n. 199. vbi refert S. Coogt. Ita decidisse in vna columbra. idem ex eo dicit Moderno. de sup. ad Sanctiss. p. 2. c. 5. §. 10. & c. 13. n. 26.

20. Plures casus, in quibus potest appellari a sententia interlocutoria vide apud Alphi. in c. si inter dominum, n. 97. de in iust. ant. dom. & vbi lib. 1. fol. 96. Guid. Pap. dec. 75. Bellacomb. Viu. Kircho. & alios com. 2. cum in ap. lib. 7. tit. 24. n. 18. cum seg. Lanc. de iust. appell. pend. c. 12. lim. 1. Menoc. remed. 4. ad p. 1. q. 99. n. 32. cum segg. Ant. Grauat. ad praxim Rom. Curie, lib. 7. c. 1. n. 46. Viu. Neap. dec. 102. Tibert. Dec. resp. 6. 2. vol. 5. Corin. Bied. in tr. de app. p. 1. c. 30. c. 1. §. 1. cum multis segg. Gonz. ad reg. 8. Canc. gl. 9. §. 1. in annot. n. 19. cum segg. Valasc. consil. 47. & consil. 1. n. 5. Sigil. Scac. de app. p. 17. lim. 47. Alex. Treut. var. res. 1. 2. sub 1. de app. p. 1. §. 1. Salg. de prax. Regia tom. 1. p. 2. c. 1. n. 4. cum segg. Fr. Hier. Rodia. comp. 99. reg. res. 10. 33. *Causae in quibus appellatio admittitur ab interlocutoria, vel quia vim diffinitivam habet, vel quia a damno irreparabile continet.*

21. I. Sententiam super minori etate, lata, per quam pronuntiatur quod non esse minoris etatis, habet vim diffinitivam, & ex proinde ab ea potest appellari, resoluunt Bellac. com. 2. cum multis ap. lib. 7. tit. 24. n. 24. pag. 122. Gan. Lusit. dec. 159. n. 5. 3. 3. de prax. Reg. tom. 1. p. 2. c. 1. n. 54. Valasc. consil. 47. n. 4. vbi testatur opinio non fore iurata in illo Re. no. eo quod gravamen quod resultat ex tali pronuntiatione, possit corrigi in sententia principalis causae.

22. II. Ab iniusta articulo ad admissionem, vel ab eorum denegeta iusta admissione appellari posse tenet Bal. in l. post sententiam §. 4. in l. de sent. & inter. Maf. de prob. concil. 1. §. 1. §. 1. Card. Tusc. practica concil. tom. 1. c. 1. Acc. vel. 359. n. 32. & 33. Suid. dec. 6. c. 17. Al. yf. Ricc. in d. praxi. res. 105. n. 4. vers. quoniam, Gonz. ad reg. 8. Canc. gl. 1. §. 1. in annot. n. 190. & seg. Steph. Grat. diff. forensi. 1. 7. n. 15. Alex. T. cent. 2. var. res. lib. 2. sub 1. de app. p. 1. §. 1. 4. Sigil. Scac. de app. p. 17. lim. 47. n. 90. & 137. Salg. d. c. 1. n. 14.

23. III. Quando iudex se pronuntiat incompetens, vel incompetens, appellari posse tradunt Grauat.

ad Vest. lib. 3. c. 1. om. 6. Rol. consil. 33. n. 2. lib. 4. Murat. de ord. iud. p. 6. trahit de decand. n. 1. n. 4. §. 402. Steph. Grat. d. c. 7. 4. n. 3. Scac. d. 171. lim. 47. n. 94. & 105. Alex. T. cent. 2. var. res. 1. n. 9. Causat. dec. 1. n. 8. Salg. d. c. 1. n. 3. Alphi. Ricc. in d. praxi. res. 105. n. 4. vers. 4.

IV. Ab admissione, vel retractione testium, an liceat testes admitti postquam vel non admitti, licetam esse appellacionem resoluunt Ozalc. Pedem. dec. 15. n. 1. 4. vers. contrarium tenent, Steph. Grat. d. c. 77. sub n. 13. & c. 7. 4. sub n. 5. Salg. d. c. 1. n. 15. vbi n. 15. §. 1. subdit procedere etiam vbi non quidam admittit testes post lapsum termini probationis, vel testes inohabiles, & n. 17. §. 1. tenet in publicatione articulationis, & n. 6. resoluunt appellacionem interpositam a receptione testium & probationis facta post conclusionem in causa omnino esse defectuam.

V. A retractione probationum appellari posse tradunt Tussil. P. 1. dec. 4. p. 1. Grauat. d. 10. n. 7. Ozalc. Pedem. dec. 1. §. 1. ab absolute remota, 4. ad p. 1. n. 8. 17. Suid. dec. 36. n. 17. Martia. d. c. 1. n. 44. in fin. Scac. dec. app. 17. lim. 6. n. 10. 17. sub n. 4. 3. vers. 1. quod ab absolute remota Steph. Grat. d. c. 77. n. 11. cum segg. Salg. d. c. 1. n. 13. 8.

VI. Ab ablatione instantie pariter appellari posse tradunt Marc. Ant. de Amari. Marcha. dec. 66. Cah. p. 2. Areflo. 32. n. 1. Cuius tamen contrarium tenent. Nic. Mil. in reperi. verb. sententia §. 17. Rebut. in praxi. 4. quod in iust. n. 4. §. 1. de re iudic. Nic. de ord. iud. p. 6. fol. 15. §. 1. n. 22. Salg. d. c. 1. n. 18. ex ea ratione, quia non desinit negotium principale cum de nouo possit iudicium inchoari.

VII. Ab expressa ablatione expensarum posse videtur appellari, tenent Steph. Grat. d. c. 1. n. 1. dec. 50. n. 1. & 3. Garz. Lusit. dec. 5. n. 1. Cabed. p. 1. Areflo. 78. D. Barbar. Lanna. quae iure n. 1. 80. cum segg. de iud. Salgado d. c. 1. n. 186.

VIII. A delatione iuramentorum in iuramentum alteri pacti per iudicem facta appellacionem dari tradunt Lincell. de attent. p. 2. c. 12. lim. 50. n. 190. Gonz. d. 5. 1. in annot. 193. Scraph. de priu. iuram. princ. 103. n. 15. limit. 4. Scac. d. c. 17. lim. 47. n. 7. & 8.

IX. Quando statum dilatio ad probandum addo brevis, vix breuitate possit de hinc & inde facultas probandi, Scac. d. 1. 17. lim. 47. in prime memb. 1. sub n. 26. Salg. d. c. 1. n. 11. 8. Alex. T. cent. 2. var. res. 1. n. 12. vbi n. 14. declarat quando quis gravatur in non admissione testium, sententiam, quod locum probat.

X. A sententia quod iudex pronunciat aliquem tormentum esse iudicium, vbi continetur damnum irreparabile appellari posse prohibet ordinat. Regia Lusit. lib. 3. c. 69. §. 1. & lib. 5. tit. 1. 2. §. 3. Hip. in l. 5. 4. §. 1. de q. Clar. l. 1. §. 5. §. 1. n. 17. Azured. l. 3. n. 6. tit. 18. lib. 4. noua recap. Alphi. Ricc. in cass. dec. 1. c. 6. 2. vers. secundo & in praxi. verum fore eod. res. 40. n. 4. vers. verum, Zet. in praxi. Episc. p. 1. verb. app. §. 9. Sigil. Scac. d. c. 17. de lim. 47. n. 1. 4. Alex. T. cent. 2. var. res. 1. n. 5. lat. Salgado. d. c. 1. n. 9. 8. cum segg. Narb. d. l. 59. §. 1. n. 108.

XI. A sententia interlocutoria vbi quis in carcere conuincitur, appellari possit, quia adest damnum irreparabile, & tenent Don. 2. Finat. 2. c. 1. in ap. lib. 9. c. 1. n. 1. Cald. Pet. et al. si curia iure, verb. per quod n. 31. Cude in c. in episc. p. 1. n. 2. B. B. in l. 2. §. 1. solus mar. in princ. p. 1. n. 13. Melch. Phoebe. c. 1. Areflo. 30. P. 1. de Aug. in addit. ad Quarant. in sum. Bullaria. verb. Archiep. auctoritas vers. 18. nullatenus, n. 20. lit. N. P. in l. 1. Episc. p. 2. c. 4. n. 100. vbi dicit intelligi posse, & debere de gravamine in debitis carcerationibus, comp. in d. sum. Canon. concil. 1. c. 1. n. 5. 1. 2. Lud. Sarayia in trall. do

24.

25.

26.

27.

28.

29.

30.

31.

de iurisd. Adm. *tertia* q. 10. n. 13. Hieron. Roderic. d. ref. 10. n. 18. Salgado. p. 2. c. 4. a. prim. Aloyf. Ricc. in d. prax. ref. 105. n. 4. vers. *primus*. Naibon. d. l. 59. gloss. 1. n. 108.

32. XII. A sententia excommunicationis per decretum interlocutoriu prolatam, quia continet damnum irreparabile, appellari possit resoluere Duen. reg. 3. l. 1. m. 2. Rebuffin. concord. l. de fra. app. in rub. sub p. 1. in fin. vers. *fallit*, quando grauius. Matt. de iurisd. p. 3. c. 13. u. 6. Gon. ad reg. 8. Canc. gl. 9. h. 1. in an. n. 97. Salg. d. l. 1. p. 2. n. 5. x. n. 3. Aloyf. Ricc. in d. prax. ref. 105. n. 4. vers. *secundum*. Appellatio tamen non est admittenda a comminatione Episcopi, facta contra incurrentes excommunicationem, & alias censuras ecclesiasticas. A iure latus ad dicendum causam quare non debeant declarari incidisse locum, si comminatio fiat contra alios delinquentes, ad effectum illos excommunicandi ob aliquod delictum, vel crimen, vel excommunicationis ab homine late p. 1. p. 1. per Ald. in comp. canon. ref. lib. 3. tit. 8. n. 10. ubi attestatur sic fuisse decretum in *Tropien*. l. 7. Martij 1619.

33. XIII. A sententia lata, quia quis excluditur ab aliquo officio publico tanquam infamis posse appellari tenet Gar. l. v. f. 49. n. 1.

34. XIV. A sententia legitimacionis personarum posse appellari, veluti si pars opposuerit non esse quæ rutorum, non procuratorum, aut legitimo mandato euentem, non filium, & similia, vel è contra tenent Gar. l. u. f. 59. n. 2. Pacian. de prob. lib. 1. c. 18. sub n. 47. Scac. d. q. 17. limit. 6. m. 7. n. 73. Salg. d. p. 2. c. 1. q. 47. ubi n. 5. subdit quod quando index interlocutorio procuratorem esse, vel non esse legitimum, ab illa interlocutoria tanquam a grauamine irreparabili datur appellatio, & n. 57. et solent appellacionem admittenda esse à declaratione iudicis, an quis sit heres, vel non, vel an cum bene legis, an iurauerit, vel sine ipso, & n. 60. idem dicit si iudex negauerit copiam actorum, & n. 61. si iudex pronuntiat remittendum clericum ad suum iudicem ecclesie, & remittatur, & n. 86. si iudex exceptionem recusacionis contra se ipsum non admittit, & n. 17. ubi interlocutoria fertur super articulo, à quo pendet tota causa principalis, tangit factum principale, seu substantiam negotij principalis.

35. XV. A decreto denegacionis copie actorum, vel instrumentorum communium dari appellacionem, resoluunt Duen. reg. 3. l. 1. m. 5. Azco. d. 3. m. 18. lib. 4. noua recap. Aloyf. Ricc. d. ref. 405. vers. *secundum*, Salgado. p. 2. c. 1. n. 71.

36. A. Ex causa grauiorè per appellacionem à definitiua, & c. Vide Menoc. de arb. casu 490. n. 1. Decian. ref. 63. n. 1. uol. 5. Petr. Greg. de appell. lib. 2. c. 4. Suppl. 3. c. 6. n. 1. Steph. Grat. *Marchia* dec. 102. n. 5. Amat. Rod. de modo & forma videndi, seu examinandi processum, coll. p. 1. n. 4. vers. *conueniunt*, Lud. Micund. de ordine iudic. q. 50. art. 8. com. 4. Ceuall. de cognit. per viam violentie. Gl. 6. m. 1. p. 2. q. 49. a. n. 1. Sigism. Scac. d. q. 17. limit. 47. n. 85.

37. Quod quidem verum esse, etiam si grauamen possit reparari, sed non ex toto, vel magna eam difficultas, seu præiudicium partis teneat Dueno. reg. 3. l. 1. m. 10. Surd. dec. 39. n. 14. c. 15. Aloyf. Ricc. d. ref. 105. n. 2. c. 3. Gon. d. gl. 9. h. 1. in an. n. 177. Sigism. Scac. d. q. 17. limit. 47. n. 86. Steph. Grat. d. f. 10. c. 7. q. 4. n. 1. c. 13. c. 17. n. 9. Betn. Crenz. ad p. Camera Imper. lib. 2. c. 1. l. 129. n. 5. c. 6. Hier. Rod. in comp. p. 1. reg. 10. n. 36. Plures casus damni irreparabilis vide apud Ioseph. Lud. *Personam* dec. 8. n. 2. d. verb. *appellatio*, Gl. 6. Quantam in sum. Bul. verb. *Archi. auctoritate*, c. 18. n. 10.

38. Barbos. Collat. in Censil. *Trid.*

Sord. dec. 36. Gonz. d. gl. 9. h. 1. in an. n. 176. cum seqq. Ign. del Villar in *Syluia* resp. lib. 1. resp. 15. n. 6. Scac. d. limit. 47. n. 150. cum multis seqq. Gal. in marg. ca. *conscientia*, verb. *app. p. 1.* Steph. Grat. d. f. 10. c. 7. p. 2. c. 4. n. 1. Franc. Leo in *thesauro* fore. eccl. p. 2. c. 1. n. 73. Aloyf. Ricc. in der. Curia. Archiep. *Nep. dec.* 17. 3. n. 7. p. 4. Nab. d. l. 59. gl. 1. n. 188. cum multis seqq. Nic. Gato. de benef. 6. c. 7. a. n. 6. Flor. de Men. p. 1. lib. 1. q. 1. n. 11. Ioan. Maria Nonus *noua iure pont. c. 1. c. 1. n. 7. latè* Mod. d. p. 2. c. 6. n. 1. 3. cum seqq. metipsum d. p. 2. m. 81. n. 1. Causæ autem quæ iuxta legitimas sanctiones apud Sedem Apostolicam sunt tractandæ, referuntur per Glan. *quæ transi. de off. deleg. c. in gl. ult. c. ut de iur. de app. Narb. d. l. 59. gl. 1. n. 189.* ubi inter eas enuincitur causas exemptorum.

Unde colligitur ex decreto Conc. in presenti nihil imminuatur esse auctoritatem Sedis Apostolicæ, idè quæ omnes causas quæ à principio ex dispositione sacrorum Canonum, & legum ante dictum decretum poterant apud dictam Sedem cognosci, posse etiam hodie, hoc decreto non obstat, quia illud non sustinet modum legitimum, quibus quis ex iuris dispositione sortitur forum, ut dixi. p. 3. alleg. 81. n. 14. & ex declarat. S. Cong. Naibon. d. l. 59. gloss. 1. n. 138. Ioan. Maria Nou. d. dec. 14. n. 1. Modern. de protell. Regia. p. 2. c. 17. n. 7. & de supplie. ad Sursilij. p. 2. c. 1. in princ. a. n. 8.

Hinc etiam colligitur hoc decretum non habere locum in causis exsecutionis vigore obligationum in forma Camere, aut litterarum Apostolicarum, per text. *in c. distelli, fore comp. teneatur enim hic obligatus etiam in prima instantia coram eodè respondere*, nec possit opponere exceptionem fori declinatoriam, nec iudicis incom. Mand. de inhi. q. 3. n. 5. Marc. Ant. de Amat. dec. 81. n. 1. Surd. conf. 180. n. 13. Zach. de obli. *Comer. q. 7. m. 16.* qui loquitur de clerico. Ratio est, quia Auditor Camere tanquam expressè delegatus ad hanc similitudinem causarum generalitate omnibus etiam iudex cõpetens, ex quo sicut à Papa delegatus. *Malis ad form. Cam. q. 1. p. 2. n. 3. c. 4. Veltre. p. 1. lib. 1. c. 4. c. 6. Etia. Coch. de iurisd. ard. an exemptos, p. 109. 46. n. 7.* Scilicet expressè sinit inter alia causarum genera demãdatur executioni obligationum in forma Camere, ut testatur Gal. *de obli. Cam. q. 7. m. 3.* & Papa inhibet quibuscunq; iudicibus, & personis, etiam si Cardinalibus fuerint, sub penis, si se in obligatione Camerali intromittant, *Pan. V. 201. p. 10. incip. Eximis, q. 3. sub dat. Roma apud S. Marci. Kal. O. lib. 1606.*

Hinc quoque colligitur ratione celebrati contractus, vel delicti commisi posse quæ in prima instantia cognoscere quantum non sit loci Ordin. refert decretum, Fr. Leo in *thesauro* fore. eccl. p. 2. c. 1. n. 75. Eo ipse in *prax. exigitur per q. 6. n. 1.* Et quous Doctores id cõmuniter intelligit si contractus in loco contractus reperitur per 1. *Rom. q. conat. abente de foro comp. de quo plures citant Doctores in d. prax. q. 5. n. 2. tamè ubi soluit aliquid certo tẽpore & loco promissit, & expressè proprii forei domicilij renuntiauerit, etiam si in loco contractus non inueniatur, poterit contra eum ab sententia iuxta formam suæ obligationis procedi per iudicem loci contractus, quoties de promissa soluta tractabitur, iuxta gl. 2. d. 1. l. 1. f. f. *quis in vocatum*, quam celebrissimam dicit Coa. p. 2. c. 19. n. 3. ad prim. & Gunet.*

42. H. H. Gunet.



[piritualium, & temporalem, resoluit Aloyf. Ricc. in dec. curia. Archiep. Neapol. dec. 184. p. 4.

Non Decani, Archidiaconi, & aliorum inferiorum iudicio, &c.] Etiam si essent cæmpti, intellexit Rot. tam in Crispien. iurisdictionis 29. Nou. 1617. eam Orlenbergo, eam & R. D. mes Coccino Decano intrit eius impressas dec. 346. n. 8.

31. Procedere in Decanis, & Archidiaconis, qui sunt in diecefi Episcoporum, non autem in illis, qui nullius diecefes sunt, refert de cism Aloyf. Ricc. in dec. curia Arch. Neap. p. 4. decif. 184. & censuit Rot. apud Mantua. decif. 102. n. 7. non loqui de Decanis, & Capitulo, sed de aliis inferioribus qui habent iurisdictionem priuatiuam ad Episcopum, de quo eadem Rot. dec. 447. n. 5. p. 1. recent. Et eadem Rot. apud Tamburin. d. rom. 3. dec. 44. n. 10. censuit Archidiaconum & Decanum habentes territorium separatum, & immemorabilem, posse cognoscere de causis matrimonialibus, & criminalibus.

32. Vnde causis matrimonialibus, & criminalibus cognoscere spectat ad Episcopum, etiam in Abbatis exeptris, donec per tres sententias conformes, vel vnicuique in rem iudicatam transierit, Abbati nam prestatam, ac loca illi subiecta, seu ab ea dependentia nullius diecefi esse consistit, tenet Sel. in sel. can. 242. n. 3. attellatos tunc fuisse decisori Rot. in Theatino Abbate S. Ioannis in Vener. 11. Septembr. 1611. eadem Rot. apud Tambur. in fine eam. 3. de iure Abbatis dec. 49. n. 5. & decif. 60. & 62. & dec. 57. n. 2. vbi per totam illam decisionem probat quod Prelatus inferior est manutentendus in cognitione causarum civilium, matrimonialium, & criminalium, odio de priuilegio, & possessione aduersus Episcopum nitentem soli iuris assistentique in decif. 60. apud eundem Tamburinum, tenet hoc esse intelligendum, nisi possessio sit iuxta ea ex decreto irritanti, & quod decretum irritans inferunt in Concilio inficit titulum & possessionem.

33. Causarum matrimonialium, & criminalium cognitio ad Episcopum spectat, donec per alium preteritentem probetur immemorabilis, & quod sit nullus, vt per Sel. d. c. 42. n. 5. vbi asserit sic fuisse resolutum in nullum sine Consuetudine. 20. Aug. 1627.

34. Ex prescriptione enim immemorabili, cooelocutione, vel priuilegio posse inferiores Episcopos querere facultatem cognoscendi de causis matrimonialibus, & criminalibus, resoluunt glossa in c. litteras, de rest. spul. & in c. 1. de consang. & affin. Palat. in repet. d. per vestras notab. 2. 9. 1. n. 33. Consuet. de spul. p. 2. c. 8. §. 12. n. 1. vers. verum, Nau. conf. 1. n. 5. de offic. deleg. in amigallia conf. 3. ord. cit. in manu, quia hoc decretum non fuit coelocutionem in qua sunt inferiores Prelati, si sit immemorabilis, vt refertur decifum, additio ad d. conf. 3. Nau. Gonz. ad reg. 3. Cancell. gloss. 33. n. 5.

35. Ea delegatione Papæ inferiorum Episcopum habere matrimonialium causarum cognitionem per c. proposuisti de probat. & ex litteris, de in integr. restit. & c. 1. vbi sine non censetur resoluunt Cou. d. n. 1. vers. est tamen, & condina in promissario recepti sent. rom. 1. iur. 72. n. 6. asserentes non solet Romanos Pontifices causas matrimoniales, nisi ex iusta causa aliis quam Episcopis committere.

Abbat nullius diecefis habenti in suis subditos omnem iurisdictionem competit cognoscere de causis criminalibus, & matrimonialibus solum subditorum, vt decifum refert Narbona d. l. 59. gloss. 1. n. 66. n. 4. lib. 2.

Sed an Abbates Regulares habentes, vel non Barbes. Collect. in Consil. Trid.

habentes territorii, comprehenduntur sub dispositione huius versas hac ad partes disputat Rot. apud Tamb. post d. 2. de iure Abbatis dec. 43. n. 5. cum seqq. addeat tres Auditores iustitiasse non comprehendit, reliquis quidam duobus contradicentibus, ea ex ratione tres illi moti sunt, quia cum in hoc decreto exprimitur Decanus & Archidiaconus, & postea subiacitur, aut aliorum inferiorum iudicio, hoc intelligendum non est de aliis Dignitatibus Regularibus non subordinatis Episcopo, quia non eadem ratione sunt inferiores Episcopi, sicut Decanus, & Archidiaconus, cum habent primam Dignitatem post Episcopum, & dicuntur in primo gradu Dignitatis constituti: deinde, quia dicitur, aliorum, est similis implicatio, & inferit omnimodam similitudinem ad expressam. Et respondet non oblatte verba Causarum matrimonialium examini, iurisdictionis relinquuntur, potestatem parti cuius iuris, quæ est tamen, quia illa intellegitur respectu Decani Archidiaconi, & aliorum inferiorum secularium similium, non autem respectu Abbatis, in sua Ecclesia sibi pleno iure subiecta habentis similem iurisdictionem ad Episcopum.

Sed Episcopi tantum, &c.] Non comprehendunt Abbates exemptos iurisdictione quasi Episcopalem habentes sub nomine Episcopi, de quo in preterf. resolutum non fuit Aloyf. Ricc. p. 4. sua praxi ref. 27. 1. Rot. eam R. D. mes Cocc. Decano inter eius impressas dec. 346. n. 3. Ego ipse de appell. verb. vtriusque iuris sign. appell. 89. n. 1. 9. cum seqq.

Vicarium Episcopum matrimonialium causarum cognitionem habere etiam ea generali Episcopi commissione per c. 1. de frigidis & malef. & c. vlt. de cognat. spirit. probant Rot. Burt. n. 2. Abb. n. 4. Alex. de Neuo n. 5. in d. vlt. Cou. d. n. 1. vers. potest Ant. Cuch. in sup. lib. 2. iur. 8. n. 105. Sbroz de offic. vic. lib. 2. q. 44. in fine, Bertrach. in tra. de Episc. lib. 4. p. 1. q. 20. n. 23. Salaed. in pract. 7. 3. in fine, Gomez in explicat. Bullæ c. 4. q. 4. n. 28. Ioan. Saucian. fletit. disp. 50. n. 24. Sanchez d. lib. 3. disp. 29. n. 18. vers. secundo, Azor. in sup. mor. p. 2. lib. 3. c. 45. q. 2. Narbona de appell. ad vicario ad Episcopum p. 1. n. 402. Aloyf. Ricc. in d. praxi p. 4. ref. 270. Ego ipse d. alleg. 84. n. 3.

Contra Rebfin in praxi benef. sit. de forma vicariatus n. 155. Pett. de Ledec. de matrim. p. 46. art. 1. p. vlt. 3. dub. 4. Vgolin. de officio Episc. c. 4. §. 7. n. 1. vers. non existimantes vicarium Episcopi causas matrimoniales tractare non posse sine speciali mandato.

Causas matrimoniales & criminales ea hoc decreto Decanus, Archidiaconis, & aliis inferioribus ademptis, Episcopis; tantum ea examini ac iurisdictioni relinquendas, Sede Episcopali vacante in Capitulo cognoscit, & definit posse, resoluunt in causis matrimonialibus per c. veniens, de eo qui duxit in mar. Pavin. de offic. & potest. Capit. Sede vacante p. 1. §. 10. sub n. 8. Quant. in sum. Bind. verb. Capitulum Sede vacante, q. 5. Rog. de voce Canon. in Capit. q. 39. n. 1. Aloyf. Ricc. in d. praxi p. 4. ref. 173. Ego ipse d. al. 84. n. 2. vbi ex aliis id intelligo in causis matrimonialibus ea ordinaria iurisdictione Episcopi competentem, non autem in delegatis, vel commissis illi, aut eius vicario, vt late ostendi in tr. de Can. c. 4. 2. n. 57. & in omnibus Aldan. d. loco n. 16. vbi addit vicario capitulari pertinere matrimoniales causas, non criminales in mandato generali, sed in speciali, & dicit ita fuisse decifum sub die 30. May 1603.

Corr. que pars verè paupertatis probauerit, &c.] Ego si virtute appellationis emisse ad Curiam Roma

Romanam, ubi causa tractanda committitur, inhibito emanauit in causa matrimoniali contra pauperem, ea iniuria & reclamante nec in secunda nec in tertia instantia cogetur extra promissionem litigare, vt per Modern. *de supplicat. ad Sanctissim. p. 1. c. 1. n. 17.* vbi eatodit ad quantumque miserabilem personam.

*¶ Et alimentaria & expensalis, &c.* Vide Crecent. *dec. 133.* Aloyf. Ricc. in *collet. dec. p. 4. col. 8. § 3. in med.*

59. *¶ Eque negligente procedant.* Per negligentiam Episcopi circa id quod facere debet, deuolui iurisdictionem ad Archiepiscopum. tenet Felin. in *c. pastoralis. n. 6. de offic. ordin. Aulic. in c. imperialem. §. praterea. n. 3. de prob. fendi alien. per Fed. Mxyz. Ant. Genuen. in *pract. Arch. Neap. c. 70. n. 4.* Gamb. *de offic. & potest. Legati ad Inter. lib. 2. tit. de var. ordin. n. 32.* Quatuor in *sum. Bull. verb. Archiepiscopi auctoritas. vers. 10. auctoritas. in fine lit. M.* Ego ipse in *col. ad c. pastoralis. l. 2. n. 8. de offic. ord. & lase de offic. & potest. Episc. p. 1. tit. 4. de praesentia Arch. n. 19.* secundum Lugdun. in *prell. vbi septem casus refero singulares. in quibus Archiepiscopus potest supplere negligentiam Episcopi.**

60. *¶ Præterea si quis, &c.* Vide Farin. *conf. 59. n. 3. & 4.* Steph. Gratian. *dispens. p. n. 1. n. 13.* Aloyf. Ricc. in *dec. curia Archiep. Neap. p. 4. de eis. § 34. n. 1.* Ginebra *dec. 29. Nouat. in sing. iuris. concil. 7.* Narbona *l. 3. §. 1. vnic. n. 5. tit. 15. lib. 4. Recop. Rot. apud Farin. dec. 30. n. 1. & dec. 104. n. 1. & dec. 106. & seq. & dec. 198. & 657. in l. coll. nouis. alius p. 4. diuersi.*

61. Procedere to actus factus in partibus coram iudice delegato resoluit Stephan. Gratian. *d. c. 121. n. 18. cum seqq.*

62. Et habere locum in quocumque iudice refert decisum Aloyf. Ricc. in *collet. dec. p. 4. coll. 1356.* Ecclesiasticam, & in causis tantum ecclesiasticis, vt censuit Rot. in *Romana lignorum 23. Iunij 1603. coram Card. Sacrat. & in Romana vinea 19. Nou. eiusdem anni coram R. D. meo Cocc. Decano. vbi refert ita fuisse à S. Cong. eod. dec. 10. & in *Imol. officio 30. Apr. 1604. coram Penia. implell. per Marches. de commiss. p. 2. pag. 539. n. 4. & in Romana fabrica 16. Janu. 1623. coram R. P. D. meo Pirramo. quod in Romana Societatis officio. eorum mille 19. Iunij 1628. & in Romana vsusfructus 13. Mart. eiusdem anni coram eodem. & dec. 561. n. 12. p. 1. recent. coram Greg. XV. dec. 508. n. 11. vbi Beltram. n. 15. & coram Causl. dec. 67. n. 1. Steph. Gratian. *d. c. 121. n. 20. & seq.***

63. Procedere etiam in causis profanis vertentibus coram iudice ecclesiastico ex sententia S. Cong. Conc. firmavit Rot. in *Lex. de iurisd. de Senordia 3. Iulij 1623. coram Reuerend. D. meo Cocc. Decano. reprobat. dec. 106. in princ. p. 4. diuersi. in qua dictum fuerat Conc. in presentem. habere etiam locum in profanis. prout ex concilio dispositio Concilij iorati in omnibus causis Ecclesiasticis vertentibus coram quocumque iudice etiam non Episcopo, licet verba Concilij videantur sonare causas vertentibus coram Episcopo, Coccin. *dec. 274. n. 3. Rot. in d. Lex. diu.**

64. *¶ In casibus à iure permissis appellaueris, &c.* Transportare acta priora instantie ex dispositione Conc. in presentem spectare ad eam, qui appellauit, tenuit Rot. penes Causl. *dec. 43. n. 1. vbi n. 2.* subdit quod transportare acta coram vltimo iudice qui priorem sententiam reuocauit, renetur appellans; sed non acta facta in priori instantia

Refert Narbon. *d. l. 59. §. 1. n. 92.* sacra Cong. ceosuisse teneri eum, qui appellauit, vel ob lapsum biennioi causam ab Ordinario auocauit vigore huius decreti, transferte oon solam acta gesta coram Ordinario, à quo appellauit, vel causam auocauit, sed & alia omnia, quæ occasione eiusdem causæ coram alio iudice gesta fuerint, & subdit ab eadem sacra Congr. patet fuisse decisam, posse iudicem appellantis iubere sibi originalia exhiberi, quatenus de fide etiam sit dubius.

*Teneatur alia omnia, &c.* Actorum transportationem iusta hoc decretum esse de forma quoadmodum causa est ecclesiastica, solumque in ea illud locum habere ceosuit Rot. *dec. 56. n. 1. & dec. 561. n. 12. p. 1. recent. & dec. 168. num. 3. inter impress. per Far. post l. 2. consil. & dec. 121. n. 3.* apud Pacific. *de Saluano interdictis, & in Imole. officio coram Penia* impressa per Blatchel. *de comm. p. 1. p. 539.* vbi etiam fuit dictum procedere hac resolutionem, etiam si ageretur de causa profana coram iudice Ecclesiastico. Et quod hoc Decretum oon comprehendit causas profanas per appellationem ad iudicem ecclesiasticum delatas, refert decisum Narbon. *d. l. 59. §. 1. n. 93.* Et in puncto quod dispositio Conc. io presentem oon habet locum in causis profanis, & fori secularis, sed solum in causis fori ecclesiastici, iuxta declarationem sacre Coog. ceosuit Rot. *dec. 278. n. 1.* apud Farin. *p. 2. in posthum. & dec. 577. n. 3. ad p. 1.*

Et quod huiusmodi transportatio necessaria sit in causis beneficiis firmauit Rot. in *Neap. dom. 14. Mart. 1623. coram R. P. D. meo Pirramo. cuius nemini Ego ipse in *tr. de offic. & potest. Parochi. c. 29. n. 25.* vbi subdidi id videri conforme iuri communi, quia oon videtur actus integris sententia dicene nulla tanquam lata sine causæ cognitione. *propter §. & siquidem. vbi Baz. n. 6. C. de indic.**

Acta transportanda influere debent in causam, aliis si non respiciat merita illorum, acta quod iudex non possit ea eis instrui de iustitia, vel iustitia sententia, non est necessaria illorum transportatio, vt sensuit Rot. *d. dec. 278. n. 3.* vbi n. 4. subdit quod actorum transportatio non est facienda, quod causa est diuersa, & n. 5. asserit causas dici diuersas quod concurrat diuersas personarum rei, & actoris. Transportari non debet oia acta seotentiæ, qua fuit appellatur, & quæ petitur reuocari, Rot. *dec. 341. n. 3.* post consilia Farin. & coram Durao. *dec. 116. n. 1.* vbi n. 2. subdit quod acta irreuelantia non sunt transportanda.

Et oon solum acta debent, vt supra, integre transportari, sed etiam legitime, nempe per actuario, vel successore in officio cum compulsionis & partis citatione, prout requiritur. Rot. *dec. 1. de fide instr. in nouis Mohed. dec. 8. eodem tit. & coram Greg. XV. dec. 469. n. 4.* fuit dictum in *Toliana hely 3. Iulij 1623. coram R. P. D. meo Narbon. & in Ferratana Parochialis 22. Maij 1628. coram Card. Virili.* & io puncto de processu actuario ab alio notario quam actuario, vel successore in officio, fuit etiam dictum in *Algar. dismembrationis 5. Iunij 1617. coram bona memo. Rembold.* prout refert & sequitur Beltram. in *anno. ad dec. 59. Greg. 15. n. 9.* Processus extraactus à notario actuario censetur esse in forma probandi, & originali absque alia partis citatione, & iudicis auctoritate, vt ea multis Rotæ decisionibus probat Theodos. de Rubens in *singularibus Rotæ p. 2. verb. processu. §. 2. pag. 84.*



68. Vnde sententiam istam à iudice appellacionis non transportatis actis esse nullam tenet Aloyf. Riccio decif. Curia Archiep. Neap. p. 4. dec. 1. 43. & censuit Rot. apud Mantu. dec. 170. & decif. 179. n. 1.

69. Et gesta actis diminutis & dismembris esse nulla tenet Campan. in diuers. iuris Canon. rub. 1. c. 1. 3. sub n. 3. 4. & si non integraliter expromeretur, quem refert Salgado de protest. Regia part. 1. cap. 2. §. 2. n. 2.

70. Actorum tamen transportationem omiffam oon vitare sententiam quando non sunt transportata acta verbaliter tantum producta, censuit Rot. decif. 161. n. 10. p. 1. recent. Nec quando non sunt transportata iura producta parte non citata, vel extra terminos citationis, quia tunc non dicuntur de actis, sed Rot. dec. 561. n. 1. 1. vel quando siue illis actis omiffis sententia iustificari possit, sed Rot. dec. 561. n. 1. 2.

71. Processus si formatus fuerit in diuersa causa, iulius transportationem non esse necessariam censuit Rot. in Alban. successiones 20. May 1602. coram Gregorio XV. inter eius decisiones impetissas dec. 33. & in Frinatio iurisdictionis 1. Jul. 1619. coram bona mem. Buratto dec. 413. n. 4. vbi etiam fuit dictum quod Concilium noluit obligare ad transportationem actorum, que superflua sunt, & citat Setaph. decif. 1. 4. Et quod in Rota sepius fuit resolutum quod acta diuersae causae, & iudicii non sunt transportanda nec de iure, nec ex dispositione Sacr. Conc. Tridenti probat cum multis decisionib. Theod. Rubens in singul. R. ge. p. 2. verb. alia §. 2. vbi addit hoc locum habere etiam si acta illius iudicii multum conferant ad causam, de qua agitur, & in §. 3. subdit Rotam sepe fecisse quod actorum transportatio ptime instantiae non sit necessaria quando inchoatur oom iudicium, & processus, prout in prima.

72. Actorum irreuelantiam excusare à transportatione firmavit Rot. in Imolen. affilium 20. Aprilis 1604. coram Penia, & dec. 564. n. 4. & §. 2. recent. & coram bona mem. Buratto dec. 413. n. 4. Cuius tamen contrarium videtur tenuisse eandem Rot. dec. 10. 4. n. 1. p. 4. diuers. & in Lood. dominij de Steuuardis 3. Iulij 1623. coram Reuerendissimo D. meo Cocco, Decano, in qua fuit decisum sententiam istam in causa Eccl. non transportari omnibus actis etiam irreleuantibus, esse oulla. Sed Theod. Rubens d. verb. alia §. 4. & §. 5. aut quod Rota excusat ex capite irreuelantiae oon transportationem actus irreuelantis, & ex eo alius censuit intrare arbitrium pro sententia nullitatis non transportationis actorum, nec presumitur quod lex expofcens actuum transportationem intellexerit de superfluis, & non releuantibus.

73. In causis vero profanis licet transportationi actis non integrè transportatis, si acta, quae deficiunt, oon sunt reuelantis, ad inferendum quod iudex iusticiam fecerit, sententia non est nulla, sed solum debet superfedi donec acta omnia videantur, & ideo sufficit quod remanent iustificata ex noua transportatione, Achil. dec. 7. de sentent. & re iudic. Rot. in Looden. dominij, & in dictis Romana Societatis affic. & in Romana vsu fructuum coram R. P. D. meo Pirone, & in Auenion. bonorum 22. May 1626. coram R. P. D. Duran.

74. Acta in dubio praesumi integrè transportata non feruel censuit Rot. & signanter apud Fazin. post. lib. 2. conf. decif. 116. n. 1. & decif. 143. n. 1. & dec. 144. n. 1. & par. 2. in posthumum Farin. dec. 615. n. 1. & in Alger. diffinitionis 4. Decemb. 1617.

coram bona mem. Remboldo, & in Albinganen. capella 27. Iann. 1623. coram R. P. D. meo Narvato, & in Auenion. bonorum 22. May 1626. coram R. P. D. Duran. & in Erettrana Paroch. 22. May 1628. coram Card. Virili, & in Traben. reformationis 18. Iulij 1629. coram R. P. D. Duce, etto, & in Looden. castrorum 4. Iulij eiusdem anni coram R. P. D. Monnanno, Greg. XV. dec. 59. n. 1. & dec. 118. n. 3. Causaler. dec. 43. & dec. 33. n. 1. & dec. 37. n. 7. Buratt. decif. 113. n. 1. Stephan. Gratian. dif. cepi. forens. cap. 121. num. 28. Marefcot. var. lib. 2. cap. 43. n. 6. Giurba decif. 29. num. 3. Salgado d. part. 1. cap. 2. §. 2. num. 9. vbi num. 30. post Marefcot. & Giurba. citatis locis, ac Sigism. Scacc. de appellationibus. quest. 10. n. 15. subdit hoc adeo verum esse, vt aliter acta non esse integra, sed diminuta, incumbit onus probandi, plures alias Rotae decisiones citat Theodof. de Rubens in sing. Rota p. 2. verb. alia §. 1.

Notario attestanti de integra transportatione, seu non extare aliis actis, credi censuit Rot. post lib. 2. conf. Far. dec. 144. n. 5. & in Brachoren. Parochialis 29. Iann. 1610. coram bona mem. Carden. Sacrate, vbi etiam fuit dictum sufficere quod Notarius attestaretur simpliciter se fideliter extraxisse Rota dec. 379. n. 6. apud Far. p. 2. an possit.

Appellatus si occultauerit processum, vel impedimentum praestitit vt compulsiuo, & transportationi non fieret, in eius prauidicium haberetur pro compulso, & transportato, & index appellacionis potest appellatorem absolvere, & acta gesta in prima instantia annullare, & irritare, ita refert decisum Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 27. n. 4. licet etiam acta haberetur pro transportatis stante impedimento per recursum ad Curiam seculararem, Rot. dec. 751. n. 2. p. 2. recentior. Theodof. de Rubens in sing. Rota p. 2. verb. alia §. 1. p. 17. in princ.

Acta originalia processuum primae instantiae ad iudicem appellacionis Notarium mittere non cogitur, nisi probabilis aliqua falsitatis causa & suspicio incidat, quae iudicialiter obiciatur, & tunc terminata causa remittenda sunt ad Ordinarium vt in suo archiuo conseruentur, ita Sel. d. c. 4. n. 10. referens sic fuisse decifum sub die 16. Octobris 1600.

Coram Episcopo gesta. ¶ Procedere in omnibus causis Ecclesiasticis videntibus eorum quocunque iudice etiam non Episcopo, censuit Rot. in Looden. dominij de Steuuardis 3. Iul. 1615. coram Reuerendissimo D. meo Cocco Decano, & inter eius impetissas dec. 274. n. 3.

Expensis suis. ¶ Obligare videtur alius locus sup. sess. 11. de reform. c. 3. vbi scilicet in criminalibus causis iubentur gratis ipsi appellanti exhiberi acta omnia intra triginta dies, quia intelligitur respectu iudicis à quo appellatur, & à quo acta petuntur, vt ita se iustis iudicem ipsum nihil posse postulare, ooc recipere pro illa actuum exhibitione, sed gratis tunc quantum est in se illa esse habere, interum tamen expensae, quae factae fuerint in transcribendis actis in inuere ad iudicem ad quem pro labore, & salario scribit ab appellante solvenda sunt, prout huiusmodi capitula reducit ad concordiam Soar. de Pace in praef. stem. 2. p. 5. c. 1. n. 7. Aloyf. Riccio. in decif. Curia Arch. Neap. dec. 334. n. 2. p. 4. Nouat in singul. iuris Canon. conel. 8.

Notarius tribunalis Ecclesiastici tenetur in copia actuum tradere sententiam absque eo quod soluantur sportulae, strenuo vbi Tribunali dicte ciuitatis non solvendi sportulae tempore, quo fecerunt



ferantur sententiæ, poterit tamen agere postea ad solutionem spottularum, iuxta tamen consuetudinem, vt per Sel. d. 41. n. 3. vbi refert ita fuisse decifum in *Taurinen. 7. Septembrii 1630.*

81. *Non obstantibus quoad omnia fupra scripta privilegia, indultus, concordia, &c.* Hoc decretum omnino fustulisse quadagefimam cum titulo, seu privilegio, affert Sel. d. 41. n. 4. vbi refert ita decifum in *Theissin 22. Iulij 1613.*

82. Per hoc decretum non esse sublata concordias confirmatas à Sede Apost. ex certa scientia, secus si in forma communi, tenet Sel. citat. loc. attestans ita fuisse resolutum in *Lucerna 13. Januarij 1629.*

83. Concordiæ confirmationem obtentam ad instantiam vnus partis non esse ex certa scientia, & cum causæ cognitione ad hoc, vt sublata non sit hoc decreto, quod non fustulit concordias à Sede Apost. confirmatas, ex certa scientia, & cum causæ cognitione, dicit decifum Sel. d. loc.

Non videtur tollere sententias & res iudicatas, cum de illis non faciat mentionem Seraphin. d. c. 71. n. 5. Narbona d. l. 59. gloss. 1. n. 241. tit. 4. lib. 2. Recp. & quoad sufficit vna sententia, quæ transiit fecit in rem iudicatam, quæ æquipollet iudicibus confirmibus, vt in his terminis à Sacra Congreg. decifum refert Rota d. c. 581. n. 2. in fine, apud Farin. p. 1. in posthum.

84. Fustulit tamen res iudicatas, quæ innituntur privilegio ante Conc. obtentis, quia sententia cum innatut privilegio, non dat plus roboris privilegio, quàm de se habeat, sed solum imponit finem liti, ita refert decifum Garc. de benef. p. 3. c. 2. n. 21.

85. *Et alia quibuscunque consuetudinibus.* Sub hoc decreto non comprehenduntur immemorabiles consuetudines, refertur decifum Gonz. ad reg. 8. Cancel. gloss. 33. n. 5. Steph. Grat. d. c. 1. f. 1. c. 492. n. 6. Narbona de appell. à Vicario ad Episcopum fundament. 3. n. 10. in fine, alter Narbona fratres l. 59. gloss. 1. n. 240. tit. 4. lib. 2. Recp. Modet. de supplicat. ad Sanctiss. p. 2. c. 4. n. 44. & de priuileg. Regia p. 1. cap. 1. priuileg. n. 154. Ego ipse d. allegat. 84. n. 5. in fine, & consuit Rot. d. c. 1. d. c. 581. n. 1. apud Far. p. 2. in posthum. vbi ait iuxta declarationem sacre Congreg. sub die 6. Iunii 1507. immemorabilem non esse sublata per dispositionem Concilij in presenti, & in Theissina iurisdictio 5. Decembrii 1614. coram Reverendissimo D. m. o. Coccino, impressa per Farin. d. c. 610. n. 1. p. 2. recitat, & in Marfinen. iurisdictio 26. April. 1609. coram bono mem. Patriarcha Aduan. anedo, impressa per eundem Farin. d. c. 248. n. 1. p. 1. recent. vbi aliter S. Congregationem Concil. censuisse hoc decreto non excludere immemorabilem, sed donec de illa constiterit per tres sententias conformes, non infirmatorem, sed diuicet sanum Episcopum debere interiri huiusmodi causas cognoscere, & n. 2. censuit immemorabilem debere probari cum requisitis, de quibus in gloss. fin. c. 1. de prescrip. lib. 6. vide licet per testes deponentes de visu per quadraginta annos ante litem motam, & habentes congruam ætatem qualis est annorum 54. refert Ludouic. à Sitruia in tr. de iurisdict. Aduan. l. 1. q. 24. n. 26. vers. sub ind. Et non tolli consuetudines futuras sed preteritas tantum, resolut Anguiao. de legibus lib. 2. centum. 20. n. 21.

## SESSIO XXV.

### Decretum de Purgatorio.

1. Dolores de Purgatorio agentis.
2. Purgatorii locus.
3. Anime quæ purgantur in Purgatorio patientur.
4. Anime Purgatorii non possunt ordinari en-

te penam omnino perferant ad tempus inde exire.

5. Purgatorii penarum duratio non est equalis in omnibus animabus, quæ ibi purgantur.



VM Catholica Ecclesia, Spiritu sancto edocta, ex sacris litteris, & antiqua Patrum traditione, in sacris Conciliis, & nouissimè in hac œcumenica Synodo docuerit, \* Purgatorium esse animarum quæ ibi detentat fidelium suffragiis, potissimum verò acceptabili altaris sacrificio iuuari, præcipue sancta Synodus Episcopis, vt sanam de Purgatorio doctrinam, à sanctis Partibus, sacris Conciliis traditam à Christi fidelibus credi, teneri, doceri, & vbique prædicari, diligenter studeant. Apud rudem verò plebem diffidiliores, ac subtiliores quæstiones, quæque ad ædificationem non faciunt & ex quibus plerumque nulla sit pietatis accessio, à popularibus concionibus secludantur. Incerta item, vel quæ specie falli laborant, euulgari, ac tractari non permittant. Ea verò, quæ curiositatem quandam, aut superstitionem spectant, vel turpe lucrum sapiunt, tanquam scandala, & fidelium offendicula prohibeant. Cuius autem Episcopi, vt fidelium viuorum suffragia, Missarum scilicet sacrificia, orationes, elemosynæ aliæque pietatis opera, quæ à fidelibus pro aliis fidelibus defunctis fieri consueuerunt, secundum Ecclesie institutionem, & deuotè fiant, & quæ pro illis ex testatorum foundationibus, vel aliaratione debentur, non persuntorij, sed à Sacerdotibus, & Ecclesie ministris, & aliis, qui hoc præstare tenentur, diligenter, & accuratè persoluantur.

a. Sess. 6. can. 10. supra. sess. 22. c. 1. & can. 3.

1. Vide Alph. Alogatez Guereiro in speculo inuic. Pontific. c. de Purgatorio, pag. 199. Castro aduersus hæreses verb. Purgatorium, Domin. Sor. in 4. dist. 19. q. 3. Pet. Sor. de inuic. sacerdot. lect. 1.

& 2. de Purgatorio, Theodot. Peltan. in tract. de Purgatorio, Cardin. Bellarm. in suis controversis, Cathol. vbi de Purgatorio, Cord. lib. 1. quas. 9. de indulgent. Gregor. de Valeot. tom. 4. dist. 11. de la-



3. Peregrinatio ad Sanctorum memorias.
4. Imago Sancti non canonizati in Aitari poni non potest.
5. Imagines quorumcumque hominum cum sanctitatu, vel martyrii fama sanctorum non possunt apponi in oratoriis publicis, aut privatis antiquam canonizantur, aut Beati declarantur.
6. Tabella vitrea, & alia huiusmodi in signum gratiae receptae apponi non possunt in loco ubi corpus sancti sepultum est.
7. Miracula nulla nova sunt admittenda nisi recognoscant, & approbentur Episcopo.
8. Miracula nova hominibus defunctis non canonizatis, nec beatificati potest Episcopo publicare, at-

que approbare.

9. Reliquiae novae non licet Episcopo approbare, & eas publicè venerandas exponere, nisi sint canonizari.
10. Reliquiae Sancti ab Ecclesia canonizati approbare competet Episcopo in sua diocesi.
11. Cognitio quod reliquiae sint verae spectat ad Ordinarium.
12. Miraculorum recognitio non spectat ad alium etiam iurisdictionem quasi Episcopalem habentem, praeter Episcopum.
13. Episcopi ad reliquiarum approbationem faciendam tenentur consultare Theologos, & alios viros pios, & doctos.

**M**andat sancta Synodus omnibus Episcopis, & ceteris docendi munus, curamque sustinentibus: ut iuxta Catholicæ, & Apostolicæ Ecclesiae usum, à primævis Christianæ religionis, temporibus receptum, sanctorumque Patrum consensione, & sacrorum Conciliorum decreta, in primis de Sanctorum intercessionem, invocationem, reliquiarum honore, & legitimo imaginum usu, fideles diligenter instruant, *a docentes eos, Sanctos, una cum Christo regnantes orationes suas pro hominibus Deo offerre, bonum, atque utile esse suppliciter eos invocare, & ob beneficia impetrandæ Deo per filium eius Iesum Christum, Dominum nostrum, qui solus noster Redemptor & Salvator est ad eorum orationes, opem, auxiliumque confugere, illos verò, qui negant Sanctos, æterna felicitate in cælo fruenter, invocandos esse, aut qui asserunt, vel illos pro hominibus non orare, vel eorum, ut pro nobis etiam singulis orant, invocationem esse idololatiam, vel pugnat cum verbo Dei, adversarique honori vnius mediatoris Dei, & hominum Iesu Christi, vel stultum esse, in cælo regnantibus voce, vel mente supplicare, impiè sentire. Sanctorum quoque martyrum, & aliorum cum Christo viventium sancta corpora quæ viua membra fuerunt Christi, & templum Spiritus sancti, ab ipso ad æternam vitam suscitanda, & glorificanda, à fidelibus veneranda esse, per quæ multa beneficia à Deo hominibus præstentur, ita ut affirmantes, Sanctorum Reliquias venerationem, atque honorem non debent, vel eas, aliæque sacra monumenta à fidelibus inutiliter honorari atque eorum opem impetrandæ causâ Sanctorum *β memorias frustra frequentari*, omnino damnandos esse, \* prout iam pridem eos damnauit, & nunc etiam damnat Ecclesia. Imagines porro Christi, Deipatæ Virginis, & aliorum Sanctorum, in templis præsertim habendas, & retinendas, eisque debitum honorem, & venerationem impertiendam, non quod credatur inesse aliqua in iis diuinitas, vel victus propter quam sint colendæ, vel quod ab eis sit aliquid petendum, vel quod fiducia in imaginibus sit figenda, veluti olim fiebat à Gentibus, quæ in idolis spem suam collocabant, sed quoniam honores, qui eis exhibetur, referuntur ad \* prototypa quæ illæ repræsentant, ita ut per imagines, quas osculamur, & coram quibus caput aperimus, & procumbimus, Christum adoremus, & Sanctos, quorum illæ similitudinem gerunt, veneremur, id quod Conciliorum, præsertim verò secundæ Nicænæ Synodi decreta contra imaginum oppugnatotes est sancitum.*

Illud verò diligenter doceant Episcopi, per historias mysterium nostræ redemptionis, picturis, vel aliis similitudinibus expressas, erudiri, & confirmari populum in articulis hæc commemorandis & assidue recolendis, tum verò ex omnibus sacris imaginibus magnum fructum peteipi, non solum quia admonetur populus beneficiotum, & munerum, quæ à Christo sibi collata sunt, sed etiam quia Dei per Sanctos miracula, & salutaria exempla oculis fidelium subiiciuntur, ut pro iis Deo gratias agant, ad Sanctorumque imitationem vitam, moreque suos component, excipientque adorandum, ac diligendum Deum, & ad pietatem colendam. Si quis autem his decretis contraria docuerit, aut senserit, anathema sit. In has autem sanctas & salutares observationes si qui abusus irreperierint, eos proflus aboliri sancta Synodus vehementer cupit, ita ut nullæ falsi dogmatis imagines, & rudibus periculosi erroris occasionem præbentes, stervantur. Quod si aliquando historias, & narrationes sacre Scripturæ, cum id indodæ plebi expediret exprimi & figurari contingent, doceatur populus, non propterea diuinatam figurari, quasi corporeis oculis conspici, vel coloribus aut figuris exprimi possit. Omnis porro superstitio in Sanctorum invocatione, Reliquiarum veneratione & imaginum sacro usu tollatur, omnis turpis questus eliminetur, omnis denique lasciuia vitetur, ita ut prociaci venustate imagines non pingantur, nec ornentur, & Sanctorum celebratione, ac reliquiarum visitatione homines ad comestationes, atque ebrietates

non abutantur, quasi festi dies in honorem Sanctorum per luxum, ac lasciviam agantur. Postremo, tanta circa hæc diligentia, & cura ab Episcopis adhibeatur, ut nihil inordinatum, aut præ posterum, & tumuluarie accommodatum, nihil profanum, nihilque inhonestum appareat, cum domum Dei deceat sanctitudo. Hæc ut fideliter observentur statuit sancta Synodus, nemini licere villo in loco, vel Ecclesia, etiam quomodo libet exempta, y vllam insolitam ponere, vel ponendam curare imaginem, nisi ab Episcopo approbata fuerit, & nulla etiam admittenda esse nova miracula, nec novæ Reliquiæ recipiendæ, nisi eodem recognoscens & approbante Episcopo, qui simulque de iis aliquid comperit habuerit, & adhibitis in consilium Theologis, & aliis piis viris, ea faciat, quæ veritati, & pietati consentanea iudicaverit. Quod si aliquis dubius, aut difficilis abusus sit extirpandus, vel omnino aliqua de iis rebus gravior questio incidat: Episcopus antequam controuersiam dritam, Metropolitani, & Comptoucialium Episcoporum in Concilio Provinciali sententiam expectet, ita tamen, ut nihil in consilio Sanctissimo Romano Pontifice, nouum, aut in Ecclesia hæctenus inusitatum debeatur.

1. Vide Alphonsi à Castro lib. 8. aduersus hæreses, verb. *Imago*, Sin. Maior. per integram tract. de sacris imagin. Guilielm. Durand. in ration. diuin. lib. 1. c. 9. Simanch. de Cathol. instr. cap. 3. à princip. Sebast. Med. c. in summ. omnium hæresum part. 1. verb. *Imago*, Barthol. à Medina part. 1. instruit. Confess. c. 14. 5. post med. Catdin. Bellarm. in controu. Cathol. controu. 7. lib. 1. Azucud. l. 1. 3. à princip. tit. 1. lib. 1. nonacur. Paul. Fulc. de visit. lib. 1. c. 9. Nauarr. in man. cap. 1. 1. n. 2. 1. vers. 7. & cap. 27. n. 169. Satmen. lib. 2. folio. cap. 1. 4. m. Hieronym. Roman. lib. 4. de Repub. Christiana. 7. Valent. 2. 2. disp. 6. q. 1. puncto 6. Soar. in 3. part. S. Thom. q. 12. art. 3. disp. 5. 4. per septem sessiones, Vsq. controu. de auctor. imaginum lib. 3. disp. 3. à n. 8. Fr. Emmann. quest. regul. tom. 3. q. 55. art. 1. Azot. instr. moral. part. 1. lib. 9. c. 6. & 8. Hieron. Roderie. in compend. quest. regul. resol. 12. 4. latè Trullench. in Decalog. lib. 1. c. 9. dub. 5. cum seqq. & præcipue dub. 7. Castro Palao in opere morali tom. 2. tract. 8. disp. 1. puncto 3. & 4.

2. a Decretis eos Sanctorum vna cum Christo regnant. Vide S. Cyprianum epist. 57. & ibi latam aditionem Iacob. Pamelij n. 14. Nauarr. in tract. de orationib. 1. num. 11.

3. b Memoriam frusta frequenter. De peregrinatione ad Sanctorum memorias, vide Fr. Ioseph. de Sequencijs in vita S. Hieronymi lib. 4. cap. 9. pag. mibi 451.

4. y Vllam solitam ponere, vel ponendam curare imaginem. Vide Philarch. de officio Sacerdotum tom. 1. p. 2. lib. 3. c. 9. in fine, Franc. Leon. in thesaur. fori Eccles. p. 2. cap. 1. n. 10. cum seqq. Piasco, in praxi Episcop. part. 2. cap. 3. num. 18. Emmann. de Valle de incantat. & ensulm. sect. 2. cap. 3. n. 34. Sanch. in præcepta Decalog. tom. 1. lib. 2. c. 43. n. 6. vbi n. 7. Subdit nec in Altari domus priuata liceat eam imaginem Sancti non canonizati tencio si sola in eo sit, & cum lampade Berti Luceni. in praxi crimin. Regal. tit. 1. c. 3. à princip. fin. vers. *Imagines Ecclesie*, quem refero in tract. de Parocho p. 1. c. 1. 3. n. 37. nouissimè mei amissimulus D. Felix Conclor. in praxi de Sanctorum canonizac. c. 2. 2. à princip. Mollel. tom. 2. consil. 43. Trullench. d. c. 9. dub. 6. a princip.

5. Nouissimè emanauit decretum S. Congregat. generalis, & vniuersalis Inquisitionis sub die 2. Octob. 1625. quo S. D. N. Urban. VIII. declarauit statuta, & decretaque quorumvis hominum cum sanctis, seu martyrij sima quantuncunque illa sit defunctorum imagines illaque predicta, & quodcunque aliud venerationem, & cultum præ se ferens & indicans in Oratorijs, aut locis pu-

blicis, seu priuatis, vel Ecclesijs tam secularibus, quàm Regularibus cuiuscunque Religionis, Ordinis, instrumti, Congregationis, aut Societatis, apponantur antequam ab Apost. Sede canonizetur, aut Beati declarentur, & (si quæ apposita sint) amoueantur, prout eas amouere mandauit, quod de verbo ad verbum refert Ego ipse in collect. ad cap. ult. n. 6. de reliq. & vener. Sanctor. & nouissimè Trullench. d. cap. 9. dub. 6. n. 28.

Votiuas tabellas & alia huiusmodi in signum gratiæ receptæ apponi non posse in loco ubi corpus de functi sepulchrum cistat solius D. Felix Conclor. in addit. ad Jacob. Castellan. de canonizac. Sanctorum q. 9. art. 1. n. 16. quæro scetero in collect. ad d. c. ult. n. 6. & expressè habetur in dicto decreto, quod ita cantat: Ad verum hominum sepulchra vetus etiam ac inhiabit tabellæ, ac imaginis ex cera, aut argenteo, seu alia quacunque materia ita pictas quâ filius, arg. exemplis appendi, seu affigi, & lampadas, siue alia quæcunque lumina accendo sine recognitione ab Ordinario omnino, prout supra, faciendæ Sedique Apost. referendæ, ac probandæ. Postea eadem S. Congr. S. D. N. refertente declarauit suæ interorionis nunquam fuisse prohibere oblationem, receptionemque tabellarum, & imaginum huiusmodi, itaut approbantibus Ordinarijs secreto aliquo seorsum loco custodiri, ibidem quampiam amota collocari, & aliterari possint, ut si quando Dominos votum vitorum meritis beatificationis, seu canonizationis honore in terris decorare voluerit, eantem huiusmodi sanctitatis qualescunque, probationes Apostol. Sedis iudicio tunc examinandæ, refert Ego ipse in collect. ad d. l. cum c. ult. in fine, de reliq. & vener. Sanctor.

8. Nulla etiam admittenda esse noua miracula, &c. Vide Piasco, in praxi Episcop. p. 2. c. 3. num. 18. vers. *miracula*, Franc. Leo. in thesaur. fori Eccles. p. 2. cap. 1. n. 21. aucti plume de officio, & pascif. Episcop. p. 3. alleg. 97. n. 2. m. citato in illo loco Homobon. de Bonis de exanime Ecclesijs tit. 12. c. 3. q. 1. 5. suppos. 1.

Posse Episcopum examinare noua miracula hominis de functi non canonizati, nec beatificati, & publicare atque approbare absque Summi Pontific. auctoritate, antequam de ipsa sit litione text. ind. c. ult. ex nouiori dispositione huius decreti, tenuit d. alleg. 97. ex n. 1. & postea in collect. ad d. c. ult. retuli me instante dictum fuisse dispositionem Concilij in præteriti esse intelligendam tam de miraculis Sanctorum canonizatorum, quàm etiam de miraculis Personæ non canonizate, quod quidem decretum originale, & authenticum penes me alseruatur.

Contra Philatrch. de officio sacerdot. tom. 1. p. 2. lib. 3. c. 9. vers. 5. Sanch. d. 4. 3. n. 1. Ioan. Baptista. Signum in trail. de reliq. & vener. Sanctus. 2. 3. in primis. Domin. Ansoff. de sacrorum reliquiarum cultu. 5. 2. n. 42. Jacob. de Grassi. conf. 17. à n. 26. sub rei, de sent. excom. existimantes hoc Concil. decretum agere de miraculis, & reliquiis, ac imaginibus Sacerdotum canonizatorum.

9. *Nec novas reliquias recipiendae, &c.* Nullo modo licet Episcopis approbare ovas reliquias, & eas publicè veterandas exponere, nisi de novo inveniuntur alicuius Sancti iamptidem in Sacerdotum numerum relati, & solutione Azor. inst. moral. p. 1. lib. 9. c. 8. q. 8. Sanch. d. 4. 3. n. 10. & alij places per me citati d. alleg. 97. n. 10. ubi num. 12. decum tefero reliquias antiquas habendas esse in illa veneratione, qua hactenus fuerunt.

10. Episcopo competere in sua diocesi approbare reliquias Sancti ab Ecclesia canonizati, & illo approbante tanquam veras, & ad illum Sacerdotum pertinentes, posse absolvi venerari, tradunt Philatrch. d. 4. 5. ad suum. Soat. in 3. p. 4. 2. 5. art. 6. dist. 35. sect. 2. vers. quare aliqui, Azor. d. 4. 8. Sanch. d. 4. 3. n. 14. ubi etiam tenet posse Episcopum extra eam diocesim existentem absq; aliqua Episcopi diocesis licentia illam approbationem, facere, & facultatem concedere, ut in sua diocesi publicè Reliquiæ collocentur venerandæ.

Et refert. Sel. in secl. c. 3. n. 11. fuisse decum in una Piterbion. 26. Iuny 1627. Ordinarium spectare cognitionem quod reliquæ sint veræ, & exponendæ etiam in Ecclesiis Regularium, & interim facultatem eidem competere mandandi vt custodiantur in loco sibi bene viso, & apud se retinere clausas.

11. *Nisi eadem recognoscens, & approbante Episcopo.* Ad quemcunque alium etiam unidictio nem quasi Episcopalem habentem præter Episcopum non spectare miraculorum recognoscio nem, tradunt Aloy Ricc. in praxi ierim fori Eccles. decif. 363. in 1. adit. alijs resol. 485. in 2. adit. & in decis. cura Archiepiscopi. Neapolit. decif. 397. num. 1. part. 2. Mar. Antonin. variar. resol. lib. 1. resol. 112. in 2. casu 22. Homobon. de Bonis d. trail. 12. cap. 3. q. 15. supposit. 2. Ego ipse d. allegat. 97. num. 9.

12. *Adhibitu in consilium Theologi.* Ergo tenetur Episcopus ad reliquiarum approbationem faciendam Theologos consulere, & aliquos viros pios, & doctos, vt per Azor. inst. moral. p. 1. lib. 9. cap. 8. q. 8. Sanch. d. 4. 3. n. 15. Fagundez in quinque Ecclesia præcepta, præcept. 1. lib. 1. cap. 4. n. 4. ubi addit quod illorum sententia iudicia solius Episcopi erit decidere, quia Concilium in presenti tantum petit vt eos consulat, non vt suffragium ferant.

### De Regularibus & Monialibus.

Eadem sacrosancta Synodus, reformationem prosequens, ea quæ sequuntur, statuenda esse censuit.

DE materia huius tituli ex professo tractatur Nauar. per quatuor commentaria de regularibus, Fr. Emmman. Roderie. tribu totius omnes feri Regularum quæstiones complectens. Fr. Lodov. Miranda in manuali Prælatorum Regularium, & de sacris Monialibus, Thom. Iesu Maria de statu monachorum, Fr. Ioan. à Cruce de sacra Religione, Lautent. de Pontel. in dubiis Regularibus,

Thom. Sanch. tom. 2. in præcepta Decalogi. ubi de Religioso statu, ac professione, Bartholom. à S. Fausto in thesauris sacra Religioforum, seu de tribus vitiis salemibus, Fencic. Soarez per integrum tom. 3. & 4. de Religione, Bonacin. de clausura Religioforum, & pænis cum violentiis impositis, Fr. Bartholom. de Vecchis in praxi seruanda in admittendi ad Religiosum statum nontus.

### Regulares teneri ad obseruantiam Regula, quam professi sunt

#### C A P V T I.

1. Doctores de materia cap. agentis.
2. Generalis superior potest cum consensu Capituli sub iudicio aliquem effere strictiore, & arbitria statuta.
3. A regna Ordinis ne recedatur curare debent superiores.
4. Superiores non possunt ea, quæ ad substantiam

Regularis vite pertinent relaxare.

5. Ordinarium permittere debet tertiariis monialibus S. Francis sub obedientia Fratrum minorum quemadmodum antea fuerunt.
6. Tertiariis mulieribus ad habitum tertie regula recipere licet superioribus Regularibus sufficienti facultate ad id a Sede Apostoli concessa.

Quoniam non ignorat sancta Synodus, quantum ex monasteriis pidi institutis, & rectè administratis, in Ecclesia Dei splendoris, atque vtilitatis oritur, necessarium esse censuit, quo facilius, ac maturius, ubi collapsa est, vctus, & Regularis disciplina instauretur, a & constantius, ubi conseruata est, perferret præcipere, prout hoc decreto præcipit, vt omnes Regulares tam viri, quam mulieres, ad Regulæ, quam professi sunt, præscripam vitam instituant, & component, atque in primis, quæ ad suæ professionis professionem, & vt obedientiæ, paupertatis, & castitatis, ac si quæ alia sunt alicuius Regulæ, & Ordinis peculiaritatis vota, & præcepta, ad eorum respectu essentiam, necnon ad communem vitam, viciam, & vestitum conseruanda pertinentia, fideliter obseruent & omniq; cura, & diligentia à Superioribus adhibearur tam in Capitulis generalibus, & provincialibus, quam in eorum visitationibus, quæ suis temporibus facere non prætermittant, vt ab illis non recedatur, & cum competum sit,

a Clement. eiusq; cum igitur in primis de verb. sign. b Cap. cum ad monasterium delat. minae.

# Seff. XXV. de Regul. & Monial. Cap. II. 373

fit, & ab eis non posse ea, quæ ad substantiam Regularis vitæ pertinent, relaxari, si enim illa quæ bales sunt, & fundamenta totius Regularis disciplinæ, exactè non fuerint conseruata, totum corruat ædificium necesse est.

e Cap. eam  
Paul. i. q. i.

1. Vide Nauar. in c. nullum 14. q. 2. n. 24. & 32. & in cap. statumum. 19. quæst. 3. n. 66. Fr. Emman. q. reg. tom. 2. q. 7. art. 1. & tom. 19. q. 29. art. 14. Ribadeneira pro defensione Societatis l. 2. v. e. 1. S. F. Ludou. Miranda in man. Prel. tom. 1. q. 35. art. 4. Hieron. Cap. consil. 166. a. n. 3. vol. 1. Hier. Roder. in compend. q. reg. ref. 104. n. 22.
2. a Et constituitur, ubi confirmata est, perseveret.] Posse superiorem generalem cum consensu Capituli sibi subditis aliquid efficere strictiora, & ætiora statuta pertinentia ad reformationem regulam piouissimam, & ad plenioriem eius obseruantiam, tradunt Nao. commentus 4. de Regular. n. 40. Fr. Emman. q. reg. tom. 1. q. 44. art. 1. Azor. in stit. moral. p. 1. lib. 13. cap. 8. q. 2. Barthol. à S. Paulo in thesaur. relig. lib. 6. q. 133.
3. b Omnisque cura, & diligentia, &c.] Vide F. Emman. quæst. reg. tom. 2. quæst. 4. art. 2. & quomodo Prælati in reformatione se habere debeant, ibid. q. 73. art. 4.
4. c Ab eis non posse ea, quæ ad substantiam, &c.] Vide Fr. Emman. tom. 1. q. n. 26. art. 1. Valet. Regular. in praxi for. pænis. lib. 18. n. 390. & n. 396. vbi Oñanum.
5. Ordinatiui permittit debere Tertiarias Moniales S. Francisci sub obedientia Fratrum Minorum, quemadmodum apud fuerunt, & efficere, vt professionem triu. solennium votoru. quamprimu. emittant ex institut. Religionis S. Francisci, cui sunt adiectæ, si forte remiserint, illasque intra septa monasterij claudere, nec eas cogere debere,

vt habitum mutent, vel vt velo nigro vtantur, si illatum Ordo id non requirit, refert decisu. A. mend. in addit. ad recap. legum. Regul. 2. tit. 18. l. 7. de relig. n. 57. Tertiariæ, quæ triu. votorum substantialem professionem solennem non emittunt, neq. in claustrum se reducere volunt, omnimodæ Episcopi curæ, & iustificationi subiectæ sunt, & esse debent, ita Sel. in select. Canon. e. 8. n. 3. vbi refert sic fuisse decisu. à S. Congreg. Episcop. in Pistorien. 20. Decemb. 1616.

6.

Tertiariæ mulieres ad habitum tertie regulæ recipere licet superioribus Regularibus sufficiens facultate ad id à Sede Apost. sufficiens (Capuccinis exceptis) atq. ad ipsos vestiendi eas officium pertinet, non autem ad habitum admittende, & recipiendæ sunt, nisi probatæ vitæ ac bonis moribus præditæ, atq. in ætate saltem 40. annorum constitutæ, quæ de proprio habeant, vnde sufficienter viuere possint, & non cū aliis viris, quàm cum consanguineis, vel affinitibus lo primo tantu. gradu sibi coconiunctis cohabitent, & ab Ordinario licentia prius impetrata, qui non alitet eam concedat, nisi de prædictis præmio examine diligenti sibi confiterit. Veru. in huiusmodi habitu concedendo respectu. d. descendendo, omnino à velo supra caput, à pectorali, & à petto. ria abstinentum est. quominus ea, quæ supradicta tria, vel aliquod ipsorum deesse deprehensa fuerint, illa dimittere etiam per censuras ecclesiasticas à Ordinariis locorum compellendæ sunt, eadem S. Congr. in d. Pistorien.

Regulares vtriusque sexus nihil habeant proprii, & vsus mobilium à superioribus conueniens permittatur, sub pænis, vt ibi.

## C A P V T II.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Prælati: Reliquum est licitum concedere Religiosis peculium ad usum superiorem remouebile ad solos vsus honestos, & pios.
3. Quid attentio iure hodierni Concilij.
4. Causa rationabiles que ad concedendum aliquibus Religiosis peculium.
5. Regulares vtriusque sexus non possunt tenere propriam, sed omnia dare debent suis superioribus.
6. Superior nullus potest concedere monachis facultatem retinendi aliquid ad usum irremouebilem.
7. Propinarum abusus tollitur.
8. Electio synæ, que per pactum sacræ, & infirmitatis monasterium Monialium dari solent non prohibetur, siue propina.
9. Moniales, & ceteri Regulares res etiam parui momenti vti proprias retinere non possunt.
10. Monialibus monachi licet propriam possidere.
11. Moniales nec aliquam propriam possidere possunt quod suis manibus laborando acquirunt, vel eis à parentibus donatur.
12. Monialium nulli conceditur facultas disponendi de cellis suis post obitum.
13. Monialibus illicitum non est habere de licentia Superioris quosdam redditus vitalitios.
14. Casus singulorum.
15. Religiosorum aliquarum consuetudo licita indicatur.
16. Religioso quando iuramento superiori liceat aliqua

comparare, vel retinere.

17. Bona stabilia ex nulla causa licet privato Religioso possidere.
18. Regularibus non licet ex dispositione inferiorum Summi Pont. possidere, vel tenere agros, vel annuos redditus.
19. Monachus saltem Episcopus an habeat bonorum seu fructuum dominium.
20. Professio facta cō conditione de retinendo, seu habendo propriam, an valeat.
21. Electio officialium, qui administraturi sunt monasterium bona, ad monasterij spectat superioris.
22. Officiales electi pro administrando beneficiorum monasterij possunt redditus etiam extra monasterium conferuare.
23. Moniales deputatæ à suis superioribus in officialibus reddituum monasterij possunt eos administrare.
24. Decretum de rebu. & bonis Regul. an alien.
25. Officiales qui distributionem bonorum monasterij habent possunt amoueri.
26. Moniales à Capitulo sui monasterij in officiales electæ possunt si eadem videatur amoueri.
27. Officiales monasterior. qui bona temporalia non administrant, non possunt ad nuntiu. amoueri.
28. Procuratores monasteriorum Monialium de triennio in triennium mutari debent.
29. Peculium concessum Religiosis debet esse moderatum.

Busbos. Collect. in Concil. Trid.

30. *Regulares quoad mobilium superfluitatem debent stare arbitrio superiorum.*  
 31. *Religiosus aliquod illicitum retinere inueniens quibus poenit puniatur.*  
 32. *Voce allium & passiva priuatum quomodo intellegendum.*  
 33. *Largitio numerum utriusque sexus Regularibus interdicitur.*  
 34. *Regulares utriusque sexus, tam uoti quam professi comprehenduntur sub Bulla, qua munus largitio interdicitur.*

35. *Moniales velata tam intra, quam supra numerum absque detali elemosyna nequaquam admitti possunt.*  
 36. *Monialium dotes anno probationis durante deponuntur.*  
 37. *Detali elemosyna Monialiū solui debet in aere.*  
 38. *Detali elemosyna apud Monialium confanguineos, vel affines nullatenus deponuntur.*  
 39. *Deposita detalium elemosynarum in iu locis, in quibus non adsunt mercatores, aut banchi, fieri debent in manibus probi viri.*

a Cap. 1 &  
cap. cum ad  
monasteriū,  
de stat. reg.

**N**emini igitur Regularium, tam virorum, quam mulierū, liceat bona immobilia, vel mobilia, cuiuscuque qualitatē fuerint, etiam quouis modo ab eis acquisita, tanquam propria: aut etiam nomine conuentus, possidere, vel tenere, sed statim ea Superiori tradantur, conuentuique incorporentur, & Nec deinceps liceat Superioribus bona stabilia alicui Regulari concedere, etiam ad vsum fructum, vel vsum, administrationem, aut cōmendam, si Administratio autem bonorum, monasteriorum, seu conuentuū, ad solos officiales eorundem, & ad nutum Superiorum amouibiles, pertineat. Mobilium verò vsum ita Superiores permittant, vt eorum supellex statui paupertatis, quam professi sunt conueniat, & nihilque superflui in ea sit, nihil etiam, quod sit necessariū, eis denegeretur. Quod si quā aliter priuatum tenere deprehensus, aut conuictus fuerit, & in biennio actiua & passiva voce quidam sit, atque etiam iuxta suar regulā, & Ord. constitutiones puniatur.

1. **V**ide Iacob. de Grass. in aureo dec. p. 1 lib. 3. c. 5. de Regular. ex n. 8. cum seqq. Fr. Emman. gregul. tom. 1. q. 57. art. 2. & q. 47. art. 5. & q. 125. art. 4. & 10. 3. q. 29. art. 8. 10. & 12. Aloyl. Ricc. in artic. dec. p. 3. coll. 1. § 19. & in dec. Curia Archiep. Neap. dec. 340. p. 4. Fr. Ioan. à Cruce de stat. Relig. lib. 1. c. 3. Etac. Leo. in thesaur. fori ecclesiast. p. 2. cap. 1. ex n. 41. Barthol. à S. Faust. in thesaur. Relig. lib. 8. Valer. Reginald. in praxi fori poenit. lib. 18. n. 397. cum seqq. Fr. Lud. Mitanda in manual. Pralat. tom. 1. q. 28. art. 7. & de sacris Monialibus q. 9. Coriolan. de casibus reservatiōis p. 2. c. 4. Portel. in dubiis Regularibus verb. penultimū, Ioan. Valer. de diffinit. utrumque forum, verb. Regularis, differ. 9. Campan. in diuers. iuris Canon. rub. 1. c. 7. & c. 16. n. 71. cum seqq. Sanch. in precepta Decalogi tom. 2. lib. 2. c. 22. ex n. 7. cum seqq. Arment. in addit. ad recept. legum Navarra lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. n. 5. & 6. cum seqq. Laurent. de Petinis de subdit. Relig. tom. 2. q. 2. de pauperitate, Hieron. Roder. in compend. gregul. refel. 98. ex n. 7. metipsum de officio, & posse. Episc. p. 3. alleg. 103. & me citato in idē loco Homob. de Bonis de exco. ecclesiasticis tra. 3. q. 15. suppos. 3. p. 45. § 3.

2. **V**trum licitum sit Religionum Praelatis concedere Religiosis peculium ad nutum superiorum reuocabile ad solos vsus honestos, & pios; idque ex causa legitima. Negant Felin. in c. cum Alon. 26. vers. eadem reasumit, de constit. Carol. Tapia in auctor. ingressi Cude sacros. eccles. verb. ipse ingressus c. 3. n. 54. per cap. ad monasterium, vers. prohibemus, de stat. monach.

Affirmant Nauar. commento 2. de Regul. n. 4. 15. & 18. & commento 3. n. 27. & conf. 20. n. 5. de Regul. in antiq. aliis conf. 14. n. 5. de stat. monach. in notis, Fr. Emman. gregul. tom. 1. q. 29. art. 3. & in sum. tom. 2. c. 31. n. 3. in iuris, Ludou. Beia respons. cas. conficiens p. 4. c. 17. Azor. in iust. moral. p. 1. lib. 12. c. 12. quæst. 1. Fr. Ludou. Mitanda in manual. Pralat. tom. 1. quæst. 28. art. 8. Sanchez in precepta Decalogi tom. 2. lib. 7. cap. 22. n. 5. audentes text. in d. cap. cum ad monasterium, interdicere regulariter, & vniuersaliter, concedere, Religiosis peculium, propter eorum importunitatem, & le-

ues causas, secus quando ex causis grauib. & iustis.

Sed dubium est, an hæc affirmatiua opinio stare possit attento decreto Concilij in præsentia? Negant auctores hic nihil noui iuris induci, sed solum confirmari statuta iuris antiquo, c. 2. & c. 6. cum ad monasterium, de stat. monach. Nao. d. commento 2. n. 15. & 18. & d. conf. 14. n. 6. Iacob. de Grass. in aureo dec. part. 1. lib. 3. c. 5. n. 3. Folu. Pacian. conf. 36. ex nom. 99. Ioan. à Cruce de stat. Relig. lib. 1. c. 3. dub. 2. concl. 2. Fr. Emman. quæst. regul. tom. 2. q. 125. art. 4. in fin. Ant. Perez in comment. ad regul. sancti Benedicti c. 3. n. 23. Pet. de Ledesma in sum. tom. 2. tra. 1. de stat. Relig. in comment. c. 4. concl. 3. dub. 13. Ludou. Beia d. p. 4. c. 5. n. 17. in princip. Barth. 25. Faust. in thesaur. Relig. lib. 8. quæst. 30. Fabr. de refect. in 4. sentent. lib. 4. diffinit. 1. §. quæst. 2. diff. 45. cap. 5. n. 125. Tanner. in 2. diff. 6. q. 3. dub. 4. n. 108. Villalob. in sum. part. 2. tra. 33. dub. 30. n. 2. Ludou. Mitanda in Manual. Pralat. tom. 1. quæst. 28. art. 8. Fagundez in quinque Ecclesie precepta tra. 2. lib. 8. c. 6. n. 13. Hier. Cened. de pauper. Relig. dub. 9. n. 4. & seq. Laurent. de Petinis de subdit. Relig. tom. 1. q. 2. c. 2. §. 1. Sanch. d. c. 22. n. 11. vbi num. 13. resoluit hodie licere ex ista causa concedere cuiuscuque Religioso, licet non sit officialis Ordinis, administrationem aliquorum bonorum stabiliū notu sapientis amouibilem.

Contra Valent. 2. diff. 1. q. 4. p. 1. c. 3. c. 2. c. 1. c. 4. Fr. Emman. in sum. tom. 2. c. 31. n. 5. vers. lo tertio dgo, Tapia in d. auctor. ingressi, verb. ipse ingressus, c. 3. n. 5. Zetolin praxi Episcop. part. 1. verb. moniales, 2. Molin. de iust. tra. 1. c. 2. diff. 27. 6. col. penult. vers. vtrum autem, Sox. tom. 3. de Relig. lib. 8. c. 14. n. 18. Less. de iust. lib. 2. c. 4. dub. 5. n. 30. existimantes huiusmodi peculium, quod attento iure communi, posse Religioso concedi, tenuit supradicta affirmantium opinio, iam non esse licitam.

Quæ & quotum sunt causæ rationabiles, ob quas iuste aliquibus Religiosis peculium concedi possit, vide Barthol. à S. Faust. d. lib. 8. q. 32. Tapia d. verb. ipse ingressus c. 3. n. 5. & §. 2. Sanch. d. c. 22. ex n. 20.

Regulares



5. Regulares vtriusque sexus non posse tenere propria, sed omnia dare debere suis superioribus à quibus primò subueniendum est necessitatibus eorum, vel earum, quibus moneta destinata fuerit, reliquum vero concedendum in vsum monasterij, referunt decisa Nauarra. *commento 1. de Regul. n. 18. et in tra? de reddit. ecclesiast. q. 1. n. 84. Azor. in? moral. p. 1. lib. 1. c. 9. q. 2. prope fin. Attendat. in addit. ad recap. leg. Nauarra lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. n. 58. Franc. Lecan thesauri fori eccles. p. 2. c. 1. n. 41. Ego ipse d. ad. 10. q. 3. n. 3. & me non citato Aloyf. Ricc. in decis. Curia Arch. Neap. decis. 340. n. 12. & decis. 390. ex n. 11. p. 4.*
6. Vnde nullum superiorem posse concedere Mocho facultatem retinendi aliquid ad vsum itreuocabilem, tenor Nauarra. *conf. 47. n. 2. sub iur. de Regularibus an auct. alijs, conf. 13. n. 2. de statu monach. in nouis. Aloyf. Ricc. in praxi resol. 194. Ego ipse d. alleg. 103. n. 4.*
7. Propiorum abulum Monialibus soluendum. non solum tolli, sed etiam grauissimis poenarum, etiam censurarum cōminatione prohiberi debet, pro ea tamen die, qua ad habitum mooschalem admittitur puella aliquid esculenti, vel poculenti modici valoris, & pro eiusdē dici vsu dūtaxat elargiri vritū non censetur, Sel. in seless. Canon. cap. 16. n. 24. vbi testatur ita resolutum à Sac. Cong. Episc. in Lusitan. 6. Iunij 1615. ad 2.
8. Eleemosynæ quæ per pacū sacris, & institutis monasterij Monialium dari solent, non comprehenduntur in decreto, quo propiorum solum pro Moniales, dum ad habitum, vel ad professionem admittuntur fieri solita interdicitur, Sclaxius loco, vbi testatur ita decisa ab eadē Sac. Cong. in Vltionem. 5. Novemb. 1616.
9. Moniales, & ceteros Regulares, res etiā pauci momenti sibi donatas, aut alias acquiritas, vel proprias retinere nō posse, sed superiori illas tradere debere testatur decisa Arm. d. 7. de Relig. n. 77.
10. Monialibus minimè licetè propria possidere, & si quid legatum, reliquū, datū donatum ve fuerit, vel eorum labore, seu industria pactum, tradi debere Abbatissæ, quæ ex optimis Monialis ipsius, cuius causa id quæsum est, necessitati providebit, reliquum conferendo in vsum monasterij, iuxta decisa Arm. d. 7. de Relig. n. 75.
11. Moniales nec tanquam proprium possidere possunt, quod suis manibus laborando acquirunt, vel eis à parentibus donatur, etiam quod monasterium esset pauperissimum, resolutum testatur Arm. d. 7. de Relig. n. 75. vbi n. 76. subdit hoc casu superiorem monasterij si illud pauperissimum sit, debere primum providere donataris, vel ei quæ laborando acquirit, de necessitatibus, quod reliquum est, in commune conferri.
12. Monialium ouli cōceditur facultas disponēdi de cellis suis post obitum, sed eē dum vacauerint superiorū arbitrio aliis monialibus in Ordine semionibus distribui debent, ita Aldan in comp. canon. xij. lib. 2. tit. 10. n. 4. vbi testatur decisa à S. Cong. Episc. in Amerlan. 26. Iann. 1604. Nam cellarū vacatū quotiescūq; occurrerit per Monialium obitū, aut quemcuq; alium casum fieri debet illarum distributio aliis professione antecionibus Monialibus, ex eodem Ald. loc. cit. n. 5. vbi dicit sic fuisse resolutum in Med. 10. Apr. 1615.
13. Monialibus illicitum non esse habere de licentia superioris quodā reddidit vitalitios, ex quibus possint viuere, & providere suis particulatibus necessitatibus pro victo, & vestitu, ac alijs, quæ subā monasterijs non suppeditantur, & hoc casu Barbof. Celsi. in Concil. Trid.

- illas non peccare, nec Concilium præfenti, quod loquitur de redditibus, vel propriis, & itreuocabilibus per Priorem, & sine eius licentia distrahendis contrarie tenent Cord. in tractatum conf. 9. q. 4. Nauarra. *commento 1. de Regul. n. 14. & 18. vers. ad quintum. Azor. d. p. 1. lib. 1. c. 9. q. 12. Sancham præcepta Decalog. in 2. lib. 7. c. 23. n. 5. Hiet. Rod. d. res. 98. n. 7. F. Ioan. à Cruc. d. 3. d. 4. Fr. Lud. Miranda d. q. 9. art. 2. concl. 2. Sot. tom. 3. de Relig. lib. 8. c. 4. ex n. 1. Galet in narrat. casum conficient. verb. Monialu pen. Illust. D. meus Roder. à Cunha in comment. ad creatum 33. n. 6. dist. 81. Ego ipse d. alleg. 103. n. 5.*
- Vñum autem Moosialis, cui externus centum aureos ad suum libitū expendendis cōcessit, possit ex superioris licentia, aliquid facultatis eius tradere, vt viginti sibi quorūvis soluat, dū vixerit arg; ea defuncta centū illos aureos sibi retineat? Affirmant si ita concessit fieri centū illi auri, vt concedens noluerit dominū in monasterium transire, sed omnino cedere in Monialis vsum, & eadē Monialis acceptantis mens fuerit, Cord. d. q. 54. dub. ult. Veg. tom. 1. c. 3. conf. 19. Fr. Emme. d. q. 47. art. 1. 5. & in sum. 1. c. 90. n. 8. & 9. concl. 3. & 4. Sanch. d. 7. c. 22. n. 16. vbi aduertit, quod quomuis Fr. Emme. d. 90. n. 9. & Veg. cit. loc. dicant hodie atrecto Trid. non licere Moniali res redditibus suis, loquentur iuxta suum sententiam, quia tenet ius commune correctum esse per hoc decretum.
- Licetum esse aliquorum Religiosum cōsuetudine, in quibus ex superiori licentia certū annuū redditus cuiuslibet Religioso assignatur ad victū, & vestitū, ita vt si deest aliquid, ipsi quæsi si autē superest, applicant pijs, & religiosis vbius, dummodo Religiosi non excedant limites licetæ illius cōcellæ, & parati sint informationi legitimæ faciendæ obtemperare, tenor Nauarra. *conf. 3. n. 26. 27. & 32. Tap. d. verbi ipse in gr. 3. n. 45. & 59. Säch. d. c. 22. n. 14. vbi respondet ad c. 1. supra præmiss.*
- Superiore quātūvis requisito necessaria Regularibus negare, vel subrahente, etiā quia monasterij facultates non superpetit, si prestat necessitas sit ad indiuiduū sustentationē, licet ipsi clam, vel eo inuito illa sibi cōparare, seu retinere, testatur decisa Arm. d. 7. de Relig. n. 82. & 83. *Anc deinceps licet superioribus bona stabilia, &c. An ex superioris licetia iusta aliqua de causa magnæ vtilitatis, vel necessitatis monasterij, aut Ordinis licet Priuato Religioso bona stabilia possiderent? inq. Petri. Nauarra. de res. lib. 3. c. 1. n. 180. Fr. Emman. quæst. regul. tom. 3. q. 29. art. 12. Quæst. in sum. Bullary, verb. casum referentur, & aliquos testatur, & sequitur Barth. à S. Faust. in thesaur. Religiosorum lib. 8. q. 31.*
- Etiā ideo non licet Regularibus ex dispositione inferiorum Summi Potest. possidere, vel tenere agros annuos redditus, vel bona immobilia, sitpe illa, ac prout si propter talem licentiam possiderant, non excusati à culpa, nec à poenā, ipso iure incurrent, testatur decisa Armendar. d. 1. 7. de Relig. n. 64 & 65.
- An Monachus si quis Episcopus habet bonorum, seu suorum, dominium, & proprietatem dixi de officio, & potest. Episc. p. 3. alleg. 114. m. 9. cum segg. & ibi citatis Addo Aloyf. Ricc. in decis. curia Archiep. Neap. decis. 340. n. 10. p. 4.
- Vñum autem professio facta cum conditione, pacto, seu modo, de renūciō, seu habēdo proprio inualida sit, dixi in collect. ad c. vlt. qui cler. vel vna noster, & ed. d. c. 1. n. 1. de statu monach. & ibi citantes addo Aloyf. Ricc. d. dec. 340. n. 11. p. 4. Fr. Bartholom.

thol. de Vecchis in *praxi seruanda in admittendu ad Religiosum statum noui*, disp. 13. dub. 1. num. 11. Hic. in *compend. quest. regul. refol.* 101. n. 58.

21. *B. Administratus autem bonorum, &c.*] Electionem officium, qui administrationi sunt monasteriorum bona, ad monasterij spectare superiores, & ideo licet Episcopus si eius superior, ipsos tamen posse eligere officiales, resolutum dicit Armend. d. l. 7. de Relig. n. 5.

22. Officiales electos pro administratione beneficiorum monasterij a superioribus eiusdem posse, prout magis expedire videbunt, redditos ipsos in monasterio in loco conuenienti etiam extra monasterium consecrare, & de eisdem ministrare pro tempore necessitatis ipsis Monialibus, refert decem Armend. d. l. 7. de Relig. n. 86.

23. Moniales deputatas pro officialibus reddituum monasterij a suis superioribus, eos administrare posse, resolutum asserit Armend. d. l. 7. de Relig. n. 88.
24. De rebus, & bonis Regalium non alienandis exco. decretum S. Congr. Concil. S. D. N. V. ban. VII. iussu editum incipit. *S. Congr. sub dat. 7. Septembris 1614. & publicatum die 16. eiusdem mensis*, quod refert Castellin. de elect. 10. pag. 456.

25. *Ad nuntium superiorum amouebit.*] Qui scilicet distinctionem bonorum habent, nam alios amouere non posse refert decem Armend. d. l. 7. de Relig. n. 88. ubi subdit secus esse si administrationis huiusmodi datur in titulum, tunc enim administrantur etiam illorum resignationes, etiam in fuorem in forma digni, & pro expensis eiusdem Ordinis professi.

26. Moniales illas, quæ à Capitolo sui monasterij in officiales huiusmodi eligi solent in administrationem bonorum immobilium dicti monasterij, si dicto monasterio vilium fuerit, amoueri posse dicit resolutum Armend. d. loca n. 89.

27. Licet administrantes bona temporalia monasteriorum, & officiales possint amoueri ad auxilium superiorum hoc textu eo tamen non comprehendit officiales, qui bona temporalia non administrant, sed hoc relinquunt dispositioni iuris communis, & statutorum Religionis, refert decem Armend. d. l. 7. de Relig. n. 90.

28. Procuratores, monasteriorum Monialium de triennio in triennium morari debent, Aldan. in *compend. canon. refol.* lib. 4. tit. 2. n. 10. vbi dicit resolutum in Orsen. 31. Iulij 1613.

29. *Nihilque superfluum in ea sit.* Peculium coo. cessu Religioso debere esse moderatum, & non superfluum, dicit Sanch. d. 22. n. 17. vbi n. 18. querit, & resoluat, quia superfluitatis culpa liberari valeant Religiosi amplissimos redditus habentes.

30. Arbitrio & praxi in omni supentionem stare debere Regulares quoad mobilia superfluitatem, & conuenientiam, nisi de excessu arbitrij constitutis, habita tamen ratione personarum, officij, & Regularis status, pauperum, quam professi sunt, etiam ceterarum eidem qualitarum, refert decem Armend. d. l. 7. de Relig. n. 84.

- An Religiosus sit propriarius, qui de licentia superioris multa superflua respectu sui status possidet: Vide Barth. à S. Paulo in *thesaur. Relig.* lib. 7. quest. 95.

31. *Quid si quis aliter, &c.*] Vide Nauar. in c. non dicatu 1. 2. q. 2. vbi ad 1. n. 3. 4. 48. cum segg. & in cap. nullum 18. quest. 2. n. 3. cum segg. Ludouic. Beta respos. scilicet in c. c. 1. p. 3. cap. 5. fol. mli. 380. & p. 4. cap. 1. fol. 418 & cap. 3. fol. 458. in edus. Plixhoer. Barth. à S. Paulo in *thesaur. Relig.* lib. 8. q. 198. n. 2. vbi subdit hanc penam appet-

tè iudeis sententiâ postulare, idem asserit Sanch. d. lib. 7. c. 10. num. 13. vbi etiam tenet hanc penam non incurrere à dantiibus, quamuis hic peccent contra pauperum votum, sed à retinentibus. Quibus alijs penis subiacet Religiosus propriarius, tradunt Coriol. de casib. resem. p. 2. cap. 4. n. 16. & 27. Sanch. d. cap. 10. ex. num. 21. Barth. à S. Paulo d. quest. 197. Ego ipse in cap. ad cap. cum ad monasterium n. 9. & 6. de stat. monach.

*Et huiusmodi illa, & passiva voce priuati sit.*] Religiosum priuati voce actua, & passiva iuxta hoc decretum omni iure dandi vocem ad aliquem actum facieodum in Capit. & iure parienti vocem datam de ipso à Capite Conuentu, vel Collegio quoad ea, quæ sibi sunt oneri, & pœne priuatum censeri consilium Nauar. conf. 6. de elect. an. an. alijs conf. 10. 6. de verb. signif. noui, refert Sayr. in florib. dec. sub tit. 11. de elect. dec. 6.

De largitione munerum viriisque scias Regularibus intendita extat coof. Clem. VIII. quæ incip. *Relig. sub dat. 13. Kal. Iulij 1594.* quam referunt, & latè explicat Quirant in *summa Bullar. verb. munerum largire*. Franc. de Soula in *speciali tract. de largitione munerum*, Barth. à S. Paulo in *thesaur. Relig.* lib. 8. q. 199. cum multis segg. 10. Valer. de differ. inter verumque forum verb. munerum, differ. 1. Bonac. var. tit. lib. 3. de largitione munerum Regularibus viriisque sexus interdicta.

Regulares viriisque, scias, & tam nouerit, quàm professi comprehenduntur sub constitutione Pontificia, qua munerum largitio interdicta, ex *Sol. sel. l. canon. 3. j. n. 11.* vbi refert sic fuisse resolutum à sacra Congregatione Episcoporum in S. Severius. 23. Iulij 1603.

Moniales velate, iam iorta, quàm supra numerum absq. dotale elemofina nequaquam admitti possunt: huiusmodi a oem elemofynæ dotales, et si sint Monialium, vel conuersarum intra oumerum existentium, emissâ in se professione expendi possunt in vltus commuocis necessarios monasterij, supernumeratariorum autem doctes, post eandem professionem omnino in emptionem bonorum stabilium monasterij commodo coouertendi debent, ita refert decem Ald. in *compend. canon. ref. lib. 3. tit. 10. n. 19.*

Monialium doctes ante probationis duratoe deponuntur iorta formam in decreto generali præscriptum, professione vero emissâ in bonia stabilibus, hoc censibus ad monasterij vtilitatem implicetur, vt per Aldan. *statu loco*.

Dotales elemofynæ Monialium solui debent in ætate, neque assignatio bonorum stabilium, nec censuum permittitur. Aldan. d. tit. 10. n. 20. vbi dicit resolutum per S. Congregat. Episcop. in *Cammerien.* 18. Martij 1588.

Dotales elemofynæ apud Monialium consanguineas, vel affines oolantes relinquuntur, sed antequa potellæ habitum inscipiant, deponantur & admittantur apud mercatorem, vel penes aliam personam fidei, & facultatis idoneam, vt statum professionis emissâ in coipioe bonorum stabilium, aut annuorum reddituum illico implicentur. Aldan. d. tit. 10. n. 22. vbi dicit decem à S. Congr. Episcop. in *Lusitan.* 6. Iunij 1615. ad 3.

Depositiū dotaliū elemofynarum in suis locis, in quibus non adfunt mercatores, aut bachi, fieri debet in manibus probi viri, & facultati, qui ad omne mandatum Monialium, & absq. aliqua exceptione eam soluturum se obliget, Aldan. d. tit. 10. n. 23. vbi testatur ita resolutum à S. Congr. Episcop. in *Cammerien.* 16. Martij 1594.

Omnēs Conuentus, seu monasteria Mendicantium ( Cappucinis exceptis, & Minoribus de Observantia ) possunt retinere, & possidere bona immobilia, & in omnibus monasteriis tam virorum, quā mulierum constituantur numerus, qui ex redditibus propriis monasterij sustentari possit, vel ex consuetis elemosynis monasteria noua non erigantur, nisi cum licentia Episcopi.

C A P V T I I I.

1. Doctores de materia cap. agentes
2. Aduerſes de Observantia, & Capuccin sunt incapaces hereditaria successione.
3. Eccles. Fratrum Minorū nō potest validi institui.
4. Conuentus Fratrum Minorum an possit legari.
5. Bona delata Religioſo, qui validam professionem emisit Religioſo incapaci, acquiruntur venientibus ab intestato.
6. Moniales S. Clara non comprehenduntur in hac exceptione.\*
7. Moniales omnes cuiusque Ordinis bona stabilia in communem habere possunt.
8. Congregatio totius Societatis I E S V cessis cuiusque iuri promouente ex hac decreto.
9. Quoad hoc, nō possit habere, & perpetuo possidere stabilia.
10. Societas I E S V est capax acquisitionis stabilium ad effectum vendendi.
11. Regulari ex indulto a Religione Fratrum Minorum de Observantia ad certum Ordinem S. Francisci ex legitima causa transferatur recuperari ius succedendi.
12. Religio Hister, qualiter bona alienare possit.
13. Superiores monasteriorum possunt ex fructibus bonorum pingues elemosynas facere.
14. Regularibus vendere non conuenie stabilia ad effectum emendandi censui.
15. Domus professae Societatis I E S V comprehenduntur in prohibitione de rebus Reg. non alienandis.
16. Religio Theatinorum an comprehendatur.

17. Numerus illis Religioſorum in monasteriis conservari debet, qui ex redditibus, vel consuetis elemosynis commodi sustentari valeat.
18. Pius V. idem statuit.
19. Gregorius XIII.
20. Clemens VIII.
21. Paulus V.
22. Gregorius XV.
23. Urbanus VIII.
24. S. Congreg. Regularium.
25. S. Congreg. Concily.
26. Monialis sufficienter dotata an possit admitti cum sua dote ultra numerum.
27. Monasteria non eriguntur sine Episcopi, in cuius diocesi erigenda sunt licentia prius obtenta.
28. Episcopi consensus non sufficit in erigendis Regularium monasteriis, nisi etiam Papae auctoritas accedat.
29. Monialium monasteria erigi & adificari debent seruatijs eisdem solemnitatibus, quae seruantur in erigendis Religioſorum monasteriis.
30. Vicarius generalis non potest absque speciali mandato concedere licentiam adificandi noua monasteria.
31. Carmelita discalceati de sola licentia Ordinarii possunt noua construere monasteria.
32. Monachi Congreg. S. Mariae Fuliensis.
33. Clerici Regulares S. Pauli decalati.
34. Monasteria in posterum erigi non possunt nisi seruatijs, &c.

Concedit sancta Synodus omnibus monasteriis, & domibus tam virorum, quā mulierum & mendicantium, \* a exceptis domibus Fratrum sancti Francisci Capuccinorum, & eorum qui Minorum de Observantia vocantur, etiam quibus aut ex constitutionibus suis erat prohibitum, aut ex priuilegio Apostolico non erat concessum, vt deinceps bona immobilia eis possidere liceat. Quod si aliqua loco ex praedictis, quibus auctoritate Apostolica similia bona possidere permissum erat, eis spoliata sint, eadem omnia illis restituenda esse decernit. b In praedictis autem monasteriis, & domibus tam virorum, quā mulierum, bona immobilia possidentibus, vel non possidentibus, si uelint, eundem numerum constituant, ac in posterum conseruetur, qui vel ex redditibus propriis monasteriorum, vel ex consuetis elemosynis commodē possit sustentari, & nec de cetero similia loca erigantur sine Episcopo, in cuius diocesi erigenda sunt, licentia prius obtenta.

**V** Ide Nauarr. de orat. c. 22. n. 82. Fr. Emman. q. regul. tom. 3. q. 29. art. 14. Azor. inst. moral. p. 1. lib. 12. c. 23. q. 8. Fr. Ioan. a Cruce de staten. relig. lib. 1. c. 4. Fr. Lug. Miranda in mor. Pralas. tom. 1. q. 1. art. 6. q. 28. art. 1. D. Hiet. Venero y Leyua de exanite Episcoporum lib. 6. c. 12. a princ. a Exceptis domibus Fratrum S. Francisci, &c.] Minores Observantiae, & Capuccinos esse incapaces hereditariae successionis, siue ex testamento, siue ab intestato, tenent Quelada in suis q. var. c. 22. n. 25. Sanch. in precepta Decalogi tom. 2. lib. 7. c. 35. n. 4. Nec per fideicommissum viueriale possit haeredes institui tradunt Cord. in reg. S. Francisci c. 6. q. 2. p. 1. 1. Fr. Emman. tom. 1. q. 7. 8. art. 2. Sanch. d. 15. n. 5. Quamuis adiciatur claus. Barbos. Collect. in Cancil. Trid.

vt haereditas vendatur, & non necessaria illis pretium cedat, adhuc institutionem profus non valere, tenent Bald. Card. Anch. Felin. Dec. Guad. Montalu. Anton. Gabi. & alij, quos refert, & sequitur Sanch. d. 25. n. 10. Nec Fratrum Minorum Ecclesiam posse valere haereditate institui, resoluunt Quelada d. 2. 2. n. 19. Cordub. d. p. 1. 1. Azor. inst. moral. p. 1. lib. 12. c. 23. q. 15. Sanch. d. 25. n. 14. Verū autē conuentus Fratrum minorum possit legantur disputat Sanch. d. lib. 7. c. 16. per tot. Bona delata Religioſo, qui validam professionem emisit in Religioſo incapaci, nulla facta eorum dispositione, acquiruntur venientibus ab intestato, etiam si postea ex indulto transferantur sit ad Religio

a Cap. exis qui tenent. § post, de verb. signifi. in 6. b Conc. Arel. c. 8. Conc. Hispaniæ c. 1. c. 1. & c. auctoritate de instit. c. quoniam, c. 1. de vita & honest. c. 1. c. 1. § sunt vt hoc, de stat. reg. in 6.

3.

4.

5.

Religionem capax, quia quoad bona iam delata successioi secundae Religionis capax, ad quod fore translatus locus amplius obest, nec bonorum renuntiatio. *Sel. in fcl. Canon. c. 22. n. 5. vbi ita fuisse decifum refert sub die 17. Junij 1671.*

6. In hac autem exceptione Fratrum Minorum Obfervantia non comprehendit Mooiales S. Clarae refert decifum Arm. in addit. ad recap. legum Navarra fol. 138. n. 3. Nam Moniales omnes cuiuscumque Ordinis bona stabilia in communi habere poffe, non obftante eorum regula, refolvit *Sel. in fcl. Canon. cap. 12. n. 3. vbi refert ita decifum à S. Congreg. Epifcop. in Parmen. 16. Ia. Martij 1596.*

8. Congregationem totius Societatis Ix v de anno 1565, celfiffe cuiuscumque iuri provenienti ex conceffione Concilij in presenti ad habenda bona immobilia in communi in domibus profefforum, vel eorum Ecclefia, refert Sanch. in praep. Decalogi tom. 2. lib. 6. cap. 18. num. 11.

9. Et hanc renuntiationem intelligi quoad hoc ut poffit habere, & perpetuo poffidere stabilia, non autem, ut capiat ad vendendum, confultat *Mencio. conf. 1014. n. 28. quem probat Rot. in Rom. legat. 10. May 1617. eorum bona mem. Bural. in eccl. cios impr. dec. 245. n. 17. & idem hinc focietate, & domum effe capax acquifitionis stabiliu, ad effe illa vendendi, & ex eorum pretio propriis necessitatibus providendi, tenentur Mand. de princ. ad instar. 9. n. 11. Gabr. conf. 28. in princ. & n. 6. & 12. lib. 1. Tul. Negt. in comment. regul. contr. dilect. Societatis p. 3. sub n. 7. pag. 76. Bural. d. decif. 245. n. 16.*

10. Regularis ex Indulto à Religione Fratrum Minorum de Obfervantia ad tertium Ordinem S. Francisci ex legitima causa translatus recuperare ius succedendi in bonis fuis ex teftamento, vel ab intestato post translationem delatis, ut per Ald. in compend. Canon. ref. lib. 3. tit. 8. n. 1. vbi refertur ita refolutum in Nerionem. 22. January 1612.

11. Religionis Hierofolymitanae in bonorum alienatione, quae eis obveniat per fuccelfionem fuorum militum defunctorum, non est deneganda facilitas, luxu decretum de non alienandis, Aldan. d. tit. 8. n. 4. vbi dicit decifum in Afcalenta 22. Iann. 1628.

12. Religio Hierofolymitanae non obftante decreto de rebus Regularium non alienandis, poffunt ex fructibus bonorum pingues elemofynas facere, puta decem rubiorum critici. & fimilium, quia fructus non compiehenduntur in dicto decreto, *Sel. in fcl. Can. 18. n. 1. vbi dicit ita refolutum in nobilis 18. Septemb. 1627.*

13. Stabilia Regularibus vendere non convenit ad effeum emendi censuras *Sel. citato loco. in Spoletana 12. Martij 1639. nec pro fabrica monasterij Afcalena 12. Martij 1639.*

14. Damos profeffe Societatis Ix v comprehenduntur in prohibitione nuper edita de rebus Regularium non alienandis, Ald. d. tit. 8. n. 15. vbi refertur decifum sub die 31. Julij 1627.

15. Religio Clericorum Regularium Theatinorum, quamvis institutum nihil bonorum stabiliu poffidendi retineat quoad bona immobilia non comprehenduntur in prohibitione nuper edita de rebus Regularium non alienandis, Ald. d. tit. 8. n. 16. vbi ait sic decifum de anno 1635.

16. Si tantum numerum constituant, &c. Vide Navar. de reddit. eccl. quaeft. 1. monach. 62. Quartaot. in summo. fin. ver. monasteria Afcalena, pag. mibi 359. Fr. Emma. quaeft. regul. tom. 2. quaeft. 48.

art. 1. Zerolin praxi Epifcop. p. 1. verb. moniales 8. 6. pag. 256. Piafec. in simili praxi p. 2. c. 3. num. 55. Azor. inftit. moral. part. 1. lib. 13. cap. 9. n. 1. Aloyf. Ricc. in praxi aures refol. 201. Campan. in diverf. iuris Canon. rubr. 12. c. 16. n. 7. & 14. Fr. Ludov. Miranda in fimo Manuali Praefat. vbi de factis Monialibus. q. 8. art. 6. metipsum de officio & potest. Epifcop. p. 3. alleg. 98. ex quo loco multa me non citato defumpti Aloyf. Ricc. in decif. Curia Archiep. Neapol. decif. 219. p. 4.

Pius V. in fua constitutione incip. Circa pastoral. offic. sub dat. 4. Kal. Junij 1566. districte praecipit ne plures Moniales in eorum monasterio recipiantur, & admittantur, quam ex propriis redditibus ipsorum monasteriorum, vel confuetis elemofynis commodè fufficere possint, refert Ego ipse d. alleg. 98. n. 2.

Gregor. XIII. in fua constit. incip. De sacris de anno 1573. iniunxit Ordinariis, ut praefatum statum numerum in monasteriis fuis fubieciis, & etiam exemptis, tradit Piafec. d. p. 2. c. 3. n. 55. in fine, quem refert Ego ipse d. alleg. 98. n. 3. ex qua colligunt Nau. in cap. statum 19. q. 3. n. 57. veris. tertio nota, Sanch. d. lib. 7. c. 23. n. 3. Ego ipse d. alleg. 98. n. 3. in fine, & me citato in illo loco Homob. de Bonis de examine eccl. traft. 12. c. 3. q. 15. refol. 1. pag. 455. fubdit Ordinationes locorum sub pena peccati mortalis ad id faciendum obligari.

Clemens VIII. in decreto de reform. Regul. incip. Nullus omnino, 3. 4. sub dat. 25. July 1599. ut refert Quirant. ver. monast. & Comment. pag. mibi 421. idem pizcipit, & mandat, videlicet, ut in vooquoq; Conventu Fratrum ita tantum deinceps constituantur, & in posterum retineatur numerus, qui ex redditibus illius propriis, vel ex communiobus confuetis, vel etiam fingulorū elemofynis, alifve quibuscumque obventionibus in commune, vel paxferat, conferendis, commodè poffit fufficere, redditus vero, & fupradicta omnia in communi loco, ac tuto diligenter afferantur.

Paulus V. plura circa hoc statuit decreto de certo Religiofo numero cuiuscumque monasterio, Conventui, ac Domui Regulari praefigendo. incip. Sanctissimus, sub dat. 4. Decemb. 1605. quod refert Quirant. loco proxime citato, pag. 431. & Castellin. in addit. ad traft. de elec. pag. mibi 501.

Gregor. XV. approbante S. Congreg. Illustrissimorum D. D. Cardinalium negotiorum Epifcoporum & Regularium negotiorum sub die 17. Aug. 1621. reuocatis licentias à Paulo V. concessas erigendi novos Conventus, volens quod de cetero non erigantur, nisi in eo fitem dodecim fratres ac Monachi, seu Religiofi habitare, atq; ex redditibus ipsorum monasteriorum, & confuetis elemofynis commodè fufficere possint.

S. D. N. Urban. Papa VIII. per fuum Breue sub dat. 28. Aug. 1624. multa tulit circa modum erectionis novorum Conventuum, in quo reuocatas licentias quascumq; concessas contra tenorem decreti Gregor. XV. prohibens sub pena excommunicationis, ne faceretur per ipsum reuocationem, seu annullationem, seu alio quouis praetextu, seu causa poffent finiri, & absolvi, refert Castellin. in addit. ad traft. de elec. pag. 501.

Ordinationem S. Congregationis Regularium de non recipiendis ultra numerum praefixum, refert Piafec. d. c. 3. n. 55. in fin. & Campan. d. c. 16. n. 4. & Ego ipse d. alleg. 98. n. 4.

Noviffimè fua Congreg. Concil. Trid. in decretis de celebratione Missae, sub die 22. Junij 1625. edita post ordinationem traditam ad sciendum quor

18.

19.

20.

21.

22.

23.

24.

25.

quos redditus, & elemosynas monasteria habere debeant, vt ex illis sustentari possint, sic auti deinceps vero non afferunt, Censuras, Decimas, vel Setae Religioforum, seu Regularium nullibi recipiatur, nisi prater alia ad id requisita in singulis eiusmodi locis duodecim saltem Fratrum, aut Monachorum, seu Religiosorum degere, & ex redditibus, & consuetis elemosynis deualtis omnibus, vt supra, devalendis competenter sustentari valeant ad prescriptum decreti Greg. XI. hac de re editi. Alioquin monasteria, & loci huiusmodi post hac recipere non possunt, in quibus duodecim Religiosi, vt supra, sustentari, atque in habere non poterunt, & alii non inhabitarerint, Ordinarj loci visitationi correctiorem, etque omnimoda iurisdictioni subiecti esse intelligantur.

Super quibus decretis poilea eadem sacra Congregatio S. D. N. Vrbano VIII. approbante, aliquis edidit declarationes, quas originales, impetitis quoque in typographia Camerali vide de an. 1626. declarauit, vbi hanc numeri praxio f. 12. iam fuit in vim similis decreti sancte memorie Pauli V. absque tameo computatione reddituum cuiuscumque Religiosi, seu licet iterum facendam, seruata forma vltimi decreti hac de re editi Declarauit etiam nouitios ad habitum Regularis admissos posse admitti ad professionem in monasterijs, in quibus habita, vt supra, praxione numeris, commodi ali non possunt, si alias habiles existant, ac deinde in aliquo alio monasterio eiusdem Religionis collocandos esse, vbi commodi alii possunt, Denique censuit supradictum decretum, vbi cauetur, vt nullibi recipiantur Conuentus Regularium, nisi prater alia ad id requisita, duodecim saltem Fratres in eis degere, & competenter sustentari valeant, ita vt alioquin subsint iurisdictioni ordinariæ comprehendere eas Religiones, quæ non consueverunt onera Militarum accipere, vt sunt Religiosi Capucinorum ac Societatis Iesu, pariterque habere locum tam in Italia, ad quam est restrictum, quam extra Italiam.

26. Cùm expletus est numerus personarum Religiosorum, quæ alii possunt ex annuis redditibus monasterij, an possit aliqua sufficienter dotata cum sua dote supra illum numerum admitti? Affirmant Nau. de reddit. q. 1. num. 62. Soar. de Relig. trall. 3. lib. 4. c. 9. num. 17. Valer. Reginald. in praxi feri penitent. lib. 23. n. 194. Sanch. in praxia Decalogi tom. 2. lib. 7. c. 23. n. 4. vers. tertio, aduertentes textum in presentia prohibere ne, quando monasterium plures feminas alere non potest, quam in eo iam sine admittantur alie sine dote ex pensis monasterij alendæ, & notat Sanch. d. n. 4. vers. secunda conclusio, quod quamuis amento iuri antiquo c. vniuersæ, de statu Regul. lib. 6. professio Monialis recepta in monasterio non Mendicantiorum, vltra numerum eorum, quæ ex redditibus monasterij, & consuetis elemosynis, absque penuria sustentari valeant, esse irrita, hodie tamen locum non habet, quia consuetudine abrogatum est, cùm competum sit plures sæpe admitti, nec vnaquam nostris temporibus auditum sit in controuersiam vetri valore professionis, ne dum illam irritari.

2. Nec cetero similia loca, &c.] Vide Fr. Emin. quæst. regul. tom. 1. quæst. 23. art. 7. & tom. 2. q. 49. art. 3. Zetoli. in praxi Episcopali p. 1. verb. monachis §. 1. & 2. Pota in similia praxi part. 1. c. 3. n. 47. Vigor. in trall. de potestate Episcopi c. 10. §. 6. Fr. Ioan. à Cruce de statu Regul. lib. 2. c. 8. Aloyf. Rice. in decisionibus Curia Archiep. Neapol. p. 1. decis. 182. n. 4. & part. 2. decis. 75. Campan. in decis. iuris Canon. rub. 1. c. 13. num. 80. & 81. Ludouic. Miranda in manual. Prælat. tom. 1. q. 33. art. 1. conclus. 3. Etiam à Cochet de iuris. Ordinarj in exemptis p. 1. quæst. 36. & part. 2. qu. 45. n. 36. Nouar. in singulari. concl. 10. Hieron. Veneto, y Leyua in examine Episcoporum. lib. 6. c. 10. ex n. 1. metipsum de offic. & potest. Episcopi p. 2. adq. 26. ex n. 3.

In eligendis Regularium monasterijs non sufficere consensum Episcopi, nisi etiam Summi Pontificis auctoritas accedat, probat text. in c. 1. de excessibus Prælat. lib. 6. & in c. vnic. de regulis mod. ord. lib. quorum dispositionem non esse abrogatam per Concil. Trid. in presentia decretum referunt Zetoli d. §. 2. & Campan. d. n. 80. in fine, ac Egoipse d. alleg. 26. num. 4.

Contra Sotb. in compend. Mendicantium, verb. edificare, in sua annot. vers. circa §. 20. & Fr. Emm. d. q. 49. art. 3. existimantes Episcopi tantum licentiam esse necessariam.

Bulla Clement. VIII. incip. Quoniam ad institut. 99. sub dat. Roma 23. Jul. 1603. in qua habetur quomodo locorum Ordinarij Regularibus licentiam possint impartiri novos construendi Conuentus, habet etiam locum circa erigenda monasteria Monialium, debent enim eadem solemnitates seruari illis in edificandis, sicut in illis Regularium, ita Sel. in solut. canon. cap. 90. n. 4. vbi testatur sic resolutum sub die 19. Decemb. 1620.

Vicarius generalis non potest absque speciali mandato concedere licentiam edificandi noua monasteria, & Conuentus in loco suæ diocesis ex eo, quia est de maioribus, Sel. d. seq. vbi refert decisum sub die 11. July 1620.

Frates igitur Ordinis Carmelitarum discalcatorum obtinuerunt vt vbique de sola licentia Ordin. possint noua construere monasteria ex constit. 10. Pauli V. incip. Ad Ecclesie de ann. 1609.

Monachi Congregationis B. Mariæ Fuleolis ex concessione eiusdem Pauli V. constit. 51. incip. Ministerio, de anno 1608. idem obtinuerunt.

Superiores Congregationis cleticorum Regularium S. Pauli decollati ex concessione eiusdem Pauli V. constit. 64. incip. Ecclesia, de anno 1610. idem quoque obtinuerunt, quæ omnia ex mentis de offic. Episcopi, vbi supra, illo non citato mutatus fuit Aloyf. Ric. d. decis. 168. p. 4.

Sed hæc monasteriorum, aliorumque locorum Regularium, quorumque nonorum erigendi, seu instituendi, & eorumque finiendi facultates reuocatae sunt, & illa in posterum, erigi prohibentur, nisi seruis constitutionibus Clementis VIII. & Gregorij XV. & Concil. Trid. in hoc decreto, ac cum licentia Ordinariorum, ita S. D. N. Vbanus VIII. constit. 25. incip. Romanus Pontifex, 28. Augusti 1624.

De clausura, & obedientia semper & in omnibus seruanda.

C A P V T IV.

1. Dollores de materia cap. agentes.
2. Religiosus à Conuentu quomodo egredi valeat.
3. Clausura violatio in Religiosis viri regulariter est peccatum veniale.
4. Clausura

4. *Clauſura violatur dimittendo habitum.*
5. *Proſeſſendo vitramare, ſine debita ſuperioris licentia.*
6. *Curas Principum adeundo in conſulto ſuperiore.*
7. *Accedendo ad ſtudia nō obſcena à Preſ. facultate.*
8. *Illiſe tranſgrediendo ad aliam Religionem.*
9. *Religioſus à ſuperiore ſuo ſupra modum vexatum poſſeſſ. à monaſterio exire.*
10. *Appellatio datur à correptione quā facit Præla-*

*tus Regularis excedendo modum, & tranſgrediendo regula limitis.*

11. *Appellatio interponitur à Guardiano ad Provincialem à Provinciali ad Generalem à Generali ad Præſentem, & ab hoc ad Cardinalium Congregationem.*
12. *Religioſus iuſſu ac legittimo iuris ordine in carcerem conſtitutus non poſſeſſ. fugere etiam prætextu ad ſuperiorem ſuum accedendi.*

a C. quon-  
to, de offic.  
ordin. Clem.  
ne in agro, de  
ſtitu mon.

**P**rohibet ſancta Synodus, ne quis Regularis, ſine ſui Superioris licentia, prædicationis, vel lectionis, aut cuiuſvis pij operis prætextu, a ſubiiciat ſe obſequio alicuius Prælati, Principis, vel Vniuerſitatis, vel communitaris, aut alterius cuiuſcumque perſonæ, ſen loci, neque ei aliquid privilegium, aut facultas, ab aliis ſuper iis obſcena, luſtra-  
geretur. Quod ſi contra fecerit, tanquam inobediens arbitrio Superioris puniatur. Nec liceat regularibus à ſuis conventibus recedere *etiam prætextu ad ſuperiores ſuos accedendi*, niſi ab eiſdem miſſi, aut vocati fuerint, Qui verò ſine prædicto mandato, in ſcrip-  
tis obſceno, repertus fuerit, ab Ordinariis locorum tanquam deſertor ſui inſtituti puniatur. Illi aurem, qui ſtudioſam cauſa Vniuerſitatis mittuntur, in conventibus tantum habitent, alioquin ab Ordinariis contra eos procedatur.

1. **V**ide Nauar. *comment. 2. de Regularibus n. 61. & comment. 3. n. 50.* Fr. Emman. *quaſt. reg. com. 1. quaſt. 50. art. 3. & 4. & tom. 2. q. 55. art. 10.* Azor. *inſtit. moral. part. 1. lib. 3. cap. 1. quaſt. 7. & 8.* Sayr. *in clauſi Regia, lib. 2. c. 17. & n. 37.* Potel. *in dubiis regularibus verb. Episcopius, q. 10.* Franc. *Leo. in theſauri ſeri Eccleſiaſtici part. 1. c. 8. n. 15. & 16.* Fr. Ioan. a Cruce *de ſtatu Religioſi. lib. 1. c. 6. de voto obedientia. Carpan. diuerſ. iur. canon. rubr. 1. c. 9. lat. Bartholom. à S. Paulo in theſauri Relig. lib. 6. q. 158. cum ſeqq. Valer. Reginald. in praxi ſeri poenitent. lib. 1. c. 18. & 40. 3. cum ſeqq. D. Hicron. Venero, y Leyua in examine Episcopos. lib. 6. c. 8. ex n. 8.*

2. **C**lement VIII. in ſua decretis pro reformatione Regularium, duas tulit ordinationes, quarum prima eſt, vt nullus à Conuentu egredi audeat niſi ex cauſa, & cum ſocio, licentiæque ſingulis vicibus impetratæ, & benedictione acceptæ, qui non aliter eam concedat, niſi cauſa probata, ſociumque exituro adiungat non petentis rogatu, ſed arbitrio. Secunda verò eſt vt de gentes extra clauſura Conuentus ad ea reuocentur, nec de cætero niſi ex grauiffima cauſa à Sede Apoſtolica approbata huiuſmodi ſueleates concedi poſſint, reſert Barthol. à S. Paulo *d. lib. 6. q. 162.*

3. **V**erum violatio clauſuræ in Monachis, ſeo Religioſis vitis, ſit peccatorum mortalium Veniale, nec commodum eſſe regulariter, per ſe loquendo toerit Nauar. *comment. 4. de Regularibus n. 29. & 30.* Ludou. Miranda in man. Prælat. tom. 1. quaſt. 32. art. 2. conſuſ. 1. & 2. Bonac. *de clauſura. q. 2. punſto 1. n. 2.*

4. **C**ontra Soar. *de Religioſa. 4. lib. 1. cap. 1. c. n. 5. & ſeq.* ex illam non hanc obligationem Religioſi ex ſuo genere mortalem eſſe.

4. **C**lauſuram multiplicitèr violari poſſe reſertur ſuprà citati Doctores. Primò dimittendo habitum de quo vide Fr. Emman. *tom. 2. quaſt. 76. art. 6.* Filiuc. *rat. 1. q. 8. q. 4. n. 13.* Sanch. *in præcepta Decalogi. qum. 1. lib. 6. c. 8. n. 49. cum ſeqq.* Barthol. à S. Paulo *lib. 6. q. 103. cum ſeqq.* Caropan. *d. c. 9. n. 6.* Sanchel. *de apoſtaſia. c. 1. n. 6. & 7.*

5. **S**ecundo proſeſſendo vitramare, ſine debita ſuperioris licentia. Bonacio. *d. 2. punſto 4.*

6. **T**ertio adeundo Curias Principum in conſulto ſuperiore, de quo Soar. *de cenſur. diſp. 23. ſect. 5. n. 6.* Filiuc. *d. cap. 8. quaſt. 6. n. 14. & ſeqq.* Sayr.

*de cenſur. lib. 3. cap. 34. num. 27.* Bonacin. *de clauſura. q. 2. punſto 5.*

Quartò accedendo ad ſtudia non obſcena à Præſ. facultate, Sayr. *d. lib. 3. cap. 33. n. 10.* Filiuc. *d. c. 8. quaſt. 4. num. 136.* Sanch. *d. c. 8. n. 71. cum ſeqq.* Sanch. *in trall. de apoſtaſia. cap. 2. Bonac. d. q. 2. punſto 6.*

Quintò illiſe tranſcundo ad aliam Religionem, de quo F. Emman. *regular. tom. 1. quaſt. 30. art. 1. cum ſeqq.* Azor. *inſtit. moral. p. 1. lib. 11. c. 16.* Leſſ. *de iuſſu. lib. 2. cap. 41. dub. 15.* Soar. *de Relig. tom. 4. lib. 3. cap. 2.* Sanch. *de lib. 6. c. 8.* Sanchel. *de apoſtaſia. Bonac. d. quaſt. 2. punſto 11. & plures per me citati in collectan. ad c. ne religioſi, de Regularibus.*

a *Etiā prætextu ad ſuperiores ſuos accedendi.*

Religioſum à ſuperiore ſuo ſupra modum vexatum poſſe à monaſterio exire, dummodo id faciat aliò Superiorum adeundi gratia, cuius auctoritate ab iniqua vexatione liberetur, oec in apoſtaſia pœnas incurtere reſoluit Nauar. *comment. 2. de Reg. n. 61. & comment. 3. n. 51.* Aragon. *2. 4. q. 69. art. 3.* Fr. Emman. *quaſt. regular. tom. 1. quaſt. 30. art. 3. & 4.* Azor. *d. part. 1. lib. 1. c. 1. quaſt. 7. & 8.* Sayr. *in clauſi Regia, lib. 1. c. 17. n. 40.* Coriolan. *de caſibus reſeruat. part. 2. caſu 3. n. 19. & caſu 5. de iudic. regulari. 5. 10. n. 27.* Bonacin. *de clauſura, & pœnis tam violentibus impoſitis, q. 2. punſto 11. 5. 1. n. 9.* Oſtauian. Spairhar. *de modo corrigendi Regulares trall. 3. part. 4. c. 1. n. 4. non oſſimè.* Tamburrio. *tom. 3. de iuro Abbatum diſp. 5. q. 11. n. 79.* Sanch. *in præcepta Decalogi. tom. 2. lib. 6. c. 8. num. 102.* Fagundes in quinque Eccleſiaſia præcepta. *prac. 2. lib. 8. c. 5. num. 1.* Loent. de Pel-  
tinis *de ſubſidio Religioſi. tom. 1. q. 1. de obedient. c. 10. in princ. quorum plures, præcipue Arag. affe-  
runt Concil. in præſenti intelligi de illo, qui ſuperiorem addit non ex aliquo graui, ſed leui, aut leuiſſima cauſa, intelligentes opinionem Bonæ conſultum ſentientis in 2. quaſt. 12. artic. 1. quando ex tali fuga ad Superiorem ſeſciteretur ſcandalum, & perturbatio magna Religioſis propter ignorantiam cauſæ, qua dictus Religioſus mouetur ad talem fugam.*

A correptione igitur, quam ſicet Prælati Regularis, excedendo modum, & tranſgrediendo regula limitis, dari appellationem, ſecus ſi non excederet, probat text. in c. de Priore, de appell. &

7.

8.

9.

10

# Seff. XXV. de Regul. & Monial. Cap. V. 381

Et in e. licet, de offic. ordinari. Nauar. conf. 4. sub tit. de appell. & consue. n. 6. de fement. & re iud. & consue. n. 8. ut litem pend. & comment. 3. de Reg. n. 51. Fr. Emman. quest. reg. tom. 1. quest. 29. art. 2. & tom. 2. qu. 53. art. 10. Quarant. in summ. Bullar. verb. Archiepiscopi auctoritas, auctor. 18. n. 20. 5. quinto, vers. conclusio nem, Azor. institut. moral. part. 1. lib. 12. c. 11. quest. 8. Sayr. d. c. 17. ex n. 18. Sigism. Scac. de appell. quest. 17. l. 1. n. 26. num. 8. Concil. canon. var. q. lib. 1. q. 26. num. 22. Fagund. de ap. 5. n. 13. Sanchez in precipua Decalogi, tom. 2. lib. 6. cap. 8. n. 102. vbi cum Nauar. Fr. Emman. Azor. & Sayr. citatis locis, dicit non obstat Concilium in presens, quia non interdicat appellationem ad Superiorem, sed recessum à monasterio præterea ad eundem Superiorem.

Vnde Soeth. in comp. prius. mendic. verb. appellare, in suu annoi. circa §. 1. Fr. Emman. tom. 1. q. 29. art. 1. Coriolen. d. §. 10. num. 28. Fr. Ioan. à Cruce

de statu Religion. lib. 1. c. 6. dub. 4. Sanch. d. lib. 6. c. 8. n. 107. in fine, referunt decusum de anno 1587. ut appellatio hoc ordine interponatur à Guadi. ad Prouincialem, à Prouinciali ad Generalem, à Generali ad Protectorem, & ab hoc ad Cardinalium Coogregationem.

Religiosum iustè, ac legitimo iuris ordioe seruato in carcere coniectum non posse fugere, etiam prætextu ad Superiorem suum accedendi, sed teneri ibi permanere etiam ante condemnationem, vbi Prælatus iustitiam stare, resoluunt Caiet. 2. 2. q. 69. art. 4. ad 2. Nauar. comment. 4. de Regul. n. 64. Fr. Emman. tom. 2. q. 22. art. 6. Sayr. d. lib. 12. c. 18. n. 8.

Contra Bannes 2. 2. quest. 69. art. 4. existimantem posse fugere non quidem ad vagandum, aut habitum mutandum, sed impetrandam illius penæ veniam à superiore Prælato, vel à Romano Pontifice.

12.

*Clausura monialium seruetur, & restituatur vbi violata fuerit, sub pœnis, vt ibi Moniales ex legitima causa quandoque exeant, & ad breue tempus nullus septa monasterij ingredi audeat sine Episcopi licentia, vel superioris, sub pena excommunicationis. Monasteria Monialium, existentia extra vrbes, reducantur intra vrbes, aut oppida.*

## C A P V T V.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Pius V. super clausura & reformatione Monialium.
3. Idem Pius contra Moniales exeuntes à clausura.
4. Gregorius XIII. circa loca, & alia clausura pertinentia multa edidit.
5. Idem renouat quasquomque licentias ingrediendi monasteria Monialium.
6. Prælatus & alij Monialium curam habentes eorum monasteria ingredi non possunt, nisi in casibus tantum necessarijs.
7. Gregorius XIII. renouat licentias, & quacunque privilegia ingrediendi Monialium monasteria.
8. Sixtus V. similè renouationem facit.
9. Paulus V. statuit circa modum videnti facultatibus concessis à Papa ingrediendi, &c.
10. Idem renouat omnes licentias secularibus mulieribus concessas.
11. Episcopus punit tam Regulares, quam seculares delinquentes circa clausuram, vel bonorum administrationem Monialium etiam Regularibus subiacentem.
12. Episcopi in omnibus monasterijs Monialium eam clausuram vbi violata fuerit, restituere debent.
13. Episcopus potest & debet videre, an clausura seruetur etiam in monasterijs Monialium, que Regularibus subiacent.
14. Episcopus habet iurisdictionem in Moniales, que privilegia, vel indulto Papa sunt immones in eis, que ad clausuram pertinent.
15. Moniales exemptæ possunt toties visitari ab Episcopo quoad clausuram quoties ei videbitur expedire.
16. Vicarius generalis ex officio potest visitare clausuram Monialium etiam Regularibus subiacentem.
17. Suffraganeus Episcopus non potest visitare visitare clausuram Monialium absque specialis commissionis Episcopi.

18. Moniales in ciuitate firmatas, sed alieni Episcopo subiectas visitare potest Episcopus diocesis.
19. Principes absq. iusta causa hoc auxilium denegantes non peccant, secus magistratus seculares.
20. Iudices Ecclesiastici possunt secularibus magistratibus iniungere penam excommunicationis, si prebent auxilium.
21. Magistratus seculares qñ.
22. Monialibus post professionem non licet exire à monasterio.
23. Nec ex causa qua Episcopo legitima videatur, nisi sit de expressis in iure.
24. Moniales an possint à monasterio exire ex alijs casibus similibus, vel vt gentioribus, quam expressis in const. Pij V.
25. Moniales possunt tẽpore belli à monasterio exire.
26. Moniali non potest licentia concedi claustra egrediendi causa medendi morbo ita periculoso, vt desisteret salus ea non egressa.
27. Abbatisa an possit exire pro præstando iuramento fidelitatis ratione fendi.
28. Abbatisa non potest à monasterio exire, vt visitet adificium Ecclesie an subs placeat.
29. Monialis non potest egredi, vt curam neponum gerat.
30. Moniales quando possint transire de licentia superioris de uno monasterio ad aliud.
31. Moniales possunt ad aliam Religionem perfectionem transire.
32. Monialis licitus est exitus, qua dum in proprio monasterio aliqua de causa commodè corrigi non potest, ad aliud monasterium correctionis causa transfertur.
33. Monialis, que adeo incorrigibilis est, vt ipsius emendatio in nullo monasterio fieretur, tunc non potest.
34. Monialibus licitus est exitus quando auctoritate Prælati totius Monialium Conuentus locum mutat.



38. *Monialibus conuersis licitum est exire e monasterio ad petendas elemosynas Conuentum necessarias, dum eas per alios conuincendi petere non possunt.*
39. *Moniales conuersa qua ad quesmandum mutui possint.*
40. *Conuersa non debent permitti, nec exeant ad effectum claudendi, vel aperendi ianuam monasterij.*
41. *Conuenerunt in monasterio, an & quando eis permittatur exire ad quesmandum.*
42. *Moniales non licet post professionem exire e monasterio nisi ex causa cognita & expressa in scriptis approbata per Episcopum.*
43. *Monialibus e monasterio Sedi Apostolice Regularibus subiecto exire non licet, nisi ad sui consensum communis Episcoporum diocesani, & superioris Regularis.*
44. *Piscarius generalis Episcopi ex officio potest moniales egrediendi licentiam concedere.*
45. *Moniales si sine monasterio egrediuntur, extra casum exceptis suis ipso iure excommunicantur.*
46. *Monasterium monialium intra septa ingredi ne minus licet.*
47. *Monialium clausuram ingredi nullus potest ad conferendum aqua benedicta cellas in die Sabbati sacras.*
48. *Moniali nulla euerugmentis intra monasterij septa a quocumque Presbytero seculari, vel Regulari, Confessorio exerceatur.*
49. *Monasterij nomine quid comprehendatur.*
50. *Reges, & Regina non possunt Monialium monasteria ingredi.*
51. *Forma non possunt monasteria Monialium sine licentia ingredi.*
52. *Monasterium ingrediendi absque superioris licentia animo habitus Regularis assumendi & praestandi non incurrit excommunicationem.*
53. *Mulieris qua sunt in discordia cum maritis, docti si sunt in monasterio Monialium tolerari.*
54. *Mulier quando debet permitti ingredi monasterium Monialium si inuit sanctorum mariti.*
55. *Mulieris impia in monasterio Monialium recipi non debent.*
56. *Virgines in monasterio Monialium recipi non debent nisi Moniales fieri volunt.*
57. *Matribus licentia ingrediendi monasteria Monialium praestari non potest ad inuiscendam filiam morti proximam.*
58. *Infantes discretione carentes admitti possunt ad claustra monialium.*
59. *Pueri sepius presuntur uia rationis ad epi.*
60. *Episcopi, seu eorum Fiscarij, speciale mandatum habentes possunt concedere facultatem ingrediendi Monialium monasteria etiam Summo Pont. subiecta.*
61. *Promissi a Capitulo nominatim potest in monasterio sui subiecti hanc licentiam concedere.*
62. *Monialium prescripta potest hanc licentiam concedere in casibus repentini.*
63. *Facultas ingrediendi monasteria Monialium Regularibus subiecta pertinet ad eorum superiores Regulares.*
64. *Episcopi ingrediendi Monialium monasteria si non subiecta sine superioris licentia in scriptis, comprehenduntur hoc decreto.*
65. *Monasterium si antioritate Pont. eadem soli Praetate Conuincendi subiectum fuisse solum, & non Generali, aut Provinciali licentiam ingressum in ad monasterium concedere potest.*
66. *Abbatissa non potest facultatem ingrediendi monasterium concedere.*
67. *Superior iuste pueri licentiam generalem conce-*

- dere Abbatissis concedenda ingressum facultatem.*
68. *Fratribus Minoribus interdictum est in sua regula ingressum absque speciali Papa licentia ad monasteria Monialium.*
69. *Licentia Sedi Apost. exigitur ad ingressum in S. Clara, & Concepcionis monasteria subiecta Ordini Minorum.*
70. *Licentia ingrediendi intra septa monasterij Monialium debet esse specialis.*
71. *Finitur primo alio.*
72. *Extenditur ad faciem obuiatam.*
73. *Ei uerbis expressis debet esse concessa.*
74. *Licentia ingrediendi septa Monialium in scriptis sub peccato mortis habenda est, etiam si causa ingressus legitima sit.*
75. *Nisi superueniat necessitas.*
76. *Monialium claustra ingrediendi sine licentia Episcopi vel superioris in scriptis obuiatam poenam excommunicationis incurrit.*
77. *Excommunicatione reueruata laici ingrediendi claustra Monialium non comprehenduntur nisi intrantes ex praedictione, & praesentis licentiarum.*
78. *Excommunicatione hac reueruata aia officium illi qui facultatem ingrediendi habet sed non ingreditur praeterea illius.*
79. *Censura, & poena cuius a eoque aliquem in monasteria Monialium ingredi facimus permittunt, vel admittunt.*
80. *Episcopi & superiores Praetati quando possunt ingredi Monialium monasteria.*
81. *Facultas ingrediendi claustra Monialium concedi non potest, nisi ob causam necessitatis.*
82. *Licentiam ingrediendi claustra Monialium obtinere ex causa, qua tunc habet, sed tempore ingressus cessanti non est tunc in conscientia ingrediendi.*
83. *Licentiam ingrediendi Monialium monasteria obtinere ex causa, si ingrediuntur pro libris incurrit ipso facto excommunicationem Papa reueruata.*
84. *Necessitas aia physice sed moraliter in praesenti decreto accipienda.*
85. *Confessorio quando licet ingredi claustra Monialium.*
86. *Medico quando licet.*
87. *Superiori causa visitationis quando sit licitum ingressum.*
88. *Monasteria Monialium laicorum est intrare pro aliquo opere exercendo, quod commode extra monasterium fieri non potest.*
89. *Baniti iustam ingressum causam habent.*
90. *Abbatissa ad electionem licitum est superiori ingressum in monasterium quoties magna subnatiua sufficit esse.*
91. *Forma uirga Monialium monasterium licite intrare possunt in obsequium, & famularum Monialium.*
92. *Collectori Portugalia licet licentiam concedere introducendi mulieres in monasteria Monialium pro earum seruicio.*
93. *Acilla lata non datur in communi Monialibus S. Clara.*
94. *Acilla non datur pro educanda.*
95. *Puellarum ingressum in monasterium Monialium licet est educationis gratia.*
96. *Puella in monasterio educationis causa recipi non possunt minores septennio, & maiores vigesimoquino.*
97. *Puella post praeternitum tempus 25 annorum, intra quod in monasterio maritus concedatur educationis causa nullam censuram incurrit.*

95. Conditiones quæ sint necessariae ad puellas in monasterio Almoniarum educationis gratia collocandas.
96. Puella recipi non possunt educationis causa in monasterio Almoniarum, nisi præcedat omnium consensus.
97. Moniales in eorum monasterio quando puellas educationis causa recipere possint.
98. Index, abique viro possunt monasterium Almoniarum ingredi ad expellendum maleficerem.
99. Monasteria Almoniarum ex iusta causa & licentia ingredientes peccant mort. & censuræ afficiuntur si finis ministerio statim non credatur.
100. Almonasteria Almoniarum frequenter interdillum esse omnibus.
101. Collocatur communia ubi retinenda.
102. Religiosi accedentes ad monasteria Almoniarum incurrunt poenæ proutiam officiorum, voc. Alia & passiva, ipsa factis incurrere.
103. Regulares cuiusque Ordinis prohibentur accedere ad monasteria & Almoniarum ad colloquendum cum eis.
104. Regulares recepti abique licentia cum Almonibus aliqui qualiter pœniantur.
105. Vicarius Fratrum abique Apost. Sede licentia Almones alloquentes incidit in poenâ.
106. Episcopi licentiam dare valent Religiosis alloquentes Almones servatis certis regulis.
107. Subcollektor abique Ordinary licentia alloquentes cum Almonibus potest excommunicari.
108. Almoniarum patres, fratres, & filii easdem alloquentur in temporibus non prohibitis, licentia non indigent.
109. Regulares advenientes monasteria Almoniarum abique Episcopi licentia non incidunt in poenam excommunicationis quam Episcopi suo edito proposuist.
110. Almones excepta alloquentes cum viro contra prohibitionem Episcopi non possunt ab eo puniri.
111. Almones literas scribentes & mittentes, an incidunt in censuram comminatum ab Episcopo adversus entes in monasteria Almoniarum.
112. Excommunicatio Episcopalis adversus advenientes monasteria Almoniarum comprehendit accedentes ad exempla.
113. Licentiam alloquenti Almones Regularibus subieciatur an dare possit Episcopus.
114. Doctores de clausura monasteriorum virorum quoad ingressum feminarum, agentes.
115. Horis & prout Religioforum comprehenduntur sub clausura.
116. Monasteria Almoniarum intra urbes, & oppida frequentia reducenda.
117. Translatio Almoniarum ad Urbes quomodo facienda.
118. Almones ab uno monasterio in recenter erectum non transferuntur nisi obtenta à Sede Apostol. vel à Congreg. speciali facultate.
119. Almones quando transferri possint in monasteria noviter erecta.

**B**onificij ꝑ Octauū constitutionem, a qua incipit, Periculoſo, renouans Sanctā Synodū, vniuerſis Epiſcopis, ꝑ ſubobreſſatione diuini iudicij, & interminatione maledictionis aterna, præcipit, ꝑ vt in omnibus monaſterijs, ſibi ſubiectis, ordinaria, in alijs vetō Sedis Apoſtolice Auctoritate clauſuram Sanctimonialium vbi violata fuerit diligenter reſtitui, & vbi inuiolata eſt, conſeruari maximè ꝑſeuerant, inobedientes, atque contradictores per cenſuras Eccleſiaſticas, aliàsque pœnas, quacumque appellatione poſtpoſita compenſcentes, *dinuocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachij ſecularis.* Quod auxilium vt præbeatur, omnes Chriſtiani Principes hortatur ſancta Synodus, & ſub excommunicationis pœna ipſo facto incurrenda, omnibus ꝑmagiſtratus ſacralium in-iungit. *b* Nemi autem Sanctimonialium liceat poſt profeſſionem exire à monaſterio etiam ad breue tempus, quocumque prætextu, niſi ex aliqua legitiſima cauſa, ꝑ ab Epiſcopo approbata, indultis quibuſcumque & Priuilegijs non obſtantibus, & *ꝑ nringere autem intra ſeptem monaſterij nemi liceat, ꝑ cuiuſcumque generis, aut conditionis ꝑ ſexus, & vel atatis fuerint, ꝑ ſine Epiſcopi, ꝑ vel Superioris ꝑ licentia, ꝑ in ſcriptis obſenta, ꝑ ſub excommunicationis pœna ipſo facto incurrenda.* *d* v Dare autem tantum Epiſcopi, vel Superior licentiam debet ꝑ in caſibus neceſſarijs, neque alius villo modo poſſit, etiam vigore cuiuſcumque facultatis, vel indulti hæctenus conſeſſi, vel in poſterum concedendi ꝑ Et quia monaſteria Sanctimonialium extra mœnia vrbis, vel oppidi conſtituta, malorum hominum prædæ, & alijs facinoribus ſine vlla ſæpe cuſtodia ſunt expoſita, curenz Epiſcopi, & alij ſuperiores, ſi ita videbitur expedire, vt Sanctimoniales ex iis ad noua, vel antiqua monaſteria intra vrbes, vel oppida frequentia reducantur, ꝑ *dinuocato etiam auxilio, ſi opus fuerit, brachij ſecularis.* Impedientes verò, vel non obediētes, per cenſuras Eccleſiaſticas patere compellant.

Vide Nauarr. in man. cap. 17. n. 18. & in cap. non dicatur 12. quæst. 1. n. 51. & n. 72. & in commento 4. de Regularibus n. 39. Falc. de visit. lib. 1. n. 8. Iacobus de Grass. in aureis deciss. par. 1. lib. 4. cap. 1. n. 6. cum seqq. Azor. in sum. mor. p. 1. lib. 12. c. 8. a. princip. Zetzel. in praxi Episcopi. p. 1. verb. Amiales. §. 3. & §. 6. Fr. Emman. quæst. regul. sum. 2. quæst. 1. art. 7. Franc. Lez in thesaur. par. 1. Eccles. lib. 2. cap. 1. n. 47. cum seqq. Aloyl. Ricc. in codic. de cens. p. 4. collect. 820. & in praxi. verum par. 1. Eccles. lib. 2. quæst. 6. 4. in idis. aliis resolu. c. 1. in 2. edit. Campan. in diuers. for. vltus can. rub. 12. cap. 16. n. 18. Sanch. in precepta Dealegi. tom. 2. lib. 6. c. 17. Attendit in add. recip. legum Nauarr. lib. 2. tit. 18. l. 7. de Religiosis n. 100. cum seqq. Boet. Epoad. c. monasterii 8. n. 1. de visita & benef. cler. Tambur. de iure Abbatis sum. disp. 2. cum seqq. Lezzina in sum. quæst. Regul. c. 25. Marcel. Vulpes in praxi iud. for. Eccles. cap. 4. Porret. in dñk. Reg. verb. clausura Monialium Gasuntian. man. Episc. cap. 2. verb. Viator de origine & clausura Monialium. Nou. in incerta Reg. verb. clausura & verb. licentia Laurent. de Franc. de constr. inter Episc. & Regul. c. 6. vers. 15. Laurent.

Cap. periculoso. de  
stat. mon. in  
decret. l. 6.  
de stat. reg.  
cap. 1.

b. Cons. Ca-  
bilonen. 2.  
c. 37, 41, 63.  
c. c. encil.  
Maficon 2.  
cap. 2. cons.  
Arc'. cap. 7.  
d. Cap. diffi-  
cillus 18. q.  
1. c. per ca-  
tulo de flatu  
mon. in 4.

de Peirinis in cons. sui Ordinis Minorum, con-  
flu. 6. p. v. ex n. 1. Hieroo. Veoero, y Leyua in  
examine Episcop. lib. 6. c. 12. Bonacin. de clausura,  
& perni eam violentibus impostis, q. 4. Galuzza in  
opusculo de clausura Menial. meniplum de officio  
& potest. Episcopi, p. 3. alleg. 101.

2. Plus V. in tua ciuit. incip. *Circa pastoralis*, sub-  
dat. 4. Kal. Iunij 1566. super clausura, & reformatione  
Monialium cuiuscuq; Ordinis Bonifacii  
VIII. constitutione inc. *periculose*, de statu Regal.  
lib. 6. & Concil. Trid. decretum in premissis re-  
nouit, quam refero ego ipse *distig.* 10. m. 13.  
& Laurent. de Peirinis d. tom. 1. *conf. sui Ordinis*  
*Morum* c. 8. l. 6. P. V.

Idem Pius V. aliam edidit constitutionem, incip. *Decretis dat. Kal. Febr. 1569.* contra Moniales exeuntes à claufura, nisi in quibuldam cafibus, easque comitantes, vel receptantes, & contra fupertiores excedendi licentiam concedentes, nisi in cafibus in ea exprellis, elt in *Bullar. mono. tom. 2. Conf. 8. cauf. Pont. pag. 185.* & refert *Quarant. in fun. Bullar. verb. mono. ferva. Monialium, pag. 450.* & Ego ipfe d. *alleg. 102. n. 14.*

Gregorius XIII. in sua *Constitutione*. incip. *De sacris*,  
sub dat. 3. Kal. Januarij 1572. circa loca, & alia  
clausore penitentie multa edidit, quam refert  
Quirant. d. verb. *Monasterij Monial.* pag. 443. &  
de ea meminit Sanch. d. lib. 6. c. 15. n. 6.

Idem alia sua Conf. incip. *Vbi gratia*, sub dat.  
*Idibus Iunij* 1721. revocat quocunque licentias  
 ingreditendi conasteria, & loca Monialium, & vi-  
 rorum cuiuscunque Ordinis, & prohibet uti-  
 l'centis ab Episc. vel superioribus concessis pro-  
 cabus necessariis, nisi in necessitatibus urgenti-  
 bus, est in Bull. *novis tom. 2. conf. 13. eiusdem Pon-*  
*tificis* 195. referet *Quart. d. verb. Monast. Monialium*  
*cap. 447. & seq.* Ego ipse d. *aler. 102. n. 12.*

6. Idem alia sua constitutione incip. *Dubys, fol. 23. Decembrii. 1581.* declaravit, quod etiam Prelati, et alij Monialium curiam habentes eorum monasteria ingredi non possunt, nisi in casibus tantum necessariis, est in *Bullario novo tom. 2. conf. 128. eiusdem. Pont. et refert Quasant. d. verb. monasteria. Atonialium, pag. 447.*

7. Idem alia sua constitutione incip. *Qua sancti-*  
*monialium, sub dat. 8. Septembris 1584.* similem  
generalem prædicatorum licentiarum, & quorū-  
cunque privilegiorum reuocationem, fecit, quam  
reſcripto d. alleg. 102. n. 14.

Sixtus V. in sua *const.* incip. *Sanctimonialium*,  
sub dat. 5. Jan. 1589. finilem aliam etiam gene-  
ralem revocationem fecit omnium licentiarum  
quorumcumque ingrediendi monasteria, & ibi  
permanendi mulieribus secularibus cuiuscun-  
que status, & conditionis existentibus, etiam Comi-  
tibus, Marchionibus, & Ducibus concessarum.

Paulus V in sua cons. incip. Facultatum, de qua  
in Bullar. nouo to. 3. cons. 3. x. in idem Paulistius  
circa modum vrendi facultatis concessis à Ro-  
manis Pontificibus ingrediendi monasteria Mo-  
nialium, ac declarauit, ac ordinauit, quòd nulla  
persona cauiusque gradus, & conditionis ex-  
istat, vigore licentiarum plura monasteria pluri-  
bus vicibus ingreditur, sed quòd licentia huiusmo-  
di respectu vniuersorum, non autem aliquorum,  
vel singulorum monasteriorum suffragetur, ita  
vt cui bis in anno, seu amplius plura monasteria  
ingredi conceditur, bis, vel amplius tantum vni-  
uersa, non autem eorum aliqua, vel singula ingre-  
di liceat. etiam si prò dicta monasteria io diuersis  
ciuitatibus, terris, diocesis, & locis existant.

Idem alia sua constit. incip. *Monasteria*, sub die 10. July 1661. reuocauit omnes licencias ingrediendi monasteria Monialium secularium molientes, etiam Marchionales, & Ducali dignitate fulgentibus, est in *Bulario nouo tom. 3. cap. 74. in fine Pontificis*, & de illa meminit memorabile clericor. c. 9. n. 12.

Giegonius XV. in sua conf. de exemptionum privilegio incipit. Informabitur, sub dat. 9. Febr. 1623. Inter alia circa hanc materiam sic loquitur. *Adhuc ita seculari, quam Regni. huiusmodi nullis privilegio. & exemptionibus inter se possint, quominus se de. loquerentur circa personarum statum deieci. aut cir. ea clariorum, vel circa bonorum administrationem monasteriorum. Monast. etiam Regal. subiectarum ab Episcopis desimilitur, tanquam ad hoc Sedis Apostolicæ delegati, apotes. & quando opus fuerit, puniri, & corrigi valeant.* Hactenus Gieg. constitutio super qua sacra Illustrissimorum Cardinal. Cong. Cooc. Tind. interpretum pollice censuit illam in supradictis verbis habere locum in omnibus de hactis, noui autem in notoriis tantum, & cō populi scandalo, quam declarationem apud Typographum R. Camere Apostolicæ impricillam vidi. S. D. N. Vibanus VIII. suo motu proprio incip. *Sacro. Janu. Apostolicam ministerium*, sub dat. 27. Octobr. 1624. similes edidit reuocationes.

a *Quainipis, Periculoso, &c.*] Vide Stephan. VVeytos ad *confiss.* 2. q. ex antiquo iure desumpta, & per Conc. Trid. innovata, *confiss.* 13. pag. 134. qum seq. ubi innovatur c. *periculoso*, de *statu Regul.* lib. 6. per decretum Concilii in *praesenti*, & vnum ac alietum optimè declarat.

β Sub obsecratione divini iudicii, & interminatione maledictionis aeternae. ] Dummodo id agerent quod possent, & quod tempus, locus, aut pertinacia Mortalium permitterent. Ita Srephan. V Veyms d. conf. 1. 5. n. 1. 1. pag. 149.

7. *Pis. omnibus monasteriis, &c.* Vide Coch. de  
iurif. ord. in exemplis p. 2. q. 45. n. 13. & 81. Cam-  
pan. in diuersi iur. Canon. rub. 1.2. c. 13. n. 83. Sanch.  
in praecepta Decal. 2. lib. 6. c. 13. ex n. 20. Bona-  
cin. de clausur. q. 1. p. 1. n. 1. 2. metipsum de leg. 1.02.  
ex n. 3. Stephan. V. Veyms de coufl. 1. n. 9.

Episcopum posse, & debere videre in clausura  
lecturæ non solum in monasteriis sibi subiectis,  
sed etiam in monasteriis Monachum, quæ Regu-  
laribus subduntur, & non posse ab ipsius Regulari-  
bus impediri quominus ad hunc effectum ea vi-  
sitet, quoties id expedire iudicauerit, referunt de-  
cisam Galet. in margarita casuum conscient. verb.  
censura 1. Zetolin in praxi Episcop. p. 1. ap. Meniales  
c. 5. & 9. 9. vers. 4. Actum ad id recip. legam Nau-  
arra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episc. n. 4. Ego ipse d.  
alleg. 10. n. 7. Tambur. de iure Abbatum casum d. 2.  
4. §. 1. n. 4. Nouus in lucerna Regu. verb. clausura  
n. 4. Et nouissime in vna Calmbriensis die 26. May  
640. facta Congr. Concil. censuit Episcopum Cam-  
briensem visu sedis Apost. delegatum pmissis  
quodam clausuram monast. Monachum Conueni-  
de Cellas Ordinis Cisterciensis Regularibus eiusdem  
Ordin. subiectum visitare, etiam assumpsit Pres-  
bitario generali, & Confessorio eandem Manas.  
Menialesque ipsas in vna ad eandem clausuram  
pertinent. examini subiectis, semotis etiam sub ioco-  
no violata clausura, ac quæcumq. Superiorum Regu-  
lar. negligentia ipsique inuenerunt, & irritauit.  
Ac insuper eidem Episc. licentia Reclorum Collegij  
dicti Ordinis ex supra dicta causa inobedientem de-  
clarare in parum excommunicatorem ac alia com-  
minata de iurisdictione, I. Catdin. Pamphilus,

14. Et habere Episcopum iurisdictione in Monialibus, quæ privilegio, vel indulto Papæ sunt in immunes, quæ ad claustrum, & spirituales rerum curam pertinent, assertit resolutum Armenas. in addit. ad receptum Navarra lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. n. 9. 5. quæ refero Ego ipse d. alleg. 102. n. 4.
15. Et inuolunt Moniales exemptas posse toties visitari ab Episcopo quoad obsequantiam claustrum, quoniam ei videbitur expedire, tenet Galet. in d. Margaritæ casum confessionis, verb. Moniales, 3. citatos per me d. alleg. 102. n. 5. & faciunt quæ Armandi. d. lib. 1. tit. 6. l. 3. de visit. quoad Canonice n. 18. etiam sine præsentia suorum superiorum, ut per Sellum in selectis Canonice, 8. n. 25. ubi refert iudicium in Perleth. 22. April. 1617.
16. Facultas visitandi claustrum Monialium etiam Regularibus subiectarum entibus Episcopo transit in Vicarium generalem non habentem ad id speciale mandatum ex Sel. d. c. 8. n. 27. ubi attestat hoc resolutum sub d. 13. May 1628.
17. Suffraganeus Episcopus vii suffraganeus non potest visitare claustrum Monialium absque speciali commissione, & mandato Episcopi, cum non habeat exercitium iurisdictionis, nisi sibi tribuatur ab Episcopo, sed tantum vsum Pontificalium in, dicitur ex Sel. c. exco. ubi dicitur decessu sub d. 11. May 1630.
18. Moniales in claustrum fixatas, sed alio Episcopo subiectas, visitari debent ab Episcopo diocesis, sicut alias Moniales subiectas Regularibus, dicitur decessu Galet. in margaritæ casum confessionis, verb. Monial. 4. quæ refero Ego ipse d. alleg. 102. n. 6.
- Coorta Sanch. d. lib. 6. a. 1. 5. n. 1. Ludou. Miranda de sacris Monialibus q. 2. art. 14. n. 3. & Bonacin. d. q. 1. puncto 6. existimantes non posse Episcopum ad claustrum coegete Moniales exemptas ab eis, nec illis licere intrare huiusmodi monasteria exempta, Prælatique Regularibus subiecta, etiam prætextu videndi, an violata ibidem fuerit claustrum, nisi huiusmodi in casu, quo publicè coactat illam esse violatam.
19. Inuocato ad hoc f. opus furie, auxilii, &c. Principes absque causa iustis hoc auxilium denegare minime peccate, hoc solo Concilio Trid. decreto attentio, quos solum hortatur, scilicet de magistratibus secularibus, quos grauissimo præcepto sub excommunicationis hanc pena id auxilium impendere iubet, docet Nou. comment. 4. de Regular. n. 46. vers. ex quibus vides, Sanch. d. lib. 6. a. 1. 5. n. 21. Bonacio. d. tract. de claustris q. 2. puncto 6. n. 2. puncto 7. n. 4. in fine.
20. Et sub excommunicatione pona. Iudices ecclesiasticos posse omnibus magistratibus secularibus iniungere penam excommunicationis, ut præbeant auxilium brachii secularis, assertit Frao. Leo in thesauro feri ecclesiast. p. 2. a. 1. n. 47. in fine.
21. Magistratibus secularibus. Quam sint illiciti magistratus seculares, tendit Mari. Altes de censur. ubi de Bolla in Ceru Domini, lib. 5. dist. 2. c. 1. col. 1. vers. Magistratus Quod. in Bullam Cene Desini can. 19. q. 2. n. 2. Bonac. de claustris, & p. ad eam violantibus imposui q. 1. puncto 7. n. 4.
22. Nominati autem Sancti monialium, &c. Vide Nau. in c. statimur 19. q. 3. n. 47. Fusc. de visitat. lib. 2. c. 1. n. 17. Gutier. Canon. lib. 1. c. 1. q. 2. n. 1. Cened. ad Suxum collecti, 31. Azot. in sum. r. lib. 1. c. 1. n. 8. q. 3. hæc Fr. Ioan. à Cruce de statu Relig. lib. 1. c. 5. dub. 2. cum segg. Sanch. in præcepta Decalogi tom. 2. lib. 6. a. 1. 5. n. 2. 4. cum multis segg. Sanch. d. tract. de claustris q. 1. metipsum d. alleg. 102. n. 1. 5. cum segg. Scyth. V. V. yms de cons. Barbof. Collect. 10. Concil. Trid.

15. cum. 17. cum segg. pag. 150. & seg. Rota coram Datan. decis. 359. ubi quod Monialis, quæ monasterio exiit, compelli debet sub censuram ad illud redire, prout etiam monasterio ad eam recipiendū.

¶ Nisi ex aliqua legitima causa. Non intellexisse quicumque quæ Episcopo legitima videtur, sed causas expresse in c. periculis, in princ. de statu Regular. lib. 6. quod inuolare prolos intendat, aduertit Sanch. d. a. 1. 5. n. 1. in fine, & in d. c. periculis, Bonifacius p. posuit hanc, videlicet si periculum morbi subit, puta pestis, lepra, epidemia, vel similibus, propter quod non possit tui cū aliis in monasterio cōmorari, vel si periculum subit scordis, incēdiū, vel aliud simile, cum in hoc ponit legitimam causam & monasterio egrediendi, ita Steph. V. V. yms d. cens. 1. 5. n. 18. p. 150. in fine Pius aotem V. in suo Motu proprio, incip. Decoris, declaratū magnum incendium non excludi in context. cum causis ibi expressis sit simile, immo prolotu vigentiū, in hæc verba, Ordinem nudi Abbatissarum, Priorissarum, aliarūq. Monialium de castro, etiam infirmitatis, seu aliorum monasteriorum, etiam si subiectorum, aut domorum parentum, aliarūque consanguineorum visitandorum, aliis occasionibus, & prætextu, nisi ex causa magni incēdiū, vel infirmitatis, lepræ, aut epidemice, &c. a monasterio exire, sed nec in prædictis casibus extra claustrum, nisi ad necessarium tempus stare licere. Nominat Epidemici debere intelligi nō solum ea, quæ verè pestis est, sed etiam simpliciter epidemiam, resoluunt Sanch. in præcepta Decalogi lib. 6. a. 1. 5. n. 35. Vilalob. in sum. p. 1. tract. 35. diff. 4. 5. n. 2. Hieron. Roder. in compend. q. regul. resol. 98. m. 9. Selan selectis Canon. c. 1. 5. n. 4. ubi refert Iacrum Cōgregaticnem Episcoporum ita rescriptisse Nuocio Hispaniarum 8. Novembris 1594. Lexana in sum. q. Regul. c. 2. 5. n. 20. Disso moral. resol. p. 2. tract. 1. misel. resol. 2. 3. Ego ipse d. alleg. 102. n. 23.

Verum autem Moniales possint & monasteriis exire ex aliis casibus, similibus vel vigentibus? Affirmat Nauar. comment. 4. de Regularibus n. 48. & in c. statimur 19. q. 3. n. 49. Fr. Eiman. q. regul. tom. 1. q. 3. art. 3. paulo post princ. & art. 5. Azot. d. part. 1. lib. 1. c. 8. q. 1. vers. tertio, Llam. in methode curas, in append. 5. 10. Fr. Ioan. à Cruce de statu relig. lib. 1. c. 5. dub. 4. Sanch. d. lib. 6. a. 1. 5. n. 37. Ego ipse d. alleg. 102. ex n. 16. & me citato in illo loco, Bonac. d. tract. de claustris q. 1. puncto 9. n. 6. Marcel. Vulpe in præxi iudic. feri eccles. c. 4. m. 21. Lexana in sum. q. Regular. c. 2. 5. n. 20. vers. probabile etiam, Disso moral. resol. p. 2. tract. 1. misel. resol. 2. 3. Doctor. Sorus Medicus Matriceos in officiali tractatu Hispanica lingua conscripsit, per quæ causas de infirmitate prædentis monas salu de sus Cimentis, Non in Intern. Reg. v. al. can. 1. 2. c. seg. Contra Collect. Compend. Mendicant. verb. claustrum Monialium, n. 5. vers. queritur utrum mississet generalis, Fusc. de visit. lib. 2. c. 1. n. 17. Bol. in O Econom. Canon. dist. 3. c. 4. n. 10. Gutier. Canon. lib. 1. c. 14. Cened. ad Sextum collecti, 3. n. 1. Zetol. in præxi Episcop. p. 2. verb. Moniales 5. 16. vers. secundo, & p. 2. eodem verb. in fine, addit ad Nau. conf. 70. in fine, de Regulari. Aloyf. Riccio in præxi rerum feri ecclesiast. decis. 5. 45. n. 1. edit. aliis resolut. q. 4. v. 3. edit. Fr. Ludou. Method. de sacris Monialibus q. 3. art. 4. Campan. d. m. 1. c. 16. n. 2. existimantes casus excoptos ind. Motu proprio Pij V. incip. Decoris, non extendi ad casus similes, vel vigentes.

Moniales posse tempore belli & monasterio exire, sequi locum tutum recipere, dum bellum contra hæreticos

21.

24.

25.

hæreticos, aut infideles geritur, periculumque est, ut nisi Moniales monasterio egrediuntur, gradul damno efficacior, resoluunt Azor. d. p. 1. lib. 1. cap. 3. q. 1. ad fin. vers. *tertia querit*, Gutier. d. e. 4. n. 9. Nauar. d. comment. 4. n. 48. Sanch. d. e. 1. §. 4. Bonacin. d. q. 1. puncto 9. n. 7. Contra Zerol. d. verb. *Moniales* §. 1. 6. d. 2.

16. Moniali non posse licentiam concedi elastro egrediendi causa medendi morbo ita periculofo, ut desperaretur salus ea non egressa, nisi morbus adeo contagiosus esset, vt in reliqua speraret remeant Gutier. d. e. 1. §. 4. ex n. 7. Fr. Ludouic. Miranda de sacris Monialibus q. 4. art. 4. Cened. d. eod. 2. n. 1. Fr. Emman. d. 1. n. 1. q. 49. art. 3. Zerol. in praxi Episcop. p. 2. verb. *Moniales*, in fine, Sanch. d. e. 1. §. 4. n. 9. Bonacin. d. q. 1. puncto 9. n. 18. Tambur. de iure Abbatissarum dist. 10. q. 3. Diana moral. resol. p. 5. tract. 3. resol. 137. Ego ipse d. alleg. 103. n. 21. in fine.

Contra Nau. d. comment. 4. n. 49. & seq. Azor. d. p. 1. lib. 1. cap. 3. q. 1. Soar. de Relig. tom. 4. lib. 1. c. 9. n. 9. Lath. de Petinis tom. 3. prinl. in addit. ad consil. Pij V. c. 6. n. 3. existimantes posse Moniali licentiam concedi, clastro egrediendi causa medendi morbo ita periculofo, vt desperaretur salus ea non egressa.

17. Abbatissam, vel Priorissam, quæ propter seculi tenetur prestare iuramentum fidelitatis alicui domino seculari, si illud per procuratorem prestare nequit, posse cum honesta societate exire, modo statim prestato iuramento, reuertatur, probat text. in c. 1. §. verum de statu Reg. lib. 6. docet. Sanch. d. e. 1. §. 4. n. 9. Bonacin. d. q. 1. puncto 9. n. 9. aduertentes in hoc casu superius licentia petenda esse, quod si nulla causa ductus illi denegetur, hoc consilio posse auctoritate iuris Abbatissam egredi.

18. Abbatissam non posse e monasterio exire, vt visitet edificium Ecclesie, non sibi placeat, vel vt cementarius significet, quia forma construendum sit, resoluunt Sanch. d. e. 1. §. 4. n. 9. Bonacin. d. q. 1. puncto 9. n. 3.

19. Monasterio non posse egredi, vt curam oeporum suorum gerat, etiam si nepotes omnibus aliis propinquis delittuti sint, referunt decisam Armentad. in addit. ad recap. legum Nauarre, lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. n. 105. Campan. d. e. 16. n. 22. prope fin. Ego ipse d. alleg. 103. n. 27. Bonacin. d. q. 1. puncto 9. n. 4. vbi n. 5. subdit Monialem egredi non posse ad parentes consanguineos, aut alios infirmatatis causa, seu alio pretexto visitandos.

30. Moniales posse transire de licentia Superioris de vno monasterio ad aliud, vel causa bonæ fundationis, seu correctionis, vel reformationis, aut perfectionis, tradunt Nauar. in d. ap. statum, n. 48. & cons. 57. n. 6. de Regul. Fr. Emman. d. 1. n. 1. q. 49. art. 5, Sanch. d. e. 1. §. 4. n. 9. Armentad. d. l. 7. de Relig. n. 101. Zerol. d. p. 1. verb. *Moniales*, §. 1. 6. d. 2. & p. 2. ad verb. lib. 3. §. 12. Anton. Riccul. de iure personarum extra gremium Ecclesie existerentium, lib. 1. c. 5. n. 11. Bonacin. d. puncto 9. n. 10. Potel. in dub. Regular. verb. *clausura Monialium* n. 20. & 21. Diana moral. resol. tract. 2. de dub. Regul. resol. 99. & 127. Castellin. de elect. c. 17. n. 6. Quous. in man. Episcop. ver. *clausura* n. 14. Tambur. de iure Abbatissarum dist. 21. quæst. 1. cum seq. Marcel. Vulpes in praxi iudic. fori ecclesie. 4. n. 11. in fine, Lexana in sum. 4. Regular. c. 25. n. 20. in fine. Ego ipse d. alleg. 103. n. 5. aduertentes ad hoc tutius esse recurrere ad Sedem Apostolicam.

31. Moniales posse ad aliam Religionem perfectionem transire docent Tapia, Zerol. Fr. Emman.

& alij, quos refert Sanch. d. lib. 6. c. 27. n. 6. quibus adde Anton. Riccul. d. lib. 1. c. 5. n. 11. prim. vbi ex n. 4. subdit, neque Concil. Trid. neque constitutionem Pij V. prohibuisse hanc translationem, Barthio. 2. S. Faust. d. lib. 1. quæst. 3. 27. Bonacin. d. q. 1. puncto 9. n. 11. metropolit. ad c. lices. c. 18. n. 1. de Regul. contra Azor. d. p. 1. lib. 1. c. 8. q. 1.

Moniali licitum esse exitum, quod dum in propria monasterio aliquæ de causa commodè corrigi non potest, ad aliud monasterium correctionis causa transfertur, tenent Sanch. d. lib. 6. c. 27. n. 7. Lu. Miranda de sacris Monialibus, q. 3. art. 2. ver. *quarem casum*, & art. 3. Bonacin. d. q. 1. puncto 9. n. 13. Tambur. vbi supra dist. 21. q. 3. Ego ipse in collect. ad c. cels. de Regularib. n. 16. & quod locorum Ordinarij, vel superiores Regulares ex vno monasterio in aliud transferre possint Monialem sub subiectis ex causa seditionis, vel incorrigibilitatis, aut criminis perpetrati, tradit Sanch. d. 3. n. 19. asserens ita resolutum per S. C. Episc. 17. Maij. 1603.

Vtrum Monialis, quæ idem incorrigibilis est, vt ipsius emendando, & correctio in nullo monasterio speretur, etiam possit Negatiue censuræ Rotæ Plixbonen. monasterij 19. Nouembrii 1615 contra R. D. meo Caccino Decano, & me clauso docet. Bonacin. d. puncto 9. n. 14.

Contra Sanch. d. lib. 6. c. 27. n. 6. existimantem talem Monialem in rigore enei posse.

Monialibus licitum esse exitum quando auctoritate Prælati totius Monialium Coenobitis locum mutat, resoluunt Fr. Emman. tom. 1. q. 49. art. 5. Sanch. d. lib. 6. c. 1. n. 5. Lu. Miranda de sacris Monialibus, q. 3. art. 2. vers. *sexmo*. Bonacin. d. puncto 9. n. 8. Ego ipse d. alleg. 102. n. 27.

Monialibus coenobitis licitum esse exitu e monasterio ad petendas elemosinas Conuentui necessarias, dum eas per alios commodè petere non possunt, seruati conditionibus præscriptis in Motu Pij V. incip. *Circa pastoralis*, & in alio Gregorij XIII. incip. *De sacris*, tenet Bonacin. d. q. 1. puncto 9. n. 15. vbi n. 16. subdit Moniales conuersas posse adhuc ob receptam confecturam, recipi, & ad professionem admitti, & citat pro se Sanch. d. e. 1. §. 4. n. 9. Soar. de Relig. tom. 4. lib. 1. c. 9. n. 9. Fr. Emman. tom. 1. q. 44. art. 4. cels. 5. vers. *secunda assertio*, contra Nauar. & Ludou. Miranda de sacris Monialibus, q. 1. art. 6.

Conuersæ Moniales ad quæstuum mitti possunt, si tales Moniales sustentari non possunt, dummodo ad minus 4. annis a morte excedant non sint pulchre, nec modo aliquo extra monasterij clausuram pægnocent, & io istis monasteriis, quæ nisi dictas Conuersas ad quæstuum mittant, manuteneri non possint, deinceps puellis monasticum habitum non etadi, nec educationis causis illæ in eis introduci possunt absque Sedis Apostolicæ speciali licentia, ita Aldan. in compend. canonice, resol. lib. 2. tit. 1. §. 10. n. 1. vbi tenet, quod ita censuit sacra Congregat. Episcop. in Bononiensi. 14. Aprilis 1615.

Conuersæ non debent permitti vt exeat, aut vident se finant ad effectum claudendi, vel aperendi laicam monasterij, sed id muneri alteri clausuram degeni committatur, ex Aldan. d. e. 10. p. 4. vbi tenet decisum sub die 20. Septembr. 1594.

Conuersatitatem in monasteriis, dummodo ita pspetæ existant, vt nisi Moniales ad quæstuum transmittantur, aliunde cõpõde sustentari nequeant, permittendum ad quæstuum exire, dummodo ad minus 40. annorum ætatis annis excedant, non sunt pulchre, nec modo aliquo extra monasterij

clausuram petnoſent, ita Aldan. *d. tit. 1. o. num. 5.* referens ſic deſiſum in *d. Bonuſien.*

39. *Ab Epifcopo approbanda.* In ſcriptis ſcilicet, deſinitur Pius V. prædicto Motu proprio, incip. *Decoris* ab ea cauſa cognita, & expreſſe in ſcriptis approbata, cuius auctoritate ita reſolunt Miranda *d. p. 3. art. 6. conſul. 1.* Soar. *de Relig. tom. 4. lib. 1. c. 9. n. 16.* Bonacina *d. p. 1. lib. 1. c. 4. vbi n. 5.* ſubſcribentiam non tenere, ſi ſolo verbo deſer.

40. Monialibus igitur in monaſterio, ſedi Apoſtolice, aut ſuperioribus Regularibus ſubſcripto, exire non licere, niſi ad ſit eunſenſus communis Epifcopi diœceſanis, & ſuperioris Regularis, ſi illi ſubſcripſerint, ita veſi illa, quæ poſſeſſati Regularium ſubſcribuntur, ſine Bulla & licentia Ordinarii egreſſæ fuerint per cenſuras Eccleſiaſticas, & alia iuris remedia debent ipſæ, & eorum Superiores (de quorum licentia in monaſterio fuerint egreſſæ) ab eodem Ordinario puniri, non obſtantibus quibuſcunque penſilegis, referunt deſum Campan. *d. n. 12. c. 16. n. 22. prop. 1. finem Steph. VVeys d. conſil. 15. n. 19. pag. 151.* Armendat. in addit. ad recapit. legum Navaræ, lib. 2. tit. 18. l. 7. n. 103 Ego ipſe *d. alleg. 10. n. 28. prop. fin.* Ioan. Sanch. in ſelect. diſp. 50. n. 25. verſ. obiter, vbi aduertit diuerſim pum per Cõcilium licentiam ad eaiſum in monaſterio, & licentiam ad ingreſſum, quia ad exeuſum videtur Cõcilium neceſſario requirere licentiam Epifcopi, nec ſatis eſſe licentiam alterius Superioris, cui ſubſcribat monaſterium; ad ingreſſum vero Epifcopi licentiam deſiderari ſi ei ſubſcribat, vel aliter Superioris tantum, cui monaſterium ſubſcrit.

Contra Nauarr. conſil. 6. incip. *An Generalis*, ſub n. 6. de ſtat. Monach. & commento 4. de Regularib. n. 60. verſ. ſerui Fr. Emman. tom. 1. q. 49. art. 3. Ludou. Miranda de ſacris Monial. q. 3. art. 6. conſul. 1. Soar. *de Relig. tom. 4. lib. 1. c. 9. n. 13.* Bonacina *d. q. 1. punſ. 8. n. 1.* Lezana *d. cap. 25. n. 21.* Tambur. *d. diſp. 20. q. 6.* Azor. *d. p. 1. lib. 13. c. 8. q. 1.* Sanchez *d. lib. 6. cap. 15. n. 28.* exiſtantes Moniales in calibus excepiſ poſſe exire in monaſterio, abſque viſo conſeſſoria ſcripto cum ſola licentia ſuorum Generalium, aut Prouincialium Prælatorum, quibus fuerit ſubſcripta, ſine vlla alia approbatione Epifcopi ſecularis, aſſentens in Hiſpania ſolam Superioris licentiam eſſe neceſſariam.

41. Vicarium generalem Epifcopi, abſque ſpecialiſſis commiſſione, hanc egreſſus Monialis in monaſterio licentiam concedere poſſe euenit Llamas *d. q. 1. punſ. 8. num. 3.* Ego ipſe *d. alleg. 10. n. 28. prop. fin.* eacendentes ad vſum Capituli Sede vacante Sanchez *d. c. 15. n. 30.* Viſetel. de origi. & claſſur. Monial. §. an ſolum Epifcopum, Tambur. *d. diſp. 20. q. 5.*

42. Moniales ſuis monaſteris egredientes, eacriſus excepiſ ipſo iure eſſe excommunicationis eacommunicatione maiori late ſententiæ Summo Pontifici reſeruatæ, & in eandem incurtere Prælatos eiſdem exeuſum licentiam quocunque modo concedentes, necnon & ipſas comitantæ, ac perſonas illarum receptantes, cenſuit Pius V. in *d. ſua conſtit. incip. Decoris*, & tradunt Nau. in *d. ſtat. n. 57.* Zecol. p. 1. verſ. Monial. §. 16. lib. 1. Azor. *d. p. 1. lib. 13. c. 8. q. 1. verſ. totius quæſ.* Fr. Lud. Miranda *d. q. 3. art. 6.* Sanch. *d. c. 15. n. 7.* Bonac. *d. q. 1. punſ. 7. n. 6.* Ego ipſe *d. alleg. 10. n. 29. & 30.* reſoluentes ſupradictam penam contra recipientes & concomitantes prædictas Moniales egredientes ſuis monaſteris non vi-

Barboſi. Collett. in Cenſil. Trid.

deni cõpſeſe de illis qui cõpaſſione quadã naturalis in eacrem, vel grau neceſſitate inſiſtant.

43. *Ingredi autem iura ſp. 1. & c.* Vide Cõcil. Bracharen. IV. c. 5. de Monialib. Aonles ad e. n. 29. fol. 50. n. 29. Lal. Zech. de caſib. referat. 6. §. 10. in princip. Fulc. de viſit. lib. 2. c. 18. ex n. 24. Fr. Emman. tom. 1. q. 46. art. 1. cum ſeqq. & q. 47. art. 4. cum ſeqq. Azor. *d. p. 1. lib. 13. c. 8. q. 6.* Fr. Ioan. de la Cauce de ſtat. Relig. lib. 2. c. 5. dñt. 2. Franc. Leo. in theſaur. ſori eccleſiaſt. p. 2. c. 1. n. 5. 2. No. in c. ſtat. n. 19. q. 3. ex n. 59. Lud. Bea. reſponſ. caſuum carſient. p. 1. caſu 50. Quæſ. in ſum. Bullarij, verb. monaſteria Monialium, Aloyſ. Ric. in praxi rerum ſori eccleſiaſt. 6. 48. in 1. adu. aliis reſoluit. 544. in 2. addit. Campan. an diuerſi iuris canon. rubr. 12. c. 16. ex n. 24. Sanch. in præcepta Decalogi. 2. lib. 6. c. 16. Armend. in add. ad recapit. legum Navaræ lib. 2. tit. 18. l. 7. de Religioſib. ex n. 106. Fr. Ludou. Miranda p. 1. man. Prælat. in tract. de ſacris Monialib. q. 2. & 4. Vgolin. de offi. Epif. c. 2. l. 5. Bonac. de claſſura, & panu eam violentib. impoſuit. q. 4. metipſum *d. p. 3. alleg. 10. n. 32.* cum ſeq. Steph. VVeys *d. conſil. 15. n. 23.* cum ſeq. Monialium claſſuram ingredi nullus poſſet ad conſp. tendum cellas Monialium, aut alia loca ſua benedicta in die Sabbati ſancti, aut quolibet alio tempore, vt per Aldan. *d. tit. n. 25.* vbi reſert ita reſolutum per S. Congregatio. Epifcop. ſub d. 13. Septembris 1583.

Monialis nullã eueruſum intra monaſterij ſep̄ta à quocunque Presbytero ſeculari, vel Regulari, etiam conſeſſario excoziſato, ſed ad Eccleſiam exteriorem eiſdem monaſterij, obſorta prius à S. Congregat. licentia, et de cauſa deducatur, vel tranſſeratur; quo tranſſatione autem hoſumodi, ſicut & in actu excoziſationis, honeſtæ perſonæ conſanguineæ, vel aliz mulieres prouetiz ætatis, ac probæ conuerſationis eueruſum comitetur, ea occiſa ſit ad quum hoſumodi ab Ordinario approbatuſ, excoziſato miniore, quo ſict poſſet, har itreptu, Eccleſiæ ianua eo vſq; ocluſa remaneat, quovſque excoziſatione completa ad monaſteria eueruſum reducat. Ceterum cã in reditu, quã in acceſſo ad Eccleſiam, & monaſterij reſp. c. n. 2. c. 2. & ſine diuſiculo tendatur, reſert deſiſum Aldan. *d. tit. n. 26.*

44. *Moniaſterij.* Quid nomine monaſterij comprehendatur quando interdicitur hic ingreſſuſ vide Fr. Emman. tom. 1. q. 46. art. 1. in fine, Conolan. de caſib. reſeruat. p. 2. caſ. 5. q. 2. n. 29. Sanch. *d. lib. 6. c. 16. n. 11.* Soar. *de Relig. tom. 4. lib. 1. c. 10. n. 6.* & 7. Bonac. *d. tract. de claſſura q. 4. punſ. 1. n. 1.* & Cuiſcunque generis, aut conditionis. Reges igitur, Reginiſ, Imperatores, Imperitrices, aliæque cuiuſcunque dignitatis perſonæ non poſſe monaſteria Monialium ingredi probabiliter dici poſſe cenſet Bonacina *punſ. 1. n. 4.*

Contra Fr. Emman. tom. 1. q. 48. art. 1. & Sanch. *d. c. 16. n. 3.* Eaſumtmes Regibus, Reginiſ, Imperatoriſ; & Imperatriciſ filiis, ac filiabus, eorũ interditiũ non eſſe ingreſſum in monaſteria Monialia. *Sexu.* Fõmimas non poſſe monaſteria Monialium ſine licentia ingredi, reſoluit Bonacina *d. tract. de claſſura q. 4. punſ. 1. n. 3.* & monaſteria monialium ingredi deinceps non permittitur mulieribus ſecularibus, ne quidem fundatriciſ aut donatriciſ ad breue, vel ad longum tempus, etiam ſi à Sede Apoſtolica ſpecialiter hoc eiſ eſſet indultum, eũd Pauli V. Conſtitutione de anno 1612. edita, id fuerit in genere reuocatum, vt per Sel. *d. c. 8. n. 30.*

K k 2 Non

49. Non incurere excommunicationem in hoc cap. comminatum, quæ absque villa Superioris licentia monasterium ingredi curantibus habitus Regularis assumendi, & proficendi, resoluit Sanchez d. lib. 6. c. 16. n. 74.

Verum autem interdictus sit hic ingressus Moniali ex legitima licentia egresse illo, ut transierat in aliud monasterium, vide Llam. in method. curat. in append. 5. 11. ad fin. Sanchez d. c. 16. n. 9. & 10. Bonacina d. q. 4. p. n. 3.

50. Mulieres, quæ sunt in discordia cum maritis, & eorum fratribus timent, si extra culpam sunt, quando iustam causam timendi habuerint, debere, si sunt in monasterio, tolerari, in posterum verò huiusmodi mulieres non debere recipi, referunt decemum Zerol. p. 1. verb. *Moniales*, §. 12. Campan. d. c. 16. n. 30. Fr. Emman. in collect. princ. leg. 10. 2. pag. 521. Ego ipse d. alleg. 10. 2. n. 66. in med. me citato Bonacina d. q. 4. p. n. 3. n. 17. Stephan. V Veyms d. c. 15. §. 3. n. 34. p. 153.

51. Si mulier aliqua venerit in suspicionem castitatis, quod timet ne ab ea aliqua vis ei inferatur, debere petiti, ut possit ingredi monasterium Monialium, si modo constitutiones monasterij non repugnant, & accedat consensus superiorum Abbatissæ, & Monialium, & causa cessante ingressus debere inde exire, & si femina exierit, nunquā postea in idem monasterium ingredi possit; & reneti ad claustrum, sicut alias Moniales sine ancillis, &c. referunt decemum Zerol. d. verb. *Moniales*, §. 12. Fr. Ioan. à Cruce d. c. 5. d. n. 2. conclus. 3. in fine, Campan. loco proxime citato, Ego ipse d. n. 66. in fine.

52. Mulieres nuptas in monasterio Monialium recipi non debere asserit Lud. Mirand. de sacris monialibus, q. 2. art. 6. conclus. vnic. ubi refert reiectam fuisse à facta Congregatione petitionem cuiusdam Comitissæ, quæ propter quandam infirmitatem à suo marito volebat separari, & cum tribus filiabus ingredi quoddam Monialium monasterium, refert Ego ipse d. n. 66. in fine. Et si fuerint intra septem monasterij sine licentia Sedis Apost. sunt expellende, secundum Stephan. V Veyms d. c. 15. §. 3. n. 34. princ. pag. 153.

53. Viduas, quæ vitiis mortuis honestatis causa se conculcunt in monasterium, modò sine bonæ existimationis, & famæ, legibusque monasterij peteant, tolerari debere; de cetero tamen nullas huiusmodi viduas recipere debere, nisi Moniales fieri vellent, decemum referunt Ludou. Miranda d. art. 6. conclus. vnic. Campan. d. c. 16. n. 30. vers. & respectu 3. & n. 31. vers. tandem, Lezana d. c. 25. n. 28. & 30. Tambur. d. disp. 24. q. 1. 4. n. 3. Nouar. verb. d. n. 13. Ego ipse d. alleg. 10. 2. n. 67. & me citato in d. loc. Homobon. de Bonis in examine ecclesiarum, §. 9. q. 3. in fine, referunt etiam non posse Episcopum dare licentiam viduæ ingredi volenti, ac in habitu laicali permanere, etiam si toto tempore vitæ suæ illic degere, nec amplius inde exire vellet vidue Steph. V Veyms d. c. 15. §. 3. n. 34. p. 153.

54. Non posse prelati maribus licentiam ingrediendi monasteria Monialium, etiam ad inuicendas filias mortui proximas, referunt decemum Zerol. p. 1. verb. *Moniales*, §. 8. vers. secundò, Quamvis d. ver. monasteria Monialium, vers. ad locum p. mibi 45. Fr. Ioan. à Cruce d. c. 5. d. n. 2. conclus. 3. n. 3. Fr. Emman. in 1. q. 4. c. 2. n. 1. Fr. Lud. Mirand. de sacris monialibus, q. 2. art. 8. Ego ipse d. alleg. 10. 2. n. 68. Lezana d. c. 25. n. 31. Tambur. d. disp. 24. q. 17. & Pel etatis fuerint.] Infantes discretionem carentes admitti posse ad claustra Monialium, nec

illas eos admittentes incurere aliquam excommunicationem, cum nec ipsi ad peccandum inclinare possint, resoluit Nau. comment. 4. de Regul. n. 59. Hentiq. in sum. lib. 13. c. 4. §. 3. in commento lit. S. Gambat. de casib. referat. 1. §. 4. c. 6. n. 37. fol. 147. Sub. verb. ingressus n. 2. Llam. in method. curat. in append. 5. 8. Curdoba q. 69. Azot. d. lib. 1. §. 8. q. 5. Alay. Ricc. in praxi rerum fore ecclesiast. decis. 648. in 1. adit. alias refer. §. 4. n. 6. in 2. adit. Ludou. Mirand. d. q. 2. art. 1. conclus. 1. Fr. Emman. n. 1. q. 46. art. 1. Sot. de Relig. tom. 4. lib. 1. c. 10. n. 2. Sanch. d. lib. 6. c. 16. ex n. 8. Ego ipse d. alleg. 10. 2. n. 32. Granado in 1. 2. D. Thoma contr. 7. art. 1. §. 1. disp. 6. feli. §. Hieron. Rodricus in compendio q. Regul. refel. 16. n. 7. Diana moral. refel. p. 3. art. 1. 2. refel. 67. vers. non terro, Lezana in sum. q. Reg. c. 25. n. 24. Tambur. de iure Abbatissar. disp. 22. q. 4. & me citato Bonacina d. art. 6. conclus. q. 4. p. n. 3. aduocantes Concilium in presenti excludens omnes cuiusvis ætatis, loqui de habentibus vsum rationis, & de illis, qui ad peccandum mouere possunt, ut sunt fatui, qui licet intendendo non peccent, peccant tamen Moniales eos admittentes. Contra Comitissam monasterij, lib. 6. q. 19. n. 6. & q. 22. existimantes Moniales puerum, puellemve infantem intra monasterij septa recipientes, esse excommunicatas, quem sequitur Sel. d. c. 18. n. 18. referens sacram Congregationem Episcoporum sic censuisse in Cremen. 12. Februarij 1585.

Pueros igitur septennes præsumendos vsum rationis adeptos, ac proinde comprehendi sub hac prohibitione, secus si nondum septennes, tenent Sanch. d. c. 16. n. 7. Bonacina d. p. n. 1. n. 6.

57. Sine Episcopi. Episcopum, aut eius Vicarium generalem speciale mandatum habentem in monasterio sibi subiectis auctoritate ordinari, in aliis verò Summo Pont. subiectis delegata auctoritate posse concedere facultatem ingrediendi Monialium monasteria, referunt decemum. Attend. in addit. ad recap. legum Nauarum lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. n. 109. Bonacina d. q. 4. p. n. 2. n. 2. Tambur. disp. 23. q. 1. n. 3. & q. 2. n. 1. Nouar. in Incerta Regul. verb. licentia, n. 3. Ego ipse d. alleg. 10. 2. n. 38.

Provisorem à Capitulo nominatum posse in monasterio sibi subiectis huiusmodi licentiam concedere, tenet Fr. Ioan. à Cruce d. c. 5. d. n. 2. conclus. 3. n. 1. quem refert Ego ipse d. alleg. 10. 2. n. 38. in fine.

Præfectam Monialium posse huiusmodi licentiam concedere in casibus repentinis, si Episcopus longè absit, tradunt Fr. Emman. tom. 1. q. 46. art. 2. in fine, Campan. d. c. 16. n. 20.

59. Vel Superioris. Facile tamen ingrediendi monasteria Monialium Regularibus subiecta pertinere ad eorum superiores Regulares, quorum est Monialibus claustrum indicare, non verò ad Episcopos, tenent Nau. comment. 4. n. 60. Llam. in method. curat. in append. 5. §. 6. Jacob. de Grassi. in aureis decis. p. 1. lib. 4. c. 23. n. 6. Azot. p. 1. lib. 13. c. 8. q. 7. Fr. Emman. tom. 1. q. 46. art. 2. Lud. Mirand. d. q. 2. art. 2. Campan. d. rubr. 12. c. 16. n. 3. Sanch. d. lib. 7. c. 16. n. 1. Sot. tom. 4. de Relig. 1. lib. 1. c. 10. n. 1. Laurent. de Peitinis in cons. sui Ordinis Minim. tom. 2. cons. 11. 6. p. 7. n. 29. & in form. lit. M. c. 3. n. 3. Lezana d. c. 25. n. 25. Tambur. disp. 23. q. 1. n. 6. Andr. Viator. de virginis & claus. Monial. p. 3. Ego ipse d. alleg. 10. 2. n. 40. & 41. me citato Bonacina d. q. 4. p. n. 3. n. 3.

Contra Lel. Zech. de Republ. ecclesiasticis de Regularibus, 3. n. 5. & Zerol. in praxi Episcop. part. 1. verb.



verb. *Moniales*, §. 8. *vers. quarto*, existimantes Episcopum posse hanc facultatem concedere in monasteriis, quæ Regularibus subiecta sunt.

61. Vnde sub decreto Concilij in præfati inelodi Episcopos inq. edientes Monialium monasteria libi non subiecta, sine superioris licentia in scriptis, resoluunt Nauar. d. num. 39. ad med. *vers. quarto*, Steph. Gratian. *discept. forens. c. 893. n. 6. c. 20. Ego ipse d. alleg. 10. n. 4. 2. Tambus. de iure Abbatis. disp. 2. §. 9. n. 1. vers. & signauer. Et ideo Episcopi extra propriam, & in aliena diocesi commemorantes non possunt accedere nec ingredi Monialium sepius sine licentia Episc. prohibentis ne quis accedat ad monasterium Monialium, vt per Ald. in comp. Can. res. lib. 3. tit. 25. n. 8. vbi testatur sic resolutum in *Tanen. 10. May 1531.**

62. Si auctoritate Pontificia monasterium cuiusdam soli peculiari Prelato conuenerit subiectum esset, non posse Generale, aut Provinciale licentiam ingressus in id monasterium concedere, quod nullam iurisdictionem in illud habeant, at posse dum visitant inquirere, an Prelatus ille iuste visus fuerit hac facultate, tradons Fr. Emm. tom. 1. §. 47. art. 1. Bonacin. d. *tratt. de clausura q. 4. puncto 2. n. 4. Sanch. d. c. 16. num. 16.* vbi subdit propter eandem rationem idendum esse de Episcopo, respectu clerici secularis, cui soli monasterium illud subderetur.

63. Abbatissam non posse facultatem ingrediendi monasterium concedere, tenent Nauar. *commento 4. de Regularib. n. 59. vers. tertio*, Azot. p. 5. lib. 3. c. 8. *quest. 6.* Fr. Emman. tom. 1. *quest. 46. art. 2. vers. obferua.* Sanch. d. lib. 6. c. 16. n. 22. Bonac. d. q. 4. puncto 2. n. 5.

64. Superiorem tamen iuste possidentiam gentilem concedere Abbatissis, aut Confessariis, concedendæ huius ingressus facultatis in calibus frequentat occurrentibus, ne passim Episcopos, seu Prelatos Regularis, qui non iam priuilegiu habentur, adiri debeant, tenent Fr. Emman. d. q. 4. *art. 2. præp. fin.* plures apud Sanch. d. c. 16. n. 22. Bonac. d. puncto 2. n. 5. *vers. hactenus.* Contra Soar. de *Relig. tom. 4. lib. 1. c. 10. n. 14.*

65. Fratres Minoribus interdum esse in sua regula ingressum huius speciali Summi Pontificis licentia ad monasterium Monialium, aduertunt Fr. Emman. d. q. 4. *art. 3. in princ.* Sanch. d. cap. 16. num. 17. & 18. Lind. Miranda de *sacris monialib. quest. 2. art. 2. conclus. 1.* Bonacin. d. puncto 2. n. 7. hinc inferentes Cardinales Episcopum, aut alium habentem priuilegium ingrediendi monasteria Monialium cum sociis, quos secum assumere voluerit, non posse Fratres Minores eligeret; excipiunt tamen Fratres Minores rogatos à Prelatis cuius Monialium habentibus, ut libi opem in eo ministerio ferant.

66. Ad ingressum etiam in sanctæ Clare, & Conceptionis monasteria Ordinis Minorum subiecta præter casus in extoto Monialium regula exceptos, exigi Sedis Apostolicæ licentiam, tenent Ludou. Mirand. d. q. 2. *art. 3.* Sanch. d. c. 16. num. 20. Bonacin. d. puncto 2. n. 6.

67. Licentia. Debere esse speciale, & non sufficienti generali, tenent Sanch. d. lib. 6. c. 16. n. 28. Mirand. de *sacris monialib. q. 2. art. 2. ad fin.* Bonac. d. q. 4. puncto 3. n. 1.

68. Et primo ad finem resolutat Aloyf. Racc. in *praxi rerum fore eccles. res. §. 45. in 2. edit.* Sbroz. de *off. voc. lib. 2. q. 2. 11. Salas de legib. disp. 17. sect. 13. n. 62.* Azot. *part. 1. lib. 1. c. 23. §. 3.* Vgol. de *offic. Episcop. p. 1. 21. §. 1. Salas de legib. disp. 17. sect. 1.* Barbof. *Collect. in Concil. Trid.*

53. n. 62. Diana moral. *resolut. trait. 2. dub. Regul. res. 38.* Tambus. de *iure Abbatis. disp. 2. q. 1. n. 2.* Ego ipse d. alleg. 10. n. 4. num. 69. Contra Bonac. d. puncto 3. n. 8.

Et extendi ad socium obtinentia, obferoant Fr. Emm. tom. 3. q. 6. *art. 2. Galet. in margarita casuum confescent. verb. licentia 2.* Aloyf. Racc. in *praxi rerum fore eccles. res. decis. 649. in 5. edit.* alijs *resol. 63. 2. in 2. edit.*

In scriptis obtenta. Licentiam autem istam ingrediendi in scriptis obtinere voluit Tridentina Synodus, vt maturiorem haberet superioris scribentis deliberatione, & quoad ingredientem certitorem datæ licentia probationem, vbi aduertit Steph. Veyms d. *conf. 15. n. 24. p. 152.* Videt. de *origine & clausura Monialium, §. 2. ad causam culpam.* Tambus. de *iure Abbatis. disp. 2. q. 6.* Ego ipse d. *ad. 10. n. 28. vers. solum hae licentia, & n. 57. an sine secundum noui.* Lugdun. *impt. Diana mor. res. p. 3. tr. 2. res. 129.* Nullatenus igitur sufficere tacitam Superioris licentiam, quæ ex scientia, patientia eorum facile contradiere potentem colligitur, nec uteretur, & verba expressis concessam asserunt Confess. in *pruileg. Attendit. tit. 2. c. 6. Sanch. d. c. 16. n. 29. cum seqq.* Bonacin. d. puncto 3. n. 2.

Vnde hanc licentia solemnitate, vt in scriptis concedenda, sit ita obligare, vt lethalis culpa sit eam omittente, penaque contra ingredientem sine licentia impolita incurritur, etiam si causa ingressus legitima sit, atque à legitimo Superiore ceteris concessa, resoluunt Sanch. d. c. 16. n. 31. Bonac. d. puncto 3. n. 3.

Contra Lud. Miranda de *sacris Monialibus q. 3. art. 2. ad fin.* & alios existimantes scripturam necessitatem non esse quando causa ingressus clara est.

Si tepentina superueniat necessitas, quæ adit ad Superiorem non permittit, licitum videri ad monasteria ingressum sine licentia in scriptis obtenta, quia hic casus per episcopiam exceptus videtur, alioquin tepentine necessitati consultum non esset, aliter *commento 4. de Regularib. n. 60. vers. quarto*, Azot. *part. 1. lib. 3. c. 8. quest. 8.* Fr. Emman. tom. 1. *quest. 46. art. 2. ad fin.* Sanch. d. c. 16. n. 34. Bonacin. d. q. 4. puncto 3. n. 2. *vers. dixi*, qui duo vltimo loco citati addunt in casu tepentine necessitatis, quæ aditum ad Superiorem non permittit, pro obtinenda vltimo modo licentia, prædictam licentiam ab Abbatissis preteream esse si tempus vacet ad illam petendam.

Si excommunicationis pena, &c. Ingredientes claustra Monialium sine licentia Episcopii, vel superioris, vt supra, in scriptis obtenta penam excommunicationis incurrere per hunc test. tenent Bonacin. d. *tratt. de clausura q. 4. puncto 3. n. 1.* vbi n. 2. *vers. obferua* subdit huiusmodi excommunicationem in hoc caput. comminatum non esse reuerentiam, additque præsumens ingredit monasteria Monialium præteru facultatem à Summo Pontifice, Legato, Episcopo, vel alius concessam ante Motum proprium Gregor. XII. incip. *In Gratia*, incurrere ipso facto excommunicationis penam, à qua nisi à Romano Pontifice, præterquam in mortis articulo, absolutionis beneficium obtineri nequeat.

Quæ quidem reseruat excommunicatione non comprehendunt, nisi inter ex presumptione, & præteru licentiarum ab Episcopo, vel Superioribus concessarum sine sufficienti ratione, & causa, vel à Summis Pontificibus iam reuocatarum; in instantes verò siue tali facultate incurrere tantum



quod sit Doctor, aut graduatus, & *num. 14.* idem dico de minore, siue ionfoie, dummodo antea Medicus sanguinis emissionem determinauerit expedire, & necessarium esse, & quod hæc licentia Medici, chirurgici, & operarii concedi solita singulis quibuscumque trimestribus renouari debeant, resoluunt Sel. in *seff. canon. c. 18. n. 28.* affectu sic fuisse decernum per S. Congreg. Regul. in *Cambrin. 27. Martij 1583.*

84. III. Licetum esse superiori caso decenti comitari à Greg. XIII. præscripto in *d. consil. incip. Vbi gratia*, ingressum causâ visitandi officinas, Conuentus, cellas Monialium, seu dormitorium, suppellectilem, & discipium constituendum, aut minas iurium, dicitur Llam. in *d. append. 5. 7. Sanchez d. c. 16. n. 14.* Ludou. Miranda *d. q. 2. art. 14.* Ego ipse *d. alleg. 102. n. 6.* me citato Bonacini *d. p. 10. 4. n. 6.*

85. IV. Licetum esse introire pro aliquo opere exercendo, quod commodè extra monasterium fieri non potest, veluti si sint fabricatores, fabri lignarii, molitores, putearii, & putatores, & alij artifices ad res necessarias, tradunt Llam. in *d. append. 5. 6.* Ludou. Miranda *d. conclus. v. c. vers. sepius casus est.* Campoa. *d. c. 16. n. 26.* Ego ipse *d. alleg. 102. 14.*

86. V. Baiulos iustam ingressus causam habere, dum aliquid onus in monasterio deferendum est, quod à Monialibus commodè portari nequit, tenent Llam. in *d. append. 5. 6.* Ludou. Miranda *d. q. 2. art. 17. sub fin.* Sanchez *d. c. 16. n. 16.* Bonacini *d. p. 10. 4. n. 8.* vbi intelligit modò baiuli aliquid portare in vilitatem monasterij. Tambur. *d. disp. 24. quest. 6. n. 6. q. 7.*

87. VI. Licetum esse superiori ingressum in monasterium ad electionem Abbatissæ, quoties magna subornationis suspicio est, seu quoties electio canonice fieri non potest, nisi ipse in monasterium ingreditur, resoluunt Nao. *d. comment. 4. n. 59.* Fr. Emman. *tom. 1. q. 46. art. 3. ad fin.* Ludou. Miranda *d. tract. de sacris monialibus. q. 2. art. 25. concl. 3.* Sanchez *d. lib. 6. cap. 16. num. 50.* Ego ipse *d. alleg. 102. n. 46.* me citato Bonac. *d. p. 10. 4. n. 7.* Consecratio autem, & benedictio Monialium fieri potest in Ecclesiâ exteriori, Monialibus illis tantummodo adhibitis, quæ erunt necessariæ, Sel. in *seff. canon. c. 12. n. 25.* vbi refert decernum in *Hieracen. 27. Iunij 1627.*

88. VII. Intra monasterium licetè inermitti posse feminas in obsequium & famulatum Monialium, dummodo sint honestæ virgines, & è monasterio non egrediantur, resoluunt Fr. Emman. *de. 1. q. 47. art. 7. c. 8.* Campan. *d. sub. 12. c. 16. num. 28.* Sanchez *d. c. 16. n. 66.* Ludou. Miranda *d. q. 2. art. 3. conclus. 3. c. art. 9.* Soar. *de Relig. tom. 4. lib. 1. cap. 10. n. 29.* Ego ipse *d. alleg. 102. num. 61.* & me citato Bonacini *d. p. 10. 4. n. 10.* multipliciter declarat.

89. Collectio Portugaliæ licet licentiam concedere Monialibus introducendi mulieres in monasteria pro eorum seruitiis, Sel. *c. 18. n. 25.* rescripts sic decidisse sacram Congregationem Episcoporum in *Pluxboen. 3. 1. Januarij 1615.*

90. Ancillæ lucæ non dantur in communi Monialibus S. Claræ, ex eodem Sel. *d. loc. vbi refert sic resoluunt per eandem S. Cong. in Tarentina 12. Aprilis, c. in Foglianen. 22. Nouembri 1619.*

91. Ancillæ non dantur pro educandis, ex eod. Sel. *d. cap. 18. n. 29.* vbi dicit decernum ab eadem sacra Congreg. in *Neapolitana 12. Martij 1619.*

92. VIII. Licetum esse puellarum iocundum in

monasterium Monialium educationis gratia, tradunt Quatant. *d. verb. monasteria. Monialium, pag. mibi 449.* Zetol. *p. 1. verb. Moniales 5. 10. Pual. in simili praxi Episcop. part. 2. c. 1. n. 57.* Campan. *d. c. 16. n. 28. vers. secundum.* Azot. *d. lib. 1. c. 8. quest. 4.* Fr. Ioan. à Cruce *d. c. 5. dub. 2. prope fin.* Fr. Emman. *tom. 1. quest. 46. art. 10.* Ludou. Miranda *d. quest. 2. art. 6.* Sanchez *d. lib. 6. cap. 16. ex num. 61.* Soar. *de Relig. tom. 4. lib. 1. cap. 10. n. 21.* Ego ipse *d. alleg. 102. n. 62.* me citato Bonac. *d. p. 10. 4. n. 15.* Marcel. *Vulpe in d. praxi iudic. fore ead. cap. 4. n. 16.* Gaudent. in *man. Episcop. verb. Monialium educatio, Lezana in summa. quest. regal. c. 25. n. 29.* Andr. Vactor. *de origine & clausura Monial. 5. de puello secul. pag. 42.* Tambur. *de iure Abbatiss. disp. 3. quest. 1. n. 2. cum seqq.* & in eodem monasterio pluriquam duz forores educationis causa permitti possunt, Sel. *d. c. 12. n. 45.* vbi refert decernum in S. Congregat. Episcop. & Regularium.

Et huiusmodi puella causâ educationis in monasterio recipi non possit minores septennio, & maiores vigesimoquinque, resoluunt Zetol. *p. 1. verb. Moniales 5. 11.* Galet. in *magaria casum conscientia verb. Moniales 5.* Alouy. *Nice. in praxi rerum fore Ecclesiæ. 6. 1. n. 2. edit.* Ego ipse *d. alleg. 102. n. 64.* Stephano. V. Veyms *d. consil. 15. n. 30.* Lezana *d. c. 25. n. 29.*

Postquam verò præteritis temporibus viginti quinque annorum, intra quod ille morari conceditur ex causâ educationis, si sciam puella nō egrediatur, nec ipsam, nec quouis aliam ex communicationem, aut censuram iocundare, sed posse Episcop. terminum constituere, intra quem eligat puella verum velt Monialia fieri, aut à monasterio egredi, decernum reserunt Franc. Leo in *thesoro fore Ecclesiæ. part. 2. c. 16. n. 54.* Campan. *d. c. 16. n. 29.* Ego ipse *d. alleg. 102. n. 65.* me citato Bonacini *d. p. 10. 4. n. 16.* Tambur. *d. disp. 1. q. 2. n. 9.* Nouat. in *Lucerna Reg. verb. educatio 19.*

Conditiones autem necessarias ad puellas in monasterio Monialium educationis gratia educandas reserunt Quatant. Fr. Ioan. à Cruce & Pual. *loc. proxime citatis.* Fusc. *de visis lib. 2. c. 18. n. 28.* cum seqq. Bonac. *d. c. 19.* Ego ipse *d. alleg. 102. n. 63.* Tambur. *d. disp. 1. q. 2.*

Prima est, vt monasterium conseruerit huiusmodi puellas recipere. Secunda, non sit supra numerum præfixum. Tertia, vt adsit coadunus Abbatissæ, & aliarum Monialium, & superioris licentia. Quarta, vt vestitu honesto, & virginibus conueniente vtiatur. Quinta, vt ancillas secum non adducat. Sexta, vt existant in loco separato à dormitorio Monialium, & à loco in quo Moniales operibus manuum vacare conseruerunt. Septima, vt è monasterio non egrediantur, & semel egressæ nequeant iterum adiri, nisi foris Moniales fieri vellent. Octaua, quod quolibet semestri eis anticipata soluarur portio, pro alimētis. Et circa septimam conditionem aduertit Steph. V. Veyms *d. consil. 15. 32. in fin.* sacram Congr. consilisse quod licentia dari debeat puellis, quæ educationis gratia in monasterio degunt exiendi ad balneum curandæ velerudinis gratia, alidemque permitti redire iterum ad idem monasterium, si redi à balneis eò se recipiant cum iocundatione obsequandi conditiones, quæ prius fuerunt præscriptæ.

Puelle recipi non possunt educationis causa in monasterio Monialium, nisi præcedat omnium consensus singulariter præstitus, & non est standum

dum simpliciter telationi Abbatisse, vt per Sel. d. c. 18. n. 18. q. 10. aliter ita resolutum per S. Congreg. Episcop. in *Amejun. 4. Januarij 1608.*

97. Moniales in eorum monasteriis puellas educationis causis, nisi eadem monasteria capacia, & pro dictis puellis educandis loca particularia destinata, & constituta sint, retinere, & sepe diuine recipere non possunt, ex Sel. d. 10. q. 1. vbi relet de-  
finitum ab eadem S. Congreg. in S. Senerini 16. *Januarij 1613.*

98. IX. Iudicem, alioque viros posse monasterium ingredi ad expellendum malefactorem, qui non vult inde exire, tradunt Fr. Emman. *tom. 1. q. 9. ar. 4. ad fin. vers. nec hu. obstat.* Sanch. d. c. 16. n. 4. & seq. Bonacin. d. c. 16. p. 1. n. 13.

99. Supradictos omnes ex iusta causa monasteria ingredientes, grauiter peccare contra obligationem clausuræ, & censuris affici, si finito ministerio, cuius causa ingressi sunt, statim non egrediuntur, tenet Bonacin. d. c. 16. p. 1. n. 11. Breuiter tamen summorantem in insuendis officinis, non solum à mortali, verum etiam à veniali excommunicari, resoluunt Fr. Emman. *tom. 1. q. 9. ar. 4. ad fin. 11.* Moise. *in summ. tract. 7. d. 10. n. 41.* Ludouic. Miranda d. q. 2. ar. 20. Sanch. d. c. 16. n. 6.

100. Omnibus tam laicis, quam Clericis, & Regularibus interdichum esse à tunc communi ad Monasteria monasteria accedere, illaque frequentare, per cap. *peruulso de statu Regul. lib. 6. c. 1. cap. monasterij de vi. & honestate cleric. tradunt Zecol p. 1. verb. Alii vides 9. 7. Steph. Gratian. *discepi. forens. c. 393. n. 16. cum seqq.* Bonacin. d. ar. 1. de clausura q. 3. p. 1. n. 4. Lezana d. c. 16. n. 36.*

101. Collocutio communia in monasteriis Monialium retinere debent in loco clauo, & aperto, vt Moniales alloquendi ab omnibus commodè perspicui valeant, ac in eorumdem Collocutorum ianuam nil permittatur, quo intus illo modo claudi valeat, vt per Sel. d. c. 18. n. 35. vbi relet de-  
finitum à Sact. Congreg. Episc. in *Faentina 7. Martij 1617.*

102. Contra Religiosos accedentes ad monasteria Monialium impositum esse penam priuationis officiorum, vocis, actus, & passus ipso facto incurrenda, patet ex decreto S. Congreg. in Sixt. V. edito de anno 1590. quod relet Bonacin. d. c. 16. n. 5. vbi n. 4. tenet prædictum decretum sub mortali obligare, & n. 5. resoluunt Religiosum præfatis penis affici nullo accessu, & n. 6. subdit Religiosum teneri in conscientia penam priuationis vocis actus, & passus sponte subire ante sententiam iudicis declarationem, de hoc decreto meminit Steph. VV. *ynis d. conf. 1. n. 18.*

103. Regulares cuiuscunque Ordinis, militie, Societatis, vel Congregationis ad monasteria Monialium, etiam sui Ordinis ad colloquendum, sine tractandam cum eis sine S. Congreg. licentia particulari de super edito decreto accedere prohibentur. Cui prohibitioni etiam subiacent milites Regulares Ordinis S. Io. Hieros. & præter penam in prædicto decreto contentam, incurrunt etiam peccatum mortale, & ad huiusmodi penam non possunt absolui, nec rehabitari ab alijs, præterquam à Sede Apost. aut sacri Congregat. quibus tamen non subiaccit Regulares accedentes ad monasteria puellis, vel mulieribus secularibus inibi degentibus loquendi causa, nec etiam comprehenduntur in prædicto decreto literas ad Moniales mittentes, quomodo sunt huiusmodi Religiosi, quam Moniales sine debite corrigendi, ac

puniendi à superioribus, quibus in delinquentes huiusmodi competit iurisdicção, vt per Sel. d. c. 18. n. 40. vbi relet sic fuisse decernum per sacre Congreg. Episcop. sub die 21. *Augusti, & 7. Septembris 1605.* De hoc decreto, & illius materia, vide Bonacin. de clausura q. 2. p. 1. n. 3. Cottolan. de casibus referu. part. 2. ar. 1. n. 4. 2. ar. 1. n. 4. 3. vers. *illu. strissim.* Laurent. de Perinis *tom. 2. prim. Minusor. in conf. 6. p. 1. n. 36.* Lezana in summ. *quasi. Regul. cap. 25. n. 37. vers. quod decretum.* Diana moral. *res. part. 1. tract. 10. resol. 22.* Tambur. de iure Abbatis. *diff. 25. q. 5.* Laurent. de Franchis de controuers. inter Episcop. & Regular. p. 225.

Regulares cuiuscunque Ordinis, aut Congregationis exstant, quotiescunque absque sacre Congregationis licentia Moniales alloquitur repetit faciant, carcerentur, eorumque superiores, iuxta sacri Concilij decretum puniendi configurationis, qui superiores deinde sacram Congregationem, ac Ordinarij de executione certiores reddant, Sel. d. c. 18. n. 41. vbi attestatur sic fuisse resolutum per eandem sacram Congregat. in *Faentina 7. Martij 1617.*

Vicarius Fratrum absque Apostolice Sedis licentia Moniales alloquens in penam in decreto generali contentam incidit, dummodo idem Vicarius in Prioris absentia eiusdem Prioris Officij munus non obeat, Set. d. c. 18. n. 43. vbi dicit de-  
finitum ab eadem sacra Congregatione sub die 2. *Septembris 1617.*

Notissimè per sacram Congregat. Concil. Trid. speciali decreto sub die 12. *Kal. Decembris 1623.* de mandato S. D. N. Viban. VIII. concessum fuit Episcopis, vt licentiam dare valeant Religiosis alloquendi Moniales seuatis ceteris regulis, & conditionibus ibidem expressis. Regulares absque legitima licentia accedens ad monasterium Monialium Regularibus subiectum, ibique in loco colloquens destinatum cum Moniali colloquens, potest stante dicta constit. fel. nec. Gregor. XV. à dicto Episcopo, tanquam Sacri Apost. delegato coarctari, & priuiri, ita Sel. d. c. 18. n. 50. vbi relet de-  
finitum ab eadem 1624.

Subcollector, absque Ordinarij licentia alloquens cum Monialibus potest excommunicari, vt per Sel. d. c. 18. n. 51. vbi attestatur resolutum in *Hipperegien. 13. Maij 1628.*

Monialium patres, ac fratres, & filij, vt eisdem alloquantur in temporibus non prohibitis, licentia non indigent, ex Sel. d. c. 18. n. 54. vbi ait de-  
finitum 15. *Januarij 1616.* & 14. *Marij eiusdem anni.*

Regulares adeuntes monasteria Monialium absque Episcopi licentia non incurrunt in penam excommunicationis, quam Episcopus suo edito proposuit, si Regulares habet ex privilegio vò posse ab Episcopis excommunicari, & alijs sic excommunicati vò possunt ab solui à suis superioribus, sed ab Episcopo, qui sibi hanc absolutionem reservauit, ita plures, quos relet Ego ipse d. *abeg. 102. n. 7.* quibus addo Marcel. Vulp. in d. *praxi cap. 4. n. 8.* Lezana d. c. 25. n. 35. Tamburin. d. *diff. 25. q. 9.* & me citato resolutum Bonacin. d. *p. 1. n. 4. n. 5.* vbi obseruat Religiosos hoc tempore alloquentes Moniales absque licentia, etiam si alloquentur in monasteriis Regularibus subiectis, puniri posse ab Episcopo, ex Bulla Gregorij XV. de exemptiorum priuilegijs incip. *Inferuabili.* sub dat. 9. *Februarij 1622.*

Constitutione Provincialis Mediolanensis. stante quod

104.

105.

106.

107.

108.

109.

110.

# Seff. XXV. de Regul. & Monial. Cap. V. 393

quoddam alloquentes cum Monialibus puniantur, dubitatum fuit, an alloquentes sine licentia cum Monialibus exemptis possint puniri ab Episcopo, & etiam ipsi Moniales exempti? fuit resolutum non posse puniri Moniales exemptas, vt testatur Sel. in fidei Canon. c. 30. n. 1. sub die 8. Augusti 1621.

111. An autem scribens litteras Moniali, & mit-  
tens, incidat in praefatam censuram commu-  
nam ab Episcopo aduersus annos in monasteria  
Monialium? Negant Aloys. Ricc. in praxi aucta  
resol. 65. Ego ipse d. alleg. 102. ex n. 81. & me citat  
Homobon. de bonis de examine Eccles. tract. 1. c. 3. quod 3. sup. p. 3. Tambus. d. disp. 25. q. ult.  
& Illustriss. D. meus Rodet à Consilio in comment.  
ad c. reatum 3. sub n. 8. disp. 81. vbi etiam dicitur,  
an incurret excommunicationem, qui sub illius  
poena prohibitus est ne ad Monialem scribat, si  
tamen scribendo, epistola non peruenit ad illam.  
Aduenit tamen Stephan. VVeyms d. consil. 15. n.  
27. pag. 133. Moniales nihil dicit, nihil accipere  
possit abque Superioris licentia, & consequen-  
ter non possit dare nec accipere litteras, nisi dona,  
cum nullum habeant arbitrium, sed dependeat  
ipsarum voluntas à voluntate Superioris per  
spontaneam abdicationem, nisi aliquid datum,  
vel missum fuerit loco elemosinar, & litterae  
respexerint utilitatem monasterij.

112. Praedictam censuram per se statutam, aut edi-  
ctum Episcopale ipso iure aduersus aduenies  
monasteria Monialium, & cum illa alloquentes,  
comprehendere etiam accidentes ad monasteria  
exempta Monialium subditi Regularibus, qui  
non subsunt iurisdictioni Episcoporum existen-  
tia intra suam diocesim, & solvunt Roland. à Val-  
le consil. 33. n. 3. 2. vol. 3. Stephan. Gratian. discip.  
forens. c. 39. n. 22. & seg. Campan. in diversis  
Canon. rubr. 1. c. 16. n. 45. Ego ipse d. alleg. 102. n.  
75. & me citat Bonac. d. tract. de clausura q. 3.  
puncto 4. n. 1. prope fin. latè Laurent. de Franchis  
à loco pag. 228. cum seqq.

113. Facultatem concedendi licentiam aduendi ad  
colloquium cum Monialibus Regularibus sub-  
iectis spectat ad ipsos superiores Regulares,  
nisi esset consuetudo legitimè praescripta, vt hu-  
iusmodi licentiae, etiam quoad monasteria, quae  
Regularibus subsunt, ab Episcopo tantum, vel  
ab Episcopo, & superiore Regulari consuetudine  
obtinuerunt, et erunt Quirant. d. verb. monasteria  
Monialium, vers. hinc tangenda, pag. 453.  
Piaf. in praxi Episcop. p. 3. n. 54. Armenar.  
in addit. ad recap. legum Navarra lib. 2. tit. 18. l. 7.  
de Relig. n. 99. Campan. d. c. 16. n. 45. Ego ipse d.  
alleg. 102. n. 76. & me citat Homobon. de bonis  
de examine Eccles. tract. 11. cap. 2. quod 1. in fine  
Tambus. disp. 26. q. 2.

Sed re maturius considerata videtur re-  
ctè illis licentiam huiusmodi alloquenti moniales Regu-  
laribus subiectas concedendam esse ab Episcopo,  
seu eius Vicario generali, & à superiore Regu-  
lari, cui Moniales ipsi subiectae sunt, coniunctum,  
ita vt idem Episcopus, seu eius Vicarius primo  
loco subscribat. Idem quoque seruandum videtur  
quoad licentiam eorum, quibus ordinariè intra  
septem monasteriorum eorundem Monialium ingredi  
necesse est, reperiunt tamen casibus extremè ne-  
cessitatis exceptis, in quibus licentiam alienus  
subscriptio ne robotat & sufficit. Edicta verò, quib.  
persona secularibus ad eorundem Monialium mo-  
nasteria accessus prohibetur, ab Episcopo dimit-  
tat subscribenda & publicanda sunt. Sel. d. c. 30.

n. 14. vbi refert ita fuisse decisum per Sac. Con-  
greg. Episcop. in Camerinen. 21. February 1617.

De clausura monasteriorum vicorum, quoad  
ingressum feminatum, ca. vide Fr. Emman. 10.  
q. 48. art. 1. & 4. Fr. Ioan. a Cruce d. c. 5. dub. 1.  
concl. 1. Aloys. Ricc. in d. praxi rerum fore Eccle-  
siar. resol. 544. n. 8. in 2. addit. Sanch. in praepara  
Decalog. tom. 2. lib. 6. c. 17. Bonac. d. tract. de clau-  
sur. q. 5. Legans d. c. 10. n. 1. mensium d. alleg.  
102. ex n. 85. & quod horti, & prata Religio-  
rum monasteriorum eorum, contigui comprehen-  
duntur constitutione Pij V. ita vt molietia si in  
eos ingreſſus fuerint, ab solutione indigeant, tenet  
Aldan. in compend. Canon. resoldib. 3. tit. 5. n. 12.  
vbi refert ita fuisse resolutum Sac. Congreg.  
Episcop. 13. Septembris 1583. & facultas choro  
contigua alicuius monasterij Religiosorum est  
sub clausura comprehensa, ex eodem Aldan. c.  
10. loco, vbi testatur ita decisum ab eodem Sac.  
Congreg. in Saluennato. Augusti 1615.

7. Et quia monasteria, &c. Vide Vgolin. de of-  
fic. Episcop. c. 23. in prin. n. 1. D. Huron, Venero,  
y L. qua in examine Episcop. lib. 6. c. 2. n. 13. Ze-  
tol. in praxi Episcop. p. 1. verb. Moniales §. 17. vbi  
refert decisum, istam translationem facienda esse  
ad aliud monasterium eiusdem O. d. m. & hoc  
quando immineret scandalum, vel propter su-  
pereminentem aëris pestilentiam causam, & quod  
monasterij translatio debet fieri simul cō inter-  
dictis, & additibus, quos illud habebat elegantem  
Stephan. VVeyms d. consil. 15. n. 47. vbi ait ideo  
Trid. Synodus monasteria Monialium, quae tui  
in pagis, & extra mœnia vrbs, vel oppidi consti-  
tuta sunt intra vrbes, vel oppida fecerunt re-  
ducenda censuisse, quia saepe sine custodia sunt  
exposita malorum hominum praedæ, & alia fa-  
cinoribus, & concludit his verbis. Vnde Munia-  
les, quae habent monasteria excursionibus pira-  
tarum, vel aliorum malorum hominum exposita,  
omnino reduci debent ad vrbes, vel oppida clau-  
sa, adeo vt receptum sit ex eodem decreto Con-  
cilij ipsos Ordinatios tanquam Sedis Apostol.  
Ordinatios (etiam si istam auctoritatem speciali-  
ter non expresseſſent Concil.) sic ad vrbes & op-  
pida cogere, & transferre posse monasteria etiam  
exempta, & Sedi Apostol. immediatè subiecta. Neq.  
verò tunc solum transferri debent, quando ma-  
lorum hominum periculis sunt exposita, sed tunc  
etiam quando superuenit alia finalis causa ex cō-  
tagio, vel aëre infecto quemadmodum Episcopo  
Nolano pte Congregationem Interp. pridem  
scriptum fuit, vt Monialibus Collegij No-  
lani perentibus transiret ad aliud monasterium  
sub eadem regula propter pestilentem quandam  
aque distillationem ex vicino monte benignè de-  
bet annuere, si ita esset. Imò verò translatio mo-  
nasterij faciendā illi immineret scandalum publicū,  
sed tamen quando ex tali causa fit, non facile ad  
aliud quā eiusdē Ordinis monasterium id fieri  
debet, & creditus monasterij sic translati applica-  
ri debent monasterio, ad quod fit translatio, non  
etiam applicare possunt in aliam causam simi-  
lem, &c. Hactenus Steph. VVeyms d. loco.

Et translationem fieri debere in aurore, vt à  
paucis Moniales conspici possint, atque à perso-  
nis gravis, & honestis, & sanguine eis proxi-  
mioribus consensibus deducantur, aſſertit deci-  
sum Armenar. in addit. ad recap. legum Navarra  
lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. n. 100. quem refert Ego  
ipse d. alleg. 102. n. 16.

Moniales ab vno monasterio non transferunt  
locorum

114.

115.

116.

117.

118.

locorum Ordinarij, aut Superiores Regulares in monasteria recentiter erecta pro novitiorum in eo introducendarum institutione, nisi obtenta à Sede Apostolica, vel à facta Congregatione specialis facultate, ita Aldan. d. iij. §. n. 14. vbi testatur se solutorum à facta Congreg. Episcoporum in Trident. 27. May 1603. quia Monialium translatio Apostolica Sede inconsulta inuicem fieri potest, ex eodem Aldan. d. iij. §. n. 15. vbi refert decretum per eandem factam Congreg. in Barchinensi. 10. April. 1615.

119. Moniales transire non possunt in monasteria nouiter erecta, nisi eadem monasteria, auctoritate Apostolica, extracta fuisse prius constiterint,

ipsaque prænata visitatione earundem Monialium capacia, et sique accommodata, atque absoluta reperia fuerint, ut exmentatis, aliisve fabricis nulla ædificationis causa in ipsa postea ingrediendi necessitas relinquatur, Aldan. d. iij. §. n. 18. vbi testatur ita fuisse decretum in Plixbonen. 17. July 1615.

¶ Inuocato etiam auxilio, &c.] Vide Stephan. V. Veyms d. consil. 15. n. 11. pag. 147. vbi dicit quod ad hoc ut maiors efficaciz hoc decretum haberet, voluit eadem sancta Synodus vtriusque contradi-ctores, & inobedientes per censuras Ecclesiasticas, aliisque pœnas appellatione postposita compellere neur, inuocato etiam ad id in casu necessitatis auxilio brachij secularis.

*Superiores quicunque eligantur per vota secreta, alias electio nulla sit.*

## CAPVT VI.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Suffragia secreta in rebus grauibz ferri debent.
3. Votum secreti maiorem libertatem ad votandum habet.
4. Electio non definit esse secreta propter puram, & simplicem ostensionem schedula.
5. Offensio vnius schedula officii secreta electioni.
6. Electio reputatur secreta, & Canonica si electi fuerint à Superioribus aliqui, qui vota omnium eligentium recipiant.
7. Abbatissarum in electione possunt vota per Episcopum cum Vicario cretum accipi.
8. Electio erit nulla si in Bullis confirmationis exprimerentur nomina eligentium.
9. Eligentes per schedulam aliqui patenti signum signatam faciant electionem non secretam, & pecuniari mori aliter.
10. Capitula permitti non debent ut fiat aliquid ex quo publicari possint nomina eligentium.

11. Praesidentes Capituli non possunt precipere scrutatoribus ne recipiant suffragia ultra certum numerum, &c.
12. Electio vni non secreta quibz casibus sit nulla.
13. Procuratores legitime constituti ad eligendum non excluduntur, dummodo non habeant speciale mandatum de eligenda certa persona.
14. Electio dicitur Canonica quatenus quis electorum ante scrutinium dicat se velle eligere hunc, vel illum.
15. Electio Regularium ita debet fieri per vota secreta, ut non possit fieri per viam compromissi, aut inspirationis.
16. Electio Abbatissa facta per vota non secreta per ignorantiam huius decreti non valet, nec Episcopum potest dispensare.
17. Electio irrita est si aliqui contra huius decreti constitutionem electionem fecerint.
18. Vota an sufficiant quod sint secreta, absque alia forma.

**I**n electione Superiorum quorumcunque, Abbatum temporalium, & aliorum Officialium, ac Generalium & Abbatissarum, atque aliorum Praepositarum, quo omnia rectè, & sine villa fraude fiant, in primis sancta Synodus distinctè præcipit omnes superadiatos eligi debere à per vota secreta, ita ut singulorum eligentium nomina nunquam publicentur. Nec in posterum liceat, Prouinciales, aut Abbates Priores, aut alios quoscumque; Titulares ad effectum electionis faciendæ constituere, aut voces & suffragia absentium supplere. *¶ Si verò contra huius decreti constitutionem aliquis electus fuerit, electio irrita sit, & is, qui ad hunc effectum se in Prouincialem, Abbatem, aut Priorem creari permiserit, deinceps ab omnia officia in religione obtinenda inhabilis existat facultateque super his concessæ, eo ipso abrogatæ censeantur, & si in posterum alix concedantur, tanquam surreptitiz habeantur.*

**V**ide Nanat. consil. 4. in antiq. aliis consil. 9. in non de electione, Syre. in florib. decis. sub eodem tit. dec. 4. Quærant in summ. Bullar. verb. Abbatissarum, Ft. Emman. quæst. reg. lib. 2. q. 5. 1. art. 6. & 8. Zetol. in pract. Episcop. p. 1. verb. Abbatissa § 6. Azor. inst. moral. p. 1. lib. 13. cap. 10. quæst. 1. Franc. Leo. in thesaur. iuri Ecclesiast. part. 1. c. 4. n. 32. & seg. Aloy. Ricc. in collectan. decis. part. 4. cels. 1. 75 § 1. & in decis. curia Archiepiscop. Neapolit. decis. 197. p. 4. Nicol. Garc. de benefic. p. 5. c. 4. num. 183. cum segg. Maltes. in summ. tral. 6. s. 16. n. 15 § 3. Hieron. Venero, y Leyua in examine Episcop. lib. 6. c. 18. n. 1. cum segg. Duran. decis. 333. n. 1.

a Per vota secreta.] Quando igitur de rebus

grauibus in eunda erant suffragia eadem secretò fecerantur, ut sine timore quisque quod senserit libetè loquatur, ut ait Oñan. Frangip. in direct. Eccles. discipl. tit. de decanis collegiatis Ecclesiarum n. 32. vocare enim secretò minus inconuenientiam, & maiorem libertatem ad votandum Christianè habere, quàm vocare publicè, tradunt Bobad. in sua Politica lib. 3. c. 7. n. 38. Cor. Philipp. p. 1. §. 1. n. 12. & quomnis in actibus capitularibus de iure non requiritur, quòd vota prelatentur secreta, expedit tamen quòd in omnibus votaretur secretò, obferuant Nicol. Garc. d. c. 4. n. 185. & Castellin. in ad. d. tral. de elect. pag. 495. Puram, & simplicem ostensionem schedulæ secretò facti ab aliquo ex electionibus ad effectum,

ve videat goem ipse eligat, non tollere quin electio subsecqens immediatè sit secreta, tradit Nicol. *consil. 7. in antiq. allis 4. in nou. de elect. Et. Emmao. in summ. part. 1. cap. 102. n. 4. Castellin. in trakt. de elect. c. 4. n. 3. obferuantes eo casu electionem esse secretam, & nullam, quando electio rudi vota, colpa, & dolo totius, vel maioris partis Capituli publicaretur, vel quando manifestatio vnus, vel plurius vocorum est talis causis, vel præsumpcio rationabiliter, quòd electio sequatur in hunc vel illam personam particularem ex vi illius electionis.*

5. Vnde ex hoc decreto colligunt Nicol. *Galea benef. part. 5. cap. 4. n. 183. Molfes. in summ. p. 1. trakt. 6. cap. 16. n. 153. quòd ostensio vnius lchedulæ, siue fiat per militiam, siue per ecorem, dummodo non causet electum, de quo supra, non sufficit fecerit electioni; si tamen maior pars suffragiorum ostenderetur, esset nulla electio, ex quo ante publicationem seruicij electio manifestaretur contra formam Concilij in presenti. Verum Rotan. Treuer. Abbat. S. Maximini 20. Nouemb. 1624. coram R.D. meo Cocino Decano, impressa per Massob. in praxi habendi concursum pral. 8. in princ. n. 53. & 67. censuit electionem esse nullam, etiam si vnicum tantum suffragium publicetur, prout refert Sigism. à Bononia de elect. dub. 11. et n. 4.*

6. Si electi fuerunt à Superioribus aliqui, qui vota omnium eligentium recipiant, electionem repositam fecerant, & canonicam, refertur decisum Nicol. Garc. d. c. 4. n. 189. Aloyf. Ricc. d. Neapol. decis. 197. n. 2. part. 4. Castellin. de election. cap. 4. num. 4. Sigismund. à Bononia in simili trakt. dub. 26. num. 11. Tamburcio. de iure Abbatum tom. 2. disp. 5. quest. 6. n. 8.

7. In electione Abbatissarum, vel alterius Superioris possit vota singulorum Monialium per Episcopum vnà cum Vicario, vel alio viro assumpto octenus accipi, licet quatuor, aut quinque ea fiant, si hoc est iuxta formam statutorum Religionis, refertur decisum Galet. in marg. casum consens. verb. Abbatissa, Nicol. Garc. d. n. 189. Aloyf. Ricc. in praxi rerum feri Eccles. c. 637. in 3. ed. Molfes. d. part. 1. trakt. 6. c. 16. n. 154. Castellin. d. cap. 4. n. 4. c. 5. n. 28. Fr. Sigism. à Bononia d. dub. 27. num. 11. Tamburin. d. disp. ubi. 28. quest. 4.

8. Ita fiti dè hoc decretum esse intelligendum, vt si post electionem factam in Bullis confirmationis, seu parentibus exprimerentur nomina eligentium, electio esset nulla, refertur decisum Castellin. d. c. 4. n. 61.

9. Eligentes per schedulam aliquo patenti signo signatam, vt innotescat scrutatoribus, vel vni ex illis, quòd talis elector eligi illum nominatum in schedula facere electionem non fecerit, & peccare mortaliter, ac proinde esse electioni factum de hoc certum, teoreti te signare prælaturam, siue officium, vel petere à Sanctissimo confirmationem cum dispensatione, refertur decisum Laurent. de Petinis tom. 1. de Reliq. subdit. & Pralato. g. de obedient. cap. 21. Castellin. d. c. 4. n. 61.

10. Aduerit Fr. Emm. g. reg. tom. 2. q. 2. art. 9. in reuocacione Concilij in presenti fuisse statuere, quòd Capitula facerent electiones secretas in hoc sensu, id est quòd non permitteant fieri aliqui, ex quo publicari possint nomina eligentium, & itale quid factum fuisse, electio non valet, & subdit ex doctrina Nauarr. d. consil. 9. de elect. in nou. quòd hoc habet locum in electione

per secretum, non aorem in electione per compromissum.

Verum autem electione Superiorum Regularium Prædicens Capit. possit præcipere scrutatoribus sub præcepto sanctæ obedientie & penae excommunicationis late sententia, ne recipiant suffragia octenus tradi solita per aliquibus vltra certum numerum electioni insufficientem, sed eo completo dicant electoribus ad hutes, prout seruari dicitur, vt dent aliis eorum vota, & an electio hoc modo celebrata sit valida? decisum fuisse de anno 1623. refert Castellin. d. c. 4. n. 66. hanc eligendi rationem, quam libertati electionis, ac naturali consensui aduersatur, omnino improbiat, electionisque hæcenus celebratas si scrutatores præcepto superioris obtemperantes singulorum eligentium vota non receperint, pro Canonice non haberi.

Electionem esse nullam, quando aliqui ex electoribus vnica schedulam recipiant vnico nomine scriptam, & nomen electi notum scribatur, vel alteri reponunt in capitulis, similiter qui accipiunt de mano scribæ duas schedulas, & vnâ quam voluerint, reponunt alteram sciunt, quia scriba potuit reuelare talem, qui non habuit, nisi vnâ schedulam, vel talem, qui non habuit duas, refertur decisum Nicol. Garc. d. cap. 4. num. 193. Aloyf. Ricc. d. Neapol. decis. 197. num. 3. p. 4. Castellin. de elect. cap. 5. n. 25. Fr. Sigism. à Bononia de elect. dub. 21. num. 6. Rotan. Treuer. Abbat. S. Maximini 20. Nouemb. 1624. coram R.D. meo Cocino Decano, impressa per Massob. in praxi habendi concursus pral. 8. in princ. n. 69. leuandum Romanum impressi.

Procuratores legitime constitutos cum generali mandato ad eligendum ab illis, qui legitime impediti sunt, non excludi, dominodum non habeant speciale mandatum de eligenda certa persona, quia tunc votum non potest esse secretum, refertur decisum Nicol. Garc. d. c. 4. n. 100.

Si quis electorum ante scrutinium verbo dicat se velle eligere hunc, vel illum, non propter hoc tolli, quin electio sit secreta; eo quia potius pro altero suffragium præstare, tradunt Nicol. Garc. d. cap. 4. num. 196. Castellin. d. c. 5. n. 26. in fine.

Electionem Regularium illa debet fieri per vota secreta, vt non possit fieri per viam compromissi, aut inspirationis, refertur decisum Nicol. Garc. d. cap. 4. num. 204. Castellin. de elect. c. 7. num. 7. vers. ad querendum, Fr. Sigism. à Bononia de elect. dub. 2. num. 7. & dub. 3. num. 24. vers. & in super, contra Fr. Emmao. in summ. p. 1. cap. 202. num. 2. & cap. 105. num. 3. & quest. reg. tom. 2. quest. 52. art. 9. in fine.

Electionem Abbatissæ factam per vota non secreta per ignorantiam hoies decreti non valet, nec Episcopum possit dispensare, vel valentes refertur decisum Aloyf. Ricc. d. Neapol. decis. 197. n. 7. p. 4. Molfes. d. p. 1. trakt. 6. c. 16. n. 156. Nou. in singul. c. 86. n. 3. Fr. Sigism. à Bononia de elect. dub. 31. n. 16.

Si vero contra huius decreti constitutionem, &c. Vide Nauarr. consil. 2. n. 4. de elect. in antiq. allis consil. 8. num. 2. ed. tit. in nou. Fr. Sigism. à Bononia d. dub. 8. n. 8.

Verum autem hodie sufficiat, quòd vnâ sint secreta ex dispositione prædicti decreti, absque alia forma? Affirmat. Fr. Ludob. Missenda in man. Pralato. tom. 2. quest. 23. art. 15. c. 1. circa mod. assertens dispositionem text. in c. quia propter, de elect.

11.

12.

13.

14.

15.

16.

17.

18.



electi, modò sublatam esse per Concilium in præfenti.

Negam Fr. Em. in sum. p. 1. c. 10. n. 1. Zerol. in præf. Episc. p. 1. verb. Abbatissa, §. 6. Azot. in præf. moral. p. 1. lib. 1. c. 10. q. 1. 2. Fr. Sigism. à Bononia de elect. dub. 17. n. 10. & 11. Rota in Mæst. monasterij 5. July 1621. in fine vers. Denique, coram R. D. meo Cosentino Desano, & veterum in Trever-

ren. Abbatia sancti Maximini 20. Novemb. 1624. coram eodem impetr. per Mallob. in præf. habendi concursum, præf. 8. in princ. n. 68. secundum Rom. impetr. merito obferunt, quod quando disponitur, quod omnes electiones Regularium debeant fieri per vota secreta, non tamen censetur sublatam forma d. c. quia propter sed adhuc in suo robore perferunt, sunt verba Rot. in d. Mæst. monast.

Monialium superior eligatur non minor 40. annis, & quæ post octo annos professionis laudabiliter vixerit, & si talis non sit in monasterio, eligatur ex alio, ut in text. vel ex eodem monasterio una, eligatur, quæ trigessimum annum compleverit, & unicuique monasterio sit unica superior. Et Episcopus in huiusmodi electionibus secularis superior stet ante cancellorum fenestellam ad audienda singulorum vota.

## CAPVT VII.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Abbatissa, vel Priorissa esse non potest illegitima absque Papa dispensatione, scilicet Religio-nis privilegio.
3. Abbatissa seu Priorissa, officij non sunt capaces illegitima, & quæcumque quæ virginis non sunt.
4. Bigama Monialis absque dispensatione in Abbatissam eligi non potest.
5. Infamis non potest in Abbatissam eligi.
6. Abbatissa in electione dua partes concurrere debent ex tripartito numero Monialium.
7. Abbatissa in electione dare votum non potest eorum superior in casu discordie.
8. Episcopus non potest dispensare in etate 40. annorum quæ ad Abbatissatum officium requiruntur.
9. Electio Abbatissæ minoris 40. annorum est nulla si in monasterio non deest alia quadragesima.

10. Constitutio Gregorij XIII. habet locum in omnibus Monialium monasterijs quæcumvis militiarum.
11. Abbatissa expleto officiorum suorum triennio non possunt denovo eligi ad eadem officia.
12. Abbatissa soror potest succedere in officio sorori.
13. Monialium fratruores in electione Abbatissarum non possunt supplere pro numero votum requisitarum.
14. Abbatissa non potest duobus monasterijs præfici.
15. Episcopus qui Abbatissæ electioni præest, claustra monasterij non ingreditur, sed ante cancellorum fenestellam vota singulorum audire & recipere debet.
16. Episcopus potest una cum superioribus Regularibus quæcumque Abbatissarum electionibus per se, vel per aliam interesse.

a Concil. Carthag. 3. concil. Ag. c. 19. cap. 22. Symon. 20. quæst. 1. b Cap. in demeritis, de elec. in 6. c Concil. A. 814. cap. 17. c. 9. v. 11. c. 1. Concil. Ephesina. cap. 12.

**A**bbatissa, & Priorissa, & quocumque alio nomine Præfecta, vel Præposita appellatur, eligatur a non minor annis quadragesima, & quæ octo annis post expressam professionem laudabiliter vixerit. Quod si his qualitatibus non reperitur in eodem monasterio, ex alio eiusdem ordinis eligi possit. Si hoc etiam incommodum Superiori, qui electioni præest, videatur, ex iis, b quæ in eodem monasterio annum trigessimum exceperint & quinque saltem annis post professionem rectè vixerint, Episcopo, vel alio Superiori consentiente, eligatur. c & Duobus verò monasterijs nulla præficiatur. Et si quæ duo vel plura quocumque modo obtiner, cogatur vno excepto, intra sex menses cetera resignare. Post id verò tempus, nisi resignaverit, omnia ipso iure vacant, 7 si verò quæ electioni præest Episcopus, siue alius Superior, claustra monasterij non ingreditur, sed ante cancellorum fenestellam vota singulorum audiat, vel accipiat. In reliquis feruentur singulorum Ordinum, vel monasteriorum constitutiones.

1. Vide Fr. Emman. quæst. regul. 1. 1. art. 3. Azot. in præf. moral. part. 1. lib. 1. c. 10. & princ. Zerol. in præf. Episc. p. 1. verb. Abbatissa, §. 1. Præf. in simili præf. part. 1. c. 2. de beneficiis. Episc. p. 3. pag. 71. & part. 3. cap. 3. n. 57. Franc. Leo in thesoro fori ecclesiast. part. 2. c. 1. n. 45. cum seqq. Valer. Reginald. in præf. fori p. 1. lib. 30. tract. 3. n. 166. cum princ. Nicol. Catc. de benef. part. 1. c. 4. n. 42. & n. 71. Vissan. in præf. in præf. paronati. part. 2. lib. 5. cap. 5. n. 7. cum seqq. Zypx. in analytica poss. in præf. Ecclesiast. enarrat. sub tit. de elect. n. 9. Campan. in d. m. f. n. 1. c. 10. rub. 7. c. 6. n. 89. Molfes. in summa Theologia moralis, tract. 6. cap. 7. n. 46. Homobon. de bonis de electione ecclesiast. tract. 1. c. 3. quæst. 13. suppos. 4. Alroy. Ric. in decis. 10. Archiep. Neap.

part. 4. decis. 281. n. 3. & decis. 309. Portel. in ambus regularibus verb. Abbatissa, ex n. 3. No. in singularibus, conclus. 1. 3. 87. & 88. Hieron. Vencio y Leyva in examan Episc. lib. 6. cap. 28. Hieron. Roderic. in compendio quæst. Regular. res. 1. 2. d. n. 1. Laurent. de Franchis in c. 10. inter Episc. & Regular. pag. 153. cum seq. Lezana in sum. q. Regul. 1. 26. Tambur. de iure Abbatissar. disp. 28.

Illegitimam non posse absque dispensatione Papæ, scilicet Religio-nis privilegio, esse Abbatissam, vel Priorissam, tenent Maiol. de irregul. lib. 1. c. 10. in fin. Mandos. de signat. gratia, in de dispensat. super defectu natal. in fine, Nau. in man. cap. 27. n. 201. & commentus 2. de Regularibus n. 60. Fr. Emman. in sum. tom. 1. c. 29. n. 12. Soar.

rom. 5. de censur. diff. 5. o. f. 5. n. 15. Saye. in simili  
tratt. lib. 6. cap. 1. n. 1. in fine. Flamin. Paril. de re-  
ligion. benefic. lib. 3. q. 1. n. 11. Bellet. diff. 5. elec-  
re. part. 1. tit. de discipl. clerice. §. 3. n. 50. Sanch.  
in precepta Decalogi. tom. 2. lib. 5. c. 5. n. 19. & 20.  
Siglinund. à Bononia de elect. dub. 72. Sanctarel.  
variar. resol. 9. 40. n. 7. Egoipse in collectan. ad c. 1.  
n. 7. de filiis Presbyt. Aldan. in compend. Cimon. re-  
sol. lib. 1. tit. 28. n. 10. vbi refert decifum sub die  
17. Aprilis 1610. electionem Monialis illegiti-  
mae in Abbatissam absque dispensatione Apo-  
tolica, esse de iure irritam Homobon. de statib. p. 1.  
cap. 24. Nald. in sum. verb. Abbatissa n. 2. Azened.  
conf. 2. n. 2. Castell. de elect. c. 1. n. 5. Tambur.  
de iure Abbatissar. diff. 28. q. 15. nouissimè D. Fe-  
lician. de Vega Archiep. Mexican. in relect. ad cap.  
cum de priuilegiis. n. 24. de indie.

Contra Fr. Emman. sibi contrarium quæst. re-  
gul. tom. 1. q. 13. art. 1. Potel. in dubis Regul. verb.  
abbatissa. n. 6. Hieron. Roderic. d. resol. 2. n. 2. Fr.  
Ludou. Miranda de sacris Monialib. q. 6. art. 3. Le-  
zana d. c. 26. n. 6. Diana moral. p. 3. tract. 2. resol.  
101. Sel. in select. canon. c. 29. n. 23. vbi refert ita  
decifum in Corduben. de anno 1582. existimantes  
illegitimam posse absque dispensatione Papæ esse  
Abbatissam.

Nec solas illegitimas, sed etiam quasque,  
quæ virgines non sunt, excludi ab Abbatissæ, seu  
Priorissæ officio, per cap. inuocanda. 20. quæst. 1. &  
cap. 21. q. 7. rueritur mandos. de signatura gratia,  
ut dispensatio pro corrupta, statim in prin. & h. seq.  
in addit. Lap. ad leg. 60. lit. N. Sel. de benef. p. 4.  
quæst. 7. n. 7. Maior. de irregul. lib. 1. cap. 29. n. 13.  
Viuall. in candel. aureo. p. 3. c. 5. n. 13. in 2. adu. Fr.  
Emman. quæst. regul. tom. 2. q. 5. art. 3. Lauot. var.  
lucubr. tom. 1. tit. 4. cap. 24. n. 10. Castell. de elect.  
cap. 17. n. 5. 14. & 17. Diana d. part. 3. tract. 2. re-  
sol. 99. Laurent. de Franchis vbi supra pag. 158. in  
resp. ad 6. Lezana d. cap. 26. num. 5. Sel. in select. Ca-  
non. c. 29. num. 8. vbi refert reuolutum per S. Con-  
gregat. Episcoporum in Sertanen. 15. Iulij. 1616. pariter  
resoluentes in hoc solum Pontificem posse  
dispensare.

Contra Sanch. d. cap. 5. num. 22. Fr. Emman. in  
sum. tom. 3. cap. 3. n. 9. Potel. in dubis regul. verb.  
Abbatissa. n. 10. Soar. de Relig. tom. 4. c. 6. num. 16.  
Hieron. Roder. d. resol. 2. n. 26. existimantes ad  
Abbatissæ munus non desiderari virginitatem,  
nisi vbi mos esset impartienti Abbatissæ bene-  
dictionem specialem Virginitati propriam, seu  
consecrationem.

Bigamiam Monialiam absque dispensatione in  
Abbatissam eligi non posse per cap. 2. diff. 78. re-  
soluunt Maior. d. c. 19. n. 14. Viuall. d. c. 5. num. 8.  
obseruantes quod hunc effectum dici etiam biga-  
miam, quæ post castitatis votum prauitacita  
est, refert Sanch. d. c. 5. n. 23. Lezana d. cap. 26. n. 7.  
Tambur. d. diff. 28. q. 13.

Infirmum non posse in Abbatissam eligi, re-  
soluunt Maior. d. c. 29. n. 2. & 3. Viuall. d. c. 5.  
n. 1. Sanch. d. c. 5. n. 24. extendentes sine infamia  
sit iuris, siue facti Lezana d. c. 26. n. 7. in fine Po-  
tel. in dub. Regul. verb. Abbatissa. n. 1.

Ex tripartito numero Monialium duas partes  
concurrere debere in electione Abbatissæ, nisi alia  
fuerit loci consuetudo, & si fuerint discordes,  
posse Episcopum nominare vnam, quam magis  
idoneam indicauerit, refert decifum Piafec. in  
praxi Episcop. d. c. 3. n. 57. vers. in monasterijs, quem  
citat Zipae d. n. 9. vers. Abbatissa, in sic. Aldan. d.  
tit. 28. n. 26. vbi assent reuolutum per sacram  
Barbof. Collett. in Concl. Trad.

Congregationem Episcoporum in Assisen. 20.  
Novembrii 1585. Circa verò primam partem ad-  
est Rot. decifio coram Duran. 2. 3. 2. n. 3. ibi. Quod  
verò vltimus deducebatur in electione Abbatissæ re-  
quiri duas ex tribus partibus Capituli, per text. in c.  
indemonstrabiles, §. sanè, in prin. de elect. lib. 6. d. manui  
dixerunt non esse verum, sed sufficere maiorem par-  
tem eligentium, habito respectu ad Capitulum, ut  
distinguitur ex reg. act. in c. quia propter 32. de elect.  
& in c. eadem enim alius eiusdem tit. de elect. lib. 6. &  
clare deducitur ex text. in d. §. sanè, vers. verum si  
quæ, & quod fin. Nam. conf. 5. de elect. & in specie Mi-  
tand. in man. Prælat. Regul. 2. 3. q. 2. art. 27. conel.  
2. & idem in tract. de Monial. q. 7. n. 4. Ant. Cuch.  
infr. maior. Can. lib. 4. tit. 1. n. 291. Rota d. 2. 2. q. Regul.  
q. 55. art. 4. qui ibid. art. 1. in prin. deit hoc idem  
cautum esse in statuto Ordinis Cisterciensis. Neque  
obstat text. in d. §. sanè in prin. quæ quod ibi deci-  
tur de duabus partibus, procedit ad effectum, ut electa  
à duabus partibus possit confirmari appellacione reuota,  
etiam si à minori parte contra eius personam de-  
fectus obieciatur, non autem ut propterea electio à ma-  
iori parte facta non teneat, quoniam aliter text. ille esset  
sibi contrarius in d. vers. verum. Mirand. de monialib.  
& Cuch. vbi supra. Hactenus decifio, cui tamen  
videtur aduersari alia eiusdem Rotæ apud Tamba-  
bur. post tom. 3. de iure Abbatum decif. 17. n. 5.

In casu discordiæ inter Moniales volentes  
eligere, non posse superiori episcopum, aut scru-  
tatoiem dare votum in electione Abbatissæ, vel  
Priorissæ, refert decifum Lanot. var. lucubr. tit. 4.  
c. 24. n. 23.

Non minor annis quadraginta. Vide Hieron.  
Roderic. d. resol. 2. n. 5. Tamburin. d. diff. 28. q. 2. n.  
4. Laurent. de Franchis vbi supra pag. 154. n. 4. in resp.  
ad 1. Lezana d. cap. 26. n. 3. Rota apud eundem  
Tambur. post. n. 3. in tract. de iure Abbatum decif.  
17. n. 2. Circa quam ætatem non posse Episco-  
pum dispensare, refert decifum Armenian. addit.  
ad recap. legum Nauarre lib. 1. tit. 1. 8. l. 7. de Epis-  
copis n. 102. reuolunt Azor. infr. moral. p. 2. lib. 6.  
c. 5. q. 9. Nicol. Garc. d. c. 4. num. 7. Alory. Racc. in  
decif. Curie Archiep. Neapol. decif. 309. n. 9. part. 4.  
Siglin. à Bononia de elect. dub. 62. n. 6. Nouat. in  
singularib. conel. 1. 3. n. 2. vbi n. 3. contra Garc. citato  
loco tenet, quod prædicti quadraginta anni non  
requiruntur completi.

Electio Abbatissæ, quæ ætatem 40. annorum  
requiritur non habebat, si in monasterio non  
deciant aliz Moniales quadragenarias atque ha-  
biles licet non adeo idoneæ, sicut electa, est nul-  
la, ita Aldan. d. tit. 28. n. 11. referens fuisse dec-  
ifum in Puerben. 16. May 1623.

Constitutio Gregorij XIII. super mutatione  
officij Abbatissæ, ac Priorissæ Monialium in Ita-  
lia existentium, singulis quibusque triennijs, ob-  
seruari debet in omnibus Monialium monasterijs  
quorumvis militanum, ætiam Hierosolymitano-  
rum. Aldan. d. tit. 28. n. 2. adiens sic fuisse reuolu-  
tum per sacram Congregationem Episcop. sub die  
22. Martij 1604.

Abbatissæ, aut Priorissæ expleto officiorum  
triennio non possunt deinde eligi ad eadem offi-  
cia, absque Sedis Apostolicæ, aut sacre Cong-  
regationis, pro v assent decifum Aldan. d. loco.

Abbatissæ foror potest succedere in officio so-  
rori, si Canonice eligatur, dummodo non à disgra-  
tiam, vel prohibeatur per constitutiones Ordinis,  
ita Ald. d. tit. 28. n. 15. vbi refert decifum ab ea-  
dem S. Congr. in Puerben. 19. Aprilis 1619.

13. Monialium scrutatores in electione Abbatissarum, & aliarum superiorum, non possunt supplere pro numero vocum requisitarum in huiusmodi electione, seu in casu discordiæ. Aldan. d. tit. 28. num. 28. ubi asserit resolutum sub die 24. May 1611.
14. *6. Duoque verò monasteria nulla proficiantur.* Vide Flam. Paris. de resignat. benefic. lib. 3. q. 18. n. 40. ubi n. 43. subdit Abbatissam non posse præsens, & habere duo monasteria, etiam si vnum habeat in titulum, aliud verò in commendam.
15. *3. Idem, qui electioni præsens Episcopus, &c. Vi-* de Nauart. in cap. statumum 19. q. 3. n. 59. Franc. Leo d. part. 2. cap. 1. n. 46. Fr. Emenan. quest. regul. tom. 1. q. 46. art. 5. Fr. Ioan. à Ceuce de statu Relig. lib. 1. c. 3. dub. 2. concl. 3. notab. 3. prop. fin. Fr. Ludou. Miranda in man. Pralat. to. 1. q. 2. a. 15. concl. 3. & q. 7. art. 3. concl. 3. Sanch. in præcepta Decalog. tom. 1. lib. 6. c. 16. n. 50. Hieron. Veneto in examine Episcop. lib. 6. c. 18. n. 7. & 8. metipsum de officio, & potest. Episcop. p. 3. alleg. 103. n. 46. obseruante, quòd si Prælati prudenter iudicent non posse fieri canonicè dictam electionem ipsi

non iocantibus ob inquietudinem Monialium, & suspicionem subreptionis votorum inter ipsas subortæ, aut ob alias iustas causas à superioribus prudenter arbitrandas, tunc solum licet poterunt prædicta ingredi monasteria, ibique ipsarum Monialium vota audire.

Nouissimè Gregor. XV. fel. rec. in sua constit. de exemptorum priuilegiis. Inscrutabili, sub dat. 9. Februar. 1612. citata hanc materiam electionis Abbatissarum tractat in hæc verba. *Ac similiter possit Episcopus una cum superioribus Regularibus quoruncunque Abbatissarum, Priorissarum, præfatarum, vel Propositarum eorundem monasteriorum quocunque nomine appellentur, electionibus per se, vel per alium interesse, ac præsidere, absque ulla tamen ipsarum monasteriorum impensa.* Hactenus dicta constitutio, super quo postea sacra Congregatio Illustrissimorum Cardinal. Concil. Trid. interpretum consule ius confirmandi Abbatissas, minimè fuisse Episcopis per elusum cõstitutionem attributum, quam quidem declarationem originalem præ manibus habui, impressamque vidi in Typographia Cametz A. Apostolicæ de anno 1614.

16.

*Monasteria Sedi Apostolicæ immediatè subiecta deputent personas quolibet triennio, quæ libere statuunt, & deliberent, ac visitent, & si negligentes fuerint, suppleat Metropolitanus Prouinciæ.*

## CAPVT VIII.

1. Doctores de materia cap. agentes.  
2. Capitulum generale triennale si non conuocauerint Regulares à quibus ad id sint compellendi.

**M**onasteria omnia, quæ generalibus Capitulis, aut Episcopis non subdunt, nec suos habent ordinarios regulares Visitatores, sed sub immediaria Sedis Apostol. protectione, ac directione regi consueverunt, teneantur infra annum à fine præsentis Concil. & deinde quolibet triennio sese in congregationes tedigere, iuxta formam constitutionis Innoc. III. in <sup>a</sup> Concilio generali, quæ incipit: In singulis ibique certas regulares personas deputare, quæ de modo, & ordine, de prædictis congregationibus erigendis, ac statutis in eis exequendis deliberent, & statuunt, <sup>a</sup> Quòd si in his negligentes fuerint, liceat Metropolitanis, in cuius prouincia prædicta monasteria sunt, tanquam Sedis Apostolicæ delegatis, eos pro prædictis causis conuocare. Quòd si intra limites vnus prouinciæ non sit sufficiens talium monasteriorum numerus ad erigendam congregationem, possint duarum, vel trium prouinciarum monasteria vnâ facere congregationem. Ipsi autem congregationibus constitutis illarum generalia Capitula, & ab illis electi Præsides, vel Visitatores eandem habeant auctoritatem in suæ congregationis monasteria, ac regulares in eis commorantes, quam alij Præsides, ac Visitatores in cæteris habent Ordinibus: teneanturque suæ congregationis monasteria frequenter visitare: & illorum reformationi incumbere: & ea obseruare, quæ in sacris Canonibus, & in hoc sacro Concilio sunt decreta. Quòd si etiam, Metropolitanis instantibus, prædicta exequi non curauerint: Episcopus, in quorum diocesis loca prædicta sita sunt, tanquam Sedis Apostolicæ delegatis, subdantur.

**V**ide Nauar. commento 3. de Regular. n. 3. vers. sexto, & in cap. statumum 19. q. 3. num. 21. vers. quarto, Hieron. Veneto & Leyua in exanime Episcop. lib. 6. cap. 12. n. 7. nouissimè Stephan. Veyms in constitutiones 24. ex iure antiquo desumptas, & per Conc. Trid. annuuntur, consil. 14. pag. 125. cum seqq. ubi dicitur innouari cap. in singulis Regular. de statu monach. per hoc decretum Conc. & vnum ac alterum diuersimodè declarat.

<sup>a</sup> Quòd si in his negligentes, &c.] Regulares, qui ob Prælatorum negligentiam, Capitulum

generale triennale non conuocauerint, à Metropolitanis Prouinciæ, ubi monasteria eorum sunt, ad id compellendos esse, si vero illo instante, ne dum se in Coogregationem redegerint, nec Capitula triennialia fuerint, Episcopi opus ordinariis loci tanquam à Sede Apostolica ad id delegatis, subito per hunc textum consiluit Nau. consil. 81. de Regularibus, in actq. alijs consil. 18. de statu Monach. & in nouis, & tenent Saye. in stat. decis. sub illis tit. de Regularibus, decis. 89. Hieronym. Veneto d. lib. 6. c. 8. n. 12.

Monasteria

*Monasteria Sanctimonialium Sedi Apostolice immediatè subiecta ab Episcopis locorum gubernentur.*

CAPVT IX.

1. *Doctores de materia cap. agentes.*
2. *Moniales Sedi Apostolica subiecta ab Episcopo suis gubernanda spiritali gubernio, sed non temporali.*
3. *A ministris bonorum temporalium Monialium quis deputare valet.*
4. *Officiales, & ministri monasteriorum Monialium quibus qualitatibus eligendi.*

5. *Moniales in refectorio communi comedere, & in loco etiam communis laborare debent.*
6. *Monialibus non committitur clavis custodia sanctissimi Sacramenti.*
7. *Reliqua non in monasteriis Monialium, sed in exterioribus Ecclesiis asseruari debent.*

**M**onasteria Sanctimonialium, sanctæ Sedi Apostolicæ immediatè subiecta, etiam sub nomine Capitulorum sancti Petri, vel sancti Ioannis, vel aliis quomodo cumque nuncupentur, \* ab Episcopis tanquam diætæ Sedis delegatis gubernentur, non obstantibus quibuscumque. Quæ verò à deputatis in Capitulis generalibus, vel ab aliis regulatibus reguntur, sub eorum cura & custodia relinquuntur.

a Cap. coi.  
proimus,  
18. q. 1.

1. **V**ide de materia Hieron. Venero, j. Leyua in examine Episcop. lib. 6. cap. 21. n. 5. Stephan. Dalaun. de preest. Episcop. & Abbatum, c. 30. n. 6. Non possunt hæc monasteria exempta visitari à Capitulo, Sede Vacante. Abb. in eam olim n. 3. & ibi Felin. n. 3. ad fin. de maior. & obedient. Rota in Burg. iur. visitandi 1. July 1596. coram Orano.
2. **M**oniales Sedi Apostolicæ subiectas ab Episcopo esse gubernandas spiritali gubernio, sed non temporali. refertur decisum Attmend. in addit. ad recap. legum Nannaria lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. n. 93. ubi n. seg. subdit pariter resolutum per hoc decretum nullam iurisdictionem esse concessam Episcopo in monasteriis Sedi Apostolicæ immediatè subiectis, nisi in concernentibus spiritalibus, in temporalibus verò nihil agere posse.
3. **O**rdinarij, nec Regulares, etià in Capitulis eorū generalibus, non possunt deputare administratores bonorum temporalium Monialium particulares Religiosos cuiuscumque gradus aut præminentie, etiam si superiores monasteriorum fuerint,

- ut refert decisum Sel. in sele. Canon. 29. n. 12.
- Quoad officiales, aut ministros monasteriorum Monialium, ætas nulla determinata est, sed eligendi sunt, qui morum gravitate, virtutumque ornamento, & aliis honestis qualitatibus sunt præditi, ut per Sel. d. c. 29. n. 13.
- Moniales in refectorio communi comedere, & in loco etiam communis laborare debent, ex cod. Scl. citato loco, qui refert ita decisum à Sac. Congreg. Episcop. an Messanen. 1. Augusti 1603.
- Monialibus non committitur clavis custodia sanctissimi Sacramenti, sed penes eum Sacerdotem semper esse debet, ad quem spectat illud administrandi cura, Sel. d. c. 29. n. 25. ubi assent ita resolutum ab eadem Sac. Congregat. in Palisolejana 12. Januarij 1604.
- Reliquæ non in monasteriis Monialium, sed in exterioribus Ecclesiis asseruari debent, ubi de locis decentibus provideatur, vs per Sel. d. cap. 29. n. 28. qui dicit ita fuisse ab ead. Sac. Congreg. decisum in Fanentina 7. Martij 1617.

*Monialibus bis, aut ter in anno ab Episcopo, vel Superioribus offeratur extraordinarius Confessor. Iuxta septa monasterij non conferretur sanctissimum Christi Corpus, sed in publica Ecclesia.*

CAPVT X.

1. *Doctores de materia cap. agentes.*
2. *Preceptum obligatorium non est ut Moniales saltem semel singulis mensibus confiteantur.*
3. *Moniales saltem semel singulis mensibus confiteri, & SS. Eucharistiam suscipere debent.*
4. *Confessores in monasteriis Monialium, qui sub cura Regularium existunt, non sunt examinandi ab Episcopo.*
5. *Monialibus etiam exemptis in certis casibus dandum est per Episcopum loci Confessarius extraordinarius.*
6. *Ordinarij ex decretis Concil. nullam iurisdictionem possunt sibi vendicare in confessariis Monialium Regularium subiectarum.*
7. *Confessores Monialium etiam Regularibus subiectarum non ordinarij, quæ extraordinarij hodie non deputantur, nisi prius approbentur ab Episcopo.*
8. *Confessores extraordinarij Monialium molatenu possunt confessiones audire, nisi prius ab Episcopo diuturne approbentur.*
9. *Nisi ante Constitutionem deputati fuerint.*

Barbof. Colle. & in Concil. Trid.

10. *Regulares ab Episcopo generaliter approbati ad confessiones personarum secularium nequaquam censentur approbati ad audiendas confessiones Monialium.*
11. *Et approbati ad audiendas confessiones Monialium unum monasterij non possunt audire alterum.*
12. *Episcopi si amoniam confessores Regulares Monialium, non tenentur amoniam huiusmodi causam significare superioribus Regularibus.*
13. *Sanctissimum Sacramentum intra chorum, vel septa monasterij Monialium probatur asseruari.*
14. *Confessario Monialium certa annua merces constituta debet, & illi nihil amplius ab eis recipiat.*
15. *Confessarij extraordinarij Monialium à Religiosis enteribus excusantur.*
16. *Confessarius Monialium monere suægi non potest habens curam animarum.*
17. *Confessione Monialium sui Ordinis audire non licet Generali absque Episcopi deputata.*
18. *Confessarij Monialium ab eis nominati non possunt remunerari nisi ex rationabili causa.*

Ll 1 29. Con

19. *Confessarius dum Monialis infirma confessiones nudaret esse iam aperte remaneat.*  
 20. *Confessarius Monialium claustrum ingressus ad administranda sacramenta relicta via eat, reditque.*  
 21. *Confessarius Regularium Monialium, eiusque socii administrationis Sacramentorum, & confessionis casibus exceptis eas aliqui non possunt.*

22. *Confessarius Monialiumque socii assignandus.*  
 23. *Confessarius Monialium post administrata sacramenta non amplius intru claustra morantur.*  
 24. *Moniales vigore facultatis in Bello Cruciatu concessae non possunt eligere Confessarios.*  
 25. *Confessionalia ubi habenda.*

<sup>a</sup> Clement.  
in agro, §  
sancti, de  
tu monach.

**A**t tendant diligenter Episcopi, & ceteri Superiores monasteriorum Sanctimonialium, ut in constitutionibus earum <sup>a</sup> *admonentur* Sanctimoniales, <sup>a</sup> *ut saltem semel singulis mensibus confessionem peccatorum faciant, & sacrosanctam Eucharistiam suscipiant*: ut eo se salutaris praesidio muniant ad omnes oppugnationes demonis foriter superandas. *7 Prater ordinarios autem confessores, alius extraordinarios ab Episcopo, & aliis superioribus, aut ter in anno offeratur, qui omnium confessiones audire debeat. 8 Quod verò sanctissimum Christi corpus intra chorum, vel septa monasterij, & non in publica Ecclesia consecratur, prohibet sancta Synodus non obstante quocumque indulto, aut privilegio.*

1. **V**ide Campan. in *diversis Canon. n. 12. c. 16. n. 3. cum multis seqq. Pralec. in praxi Episcop. p. 2. c. 3. n. 57. vers. prohiberi, Hieronym. Venero 7 Leyua in examini Episcop. lib. 6. c. 26. metipsum de officio & potest. Episc. p. 2. alleg. 25. num. 46. cum seqq.*
2. <sup>a</sup> *Admonentur*.) Non esse obligatorium preceptum, resoluitur Viuald. in *Candel. auro rub. de confess. n. 41. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb. Moniales 9. 7. Valer. Reginald. in praxi fori par. lib. 29. n. 7. in fine, Soot. tom. 4. de parit. disp. 36. sect. 3. n. 7. Fagundez in quinq. Ecclesiae precepta, prae. 2. lib. 2. cap. 2. n. 18.*
3. <sup>b</sup> *Ut saltem semel singulis mensibus, &c.*) Vide Fr. Emm. q. n. regul. tom. 1. q. 63. art. 1. Soot. tom. 3. q. 80. art. 1. disp. 66. & tom. 4. disp. 36. sect. 5. n. 7. Zerol. d. 5. 7. Fr. Lud. Mirand. de sacra Moniali. q. 10. art. 1. Molfes. in summ. trati. 7. cap. 10. u. 21. Homobon. de bonis de examine eccles. tr. 3. c. 2. q. n. 5. Trullench. in precept. Decal. lib. 3. cap. 5. dub. 2. n. 1. Fagundez in quinq. Ecclesiae precepta, prae. 2. lib. 2. c. 2. n. 18. In Clem. in agro 1. §. sancti, de statu Monach. praecipitur Religiosis nigris Ordinis S. Beoed. ut singulis mensibus crimina sua confiteantur, & ideo Religiosos dicti Ordinis habentes conscientiam peccati mort. teneti singulis mensibus confiteri sub peccato mortali resoluit post gloss. in d. Clem. Sor. in 4. disp. 18. q. 1. m. 3. Caiet. tom. 1. apuse. tr. 5. q. 5. Can. in relect. de Pen. p. 5. Syluest. in summ. verb. Confessio 1. n. 4. Nauas. in e. placuit dub. 6. n. 122. Jacob de Grass. in n. de res. lib. 3. c. 5. n. 106. licet oppositum non sit omnino improbabile, imò probabilius illud dicat Henric. in summ. lib. 8. de Eucharist. c. 5. Suarez in 3. p. disp. 86. §. 5. Filliuc. tom. 1. tr. 4. c. 2. n. 5. 4. Tanner. tom. 4. disp. 5. q. 8. dub. 5.
4. <sup>7</sup> *Prater ordinarios autem Confessorem, &c.*) Confessores in monasteriis Monialium, quae sub cura Regularium sunt, non esse examinandos ab Episcopo, decisum refert Arm. in add. ad recap. legum. Nauas. d. 4. 1. 28. l. 1. §. 1. de confitendo semel in anno n. 17. telarus per me d. alleg. 25. n. 47. Sed sufficere si examini fuerint à superiore Ordinis ad audiendas confessiones Monialium, resoluit Sorb. in suis annis. ad compend. Mendicant. verb. Moniales, vers. quod prater. Azor. inst. moral. p. 1. lib. 1. cap. 9. q. n. 2. vers. quoniam an Confessor. Campan. d. 2. cap. 16. n. 5. ubi aliter decisum, posse Episcopum dare Confessorem Monialibus subiectis Regularibus, quae nulla ratione induci possunt, ut sua Regularibus peccata confiteantur, refert Egoip. d. alleg. 25. n. 48.

Monialibus etiam exemptis in certis casibus dandum esse per Episcopum loci Confessarium extraordinarium, decisum refert Galet. in margar. casuum conscientia, verb. confessio, & verb. Monialium. Alcy. Ricc. in praxi rerum fori eccles. iust. res. 638. in 2. adit. Attend. e. iurati loco n. 17. & 18. Nullam auctoritatem, vel iurisdictionem posse sibi Ordinaris vindicare ex decretis Conc. Trid. in Confessarios Monialium, quae subiecta sint Regularibus, refert decisum Arm. in add. ad rec. legum. Nauas. lib. 2. 1. 28. l. 7. de Relig. n. 98.

Hodie verò aliter se res habet ex ovisissima consuet. Greg. XV. felicitis recordationis de exemptorum privilegio, inc. Insuperabilis, sub dat. Novis Februarii 1632. in hac verba. Confessor. vero, sine Regularibus, sine secularibus, quomodocumque exemptis, et ordinariis, quam extraordinariis, ad Confessiones Monialium etiam Regularibus subiectarum audiendas unilatenu deputari valeant, nisi prius, ab Episcopo diocesano idonei indicentur, & approbationem, quae gratis conetur obtineant, liceatque Episcopo ex rationabili causa superiores Regulares admonere, & si in modo Confessarios admoneri, iisque superioribus id facere detestantibus, aut negligentibus, habeat Episcopus facultatem praedictas Confessores admonendi quovis, & quando opus esse iudicaverit. Haec tenor dicta constitutio.

Super qua constitutione sacra Conc. Trid. Congreg. aliquas declarationes S. D. N. Urban. VIII. approbante edidit, & typis aemulibus imprimi iussit de an. 1623. & refert Alcy. Ric. in decis. ur. Arch. Neap. dec. 244. post n. 12. p. 4. in hac verba.

Confessores extraordinarios Monialium nuntentur posse post constitutionem illam Confessiones audire, nisi prius ab Episcopo diocesano idonei indicentur, & approbentur ordinarii vero Confessores una constitutione publicatione deputatos posse durante triennio ab eorum deputatione inchoanda pergere in Confessionibus Sanctimonialium audiendis, absque alio examine, & approbatione Episcop. Quod si contingat, ut eorum facultas à Sede Apostolica ultra triennium prorogetur, tunc debere eas ab Episcopo examinari, & approbari.

Superiores Regulares electi, seu deputati aucte ipsius constitutionis deputationem, quibus alioquin facultas competeat, audiendi Confessiones Monialium sibi subiectarum, posse durante eorum officio pergere sine alia Episcopi approbatione in confessionibus audiendis illarum tantum, quae sponte, ac proprio motu id ab eis petierint. At vero eos, qui post constitutionem eliguntur, nisi quomodocumque deputabuntur, vel qui in eorum officio, seu dignitate

5.

6.

7.

8.

9.

10. dignitatibus, expleto iam tempore à constitutionibus eiusque Ordinis, vel aliis legimus profinito, ad aliud tempus confirmantur, nequaquam posse Sanctimonialium Confessiones audire, nisi prius à dioecano Episcopo idem indicati, atque approbati fuerint.

Regulares generaliter ab Episcopo approbati ad Confessiones personarum secularium, nequaquam censeri approbati ad audiendas confessiones Monialium sibi subiectarum, sed egerè quoad hoc speciali Episcopi approbatione.

11. Regularem ad audiendas Confessiones Monialium vniu. monasterij ab Episcopo approbatum minime posse audire Confessiones Monialium alterius monasterij.

Confessores extraordinarios semel deputatos, atque approbatos ab Episcopo ad Monialium Confessiones pro una vice audiendas non posse pluries in vim approbationis eiusmodi illorum Confessiones audire, sed ab Episcopo toties esse approbandos, quoties casus deputatiois contigerit.

12. Episcopum, cui licet ex rationabili causa iuxta dictam constitutionem superiorem Regul. aduocare, ut amoueant Confessores Monialium, atque administratores bonorum ad eandem Monialium monasteria pertinentium, iisque superioribus id facere destricti sint, habere, facultatem predictis Confess. & administratores amouendi quoties, & quando opus esse iudicauerit, non tamen iuxta medi. causam significare Superioribus, Regularibus, sed hoc relinquere arbitrio, & prudentia Episcoporum, quorum constitutionem sacra Congregatio seruauerat.

13. Quod verò Sanctissimum Christi, &c. Vide Fr. Emman. quest. reg. 100. l. 9. 47. 481. 4.

14. Confessario Monialium certa annua merces constitui debet, quæ iuxta morem, & qualitatem regionis victus illius sufficiat, ea denique merces monasterio in quo degit idem Confessarius, si Regularis sit, peti soluantur. Cæterum Ord. locorum prohibeant Monialibus aliquibus pœnis, non tamen censuræ, ne vltra mercedem illam aliquid communiter vel priuatum eidem Confessario, vel aliis quibuscumq. Fratribus tribuant, eisdemque Fratribus, ne à Monialibus etiam sponte oblatum aut donatum recipiant, sub iisdem pœnis iohibentur, ita Ald. in compend. Cap. res. sub. l. 1. et 18. n. 10. Sel. in sel. canon. c. 30. n. 15. qui referunt resolutum per S. Congr. Episcop. & Reg. sub die 29. Novembris 1605.

15. Confessarij extraordinarij Monialium, à monasteriorum, in quibus degunt, aut Religionis oneribus pro eo tempore dumtaxat, quo confessionibus audiendis occupantur, excusantur, ita Sel. d. c. 30. n. 16. vbi attestant ita decisum ab eadem S. Congr. 10. Martij 1593.

16. Confessarij Monialium muovere fuogi non possunt habens curam animarum, Ald. d. cit. 25. n. 1. testens decisum ab eadem S. Congr. in Par-

men. 10. Aprilis 1613.

Confessiones Monialium sui Ordinis audire non licet Generali abq. Episcopi speciali deputazione, Sel. d. c. 30. n. 18. vbi testatur ita resolutum per eandem S. Congr. sub die 13. Nov. 1627.

Confessarij Monial. ab eis nominari, non possunt teiuocari nisi ea rationabili causa, ea eod. Sel. cit. loc. qui attestat ita decisum sub die 1. Jul. 1626.

Confessario Monialis infirmæ Confessionem audiente cellæ ianuæ aperta teneatur, & ambæ comestricæ ad eisdem cellæ ianuam morentur, ita vt & Confessarios, & infirmæ ab eis commodè certi possint, ita Ald. d. cit. 25. n. 13. vbi ait sic fuisse resolutum per eandem factam Coogregationem sub die 13. Septembr. 1584.

Confessarius Monialium elusum ingressus ad administranda sanctissima Sacramenta recta via, & absque diuericulo eat, redrârque, nec tiam aliam monasterij partem dispartitur, etiam occasioe visitandi alias infirmas, quibus Sacramentorum administratio minime est necessaria, iuxta decisum Ald. loco citato.

Confessarij Regularis Monial. eiusq. socias confessionibus, ac Sacramentorum administrationis, subus exceptis casibus Moniales abq. S. Coogregationis licentia, alioquin non possunt, Sel. d. c. 30. n. 19. vbi dicit sic fuisse resolutum per eandem S. Congr. in Notula 21. Febr. 1617.

Confessario assignati debet socius, qui ipsi iuxta sacre Congregationis decreta assistat, sicq. ætatis vltra 50. annorum, vitæque exemplaris, sine quo monasterij septa Monialium ægrotationum confessorum audiendarum gratia ingredi non possit, ex eod. Sel. d. loco.

Coofessarij Monialium, postquam admiostrauerint sacramentum eætemæ Vnctionis Monialibus infirmis, atq. animas earum Altissimo commendauerint; non amplius ibi morentur, sed & hortari eas ad bene morendum alijs Monialib. sic eod. Ald. d. cit. 25. n. 19. vbi dicit ita fuisse decisum per eandem S. Coog. 13. Sept. 1584. addens Confessarios nullatenus ingredi posse monasterij Monialium septa peccatu comitandi operarios medicos, chirurgos, vel alios.

Moniales vigore secularis in Bolla Cruciatæ cõcessæ quærentes ad eas petioeat gratia ea dicta Bulla non possunt, alios Confessarios, præter eos, qui ad audiendas ipsarum Monialium confessiones ab Ordinario approbati fuerint, eligere, testet decisum Nicol. Gar. d. benef. part. 2. c. 5. n. 64.

Confessionalia ea scriptis, & locis occultis, ac remotis amoueri debent, & collocari in Ecclesiis exterioribus Monialium, vt per Ald. d. cit. 25. n. 16. qui testet ita decisum ab ead. S. Congr. sub die 29. Novembr. 1605. & si Moniales in hoc reoluentes fuerint, intendi debent, ea eod. Ald. cit. loco, vbi testatur ita resolutum ab ead. S. Congr. in Notulina 7. Martij 1617.

Personæ seculares, seu Regulares exercentes curam animarum personarum secularium imminet in monasterijs virorum, mulierum, subiectæ sunt visitationi, & correctioni Episcoporum locorum, exceptis monasterijs, de quibus in text.

## CAPVT XI.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Ecclesia Militum S. Ioan. Hierosolym. curam animarum incumbit, in concenctibus ipsam curam Ordinarius sunt subiecta.

Barbol. Collect. 10. Concil. Trid.

3. Religiosæ, seu Parochi in Ecclesiis S. Ioannis Hierosol. curam animarum secularium exercentes in omnibus visitationi, & correctioni Episcopis subijciunt.

Li 3. 4. Ecclæ

4. Ecclesia etiam Regularis, in quibus exercetur cura animarum secularium, in iis, quæ ad curam animarum, & Sacramentorum administrationem pertinent, subijciuntur visitationi Episcopi.
5. Regularis exercentis curam animarum subijciunt iurisdictioni, & visitationi Episcopi in iis, quæ ad illam curam pertinent.
6. Visitare non potest Episcopus ex hoc decreto tam Abbatiæ, quam loca sibi subiecta, si Abbatia habet utramque iurisdictionem.
7. Regularis in emolumentis percipiendis ex cura animarum personarum secularium prohiberi possunt per Episcopum ne excedant taxam ab eo præscriptam.
8. Episcopi in Eccl. Regularium, quibus non imminet cura animarum, non habent facultatem visitandi sacra vasa, sacramenta, Altaria, &c.
9. Synodo Episcopi interesse non tenentur ratione parochialium exempli, qui alibi exercent utramque iurisdictionem.
10. Vicarij in monasterijs, quibus cura animarum incumbit, à quibus pœndi.
11. Parochia Toletana in monasterium creta, & unita Jesuitarum Collegio à quibus gubernetur.
12. Congregationes casuum consuetudine obnoxia ab exercentibus curam animarum, etiam in parochialibus Religionis Hierosol.
13. Castra in quibus Abbas iurisdictionem Episcopalem & temporalem in Parochijs, & Parochianos exercent, non subijciuntur visitationi Episcopi.
14. Episcopus potest procedere contra Regulares non exequentes decreta in visitatione facta circa curam animarum, &c.
15. Persona etiam Regularis subijciuntur immediatè Episcopi in iis, quæ ad curam animarum, vel in dependentibus ab illa pertinent.
16. Episcopi licet officia frangere, vimque inferre si Regularis illi visitantibus in casibus sibi permis-

su ea standant.

17. Episcopus potest excommunicare impedientes visitationem etiam non adhibitis monitionibus in ipso actu manifeste violentia.
18. Curam animarum exercentis, vel illi se ingerentes tam Regulares, quam seculares etiam quomodolibet exempli, visitationi, correctioni, & iurisdictioni Episcopi subijciuntur.
19. Regularis exempli quibz cura animarum personarum secularium non incumbit, non subijciuntur.
20. Altitia Ecclesiarum Regularium, quibus non incumbit cura animarum personarum secularium, non licet Episcopo visitare.
21. Regularis delinquens extra Sacramentorum administrationem & curam animarum non ab Episcopo puniri potest.
22. Ecclesia & Militum S. Ioannis Hierosol. quibus cura animarum incumbit, in concorrentibus ipsam curam Ordinarius sunt subiecta.
23. Episcopus quoscunque etiam exemptos ad curam animarum exercentem constitutos excommunicare, & visitare potest.
24. Curam animarum exercentes Regulari non debent ad arbitrium superiorum ipsorum Regularium.
25. Ordinarius data facultate visitandi personas exercentes curam animarum in monasterio, intelligitur data cumulatim, non priuative.
26. Capellani existentem extra monasterium visitare non potest Ordinarius, sed bene potest visitare personas exercentes curam animarum in ea.
27. Non habet locum in monast. in quibus Abbates utramque iurisdictionem in Parochijs habent.
28. Prælati inferior habens iurisdictionem quasi Episcopalem habet iurisdictionem de qua in hoc decreto.
29. Curam animarum exercentes Regulares non deputantur nisi prævio examine per Episcopum aut eius Vicario faciende.

**I**N monasterijs seu domibus virorum, seu mulierum, quibus imminet animarum cura personarum secularium, præter eas, quæ sunt illorum monasteriorum, seu locorum familia, a persona, tam Regularis, quam seculares huiusmodi curam exercentes, & subijciuntur immediatè in iis, quæ ad illam curam, & sacramentorum administrationem pertinent, iurisdictioni, visitationi, & correctioni Episcopi in cuius diocesi sunt sita. Nec ibi aliqui etiam ad nutum amovibiles deputentur, nisi eiusdem consensu, ac prævio examine per eum, & aut eius Vicarium faciende exempto monasterio Cluniacensi cum suis limitibus, exceptis etiam iis monasterijs, seu locis in quibus Abbates, Generales, aut Capira Ordinum sedem ordinariam principalem habent, atque aliis monasterijs, seu domibus in quibus Abbates, aut alij regularium Superiores iurisdictionem Episcopalem & temporalem in Parochijs & parochianos exercent: salvo tamen eorum Episcoporum iure, qui maiorem in prædicta loca, vel personas iurisdictionem exercent.

Cap. qui  
utrigolus, ib.  
q. 1.

1. Vnde Fole. de visitat. lib. 2. c. 16. à princ. Et ab Emman. quest. reg. tom. 1. q. 6. art. 4. Piafec. in praxi Episcop. p. 2. c. 1. q. 46. Franc. Leo. in thesauro fori eccles. part. 2. c. 18. n. 105. Aloys. Ricc. in praxi verum fori eccles. dec. 736. & 608. in 1. adie. alijs ref. 5. 1. & 53. in 2. adie. & in praxi aurea, resol. 176. Marc. Antonin. variar. resol. lib. 1. resol. 17. m. 3. Fr. Mich. Agia de exhibendis auxil. fund. 9. vers. Abbates pag. 23. Mender à Calro in praxi Lusit. p. 2. lib. 2. c. 3. num. 3. c. vers. nec etiam, Campan. in diuersis iuris canon. rubr. 1. 2. c. 13. num. 5. c. cum segg. & n. 113. Hieron. Vincto, y Leyva in examine Episcop. lib. 6. cap. 11. ex n. 2. Vgolin. de offic. & potest. Episcop. c. 20. s. 4. & c. 21. s. 5. Modet. de supplic. ad Sauli p. 2. cap. 35. n. 27. cum segg. Ioan. de Solorz. de iure Indiarum re. 2. lib. 3. c. 17. num. 5. c. cum segg. latè Fr. Steph. Daluin. de

potest. Episcop. Abbas. & c. 14. per tot. & c. 21. in fine. Tamborin. de iure Abbatum tom. 3. disp. 1. s. 9. 11. n. 43. cum segg. & n. 88. mentum p. 3. alleg. 7. 4. x. n. 18.

a Persona tam Regularis. Parochial. vnitas monasterijs, quæ iurisdictionem habent, Ordinarius visitare possunt, personas tantum quoad ea, quæ ad curam animarum pertinent. In iis quoque Parochialibus possunt de putari à Superioribus Regularibus Cappellani ad nutum amovibiles dummodo approbati sint ab Episcopis prout decisi refert Fr. Steph. Daluin. d. c. 1. 4. n. 1. vbi n. 2. querit an per Capellanum à Monachis in huiusmodi Parochialibus assumendum, intelligendus sit Monachus, aut Regularis, an secularis tantum. Ecclesias Militum sancti Ioannis Hierosolym. quibus cura animarum incumbit, in concorrentibus ipsam curam

1.



# Sess. XXV. de Regul. & Monial. Cap. XI. 403

curam Ordinario esse subiectas, & ab eodem visitari posse, ex rescripto Pij V. incip. *Exposui*, sub dat. 21. Septemb. 1571. tradunt. Etiam, à Cochie. de iurisd. ordinar. excep. p. 2. quæst. 45. n. 1. Piascan praxi Episcop. p. 2. c. 3. n. 46. Vgolin. d. 3. n. 2. Aloyf. Ric. in praxi auct. res. 176. Ego ipse d. alleg. 74. n. 26.

3. Rectores, seu Parochi in Ecclesiis sancti Ioannis Hierosolymitanis, curam animarum secularium exerceotes, subiant in omnibus visitationi, correctioni, & iurisdictioni Episcopi in iis, quæ cooccurant curam, & Sacramentorum administrationi, qui potest ratione visitationis procuraciones exigere, nisi in contrarium adsit consuetudo, ut per Aldan. in compend. canon. res. solut. lib. 2. tit. 8. num. 38. vbi dicit ita decisum in Augustana. 26. Junij. 1627. megratio hoc loco Mendez à Casto in praxi. Lusi. p. 2. lib. 2. c. 3. n. 3. ante med. & Tamburin. d. iom. 3. disp. 5. q. 1. c. n. 49.

4. Ecclesiæ, in quibus exerceat cura animarum secularium, quamvis Regulares, subiant in iis, quæ ad curam animarum, & Sacramentorum administrationem pertinet iurisdictioni, visitationi, & correctioni Episcopi, ut per Sel. in selectis Canon. d. 12. n. 8. vbi dicit ita decisum sub die 5. Junij 1627.

5. Regulares exerceotes curam animarum subiant iurisdictioni, visitationi, & correctioni Episcopi, in iis tamen, quæ ad dictam curam pertinent, non obstante Breui sanctæ memorie Pij V. sub dat. Roma. 24. Martij. 1567. Ita Ald. d. 118. n. 40. vbi dicit ita resolutum per sanctæ Congreg. Episcop. sub die 6. February 1627.

6. Visitare non potest Episcopus ex hoc decreto tam Abbatiæ, quam loca libe subiecta, si Abbatia habet utramque iurisdictionem, temporalem scilicet, & spiritualem, Aldan. d. 118. n. 41. vbi refert se fuisse decisum in Theatina 7. Novembr. 1630. & in alia sub die 17. Junij 1617.

7. Regulares curam animarum secularium personarum exerceotes, in emolumentis legitime percipiendis prohiberi possunt per Episcopum ne excedant taxam ad eo prescriptam, Sel. d. c. 12. n. 1. vbi dicit resolutum in Lem. 18. Sept. 1625.

8. Episcopi, aut alij locorum Ordinarii vigore cuiusvis decreti Concilii Tridentini, nullam habeot facultatem quousvis tempore in monasterij domibus, & Ecclesiis Regularium exemptorum, quibus oco imminet cura animarum personarum secularium, visitandi facultas, vasa sacra, altaria, & cetera huiusmodi, aut etiam tabernaculum, seu pyxidem, in qua sanctissimum Eucharistie Sacramentum asseruatur, ut refert decisum Sel. d. Iaco n. 53.

9. Synodo Episc. interesse non tenentur ratione Parochialium Ecclesiarum exempti, qui actu exercent utramque iurisdictionem, spiritualement, & temporalem, in Parochos, & parochianos iuxta hoc decretum, ut per Sel. vbi supra n. 14.

10. Vicarii perpetui, & temporales non possunt ad Ordinarium poni in monasteriis, quibus coramminet animarum, vel à principio, vel ratione annexions, sed ratione à superioribus eorum, præoio tamen ex parte ipsius Ordinarii, iuxta præscriptum huius decreti, ut refert decisum Piascan praxi Episcop. p. 2. c. 3. n. 46.

11. Parochia Tolcana in monasterium crecta, & visitata licturatum Collegio gubernari potest à deputato ab ipso, modo si approbatus ab Ordinario, ut testatur resolutum Piascan. d. n. 46.

12. Congregationes, quæ iussu Episcopi ad casus

conscientie differendos habentur, obeundæ sunt ab exerceotibus curam animarum, etiam in Patrochialibus Hierosolimitanæ Religionis, ex Sel. d. Iaco n. 20. vbi dicit resolutum sub die 5. Martij 1598.

13. Visitationsi, iurisdictioni, ac correctioni Episcopi non subiant casta in quibus Abbas iurisdictionem Episcopalem, & temporalem in Parochos, & parochianos exerceot, Sel. d. Iaco n. 25. vbi refert decisum in Theatina 11. Septemb. 1621.

14. Episcopus potest Regulares in iis, quæ curam animarum, & Sacramentorum administrationem concernunt, visitare & examinare, & contra eos non parcentes, & non exequentes decreta in visitatione facta procedere, eosque cogere ad exequendum, Sel. d. Iaco n. 28. vbi attestatur resolutum in Cambrinen. 20. Martij. 1621.

15. Substant immediate in iis, quæ ad dictam curam, &c. Vel in dependentibus ab illis, intelligunt Mart. Anton. d. lib. 1. ref. 12. casu 5. p. p. p. Marc. Antonio. de Amari decess. 89. num. 5. Campan. d. c. 3. n. 5. Ego ipse d. alleg. 74. n. 20. Tambur. de iure Abbatisarum disp. 17. q. 3. n. 3. in fine, Ioan. de Solorzano de iure Indiarum tom. 2. lib. 3. cap. 17. n. 5. cum seqq. Veluti si inquiratur quomodo consecratur sanctissimum Sacramentum, & ecclesiastica ornamenta. Seraphin. decess. 1067. & ut Calices, & decencia paramenta ad decorem administrationis Sacramentorum prouideantur, ut refertur decisum Franc. Leo p. 2. c. 3. n. 3. Campao. d. c. 3. n. 49. Ego ipse d. alleg. 74. n. 28. in med. & 10 terminis Regularium doctoris Indorum administrationem, vide Fr. Eminent. q. Regular. tom. 1. q. 36. art. 3. & 4. tom. 2. q. 64. art. 1. Miranda in mon. Prælat. tom. 1. q. 42. art. 1. cum seqq. D. Felician. à Vega Archiep. Mexican. ad c. ceterum 5. de iudic. n. 36.

16. Licet Episcopis si dum ipsi ingredi volunt monasteria Regularium exempta ob causam prædictæ visitationis, teneant Regulares illos intromittere ostia claudendo, illa frangere, vimque inferre, docent Innocentius c. 7. versum aliaratione, vbi Abb. n. 5. versum secundum verbum, de immunit. eccl. Fulse. de visitat. lib. 2. c. 16. post n. 1. Campan. d. cap. 13. n. 32. Tambur. de iure Abbatisarum disp. 17. q. 3. n. 4. in princ. Ego ipse d. alleg. 74. n. 22.

17. Possitque Episc. impediates visitationem excommunicare, etiam oon adhibitis moioioioib\* in ipso acta manifeste violentie sibi illate pro defensione suorum iurium, ut resoluunt Marc. Anton. Geuecol. in praxi Archiep. Neap. 18. Campan. d. c. 13. n. 53. Clarin. controu. forens. lib. 1. c. 65. n. 11. & 12. Tambur. d. q. 3. n. 4.

18. Nouissimè Greg. XV. felicis recordationis in sua const. de exemptorum privilegijs incipit. Inscrutabili, sub dat. Nouis Febr. 1622. circa iurisdictionem, & correctionem Episc. in Regulares curam animarum habentes sic statuit. Hac generali, ac perpetua vultura constitutione decernimus, statinimus, & declaramus, ut deinceps tam Regular. quam seculari quomodolibet exempti, sine animarum curam personarum secularium monast. seu domibus Regularibus, aut quibusvis alius Ecclesie vel beneficii, sine Regularibus secularibus incumbentes exerceant, sine aliis Ecclesiasticis Sacramenta, aut quum ex illis manifeste prauia Episcopi licentia, & approbatione, sine quoquo modo in dicta cura exercitio, aut in eorumdem Sacramentorum, vel alium ex illis administratione de facto absque illa auctoritate se ingerant in his, quo cuiusmodi curam, seu administrationem concernunt, immo iurisdictionem.

diſſem, viſitationi, & correptioni diaceſani Episcoporum tamquam Sedis Apoſtolice delegati plene in omnibus ſubſcribantur. Haecenus diſſa conſtitutio.

Super qua ſacra Cardinalium Concilij Trid. interperetum Congregatio inter aliquas declarationes S. D. N. Vrbano VIII. approbante, quas originales, & authenticas, & deinde in Typographia R. Cameræ Apoſtolice impreſſas vidi de anno 1613. cenſuit.

19. *Eam nequaquam ſubſcribere Regulares exemptos, quibus cura animarum perſonarum ſecularium non incumbit. Episcoporum iurisdictioni in his, qua Sacramentorum adminiſtrationem concernunt, niſi cum in Sacramentis perſonis ſecularibus adminiſtrandis, iſdem Regulares delinquant.*

20. *Episcopis non licere in vni uſuſdem conſtitutione viſitare Aliaſque Eccleſias. Regularium quibus non incumbit animarum cura perſonarum ſecularium, nec loca, ubi in eiſdem Eccl. aſſervatur ſanctiſſimum Eucharistiæ ſacramentum, vel vbi conſeſſiones perſonarum ſecularium audiuntur.*

In vni illius conſtitutionis non poſſe Episcopos Regularibus præſcribere, ut certis tantum in locis, aut temporibus, aut certarum perſonarum conſeſſiones audiant, vel alias illorum priuilegia in Sacramentis adminiſtrandis reſtringere, aut moderari, quod ſi aliunde Episcopis huiusmodi facultas competat, illam non fuiſſe ab eadem conſtitutione ſublata, poſt primam huius operis impreſſionem reſert Tambutin. de tom. 3. diſp. 5. q. 1. n. 47.

21. *Et correptioni Episcoporum, Regularium tamen delinquentem extra Sacramentorum adminiſtrationem, & curam animarum, non ab Episcopo, ſed à ſuis ſuperioribus puniri, reſertur decifum Galet. in margarita caſuum conſuetudin. verb. Parochus 3. Aloyſ. Rſc. d. ref. 5. 13. n. 2. & ref. 632.*

22. *Nec ubi aliqui etiam ad iuratum, &c. Quod ita ad Episcopos pertinet hæc potestas viſitandi monaſteria, tam Regularia, quam ſecularia circa ipſorum curam, & Sacramentorum adminiſtrationem, ut nulli, etiam ad notum amouibiles, poſſint deputari niſi de Episcoporum ordinariarum conſenſu, & præſentia per eum, & eius Vicarium, & examinatores ſynodales, examine, reſert Franc. Leo in theſauro ſeri Eccl. part. 1. c. 8. n. 20. ubi ſubdit, quod Clemens VIII. mandauit ita ſeruari hoc decretum, excipiendo aliqua monaſteria, & capita Ordinum, non obſtante conſtitutione Pij V. qua voluit, ut in omnibus Eccleſiis Parochialibus, in quibus cura animarum, etiam laicorum exercetur habeant Ordin. facultatem eius Eccleſias & perſonas viſitandi, ac corrigendi.*

23. *Episcopum quocunque Canonico, & Dignitates, ac alios clericos exemptos, & non exemptos ad curam animarum excercendam conſtitutos quoad inhabilitatem, non obſtante quocunque priuilegio, aut conſuetudine in contrarium, examinare, & viſitare poſſe, conſulit Nau. conſ. 4. de ſem-*

por. ordin. in antiq. aliis conſil. 8. de privileg. in nouis. Sayr. in ſeribis decif. ſub illo tit. de tempor. Ordin. decif. 5. Ego ipſe d. abeg. 7. 4. n. 19.

Curam animarum exercentes, ſive ſeculares ſive Regulares ſint, poni debere ad arbitrium ſuperiorum ipſorum Regularium, non autem ad arbitrium Episcoporum, cuiſi quoddam examinari & approbari prius ab eo debent, antequam ponantur, decifum aſſertur Piaſec. diſſa p. 2. cap. 3. n. 46. pag. 182. Conſil. ad reg. 8. Cancel. gloſſ. 5. 5. 3. n. 34.

Facultas ex hoc decreto data Ordinariis viſitandi perſonas exercentes curam animarum in monaſteriis virotum, aut mulierum, intelligitur data cum alia, non autem priuilegiu ad eam, quæ competit Abbati, & aliis ſuperioribus Regularibus. Ita Rota in Piſcen. iurisdictionis 15. Iunii 1590. coram Plato, in eadem 20. Octobris 1593. coram Penia.

Si capella in qua exercetur cura animarum, exiſtat intra monaſterium, tunc ius viſitandi datum Ordinariis in hoc c. intelligitur ſolum reſpectu perſonarum exercentium curam animarum in capella, non autem, quod poſſit viſitare iſtam capellam, Rot. in Piſcen. coram Plato, & in Ciuitaten. viſitationis 11. Febr. 1594. coram Cardin. Seraph.

Hoc decretum non habet locum in monaſteriis, in quibus Abbates habent vtramque iurisdictionem, Episcopalem, & temporalem in Parochos, Rot. in Marſeana iurisdictionis 27. Iunii 1587. coram Rebuſterio, & in eadem 23. Octobris 1589. coram Cornuſio, & in Legionen. ſancti Faſendi 19. Mart. 1590. coram Card. Pamphilio ſeminis, & in nudiſ 11. Febr. 1594. coram eodem.

Iurisdictione, de qua in hoc decreto, in perſonas exercentes curam animarum, & adminiſtrationem Sacramentorum, competit etiam Ordinatio inferiori habenti iurisdictionem quaſi Episcopalem, Rot. in Piſcen. iurisdictionis 16. Octobris 1580. & 5. Mart. 1589. coram Giſpi, & in eadem 20. Octobris 1593. coram Penia, & 15. Iunii 1590. coram Plato.

Ante eius Vicarium faciendo. Vide Sbroz. de off. Vicar. lib. 2. q. 1. 11. n. 9. & 10. Reſert Steph. Daluin. d. c. 4. n. 2. ſacram Congregat. cenſuiſſe quoddam nominatio, ſeu electio Vicarii ſpectat ad Abbatem ſive Rectorem, vtiq; priuilegium, approbatio ad Episcopum, de cuius conſenſu Vicarius amouibilis eſt deputandus ad notum, poteſt amoueri ab Abbate & Rectore, non autem ab Episcopo, niſi ex cauſa legitima atque approbata, præterquam, etiam ſi perſuetus eſſet, priuilegiu poſſet.

In quibus Abbates, &c. Vide Armendar. in add. ad recap. legum Nauarra lib. 1. tit. 6. l. 5. 5. 2. n. 9. t. quem reſert Ego ipſe d. allegat. 7. 4. n. 12. in fine.

*Regulares in ſuis Eccleſiis publicent, & ſeruent cenſuras & interdictiones emanantes a ſede Apoſtolica, ſed promulgata etiam mandare Episcopo. Dies feſti præcepti ab Episcopo per Regulares etiam ſeruentur.*

## CAPVT XII.

1. Doctores de materia prima partis huius c. agentes.  
2. Priuilegia iuris communi comenſa Regularibus celebrandi tempore interdictionis an ſint reuocata

per hoc decretum.

3. Feſtos dies, quos in ſua diaceſi Episcop. ſeruandos præcipi, Regular. quoque ſeruare tenentur.

4. Regula

4. Regularium ritus festis diebus semper permanere debent quoad Missas celebrandas.
5. Regulares non prohibentur dies festi & ieiunia in suis Ecclesiis annunciare.
6. Episcopus non potest compellere Regulares exerceantur animarum in eorum monasteriis ad interessendum dimitti in diebus sanctiorum

Procellorum.

7. Regulares per Episcopum compelli possunt censurari ad observantiam festorum per illius, cum approbatione populi indolentem.
8. Sed quoad cetera non possunt.
9. Induces laici possunt penam imponere contra non observantes dies festos.

**C**ensuræ, & interdicta, nedum à Sede Apostolica emanata, sed etiam ab Ordinariis promulgata mandante Episcopo, à Regularibus in eorum Ecclesiis publicentur, atque serventur a *Dies etiam festi* quos in diocesi sua servandos idem Episcopus præceperit, ab exemptis omnibus, etiam regularibus, serventur.

1. **V**ide Fusc. de visitat. lib. 2. c. 15. n. 62. Henric. in summ. lib. 1. c. 42. §. 3. in fin. Fr. Emman. in addit. ad Bullam Cruciata fol. mibi 29. Fr. Ioan. à Cruce de stat. Relig. lib. 2. c. 7. dub. 2. Franc. Leo. in thesaur. fori Ecclesiast. p. 1. cap. 8. n. 19. Placac. in praxi Episcop. p. 1. c. 3. num. 37. vers. censuras, Vgolin. de offic. Episcop. c. 20. §. 3. n. 3. Campan. in divers. iuris Canon. rubr. 12. c. 13. num. 114. cum seq. Aloyf. Ricc. in praxi antea resol. 2. 10. vers. quinto, Homobon. de bonis de examine Ecclesiastico tract. 1. c. 1. 2. 3. §. 13. supposit. 2. & 3. Etiam à Cochier de iurisdic. Ord. in exemptis p. 2. quæst. 45. in. 46. Laurent. de Peninis in consil. sui Ordinis minorum tom. 1. consil. 26. Leonis X. n. 33. cum sequentibus. Hieronym. Venero y Leyoa de examine Episcop. lib. 6. c. 8. n. 1. cum seq. Laurent. de Francis de controvers. inter Episcop. & Regular. q. 6. vers. quanta facti, & q. 10. resolut quod si Regularis sit excommunicatus à iure, potest Episcopus mandare ipsum denuntiare publicè ut cunctis Sanch. in consil. moralium tom. 2. lib. 6. cap. 9. dub. 3. n. 10. latè Tamburin. de iure Abbatis tom. 3. d. §. 5. q. 11. n. 3. metipsum de offic. & potest. Episcop. p. 3. allegat. 105. n. 43.

Non posse Episcopum denuntiare Regulares incidisse in excommunicationem à iure, vel Apostolicis Constitutionibus inflictam resolvunt Marcel. Vulpes in praxi iudic. fori Ecclesiast. 42. n. 25. Nauarr. in lucerna Regularium, verb. antea dictum n. 2.

2. **V**trum autem privilegia Regularibus concessa in cap. cum & plantare, & quod si Templarij, & in e. et privilegia, de privileg. & in cap. totum. eod. tit. in 6. & in e. alia mater. de sentent. excomm. eod. lib. & alibi ad celebrandum tempore interdicti, & admittendos laicos ad Divina eodem tempore, siue revocata per hoc decretum, & aliud infra c. 21.

Affirmativam partem constantem tueri Nauarr. in man. c. 27. n. 190. & latius conf. 7. de privileg. in nouis, cuius sententiam verissimam esse contendit Nicol. Garc. de benefic. p. 3. cap. 2. ex n. 278. & consultus ab Episcopo Abulenfi Illustrissimos Cardinales Concilij Trident. interpretet, ita respondisse testis est ipse Garc. ad tract. de benefic. par. 5. c. 8. n. 87. vers. ad 8. idem asserit Amend. in addit. ad recopilatum Navarra lib. 2. tit. 18. d. 7. de Relig. n. 3. quem refero Ego ipse de officio, & potest. Episcop. p. 3. alleg. 105. n. 44.

Contra Henric. in summ. lib. 1. p. 48. §. 1. Fr. Emman. in Bullam Cruciata §. 3. n. 15. & in addit. n. 1. §. 35. & quæst. regular. tom. 2. q. 112. art. 1. Sayr. de censur. lib. 5. c. 13. n. 24. & 25. Fr. Ioan. à Cruce de e. dub. 2. coroll. 2. Bonacin. de censur. extra Bull. Cruciata d. §. 2. quæst. 8. part. 14. num. 11. Fr. Lud. Miranda in Man. Prælat. tom. 2. quæst. 37. art. 12. Homobon. de bonis d. q. 25. resol. 1. existimantes specialia Regularium privilegia, ut pro

suis festis vel aliis certis diebus non servent interdicta, à Tridecimo huiusmodi decreto oon esse tenocata.

a *Dies etiam festi, &c.* Dies festos, quos in sua diocesi Episcopus servandos præcepit, Regulares quoque servare tenent per hunc text. tradunt Fusc. de visitat. lib. 2. c. 15. n. 62. Fr. Emman. quæst. regul. tom. 2. quæst. 70. art. 1. & 2. & q. 108. art. 2. in fine, Placac. in praxi Episcop. part. 2. c. 3. n. 47. vers. dies festi, Aloyf. Ricc. in praxi antea, resol. 2. 10. vers. sexto, Vgolin. de offic. Episcop. cap. 20. §. 3. n. 1. Campan. in divers. iuris canon. rub. 12. cap. 1. ex n. 91. Etiam à Cochier de iurisdic. Ord. in exemptis, part. 2. quæst. 45. n. 55. Laurent. de Peninis in consil. sui Ordinis Minorum. ca. 1. consil. 28. Leonis X. n. 2. Marcel. Vulpes in praxi iudic. fori Ecclesiast. c. 42. n. 10. Laurent. de Francis in controvers. inter Episcop. & Regul. quæst. 6. vers. sexto facti, Nauarr. in lucerna Regular. verb. festi dies, Trullench in expost. Decalogi lib. 3. c. 1. dub. 2. n. 12. novissime Tambur. de iure Abbatis tom. 3. d. §. 15. q. 11. n. 54. Sed advertit Sel. in secul. canon. c. 17. n. 8. hoc decretum non tribuere Episcopis maiorem facultatem dies festos indicendi quàm habeant à iure comuni, & refert ita dictum sub die 15. Decembris 1629.

Decretum huius capituli intelligendum esse, ut Regularium ritus illis festis semper permaneant quoad Missas celebrandas, & cetera divina Officia tum publicè, quàm privatim ab ipsis Regularibus in eorum Ecclesiis profoludenda, nec circa hæc ab Episcopis quoquomodo quicquam in contrarium eidem Regularibus præcipi posse quod si de facto præceperint, Regulares nequaquam ipsis Episcopis obedire tenent, verum quoad conciones, & lectiones, quas iidem Regulares ad populum habuerint, debere se conformare Evangelij & Epistolis quibus clerus secularis ritus illis diebus festis, referunt dictum Quærant. in summa bullarum, verb. privilegia Regularium, Placacituro loco, Vgolin. de offic. Episcop. p. 10. §. 3. n. 3. Laurent. de Peninis d. consil. 28. Leonis X. n. 2. Ego ipse d. alleg. 105. n. 34. & 35. Tamburin. d. tom. 3. d. §. 15. q. 11. sub n. 54.

Regulares non prohiberi dies festos, & ieiunia in suis Ecclesiis observare per sacra Concilij Congregationem sub die 2. July 1620. dictum refert Laurent. de Peninis in consil. sui Ordinis Minorum tom. 2. consil. 7. Pij. V. n. 13. vers. ad primum pag. 193. Tamburin. d. tom. 3. d. §. 15. q. 11. n. 54. in fine.

Episcopus non potest compellere Regulares exerceantur curam animarum in eorum monasteriis, vel alius eidem vritus ad interessendum officiis divinis diebus Sanctorum Prorectorum civitatis in Ecclesia Cathedrali, ita Sel. in seculis canon. c. 2. n. 3. vbi refert dictum sub die 5. Decembris 1616.

Regulares

7. Regulares per Episcopum compelli possunt censuris ad observantiam festorum per illum cum approbatione populi indicatorum, *Sel. d. c. 2. n. 1. t.* ubi testatur ita resolutum in *Hessem. 3. t. July 1627.*

8. Regulares quoad festum possunt cogi ad eius observationem, sed quoad octavam non possunt, ac servandæ sint rubricæ Brevitatis & decreta novissima S. Congress. Rituum, Aldan. in *compod.*

*canon. resolut. lib. 1. tit. 3. t. n. 1. o.* ubi dicit sic decisum fuisse sub die 21. July 1629.

Iudices laici possunt penas imponere contra non observantes dies festos, verum si Episcopus dederit licentiam alicui laboranti in die festo, non possunt propterea dicti iudices laici illū punire ut transgressorem festorum, stante licentia obtenta ab Episcopo, Aldan. *d. 21. 3. t. n. 1. 5.* ubi ait sic fuisse resolutum sub die 9. Novembris 1619.

*Episcoporum locorum componant lites precedentia inter Regulares, omni appellatione remotæ. Et vocati ad processiones accedant omnes, etiam exempti clerici tam seculares, quam Regulares.*

## CAPVT XIII.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Episcopi procedunt iuxta tempus ordinationis.
3. Commendatarii in Concilio quo loco sedere debeant.
4. Societas sanctissimi Sacramenti in omnibus altibus diei festi corporis Christi precedere debet.
5. Collegiata insignis ab eorum electione præcedit alii Collegiatis quamvis antiquioribus.
6. Minores de Observantia & Iesuita quomodo procedant.
7. Controuersias ortas super precedentia inter Regulares ipsos componit Episcopus quando ex ipsius controuersia sequitur scandalum.
8. Episcopus controuersias de precedentia omni appellatione remota componit.
9. Quoad effectum suspensionum dimittat.
10. Breui manu summariæ, & de plane.
11. Consuetudo loci attendatur in precedentia.
12. Etiam si consuetudo iuri repugnet.
13. Possessio etiam contra ius est manutenibilis, quando est alicuius temporis considerabilis.
14. Possessio precedentia debet attendi tam in publicis quam in privatius processionibus.
15. Confraternitates antiquiores, & quæ prius facti uisa fuerint, deficiente consuetudine sunt præferenda.
16. Episcopus quauisunque Confraternitatem etiam laicorum controuersias componere potest.
17. Exempti omnes seculares, quam Regulares quicunque etiam Monachi ad accedendum ad publicas processiones compelli possunt.
18. Regulares quantumvis exempti tenentur accedere ad omnes & quasunque processiones publicas, & consuetas.
19. Regulares, qui non accedunt ad processiones ab Episcopo indilatas, ab ipso puniri possunt per censuras.
20. Regulares degentes in monasteriis, quæ per dimidium miliare distant à ciuitate, non tenentur accedere ad processiones.
21. Sacerdotes Religiosi Hierosolymenses Ecclesiam vocari & compelli possunt ad processiones.
22. Clerici omnes diocesis quantumvis exempti etiam beneficia simplicia in diocesi obtinentes possunt per Episcopum compelli ad processiones.
23. Episcopus potest cogere Canonicos, & alias Presbyteros beneficia, vel officia Ecclesiastica obtinentes ut accedant ad publicas processiones.
24. Illi qui sunt nullius diocesis, non comprehenduntur sub hoc decreto.

25. Degentes extra ciuitatem in locis in quibus habent plebem, non comprehenduntur sub hoc decreto.
26. Confraternitates laicorum imitari, non autem compelli possunt ut eadent ad processiones.
27. Confratres ad conueniendum solius processionibus compellere potest Episcopus sub puno arbitrio illius.
28. Confraternitates possunt compelli accedere ad processiones precedente mentione, & à paruo in principio abstinendum.
29. Fratres Prædicatores in processione facienda per ipsos Dominica infra octauam Corporis Christi debent manere ab Episcopo.
30. Monachi curam animarum exercens cogitur ire ad processiones.
31. Fratribus non licet Feria V. in Cena Domini, nec in festo Corporis Christi facere processionem cum sanctissimo Sacramento.
32. Monachi sanctissima Trinitatis Cauen. non possunt cogi ad processiones.
33. Societas Jesu Religiosi & persona, ad processiones accedere non coguntur.
34. Clerici Regulares Mariæ Dei scolæ piam sunt exempti ab accessu ad processiones.
35. Episcopus est manutenendus in possessione cogendi confratres laicos accedere ad processiones.
36. Episcopus potest præcipere Regularibus in sua diocesi commorantibus ut eam ad processiones publicas.
37. Beneficiarij non tenentur nisi ad eas processiones, ad quas reliqui omnes tenentur accedere.
38. Clerici seculares in fundatione Ecclesia exempti à iurisdictione Ordinarij possunt ab eo compelli accedere ad processiones.
39. Processionibus interesse compellendi non sunt ab Episcopo Sacerdotes nullius officium, aut beneficium habentes.
40. Processiones publicæ quæ dicantur.
41. Processiones dirigenda sunt, quo uoluerit Episcopus cum consilio Capituli.
42. Processiones educere, decernere dirigere, atque deducere Episcopi est cum consilio tantum Capituli.
43. Processiones dirigere, & eas determinare, quæ non sunt de iure, spectat ad Episcopum.
44. Processiones dirigere pertinet ad Episcopum non obstante etiam immemorabili consuetudine.
45. Processiones facere per parochiam ad Curias spectat.

**C**ontrouersias omnes de precedentia, quæ per sapem cum scandalo oriuntur inter Ecclesiasticas personas, tam seculares, quam regulares, cum in processionibus publicis,



luriam, censuit Rot. in d. *Colonicen. precedentia*, vers. *non obstat*, quod in Conc. impressa per Postum post suum tract. *mandari de manutendo dec. 32*.  
 10. 7 *Companas*. Breui scilicet manu, summarie, & de plano, & sine strepitu, & figura iudicij, prout decifum referunt Franc. Leu d. c. 8. n. 18. Campan. d. c. 13. n. 120. Salgado d. cap. 9. num. 15. Armeod. d. n. 10.

Obferuans, quod in Alma urbe omnium magistra seruatur secundum Quarran. d. verb. *precedentia*, & Pasfec. d. n. 48.

11. Et attendens consuetudinem loci, vt per Modic. *Marchia dec. 21*. Setaph. dec. 335. & 663. & 964. n. 1. Aluyf. Ricc. in coll. decif. p. 4. coll. 1069. In materia enim precedentiarum ius defect consuetudini. Bald. in c. cum olim, n. 1. & seq. de consuet. Felin. in cap. statum in princip. de maiorat. & obediens. Card. consil. 62. n. 1. Dec. in l. cum quid, n. 39. & ibi Cagnul. n. 42. ff. si cert. per. Rim. iun. conf. 95. n. 22. lib. 1. Natt. consil. 62. in fine. Menoch. consil. 51. n. 49. & consil. 126. n. 2. & 3. Cualet. dec. 649. n. 1. Campan. d. rub. 12. sub n. 12. Mulfel. ad consuet. Neapol. part. 1. cap. 5. sub num. 21. Salgado d. cap. 9. num. 18. Belford. in differt. iuridica politica de preced. & fuffimies prerogatiue c. 3. n. 8. Valena. tom. 2. consil. 120. n. 42. cum seqq. Stephan. Gratian. discipul. forens. tom. 1. c. 106. & n. 8. & tom. 2. cap. 298. n. 8. & tom. 3. cap. 590. n. 93. D. Courelus de preced. num. 6. Mich. Ferr. de precedent. Ecclesiast. qn. 18. n. 7. Tamburin. d. tom. 3. diff. 5. quast. 11. n. 81. & in fine tractatus decif. 2. n. 3. & sunt dictum in *Seguntina precedentia* 22. Iunij 1609. coram Card. Pamphilo, & in eadem 8. Martij 1613. coram benemerito Vbaldo, & in d. *Colonic precedentia*. Quod precedentiam si confuetudo iuri repugnet. Menoch. consil. 51. n. 51. Setaph. decif. 964. n. 1. Gregor. decif. 114. n. 2. & 4. & ideo etiam si possessio sit contra ius, est manutentibilis, quando est alicuius temporis constitutibilis, Franc. in cap. ad decimas, n. 8. in 4. notab. de reftitut. fuffiat. in 6. Couart. in practic. cap. 17. sub n. 6. vers. quarta, Rot. decif. 34. n. 7. & decif. 995. num. 4. part. 1. & inter recent. decif. 685. n. 3. part. 1. Gregor. dec. 360. ubi adden. sub n. 10. & fuit dictum in *Calcat. decimarum* 10. Iunij 1611. coram Card. Pamphilio iun. & in *Ouesen. rissiditensis* 22. Martij 1616. coram Vbaldo. Tamburin. ubi fupra.

12. Si autem nulla sit consuetudo demonstrans prelationem, nullaque quasi possessio precedentie, quæ etiam debet omnino attendi, tam in publicis, quam in priuatis processionibus, Perez de Lara de annuerf. & capel. lib. 1. c. 24. n. 26. Camp. d. c. 12. n. 1. Salg. d. c. 9. n. 19. tunc antiquiores Confraternitates, & quæ prius factis vix fuerint, merito præferendæ sunt. Gratian. d. dec. 232. n. 2. Perez de Lara d. c. 24. n. 27. Zerul. d. verb. *processiones versad terrum*. Campan. d. c. 12. n. 12. versad cum in processionibus. Salgado. d. cap. 9. n. 26. ubi n. 27. subdit idem esse tenendum inter Religiones, & n. 29. cum seqq. ad consistere ex dicta Bulla Gregorij, vt inter Mendicantes, quæ possessio precedentie attendatur, sin minus de hac quasi possessione constituti, illas præferendos esse, qui prius in illa ciuitate, villa, seu loco suum monasterium habuerant, & n. 34. concludit, quod si de pterioritate, vel posterioritate non consistere, digniores præferendos esse.

13. Decretum in præfenti cum fupradictis resolu- tionibus esse extendendum, & intelligendum in quibusconque Confraternitatibus, etiam locu-

rum, vt in ch. ordinarius Ecclesiast. possit potius componere conuentiones tumultus incidentes & contingentes, & quod inter eas definierit esse appellatiue remota executioni mandandum, resoluunt Gutier. canon. lib. 1. c. 35. Gratian. d. decif. 232. n. 1. Zerul. d. versad terrum, Perez de Lara d. c. 24. num. 29. & 31. Campan. d. rub. 12. c. 13. n. 121. Salgado d. c. 9. n. 2.

Exempti autem omnes, &c. Exemptos omnes tam seculares, quam Regulares quoscunque, etiam Monachus ad accedendum ad publicas processionibus compelli possent, tradunt Marc. Anr. Cuch. infir. moral. lib. 2. tit. 1. n. 55. Flamin. Parif. de resig. n. benef. lib. 3. quast. 11. num. 18. Franc. Leu in thesauro furi Ecclesiast. p. 1. cap. 8. n. 18. Stephan. Gratian. *Marchia dec. 232*. Perez de Lara de annuerf. & capellan. part. 1. cap. 24. n. 14. Campan. d. rub. 12. cap. 13. n. 17. Cened. canon. quast. lib. 1. quast. 26. n. 15. latet Salgado d. c. 9. n. 102. cum seqq. Fule. de visitat. lib. 2. c. 8. n. 12. & cap. 15. n. 64. Zer. in praxi Episcop. part. 1. verb. *processiones*, 5.2. Fr. Emman. quast. Regul. tom. 3. quast. 36. art. 1. Mari Antonin. variat. resol. lib. 2. resol. 103. n. 16. Ego ipse d. alleg. 78. n. 8. Lazzari in summ. q. Regni d. 9. num. 47.

Regulares quantumvis exemptos teneri accedere ad omnes, & quascunque processionibus publicas, & consuetas, aut indicatas pro bono publico, aut honore, resoluunt Fr. Emman. d. art. 1. Franc. Leu in thesauro furi Ecclesiast. p. 4. c. 2. n. 143. Vgulan. de officio Episcop. cap. 20. §. 2. n. 4. Erasm. Cochier de iurif. ordinari. in exemptis, p. 2. q. 45. n. 109. Arm. d. loco n. 15. Ego ipse d. alleg. 78. n. 4. Valenz. consil. 1. n. 4. & 5.

Regulares, qui non accedunt ad processionibus ab Episc. indicatis, ab ipso puniri posse per censuras, & penas arbitrias, quas fupia memini n. 1. referunt decifum Perez de Lara d. cap. 24. n. 14. Zerul. p. 1. verb. *processiones*, 5.1. versad secundum, Cened. d. q. 26. n. 16. Salgado d. c. 9. num. 109. Aluyf. Ricc. in praxi rerum furi Ecclesiast. 308. n. 5. & 6. & in praxi aurea resol. 210. n. 1. versad secundum, Armeod. d. §. 31. de processionibus n. 7. Stephan. Gratian. *Marchia dec. 232*. num. 15. Laurent. de franchis in conuersione inter Regular. & Episcopos qu. 6. versad secundum, Cist. in conuersione furi Ecclesiast. lib. 1. c. 50. num. 21. Sacra Congregat. Rit. in Fernaren. 27. Iulij 1609. & in *Tolotana* 4. Iun. 1615. Ego ipse d. alleg. 78. n. 25.

Contra Henrij, in summ. lib. 7. c. 25. §. 7. Fr. Emman. in summ. tom. 1. c. 74. num. 4. Sanchez de matrim. lib. 7. diff. 3. §. 2. n. 23. Villalob. in summ. tom. 2. tract. 35. diff. 4. lib. 17. Pottel. in addit. ad rub. Regul. verb. *Episcopus* n. 5. & verb. *processiones* n. 1. Hieron. Rodenc. in compendio quast. Regul. resol. 118. n. 1. Scott. in Bndis select. theorem. 393. versad autem, Laur. de Peirinis p. 1. R. iuralem notab. 3. & tom. 1. in Constit. sui Ordinis Minorum. constit. 2. Sixti IV. n. 60. Tamburin. de iure Abbatum tom. 1. d. lib. 19. quast. 7. n. 7. Diana moral. resolut. p. 3. tract. 2. resol. 76. excommunicantes ab Episcopo censuris distingui non posse.

Monachus, seu Regulares degentes in monasterijs, quæ per diuicium militare distant a ciuitate, non teneant, nec aq. Episcopo compellendos esse accedere ad processionibus, referunt decifum Aluyf. Ricc. d. resol. 308. num. 2. Pasfec. in praxi Episcop. p. 2. cap. 3. n. 47. in fine. Vgulan. d. c. 20. §. 2. num. 5. versad secundum, Armeod. d. loco num. 11. & 14. Ego ipse d. alleg. 78. n. 21. Salgado d. c. 6. num. 104.

21. Nullz immunitate Religionis Hietosolimitane obstant quominus eius Sacerdotes inferuientes Ecclesie vocari debeant ad processiones, ac nisi accedant etiam compelli, prout dicitur decusum Armendar. d. loco n. 3. quem refert Ego ipse d. alleg. 78. n. 1. t. Cened. d. 9. 16. n. 17. Salgado d. 9. n. 103.
21. Clericos omnes diocesanos quantumuis exemptos etiam beneficia simplicia in diocesi obtinentes, vel officia, puta si deseruiat pro Capellano etiam in Ecclesiis exemptis, posse per Episcopum compelli ad processiones accedere, refert decusum Aloys. R. c. d. refel. 307. n. 3. & in collectan. decip. 4. collect. 882. in princ. Salgado d. 9. n. 107.
23. Episcopum posse cogere Canonicos, & alios Presbyteros, beneficia, vel officia, ecclesiastica obtinentes, vt accedant ad omnes, & quascunque processiones publicas, vel indicatas pro bono publico, vel honore, dicit resolutum Armendar. vbi supra n. 13.
23. Sub hoc decreto non comprehendendi eos, qui sunt nullius diocesis, resoluunt Franc. Leo d. 8. n. 18. & refert decusum Armendar. d. loco n. 10. Salgado d. 9. n. 103.
25. Nec quoque comprehendendi degentes extra ciuitatem in locis, in quibus habent plebem, quia cum illa plebe debent facere processionem, vt post Franc. Leo assentit decusum Campan. in diuersis iuris Comm. rub. 12. c. 13. n. 127.
26. Confraternitatis laicorum imitari, non autem compelli posse vt vadant, referunt decusum Praefec. Arch. 3. n. 31. Marc. Anton. Genouen. in praxi Arch. Neapol. 63. n. 7. Sayt. in florib. decip. sub tit. de offic. Ordin. decip. 5. Campan. d. c. 13. n. 12. Armendar. d. loco n. 10. in fine, Steph. Gratian. Archiep. decip. 12. n. 6. Petre de Lata d. 9. 16. n. 16. & 17. Salgado d. 9. n. 110. Vpoh. de offic. Episcopi c. 11. in princ. n. 6. Carol. de Grass. de effusib. clericis. aff. 1. n. 623. Hieron. Venero, y Leyua d. c. 18. & 21. Ego ipse d. alleg. 78. n. 24.
27. Confratres ad conueniendum solitis processionibus compellere potest Episcopus sub penis arbitrio illius, maxime si ante possessionem illo vocandi per edicta, vt per Aldan. in compend. Canon. refel. lib. 2. tit. 8. n. 12. vbi refert decusum sub die 21. Ianuarij 1622. & 8. May 1627.
28. Societates possunt compelli accedere ad processiones sanctissimi Sacramenti in Plebania, vel Parochiali, sed non eadem prius, & a penis in principio abluendum, ita Sel. in select. Canon. c. 10. n. 8. vbi attestatur resolutum in Florentina 13. Nouembrij 1627. & 18. Februarij 1628.
29. Fratres Predicatores debent manentem ab Episcopo in sua possessione circa processionem sanctissimi Sacramenti per ipsos faciendam Dominica infra octauam corporis Christi, Sel. d. cap. 110. n. 10. vbi attestatur sic fuisse decusum per Sac. Congregat. Rituum. Brundisina de anno 1624. Et illis non licet in processione sanctissimi Sacramenti, quam faciunt in Dominica intra octauam corporis Christi, mutare, aut variare vias, & loca, per quas processionaliter prima vice transierunt, quando dictam processionem facere coeperunt, Sel. d. c. 10. n. 11. vbi dicit decusum per eandem Sac. Congregat. in Aretina 10. Iulij 1629.
30. Monachus curam animarum exercens in Ecclesia parochiali vnita monasterio Ordinis sancti Benedicti Curien. diocesis, cogi potest ire ad processiones, Aldan. d. tit. 8. n. 14. vbi refert decusum sub die 5. Aprilis 1631.

Collect. Buhof. in Concil. Triid.

Fratribus non licet Feria 5. in Cena Domini, nec in festo Corporis Christi facere processionem cum sanctissimo Sacramento post Vespers extra eorum Parochiam, vt per Aldan. d. tit. 8. n. 16. vbi refert resolutum per Sac. Congregat. Rit. in Aretina 11. Decembrij 1615.

Monachi sanctissimae Trinitatis Cauca. quousq. monasterium est immediate subiectum Sedi Apostolicae, non possunt ex hoc decreto cogi ad processiones, cum quia nullius, nisi quia non possunt dici exempti qui nunquam subditi fuerunt per pactum confirmatum a Sede Apostolica, quod non tollitur c. 12. hoc eadem sess. ita Aldan. d. tit. 8. n. 17. vbi dicit decusum sub die 13. Augusti 1579.

Et quod Religiosi, & personae Societatis lae v ad publicas processiones accedere non cogantur, statuit Gregorius XIII. in sua constit. incip. Quacunque sub dat. 16. Iulij 1576. tit. 1. in Bullaria nouo tom. 2. pag. 404. de qua meminit Sanch. in consil. moral. tom. 2. lib. 5. d. 9. c. 3. n. 11. vbi addit ex Henriquez lib. 7. de Indul. c. 26. n. 3. & 4. quod per hoc Religiosi Societatis lae v aliquando ad processiones sanctas ad publicam & grauissimam causam accedant sponte & non compulsi ab Episcopo, non censentur renouare huius privilegio, licet excederet vt coram Notatio in forma Collegij professentur se accedere saluo privilegio iure: & addit ad renouandum privilegio toti Religiosis concessio, requirit vt ea Religio permitteat illos actus per 40. annos.

Clerici Regulares Congregationis S. Pauli Decollan ad processiones, & actus publicos accedere non cogantur, vt adducit Sixtus V. consil. sua 5. incip. Rursus sub dat. Kalendis May 1585. in Bullaria nouo tom. 2. pag. 490.

Clerici Regulares Matris Dei scholam piam sunt exempti ab accessu ad processiones, Aldan. in compend. Canon. refel. lib. 2. tit. 8. n. 13. vbi attestatur fuisse ita decusum sub die 12. May 1619.

Episcopus, qui est in quasi possessione per edicta poenalia monere Confratres laicos disciplinarios, ac per poenarum exactionem, & alia Canonica, & opportuna remedia cogere eosdem ad conueniendum solitis processionibus, est manutenendus Sel. d. c. 110. n. 10. vbi dicit resolutum in Papien. 21. Ianuarij 1623.

Episcopus potest precipere Regularibus in sua diocesi commorantibus, vt eant ad processiones publicas, vt in festo Corporis Christi, Iuaniis, & Iubilis publicis faciendis, dummodo processiones sine eius generis, cum comprehendantur in bulla sanctae memorae Pij V. incip. & si Mendicantium; & dummodo Regulares non sint ex illis Conuentibus, Collegijs nuncupatis, quae in eadem Bulla excipiuntur, vt per Ald. d. tit. 8. n. 25.

Beneficiari non tenentur, nisi ad eas processiones, ad quas reliqui omnes tenentur accedere, vt per Aldan. d. tit. 8. n. 26. qui refert ita decusum in Brixien. 3. Augusti 1621.

Clerici seculares alicuius Ecclesiae in fundatione illius exempti a iurisdictione Ordinarij, intra cuius diocesim existunt, possunt ad eodem Ordinario compelli accedere ad publicas processiones ex hoc decreto. c. 12. hoc eadem sess. vt per Sel. d. c. 110. n. 25. vbi ait sic fuisse resolutum sub die 21. Martij 1602.

Processionibus interesse non sunt ab Episcopo compellendi Sacerdotes nullum officium, aut beneficium ecclesiasticum in ciuitate, vel diocesi obtinentes, Sel. d. c. 110. n. 28. refertur ita decusum 9. May 1597. & 16. Februarij 1632.

M m





Nald. in sum. ver. Episcopos. 28. Villalob. in sum. tom. 2. tract. 3. diff. 5. n. 5. Duard. in Bull. Cerna lib. 1. c. 1. q. 4. n. 1. 2. 3. ad fin. Diana moral. ref. p. 3. tract. 2. ref. 1. 32. Caelin. farrag. c. 1. n. 1. c. 5. o. n. 2. & 9. cum seqq. D. Felician. de Vega ad c. ceterum in n. 34. de indic. metipsum de offi. & potest. Episcop. p. 3. ad leg. 10. n. 18. cum seqq. & in collecl. ad c. ult. n. 8. de statu monach.

2. Contra Superiores non punientes suos subditos tota forma huius decreti sub pena privationis ipsius factio dignitatum, officiorum, & inhabilitatis, emanavit consiliis. Clementis VIII. incip. Suscepit munus. sub dat. 18. Martij 1566. quam referunt Quatun. in sum. Bullar. verb. exemptio, Fr. Emman. q. reg. 10. 2. q. 1. art. 6. Erasim. Cochiet de irregularitat. exempt. p. 1. q. 17. n. 29. Marc. Anton. Genouen. in pract. Arch. Neap. 59. num. 5. Frauc. Leo in thesauro fori ecclesi. p. 1. c. 8. n. 14. Caelin. d. c. 50. n. 9. Iac. Sperell. decif. 38. n. 12. cum seqq. Portel. d. verb. Episcop. n. 3. Patecan praxi Episcop. p. 2. d. 3. n. 44. vbi n. 43. resoluit posse Regularem in casu huius decreti deprehensum in delicto deduci ad carcerem Episcopum, & sumptu informatione super delicto, dummodo sine mora sumatur, remitti cum copia processus ad suum superiorem puniendum cum praefinitione termini ad puniendum de quo etiam Marc. Anton. Genouen. d. c. 59. n. 3. Vgolin. de Episcop. p. 1. n. 20. §. 8. n. 2. versum comprehendendi. Caelin. d. c. 50. n. 10. Portel. in addit. ad Rub. Reg. verb. puniunt Relig. extr. Cennet. n. 17. Lezan. in sum. q. Reg. c. 16. n. 27.

3. Et dicit Fufc. de visitat. l. 2. c. 17. n. 11. quod Episcopum loci litteras scilicet superiori Monachi delinquentis de delicto commissio & excessibus, de scandalo populo illato, & iostabitis, ve intra talem terminum proximam ipsam poote velit, & de positione facta ipsum Episcopum certiore reddat, aliis ipso Superiore negligente, poterit ipse Episcopus eum punire, & illas litteras, quas Requisitionis vocamus, de puoitione Monachi delinquentis in praesentia duorum refulum ex communi practica assignari faciet.

Nouissimè Gregorius XV. sua consue. incip. Insuperabili sub dat. Nonis Februarij 1622. statuit vi Regulares circa personas intra septa degentes, aut circa claustrum ipsam delinquentes ab Episcopo loci tanquam ad hac Sedis Apost. delegato, quoties, & vbi opus fuerit, puniri & corrigi possint, quod Lotter. de re benefic. lib. 2. c. 24. n. 66. & 67. teneri non intelligi de notoriis tantum delictis, & quae sunt scandalorum populo, quae quod Constitutio debeat ferre hanc interpretationem ab hoc decreto, sed de omnibus indistincte, cum in legibus indefinita oratio aequipollat vniuersali. Vnde resoluitur Cochiet de consuet. p. 2. q. 102. n. 5. & Laurent. de Petinis in formul. Reg. lat. p. 2. 7. num. 3. quod si Regularis delinquit ita intra claustra, vt delictum extra claustrorum metas exiens, generet populo scandalum, non per hoc tamen potest ab Episcopo in casu negligentiae ipsius Superioris puniri, nec potest Episcopus hoc casui Praetulo insilare vt talem delinquentem puniat; nam hoc delictum non est commissum extra claustra, quod necessario requiritur ad hoc vt Episcopus possit Superiorem insilare vt puniat.

Regulares degentes de licentia Superiorum in domo ad erectionem mopaliterni destinata, comprehendendi sub dispositione huius text. si in ea domo vigeat Regularis obsecrancia, refert decifum Armem. in addit. ad recap. legum Nauarra lib. 2. c. 18. l. 7. de Relig. n. 60. Sauch. d. lib. 6. c. 9. ad 2. n. 4. Collect. Barbos. in Concil. Trid.

Iurisdictionem Episcopis impediens, vel officiales coram Episcopis in actu exercendi suum officium offendentes, quocunque exemptione non obstante ab Episcopo coerceri, & puniri possunt, vt refert decifum in vna Panoimitana Aldan. in compend. Canon. ref. lib. 2. tit. 8. n. 12.

4. Extra ea, &c. [Facultatem Episcopo attributam io Regulares notorie, & cum scandalo extra claustra delinquentes, vendicare sibi locum etiam cum Regulares notorie, & cum scandalo intra Ecclesiam delinquentes, non ita si intra claustra, refert decifum in collecl. ad cap. ult. n. 8. in fine, de statu Monach.

5. Ita notorie, &c. An qualitas quod notorie, & scandalose Regularis delinquenti, probanda sit ad effectum, vt Episcopus illum punire valeat? Negat iudicans sufficere illum allegare, & probare Aloy Ric. d. ref. 5. 46. n. 1. cum seqq.

6. Episcopo instante, [Sufficere, quod Episcopus vnica vice superiorem Regularem monasterii, quae terminum praefigat ad castigandum subditi delictum, & ideo necesse non esse Episcopum monere, ac requirere dictum superiorem duabus, vel tribus vicibus, vt aliqui opinantur, refert decifum in collecl. ad d. c. ult. n. 8. in med. vbi etiam resolutum afficit Episcopum statim habita notitia delicti posse capere informationem, & illam ad superiorem Regularem mittere, vt nequeat de eodem delicto ignorantiam praefumere, & me citato idem dicit Fr. Hieronym. Rodet. in compendio quaest. Regular. ref. 6. 2. sub n. 8.

7. Ac de punitione Episcop. certiorari faciat. [Non sufficere, vt superior Regulari sententia, aut acta omnia super delicto actata ad Episcopum transmittat, sed opus esse, vt de punitione ipsa & sententiae executione Episcopus certiorari faciat, resoluo Ego ipse in collecl. ad d. c. ult. n. 8. & me citato Hieron. Rodet. d. 8. vers. certiorari in scriptis, scilicet, & per legitima documenta, sicut tenet Aldan. ad compend. Canon. ref. lib. 1. c. 8. n. 10. vbi tenet decifum in Lucana 14. Decembris 1630. cuius etiam memorio Tambur. d. 1. 2. diff. 5. q. 1. n. 64.

8. Et delinquentes ab Episcopo puniri possunt. [Non per censuras vt docent Portel. in addit. ad dubia Regularum, verb. Episcopum n. 5. Sanchez de matr. lib. 7. diff. 3. n. 23. in precepta Decalogi, l. 6. c. 1. n. 14. Villalob. p. 1. sum. tract. 33. diff. 5. n. 17. Hieron. Rodet. in compendio q. regul. ref. 50. n. 16. & ref. 61. n. 7. Tambur. de iure Abbatis 10. 3. diff. 5. q. 1. n. 63. maxime si habeat Regularis privilegium ne possint ab Episcopo censuris ligari. Marcel. Vulpe in praxi iudic. fori ecclesi. c. 42. n. 16. Lezan. in sum. q. Reg. c. 11. n. 14. Laurent. de Franchis in controu. inter Episcop. & Regul. q. 7. Verum possit Episcopos, Regulares in casibus, in quibus eius iurisdictioni subditi sunt, censuris inuolueri, tenet Marc. Ant. Genouen. d. c. 59. vers. aliud est dubium, Zerolin. in praxi Episcop. p. 1. verb. excommunicationis causa materialis, §. 4. Lazzari de blasphem. q. 10. n. 53. Mart. Ant. var. ref. lib. 1. ref. 1. ult. casu 33. Nouan. lucerna Reg. verb. excommunicare, a priu.

Mend. de Caelin. in praxi Iustis. 10. 2. lib. 2. c. 1. n. 5. Regulares exempti, qui ob notorium delictum in excommunicationem incidunt, possunt ab Episcopo publice denunciari excommunicatione ab aliis euentur, sed quia etiam difficultas in eo, quod Episcopus in huiusmodi causa debeat citare, & curari est actus iurisdictionis, quia Episcopus non potest in huiusmodi personas exemptas exercere, ideo placet pro solutione doctrina Felin. c. non potest, n. 3. de censur. & r. in v.

*Professio à Regularibus, tam viris, quam mulieribus, non fiat ante 16. annum expletum, & post annum suscepti habitus.*

## CAPVT XV.

1. Professio in quacunque Religione ante decimum sextum aetatis annum expletum facta, est nulla.
2. Milites Regulares hoc decreto non comprehenduntur.
3. Milites S. Stephani non comprehenduntur hoc decreto.
4. Fratres tertij Ordinis S. Francisci non comprehenduntur hoc decreto.
5. Milites Hierosolym. comprehenduntur sub hoc decreto.
6. Puella ad professionem ante decimum sextum annum aetatis non admittitur.
7. Puella nisi duodecim annos sit maior, recipi probatur causa inducendi habitum probationis in Religione.
8. Puella sponsa de presenti nendam matrimonio consentiens, si Religionem ingrediatur in 12. annis, istiusmodi, consentiens sponsus per quatuor annos exspectare.
9. Malitiam non supplet aetatem requisitam ad proficiendum.
10. Professionem emittens infra annum probationis non est obligatus ad Religionem nec in genere, nec in specie.
11. Professio in supremam die, 16. anni emitti potest, sed contrarium recipitur.
12. Professio facta post 16. annos, sed ante 18. requisita ab statuto Ordinis Minorum est valida.
13. Professiones emisse iuxta dispositionem Concilij sunt validae, quoniam contra particulare statutum maiorem aetatem requiritur.
14. Ordinarius potest professionem ante expletum annum 16. emissam nullam declarare.
15. Habitum Regularem suscipiens debet per annum in probatione stare, itaque professio antea facta sit nulla.
16. Praelati Ordinum Minorum iam non possunt cum consilio Praetorum Discretorum admittere ad professionem anno probationis non expleto Religiosi aliorum Ordinum venientes ad Monasticam Religionem.
17. Professio in una Religione etiam fructibus transiens ad aliam indiget novitium.
18. Professio nulla est valens suam professionem ratificare, non tenet novitium annum iterare.
19. Mores Ordinis Praedicatorum habentes sex-

- decim annos, in mortis articulo possunt profiteri, quamvis nondum integrum novitium annum peregerint.
20. Annus probationis à momento in momentum potest & debet computari.
21. Novitius si compleat probationis annum die 24. Februarij anno bissextili, non dicitur expletus huc annus nisi secunda die.
22. Annus ex quo Gregorius XIII. abstulit decem dies, reputatur integer.
23. Profiteri potest in Religione qui permansit per annum integrum in Religione, & postmodum resente habitum suum aliquandiu domi suae.
24. Annus probationis debet necessario esse cōtinuus.
25. Annus probationis tunc interrumpitur quando Novitius dimissa Religionis habuit egredietur monasterium antea deferens Religionem.
26. Novitatus interruptus non potest continuari etiam in ordine Minorum.
27. Novitius dimisso Religionis habitu à monasterio recedens eo ipso interrumpitur annus probationis, licet interpellatus sit modica.
28. Novitius de licentia Superioris cum habitu aliqua iuxta de causa extra monasterium egredietur non interrumpit annum probationis.
29. Novitius si habitu Religionis voluit monasterium ex suo Superioris licentia exeat, non interrumpit annum probationis.
30. Novitius ob malum valet ad eum manere extra monasterium non interrupti annum probationis.
31. Novitatus non interrumpitur si novitius recente habitu perterritus severitate superioris abducatur ex causa seclusi.
32. Novitatus potest ex iusta causa prorogari completo probationis anno.
33. Novitius à monasterio post Concil. Trid. nullatenus possunt anno novitatus remittere.
34. Annus probationis potest impleri ab eo, qui nondum expleverit annum decimum sextum.
35. Conversus eo ipso, quod ingreditur monasterium, possunt profiteri.
36. Habitus Regularis à Novitio deferendus est de essentia, atque subsistentia anni probationis.
37. Professiones tacite non tolluntur per hoc decretum.

et. Conf. si  
pos. 17. q. 4.  
c. ad Apo-  
stolicam, de  
regul. & c.  
non solum  
ex. d. 1. m. 6.  
& c. ad not. 13.  
c. cū virum  
& c. postula-  
B. conf. m. 3.  
& c. ad not. 13.

**I**n quacunque religione, tam virorum, quam mulierum, professio non fiat ante decimum sextum annum expletum, nec qui minore tempore, quam per annum, post susceptum habitum in probatione steterit, ad professionem admittatur. Professio autem antea facta sit nulla, nullamque inducat obligationem ad alicuius Regularis, vel Religionis, vel Ordinis observationem, aut ad alios quoscunque effectus.

**P**rofessionem in quacunque Religione ante decimum sextum aetatis annum expletum factam nullam esse, nullamque inducere obligationem, aut alicuius gule, vel Religionis, seu Ordinis observationem per hunc text. tradunt Nau. consil. 23. de Regulari anag. quod decit in novis Saye. in florib. de iur. v. d. l. d. 1. d. 1. 97. Zecol. in praxi Episc. p. 1. verb. Moniales, §. 1. Petr. de Ledesma in sum. p. 2. in iura de las Religiones en comun. c. 7. Fr. Joann. à Cruce de flor. Relig. lib. 1. c. 8. dub. 1. & 4. Sanchez de matrim. lib. 2. d. 1. 24. v. 2. 1. & in praecepta Decal. in 2. d. 1. 3. c. 4. à princ. Franc. Leo in thesauris 11 Eccles. p. 2. c. 1. m. 36.

Camp. in diversis iuris canon. rubr. 1. c. 1. m. 1. Attend. in addit. ad recapit. legum Navarra lib. 2. tit. 18. l. 7. de Relig. m. 1. cum seqq. Fr. Lud. Miranda in manali prelat. tom. 1. q. 24. art. 2. Rot. decis. 173. m. 6. p. 1. recent. Laurent de Peñinis de subdito Religioso, tom. 1. c. 2. §. 1. Hieron. Rodete. in compendio ques. regular. resolut. 101. m. 10 cum seqq. Lezana in sum. ques. Regular. c. 2. x. v. 9. Tambourin de iure Abbatum. disp. 6. q. 4. Nouar. in lucerna Regular. verb. professio. c. 8. novissimè idem tambourin. tom. de iure Abbatum disp. 5. ques. 11. num. 81. novissimè D. Hieronym. Venerio, y Leyna, Archiepisc. Montis Regalis in exa-

mine Epifi. lib. 6. c. 1. §. 1. *Dutan. decif. 207. n. 1.* Ego ipfe de officio poffeff. Epif. p. 3. alleg. 104. n. 4. et 119.

Milites Regulares de Cetero iuratus cap. non comprehenditrefuluunt Navar. conf. 123. n. 10. de Regulari in antiq. alias conf. 10. n. 1. et ad. 11. in noui. Aloyf. Ric. in praxi rerum fori ecclef. p. 4. refel. 172. Iacob. de Gref. conf. 11. de Reg. 10. 1. Azor. infl. moral. p. 1. lib. 1. c. 4. q. 2. Ludou. Beia refp. cafuum confeffus. p. 4. caf. 28. Gonzal. ad regnl. 8. Cancel. gloff. 8. n. 34. & a. n. 6. 1. Flam. Parl. de refignat. benef. lib. 6. q. 2. n. 17. cum feq. Sanch. de marum. lib. 7. diff. 44. n. 8. & in praecepta Decalogi, tom. 2. lib. 5. c. 4. n. 17. Seraphin. decif. 121. n. 2. quae reperitur impreffis p. 1. diuerf. decif. 591. Barth. à S. Fausto in thefaure Religioforum. l. 5. q. 169. Fr. Barth. de Vecchis in praxi obferuanda in admittendo ad Religionem ftatum nouitius. diff. 11. dnb. 2. n. 4. Narbona l. 8. gloff. vltima n. 14. n. 5. lib. 1. Recepl. Mich. de Reinoio obferuat. iuris obfer. c. 2. 1. 4. Tamburin. tom. 3. de iure Abbatum diff. 6. q. 1. n. 6. & q. 12. Ego ipfe d. alleg. 101. n. 5. refert decifum Armend. d. l. 7. de Relig. n. 7.

Contra Fr. Emman. in fum. tom. 2. c. 8. n. 2. concl. 1. Stephan. Gratian. difcep. forenf. c. 363. n. 17. D. Hietonym. Venero, y Leyua d. cap. 1. §. 7. exultantes huiusmodi milites in emittenda profef- fione comprehendit fub hoc decreto.

Vnde Milites S. Stephani non comprehendit hoc decreto cenfuit Rot. decif. 591. p. 1. diuerf. cuius meminit Aloyf. Ric. in praxi rerum fori eccle- fiaft. dec. 1. n. 1. editus refel. 617. n. 6. in 2. edit. & Ego ipfe d. alleg. 101. n. 6. Tib. d. 1. 3. diff. 6. q. 11. n. 10.

Et refert tertij Ordinis S. Franciscae patites hoc decreto non comprehendit, cenfuit. Rot. decif. 591. n. 7. cuius etiam meminit Aloyf. Ric. d. refel. 617. n. 4. Tamburin. tom. 3. de iure Abbatum, diff. 6. q. 1. n. 7. Ego ipfe d. alleg. 101. n. 7.

Hierofolymitanos verò Milites comprehendit fub hoc decreto ex peculiari ipforum ftatuto illi adhzrenti, refert decifum Flamin. Parl. conf. 2. n. 10. Armend. d. l. 7. de Relig. n. 16. Fr. Barth. de Vecch. d. dnb. 2. n. 4. Ego ipfe d. alleg. 101. n. 8. Aloyf. Ric. in praxi rerum fori ecclef. p. 4. refel. 172. I. Steph. Gratian. difcep. forenf. cap. 369. n. 17. Narbona cbs fuprà n. 12.

Quam mulierum. Non admittendas puellas ad profefionem ante dictum decimum sextum ætatis annum completum, refert decifum Armend. d. l. 7. de Relig. n. 41.

Receptionem verò puella caufa induendi habitum probationis in Religione prohiberi, nifi duodecim annis fit maior, et adunt Azor. infl. moral. p. 1. lib. 1. c. 1. §. 1. p. 5. §. 6. Fr. Emman. reg. 10. 3. q. 12. art. 2. qui testatur huius fententia fuisse omnes Patres, qui ad Cœlium Provinciale Toletanum conuenerunt. Nald. verb. habitum n. 6. & verb. Monialis, n. 5. Fr. Barth. de Vecch. d. praxi obferuanda in admittendo ad Religionem ftatu nouitius. diff. 2. dnb. 6. n. 16. Armend. d. l. 7. de Relig. n. 4. vbi refert decifum non elle difpenfandū, vt puella, quæ duodecim annū nō cōpleuerit, poffit habitum in monaftio fufcipere. Aldan. in cōpendio canon. refel. lib. 1. tit. 2. §. 1. vbi testatur ita te- foluū per S. Cong. Epif. in Neap. die anno 1582.

Contra Mich. Medin. d. facrum hominū continēt. lib. 4. controuerf. 9. c. 4. Fr. Ludou. Miranda in man. Prælati fine. & in tract. de facris monialib. 8. art. 2. in concl. Sanch. in praecepta Decalogi. 10. 1. l. 4. c. 1. n. 3. Soarez. 3. de Relig. l. 5. c. 1. n. 9. exultantes quæ præfata puellarum receptionem nullum limitationem elle conftitueant.

Barth. Collet. in Concil. Trid.

Quod fi puella in duodecimo ætatis anno ma- trimonio coniuncta, & Religioſem illo non- dum confummatu ingreſſa fit, cogendum ſpon- ſum per quatuor annos expectare, vique dum profiteſcit, dicit decifum Armend. d. l. 7. de Relig. n. 4. quem refert Ego ipfe d. alleg. 101. n. 11.

Ante decimum sextum annum expletum. Vnde malitiam non fuppedit dictam ætatem reſol- uunt Fr. Emman. q. regul. tom. 3. q. 15. art. 3. Sanch. in praecepta Decalogi. 10. 2. lib. 5. c. 4. n. 2. Hieron. Roder. in compendio q. regul. refel. 101. n. 17.

Et profefionem emittens infra annum pro- bationis non eſt obligatus ad Religionem, ne- que in genere, neque in ſpecie, nec etiam in foro confeſſionis villa inducitur eſt obligatio, vt refert decifum Nicol. Garc. de benef. p. 1. c. 9. n. 6.

Profefſionem in ſuprema die 16. anni emitti poſſit, emiſſamque fuſſiſſe teſoluit Campanian. diuerf. iuris canen. rub. 7. c. 6. n. 129. & rub. 12. c. 11. n. 1. quem refert Ego ipfe d. alleg. 101. n. 13. ex his, quæ in ſimilibus adducit Sanch. de ma- trim. lib. 2. diff. 24. n. 22.

Contra Galet. in margaritaſum confeſſionis, verb. profiteri. pen. & Aloyf. Ric. in praxi rerum eccleſiaſt. dec. 63. 6. iur. edit. alias refel. 49. in 2. edit. exultantes nullam eſſe profefſionem, ſi d. hinc æ vnius diei ante dictum decimum ſextum annum expletum. Et etiam non completo anni circulo adhuc per duas horas, ex Selan ſeſſell. canon. c. 18. n. 3. vbi refert decifum 21. January 1617. Vnde Religioſus, qui ſua profefſione facta tribus hois ante completū annū probationis à Religione diſceſſit, & in habito clericali laudabiliter vixit, ſi poſtea redeat ad Religionē, debet ratiſſime pro- feſſionē, & ei locus debetur à die ratiſſicationis, vt ipſemet teſtatur decifus ſub die 1. February 1631.

Validam eſſe profefſionem poſt decimum ſextum annum factam, ſed ante decimum octauum requiritur à ſtatuto Ordinis Minorum non an- nullante, aut irritante factam tenent Lud. Miran- da in man. prælat. 10. q. 24. art. 2. tant. 2. Petrus. de ſubſidio Religioſis. 1. c. 26. §. 3. Hieton. Vene- 10. y Leyua d. c. 1. §. 10. Ego ipfe d. alleg. 101. n. 15. refert decifum Armend. d. l. 7. de Relig. n. 4.

In conſtitutionibus Religioſis Sanctiſſimæ Trinitatis redemptionis captiuorum eſt conſtitutio confirmata auctoritate Apoſtolica ante, & poſt Concil. quod in Religione aliquis non recipiatur, ante quam annum 10. videatur comple- uiſſe. Hoc ſtante queritur per ſuperiores Reli- gionis, an pro validitate profefſionis in dicta Reli- gione ſufficit illam emiſſiſſe poſt 16. annum iuxta diſpoſitionem Concil. S. Congr. die 2. Auguſti 1631. & 24. Aprilis 1642. cenſuiſſe pro- feſſiones emiſſas iuxta diſpoſitionem Concilij elle validas, refert Selan ſeſſell. canon. c. 18. n. 3.

Ordinatum poſſe profefſionem ante expletum annum decimum ſextum emiſſam nullam decla- rare, aſſert decifum Armend. d. l. 7. de Relig. n. 11. quem refert Ego ipfe d. alleg. 101. n. 11.

Quam per annum, &c. Sufficientem habi- tum Regularem debere per annum in probatio- ne ſtare, ita vt profefſio antea facta ſit nulla, doc- tent. Fr. Emman. q. regul. tom. 2. q. 1. art. 1. & 1. 3. q. 15. art. 1. cum ſeq. Azor. infl. moral. p. 1. lib. 2. c. 2. q. 6. cum ſeq. Valel. Reginald. in praxi rerum fori. l. 8. n. 365. cum ſeq. Armend. d. l. 7. de Relig. n. 4. cum ſeq. Campan. in diuerſis iuris canen. rub. 12. c. 1. n. 1. primip. Ludou. Miranda d. dnm. 1. quaſt. 22. art. 1. cum ſeq. Sanch. in praecepta Decalogi. 10. 2. lib. 5. cap. 4. n. 8. cum ſeq. Barthol. à S. Fausto

in thesauro Relig. lib. 5. q. 160. cum seq. Bonacin. de clausura. & pennis ea violantibus impossibili. q. 2. p. nullo 10. diff. 2. §. 2. Illustriss. D. Roder. à Cunha in comment. ad c. 1. n. 19. diff. 5. q. 4. Fr. Barthol. de Vecchis in praxi observanda in admittendis ad Religionem statum novitiz. diff. 11. dub. 2. Tamburini. d. diff. 6. q. 4. n. 2. & de iure Abbatum 10. 3. diff. 6. q. 7. n. 1. cum seq. q. 2. 1. à princ. Ego ipse d. alleg. 101. n. 16. cum seq. statim emittens professionem sic intra annum probationis non sit obligatus, neque ad Religionem in genere, neque in specie, nec etiam in foro conscientie illi indicta sit obligatio, prout decusum refert Balth. de Vecchis ubi supra diff. 13. dub. 11. sub n. 1.

16. Per hoc decretum Concilij abrogatum fuisse Leonis X. privilegium relatum in compendio privilegiorum. Attenditur. verb. novitium n. 17. quo conceditur Prelatis Ordinum Minorum posse cum consilio Fratrum Discretorum admittere ad professionem annu probationis non expleto Religiosos aliorum Ordinum venientes ad Minoritiam Religionem, tradunt Nau. conf. 61. n. 4. & conf. 66. n. 4. de Regularibus novus. Fr. Emman. d. n. 3. q. 15. art. 11. Lesside inst. lib. 2. c. 41. dub. 13. n. 101. Sanch. lib. 7. de matrim. diff. 37. n. 47. Fr. Lud. Miranda in Af. m. Pralat. n. 1. q. 2. art. 2. cancl. 3. Fr. Barth. de Vecchis d. diff. 11. dub. 2. n. 5. Illustriss. D. Roder. à Cunha in comment. ad d. 1. n. 21. in fine. Tamburini. d. n. 3. diff. 6. q. 11. n. 5.

Contra So. h. verb. novitium, ubi de novitiorum professione. per. 2. ad an requiratur, & post c. 2. art. 1. §. n. 65. existimantes prædictum Leonis X. privilegium non esse contra dispositionem Concilij in præsentia.

17. Proficium in una Religione, etiam strictiori, transluentem ad aliam, indigere novitiate, quem requirit Conc. in præsentia, tenent Nauar. sub tit. de Regular. conf. 49. n. 4. & conf. 53. n. 5. an antiqua conf. 61. n. 4. & conf. 64. n. 5. & conf. 77. n. 4. cod. tit. in novis Hieron. Roder. d. resol. 101. n. 46. Fr. Emman. in summa. 12. c. 6. n. 10. & q. reg. 101. q. 19. art. 11. Sanch. d. lib. 5. c. 4. n. 12. Illustriss. D. meus Rod. à Cunha in comment. ad c. 1. n. 21. diff. 5. q. 4. Peregr. d. p. 2. c. 1. lit. C. §. 19. vnde Regulares discalceatos Ordinis sanctissimæ Trinitatis de licentia Sedis Apostolicæ ad laxiores Calceatorum transcentes debere annu probationis, non tamen emittere professionem, resoluit Sel. d. loc. allicet decusum in Matris Regalis 13. Novembrii 1627.

18. Proficium nulliter incrementum suam professionem ratificare, non tamen novitatus annum iterare, si alius fuit validus, resoluit Sanch. de matrim. lib. 7. diff. 37. n. 45. & Peregr. in comment. ad consil. Cleric. Reg. p. 2. c. 1. lit. C. §. 2. Si vero Novitatus fuit factus post pubertatem, & fuit consensu, non esse iterandum ex quo unque causa sit recta professio, tenent Sanch. d. diff. 37. ex n. 47. & in præcepta Decalogi lib. 5. c. 1. n. 1. & 2. art. 17. lit. moral. p. 1. d. 1. c. 1. q. 6. Barth. à S. Fausto in thesauro Relig. lib. 5. q. 160. ubi proxime, contra Nau. conf. 40. n. 17. & 19. Reg. existimantes novitatem etiam ex alia causa præter defectum ætatis, aut continuationem, invalidam esse iterandam.

19. Mooiales Ordinis Prædicatorum habentes sexdecim annos in mortis articulo constitutas proficere posse, & si nōdum integrum novitatus annum peregerint, cōcessit Pius V. in quadam Motu proprio incip. Summi Sacerdot. cura, cuius tenorem refert Fr. Emman. q. reg. 101. q. 15. art. 6. ubi subdit hoc hodie fieri posse, dicens nō esse reuocatum à Greg. XIII. tradant idem Fr. Em-

man. in sum. se. 4. c. 63. n. 5. Lud. Mitaoda in Af. m. Pralat. 10. 1. q. 22. art. 10. Sanch. d. lib. 5. c. 4. n. 16. Barthol. à S. Fausto in thesauro Relig. lib. 5. q. 167. Peregr. d. c. 1. lit. C. §. 10. Hieron. Roder. d. resol. 101. n. 40. Tamburini. d. n. 3. diff. 6. q. 11. n. 9.

Er huiusmodi probationis annum à momento in momentum posse & debere computari, id est, ab hora dici, in quo habitum quies suscepit, vsque ad eandem horam vltimi diei eiusdem anni, tradunt Iacob. de Grassi. 1. consil. lib. 3. consil. 6. n. 1. de Regularib. Zanati. in direct. Theol. p. 2. c. 26. n. 12. vers. nota autem, Lesside. d. 1. c. 41. dub. 7. n. 59. Sanch. lib. 1. de matrim. diff. 16. n. 2. & in præcepta Decalogi 101. n. 2. §. 4. n. 31 in fine, Fr. Lud. Miranda d. q. 2. 2. 4. 3. Soar. 10. 3. de Reg. lib. 5. c. 2. §. n. 1. Barth. à S. Fausto d. lib. 5. q. 160. n. 2. Fr. Barth. de Vecchis d. diff. 11. dub. 4. Peregr. in consil. cleric. Reg. p. 2. c. 1. lit. C. §. 6. Hieron. Roder. d. resol. 101. n. 48. Cuslin. controu. forens. lib. 1. c. 40. n. 2. Nal. in sum. verb. professio n. 6. Tamburini. de iure Abbat. diff. 4. q. 9. Nou. in lucerna Reg. c. 1. art. 1. n. 2. idem Tamburini. de iure Abbatum 10. 3. diff. 6. q. 7. n. 8. & q. 11. n. 12. Ego ipse d. alleg. 101. n. 22. in fine, secundum Lugdunum, impressi.

Contra Stephan. Gratian. descept. forens. sum. 3. c. 41 §. n. 22. & Campan. d. rub. 1. c. 13. n. 4. in fine, Diana moral. resol. p. 3. ar. 13. §. resol. 18. existimantes post factam professionem non esse computandum annum probationis ab vno puncto & instanti ad idem punctum, & instantem, quia esset assertio nimis rigorosa.

Vnde si novitius compleat probationis annum die 24. Februarij anno bissextili, nōo dici expleto hunc annum, nisi secunda die, quæ etiam appellatur 24. id est, 25. dic. quare emittere nō possit professionem, nisi eadē die 25. in puncto diei 24. Februarij præcedentis anni in quo suscepit habitum 25. text. in l. 3. inuenta ff. de minorib. & in l. cum bissextus ff. de verb. signif. & in c. quæsiat cod. tit. tradunt Fr. Emman. d. n. 4. q. 15. n. 4. & §. 5. Iacob. de Grassi & Fr. Lud. Miranda citatis locis, Bonac. de Sacramentis diff. 8. q. vltima puncto 5. n. 15. & de clausura q. 2. puncto 10. diff. 2. §. 3. n. 4. Molin. de iust. trail. 1. diff. 57 §. vers. atque vs ad minori etate, Sanch. de matrim. lib. 2. c. 24. n. 22. vers. simili. ut erado, Lesside. d. n. 59. vers. bene sequitur, Fr. Barth. de Vecchis d. dub. 4. n. 5. Peregr. in consil. cleric. Reg. p. 2. c. 1. lit. C. §. 7. Hieron. Roder. d. resol. 101. n. 39. Tamburini. d. diff. 4. q. 9. n. 2. & d. 30. 3. diff. 6. q. 11. n. 13. Iul. Lauror. var. lucubr. 10. 1. tit. 1. de comitis. c. 6. m. 5. qui oretenos mihi retulit S. Congr. Concilij in vna Patavina 5. Julij 1627. & in Andegavens. 2. Aug. 1627. consilium non valet professionem respectu anni bissextilis cuiusdam, qui ingressus est Religionē 27. Martij, & die 26. eiusdem mensis frequentis anni, currente anno bissextili emisit professionem, & sic non expleto lapsu diei, quillo anno accretisset.

Contra Foenat. d. Ordine c. 3. n. 4. Aloyf. Ric. in praxi rerum fore. ecclesiast. post resol. 7. in nece. habil. de materia Sacramentis Ordinis, vers. quo ad intersticia, Barth. à S. Fausto d. lib. 5. q. 161. existimantes ad hanc professionem Religionem emittendam annum bissextilis facit esse ad probationem complevisse dies 365.

Annu, ex quo Greg. XIII. abstinuit decem dies, hoc est, à quinto die Octobris, vsq. ad decimum sextum aoni 1582. repleuit integrum, nec supplendum esse illos decē dies ex alia anno, quia quousvis ille annus non fuerit integer naturaliter, & secundum cursum solarem, fuit tamen integer civiliter, &

10.

21.

22.

Se pollicetur, docent Henrici. in *summ. lib. 10. c. 19. §. 2. & lib. 13. c. 40. §. 2. in comment. littera O. Bonacin. d. p. 110. §. 1. 4. Fr. Ludovic. Miranda d. art. 3. c. 1. c. 1. in fin. Fr. Emman. d. som. 3. q. 1. §. 1. 5. Lell. d. lib. 2. c. 4. d. 107. Bartholom. d. S. Faustio d. lib. 5. q. 162. Sanchez d. som. 2. lib. 5. c. 4. n. 5. ubi extendit ad sacros Ordines, & ad quicumque officia, & beneficia, Refert Ego ipse d. alleg. 101. m. 21. Tamburini d. som. 3. diff. 6. q. 1. n. 14.*

23. Prohiberi potest in Religione ille, quicumque fecerit duodecim annorum, permanserit per annum integrum in novitatu, postmodum habitu recepto sine commoratus domi suae usque ad tempus 16. annorum requisivimus ad professionem emittendam, & cum fuerit reuersus ad Religionem, petere admitti ad professionem, si aliud illa non opponat, ita Sed. d. 18. n. 4. ubi refert decimum sub die 20. Martij 1621.

24. Communi debere necessitatem esse huiusmodi probationis annum, & non sufficere interpellationem, docent Nauar. confil. 2. n. 2. & confil. 34. n. 2. & confil. 56. m. 1. & confil. 4. n. 2. & 4. de Regularibus in intro. & confil. 9. m. 2. & confil. 32. n. 4. sub eod. tit. an novus, Henrici lib. 3. de excomm. c. 40. n. 1. Emman. d. verb. Religio num. 9. Fr. Emman. in summ. som. 2. cap. 8. n. 4. & som. 3. q. 1. §. 1. art. 8. Jacob. de Grassi, in aures decifionib. lib. 3. c. 5. m. 15. Sorbin. verb. Novitium, ubi de Novitiorum probationis emissionem, vers. secunda est, Flaminio. Paris. de regim. benef. lib. 3. q. 13. num. 11. Azor. in sup. moral. p. 1. lib. 2. c. 2. q. 8. Fr. Lud. Miranda d. q. 2. art. 4. c. 1. confil. 5. m. 1. Nald. verb. Novitium, num. 4. Lell. d. lib. 2. c. 4. d. 107. n. 59. Sanchez d. lib. 1. cap. 4. num. 31. Stephan. Gratian. Archiep. decif. 35. m. 3. in addit. Barthol. d. S. Faustio d. lib. 5. q. 163. Bonac. d. clausura q. 2. p. 110. d. diff. 2. §. 2. n. 5. Soar. som. 3. de Relig. lib. 5. cap. 5. m. 3. Ego ipse d. alleg. 101. m. 23. Illustriss. D. mens Roderic. a Cocho in comment. ad cap. 1. num. 15. diff. 5. q. 4. Peregrin. confil. 1. Regal. p. 2. cap. 1. littera C. 5. 8. Tamburini d. diff. 4. q. 8. n. 3. Ciarlin. contraverf. forens. lib. 1. cap. 108. num. 15. Diana moral. resol. part. 3. tract. 5. resol. 19. idem Tamburini. de iure Abbatis 10. d. diff. 6. q. 7. n. 9. & quest. 11. n. 15. Hieron. Roderic. d. resol. 101. num. 4. 2. Fr. Barthol. de Vecchis d. diff. 1. d. 107. n. 1. ubi num. 5. cum Soar. d. cap. 2. c. 5. n. 8. ampliat, ut haec coordinatio non solum esse debeat per annum expletum, sed etiam usque ad probationem, ita ut si novitius completo anno probationis egredietur monasterium, & postea iterum rediret, professionem emittere non posset, virtute praefatae vniuersi anni probationis, sed iterum inchoare deberet novitium.

25. Coorta Franc. Angel. Sylvest. verb. Religio 3. quest. 4. Barthol. d. S. Faustio d. lib. 5. quest. 165. & Bonacin. d. p. 110. d. diff. 2. §. 2. n. 4. existimantes non esse necessariam continuationem probationis cum professione, & coorta F. Emman. d. q. 15. art. 10. vers. aduertendum denique, qui idem censet circa novitium Monialium.

26. Annus probationis runc interumpi, quando Novitius dimisso Religiois habitu egreditur monasterium animo deserendi Religionem, ita ut si postea poeniteret, iterumque reciperetur, deberet ex integro à principio inchoare novitium, testatur proximè citati Doctores, & praecipue Fr. Barthol. de Vecchis d. dub. 3. n. 6. Tamburini d. som. 3. diff. 6. q. 1. n. 17.

Ergo per text. in praesenti reuocatum esse

privilegium Iulij II. concessum Minoribus, ut novitii 3. interitus possint continuari, credunt Fr. Ludon. Miranda d. q. 12. art. 4. vers. finem, Barthol. d. S. Faustio d. lib. 5. q. 166. Fr. Barthol. de Vecchis d. diff. 1. d. 107. n. 6. in med. Tamburini. de iure Abbatis som. 3. diff. 6. q. 11. sub n. 17.

Contra Sorbin. verb. Novitium, ubi de Novitiorum probationis emissionem, vers. diff. Iulian. Fr. Emman. d. q. 15. art. 8. & 10. vers. aduertendum tandem, existimantes iuxta praedicti privilegij retentionem posse etiam hodie tempus prioris receptionis cum tempore posterioris ad perficiendum probationis annum computari.

Dimisso Religiois habitu à monasterio Novitium recedentem, eo ipso interitum per annum probationis, licet interpellatio fit modica, & paulo post intra diem poenitet, tenent Nauar. confil. 42. n. 4. de Regul. Gall. in Margar. casum conscientia verb. Novitium, 2. Sanchez d. 2. n. 32. Soar. d. c. 15. n. 3. Peregr. d. part. 2. cap. 1. littera C. 5. 8. vers. Sed quid, Barthol. d. S. Faustio d. lib. 5. q. 164. Fr. Barth. de Vecchis d. dub. 3. n. 7. Illustriss. D. Roderic. a Cunha ubi supra n. 17. Ego ipse d. alleg. 101. n. 25.

Contra Lell. d. lib. 2. c. 4. d. 107. existimantes paucorum dierum interpellationem non impedire, & contra Sorbin. d. loca vers. secunda est, Lotich. in suo thesaur. in de Regul. 9. vers. si autem sine licentia, Nald. d. verb. Novitium n. 4. qui cum dicant interitum novitiatum per exitum Novitij à claustris per tres, aut quatuor dies sine licentia sui superioris, videntur docere exitum voios, vel duorum dierum non esse sufficientem ad hanc interpellationem inducendam.

Si tamen Novitius de licentia Superioris cum habito aliquo iusta de causa intra annum probationis extra monasterium egrediatur, & ibidem per aliquos dies commoretur, post accessum posse licet proficere, annuumque per hoc non dici discontinuum, resoluunt Nauar. confil. 10. n. 3. de Clauis non resit. & confil. 42. de Reg. Peregr. in comment. ad confil. 1. Regal. p. 2. c. 1. littera C. 5. 8. Hieron. Roderic. d. resol. 101. n. 4. Jacob. de Grassi, in aures decif. p. 1. lib. 3. c. 5. p. 118. Flamin. Paris. d. q. 7. num. 12. Sayr. in viribus decif. sub tit. de Regularibus decif. 15. Fr. Emman. d. q. 15. art. 8. Ludovic. Beja respons. casuum conscientia p. 4. cas. vltimum sine, Lonich. d. 5. q. 9. vers. 4. Campan. d. rub. 1. c. 1. n. 3. Aloys. Rician. praxi fieri Ecclesiast. decif. 307. in 2. ad alia resit. 392. n. 3. in 2. edit. Armandat. d. 1. de Religion. n. 3. Bonacin. de clausura q. 2. p. 110. d. diff. 2. §. 2. n. 6. Steph. Gratian. discipuli forens. 66. m. 1. 4. Soar. som. 3. de Relig. lib. 6. c. 1. n. 13. Diana moral. resol. 3. tract. 2. resol. 84. Tamburini de iure Abbatissarum diff. 4. quest. 84. n. 1. Ciarlin. d. lib. 1. cap. 108. n. 24. idem Tamburini de iure Abbatis 10. d. diff. 6. quest. 7. num. 12 & 15. q. 11. n. 18. & 19. Fr. Barth. de Vecchis d. dub. 3. num. 10. ubi n. 12. cum Soar. eod. c. 1. n. 14. contra Nauar. intelligunt etiam illi, & sine rationabili causa concessa fuisset Novitio licentia. Ego ipse d. alleg. 101. n. 27. Lud. Miranda d. q. 2. art. 3. c. 1. vers. finem, ubi 10. fine ait huiusmodi licentiam ad excedendum posse tantum concedere Ministriis Provinciales si adine, in ipsorum verò abusus, & quando facilis ad eos non habetur recursus, ergique necessitas, id ipsum posse facere Guardianos, & alios Praetores conventuales, nisi aliqua ordinatione Generali, seu Provinciali, aut particulari mandato si fuerit interdictum.

19. Vnde non interrumpi tempus probationis si Novitius habitu Religionis indutus monasterium ex sui Superioris licentia exeat causa peregrinandi ad stationes, vel ad alia loca, vel visitandi parentes, aut cognatos exorantes, vel mendicandi, vel retrecandi, aut alia huiusmodi causa, bene notant Iacob. de Grassi. d. 5. n. 18. Tamburin. de iure Abbatis tom. 3. diff. 6. q. 7. n. 16. Fr. Emman. d. 9. §. art. 8. Fr. Barthol. de Vecchis d. diff. 11. dub. 3. n. 12.
30. Hinc etiam non interrumpi dictum tempus probationis si Novitius ex licentia superioris, ob malam valetudinem maneat extra monasterium, resoluunt Gonzal. Mendez de Vasconcellos divers. iuris argument. lib. 2. cap. 13. Stephan. Gratian. disceptationes. c. 166. n. 14. & in addit. ad Marchia decisi. 35. n. 2. Fr. Barthol. de Vecchis d. dub. 3. n. 13. vbi refert ita fuisse decisum. Quare si Novitius durante probationis anno curandæ valetudinis causa de licentia Superiorum in monasterio exierit, & post reverteretur, eodem tempore professionem emittere posse, si nunquam egressa fuisset, dicit resolutum Armenat. d. 1. 7. de Relig. n. 13.
31. Hinc pariter non interrumpi novitiatum, si novitius tetento habito perterritus fuerit, vel itacundus, aut nimis, seu odio superioris, aut Magistri monasteriorum abbate exeat causa lelandi, dummodo animum habeat redeundi, tradunt Galuan. confil. t. 2. n. 9. & Fr. Barthol. de Vecchis d. dub. 3. n. 15. vbi intelligit dummodo exiit extra monasterium non sit talibus circumstantiis factus, quod probabiliter per sumi possit Novitium animo deserendi Religionem egressum fuisse, de quo etiam Tamburin. d. 10. 3. diff. 6. q. 7. n. 18.
32. Completo probationis anno novitiatum obveniente aliqua rationabili, seu iuxta causa posse prorogari tradunt Nauar. confil. 30. de Regularibus in novis, Emman. Sæ verb. Religio. n. 3. Fr. Emman. d. 10. 3. q. 17. art. 10. Galet. d. verb. proficisci vltim. Lessi. d. dub. 7. n. 59. Bartholom. à S. Faust. d. lib. 3. q. 168. Fr. Ludovic. Miranda in suo man. Præcepta. tom. 1. quest. 25. art. 1. Sanchez in præcepta Decalogi. lib. 5. cap. 4. num. 1. Petegrin. diss. cap. 1. littera C. §. 11. Aldan. d. 10. 3. §. num. 10. vbi refert decisum sub die 31. May 1597. Soar. 10. 3. de Relig. lib. 3. cap. 13. num. 8. Fr. Bartholom. de Vecchis d. diff. 11. dub. 3. num. 3. vbi n. 4. post Galuan. confil. 1. 2. in præcept. observat differt non posse professionem illorum Novitiorum, quos superiores expleto probationis anno habiles inveniunt.
33. Novitium, & monasterium post Concil. Trid. nullatenus posse ante novitiatum renuntiare tenent Nauar. confil. 3. §. sub tit. de Regularibus in antiquis. alibi confil. 62. n. 5. in novis. Ludovic. Beza d. casu vlt. vers. Hieron. Hieron. Roderic. d. resol. 101. num. 41. Fr. Emman. d. 10. 3. quest. 14. art. 7. & in summ. tom. 1. c. 6. num. 10. Azor. d. lib. 1. 2. cap. 4. quest. 4. & 9. Sanchez d. lib. 3. c. 4. n. 18. Ludovic. Miranda d. quest. 22. art. 7. concl. 1. c. Peteg. d. diff. cap. 1. littera C. §. 12. Barthol. à S. Faust. d. lib. 3. quest. 170. Tamburin. d. 10. 3. diff. 6. q. 1. n. 22. Ego ipse d. alleg. 101. n. 32. Illustri. Dineus Roderic. à Cunha in comment. ad c. 1. n. 22. diff. 5. 4. vbi subdit valde displicere Propositionem Generalem Societatis 12. v. post exactum integrum annum novitiatum (non tamen ante illum) cum Novitio suo, ut proficiatur, vel incorporetur in eadem Societate ante decursum biennii novitiatum.
- Probationis annum posse impleri ab eo, qui nondum expleverit annum decimum sextum, & vi talis probationis posse probationem adiunctam professionem expleto decimo sexto anno, asserunt Nauar. confil. 30. n. 1. de Regular. in 2. edit. alias confil. 20. n. 1. end. tit. in 2. edit. Hentig. lib. 13. c. 40. §. 2. in fine. Galet. verb. proficisci 3. Azor. d. lib. 1. c. 4. quest. 9. in fine. Fr. Emman. d. 10. 3. q. 15. art. 3. in fine. Valer. Reginald. d. lib. 18. n. 38. præp. fin. Sanchez in præcepta Decalogi. tom. 1. lib. 5. c. 4. n. 22. in fine. Ego ipse d. alleg. 101. n. 31.
- Conceditur eo ipso, quod ingrediuntur monasterium, possunt emittere professionem, iuxta Bullam Punicificis ante Concilium emanatam, quæ non est sublata per hoc decretum, & quod insit c. 18. in fine, hac eadem scilicet præferantur eorum constitutiones, ergo multo magis hoc privilegium Pontificis iuxta Aldan. in compend. Canon. resol. lib. 2. tit. 8. n. 16. vbi refert decisum sub die 11. Januarij 1620.
- ¶ Post susceptum habitum, &c. Habitum Regularitatem à Novitiis deferendum esse de essentia, atque substantia anni probationis, tradunt Azor. d. lib. 1. 2. cap. 2. quest. 9. Fr. Emman. d. 9. §. art. 9. Sanchez. d. lib. 3. c. 4. n. 29. Fr. Ludovic. Miranda d. q. 12. art. 6. concl. 1. vlt. Barthol. à S. Faust. d. lib. 5. q. 177. Bartholom. de Vecchis d. diff. 11. dub. 7. Reginald. d. lib. 18. n. 38. 4. Tamburin. d. diff. 4. quest. 4. n. 6. & de iure Abbatis tom. 3. diff. 6. q. 7. n. 7. & quest. 8. num. 4. Ego ipse d. alleg. 101. n. 29. Illustri. Dineus Roderic. à Cunha in comment. ad c. 1. n. 12. diff. 5. 3. vbi n. 12. limitat, nisi regula alicuius Religionis à Pontifice approbata aliud præscriberet, vel usus legitime præscriptus obtinuerit, limitat etiam nisi talis esset Religio, quæ habitum proprium non haberet, vbi non habet Societas 12. v. vltius Religiosi ex usu regionis, in qua habitant, vestiuntur, secundum Sanchez in præcepta Decalogi. tom. 1. lib. 6. c. 8. n. 70. Vnde licet Novitius deserte debeat habitum, quo regula, vel statutum, aut consuetudo cuiusque Religionis uti vult, non esse tamen de substantia anni probationis Novitium inducere habitum Novitiorum ab habitu professionum distinctum, resoluunt Soar. tom. 3. de Relig. lib. 3. c. 14. n. 10. Fr. Barth. de Vecchis d. dub. 7. n. 3. Tamburin. d. 10. 3. diff. 6. q. 8. n. 5. & 6.
- Pet. text. an presentem non tolli professiones tacitas, sed in suo pristino valore manere asserunt Nauar. confil. 28. n. 3. de Regular. in 2. edit. Sayr. in florib. decisi. sub tit. de decisi. 42. Soib. verb. Novitium, vbi de Novitiorum professione, vers. quid autem dicendum, Azor. d. part. 1. lib. 1. c. 4. quest. 6. Fr. Emman. d. 10. 3. q. 17. art. 11. Armenat. d. 1. de Relig. num. 6. & 8. Stephan. Gratian. disceptationes. cap. 640. n. 34. addit. ad Gregor. decisi. 383. n. 6. D. Hieronym. Venero, & Leyua d. c. 15. n. 5. Fr. Barthol. de Vecchis d. præcepta. huiusmodi in admittendo ad Religionis statum novitii, diff. 13. dub. 8. Tamburin. de iure Abbatis tom. 3. diff. 6. quest. 13. n. 10. Rot. in Placent. professionis 10. Decembris 1621. coram R. P. D. Merito Sanchez. in præcepta Decalogi lib. 5. cap. 3. n. 36. Hieron. Roderic. d. resol. 101. n. 53. Professionem tacitam inducere Ordinis Inceptionem resoluunt Sci. d. c. 18. n. 30. asserunt sic fuisse resolutum in Beneventana 20. Decembris 1619. refert Tamburin. d. 10. 3. diff. 6. q. 13. n. 1.



*Renunciatio, aut obligatio non potest fieri à Nouitiis, etiam fauore cause pie, nisi cum licentia Episcopi, vel Vicarij, finito tempore nouitatus superiores admittant Nouitios ad professionem, vel eos à monasterio deiciant, quibus restituatur omnia, quæ dederunt monasterio ante professionem, vt in text.*

CAPVT XVI.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Obligationis nomine in præsentis intelliguntur omnes contrahus iuratici.
3. Donationes inter vivos comprehendit hoc decretum.
4. Renunciatiorem officiorum publicorum temporalium comprehendit.
5. Fideiussorem comprehendit.
6. Liberatiorem comprehendit, quæ Nouitio suorum seu curatorem suum à reddendis rationibus liberat.
7. Elemosynas per Nouitios factas non comprehendit dammodo non sint modica.
8. Donationem Deo, seu B. Maria, vel Sanctis oblatam non comprehendit.
9. Vilium, & vestitum, quem pro se tribuit Nouitio monasterio, non comprehendit.
10. Expensas factas pro sustentatione nouita, & Monialium, & pro solemnitate professionis, non comprehendit.
11. Oblatantes, & donationes factas monasterio à tutoribus, vel consanguineis Nouitiorum ex proprijs bonis, non comprehendit.
12. Contrahus emptiorum, venditionis, permutationis, & locutionis non comprehendit.
13. Renunciatiorem beneficij non comprehendit.
14. Testamenta, codicillos, & donatiorem causa mortis non comprehendit hoc decretum.
15. Donatio Nouiti facta cum solemnitate huius decreti vsq; sit firma, requiritur professio vel dicta.
16. Professio ratificata si illa nulliter emissæ fuerit, censetur quoque renunciatio ratificata & valida.
17. Nouitius si iuxta formam huius decreti renunciatiorem legitimum, & facta professione Episcopi sit saluus, recuperat iam succedendo in dicta legitima.
18. Secularis ante habitum susceptionem, & Nouitatus ingressum potest etiam in matrem suam ingressu valide de suis bonis disponere illa renunciando absque solemnitate huius decreti.
19. Nouitius potest revocare testamentum à se factum ante ingressum Religionis, & durante eodem Nouitatu aliud condere.
20. Testamentum ante professionem factum revocare non potest professus.
21. Religiosus professus potest testamentum suum ante professionem confectum declarare.
22. Reservatio aliquorum bonorum facta per Religiosum ad effectum testandi de illis non sustinetur.
23. Licentia Episcopi obtemperat requiritur in renunciatione faciendi per nouitum.
24. Episcopus confirmari mandum consecratum potest Nouitio licentiam dare ad renunciantium.
25. Archiepiscopus etiam qui fuerit consecratus quocumq; non dum pallium receperit.
26. Capitulum Sede vacante.
27. Abbates, & alij Prælati habentes iurisdictionem quasi Episcopalem, nullique Episcopo subditi.
28. Prælati Regulari non possunt Nouitum facultatem concedere ad renunciantium etiam in monasterio exempto, & sibi subditi.
29. Renunciatio facta ad favorem Patrum Societatis Iesu per Nouitum in d. Sacetate valet, quomodo non fuerit facta cum licentia Episcopi.
30. Renunciatio à Nouito per duos menses ante professionem facta sine licentia Episcopi, seu sui Vicarij est ipso iure nulla.
31. Formam licentiam statim præscriptam nequaquam oportet servare in renunciationibus quæ sunt à Nouitio.
32. Moniales possunt finito probationis anno renunciare dammodo per duos menses ante professionem.
33. Vicarius Episcopi, seu Capituli Sede vacante potest Nouitum licentiam concedere ad renunciantium.
34. Vicarius foranæ non est integrum hanc licentiâ concedere absque expressa commissione sibi facta.
35. Renunciatiorem per Nouitum sufficit fieri toto bimestri ante professionem.
36. Bimestre quo debet fieri renunciatio per Nouitum computandum est de momento ad momentum.
37. Professionem differre ex quacunque causa facta semel renunciatiore bimestri illi nihil refert.
38. Renunciatio per Nouitum facta absque solemnitate decreti est nulla.
39. Prælatus, & Conventus, vel Capitulum dilationem ad proficiendum Nouitio post annum novitatus probato in illa de causa concedere potest.
40. Nouitia finito novitatus anno ad professionem admittuntur.
41. Nouitij Societatis IESV non comprehenduntur hoc decreto.
42. Patres Societatis IESV sunt veri Religiosi.
43. Patres Societatis IESV ita tantum vota simpliciter emittentes retinent iam & dominium bonorum suorum, beneficia, & pensiones.
44. Monasterio nihil tribuendum à parentibus, & consanguineis Nouitij ante eius professionem.
45. Nouitij pater non potest dare paramentum Altaris Religiosis ubi filius erat in novitatu.
46. Donare valide potest monasterio puella existens iure educationis causa.
47. Monialibus non licet recipere pecunias, vel aliam rem antequam ad computum elemosynæ dotales.
48. Nouitio alienari omnia, quæ sua erant, restitui debent.
49. Vra cum fructibus inde perceptis.
50. Exceptis fructibus, quos in ex alendo monasterium fecit.
51. Habitus Religiosus Nouitio exenatus non est restituendus.
52. Dni Nouitia intra tempus probationis decedunt heredes Novitæ restituendi.

**N**ulla quoque renunciatio, aut obligatio si ante facta, etiam cum iuramento, vel in fauorem cuiuscumque causæ pie valeat, & nisi cum licentia d. Episcopi, a sine eius Vicarij

*Vicary fiat, intra duos menses proximos ante professionem, ac non aliàs intelligatur effectum suum sortiri, nisi secuta professione, aliter verò facta, etiã cum huius fauoris expressa renunciazione, etiã iurata, sit irrita, & nullius effectus.* \* *8 Finito tempore novitatus, Superiores, novitios, quos habiles inuenerint, ad profitemdum admittant, aut è monasterio eos eiciant.* Per hæc tamen sancta Synodus non intendit aliquid innovare, aut prohibere, & quin religio Clericorum Societatis Iesu iuxta pium eorum institutum, à sancta Sede Apostolica approbatum, Domino, & eius Ecclesiæ inferuire possint, & sed neque ante professionem, excepto vidu, & vestitu novitij, vel novitiz illius temporis, quo in probatione est, quocumque prætextu, à parentibus, vel propinquis, aut curatoribus eius monasterio aliquid ex bonis eiusdem tribuatur, ne hæc occasiõne discedere nequeat, quòd totam, vel maiorem partem substantiæ suæ monasterium possideat, nec facili si discesserit, id recuperare possit, quin potiùs præcipit sancta Synodus sub anathematis poena dantibus, & recipientibus, ne hoc vilo modo fiat, & vt abeuntibus ante professionem omnia restituantur, quæ sua erant, quod vt rectè fiat, Episcopus etiã per censuras Ecclesiasticas, si opus fuerit, compellat.

a Cap. cum  
causam in  
fin. de elect.

1. **V**ide Nauarr. conf. 7. & 8. de du. in antiq. aliàs confil. 81. & 82. de Regul. in nou. Fr. Emman. quæst. regul. tom. 2. q. 47. art. 8. Cenall. commun. contra commun. q. 806. n. 3. cum segg. Aluar. Valefc. de partit. cap. 16. n. 1. cum segg. Aloyf. Ric. in collect. decif. part. 2. collect. 45. 4. Vilesc. in praxi Episc. cop. part. 2. cap. 3. n. 5. o. ver. renunciazione, Franc. Leo in thesauro fori Ecclesiæ. part. 2. c. 1. num. 38. cum segg. Steph. Gratian. Marchia decif. 37. Azor. in sist. moral. part. 1. lib. 1. 2. cap. 2. Molin. de iustit. trañt. 2. disp. 139. ver. antequam, Less. in simili trañt. lib. 2. c. 41. dub. 4. n. 40. Valer. Reginald. in praxi fori poenitent. lib. 18. n. 397. Marti. Antonin. variet. vasal. lib. 1. resolut. vltim. casu 62. Campan. in dñerf. iur. canonicis, rub. 1. 2. cap. 3. n. 10. cum segg. & cap. 4. n. 1. Frauc. Molin. de rin nupt. lib. 3. qu. 99. n. 18. cum multis segg. Armentad. in addit. ad recap. legum Navarra. lib. 3. tit. 18. l. 7. de Religi. n. 18. cum segg. Benedic. Aegid. in repet. l. 1. C. de sacrosanct. Ecclesiæ. 4. 5. l. per res. Fr. Lud. Miranda in manual. Pralator. tom. 1. q. n. 23. Nicol. Genc. de benefice. part. 1. cap. 9. num. 10. cum segg. Sanchez in precepta Decalorij. tom. 1. lib. 7. c. 5. Vgolin. de offic. Episcop. cap. 2. 5. 7. metipsum in simili trañt. part. 2. ad q. 99. Barthol. à S. Fausto in thesauro Religioforum. lib. 5. a quæst. 178. vsque ad q. 200. Hieron. Roderic. in compend. quæst. Regul. resol. 5. ex n. 10. & 101. n. 48. cum segg. Porrel. in dubis regul. verb. Novitij, num. 37. cum segg. D. Hieron. Venero, y Leyua Archiep. Montis Regalis in examine Episcop. lib. 6. c. 15. n. 17. cum segg. Fr. Barthol. de Vecchis in praxi obseruanda in admittendis ad Religionis statum novitiis, disp. 8. dub. 7. cum segg. Laurent. de Petinis in confil. sua Religiosis Admonition. confil. 2. Sixti IV. an. 7. late Petegrin. in confil. electric. Regul. part. 2. c. 1. littera G. pag. 152. cum segg. Alzedo de praeclerentia Episcop. disp. vltim. part. 2. c. 8. n. 44. Laurent. de Franchis in controuerf. inter Episcopos & Regul. qu. 42. cum segg. pag. 357. Tamburin. de iure Abbatissarum disp. 4. q. 10. cum segg. Nouit. lucerna Regular. verb. dispositio bonorum Mucel. Vulpe in praxi iudic. fori Ecclesiæ. 42. n. 13. Sanchez in confil. moral. tom. 2. lib. 6. c. 9. dub. 2. n. 13. idem Tamburin. de iure Abbatum tom. 3. disp. 5. q. 1. n. 83. & latius disp. q. 10.

2. **N**ulla quoque renunciazione, aut obligatio, &c.] Nouitio obligationis in præfenti intelligi omnes contractus lucrativos, docent Fr. Emman. in sum. 1. c. 7. n. 4. Barthola S. Fausto d. lib. 5. q. 179. Laurent. de Petinis in d. confil. Sixti IV. n. 75. Säch. d. lib. 7. c. 5. ex n. 31. Petegri. d. p. 2. c. 1. litt. G. 5. 13.

Vnde textum in præfenti comprehendere donationes inter viuos, tenent Nauarr. confil. 81. & 82. de Regular. in nouis, & comment. 2. de Regularibus. n. 5. in fine. Menoch. de arbit. casu 437. n. 8. Molin. de iustit. trañt. 2. disp. 139. col. 3. ver. ambigeret praterea Fr. Emman. in sum. p. 2. c. 7. n. 3. Barthol. à S. Fausto d. lib. 5. quæst. 180. Spin. in deculo testamenti gloss. 11. princ. n. 50. Sanchez d. lib. 7. cap. 5. num. 20. Petegrin. d. part. 2. cap. 1. litt. G. 5. 6. Tamburin. de iure Abbatissarum disp. 4. qu. 10. n. 3. in princ. Nouit. in Lucerna Regular. verb. dispositio bonorum numer. 2. idem Tamburin. de iure Abbatum tom. 3. disp. 6. quæst. 10. num. 4. & num. 12.

Habere etiam locum in renunciazione officiorum publicorum temporaliũ, vt si Novitius esset rebellio, vel aliud huiusmodi officium haberet, tenent Sench. d. c. 5. n. 43. Fr. Bartholom. de Vecchis d. disp. 8. dub. 7. n. 7. id intelligentes si fiat renunciazione officij quatenus scilicet transferatur in eum, in colos. fauorem sit renunciazione. Tamburin. d. disp. 4. q. 10. num. 8. ver. idem, & d. disp. 6. q. 10. n. 13.

Fideiussorem comprehendere hoc decretum, credunt Sench. d. c. 5. n. 24. Fr. Bartholom. de Vecchis d. disp. 8. dub. 7. n. 8. Tamburin. d. disp. 4. q. 10. n. 8. ver. fideiussorem, & d. disp. 6. q. 10. num. 13.

Liberationem, qua Novitius tutorem, seu curatorem suum à cedendis rationibus liberat, comprehendere affirmant Nauarr. confil. 83. de Regular. & Fr. Barthol. de Vecchis d. disp. 8. dub. 7. n. 9. subdentes secus esse si hæc liberatio facta sit à Nouitio in testamento non alterando nactus testamentum Tamburin. d. disp. 4. q. 10. n. 8. ver. comprehenditur.

Eleemosynas per Novitios factas non comprehendere, dummodo sint modica, consideratis scolasticis ipsius Novitij, asserunt Nicol. Gars. d. c. 5. n. 17. Azor. in sist. moral. p. 2. lib. 3. c. 9. quæst. 2. Fr. Bartholom. de Vecchis d. dub. 7. n. 11. ver. ex diffi. vbi intelligit de eleemosynis paruis, vel moderatis, Lezana in sum. quæst. Regul. c. 24. n. 35. ver. possunt. Tamburin. d. q. 10. n. 9. & d. disp. 6. q. 10. v. 17. Barthol. à S. Fausto in thesauro Relig. lib. 5. q. 180. in fine, Sanchez d. lib. 7. c. 5. n. 22. Petegrin. d. p. 2. c. 1. littera G. 5. 7. vbi in verf. & adueniente, post Sanch. d. n. 22. in fine, subdit, quòd in eueniunt quo Novitius exeat à Religione, non tenetur monasterium dictas eleemosynas erogata Nouitio restituere.

Donationem Deo, seu B. Mariz, vel sanctis oblatam

3.

4.

5.

6.

7.

8.

obligatam non comprehendere, docent, Fr. Emman. *quæst. regul. tom. 2. q. 47. art. 5. Sanch. d. c. 5. n. 28.* hîc Fr. Bartholom. de Vecchis *d. dub. 7. n. 11. in princ.* contrarium tenet, dummodo antea Novitij facultatis sit aliquis momenti Tamburin. *d. quæst. 10. n. 9.*

9. Viçum, & vestitum, quem pro se tribuit Novitius monasterio, non comprehendere aſſent Fr. Barthol. de Vecchis *d. dub. 7. n. 12. Lezana d. c. 14. n. 15. vñſdem dico.*

10. Quod tribuitur monasterio, vel Monialibus in ipsa professione, non pro ipsa, sed pro sustentatione Novitij, & Monialium, & pro solemnitate & festivitatis professionis iuxta consuetum morem, non includi sub hoc decreto resoluit Soar. *10. 5. de censur. disp. 2. 3. q. 5. n. 15. & idem credit Sanch. d. c. 5. n. 12. de coniugio facto in ingressu in novitium, & de confectis tunc dari Monialibus Tamburin. d. tom. 3. disp. 6. q. 10. n. 20.*

11. Oblationes, donationes factas monasterio, seu Religiosis à tutoribus, curatoribus ac consanguineis Novitiorum ex propriis bonis, non ex bonis Novitiorum, minimè comprehendit sub hoc decreto, aſſerunt Soar. *de Relig. in 3. lib. 5. c. 9. n. 16. Fr. Barthol. de Vecchis d. dub. 7. n. 14.* idem dicendum de donatione facta à parentibus Novitij ex propriis ipsorum parentum bonis, non in dotem Novitij, observat Sanch. *d. c. 5. n. 13. Tamburin. d. tom. 3. disp. 6. q. 10. n. 21.*

12. Contraçtus emptionis venditionis, permutationis, locationis, & alios huiusmodi, in quibus tantandem recipit Novitius, quantum dat, non comprehendere, resoluit Sanchez *d. c. 5. n. 3. Fr. Bartholom. de Vecchis d. dub. 7. n. 15. Laurent. de Petris ubi ſuprà n. 75. Lezana d. c. 24. n. 35. vñſdem etiam dico, Tamburin. d. d. disp. 4. quæst. 10. n. 11.*

13. Renunciationem beneficij sub hoc decreto non comprehendit, ac proinde Novitium habentem beneficium Ecclesiasticum, posse validè illi renunciare, non ſervata solemnitate huius decreti, docet Nicol. Garc. *p. 1. l. c. 9. n. 12. & 13. quem refero, & sequor Ego ipſe d. alleg. 99. n. 9.*

Contra Maiol. de irregular. *lib. 3. c. 6. post n. 1. Flamin. Paris. de resignat. beneficij lib. 3. quæst. 1. 3. à n. 4. Campan. d. rubr. 1. c. 3. n. 10. Azot. inſp. moral. part. 2. lib. 7. cap. 20. quæst. 6. Molfes. tom. 1. ad consuet. Neapol. part. 4. tit. de renunciat. q. 16. n. 34. & 35. & in ſumma. moralis Theolog. tract. 6. cap. 1. n. 18. in fine, Ceual. commun. contra commun. quæst. 1. 21. num. 4. & 5. Fr. Ludou. Miranda tom. 1. quæst. 123. art. 5. Mari. Antonin. varior. resol. d. lib. 1. refel. 11. c. 6. Sanch. d. lib. 7. c. 5. n. 38. Soar. tom. 3. de Relig. lib. 5. cap. 16. n. 12. Barthol. à S. Fausto in theſaur. Relig. lib. 5. q. 18 r. & ſeq. Peregr. in comment. ad c. 1. de clerici. Regul. part. 2. cap. 1. littera G. 5. 1. Fr. Barthol. de Vecchis d. disp. 8. dub. 7. num. 4. D. Hieronym. Veneto, & Leyua d. cap. 1. n. 11. Spertell. deſci. 16. n. 49. Novat. in lucerna Regal. verb. renunciatio bonorum num. 4. novissiè Tambor. de iure Abbatum 12. 3. disp. 6. quæst. 10. n. 3. exſtantes dispositionem huius decreti vendicare ſibi locum in teſignatione beneficij.*

14. Teſtamenta, codicillos, & donationem causa mortis sub hoc decreto non comprehendit, ſcribunt Nau. comment. 2. de Regular. n. 50. & conſil. 83. n. 5. & 3. sub ſilo tit. de Regular. in novis, Gaſp. Theſaur. deſci. 56. Tap. in auct. Ingreſſi, C. de ſacroſ. Eccleſ. verb. adeoque nec de his, c. 1. n. 15. in fine, Humad. l. 7. gloſſ. 3. à n. 4. tit. 7. p. 1. Cuaſcan.

Fetuz. deſci. 3. n. 113 p. 3. ſub tit. de vltim. volum. Menoch. in addit. ad lib. 2. de arbit. cauſa 436. n. 16. Mohin. d. disp. 139. verſ. ambiget forſſe Gu-tict. an c. quantuſ pati ſum, de patiſ lib. 6. verb. dum nuptuſ tradebatur n. 4. & Canon. q. lib. 1. c. 1. n. 6. cum ſeqq. l. 1. Emman. in ſumma. tom. 1. c. 90. num. 5. & ſem. 2. cap. 7. n. 8. & 9. & quæſt. regular. tom. 3. q. 16. art. 1. & tom. 4. quæſt. 47. art. 10. Azot. d. p. 1. lib. 12. cap. 2. quæſt. 14. in fine, & lib. 15. cap. 9. quæſt. 5. Vcga in ſumma. tom. 1. c. 92. cauſa 4. & 10. 2. c. 50. cauſa 3. Aloyſ. Ric. in collect. deſci. collect. 3. 84. Emman. Sà verb. Religio n. 5. Leli. Zech. de republi. Eccleſiaſt. in de Regularibus cap. 3. n. 10. Leſſi. d. cap. 41. num. 40. Aluat. Valsc. d. c. 6. à n. 13. Ceual. commun. contra commun. quæſt. 63. num. 7. & q. 121. à n. 4. Cened. ad Decretum collect. 50. in fine, Nicol. Garc. de beneficij part. 1. cap. 9. num. 7. Sanchez d. cap. 5. n. 13. Benedic. Egid. d. 5. a. n. 2. cum ſeqq. & num. vltim. Fr. Ludou. Miranda d. disp. quæſt. 23. art. 4. optimè Campan. d. rubr. 1. c. 1. n. 3. num. 13. Bartholom. à S. Fausto d. lib. 5. q. 88. & 89 Laurent. de Petris in conſil. ſi ordinis Minor. conſil. 2. Sixt. IV. n. 7. 4. Peregrin. in comment. ad c. 1. de clerici. Regular. part. 2. cap. 1. littera G. 5. ubi plures referit, ſanc. Mohin. d. quæſt. 99. n. 26. Armendar. d. l. 7. de Religio. num. 11. Monet. de censur. vltim. volum. cap. 5. n. 1. Stephan. Grat. diſcept. forenſ. tom. 5. cap. 87. num. 30. Fr. Bartholom. de Vecchis d. disp. 8. dub. 10. num. 3. Ego ipſe d. alleg. 99. num. 12. Hieron. Rodetici. in compendio quæſt. regul. refel. 33. n. 10. Tamburin. d. disp. 4. quæſt. 10. n. 12. & de iure Abbatum tom. 3. disp. 6. q. 10. n. 11.

Contra Spin. in ſpeculo teſtament. gloſſ. 12. princ. n. 50. exſtillantem nullam renunciationem, donationem, aut teſtamentum valere eius, qui monasterium ingreditur, niſi ſervata huius decreti forma.

Ad hoc vt donatio Novitij facta cum ſolemnitate huius decreti ſit firma, requiri vt profeſſio valida exiſtat, reſoluit Barth. à S. Fausto d. lib. 5. q. 7. Laurent. de Petris d. conſil. 2. Sixt. IV. n. 78. Sanchez d. lib. 7. c. 5. n. 5. Peregrin. in d. cap. 1. littera G. 5. 17. Lezana d. cap. 24. num. 36. Tamburin. d. disp. 4. quæſt. 10. n. 3. & de iure Abbatum tom. 3. disp. 6. quæſt. 10. n. 1. Vnde non ſequitur profeſſione, quia mortuus eſt Novitius antequam eam faceret, vel ad ſeculum rediit, donationem eſſe irritam, & nullam, docent Nauar. conſil. 1. de ſtat. monach. in antiqu. aliàs conſil. 9. de ſucceſſ. ab inteſtat. in novis, Fr. Emman. in ſumma. p. 2. c. 90. n. 6. & tom. 3. quæſt. regul. q. 47. art. 1. Paſſarel. in prim. Minorum c. 37. Peregrin. d. cap. 1. littera G. 5. 14. Sanchez d. c. 5. a. num. 48. Barthol. à S. Fausto d. lib. 5. quæſt. 86. Ego ipſe d. alleg. 99. n. 11. in fine, Honded. conſil. 73. a. n. 16. vol. 5. Fr. Bartholom. de Vecchis d. disp. 8. dub. 8. n. 1. & dub. 9. n. 6. Laurent. de Petris d. conſil. 2. Sixt. IV. n. 76.

Ratificata verò profeſſione, ſi illa non ſit emiſſa ſacrit, cenſetur quoque renunciationem iſtaſtiam, & validam, reſoluit Aloyſ. Ric. in deſci. Curie Archiep. Neapol. deſci. 146. p. 4. Tamburin. d. disp. 4. q. 12. n. 2. & Sanch. d. lib. 7. c. 5. n. 6. ubi ait, quòd ſi profeſſio eſſet nulla non ratione ratiſ, ſed quia facta eſſet anno non integrè tranſiſto, vel ex metu, aut aliis de cauſis, in hoc cauſu cùm renunciatio ab initio valuerit, cuique firmas pèdare a profeſſione validè emiſſa, quãvis profeſſio fuerit immo irrita, & ſic non confirmat renunciationem, cùm tamen ea adhuc in

15.

16.

in suo pristino valore perseveret, confirmabitur quovis illa professio satisfacta fuerit alia professione, siue expressa, siue tacite valida, testet Petegri. d. p. 2. c. 1. littera G. 9. 17.

17. Religionem ingressus, qui servata forma huius decreti renuntiavit legitimam paternam, & ius succedendi in materna ad favorem ipsius monasterij, emissis deinde professione, si postea ad Episcopatum sit promotus, viuentis eius maritus, recuperat ius succedendi tam in paterna, quam in matris legitimam, etiam quoad renouentia, ad favorem matris sive Ecclesie, ita Aldan. in compendio Canon. resol. lib. 2. tit. 9. n. 10. vbi refert sic fuisse decernit sub die 11. Januarii 1631.

18. *β. Antefacta.* Intelligit de renuntiatione tantum facta post ingressum Religionis, non autem de facta ante ingressum, ac prout de seculari ante habitus susceptionem, & novitatus ingressum, posse etiam inmutari eiusdem ingressus valide de suis bonis disponere, ita renuntiando, donando, seu obligando, absque solemnitate in hoc decreto perita, resoluunt Mand. d. confil. 2. 2. n. 8. col. 1. Passerat in compend. Animorum. c. 37. Consect. in prout. Mendicant. tit. 1. 3. c. 12. & 13. Quant. in suum. Bullar. verb. monasteria, & conventus; et d. huiusmodi, Menoch. in addit. ad lib. 2. de arbit. cap. 4. §. 6. n. 3. Sotib. in suis addit. ad compend. Mendicant. verb. Novitium. vers. Sed hic sunt aliqua addenda. Auz. Valac. d. 16. n. 2. cum sig. Zanad. in d. d. Theolog. p. 2. c. 17. vers. primo si sit facta. Vocell. in dub. Regul. verb. novitium n. 41. Villalob. in summ. to. 2. tract. 35. diffie. 17. n. 4. Neg. in summ. to. 1. c. 9. §. 4. & tom. 2. c. 5. cap. 3. Thesaur. q. 9. res. lib. 2. q. 5. 6. n. 8. & 9. Negal. 1. 1. lib. 2. c. 27. n. 25. & 26. Nald. verb. Religio. n. 1. Fr. Emman. d. 1. q. 47. art. 8. Steph. Grat. Alacris decif. 37. Benedic. d. 1. §. 1. d. 1. rep. d. 1. c. p. 4. §. 2. n. 22. ad fin. Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 3. q. 99. n. 30. Castil. contron. lib. 1. de usufructu 4. 65. n. 7. Camp. d. rubr. 1. 2. c. 3. n. 17. Nicol. Garc. d. p. 1. c. 9. n. 13. Galet. in marg. casum conscientie. verb. Religio. pag. 226. col. 1. & verb. Novitium 1. Vgol. de post. Episcopie. 20. §. 7. n. 1. Armand. d. 1. 7. de Religio. n. 10. & 25. Sanch. d. lib. 7. c. 5. n. 4. cum segg. Butria. S. Faust. d. lib. 5. q. 18. 3. Petregri. d. p. 2. c. 1. litt. O. §. 2. vbi in vers. quoniam ita declarant, refert declarationem, in eadem citato in hoc loco. Aloyf. Ricin. decif. Curia Arch. Neapol. decif. 295. ad fin. p. 1. Fr. Barth. de Vecchis d. diff. 8. dub. 8. n. 4. Tambur. de iure Abbatissar. diff. 4. q. 10. n. 1. Galet. de reuoc. lib. 3. c. 7. n. 7. pag. 217. Cutalli de donat. to. 1. tract. 1. diff. 5. p. 3. n. 152. & 153. Novan. Incerta Regul. verb. renuntiatio bonorum n. 9. pag. 228. Melch. Phrebus decif. 137. n. 13. idem Tambor. de iure Abbatum to. 3. diff. 6. q. 10. n. 10. Alleg. d. alleg. 99. n. 17. & tenet Rot. in Parmen. translatiois 20. Decembris 1627. corā R. P. D. Duran. versus siandum non esset, vbi etiam fuit dictum in donatione facta ab eo, qui adhuc non est ingressus Religionem, sed cogitat de ingressu, esse adhibendum solemnitate legis seu statuti secularis, & de donationem factam per filium patri per paucos dies ante ingressum in Religionem, seu habitus susceptionem intuitu, & contemplatione eiusdem Religionis esse validam, tuerit Aldan. in com. id. Caro. 1. c. 1. lib. 2. tit. 8. n. 15. vbi refert sic fuisse decernit sub die 11. Aprilis 1630.
- Contra Nauit. d. tit. 7. & de donat. in autog. al. 2. confil. 1. & 82. de Regul. in noui. Molin. de iust. tit. 1. d. diff. 139. vers. amiger. & diff. 149. c. 7. §. quoad Ecclesiam, & diff. 624. n. 2. Capcet.

var. lib. 2. c. 18. n. 81. Flamin. Patif. de resign. benef. lib. 3. q. 1. 3. n. 9. Fulse. d. 1. tit. lib. 2. c. 18. n. 37. Spio. in speculo testam. gloss. 12. prin. n. 5. Menoch. confil. 388. n. 7. Emman. S. a. verb. Religio. num. 5. Rojas in epist. success. c. 7. n. 30. & 31. Cutan. c. quoniam patet. d. de patris lib. 6. §. dum nupti tradebatur. in fin. Ceoall. d. q. 1. §. in fine, & q. 1. 2. n. 4. & 5. Azot. inq. moral. p. 1. lib. 1. 3. c. 9. q. 2. c. 1. lib. 2. c. 4. n. 39. & 40. Marc. Anton. var. resol. lib. 1. resol. ultim. cas. 42. Miranda d. tom. 1. q. 2. 3. art. 2. Exilimantes renuntiationem, seu donationem factam ab existente adhuc in seculo, prout textu, & intuitu ingressus Religionis, nullam, & inuolidam esse.

Novitum posse reuocare testamentum, & se factum ante ingressum Religiois, & durante eodem novitatu aliud condere, communis tenet sententia, de quo tamen vide Barth. in arch. Ingressu, n. 1. C. de sacro. Eccles. Baur. in eam praesentia n. 34. de probat. Coon. in c. 2. n. 4. de testam. Clat. §. Testamentum q. 18. Crisostom. verb. q. 34. n. 2. Gutier. Canon. lib. 2. c. 1. & in d. e. quoniam patet. dum nupti tradebatur, n. 4. Molin. de primog. lib. 2. c. 9. §. 3. Gomph. Tauri. num. 23. Fachin. contron. lib. 6. cap. 14. §. 15. Catol. Tap. in arch. ingressu, verb. Ideoque nec de his n. 46. Col. de Gualis de offitio clericali. offit. q. 1. n. 3. & 32. Meoeb. de success. caus. lib. 2. §. 20. n. 29. & de success. progressu lib. 3. n. 58. Marten. l. 1. gloss. 3. n. 4. tit. 4. lib. 3. nova recepti. Fr. Emman. q. Regul. 1. q. 3. art. 8. Ceuall. commun. contra communi. quast. 61. & q. 121. Azot. d. p. 1. lib. 1. 2. c. 8. Fr. Ludovic. Miranda d. q. 2. 3. art. 8. Gam. Luffi. decif. 316. n. 5. & 6. decif. 375. n. 5. Collin. in cap. si pater, verb. testatorum, n. 8. & 10. de testam. lib. 6. Cald. Petreia in l. si curatorem n. 59. & de nominat. emphit. q. 6. n. 5. cum segg. & de potest. eligendi c. 3. n. 17. Valer. Reginald. in praxi fore. punit. d. 1. 8. n. 397. Auz. Valac. d. 16. n. 14. Franc. Molin. d. q. 99. n. 23. & 24. Castil. contron. lib. 1. de usufructu c. 65. n. 6. & lib. 3. cap. 12. n. 3. Molin. d. tract. 2. diff. 1. 39. dub. ultim. & diff. 64. num. 3. Marc. Anton. Genouet. in praticabil. Eccles. qu. 33. 2. let. Sanch. d. tom. 2. lib. 7. c. 3. n. 24. cum multis segg. Hieron. Rodric. in compendio quast. regul. resol. 101. n. 49. Tamburin. de iure Abbatissarum diff. 4. q. 13.

Professo tamen integrum non esse testari etiam ad pias causas, Bartholom. S. Faust. in libro de iure proprietatis quast. 31. oec testamentum ante professionem factum reuocare, tenent. Abb. in c. in praesentia n. 61. de probat. Novan. commun. 2. de Regularibus n. 5. Couart. in cap. 2. num. 7. de testam. Gutier. Canon. lib. 2. c. 1. §. 3. n. 7. Tap. in d. arch. Ingressu verb. Ideoque nec de his, c. 1. n. 67. Spin. in speculo testam. gloss. 6. rubr. in fine, & q. 69. art. 3. Azot. d. p. 1. lib. 1. 2. cap. 6. quast. 5. Valac. d. cap. 16. n. 18. Molin. d. tract. 2. diff. 140. vers. verum vero Religiois, Bened. d. 1. §. 1. d. 1. rep. d. 1. 1. part. 4. §. 2. n. 6. in fine, Sanchez d. tom. 2. lib. 7. cap. 11. Miranda d. tom. 1. q. 2. 4. art. 10. Valer. Reginald. lib. 18. c. 27. num. 397. Thesaur. lib. 2. quast. forens. quast. 56. n. 1. Hieron. R. d. d. c. in com. pend. quast. regul. resol. 115. num. 1. Marc. Anton. Genouet. in praticabil. Eccles. quast. 268. Fr. Barthol. de Vecchis d. diff. 8. dub. 11. Petegri. d. p. 2. cap. 1. littera G. §. 35.

Conita DD. in l. 1. ff. de testam. vbi Bart. n. 7. & Cuman. num. 5. Xuat. alleg. 20. n. 2. 15. Tell. 117.

19.

20.

# Sess. XXV. de Reg. & Monial. Cap. XVI. 421

l. 17. *Tauri*, n. 6. Decian. *confil.* 3. l. 1. b. 3. Burg. de Pa-  
ce l. 3. *Tauri*, n. 688. Marten. d. 1. *gl. off.* 3. n. 4. 11. 6. lib.  
5. nona *recep.* Cald. *Pereira de nominat. emp. lyt.* c. 3.  
non. 17. existimantes integrum esse professio-  
mentum ante professionem factam reuocare.

21. Religiosum professum posse testamentum suum  
ante professionem confectum declarare, præcipit  
si testamentum dubiæ, & obfusæ voluntatis inter-  
pretatione indigat, ipse quæ Religiosus declaratio-  
nem verbis convenientem proferat, resoluitur Go-  
zad. *conf.* 4. l. 1. n. 13. l. 6. & 17. vbi optimè declarat Fr.  
Emman. *in* 3. q. 69. *art.* 3. Valer. Reginald. d. lib. 1. 8.  
c. 17. n. 397. Hieron. Roder. d. *resol.* 1. 35. n. 3. Sanch.  
in *precepta Decalogi* lib. 7. cap. 1. n. 16. Monet. *de*  
*communi. vlt. voluntat.* c. 1. q. 1. n. 14. Fr. Barth. de Vec-  
chis d. *diff.* 8. dub. 12. Peteg. d. p. 2. cap. 1. l. i. C. 5. 36.

Contra Conat. in c. 2. de *testam.* 5. 9. Nauat.  
in *cap. non dicatis ex n. 43.* Ludou. Miranda in *man.*  
*Prælat.* tom. 1. q. 23. *art.* 10. existimantes non posse  
Religiosum testamentum testamentum ante profes-  
sionem a se factum, post professionem declarare.

Huc decretum vindicare sibi locum etiam in iis,  
qui excedunt annum decimum sextum, & illa ver-  
ba huius decreti *ante facta*, non tesceri ad æta-  
tem renunciantis, sed ad duos menses proximos  
ante professionem, resoluitur Gutier. *anon.* lib. 2. a.  
s. n. 4. Cened. *ad decretum collect.* 5. o. n. 5. Peteg.  
d. p. 2. l. i. C. 5. 3. Campan. d. c. 3. n. 18. Fr. Emman.  
10. 2. q. 4. n. 13. benè Franc. Molin. d. q. 99. n. 43. Va-  
la. d. c. 1. 6. a. 17. Sanch. d. c. 5. n. 7. Ego ipse d. *alleg.*  
99. n. 18. refert decium Armand. d. 17. de *Religio-*  
*nis*, n. 36. & Fr. Barth. de Vecchis d. *diff.* 8. dub. 8. n.  
5. Moise. *ad consuetud. Neapol. tit. de renunciat.* q.  
16. n. 1. *ad segg.* Specul. in *decif. fori eccl.* *decif.* 16.  
n. 48. Lezana d. c. 2. n. 34. *vers. interdictus tamen*  
contra Menoch. de *arbitr. casu* 436. n. 8. & Thesaur.  
q. *for. eccl.* lib. 2. q. 56. n. 7. existimantes renunciatio-  
nem à Nouino excedente hanc ætatem absque so-  
lemnitate huius decreti factam non esse inualidã.

22. Referuatio de aliquibus bonis, quam facit sibi  
Miles Hierosolymitanus in renunciantione facta  
bonorum ante professionem, sub pretextu vt de  
referuatis testari possit, non sustinetur, vt per Aldan.  
d. *lit.* 9. n. 4. vbi dicit re solutum in *Neapolitana*  
5. *Iulij* 1628. At professio, referuata sibi facultate  
testandi de suo patrimonio, est omnino valida, ex  
eodem Aldan. loco citato, vbi refert decium *sub*  
*die* 24. Decembris 1613.

23. Nisi cum licentia. Obtentam scilicet requiri  
asserunt Sanch. d. c. 5. a. n. 76. Peteg. d. p. 2. cap. 1.  
l. i. C. 5. 3. Ego ipse d. *alleg.* 99. num. 10. Barth. à  
S. Paulo d. lib. 5. q. 19. Laurent. de Franchis in *con-*  
*uersione* inter Episcopos & Regulares, q. 42. pag. 337.  
non tamen in scriptis desiderari, obuiuat Barth.  
de Vecchis d. *diff.* 8. dub. 9. n. 1. Laurent. de Franchis  
d. q. 42. pag. 339. Barthol. à S. Paulo *in loco*, q.  
300. vbi q. 199. subdit hanc licentiam posse dele-  
gare, de quo etiam Sanch. d. c. 5. n. 73. Ego ipse d.  
*alleg.* 99. n. 9. Peteg. d. p. 2. cap. 1. l. i. C. 5. 19. Et  
necesse est, quòd interueniat huiusmodi licentia  
in ipso actu renunciantis, poll. Cened. *anon.* q.  
lib. 1. q. 6. n. 14. firmavit Rot. in *Romana fidei com-*  
*missi* 15. *Novembris* 1624. coram bon. mem. Rem-  
boldo, vbi etiam fuit dictum, quòd hac licentia ob  
hoc oon præsumitur ex lapsu plurius annorum,  
vnde refert decium Fr. Barth. de Vecchis d. *diff.* 8.  
dub. 9. n. 3. omnia hæc licentia, & professione se-  
cata nullam esse renunciantionem.

24. Episcopi. Episcopum confirmatum, nondum  
tamen consecratum, posse hanc licentiam in sua  
diocesi impetiri, resoluit Sanch. d. c. 5. n. 66. quem  
Barbof. *Collect. in Concl. Trid.*

refert Ego ipse d. *alleg.* 99. n. 3. Peteg. d. p. 2. cap. 1.  
l. i. C. 5. 25.

Archiepiscopum consecratum, qui nondum sal-  
lium recepit, posse huiusmodi licentiam in sua diocesi  
impetiri, resoluit Sanch. d. c. 5. n. 66. quæ refert  
Ego ipse d. *alleg.* 99. n. 4. Peteg. d. p. 2. c. 1. l. i. C. 5. 26.

Capitulum Sede vacante posse eandem licen-  
tiam concedere, tradunt Sanch. d. c. 5. n. 67. Barth. à  
S. Paulo d. lib. 5. q. 193. Peteg. d. p. 2. cap. 1. l. i. C. 5.  
161. Tamburin. d. q. 10. n. 3.

Abbatès, & alios Prælatos habentes iurisdic-  
tionem quasi Episcopalem, nullique Episcopo subie-  
ctos, in suis diocessibus posse huiusmodi licentiam  
concedere, asserunt Sanch. d. cap. 5. n. 68. vbi etiam  
quòd Archiepiscopus in diocesi suffraganeæ non  
habet potestatem concedendi hanc licentiam, omissi  
Episcopo eam deoegante de noueretur per appel-  
lationem causa ad ipsum, Barth. à S. Paulo d. lib. 5.  
q. 196. Ego ipse d. *alleg.* 99. n. 6. Fr. Barth. de Vecchis  
d. *diff.* 8. dub. 2. n. 1. Peteg. d. p. 2. l. i. C. 5. 27.

Prælatos regulares eam facultatem concedere  
non posse in monasteriis exemptis, & sibi subie-  
ctis, quia Concilium præfati solum Episcopis licen-  
tiam ad hanc renunciantionem perit, obuiuat Fr.  
Emman. *quæst. regni.* 10. 2. q. 47. *art.* 1. 4. Fr. Lud. Mi-  
randa in *manual. Prælat.* tom. 1. q. 23. *art.* 5. *concluf.* 2.  
Fr. Barthol. De Vecchis d. *diff.* 8. dub. 9. n. 2. Peteg.  
d. p. 2. l. i. C. 5. 30. Sanch. d. c. 5. n. 74. vbi n. 75.  
cum eodem Fr. Emman. in *summa*, tom. 1. a. 7. n. 1. in  
*fine*, & Vegetam. d. c. 5. o. *casu* 3. asserit in aliquibus  
Religiosis in delictum inuenerit ab illis hanc licen-  
tiam petere ab Episcopo, quod ille approbat, si  
consuetudo fuerit legitime præscripta, vt contra  
hoc Concilij decretum vires obtineat.

Renunciatio facta ad fauorem Petri Societa-  
tis Iesv per Nouitum inter Patres dictæ Socie-  
tatis, est valida, non obstant, quòd non fuerit fa-  
cta cum licentia Episcopi, vt per Sanch. d. c. 5. n. 9.  
*eum segg.* Hieron. Roder. in *compend. q. regni.* *resol.*  
5. 3. n. 15. Sclan. *select.* *anon.* cap. 19. n. 15. vbi refert  
decium in *Neapolitana* 20. *Marij* 1611.

Renunciatio à Nouito per duos menses ante pro-  
fessionem facta sine licentia Episcopi, seu eius vica-  
rii, est ipso iure nulla, vt per Rot. in *Romana fidei com-*  
*missi* 15. *Novembris* 1624. coram R. P. D. *Reuoc. præuoc.*

Formam laicorum statuto præscriptum nequa-  
quam oportet seruare in renunciantionibus, quæ à  
mulieribus professionem emissis habitu Regulari  
suscepit intra probationis annum factæ fue-  
rint, nec huiusmodi statuti omisso tales renun-  
ciantiones inualidat, aut nullas, & irritas reddit, vpo-  
te ab his personis, scilicet Nonitis factas, quæ se-  
cundum præfatum statum, tanquam Ecclesiasticæ  
censentur, ac proinde legibus laicalibus solem-  
nitatem inducentibus subiaceat non debet, vt per  
Aldan. d. *lit.* 9. num. 1. vbi refert decium de anno  
1606. & idem tenuit Rot. in *Parment. translatio-*  
*nis* 20. Decembris 1627. coram R. P. D. Duran.

Moniales post lapsum annum probationis, non  
tamen emissæ professionis, minimè impediuntur  
renunciare bonis suis per duos menses ante pro-  
fessionem, vt per Aldan. d. *lit.* 9. n. 12. vbi ait sic  
fuisse decium in *Nucerina* 21. *Augusti* 1627.

Senarius Vicarij. Vicarium Episcopi, seu Capitu-  
luli Sede vacante posse hanc licentiam concedere,  
tradunt Sbroz. de *officio vicarij*, lib. 2. q. 270. Peteg.  
d. p. 2. l. i. C. 5. 18. Barthol. à S. Paulo d. lib. 5. q.  
197. Sanch. d. c. 5. n. 69. vbi n. 70. Idem dicendum  
putat de vicariis quoruncunque Prælatorum iurisdic-  
tione Episcopali in sua diocesi gaudentium, re-  
ferto Ego ipse d. *alleg.* 99. n. 8. Tamb. d. q. 10. n. 16.

Nn Vicaria

34. Vicariis verò foraneis non esse integrum hanc licentiam concedere absque expressa commissione sibi facta, referunt Sanchez *d.c. 5. num. 72.* & Barthol. à S. Faustio *d. lib. 5. qn. 198.* Fr. Barth. de Vecchis *d. disp. 8. dub. 9. num. 2.* Peregr. *d. part. 3. c. 1. lit. G. §. 18. vers. idem dicendum.*
35. [ *Intra duos menses proximos ante professionem* ] Non requiritur, ut renuntiatio fieri debeat toto bimestri ante professionem, sed satis esse, ut toto bimestri ante professionem fiat, quamvis immutetur ante professionem, tenent Sanchez *d.c. 5. num. 80.* Barth. à S. Faustio *d. lib. 5. q. 192.* Peregr. *d. p. 2. c. 1. lit. G. §. 20.*
36. Bimestre hoc computandum esse de momento ad momentum, & secundum quod occurrit mensis in Calendario, tradunt Sanchez *d. cap. 5. num. 81.* Barthol. à S. Faustio *d. lib. 5. quest. 193.* Fr. Bartolom. de Vecchis *d. disp. 8. dub. 9. num. 2.* Peregrin. *d. c. 1. lit. G. §. 20. vers. probatur quia* Tamburin. *d. quest. 10. n. 4.* Sperell. *d. decy. 16. n. 5.* Vnde renuntiatio nem factam à Moniali per diem ante duos menses proximos in hoc decreto non valere, tenent Aldan. in *compend. canon. resol. lib. 4. tit. 3. n. 8.* Vbi refert decretum sub die 21. Januarii 1617. Tamburin. *d. q. 10. num. 10.*
- Contia Lex. Zech. & de republ. eccles. sit. de Regular. cap. 3. num. 14. & Zetol. in *praxi Episc. part. 1. verb. Monachus*, in fine, existimantes, id bimestre non debere esse mathematicum, sed morale, ac proinde eam renuntiationem non esse irritam, si paulo ante id bimestre fiat.
37. Nihil refert facta semel renuntiatione bimestri illo ante professionem legitime faciendam, ut quia transacto bimestri est completa ætas, & annus novitatus, differtur professionem ex quacunque causa dilato contingat, resoluit Saach. *d. c. 5. num. 81.* & decium auct. Armen. *d. l. 7. de Reg. num. 18.* & n. 27. subdit Concilij verba supradicta, *intra duos menses*, verificari, etiam si ultra plures menses anni probationis professio fiat, & num. 2. refert pariter resolutum tenere renuntiationem, quam aliquis fecerit ante professionem per duos menses, licet ante expletum decimum sextum annum. Ex quacunque enim causa contigerit professionem ultra annum protrahi suo valore non deficiere renuntiationem post decimum novitatus mensem factam, refert decium Fr. Barthol. de Vecchis *d. disp. 8. dub. 9. n. 5. in fine.*
- Quid autem stante dispensatione Apostolica, ut Novitius nouo mense professus sit, vel minor sexdecim annis? Vide Sanchez *d. c. 5. n. 83.* Peregr. *d. p. 2. cap. 1. lit. G. §. 21.*
38. [ *Suscriptio, & nullius effectus.* ] Vide Nauar. *consil. 7. & 8. de donation. in antiq. alijs consil. 81. & 82. de Regular. in nouo. Azor. d. p. 1. lib. 12. c. 18. vers. §. 2.* Fr. Barthol. de Vecchis in *praxi observanda in admittendis ad Religionis statum novitiis. disp. 13. dub. 2. n. 1.* Et quod renuntiatio huiusmodi sine licentia Episcopi, seu eius vicarij facta sit ipso iure nulla, censuit Rot. in *Romana fidei commissi 15. Novembri 1624. coram R. P. D. meo Pirone*, ubi testatur sic declarasse S. Congregationem, & refert Mol. de *instaurat. 2. disp. 139. vers. antequam*, Cœcod. *canon. q. 6. n. 3. & 4.*
39. [ *Finis tempore novitatus*, &c. ] Prolatum, & Conuectum, vel Capitulum dilato eam ad proficiendum Novitio post annum novitatus probato à se pro idoneo, non obstant hoc decreto, iusta de causa concedere posse, resoluit Nauar. *consil. 29. in antiquis, alijs 30. in nouis de Reg. Sacerdot. s. scrib. dec. sub illo tit. decy. 35.* Fr. Emman. in *sum. part. 2. c. 6. 8.*
- nm. 3. & *quest. regul. tom. 3. q. 1. art. 10. in fine*, & *quest. 17. art. 6.* Barthol. à S. Faustio *d. lib. 5. qn. 168.* Less. de *insti. lib. 2. c. 41. dub. 7.* Sanchez in *præcepta Decalogi, lib. 5. c. 4. num. 6.* Hieron. Roder. in *compend. quest. Regul. resol. 101. n. 83.* qui duo posteriores asserunt in Ordine Minorum vsque ad decimum octauum posse dilatare professionem iuxta eorum regulam.
40. [ *Novitius.* ] Loqui de Novitiis vitorum eductis, non auzem de Novitiabus dicit Barthol. à S. Faustio *d. q. 168. n. 3.* vbi observat lex per professionem Monialium differri, donec doctem competentem habeat, de quo etiam Sanchez *d. lib. 5. cap. 4. n. 21.* Hieron. Roder. *resol. 101. num. 53.* Et respiciunt hæc verba tantummodo habiles, non autem in inhabiles, ut declaravit sacra Cong. cuius verba referunt Barth. de Vecchis in *praxi canon. disp. 2. dub. 1. n. 3.* Tamburin. de *iure Abbatis 10. 3. disp. 6. q. 18. n. 5.*
41. [ *Quin Religio clericorum Societatis Iesu*, &c. ] Hoc Concilij decretum non habere locum in Novitiis Societatis Iesu, ac proinde eos posse renuntiare bonis in fauorem Societatis, vel cuiuscunque, non seruata hac forma, nec expectato bimestri ante professionem, vel ante vota bicornij, tenent Fr. Emman. *quest. regul. 2. q. 47. art. 8.* Emman. Sæ verb. *Religio, n. 5.* Molin. *d. ar. 1. 2. disp. 139. vers. antequam* Less. *d. lib. 2. c. 41. dub. 4. n. 41.* quos refert, & sequitur Sanchez *d. c. 5. num. 83.* & Ego ipse *d. alleg. 99. n. 23.* & addit Aldan. in *compend. Canon. resol. lib. 1. tit. 16. n. 10.* fuisse decium, quod Patres Societatis Iesu hoc decreto non solum excepti sunt quoad emittendam professionem, sed etiam quoad obligationes, & renuntiationes, adeo ut hæc etiam ab eorum novitiis quoadcunque & sine cuiusvis licentia factæ nullitati dicti decreti minime subiaceant.
42. [ *A Sancta Sede Apostolica approbatum.* ] Patres Societatis Iesu esse vetos Religiosos statuit Gregorius XIII. in *sua consil. incip. Quanto fructuosius, Kalend. Februarii 1582.* & in *alio incip. Ascendente Domino, 8. Kalend. Iunii 1584.* & per eas probant Nauar. *comment. 1. de Reg. n. 19.* Mandos. *consil. 13. n. 3.* Fr. Emman. *tom. 1. q. 1. art. 4. & q. 56. art. 1.* Tapia in *auth. Ingressi, C. de sacros. Eccles. verb. monasteria, cap. 10. n. 4.* Azor. *inst. moral. p. 1. lib. 13. c. 7. quest. 1.* Fr. Ioan. à Cruce de *statu Relig. lib. 1. c. 2. consil. 5. vers. ex dictis*, Alderici *allegat. pro omnimoda Regular. exemptione, part. 2. c. 7. n. 6.* Sanchez de *marim. lib. 7. disp. 35. n. 15.* Nicol. Gac. de *benefic. p. 7. c. 10. num. 53. vers. & clarius* Rota in *Caputaquen. pensio 18. Aprilis 1616. coram bo. mem. Martino Andrad.*
43. Statuit præterea Gregorius XIII. in dictis constitutionibus, ut qui ex dictis Patribus emiserint etia vota simplicia, possint retinere eas, & dominium bonorum suorum ad effectum ex dissolvendi in pios vsus, item & beneficia, ac pensiones, nec possint dimitti eis priuati remanere, ita fuit resolutum per Rot. in *d. Caputaquen. pensio.*
44. [ *Sed neque ante professionem*, &c. ] Vide Fr. Emman. *quest. regul. tom. 2. q. 47. n. 5. & qn. 48. art. 5.* Valasc. de *pension. c. 16. n. 31.* Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 36. §. n. 18. & 19.* Villaloban *sum. p. 2. tract. 35. diff. 19. n. 4.* Fr. Ludov. Miranda de *fuertis Monialib. q. 9. art. 9.* Hieron. Roder. in *compendio quest. regul. resol. 101. n. 94.*
45. Novitij pater non potest dare paramentum Altaris Religiosis, ubi filius erat in novitatu, ex Sel. in *selectis Canon. cap. 32. n. 3.* quo loci attestatur, sic fuisse decium sub die 12. Augusti 1617.

46. Donare valide potest ipsi monasterio virgo, quæ diutius permansit in monasterio in habitu Novitiatum cū licentia permanendi educationis causæ, quia non est Monialis, ita *Sed enare loco*, vbi refert sic fuisse solutum in *Fantima* 31. July 1627.

47. Monialibus nullatenus recipere licet pecunias, vel aliquam aliam rem anticipatè ad computum elemosynæ dotalis, quæmque uis puella habitum monachalem susceperit persolvere debet, alioquin tam recipientis, quàm persolventis anathematizati hoc decreto contento sunt subiecti, ita *Aldan. in comperd. Canon. resol. lib. 2. tit. 25. n. 8.* vbi testatur resolutum per S. Congregat. Episcop. in *Camerinen. de ann. 1580.*

Novitiz quando vestiuntur, vel professionem emittunt, non licet Episcopis à propinquis, vel ab alio quocunque donatum, tam comestibilibus, quàm lineis, etiam parvi valoris accipere, neque ab Abbatissis in ingressu officij, neque ab eisdem comestibilibus tantum in aliquibus solemnitatibus nomine totius monasterij, quamvis antiquissima inoleverit consuetudo, *Aldan. citato loco*, vbi refert decilum ab eadē S. Congreg. in *Anciana* 22. January 1591.

Frater in ingressu fororis ad monasterium se obligans ad alimenta, &c. ad alia scuta centum, quotiescunque foror non vult emitte re professionem frater non tenetur ad centum promissa, vt per *Aldan. d. tit. 25. n. 10.* qui attestatur ita decilum sub die 12. Augusti 1617.

48. Omnia vestiuntur, quæ fuerant. Novitiis nolentibus proficere, sed à Religione volentibus egredi, sunt restituenda omnia bona, quæ tempore ingressus detulerunt in monasterium, nec quid minimum ex eis retinere valent Religiosi, quod, vt rectè fiat, Episcopus etiam per censuras Ecclesiasticas, si opus fuerit, compellere potest Superiores Regulares Naut. *conf. 3. de statu monach. an an-*

*tig. alijs conf. 9. de success. ab inest. in nonis Sayt. in florib. decis. sub tit. ut. de statu monach. decis. 1. Zerol. in prax. Episcop. p. 1. verb. Moniales, 5. 3. & p. 2. ad. verb. vers. 12. Ioan. Valet. de different. inter virgines foras, verb. Regularis, different. 8. Carol. Tap. in auct. Ingressi, C. de sacrosanct. eccles. verb. suæ, c. 1. 4. n. 16. Card. Petreus in l. 1. si caratorem, verb. implorare, a. 25. C. de in iure, res. min. Azot. d. p. 1. lib. 13. c. 9. quest. 3. Carol. de Grassis de effectib. clericalib. affect. 4. sub n. 15. Campan. in diversis Canon. rub. 1. c. 13. a. n. 125. Barthol. à S. Faustino d. lib. 5. q. 190. Hieron. Veneto, 7. Leyus in examine Episcop. lib. 6. c. 16. n. 16. Laurent. de Franchis de contrah. inter Episcop. & Reg. 4. n. 10. Marcel. Vulpe in praxi indic. fori eccles. c. 42. n. 11. Tamburin. de iure Abbatum tom. 3. diff. 6. q. 10. n. 8. metipsum de officio, & potest. Episcop. p. 3. alleg. 101. n. 37.*

Vnà cum fructibus inde perceptis, vt intelligit Galet. in *Margarita casuum conscientie*, verb. Novitium 5.

Non teneti tamen solvere fructus, quos in eo alendo monasterium fecit, tenent Barthol. à S. Faustino d. lib. 5. q. 191. Sanchez d. cap. 5. n. 25. Villalob. in sum. to. 2. tracl. 35. diff. 16. n. 6. Suar. de Relig. to. 3. lib. 5. cap. 1. n. 5. Diana moral. resol. p. 1. tracl. 2. d. dub. Regul. resol. 16. Tamburin. de iure Abbatum tom. 3. diff. 6. q. 10. n. 5.

Habitum religiosum Novitio exeunti non esse restituendum, sed pretium illius ei esse solvendum, cum refert ego ipse d. alleg. 101. n. 39. Lczana in sum. quest. Reg. 2. 25. n. 38. vers. pro eisdem in fin. Nouat. in lucerna Religios. verb. habitus, n. 6.

Dotem novitiz intra tempus probationis decedentis monasterio iam solutam hæreditibus novitiz esse restituendam vnà cum fructibus, si quos monasterium percepisset, deducto tamen victu, &c. vestitu, refert decisi Armend. d. l. 7. de Relig. n. 30.

*Mulieres volentes habitum Religionis assumere, sint maiores 12. annis, & examinentur ab Ordinario, sicut & ante emissionem professionis. Proinde Præfata monasterio certiores faciat Episcopum ante mensem finiti novitiatus.*

# CAPVT XVII.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Puella recipi prohibetur ad habitum probationis in Religione nisi duodecim annis sit maior.
3. Novitia ab his, vel semel ante professionem per Episcopum examinanda.
4. Pius Vicaria examen Novitiarum.
5. Vicarius, nisi Episcopo impedit, non potest voluntatis Novitiarum explorationem facere.
6. Exploratio voluntatis puellarum proficere volentium ad Episcopum pertinet.
7. Episcopus intra quod tempus semenat perficere examen puellarum proficere volentium.
8. Puellæ novitiæ qui terminis præfixi debeant ab Ordinario ad liberandum.
9. Episcopus potest Abbatissis prohibere sub ecclesiasticis censuris, ne quæ puella professionem emittant, nisi prius explorata illius voluntate.
10. Episcopus etiam in monasterijs superioribus Re-

- gularibus puellis bis examinat eas, quæ Moniales fieri volunt.
11. Puella, quæ inconsulto Episcopo habitum susceperit Religionis, antequam proficiatur, ab Episcopo examinanda est.
12. Episcopus non ingreditur clausuram pro exploranda voluntate Novitiæ.
13. Monialis, aut Novitia si neges se esse professam, audire potest eam Episcopus etiam extra monasterium.
14. Tertiariarum voluntates Episcopus explorare non debet, si domi degunt.
15. Ordinarius non debet explorare voluntatem puellæ, quæ habitum recipit in monasterio ad petitionem illius, qui vult eam in uxorem ducere.
16. Episcopus potest etiam censuram coercere Præfatas monasterio parientes in Religione proficere Moniales, sine voluntatis exploratione.

**I**bertati professionis virginum Deo dicandarum prospiciens sancta Synodus, statuit, Latque decernit, vt si puella, quæ habitum regularem suscipere voluerit, a maior duodecim annis sit, & non ante cum suscipiat, nec postea ipsa, vel alia professionem emittat, quàm exploraverit Episcopus, vel eo absente, 7 vel impedito, eius Vicarius, aut aliquis eorum





puellæ, vt aduertit Paul. Fufc. d.n. 40. in fine & de-  
cifum attestatur Campan. d.c. 16. num. 15. quem  
refero Ego ipfe d. all. 100. n. 6. in fine, Gauar. verb.  
Mamalia profectus, n. 1. 4. & 11. Lezana d. c. 25.  
n. 1. 2. in fine. Nauas. in lucerna Regul. verb. clausu-  
ra n. 6.

13. Si Monialis, aut Nouitia neget se esse profes-  
sam, audite potest eam Episcopus etiam extra  
monasterium, pro vt resolutum fuisse testetur Ar-  
mend. d. 7. de Relig. n. 47.

14. Tertianarum voluntates Episcopus explorare  
non debet, si domi degunt, & ibi votum exhibe-  
tus emittant, ex Sel. d. c. 3. num. 20. vbi ait sic de-  
cisum sub die 8. Nouembrii 1630.

15. Ordinarius non debet explorare voluntatem  
puellas, quæ habitum recipit in monasterio ad  
petitionem illius, qui vale illam in uxore ducere;  
sed expectandum tempus faciendæ professionis, &

tunc si sit suspicio quod inuestigetur à Monialibus,  
pro suo officio curabit inde duci in exteriorē Ec-  
clesiam monasterij vel in aliā propinquiorē, &  
commodiorem, pro vt magis cōuenire indicabit,  
vbi voluntatem eius exquirere possit. At si nulla sit  
suspicio, & nullā aliam iustam causam subesse ap-  
parebit, tunc non in alto loco, quam ad crates fer-  
reas monasterij voluntatem puellæ explorabit. ita  
referunt de eodem Armend. d. lib. 7. de Relig. n. 48.  
Campan. d. c. 16. n. 15. Ego ipse d. all. 100. n. 6.

A Tenetur Prasella monasterio, &c. Episcopus  
posse coercere Prasellas monasterio patet in  
Religione profecti Moniales, sine voluntatis ex-  
ploratione, non solum pœnis in hoc decreto sta-  
tutis, & præscriptis, sed etiam Ecclesiast. censuris,  
& aliis iuris remedijs, non obstantibus quibuscum-  
que priuilegijs, vt resolut Campan. d. c. 16. n. 17.  
quem refero Ego ipse d. all. 100. n. 12.

16.

Anathematizantur quicunque cogentes puellam, viduam, aut quamcunque mulierem  
ad ingrediendum monasterium emittendam professionem, & ad id fauorem dantes,  
& quoquo eidem actui consentientes, Exciipiuntur casus iuris.

# CAPVT XVIII.

1. Doctores de materia & op. agentes.

2. Rex, & Imperator non comprehenditur in hoc  
decreto.

3. Parentes qui suam filiam Religiosam vitam sus-  
cipere, vel ear ab eo vita genere prohibent,  
incidunt in excommunicationem huiusmodi.

4. Metu reuerentiali parentum an inducat ex-  
communicationem incurientibus illam.

5. Intellegitur de vi coacta, & non indulta.

6. Viri ad Religionem cogentes non ligantur cen-  
sura huiusmodi decreti.

7. Feminam cogens ingredi monasterium non ut  
ibi profectetur, non ligatur censura huius-  
modi decreti.

decreti.

8. Cogentes mulierem monasterium ingredi non ex-  
communicantur ingressu non sequente.

9. Cogentes fumam ad monasterium ingressum, non  
ut profectetur, sed ut ibi seculari habitu re-  
tento educetur, non incurrit hanc excommu-  
nicationem.

10. Consilium, auxilium, vel fauorem danti ve  
mulier cogatur ad ingrediendum mona-  
sterium, incidit in excommunicationem hui-  
usmodi decreti.

11. Doctores agentes de excommunicatione contra  
retrahentes fumam à Religione.

**A**nathemati sancta Synodus subiicit a omnes, & singulares personas, cuiuscumque  
qualitatis, vt conditionis fuerint, tam Clericos, quàm laicos, seculares, vel regula-  
res, atque etiam qualibet dignitate fungentes, si quomodocumque *β* coegerint aliquam  
virginem, vel viduam, *γ* aut aliam quamcunque mulierem, inuitam, & praterquam in  
casibus in iure expressis, *α* ad ingrediendum monasterium, vel ad suscipiendum habitum  
cuiuscumque religionis, vel ad emittendam professionem, & quique consilium, auxilium,  
vel fauorem dederint: quique scientes eam non sponte ingredi monasterium, aut habi-  
tum suscipere, aut professionem emittere, quoquo modo eidem actui, vel presentiam,  
vel consensum, vel auctoritatem interposuerint. *α* Similis quoque anathemati subiicit  
eos, qui sanctam virginem, vel aliam mulierum voluntatem, vel accipiendi, vel vori  
emittendi, quoquo modo sine iusta causa impederint. Eaque omnia, & singula, quæ  
ante professionem vel in ipsa professione fieri oportet, feruentur non solum in mona-  
sterijs subiectis Episcopo, sed & in aliis quibuscumque. *β* Ab his tamen excipiuntur  
mulieres, quæ penitentes, aut Conuertitæ appellantur: in quibus constitutiones ea-  
rum feruentur.

Conc. To-  
let. s. c. 10.  
c. puella. 10.  
q. 1. c. 11. 12.

Conc. To-  
let. cap. 14.  
in 60.

1. Vnde Nau. consil. 5. 5. & 6. de sentent. excom-  
muni in antiquis consil. 5. 6. & 7. de Regul. au-  
nomia. Sog. florib. decis. sub tit. de sentent. ex-  
communi. decis. 5. 1. & 2. Paul. Fufc. de visitat. lib.  
2. c. 13. n. 63. Henric. de summa lib. 1. c. 19. 5. 4.  
versus secunda. Jacob. de Grass. in aureis decis. p. 1.  
lib. 2. c. 24. n. 7. Genes. ad decretum collect. 49. n. 2.  
& ad Decretal. collect. 163. n. 5. Fr. Emmam. 9. reg.  
tom. 3. q. 1. art. 3. & q. 7. art. 18. & 19. P. de Le-  
desma in sum. p. 2. vult. del. fado de los Religio-  
sis. c. 5. concil. 8. Zerol. in praxi Episcop. p. 1. verb.  
Collect. Barbof. in Concil. Trid.

Moniales, 5. 22. Sont. 10. 5. de censur. dist. 23. f. 11.  
5. n. 3. de Relig. 10. 5. lib. 5. c. 9. Azor. in p. moral. p. 1.  
lib. 13. a. 9. quæst. 2. vers. praterea Saye. in clari Re-  
g. lib. 9. c. 1. n. 27. Valer. Reginald. in praxi fori  
penitent. lib. 18. o. 37. 5. Fr. Lud. Miranda in mar.  
Prælat. 20. 1. q. 17. art. 4. concl. 12. & de sacris nar-  
malib. 9. 8. cap. 5. Fr. Joana. Ciuce de statu Relig.  
lib. 1. c. 8. d. 4. vers. persona. Alate Sanch. in præceptis  
Decalogi tom. 1. lib. 4. cap. 4. Armendat. in addit.  
ad recap. legum Nauarræ lib. 2. 1. c. 8. 1. 7. de Relig.  
num. 62. Memoriale clericor. 2. 9. num. 60. & 61.  
N n 3 Filiuc.

- Filius in quest. moralib. tract. 1. q. 6. quest. 5. n. 89.  
 Barthol. 3. S. Faustino in thesaur. Relig. lib. 5. q. 33.  
 cum segg. Bonacin. de censur. disp. 1. q. 6. puncto 3.  
 & novissime de censuris extra Bullam disp. 2. q. 2.  
 puncto 1. & 3. Fr. Barthol. de Vecchis in praxi obser-  
 uanda in admittendis ad Religionem statum usui-  
 tur. disp. 1. dub. 5. concl. 4. Hieron. Roder. in com-  
 pend. regul. resol. 101. n. 33. & n. 79. & 80. Por-  
 tel. in addit. ad dubia Regularia. verb. *Moniales*. n.  
 5. cum segg. Tamburin. de iure Abbatisfar. disp. 1.  
 q. 4. & disp. 2. q. 1. metipsum de offic. & potest.  
 Episcop. p. 3. alleg. 104.
2. *Omnes & singulas personas, &c.* Non ramen  
 Reges, & Imperatores, quia speciali nota digni  
 sunt, ita Sabachin precepta Decalogi 1. 1. lib. 4. c.  
 4. n. 1. Bonacin. de censuris extra Bullam disp. 2. q.  
 1. puncto 2. n. 13. Portel. d. verb. *Moniales* num. 6.  
 Contra Doct. d. 1. n. 5. de censur. disp. 1. 3. sect. 5. n. 8.  
 vers. quia censura est generalissima.
3. Parentes, qui cogunt filios Religiosam vitam  
 suscipere, vel eis ab eo vitæ genere prohibens,  
 incidunt in excommunicationem latam in hunc  
 decreto, ut resoluunt Nao. in man. c. 14. n. 17. Fr.  
 Ludou. Miranda in man. Pralator. tom. 2. q. 17. art.  
 4. concl. 2. Azot. d. q. 2. prop. fin. & p. 2. lib. 2. c. 21.  
 q. 13. Portel. in dub. Regul. verb. *clausura Monia-*  
*lium* n. 9. Tamburin. de iure Abbatisfar. disp. 2. q.  
 4. Ego ipse d. alleg. 104. n. 6.
4. An autem metus geuerentialis parentum in cus-  
 fus ex eo, quod manifestant puellæ statum mona-  
 chalem illi conueniente ob tultas causas, v.g. non  
 sufficientis dotis pro matrimonio, & similibus,  
 inducat dictam excommunicationem illum in-  
 cutientibus? In quo dobio partem negatiuam  
 sustinent Aloyf. Ric. in praxi rerum fori ecclæs.  
 decis. 708. in 1. d. alius resol. 599. in 2. adit. Por-  
 tel. in addit. ad dubia Regul. verb. *Moniales*. n. 12.  
 Hieron. Roder. d. resol. 101. n. 80. Tambur. d. tract.  
 disp. 3. q. 2. n. 2. quia parentes, vel consanguinei in  
 illo timore incutiendo non se habent a clivis, sed  
 ipsi puella metum concipit ob reuerentiam pa-  
 tris, hancq. esse praxim in tota secte Ecclesiæ asse-  
 runt; immo etiam addit idem Portel. si parentes,  
 vel alij importunis precibus suaderent, puellæ, ut  
 angrederetur, vel non ingrederetur, non incurrer-  
 ent, quia suasio etiã importuna, non est coactio,  
 quod intelligit Hier. Roder. ubi supra, easa quo  
 talis metus geuerentialis in cussus non excedat li-  
 mites simplicitis persuasionis: nam si metus gravis  
 sit, & cadens in verum constantem, omnino, &  
 absque dubio prefatam excommunicationem in-  
 currere suaderes, seu metu incurientes existimât.
5. *& Cogentur.* Intelligendum esse de vi coacti-  
 uâ, & non inductiua, decisum attestatur Armend.  
 d. 17. de Relig. n. 62. quem refero Ego ipse d. n. 1.  
 104. n. 3. & soluit Azot. d. p. t. lib. 1. q. 9. q. 2. vers.

quærit, ubi subdit hanc poenam non incurrere il-  
 lum, qui heredem instituit mulierem ea lege, ut  
 Monialis fiat. Tamburin. d. tract. disp. 3. q. 1. n. 2.  
 ubi q. 3. tenet non esse prohibitum puellæ Reli-  
 gionis ingressum persuadere, vel beneuolentiam  
 mulieribus absque vilo pacto captare.

7. *Aut aliam quamcumque mulierem, &c.* Ergo  
 cogentes viros ad Religionem non ligantur cen-  
 sura, huius decreti, ut per Soar. d. disp. 23. sect. 5.  
 n. 8. Sanch. d. c. 4. n. 3. Filius in q. moral. tract. 14.  
 c. 5. quest. 7. n. 89. vers. de secundo. Portel. in addit.  
 ad dubia Regul. verb. *Moniales*. n. 7. Bonacin. d.  
 disp. 1. q. 2. puncto 2. n. 15. Fr. Ludou. Miranda d.  
 conclus. 2.

8. *& Præterquam in casibus in iure expressis.* Ve-  
 luti, si quis cogeret formosam ad ingrediendum  
 theatrum in peccato aliquis peccati, vel ad  
 causionem pudicitie, vel alia iusta de causa à iure  
 permilla, ut per Soar. d. sect. 5. n. 9. Filius d. n. 89.  
 vers. tertio, Bonac. d. puncto 2. n. 14. vers. dixi.

9. *Ad ingrediendum monasterium, &c.* Cogentes  
 mulierem monasterium ingredi non excom-  
 municari ingresso non sequitur, resoluunt Nau.  
 in mau. cap. 27. n. 51. & d. consil. 5. de sentent. ex-  
 communicationis antiquis, aliis consil. 5. de Reg. in no-  
 mis. Sayr. d. decis. 5. de sentent. excommunicationis. Fr. Lu-  
 dou. Miranda d. conclus. 2. Ego ipse d. n. 104. n. 7.

Cogentes formosam ad monasterij ingressum,  
 non ut prostretur, nec ut habitum sumat, sed ut  
 ibi seculari reateno edocetur, donec ætatis apte  
 matrimonio sit, in hanc anathematis poenam  
 non incidere, tradunt Nau. consil. 5. 6. de sentent.  
 excommunicationis antiquis, aliis consil. 6. de Reg. in no-  
 mis. Zetel. d. verb. *Moniales*. n. 13. Soar. d. sect. 5. n. 9.  
 Ego ipse d. alleg. 104. n. 5. Filius in q. moral. tract.  
 14. c. 6. n. 89. Portel. in addit. ad dubia Regularia  
 verb. *moniales* n. 14. Dico moral. resol. p. 2. tract. 2.  
 p. 1. sect. 5. 6. Id tenent limitant Sanch. d. c. 4.  
 n. 1. Portel. d. verb. *Moniales*. n. 14. Fr. Emman.  
 in sum. tom. 2. c. 8. n. 10. Hieron. Roder. d. resol. 101.  
 n. 79. quoad coactio illa est in ordine ad susci-  
 piendum postea Religionis habitum, sine susci-  
 piendis Monialibus, siue alia ratione, & addit Por-  
 tel. c. 1. de loco n. 1. quod hunc censurâ incurrunt,  
 qui puellam liberè ingredierentur, ut maneat ibi  
 in habitu seculari educationis gratia, post ingres-  
 sum cogunt, ut habitum suscipiat Religionis.

10. *Quique consilium auxilium, &c.* Vide Portel.  
 in addit. ad dubia Regul. verb. *Moniales*. n. 17. Hier.  
 Roder. d. resol. 101. n. 31. Bonac. d. puncto 2. n. 10.  
 n. 79. quoad coactio illa est in ordine ad susci-  
 piendum postea Religionis habitum, sine susci-  
 piendis Monialibus, siue alia ratione, & addit Por-  
 tel. c. 1. de loco n. 1. quod hunc censurâ incurrunt,  
 qui puellam liberè ingredierentur, ut maneat ibi  
 in habitu seculari educationis gratia, post ingres-  
 sum cogunt, ut habitum suscipiat Religionis.

Quando, & quomodo sit audiendus, qui pretendit se per vim, aut metum seu ante de-  
 bitam ætatem professum fuisse.

## CAPVT XIX.

1. De iure de materia cap. agentes.  
 2. Comprehendit Moniales.  
 3. Habet locum in Regulari, etiã Ordinũ Regulariũ.  
 4. Metus reuerentialis an annulet professum.  
 5. Professus nulliter non potest sine crimine apostasi-  
 a ad seculum redire.  
 6. Regularis non auditur super nullitate sue pro-

- fessionis nisi intra quinquennium causâ deda-  
 xerit coram Superiore suo & Ordinario.  
 7. Quinquennium ad reclamandum quado incipiat.  
 8. Reclamare potest etiam post quinquennium qui  
 intra illud reclamare non potuit.  
 9. Religiosus, et postea audiri post quinquennium,  
 quid facere debet.

10. Reſtitutio aduerſus lapſum quinquenniꝝ pro caſu hodie concedatur.
11. Ignorantia, vel impedimentum reclamandi intra quinquennium non poteſt probari, iuramento ipſius ſpouerantis, vel impediit.
12. Minor etate, qui in ſua conſcientia ſua profeſſionis nullatenus ſoluit, nec illam ratam fecit intra quinquennium tranſaſſo illa adhuc in ſua exteriori poteſt reclamare.
13. Profeſſionem quæ ratificare præſumitur in dubio intra quinquennium eſe tranſaſſa.
14. Religioſus, & vere profeſſus non eſt qui ob vim, vel metum profeſſionem cuius ſi alium non ratificauit, & ſolum in ſua exteriori præſumitur eſſe Religioſus ſui.
15. Religioſus per vim & metum non tenetur equum poſt Lapſum quinquenniꝝ, in ſua conſcientia ex vi voti ſeruare ſecundum regulæ Religionis, nec vota ſecluſo ſcandalo.
16. Religioſus volens ratificare priorem profeſſionem irritam ſuam, Religioſus, nec requiritur ut annum pœnitentiæ ſeruet.
17. Ceuſus, & acceptatus ſuperiori de nouo non requiritur ubi Religioſus ſuam profeſſionem irritam ratificat.
18. Profeſſus mulier nec neceſſario ſcire debet ſuam profeſſionem eſſe irritam, ac eam ratificet, ut de irrita valida ſuit.
19. Subiubet ad profeſſionem poſſunt reclamare etiam tranſaſſa quinquennium.
20. Profeſſus mulier ob non ſeruatiã formæ præſcriptæ a Sixto P. an eorum inſormatione, poſſunt poſt quinquennium reclamare.
21. Regularis deducens intra quinquennium nullatam profeſſionem, tenetur eam probare comunitim coram Ordinario, & proprio ſuperiore Regulari monaſterij in quo profeſſionem emiſit.
22. Superior monaſterij non Religioſus.
23. Caſus nullatæ profeſſionis nullo proponenda ſunt

- coram ſuperiore & Ordinario capitulo.
24. Profeſſionem nullam allegare non poteſt habitum ſponte dimiſerit.
25. Si habitum tenere, & abſque cauſa dimiſerit.
26. Regularis nullus vigere cuiuscuq; ſacriſtaſe ſe tranſferre poteſt ad laxiorem Religionem.
27. Papa poteſt ſolum licentiam concedere ad tranſferendum ad laxiorem.
28. Papa non ſolet concedere licentiam tranſferendi ad laxiorem, niſi ex iuſſu & legitimi cauſa.
29. Prælatiſ Papa inferior poteſt exiſtente legitima cauſa diſpenſare Regularem ad laxiorem Religionem.
30. Decretis in præſenti intellectis à Doctõibus citatis præſtiti.
31. Cauſa legitima, & iuſta, quibus diſpenſari poſſit Religioſus quatenus de una Religionem ad aliam laxiorem tranſire volent, reſeruetur.
32. Regularibus ad ſtrictiores Religionem tranſire volentibus ſuſcepti petiti, licet non obſtante licentia à ſuis ſuperioribus.
33. Religioſi Ordiniſ Sanctiſſimæ Trinitatis non poſſunt ad alium quencunq; etiam Mendicantiũ Ordinem ſe tranſferre, niſi, &c.
34. Regularis Ordinem M. uicantiũ non poſſunt tranſire ad alium Ordinem, præterquam ad Carthuſiani.
35. Regularis non eſt concedenda licentia occulte ferendi habitum.
36. Habitum ſine cauſa ſeculares Religioſi inuadunt in excommunicationem.
37. Regularis deſertit habitum cooperatum habitu alterius Religionis an incidat in cenſuram.
38. Epicoſpus Monachus tenetur portare habitum ſua Religionis.
39. Religioſus ſaciliſ Epicoſpus ſi ſine cauſa habitum Religionis deponat, non incidat in cenſuram.
40. Epicoſpi Regulares retinere colere habitum ſua Religionis poſſunt ſe conformare cum Epicoſpi ſecularibus in forma.

¶ **Q**uicunque ſi regularis prætendat, ſe per vim & metum ingreſſum eſſe religionem, & aut etiam dicat, ante ætatem debitam profeſſum fuiſſe, aut quid ſimile, veluti habitum dimittere quacumque de cauſa, aut etiam cum habitu diſcedere ſine licentia Superiorum, non audiat, niſi intra quinquennium tantum à die profeſſionis, & tunc non aliter, niſi cauſas quas petenderit, deduxerit coram ſuperiore ſuo, & Ordinario.

¶ **Q**uod ſi anteã habitum ſponte dimiſerit, nullatenus ad allegandum quacumque cauſam admittatur, ſed ad monaſterium cedere cogatur, & tamquam apoſtata puniatur, interim verò nullo priuilegio ſua religionis iuuetur. Neino etiam regularis cuiuſcuque ſacriſtaſis vigore & tranſferatur ad laxiorem Religionem, nec detur licentia cuiuſcuque Regulari occulte ferendi habitum ſua religionis.

Cap. poſt. l. 10. q. 1. c. cum vitum de regul.

6. Concil. Arelat. 1. c. vlt. Concil. Arelat. 2. c. 5.

**V**ide Nani, comment. 4. de Regular. cum. 7. 3. & 77. Zetol. in præxi Epicoſp. p. 2. verb. profeſſio. 5. 2. verſ. uerum. Et. Enimian. quaſi. regular. co. 3. quaſi. 1. verſ. artic. 16. & ſeq. Spin. in ſpeculo teſtamenti. gloſſ. 12. princip. cum. 62. cum ſeq. Flamin. Paſſi. de reſignat. beneſic. lib. 1. 3. quaſi. 5. cum. 45. cum ſeq. Et. Ioan. à Cruce de ſtatu Religi. lib. 1. c. 8. ubi 4. verſic. ſecundum conſueſſo, Franciſc. Leon. in theſauro Eccl. ſynagoga. parte 2. cap. 1. n. 42. Ludou. Beja reſponſ. cauſum conſent. part. 4. cauſu 18. Aloyſ. Rican præxiorem ſuri Eccl. ſynagoga. diſci. 65. in 1. edit. aliis reſol. 629. in 2. edit. & in præxi aucta. reſol. 18. & in decif. curia Archiepicoſp. Neapolitana. part. 4. decif. 48. Auct. inſeruit moral. part. 2. lib. 1. c. 4. q. 10. Campan. in diſerſior inuſi cano. rubric. 12. c. 1. 3. cum. 139. Sanchez de matrimo. lib. 7. diſſ. 97. Porrel. in dub. regl. verb. profeſſionem nullatam. latio. cum. 45. cum ſeq. Villalob. in ſumma p. 2. traſſ. 35.

difficultat. 25. n. 10. 4. cum ſeq. Leſſ. de iuſſu. lib. 2. c. 4. 1. dub. 7. n. 63. Flores de Mena variarum lib. 3. q. 23. n. 68. Arment. an addit. ad reſol. ſegum Nauarra. lib. 2. tit. 18. 1. 7. de Religion. cum. 38. & 51. Et. Ludouic. Miranda in manual. Prælatiſ cum. 1. q. 30. art. 1. cum ſeq. Sanctiſſel variarum reſol. quaſi. 48. per tot. Ioan. Valer. de diſſentianter verumque fuerunt, verb. Regularis. diſſerent. 2. Nouus in ſingular. Caen. conſueſſo 16. Bonacin. de clauſura. & panis eam ualiditatem impoſitiſ, q. 2. panulo 10. Hieron. Rodericane compend. q. regular. reſol. 101. n. 68. cum ſeq. Villalob. in ſum. cum. 2. traſſ. 35. diſſ. 25. Lezana in ſumma. quaſi. Regular. c. 2. 2. Diuina moral. reſol. part. 3. traſſ. 2. reſol. 62. Nouus in ſumma Rig. verb. nullatam, Roma in Auct. profeſſionis 2. Inſi 16. 36. coram R. P. D. Carillo, impieſſa per Tambur. in de iure Abbatiſſar. decif. 3. n. 16. D. Felician. de Vega Archiepicoſp. Mexican. ad c. conueniabilis



12. Minor ætate, qui in foro conscientie suæ professionis nullitatem scivit, nec illam ratam fecit, inter quinquennium, transacto illo adhuc in foro exteriori potest reclamare, allegando nullæ ignorantie causam. Quod si sub iuramento interrogetur an ignoraverit id, quo poterat intra quinquennium reclamare, licet potius iurare se ignorasse, intelligens apud se habuisse ignorantiam, & non scientiam, eam qua ratifica utitur professionem suam quam præsumit Concilium ratificasse intra quinquennium, ex quo præcipit, vt non audiat post illud elapsum, sicut qui rogatur à iudice sub iuramento iuridico, an transierit per locum, vbi iacebat homo occisus, & inde index inferat, an sit talis criminis locus, potest etque licet iurare nullo modo transiisse, etiam si à parte rei per talem locum ipse transiisset, intelligens intra se non transiisse culpabiliter, sed innocentem, quateus resoluunt Sanchez d. diff. 37. n. 18. Pottel. d. verb. *professionis*. § 1. Sanctæ. d. quest. 48. n. 14. Hieron. Rodet. d. resol. 101. n. 7. vbi num. 7. subdit profectum absque legitima ætate, vel sine prævia informatione nulla constitutionem Sixti V. vel ex metu culpabili ex parte sua non teneri ad ratificationem professionem, sed posse in Religione persistere, vique quod commoda occasio egrediendo se offerat.
13. In dubio intentionis de ratificanda professione intra quinquennium, eo transacto præsumitur illam ratificasse, in dubio enim in fauorem Religionis, quæ possidet, præsumendum est. Nauar. consil. 13. n. 10. de Reg. Villalob. d. diff. 25. n. 7. Hieron. Rodet. d. resol. 101. n. 7. in fine Vide Diana part. 4. tract. 4. resol. 40.
14. Non esse in foro conscientie verum profectum, & Religiosum, qui obviu, metum, vel aliquid simile professionem emisit, si illam non ratificauit, & solum in foro externo præsumi esse Religiosum resoluunt Nauar. consil. 23. num. 5. & consil. 39. n. 6. & 7. de Regularibus Heotio. in summo. lib. 1. c. 6. in comment. & cap. 8. §. 9. in commento. Sanchez de matrimonio. lib. 7. diff. 37. num. 9. Sanctæ. d. q. 48. num. 8. Et Bartholom. de Vecchis in praxi obseruanda in admittendis ad Religiosum statum Nouitiis diff. 14. dub. 3. num. 5. Rot. in Placenon. professorem 10. Decembris 1621. coram R. P. D. meo merlino.
15. Vnde in eodem foro conscientie non teneri, etiam post lapsum quinquennii ex vi voti seruare occulte regulas Religionis, nec vota, secluso scandalo, tradunt Henrici. d. §. 9. in commento littera S. Fr. Emmao. in summo. part. 2. c. 9. 2. censur. §. 5. Sanch. d. lib. 7. diff. 37. n. 36. Azor. d. part. 1. lib. 1. c. 5. quest. 1. Boacina d. puncto 10. diff. 1. num. 1. Sanctæ. d. quest. 48. ex num. 24. vbi à n. 21. resoluunt quod Prelatus regularis cui constat talem profectum non ratificasse suam professionem, potest occulte illum à Religione dimittere, etiam elapso quinquennio.
16. Religiosum volentem ratificare priorem professionem iteram, si et verum Religiosum, nec tequiri, vt annum nouitatus iteret, tradunt Nauar. consil. 27. n. 2. de Regularibus Azor. d. lib. 12. cap. 1. quest. 6. vers. si querat. Pottel. d. verb. *professionis* n. 53. Villalob. d. tract. 35. diff. 24. num. 5. & 8. Bonacina d. puncto 10. diff. 1. num. 5. Sanctæ. d. q. 48. num. 33. cum seqq. Hieron. Roderic. d. resol. 101. num. 76. Sanchez d. diff. 37. num. 49. cum seqq. Lell. de iust. lib. 2. cap. 4. num. 66. Soat. tom. 3. de Relig. lib. 7. cap. 1. num. 8. Barthol. de Vecchis d. diff. 14. dub. 5. à princ. vbi declarat multipliciter, & præci-
- pue num. 6. censet non esse iterodum nouitatum, etiam si publica esset oollitas professionis, & nouitatus, ob profecti inhabilitatem.
- Consensum, & acceptationem Superioris de nouo non requiri vbi Religiosus suam professionem iteram ratificat, cum Nauar. Fr. Emmao. & alius docet Sanctæ. d. quest. 48. num. 30. Soat. de Relig. tom. 3. lib. 7. cap. 1. num. 1. 6. Lell. de iust. lib. 2. cap. 4. num. 67. Bartholom. de Vecchis vbi supra dub. 4. num. 7.
- Contra Sanchez de matrimonio. lib. 2. diff. 35. n. 4. & lib. 7. diff. 37. n. 64. Bonacio d. puncto 10. diff. 1. existimantes in hoc casu non satis esse solo iterodum actu professionem reuocari, sed oportere iterodum professionem recipi à externo, & monasterio, superiore denud admittente.
- Notaturque tamen Sanctæ. d. quest. 48. num. 40. cum seqq. necessarium requiri ad hoc vt professio iterata, valida fiat, & conualecat, quod professus sciat suam professionem esse inuadidam, etiamque postea ratificet, cuius tamen contrarium videtur censuisse sacrum Congregat. vt testatur Rosa in Meien. professionem 2. Iunij 1636. coram R. P. D. Carrillo, impellens per Tamburin. post tract. de iure Abbatissar. decis. 3. num. 12. Et idem Sanctæ. d. q. 48. num. 45. vers. siue duodecim, subdit, quod si huiusmodi professus dubitet in priorem professionem inuadidam ratificauerit, debet transacto quinquennio ratificare, quod cum ratificauerit, & numero 50. tenet minime esse credendum profecto dicenti se intra quinquennium non ratificasse professionem.
- Inhabiles ad profectum, putà habentes perpetuum impedimentum posse reclamare etiam transacto quinquennio, quia illi ratione inhabilitatis nonquam præsumuntur tacite profecti, neque Concilio loquuntur de huiusmodi personis, obseruat Nauar. consil. 26. n. 12. & vltim. de Regularibus Boacina. d. puncto 10. diff. 4. n. 7. Sanctæ. d. q. 48. n. 36. Pottel. d. verb. *professionis* n. 5. Villalob. vbi supra. n. 8. Hieron. Rodet. d. resol. 101. n. 74. Tamburin. d. diff. 6. q. 26. n. 9.
- Nulliter professus, quia non fuit in eorum informatione seruata forma præscripta à Sixto V. de qua latè Fr. Barthol. de Vecchis in praxi obseruanda in admittendis ad Religiosum statum Nouitiis. diff. 6. pisse etiam post quinquennium reclamare, cum eorum professio annularetur propter bonum commune Religionis, attestatur ab eodem Sixto V. declaratum Aloy. Rice. d. praxi fore Eccles. resol. 55. in fine, quem refert Ego ipse d. alleg. 104. num. 2. Villalob. in summo. part. 2. tract. 35. diff. 25. p. 8. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 3. cap. 440. num. 14. Rota decis. 175. num. 3. part. 1. recentior. Hieron. Roderic. d. resol. 101. num. 74. vbi subdit non debere intelligi in professo ante constitutionem Clementis VIII. qui anno Domini 1602. abfuit huiusmodi impedimentum iterans professionem, sine prævia informatione.
- [Coram Superiore suo, & Ordinario.] Regulatam deducenem intra quinquennium nullitatem professionis, tenet etiam probare conuictum coram proprio Superiore Regulari illius monasterij, in quo professionem emisit, & coram Ordinario illius loci, vbi existit monasterium, decisum fuisse sub die 1. Decembris 1593. attestatur Aymond. d. alleg. 104. Religio. n. 18. quem refert Ego ipse d. alleg. 104. mon. 12. Vide Fr. Emmao. tom. 1. quest. 36. art. 3. Ludouic. Beja respons. casuum conscientie p. 4. casu 18. folium 424. verso. Bonacina d. puncto 10. diff. 3. n. 3. Nouit. in Incerta Regularior. nullitas 1. pag. 177. Tamburib.

22. Tamburin. *d. rem. 3. diff. 6. quæst. 26. n. 3.* Superior autem, cui commissionis super nullitate professionis ex præscripto Concilij in hoc loco directæ sunt, vnâ cum Ordinario, intelligitur de Superiore monasterij, non Religiosis, ita Sel. in *selectis Canon. cap. 80. n. 10.* ubi refert decretum in *Meten. & Romana 7. Aprilis 1629.*
23. Vnde colligit Aloyf. Ricc. in *praxi aurea refel. 20.* resolutum fuisse causas nullitatis professionis nullæ ita proponendæ esse coram superiore & Ordinario copulatiuè, vt si superior per se solum professionem nullam declaret, Religiosusque è monasterio eiciatur, illum teneatur ad monasterium reuocare, refert Tamburin. *d. rem. 3. diff. 6. q. 26. num. 3.*
24. *Quid si antea habitum, &c.* Vide Nauar. *diff. comment. 4. de Regul. num. 77. & 78.* Azor. *d. part. 1. lib. 1. cap. 5. quæst. 10. n. sine fine.* Franc. Leo *d. c. 1. n. 4. 2.* Portel. *d. verb. prefess. n. 46.* Fr. Ludouic. Miranda *d. quæst. 30. art. 1. in princip. & censur. 1.* aliter reclamacionem de nullitate professionis faciemus esse cum habitu, atque habitu Religiosis retento abas reclamante, non excludit, refert Ego ipse *d. alibi art. 104. num. 1. & Lezana d. cap. 2. num. 8.* Dimissionem tamen habitus non impedit vt Regularis non audiat super nullitate professionis, si populus eundem habitum resiliunt, resoluunt Campan. in *discretis Canon. rubr. 1.2. c. 11. num. 18.* Soar. *de Relig. tem. 3. lib. 7. cap. 3. num. 14.* Pottellan. *dub. Regularib. verb. professio nullitas num. 45.* Gratian. *d. c. 4. n. 7. & 8.* Villalob. in *summa. tem. 2. tract. 35. diff. 15. num. 4.* Diana *moral. refel. part. 3. ar. 12. refel. 3. in fine.* Tamburin. *d. rem. 3. diff. 6. quæst. 26. num. 2.*
25. Et hoc esse intelligendum, quando habitum remeie abique causa dimittit, ac potius si haberet iustam causam admittendi, debere audiri tradunt Azor. *d. cap. 4. quæst. vltim.* Nauar. *diff. comment. 4. num. vltim.* Fr. Emman. *tem. 3. quæst. 17. artic. 17. circa med. Sanchez. d. lib. 7. diff. 37. n. 3.* Aloyf. Ricc. in *decisionsibus Curia Archiepiscop. Neapolitan. decr. 48. n. 7. & 8. part. 4.* Bonac. *diff. puncto 10. diff. 3. n. 1.* Tamburin. *d. rem. 3. diff. 6. quæst. 26. n. 2.* Quodque etiam intelligendum est procedere in foro exteriori, non in interiori, si causa subsit aliter facienda, Lezana *d. c. 2. n. 8.*
26. *Transferatur ad laxiorem Religionem.* Nullum Regularem vigore cuiuscunque facultatis se transferre posse ad laxiorem Religionem, tradunt Nauar. *censur. 56. num. 3. de Regularib.* Sayi. in *sermibus decr. sub cod. tit. decr. 55.* Azor. *d. lib. 1.2. c. 14. quæst. 12. versum Concilio Tridentino Aloyf. Ricc. in collect. decr. part. 3. collectan. 9. 21.* Stephan. Gratian. *discept. forens. c. 434.* Valer. Reginald. in *praxi forens. parte. lib. 8. c. 19. n. 4. 1.2. num. segg. latè Fr. Ioan. de Cruce de statu Relig. lib. 1. c. 7. dub. 3.* Barth. à S. Fausto in *thesauro Relig. lib. 5. q. 345. num. 2.* Bonacin. *de clausura. & parit. cum violantibus impo. q. 2. puncto 9. 5. diff. 1. num. 13.* Esguende in *quinque Ecclesiæ præcepta. præc. 2. lib. 8. c. 5. n. 4.* Villalob. in *summa. p. 2. tract. 35. diff. 13.* Portellus *dub. regul. verb. Religiosis transmissi.* Hieron. Roder. in *compend. quæst. regul. refel. 1.2. 3.2. n. 33.*
27. Ad transeundum enim ad laxiorem Religionem nulla legitima causa existente solum Romanum Pontificem posse licentiam concedere, resoluunt Nauar. *censur. 88. n. 2. de Regularib. in mens. & commente 4. de Regularibus n. 10. vers. 2. addo.* Fr. Emman. *tem. 3. quæst. 3. art. 10.* Azor. *d. c. 4. quæst. 8. in fine.* Lessi. *de iust. lib. 2. c. 41. dub. 1. 3. n. 102.* Fr. Ludouic. Miranda in *Man. Pralat. tem. 1. q. 3. art. 5.*
- enclaus. 3.* Saotchez in *precepta Decalogi. 2. lib. 6. cap. 7. num. 67.* Stephan. Gratian. *d. c. 434. num. 6.* Soar. *de Religione tem. 4. lib. 1. cap. 11. num. 17. cum multis segg.* Anton. Riccul. *de iure personar. extra gremium Ecclesiæ existentium lib. 8. cap. 4. n. 1.* Hieron. Roderic. *d. refel. 1.2. 3. num. 63.* Fr. Barthol. de Vecchis in *praxi obseruanda in admittendo ad Religionem statum mentis diffinit. 15. dub. 3. n. 1.* Hutuf. modi autem transiitum sic abique ulla causa factum, Religiosum in foro contententie tutum minimè reddere, obferuat Nau. *d. censur. 88. num. 2.* Stephan. Gratian. *d. cap. 434. n. 17.* Fr. Ludouic. Miranda *d. q. 31. art. 6.* Anton. Riccul. *d. cap. 4. num. 3.* Barthol. à S. Fausto *d. lib. 5. quæst. 347.* Fr. Emman. *tem. 4. sum. c. 1. 13. num. 7.* Hieron. Roderic. *d. refel. 1.2. 3. n. 91. & 63.*
- Et idem Papam non solere concedere licentiam transeundi ad laxiorem, nisi ex iustis, & legitimis causis pluries in factis contingente ex expertum fuisse refert Anton. Riccul. *d. c. 4. num. 4.* qui licet ibidem in *vers. dubitatis solent*, teorat oio tequiti hoc casu detragonem Concilij in præfenti, contrarium tamen tanquam tutius resoluunt Nauar. *censur. 62. abas 65. in fine.* de Regularibus Stephan. Gratian. *d. c. 434. n. 10.*
- Existente legitima causa, posse Prælatum, Pontificem inferiorum, dispensare Regularem ad laxiorem Religionem, quamuis ad Pontificem facilis sit aditus, concludunt Nauar. *commento 4. de Regularibus n. 11. vers. quæritur.* Fr. Ludouic. Miranda *d. q. 31. art. 6. censur. 3.* Fr. Emman. *d. tem. 3. q. 5. 2. art. 9. statim in prin.* Sanch. in *precepta Decalogi tem. 1. lib. 2. c. 7. n. 53.* Bartholom. à S. Fausto in *thesauro Relig. lib. 5. quæst. 345. n. prin.* Sanctatel. *de apostat. c. 8. num. 27.* Fr. Barthol. de Vecchis *d. dub. 5. ex num. 2. & ex num. 7.* probat ad huic transiitum legemè faciendum necessarium, vnâ cum licentia superioris assensum Conuentus.
- Ad decretum Concilij in præfenti prohibentis Regulari cuiuscunque facultatis vigore transferri ad laxiorem Religioem, respondent infra citandi intelligendum esse sine iusta causa, & sine consensu Capituli, aut non præmissa cause cognitione, vt olim interdu fcebat ab aliquibus Prælatis obtentu suorum priuilegiorum; non autem per facultates cum iure communi congruentes, quales sunt, que conceduntur iustis de causis, & cetero debito iuris ordioque ita Nauar. *censur. 56. num. 2. de Regularibus.* & *commento 4. de Regularibus n. 11.* Sayi. *d. decr. 55.* Fr. Emman. in *summa. tem. 2. cap. 6. num. 8.* Azor. *d. lib. 1.2. c. 15. quæst. 1.* Lessi. *de iust. lib. 2. c. 41. dub. 1. 3. num. 103.* Sanchez *d. c. 7. num. 68.* Barthol. à S. Fausto *d. lib. 5. quæst. 345. num. 2.* Fr. Ludouic. Miranda *d. quæst. 31. art. 3. ad fin.* Fr. Barthol. de Vecchis *d. dub. 5. num. 6.*
- Legitimas, & iustas causas, quibus dispensati possint Religiosus, quatenus de vna Religione ad aliam laxiorem transire valeat, adducunt Doctores infra citandi, veluti si Religiosus, qui ob infirmitatem, aut corporis debilitatem fere nequeat sustentare Religionem, ad quam se primò contulit, ita Syllucit. *verb. Religio 4. q. 2.* Lessi. *d. lib. 2. c. 41. dub. 1. 3. n. 102.* Fr. Emman. *d. quæst. 5. 2. art. 9.* Azor. *d. cap. 14. quæst. 8. vers. quæritur.* Sanchez *d. c. 7. n. 72.* Fr. Bartholom. de Vecchis *d. diffinit. 15. dub. 6. n. 2.* Hieron. Roderic. *d. refel. 1.2. 3. num. 64.* Aut si Religiosus in priori Religione odio habeatur à ceteris Religiosis, aut indignè, & malè tractetur, secundum Azor. & Sanchez *enclaus. tractat.* Aut si alius sit exosus, Reginald. in *praxi forens. parte. lib. 18. c. 29. num. 41.* Aut si propter suam simplicitatem non intellesit



intellexit sufficienter regulam, vel constitutiones tempore professionis, & postea vult laxius vivere, aut si habens parentes in gratia necessitate constitutos, non possit in priori Religione eorum necessitati succurrere per modos lue regular congruentem, Fr. Emman. *art. 9. Saorchz citato loco*, Fr. Lodovic. *Miranda d. quest. 31. art. 6. conclus. 2.* Fr. Barthol. de Vecchis *d. disp. 13. d. ab. 6. num. 3.* vbi *duh. 7.* resoluit difficultatem grauem, quam expetit Religiosus lo obsequandis lue Religionis austeritatibus esse sufficientem causam ad dispensandum ad laxiorem Religionem, si ratione huius difficultatis vehementer transgressio regulæ, seu statutorum probabilitas imminet, & *duh. 8.* tenet superiorem antequam dispenseret subditum ad laxiorem Religionem, debere causam huius dispensationis cognitionem præmittere.

32. Regularibus ad strictiorem Religionem transire volentibus, si beneuolus in ea inueniat receptores, ac deuotionis feruore ducti, non autem aliquis citiusin perpetrati poenam subterfugati, sufficit petita, licet non obtenta licentia à suis Superioribus, Aldan. *in compendio Causæ. resol. lib. 3. tit. 1. 6. num. 1.* vbi refert ita fuisse resolutum per S. Congr. Episcop. *sub die 13. Septembris 1583.*

33. Religiosi Ordinis Sanctissimæ Trinitatis non possunt ad alium quemcumque etiam Mendicantium Ordinem se transferre, nisi petita à superioribus licentia, cognitaque, & approbata prius ab eadem S. Congreg. quantum causam, ac inueniens in Religione, ad quam transire intendunt, beneuolus receptoribus, nec non seruata, vbi opus fuerit, feliciter recordat. Sixti Pape V. constitutione *sub die 15. Martij 1516.* cuius meminit Tamburin. *d. 10. 3. disp. 7. q. 2. n. 8.*

34. Regulæ Ordinem Mendicantium non possunt transire ad alium Ordinem, præterquam ad Cæthustianos, inter quos postmodum Mendicantes huiusmodi iuxta constitutionem Clementis VIII. voce actiua, & passiva carcent, atque ad quæuis officia, & ministeria, ac gradus istius Religionis perpetuo inhabiles existunt, ita Aldan. *d. tit. 16. n. 3.* vbi dicit rescriptisse eandem S. Congregat. Generales Cæthustianorum de mense Martij 1596. Idem Minores Obsequantes non possunt ad Minimos transire nisi de licentia summi Pont. & è conuerso per Constit. Pij V. confirmatam à Gregorio XIII. attestatur Tamburin. *d. rom. 3. disp. 7. quest. 2. num. 10.*

Patres Societatis Iu s v post emissâ vota secundum eorum Constitutiones, non possunt ad aliam Religionem transire, excepta Cathustiana, nisi de expressa licentia Pæpofiti generalis eiusdem Societatis, aut Sedis Apost. Ita Tamburin. *d. 10. 3. disp. 7. q. 2. n. 9.*

Capuccini ad laxiorem Religionem absque speciali Sedis Apostol. licentia transire non possunt: ad Cathustenses verò, seu quemcumque alium Ordinem, vel Congregationem, nisi de Ministri generalis pro tempore existentis licentia in scriptis obteorâ quouis prætextu, aut ex quouis causa transire non possunt. Ita S. D. N. Urbanus VIII. in sua constit. incip. *Incipit. 19. Augusti 1628.* cuius meminit Tamburin. *d. rom. 3. disp. 7. q. 2. num. 11.* & ex Bartholom. de Vecchis *in praxi nouis. disp. 11. d. ab. 3. num. 6.* dicit quòd nullus Capuccinus ad Ordinem sancti Francisci de Paula, & nullus frater sancti Francisci de Paula ad Capuccinos villo vquam tempore, & quantumcumque iustissima causa etiam de licentia suorum Superiorum se transferre potest.

Cætera, quæ occurrere possunt circa materiam transiendi de vna Religione ad aliam, & quibus possit licentiam concedere, latè tractati in collect. ad cap. dicit 18. de Regularibus, & ibi citatis addo nouissimè Tamburin. de iure Abbatis *num. 3. disp. 7. q. 1. cum seqq.*

Occulte ferendū habent, &c.] Vide Jacob. de Grassia *in rebus decis. part. 1. lib. 3. cap. 5. de Regularibus nam. 72.* Fr. Emman. *quæst. regular. tom. 2. q. 76. artic. 3.* Soat. *tom. 5. de censur. disp. 13. sect. 4. num. 34.* Valer. Reginald. *in praxi forei pœnis. lib. 18. num. 406.* Fr. Ioan. à Cruce de stat. Relig. *lib. 1. e. 7. d. ab. 4.*

Habitu sine causa occultantem eo modo, vè à circumstantibus cognosci nequeat, cuius Ordinis Religiosus ille sit, incidere in excommunicationem contra dimittentes habitum latam, tradunt Cæteran. *in summ. verb. excommunicationis. c. 61. Nauæ. in manual. cap. 27. numer. 131.* Bañes *1. 2. disp. 1. quest. 12. puncto 1. in fine.* Frater Emman. *tom. 1. quest. 30. art. 2. & tom. 2. quest. 76. artic. 6. notab. 2.* Azor. *d. part. 1. lib. 12. e. 13. quest. 5. d. ab. 16.* & cap. 17. quest. 10. Galet. *in margaria causam confessionis, verb. Religiosi, pag. 226.* Coriolan. de casibus reseruat. *part. 2. cas. 2. de apostasia. num. 2.* Sanchez in præcepta Decalogi, *tom. 2. lib. 6. capite 8. num. 63.*

Quòd si Regularis deserat habitum cooperatum habitu alterius Religionis? Vide Aloyf. Ricc. *in decis. curia Archiepiscop. Neapolitan. decis. 214. p. 4.* & quid si lue Religionis habitu depolito alterius Religionis amictum assumat, vide Sanchez *d. c. 8. num. 65.*

Episcopum Monachum teneti portare habitum lue Religionis, nec posse super illum vestibus Episcopalibus indui, docent Henricus *in summ. lib. 10. c. 3. 2. 5. & c. 33. in fine.* Valent. *2. d. disp. 10. quest. 3. puncto 8.* Azor. *d. lib. 1. cap. 7. quest. 4.* Fr. Emman. *in summ. part. 2. cap. 10. num. 4.* Less. *de inst. lib. 2. cap. 40. d. ab. 14. num. 113.* Petr. de Ledelina *in summ. part. 2. tract. 32. cap. 3. ad fin. fratri Ioan. à Cruce d. lib. 1. cap. 2. d. ab. 4.* Sanchez *d. lib. 6. cap. 6. num. 2.* Barthol. à S. Faustino *in thesauro Relig. lib. 6. quest. 199.*

Religiosum factum Episcopum, si sine causa habitum Religionis deponat, in excommunicationem non incidere, censent Azor. *d. lib. 12. e. 7. quest. 4.* Fr. Emman. *tom. 2. quest. 5. art. 3.* Saorch. *d. c. 6. num. 23.* Bartholom. à S. Faustino *d. lib. 5. q. 200.* Sanctæ. *de apostasia, cap. 1. num. 15.* Bonacin. *de clausura, & pœnis tam violentis impositis, quest. 2. puncto 2. n. 26.*

Coona Maior. de irregular. *lib. 2. cap. 1. num. 13.* Fulu. Pacian. *consil. 132. num. 42. volum. 1.* Surd. *de aliment. tit. 8. prin. 79. n. 10.* Hentig *lib. 10. c. 3. in fine.* & alios existimantes Episcopum Regularem omittentem habitum, & assumendo illam albam, & candidam vestem, quæ ab Episcopis exercitiis defector, incurere excommunicationem latam contra Moachos omittentes habitum *in c. 2. ne clerici, vel Monachi, lib. 6.*

Aduertunt Sanchez *d. c. 6. n. 2.* & Bartholom. à S. Faustino *d. q. 200. c. 5.* quod in Rituali Romano per Clementem VIII. reformato concessum est Episcopis Regularibus, vt retento colore habitus lue Religionis possint se conformare cum Episcopis secularibus io forma, seu figura illius, & ita seruatur modò in praxi.

*Abbatibus, ubi sunt Ordinum Capita, & ceteri superiores Ordinum Episcopis non subiecti, visitent monasteria & Ecclesias sibi subiectas.*

## CAPVT XX.

1. *Abbatibus, & alij Regularium prefecti habent ius visitandi monasteria, aliisque loca sibi subiecta.*

2. *Episcopi non possunt visitare Ecclesias Ordinum Militarium exigendo rationem à Recloribus.*

**A**bbates, qui sunt Ordinum Capita, ac ceteri predictorum Ordinum Superiores, <sup>a</sup> Episcopi non subiecti, quibus est in alia inferiora monasteria, Prioratusve legitima iurisdiclio, eadem illa sibi subdita monasteria, & Prioratus, suo quisque loco, atque ordine, ex officio visitent, etiam si commendata existant. Quæ cum Ordinum suorum Capitibus subsint, declarat sancta Synodus, in iis, <sup>2</sup> quæ alias de visitatione monasteriorum commendatarum definita sunt, non esse comprehensa, teneanturque quicumque predictorum Ordinum monasteriis præsent, predictos Visitatores recipere, & illorum ordinationes exequi. Ipsa quoque monasteria, quæ sunt Ordinum Capita, iuxta sanctæ Sedis Apostolicæ, & cuiusque Ordinis constitutiones visitentur. Et quamdiu durabunt huiusmodi commendæ, Priores claustrales, aut in Prioratibus Conuentum habentibus, Superiores, qui correctiones, & spirituale regimen exercent, à Capitulis generalibus, vel ipsorum Ordinum Visitatoribus instituantur. <sup>β</sup> In ceteris omnibus prefatorum Ordinum privilegiis, & facultatibus, quæ ipsorum personas, loca & iura concernunt, firma sint, & illata.

<sup>a</sup> Supra feli.  
21. de rector.  
cap. 8.

1. **A**bbates, Priores, aliosque Regularium Prefectos visitandi ius habere monasteria, aliisque sibi subiecta loca, per hunc text. resoluit Azor. *inst. moral. p. 1. l. b. 12. c. 18. vers. sexto, & p. 2. lib. 3. cap. 40. quas. 9.* Ego ipse in collecta ad cap. ultim. n. 3. de statu Monach.

<sup>a</sup> Episcopi non subiecti. An Episcopi possint visitare Ecclesias Ordinum militarium exigendo rationem à Recloribus, & ab æconomis visitando Confratias? Negat Fr. Emman. g. reg. te. 1. q. 36. n. 3. <sup>β</sup> In ceteris omnibus prefatorum Ordinum privilegiis, &c. Vide Fr. Emman. d. rem. 1. q. 17. art. 9.

2.

*Monasteria, & Prioratus provideantur de personis Regularibus, qui vitam monasticam, & Regularem observari faciant, & habitum suscipere cogantur.*

## CAPVT XXI.

1. *Regulares unius Ordinis, vel habitus non possunt eligi in Praelatos alterius Ordinis, vel habitus.*

2. *Reges Hispania vigore indultus Adriani VI. non possunt presentare ad praefecturas Regulares personas seculares, nec Regulares alterius Ordinis.*

3. *Verba hæc sunt consultiua.*

4. *Commendatarij Abbatum, seu monasteriorum, quæ capita sunt Ordinum, tenentur intra sex menses Religiosæ illorum Ordinum solemniter profiteri.*  
5. *Rex Hispania est administrator Ordinum Militarium, & non Magister.*

<sup>a</sup> Conci.  
Lateran. sub  
Leone 10.  
feli. 9. in Bulla  
de rectoribus  
eius.

**C**um pleraque monasteria, <sup>2</sup> etiam Abbatix, Prioratus, & Praeposituræ ex mala eorum, quibus commissa fuerunt, administratione non leuia passa fuerint tam in spiritualibus, quam in temporalibus detrimenta, cupit sancta Synodus ea ad congruam monasticæ vitæ disciplinam omnino reuocare, verum adeo dura, difficilisque est praesentium temporum conditio, ut nec statim omnibus, nec commune vbique, quod optaret, remedium possit adhiberi, ut tamen nihil praetermitat, vnde predictis salubriter aliquando provideri possit, primum quidem confidit, Sanctissimum Romanum Pontificem pro sua pietate, & prudentia curaturum, quantum hæc tempora ferre posse viderit, ut iis, quæ nunc commendata repetiuntur, & quæ gregi præire, & præesse possint, præstanciant. <sup>b</sup> Quæ verò in posterum vacabunt non nisi regularibus spectatæ virtutis, & sanctitatis conferantur. Quoad ea verò monasteria, quæ Capita sunt, ac Primates Ordinum, siue Abbatix, siue Prioratus filix illorum Capitum nuncupantur, teneantur, illi qui in praesenti ea in commendam obtinent, nisi sit eis de regulari successore provisum, <sup>β</sup> infra sex menses religionem illorum Ordinum propriam solemniter profiteri, aut iis cedere, alias commendæ predictæ ipso iure vacare censeantur. Ne autem in predictis omnibus, & singulis fraus aliqua adhiberi possit, mandat sancta Synodus, ut in provisionibus dictorum monasteriorum qualitas singulorum nominatim exprimat, aliterque facta provisio surrepticia esse censeatur, nullaque subsequenti possessione, etiam trienniali, adiuuetur.

<sup>b</sup> Supra feli.  
24. cap. 11.

Regulares

1. **R**egulares vnus Ordinis, vel habitus non possit, eligi in Prelatos alterius Ordinis, vel habitus, per Clem. 1. de elect. docent Zet. in praxi Episcop. p. 1. verb. *Abbatissae*, vers. ad quartum, Goozal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 8. num. 78. Azot. instit. moral. p. 1. lib. 1. c. 13. q. 11. Fr. Lud. Miranda in man. Prel. tom. 2. q. 2. 3. art. 11. concl. 4. Soar. de Relig. tom. 4. 37. 8. lib. 2. c. 3. n. 11. Fr. Sigism. à Bononia de elect. dub. 60. n. 4. Lud. Lanot. variar. Incubrat. tom. 1. tit. 4. c. 16. n. 127. Hieron. Rodet. in compend. quest. regul. resol. 123. n. 81. Paul. Laymann canon. quest. de prel. Ecclesiast. elect. q. 192. resp. 1. Alcan. Tambor. de iure Abbatum tom. 1. disp. 5. quest. 11. Fr. Emman. quest. regul. tom. 2. q. 3. 2. a. 8. ubi expressè tenet ex-  
2. maneos, id est, aliterius Religionis alumnos non posse assensu ad prelationes alius Religionis, ubi non sunt profecti, nisi id auctoritate Apostolica concedatur, vel consuetudine introductum sit, vt ex certo alio gremio eligendus assumatur.

Vnde Nauar. comment. 3. de Regularib. in princ. n. 1. & Fr. Emman. d. tom. 2. q. 123. art. 4. aliterunt Reges Hispanie, quibus Adrianus VI. indulsus presentandi in suis Regnis Abbates, & alios Prelatos collegiarum secularium, & Regularium,

saltem Consistorialium non potuisse prefecere, ante, & multo minus post Coocil. Trid. ad prefec-  
3. turas Regulares personas seculares, nec Regula-  
res alterius Ordinis, refert Nicol. Garc. de benef. p. 7. c. 10. n. 14.

a *Qua verò in posterum, &c.*] Hæc verba esse  
4. consultu, docent Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 4. q. 5. num. 1. Stephao. Gratian. discept. forens. c. 123. num. 12.

b *Infra sex menses Religionem, &c.*] Habentes, seu  
obtinentes 10 commendam monasteria, quæ capi-  
ta sunt, ac primates Ordinum, siue Abbacias, aut  
Prioratus, teneant intra sex menses Religionem il-  
lorum Ordinum solemniter proficere, ac proinde  
hunc casum excipi à generali lege tradita supr. hac  
ead. sess. c. 15. De professione non emittenda ante  
integrum nouitiatu annum, tradunt Cord. in sum.  
q. 38. Henric. à sum. lib. 13. c. 40. §. in commento lit.  
O. Fr. Emman. in sum. tom. 2. c. 6. n. 10. Saach. in præ-  
cepta Decalogi tom. 2. lib. 5. c. 4. num. 15. Goozal. ad  
reg. 8. Cancell. gloss. 8. n. 88. Et quòd Rex Hispanie  
sit administrator Ordinum Militarum, & non Mag-  
5. gister, ac proinde non faciat professionem, obser-  
uat Fr. Emman. d. tom. 2. q. 123. art. 5.

*Decreta Concilij de Regularibus, & Monialibus obseruentur in omnibus cœnobiis, monasteriis, & Collegiis quorumcumque Regularium, tam virorum, quam mulierum, non obstantibus quibuscunque privilegiis, & cura incumbit Episcopis, & aliis Prelatis, & superioribus, vt in text.*

## CAPVT XXII.

1. *Dilectores de materia cap. agentes.*

2. *Clausura præcepto tenetur Moniales illorum monasteriorum, quibus ante Conc. nunquā admissa fuerat.*

3. *Moniales conuersæ & tertiaria professæ ad eandem tenentur clausuram.*

4. *Renocatoria privilegiorum, exemptionum, &c. qua decretis Concilij Trid. contrariantur.*

5. *Religiosi delinquentes excommunicari, & alij pœ-  
nitæ puniri possant ab Episcopo in casibus, quibus  
eius iurisdictioni subdantur.*

**H**æc omnia & singula in superioribus decretis contenta, obseruati sancta Synodus præcipit in omnibus cœnobiis, ac monasteriis, collegiis, ac domibus quorumcumque monachorum ac regularium, & necnon quarumcumque Sanctimonialium virginum, ac viduarum, etiam si illæ sub gubernio miliarum, etiam Hierosolymiranz, viuunt, & quocumque nomine appellentur, sub quacumque regula, vel constitutionibus, & sub custodia, vel gubernatione, vel quauis subiectione, aut annexione, vel dependentia cuiuscumque Ordinis, mendicantium, vel non mendicantium, vel aliorum regularium monachorum, aut canonicorum quorumcumque: *β non obstantibus eorum omnium*, & singulorum privilegiis sub quibuscunque formis verborum conceptis, ac Mare magnum appellatis, etiam in fundatione obtentis, necnon constitutionibus, & regulis etiam iuratis, atque etiam consuetudinibus, vel præscriptionibus, etiam immemorabilibus. Si qui verò regulares tam viri, quam mulieres sunt, qui sub arctiori regula, vel statutis viuunt, excepta facultate habendi bona stabilia in communi, eos ab eorum instituto, & obseruantia sancta Synodus amouere non intendit. Et quia sancta Synodus desiderat, vt omnia, & singula supradicta quamprimum executioni demandentur: præcipit omnibus Episcopis in monasteriis sibi subiectis, & in omnibus aliis, ipsis in superioribus decretis specialiter commissis, atque omnibus Abbatibus, & Generalibus, & aliis Superioribus Ordinum supradictorum, vt statim prædicta exequantur. Et si quid executioni mandatum non sit, Episcoporum negligentiam Concilia provincialia suppleant, & cœrceant. Regularium verò Capitula negligentiam Concilia provincialia suppleant, & cœrceant. Regularium verò Capitula negligentiam Concilia provincialia, per deputationem aliquorum eiusdem Ordinis provideant. Hortatur etiam sancta Synodus omnes Reges, Principes, Resp. & Magistratus, & in virtute sanctæ Obedientiæ præcipit, vt velint prædictis Episcopis, Abbatibus, ac Generalibus, & cæteris Præfectis in superius contentæ reformationis executione suum auxilium, & auctoritatem interponere, quoties fuerint requisiti, vt sine vilo impedimento præmissa rectè exequantur ad laudem Dei omnipotentis.

1. **V**ide Fr. Emman. *quæst. regular. tom. 1. quæst. 8. art. 6. & tom. 2. q. 108. art. 2. in fine. & q. 112. art. 1. & tom. 3. q. 23. art. 5. & in explicat. Bullæ Cruciatae. §. 5. dub. 3. fol. 33. Campan. in *discret. iuris canon. rubr. 12. c. 13. ex n. 67. Sanch. in præcepta Dilecti tom. 2. lib. 6. c. 15. ex n. 10. Bonac. de clausura & pœnis cum violentiis impositis. q. 1. pont. 2. Hieronym. Venero, y Leyua in *examin. Episcop. lib. 6. cap. 21. n. 6. met ipsum de offic. & potest. Episcop. parti. 3. alleg. 102. n. 9.***

¶ Nec non quatuordecimque Sanctimonialium, &c.] Moniales omnes, etiam professas Ordinum Militarium S. Iacobi Calatræ, & Alcantaræ clausuræ præcepto adstricti, & solvunt Llamas in *methodo carat. in append. §. 2. in fine. Nauarr. commento 4. de Regular. numero 44. versic. quærit nota, Fr. Emman. d. tom. 1. quæst. 44. art. 2. & 3. Sanch. d. lib. 6. cap. 15. num. 10. Ego ipse num. 9. vers. nam Moniales.*

2. **C**lausuræ præcepto teneri Moniales illorum monasteriorum, quibus ante Concil. Trident. nunquam admissa fuerat, docent. Nauarr. d. commento 4. num. 45. vers. illud nota, Fr. Emman. d. tom. 1. q. 44. art. 2. Azoi. in *iusiur. moral. part. 1. lib. 13. cap. 8. quæst. 1. vers. ex his planè. & vers. item querebantur, Sanchez d. cap. 15. num. 12. Ego ipse d. num. 9. versic. item eodem.*

Vnde facultates Monialibus professis concessas ante Concilium Trid. & Morum proprium Pij V. incipit. *Circa pastoralis, existendi intra Conventum in aliquibus honestis locis, abolitas esse per Trident. in præfenti, & dictum Mutum præceptum, & solum suffragari post huiusmodi decretum obtemperantiam cum sufficienti illorum derogatione, obsequiuntur Nauarr. d. commento 4. n. 53. notab. 2. & 3. Sanch. d. cap. 15. num. 18. Bonacin. d. q. 1. puncto 2. num. 2. vers. nec obstat tertio.*

3. **M**oniales conuersas, & tertiarias professas ad eandem tenet clausuram, & solvunt Nauarr. d. commento 4. num. 45. Fr. Emman. tom. 1. quæst. 44. art. 4. Sanch. d. cap. 15. num. 13. Ego ipse d. n. 9. vers. item eandem, Fr. Lud. Miranda de *sacris Monialibus,*

*quæst. 1. art. 3. & 5. Soat. de Relig. tom. 4. lib. 1. cap. 8. num. 14 & 17. Bonacin. de puncto 2. num. 2. vbi num. 1. cum Soat. d. cap. 8. numero 16. aduertit Nonitas non teneri ad clausuram, & num. 4. subdit illas feminas, quæ non sunt vere Moniales, non teneri ad clausuram, etiam si aliqua simplicitate vota emittant.*

¶ Non obstantibus eorum omnium, &c.] Pios Papa 11. *sua const. incip. In Principiis, sub dat. 13. Kalend. Marij 1565. reuocauit priuilegia, exemptiones, immunitates, facultates, conseruatorias, indulgentias, & alias quasquuncumque similes gratias, in his, in quibus statuit, & decretis sacri Concilij Trid. contrariantur. Et licet Pius V. in sua const. incip. Et si mendicantium, sub dat. 17. Kal. Septembris 1567. confirmasset priuilegia Ordinibus Mendicantium concessa, & alia de nouo concessa, ac Concil. Trid. vbi de his loquitur, declarauerit, postea Gregorius XIII. dictam Pij V. constitutionem reuocauit, & deduxit terminos iuris communis, & Concilij Trid. Const. sua, incip. In tanta, sub dat. Kalend. Marij 1572.*

Delinquentes Religiosos in calibus, in quibus ex Conc. Trid. iurisdictioni Episcoporum subduntur, excommunicari, & aliis penis puniri posse ab Episcopo, cum quoad contenta in dicto Concilio essent omnia eorum priuilegia, & exemptiones per text. in præfenti, & dictam const. Pij IV. docent Praefec. in *praxi Episcop. p. 2. c. 3. n. 5. 2. vers. delinquentes, Genouen. in *praxi. Archiep. Neapol. c. 59. n. 8. ex eo, quia Conc. hic mandat obseruari omnia decreta de Regularibus, non obstantibus priuilegiis, & deputat executores Episcopos, hinc sequitur, quod cum nulla ratio priuilegiorum sit habenda, nec Concilium restringat modum compellendi, remittit arbitrio ipsius Episcopi, l. 1. ff. de iure de lib. in terminis Aldan. in *compendio Canon. resolut. lib. 2. tit. 18. n. 20. vbi in una Laman. 19. Sept. 1625. testet decium licet Episcopo, etiam penis, & censuris Ecclesiasticis in decretis eidem specialiter commissis hæc sess. 25. de Regul. Regulares compellere ad eorum executionem.***

## DE REFORMATIONE.

*Episcopi fructus suarum Ecclesiarum, non consanguineis, & familiaribus, sed pauperibus distribuunt, & traditur ipsis in hoc decreto norma viuendi.*

### CAPVT I.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Baldachinum in Ecclesia loci damnum erigere non possit.
3. Episcopi modesta suppellectile & mensa uti debent.
4. Ecclesiæ omnes sunt Dei.
5. Consanguineis Ecclesiæ res donare prohibentur Episcopi.

6. Episcopi solent esse cæci circa nepotem.
7. Episcopi damnablem agunt qui res Ecclesiæ nepotibus erogant, aut distribuunt consanguineis indifferenter.
8. Episcopus an possit bona Ecclesiæ solita dari in emphyteusim potius in consanguineos, quam in extraneos alienare.



¶ Cap. 11. de reformatione. & quando de sacris sagis fol. 21. de reformatione. c. 1. in princ.

**P**RTANDVM est, vt ij qui Episcopale ministerium suscipiunt, quæ suæ sint partes, agnoscant, ac se non ad propria commoda, non ad diuitias, aut luxum, sed ad labores & sollicitudines pro Dei gloria vocatos esse intelligant, nec enim dubitandum est, & fideles reliquos ad religionem, innocentiamque facilius instaurandos, si præpositos suos viderint non ea, quæ mundi sunt sed animarum salutem, ac exlesti patriæ cogitantes. Hæc cum ad restituendam Ecclesiasticam disciplinam præcipua esse sancta Synodus animaduertat, admonet Episcopos omnes, vt secum ea sæpè meditantes, factis etiam ipsis, ac

vix

vix actionibus, quod est veluti perpetuum quoddam prædicandi genus, se munici suo conformes ostendant: in primis verò ita mores suos omnes componant, ut reliqui ab eis frugalitatis, modestiæ, continentiæ, ac, quæ nos tantopere commendat Deo, <sup>b</sup> sanctæ humilitatis exempla petere possint. <sup>a</sup> Quapropter, exemplo Patrum nostrorum in Concilio Carthagenensi non solum iubet, ut Episcopi modesta supellectili, & mensa, ac frugali viâ u contenti sint, verum etiam in reliquo vitæ genere; ac rora eius domo caueant ne quid appareat, quod à sancto hoc instituto sit alienum, quodque non simplicitatem, Dei zelum, ac vanitatem contemptum præ se ferat. <sup>c</sup> Omnino verò eis interdicit, ne ex redditibus Ecclesiæ consanguineos, familiaresve suos augere studeant: cum & Apostolorum <sup>d</sup> canones prohibeant, ne res Ecclesiasticas, *β quæ Dei sunt, & consanguineis donent*, sed si pauperes sint, iis, ve pauperibus distribuant, eas autem non distrahant, nec dissipent illorum causa: immo, quàm maximè potest, eos sancta Synodus moneat, *d vñ omnem humanum* hunc erga fratres, nepotes, propinquosque carnis affectum, vnde multorum malorum in Ecclesia seminarium extat, penitus deponant. Quæ verò de Episcopis dicta sunt, eadem non solum in quibuscumque beneficia Ecclesiastica, tam secularia, quàm regularia obtinentibus, pro gradus sui conditione obferuari, <sup>e</sup> sed & ad sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales pertinere decernis: quorum consilio apud Sanctissimum Romanum Pontificem cum vniuersali Ecclesiæ administratio nitatur, nefas videri potest, non iis etiam virtutum insignibus, ac viuendi disciplina eos fulgere, quæ merito omnium in se oculos conuertant.

b. Cism. 101.  
Eccles. 3. 31.  
& 66.  
Matth. 23. 6.  
18. cum sim.  
Conc. Carthag. 4. c. 19.  
Cic. Tolet.  
1. c. 7. Episcopos, 4. c.  
dist. exp. pro  
reuerendia.  
44. dist. sup.  
piâ fell. 1.  
c. Conc. An-  
gloch. c. 2. f.  
4. quiquis-  
e. sint man-  
festa. c. Epis-  
copos, & c.  
21. Ecclesia-  
rum, cum  
seq. 1. q. 2.  
d. C. 3. Apost.  
39. & 75.  
c. Conc. La-  
ter. sub Leo-  
ne X. fell. 9.  
de reformat.  
canon.

1. Vide Ant. Molin. in suo instr. Sacerd. trall. 2. c. 13. & 14. Petr. de Ledesma in sum. par. 2. trall. 3. 2. c. 3. del fado de los Obispos, concl. 24. dub. 1. Valer. Reginald. in praxi feri pœnit. lib. 30. num. 69. vers. secundum.

Episcopo, & io eius absentia Vicario generali debetur reuerentia in Choro, dum Diuina celebrantur, ab omnibus Canonicis, etiam exemptis ratioe subcolleantur, & alia ratione, Aldan. in compendio Canon. resol. lib. 3. tit. 28. n. 19. vbi refert ita fuisse resolutum per sacram Congregationem Episcoporum in Caceren. 11. Nouemb. 1614. Locum coeens est efficiendus eodem honore, quo is, cuius locum teoer, ex eodem Aldan. citato loco, vbi attestatur ita fuisse decisum à S. Congreg. Rituum in Brundisio 10. Nouemb. 1612.

2. Baldachinum in Ecclesia loci domus erigere non potest, & Episcopus omnibus sacrorum Canonum remediis huiusmodi Baldachinum omnino remouere facere debet, ut per Aldan. d. int. 28. n. 5. vbi dicit ita fuisse resolutum per Sac. Congreg. Episcopo in Bolanen. 12. Ianuarij 1618.

3. <sup>a</sup> Quapropter exemplo Patrum nostrorum, &c.] Vide Azot. instit. moral. par. 2. lib. 7. cap. 8. quæst. versus enim contra has, Vgolin. de offic. Episcop. c. 3. in prim. num. 5. metipsum in simili trall. p. 1. tit. 2. gloss. 5. n. 12. Ioan. Valer. de different. inter verumque forum, verb. beneficiarum, differ. 5. vbi ita scribit, *Aliar valde quid sitante præfati præcepta Concilij (de quo in præfatis) & in rem graui, tanquam pauperibus prauindicali, & statuis ecclesiasticis contraria, qui verbo & exemplo docere debent horum pompam, & vanitatem mundi contemptum sint viri aliqui docti, & Religiosi, qui audent dicere hæc Concilij doctrinam esse de honestate, & persellione, non euenit de præfatis, cum Concilium aperte dicat, non solum iubet, ut Episcopi modesta, &c.*

4. <sup>b</sup> Quæ sunt Dei.] Omnes Ecclesiæ res esse Dei, docet Tirac. de consuetu. limit. 16. num. 3. Nauar. commento 2. de Regularib. n. 3. & de reddit. ecclesiast. quæst. 2. mon. 40. num. 14. & mon. 18. n. 11. Ioan. Valer. de different. varijsque feri, verb. munera differ. 1. num. 5.

5. <sup>c</sup> Consanguineis donent.] Vide Molin. de primog. lib. 2. cap. 10. ex n. 37. Ceual. comment. contra cqm. Barthol. Collet. in Concil. Trid.

mun. ex q. 88. num. 33. Barthol. Petet. in comment. ad extraug. Ambrosio, de reb. eccles. non alienan. super verb. aliorum præcipue, num. 19. & 20. Cald. Petet. de potest. aliq. c. 13. n. 13. Ludouic. Bep. respos. casuum consensita part. 2. c. 25. fol. mibi 240. Molin. Theolog. de instit. trall. 2. dist. 148. conclus. 4. Paul. Comstol. resp. moral. lib. 1. q. 70. num. 2. Ioan. Valer. d. verb. munera differ. 1. mon. 6. 4. vers. secundum. Trullenchi in Decalog. lib. 7. c. 2. dub. 6. num. 9. Solent enim Episcopi esse cæci circa nepotes. Bald. in aurb. Quicunque. C. de sacrosanct. Eccles. 121. in vñb. feudor. tit. qui feudum dare poss. ante num. 14. Franc. Leo in thesaur. fore ecclesiast. p. 1. c. 3. n. 37. Ego ipse de officio & potestate Episcopi, p. 1. tit. 9. gloss. 9. num. 30. cum seqq.

Certe nonnulli Pretulati pretium vniuersitatis suis marsupijs includentes patrimonium Crucifixi aut nepotibus erogant, ac damna biliter retinent, aut distribuunt consanguineis indidit. Nōne considerant, quod requiret Dominus ab vnoquoque villicationis propriæ rationem, & honorem proprii principatus, propter hoc irritauit impios Dominum, dicit enim in corde suo. Non requirit exactissimè vñq. ad nouissimum quadratē, & retribuet abundanter facientibus superbiam, malos vtique malè perdet, vineam suam alijs agricolis luctaturus. Vt operans vineam Domini Sabaorh si com sarmentis abscindantur, & in ignem mittantur! Vt Pastoribus si numerentur in sinistra cum hædis! Vt cultoribus Dominicæ messis si cum palea comburantur!

An possit Episcopus boos Ecclesiæ solia dari in emphyteusim potius in consanguineos, quàm in extraneos alienare, & an, & quando hoc licitum sit: Vide Concil. Bracharen. IV. alid. 5. c. 28. Bursat. conf. 127. n. 4. & 78. lib. 2. Menoch. conf. 18. n. 19. vers. non obstat, & conf. 79. num. 1. & n. 4. cum seqq. Barthol. Petet. ad d. aurb. ambrosio, verb. ac de reb. & bonis, ex num. 60. Sot. de aliment. cit. 8. de primog. 92. n. 1. Flaminio. conf. de resignat. benefic. lib. 9. quæst. 17. n. 124. Cardo. in praxi iudic. verb. Emphyteusis, num. 11. Cald. Petet. d. c. 23. n. 2. 8. & 11.

<sup>d</sup> Vñ omnem humanum, &c.] Vide Nauar. de fustulerie. §. 19. num. 2.

*Patriarcha, Primates, & alij superiores Pralati dent operam, vt recipiantur, & obferuentur decreta Concilij ab ipsis, & à suis fubditis, & negligentes ad Papam denuncientur, qui quidem Superiores curent, vt in omnibus locis, & præcipue in Vniuerſitatibus ſummam doctrinam Doctores doceant, vt in text. & præcipue quoad fidei profeſſionem emittendam.*

## CAPVT II.

1. Concilium Trid. in omnibus ſuis dominis recipi curauit Carolus V. Imper.
2. Philippus II. idem ſanciuſ.
3. Rex Hiſpaniarum eſt deſenſor Concilij Trid.
4. Vniuerſitates Canonis & decreta Concilij Tridentini recipere debere.
5. Commentarij, annotationes, & gloſſæ edi non poſſunt ſuper Concil. Trident. ex Bulla Pij IV.

6. Conſtit. Pij IV. non loquitur de interpretationibus, qua in ſcholis ſunt docenda.
7. Iura vbi diſſonant, non decet præiuria declaratione ad Papam recurrere.
8. Tranſlationes ſacri Concilij Tridentini prohibita.

**C**Ogit temporum calamitas, & inualeſcentium hæreſum malitia, vt nihil fit prætereſtendum, quod ad populorum ædificationem, & Catholicæ fidei præſidium videatur poſſe pertinere. Præcipit igitur ſancta Synodus Patriarchis, Primariis, Archiepiſcopis, Episcopis, & omnibus alijs, qui de iure, vel conſuetudine in Concilio provinciali intereſſe debent, vt in ipſa prima Synodo provinciali, poſt finem præſentis Concilij habenda, ea omnia & ſingula, quæ ab hac ſancta Synodo definita, & ſtatuta ſunt, palam recipiant, necnon veram obedienciam ſummo Romano Pontifici ſpondeant, & profiteantur, ſimulque hæreſes omnes, à ſacris Canonibus, & generalibus Concilijs, præſentibusque ab hac eadem Synodo damnatas, & publicè deteſtentur, & anathematizent. Idemque in poſterum quicumque in Patriarchas, Primates, Archiepiſcopos, Episcoposque promouendi, in prima Synodo provinciali, in qua ipſi interfuerint, omnino obſeruent. Quod ſi quis ex ſupradictis omnibus, quod abſit, tenuerit, Episcopos comprouinciales ſtatim ſummum Romanum Pontificem admonere ſub pœna diuinæ indignationis teneantur, interimque ab eiſdem communione abſtineant. Cæteri verò omnes, ſiue in præſenti, ſiue in futuro beneficia Eccleſiaſtica habituri, & qui in Synodo diœceſana conuenire debent, idem vt ſuprà, in ea Synodo, quæ primo quoque tempore celebrabitur, faciant, & obſeruent: alijs, ſecundum formam ſacrorum Canonum puniantur. *Ad hæc, omnes ij, ad quos Vniuerſitatum, & ſtudiorum generalium cura, viſitatio, & reformatio pertinet, diligenter curent, vt ab eiſdem Vniuerſitatibus canones, & decreta huius ſanctæ Synodis integrè recipiantur, ad eorumque normam Magiſtri, Doctores, & alij in eiſdem Vniuerſitatibus ea, quæ b. Catholicæ fidei ſunt, doceant, & interpretentur ſequæ ad hoc inſtitutum initio cuiuſlibet anni ſolemni iuramento obſtringant: ſed & ſi aliqua alia in prædictis Vniuerſitatibus correptione, & reformatione digna fuerint, ab eiſdem, ad quos ſpectat, pro religionis & diſciplinæ Eccleſiaſticæ augmento emendantur, & ſtatuantur. Quæ verò Vniuerſitates immèdiate ſummi Romani Pontificis protectioni, & viſitationi ſunt ſubiectæ, hæc ſua Beatitudo per eius delegatos eadem, qua ſuprà, ratione, & proptè ei vtilius vilius fuerit, ſalubriter viſitati & reformati curabit.*

a Cap ſicut & c. extromuſicantes in a. de hæret. cap. 2. in fin. de ſummis Trinit. cum ſum.

Wido ſeſſ. 9. c. 1. de reſcriptis.

6. IN executionem præſentis decreti Carolus V. Imperator non ſolum Hiſpaniæ, vbi regnabat, ſed Germaniæ, vbi imperabat, & omni Orbe recipi Concilium Tridentinum curauit, & in Auguſtino Conſuetu omnes Principes ſe ſubmittant illi, ex Laurent. Surio in comment. de Carolo V. anno 1547. & 1548. folio 416.
2. Philippus II. prædicti Caroli filius die 21. Iulij 1564. Regiſ mandata expediri, vt in vniuerſo Regno colliderentur decreta ſacri Concilij Trid. & Concilij Provinciali conuenienti curauit, iuxta euſdem Concilij in præſenti diſpoſitionem, vt illud recipere. proceſſus tunc Henricus in hiſtoria euſdem Philippi II. lib. 6. c. 3. anno 1564. Fr. Eimann. quaſt. regul. tom. 2. q. 63. art. 19. Bobadil. in ſua Policia lib. 2. c. 18. n. 154. Iacob. Valdeſ. de dignitate Regum Regnorumque Hiſpaniæ. c. 22. n. 5.
3. Vnde Concilij Tridentini deſenſorem, & tutorum Regem noſtrum Hiſpaniarum appellant, ad

quem pro deſenſione contentorum in Tridentino recuſum legitimum ioreponi poſſe exiſtunt Sord. de Pace in præxi tom. 2. præſ. ult. Bobad. d. c. 18. n. 135. Flores de Mena var. lib. 1. q. 4. n. 35. cum alijs citatis infra ad c. 30. n. 15 ſeſſ. 23. de reſcriptis.

*Ad hæc omnes ij, ad quos Vniuerſitatum, &c. Quod etiam Pius IV. in ſua Conſtitutione. In ſacrosancta ſub dat. Idibus Nouembrij 1564. in Bullario nouo in d. 114. obſeruari præcepit in ordinatione & promotione Doctorem, & per alios cuiuſlibet ætatis, & ſaculatis Profeſſores, reſert Anton. Ricc. de iure perſonarum extra gremium ecclieſ. exiſtant. lib. 3. cap. 3. num. 2. vbi mon. 9. ſubdit ex eadem Pij IV. conſtitutione Magiſtros, & Doctores Vniuerſitatum, & ſtudiorum generalium reneti fidei profeſſionem facere in Rectorem, vel aliorum ſtudij ſuperiorum manibus, de quo etiam Aloyſ. Ricc. d. decif. 84. part. 4. & Stephan. VVeyms ad conſtitutionem 24. c. 1. in antiquo deſcripto. & per*

Coſtium

Concilium Tridentinum inuentum in fine, in caronde  
pag. 187.

8. *Doceri, & interpretentur.* Pius IV. in sua  
constit. incip. *Benedictus*, sub dat. septimo Kal. Februa-  
ris 1563. prohibuit sub pena excommunicationis,  
ne quisquam illos commentarios, annotationes,  
glossas, scholia, vltimæ interpretationis ge-  
nus, super Concilio Trid. decreta quoquo modo  
sine auctoritate Sedis Apostolicæ edere, aut quic-  
quam quocunque nomine, etiam sub prætextu  
maioris Decretorum corroboracionis, aut exco-  
municacionis, aliæ quævis colore statueret, de huius me-  
morantibus Henricus in *summa lib. 7. de Indulgen.*  
cap. 29. §. 4. Sicut. *cap. 31. de consensu, dist. 22. q. 2.*  
§. 1. *mon. 12. Fr. Emmanuel quæst. regulær. cetero 1.*  
*quæst. 1. art. 3. Franc. Leo in vltima furi ecclesiast.*  
*part. 1. cap. 2. mon. 33. Bonacina de legib. dist. 1.*  
*quæst. 1. puncto 8. Fr. Ludovic. Miranda in Manual.*  
*Prælatorum. 2. quæst. 16. art. 17. Valer. Reginald. in*  
*Prælat. furi part. 1. lib. 2. mon. 13. Sicut. vbi dicit in*

dicta Constit. non esse sermonem de interpretatione  
nubus quæ in scholis sunt docendo, optimè Ho-  
mubon. de bonis de *examine ecclesiasticis tract. 11.*  
*c. 12. quæst. 27. resol. 3. pag. 109. vbi dicit illam con-*  
*stitutionem intelligendam esse de interpretatione*  
*hominis capitolis.*

In casu enim quo iura disponunt non decere  
proiuris declarationem Papam excutere, respon-  
det sacra Congregatio Illustissimorum Cardina-  
lium pro dubiis Concilii Trid. præpositorum, pro vt  
idonei testes nobis sunt Nicol. Gasc. de benef. p. 3.  
cap. 1. in 7. q. 2. *dist. 2. de Acemendat. ex addit.*  
*ad rescriptum Naxosæ lib. 2. tit. 2. §. 2. de re-  
sident. mon. 13. in fine.*

Translaciones, siue quæcunque versiones sacri  
Concilij Tridentini, de lingua Latine in Galli-  
cam continentur in prohibitione Bullæ Pij IV. su-  
per confirmatione Concilij, Sel. in *selectis canon.*  
cap. 19. in mon. 3. vbi refert decretum sub dat. 2. Junij  
1563.

*Excommunicationes non facile decernantur, & concedantur, sed ex grauioribus causis,  
& magna circumspectione, vt ibi Excommunicati si per annum non  
respiciuntur, de hæresi suspecti teneantur.*

## CAPVT III.

1. Doctores de materia cap. agentis.
2. Monitoria que sunt ad finem reuelationis non sunt  
concedenda, quando curia sunt persona.
3. Prælati & sacerdotes non possunt monitoria que sunt  
ad finem reuelationis concedere.
4. Monitoria litteræ, etiam lite pendente, absque in-  
iuncta attestacione concedi possunt ab Episcopo, nisi  
sint inhibita.
5. Vicarius generalis Episcopi ex officio potest ex-  
communicationem, seu monitoriales litteras decer-  
nere.
6. Vicarius generalis à Capitulo Sede vacante moni-  
torias concedere potest.
7. Vicarius foraneus monitoria concedere non po-  
test.
8. Legatus à latere, & Nuncius Apostolicus, monitoria  
concedere possunt.
9. Prælati ordinarij etiam exempti, & immediatè  
Sedi Apostolicæ subiecti monitoria concedere pos-  
sunt.
10. Prælati Regulares Conuentuales monitoria in  
subditos suos dirigere non possunt.
11. Titiles lucas ad ferendum testimonium veritatis  
pro Curia Episcopalis informatione potest Episcopus  
citare sub pena pecuniaria, & si subsidium  
excommunicationis.
12. Reuelare tenentur scientes non obstante affirmat-  
te, nec quid veritas haberi aliter non potest vigere  
excommunicationis lare in literis monitorialibus  
Apostolicis.
13. Cancellarius pro publicatione, am monitione, si-  
gnificauit, non potest aliquid percipere.
14. Excommunicatus ecclesiastica sepultura tradi de-  
bet, si in mortis articulo confessionem possidet.
15. Monitoria pro qualibet parua re decernenda non  
sunt.
16. Monitoria ad finem reuelationis concedenda sunt  
illius cuius interest, & non alij.
17. Monitoria ab illis que prius interest concessa sunt  
retrahenda.
18. Monitoria in subsidium concedenda.

Barb. Collect. in Concil. Trid.

19. Censurarum remedium hodie est subsidium.
20. Excommunicatus in subsidium ferenda.
21. Concilium in presentia non impetit formam, sed  
tantum tradit instructionem.
22. Declaratoria concessa diligentijs non præmissis  
nulla non est, sed iniuncta.
23. Excommunicandi iuramentum in solatione pensionis  
quando datur facilius in literis Apostolicis non tenet  
excutor in ferenda sententia excommunicationis  
seruare formam huius decreti.
24. Episcopus debet pecuniarias penas ad pias causas  
erogare.
25. Pena pecuniaria, que arbitraria factum loco pias  
sunt ab Episcopo minime applicanda.
26. Pena criminalis distribuenda loco pias.
27. Pena criminalis, non debet erogari pro fabricis  
Ecclesiæ cathedræ alij.
28. Episcopus propria ordinaria iurisdictione cogno-  
scit causas etiam contra laicos per bonorum apprehen-  
sionem, & personarum distributionem.
29. Tutius appellantes an prohibeantur per hoc de-  
cretum.
30. Recursus ad iudicia laicos prohibet.
31. Salzed. hoc decretum interpretari frustra cema-  
tur.
32. Gaspar Roderic.
33. Infirmitas per annum in excommunicatione  
quando dicatur contralla.
34. Doctores de infirmitatibus per annum in ex-  
communicatione agentes.
35. Clericus perflens per annum in excommunica-  
tione lata propter crimen, quod infert penam pri-  
uatioms, est priuatus ipso iure beneficijs.
36. Clericus perflens per annum in excommunica-  
tione pro causa merè civilis, non est priuatus benefi-  
cijs, nec potest priuari per sententiam.
37. Annus debet esse continuus ut dicatur contralla  
infirmitas in excommunicatione.
38. Suspectus de hæresi reputatur perflens per ani-  
mon in excommunicatione, tam ex causa criminali,  
quàm ex causa civilis.





confil. 6. Sanch. de marimon. lib. 3. diff. 29. g. 2. n. 16. Lazzar. feli. 1. q. 6. ex num. 1. Franc. Leo d. cap. 7. num. 17. Baptista Costa de falsi scient. & ignorant. cent. 2. diff. 5. g. 1. n. 1. Aloyf. Ricc. in praxi fori Eccles. dec. 270. in 1. edit. & refol. 235. num. 4. in 2. edit. Nicol. Garc. de benef. part. 5. cap. 8. num. 94. 97. & 98. Naphnal. 59. gloss. 1. num. 56. tit. 4. lib. 2. Recept. Ioan. Michado in perfecto Confessor & Cura de Alma lib. 1. part. 3. refol. 7. docum. 2. num. 1. in fine. Ioan. Sanch. in feli. diff. par. 50. num. 3. vbi adducit non ideo dissilile Concilium à solis Episcopis decerni posse huiusmodi excommunicationes, quia intendat excludere Episcoporum Vicarios, sed vt repellat omnes alios Prelatos Episcopis inferiores etiam nullius Diocesis, qui huiusmodi excommunicationes ante Concilium ferre conlueuerunt.

Contra Vgolin. d. cap. 45. in princ. vers. secundum, Campan. d. cap. 15. n. 105. & Narbona de appellat. à Vicario ad Episcopum part. 1. cap. 8. num. 105. quos secutus fui Ego ipse d. alleg. 96. num. 6. Marcel. Vulpe in praxi indic. fori Eccles. cap. 2. num. 4. Theophil. Raynaud. d. p. 1. cap. 1. quafi. 10. vers. hoc iam rata, exultantes Vicariorum Episcopi non posse ex generali commissione huiusmodi excommunicationes, sed monitoriales litteras decernere.

6. Vicarium generale à Capitulo sede vacante eadem monitoria concedere posse tenent Pavin. de potest. Capituli Sede vacante, quafi. 1. p. 1. Saye de senfor. lib. 1. c. 9. num. 33. Lazzar. feli. 1. quafi. 7. Mart. de iurisd. part. 1. cap. 4. num. 5. Franc. Leo d. cap. 7. num. 18. Aloyf. Ricc. d. refol. 235. num. 5. Campan. d. c. 15. num. 106. Marcel. Vulpe d. cap. 1. num. 6. Theophil. Raynaud. d. part. 1. cap. 1. quafi. 10. Michado d. docum. 2. num. 6. in fine. Ioan. Sanch. d. diff. 5. g. 1. n. 13. Ego ipse d. alleg. 96. n. 10.

7. Vicarium foraneum huiusmodi monitoria concedere non posse asserunt Lazzar. feli. 2. quafi. 5. num. 9. Vgolin. d. cap. 45. in princ. vers. excipiuntur. Aloyf. Ricc. in d. praxi refol. 235. in fine. Posse tamen ei delegari ab Episcopo specialiter, & expresse, & non nisi circumscriptis vitiis refert decifum Gaiet. in margaria casum conficiunt. verb. littera 2.

8. Legatum à latere, & Noncum Apostolicum huiusmodi monitoria concedere posse tradunt Lazzar. d. quafi. 5. Goner. d. cap. 11. ex n. 1. Vgolin. loco proxime citato, Aloyf. Ricc. d. praxi refol. 235. num. 2. Ego ipse d. alleg. 96. num. 11. Raynaud. d. part. 1. c. 1. quafi. 10. in princ.

9. Prelatos ordinarios etiam exemptos Episcopo inferiores, & immediate Sedi Apostolicæ subiectos, ac nullius diocesis, non posse huiusmodi monitoria dare, sed oportere illorum subditos ipsam Sedem pro his excommunicationibus in forma Significantis, obtinendi adire, refert decifum Vgolin. d. c. 45. in princ. vers. excipiuntur. Garc. diff. par. 5. cap. 8. n. 9. Franc. Leo in thesauri fori Eccles. part. 3. c. 17. num. 18. & 19. Campan. d. c. 15. num. 107. Marcel. Vulpe d. cap. 2. num. 5. Theophil. Raynaud. d. quafi. 10. vers. si neque, dicit probabilem Michado d. lib. 1. part. 3. refol. 7. docum. 2. Ioan. Sanch. d. diff. par. 50. num. 23. prope fin. Ego ipse d. alleg. 96. num. 12.

10. Prelatos Regulares Conuenticuales in subditos suos huiusmodi monitoria dirigere non posse, resoluunt Fr. Einmao. q. regular. tom. 2. quafi. 59. art. 4. quem refert Ego ipse d. alleg. 96. num. 13. Fr. Ludovic Mitand. in man. Pralat. tom. 2. qu. 35. art. 1. Hieronym. Rodetic. in compend. quafi. reg. refol. 62. num. 4.

Rota licet olim facultatem haberet concedendi monitoria generalia cum pœna excommunicatio-

nis, quia Auditores suos Ordinarij in causis sibi commissis, & ideo illa concedere poterant, cap. consensum, de testibus. Nihilominus post Concilium Trident. non videtur competere talis facultas; nam in hoc decreto cautum est, vt huiusmodi monitoria à solis Episcopis decernerentur, ita ex Rota in vna Cordubens. redicimus curam Pennicolligi Theodos. de Rubens in singularib. Rota vbi monitoriorum §. 1. pag. 70. p. 2.

Testes laicos ad ferendum testimonium veritatis pro curæ Episcopalis informatione, potest Episcopos sibi pœna pecuniaria, & in subsidium excommunicationis citare, vt per Aldan. in compend. canon. refol. lib. 1. tit. 25. num. 10. vbi refert decifum in Lucana 16. Martij 1630.

Regulare tenentur sequentes, ita vt non extimantur ab excommunicatione comminata in litteris monitorialibus Apostolicis, quando veritas habet aliter non potest, nec attenditur exculatio respectu affinitatis in hoc casu, Sel. in feli. canon. c. 10. n. 16. vbi attestatur hic resolutum in Fulginat. 14. Decembris 1630.

Canonicus pro publicatione, aut monitione Significantis, non potest aliquid percipere, vt per Aldan. d. tit. 25. n. 15.

Excommunicatus, si in mortis articulo dixit confessionem, Madama Sanctissima aima me, Ecclesiasticæ sepulture tradit debet, Sel. d. c. 10. num. 20. vbi attestatur ita fuisse resolutum per factam Congregat. Episcoporum in Nolana 19. Iulij 1619.

7 Ex re non vulgar. ] Monitoria huiusmodi pro quolibet parua re decernenda non esse resoluunt Henric. in summa lib. 1. c. 13. §. 4. littera B. Aloyf. Ricc. in d. praxi refol. 238. num. 1. Marc. Anton. Genouen. d. lib. 1. c. 1. num. 3. Vgolin. d. c. 45. §. 3. in princ. Ego ipse d. alleg. 96. ex n. 26.

8 Nec ad eas concedendas, &c. ] Hec monitoria concedenda esse illi, cuius interest, & non aliis, obseruant Marc. Anton. Genouen. d. c. 1. num. 1. Aloyf. Ricc. in d. praxi decif. 27. 2. in 1. edit. alias resoluunt 236 in 2. edit. Lazzar. de monitor. feli. 1. qu. 9. num. 3. & feli. 4. quafi. 1. num. 21. & seq. Vgolin. d. cap. 45. §. 1. in med. Ego ipse d. alleg. 96. n. 24.

9 Si vero absque presentis interesse fuerint concessa, esse reuocanda tenent Franc. Leo d. c. 7. n. 18. Lazzar. d. feli. 1. q. 9. quos refert, & sequitur Aloyf. Ricc. d. refol. 236. n. 4.

10 In casibus veris iudicialibus, &c. ] Hæc monitoria in subsidium est, deficiente alia probatione, vel vbi executio personalis, aut realis fieri non potest, concedenda esse tenent Neulan. in synapsi. lib. 3. in verb. monitoria, num. 43. Nauarr. in c. inter verba corol. 66. 1. 1. quafi. 2. Lazzar. d. feli. 1. quafi. 1. n. 3. Mari Antonin. var. refol. lib. 1. refol. ult. casu 75. vers. nota quia ad excommunicationem, Marc. Anton. Genouen. d. c. 1. num. 4. Vgolin. d. cap. 45. §. 3. vers. quare, Campao. d. cap. 15. num. 89. & 119. Saye. in floribus decif. sub tit. de censibus decif. 4. Aloyf. Ricc. in decif. curia Archiepiscop. Neapolitan. part. 1. decif. 219. vbi dicit monitoria posse imperari contra reos pro scienda veritate prudenter causa coram Iudice seculari, & maxime quando testes ignorantur, & num. 4. quod monitoria non sunt concedenda si sint infamatoria alicuius particulæ personæ, numer. 6. quod monitoria non conceduntur si sint criminosa, contineant delictum alicuius, aut copia esset consignanda Iudici laico, coram quo lis vertitur, & part. 4. decif. 301. Ego ipse d. alleg. 96. n. 24. & me citato Homobon. de Boois de excommunic. Ecclesiasticæ, refol. 11. c. 8. q. 19. suppleti. in princ.

19. Censurarum remedium hodie esse subsidium, ita ut si duo in solidum obligentur in contrarium, & contra alterum procedi possit realiter, seu personaliter, contra alterum vero non, tunc illi non possit excommunicari, refert *Gate. in margarita casuum conscientia, verb. censura* 2.
20. Excommunicacionem ferendam esse in subsidium, & primum incipiendum ab executione reali, vel personali, resoluit *Mare. Anton. Geouensi. in praxi tabulis Ecclesijs. q. 780. n. 5.*
21. Hæc non esse de forma huiusmodi monitorialium, nec Concilium in presenti imponere formam, sed tantum tradere instructionem, tenent *Mari. Antonin. de cens. 7. vers. insuper dicit, & Campan. d. cap. 1. §. num. 90. argum. text. in l. d. Pro, §. in venditione ff. de re iud. statuentis modum observandum in quavis executione faciendâ, hanc pariter admittere interpretationem, ut excommunicatio alteri facta non subiacet nullitati, resoluunt plures citati per me *d. alleg. §. 6. n. 39.**
22. Vnde *Nicol. Gate. in addit. ad summ. tract. de benef. part. 1. cap. 5. num. 587. in fine, ait declaraturum esse necesse per dictis diligentis pretermisissim non esse nullam, sed iniustam, quia Concil. in presenti non annulat excommunicacionem, sine illis latam, ac prout de illam esse iniustam, & qui tali excommunicacione ligatus existit, indigere absolutione.*
- Contra *Franc. Leo d. part. 5. cap. 38. num. 22. Gonet. d. cap. 1. num. 39. Sayr. de censur. lib. 4. c. 9. n. 33. Lazz. de ar. de mon. f. 4. q. 8. n. 7. existimantes Concilium in presenti sollicitum in his monitorialibus formam prescribere.*
23. Quando verò in litteris Apostolicis datur facultas excommunicandi morosum in solutione pensionis, non teneri executorem in sententia sententia excommunicacionis ferre formam huius decreti, nec huiusmodi facultatem censeri datam in subsidium, refert *decisum Nicol. Gate. de benef. part. 1. c. 5. n. 87. ubi tamen in addit. subdit, quod licet in una illarum pensionum 13. Novembri 1593. coram Orano, Rota dissilset sententiam Auditoris Cameræ latam contra resignatum ob non solutionem pensionis resignatus refertur, fuisse nullam, idcirco revocandam, quia non fuit in potestate Auditoris Cameræ per sententiam declarare, cum incidisset in censurâ excommunicatâ 10. monitorio, ob non solutionem pensionis, nisi præmissis diligentis requisitis de faciendâ executionem realem, vel personalem, iuxta dispositionem huius decreti; hoc tamen affectu esse contra declarationem S. Congreg. & cenore ipsarum litterarum pensionis, quod ego intelligendum esse censio locum habere, quando Auditor Cam. procederet tanquam executor in eisdem litteris deputatus. Ac Rota decisio loquitur, ubi procederet vigore obligationis cameralis, qua pensionarius ad pensionem solvendam obligatus esset, in quibus terminis malè reprehenditur à Cæcilia.*
- [Sed licet ex his expedire videbitur, &c.]* Circa intellectionem horum verborum, vide *Ludovic. Pignorat. decis. 9. 2. num. 25. Azved. l. 1. 4. num. 2. post med. d. 1. lib. 4. nona Recop. Ioseph. Ramon. consil. 98. n. 3. Franc. Hieron. Leo Valent. decis. 154. n. 15. & 16. lib. 2. Gabr. Veretia Lusit. decis. 117. n. 10. Anguian. d. legibus lib. 3. contravenit. 30. n. 25. cum seqq. & n. 29.*
24. Per multas pecuniarias, qua locis piis, &c.] Episcopum debere pecuniarias penassas pios vsus erogare, ita quod ipsas non possit convertere, ne quidem in fauorem Ecclesiæ Cathedralis, aut mercedem Vicarii, vel aliarum officialium, cuius referant *decisum Placit. in praxi Episcop. part. 2. cap. 4. n. 25. in princip. Galet. in margarita casuum conscientia, verb. Pius* 1.
- Pius pecuniarias, quæ arbitrarie fuerint, locis piis sunt ab Episcopo omnino applicandæ, reliquæ autem, quæ non fuerint arbitrarie, pignori Episcopis ita demum sunt sumere, si ipse legat, dummodo non similes pecuniarum, vel prior non residerint, aut concubitorum, quas omnes Concilium mandat locis piis applicare, ita refert *decisum Aldan. in compendio Camer. resolut. lib. 3. tit. 1. num. 8.*
- Pius civitates distribuendæ sunt locis piis ad arbitrium Episcopum, & in pari necessitate melius erit subvenire pauperibus locis, in quo habitat electus condemnatus, ut per *Aldan. d. loc. num. 9. ubi attestatur sic fuisse resolutum post factam Congreg. Episcoporum in Peninsula 21. Novembri 1600.*
- Et non debet etrogari pro fabricis Ecclesiæ Cathedralis, vel reparatione domus Episcopalis, ex *cod. Aldan. n. 1. citato loco, ubi dicit in decisum per eandem S. Congregat. in Aversana 22. Ianuarij 1591.*
25. Personarumque distributionem per suas proprias, &c.] Episcopi propria ordinaria iurisdictione cognoscere causas etiam contra laicos per bonorum apprehensionem, & personarum distributionem, & ita posse familiam armatam tenere, per quam prædicta exequi valeat, tradunt *Roland. consil. 17. n. 23. lib. 4. Surd. decis. 129. num. 11. & 12. Gondifal. de heretic. quest. 11. num. 16. Lzli. Iordan. in tract. de Rom. Sed. arrip. part. 2. cap. 8. ex num. 18. Fulf. de v. sitat. lib. 2. cap. 3. 2. num. 16. Villadieg. in tract. de irregul. quest. 13. num. 16. & 17. Sbroz. de effe. Vicarij quest. 193. num. 1. Penia in d. d. Inquis. part. 5. lib. 3. f. 101. 11. 4. Franc. Mol. de brachio seculari c. 18. Vgolin. de effe. Episcopum. 4. §. 12. Fatini. de heretic. quest. 182. num. 90. in fine, vers. amplius hoc idem Cardin. Tusch. praxi. consil. littera E. consil. 253. Martia de censuris part. 1. cap. 5. §. 10. Mari. Antonin. vers. resolut. lib. 3. resolut. 14. n. 12. & 3. Bellet. dispensat. clerical. part. 1. tit. de saure glorio. reali §. 1. n. 18. Ioan. Franc. Leo in thesaur. juris. Ecclesijs. part. 1. cap. 9. num. 24. Ioan. Viocent. Anna sing. 171. Alex. Rauden. Pisana decis. 34. Campan. in diversis in Canon. rubr. 1. 2. cap. 13. num. 87. & 88. Albert. Oliva in ritu Archiepiscop. Neapolitan. 38. num. 3. Ego ipse de officio, & potest. Episcopum p. 3. alleg. 107. num. 1.*
26. Nefas autem fuit secularibus, &c.] An per hoc decretum videantur prohibere rursus appellantes Negat Bartholom. Humada, l. 3. §. 1. glo. 4. tit. 1. §. 2. Vivald. in Candel. aureo part. 2. in explis. Bullæ in Carta Domini, casu 16. ex num. 114. late Azved. l. 2. versum, & decimo quatuor tit. 6. lib. 1. nona recop. me citato Ludovic. à Saxia de censuris. Ad iunct. 9. 10. n. 34.
27. Cuius abusus illum recurreodi ad iudices laicos, ad hoc ut vim compellant indicem Ecclesiasticorum, eosque compellant ab eis instenda cessare, hæc dixi in collect. ad cap. Ecclesiæ S. Maria, num. 7. cum sequentibus de consil. & Plures Doctores, qui horum recursum iustitiam tueri nituntur, citant in rebus. ad c. Regum officium 2. quest. 5. num. 2. quibus addo plures alios, quos refert *Ludovic. à Sautan in tract. de censuris. Ad iunct. quest. 30. ex num. 1.*
28. Et mirum est videre, quomodo isti Doctores se inuoluant in responsionibus, quas præstant ad hoc Concilij decretum. In primis enim Salzed. ad Reynard.
29. Nefas autem fuit secularibus, &c.] An per hoc decretum videantur prohibere rursus appellantes Negat Bartholom. Humada, l. 3. §. 1. glo. 4. tit. 1. §. 2. Vivald. in Candel. aureo part. 2. in explis. Bullæ in Carta Domini, casu 16. ex num. 114. late Azved. l. 2. versum, & decimo quatuor tit. 6. lib. 1. nona recop. me citato Ludovic. à Saxia de censuris. Ad iunct. 9. 10. n. 34.
30. Cuius abusus illum recurreodi ad iudices laicos, ad hoc ut vim compellant indicem Ecclesiasticorum, eosque compellant ab eis instenda cessare, hæc dixi in collect. ad cap. Ecclesiæ S. Maria, num. 7. cum sequentibus de consil. & Plures Doctores, qui horum recursum iustitiam tueri nituntur, citant in rebus. ad c. Regum officium 2. quest. 5. num. 2. quibus addo plures alios, quos refert *Ludovic. à Sautan in tract. de censuris. Ad iunct. quest. 30. ex num. 1.*
31. Et mirum est videre, quomodo isti Doctores se inuoluant in responsionibus, quas præstant ad hoc Concilij decretum. In primis enim Salzed. ad Reynard.

Bernard. in *prall.* cap. 102. littera A. vers. *parique variere*, respondet ut procedat, quando seculares magistratus, tanquam iudices appellationis, veluti iurisdictione spirituali videntes, intendentes excommunicationem reuocare, aut temperare, secus autem inquit ille, si ad tollendam vim ab Ecclesiasticis iudicibus illatam illi remedio, & recursu virentur; sed hanc assertam explanationem Concilij verba expressa abhorreot.

32. Vnde Gasp. Rodetius, de *annis redditibus* lib. 1. cap. 17. num. 73. ad med. reprobat Salzed. *utro loco*, existimat, quod ea Concilij verba videntur pertinere ad violentie decreta, nisi dixeris, inquit ille, verba Concilij non comprehendere suprema Regia tribunalia, sed magistratus dumtaxat, & iudices inferiores, quibus hæc cognitio per vim violentie iure non competit, sed hoc est diuinare.

Pessimè citati à Ceuall. *commun. contra commun.* tom. 4. quæst. 897. n. 126. intelligunt quando iudex secularis intendit cognoscere principaliter, vel incidenter in casu appellationis de sententia lata à Iudice Ecclesiastico; vel si potuit, vel oon potuit Ecclesiasticus cognoscere, vel excommunicare, non autem quando ipse cognoscit per vim violentie.

Quidam putantes se novum sensum illius decreti iouensile, arroganter auctunt illud generaliter loqui, ut nullus iudex de facto impediat, perturbet excommunicationem, non vt iudex appellationis, sed quomodolibet impedire voluerit quocumque genere impedimenti, & perturbationis, siue occasione iurisdictionis, siue de facto mittendo falcem in mellestem alienam, aut iurisdictionem Ecclesiasticam vsurpando, & concludunt, quod cum Concilium generaliter loquatur, nullo modo intelligitur, nec disponit de huiusmodi recursu, quem specialissimum foris remedium vocant, & sic quod talis defecio nisi faciat non comprehenditur sub hoc decreto, ausi sunt asserere Vinald. in *Candel. aurea*, in explicat. *Bulla Cene* num. 109. & par. 2. casu 16. n. 14. Humad. l. 3. gloss. 4. in verb. *nin fuerat* tit. 13. par. 2. Bobad. in *sua Politica* lib. 2. cap. 1. 8. num. 139. & cap. 16. num. 9. Geuall. in *Epistol. ad Regem* num. 74. & *commun. contra commun.* tom. 4. quæst. 897. num. 133. Cened. *prall.* & *Canon. quæst.* lib. 1. quæst. 45. num. 2. & præcipue sub num. 2. & sub num. 60.

33. a *Obdurato corde*.] Vt dicatur contracta infirmitas per annum in excommunicatione ad effectum priuationis beneficiorum requiri perseverantiam, cum animi pertinacia, quæ includat contemptum Clauium, probant cap. *bona*, de *acat.* & *qualit.* cap. *cum contumacia*, de *heret.* in 6. Rot. in *Offic. Archidiaconi* 16. May 1603. coram Illustrissimo Cardine Lancetotto, impressi per Farin. tom. 2. cens. decis. 196. num. 5. & in ead. 4. May 1607. coram Cardine Pamphilio. apud Farin. decis. 132. num. 7. par. 3. recent. quas refert Ricciul. d. 3. lib. 4. cap. 8. num. 3. vbi num. 4. infert, quod ad effectum docendi de infirmitate, opus est docere in primis excommunicatum habuisse notitiam excommunicationis, & num. 9. subdit quod is, qui intra annum insistit per absolutionem, non potest dici, quod per se in infirmitate, & consequenter conuixisse infirmitatem, qui fecit diligenter pro obtinenda absolutione, & obtinere non potuit.

a *In illu per annum infirmitas*, &c.] de infirmitatibus per annum in excommunicatione, vide Duen. reg. 53. vers. *amplius quarto*, Couarr. in cap. *alma mater* par. 1. §. 7. ex num. 10. Simanch. de *Cathol. instit.* cap. 14. ex num. 2. & cap. 27. num. 4. Fuke. de *visitat.* lib. 1. cap. 19. num. 2. Marant. de *ordinar. iudic.* par. 6. cap. de *contumacia*, num. 35. Rebuff. in *repetit. sup. postulasti*, de *cleric.* excommunicat. unmiss. num. 103. cum sequentibus, & in *praxi beneficii*. *Declaratio noua* prout verb. *Tegre absoluitur*, num. 10. Petriz. 1. vers. & excommunicatus persistens, tit. 5. l. 9. in gloss. verb. *et si uenerit de consuegado* tit. 19. lib. 7. *Ordinam.* Azuod. l. 14. num. 14. tit. 1. lib. 4. nona *recopil.* Humada l. 32. gloss. 2. à *princip.* tit. 19. par. 1. Menoch. de *arbitrar.* casu 416. Salzed. ad Bernard. in *prall.* cap. 16. Zetoli in *praxi Episcop.* par. 1. verb. *Clericus*, pag. mibi 78. ad fin. Et *Emman. quæst. regul.* tom. 2. q. 103. artic. 3. in fine, Seraphin. decis. 125. Gonzal. ad reg. 8. *Causæ*, gloss. 5. num. 103. cum sequentibus. Stephan. Gratian. *discept. forens.* cap. 119. num. 1. cum sequentibus. Marc. Anton. Genaeus. in *practica. Ecclesiast.* quæst. 711. l. 1. Anton. Ricciul. de *iure personarum extra gremi.* *Ecclesia existens*, lib. 4. cap. 7. & 8. Parlat. *discept.* 9. §. 2. num. 5. vbi ait quod contra eum, qui per annum in excommunicatione infirmitatem tanquam suspensum de heresi procedi ab Ecclesiastico iudice posse, Alex. Tienacinq. tom. 2. cens. §. 1.

Clericum persistentem contumaciter per annum in excommunicatione lata propter crimen, quod infert penam priuationis, esse priuatum ipso iure beneficiis, tenent Rebuff. in d. cap. *postulasti*, num. 247. Couarr. in d. cap. *alma mater* par. 1. §. 7. sub n. 10. Seraph. decis. 125. sub num. 1. Ricciul. d. cap. 7. num. 3.

Pro causa verò merè civilis, nempe ob non solutionem pensionis, vel ex alia simili causa, persistentem per annum in excommunicatione non esse priuatum ipso iure, nec posse priuari per sententiam, tradunt Rebuff. d. l. *ille cap.* *postulasti*, ante num. 243. Seraph. d. decis. 125. in fine, Gonzal. d. gloss. 5. ex num. 103. Stephan. Gratian. *citate loci*, Ricciul. d. cap. 7. num. 14.

Contra Bolech. *Codech.* in *repetit.* cap. 1. num. 32. de *iudic.* & Menoch. d. casu 416. num. 52. & §. 3. existimantes posse priuari per sententiam.

a *Per annum*.] Continuum scilicet, nec sufficere, si quis steterit semel per sex menses in excommunicatione, & deinde obtenta absolutione cum reincidentia post absolutionem steterit per alios sex menses, tenent Nauarr. cens. 7. num. 3. de *heret.* Menoch. de *arbitrar.* casu 416. num. 55. Rebuff. in d. cap. *postulasti* n. 252. Seraph. d. decis. 125. num. 3. Rot. in *Offic. coram Illustrissimo Lancaetotto Ricciul.* d. c. 8. n. 1.

a *Tanquam de heresi suspensus*.] Comprehendit excommunicatum, itaq. ex causa criminali, quam ex causa civilis, cum paulo supra strueret ob utramque posse excommunicari, resoluunt Menoch. de *arbitrar.* casu 416. num. 54. Quando agitur contra infirmitatem, vti suspensum de heresi faciendum esse processum ab Inquisitoribus super hæretica prauitate deputatis, & debere citari ad se purgandum iuxta formam traditam in d. c. *cum contumacia*, resoluunt Seraphin. d. decis. 125. n. 3. & 4. Ricciul. d. cap. 8. num. 11. & 13. vbi etiam *ead.* num. 11. cum Martell. *cor.* var. lib. 2. cap. 35. num. 61. subdit ad effectum priuationis in causa quod illam meretur, satis esse, quod in excommunicatione infirmitas, & non esse necessariam aliam citationem.

nem. Sed optimè ex Roræ decisionibus Theodof. Rubens in *ſingul. Rotæ* tom. 2. p. 3. ſub verb. *Monachum* §. 1. pag. 20. ſic diſtinguit. Aut excommunicatione lata fuit propter crimen quod ipſo iure priuatus clericum beneficio, & tunc per inſordescenſum habetur pro conſeſſo, & cenſetur ipſo iure priuatus. Aut excommunicatione lata fuit ob

crimen propter quod non eſt priuatus beneficio ipſo iure, ſed venit per ſententiam priuandus, & tunc poteſt poſt contritiã inſordescenſiã priuari. Aut crimen eſt tale propter quod nullo modo poteſt imponi pena priuationis, puta ob debitum civile penſionis, & tunc nunquam ob inſordescenſiam imponetur pena priuationis, ſed alia arbitratia.

*Episcopi, & alij Prælati, & superiores Ecclesiarum curent in suis Ecclesiis, ut Missæ celebrentur, aut saltem commemorationes pro defunctis, qui legata fecerunt, pro illorum anima fiant: eo meliori modo, quo ipsis videbitur, providentes, ne defunctorum anima suis defraudentur suffragijs.*

## CAPVT IV.

1. Doctores de materia cap. agentis.
2. Episcopum potest ex hoc decreto reducere numerum anniuersariorum, & officiorum pro defunctis.
3. Missarum & anniuersariorum numerum quæ præſcribuntur etiam in donationibus, & alijs actibus inter viuos reducere potest Episcopus.
4. Anniuersaria in totidem Missas commutare potest Episcopus.
5. Missarum numerum moderandus iuxta vires legati.
6. Testator si reliquit centum aureos pro centum Missis celebrandis in tali Ecclesia pro anima sua, si augetur elemosyna Sacerdotibus tenetur hæres data capacitas hereditatis supplere mercedem.
7. Missæ in fundatione Ecclesiæ seu capellis crebrius in totum non potest reducere Episcopus.
8. Missas reducere, non potest Episcopus in beneficiis requirentibus in sua fundatione certum numerum Missarum.
9. Prælati non possunt diminueræ Missas particulares votiuas, vel pro defunctis, nisi habeatur consensus eorum, quibus illa debentur.
10. Episcopus habet facultatem in hoc decreto sibi tributam iuxta interueniente causa.
11. Onera Missarum ante Concilium imposita, non

- verò post illud sunt reducenda.
12. Missarum numerum non potest Episcopus absque Synodi consensu commutare, vel moderare.
13. Commemoratio defunctorum pie testantium facienda est in numero Missarum, seu anniuersariorum, qui ex reductione remanent.
14. S. D. N. Urbanus VIII.
15. Episcopi in diocesana Synodo, & Generali in Capitulis generalibus iam non possunt reducere onera Missarum.
16. Pecunia loci pili, ac eorum personis relicta onere perpetuo Missarum celebrandarum penes eadem sacram, vel personam, &c. deponenda.
17. Missarum perpetua cura non suscipienda sine certarum personarum licentia inscripta, &c.
18. Seder Apost. est aduenda pro reductione eneru in legato tenui imposui.
19. Beneficiarius ſitetur quotidie celebrare, & beneficij redditus non sint pro illius victu sufficientes, datur supplicatio in dataria.
20. Capellanus ad nutum amouibilis cum obligatione vniui Missa qualibet hebdomada potest demandare celebrationem illarum Missarum alteri cum elemosyna consueta.
21. Capella est erigenda secundum testatoris voluntatem in loco Ecclesiæ, & non in alio.

Contingit sæpe in quibusdam Ecclesiis vel tam magnum Missarum celebrandarum numerum a ex variis defunctorum relictis impositum esse, vel illis pro singulis diebus, à testatoribus præscriptis, nequeat satisfieri, vel elemosynam huiusmodi pro illis celebrandis adeo tenuem esse, ut non facile inueniatur, qui velit huius se muneri subicere, unde depereunt piæ testantium voluntates, & eorum conscientias, ad quos prædicta spectant, onerandi occasio datur. Sancta Synodus, cupiens hæc ad pios vsus relicta, quo plenius, & vtilius potest, impleri, & facultatem dñi Episcopis, & ut in Synodo diocesana, itemque Abbatibus, & Generalibus Ordinibus, ut in suis Capitulis Generalibus, re diligenter perspecta, possint pro sua conscientia in prædictis Ecclesiis quas hæc prouisione indigere cognouerint, statuere circa hæc, quidquid magis ad Dei honorem, & cultum, atque Ecclesiarum vtilitatem videbitur expedire, ita tamen, & ut eorum semper defunctorum commemoratio fiat, qui pro suarum animarum salute legata ea ad pios vsus reliquerunt.

a. super a. feli.  
a. de refect.  
cap. 6.

1. Vide Concil. Brach. IV. a. l. 4. cap. 26. in fine. Henric. in summ. lib. 9. c. 12. §. 6. Et Emman. in summ. pars. 1. cap. 25. 2. num. 13. & quasi regular. tom. 1. quest. 43. art. 1. 3. Scraph. dees. 611. Quamant. in summ. Bullarj verb. Missæ, vers. posse. Azor. institut. moral. p. 1. lib. 12. cap. 18. quest. 61. Zetoli. in praxi Episcop. pars. 1. verb. Missæ §. 3. Valer. Reginald. in praxi fore pœnitent. lib. 23. n. 139. Aloyſ.

Ricc. in praxi rerum fore Eccles. decis. 404. in 1. edit. alijs resolut. 341. in 2. edit. & in decis. Curia Archiepiscop. Neapolitan. decis. 25. pars. 4. Bonacini. de Sacrament. dissut. 4. quest. ultim. puncto 7. §. 2. num. 9. Nald. verb. Missæ, num. 18. Moſſell. in summ. Theologia moralis tract. 3. cap. 16. num. 29. & 30. Ludov. Miranda in man. Prælat. tom. 1. quest. 41. art. 24. Monet. in annotat. ultim. volut. cap. 5. num. 363. cum

sum multis segg. Vgolin. de officio Episcopi p. 2. c. 61. Fraxinel. de obligatione Sacerdot. sect. 7. Nouat. lib. 3. quæst. forens. q. 107. Homobon. de Bonis de exam. Ecclesiast. tract. 4. quæst. 129. & tract. 1. c. 9. quæst. 2. in fine. Nald. in summ. verb. Missa num. 8. Antonin. Diana moral. resol. par. 1. tract. 14. ref. 1. cum segg. Lezana in summ. quæst. Regul. par. 1. c. 21. num. 6. Alphons. de Leone de officio Capellani qu. 5. sect. 20. num. 305. cum multis segg. Torrelblanca in practica. Iuris spirit. lib. 2. cap. 9. num. 73. cum segg. nouissimè Barthol. à S. Faullo in tract. de suffragiis lib. 1. qu. 76. cum segg. met ipsum de officio, & presb. Episcopi p. 2. alleg. 29.

1. Ex variis defensionibus relicti. ] Possit Episcopum ex hoc decreto reducere numerum annuotatorum, & officiorum pro defunctis, referunt decusum Quarant. in summ. Bullary, verb. Missa, p. 291. aliis 402. Galet. in Margarina casum consens. verb. Missa 4. Pisces. in praxi Episcopi p. 2. cap. 3. n. 15. in fine. Aloyf. Ricc. d. resol. 341. num. 2. Monet. de commut. vltim. volunt. cap. 5. num. 167. Ego ipse d. alleg. 29. num. 4. Nicol. Gac. de benefic. p. 7. c. 1. n. 131.

3. Episcopum posse reducere numerum Missarum & annuotatorum non modò quæ præscribuntur in testamentis, & aliis similibus dispositionibus causa mortis, sed etiam quæ in donationibus, & aliis actibus inter vivos, resoluti Monet. d. cap. 5. n. 368. Ego ipse d. alleg. 29. n. 9.

4. Annuitatibus in totidem Missas commutare posse Episcopum ex facultate illi à Concilio in præfatis attributa, tradunt Vgol. de officio Episcopi c. 61. n. 1. Monet. d. c. 5. n. 370. & seg.

5. Missarum numerum moderandum esse iuxta vires legati si pro ipsis celebrandis aded tenois elemosyna relicta sit, vt non facile inueniantur, qui velis se huic muneri subicere, refert decusum Aloyf. Ricc. d. resol. 341. n. 2. vbi patet resolutum asserit debere Episcopum in huiusmodi reductione Capital. consilium requirere, quamvis sequi illud non tenetur, resolo Ego ipse d. alleg. 29. n. 6.

6. Aduertit Marc. Anton. Genuen. in practica. Ecclesiast. quæst. 179. quòd quando testator reliquit centum aureos pro centum Missis celebrandis in tali Ecclesia pro anima sua, si ageatur elemosyna præstandi Sacerdotibus teneret hæres data capacitate hæreditatis suplere mercedem, quia testator non reliquit pecuniam simpliciter pro elemosyna solenda sine onere Missarum, sed pro Missis celebrandis pro anima sua eo tempore, quo præstabitur minor merces, nam si præuidisset augmentum, non vtiq; dimoueret numerum Missarum, cum hæreditas totum reddere posset, resolo Ego ipse d. alleg. 29. n. 7. Aloyf. Ricc. in praxi par. 3. ref. 364. n. 3. Diana p. 1. tract. 14. ref. 17.

7. Missas in fundatione Ecclesie, seu capellis erectis in titulum reducere, & ad minorum numerum reuocare non posse Episcopum, referunt decusum Pisces. in praxi Episcopi par. 2. c. 3. n. 31. Diana resol. moral. p. 1. tract. de celebrat. Missar. resol. 1. Nic. Gac. de benefic. p. 7. c. 1. n. 31. Mirand. d. art. 24. c. 2. vltim. in fine. Aloyf. Ricc. d. resol. 341. n. 2. Monet. d. c. 5. n. 376. Ego ipse d. alleg. 29. n. 12. Rapall. in vlt. de Ecclesi. disciplina tit. de Episcopo q. 6. n. 86.

8. In beneficiis requiritibus non sui fundacione certum numerum Missarum non posse Episcopum ex vi huius decreti Missas reducere ad minorem numerum, referunt decusum Galet. in d. margarita, verb. benefic. pag. 24. column. 1. & verb. Missa vltim. Bonacin. d. c. 2. num. 10. Nald. verb. Ag. 1. num. 18. Possu. de. officio Curati, cap. 2. num. 25. quæst. 9.

Torrelblanca de iure spirit. lib. 2. cap. 9. n. 75. post Mirandam Bartolom. à S. Faullo in tract. de suffragiis lib. 1. q. 77.

9. Prælatos non posse diminuere Missas particulares vtriusque, vel pro defunctis, quæ iussu stipendia sigillatim à particularibus personis petuntur, nisi consensus eorum, quibus illæ debentur, habeatur, quod raro, vel nunquam accidere potest, resoluunt Nauat. consil. 9. num. 9. & censil. 1. n. 1. de celebr. Missar. Fraxinel. de obligat. sacerdot. sect. 7. in remed. d. c. 5. n. 3. Ego ipse d. alleg. 29. n. 11.

10. Facultatem dat Episcopi, &c. ] Iusta scilicet interueniente causa, vt asserunt Fr. Emman. d. c. 25. 2. ad finem, aliis c. 25. 1. conclus. 13. Nauat. d. consil. 9. num. 9. Molin. de iustis. tract. 2. diffus. 2. 49. Bonacin. d. c. 2. num. 12. Fraxinel. d. c. 5. n. 1. vbi in versum quæ tractatur, subdit instam causam esse licet tempore clericorum, aut Religiosorum numerus est diminuendus, aut Ecclesie, vel monasterii redditus extenuatur, vel impensis maiores sunt, & cetera huiusmodi, resolo Ego ipse d. alleg. 29. num. 2. & me non citato transcripsit Aloyf. Ricc. d. Neapol. decis. 25. n. 3. p. 4.

11. Hanc Episcoporum, & Prælatorum Ordinum facultatem intelligendam esse de oneribus Missarum ante Concil. Trident. impolitum, referunt decusum Hieron. à Sorbo in annot. ad compend. priuileg. Regul. verb. Missa 3. Consect. in summ. priuileg. Ordinum Mendicant. tit. 19. de diuinit. & Missarum celebrat. 3. Gasp. Pallare de remed. Missar. c. 60. Fr. Emman. quæst. Regul. tom. 1. q. 43. art. 13. Miranda d. consil. vltim. Fraxinel. d. c. 5. n. 2. Aloyf. Ricc. d. Neapol. decis. 25. n. 3. in fine p. 4. Diana d. art. de celebr. Missar. resol. 1. Barthol. à S. Faullo in tr. de suffragiis lib. 1. q. 78. Ego ipse d. alleg. 29. n. 5.

12. P. in Synodo diocesana. ] Episcopum non posse absque Synodi consensu commutare, & moderare Missarum numerum, tenent Nauat. in mau. cap. 25. n. 138. Hentig. lib. 9. cap. 2. sub §. 6. Bonacin. d. c. 2. n. P. Molse. in summ. Theolog. mer. tom. 1. ar. 3. c. 37. n. 29.

Contra Fr. Ludovic. Mirand. d. qu. 41. art. 12. conclus.onica, Perez de Lara de amittens. & Capellani lib. 1. cap. 14. num. 9. Monet. d. c. 5. n. 377. ex istis tantum posse Episcopos absque consensu Congregationis synodalis temperare onera dicendi plures Missas in beneficiis siue Capellanis sibi subiectis, quorum opinionem non immerito sequor sui d. alleg. 29. n. 12.

13. Vt totum tempus defunctorum commemoratio fiat. ] In huiusmodi numero Missarum, seu annuotatorum, qui ex reductione remanent, faciendam semper esse commemorationem eorum defunctorum, qui pro suorum animarum salute legata illa ad pios vltus reliquerunt, asserit Monet. d. cap. 5. num. 375. vbi num. 376. cum Vgolin. d. cap. 61. n. 1. subdit dictæ commemorationi satisfieri posse vel in Momento, vel in collectis.

14. Nouissimè sacra Congregat. Illustrissimorum Cardin. Concilij Trident. interpretum in decreta de celebrat. Missar. publicatis, & in typographia R. Cam. Apostol. impressis de anno 1625. S. D. N. Urbani VIII. auctoritate sibi specialiter attributa decretum, ac primò distictè prohibet ac interdicit ne Episc. in diocesana Synodo, aut Generales in Capitulis generalibus, vel aliis quomodolibet redactis, aut illa Missarum celebrandarum, aut post idem Concil. impolitum, aut in lumine fundantur, sed pro his omnib. reducantur, aut moderentur, vel commendantur ad Apost. Sedem recurratur, quæ re diligenter perstricta id statuet, quod magis in Domino expedire arbitrabuntur.

bitur, aliquin reductiones, vel moderationes, & commutationes huiusmodi, si quas contra huius prohibitionis formam fieri contigerit, omnino nullas esse inanes decernit.

16. Præterea ne in Ecclesiis, in quibus onera Missarum in perpetuum imposita sunt, Sacerdotes in eis, ut par est, adimplendis eo tepidiores, & segniores reddantur, quod onera huiusmodi cum nulla, aut parva sint utilitate cōiuncta, statum, atque decorem, et pecuniam, ac bona mobilia Ecclesiarum, Capitulorum, Collegiorum, hospitalium, Societatum, congregationum, monasteriorum, Conventuum, ac locis omnibus tam secularibus, quam Regularibus, atque illorum personis in futurum simpliciter acquirendum esse perpetuo Missarum celebrandarum ab eis, ad quos pertinet sub pœna interdicti, ab ingressu Ecclesiarum, ipsæ scilicet incurrenda à die relictæ acquisitionis statim deponi debeant penes admodum sacrum, vel personam fidei, & facultatis idoneam ad effectum illa, seu illorum pretium quicquid in unum vel in aliis in unum vel in multis fructu fieri, cum expressa, & individua mentione oneris, quod illis auxilium repertum, ac si eadem bona immobilia auctoritate Apostolica deinceps alienari contingerit, eorundem pretium sub eadem pœna, ut supra, deponi, ac in aliis bonis statim ibidem fructu fieri cum eiusdem oneris repetitione atque expectatione converti debeat.

- Ad hæc sacra Congregatio quibusvis Capitulis, collegiis, Societatibus, & Congregationibus, necnon omnibus, & singulis Ecclesiis, locorum, tam secularium, quam Regularium superioribus, vel aliis ad quos pertinet, districte prohibet ne in posterum onera perpetua suscipiant Missarum celebrandarum, secularium vero sine Episcopi, vel eius generalis Vicarii, Regulares vero sine Generalis, vel Provincialis consensu, & licentia, an scriptis, & gratis concedenda aliquin secularis huiusmodi prohibitionis transgressi fuerint, ab ingressu Ecclesiarum interdicti sit eo ipso, Regularis vero penam privationis omnium officiorum, qua tunc obtinebat, ac perpetua inhabilitatis ad aliæ de cetero obtinenda vacantes altina, & passiva, atque vlti declaratione iuratas. Eleemosynas vero mortuales, & quodammodo pro Missis celebrandis ita demum idem accipere possint, si oneribus antea impositis ita satisfecerint, ut non quousque, onera suscipere valeant, aliquin omnino abstineant ab huiusmodi eleemosynis etiam sponte oblatis in futurum recipiendis, & capitula auferant ab Ecclesiis, cum scriptura illa: Eleemosyna pro Missis, vel alia simili, sub eisdem pœnis ipso facto incurrendis ne fideles hac ratione frustrentur. Episcopi vero, seu eius Vicarii, aut Generalis, seu Provincialis, ubi de licentia pro perpetuis oneribus fuerint requisiti, in singulis casibus diligenter inquirent de singulis Missarum celebrandarum obligationibus, cuique Ecclesie, monasterio, aut loco pro imponentibus, ne ante assensum huiusmodi, aut licentiam præbent, quem eis legitime confiteris, illius Sacerdotes tam novo oneris suscipiendo, quam antiqui iam suscepti satisfaceri

possit præcipueque rationem habeant ut reddens, quæ Ecclesiis, aut locis præstolantur, omnino respondent oneribus adimplendis, secundum morem cuiusque civitatis, intelligantque si in re tanti momenti desides, aut negligentes fuerint, an novissimo die se huius prætermissi muneri rationem esse reddituros. Hactenus sacra Congregatio cum amplissima derogatione, &c. quam ad litteram refert Barthol. à S. Faustino in tract. de suffrag. p. 95.

Super quibus eadem S. Congregatio S. D. N. Urbano Papa VIII. approbante, aliquot edidit declarationes, quas originales & in typographia R. Camera Apostolica impressas vidi de anno 1626. & quoad hanc partem declaravit etiam statim legato ad eum rem pro reductione oneris, ut supra, impositi ab iis ad quos pertinet, Sedem Apostolicam esse adendum, quæ absque vlla impensa id statueret, quod magis in Domino conveniens esse iudicaverit. Veruntamen iam ipsa beneficii erectione expressè eorum fuerit, ut licet Episcopo iurisdictionem onus reducere, ac moderati legem hanc foundationis, quam decreta hac de re edita non foverunt esse validam, & observandam. Deinde declaravit penam interdicti, & alias supra in decreto apostolicas non comprehendere, nisi suscipientia quamvis privatis Sacerdotibus onera perpetua Missarum celebrandarum sine licentia Episcopi, vel eius generalis Vicarii, aut Generalis, vel Provincialis.

Vnde Beneficiarius si teneat quotidie celebrare, & beneficii redditus non sint pro illius victu sufficientes, datur supplicatio in dataria pro moderatione, ut per Aldan. in compendii canoniarum resol. lib. 3. tit. 15. num. 8. vbi refert decretum in nullum celebrationis Missarum 13. Julij 1630.

Capellanus aut novum amonibilibus cum obligatione variis Missæ qualiter hebdomada cum stipendio legari, & confirmato de octo annis in octo annos, potest demandare celebrationem dictarum Missarum alteri cum elemosyna consueti iuxta morem regionis, retenta sibi parte dicti stipendij debiti Capellano, ex Aldan. d. cit. 25. n. 9. vbi dicit resolutum in Fanen. 7. Septembris 1630.

Testator si mandet in testamento erigi capellam in tali loco Ecclesie, eamque dotari cum onere Missarum, & reservatione iurispatronatus, Ordinatio interea sub pretextu, quod capella non possit constitui in illo loco cum consensu patroni, & Capellani à testatore nominati capellaniam erexit ad Altare maius, & statim sic erectam commutavit & erexit in titulum Canoniarum eiusdem Ecclesie collegiarum, conferens illius dotem in massam Canoniarum, & sic talis commutatio est nulla, ut per Aldan. d. cit. 25. n. 10. Vbi ait decretum in Arantina 17. Februarij 1629.

*Beneficia constituta ad aliquod munus, conferantur personis idoneis, nec in collatione derogetur oneribus, vel muneribus iam constitutis quoquo modo, sed omni diligentia observentur.*

## CAPVT V.

- Beneficia devolvuntur cum suo onere, & qualitate.
- Fundationis statum, et minoratum 14. annorum beneficium ad ipsi valeat, standum est.
- Diffensio post Concil. Trid. non potest Episcopus etiam de consensu patroni cum minore 25. annorum ad capellam simplicem obtinendum, ad quam ex fundatione est presentandus Sacerdos.

- Episcopus non potest cogere retinentem capellaniam ut ipsemet celebret.
- Capellanus non requiritur necessarii ut sit Presbyter si in fundatione capelle habetur quid debet celebrare divina alia nec iure.
- Capellaniam habens non tenetur promoveri ad sacerdotium, nisi, &c.



7. Beneficiarius non sunt cogendi ad sustinenda onera, que in fundatione non reperiuntur.
8. Capellania de qua hic, an requirit personalem residentiam.
9. Sacerdotium alibi requiritur in hoc casu.

10. Beneficiarius simplicium non potest per Episcopum novum onus imponi.
11. Oneribus beneficiis iam constitutis, nec de consensu patronorum derogatur.

**R**Actio postulat, ut illis, quæ bene constituta sunt, contrariis ordinationibus non detrahatur: quando igitur ex beneficiorum quorumcumque erectione, seu fundacione, aut aliis constitutionibus, qualitates aliquæ requiruntur, seu certa illis onera sunt iniuncta in beneficiorum collatione, seu in quacunque alia dispositione, *ac eis non derogetur.* *Idem in præbendis Theologalibus, Magistralibus, Doctoralibus, aut Presbyteralibus, Diaconalibus, ac Subdiaconalibus, quandocumque ita constituta fuerint, observetur, ut eorum qualitatibus, vel Ordinibus nihil in vilo promissione detrahatur: & aliter facta promissio sit reprobata censetur.*

1. Beneficia devoluti cum suo onere, & qualitate tradunt Scaphin. decr. 1363. n. 4. Massob. in sua præbenda concorsum. regis. i. dub. 23. n. 3. Onus veru & conditionem positam in fundacione beneficii, quod illud confectur: consanguineis, vale & resoluunt Hoie. de incomparabil. benefic. p. 1. cap. 15. num. 12. & cap. 24. n. 107. Lambert. de iure patronat. part. 2. lib. 1. tit. 9. principia. n. 109. & lib. 1. part. 2. tit. 2. quæst. 1. principia. n. 1. Seba. Medices de acquir. rerum domotio. gloss. 1. p. 3. num. 35. Azeved. 1. 4. n. 13. tit. 3. & 1. 5. n. 1. tit. 6. lib. 1. nova recap.

2. Fundacioni statuenti ut beneficium minor etiam 14. annorum adipsi valeat, standum esse resoluunt Doctores citati sess. 23. de reformat. c. 5. num. 9. Et fecundum esse legem in fundacione appositam ut beneficium non sit incompatible, cum aliis censuit Rot. in Falsifictiana Archidiaconi 19. Novembris 1616. citam R. D. n. Cozzano Decano.

3. Dispensare post Conc. Trid. non potest Episcopus etiam de consensu patronorum cum minore 25. annorum ad capellam simplicem obtinendum, ad quam ex fundacione est præsentandus Sacerdos, ut refert decism Nicol. Garc. de benefic. p. 7. c. 1. num. 99. & 112.

4. Episcopus non potest cogere obtinentem capellaniam ut ipsemet celebret licet in eius fundacione disponatur, quod Rectores celebrent, nam istis oneribus Missarum cedit per substitutum satisfit, ut etiam refert decism Nicol. Garc. de benefic. p. 7. c. 1. n. 8.

5. Capellanus non requiritur necessitudo ut sit Presbyter, si in fundacione capellæ habetur quod debeat celebrare divina Officia diu, nocturne, sicut ceteri Capellani faciunt, vti etiam testatur resolutum Nicol. Garc. de benefic. p. 7. c. 1. n. 93. & 99.

6. Capellaniam habens non tenetur promovendi ad sacerdotium, nisi in fundacione cautum sit, ut Capellanus per se ipsum Missas celebret, sed debet

corare vel per alium Missæ in illa celebrentur, nec etiam satisfactio necesse si Missæ in alia Ecclesia celebratae erant, nec personalem residentiam requirere, nisi aliter in fundacione cautum esset, ut per Nicol. Garc. de benefic. p. 7. c. 1. n. 87. & 93.

7. Beneficiarius non sunt cogendi ad sustinenda onera, quæ in fundacione, vel institutione, aut statutis non reperiuntur, vel ad quæ ex antiquissima consuetudine non tenetur, prope refert decism in una Cremonen. Aldan. in compendio Canon. resol. lib. 2. tit. 25. num. 16.

8. Capellania instituta a testatore cum his verbis, ut beneficiarius ipsius capellæ omni die, seu saltem quinque in hebdomada, celebrare teneatur, & si negligens fuerit, ipse beneficiarius incurret poenam solidorum duorum, non censetur requirere personalem residentiam, nec exigit ut personaliter Missam dicat, ut attestatur decism Nicol. Garc. in addit. ad d. p. 7. cap. 1. n. 87.

9. Sacerdotium acta requiritur stante dispositione testatoris in fundacione ducum capellaniarum, ut per beneficiarios provideantur clerici Sacerdotes, qui teneantur & debeant Missas celebrare, & arbitrio Capituli deferunt, vel ipsis impeditis per alios substitutos ad Capellaniam eisdem & a Capitulo approbandos, ita Aldan. in compendio Canon. resol. lib. 2. tit. 4. n. 5. ubi refert decism in una Matera. 3. Januarii 1618.

10. Non posse ab Episcopo beneficiis simplicibus novum onus imponi, assertit Aldan. de iur. 25. n. 17. attestans ita decism sub die 2. Iulij 1597.

11. *Etiam derogatur.* Nec de consensu patronorum, sed per hoc censetur solutam facultatem huiusmodi, de qua per Doctores in cap. cum accessissent, & ibi Abb. n. 5. de cons. ut refert decism Nicol. Garc. de benefic. p. 7. c. 1. n. 112.

12. *Idem in præbendis, &c.* Vide Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 9. 5. n. 19. & gloss. 29. n. 3.

*Episcopi in visitatione & in causis cognoscendis habeant duos ex Capitulo eligendos quolibet anno, qui secum causas cognoscant, ut in text. ubi latè quoad vota illorum, & quando possit solus Episcopus procedere. Item Episcopus habeat primam sedem in choro, & præcipuam auctoritatem in omnibus agendis, & convocetur ab eo Capitulum ut in text.*

## CAPVT VI.

1. Doctores de m. r. in cap. agentis.
2. Ecclesiæ post Trid. in Cathedrali creta an gaudeat A. u. n. r.
3. Capitulum non ex parte quoniam comprehendatur sub hoc decreto.
4. Decretum hoc non pertinet ad Ecclesiam cathedrali. in Colle. & Concil. Trid.

dralem tanquam cathedrali, sed tanquam exemptam.

5. Capitulum debet in principio anni duos, Admittis eligere, alias Episcopus poterit per se solum procedere.
6. Admittis iurisdictionem habent.
7. Admittis possunt recusari a parte, & solo iuramento.

8. *Adiunctis non prouenerit distributionibus si quando ea de causa siue fraude tempore dimissionis officium abfuit.*
9. *Consilium in hoc decreto an sequendum.*
10. *Episcopus consecratur, & Capitulum Sede vac. procedit contra Capitulum delinquentem.*
11. *Episcopus potest procedere sine Adiunctis ad penam contra Capitulum non obseruantes dicta sessionis S. Augustini.*
12. *Episcopus si velit contra Adiunctis in irrotationem suam peruenientes procedere debet adhibere in dictis iudiciis alias comitantes à Capitulo eligendas.*
13. *Vicarius Episcopi potest procedere contra Capitulum adhibitis duobus de Capitulo.*
14. *Vicarius etiam Sede vacante.*
15. *Visitationi Capitulum & personarum Episcopus concessa intelligitur communitate, non prouenerit ad abfuit.*
16. *Episcopo nolente vel non valente contra Capitulum delinquentem procedere non demulsum adiunctis ad adiunctis.*
17. *Visitare quia possit Episcopus sine Adiunctis.*
18. *Episcopus visitando potest sine adiunctis Capitulum peccata, & excessus Capitulum corrigere, & prius non tamen parca ordinaria.*
19. *Collectores Camera Apostol. si sunt Canonici, vel alius beneficiati, ab Episcopo visitari, & corrigi non possunt.*
20. *Episcopus sine Adiunctis potest procedere ad priuationem Canonici ex causa quod ordinem suum praevidetur amplex non suscepit.*
21. *Capitulum totum quando delinquit, potest Episcopus contra Capitulum absque Adiunctis procedere.*
22. *Abfuit delictum non sit in personam Episcopi, &c.*
23. *Capitulum vniuersum quando datur delinquit.*
24. *Episcopus in Capitulo exempto si velit rationes exigere ab officialibus ex gratia Capituli constitutum Sede vacante, non tenetur procedere cum Adiunctis.*
25. *Capitulum visitare potest solus Episcopus absque Adiunctis.*
26. *Causas pendentes contra Capitulum exemptos etiam vicario foraneo cum Adiunctis, non potest Episcopus auocare, & cognoscere solus.*
27. *Episcopus duratorem Ecclesiarum vicariorum non potest Capitulum ex vna ad curatorem alterius duci facere.*
28. *Appellatio in causis pendens contra Capitulum exemptos coram vicario foraneo, cum Adiunctis non datur ad Episcopum, sed causa deuolvitur ad Sedem Apostol.*
29. *Episcopus non tenetur cum Adiunctis procedere contra coadiutores eius suorum successione.*
30. *Episcopus procedit sine Adiunctis contra portionarios habentes votum in Capitulo sed non sunt de Capitulo.*
31. *Processus appellatione intelligitur prima citatio.*
32. *Notarius proprius ab Episcopo assignandus in visitatione personarum cathedralis Ecclesiae.*
33. *Fiscalem suum potest assignare Episcopus in visitatione personarum cathedralis Ecclesiae.*
34. *Opinio datur Episcopo, vel vicario, quo magis in loco veluti, procedat contra Capitulum.*
35. *Capitulum cum voluerit visitare Episcopus accedere debet ad locum, quo solium est Capitulum congregari.*
36. *Episcopus, & vicarius ex duobus Adiunctis si sine tertio pronunciarum sententia est nulla.*
37. *Episcopo, & Adiunctis discordantibus ad quem spectet iuris electio.*
38. *Costa per Episcopum sine Adiunctis sunt iurata ipso iure.*
39. *Episcopus solus potest exercere iurisdictionem quas summarium cognitionem, & ad capitulum Capitulum.*
40. *Sniffellus de fura quando quis dicitur.*
41. *Episcopus solus ad summarium informationem, & necessarium de iurisdictionem capitulum delinquentis procedit, ubi de fura tenetur ne iudicium eludatur.*
42. *Capitulum quando Episcopi convocare possunt.*
43. *Episcopus, vel eius vicarius quando possit intervenire in alibus capitularibus.*
44. *Capitulum non potest Episcopus convocare in illis delictibus quibus iudex esse potest.*
45. *Episcopus contra iurisdictionem habent cum Capitulo non potest de iure suum congregare.*
46. *Congregationes capitulares habenda non sunt eo tempore, quo divina officia celebrantur.*
47. *Votum in Capitulo non habet Episcopus.*
48. *Vicarius Episcopi non admittitur ad Capitulum exemptum.*
49. *Canonici non tenentur admittere vicarium Episcopi in Capitulo si nolint.*
50. *Intelligitur de iurisdictione civilis.*
51. *Dignitates obtinentes, etiam si Capitulares non sint, Adiunctis non praeferuntur gaudere.*
52. *Episcopus solus sine Adiunctis potest procedere contra aliquem non sunt Capitulares.*
53. *Visitare Capitulum sine Adiunctis non potest Episcopus etiam ubi contraria consuetudo immemorialis viget.*
54. *Vicarius Episcopi intervenire potest in Capitulo, & in eo praesidere si talis facultas ei ante Concil. ex consuetudine, aut alio quocunque iure legitime competebat.*
55. *Sententia & privilegio simul non derogat hoc decretum.*
56. *Concordia non tollit visitationem omnimodam & independentem ab Adiunctis nulliter.*
57. *Concordia à Sede Apostol. ex certa scientia confirmata non comprehendit hoc decretum.*
58. *Concordia confirmata à Papa in forma communis, cum qua concordat consuetudo immemoralis, fuit per Concil. derogatum.*
59. *Privilegia, quae vniuersitatibus studiorum generalium, seu eorum personis sunt concessa, excipit hoc decretum.*
60. *Auctoritas & iurisdictionis Episcopi acquisita non derogat hoc decretum.*

**S**tatu ita sancta Synodus, & ut in omnibus Ecclesiis cathedralibus, & collegiatis decretum sub fel. rec. Paulo III. quod incipit, Capitula cathedralium obseruetur, non solum, quando Episcopus visitauit sed & quoties ex officio, vel ad petitionem alicuius, contra aliquem ex contentis in dicto decreto, procedat: ita tamen, ut cum extra visitationem processerit, infra scripta omnia locum habeant: videlicet, *β ut capitulum* initio cuiuslibet anni delegat ex Capitulo duos: & de quorum consilio, & assensu Episcopus, & vel eius Vicarius, & tam in formando processum, quam in ceteris omnibus actibus vsque ad finem causae includit: & coram notario tamen ipsius Episcopi, & in eius domo, aut consueto tribunal procedere teneatur. *λ Vnum autem tantum sit vniuersique votum,* possitque



tingat, privandos non esse quotidianis distributionibus tanquam absentes propter Ecclesie utilitatem ex officio sibi attributo, resoluit Monet. de distribut. *gestul. part. 2. quæst. 8. num. 19.* quem refero Ego ipse alleg. 7. 3. num. 6.

9. *De quorum consilio, & assensu, &c.* An sequi debeat: late fuit discussum in Rota in *Carthagen. iurisdictionis 26. Octobris 1579.* coram Card. Lanceloto sen. ubi propter varietatem opinionum nihil certum firmare voluit, nec posset semel & iterum dubio proposito firmari. Et quod tacitus Adionctorum consensus non sufficit, sed requiritur expressus, resoluit Ludou. à Sataua d. *trall. quæst. 8. per tot.*

10. *Episcopi.* Etiam non consecratus, ut per Ludou. à Sataua d. *trall. qu. 17. n. 35. vers. sed contra,* ubi eodem num. 3. *vers. ex omnibus,* refert decisum succedere Capitulum Sede vacante in huiusmodi iurisdictione procedendi contra Capitularem delinquentem.

11. Episcopum posse procedere sine Adionctis ad penas contra Capitulares non obsecutis diem festum sancti Augustini ab eodem indictum, firmat Sel. in *selecl. Cavenæ. 31. num. 3.* ubi ait ita fuisse decisum in *Hispalen. 7. Septembris 1630.*

12. Episcopus si velit contra Adionctos iurisdictionem suam percutiens procedere, debet adhibere in dicto iudicio alios conuictos à Capitulo eligendos, ut per Sel. *atque lue.* aliter non sic resolutum in *Orlean. 4. Aprilis 1631.*

13. *Per eius Vicarium.* Puisse Vicarium Episcopi procedere contra Capitulares, adhibitis duobus de Capitulo, iuxta furtum horum textus, resoluit Menoch. *consil. 1. n. 180. Sbroz. de officio Vicary. lib. 2. quæst. 145. Rota decif. 743. num. 5. p. 1. diversif. & decif. 321. part. diversif. Ego ipse d. c. 18. num. 12. late Ludou. à Sataua d. *trall. qu. 14. per tot.**

14. Idem posse Vicarium Sede vacante, immò & absque Adionctis procedere non valere, si Episcopus dum vivebat, non habebat auctoritatem procedendi sine illis, refert decisum Sbroz. in *addit. ad d. q. 245. & Ludou. à Sataua d. *trall. quæst. 17. n. 35. vers. ex omnibus, in fine.**

15. Visitationem Capitulorum, & personarum Episcopi concessam, esse intelligendam eunivariæ, non pnativæ ad Abbatem, & Decanos, ac alios quibus ante Concil. competebar ius visitandi, sed etiam tamen ab Episcopis, referunt decisum Stephan. Gristian. *discept. forens. c. 154. n. 48. Gonzales ad regulam 8. Cancell. 5. 2. proam. n. 21. Ludou. à Sataua d. *trall. qu. 4.**

16. Episcopo nolente, vel non valente contra Capitulares delinquentes procedere, non devolui iurisdictionem ad Adionctos, late resoluit Ludovic. à Sataua d. *trall. qu. 5. per tot. ubi num. 1. citat meritum d. alleg. 7. 3. num. 5. decisum refert, non ad Episcopum, sed ad superiorem devolui iurisdictionem si Coniudices, seu Adioncti teneant procedere contra Capitulares, quod etiam attestatur Armendar. d. 1. 7. de Episcopis. 89.*

17. Episcopum sine Adionctis, de quibus in hoc c. posse visitare corpus Ecclesie cathedralis, & Sacramentum, Reliquias, Velles, Ornamenta, ceteraque ad cultum divinum destinata, sed & Capillas, capellanas, dotaciones, anniversariorum institutionum memorias defunctorum, pia opera, vel res, aut bona fabricæ, seu Ecclesie, dicit decisum Armendar. in *addit. ad recap. Legum Navarra lib. 1. tit. 6. de visit. n. 124. quem refero Ego ipse d. alleg. 7. 3. n. 5.*

18. Episcopum visitando posse sine Adionctis Capitularibus peccata & excessus Capitularium, quos

consecratioe, & punitione dignos sepeperit, corrigere, punire, & emendare, non tamen pena ordinaria, sed ea, quæ ad morum magis emendationem, quam punitioem respiciat, refert decisum Armendar. d. *tr. 6. de Visitat. num. 39. ubi in resp. 1. & n. 77. & 79. com Nicol. Garc. de benefic. p. 3. cap. 2. n. 98 declar. 10. subdit huiusmodi facultatem visitandi etiam ad res, & bona Capituli, eiusque administratores extendi.*

Collegiæ Caracæ Apost. ad nudum ministerium exigendi certis casibus 10 partibus deputati, si sunt Canonici, vel alii beneficiati, ab Episcopo visitati, & corrigi non posse refert decisum Gonz. ad regul. 8. Cancell. 5. n. 82. Armendar. d. *tr. 6. de visitat. num. 3. vers. fuit sub collectores.*

Episcopum siue Adionctis posse procedere ad privationem Canoniarum ex causa quod Ordines suis præbendis annexis non suscepissent, referunt decisum Nicol. Garc. de *benef. p. 3. c. 4. n. 22. Aloys. Rucan. praxi rerum fori Eccles. refel. 488. n. 1. & 3. Ludou. à Sataua d. *trall. qu. 18. per tot. Ego ipse d. alleg. 7. 3. num. 12.**

Valet quoque sine Adionctis in personas Capitulares Episcopi, procedere si tales personæ extra Ecclesiam Capitularem, beneficia etiam animata habentia obtineant, & in exercitio eorundem deliquissent, præsertim enim qualitas illa officij propter quam Canonicis effectus subditi solius Episcopi, neque tunc vi Canonici, sed vi tantum habens animarum, vel eius administrationem, iudicari debet. Ita Seraph. *decif. 105. 8. per tot. Val si procederet contra aliquem Capitularem, qui per accedens esset subiectus libere & absolute potestati Episcopi, & Seraph. d. *decif. 105. 8. n. 1. Lotter. d. lib. 1. q. 25. n. 63. in fine.**

Facultatem procedendi contra Capitulares pertinere ad Episcopum etiam absque Adionctis, quando totum Capitulum deliquisset, referunt decisum Seraph. *decif. 105. 6. n. 6. Valenzuel. conf. 184. n. 74. Lotter. de re benefic. lib. 1. q. 25. num. 6. 1. Aloys. Rucan. praxi p. 4. refel. 594. Lud. à Sataua d. *trall. qu. 5. n. 4. & qu. 6. per tot. ubi n. 8. asserit quod si repetitur vnus in Capitulo qui non deliquerit, iste procedet simul cum Episcopo.**

Modò delictum non sit in personam Episcopi, vel 10 contemptum eius, vel vi Episcopi habere interesse, quia tunc facultatem contra Capitulares devolui ad proximam superiorem, si refert decisum Armendar. d. 1. 7. de Episcopis. n. 90. & Lud. à Sataua d. *q. 6. n. 5. & 6. Quando autem dicatur vniuersum Capitulum delinquere, colligitur ex notatis per Cutiam Pisan. lib. 4. c. 3. n. 1. ad 6. Magon. Lucen. Decif. 72. Card. Tuck. lit. *Pancr. 349.**

Episcopum in Capitulo exempto vi visitationes exigere ab officialibus ex gremio Capitali constitutis Sede vacante, non tenetur procedere cum Adionctis ex forma huius decreti, nisi velit criminaliter ad eorum punitionem & correctionem procedere, ut refert decisum Nicol. Garc. d. *p. 4. c. 7. n. 13.*

Capitulum visitare potest solus Episcopus absque Adionctis Capitularibus, provi refert decisum Sel. in *compend. canon. refel. lib. 3. tit. 18. n. 16.*

Causas pendentes contra Capitulares exemptos eorum vicario foraneo cum Adionctis à Capitulo deputatis, non potest Episcopus auocare vi conuocat solus, sed bene cum Adionctis, ex eodem Aldan. d. *tr. 18. n. 10. ubi testatur fuisse resolutum in Birgen. 18. Septembris 1627.*

Episcopos duntaxat Ecclesiarum vnitatum, v. g. Valen. & Surmonen. quando aliquem ex Capitularibus Valen. in carcerem committi n. datat, iste non ad

19.

20.

21.

22.

23.

24.

25.

26.

27.

ad Salmonem clauitatem duci debet, ubi Episcopus non moratur, Ald. d. tit. 18. n. 21. ubi refert decifum in Valena. & Salmo. a. 17. Januari 1604.

Appellatio in causis pendentibus contra Capitulares exemptos eorum vicario foraneo cum Adiunctis à Capitulo deputatis, non datur ad Episcopum, sed causa deucluitur ad Sedem Apost. Aidan. d. tit. 18. n. 23. ubi testatur refolutum in Bergen. 18. Septembri 1627.

Contra coadiutores cum futura fucceffione non tenet Episcopus cum Adiunctis procedere, nisi ex forma coadiutoriz, colligitur ipsi coadiutori concessa fuisse omnia privilegia, quæ habet Canonici, testatur decifum Nicol. Gaic. in addit. ad suam tr. de benef. part. 4. c. 5. n. 96. ubi obseruat ex clausura ordinaria coadiutoriz, quod coadiutor habet omnes, & singulas prerogatiuas, preeminencias & honores coadiuti, non colligi concedi coadiutori huiusmodi privilegium de Adiuocis, eo quod illa clausula intelligatur de prerogatiuis, preeminentiis, &c. circa seruatiu Ecclesiæ, vt ex tenore ipsius coadiutoriz apparet, refert & sequitur Ludouic. à Sarauia d. tit. 1. q. 29. Et addit Selan. fletit. cap. 31. n. 3. in Bergharen. 9. Novembri 1630. fuisse decifum Episcopum non posse procedere contra huiusmodi coadiutores abique Adiunctis, quatenus ex forma coadiutoriz ipsi concessa fuerant omnia privilegia, quæ habent Canonici.

Contra portionarios habentes vocem in Capitulo posse Episcopum procedere sine Adiunctis, refert decifum Armend. d. tit. 6. de visitat. num. 6. & d. 1. 7. de Episcopis, num. 9. in princ. Ludon. à Sarauia d. tit. 1. q. 23. ex num. 2. Cuius tamen contrarium refoluit Aloys. Ricc. d. collat. 7. § 1. & in praxi auct. refol. 39. Massob. in praxi habendi concursus, prel. 2. in princ. a. 1. secundum Romanam impetit. Ego ipse d. alleg. 73. num. 10. & d. c. 28. num. 27. quorum opinioem procedere in Capitularibus, priorem verò in his, qui non sunt de Capitulo, sed habent vocem in Capitulo, ex multis intelligit Ludouic. à Sarauia d. q. 23. ex num. 4. subdens quod licet Portuoiarij, & dimidij Portuoiarij in Ecclesiis Corduben. Carthaginen. Hispanen. Calagritan. & Calciaten. habeant vocem in Capitulo, tamen in electionibus, prouisionibus, & ad effectum conuocandi pro Capitularibus non habentur ex his, qui Gonzal. ad regal. 9. Cancell. gloss. 43. num. 45. Rot. decif. 708. & n. 2. & 3. part. 2. recitat.

¶ Tam in formalis processum. Appellatione processus intelligi primam citationem, refert decifum Ludouic. à Sarauia d. tit. 1. q. 28. n. 1. & quest. 16. num. 7.

¶ Coram Notario tamen ipsius Episcopi, &c. In visitatione personarum cathedralis Ecclesiæ profum Notarium ab Episcopo assumendum esse, non illi tamen Capitulo suspectum, refert decifum Armend. in addit. ad recap. legam. Nanarra, lib. 1. tit. 6. de visit. num. 38. ubi n. 61. subdit processum in causis visitationis coram ipso esse fabricandum.

Episcopum posse adimere suum fiscale, qui interuocare solet in criminibus Canonicoorum reorum, vel alium quem magis voluerit deputare, nec teoeri ad sumendum Capellum de Choro, decifum attestatur Armend. dicto lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis, num. 9. in fine, & num. 92. quem refert Ego ipse dicta alleg. 73. num. 8.

¶ Et in eum domo, aut consueto, &c. Dari optionem Episc. vel vicario, quo magis in loco velint, procedat contra Capitulares & Episcopum posse sedere pro tribunali quoocunque diocesis loco

Barbos. Collat. in Concil. Trid.

ubi maluerit, refert decifum Armend. dicto l. 7. de Episcopis, a. 39.

Non posse tamen Episcopum visitare in eius domibus Episcopalis, sed cum visitare voluerit Capitulum, accedere debere ad locum suum, quo solitum est Capitulares congregari, & eorum actus expediri consueuerant si, tamen id congruè fieri potest, fin minus, ad locum congruum, & communem, sed tenet accedere ad locum Capitulem quoties prosequi vellet visitationem alicuius particularis persone de Capitulo, refert decifum Armend. d. tit. 6. de visit. n. 39. resp. 8.

¶ Primum autem tantum sit. &c. Episcopus, & vnus ex duobus Adiunctis si sine tertio pronunciant, sententiam esse nullam, ex alius refoluit Ludouic. à Sarauia d. tit. 1. q. 31. num. 21. & ideo refertur Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 100. n. 64. & idem Ludouic. à Sarauia d. tit. 1. q. 31. num. 3. sententiam Episcopi & adiunctorum in causis criminalibus contra Capitulares esse concipiendam sub hac forma, Ego N. Episcopus de consensu & assensu N. & N. Adiunctorum ita pronuncio.

Quid si discordent? Vide Gouet. praxi. lib. 1. quest. 94.

¶ Et si in electione tertij, &c. An discordibus Episcopo & Adiunctis in electione tertij ad Capitulum cathedralis vicinij, & Palatio vacans tertij electio denolatur, latè disputat Ludouic. à Sarauia d. tit. 1. quest. 17. per tot. ubi affirmatiuè concludit.

¶ Alijs processibus, & inde sequens, &c. Gestis per Episcopum sine Adiunctis esse irrita ipso iure, refoluit Ludouic. à Sarauia d. tit. 1. q. 31. per tot. Valenzuel. c. 184. a. 99. num. 1. ubi testatur sacrum Congregat. consultat per Archiepiscopum, Decanum & Capitulum sanctæ Ecclesiæ Hispanicæ, si Episcopus vel Vicarius solus in aliquo discordet ab Adiunctis, vel aliquid contra voluntatem Episc. vel Vicarij decernat, an Episcopus, vel Vicarius possit solus procedere, aut sua decreta exequi, cum ex decreto Concilij nihil solus facere possit. Et respondisse sub die 26. Octobr. 1589. non posse solum procedere. Quando enim duobus committitur aliquid à latere, vel hominis dispositione, vnus solus per se non potest efficere nisi vnus de iudic. c. cum plurim. de officio deleg. in 6. cap. 5. de procurat. l. duo ex tribus, de re iudic. Achil. de Grassis decif. 8. n. 3. de cons. dicens quod Adiuncti iudicis officio regulariter nullitate parit. Addit Valenz. ubi sup. num. 98. appellationem licitam esse si Episcopus veller corrigere sine consensu Capituli.

¶ Et in criminalibus tamen, &c. Episcopum solum posse exercere iurisdictionem quoad lumenatium cognitionem, & ad capturam Capitularium in casibus hic non expressis, tradunt Manric. decif. 80. n. 6. Ludouic. à Sarauia d. tit. 1. q. 20. per tot. Rot. in Calciaten. iurisdictionis 6. Iunij 1622. coram booe mem. Rembold. ubi subditur non procedere in delictis simplicibus incontinentibus abique qualitate concubinarum.

¶ Pro de fuga timetur. Vide Rotam in Conch. iurisdictionis 3. Martij 1617. coram bona mem. Card. Sacrate, & in Calciaten. iurisdictionis 21. Iunij 1621. coram bona mem. Rembold. Quando dicatur quis suspectus de fuga, vide Syluest. in praxi iudic. lib. 2. c. 23. Canecr. variar. refolut. cap. 10. num. 3. Ioseph. Sella de imbut. cap. 9. § 1. a. 44. & 46. Phœbus Lysit. decif. 54. p. r. Rot. in d. Calciaten. iurisdictionis 6. Iunij 1622. ubi dicitur quod situr arbitrio iudicis an addeat timore fugæ, recipiendum d. cap. 28. num. 21.

41. *¶ Possitimus solum Episcopum &c.* Stetit Concilium solum Episcopum ad summariam informationem, & necessariam detentionem Capitularis delinquentis procedere debere, ubi de fuga timetur ne iudicium eludatur, & tamen advenit Io. Sanc. in *scilicet* diff. 50. n. 21. quod licet statueretur solum Episcopum procedere debere, committitur nihilominus alicui Vicario ipsius, ut praxi docet quondam, quia Concilium dum alicui illud esse agendum per solum Episcopum, se refert ad immediatè dicta, ubi Adiunctos se petiti simul cum Episcopo, vel eius Vicario ad formandum processum polcebat; animaduertimus eum fuisse à sancta Synodo in concione suboritur ob expeditionem Adiunctorum si ad capturam delinquentis essent adhibendi, subdit inde capturam expleri posse à solo Episcopo, hoc est, Adiunctis non intervenientibus, unde particula, *solum Episcopum*, adiunctis est aduersaria.
41. *¶ Episcopi ipsi Capitulum conuocent.* Episcopos conuocare posse Capitulum ad libitum, dummodo non proponant de re ad commodum suum, vel suorum spectante, Capitulum autem ipsum posse quandoque vult, se congregare, asserit decisum Armeniam addit ad recipiendum *Nanarra*, lib. 1. tit. 8. de *Episcopis*, n. 95. quem refero Ego ipse d. alleg. 73. num. 16. & in *trall.* de Canon. c. 35. n. 7. Aldan. in *compensatio canon.* refel. lib. 3. tit. 8. num. 10. ubi refert *sub die* 2. Martij 1619. fuisse resolutum quòd Episcopos, vel eius vicarios Canonicos potest intervenire in actibus Capitularibus, dummodo non agatur de interesse suo, non obstante quacunque consuetudine in contrarium.
44. Episcopum conuocare non posse Capitulum in illis casibus, in quibus, iudex esse potest, resolut Hieron. Veneto in *examine Episcoporum*, lib. 4. c. 29. num. 59. Post autem illud conuocare, si iudex esse potest, de re spectante ad Episcopalem dignitatem, dicit resolutum Armeniam d. 17. de *Episcopis*, n. 95. in fine.
45. Episcopum contrauersum habentem cum Capitulo non posse domi: suam illud congregare, licet debere ad aulam capitularem conuocare, in qua solitum est Capitulum semper conuocari, refertur decisum Hieronem Veneto d. c. 29. num. 41. Aloys. Riccio in *decis. circa Archiepiscopum* Neapoli. dec. 286. part. 4. Armeniam d. 17. de *Episcopis*, n. 96. Ego ipse d. c. 35. n. 10.
46. Congregationes Capitulares habendas non esse eo tempore, quo diuina Officia celebrantur, nisi causa vrgens in aliud tempus differri non patere, quòd si hæc Congregationes absque causa prædicta tempore celebrationis diuinorum habitz fuerint, Canonicum iure ab his ut choro intersit, abesse posse refertur decisum Nicol. Garce de *benef.* part. 1. c. 2. num. 559. Armeniam addit ad recipiendum *Nanarra*, lib. 2. tit. 2. §. 2. de *residencia Canon.* n. 94. Ego ipse d. c. 35. n. 14. Aldan. d. tit. 8. num. 12. attestans sic fuisse decisum in *Ornelan*. 6. Martij 1632.
- ¶ Et præcipua rerum agendarum auctoritas.* Intelliguntur hæc verba à Paul. Fusco de *visitas*. lib. 1. cap. 2. num. 12. quem refert Valenzuel. *consil.* 184. n. 11. respectu aliorum Prælatorum, & circa potestatem inquirendi, & corrigendi in diocesi, cap. *caueendum* 10. quæst. 1. cap. *apostolum* de *consil.* &c. & vide Stephan. VVeyms ad *constitutiones* 24. ex antiqua *lure de sumptu*, & per Concil. Trid. innouatum *consil.* 3. num. 1.
- ¶ Episcopis præsertim ubique in bonos tribuatur.* Quòd Episcopus sibi debet honoris contempndens eorum dignitati, & quòd in choro, Capitulo, & processibus, atque aliis actibus publicis habere debent locum primum ad eorum electionis arbitrium, dicit Paul. Fusco. de *visitas*. lib. 1. c. 1. §. num. 24. dicens quòd cum sit primus in diocesi, in altiori loco debet stare, c. *Episcopos*, 17. d. c. quia *una*, §. 0. diff. Callan. in *causal. gloria mundi*. p. 1. *confid.* 14. & sequi. idem Paul. Fusco. d. dub. 1. cap. 10. n. 13. refert Valenzuel. *consil.* 184. num. 18. & 19. num. 2. Intelligi ubi stat in sua diocesi tanquam Episcopus, vel in propria Ecclesia est inimicus Episcopos, & Canonicos, quia sedebat etiam alicuius tanquam Canonicus in primo loco, officialiter se haberet priuilegio, vel conuentione, vt in *Episc.* Meliteni Capitulo. dec. 307. p. 1. Pute. dec. 104. lib. 3. ubi quòd Episcopus Mileuitanus sedet in Consilio post Priorem, vel magnum Ministrum, quia Episcopus in Concilio non adit vt Episcopos, sed vt deferens magnam Crucem, D. Felix. Contelore. amicus meus, in *libello de procedenda debita Religiosi Prædicarum, eiusque Magistri generali* 9. n. 10. Et ideo ubi Episcopus esset in Collegio tanquam collegiatus, non deberet procedere antiquiores, sed sedere in loco ad eum spectanti tanquam collegio, gloss. verb. *Prælatum* in *ca.* collatione, de *appell.* in 6. Greg. Lop. l. 15. gloss. l. tit. 5. part. 1. Capic. Neap. dec. 27. num. 27. Franc. à Poote *consil.* 14. n. 50. & 63. num. 1. Mastrill. *Scilicet* dec. 130. n. 2. §. 4. D. Felix Contelore. ubi supra num. 23. Scraph. dec. 716. num. 15. & 16. Stephan. Gratian. *discept. forens.* tom. 2. c. 298. num. 38. Ioan. Baptista de Thoro in *compensatio dec.* Regni Neap. 12. 2. verb. *procedere*. Vide quæ cumolauimus in *trall.* de *Canonibus* c. 36. & de *Episcopo* alleg. 1. n. 5.
- ¶ Petæ exquirunt.* Episcopum igitur non habere vocem in Capitulo, asserunt resolutum Armeniam d. 16. de *Episcopis*, n. 84. Hieron. Veneto d. lib. 4. cap. 29. n. 42. faciunt quæ Ragusi. de *voce Canonorum in Capitulo*, quæst. 5. n. 4. qui autem vocem in Capitulo habeant, dixi d. *trall.* de *Canonibus*, c. 37.
- ¶ Nec ad Vicarium Episcopi admittatur.* Textum in prædicto dum habet Vicarium Episcopi non admitti ad Capitulum, esse intelligendum, si Capitulum sit exemplum refert decisum Sbroz. in *add. ad suum*, *trall.* de *officio Vicarii*, lib. 2. q. 30. Et Canonicos non teneri admittere Vicarium Episcopi in Capitulo si nolit, resolut Aldan. d. tit. 8. num. 13. dices sic fuisse decisum in *Amerin*. 24. Aprilis 1631.
- ¶ Caeteri autem in rebu, &c.* Intelligi de iocundatione ciuili, non criminali, quam soli Episcopo Concilium tribuit, dicit Mantica. d. *decis.* 180. n. 4. *vers. nec rasparatur*.
- ¶ Qui verò non obinent Dignitates, nec sunt de Capitulis.* Ergo obincentes dignitates, etiam si Capitulares non sunt, Adiunctorum prerogatiua gaudere, multis resolut Lodouic. à Sarauia d. *trall.* q. 21. ex n. 8.
- ¶ Si omnes, qui non sunt de Capitulis, &c.* Episcopum solum sine Adiunctis posse procedere contra eos, qui non sunt Capitulares, tenet Mantica. d. *decis.* 180. n. 2. & dicit resolutum Armeniam d. 17. de *Episcopis*, n. 94. videlicet omnes, qui non obincent dignitates, nec sunt de Capitulo, in causis ecclesiasticis Episcopo subiaci.
- ¶ Nec non consuetudines, etiam inmemorabiles.* Episcopum non posse visitare Capitulares siue Adiunctos, etiam ubi contraria consuetudo immemoralis viget resoluunt Rot. dec. 744. n. 1. part. 1. d. in *uerf.* Stephan. Gaetan. *discept. forens.* c. 492. n. 6. late Lodouic. à Sarauia d. *trall.* q. 24. per tot. *Sel.*

in seleft. canon. cap. 31. mm. t. 2. vbi refert decifum in Calceatien. 7. Septembris 1630.

34. Non obftare quominus Vicarius Epifcopi poffit interuenire in Capitulo, & in eo præfide, fi talis facultas ei ante Concilium ex confuetudine, aut alio quocunque iure legitimè competeat, iuxta hoc decretum, præfertim fi ipfum Caputulum nullo exemptionis, aut fpeciali iure inueter aduersòs omnimodam fubiectionem, refert decifum Sbroz. in addit. ad fumm. trait. de off. Vicar. lib. 2. qn. 30. fubdens quòd in his, in quibus agendum effer in Capitulo de re fpectante ad Caputulum, feu fuorum commodum, æquum effer nec eius Vicarius interfit.

35. § 8 Sementis, privilegii, &c.] Non fuiffe derogatum per hoc decretum fententiæ, & privilegio fimul, quia cum faciat diuerfas derogationes, his fimul notis non videtur voluiffe derogare, refert decifum Ludouic. à Sarauia d. q. 25. n. 7. per decif. Achil. de Graff. 3. de poffit.

36. § 7 Concordiis.] Concordias non tollere vifitationem omnimodam, & independentem ab Additionum ministerio, refoluit Ludouic. à Sarauia d. trait. queft. 25. ex num. 4. Hieronym. Vencio d. lib. 4. cap. 27. num. 3.

37. Decretum in præfenti in fuis derogationibus non comprehendere concordias à Sede Apoft. ex certa fcientia confirmatas, refertur decifum Gonz.

ad reg. 8. Cancel. glaff. 25. n. 14. Armend. d. lib. t. tit. 18. l. 7. de Epifcopo n. 67. Marchef. de commiffion. part. 1. §. 1. de appellat. ab interloco decif. 4. Ludou. à Sarauia d. q. 25. n. 6. Rot. apud Fazio decif. 715. n. 1. collect. mouff. aliàs p. 4. d. uerfor. Lotter. de re. effe. lib. 1. q. 25. n. 86. vbi n. 88. fubdit concordias dici fpecificè, & ex certa fcientia confirmatas fi totus tenor fit relatus in ipfa confirmatione, vel faltem tota fubftantia narrata.

Concordiæ confirmatæ à Papa in forma communis, cum qua concurret confuetudo immemoralis, fuiffe per Concil. in præfenti derogatum affert refolutorum Ludou. à Sarauia d. q. 25. n. 9.

§ 8 Quæ tantum nos obligent antitres.] Non effe hæc verba referenda ad concordias, fed ad iuramenta, dicit decifum Lud. à Sarauia d. q. 25. in fine.

§ 9 Saluis tamen in omnibus privilegiis, quæ Præfentibus, &c.] Concilium in præfenti excipere privilegia, quæ Vniuerfitatibus ftudiorum generalium, feu eorum perfonis funt conceffa, affert Mantie. decif. 180. num. 5. verf. neque. Anguian. de legib. lib. 3. coar. 33. num. 73.

§ 10 Hac autem omnia, &c.] Concilium in præfenti decreto non detrahare auctoritatis, & iurisdictioni Epifcopos acquirit, refert decifum Ludou. à Sarauia d. trait. q. 18. n. 15. vbi citat Rotæ decif. 743. part. 1. d. uerfor. & decif. 305. & 321. p. 2. etiam d. uerfor. & apud Scaphin. decif. 493.

*Accessus & regressus omnino tollantur. Item & coadiutorie cum futura fuffeffione non dentur, nifi ex causa cognita à Summo Pontif.*

# CA P V T VII.

1. Doctores de accessu agentes.
2. Doctores de regressu agentes.
3. Intelligitur de accessibus, & regressibus per cessum, vel deciffum.
4. Accessus, & regressus in resignationibus permiffi.
5. Doctores de coadiutorie cum futura fuffeffione agentes.
6. Archiepifcoporum, & Epifcoporum coadiutoribus quæ liceant, vel non.
7. Coadiutor cum futura fuffeffione inferiorum beneficiorum non sunt beneficiorum interim dum viuunt coadiutori.
8. Coadiutor Canonici cum futura fuffeffione vacatur Canonicum fiftum.
9. Beneficium per ebitum coadiutori dicitur vocare.
10. Coadiutor confequi non potest fructum ex beneficio coadiutori.
11. Coadiutori quid refervetur.
12. Officium Canonicum recitare non tenetur coadiutor.
13. Professionem fidei admittere non tenetur coadiutor.
14. Residentiam præfifem, fed canonicam facere non tenetur coadiutor.
15. Excommunicato coadiutori non lucrat distribuciones coadiutori.
16. Poffeffionem vtrè non capit nifi post ceffationem coadiutoria.
17. Sedes eadem principalis coadiutori non assignatur coadiutori.
18. Coadiutores viucentibus coadiutori federe debent in ultimo loco.
19. Præcedentia competitis Canonicis quamuis pofterius promiffi & non coadiutoribus.
20. Coadiutor in dignitate abfente vel impedito coad-

into fuis præcedit omnibus Canonicis.

21. Coadiutor non intelligitur comprehenfus in ftatuto quod ex aliqua causa inhilare facit Canonicos.
22. Nec fibi optat, fed coadiutori.
23. Nec in ingreffu debet fubrica foluere.
24. Index Apoft. feu delegatus Pope non potest effe coadiutor.
25. Privilegium, & indultus de percipiendis fructibus in abfentia non gaudet coadiutori.
26. Onera Canonicorum inferiorum non portat coadiutor.
27. Penus iudiciales non fubit coadiutori.
28. Presbyteralem ordinem non tenetur coadiutor habere vbi requiritur quod Canonicus dictus fit Sacerdos tempore promotionis.
29. Ordinem requifitum non tenetur fufcipere intra annum coadiutor non refidens.
30. Ordinari non potest coadiutor ad titulum coadiutoria.
31. Officia ad quæ coadiutori electus est, non potest exercere coadiutori.
32. Distributionis quotidianæ abfente, vel non feruiente coadiutori non admittit coadiutori fi per fe defertur.
33. Habitum & tufuram clericalem tenetur deferre coadiutori.
34. Reg. de annali, & triennali poffeffore gaudet coadiutori.
35. Afenfibus datus causa recreationis gaudere potest coadiutori.
36. Exotians, aut legitimè impeditus coadiutori habere debet pro præfenti.
37. Excommunicato exiftente coadiutori potest in Ecclefia defervire coadiutori.
38. Qualitates requifitæ ad obtinendam præbendam





statut. idem ipsum non debere vti Croce in Diuini, nec in fundationibus Pontificis, nec dum incedit per Urbem, cum Crux sit signum, & ornamentum dignitatis, & iurisdictionis, & coadiutor vtraque crearet, item coadiutorem Pontificalia in Ecclesia exercentem absente Archiepiscopo vti possit cappam, cum ea sit tantum ornamentum Episcopalis dignitatis, presente autem Archiepiscopo vti debere Mantello, & Rochetto, nec licere vnaquam coadiutori vti Mozetta, & Rochetto, etiam absente Archiepiscopo, & hoc proprium sit eius, penes quem est dignitas, & iurisdicatio, item coadiutorem non possit idcirco in sede coadiutori, cum vna sedes non capiat duos, item Canonicos esse compellendos vt coadiutori Episcopo solemniter celebranti, & Pontificalia exercenti semper assistant, alioquin indecorum videretur, si Episcopus sine Canonicorum assistentia celebraret, nec non videtur esse contra decretum Concilij Trident. quod extensiuè hanc etiam casui accommodari potest, item Canonicos non debere accedere ad ciculos, cum ipsi ciculo denentur membris vniuersum ad ipsum caput, & consistat coadiutorem non debere esse caput, item decere vt adiutor Episcopus confessionis faciat cum Sacerdote Canonico celebrante, & vt idem quoque benedictus in fine Missæ ne populus Diuinis assistens benedictione Episcopi desistat, & iam est vsu receptum vt Episcopus benedicens fiat etiam cum processionem cum celebrante, item licere coadiutori, de licentia tamen Archiepiscopi, benedicere populum, dum per ciuitatem incedit, item maxime decere, vt Canonici prodeant obuiam coadiutori Episcopi ad Ecclesiam pontificaliter accedenti ad ostium Ecclesie, eumque descendente ad idem ostium deducere, imò esse valde commendandum si nonnulli Canonici officij, & vrbaneitatis gratia ad ipsius coadiutoris sedes accederent, item coadiutorem non habere facultatem largiendo indulgentias, & hec eas Archiepiscopi nomine, si quas Archiepiscopus concedere voluerit, esse publicandas, cetero Ego ipse de officio & potest. Episcopi part. 3. allegat. 118. secundum Lugdunensem.

Coadiutores autem cum futura successione inferiorum dignitatum, & beneficiorum, non sunt beneficiarj interim dum viuunt coadiutori, nec habent ius in re, sed ad rem, vt per Nauas. in cap. si quando de rescriptis. prelat. 5. n. 10. & in tract. de Orat. cap. 20. n. 18. Ludouic. à Sarauia in tract. de iurisd. Adiuutorum quæst. 29. num. 44. Rot. decis. 456. num. 9. part. 1. recent. quia coadiutoris huiusmodi non suat verè & propriè beneficiarj, secundum Abb. in de reuocabili. de clericis agens. Petr. Greg. de benef. c. 1. num. 2. Gonzal. Mendez de Vasconcellos diuersar. iuris argumentis lib. 4. c. 1. n. 8. Azor. iustit. moral. part. 2. lib. 3. c. 2. quæst. 4. Gonzal. d. gloff. 5. §. 9. n. 40. & 64. cum seqq. Anton. Fabri in theorica de benef. in de officio & administrat. num. 20 cum seqq. Sebastian. Cæsar. in rescript. de Ecclesiast. Hierarchy part. 3. dist. 14. §. 9. à princip. Nam Papa coadiutorum concedendo non prouiderat solutè de beneficio, illud absolutè conferendo, sed ad effectum prouidendi necessitati Ecclesiæ. Baratt. decis. 78.

Vnde coadiutores Canonici cum futura successione vocati Canonici solum, tradunt Gonzal. d. gloff. 5. §. 9. num. 107. Monet. de option. canon. quæst. 8. cum. 14. Ludouic. à Sarauia d. tract. de iurisd. adiuutorum quæst. 29. num. 3. Lotter. d. lib. 2. quæst. 2. num. 1. Rota decis. 410. n. 6. in princ. p. 2. recentissimi.

Pot obitum enim coadiutori deicit beneficium vacare, Put. decis. 225. num. 3. lib. 3. in correctis, Caualet. decis. 116. n. 5. & coadiutoria post mortem coadiutori continet gratiam coadiutoris, ex Pot. d. dec. 225. n. 6. lib. 3. & decis. 98. lib. 2. Gonzal. d. gloff. 5. §. 9. num. 3. & seq. Monet. d. q. 8. n. 1. 43. ac prouide non subiacet publicationi, Ludouic. à Sarauia d. quæst. 29. n. 25. licet enim sit similis designationi, est tamen quid diuersum ab illis, Rot. decis. 10. num. 3. lib. 3. part. 3. diuersi. Gonzal. d. §. 9. num. 69. Caualet. d. decis. 116. num. 4. Lotter. d. lib. 2. quæst. 2. §. num. 21.

Hinc prouenit quòd Coadiutor consequi non potest si uultus ex beneficio coadiutori, Nau. confil. 2. n. 3. de clericis agens. Ludouic. à Sarauia d. quæst. 29. num. 26. Rot. decis. 285. lib. 3. part. 3. diuersi. sed lucratur etiam distributiones quoad ius absente coadiutori ad vtilitatem coadiutori, vt censuit sacra Rituum Congregat. in vna Columbar. 16. Septembris 1606. in dub. 6. & in alia Elberon. 15. Aprilis 1606. Vide Trullench. d. lib. 1. in Decalog. cap. 8. dub. 6. num. 3.

Et ideo quando coadiutori habet aliunde vnde se valeat decenter sustentare, disponitur nonnunquam quòd nihil prius percipere debeat de fructibus, nec de distributionibus, prout fuit in casu, in quo Nauas. consilio d. confil. 2. num. 5. & Expe alijs sit; & inferendum mandari dari centum ducatos, & aliquando plus, vel minus, pro ut partes inter se conueniant, ante potestatem supplicationem, habita semper consideratione, ne coadiutori egeat, refert Gonzal. d. gloff. 5. §. 9. n. 96. quia alijs coadiutor possit petere à coadiutor congruam sustentationem, si deseruiat vti coadiutor, Nauas. d. confil. 2. num. 1. & 7. & de Orat. cap. 20. n. 18. Nicol. Garc. d. part. 4. cap. 5. in addit. sub num. 130. dub. 36. nisi aliud cauerat in coadiutoria huiusmodi, in qua hodie consuetum est poni clausula, quia partes ita conueniunt, quod coadiutorum possit petere congruam, nec quicquam exigere, quousu rituali ratione coadiutorie, vt ipse testatur Nicol. Garc. ubi proxime subdens id procedere, etiam si non narratur coadiutorem habere beneficium, seu vnde se valeat sustentare, quamuis si coadiutor ob paupertatem magnam, non valeat decenter seruire Ecclesiæ, possit excusari à seruitio, ne principalis possit illum sustinere, seu compellere, nisi dando ei aliquod, quo decenter & honestè valeat deservire.

Nec tenetur ad officium Canonicum recitandum, sed proprietarius vt tenent Campeg. de coadiutore Episcopi n. 8. Nauas. in cap. si quando prelat. 5. num. 10 de rescriptis. & de Orat. cap. 20. n. 18. Gambat. de officio. Legati à latere lib. 4. num. 285. Rodouan. de simon. part. 2. cap. 27. de Rescriptis. Soat. de Religion. tom. 2. tract. 4. lib. 4. cap. 22. n. 19. Molfes. in summo. Theolog. moral. tract. 6. c. 2. num. 44. Azor. iustit. moral. part. 1. lib. 10. cap. 4. quæst. 1. Valet. Reginald. in praxi fore parit. lib. 30. num. 41. Nicol. Garc. de beneficiis part. 3. cap. 1. num. 109. Maldet. de viciis. tract. 10. cap. 2. dub. 3. qu. 2. Oliver. Bonatt. de oblig. Horarum Canon. lib. 2. cap. 4. n. 16. Bonacin. de Horis Canon. dist. 1. quæst. 2. puncto 3. & num. 15. Squillante de obligat. clericor. p. 1. à n. 14. Ludouic. à Sarauia d. q. 29. num. 24. Paul. Laymapo. in Theologia moralis lib. 4. tract. 2. cap. 5. n. 8. in fine. Sebati. Cæsar. dista dist. 14. §. 9. n. 21.

Nec tenetur ad Fidei professionem nisi cum fuerit successioni locus, vt contra Azzolim de Andrada ad Bullam Cruciatæ, quæst. 73. resoluunt Nicol. Garc. de benef. part. 3. cap. 3. num. 16. Ludouic. à Sarauia d. quæst. 29. num. 37. Trullench. in Decal. lib. 1. cap. 1.

9.

10.

11.

12.

13.

*c. 1. Amb. 8. num. 1. Ego ipse de officio & potest. Episc. part. 3. alleg. 6. t. n. 13. me citato Squillante de privilegii clerici. c. 4. n. 79.*

14. Nec tenetur ad residentiam præcibus, sed causam, id est, ut de bonis suis satisfiat pro intercessione non soluta; ita Gonzal. Mendez de Vasconcellos *d. cap. 1. num. 8. Gonzal. d. gloss. 5. §. 9. num. 63. me citato Ludouic. à Sarauia d. quæst. 29. num. 27. etiam casu, quo coadiutor propter infirmitatem, vel alias legitime impediatur, non tenetur aliquando residere, alius enim amitteretur distributiones quotidianæ, quæ puniuntur coadiutor in damnum ipsius coadiutoris, ut censuit S. Rituum Congregat. in *Elberon. 15. Apr. 1606. & in Patanina 8. Maij 1617. & in Ceneren. 4. Aprilis 1620.* Vnde Rota decis. 1276. num. 1. part. 1. recentior reprobat. Nauarri. consil. 1. incip. *Præsupposito. num. 4. de cler. agrot. resoluente* coadiutorum non teneri residere, licet possit, si velit, & addit Nauarrium hoc dicere, quia in illo casu coadiutoria habebat circa residentiam, & seruiriura verba facultatis; possit, &c. non autem verba necessitatis, debeas & renearis; deinde quia in casu Nauarri nihil omnino erat coadiutoris reseruarum, secus quando plura emolumenta fuerint attributa, demum quod dictum consilium Nauarri non videtur verum, quia secundum illum intellectum gratia coadiutoris esset quodammodo simplex expectatiua, quæ per sacrum Conc. prohibita est, refert nominis Theodosius de Rubric. singul. Rota num. 2. part. 3. verb. *Nauarri pag. 103. vbi attestatur* sacram Rituum Congregat. reprobare dictum consilium Nauarri.*

15. Nec lucratur distributiones excommunicato coadiutor, Gonzal. d. gloss. 5. §. 9. ex num. 123. Ludouic. à Sarauia d. quæst. 29. num. 38. Nicol. Garc. d. part. 4. cap. 5. num. 36. vbi num. 35. Iobdæ quod si forte coadiutori aliquid de fructibus, seu distributionibus assignatum sit pro congruo, seu seruizio, ut aliquando fit, id sibi poterit lucrari, non obstante excommunicatione principalis, quæ sibi, non aliter debet nocere. Sed pulchri casus se offert resoluendus. Constitutione Ecclesiæ Cathaginen. cauetur, ut quotiescunque occurrerit, quod aliquis Capitularis auiusmodi Ecclesiæ carceretur, si reperiatur culpabilis, non lucratur fructus suæ præbendæ pro tempore, quo fuerit carceratus; verum quia datur casus, ut quandoque Capitulares prædicti habeant coadiutores, qui inferniendo diuisionis intereunt durante carceratione dictorum Capitularum, adeo fuit dubitatum in sacra Congregatione Concilij, an tales coadiutores inferuentibus possent lucrare fructus præbendæ pro præbendaria coadiutoris pro tempore, qui dicti eorum coadiutori culpabiles reperi manifeste carcerati. Eadem S. Congregat. dec. 15. Decembr. 1618. censuit coadiutorum non posse percipere fructus prædictos.

16. Nec verè expit possessionem, nisi post cessationem coadiutoris, & Rot. decis. 456. num. 6. part. 1. recent. Ludouic. à Sarauia d. quæst. 29. num. 51. non enim sufficit prima capta possessio viuente coadiutore, ut declarauit sacra Rituum Congregat. in *Patanina 30. Ianuarij 1616. & in Colimbrien. debet enim post mortem coadiutori noua capta, eadem sacra Congregat. in Patanina 1. Iulij 1616. & idem in vna Terulen. 21. Martij 1609. censuit quod coadiutor debet habere locum capæ possessionis post mortem coadiutoris, & non locum capæ possessionis viuente coadiutore, & in alia Bergam. 7. Augusti 1627. censuit possessionem ab obitu coadiutori numerandam*

esse, quamuis prior possessio accedat ad annos 20.

Nec ei assignatur eadem sedes principalis coadiutori, sed sedere debet vltimo loco post omnes Canonicos, prout deersum refertur Gonzal. d. gloss. 5. §. 9. num. 101. & 109. cum seqq. Monet de op. canon. cap. 4. quæst. 8. ex num. 141. Nicol. Garc. d. part. 4. c. 5. ex num. 66. Sebast. Cizlat. d. §. 9. num. 6. Rot. decis. 456. & decis. 637. part. 1. recent. Ludouic. à Sarauia d. quæst. 29. num. 41. vbi tenet coadiutores antianitatem non à die eorum admissionis, sed à cessationis coadiutoris die adipisci. Hermosil ad Greg. Lop. gloss. 2. prol. part. 5. n. 15. & 13. Diana resol. moral. part. 4. tract. 4. resol. 88. Lotter. d. lib. 2. quæst. 25. num. 37. & 38. Srephan. Gtarian. discept. forens. cap. 106. num. 39. Aloyf. Ricc. in praxi aurea resol. 137. Contolot. de præcedent. num. 50. Mich. Ferris de præced. Eccles. q. 1. n. 2.

Et quod coadiutores viuentibus coadiutoris sedere debent in vltimo loco post omnes Canonicos, & quando aliquas fundaciones faciunt quæ pertinent ad suos coadiutos, ut catorum lectiones, præintonare Antiphonas, &c. patet debent illas facere in nouissimo loco, censuit sacra Rituum Congregat. in *Colimbrien. 16. Septembri 1606. in 4. dub. & in Patanina 3. Decembri 1616. Brundisij. 18. Martij 1617. Calaleo. 15. Iulij eiusdem anni. & 10. Decembri. 1629. Vincenti. 18. Augusti 1618.*

Comperitigitur præcedentia Canonici, quamuis posteriùs promissis, nisi aliud in forma coadiutoris cauerat, quancunque concluderetur in contrarium non obstante; eadem S. Congregat. in *Colimbrien. 16. Septembri 1606. in 2. dub. Taurinen. 10. Novemb. 1612. & 3. Iulij 1614. Brundisij. 18. Martij 1617. Elnen. 10. Aprilis 1619. Taurinen. 13. Iulij eiusdem anni. Derionen. & Casaransugustana 16. Septemb. 1620. Beluuen. 13. Ianuarij 1621. Tranisij. 29. Maij eiusdem anni. Calarit. 18. Augusti 1629. vbi fuit resolutum coadiutoribus nullam debere ab alijs Canonici præcedentiam. Casalen. 10. Decemb. 1619. vbi fuit dictum statutum Ecclesiæ Casalen. dispoceos quod coadiutores gradatim ascendant, & præcedant posteris Canonici, uti iuri Canonico aduersus seruandum non esse, sed coadiutores post omnes sedere debere. Et iterum in *Elnen. 7. Aug. 1621. fuit resolutum* coadiutori non deberi eundem locum, quem vigote statui auctoritate Apostolica minimè confirmari, nec conseruandis haud legitime præscriptis habebat tempore coadiutori, sed illum cedere debere omnibus Canonici præprietatis ingressis durante eius coadiutoria.*

Verum vbi coadiutor in dignitate esset, absente, vel impedito coadiutor suo præcedit omnibus Canonici, sacra Congregat. Rit. in *Neritonem. 12. Octobr. 1619. idemque* proflus stallum, quod coadiutor, si præfens esset, obtineret, habere debet, ut censuit eadem sacra Congregatio in *Brundisij. 29. Maij 1621. Vnde cum* Srephan. Guertierius prouisus de coadiutoria Archidiaconus primæ dignitatis Neritonem. quæfisset ab eadem sacra Rit. Congregat. quo in loco debeat ipse sedere absente Archidiacono coadiutor, item ad ipsum spectent fundaciones quas faceret idem Archidiaconus, si præfens esset, eadem S. Rituum Congr. Eminentiſſ. Cardin. Crescencio recentior censuit coadiutori supradicto, iuxta formam litterarum coadiutoris, competere locum, seu stallum, in quo sederet Archidiaconus coadiutor, si præfens esset, necnon ad eundem coadiutorem spectare fundaciones, quas obtineret idem Archidiaconus, si adesset, sub die 21. Octobr. 1619.

Nec

11. Nec intelligitur coadiutor comprehenditur in statu-  
tuto, quod ex aliqua causa iudicare facit Canonici-  
cos, eadem sacra Congregat. in Elboren. 15. Aprilis  
1606 in 3. dub. quicquid. dicat Garc. d. c. 4. nume-  
ro 89.
12. Nec sibi optat, sed coadiutor. Monet. de apstien.  
canon. quest. 8. num. 15. Ludovic. Sacrauta d. qu. 29.  
num. 3. & declaravit eadem sacra Rituum Congr.  
in d. Colimbrien. 16. Septembris 1606 in 5. dub.
13. Nec in ingreditur debet fabrica soluere, quod est  
confutrum solui per Canonicos de novo ingressos  
Nicol. Garc. d. p. 3. num. 78.
14. Nec potest eile iudex Apostol. seu delegatus  
Pape, vel designari iudex synodalis, quia ex di-  
cendis coadiutor non est vere Dignitatus, seu Cano-  
nicus, quamvis sit in servitio Ecclesie, & sic non  
habet qualitates cap. finium, de rescript. lib. 6. ita  
contra Acoliam de Andrada ad Bulam Cruxinam  
quest. 75. resolut Nicol. Garc. d. part. 4. c. 5. in ad-  
dit. post n. 130. dub. 18. ubi subdit, propterea com-  
missionem factam Dignitati non transire in eius  
coadiutorem, non solum quando fuit expressum  
nomen proprium, sed etiam quando non fuit ex-  
pressum.
15. Nec gaudet privilegiis & indultis de percipien-  
dis fructibus in absentia, puta racione studij, aut  
lecturæ in aliquo Vniuersitate, quibus coadiutores  
gaudent potest, ex multis adductis per Nic. Garc.  
in d. addit. dub. 30.
16. Nec tenetur ad onera Canonico-rum iuniorum,  
licet teneatur ad onera fidei coadiutori, quia licet se-  
det post omnes Canonicos, id non est eo quod  
sit Canonicus iunior, sed quia non est vere Cano-  
nicus, & fulget aliena dignitate, non propria, ita  
Nicol. Garc. in d. addit. dub. 13. & declaravit S. Ri-  
tuum Congregat. in d. cap. Colimbrien. 16. Septemb.  
1606 in 7. dub. unde censuit in illa Elboren. 15.  
Aprilis 1606. quod Canonicus iunior iuxta con-  
suetudinem Ecclesie debet supplere vices hebdoma-  
duarum absentis, vel impediti, & non coadiutor,  
licet sedet post vltimum Canonicum.
17. Nec tenetur ad penas iudiciales, quæ non  
habent rationem multæ ordinariæ, impositas  
ob culpam coadiutoris, non obstante statuto con-  
trario, quia esset iniustum, & contra ius, nisi forte  
fuisse à Papa in specie confirmatum, ita Nicol.  
Garc. in d. addit. dub. 34. in fine.
18. Nec tenetur tempore concessionis coadiutorie  
habere Ordinem presbyteralem vbi statim Eccle-  
sia casum fuerit, quod Canonicus actu sit Sacer-  
dos tempore promotionis, sed sufficit habere Cle-  
ricatum & legitimam ætatem ad Ordinem requisi-  
tum, ita Caput. q. de iur. 127. num. 1. & 2. Gonzal.  
d. gloss. §. 5. Nicol. Garc. in d. addit. sub dub. 23.
19. Nec tenetur se promoueri facere iotta anuum  
ad Ordinem requisitum, si nonquam recedit, seu  
inseuit, quia coadiutor non volt, ex quo non  
habet exercitium coadiutoris sicut habens eam  
babit, & non actu, non tenetur ad sacerdotium  
promoueri infra annum, vt diximus in tral. de Pa-  
rach. cap. 5. num. 29. ita Nicol. Garc. in d. addit. sub  
dub. 23. vers. nota; & ideo habilitas requiritur  
in coadiutor, nec hoc casu illa coadiutoris sufficeret,  
nam stante statuto in Ecclesia Barbastren. quod  
Canonicis, qui infra annum non fuerint promoti  
ad subsidiaconatum, amittant eorum partem fru-  
ctuum, & si infra alios duos annos non fuerint  
promoti ad presbyteratum, amittant omnes fru-  
ctus distributiones, quæsum fuit an coadiutor

datos, Canonico non ordinato, vt supra, possit lu-  
crari fructus & distributiones pro coadiutor, si ipse  
coadiutor est ordinatus ad formam dicti statuti  
Sacra Congregat. die 1. Decembris 1629. censuit  
Canonicum supradictum coadiutorem non lucrari  
fructus, nec distributiones mediante seruitio dicti  
coadiutoris.

Nec potest ordinari ad titulum coadiutoris, Sal-  
zed ad Bernard. in prul. cap. 18. num. 7. Gonzal. d.  
gloss. §. 9. num. 8. Monet. de opor. canon. cap. 4.  
qua. 18. num. 169. Stephan. Cæsar. d. §. 9. n. 4. & 9.  
Nicol. Garc. de benef. part. 2. cap. 5. i. num. 132. ubi  
subdit posse quem ordinari ad titulum coadiuto-  
ris, si forte ratione illius habet congruam, non  
tamen ad titulum beneficii, sed tanquam ad ti-  
tulum pensionis.

Nec potest exercere officia ad quæ coadiutor  
electus est, nam in his quæ speciali nominatione  
competunt coadiutor, non venit coadiutor, nec  
eum representat, ita Nicol. Garc. in d. addit. ad d. c. 5.  
sub num. 88.

Nec eo absente, vel non seruiente, amittit di-  
stributiones quotidianas Canonicus coadiutor, si  
per se deservit, quia in causa Vrbenarum die 9. Se-  
ptembris 1618. sacra Congregat. Concilij censuit  
distributiones quotidianas debent Canonico coadi-  
utro infirmo, absente, vel non seruiente coadi-  
utore.

In multis tamen coadiutori effectus veli bene-  
ficiarij tribuuntur, vt est ille quod tenetur habi-  
tum & consensum clericalem defere, & fore priuile-  
gio gaudet, ita Nicol. Garc. d. l. cap. 5. i. num. 97.  
Armedar. in d. addit. ad recop. legum Nauarræ lib. 2.  
tit. 19. de foro compet. num. 36. Sebastian. Cæsar. de  
Eccles. hierarch. in d. §. 4. §. 9. num. 8. Squillante de  
priuileg. elricor. c. 7. num. 25. Ego ipse de officio &  
potest. Episcopi p. 2. alleg. 12. n. 4. & 9.

Quod reg. de annali possessor, vt appareat ex  
formulis coadiutoris, Nicol. Garc. d. c. 5. i. num. 89.  
Gonzal. d. §. 9. i. num. 118. & declaravit S. Rituum  
Congregatio in d. Colimbrien. 16. Septembris 1606.  
in 3. dub.

Et potest gaudere mensibus datis exusu recrea-  
tionis, & illos consumere sicut principalis, ita ta-  
men quod dies per vnum ipsum consumpti non  
possint per alterum assumi sed quoad ambos rema-  
neant consumpti. Ita Gonzal. d. §. 9. n. 13. & seq.  
Nicol. Garc. d. c. 5. n. 99.

Et agrotans, aut aliis legitime impeditus habe-  
ti debet pro presenti, & lucrari sicut lucratur  
principalis, quando ipse coadiutor erat actu ser-  
uientes tempore superuenientis infirmitatis, seu im-  
pedimenti, aliis possit dari locus fraudibus in de-  
trimentum seruitij Ecclesie, ita dubitatum fuit à  
S. Congregatione Crocil. in vna causa Barbastren.  
an coadiutor impedito, seu infirmo coadiutore te-  
neatur seruere si habilis sit ad effectum lucrandi  
distributiones, die 9. Novemb. 1630. S. Congr. cen-  
sui, si ex forma literarum Apostolicarum coadiu-  
ti nunquam teneatur horis Canonicis interesse,  
coadiutores quando aliqua ex tribus causis expres-  
sis in c. vnus de clerico. non resid. lib. 6. vere fuerint  
distributiones quotidianas lucrari, pe-  
inde ac si Diuini interessent.

Potest inferuire, & residere in Ecclesia excom-  
municato existente principali, quia non inferuit,  
nec agit nomine excommunicati, sed nomine pro-  
positi, huiusmodi Ecclesie, vt contra Gonzal. d. l.  
§. 9. num. 128. resolut Nicol. Garc. d. cap. 5. i. c. 8.  
ubi n. 83. subdit quod si forte coadiutori aliquid  
de fructibus, seu distributionibus assignatum est

pro congrua, seu servitio, sit aliquando sit, id libe poterit lucrati, non obstante excommunicatione principalis quæ sibi, non alteri debet nocere, & n. 86. cum Gonzal. ubi supra n. 13. resoluit quod nunc coadiutor non poterit lucrati pro coadiutoris excommunicatione, & ad eius commodum, & utilitatem, per cap. pastoralis §. verum, de appell.

38. Et tenetur habere qualitates requisitas ad obtinendam præbendam exemplo resignatarii, vt per Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 4. q. 9. n. 39. Nic. Garc. de benef. p. 7. c. 4. in fine. Gonz. d. gl. 5. §. 9. n. 6. & 90. Monet. d. c. 4. n. 151. & 153. Lud. à Sataua d. q. 19. n. 7. Camp. in differensio iuris Canon. rub. 7. c. 6. n. 104. ubi quod coadiutores huiusmodi habent esse constituti in illa ætate quæ ad illud obtinendum beneficium requiritur, de quo etiam nouissime Squillante de privileg. clericis. c. 4. num. 79.

39. Et sic debet promoueri infra annum ex quo considerat, & inseruit ad Ordinem sive præbendæ annexum, vt per Nicol. Garc. d. c. 5. in addit. sub n. 130. dub. 2. §. versumodo.

40. Extra Ecclesiam Cathedralē in absentia coadiutori tanquam verus & proprius Canonicus censendus quoad præiudicantia veteri Canonici conuenientes, vt censuit Sacra Rituum Congregatio in Pistorien. 13. Martij 1608.

41. Et tenetur facere mentionem de obtentis beneficiis, quæ habet, saltem ratione futuræ successionis, quæ ipsi conceditur, cum sit gratia beneficiālis, seu de beneficio, Nicol. Garc. in dict. addit. dub. 38. ubi addit totam gratiam vitiatam, & esse nullam si non fiat mentio de obtentis coadiutoris, quia licet illa de se sit diuidua, & separabilis, tamen ex intentione Papæ, & ipsius coadiutoris est indiuidua.

42. Et quomodo non sit in Sacris constitutus, potest omnia & singula facere, & exercere, quæ sine præiudicamento sacris cum cappa & cotta facere possit coadiutor si pizens esset, sacra Congregatio Rituum in Bononiens. 19. Decembris 1615.

43. Et ei tenetur Canonici inferuire & ministrare, prout tenentur inferuire proprio Canonico coadiutori in omnibus fundationibus canonicis, eadem S. Congregatio Casalen. 10. Ianuarij 1609.

44. Vtrum autem coadiutor seruans pro coadiuto debeat eare de Capitulo in quo agitur de negotio ipsius coadiutori, sicut in aliquibus in dubio reuocari, in quo videtur respondendum non debere exire, quia coadiutor non agit, nec inferuit omnino coadiutori, licet eom representante, quatenus agit & inferuit loco & vice illius, sed agit & inferuit nomine proprio, seu nomine Ecclesiæ & sic nihil

impedit cum interesse de dare vocem in Capitulo, in quo tractatur de negotio coadiutori, unde videtur quod possit coadiutor dare suffragium, seu vocare in electione præbendæ, quam præterderet coadiutor & esset oppositor, & etiam pro eo suffragium dare, rursus & conuerso coadiutor bene potest interesse in Capitulo, & dare vocem seu votum ubi agitur de negotio coadiutoris, nisi forte tractetur de te spectante ad ipsam coadiutoriam, quæ particulariter etiam spectat ad ipsam coadiutoriam, ita Nicol. Garc. d. p. 4. c. 5. ex n. 103. Sebast. Czf. d. 5. q. n. 1. vbi n. 13. existimatur non esse inconueniens, quod simul possint in habitu canonicali interesse coadiutor & coadiutor in processibus & Missarum solemnibus, principalis in locis ubi debito, iuxta antiquitatem suam, coadiutor post omnes Canonicos, quicquid dicat Nic. Garc. d. c. 5. ex n. 107. cuius fundamentum, quod vniuius tantum Canoniarum representant, solum concludit ne duplicem vocem habeant, vel duplices lucentur distributiones, non quoad interessentiam, quæ diuersis respectibus vtrique conuenit, vni tanquam vero Canonico, alteri tanquam coadiutori, sicut nihil inconuenit quod in eadem Ecclesia Resor. principalis, vt talis, & Vicarius vt Vicarius interesse valeant, & vfu receptum videmus in Episcopis, & eius Vicariis generali.

¶ *Causa prius, &c.* [Quæ autem sint causæ, propter quas coadiutores Episcopi concedendi sunt, refert Paris. de resignat. lib. 7. q. 20. n. 14. cum seqq.]

¶ *A Sanctissimo Romano Pontifice, &c.* [Huiusmodi coadiutorias eum futura successionē solum Romanum Pontifex, & non alium, licet sit Legatus, seu Nuncius, posse concedere tradunt Flamin. Paris. de resign. benef. lib. 6. q. 3. n. 15. & 17. q. 20. n. 14. Gonz. d. 5. q. 9. num. 91. Monet. de distribut. quoad. p. 2. q. 1. n. 33. Nicol. Garc. d. p. 4. cap. 5. n. 19. Campan. in differensio Canonici rub. 7. c. 6. n. 105. prope fin.]

¶ *Et qualitates omnes, &c.* [Qualitates requisitæ ad obtinendam præbendam requiritur ad consequendam coadiutoriam, tradunt Doctores supra citati n. 20. & quod debeant esse constituti in illa ætate, quæ ad illud obtinendum beneficium requiritur, obseruat Campan. d. cap. 6. num. 103.]

Episcopis dandum esse coadiutoriem sufficientem habentem qualitates pastoralis officio requisitas, tradit Flamin. Paris. d. q. 20. n. 15. bene obseruans in euentu, quod talis coadiutor detoret circa temporalia propter adaptationem, debere esse prouidum, & fidelem, & scire ea bene dispensare: si verò circa spiritualia, aduertendum vt sciatur prouidere saltem animarum.

*In hospitalibus hospitalitas exerceatur, & ubi non poterit exerceri ob defectum peregrinorum, fructus illi destinati ad hospitalitatem applicentur alicui opera pia, nisi aliter in fundatione statutum fuerit.*

## CAPVT VIII.

a Cap. l. & c. quecumque  
41. dist. cap.  
Archidaco  
membr. dist.  
c. volumus  
89. dist. cap.  
quia ad fin.  
& cap. in of.  
11. q. 1. cap.  
quomodo  
quod, 11.  
& Math. 25.

1. Hospitalitas laudanda, & amplectenda.

2. Hospitalitatem qui tenentur prestare, & quæ possint ad illam.

**A**dmonet sancta Synodus quoscumque Ecclesiastica beneficia, secularia, seu regularia, obtinentes, \* vt hospitalitatis officium, à sanctis Patribus frequenter commendatum, quantum per eorum prouentus licebit, promtè, benignèque exercere assuescant memores, eos, qui hospitalitatem amant, \* Christum in hospitibus recipere, \* illis verò, quæ hospitalia vulgo nuncupata, seu alia pia loca, ad peregrinorum, infirmorum, senum







49. *Infirmitas ex usurpatione acquisitum presumitur in Vniuersitatibus seu Communitatibus.*
50. *Etiamsi vniuersitas seu communitas parua sit.*
51. *Infirmitas ex usurpationibus acquisitum non presumitur si non totius Vniuersitatis, sed illius parui esse pretendatur.*
52. *Infirmitas mixtum non presumitur ex usurpatione acquisitum.*
53. *Infirmitas priuata persone, & familia patientis non presumitur ex usurpatione acquisitum.*
54. *Quid si una illius pars spectet ad vniuersitatem Parochiarum, & alia ad aliam priuata personam.*
55. *Infirmitas ex usurpatione quandoque non presumitur.*
56. *Præsentationes continuata dicuntur si vnde sequatur aliam.*
57. *Spacium 50. annorum sumit initium ab illo die, quo apparet saltem fuisse primam præsentationem.*
58. *Præsentationes effectum sortiri dicuntur si sint confirmatae.*
59. *Effectus probacionum & promissionum factarum de beneficio tanquam vacante probatur per aliorum obitum, vel per resignacionem.*
60. *Præsentatio non sufficit vnicui, licet fuerit effectus in spatio 50. annorum.*
61. *Infirmitas in personis potestibus probandum est per scripturas authenticas si illud pretendunt.*
62. *Authentica scriptura quæ dicitur.*
63. *Attestaciones scriptum in antiquis actis ante Consil. redactæ censentur authenticæ scriptura.*
64. *Testium probatio remanet exclusa in probacione infirmitatis in quo presumitur usurpacio.*
65. *Enginciatum Ordinatum an & quando probet infirmitatem.*
66. *Scriptura authentica si pretendatur deperdita, non sufficit illam probare per testes.*
67. *Potentia maior, vel equalis in Ordinario non facit cessare formam traditam à Concil.*
68. *Infirmitas ex privilegio reuocatum est in totum, etiam cum quasi possessione iade sequata.*
69. *Non loquitur de privilegiis concessis ex causa*

*encreta.*

70. *Privilegium quando dicatur concessum ex causa encreta.*
71. *Infirmitas ex privilegio etiam cum amplissimis clausulis concessa propter augmentum cadit sub reformatione.*
72. *Infirmitas in quasi possessione existens valide præsentat.*
73. *Infirmitas in quasi possessione acquiritur ex vnicuique præsentatione sequenti institutione.*
74. *Patroni debent personaliter & præsentatim præsentare.*
75. *Beneficium infirmitas, quantumvis simplex sit, & possit inferior ad id influere, requirit Episcopi examina.*
76. *Patroni beneficiarum non debent se in eorum fratribus intrinsecare.*
77. *Cognitiua validitatis, vel invaliditatis infirmitatis controversi ad Episcopum domesticæ, at ad inferiores, qui ius habent influendi pertinet.*
78. *Patroni consensus ad requiratur in permutatione beneficii infirmitas.*
79. *Resignati beneficiarum de infirmitate, cum ipsi essent effectus beneficij patroni, potest præsentare quem vult ad dictum beneficium.*
80. *Probaciones oblatæ à patrono non possunt repelli ut eorum patronatus declarantur esse ex Concilio.*
81. *Vendentes de per se iura patronatus quam penam iaculant.*
82. *Comprehendit etiam hæc pena se ingerentes in infirmitatem fructuum percipiendi.*
83. *Parochialis libertas non potest vinci parochialis infirmitatis.*
84. *Ecclesia libera quæ minatur ruinam & habet reuocissimas redditus, potest vniui patronatus cum reformatione infirmitatis.*
85. *Infirmitas concessa à 40. annis citra Concil. debent reuocari ab Ordinario.*
86. *Infirmitas interim dum reuocatur per ordinarios patroni sua quasi possessione non sunt priuanda.*

**S**icut legitima patronatus iura tollere, piæque fidelium voluntates in eorum institutione violare, æquum non est: sic etiam, ut hoc colore beneficia Ecclesiastica in futurum quod à multis impudenter sit, redigantur, non est permittendum. Ut igitur debita in omnibus ratio obseruetur, decernit sancta Synodus, ut titulus iuris patronatus sit *ex a fundatione, vel donatione, & qui ex authentico documento, & aliis iure requisitis ostendatur: & siue etiam ex multiplicatis præsentationibus & per antiquissimum temporis cursum, & qui hominum memoriam excedat, & alia siue secundum iuris dispositionem. n. in ijs verò personis seu communitatibus, & vel vniuersitatibus, in quibus id ius & plerumque ex usurpatione potius quæsitum præsumi solet, plenior, & exactior probatio ad docendum verum titulum requiratur: nec immemorabilis temporis probatio aliter eis suffragetur, quàm si præter reliqua ad eam necessaria, præsentationes, & etiam continuata, non minoris ætatis, quàm 1. quinquaginta annorum spatio, & quæ omnes effectum sortiri sint, & authenticæ scripturæ probentur. & Reliqui patronatus omnes in beneficiis, tam secularibus, quàm regularibus, seu parochialibus, vel dignitatibus, aut quibuscumque aliis beneficiis, in cathedrali, vel collegiata Ecclesia: seu facultates, & privilegia concessa tam in vim patronatus, quàm alio quocumque iure nominandi, eligendi, præsentandi ad ea, cum vacant, & exceptis patronatibus, super cathedralibus Ecclesiis, competentibus, & exceptis aliis, quæ ad Imperatorem & Reges, seu regna possidentes, alioque sublimis, ac supremos Principes, iura Imperij in dominiis suis habentes, pertinent, & b quæ in fauorem studiorum generalium concessa sunt, in totum proflus abrogata, & irrita & cum quasi possessione inde secuta intelligantur, Beneficia huiusmodi tanquam libera à suis collatoribus conferantur: ac promotione huiusmodi plenum effectum consequantur. c Ad hæc liceat Episcopo, p præsentatos à patronis, si siudones non fuerint, repellere, & Quid si ad inferiores resistitio pertineat: ab Episcopo tamen, iuxta alia statuta ab hac sancta Synodo, examinentur: alioquin institutio ab inferioribus facta irrita sit.*

a Suprà seff. 14. de reformat. cap. 13. c. p. 2. innot. cum seq. 16. quæst. 1. & cap. nobis de iure pati.

b Nota pro c. 16. seff. 14.

c Suprà seff. 14. de reformat. c. 17. & seff. 14. de reformat. c. 13.

& inanis, u. Patroni autem beneficiorum, cuiuscumque Ordinis, & dignitatis, etiam si Communitates, Vniuersitates, Collegia quæcumque Clericorum, vel laicorum existant, in perceptione fructuum, prouentuum obuentium quorumcumque beneficiorum, etiam si verè de iure patronatus ipsorum ex fundatione, & dotatione essent, nullatenus, nullâve causa, vel occasione se ingerant, sed illos liberè Rectori, seu Beneficiario, non obstante etiam quacumque consuetudine, distribuendos dimittant. *¶ Nec dictum insusceptionis venditionis, aut alio quocumque titulo in alios contra canonicas sanctiones transigere præsumant, si secus fecerint, excommunicationis, & interdicti pœnis subiciantur, & dicto iure patronatus, ipsos iure priuati existant, & insuper accessiones, per viam vnionis factæ de beneficiis liberis, ad Ecclesias iurispatronatus, etiam laicorum, subiectas, tam ad parochiales, quàm ad alia quæcumque beneficia, etiam simplicia, seu dignitates, vel hospitalia, ita vt prædicta beneficia libera eiusdem naturæ cum iis, quibuscum vniantur, efficiantur, atque sub iure patronatus constituantur: hæc si nondum plenarium sortitæ sunt effectum, vel deinceps ad cuiusvis instantiam fient: quacumque auctoritate, etiam Apostolica, concessæ fuerint, simul cum vnionibus ipsius per succedentem obtineant intelligantur: non obstante quacumque in iis verborum forma, seu derogatione quæ habeatur pro expressa: nec executioni amplius demandentur: sed beneficia ipsa vnita: cum vacauerint, liberè, vt antea, conferantur. *¶ Quæ verò à quadraginta annis citra factæ, effectum & plenam incorporationem suam consequæ: hæc nihilominus ab Ordinatis, tanquam à Sede Apostolica delegatis, videntur, & examinentur: ac quæ per surreptionem, vel obreptionem obtinæ fuerint, simul cum vnionibus, irritæ delectantur, ac beneficia ipsa separantur, & aliis conferantur. Similiter quocumque patronatus quicumque in Ecclesiis, quibuscumque aliis beneficiis, etiam dignitatibus antea libetis, acquisiti à quadraginta annis citra, & in futurum acquirendi, seu ex augmento dotis, seu noua constructione, vel alia simili causa, etiam auctoritate Sedis Apostolicæ, ab isdem Ordinariis, vti delegatis, vt suprà, qui nullius in his facultatibus, aut privilegiis impediuntur, diligenter cognoscantur: & quos non repeterint ob maximè euidentem Ecclesiæ, vel beneficii, seu dignitatis necessitatem legitimè constitutos esse, in totum reuocent: atque beneficia huiusmodi sine damno illa possidentium, & restituto patronis eo, quod ab eis idcirco datum est, in pristinum libertatis statum reducant: non obstantibus privilegiis constitutionibus, ac consuetudinibus, etiam immemorabilibus.**

d. Suprà scilicet.  
7. de reform.  
cap. 6.

1. Vnde Mascard. de probat. concil. 956. & concil. 1216. Cæbed. de patronat. Regia Corona, cap. 6. Truch. Leo in thesauris fori Ecclesiæ, p. 2. c. 2. Card. Tusch. prædict. concil. l. i. concil. 617. Galet. in marginæ c. sum. conscientia, verb. Insusceptionis Zetol. in praxi Episcop. p. 1. admodum verb. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 18. n. 19. cum segg. Aloyf. Ricc. in collect. decision. collect. 58. 158. 1576. & 1593. & in praxi rerum fori Ecclesiæ, resol. 124. cum segg. in 2. edit. & in decision. Curia Archiepisc. Neapolitan. p. 1. decis. 161. Mantie. decis. 198. 208. 244. & 318. Valer. Reginald. in praxi fori panis. lib. 30. tracl. 3. n. 110. Campan. in diuersorio iuris Canon. rub. 1. c. 13. n. 405. cum segg. Viuiz. in praxi iurispatronat. p. 2. lib. 11. c. 5. cum segg. secundum ultimam impress. Mollel. in sum. Theologia moralis tracl. 6. c. 5. ex n. 44. Seraph. decis. 1103. 1120. 1141. & 1367. Monnet. de communi. ultim. volunt. c. 10. n. 210. cum segg. Ioan. Anton. Massob. in praxi habendi concursus prel. 7. dub. 3. ex n. 14. Nouat. in singularib. concil. 94. incipit de offic. & potest. Episcop. p. 3. alieg. 72. n. 20. cum segg. laic. Ioan. Bapt. Costa de falsis cens. & ignor. c. n. 1. dist. 90. per te. Alexand. Trentincq. consil. 65. per te. vol. 1.

a. Ex fundatione, vel dotatione. Hæc verba accipienda esse disunctuè resoluat Garc. d. p. 5. cap. 9. n. 141. vbi addit quod sufficit aliter utrum probare, scilicet vel ritualum ex authentico documento, siue multiplicatas presentationes. Quamuis ex hoc decreto solum videatur conferri iurispatronatus, quod procedit ex fundatione, vel dotatione si cuius Ecclesiæ, non tamen dictum est quod ex-

cludatur, quod competit ex eius constitutione, Zetol. in praxi Episcop. p. 1. verb. Insusceptionis, 5. 2. vers. tertio, Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 18. n. 50. Nicol. Garc. d. c. 9. cum segg. 36. D. Felician. de Vega Archiepiscop. Mexicanus ad cap. quanto 3. de iudici. num. 15.

In Rota suit semper resolutum quoddam dispositio huius decreti dum tener quoddam patronatus debet esse ex fundatione, & dotatione, locum habet tam in possessorio, quàm in petitorio Coccin. decis. 479. n. 2. Theodol. de Rubens in singularibus Rota p. 1. verb. insusceptionis 5. 8. pag. 60. Nicol. Garc. de benefic. p. 2. n. 198. & p. 5. c. 138.

b. Qui ex authentico documento, &c. Insusceptionis titulum probat ex authentico documento fundationis, vel dotationis, non privilegii, aut altetius qualitatibus, vel accidentibus intrinsecè aduenientibus, per text. in præfati resoluunt Mollel. d. tracl. 6. c. 5. n. 44. Campan. d. c. 13. n. 401. Monnet. d. c. 10. cum segg. 110. Ego ipse d. alleg. 72. num. 21. Ricc. de insuscept. resol. 8. & 9. Rota apud Vinian. post suam praxim insuscept. decis. 17. num. 1. & in Albanen. Priuati 21. May 1604. coram benedictum. Pena, vbi suit dictum quod nihil pertinet quoddam Concilium in præfati iussu privilegia, quia non sufficit ea, quæ proueniunt ex fundatione, vel dotatione legitimè probatis, quod etiam tradit Nic. d. c. 9. n. 141. vbi addit ad probandum tale privilegium in limine fundationis non sufficere immemorabilem, iunctis multiplicatis præfati omnibus, nisi probata fama talis privilegii, aliisque concurrentibus requiritur secundum iuris dispositionem. Iurisperito



lido à principio, ut si appareat quòd fuerit vsu-  
patum iuspatronatus ex privilegio, & non ex funda-  
tione, & dotatione, referuntur decisum Gonzal. d.  
gloss. 18. num. 48. Pizlec. d. c. 6. n. 7. vers. non tamen,  
Maotica decis. 318. ex m. 1. Ego ipse d. alleg. 72. n.  
67. Rot. decis. 348. n. 2. p. 2. recent.

17. Iuspatronatus aliquid quando presumitur ex  
privilegio, vel constat de origine privilegii, & ad-  
est immemorialis, illa nihil prodest, ut refert deci-  
sum Nicol. Garc. d. p. 5. cap. 1. num. 119.

18. Iuspatronatus ex privilegio Episcopi conce-  
sum, in cuius pacifica possessione existeret per  
presenti patroni per 140. annos, nò prodest, cum enim  
constet de titulo ex privilegio inusitato, centena-  
ria possessio prodesse non potest ob malam fidem,  
ideòque per hoc decretum sublatum, ut testatur  
resoluntum Nicol. Garc. d. p. 5. c. 9. n. 128.

19. Nec requiritur eundem vigorem quando lis est in-  
ter compræsentatos, qui non sunt potentes, &  
Concilium in presenti non gravare eos duriori  
probatione, cessante suspitione vsuptionis ius-  
patronatus, resolutum Callad. decis. 2. n. 5. de pro-  
bat. & fuit dictum in Firmiana iurispatronatus 21.

May 1591. coram Orano, & in Florentina Capella  
20. May 1616. coram R. P. D. meo Pirrona.

20. Vnde iuspatronatus potest præscribi ab vno  
contra alium comparationum spatio 40. annorum  
cum titulo colorato, resolutum Lambertin. part. 2.  
lib. c. 1. s. 5. quæst. 11. prin. Galet. d. verb. iuspatronatus  
pag. 144. col. 1. Gonzal. d. gloss. 18. n. 57. Franc.  
Leo d. c. 6. n. 8. in fine, Mati Antonin. d. lib. 1. refal.  
108. n. 28. Ego ipse d. alleg. 72. n. 68. Rot. decis. 146.  
n. 5. p. 2. recent. & apud Positum post trall. mandatu  
de manutendo decis. 239. n. 10.

21. Quæstio secundum iuris dispositionem. Multis  
modis in personis privatis, & in quibus vsu-  
pationis præsumptio non cadit, probatur iuspatronatus,  
in illis enim Concil. in presenti nisi altera vice  
circa huiusmodi probationem Rota decis. 331.  
prop. fin. p. 2. diuers. & decis. 369. n. 2. p. 2. recent. Ca-  
ual. decis. 560. num. 1. & in Florentina Capella 30.  
May 1616. coram R. P. D. meo Pirrona, impetita per  
Vivian. decis. 61. n. 1. & aliam Theod. de Rubois  
in singul. Rota verb. iuspatronatus 5. 6. pag. 39. n. 2.  
Rotam sepe dixisse quòd in iurepatronatus privatu-  
mque nihil per Concil. Trid. fit innovatum, &  
ideo remanet sub dispositione Iuris communis.

Et primò probatur ex presentationibus per qua-  
draginta annos effectum sortitis, dummodo cum  
huiusmodi quadragenario possessione concutiat  
publica vox & fama, vel aliz præsumptiones, quæ  
vim habeant famæ, Callad. decis. 3. n. 4. cum sequenda  
probat. Achil. decis. 6. ex lat. Rot. decis. 360. n. 8.  
& decis. 69. 4. n. 6. p. 2. rec. coram R. P. D. meo Pirrona.

22. Quod ad probandum quadragenarium sufficiat  
unica presentatio si presentatus per 40. annos  
fuerit in possessione, nec vquam eueniat casus  
nouæ presentationis, gloss. in verb. uno, vel pluri-  
bus, in c. cum de beneficiis, de proband. in 6. Federic.  
de Sent. conf. 234. n. 4. in princip. vers. ad id quod  
queritur, Cardin. conf. 62. n. 8. Achil. decis. 5. n. 1. da  
inrepar. quos sequitur est Rot. in Bergomen. capella-  
ria 18. May 1629. R. P. D. Merlino.

Vnde famam solum non sufficere tenuerunt  
Steph. Gestian. discip. forensis. 3. 10. num. 80. Aloyf.  
Ric. in d. praxi feri Eccles. refel. 130. & d. Neapol.  
decis. 274. n. 8. & 9. p. 4. Mantie. decis. 198. num. 4.  
Nicol. Garc. de benef. p. 5. cap. 5. num. 40. Ego ipse  
d. alleg. 71. num. 43. & seq. Rot. decis. 331. n. 5. p. 1.  
recent. & decis. 235. n. 2. p. 2. recent. Nam sola fama  
in antiquis ad probandum iuspatronatus non suf-  
ficit, nisi quando adest longissima quasi possessio  
presentandi effectura, Achil. decis. 6. de iurepa-  
tron. Callad. decis. 2. n. 4. de probat. Pote decis. 60. n.  
5. lib. 1. & decis. 35. lib. 2. Cavalet. decis. 159. n. 5. &  
in aliis citatis à Theodof. de Rubois singul. Rota  
tomo 2. verb. iuspatronatus, 5. 4. pag. 59. Alexand.  
Trentacin. d. consil. 55. à num. 8. vel. 1. Quod qui-  
dem intelligunt ut procedat quoad plenum pro-  
bationem iuspatronatus, veluti si controuersia  
esset cum Ordinario, secus tamen quando non agi-  
tur principaliter, sed incidenter, quia tunc suffi-  
ciunt leuiiores probationes, Mantie. decis. 318. sub  
num. 5. vers. nec obstat, quem citat Ferent. in annot.  
ad decis. 111. Brunati n. 2. citati per me d. alleg. 72.  
num. 40. & 41. Aloyf. Ric. in decis. Curia Archiep.  
Neapol. decis. 274. num. 5. & decis. 306. part. 4. Rot.  
decis. 224. num. 4. & 5. p. 1. recent. Theodof. de Ru-  
bois ubi supra §. 1.

Secundò probari iuspatronatus per enunciari-  
as centum annos, & hominum memoriam ex-  
cidentes, resoluunt Nicol. Garc. d. c. 9. num. 21. Aloyf.  
Ric. in decis. Curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 274.  
n. 5. & decis. 306. Rot. decis. 224. n. 4. & 5. p. 1. re-  
cent. Ego ipse d. alleg. 72. n. 40. & 41. Enunciatiis  
enim Ordinariorum multum deferunt in probatio-  
ne iuspatronatus, quia per summorum scire quali-  
tates beneficiorum, & vtrumque se reddunt diffi-  
ciles ad instituendum Mantie. decis. 318. n. 2. & de-  
cis. 350. n. 3. Coccin. decis. 25. in fine, & decis. 230.  
num. 5. Rot. decis. 318. n. 3. p. 1. recent. Dummodo  
sint saltem duæ enunciationes, quia regulariter  
enunciatiis vnica non probat, etiam si sit antiqua,  
Rot. decis. 160. n. 6. & decis. 369. n. 2. p. 1. recent. &  
decis. 170. n. 3. p. 2. etiam recent. Et dummodo pro-  
ueniant à diuersis personis, & à diuerso fonte,  
quia si hæ eadem persona prouenerint, licet plures,  
pro vnica tantum haberentur, Caput. decis. 337.  
num. 6. p. 3. Rot. decis. 388. num. c. part. 1. & d. de-  
cis. 289. num. 1. p. 2. diuers. & decis. 259. 5. num. 7. p. 1.  
recent. Beltram ad Greg. decis. 407. n. 6. & dummo-  
do sint enunciationes plurium instrumentorum à  
diuersis Notariis confectorum, Achil. decis. 8. n. 2.  
da inrepar. Rot. decis. 518. n. 2. & 3. p. 1. recent. &  
non emanauerint à personis suspectis, & interelle  
habentibus Rot. decis. 405. n. 2. p. 1. recent. Et deo-  
ique ubi enunciationes sunt plures, & à diuersis per-  
sonis non suspectis emanant, & antiquissimæ, plenè  
probant iuspatronatus, etiam contra tertium,  
Baratt. decis. 807. n. 2. Rot. in nullum sen Squillacen.  
iurisdictionis 4. Martij 1616. coram. bona memoria  
Andrea, & in Burgi S. Domini iuspatronatus 20. In-  
nij 1622. coram. R. P. D. Merlino.

Tertio probari iuspatronatus per insignia ali-  
cuius familiar sculpsit in Ecclesia, resoluunt Lam-  
bert. de inreparand. lib. 3. q. 5. art. 4. num. 2. Roman.  
sing. 480. Menoch. de præsump. lib. 3. præf. 9. n. 10.  
& præf. 130. num. 11. Callisto Palao d. p. nullo 3. 6.  
vers. quatuor, Setaph. decis. 553. n. 21. & decis. 1141.  
num. 7.

num. 7. vbi quod concurrentibus aliis adminiculis plenè probent iuspatrionatus, Rot. coram Reuerendissimo D. meo Cuccino Decano decif. 230. n. 1. & inter recentiores decif. 13. sub. d. 3. ad fin. & decif. 518. n. 5. p. 1. & decif. 548. num. 7. part. 2. & fuit dictum in Lucana iurisdictione 26. Iunij 1619. coram bona mem. D. meo Zetio, apud Viuiam, post suam praxim iurisdictionem, decif. 26. n. 15. & 16. Intellige quando apparet illa esse ita antiqua, prout est Ecclesia, vel capella, in qua adfuit, adeò quod non possit assignari alia causa, ob quam fuerit appollita, nisi in fundatione Ecclesie, aliàs enim potuissent apponi ob rellaturationem, vel ob cleemosynam, ex quibus iuspatrionatus non acquiritur, vt dicit Rot. in Calaguristana praeminentiarum 17. Af. 14. 159. 1. coram. Cipriano, & decif. 230. n. 1. coram reuerendissimo D. meo Decano, & coram Card. Canalerio decif. 159. n. 8. licet eadem Rot. d. decif. 13. sub. n. 3. p. 1. recent. dixerit quod licet insignia non appareant adeò antiqua, vt dici possit fuisse appollita in fundatione, nihilominus suffragantur ad probationem iuspatrionatus, quia presumuntur per patronos appollita ad confirmationem sui iuris.

Quarto probati iuspatrionatus ex denominatione capellæ alicuius familie, censuit Rot. decif. 694. n. 6. p. 2. recent. Et quando Epitaphia, seu litteræ scriptæ in lapidibus Ecclesie mentionem faciunt de familia Lambertini. de iurapatron. p. 2. art. 4. p. 10. princ. lib. 2. n. 11. Mascard. concl. 938. n. 28. Salgado d. 4. 10. n. 276.

Quinto probati iuspatrionatus ex inscriptione antiquissima in Ecclesia, resoluunt Franc. Leo d. cap. 6. num. 4. Lambertino d. tract. lib. 2. part. 2. art. 9. quæst. 10. Fetter. consil. 193. n. 9. lib. 2. Hieronym. Gabz. consil. 196. n. 9. lib. 2. Meoeb. de praesumpt. lib. 6. praef. 3. num. 7. Salgado d. cap. 10. num. 27. 5. Aloyf. Riccan d. praxi fore Ecclesie, fol. 125. n. 3. in fine Nicol. Garc. d. 9. num. 91. Molfel. d. tract. 6. cap. 3. num. 46. Ego ipse d. allegat. 7. 2. num. 50. Rot. decif. 374. n. 7. part. 2. recent. & in Mutine. plebiu 24. Nouembri 1623. coram Reuerendissimo D. meo Cuccino.

Sexto probati iuspatrionatus ex sententia antiqua Episcopi, quia iudicant ad praesentationem alicuius patroni beneficium pertinere, tenent Pute. decif. 237. lib. 2. in correctis Hieron. Gabz. consil. 198. n. 4. lib. 2. Aloyf. Riccan d. praxi fore 125. Rot. in Fiorentina Canonici 11. Decembri 1615. coram bona mem. Baratto, ioter eius impetras decif. 142. num. vltim. Seraphin. decif. 1143. idem Aloyf. Riccan tract. de nouissima probat. iuspatrionatus resol. 126. n. 1. & resol. 233. à princ. Lottet. de re benefic. lib. 2. quæst. 13. n. 152. Clarin. forens. controuers. lib. 1. cap. 5. n. 1. cum seqq. vbi num. 10. subdit quod si semel lata sit sententia cum magna cognitione causæ, & fabricato processu super probatione iuspatrionatus, si de nouo contingat vacatio, non erit amplius elaborandum. Aotiquum autem existimati quoties quadraginta recto aonia completis laza fuisse, dicit Stephan. Gratian. d. cept. forens. c. 10. ex n. 90. quem refero Ego ipse d. alleg. 7. 2. n. 49.

Septimo probati iuspatrionatus ex litteris institutionibus Antecessorum, quibus attestatur beneficium ad praesentationem alicuius patroni pertinere, resoluunt Flaminio de resignat. lib. 3. quæst. 31. num. 38. Mari Antonin. var. resol. lib. 1. resol. 30. num. 1. Ego ipse d. alleg. 7. 2. num. 47. Rot. decif. 576. & 1447. lib. 3. part. 3. d. meos quatuor aliqui beneficiarii fuerint admissi vigore prouisionum Apostolicarum, quæ non mutant statum iuspatrionatus,

quia Papa semper presumitur iuxta naturam & qualiteratem beneficii conferre, nec extendit praeiudicare patronis Caualet. decif. 390. n. 5. Rot. decif. 546. num. 3. p. 1. recentior. & decif. 347. num. 2. & decif. 560. n. 14. ad fin. p. 2. etiam recent. & in Lucana Canonici 23. Martij 1620. coram bona mem. D. meo Zetio, & in Asilana Plebanu 12. Ianuarij 1624. coram R. P. D. Merlino, & in Serana beneficiu 28. February 1625. coram eodem, quod quidem procedit quando verè constat de anteriori statu contrariò, oon autem si de illo oon constet fuit dictum in Placentina Plebiu Carpineti 7. Nouembri 1623. coram R. P. D. Pirouan, & coram Cardin. Caualet. decif. 232. n. 2. & decif. 266. n. 2. Et etiam quando non sumus in potentibus, Rot. in d. Iacen. Parochialis. Rota solet multum deferre attestacionibus Ordinariarum tanquam attestacionum de re ipsis praeiudicialium, quoniam canonizati iuspatrionatus, prius ac se spe vltierus liberè conferendi. Ita ex conf. Puturati 553. n. 6. Rot. decif. 31. de iurapatron. in nouis, Achil. de Grassis decif. 7. de iurapatron. Pute. decif. 17. 2. lib. 1. & decif. 242. lib. 2. Castil. decif. 2. de iurapatron. Setapho. decif. 1141. n. 8. Caualet. decif. 52. n. 2. & decif. 61. num. 3. cum aliis citatis à Theod. de Rubéis in singularibus Rota p. 2. verb. Ordinarius §. 2. pag. 74.

Illud autem aduertere oportet ex certo subsidio alicui praeiudicari tanquam patroon non probati iuspatrionatus, vt per Rot. decif. 1245. n. 1. lib. 3. p. 3. d. in re, quam refero Ego ipse d. alleg. 7. 2. num. 46. Sicut etiam ad illud probandum minimè sufficere libros visitacionis, tenent Pafcet. in praxi Episcop. p. 2. cap. 5. n. 7. Aloyf. Riccan d. praxi resol. 125. n. 2. Molfel. d. tract. 6. c. 5. n. 45. Ego ipse d. alleg. 7. 2. n. 48.

2. In re personarum seu Communitatibus, &c.] Rota sepe cecidit per hoc decretum quod ad probandum iuspatrionatus familie potens propter timorem vltipatrionatus sic probandus legitimus titulus, vel immemorabilis simul cum praesentacionibus continuatis spatio 90. annorum, & quod habuerint effectum, & de illis coisset per authentica instrumenta, ata ex plocimis ipsius Rote decifionibus hinc & attestat Theod. de Rubéis in singularibus Rota p. 2. verb. Iuspatrionatus §. 5. pag. 59. Alexad. Treotacinq. dist. consil. 65. n. 9. vers. quarto.

Hanc locum in Ecclesiis receptitii, quo ad probationem iuspatrionatus po personis suspectis, tradit Sel. in seiff. c. 27. n. 18. vbi refert dictum in Calaguristana 13. Septembri 1631. & cum indistincte har mentio de personis in quibus iuspatrionatus pterquam ex vltipatrione praesumitur acquisitum, ideo non absre erit aliquas familias nominatim exprimere, quæ quo ad hunc effectum ex sententia Rote potentes dicuntur, & antequam ad illas deueniam, sciendum est quod Gonzal. §. 18. n. 66. decifum refert, personas illas esse omnes dominos ciuitarum, castroium, aut locorum, Duces, Marchiones, Comites, Barones & alios quoslibet dominos perpetuam iurisdictionem habentes.

De Imperatore scriptis Pute. decif. 60. aliàs 56. lib. 1. in correctis.

De Rege Aragoniz apud Mohedan. decif. 10. n. 4. de iurapatron.

De infante Portugaliz apud Puteum decif. 57. aliàs 55. lib. 1. in correctis.

De Bione, alioque domino iurisdictionem temporalem habente tradunt Gonzal. d. gloss. 18. num. 65. vers. ex his personis, Aloyf. Riccan d. praxi resol. 123. num. 1. Molfel. d. tract. 6. cap. 5. num. 61.

Rot. decif. 53. n. 2. & 6. p. 2. recent. coram Gregor. XV. decif. 122. n. 1. & apud Poffi. poff. trall. mandati de manutenendo decif. 128. n. 13. Iufpatronatus enim domini loci, ubi finem est beneficium, praeformi ex difpofitione Concilij in praefenti vifpauum, & in eo probando requiri maiorem, & exactiorem probationem non folum ex pteitorio, fed etiam ex poffefforio, cenfuit eadem Rota decif. 421. n. 1. & decif. 56. n. 3. p. 2. recent. Vnde iufpatronatus vfurpationis praefumi fi probetur eum, qui efl in poffeffione iufpatronatus, fuffice dominum loci illius, in quo efl beneficium, cenfuit Rot. decif. 129. n. 1. p. 1. recent.

38. De quocunque altero Magnate apud Caput. decif. 118. num. 1. part. 2. eifque decifio 127. 3. lib. 3. p. 3. diuerf. & fuit dictum in Lucana iufpatronatu de Podii 5. Martij 1621. coram Renerendiffimo D. meo Cocino impetilla per Viuiam poff. fuam praxim iufpatron. decif. 31.

39. De quolibet ex familia Colanmæ apud Caput. decif. 128. & Rot. decif. 199. lib. 2. diuerf. relatu per Aloyf. Ricc. in d. praxi refol. 132. n. 1. & fuit dictum ex praefata Lucana iufpatronatus de Podii.

40. De quolibet ex familia de Sabellis Rot. in Sabien. iufpatronatu 26. Oltobris 1594. coram Lit. 10. & 6. Martij 1596. coram Peniaetlati in d. Lucana iufpatronatu de Podii.

41. De altero ex familia Vtriforum, eadem Rot. decif. 82. lib. 3. p. 2. diuerf. & decif. 199. n. 1. p. 2. etiam diuerf. refertur in d. Lucana iufpatronatu de Podii.

42. De quolibet ex familia Neapolitana de Cataciolis, Rot. in Neapolitana Capellana 28. Ianuarij 1571. coram Cardui. Lancelotti, & apud Poffum decif. 128. n. 16. in fine.

43. De nobilibus Venetis in Rato Venetorum Rot. apud Seraphin. decif. 95. 2. num. 6. relatu in d. Lucana iufpatronatu de Podii, & apud Poffi. d. decif. 128. in fine, & in citatis per Ferentil. in annot. ad decif. Buratti 832. n. 8.

44. Denique iufpatronatus a quolibet familia potenti obtentum praefumi ex vfurpatione acquifitum, tenent Mari. Antonin. var. refol. lib. 1. refol. 33. n. 2. Nicol. Garc. d. c. 9. ex 98. Ego ipfe d. alleg. 72. n. 61. Manfio. decif. 127. n. 5. Greg. decif. 122. n. 1. Puteos decif. 53. num. 599. & decif. 99. lib. 1. in correftis, Rot. dec. 5. p. 2. lib. 2. diuerf. & decif. 532. p. 3. lib. 3. etiam diuerf. & in d. Lucana iufpatronatus de Podii, & in Comelen. & Ferrarien. Propofitura 13. Decembris 1625. coram bona mem. Remboldo.

45. Iufpatronatus dici priuilegium ad effugiendam vfurpationis praefumptionem quando patroni non fuit domini temporales loci, ubi fondatum efl iufpatronatus, cenfuit Rota decif. 364. n. 1. part. 2. recent. ubi fubdit quod iufpatronatus probatur fecundum quod ius commune difponit, & fecundum Concil. in praefenti, quando patroni funt perfonae priuatae, & non domini temporales, refero

46. Ego ipfe d. alleg. 72. n. 66. In iufpatronatus Abbatia temporalem iufpationem habentis non requiruntur amplexus illarum probationum, quas Concil. poffit in iis perfonis, in quibus praefumitur vfurpato, vt per Aldanum in compend. Canon. refol. lib. 4. tit. 10. n. 8. ubi dicit teftolotum in Sublacon. 12. Septembris 1570. Et praefumptioem vfurpationis non cadere in Ecclefia, feu monafterio, domina caftri, cum fit iuftitiae cultrix, cenfuit Rot. in Lunden. iufpatronatus 28. Ianij 1630. coram R. P. D. Piramano, quam refert Alphond. de Leone d. g. 4. praxi 2. n. 81.

Vnde fi concurreret fola potentis praetendentium iufpatronatus abfque iufpatione, tunc non habere locum forma data a Concilio in praefenti, tenent Hieron. Gabr. confil. 192. num. 3. & 4. lib. 2. Rot. decif. 374. p. 2. recent. & fuit dictum in Lucana iufpatronatus 29. Ianij 1619. coram bona mem. Danno, et confirmata 2. Decembris 1619. coram eodem, fed abfque contrarij vetus.

Iufpatronatus vfurpationis praefumptionem tolli ex praefentationis fimilium beneficiorum per tempus a Concilio requifitum, cenfuit Rot. decif. 481. n. 1. p. 1. recent. & ex praefentationibus continuatis fpatio quinquaginta annorum, eadem Rot. decif. 481. n. 1. & ex inftrumentis fundationis, eadem Rot. decif. 211. n. 3. p. 1. recent.

¶ Vel Priuilegijs. In Vniuerfitatibus, feu Communitatibus praefumi iufpatronatus ex vfurpatione acquifitum, tradunt Caualcan. decif. 17. num. 7. part. 2. Gonzal. d. glos. 18. num. 63. Aloyf. Ricc. in d. praxi refol. 131. Nicol. Garc. d. lib. 2. cap. 9. num. 102. ubi quod habet locum in vniuerfitate Parochianorum. Et in vniuerfitate Iuristarum. Rota Apud Alphond. de Leone d. g. 4. praxi 2. n. 3. cum feqq.

Etiam vniuerfitas, feu communis patris fuis, fecundum Nicol. Garc. d. cap. 9. num. 102. Aloyf. Ricc. in d. praxi refol. 135. & in eod. decif. part. 4. collect. 1240. Rot. decif. 481. num. 1. part. 1. recent. & in aliis locis per me relatu d. alleg. 72. n. 62. Viuiam d. c. 5. num. 75. & fuit dictum in Lucana iufpatronatus 31. Ianuarij 1610. coram bona mem. Danno, et impetilla per Viuiam poff. praxim iufpatronatus decif. 28. n. 1.

Iufpatronatus ex vfurpatione acquifitum non praefumi fi non totius Vniuerfittatis, fed illius partis eflae praetendatur, referunt decifum Gonzal. d. glos. 18. num. 69. Aloyf. Ricc. in d. praxi refol. 135. in fine. Ego ipfe d. alleg. 72. num. 64. Viuiam d. c. 5. num. 77.

Nec ex vfurpatione acquifitum praefumitur ad effectum probationum ampliotum, fi fit mixtum feptem officialium laicorum nomine Vniuerfittatis laicalis, & trium Ecclefiafticorum priuato nomine praefentantium ratione mixturae, & fauore Ecclefiae, vt per Sel. in fele. Canon. c. 17. num. 14. ubi refert decifum in Pampilonen. Augufti 1620.

Si priuata perfonae, feu familia habet iufpatronatus fimul cum familia potenti, vel vniuerfittate, tunc non eflae neceffariam probationem praefcriptam a Concilio in praefenti, refoluit Menoch. d. praefumpt. lib. 3. praef. 99. n. 15. & 16. & confil. 654. Rot. decif. 154. fub n. 7. p. 2. recent. & fuit dictum in Firmana Altaris de Doris 25. February 1610. coram Cardin. Merquemont. Caual. decif. 89. n. 2.

Iufpatronatus vfurpato an praefumat, quando vna illius pars fpectat ad Vniuerfittatem Parochianorum, alia ad alias priuatas perfonas? Rot. decif. 219. n. 2. p. 1. recent. Et quod non praefumatur vfurpato quando communis, vel vniuerfittas fimul cum non fufpecta perfonae poffider, cenfuit Rota in Lunden. iufpatronatus 28. Ianij 1630. coram R. P. D. Piramano, quam refert Alphond. de Leone d. g. 4. praxi 2. n. 87.

¶ Plerumque ex vfurpatione. Iufpatronatus vfurpationem quandoque non praefumi aduerfit Rot. decif. 124. num. 9. part. 1. recent. & pluries apud me d. alleg. 72. n. 63. praecipue ftante initio acquifitionis ex alia caufa, vt fuit dictum in Lunden. Parochialis 18. Decembris 1621. coram R. P. D. Melino verfue etiam.

¶ Etiam contentata. Vt fcilicet vna fequatur aliam

47.

48.

49.

50.

51.

52.

53.

54.

55.

56.

aliam, ex Flamin. d. quæst. 18. n. 155. Aloyf. Ricc. in d. praxi resol. 133. vers. *amplius secundo*, quos refecto Ego ipse d. alleg. 7. 2. n. 55. Non est tamen necessaria probatio continuati temporis in presentando, si probentur extrema, cum tunc media presumantur. Rot. in d. Flaminiana Capelle 30. May 1616. coram R. P. D. Pirronano, impressa per Viuan. post praxim iurispatron. decif. 61. n. 4. & in Iann. Abbatia 13. Iuny 1625. coram bonamem. Burasso apud eundem Viuiso. decif. 38. n. 4.

37. *Quinquaginta annorum spatium.* Sumere initium ab illo die, quo apparet factam fuisse primam presentationem, & antiquiorem productam in actis cum sequenti institutione, cõque numerati vsque ad diem huius postmodum morte, in qua controuertitur, an sit & consistat de iurisdictione, referre ex Rote decisione Campan. d. rub. 11. cap. 13. n. 2. m. 426.

38. *Quæ omnes effectum sint sortita.* Effectum fortiter dicuntur si sint continuata presentationes. Flamin. d. quæst. 18. n. 156. Aloyf. Ricc. in d. praxi resol. 133. vers. *amplius tertio* Seraphin. decif. 1141. Mallobr. in praxi habendi concursus pral. 13. dub. 4. ex n. 3. Ego ipse d. alleg. 7. 2. n. 56.

39. Rota sepius canonizauit doctrinam Oldradi decif. 129. quod probent effectus iurisdictionis presentationum, & provisionum factarum de beneficio tanquam vacante per alterius provisionis obitum, apud Seraphin. decif. 137. n. 1. & 2. & decif. 1141. cum. 1. vers. & ista. Gregor. XV. decif. 125. num. 1. & ibi addend. num. 8. Cardin. Caualet. d. decif. 625. num. 3.

40. *In Aquilana beneficio.* 6. Aprilis 1620. coram bona mem. Remboldo, & in nullum, seu Taurinen. Prioratu 13. Iannarij 1625. coram R. P. D. Merlino, & in Iann. Parochialis 13. Martij 1626. & 19. Aprilis 1627. coram R. P. D. Duran. Quæ doctrina procedit ne dum quando beneficiu vacauit per obitum, verum etiam per renunciationem, in quibus terminis loquuntur Seraphin. decif. 337. n. 1. Rota decif. 123. n. 8. p. 1. recent. Card. Caualet. decif. 424. in princip. & decif. 655. n. 6. & in Lucana iurisdictione 26. Iuny 1619. coram bona mem. Danozzi. & in Romana iurisdictione, seu beneficiatus 9. Decembris 1619. coram bona mem. Pbaldo, & in Noccastren. Parochialis 30. Iannarij 1623. coram R. P. D. meo Navarro, & in Sulmonen. beneficij 9. Iuny 1623. coram eodem, & in d. nullum, seu Taurineno. Prioratus. Quoruusque sententie eadem Rot. decif. 644. sub n. 10. vers. *quamuis autem effectum* p. 4. diuers. & in aliis, quas refert & sequitur Gonzal. ad leg. 8. Cancel. gloss. 18. n. 85. vers. *hoc tamen*. Habet etiam locum doctrina, quando beneficiu vacauit per contratum matrimonij, & alius postea ad illud prefatus, & provisus fuit. Rot. in Auximana beneficiu num. 6. Februarij 1623. coram R. P. D. Pirronano.

60. Non sufficit unica presentatio, licet fuerit effectiua spatio 50. annorum, & vltia, quia Concilium non contentatur vnica presentatione cum requirit plures, easque effectiuas, vt resolut Rot. decif. 577. sub num. 1. vers. *hoc autem pars 4. diuers.* & in Romana iurisdictione 18. Aprilis 1603. coram Cardin. Pamphilio.

61. *Authenticis scripturis probentur.* Personas potentes, & in quibus usurpationis presumptio cadit, tenent probari iurisdictionem per scripturas authenticas, si illud pretendunt, resoluunt Gonzal. d. gloss. 18. num. 76. Nicol. Gac. de benefic. part. 5. cap. 3. n. 98. & 113. Loter. de re benefic. lib. 2. q. 13. ex n. 128.

62. Authenticam scripturam quo ad hoc propo-

tum censeri Rellam Episcopi, seu consensum in scripto datum ad fundandum, construendum, seu dotandum, obseruare Placit. in praxi Episcop. p. 2. c. 5. Viuan. d. c. 3. n. 22. Aloyf. Ricc. in d. praxi fori Eccles. resol. 125 in 2. ed. n. & resol. 126. resolut vt scriptura dicatur authentica, debere continere omnia requisita à iure necessaria tam in confessione, quam extrahione Nicol. Gac. d. c. 9. n. 8. cum segg. Moisc. d. c. 5. n. 44. in fine.

Et attentiones testium in actis antiquis ante Concil. redactas censeri etiam authenticas scripturas, ita quod per illas intelligatur satisfacta dispositio Concilij in presenti, concludit Menoch. decif. 336. n. 23. quem sequuntur Campan. d. rub. 11. c. 13. n. 410. & Ego ipse d. alleg. 7. 2. n. 26. & me citato in illo loco Viuan. d. c. 5. n. 18. per egregiam doctrinam Angel. in l. vlt. col. 2. vers. sed Innocentius, C. de editio D. Adriani telen.

Testium igitur probationem remanere exclusam, ac proinde cum Concilium requirit pro forma, quod de presentationibus consistat per authenticas scripturas, non sufficere illas probare pretestes, vel per aliud æquipollens, tenent Paul. de confident. q. 18. n. 147. Gonzal. d. gloss. 18. n. 79. & 80. Pilec. in praxi Episcop. p. 2. c. 5. n. 5. Masciuc. var. lib. 2. c. 5. 2. n. 2. Franc. Leo d. c. 6. num. 6. Nicol. Gac. d. cap. 9. num. 113. & 114. Mantica decif. 89. num. 2. vbi quod ita respondit S. Congregatio Illustriss. Cardinalis S. Concilij Tridentini. interpetum, B. Iramin. in addit. ad Gregor. decif. 122. num. 11. Rot. decif. 199. num. 3. & p. 2. diuers. & in Hieracen. iurisdictione 18. Aprilis 1616. coram Card. Versorio impressa per Viuan. decif. 9. n. 6. Aloyf. Ricc. in d. praxi resol. 134. & in decif. Curia Archiepiscop. Neapolit. p. 4. decif. 10. n. 1. vbi n. 2. lubdit hoc decretum habere locum tam in petitione, quam in possessione, & n. 4. resolut testamentum, in quo enunciat iurisdictionem, dici scripturam authenticam ad effectum probandi illud, quod non caret dubio quia.

Licet enunciatur Ordinariu plures antiquæ emanare in collationibus, probent iurisdictionis, Mantica decif. 318. n. 2. & decif. 550. num. 3. Rota coram Reuerendissimo Dumeo Decano decif. 129. in fine, & decif. 130. n. 3. Inter eius impressas, & decif. 518. n. 5. p. 1. recent. & in Casertana beneficij 17. Martij 1617. coram R. P. D. Duran. tamen nihil proluat ad probandum huiusmodi presentationes ad effectum à Concilio requisitum, & in terminis Seraphinus decif. 1367. n. 5. Rot. in Teracunen. iurisdictione 10. Aprilis 1628. coram R. P. D. Merlino, in qua redditur ratio, quia eum Concilium de testibus omnino non confidit vbi adest usurpationis presumptio, & ideo ipsi exclusi requirunt pro forma scripturas authenticas, necessario sequitur, vt non sint admittendæ tales enunciativæ Ordinariorum in collationibus emanatæ, quæ nihil aliud videntur esse, nec magis operant, quam testium depositiones, in qua decit. Tarracinen. iurisdictionis, fuit etiam dictum non censeri satisfactum menti Concilij, quomius collationum scripturæ essent authenticæ, quia Concilium excludit omnem testificationem, non solum implicitam, sed etiam expressam, & requirit omnino scripturas authenticas ipsorum presentationum, ita vt ne dū scripturæ, verum etiam probatio ipsa sit authenticæ, & authenticæ testium, quod fieri non potest, nisi per scripturas, quæ collectæ fuerint super actu ipso presentationis, & cadant super ipsis presentationibus primario, ac directè, aliis enim redderetur elusoria dispositio Concilij, quæ relicte testibus, non sequen-



sequeretur semper posse admitti probationes factas per testes, si quando tenderetur in iustitiam, & 10 scripturas authenticas, quia etiam hanc posse dici probatio per scripturas authenticas hactenus in d. decis.

66. Ex quod in his testimoniis pretertendatur authenticas scripturas deperditas fuisse, non sufficiat illas probare per testes, iuxta formam cap. olim, de primatibus et similibus resoluunt Gonzal. d. gloss. 18. n. 82. Flamin. Paris. de confident. q. 28. n. 258. Aloys. Ricc. in d. praxi resol. 136. & in decis. Curia Archiep. Neapol. p. 3. decis. 113. Rot. in Calagurritana 2. Decembris 1624. coram Rembeldo, licet contrarium tenentur Genues. in praxi Archiepiscop. Neapol. c. 63. n. 22. & Nicol. Garc. de benef. p. 3. c. 9. n. 113.

67. Formam traditam a Concilio esse servandam, etiam si concurreret maior, vel æqualis potestas in Ordinario, prout tepebatur decisione Toletana totis decimandi coram Cardin. Bianchetto, dicit Rota in Sorana iurisdictionis 1603. coram Cardin. Pamphilus sen. & in Iacen. Parochialis 23. Iunij 1603. coram eodem.

68. Et Reliqua patronatus omnes, &c.] Iurisdictionis ex privilegio tevocatur esse in totum, etiam cum quasi possessione inde sequuta, tenent Flamin. Paris. de confident. q. 28. n. 239. & sequens. Seraphin. decis. 1395. num. 4. Gonzal. d. gloss. 18. n. 18. test. decisum Nicol. Garc. d. cap. 9. ax. num. 115. vbi num. 17. subdit procedere, etiam si in privilegio habeatur iurisdictionis competere non solum ex privilegio, sed etiam ex vera & reali fundatione & dotatione, quod etiam attestatur Gonzal. dist. gloss. 18. n. 97. & idem Garc. vbi supra, & num. 118. similiter resoluunt testat hoc procedere, etiam si in privilegio deatur quod esset eiusdem potestatis naturæ, & roboris, ac si ex fundatione, & dotatione competere, & n. 119. asserit etiam decisum quod quando constat de origine privilegij, vel prefamator esse ex privilegio aliquo iurisdictionis, & adest immemorialis, illi non prodeit, testat & sequitur Massob. in praxi habendi eursum, preiud. 7. dub. 3. n. 85. & 86. Et idem Garc. eadem cap. 9. n. 120. dicit tantum in Rota, Concilium in presenti non loqui de privilegiis concessis ex causa onerosa Seraphin. decis. 499. n. 4. Ad hoc autem ut privilegium sit ex causa onerosa, spectari debere quod expensum fuerit, an scilicet illud æquivalens concessioni, quia, vbi non æquivalens, concessionem ipsam iudicari potius debere gratiosam quam onerosam, censuit Rota decis. 469. apud Farin. p. recent. & ita in Casar augustana de Melia 14. Novembris 1616. coram Reverendissimo D. meo Coccino apud Massob. in sua praxi habendi eursum preiud. 7. dub. 3. n. 5. Iurisdictionis datum Capitulo censendum esse ex privilegio quando Capitulum non fundavit, nec dotavit, nec habet immemoriam, & ideo sublatum esse hoc decreto, ut testat decisum Garc. d. c. 9. n. 141.

69. 70.

71. Hodie huiusmodi iura patronatus ex privilegio eorum illis, & aliis amplissimis clausulis propter augmentum concessa cadere sub reservatione reg. de mensibus, vbi augmentum non ascendit saltem ad medietatem, tenet Beltramin. in annot. ad Gregor. decis. 397. vbi citat Rot. in d. Casar augustana de Melia 6. Novembris 1618. coram Reverendissimo D. meo Coccino, late Massob. dub. 3. per tot.

Excepit patronatus, &c.] Vide Gutier. praxi. lib. 3. quest. 13. num. 72. Gonzal. ad Reg. 8. Caneel. gloss. 24. num. 160. Valenzuela censil. 58. num. 12. com. 1. vbi testat Concilium in presenti prefuppo-

nere Reges in possessione iurisdictionis & administrationis hospitalium esse debere ut illius dispositio locum habeat D. Felisio. de Vega Archiep. Mexican. ad cap. quanto, 3. de iudic. n. 18.

Cum quasi possessione, &c.] Existens in quasi possessione iurisdictionis, leo presentandi validè presentare, & eius presentacionem admittendam esse, & proinde institutionem sequi debere, tenent Malecard. de probat. concl. 173. n. 5. Mantica decis. 86. n. 1. Rot. decis. 224. n. 1. apud Farin. p. recent. & decis. 376. n. 3. p. recent. cum aliis citatis per me in collect. ad cap. consultationibus 19. n. 5. de iur. patron.

Ex unica presentacione sequuta institutione possit acquiri quasi possessionem iurisdictionis, censuit Rot. decis. 174. n. 2. apud Farin. p. recent. & resoluunt Mart. Antonin. var. lib. 1. resol. 55. num. 10. & plures per me citati in collect. ad cap. consultationibus n. 9.

Presentatus a patrono.] Personaliter, & presentatorem scilicet, ex Zetoli. in praxi Episcop. part. 3. verb. iurisdictionis 5.7. Aloys. Ricc. in praxi fore Eccles. decis. 372. n. 1. edit. alibi resol. 215. n. 3. an 2. edit. & alius citatus a metrispo d. alleg. 72. num. 100. cum seqq.

Si idem non fuerint repellere.] Ergo Episcopus electus a patris potest examinare, et si non fuerint idonei, non tamen si idonei fuerint, concedit libertas eos repellendi, ut per Valquez in opuscul. de benef. c. 2. 3. dub. 6. n. 73.

Quod si ad inferiores instituitur.] Beneficium iurisdictionis, quantumvis simplex sit, & possit inferior ad illud instituire, requiritur Episcopi examen, testatur decisum Nicol. Garc. d. part. 9. cap. 3. num. 19. Campan. in divers. iur. Canon. rub. 5. cap. 3. num. 7. Et non sufficere, quod presentatus fuerit alijs examinatus, & approbatus ab alio Ordinario ad beneficium Coram resoluti Nicol. Garc. d. p. 9. cap. 3. num. 19. Aliqua declarationis hanc materiam tangentes adducit Fr. Stephan. Deluini de potest. Episcop. Abbatis, &c. c. 1. 3. n. 7. pag. 77. & 78. & testat decisum hoc decretum non modò habere locum in beneficiis simplicibus, sed & in Curatis, de quibus in sess. 24. c. 18. & sess. 25. cap. 11. de Regular. & comprehendere Abbates Commendatarios, & quosconque inferiores quilibet immunitate munitos, & si ordinariam iurisdictionem haberent in locis beneficiorum, & in clericos ad dicta beneficia presentatos, & addit eandem Congreg. in vna Faurinen. & in alia Cremonen. quod omnes presentati ab Ordinario, siue Episcopo sunt examinandi etiam quod institutio ad inferiores pertineat, nam Episcopus probare debet an sint ætate, litteris, & sufficiencia idonei, licet aliter dicebatur. Refert deinde eandem S. Congregat. censuisse presentacionem Episcopo faciendam esse quod effectum examina duntaxat; & quod deinde si controuersia fuerit circa iurisdictionis, illo dilucidato, & probato, Episcopus debet remittere ad inferiorem pro institutione; sed si presentatus illegitimus fuerit, inferior cognoscat de validitate, & invaliditate dispensationis, etiam si esset ad beneficium Curatum presentatus ex c. 18. sess. 24.

Patroni autem beneficiorum, &c.] Vide Spin. in speculo reform. gloss. 4. princip. n. 9. Franc. Leo in Theatro fore Eccles. part. 2. cap. 2. n. 31. Viusen. in praxi iurisdictionis, part. 3. lib. 15. cap. 3. metisplum in collect. ad cap. praxiam 23. ax. n. 5. de iurisdictionis, vbi observo huius decreti innotu o veteri patronum ipsam Ecclesiam, illiusque iura teneri, immo &

72.

73.

74.

75.

76.

& ius huiusmodi in hoc delinquentem, & reuocandi alienationem perpetuam, & indebitè factam, & n. 6. contra Causalem. de i. 27. num. 66. p. 2. teneo hoc Concilij decretum non extendi ad locationem, & proinde posse eoluto patronos bona beneficiorum iurispatronatus locare, qui vetubus iugerant, de quo in præfenti, illegitimum supponit Nicol. in i. 1. vbi vero locationis legitimum infirmat.

77. Cognitio validitatis, & invaliditatis iurispatronatus contrahitur ad Episcopum dumtaxat, non ad ius locos, qui tunc habent institutiōis, petunt, secus vero si huiusmodi inferiores ordinatus in loca habuerint iurisdictionem, ita refert decus Nicol. Garc. p. 9. 3. 39.

78. In permutatione beneficii iurispatronatus non requiritur consensus patroni, sed sine illius ratum requiritur, ut testatur resolutum Nicol. Garc. de beneficii p. 1. 1. 3. n. 27. vbi n. 28. intelligit procedere si ad illam magnam Ecclesiam velitas.

79. Resignans beneficium de iurispatronatus, eum ipsemet esse eiusdem beneficii patronum, potest restituere, quem vult, ad dictum beneficium, & Ordinarius tenetur restituere prælatum, non obstante dispositione constitutionis Pij V. de non admittendis resignationibus per Ordinarium, §. caueant autem, ita Aldan. in consens. Canon. resol. lib. 3. tit. 8. n. 10. vbi refert decus in Viterbien. 18. Martij 1628.

80. Probationes oblate à patris non possunt repelli, ut eorum patronatus declarantur esse ex Concilio, solum tamen exceptionibus, tam huius decreti, quam totis communis, ut dicit resolutum Nicol. Garc. d. part. 5. c. 9. n. 141.

81. Nec dictum iurispatronatus venditionis, &c.] Vendentes de per se iurispatronatus, si personæ singulares sint, excommunicati debentur, verò vniuersitates, interdicto subiaci, per hunc text. obferuati Campan. in dier. iur. Canonici rub. 1. c. 13. n. 5. 10. Vgolin. de officio Episcopi c. 15. §. 1. n. 3. nonnulli D. Felician. de Vega Archiep. Mexican. ad cap. quanto, de iudi. n. 1. 2. vbi quod talis venditio erit simoniacæ, & intelligit quando venditio non sit sub vniuersitate bonorum. Ego ipse in simili tractatu p. 3. coll. 7. 1. 35. et in collat. ad c. quia clerici 6. n. 2. de iurisp. & taliter vendentes, emptorēq; illis priuari debet, Ecclesiamq; liberam remanere tenent Spio. d. gloss. 4. princ. n. 109. Viuan. in praxi iurisp. p. 1. lib. 4. c. 5. n. 4. Rot. decif. 302. n. 4. & 5. p. 1. recent. Ego ipse d. 2. vbi cum Sanch. in præcepta D. alleg. c. 1. lib. 2. c. 19. n. 17. & aliis ibi citatis hoc intell. obliuiscuntur vniuersitates effectus patronos, vel plures simul delinquentes spoliati fuissent iurispatronatus, secus quando vnus ex prioribus delinqueret, quia tunc eo casu ius patronus competere, si iurispatronatus sit ad hæredes transmissus, non verò si vigore institutionis ad aliquem deuolueretur, siquidem tunc viuente tantum condemnato, si

vacaret, præsentationem vendere non locedens, sed exire de carcere, si pecunia à pio præsentatione acceptam restituit, & præsentationem reuocet, nō inuadi in personam priuationis ius præsentandi aliū iusta legitima tēpora, ut per Selan. secl. Can. 18. n. 14. vbi refert decus in Nucen. 1. Aprilis 1628.

An pena excommunicationis, & interdicti, ac priuationis ipso iure comminata in hoc decreto comprehendat etiam vendentes, & transferentes iurispatronatus, quos etiam ingerebantur in illius fructuum perceptione? Omnes comprehendere refert decus Aloyf. Ric. in decif. Curia Archiep. Neapolit. p. 4. decif. 282. Ego ipse in collat. ad cap. præterea 23. n. 7. de iurisp. p. 1. lib. 2. c. 18. n. 17. vbi refert ita fuisse decisum in Burgen. 26. Augusti 1628.

82. Insuper accessio, &c.] Parochialis libertas non potest vni Parochialis iurispatronatus etiam cum consensu patroni, nisi parochia renunciet iurispatronatus propter hoc decretum, quod non vult vnare liberum seruo, vel nisi appetat temedum alterari, ut vna vice Ecclesia confertur ad præsentationem & altera libertate, præsupposita tamen ut vel ex decretis Concilij, vel ex iure veteri vni fieri possit, ita refert decus Sel. c. 18. n. 14.

Ecclesia libera quæ minatur ruinam, & habet tenuissimos redditus non excedere summam scutozum circiter tres, potest vnus patronus cum iustificatione iurispatronatus & onere imposito patrono, illam reparandi, & dotandi in scuto 50. ita Aldan. d. tit. 8. n. 17. vbi asserit se fuisse decus in Tridentin. 23. Decembris 1622.

83. Quæ verò à quadraginta annis, &c.] Iurispatronatus concessi à quadraginta annis circa Concilium Tridentinum, debere reuocari ad Ordinarium ad effectum ut debeant reuocari, vel confirmari, secus in illis, quæ fuerunt concessi quadraginta annis ante Concilium Tridentinum, censuit Rota in Lucen. c. anoneas 14. May 1590. coram Buhala. & decif. 4. n. 4. apud Farin. p. 2. recent. & decif. 36. n. 2. apud Farin. part. 2. in posthum. post Nicol. Garc. tradit Filhuc. tom. 3. tract. 41. cap. 2. num. 62. dum eodem Concilio loquens subiicit examini, & reuocatori Ordinarij iurispatronatus concessum ex augmento concessi 40. annis circa, lignum evidens est quod vult cetera iurispatronatus ex augmento concessi ante 40. annos valida remanere, Nic. Garc. d. c. 9. n. 124. & seg. adden. ad Greg. decif. 397. n. 6.

84. Reuocantur, & examinantur.] Interim dum reuidentur patronos (sua quasi possessione non esse priuandos censuit Rota in Barchinonen. Prioratus 11. May 1609. coram Reuerendissimo D. meo Cocciis Decano, & in Casar augustana de Mella 6. Novembris 1617. eorundem, quas refert Massobbi in sua praxi habendi concursus prælaud. 7. dub. 3. n. 66. secundum Romam, impieff. & decif. 36. n. 3.

85. Et consuetudinibus.] Præcedentibus scilicet, sed non futuris, iuxta res soluta per Angusan. de legibus lib. 2. controu. 10. n. 21.

In Conciliis Provincialibus, seu diocesanis designentur præter Ordinarios aliquæ personæ quibus causæ Ecclesiasticæ delegari possunt quoties, & vbi opus fuerit, ita ut vnaqueque diocesis quatuor saltem habeat, & designatio facta transmittatur ad Papam ab Episcopis.

# CAPVT XI.

1. Virescentes de materia cap. agente.
2. Gregorius XV. de c. reformat. tribus.

1. Vicarius Episcopi Papa delegatus esse potest.
2. Vicarius Episcopi potest esse executor prælati beneficiarum.



*forens. c. 106. num. 18. Ego ipse de officio & potest. Episc. part. 3. allegat. §. 4. n. 132.*

4. Vnde posse esse executorem gratiarum beneficiorum, quæ expeditur in Romana curia, resoluit Sbroz lib. 2. q. 2. §. n. 6. Flor. de Mena var. lib. 1. q. 4. n. 6. Item posse esse confuatores, tenet Ensim. de Cochet de iurisdic. Ordinar. in exemplis p. 1. q. 39. n. 4. quem refert Mallob. de Synodo Episc. c. 4. dub. 1. §. n. 11.
5. Amplius in Vicario Episcopi electi, & constituti, licet nondum consecrati, gloss. verb. Episc. in d. Clem. 2. Paulin. de officio & potest. Capitulum Sede vacante p. 2. q. 10. n. 6. Sbroz. d. lib. 1. q. 13. n. 4. Sanchez de matrim. lib. 8. disp. 37. n. 35. Mallob. dub. 1. §. n. 15. Et ad nominatum à Praelato inferiori habente iurisdictionem Episcopalem extendunt Sanch. d. disp. 27. num. 34. & Flores de Mena d. q. 4. ex n. 1. 4. pro ut etiam in electo à Capitulo Sede vacante, idem dicendum esse resoluit Paulin. d. q. 10. n. 6. & Sbroz. d. q. 2. §. 1. Menoch. conf. 320. n. 42. Sanch. d. disp. 27. n. 12. Flores de Mena d. quest. 4. num. 11. Mallob. d. dub. 1. §. n. 16.
6. Limitat in Vicario foraneo, Flores de Mena d. quest. 4. à num. 6. nisi illi fuerit delegatio ex certa scientia Summi Pont. secundum Sbroz. d. quest. 23. n. 9. Mallob. d. dub. 1. §. n. 21. & 22.
7. Canonicos Ecclesiarum Cathedralium dignitatem habere, ac proinde iudices synodales, & confuatores eligi, illisque à Sede Apost. commissi posse, resoluit Gom. in c. statuta, ex n. 24. de rescript. in 6. Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 2. q. 1. n. 102. Aloyf. Ricc. in praxi fori Eccles. resol. 90. num. 3. & 10. in 2. edit. Gonzal. ad reg. 8. Cancellar. gloss. 1. n. 39. Mallob. d. dub. 1. ex n. 23. Stephan. V Veyms ubi supra n. 7.
8. Canonicum Regularem Ecclesiarum Cathedralium non posse esse delegatum Papæ, pro ut esse possint Canonicos seculares, asserunt Duenn. reg. 78. Steph. Gratian. discept. forens. c. 270. n. 6. Mallob. d. dub. 1. §. n. 30.
9. Canonicum Ecclesiarum Collegiarum etiam Doctorem peritissimum non posse esse delegatum Papæ, nec in iudicem synodalem eligi, tenet Masc. Ancon. Genuen. in practica ecclesiastica q. 612. num. 2. Mallob. d. cap. 4. dub. 10. vbi testatur ita fuisse per sacram Congreg. sibi responsum, contra Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori Eccles. decis. 37. in 2. edit. aliis resol. 57. 2. in 2. edit.
10. Minorem ad Canonicatum Cathedralis Ecclesiarum super ætate per Papam dispensationem non posse eligi in iudicem synodalem, resoluit Mallob. d. c. 4. dub. 11. licet enim Papa dispenset cum minore vt sit Canonicus in Ecclesia cathedrali, non ob id censeri cum eo dispensare, vt in ea ætate possit esse iudex delegatus, obferuat D. Barbos. in l. cum prater §. ult. n. 60. ff. de iudic.
11. Condiuorem in Canonicatu cum futura successione non posse esse iudicem delegatum, resoluit citati supra hoc edit. sess. 7. n. 16.
12. Subcollectionem habere dignitatem & iurisdictionem, illique causis à Sede Apost. delegatis, ita dicit Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 5. n. 79. Mallob. d. dub. 1. §. n. 32. vbi n. 31. ex eodem Gonzal. colligit huiusmodi subcollectiones debere habere qualitates requisitas in hoc decreto.
13. Protonotarium Apost. posse esse delegatum Papæ, ac iudicem synodalem constitui, tenet Mallob. d. c. 4. dub. 1. §. n. 34.
14. Cancellarium Academicæ auctoritate Pontificis appendere dignitatem habere quatenus est munus & officium cum iurisdictione coniunctum sustinet Barbos. Collect. in Concil. Trid.

ciens ad Apost. delegati, vel Confuatores iurisdictionem, notat Azor. d. lib. 3. c. 1. §. 4. quest. 9.

Commendatarium perpetuum posse esse iudicem Apost. dicit Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 5. §. 8. n. 10. Et commendatarius Abbasz posse delegati causas à Romano Pontifice sicut Abbati titulari, resoluit Reboll. de pacificis possess. num. 42. Mallob. d. dub. 1. §. n. 38. & 39.

Prioris, Guardianis, Rectores, & alios Ordinum Mendicantium Praefectos habere dignitatem, & posse illis à Pont. Romano causas delegari, & in confuatores eligi, tenet Azor. d. lib. 3. c. 1. §. 7. Aloyf. Ricc. in collect. decis. p. 2. collect. 363. Flores de Mena d. q. 4. n. 18. Fr. Einman. d. q. 65. art. 3. vers. secundum est notandum, Fr. Ludouic. Miranda in man. Pralat. tom. 2. q. 47. art. 2. concl. 5. & 4. Sanch. in praecepta Decalogi 10. 2. lib. 6. c. 1. §. n. 79. Sed contrarium fuisse decretum de anno 1617. refert Ego ipse d. p. 3. alleg. 106. n. 15. & me citato Mallob. d. dub. 1. §. n. 40.

In consideranda habilitate delegati admetendum esse ad tempus dicit, notat Cig. de pensio. q. 22. n. 19. Et ideo qualiter Canonici, vel dignitarii, quæ in delegatio Summi Pont. requiruntur, debere à principio ad esse tēpore cōmissionis, resoluit Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 4. q. 1. n. 17. Card. Tusc. lit. Decret. 145. n. 15. Mallob. d. dub. 1. §. n. 47. Et sufficere Canonicatum aliamve Dignitatem, obtineri tempore imperatoris respectu Pontificij, quamvis tempore praesentationis eius cessauerit iam dignitas illa, secus si tempore imperatoris non aderat Dignitas, non enim sufficeret ei adesse postea tempore praesentationis, asserunt Titac. in tra. Cessante causa, sumit. q. 4. n. 4. Gonz. ad reg. 8. Cancell. §. 3. praem. n. 75. Sac. de matrim. lib. 8. disp. 17. n. 18.

Si Canonicus, cui causa committitur per Sedem Apost. post acceptationem litterarum desinat esse Canonicus, posse nihilominus esse iudicem in causa illa, resoluit Azueed. d. l. 7. n. 60. tit. 18. lib. 4. noua recap. & ad Curiam Pisana lib. 4. cap. 6. n. 66. Garc. Girona de privileg. n. 510. & seq.

Vnde constitutum in dignitate, vel inter iudices synodales designatum, si eam dignitatem resignauit, posse etiam post resignationem de eadem causa cognoscere, referunt decem Flamin. Paris. de resignat. benefic. lib. 1. quest. 1. t. m. 4. in fine. Ceual. commun. contra communes q. 667. n. 10. in fine. Nicol. Garc. de benefic. part. 9. c. 2. n. 35. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori Eccles. decis. 36. in 2. edit. aliis resol. 43. q. 2. in 2. edit. Galesig. Margerita casuum conscientiarum verb. delegatus 3. & verb. renuncians, vtr. & resoluit Castan. in consuet. Burgund. lib. 6. §. 5. verb. & separez de leur pere. n. 1. pag. 129. Stephan. Grat. discept. forens. q. 2. Steph. V Veyms d. loco n. 18.

Delegatum Apostolum non posse subdelegare personis non constitutis in dignitate, resoluit Aloyf. Ricc. in praxi fori Eccles. decis. 62. in 2. edit. aliis resol. 420. & resol. 89. n. 2. in 2. edit. Steph. V Veyms d. loco num. 10. vbi tenet non posse iurisdictionem Apost. per subdelegationem transferre in alium qui non sit qualificatus sicut transferens, nisi ad vnum aliquem particularem articulum.

3. Alioquin ad id apte designari. Quorum nominatio ad Episcopatum principaliter, non tamen prauitue quoad alios spectat, vt refert decem Nicol. Garc. de benefic. part. 9. c. 2. n. 353. declar. 8. Stephan. V Veyms d. loco n. 16. animaduertit accipi non debere hac verba respectu praedictorum alternatiue, vt designari possint personae habentes illas qualitates. vel quæ alioquin sine illis inaptæ, sed coniunctiue vtrique; clausula simul accepta, non aliter quasi dictum fuisset: Volumus designare

personæ aliquot, quæ sint aptæ, & habeant qualitates iuxta Constitutionem, Boosif. VII l. requisitas.

21. Iudicum synodaliū nominatio spectat principaliter ad Episcopum, non tamen priuatinē quoad Capitulum, vt per Aldan. in compendio Canon. resol. lib. 4. tit. 10. num. 53. vbi attestatur sic fuisse decretum in Saanen. 18. Martij, 1628.

22. *Causa ecclesiastica, ac spiritualis, &c.* Subdit Stephan. Vvemya citato loco n. 22. tam Constitutionem Boosifacij VIII. quàm Tridentinam Synodum in præfenti procedere etiam eo casu, quo lis est inter duos litigatores merè laicos, vt scilicet cognino illius committi non possit à Sede Apost. nisi habenti Dignitatem, tum quia generaliter loquitur Constitutio, tum, quia semper subest eadem consideratio quoad iusticiam, & decus Sedis Apost.

23. *Et si aliquem interim, ex designatione meri contigerit, &c.* Præcipit Concil. assignari personas aptas ad minus quatuor, quibus causæ in partibus delegandæ committantur, quorum si aliquis decesserit, Episcopum de consilio Capituli in locum ipsius alium sufficere posse, testat Praefec. in praxi Episcop. part. 2. c. 2. n. 4. in fine, vers. assignantur.

24. Habere etiam locum in diuturna absentia, quæ equipatur morti, testat decisum Nicol. Gasc. d. p. 9. c. 2. v. 53. declarat.

25. *Cum consilio capituli.* Consilium ex hoc decreto requiritur pro forma cōm illud Ordinarius, licet prætermittere non possit, sequi tamen non

teneretur, vt resolutum attestat Nicol. Gasc. d. p. 9. c. 2. n. 53. declarat. 3. Steph. Vvemya d. loco n. 17.

Notat Stephan. Vvemya d. loco n. 13. quod de sancto deposito per Synodum non succedit successor in dignitate, sed is, quem Episcopus cum consilio Capituli nominauerit, vsque ad futuram Synodum, quæ Iudices delegari, seu Synodales, debent hodie nominati esse designati, & n. 14. verum esse ait decretum hoc de commitrendis causis solis Iudicibus Synodalibus respectu Papæ in vsu non esse, cū adhuc frequenter ipse committere soleat causas alias personis tam in dignitate Ecclesiastica constitutis, quàm deputatis in Synodo: sed id verisimiliter ex eo procedit sine quia sit supra Concilium, siue quod Diocesani Episcopi ex sua potestate etiam non curent ad summū Pont. transmitti nominationes & designationes Iudicum à Synodo factas, quod tamen iuxta hoc decretum facere teneretur; & sic Papa ex quodam quasi necessitate iustitiæ administrandæ decretum non obseruat: licet n. 15. testat Legatos & Nuntios Apost. in Hispania, maxime in Curia Regia causas committere Iudicibus Synodalibus aliarū Diocesium, imò etiam personis in Ecclesiastica quidem Dignitate constitutis, sed tamen in aliqua Synodo de potestate, quod affirmat non esse satis consentaneum huius decreto, cū velit vnamquamque Synodum suos habere Iudices deputatos late quatuor, & his solis causas committi, non alterius diocesis Iudicibus.

*Anticipata solutiones in Ecclesiasticis locationibus tolluntur, & locationes ad longum tempus irritantur.*

## CAPVT XI.

1. *De locis de materia agentis.*
2. *Locales ecclesiasticæ representata pecunia sua prebentur.*
3. *Locatio in præiudicium successorum non valet nisi notoria esset necessitas Ecclesiæ.*
4. *Locationes ecclesiasticæ an afficiant locutores.*
5. *Episcopus an & quando teneatur stare locationi prædecessorum.*

6. *Vicarius Episcopi non potest pretio constri.*
7. *Locatio simoniaca est si quis locet aliquod quæd sapias spiritualitatem.*
8. *Cancellarius Episcopalis redditum non possunt locari.*
9. *Emolumenta sibi per vacationis Sedis Episcopalis promerenda debet suorum successorum reueruari.*
10. *Quarta funerales locari non possunt.*

**M**agnam Ecclesiis perniciem afferre solet, cū earum bona, a representata pecunia si in successorum præiudicium aliis locantur: omnes igitur hæ locationes, si anticipatis solutionibus fiant, à nullatenus in præiudicium successorum valide intelligantur: quocumque indolore, aut privilegio non obstante: nec huiusmodi locationes in Romana Curia, vel extracam confirmantur. 7. Non liceat etiam, iurisdictiones Ecclesiasticas, seu facultates nominandi, aut deputandi Vicarios in spiritualibus locare, nec conductoribus per se, aut alios ea exercere: aliterque concessiones, etiam à Sede Apostolica factæ surreptitice censentur. Locationes verò rerum Ecclesiasticarum, etiam auctoritate Apostolica confirmatas, sancta Synodus irritas decernit, quas & à triginta annis citra, ad longum tempus, seu, vt in nonnullis partibus, ad viginti nouem, seu his viginti nouem annos, vocant factas: Synodus prouincialis, vel deputandi ab ea, in damnum Ecclesiæ, & contra canonicas sanctiones contractas fuisse iudicabunt.

1. *Vide Archiep. Bononico. part. 4. sub tit. de locatione rerum ecclesiasticarum. pag. 272. cum seqq. Aloys. Ricc. in praxi rerum fore ecclesiasticarum. 123. in 2. adu. alias resol. 108. in 2. edit. Bellet. disquis. clerical. p. 1. tit. de clerico debet. §. 4. Praefec. in praxi Episcop. part. 2. c. 4. n. 65. in fine vers. locationes. Valent. Reginald. in praxi fore prouinc. lib. 2. §. c. 43. n. 539. Rebello de obligat. iuris. p. 2. lib. 4. q. 5. ex n. 4. Marc. Anton. Genuen. in præiudicab. ecclesiasticarum. part. 166. metusum de officio & potest. Episc. p. 3. alleg. 95.*

a Representata pecunia. Vide Gueter. de iuram.

confirmat. part. 3. c. 3. n. 2. D. Barbof. in 1. filiosam. §. ult. n. 27. ff. solutio matrim. Valac. de iure emphyt. q. 10. n. 5. Zanol. in praxi Episc. p. 1. verb. Alienatio rerum Ecclesiasticarum, vers. ad septimum, Cald. Petreia de renouat. emphyt. q. 20. n. 3. & de empt. 26. n. 8. vbi etiam, an locatio iudicaretur vsutaria si ob reprobentatam solononem cōductor dimidium locari faciat.

b In præiudicium successorum. Quando tamē notoria esset necessitas Ecclesiæ, vt si rueret, nisi pecunia pro recuperatione inueniretur, tunc successores teoeri resoluunt Marc. Anton. Genuen. d. q. 1. 66. n. 2.

4. Verum autem huiusmodi locationes afficiant locatores; affirmant Moh. d. decif. 8. de confirmat. rudi. Caeo. part. 3. de locat. concl. 20. n. 75. Reduff. in compend. aliam. n. 18. Cotnaz. Luc. n. 75. de. 1. 40.

5. An & quando Episcopus teneatur facere locatorem praedecessorum, late c. 1. de offi. & potest. Episcopi part. 1. alleg. 94. per se.

6. Non licet etiam iurisdictionem ecclesiasticam, & Vicarium Episcopi non posse per se constitui, solummodo L. i. de iur. iust. Canon. sub i. de simonia §. item, Si. oz. de offi. Vicarij, lib. 1. §. 4. Ludovic. Beia r. i. §. 1. cum consuetudine part. 3. c. 1. §. 1. lib. 1. m. 1. §. 1. Azor. in iust. moral. p. 3. lib. 12. c. 14. in princ. & quod. t. 1. de relig. n. 1. lib. 4. de simonia c. 2. §. 1. cum §. 1. vbi m. 8. lib. 1. q. 1. d. omnes etiam iurisdictionis voluntarie quatenus ad effectum spirituum in ordinantibus sunt materiae simoniae, & cap. 29. cum. 1. per textum cap. consilium 38. de simon. resolutum temporaria officia Ecclesiarum, vel alius eorum vendi non posse sine graui peccato.

7. Locationem simoniacam esse si quis locet aliquid quod facit spiritum sanctum, tenet Aloy. Ric. d. resol. 108. n. 7. hinc inferens locationem Ecclesiae factam cum omnibus bonis & facultate conse-

crudi beneficia pro feutis mille esse simoniacam, & non pro illis feutis mille, sed minori pretio solent arrendari bona illa absque dicta facultate, aliis secus.

Redditus Cancellarij Episcopalis locari non possunt, sed debent per proprios Episcopos ministrari exerceri. Aldan. in compendio Canon. resolut. lib. 3. c. 8. cum. 1. 1. vbi attestatur sic fuisse resolutum per factam Congregat. Episcop. sub die 26. Augusti 1592.

Emolumenta tempore vacationis Sedis Episcopalis provenientia ex iurisdictione, & sigillo, aut alijs undequeque, nec ad Vicarium, nec ad Capitulum spectant, sed debent futuro successori referantur, si ad Episcopum Ecclesiae non vacante pervenissent, vt per Aldan. d. iur. 8. n. 17. vbi refert decifum in Agerenna 17. Aprilis 1627.

Quatuor funerales locari non possunt, ex eodem Aldan. d. iur. 8. cum. 18. vbi attestatur sic fuisse resolutum per factam Congr. Episcop. in Casenna 14. Decembris 1592.

8. A triginta anni circa, &c. Vide Anch. conf. 952. part. 2. C. 1. ad Decretal. c. 101. cum. 3. in fine, Aloy. Ric. d. resol. 180. n. 4.

### Decima solvantur integra sub pena excommunicationis.

#### CAPVT XII.

1. Dilectos de materia capientes.

2. Decima est pars feutorum Dei.

3. Decimarum solutio obnoxia praeiudicium ad regularium monasteria transirent cum suo onere.

4. Decima non soluentes qui teneantur possunt & debent excommunicari.

5. Monitione praemissa.

6. Absolvendi non sunt decimas subrahentes, nec impediunt nisi plena restitutione sequatur.

7. Si ad restituendum impotens non sit.

8. Parochus an possit denegare Sacramenta his, qui nolunt solvere decimas.

**N**on sunt ferendi, qui varijs artibus decimas Ecclesijs obuenientes subrahere moluntur, aut qui ab alijs soluendas temere occupant, & in rem suam vertunt: cum decimarum a soluto debita sit Deo, & qui eas dare noluerint, aut dantes impediunt, res alienas inuadunt. Praecipit igitur sancta Synodus omnibus, cuiuscumque gradus, & conditionis sint, ad quos decimarum solutio spectat, vt eas ad quas de iure teneantur, in possessionem cathedrali, aut quibuscumque alijs Ecclesijs, vel personis quibus legitime debentur integre persoluant. Qui vero eas aut subrahunt, aut impediunt, excommunicantur, nec ab hoc crimine, nisi plena restitutione secuta, absoluantur. Hortatur de hinc omnes & singulos, pro Christiana charitate, debitoque erga Pastores suos munere, vt de bonis sibi a Deo collatis Episcopis, & Parochis, qui tenuioribus praefunt Ecclesijs, largi subuenire ad Dei laudem, atque ad pastorem fuocem: qui pro eis inuigilant, dignitatem tuendam, non grauentur.

1. Vide Monet, de decima. 8. cum §. 1. cum seq. Ft. Ioan. a Cruce de Reu. Relig. lib. 1. c. 19. Anb. 4. Mulfel. in sum. Theologia moral. tra. 7. §. 6. 4. n. 62. cum seq. Remendat. in addit. ad recipi. legum Navarrae Jul. 89. art. 1. Laurent. de Penitis in consilij sui Ordinis Monasterium cap. 16. Leonis X. c. 38. Stephan. Fagundaz in quinque Ecclesiae praecipia part. 5. lib. 3. c. 6. cum. 3. Nouat. in singularib. iuris Canon. c. 16. Hieron. Venerio, y Leuis in examine Episcop. lib. 9. cap. 3.

2. Solutio debita sit Deo. Decimarum igitur esse partem Dei, & Deum illam vocare suam portionem, asserunt H. n. q. conf. 67. cum. 7. Monet. de decima cap. 1. n. 38. quam quidem sibi referuasse in signum vniuersalis dominij probant cap. cum non sit a. m. al. 2. de decim. Reduff. de decim. quast. 2. n. 1. Tindar. ord. iur. n. 17. & 43. Monet. d. 1. n. 40.

3. Decimarum solutioni obnoxia praeiudicium ad regularium monasteria transirent cum suo onere, ac Barbof. Catef. in Consil. Tred.

proinde Regulares teneantur illas soluere parochialium Ecclesiarum Reuocantibus, quatenus ad id tenebantur laici priusquam bona ipsa in monasteria transirent, vt per Aldan. in compendio Canon. resolut. lib. 3. tit. 9. n. 15. vbi refert decifum in Ripan. P. banan. & Firman. 18. Decembris 1627. & in Calien. 1. Septembris 1629. Et ideo parochus est mandumittendus in possessionem exigendi decimas ratione praedictorum auctoritatum per Regulares donec doceant de sufficienti priuilegio, ex eodem Aldan. citato loco, qui refert ita resolutum in Pasaena. 1. 4. Aprilis 1630.

Excommunicantur. Non soluentes decimas, cum teneantur, posse ac debere excommunicari, probat text. in c. omnes decima 6. quast. 1. cap. peruenit. cap. ad hoc. 1. x. part. 1. 2. cap. in nobis, de decim. Monet. d. iur. c. 8. n. 6. cum. 64. Molin. de iust. iur. 2. d. 1. §. 76. n. 4. censuit Rota in Derisenda decimarum 11. May 1609. coram Card. Maugquemont.

Et a impressa

impressa per Maschell. de commissiō. p. 1. pag. 675.  
 & in Absolut. documentum 31. Januarij 1614. coram  
 Card. Sacro.

5. Monitione premissa intelligunt Petex ad tit. 5. lib. 1. Ordin. pag. 130. Rebuff. de decimis. l. 2. num. 8. & 15. Monet. d. eaf. 8. n. 69. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 7. c. 24. quas. 17. Sost. de Relic. tom. 1. l. 1. 2. lib. 1. cap. 37. quos reſco Ego ipſe in coſult. ad cap. peruenit. 5. n. 2. de decim. quibus addo Aloyſ. Ricc. in decif. Curia Archiep. Neapol. decif. 195. n. 6. p. 4.
6. Nifi plena reſtitutione, &c.] Vide Sanch. in præcepta Decalogi tom. 1. lib. 2. c. 10. num. 19. Nonat. d. concil. 6. Molin. d. n. 4. verſus ita relati.
7. Culpa ſua non ſoluentem decimas, ſed quando ad conſolationem accedit, impotens eſt ad reſtituendum, poſſe abſolui, reſolunt Nauar. in man. c. 17. n. 59. Molin. citata loca, Ioan. Voler. de differet. inter vtrumque forum, verb. Abſolutio, diſſer. 3. n. 5. Nouar. d. concluf. 6. num. 3. c. 1. ca. tatione, quia Concil. in præſenti non prohibet abſolui ſibi eum, qui pro tunc tenetur reſtituere, quique peccat non reſtituendo.

An autem Patochus poſſit denegare Sacramenta hiſ, qui nolunt ſolui decimas? Vide Aloyſ. Ricc. in decif. Curia Archiepiſcop. Neapolit. decif. 195. à Princip. p. 4.

Vtrum autem contra ſentientes ſoluere decimas poſſit vicarius imponere interdictum perſonale, & ſic prohibere ingreſſum Eccleſiæ? vide eundem Aloyſ. Ricc. Neapol. decif. 380. p. 4.

*Quarta, quæ funeralium dicitur, Eccleſiæ perſoluatur, non obſtante, &c.*

### CAPVT XIII.

1. Doctores de materia cap. aſcetes.
2. Pius 1<sup>us</sup>.
3. Rex decifio.
4. Bulla Pij 6<sup>ti</sup> non fuit reuocata per Gregorium XIII.
5. Acquiritur de privilegijs conceſſis à 40. annis etia.
6. Quarta funeralis non debetur parochis intra cuius limites viator reſtituit pro deſpectu, & habitantibus cum cautione decedi.
7. Quarta funeralis debetur in hoc caſu.
8. Quarta funeralis non debetur parochis ex interſtitijs, ſeu cercus Confraternitatum ſecularium funera aſſociationum.
9. Interſtitium & cercus, quæ per viam deferuntur circa cadaver, quomodo diuidendi.
10. Hæredes deſunctorum pro deſuncto ad ſepulchrum aſſociando numerum Sacerdotum conuocare, & monerem cera ſuſtinere debent.
11. Vocati omnes ad funus debent conuenire ad parochiam deſuncti.
12. Regulares vocati ad ſepeliendum mortuum etiam in eorum propria Eccleſia, debent accedere ad Eccleſiam, à quibus cadauera amouentur.
13. Confraternitates non poſſunt accedere ad funeralia niſi expreſſe vocentur.
14. Parochus proprius nullatenus excludendus, quinque ad ſepeliendum cadaver regulares duntaxat à deſuncto accerſi imbecantur.
15. Deſunctorum cadauera non amouenda ſine propria parochia, niſi, &c.
16. Cadauera decedentium in parochia, ad cuius Eccleſiam Capitulum cathedralis inſtitutum eſt, non poſſunt leuari per Canonicos ſine quaſiſito parochi.
17. Deſunctorum corpora ſi depoſita ſint in parochiali ad eſſellum deferenda ad aliam Eccleſiam uſque debentur parochi.

18. Sepultura electio in alia Eccleſia præter parochialem non poſſet per parochiam impediri.
19. Habitu Religioſi qui ſepelendi.
20. Sepulchrum pro filia minori poſſet pater in vita, non poſt eius mortem eligere.
21. Sepulchrum ſibi eligendi facultatem non habens in maiorem ſuum ſepulchrum à honore debet.
22. Sepulchra Eccleſiaſtica tradi debet excommunicationi, qui in mortis articulo conſeſſionem petiit.
23. Funeraleſ diuere ſentitur parochus uſque ad Eccleſiam regularem.
24. Parochia ſpectigi declarata per quam viam ſit exportandum deſunctum.
25. Parochus regulari ubi & quando deferat ſolam.
26. Parochus cum ſola ingreditur parochiam ſecularium.
27. Tertiarius ubi ſepeliendi.
28. Parochus in aſſociando eum deſunctum an & quando conueniant.
29. Crux una tantum in funeralibus deferenda.
30. Crux propria parochia deſuncti deferenda eſt in funeralibus.
31. Officium deſunctorum ſuper cadaueribus in Eccleſia regularium ſepeliendis facimus ipſi regulares.
32. Parochi deſunctorum in regulariis Eccleſiis humanitarum corpora uſque ad eaſdem Eccleſias aſſociare poſſunt.
33. Officium in inuoluendis cadaueribus in Eccleſia Regularium fieri debet per eaſdem Regulares, non obſtante quavis contraria conſuetudine.
34. Pauperum cadauera gratis ſepeliri debent.
35. Parochi non debent plus recipere pro inuoluendis cadaueribus exterorum.
36. Cadaueris humani non poſſet prohiberi occaſione in ſepultura.

4. De ſepult.  
 extra in 6. &  
 in elem.

**D**Ecernit à ſancta Synodus, quibuſcumque in locis, iam ante annos quadraginta, Quarta, quæ funeralium dicitur, cathedrali, aut parochiali Eccleſiæ ſolita eſſet perſolui, ac poſtea fuerit ex quocumque privilegio, aliis monaſterijs, hoſpitalibus, aut quibuſcumque locis pijs conceſſa, eadem poſthac integro iure, & eadem portione, quæ antea ſolebat, cathedrali, ſeu parochiali Eccleſiæ perſoluatur: non obſtantibus conceſſionibus, gratijs, privilegijs, etiam Mari magno, nuncupatis, aut alijs quibuſcumque.

1. Vide Gutier. de iuram. caſum. p. 3. c. 4. num. 2. & 3. Fr. Emman. quaſi. regular. tom. 1. qu. 19. art. 2. Franc. Leon. in theſauro ſori eccl. p. 1. c. 14. Fr. Ioan. à Cruce de ſtatut. lib. 2. c. 19. dub. 5. ancl. 2. Fr. Ludovic. Murda in manu. Prælat. tom. 2. q. 48.

art. 7. Læuent. de Portel. dub. regul. verb. Canonica perſona. latè Roſapud Tambu. in. in fine tom. 3. de Iure Abbatum decif. 83. non ſeqq.

Exat ad huius decreti intelligentiam Bulla Pij Vñcip. Ea ſi aſſendicatum, 17. Kal. Iulij 1567. conſiſt.



confirmantia ac de nouo concedentis omnia Ordinum Mendicantium privilegia, sed inter alia hac de re agendo ita loquitur. *Quartum autem funeralium de qua seff. 25. c. 13. nequaquam solvere teneantur transmissa, qua à 40. annis citra fundata existunt, postquam Concilium ipsum legatur tantum de monasteriis ante annos 40. fundatis, qua ipsa quartum solvere consueverunt, & ubi salui consuevit id iuramentum, & aliorum, quae in aliquibus partibus deferri ceteris temporibus, quae defunctorum corpora ad sepulchrum deferuntur, non antequam de Missis, seu legatis, vel aliis Fratrum ipsis, seu Manialibus relictis, aut aliis quomodolibet donatis salui debet, sicut intelligit Concilij decretum quod quartum huiusmodi solvendum debere decretum. Pbi vero non est consuetudo solvendi quartum huiusmodi de nulla supra scriptorum Missi debere declaramus, testat Lator. var. Incubatur. tom. 1. tit. 2. cap. 3. num 182.*

3. Adde quoque ad praedictorum intelligentiam bona decisi. Rota in sua Litica, quarta funeralium 25. Januarii, 1618. eadem Reverendissimo D. meo Cocchio, relata per me de officio & parte. Episcopi p. 3. alleg. 86. r. n. 17. cuius particula, quae ad rem plurimum facit, ita se habet.

*Nec obstat Concil. Trid. seff. 25. c. 13. de reform. quia cum istud monasterium sit fundatum post publicationem Concilij, & quatenus esset fundatum antea, cum non esset solvi solvere debetam quatuor, Concilium ei non obstat, ut declarat sanctissimus Pius V. in sua constit. de anno 1567. quam refert Archangel. Caracera de quarta funeralium. l. 1. Cui. de iuramentis, p. 2. cap. 4. n. 3. Enman. Rodet. in quest. Regularib. tom. 9. q. 1. art. 2. & ita refert Concilio Illustrissimus interpretum, ut refert Rodet. loca praedicta.*

4. Nec est verum quod praedicta constitutio Pii V. fuerit revocata per Gregorium XIII. ut in eum Bulla, quam refert Nauar. in man. 4. 27. in fine, quia cum dicta Bulla per plura contineret, per Gregorium redacta fuit ad terminos Concilij, cuiusvis Sacra Cong. Illustriss. Interpretum, sicut refert Caracera loc. citato, qui etiam in fine tractatus refert ipsam declarationem, bene aduertit Gurlet. loca citata. Haec enim dicta decisio, quae etiam reperitur impressa apud Tamburin. in fine tom. 3. decis. 84.

5. Loqui Coaculum in praesenti de privilegio concessis à 40. annis citra, & non procedere in privilegio antiquissimis concessis per 40. annos ante publicationem Concil. testat decisum Luot. d. tit. 2. cap. 3. n. 181.

Regulares tenentur solvere Parochias quartum funeralium non obstantibus privilegiis, in quibus adest claus. Salva iustitia Parochialium Ecclesiarum. Rota apud Tamburin. in fine tom. 3. de iure Abbatum decis. 83. ubi decis. 83. tenet quod Parochi à Religiosis ratione sepulture nihil aliud possunt exigere nisi quartam eorum funeralium, quae temporis sepulture fuerint oblata, & ibi n. 5. testat quod Parochi in Catalonia ex statuto Pij V. nequeunt quicquam à Mendicantibus ultra quartam funeralium exigere, & decis. 87. resolvit quod Parochus intus Ecclesiam unitas monasterium Regularium non potest in funibus stolum deferre, & alias functiones exercere, & ibi n. 2. ut quod Parochus non potest se intramittere in Ecclesiis Regularium dum cadauera in eisdem sepeliuntur.

6. Quarta funeralis non debetur Parocho, intra cuius limites viator reteretur pro delicto, & habetate cum cautione decedat sicut consuetudine in ciuitate, quod ius sepeliendi peregrinos, & viatores spectat ad Ecclesiam cathedralis, iuxta Aldao. in compendia Canon. resal. lib. 4. tit. 17. n. 11. Sclau. Barbo. Collect. in Concil. Trid.

*seff. Canon. c. 9. n. 35. afferentes ita decisum in Pisaren. 22. Ianuarii 1628.*

Quarta funeralis debetur Parocho ex funeralibus sequenti die in alia Ecclesia ab alia in qua mortuus sepulture mandatus fuerat, à factis magno adhibito Religiosis, & Presbyteris, omnes, cadauerum & interitiorum numero in maiore quantitate diei praecedentis, ut per Scl. d. cap. 9. n. 1. ubi refert ita fuisse resolutum per sacram Congreg. Episcop. sub dia 21. Augusti 1621.

Quarta funeralis non debetur Parocho ex interitis, seu ceteris Confraternitatibus secularium funera allociantium, ex Aldan. d. tit. 17. n. 12. ubi testat eadem S. Congreg. decisum in Firmans 5. Martij 1616.

Interitis, ceteris, & cadauer, quae per viam deferuntur eua cadauer, in quibus, unque prius Ecclesiis diuidentur sunt pro aequali portione inter ipsos Parochos, & ministros aliorum Ecclesiarum quorumcunque, etiam regularium, & nationalium, in quibus sepeliuntur, ac propterea quando huiusmodi interitis, seu ceteris, & cadauer in praesentis Ecclesiis pro celebrandis diuini officij praesentis corporis accenduntur, finis officio extinguenda, & euique medietas consignanda est, ut per Scl. d. cap. 9. n. 13. ubi testat decisum in Congr. R. R. D. D. Praefatum P. b. b. S. D. N. Phae VIII. approbante sub dia 21. Martij 1629.

Defunctorum haeredes pro defuncto ad sepulturam associando numerum Sacerdotum sibi deue vsum conuocare possunt, & nomen eorum sibi bene vsum ad cadauer sepulture allociandam quolibet contrario praetextu per Parochos deductio non obstante, subministrare valent, ut per Aldan. d. tit. 17. n. 16. ubi testatur sic fuisse resolutum per sacram Congreg. Episcop. sub Cusan. 5. May 1617.

Vocali omnia ad sonus debent conuenire ad Parochialem defuncti ex Aldan. d. tit. 17. n. 19. ubi dicit ita decisum per S. Cong. Ritum in Bonan. 9. Decembris 1617. & in Tropien. 16. Februarii 1631.

Regulares vocant ad sepeliendum mortuos, etiam in eorum propria Ecclesia, debent accedere ad Ecclesias, à quibus cadauera mouentur, & inde cum clero seculari discedere, non solum ex parte extra ianuam Ecclesiae, & aliis se postea allociant, ex Scl. d. cap. 9. n. 10. ubi testatur sic fuisse resolutum per sacram Congreg. Episcop. & Regular. in N. g. l. n. 11. Novembris 1600.

Confraternitates non possunt accedere ad funeralia mortuorum, nisi specialiter & expresse vocentur, ex Scl. d. c. 9. n. 1. ubi refert ita decisum à S. Congreg. Ritum in Bonan. 9. Decembris 1617.

Proprius Parochus nullatenus excludendus, quatinus ad sepeliendum cadauer Regularis dumtaxat à defuncto accessit tunc, ex Aldan. d. tit. 17. n. 11. ubi testatur sic fuisse resolutum per S. Congreg. Episcop. & Regular. in Mantis Blasii de anno 1581.

Defunctorum cadauera in alterius Parochia existentia, & in Ecclesiis Fratrum sepelienda, prius ad Ecc. hanc Parochialem ad benedictionem, ac ultimum hanc Parochia recipiendum deferri debet. Sed si proprius Parochus ab eisdem Fratribus moneatur prius, & inquitur ac expulsetur, ipseque venire recuset, tunc ipsi Fratres possunt supradicta cadauera ad eandem defunctum deferri. Sed si proprius Parochus ab eisdem Fratribus moneatur prius, & inquitur ac expulsetur, ipseque venire recuset, tunc ipsi Fratres possunt supradicta cadauera ad eandem defunctum deferri. Sed si proprius Parochus ab eisdem Fratribus moneatur prius, & inquitur ac expulsetur, ipseque venire recuset, tunc ipsi Fratres possunt supradicta cadauera ad eandem defunctum deferri. Sed si proprius Parochus ab eisdem Fratribus moneatur prius, & inquitur ac expulsetur, ipseque venire recuset, tunc ipsi Fratres possunt supradicta cadauera ad eandem defunctum deferri.

Cadauera decedentium in parochia, ad cuius Ecclesiam Capitulum Cathedralis translatus est, R. 3. non

non possunt leuari per ipsum Capitulum, seu Canonicos cathedralis Ecclesie, nisi requisito parrocho dictæ Ecclesie, vt per Aldan. d. tit. 17. n. 1. vbi ait ita censuisse sacram Congreg. Rit. in Thelesina t. 8. Augusti 1629.

Defunctorum corpora si deponantur in Parochiali, vt inde transferantur ad Ecclesiam Regularem, in qua elegerunt sepeliri, nihil debetur Ecclesie parochiali, excepta iuribus parochialibus, ex Sel. d. c. 92. n. 2. vbi ait sic decidisse sacram Congreg. Rit. in Placentina 23. Martij 1619.

Sepultura electio in alia Ecclesia præter parochialem non potest per parochum impediri, dummodo illi reuerentia sit sua quarta funeralis, vt per Aldan. d. tit. 17. n. 32. vbi ait sic fuisse resolutum per eandem S. Congreg. in Capuana 31. Martij 1629.

Suspicientes habitum Religionis à Guardiano, vel ab alio, cui ille committendum duxerit, & cum eo decedentes in Ecclesiis eiusdem Ordinis, Ecclesiasticæ sepulture sunt tradendi, si Guardianus præter habitus concessionem & receptionem præmouerit eorum cadauera, ex Aldan. d. tit. 17. n. 3. vbi refert decisum per S. Congreg. Episcop. & Reg. in Nepefina 11. Decembrii 1615 ad 2.

Sepultura pro filio minori 14. ann. potest patet in vita, non post eius mortem eligere, vt per Aldan. d. tit. 17. n. 5. vbi refert decisum in Felghen. 27. Octobrii 1587.

Sepulturam sibi eligendi facultatem non habet in maiorem suorum sepultura humari debet, ex Aldan. d. tit. 17. n. 8. vbi attestatur ita censuisse sacram Congreg. Episcop. in Asculana 21. Octobrii 1616.

Sepulture Ecclesiasticæ tradi debet excommunicatus, qui in mortis articulo confessionem petiit, vel beatissimam Virginem inuocauit, vt per Sel. d. c. 92. n. 14. vbi assentit sic fuisse resolutum per eandem sacram Congreg. in Nelsana 19. Iulij 1619.

Funerale ducere, & profectui theotui parochos vsque ad Ecclesiam Regularem, si in ea defunctus sepeliri debeat, vt per Aldan. d. tit. 17. n. 21. vbi assentit resolutum per eandem S. Congreg. Episcop. & Reg. in Brixien. t. 8. Iunij 1591. & in Nicetren. 5. Iulij 1615.

Parochus speciatim declarat per quam viam sit exportandus defunctus, & omnia necessaria vsque ad ianuam Ecclesie Regularem, vbi sepeliendus est, ex Aldan. d. tit. 17. n. 28. vbi dicit decisum ab eadem Sac. Congregat. in Castellana 3. Ianuarij 1594.

Parochus secularis sicut deferre stolum in propria parochia, & in parochia Fratrum, dum defuncti corpus in eorum Ecclesia sepelitur, ita parochus regularis in eodem casu, & eodem tempore poterit stolum deferre, non solum in propriam parochiam, sed etiam in parochia defuncti, ex Aldan. d. tit. 17. n. 31. vbi attestatur ita censuisse sacram Congreg. Rit. sub die vlt. Septembris 1628.

Parochus Monachos in funeralibus ita potest cum stola ingredi parochiam secularium, prout secularis parochi Monachorum parochiam ingredi valeant, Aldan. d. tit. 17. n. 32. vbi ait ita resolutum fuisse per eandem S. Congreg. in Asculana 29. Ianuarij 1629.

Tertiarij si qualitatibus in Bulla sel. reced. Leonis X. præscriptis sint præditi, videlicet si vni collegialiter, aut claustraliter viuant, mulieres verò virginales, vel castibiles, aut castam vidualem sub expresse voto, & Tertiatorum habitu vestiant, possunt & debent etiam inuito ac minime requisito parochio in Fratrum Ecclesia sepeliri, secus verò si supradictis qualitatibus careant, ex Sel.

d. cap. 92. num. 25. vbi testatur sic fuisse resolutum per sacram Congreg. Episcop. & Regular. in Nepefina 11. Decembrii 1615 ad 1.

Mortui sepeliri possunt in Ecclesia in qua sepultum elegerunt, sine præseentia Parochi, si ipse requisitus interesse recuset, vel penitus liceant denegat, vt per Aldan. d. tit. 17. n. 35. vbi ait sic censuisse sacram Congregat. in Capuana 22. Decembrii 1629.

Io funeralibus est deferenda vox tantum Crux illius Ecclesie, ad quam corpus transferretur postquam sequantur immediate persone illius Ecclesie, & deinde ceteri secundum antenoritatem, vt per Aldan. d. tit. 17. num. 26. qui refert sic censuisse sacram Congregationem Rit. in Narrien. Septembris 1614.

Crux proprie parochie defuncti deferenda est in funeralibus, non autem Crux antiquæ parochie, ex qua dismembrata fuit parochia noua, de qua est disunctus, & vocati ad funus in eadem propria parochia debent conuocare, ex Aldan. d. tit. 17. num. 40. vbi testatur per eandem S. Congregationem fuisse resolutum in Barin. 22. Martij 1631.

Clerus secularis postquam Christi fidelium cadauera in Fratrum Religiosorum Ecclesiis sepelienda associauerit, in eiusdem Ecclesiis super eisdem cadaueribus officium defunctorum, Psalmos, Responsoria, aliæque preces, vel orationes recitare, aut psallere non potest. Sed ab ipsius Fratribus domtaxat hæc omnia preterita sunt, vt per Sel. d. cap. 92. num. 32. vbi testatur ita fuisse resolutum per S. Congreg. Episcop. & Reg. in Turritana 24. Nouembrii 1627. Vnde Canonici si corpora defunctorum comitari contingerit ad alienas Ecclesias recitari Psalmo Miserere, vel De profundis, super corpora defuncti, cum versiculo & oratione discedere possunt, ex Sele. ante leon. qui assentit ita fuisse resolutum per eandem S. Congreg. in Cremonen. 9. Augusti 1604.

Parochi defunctorum in Regularium Ecclesiis humandorum corpora vsque ad easdem Ecclesias associare, ac etiam in illis permanere possunt, absque tamen eo quod in officio decanoado villatenus se iocromittant, vt per Aldan. d. tit. 17. num. 42. vbi dicit sic decidisse eandem S. Congreg. in Nicetren. 5. Iulij 1615.

Officium enim in tumuladibus cadaueribus in Ecclesiis Regularium fieri debet per eodem Regulari, non obstante quavis contraria consuetudine, ex Aldan. d. tit. 17. num. 45. vbi aliter censuisse sacram Congreg. Rit. in Engubina 12. Martij 1612. & 5. Iulij 1614. & in Placentina & Licion. 25. Martij 1619. & in Catanen. ciuitatis Placentia 2. Octobrii eiusdem anni, & in Sulmonen. 8. Augusti 1629. & in Andrii. 18. February, & 2. Martij eiusdem anni, & 5. Iulij 1631.

Pauperum cadauera gratis sepeliri debent, vt per Aldan. d. tit. 17. num. 50. vbi attestatur sic fuisse resolutum per S. Congreg. Episcoposum & Regul. in Cassan. 5. Maij 1617.

Parochi non debent plures recipere pro tumulandis cadaueribus extorquere, vt per Aldan. d. tit. 17. n. 51. vbi ait decisum sub die 27. May 1617.

Iuris sepulture occasione non potest prohiberi cadaueris humatio, cum nulla ratio pariat, Christianæque pietati repugnans videatur, maxime verò ob pecuniarum ioteresse, cadauer insepultum remanere, Sel. d. c. 92. n. 70. vbi refert sic censuisse Sac. Congregat. Episcop. in Ceremonien. 17. Septembris 1617.



1. **V**ide Clat. §. fornicario, num. 9. *vers. clericum autem concubinarium*. Hieton. de Monte *var. iur. iur. quæst.* 18. num. 48. Rebuff. in *concord. sit. de publicis concub. vers. prima ergo pona*. Perez l. 2. *vers. quæritur* tamen potest in. 3. lib. 1. Ordin. Bernatd. & Salzedo in *praxi. Canon. cap. 79. de concubin.* Tiber. Decian. in *tratt. crimin.* lib. 6. cap. 21. §. de clericis concubinar. Humad. l. 3. §. gloss. §. n. 6. n. 5. & l. 4. §. gloss. 2. n. 3. n. 6. par. 1. Marien. l. 6. gloss. 2. n. 2. 3. n. 8. lib. 3. *noua recopil.* Menoch. de *arbitr. casu* 218. Petz. Bull. in *conom. Eccles. class.* 1. cap. 4. ex §. 5. Zerol. in *praxi. Episcop.* p. 1. *verb. concubinarium* §. 3. Petz. de Ledesma in *summ. part. 2. tratt.* 27. c. 18. Aloyf. Ricc. in *collekt. decis. part. 4. collekt.* 837. & in *praxi rerum feri Eccles. class.* decis. 359. in 1. edit. aliis *resol.* 307. in 2. edit. Paul. Comitol. *responf. moral.* lib. 1. quæst. 87. Soaz. de *confus. rom.* 5. diff. 3. §. 1. §. 4. num. 10. Sayt. *ode. tratt.* lib. 4. c. 5. num. 14. Filluc. quæst. *moral.* tom. 1. tratt. 17. cap. 7. num. 12. 4. Valer. Reginald. in *praxi for. punitent.* lib. 30. ar. 3. n. 15. 4. *vers. decimum.* Thom. Valas. *ad legat. iur. rom. t. adlegat.* 3. 4. num. 7. Nicol. Garc. de *benefic. part. 1. c. 10. n. 18.* cum multis segg. Hieton. Ventero y Leyua, de *examine. Episcop.* lib. 4. c. 27. ex num. 64. metipsum in *collekt. ad c. sent. 4. de cohabit. cleric. & mulier.* nouissimè Machin. de *Sacrament. Ordin. tratt.* 1. part. 8. c. 3. §. n. 23.

2. Primum V. per speciale constit. monasse omnes locorum Ordinarios, & in virtute sanctæ obedientie eis præcepisse ut statuta Tridentini Concilii contra concubinatores tam clericos, quam laicos edita distictè faciant obseruari, reddidit Deo, ac sibi, si id omiserint, rationem, referant Gutier. *Canon. lib. 2. cap. 7. num. 68. & seg.* Nicol. Garc. d. c. 10. n. 187.

3. *a In domo, vel extra, &c.* Concubinatorum in line decreto illud dici, qui non solum eo concubinam domi retinet, vel qui sub aliquo colore in domo suæ matris, vel aliquarum consanguinearum, vel alibi habet, & cum ea tener assiduum coeuerudinem, resoluit Franc. Leo in *thesauro fori Eccles. part. 3. cap. 4. sub num. 27.* Aloyf. Ricc. d. *resol.* 307. in *fine.* & in *decis. curia Archiepiscop.* Neapol. p. 1. decis. 76. num. 3. Marc. Anton. Geouenl. in *praxi Archiepiscop.* Neapolitane. c. 30. num. 4. Beller. *quæst. clerical.* part. 1. tit. *discipl. clericali.* §. 15. n. 36. Tiber. Decian. in *tratt. crimin.* lib. 6. cap. 21. num. 1. ubi ait concubinatorum propriè illum dici, qui solutam, & corruptam domi retinet ad libidinem ex plendum sapient, Bernard. in *praxi. canon. cap. 79. n. 1.* affirmat clericum coconcubinatum illum propriè dici posse, qui solutam mulierem, & corruptam, nulloque sibi spiritalis, vel carnalis coactionis vinculo conuinctam domi retinet, eum qui consuevit carnaliter committeri, Farin. *dist. quæst.* 138. num. 4. banc Bernardi Diaz definitionem eesse, & num. 6. dicit quòd clerici concubina dicitur si ad libidinem domi quoocunque modo accipio incitetur etiam sub nomine pedissequæ, eius matris, fornicis, amicæ, vel alterius, eius cohabitatio ipsi non prohibetur.

4. Fœminarum consortium quatenus à viris spiritualibus fugiendum ex sanctis Patribus ostendit Ioan. Bapt. Fin. de *regulæ iur. humil.* 2. *vers. adde,* & exemplis confirmat Emman. de Valle de *incant. & ensalm. sect. 2. c. 3. num. 19. & cap. 16. ex num. 25.* Et quòd debeant sacerdotes abstinere à molieris, & carnis immunditia, multis sacre paginæ autoritaribus probat Decian. d. lib. 6. cap. 21. num. 5. vti num. 6. *ex*tere quòd tria ex hoc peccato clericorum mala occurrunt, videlicet quia laicorum corda scan-

dalum patiuntur, vituperatur officium Ecclesiasticum, & præstatut aliis occasio peccandi iuxta cap. si mala 2. quæst. 5. & c. significasti, de adulter. Et dicuntur violare Templum Dei, nam qui fornicatur, in corpus suum peccat, t. ad Corinth. cap. 6. Corpus autem Sacerdotis dicitur templum Spiritus sancti, ut ibi dicitur.

Clericus igitur qualem suspitionem habentes à mulierum etiam in gradu propinquo sibi conuolutorum conuersatione omnino abstinere debere, cum inuenit aliquando fuerit, qui diaboli caligine iocellus, & stupra commiserunt, asserunt Meoach. de *presumpt. lib. 5. pref. 17. n. 9.* Valer. Reginald. d. *tratt.* 3. num. 18. Bellet. d. 111. de *discipl. cleric.* §. 2. n. 16. & 17.

Decretum Concilij in presenti non procedere in simplici incontinentia absque qualitate concubitois, attestantur decisum Aloyf. Ricc. in *praxi fori Eccles. decis.* 361. in *fine.* in 1. edit. & *resol.* 307. num. 5. in 2. edit. Nicol. Garc. de *benefic. p. 1. c. 10. num. 186.* Facin. in *praxi crimin. part. 5. quæst.* 138. num. 12. & 74. Armendaz. in *adit. ad recip. legum Navarra.* lib. 4. tit. 5. de *supra. l. unica.* num. 4. 1000. Sancti in *selektu differt.* §. 0. num. 10. in *fine.*

Contra Nazut. *consil. 4. de adulter. in antiq. allis consil. 1. de cohabit. cleric. in nouis, Sayt. in floribus dec. sub tit. de adulter. dec. 4.* existimantes rest. in presenti ad simplicem incontinentiam esse extendendum.

*¶ Quod si à Superioribus moniti.* Vt autem clerici concubinarj priuenter beneficiis, & deponantur, requiritur etiam monitio facta per Superiorem, c. si autem clerici, ver. vel tertiam conuictionem, *cod. tit.* Ita Decian. d. lib. 6. c. 2. n. 30. plures refert Inan. Sancti. in *selekt. diff.* §. 0. num. 10. & addit Facin. d. quæst. 138. num. 41. quòd si Clericus concubinam retinens bis aut ter monitus induratus in concubinata permaneat, per suum Episcopum Curie seculari traditur, cum ipsemet se Sacerdotio indignum iudicet, *amb. de sanctiss. Episcop.* §. *Præbiteri collat. 9. c. Præbiteri* 19. *diff.* quæ iura ipse Farin. intelligit de traditione Curie seculari quatenus importat verbaque derogationem, non verò actuale.

Specialiter scilicet monendi sunt, non antem generaliter, puta per edictum, deciam referunt Nicol. Garc. d. num. 186. *declar. 4.* Armendaz. d. l. *unica.* num. 4. Et ideo resoluit Decian. d. c. 21. n. 30. in *fine.* quòd non sufficiat generalis monitio quòd omnes concubinarj clerici dimittant concubitoas, iuxta notata in c. vlt. de *viu. & hom. cleric.* in *vers. si talis.* & in *Clem. 1. cod. tit. in verb. nomination.* & in *statutum de sent. excom. in 6.*

Noo tantum in visitatione, sed & aliis quoque temporibus huiusmodi monitionem fieri posse, asserunt resolutum Nicol. Garc. d. n. 186. *declar. 5.* & Armendaz. d. l. *unica.* n. 5.

Monitionem generalem factam in Synodo non suffragari, etiam vni trinæ monitionis obtineat, resoluunt Marc. Anton. Genouenl. d. cap. 30. Aloyf. Ricc. in *praxi fori Eccles. decis.* 359. in 1. edit. aliis *resol.* 307. num. 3. in 2. edit. dicit Bernard. d. *praxi. canon. cap. 79. prope fine.* existimauerit quòd ut Prælati excusentur à monitionibus faciendis clericis suæ diocesis, in hac materia prudenter faciunt, quando in sui constitutionibus synodibus monent omnes generaliter ne concubinarj sint; & licet ibi Salzedo in *adit. iur. F.* id intelligat procedere contra eos clericos, qui ex lege diocesana tenentur in Synodo comparere.

Tempus,

10. Tempus, quod inter vnam, & alteram monitionem interuenire debet, arbitrio Episcopi relinquatur referunt decifum Nicol. Garc. d. num. 186. *declar. 6. & Armendar. d. l. unica, num. 6.*
11. Poffe ipfum Episcopum folum ad informationem fumnariam, & incarcerationem procedere, vbi de fuga timor fit fine forma, & monitione, in hoc decreto prefcripta, referunt decifum Nicol. Garc. d. n. 186. *declar. 7. & 8. Armendar. d. l. unica n. 7. & 8.*
12. Subcolletores, vel Commiffarios fpoliorum non comprehendit fub difpofitione Ordinariorum, fed Nuncijs Apoft. iuxta eorum privilegia, refoluitum affertum Nicol. Garc. d. num. 186. *declar. t. 3. Armendar. d. l. unica, num. 12.*
13. 2. Tertia pars finium, &c. Comprehendi etiam distributiones quotidianas, tenent Nauaret. *confil. 3. in antiq. fub tit. de verbor. fignificat. quod deest in noois, Sayro in floribus decif. fub tit. de decif. 7. Aloyf. Ricc. in collect. decif. part. 4. collect. 321. verf. amplia fecunda, & d. refol. 307. n. 5. in 2. ed. Pet. de Ledefma d. c. 18. diff. 2. & ex Concil. VI. Mediolanen. colligit Monet. de diftrib. quotid. p. 3. quaf. 10. num. 5. contra Nicol. Garc. d. n. 186. *declar. 9. March. d. tract. t. part. 8. c. 3. num. 24.**
14. 2. Quia fabrica Ecclefia, &c. [Episcopum debere multas pecunias eo ipfo quod exatit fuerint, pils hinc assignare, ac proinde non poffe portionem aliquam etiam in minima parte Vicario pro fua mercede limitare, & minus Cameræ fua Episcopali applicare, non obftante contraria conftituti- dine, refoluit, decifumque referunt Quaraora in fumm. Bularij verborum pecuniarum, part. 195. Sbroz de Offic. Vicarij in addit. lib. 2. g. 143. Pafcoe. in Praxi Epifcop. part. 2. c. 4. n. 97. in princ. Galen. in Margarita cafuum confeffio. verborum 1. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fore Ecclefia decif. 349. in 2. edit. alijs refol. 100. num. 3. in 2. edit. quos taceo Ego ipfe de officio & potest. Epifcop. p. 3. alleg. 107. n. 19.
15. Vbi tamen Epifcopus admodum pauper effer, eis fifti affumere poffe patet decifum referunt Molfes. in comment. de confuetud. Neapolitan. p. 4. quaf. 64. fub n. 24. Aloyf. Ricc. d. refol. 307. num. 3. verf. claufura.
16. 2. Sufpendantur. Clericum concubinarium fufpendendum ab Epifcopo praximul monitione, de qua in hoc decreto, refoluitum Tolet. in inftitut. Sacerd. lib. 1. cap. 47. Henric. in fumm. lib. 1. c. 36. §. 1. Atila de confur. p. 3. diffinit. 5. dub. 2. Bonacin. eod. tract. diffinit. 3. quaf. 6. puillo 5. n. 1. Nicol. Garc. d. cap. 10. num. 182. & p. 7. cap. 1. a. x. num. 8. Maschin. d. cap. 3. num. 26. Et quid attentio iure communi an effer fufpenfio ipfo iure, an venitee fufpendendus? Vide Menoch. de arbit. cafu 289. n. 2. verf. fca verius, & cafu 418. n. 1. Decian. in tract. crim. lib. 6. c. 21. n. 10. cum feq. Fatim. d. 7. 138. n. 40.
17. Clericum concubinarium notorium fine aliqua monitione fufpenfio effer hodie pro toto veteri iure ipfo iure fufpenfio ab officio, & beneficio, ita quod fi celebret, incorrat irregulartatem, decifum referet Bellet. diffinit. cleric. part. 1. tit. de difcipul.

oleris. §. 3. n. 45. Nicol. Garc. de benef. part. 7. c. 14. num. 1. & 15. Armendar. d. l. unica, num. 16.

[Perpetuo praxitur.] Clericum concubinarium praxit beneficus, refoluitum Rebuffi. de public. cens. in princ. verf. fecunda pars est, Decian. d. lib. 6. c. 21. num. 12. Roland. confil. 98. num. 6. lib. 1. Fatim. diff. quaf. 138. num. 50. cum feq. vbi num. 66. et eo requirit fententiam declarationem praxitionis, que poftea quoad refutationem fructuum reftitueretur ad tempus delicti. Tambot. de iure Ecclef. tom. 3. diff. 9. quaf. 7. num. 15. Haec penam non trahere ad fuccelforem beneficij, fi priuatus refignet, referunt decifum Nicol. Garc. de benef. part. 1. c. 5. n. 304. in fine. Armendar. d. l. unica, n. 15. Aduertit Decian. d. lib. 6. cap. 21. num. 3. quod licet olim in primitia & adolefcentia Ecclefia grauiffime fuiffet viciotatum hoc delictum clericorum in concubinato exiftentium, etiam vfque ad depofitionem cap. ar. bene. can. 33. diff. cap. 1. multus, de ar. & qual. hoc tamen celfent Praetorum indulgentia, & defcendente clericorum feruore in Chriftum, mitigatae funt penae propter carnis fragilitatem, vt dicitur in cap. fraternitatis 34. diff. & ideo rard deuenitur ob hoc crimen ad praxitionem beneficiorum, etiam vfque ad depofitionem, nifi precedente eterna monitione, & maxima contumacia.

n. Inhabilitas indigni, &c.] Clerici concubinarij non tantum admittunt beneficia, fed etiam ad illa obtinenda inhabiles redduntur, vt per Menoch. d. cafu 318. n. 1. verf. praxiter & fecundum, Decian. d. lib. 6. c. 21. n. 14. & 12. vide Fatim. in praxi crim. p. 5. q. 138. num. 4.

2. Denec poffit maniffellam vita emendationem, &c.] Clericum concubinarium, qui iam emendatus fuerit a fuo Superiore difpenfatus, effici habilem ad fufceptionem quoruncunque bonorum, Dignitatum, beneficiorum, & officiorum, refoluitum Bermond. de public. cens. an glof. i. q. 2. quod, Decian. d. c. 1. n. 14. & 15. Fatim. d. q. 138. n. 87.

3. Nec quous appellatur, &c.] Concubinarium notorium de notorio concubinato condemnatum non appellare tenent Salzed. ad Bernard. d. c. 79. littera B. verf. licet tamen circa fuperiora, vbi declarat Decian. d. lib. 6. c. 21. n. 29. Fatim. d. quaf. 138. n. 80. Quam executionem contemptio, aut appellatio ante, vel poft diffinitiuam fententiam fufpendere non potest, vt referit decifum Nicol. Garc. de benef. p. 11. c. 10. n. 186. dub. 12.

2. Non ad Archidiaconum, &c.] Hoc non intelligi in immemoriali, refert decifum Nicol. Garc. d. n. 186. dub. 14. Ludouic. à Sarroia in tract. de iurifil. Admifforum q. 24. n. 5. & 26.

2. Clerus vero, &c.] De punitione clericorum non habentium beneficia, quo pentiones agit Fatim. d. q. 138. num. 72.

3. Epifcopi quoque, &c.] De pena Epifcopi concubinarij agunt Soar. re. 5. de confur. diff. 3. f. 1. f. 2. ad fin. Valer. Reginal. in praxi fore pen. lib. 3. tract. 2. n. 65. verf. iij. ex Causila. Egid. de Connick de Sacr. & confur. 10. 2. diff. 15. f. 38. Fatim. d. q. 138. n. 70.

Fily clericorum illegitimi in Ecclefia, in qua patres beneficia obtinuerunt, ipfi non habent, & quacumque circa hoc in fraudem facta fuerint, irrita, & nulla cenfeantur.

## C A P V T XV.

1. Deffores de materia cap. agentes.  
2. Difpofitio huius can. quod diffinat à iure communi.

3. Filium videtur poffe fuccedere in beneficio paterno fi per triginta annos alius in eo fuccedit.

4. Benef

4. Beneficia, quæ pater ante Concil. dimisit, licet filio obtinere.
5. Filij naturalis etiam præcæto tempore, quo eorum parentes mandum erant effecti clerici, comprehenduntur sub hoc decreto.
6. Nepotes legitimis præbitorum ex illegitimo respectu beneficij aut non comprehenduntur sub dispositione huius decreti.
7. Pater non prohibetur obtinere beneficium in Ecclesia, in qua eius filius habuit idem, vel quodcumque aliud.
8. Fratres fratrum etiam immediate succedere possunt.
9. Filij legitimis clericorum possunt adipsos beneficia quæcumque in eadem Ecclesia in qua genitores habuerunt, vel habent.
10. Sed non possunt paterna beneficia immediate obtinere.
11. Filij quamvis legitimis et ex dispensatione ad obtinendum immediate beneficia patrum.
12. Decretum procedit.
13. Filij Presbyteri illegitimi non possunt obtinere beneficium, quod olim pater suus absque legitimo titulo, & minus pacifice aliquando possedit.
14. Filij illegitimi excluduntur ne possint obtinere beneficium in Ecclesia in qua cum pater habuit solum sedem in choro.
15. Possessorum beneficij per procuratorem accipientes, sed in Ecclesia nunquam ministrant, comprehenduntur sub hoc decreto.
16. Pater non potest habere beneficium in una Ecclesia, & filius in alia quando amba sunt foræ.
17. Religiosi filij Religiosorum possunt dispensari ad dignitates & officia, quæ eorum patres obtinuerunt, vel obtinuerunt.
18. Filij illegitimi non prohibetur obtinere Episcopatum super ecclesiam ex parte diocesis, in qua cum pater fuit Archiepiscopus.
19. Filij illegitimi an possint recipi in clericum Ecclesia receptiva ubi cum pater fuit receptus.
20. Hoc decretum prohibetur tamen in futurum obtinere.
21. Canonici illegitimi cuius pater possessionem alterius Canonici in eadem Ecclesia apprehendit, licet in dicta Ecclesia nunquam ministraverit, comprehenduntur hoc decreto.
22. Filij illegitimi non prohibetur quominus tan-

- quam capellani amonibus discernere possint, ac obtinere beneficium in Ecclesia in qua cum pater nunquam ministravit.
23. Filij illegitimi non prohibetur obtinere Ecclesiam filialem, dummodo non tentant ministrare in Matrice.
24. Filij illegitimi potest patri succedere in capellania fundata absque Episcopi auctoritate.
25. Filij illegitimi non prohibetur habere Canonici, qui erant periti, tempore quo pater suum obtinebat.
26. Filij illegitimi quomodo probabatur ministrare in Ecclesia, in qua pater eius beneficium habuit, vel habet.
27. Filij illegitimi laici non potest cavere tanquam missici simplex in Ecclesia in qua pater habuit, vel habet beneficium.
28. Missam celebrare possunt in eadem Ecclesia pater & filius, dummodo ambo non obtineant beneficium in ea.
29. Quamvis unus ob quoddam legatum, alter ob denoniam celebret.
30. Pater & filius possunt in simul processionali ter incedere, unus tanquam beneficiarius, & alter tanquam capellanus diversarum Ecclesiarum.
31. Filij illegitimi non prohibetur cum patre habitare.
32. Pensiones habere non possunt filij illegitimi super fructibus beneficiorum, quæ parentes eorum obtinent, vel obtinuerunt.
33. Pensionem super beneficio patrum non prohibetur habere filius legitimus.
34. Pensio fraudulenter reservata.
35. Pensionem transferendi facultatem habens potest illam transferre in suum filium illegitimum.
36. Beneficium obtinisse non dicitur qui suis promissis, & litteris non expedita, ac possessione non habita cessit alteri.
37. Filij suum beneficium resignare coguntur, si filie & pater tempore Concilij reperiuntur in eadem Ecclesia beneficia obtinere.
38. Pater, qui est coadjuutor filij in Canoniam tenentem cedere ante sui filium.
39. Dispensatio præsumpta in qua fundatur rig. de irregulari non habet locum contra hoc decretum.
40. Resignaturæ recipere prohibetur.
41. Post ipsam Concilij in sanctorum filiorum facienda.

a Concil. 9.  
Tol. m. c.  
10. gravius  
animaduertit.  
cap. pro-  
positum 21.  
dist.  
b Ab Alexan.  
3. patris 19.  
cap. 3. & in  
Concl. 1.  
Luerano.  
c. 14. c. 2.  
per totum  
de fil. pro-  
byter.

**U**T paternæ incontinentiæ memoria locis Deo consecratis, quos maximè puritas, sanctitatisque decet, longissime arceatur, & non liceat filijs Clericorum, & qui non ex legitimo nati sunt matrimonio, in Ecclesijs, ubi eorum patres beneficium aliquod Ecclesiasticum habent, aut habuerunt, quodcumque etiam dissimile beneficium obtinere, nec in dictis Ecclesijs quocumque modo ministrare, nec pensiones super fructibus beneficiotum, quæ parentes eorum obtinent, & vel alijs obtinuerunt, habere. Quod si in præfati, pater & filius in eadem Ecclesia beneficia obtinere reperiuntur, cogatur filius suum beneficium resignare, aut cum alio permutare, extra Ecclesiam intra trium mensium spatium, & alijs ipso iure eo priuatus existat, & super iis quæcumque dispensatio supertitipie censetur. Ad hac, reciproca resignationes, & quæ post hac à parentibus Clericis in maiorem filiorum fient, ut alter alterius beneficium consequatur, in fraudem huius decreti, & canonicarum Sanctionum factæ omnino censentur, nec collationes secutæ, vigore huiusmodi resignationum, seu aliarum quarumcumque, quæ in fraudem factæ fuerint, ipsi clerici non minus suffragantur.

1. Vide Bernard. & Salzed. in præf. Canon. cap. 50. in nouis edit. Gonzal. ad reg. 8. Concil. gl. 5. Scraphio. de reg. 1. 442. Nicol. Gual. de benef. p. 7. cap. 5. Aloys. Ruc. in præf. part. 4. resol. 370. cum seqq. Bellæ. de iuris. clerici part. 1. tit. de dispensat.

cleric. 5. num. 31. cum seqq. Campan. in diversis inri Canon. rub. 11. c. 13. num. 67. cum seqq. Amendat. in addit. ad recipi. legum. Nanarra lib. 1. tit. 19. l. 1. de filijs Presby. Steph. Gratian. discip. forens. cap. 397. Honorat. Decretum. de filijs presby. v. 6. Fr. Sigism.

Signifi. à Bononia de elect. dub. 75. fol. Laoot. var. laubros. sit. 4. cap. 16. num. 48. cum segg. Noos. in singulari. iuris Canonici conclus. 5. o. metipsum de officio & potest. Episcopi par. 3. alleg. 65. Illustri. D. meus Roderic. à Cunha ad c. 15. dist. 56. Marcel. Vulpes in praxi iudic. fori Ecclesie. 47. m. 27. eam seg. Castro Palao in opere moral. tom. 2. ar. 11. 13. dist. 4. par. 12. Sanch. in opere censul. moral. tom. 1. lib. 2. c. 1. dub. 15. n. 5. Valq. in opus. mor. c. 3. 5. 1. dub. 2. n. 4.

In quo autem dispositio huius text. dicitur à iure communi, ex Nicol. Garc. refert Fr. Sigism. à Bononia d. dub. 75. post n. 7. vers. etiam dubitari possit, & dixi Ego ipse d. allegat. 65. in princ. & me non citato transcripti Aloyl. Ric. in decis. Curia Archiep. Neapol. decis. 3. 27. par. 4.

3. *a Longissime arceatur.* Si per triginta annos alius in beneficio patetno mediare succederit, videri filium posse in eo succedere, tradit Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 3. n. 33.

4. *a Non liceat.* Licet tamen beneficia, quæ pater ante huiusmodi constitutionem dimisit, obtinere, censuit Rot. decis. 81. apud Farin. in 1. collect. noviss. alius par. 4. diversimodum refero d. allegat. 65. n. 10. Vel si ante Concilii publicationem à vna migravit, sicut referunt decisum Nicol. Garc. d. cap. 3. num. 45. Armendar. d. l. 1. de filiis Presbyt. num. 10. Sanchez d. lib. 2. cap. 1. dub. 15. num. 8. ubi tenet posse filium obtinere beneficium in Ecclesia, in qua pater modò obierit ante huius decreti publicationem, vel intra tres menses ab illius publicatione, & similiter si pater suum beneficium ante dimiserat, vel dimisit intra tres menses, quia hic dum dicitur, non liceat, non loquitur de collationibus ante factis, sed de futuris.

5. *a Filiis clericorum.* Habere locum in filiis naturalibus procreatis tempore, quo eorum parentes nondum erant effecti clerici, referunt resolutum Armendar. d. l. 1. de filiis Presbyter. num. 7. Nicol. Garc. d. cap. 3. num. 15. Fr. Sigism. à Bononia de elect. dub. 75. num. 2.

Contra Fr. Emman. quest. regul. tom. 1. quest. 13. art. 7. & Fr. Ludov. Miranda in man. Prelat. tom. 2. q. 1. art. 10. exilimantes hoc decretum non loqui de filiis naturalibus.

6. Nepotes legitimis Presbiterorum ex filio illegitimo respectu beneficii alii non comprehendunt sub dispositione huius decreti, quia cum hoc decretum personale sit, est restringendum, resoluunt Nauart. consil. 9. num. 9. & 10. de filiis Presbyter. Spin. in speculo testament. gloss. 3. princip. ex n. 23. Ceual. commun. canon. commun. 796. ex n. 9. Vgolin. dc presb. Episcopi cap. 50. §. 7. num. 1. & §. 8. num. 2. Garc. Girona de privileg. explicat. num. 10. 49. Galet. in marg. calum. censent. verb. beneficium 1. Sayro de censur. lib. 6. cap. 10. num. 46. Azor. institui. moral. par. 2. lib. 6. cap. 4. quest. 17. Seraphin. d. de i. 142. num. 11. Stephan. Gratian. d. cap. 397. nam 6. Nicol. Garc. dist. cap. 3. in addis. num. 12. Armendar. d. l. 1. de filiis Presbyter. num. 1. Campan. d. c. 13. in nam. 76. B. llet. d. 5. 3. num. 33. Aloyl. Ric. in decis. Curia Archiepiscopi Neapolitane. par. 4. decis. 28. 3. & in praxi par. 4. resolat. 37. 4. Nouat. de elect. & variis. fori. q. 9. num. 65. in fine sect. 3. in vitium inpressionis, & novissimè Illustri. D. meus Roderic. à Cunha in comment. ad cap. 1. num. 8. dist. 56. Castro Palao d. par. 12. num. 1. Sanchez d. lib. 2. c. 1. dub. 18. Honor. ad Decretal. dist. de filiis Presbyter. num. 16. in fine. Sel. d. c. 92. n. 3. ubi refert decisum sub die 13. Augusti 1621. Idem in nepote illegitimo ex filio itidem illegitimo dicendum sserunt Spin. & Azor. citatis in n. Nicol.

Garc. d. cap. 3. num. 17. Armendar. d. loco num. 5. Quintanad. lib. 2. num. 95. D. meus ad dist. cap. 1. num. 9.

Contra Mieres de maiortat. par. 1. q. 2. n. 25. Rebuff. de pacificis possess. n. 26. eam seg. alius 225. & Salzed. ad Bernard. d. cap. 30. littera A. Rossa de success. ab intestato cap. 10. ex num. 112. Less. de iustis. lib. 2. cap. 3. 4. num. 5. exilimantes prohibitionem huius decreti etiam ad nepotes quoscunque extendit.

Patrem non prohiberi obtinere beneficium in Ecclesia, in qua eius filius habuit idem, vel quodcumque aliud, etiam dissimile, tradunt Rebuff. in praxi benefic. tit. de dispensat. super defectu natal. n. 29. Fr. Emman. in summa. tom. 1. c. 19. n. 4. in fine. Vega par. 1. summa. cap. 36. casu 18. Sayro de censur. lib. 6. cap. 10. num. 44. & seg. Less. de iustis. lib. 2. c. 3. 4. num. 91. Honor. dist. de filiis presbyter. in fine. Quintanad. Ecclesiast. lib. 2. num. 95. Nicol. Garc. d. par. 3. num. 18. Campan. d. cap. 13. num. 7. Seraphin. decis. 144. 1. de filiis Presbyter. num. 4. Fr. Sigism. à Bononia d. dub. 75. num. 5. Sel. in selectis canon. c. 91. num. 5. ubi in vna Macerata. 18. Novembrii 1628. refert fuisse decissum patrem non prohiberi obtinere immediate beneficium filij sui illegitimi. Sanch. d. lib. 2. c. 2. dub. 19. ex eo, quia hoc non inuoluit expressè prohibitum, & cum sit personale, potius est restringendum, tum etiam quia non militat eadem ratio, nempe quòd detur successio hereditaria in beneficiis, cum tarum sit, ut filij hereditarent parentibus, & c. beneficia resignant.

8. Fratres fratribus etiam immediate succedere posse, resoluunt Panot. in cap. ex transmissa num. 3. de filiis presbyter. Sayro d. cap. 10. num. 44. Azor. dist. par. 2. lib. 5. c. 44. quest. 6. vers. ratam esse videtur, Illustri. D. meus Roderic. à Cunha in comment. ad cap. 13. n. 10.

9. *a Qui non ex legitimo nati sunt matrimonio.* Filios ergo legitimis clericorum posse adipisci beneficia quæcumque in eadem Ecclesia in qua genitori habuerunt, vel etiam habent, ex cap. ad huc, de filiis Presbyter. colligunt citati per me dist. allegat. 65. n. 16.

10. Sed huiusmodi legitimis clericorum filios paterne beneficia immediate obtinere non posse, pater mediare, per cap. ex transmissa, & cap. ad extirpand. de filiis Presbyter. & attenta noos huius decreti dispositione merito sustinent, Salzed. d. cap. 50. nam 3. Seraphin. decis. 144. 3. num. 6. Sandarel. var. resolut. quest. 79. n. 1. & quest. 4. 1. nam. 15. Fr. Emman. quest. regul. tom. 1. quest. 13. artic. 7. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 3. num. 13. Nicol. Garc. d. c. 3. n. 18. & in addis. num. 29. in fine. Illustri. D. meus Roderic. à Cunha ad d. c. 13. n. 5.

Vade filium quamvis legitimum egere dispensatione ad obtinendum immediate beneficium paternum, refert decisum Armendar. d. l. 1. de filiis Presbyter. num. 4. Sel. d. cap. 92. num. 6. ubi testatur fuisse decissum sub die 23. Augusti 1631. non posse cum illo Episcopo pater dispotiare resoluti Sanchez d. lib. 2. cap. 1. dub. 17. n. 5.

11. *a In Ecclesia ubi eorum pater beneficium aliquod Ecclesiasticum, &c.* Decretum hoc habere locum tantum in filiis illegitimis, qui mortuo patre beneficia in eadem Ecclesia impetrare volunt, & in illis, qui voà cum patre in presenti reptionem obtinere in eadem Ecclesia, refert decissum Nicol. Garc. d. cap. 3. num. 4. in 3. declar. Armendar. d. l. 1. de filiis Presbyter. n. 1.

12. Filium presbyteri illegitimam non posse obtinere



nere beneficium, quod olim pater suus absque legitimo titulo, & minus pacifice aliquando possederat, restituitur Nicol. Garc. d. ap. 3. n. 39. & Armeod. d. l. 1. de filio Presbyteri. num. 23. Castro Palao d. puncto 2. num. 7.

14. Filium illegitimum per text. in presenti excludi non possit obtinere beneficium in Ecclesia, in qua eius pater habuit solam sedem in choro ratione dignitatis, quam in alia Ecclesia obtinebat, dicit decusum Nicol. Garc. d. c. 3. num. 66. Armendar. d. l. 1. de filio Presbyteri. num. 27.

15. Sub hoc decreto comprehendit illum, qui per Procuratorem accepit possessionem, sed in Ecclesia nunquam inchoavit, referunt decusum Iul. Lauor. variam lucubrat. tit. 4. c. 16. n. 3. Campan. d. cap. 13. num. 67. vers. Sed hu. in fin. Nicol. Garc. d. c. 3. n. 36. declar. 4. 4. Armend. d. l. 1. de filio Presbyteri. num. 2. ubi num. 45. subdit quod in Ecclesiis fororum aliarum Ecclesiarum (sicut sunt aliquae in Hispania) in quarum altera residendo, praesupponitur residere in principali, non potest pater residere in una, & filius in altera.

16. Pater non potest beneficium habere in una Ecclesia, & filius in alia, quando ambo sunt forores, ita ut residens in una, censetur in vtra residere, quarum alique reperiuntur in Hispania, prove refert decusum Garc. in addit. ad d. part. 7. cap. 3. num. 75.

17. An hoc Concilij decretum ita se extendat ad illegitimos Regulares filios Religiosorum, ut nequeant promoueri ad dignitates in Religione, quas eorum patres obtinent, vel obtinuerunt in quas quæst. Fr. Emman. quem refert & sequitur Fr. Sigism. à Bononia de elect. dub. 75. num. 5. resolutum memoratos Religiosos filios Religiosorum posse dispensari ad dignitates & officia in Religione ubi eorum patres sunt, non autem in monasterio ubi prelationes administrant.

18. Filios illegitimos hoc decreto non prohibetur obtinere Episcopatum nuper etiam ex parte decretis, in qua eius pater fuit Archiepiscopus, quia Concil. in presenti strictè est intelligendum in casu oboso, & loquitur in Ecclesia in qua pater ministravit, quod hic secus est, cum non sit eadem Ecclesia, ita Aldan. in compend. canon. res. sol. lib. 5. tit. 18. num. 1. ubi refert sic fuisse decusum sub die 12. Februarij 1598. Castro Palao d. diff. 4. puncto 2. num. 15.

19. Filio illegitimo obstat hoc decretum quominus in clericum Ecclesie receptus, in qua recepti absque alia provisione Divinis inferni, & Missæ communis participes esse consueverunt, admitti queat, propterea quod eius pater duodecim ab hinc annis defunctus in ipsa Ecclesia receptus in clericum admissus & ipse fuit, Divinisque inibi inferni, atque emolumenta consueta percipit, quia receptus dicitur beneficiarius, ex Aldan. d. tit. 18. num. 6. ubi attestatur, sic fuisse resolutum sub die 2. Decembris 1605.

20. Hoc decreto non prohibetur filij presbyteri recipere beneficium legitime obtentum in eadem Ecclesia in qua fuit beneficiarius eorum pater, qui ante publicationem Concilij à vita migravit, quia hoc decreto prohibetur tantum in futurum obtinentes, ut refert decusum Nicol. Garc. d. part. 7. c. 3. n. 43. & 46.

21. Canonicos illegitimos, cuius pater possessionem alterius Canonici in eadem Ecclesia apprehendit, licet in dicta Ecclesia non ministraverit, nec fuerit, nec aliqual perciperit ex fructibus ipsius Canonici, & comprehensus est sub hoc

decreto; ille verò, cuius pater sola Romani Pontific. signatura sibi obtinuit, confecti Canonici eisdem Ecclesie, sed neque litteras Apostol. expediti, nec inquam habuit possessionem, non comprehenditur, prove refert decusum Nicol. Garc. d. p. 7. c. 3. n. 6.

Filium illegitimum non prohiberi quominus tanquam capellanus amovibilis deferuire possit, atque obtinere beneficium in Ecclesia in qua eius pater nunquam fuit intitolatus ad aliquod beneficium Ecclesiasticum, licet pro Capellano amovibili inferni in eadem Ecclesia, referunt decusum Nicol. Garc. d. cap. 3. num. 27. Armendar. d. l. 1. de filio Presbyteri. num. 32. Stephan. Gratian. discip. forens. c. 397. num. 24. cum seqq. Campan. d. cap. 13. num. 67. vers. & quia, Aloys. Ricc. in decis. Curia Archiepiscop. Neapolit. dec. 20. 4. part. 4. & in praxi part. 4. res. 373. Fr. Sigism. à Bononia d. dub. 78. num. 6. Ego ipse d. allegat. 65. num. 5. Lauor. d. c. 16. num. 52.

Nec prohiberi obtinere Ecclesiam filialem, dummodo non teneatur ministrare in Matrice, quam obtinet pater, referunt decusum Nicol. Garc. d. cap. 3. num. 62. in 3. declar. Armeod. d. l. 1. de filio Presbyteri. num. 26. Illegitimus enim, cuius pater fuit Rector Ecclesie Matricis, potest Ecclesiam filialem obtinere dependentem, seu aliàs illi vniatram, in qua eadem Matrix habet etiam quamdam suta Parochialem, modo vniò sit facta accessorie, & per viam subiectionis Ecclesie Matrici, & patet in ea non ministraverit, non potest tamen vnitram, æquè principatuer obtinere (utve intitolatus in una, censetur in vtraque intitolatus, & aut si in vtraque pater ministravit, ut per Nicol. Garc. d. l. cap. 3. n. 62. Campan. d. cap. 13. num. 67. vers. cum vero, Armend. d. l. 1. de filio Presbyteri. n. 24.

Nec prohiberi succedere in capellania, quæ fundati solet, maxime in Hispania absque alia Episcopis, vel alterius superioris auctoritate, ut illa succedat clerici de parentela tradunt Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 5. num. 33. cum seqq. Castro Palao d. diff. 4. puncto 2. n. 15. in fine, Ego ipse d. alleg. 65. num. 13.

Nec prohiberi habere Canoniciatum, qui erat portio tempore, quo pater illum obtinebat, resolutum Achil. de Galis d. dec. 1. de filio Presbyteri. quem refert Ego ipse d. allegat. 65. num. 12. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 5. proem. sub n. 33. Lotter. de re benefic. lib. 3. q. 48. n. 210.

[Quomodo ministrare, &c.] Filium illegitimum in Ecclesiam, in qua pater eius beneficium aliquod habuit, vel habet, prohiberi non solum sacrum sollemniter facere, aut Evangelium, vel Epistolam solemniter cantare, sed etiam Missam tanquam exterrum, & peregrinum privationem celebrare, & sacrilium in eadem Ecclesia agere, resoluunt Nauar. consil. 1. quæst. 17. de constitut. Sayro in floribus decis. sub eod. tit. dec. 21. Aloys. Ricc. in collect. decis. part. 4. coll. 1367. vers. in amplia, Bellet. discip. clericali. part. 1. tit. de discip. cleric. 9. 3. n. 32. Stephan. Gratian. d. c. 397. num. 26. cum seqq. ubi num. 28. subdit nec etiam antiphonam in ea cantare posse ratione oneris, beneficii alterius Ecclesie annexi, refert Ego ipse d. alleg. 65. num. 20. & addo Iul. Lauor. var. lucubrat. tit. 4. cap. 6. num. 50. Et quod filius illegitimus prohibetur etiam devotionis gratia Missas celebrare in Ecclesia, in qua eius pater beneficium obtinet, vel obtinuit, tenet Ald. in compendia Canon. res. lib. 5. tit. 18. num. 3. ubi refert ita decusum sub die 2. Januar. 1603. & fuisse pro hac parte Cardinales S. Marcelli de Camerino, Sallierum

*Sanctorum quatuordecim, Blaisebectum, Manica, Pice-comes, & Osmia, & ex altera parte Cardinales de Montelpare, Iustinianum à Monte, Paramicium, & Platum.*

27. Filium illegitimum laicum non posse canere tanquam mulicum simplicem in Ecclesia in qua pater habuit, vel habet beneficium, referunt decisu Nicol. Garc. d. cap. 3. n. 68. Campan. d. cap. 13. num. 67. vers. & qui. Armend. d. l. 1. de filio Presbyt. num. 28. Aloyf. Ricc. in decis. Curie Archiep. Neap. part. 4. decis. 283. num. 1. Ego ipse d. alleg. 65. n. 21. Hinc inferri Honor. ad Decret. tit. de filio Presbyt. vers. unde inferri, n. 16. tenet quod filius illegitimus clericus, & pater non possunt esse monachi, & Regulares Canonici in eodem monasterio siue Ecclesia.

28. Decretum hoc non prohibere quin pater & filius possint celebrare Missam in eadem Ecclesia, dummodo ambo non obneant beneficium in ea, sed id fiat ab altero deuotionis gratia, ab altero causa legati, quod relictum sit Missam celebrantibus, attestantur resolutum Nicol. Garc. d. cap. 3. num. 73. Armend. d. l. 1. de filio Presbyter. num. 13. Campan. d. cap. 13. num. 67. in fine. Sigismund. à Bononia d. dub. 75. num. 7. in princip. Lauor. dist. capite 16. num. 54.

29. Vnde non esse molestiam exhibendam illegitimo Presbytero celebrare Missam ob quoddam legatum in eadem Ecclesia, in qua pater celebrat ob deuotionem, cum neuter habeat beneficium, & hic casus non sit prohibitus à Concilio, referunt decisu Nicol. Garc. d. c. 3. num. 73. Armend. d. l. 1. de filio Presbyt. num. 34. Campan. loco proxime citato. Castro Palao d. puncto 2. n. 17.

30. Patrem & filium posse iussum processionaliter incedere, vnum tanquam beneficium, & alterum tanquam capellanus diuersarum Ecclesiarum, referunt decisu Nicol. Garc. d. c. 3. num. 68. in 3. declar. Armend. d. l. 1. de filio Presbyt. num. 30. obliuantes quod si processionaliter accederent ad Ecclesiam, in qua pater obtinet beneficium, filiis non poterit aliquo modo ministrare, refecto Ego ipse d. alleg. 65. n. 22.

31. Filium illegitimum non prohiberi in hoc text. cum patre habitare, dicunt resolutum Nicol. Garc. d. c. 3. num. 74. Armend. d. l. 1. de filio Presbyt. n. 15. Fr. Sigismund. à Bononia d. dub. 65. n. 27. vers. septimo. Ego ipse d. allegat. 65. num. 14. Lauor. d. c. 16. num. 55.

32. *Nec pensiones, &c.* Filios illegitimos habere non posse pensiones super fructibus beneficiorum, quae parentes eorum obtinent, vel obtinuerunt, tradunt Seraph. d. dec. 1442. n. 15. Stephan. Gratian. d. cap. 397. ex num. 24. Campan. d. c. 13. num. 70. Aloyf. Ricc. in decis. Curie Archiep. Neap. dec. 186. num. 1. part. 4. Castro Palao d. puncto 2. n. 10. Ego ipse d. alleg. 65. num. 26. Rot. decis. 649. num. 44. 2. recent. & hinc dictum in Meliten. p. 14. May 1614. curiam bona memor. Bursio inter eius impensas decis. 51. num. 3. vbi Ferencal. in annot. lit. B. intellige de resecutis post Concilium, non ante Concilium, Rota dec. 1. 2. n. 2. apud Fatio. p. 2. in posthum.

33. Filium legitimum non prohibere habere pensionem super beneficio paterno, referunt decisu Nicol. Garc. d. c. 3. num. 33. Armend. d. l. 1. de filio Presbyt. num. 9. vbi n. 47. subdit dispensandum esse cum filio obtinente pensionem in Ecclesia in qua pater habuit Canoniciatum, quem resignauit, Sel. in select. Canon. c. 9. 2. num. 5. vbi ita refert decisu sub dat. 11. Ianuarij 1601.

Barbaf. Celsi. in Censil. Tiid.

Dispositionem huius text. ac illius prohibitionem intrare si Antonius legitimus obtineat Canoniciatum, illudque resignet in fauorem Nicolai, reseruata pensione super Parochiali, quam Matheus pater Nicolai obierat ob de consensu patris, cum ipse pater in fraudem consensisse pensioni censetur, referunt decisu Nicol. Garc. d. l. c. 3. n. 87. Armend. d. l. 1. de filio Presbyt. num. 41. Ego ipse d. alleg. 65. n. 27.

Clericum habentem facultatem transferendi pensionem posse illam transferre in suum filium illegitimum, resoluunt Gig. de pensionib. quest. 86. num. 5. Flamin. Paris. de resign. benef. lib. 6. q. 4. num. 21. & 22. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 5. q. 1. q. 7. Nicol. Garc. d. cap. 3. num. 14. Steph. Gratian. d. n. 2. & 23. Azor. in sum. moral. part. 2. lib. 6. quest. 4. cap. 397. num. 1. & 7. Aloyf. Ricc. in collect. dec. n. 4. collect. 1367. in fine, & d. Neapolit. decis. 186. n. 1. & 7. Ego ipse d. alleg. 65. num. 27. Aldan. d. lib. 3. tit. 18. num. 13. vbi refert quod fuisse decisu in Zamaren. 9. Nouembr. 1619. & in alia sub die 15. Septembr. 1629.

*Vel ab alijs obtinuerunt.* Non dici obtinuisse beneficium ad hoc vt comprehenderetur sub hoc decreto, ille qui fuit prouisus, & literis non expeditis ac possessione non habita cessit alteri, referunt decisu Nicol. Garc. d. c. 3. n. 63. in 2. & 3. declar. Armend. d. l. 1. de filio Presbyt. num. 22. Campan. d. c. 13. n. 67. vers. si verò.

*Cogatur filium suum beneficium resignare.* Vide Flamin. Paris. d. resignat. benef. lib. 3. q. 1. n. 18. vbi dicit resolutum mortuo patre non teneri filium illud beneficium dimittere.

Filium illegitimum, qui vigore huius decreti resignare tenebatur, non esse excusatum à resignatione, quamuis super eo alter haberet regessum, & etiam si fuerit locus regessus, & quod regessum habens nolet consentire, oblata tamen prius resignatione cum honesta pensione, & non acceptata, admitti resignationem, & regessum suspendi vsq; ad cessum, & decellum resignatarij, referunt decisu Nicol. Garc. d. c. 3. n. 78. in 1. & 2. declar. Armend. d. l. 1. de filio Presbyt. n. 37. & 38.

Patrem, qui est coaduator filij in Canoniatu, teneri cedere omne ius filio, posse tamen filij aliquid seruare fructum, aut pensionem, dicit resolutum Armend. d. l. 1. de filio Presbyt. n. 43. Garc. d. p. 7. cap. 3. num. 80. vbi num. 86. addit fuisse pariter decisu, non esse concedendum vt filius posset retinere Canoniciatum, quia igitur de succedendo de nouo, & sic de acquirendo beneficium, in quo pater, contra hoc decretum.

*Alijs ipsorum eo priuatum existat, &c.* Presumptam dispensationem in qua fundatur leg. de trienalis, non habere locum contra decretum huius c. ita vt possideret beneficium contra eius dispositionem ex tali praesumpta dispensatione suam possessionem tueri valeant, referunt decisu Nicol. Garc. d. c. 3. num. 88. Armend. d. l. 1. de filio Presbyt. num. 42.

*Ad hac reciproca resignatione, &c.* Vide Nau. cons. 5. in antiquitate cons. 10. in nouis de remun. Sayto in floribus decis. sub hoc tit. dec. 6. Fr. Emm. in sum. p. 1. c. 5. n. 9. Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 14. quest. 9. & quo pacto probentur, vide Aloyf. Ricc. in collect. decis. part. 3. collect. 1705. Castro Palao d. puncto 2. n. 18.

Decretum hoc disponere tantum circa reciprocas resignationes, post ipsum Conc. in fauorem filiorum faciendas, ait resolutum Armend. d. l. 1. de filio Presbytero. n. 5.

*Beneficia Curata in simplicia conuerti non possunt, etiam cum assignatione Vicarij, perpetui, & que in Curata redacta fuerint post mortem Vicarij, vel Rectoris redeant ad pristinam naturam.*

## CAPVT XVI.

1. Doctores de materia cap. agentis.
2. Beneficium Curatum quid dicatur.
3. Parochiales Ecclesia in simplicia beneficia conuerti non possunt.
4. Beneficia simplicia non potest Ordinarius separare

- re ab Ecclesijs parochialibus, si illi vnita essent.
5. Beneficia simplicia in Curata ab Ordinario conuerti non possunt.
6. Parochialem Ecclesiam in Collegiatam erigere non potest Episcopus.

**S**Tatuit sancta Synodus, vt Ecclesiastica beneficia secularia, quocumque nomine appellentur, a qua curam animarum ex primæua eorum institutione, aut aliter β quomodocumque retinent, illa deinceps 7 in simplex beneficium, etiam d assignata Vicariis perpetuo congrua portione, non conuertantur: non obstantibus quibuscumque gratiis, quæ suum plenarium effectum non sunt consecutæ. In iis verò, 10 quibus contra eorum institutionem, seu foundationem, cura animarum io Vicarium perpetuum translata est, etiam si in hoc statu ab immemorabili tempore reperiantur, si congrua portio fructuum Vicario, quocumque nomine is appellatur, non fuerit assignata, ea quamptimum, & ad minus intra annum a fine præfæctis Concilij, arbitrio Ordinarij, iuxta formam decreti sub fel. tcc. Paulo III. assignetur. Quod si id commodè fieri non possit, aut intra dictum terminum factum non erit: cum primum per cessum vel decessum, Vicarij, seu Rectoris, aut quomodolibet aliorum eorum vacauerit beneficium, curam animarum recipiat, ac Vicarij nomen cesset, & io aotiquum statuatur.

a Suprà sess.  
7. de refor.  
c. 7.

1. **V**ide Nicol. Garc. de benef. part. 1. c. 2. n. 87. Mari. Anton. var. resol. lib. 1. resol. ult. casu 69. Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. dec. 49. 2. in 1. edit. alijs resol. 383. n. 6. & 7. in 2. edit. latè Monet. de comm. ult. volut. c. 11. n. 64. cum segg. metipsum de off. & potest. Episc. p. 3. alleg. 68. n. 9.
2. a Que curam animarum, &c.] quod dicitur beneficium Curatum, & quæ parochialis Ecclesia, dicitur de officio & potest. Parochi c. 1. x. n. 35. Et ad hunc eff. cum ne in simplex conuerti possit per Episcopum, Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori Eccles. dec. 1. edit. alijs resol. 618. in 2. edit.
3. β Quomodocumque retinent.] Beneficia secolaria ecclesiasticæ quæ curam animarum habent, quomodocumque non possunt conuerti in simplex beneficium, vt per Zet. in praxi Episc. p. 1. verb. vnio. f. 3. 7 In simplex beneficium, &c.] Parochiales Ecclesiæ in simplex beneficium conuerti non possunt, etiam in aliqua parte fructuum ipsarum Parochialium, vt refert decisum Nicol. Garc. d. p. 12. cap. 9. n. 87. & Aloyf. Ricc. d. resol. 383. n. 6. & 7.
4. Beneficia simplicia, sine Oratoria, non poterit

Ordinarius separare ab Ecclesijs parochialibus, si illis vnita essent, etiam si illis separatis Parochiales non egeant. Nicol. Garc. & Aloyf. Ricc. loci proxime citati.

Nec etiam vice versa beneficia simplicia Curata ab Ordinario conuerti possunt, sicut attestatur resolutum Aloyf. Ricc. in praxi rerum fori eccles. dec. 49. 2. in 1. edit. alijs resol. 383. n. 6. & 7. in 2. edit. Nicol. Garc. d. p. 12. c. 3. n. 3. vbi intelligit, cessante causa & necessitate, nam ea interueniente, Ecclesiam simplicem in Curam & parochialem erigere posse Episcopum, tenent Rebuffian praxi benef. sit. de erect. in Curiam, & parochialem, Azot. inst. mor. p. 2. lib. 5. c. 29. quæst. 25. & lib. 6. c. 30. q. 3. & 4.

Episcopus non potest erigere Ecclesiam parochialem in Collegiatam, vt per Aldro. in compend. Canon. resolut. lib. 3. tit. 5. num. 2. vbi refert sic. fuisse decisum a S. Congregat. Rit. in Capitulo quon. 12. July 1628.

d Assignata Vicariis perpetuo congrua portione.] Vide polita ad c. 5. & 7. sess. 7. de resem. & nouissimè Tambur. de iura Abbatis tom. 3. diff. 9. q. 19.

*Episcopi dignitatem suam conseruent, nec Principibus, vel Baronibus secularibus assistant, aut inseruiant.*

## CAPVT XVII.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Episcopus in omnibus suis diuersis Ecclesijs quantumvis exemptis, est honorandus.
3. Honor & sublimitas Episcopalis nullis poterit comparationibus adæquare.

4. Episcoporum principum omnia ciuilia Regna, & potestates antecedit.
5. Episcopatus dicitur culmen omnium dignitatum.
6. Principes Catholici semper Episcopos magni habuerunt.

a Vide Concil.  
Agath. c.  
23. nec Episc.  
posse  
torem limit  
priores piz  
pau & 1.  
Riccor. 24.  
c. quanto de  
off. ord. &  
loqui, sess. 24.  
de reg. c. 4.

**N**on potest sancta Synodus non grauiter dolere, audiens Episcopos aliquos, sui status obliuio, Pontificiam dignitatem ooo leuiter de honestate: qui cum Regum ministris Regulis, & Baronibus in Ecclesia & extra iodecenti quadam demissione se gerunt, & veluti inferiores ministri altaris, nimis indignè noo solum loco cedant, sed etiam personaliter illis inseruiunt. Quare hæc, & similia detestata sancta Synodus, factos

factos Canones omnes, Conciliaque generalia, <sup>b</sup> atque alias Apostolicas sanctiones ad dignitatis Episcopalis decorem, & grauitatem pertinentes renouando præcipit: vt ab huiusmodi in posterum Episcopi se abtineant: mandans eisdem, vt tam in Ecclesia, quàm foris suum gradum, & ordinem præ oculis habentes, vbique se Patres, & Pastores esse meminerint: reliquis verò tam Principibus, quàm cæteris omnibus, vt eos paternò honore, ac debita reuerentia prosequantur.

1. **V**ide Vgolin. de officio, & potest. Episcopi cap. 3. in princ. mon. 1. metipsum in simul. tralat. part. 2. allegat. 1. à princ. Nouissimè Alzedo in praxi Episcop. part. 1. cap. 1. 2. de præmunitia, ac pralatione Episcoporum.

2. Episcopus in omnibus fuit diæcesis Ecclesiis, quantumvis exemptis, & priuilegiatis, & est honorandus, eique in choro, Capitulo, & processionibus ac aliis actibus publicis primus locus, & prima sedes, quam ipse elegerit, danda est, nec potest prohiberi quominus in dictis Ecclesiis, etiam exemptis, Pontificalia exerceat, immò potest Episcopus eorum adiores potius, & celsiores ecclesiasticis compellere, vt per Aldan. in compend. Canon. resol. lib. 4. tit. 4. num. 10. vbi refert fuisse decretum à S. Congr. Rit. in Tullen. 6. Decembri 1613.

3. Honor, & sublimitas Episcopalis, inquit S. Ambrosius, de dignitate Sacerdotum, cap. 2. oculis poterit comparationibus adæquari, si Regum fulgori compares, & Principum diademati longè erit inferius, quàm si plumbi metallum ad aurum fulgorem compares.

4. Quantum cælum terra pretiosius est, quantumque anima corpori, spiritus carni, diuina humanis præstant, totum Episcoporum principatus omnia ciuilia Regna, & potestates antecellit, ex Nazianz. inorat. 17. ad cunctos Nazianzenos, & Chryl. lib. 3. de Sacerd. Vnde S. Ambrosius vbi suprà c. 3. peccet ut oibis in seculo sublimis Episcopus recepti possit, & nihil esse Episcopo excolleotius.

5. Episcopatus igitur dicitur culmen omnium dignitatum, cap. venerabilis, de proben. ibi, ad culmina

dignitatum, vbi omnes explicant, id est, ad Episcopatum, vt per gloss. verb. dignitatum, in c. 2. eod. tit. lib. 6. cum similibus, exornant Callan. in Catalogo gloria mundi part. 4. confid. 25. Paul. Fusc. de viciat. lib. 1. cap. 2. num. 12. & plures citati ab Alzedo d. cap. 1. num. 1. consonant c. 1. seff. 24. de reform. vbi Episcopus dicitur super omnes gradus constitutus, & suprà hac eadem seff. c. 6. vers. Episcopus præterea, vbi dicitur Episcopis primam deberi sedem, & præcipuam omnium rerum agendam auctoritatem, exornat Sbroz. de officio vicar. in prax. a princ. & præcipue in 9. immo & Angelis præcellere, quatenus Ecclesiam regere scientia diuinis communicata daturum est, multis probat Thom. Boss. de signis Ecclesiæ tom. 2. lib. 16. c. 9.

Quare ab ipso nascentis Ecclesiæ caordio Principes Catholici verbis, & factis semper ostendunt quantum Episcopis tribueodum esset, in omnibus se illis inferiores professentes. Et primum Constantinus ille magnus ingressus locum in quo Episcopi conuenerant ad Concilium Nicænum celebrandam in medio conuentus erectus constituit, ac cum parua quædam scilla ex auro fabricata illi esset loco posita, non prius confedit, quàm Episcopi ad id annuissent, vt est apud Euseb. lib. 1. de vita eiusdem Constantini c. 10. Nec solum Episcopos vt Patres, immò verò vt Dei Prophetas omnino honorificè venerabantur, vt idem Euseb. in eadem historia, memoria prodidit lib. 3. c. 2. Item Valentinus Imp. victoribus, & rebus gestis vbique claris ipsos Episcopos in summa veneratione habuisse legitur lib. 7. arripitua historia c. 8.

*Sacri Canones exactè obseruandi sunt, nec nisi vrgenti causa dispensandum est.*

# CAPVT XVIII.

1. Dispensatio est legis relaxatio.
2. Causa rationalis debet ad dispensandum concurrere cum legitima auctoritate.
3. Causa legitima, & illius cognitio requiritur in di-

spensatione, quæ ab inferiori dimanat.  
4. Dispensatio quacunque inferiori in lege superioris absque causa legitima facta est irrita.

**S**icuti publicè expedit, legis vinculum quandoque relaxare, vt plenius euentibus cælibus, & necessitatibus, pro communi vtilitate satisfiat: sic frequentius legem soluite, exemploque potius, quàm certo personarum rerumque selectu, petentibus indulgere, nil aliud est, quàm vnicuique ad leges transgrediendas aditum aperire. \* Quapropter sciant vnuerſi, sacratissimos canones exactè ab omnibus, & quoad eius fieri poterit, in distinctè obferuandos. a Quòd si vrgenti iustaque ratio, & maior quandoque vtilitas postulauerint, cum aliquibus dispensandum esse: b causa cognita, ac summa maturitate, atque gratis, à quibuscunque ad quos dispensatio pertinebit, erit præstandum: aliterque facta dispensatio satreptitia censetur.

1. **C**ollige ex reat. dispensationem esse legis relaxationem cum causæ cognitione ab eo, qui potestatem habet dispensandi, vt probat ex illis verbis ibi, legem solvere, &c. & ibi, causa cognita, & citat gloss. pen. in cap. requiritur, & nisi rigor. 1. q. 7. Nauarr. in cap. quem parus. num. 7. de penitent. dist. 2. & in man. prel. 9. num. 13. Couar. de sponsalib. part. 2. c. 6. §. 9. 1. Rebuff. in praxi beneficii de dispensat. Barbos. 10. Collect. Coccol. Trid.

num. 1. Alphons. Alvarez Guetereo in speculo iuris Pontific. 1. 7. de dispensat. Episcopi, in princ. Jacob. de Gtati. in auctor. decr. part. 1. lib. 3. cap. 31. num. 1. Fr. Emman. quasi. regal. tom. 2. quest. 46. art. 1. Monet. de distib. quorund. part. 2. q. 1. 4. 2. Aloys. Ricc. in praxi rerum fore eccles. decis. 260. 20. 1. edita aliis resol. 227. num. 2. in 2. edit. Sanchèz de matrim. lib. 3. dist. 1. num. 2. Sayr. in clani Regia lib. 6. cap. 11. à princ. S. 3. Catd.

\* Suprà c. 6. cap. Valentianus, 53. d. c. Episcopos in Ecclesiis, 55. dist. c. qui dubitet, cap. duo sunt, c. 1. seq. 56. dist. & c. solita de maior. & c. obedi.

6.

a Cap. Si Romanorum, 19. dist. cap. si quis omne 1. q. 7. c. 1. de constit. b Cap. 1. de voto.

Card. Tusch. *lit. D. conclus. 457. Soat. de legib. lib. 6. c. 10. mon. 7. Cardof. in praxi iudic. verb. dispensare, n. 1. Fr. Lud. Miranda in man. Pralator. tom. 2. q. 30. art. 1. Portet. in dubiis regular. verb. dispensare, Hieron. Rodric. in compend. Regular. resol. 53. n. 1. Vgolin. de officio Episcopi c. 7. n. 1. Ego ipse in simili tract. p. 2. alleg. 53. n. 3.*

2. *a* Quid si virgines, anteaque ravis, &c.] Ergo ad dispensandum debet cum legitima auctoritate concurrere rationabilis causa iuxta vin booi arbitrium, vt per Valer. Reginald. in praxi fore pami. lib. 1. c. 19. num. 194. cum segg. Fr. Ioan. à Cruce de statu Religios. lib. 2. c. 1. dub. 1.
3. *b* Causa cognita.] Legitimas causas, & illius cognitionem requirit in dispensatione quæ ad iustitiam dimanant, tenent Gonet. Canon lib. 1. cap. 19. num. 5. Menoch. conf. 16. num. 15. Sanchez de matrim. lib. 3. disp. 8. num. 3. & lib. 8. disp. 17. num. 10. Fernandez in examine Theologia moralis part. 1. c. 6. §. 10. num. 1. Ego ipse allegat. 53. num. 4. quia per illam vulneratur publicum, vt ex Poteo tradit Aloyf. Ricc. in praxi auresa resol. 4. n. 0. num. 3. nam si fiat sine causa, dicitur potius dissipatio, quàm dispensatio, sicut ex S. Bernardo colligit Curt. sen. conf. 19. incip. Aggredior. n. 6. & Socin. iun. conf. 120. num. 28. vol. 2. & cessante causa cessat dispensatio, gloss. verb. cessante, in cap. post translationem, de renunciat. & alij citati ab Aloyf. Ricc. d. resol. 4. n. 0. num. 8.

Vnde dispensatio quæcunque inferioris in lege superioris absque causa legitima facta est irrita, vt resoluunt Couat. de sponsal. part. 2. cap. 6. §. 9. n. 1. Gotier. d. c. 9. num. 5. Nauat. d. pral. 9. num. 15. Sanchez d. lib. 8. disp. 17. num. 4. Ludovic. Miranda d. qn. 30. art. 4. concl. 4. Ego ipse allegat. 53. num. 1. Noo sic dicendum de dispensatione Episcopi, vel alterius inferioris propriis constitutionibus facta, vt per Boriz. in tract. de Synodo Episcopi p. 2. art. 4. n. 3. Garbat. de auctor. Legat. lib. 1. o. n. 442. & segg. Nauat. in man. c. 15. num. 74. in fine, Sayr. de censur. lib. 6. cap. 1. n. 11. quos refert & sequitur Sanchez d. diffus. 17. num. 27. Soat. de legib. lib. 6. c. 15. num. 8. Salas de artil. disp. 20. seg. 4. num. 43. Basil. Pontius in tract. de matrim. lib. 8. c. 5. num. 4. metipsum d. allegat. 34. num. 2. cum segg. vbi multipliciter declarat, & c. n. 8. quæro an dispensatio Archiepiscopi i. decretis Synodi Ptoincialis facta sine causa legitima valeat, da quo etiam Aloyf. Ricc. in decis. Curia Archiepiscopi. Neapol. part. 4. decis. 12.

*Duellorum vsus tollendus est, & pugnantes ac permittentes puniendi sunt, vt ibi.*

## CAPVT XIX.

1. Duellotes de duello agentes.
2. Pius V. statuit circa duella.
3. Gregorius XIII. circa idem.
4. Clemens VIII. circa idem.
5. Ludovicus XIII. Francorum Rex circa idem.
6. Duellum commissum in principe, & non tuto, sine parricidio, &c. an dicatur comprehensum sub hoc decreto.
7. Consilium particulare an licitum sint.
8. Duellum obiter alijcentes an comprehendatur sub hoc decreto.
9. Duellantis penas an incurrant qui sese obuiam habentes dissiunt se in tali loco, & ibi statim pugnant.
10. Duelli penas an incurrat, qui dicit alteri, Veni ad talem locum, te ibi expello.

11. Duellum an committat, qui ad euersionem loci irreuerentem inimico quem videt in Ecclesia, dicit. Exi foras.
12. Duello non sequens discedens an incidat in excommunicationem, & alij penas contra duellantes comminatas.
13. Duellum an committatur si illud offerens alium statim pugnando aggreditur.
14. Duelli penas an qui effugiat valere iracundie.
15. Duellum an sit per se illicitum.
16. Duellum licitum in hoc casu.
17. Duellum licitum etiam in hoc casu.
18. Duellum non dicuntur inter infideles punibile pena huius decreti.
19. Ipso iure.
20. Sepultura privantur morientes in duello.

a Cap. 1. de  
tuerament.

b Decr. &  
Nicolai I.  
decretorum  
suorum, tit.  
11.

c Cap. 1. de  
cleric. pugn.  
in duell. de  
iurament.  
per totum,  
& toto tit.  
de homicid.

**D** Ectestabilis a duellorum vsus, fabricante Diabolo, introductus, vt cruenta corporum morre, animarum etiam perniciem lucretur, ex Christiano orbe penitus exterminetur: Imperator, Reges, Duces, Principes, Marchiones, Comites, & quocumque alio nomine, domini temporales, qui locum ad<sup>b</sup> monomachiam in terris suis a<sup>a</sup> inter Christianos concesserunt: eo ipso sint excommunicati: ac iurisdictione, & dominio ciuitatis, castri, aut loci, in quo, vel apud quem duellum fieri permiserint, quod ab Ecclesia obtinent, privati intelligantur: & si feudalia sint directis dominis statim acquirantur. Qui vetò pugnam commiserint, & qui eorum Patrini vocantur, excommunicationis, ac omnium bonorum suorum proscriptio, ac perpetuæ infamiae poenam *β* incurrant. & vt homicidæ, iuxta sacros canones puniri debeant, & si in ipso conspectu decesserint, perpetuò *γ* carcant ecclesiastica sepultura. Illi etiam, qui consilium in causa duelli, tam in iure, quàm facto dederint: aut alia quacumque ratione ad id quemquam suaserint, necnon spectatores, excommunicationis, ac perpetuæ maledictionis vinculo teneantur: non obstante quocumque privilegio, seu praua consuetudine, etiam immemotabili.

1. Vnde Ioan. de Lignano, Jacob. de Castello, alijs de Villa sacra, Iuliano Petret. & Antonium Massam Gales. in suis particularibus tractatibus de duello tom. 1. 2. v. illorum Duellum a sol. 294. item Henric. Boet. Lucam Flazem, & Aotoo. Peregrini-

um in similibus tract. Ordio. Reg. Lusit. lib. 5. tit. 4. Caset. Artil. Syluul. & alios Summis verb. duellum, Lancel. Conrad in templo omnium iudic. lib. 1. c. 1. §. 3. vers. 13. Bernard. S. Salzed. in preli. c. 100. alijs 103. in nouiss. ed. Aldan. lib. de singulari cer-  
LATINE,

camine, & in conf. materia duelli, in fine dicti lib. Misol. de irregul. lib. 5. c. 18. Nauaz. conf. 1. c. 2. de purgat. vulgari. Perez per text. ibi in l. 3. gloss. 1. per eam. tit. 3. lib. 8. Ord. Mench. diff. c. 49. num. 11. cum sequenti. Perez. de Nour. de resistit. tom. 1. lib. 2. c. 3. num. 180. cum seqq. Mich. Salou. 2. 2. quest. 6. 4. art. 3. contr. 3. Viuas. in candel. auree tit. de suspens. n. 68. cum seqq. Borg. de Pace in l. 1. Temi ex n. 413. vsque ad num. 431. Ioseph. Ludoa. Lucenzi dec. 1. 1. Steph. Quatant. in summ. Bully. verb. duellum. Viuas. tom. 1. commun. opin. in fine tract. de feudis tit. 2. num. 85. Henriquez in summ. lib. 1. 3. c. 19. 5. 3. Iacob. de Gessin. in aurea dec. part. 1. lib. 4. c. 53. num. 53. Buñes 2. 2. qn. 6. 4. art. 7. dub. 3. Fr. Emmsu. quest. regul. tom. 3. q. 6. 5. art. 1. vers. decimo. Sost. tom. 5. de censur. disp. 3. 1. sect. 4. Zerol. in praxi Episcop. verb. duellum. Gallet. in marg. ar. calum. censur. eod. verb. Bobadil. in sua politica lib. 1. c. 14. n. 41. Pett. Cabal. in tract. de omni genere homicidij n. 76. cum seqq. & conf. 9. lib. 1. Sayon. in clau. Regia lib. 7. c. 13. ad num. 1. c. de censur. lib. 3. c. 1. à num. 29. Paul. Comit. res. conf. mor. lib. 6. quest. 1. 3. cum seqq. Azot. in summ. moral. part. 3. lib. 1. c. 1. Martin. Delin. disquisit. magre. lib. 4. c. 4. sect. 3. Molin. de iust. tom. 4. tract. 3. disp. 17. Valet. Reginald. in praxi feri poenitent. lib. 1. cap. 7. num. 7. cum seqq. Vgol. de officio Episcopi c. 8. 5. Sanch. in precepta Decalogi 1. lib. 2. cap. 39. num. 19. cum multis seqq. Mollelin. in summa Theolog. moralis tract. 7. cap. 18. n. 17. cum seqq. Fil. luc. tom. 1. tract. 1. 5. num. 103. cum seqq. & tom. 2. tract. 29. c. 8. Bonac. de censur. disp. 1. quest. 6. puncto 1. & nouissimè de censuris extra Bullam disp. 1. 9. 3. puncto 48. Castro Palao in opere moralis tract. 6. de charit. disp. 5. puncto 7. Trullen. Decalog. lib. 5. c. 1. dub. 13.

2. Pius V. in sua conf. incip. Ea que à Predecessoribus, sub dat. Idibus Nouemb. 1560. innouat, & approbat de mers deliberatione, & ex certa scientia singulas Iulij II. Leonis X. & Clementis VII. constitutiones, & litteras contra, duellantes, & singulos, quos litteræ ipsæ concernunt, & concernunt sub excommunicationis, anathematis, maledictionis, perpetuæ infamie, diffidatious, criminis læsæ maiestatis, seditionis, rebellionis confiscationis, & priuationis statuum, & dominiorum, ac feudorum, & vicariatum, ac aliorum bonorum suorum, ac depositionis illorum, nec uo inhabilitatis ad illa, & alia impostum obedienda ac interditi, & alius censuris, & poenis ecclesiasticis, & temporalibus, aliquæ in eiusmodi litteris contentis, quos contrauenientes eo ipso locutant, & interstables fiant, & ultra poenas prædictas carceribus mscipati, & detineri, & poenis prædictis irremissibiliter puniri debeant, perpetuo obseruari, & per executores in dictis, litteris deputatos aduersus eodem contra facientes ad totalem excoctionem dictarum poenarum procedi debere decernit, illasque tam ad pugiles taliter pugnantes, quam eos ad id teorantes, & prouocantes, aut locum, seu campum ad pugnam dantes, seu concedentes, scilicet in illis stantes, & interstentes, ac certantes comitantes, & comitum præstantes, necnon coeulescentes, ac adherentes, & fautores, necnon charitas certaminis, seu duelli suscitantes, vel assigentes, aut publicantes extendit cum priuatione beneficiorum, si ecclesiastici sint, obtentorum, & inhabilitate ad alia in posterum obedienda, &c.

Gregorius XIII. in sua conf. incip. Ad solvendum, sub dat. 14. Decembris 1581. ampliat decretum Concilij in præfati ad omnes illos, qui ex condito statuto tempore, & in loco conue-

Barb. Celsi. in Concil. Trid.

to monomachism commiserint, etiam nollis patrinis sociisve id id vocari fuerint, nec loci securitas habita, nullæve prouocatoris litteræ, aut denunciationis clausule præcellerint, coeulescentes, & poenis omnibus in hoc decreto propolis teuti pennde ac si publico, & confecto abusu singulare certamen inuoluerint, volens etiam locorum dominos, si certamen ex condito huiusmodi permiserint, aut quantum in se fuerit, non prohibuerint, omnemque illud fieri mandantes, in flagantes, auxilium, consilium, vel fauorem dantes, equos, arms, pecuniam, commentum, & aliis subsidia leuenter subministrantes, aut ex composito spectantes, vel socios quouis modo se se præstantes eidem coeulescentibus, & poenis subiacere, etiam illi, qui ad locum destinatum pugnatui accesserint, impediri pugnam non commiserint si per ipso non steterint, quominus illa committeretur. Non obstantibus, &c.

Clemens VIII. in sua conf. incip. Illius vices, sub dat. 2. Septembris 1595. confirmat, declarat, & extendit supradictas constitutiones Apostol. & decretum Concilij in præfati, ac insuper decernit & declarat eisdem constitutiones, ac decretum huiusmodi locum habere ubique gentium, & terrarum inter quascunque personas etiam armatas, & in cistris, seu propugnaculis militantes, etiam ubi Catholice fidei hostium furor impio grauat, vel si dominis per eos occupatis, seu detentis. Idem quoque iuris censendum esse decreuit si publico, & forsuo iusto bello indito miles aliquis contra alterum in aduersarium exercitu militantem, suæ sibi in hostium castris, prædiis, aut terris degentem prius similitudines atque inimicitias publice cause intermiscendum etiam ducum permisso ex condito ad singulare certamen descendat, aut illum prouocet, necnon iisdem poenis, decreto, & constitutionibus teneri eos, inter quos poeniones irritæ sunt de dirimendo certamine cum primùm alteruter vulnerratus fuerit, seu sanguinem effuderit, aut certus ictum numerus utrinque illatos fuerit, vel si conuenienter ut non singuli cum singulis, sed bini, terni, aut plures hinc inde pugnent, & non solum locorum dominos, sed etiam Magistratus, Præfides, locumtenentes, aut etiam milium duces, & capitaneus in castris, vel extra ea, in alieno, vel hostili solo, vel cum militibus exercitus aduersus locorum monomachiam in quocunque casu per præfectum, vel alias constitutiones huiusmodi prohibitis permittentes, vel quantum in ipsis est, non prohibentes, aut post admissum crimen veniam & impunitatem concedentes. Præterea pati ratione prohibet omnia, & singula eius generis scripta, manuscripta, seu fides vulgo appellata, quæ etiam sine expressa prouocatione ad certamen quasi præparatos quendam ad charitatis, seu libellos prouocatorios, & ad duella, illorumque veluti radices, aut semina per plurimum lacerandum aliquem ad pugnam, & suscitandæ similitudinis, atque inimicitie materiam, & occasionem præbent, &c. Trullen. in decalog. lib. 5. c. 2. dub. 13. num. 12.

Nouissimè pius & iustus Ludouicus XIII. Francorum Rex abolitis, & cassatis quibuscunque prædecessorum constitutionibus, & irritatis omnibus consuetudinibus, bellandi singulari certamine, addidit præterea poenam contumacibus, & inobedientibus confiscationis bonorum, dignitatis, nobilitatis quoad gens sibi subdita facili ad pugnam cimeteret hæc turpi, & in humana laenosa.

6. Sed primò queritur utrùm Concil. in presenti procedat quando duellum fuerit commissum in loco privato, & non tunc, sine patris, loci, & de vocatis, ac sine provocatoris literis, & cartellis, ac etiam pugna non perfecta; Negant ea eo, quia hoc non est propriè duellum Peregr. *de duello* q. 1. §. n. 3. & seq. 20. num. 3. Bonacin. *de censur. extra Bullam in Cena Domini diff. 2. quest. 3. puncto* 48. n. 1. §. vbi post Luc. Floren. *cap. 5. §. 1. vers. tertium est*. obiter dicitur constituitur. Clementis VIII. intelligendam esse iura communem loquendum, & sensum aliam const. quæ illa constituit, & quòd in aliis constit. sermo est de pugna, quæ fit statuto loco, & tempore.
7. Secundò queritur, utrùm liciti sint conflictus illi particulares, qui inter hostes solent fieri tempore belli, inter vnum scilicet, & vnum, decem & decem? Resp. maxime si publica auctoritate suscipiantur ob commune bonum secus si causa ostentationis vrium, & ob vanam gloriam, vel absque iusta causa. Vide Petr. à Nauarra *de reff. lib. 2. cap. 3. num. 29. & seq. Valet. Reginald. d. lib. 2. n. 79. Floren. de duello c. 3. Peregr. in simili trall. quest. 2. ad fin. Sanch. d. lib. 2. cap. 39. n. 1. Sayr. d. cap. 13. n. 16. Bonacin. de censuris in communi diff. 2. q. 6. puncto 2. n. 3. & de censuris extra Bullam diff. 2. quest. 3. puncto 48. n. 4.*
8. Tertiò queritur, an sub hoc decreto, & constitutionibus supradictis comprehendantur illæ transientes, & obiter aspicientes duellum? Negant Valer. Reginald. d. lib. 2. n. 77. Vgolin. de officio Episcopi *cap. 8. §. 2. n. 5.*
9. Quartò queritur, an incidat in prenis pugnantium in duello qui sese obuiam habentes diffidunt se in tali loco, quò statim tendunt, & ibi pugnant? Affirmant, cum ad huc assignatio loci, & temporis præsentis, nisi excusentur ignorantia, Sanch. d. lib. 2. cap. 19. num. 18. Filliuc. *trall. 2. cap. 8. n. 12. Bonacin. d. puncto 2. num. 6. & d. puncto 48. num. 7.* Contra Jacob. de Grassi. in *auris de ref. lib. 1. cap. 7. n. 22.* existimantem hoc casu istos non videri incidere in penas pugnantium in duello.
10. Quintò queritur, an incutiant penas duelli, qui dicunt alteri, Veni ad talem locum, te ibi expecto: aut se loquuntur, Eas ad capiendumensem, hic te expecto, vel in tali loco aspiendum, quia pugna initur ex prævia conventionione, statuto tempore & loco, Peregr. *de duello* q. 1. §. n. 3. Bonac. *de puncto* 48. num. 7. vbi idem dicit de illo, qui alteri dicit, Invito te ad duellum nunc in hoc loco, modò non fiat ex compposito, & ex calore itacundie; idem quoque affirmat de eo, qui alium ad pugnam provocat cum prima vice sibi occurrerit in Vrbe.
11. Sextò queritur, an committat duellum, qui ad evitandum loci irreverentiam, aut suum periculum, inimico, quem videt in Ecclesia esse, aut in loco sibi periculofo, vbi habet comitatum, vel famulos, dicit, Exi inde? Negant, quia non destinatur propriè locus, sed solum intenditur evitatio irreverentie, Sanch. *d. c. 39. num. 18.* Peregr. *de duello* quest. 18. Floren. *adv. trall. c. 1. Filliuc. sem. t. tr. 1. §. num. 121.*
12. Septimò queritur, utrùm Tiro, qui præmissa cum Caio provocacione ad duellum se se contulit tempore præfixo ad locum constitutum, sed discessit duello non seque, incidat in excommunicationem, aliisque penas contra duellantes committas? Affirmant Vgolin. d. §. 2. num. 2. vers. quartò, Floren. *de duello* c. 3. §. 1. num. 1. 4. fol. 47. & cap. 5. §. 1. num. 3. fol. 63. & cap. 6. §. 1. num. 2. fol. 84. Peregr. *adv. trall. quest. 4. n. 5. & 7. in fine, & quest. 41. per tot. & præcipuè n. 2. & 4.* Sed contrarium faciunt, eorumque fundamenta respondet Jacob. de Grassi. *de casibus reservatis. lib. 1. cap. 7. n. 10. & 26. Paul. Comitoli. respons. moral. lib. 6. quest. 1. §. n. 5. vers. quartum, & quest. 18. n. 7. & 8. Sanch. d. c. 39. n. 19. Bonacin. d. puncto 2. n. 16.*
13. Octavò queritur, utrùm committatur duellum quando Titus offert duellum Caio, illi quoque eodem tempore, quò duellum offert, gladio aggreditur, & Caius cogitur ibi statim pugnare? Negant Peregr. *de duello* quest. 2. §. Filliuc. *adv. trall. 1. §. n. 10. & d. trall. 29. c. 8. num. 107. & 110. Bonacin. d. puncto* 48. n. 8. & 9. vbi reddunt rationem, quia ex parte Titij dicitur potius aggressio, & ex parte Caij dicitur defensio, quem non sponte, sed consensu suscipit, nec adest assignatio loci, & temporis.
- Nonò queritur, an quis in foro conscientie peccat excommunicationis contra pugnantem in duello impostam effugiat, si alterum distulerit, non animo pugnandi, sed tantummodo causa honoris defendendi? Affirmant contra Peregrinum q. n. 24. Lucas Floren. *cap. 6. §. 2. Filliuc. d. trall. 1. §. cap. 5. quest. 5. n. 107.* quia hæc non est diffidatio ex conditio cum periculo occisionis, aut vulneris, vel mortificationis, duellum enim sub censuris prohibetur ob periculum gravis læsionis; immo Filliuc. *Jaco proximi citato* num. 113. probabile fecerit in foro conscientie non sufficere excommunicatione, etiam si ad locum conveniunt accedant absque animo verè pugnandi, sed tantummodo inferendi aliquos tædus cum morali securitate, quòd nullum vili partidammum sequaturum sit, sed potius pa inde concilianda; hæc enim non est pugna cum periculo læsionis, ut supponitur, quanquam in foro externo præsumatur duellum, & foris enim externus iudicium fert ex actione externa, & internas animi cogitationes non introitur.
14. Decimò queritur, an calore itacundie excusentur à penas duelli qui inconvenerint accedent ad aliquem locum, ibique dimicant? Affirmant Ioseph. Ludon. *Lucensi dec. 11. Cened. ad Decretal. collect. 1. 7. n. 4. Aloyf. Ricci. in praxi rerum fore occl. def. 63. q. 1. in t. ad. ubi ref. 57. §. 2. ad. 2.*
15. Undecimò queritur, utrùm duellum sit per se illicitum? Affirmant regulariter Valer. Reginald. d. lib. 2. n. 80. Bernard. Gruz. *ad practicum Camera Imper. lib. 2. concil. 1. t. 1. c. 1. §. 1. nisi in duobus casibus*, quos adducunt Lucas Flor. c. 5. §. 3. Peregr. *quest. 16. Azor. in iustis moral. part. 3. lib. 2. cap. 5. quest. 3. Sanch. d. c. 36. num. 16. Filliuc. d. trall. 1. §. cap. 5. quest. 5. num. 109. Becan. in trall. de fide c. 26. quest. 3. Bonac. de censuris extra Bullam Cena diff. 2. quest. 3. puncto 48. n. 18.*
16. Primus est ad sedandam duos exercitus contrarios, veluti si easiente bello iusto inter duos Principes unus illorum vellet bellum in duellum resolvere, provocando alterum ad singularem certamen, provi Belisarius in suo commentario rerum Gallicarum anni 528. fecisse refert Francisc. I. Regem Galliar. misso libello duelli Carolo V. Imp. & Guicciardin. *historia Italij lib. 1. §. 1.* idem refert de Franciscio Maria Duce Urbini, vbi aposthilla alios refert, Lyran. *cap. 17. lib. 1. Regum, Caiet. 2. 2. q. 93. art. 8. in resp. ad 2. vers. quinta causa. Sayr. in clari Reg. lib. 7. c. 13. num. 16. Sanch. d. cap. 39. num. 14. Filliuc. trall. 29. cap. 8. num. 142. Bonacin. de censuris extra Bullam Cena diff. 2. quest. 3. puncto 48. n. 18. vers. primus.*
17. Secundus casus est quando aliquis compellitur sub viæ periculo acceptare duellum, quilibet enim potest consulete viæ propriæ etiam cum morte inualoris.



uasoris. Ad defensionem etiam rerum propriarum videtur esse licitum acceptare duellum, quando aliquis eas inuadit, nec aliud adest remedium ad eas defendendas præter acceptationem duelli, tunc enim non dicitur propè duellum, sed iusta defensio rerum propriarum. Ita post multos Bonacin. *d. puncto 48. num. 18. vers. fecundum Trullenh. in Decalogum lib. 5. c. 2. dub. 13. num. 7. vbi intelligit dummodo nullum aliud remedium sit toendi vitæ, vel morbi abscissionem, & limitat in bonorum defensione, Leill. de Injur. lib. 2. cap. 9. dub. 8. num. 47.*

12. *a Inter Christianos concesserunt.* Ergo secus si inter fideles, vt per Martin. Delri. *d. quest. 4. num. 16. Sanchez d. c. 39. num. 29. vbi secus dicit si Christiano pugnatur cum infideli in suo Regno locum concederet.*

19. *b Incurrant.* Vide Valer. Reginald. *d. lib. 12. num. 76. post princip.* vbi aduertit non obstat quoddam decretum vtiut verbis imperatui modi, quæ videri possunt significare non sententiam istam, sed ferendam per iudicem, quia ea non dirigitur ad iudicem vt censantur requirete illius actionem, sed ad reum, quem per imperium efficax ligatur. Ita Trull. *d. lib. 5. c. 2. dub. 13. num. 1.*

20. *c Carcat Ecclesiastica sepultura.* Morientes in duello foletini, scilicet cum assignatione paritini, loci, & temporis sepultura priuari, aſſerunt Martin. Cateil. in la explication de la Bolla de los defun-

*tos. p. 2. cap. 4. num. 55. Valer. Reginald. d. lib. 12. num. 76. vers. accedit, Galet. in Margarita casuum conscient. verb. sepultura, vltim. Vgolio. de officio Episcopi cap. 17. num. 4. vers. 2. Stephan. Gratian. discipuli forens. cap. 410. vbi etiam resoluit quoddam nec sufficit ostendere ante obitum signa penitentiar. Sust. de censur. diff. 23. sect. vltim. num. 11. Lotca 2.2. quest. 41. artic. 2. num. 6. Bobadil. in sua politica lib. 3. c. 14. n. 41. Sanchez. in præcepta Decalogi tom. 1. lib. 2. cap. 39. num. 12. Verum Gregorius XIII. & Clemens VIII. in suis constitutionibus, de quibus supra id ad priuata duella extendendum, vt referunt Sanchez. Valer. Reginald. & Lotca citatis locis, Sicut de Fide tract. de bello diff. 13. sect. vltim. n. 2. Ioan. Sanci. in seſſ. diff. 36. num. 5. vbi aduertit in aliquibus provinciis forè illas constitutiones dum decernunt morientes in duello priuato contra consuetudinem quoad hunc effectum negandi sepultum esse abrogatas. Et id locum habere etiam ob vulnus in duello acceptum non ſtatim, sed alio die moriatur, aſſerunt Sanci. in seſſ. diff. 36. num. 9. Diana resol. moral. part. 2. tract. 2. misal. resol. 54. Bonac. de censuris extra Bñiam, diff. 2. quest. 3. puncto 48. num. 22. vbi addit Patrochum non debere illos sepelire nec Ecclesiasticam sepulturam denegare, si non sit notorium delictum, sed rem ad Episcopum, ſen ad ipsius Vicarium deferre debere, de quo etiam Sanci. *d. diff. 36. n. 12. & 13.**

*Ecclesiastica libertas, & immunitas obseruanda est, & contra violatores statuta est pœna, vt ibi.*

# CA P V T XX.

1. Exemptio à iudicio ſeculari, & ab oneribus, & tributu impoſitu per Principes laicos legi etiam diuina clericis competit.
2. Debitores fraudulenti ad Eccleſiam cum bonis emſugientes, non debent ibi multo tempore tolerari.
3. Aſſiſtes buſſarij facere non poſſt Magiſtratu ſeculari in demibus Eccleſiaſticarum perſonarum.
4. Delinquentes dum diſſentantur an immunitate Eccleſiaſtica gaudere debent, per Eccleſiaſticos miniſtros ſub cuſtodia retineri debent.
5. Clerici, qui poſt delicta parrata ad Eccleſiam conſugiant, gaudere debent Eccleſiaſtica immunitate.
6. Capella priuatarem palatiorum Eccleſiaſtica immunitate non gaudet.
7. Immunitate Eccleſiaſtica gaudet pro debito ciuili ad Eccleſiam conſugiens.

8. Immunitate Eccleſiaſtica gaudet, qui extra armis prohibitis in Eccleſia ſe recipiunt.
9. Debitores in creditum præiudicium res & bona ad Eccleſiam tranſſerri non debent.
10. Coloni, ant eſſiſſimij, vel paritarij bonorum Eccleſiaſticorum exemptione collectarum pro portione colonica gaudet.
11. Coloni paritarij Episcoporum durante colonia gaudet ſori priuilegio.
12. Ordinarius priuare non poſſt immunitate à gabellis, & alijs oneribus laicalibus ſi inſeruiant Eccleſiæ.
13. Cauſa damnorum datorum per clericos & eorum animalia quando preſſet ad Mariam Episcopalem.
14. Abſolutio à cenſuris ob violatam immunitatem Eccleſiaſticam eſt Sedi Apoſtolice reſeruata.
15. Rex Hiſpaniarum eſt protector Concilij Trid.

**C**upiens ſancta Synodus Eccleſiarum diſciplinam in Chriſtiano populo non ſolùm creſtitul, ſed etiam perpetuò ſarram teſtam à quibuſcumque impedimentis conſeruari, præter ea, quæ de Eccleſiaſticis perſonis conſtituit, ſeculares quoque Principes officiij ſui admonendos eſſe cenſuit, conſidens eos, vt Catholicos, quos Deus ſanctæ fidei, Eccleſiæque protectores eſſe voluit, ius ſuum Eccleſiæ reſtrui, non tantum eſſe conceſſuros, ſed etiam à ſubditos ſuos omnes ab debitam erga Clerum, Parochos, & ſuperiores Ordines reuerentiam reuocaturus, nec permiſſuros, vt officiales, aut inferiores magiſtratus, Eccleſiæ & perſonarum Eccleſiaſticarum immunitatem, Dei ordinatione, & canonicis ſtatutionibus conſtitutam, aliquo cupiditatis ſtudio, ſeu inconfideratione aliqua violent, ſed vnà cum ipſis Principibus debitam ſacris ſummorum <sup>b</sup> Pontificum, & Conciliorum conſtitutionibus obſeruantiam præſent. Decernit itaque, præcipit, sacros canones, & Concilia generalia omnia, necnon alias Apoſtolicas ſtatutiones, in fauorem Eccleſiaſticarum perſonarum libertatis Eccleſiaſticæ & contra eius

<sup>a</sup> Cap. Concil. 5. hinc 17. diff. cap. quia dubiet e duo ſunt, & c. ſin. 96. diſſin.  
<sup>b</sup> Pij ſecundil epila.  
<sup>c</sup> Cap. perue, tit. 56. diſſ. cap. ſi quis ſuadente 17. q. 4. tota t. de immu. Eccleſ. cap. quarquam, de cenſ. in a. ſ. ſ. de pan. eo. lib

Conc. Triden-  
tina. velli-  
statuimus,  
& velli-  
amus. Con-  
cil. Agrippa.  
c. 9. Concil.  
Lateran. sub  
Leone 10.  
sess. 9. & 10.

d. Cap. Va-  
lentinianus  
61 dist. cap.  
Ecclesie in  
fine 17. dist.  
c. Constitui-  
mus. & c. vlt.  
30. dist.

violatores editas, quæ omnia præsentī etiam decreto annuat, exactè omnibus obles-  
uari debere. *¶* Proptereaque admonet Imperatores, Reges, Respub. Principes, & omnes, &  
singulos cuiusvisque status, & dignitatis extiterint, vt quo largius bonis temporalibus,  
atque in alios potestate sunt ordinati, eo sanctius, quæ Ecclesiastici iuris sunt tanquam  
Dei præcipua eiusque patrocinio testā, venerentur, nec ab vllis Baronibus, Domicellis,  
Reclonibus, alijsve domini temporaliū, seu magistratibus, maximèque ministris ipso-  
rum Principum lædi pſantur, sed seuerè in eos, qui illius libertatem, immunitatem, at-  
que iurisdictionem impediunt, animaduerrant, quibus etiam ipsimet exemplo ad pieta-  
tem, religionem, Ecclesiarumque protectionem existant, 4 imitantes anntiores optimos,  
religiosissimosque Principes, qui res Ecclesiæ suæ in primis auctoritate, ac munificentia  
auxerunt, nedum ab aliorum iniuria vindicantur. Adeoque ea in re quique officium  
sunt sedulo præstet, quo cultus diuinus deuorè exerceti, & Prælati, cæterique Clerici in  
residendiis, & officiis suis quieti, & sine impedimentis, cum fructu, & ædificatione populi,  
permanere valeant.

1. **Q**uæ Domus sancta Fidei, Ecclesiæque protec-  
tione voluit. Quod principes temporales  
Christiani protectores sint & defensores Ecclesiæ,  
teneantque Ecclesiæ instituta, ritos, & leges, ac  
sacerdotalia iura seruare & pægi, asserunt. Anæ.  
Robert. *ver. indic. lib. 3. cap. 1. pag. 5. 48. Valdes. no-  
erant. de dignitate Regum, Regnorumque Hispania  
cap. 10. d. num. 4. Seraphin. de Freitas in tract. de  
iusto Imper. Lusit. Aſiatico cap. 6. n. 46. & num. 5. 3.  
versusdem quoque summa cum ratione, Card. Bellar-  
min. de Principe Christiano c. 11. Anast. German. de  
saceram immuni. lib. 2. in process. n. 17. & 18. &  
lib. 3. cap. 13. num. 7. 3. & c. 17. n. 32. & 33. Alcan.  
Tamburin. de iure Abbatum tom. 1. dist. 15. q. 5. n. 15.  
& 16.*

**¶** Dei Ordinatione, & Canonici sanctionibus insti-  
tutum. Colligunt communiter Doctores exem-  
ptioem ad iudicio seculari, & ab oneribus, & tribu-  
tis impositis per Principes laicos, oſo solum lege  
humana, sed etiam diuina clericis competere. Ita  
Ioan. Montaigne de cellat. parlam. part. 2. n. 1. Burtat.  
confil. 4. 2. num. 1. lib. 1. & confil. 186. n. 8. lib. 2. Plot.  
in addit. ad vltim. consil. London. num. 8. Euerard.  
confil. 30. num. 23. ad finem. Bortel. consil. 7. 4. n. 1.  
Bozz. de iur. stat. Eccles. lib. 1. lib. 4. cap. 8. Cardini  
Bellarmio. in controuers. Catholicæ. tom. 2. lib. 1. de  
Clericis. 28. in 4. & 5. præposit. Paul. Comitot. res-  
pons. moral. lib. 1. cap. 97. num. 6. cum seqq. Glorit.  
respons. 13. num. 4. Szyl. in elani Regia. lib. 3. 2. cap. 8.  
num. 6. Mart. de iurisd. part. 2. cap. 6. Carol. de  
Graffis de effectibus clericali affectu 1. num. 2. Duard.  
in Bullam Cæne. canon. 15. q. 18. num. 6. cum seqq.  
Filliuc. in q. moral. tract. 16. cap. 11. q. 10. n. 316.  
Surd. consil. 301. n. 16. Grillenzon. consil. 53. n. 16.  
Ludovic. Cortei in repet. cap. inter alia de immuni-  
tate Ecclesiarum part. 2. n. 40. Soar. de Regem Anglia. de  
immunitate Ecclesiarum lib. 4. c. 5. num. 12. & cap. 8. n. 16.  
Bonacin. de contrahib. disp. 2. quæst. 2. punct. 1.  
n. 8. & de censuris in Bulla Cæne contentis, disp. 1.  
quæst. 16. sect. 1. puncto 2. n. 5. Ambrosin. de immu-  
nitate. cap. 16. num. 4. Ambros. Cardoto in allegat.  
iuris super tribus vniis impositis 2. n. 22. Paul. Luy-  
mann. in Theologia moral. lib. 4. tract. 9. c. 8. Alcan.  
Tamburin. de iure Abbatum, tom. 1. disp. 15.  
quæst. 19. & seq. Squillante de priuileg. cleric. cap. 8.  
num. 1. Hieron. Roderic. in compendio quæst. regul.  
resol. 63. num. 2. Et acerbè probauimus in tract. de iure  
Ecclesiastico, lib. 2. 59. de priuilegiis cleric. 5. 3. in  
principio.

2. Debitores fraudulentī ad Ecclesiam cum boni-  
s confugientes, non debent ibi multo tempo-  
re tolerari, sed ab Ecclesia sunt enciendi, ita  
Aldan. in compend. canon. resol. lib. 3. tit. 8. num. 13.

vbi refert sic decidisse S. Congregat. Episc. in Ba-  
ren. 12. Martij 1600.

Milites hospitiari facere non potest Magistratus  
secularis in domibus Ecclesiasticarum personarum  
quamquam laici locari, cum per indirectum in  
fauorem bonorum Ecclesiasticorum recunder, Bonfadio. in præst. Ecclesiastic. 20. num. 3. vbi ait sic  
decisum in sacra Congregat. Episcop. in Nonar. 9. Iulij 1617.

Delinquentes, qui ab Ecclesiis, aliisque locis  
immunibus estrauntur, dum articulus, an im-  
munitate Ecclesiastica gaudere debeant, discutitur,  
per Ecclesiasticos ministros sub custodia, iuxta  
Bullam Gregorij XIV. tenendi debent, ita Aldan.  
d. tit. 8. num. 16. vbi testatur sic resolutum à sacra  
Congregat. Episcop. in Neapolitan. 30. Septem-  
bris 1616.

Immunitate Ecclesiastica gaudere debent cleri-  
ci, qui post delicta patrata ad Ecclesias eoſofugiant  
extra casus in Bulla Gregorij XIV. comprehen-  
sos, cum in hoc casu Abbatis opinio communiter  
sit reprobata, ita Aldan. d. loco. vbi ait ita deci-  
sum à S. Congreg. Episcop. in Tropien. 24. Ianu-  
arij 1617.

Immunitate Ecclesiastica non gaudent capellæ  
priuatorum palatiorum, ita Bonfadio. d. cap. 20.  
num. 4. asserens sic decisum à S. Congreg. Episcop.  
in Marsican. 17. Novembri 1617.

Immunitate Ecclesiastica gaudet pro debito ci-  
uili ad Ecclesiam confugiens, ex Bonfadio. dist.  
cap. 20. n. 7. qui ita refert resolutum à sacra Congr.  
Episcop. in Certimen. 11. Iulij 1617. & in Bene-  
uentana 10. Maij 1615. & in Senogadien. 22. No-  
uembri eiusdem anni.

Immunitate Ecclesiastica gaudent, qui cum ar-  
mis prohibitis in Ecclesia se recipiunt, ita Aldan.  
d. tit. 8. num. 16. vbi attestatur se resolutum in  
Salernitana 30. Septembris 1616. Nam armorum  
prohibitorum gestatio, quamvis in Ecclesiis delictum  
sit, de comprehensis tamen in Bulla sanctæ  
memoriæ Gregorij XIV. non est, secundum Aldan.  
d. tit. loco, vbi citat dictam decisionem Salernitanam.

Doctores res, & bona in creditoreum præiudi-  
cium ad Ecclesias transportare non debent, sed iudi-  
ci seculari consignanda sunt, vt illas, & illa, cui  
de iure adiudicat, ita Bonfadio. d. cap. 20. num. 10.  
vbi attestatur sic resolutum à S. Congreg. Episcop.  
sub die 1. Decembri 1617.

Coloni, aut ædificorij, vel paritari bonotum  
Ecclesiasticorum, exemptione collectarum tam  
ordinariarum, quam extraordinariarum pro por-  
tionē colonica gaudent, ita Aldan. d. tit. 8. num. 17.  
vbi

3.

4.

5.

6.

7.

8.

9.

10.

vbi dicit ita decidiffe ſacram Congregat. Episcop. in Oppida. 18. Septembri 1618.

11. Coloni patiarij Episcoporum durante colonia gaudent fori privilegio, ita Tumbusio. *de iure Abbatum*, tom. 1. diſput. 60. ſub n. 4. vbi refert decifum à S. Congregat. controuerſus iuriſdictionalibus præpolita ſub die 6. Decembri 1617.

12. Immutate à gabellis, & aliis oneribus laicalibus priuare non poteſt Ordinarius clericos inſeruiens Eccleſiis, ſed iſdem clericis, niſi, vt ſuprà, inferuiant, ac habitom, & Tonſuram clericalem deſerant, aut beneficium Eccleſiaſticum obtineant, privilegio fori non gaudent, ex Bonfadin. d. c. 20. num. 17. vbi ait ſic fuiſſe reſolutorum à S. Congregat. Episcop. ſub die 24. Ianuarij 1631.

13. Cauſa damnorum datorum per clericos, & Eccleſiaſticos, ſeu per eorum animalia, oecum non per familiares, miniſtros, & colonos Episcoporum, & apenſe Episcopalis etiam laicos, ſeu eorum animalia in bonis quibuſcumque tam Eccleſiaſticis, & perſonarum Eccleſiaſticarum, quàm etiam laicorum, ſpectat ad Curiam Episcopalem priuatiuè. Si verò laici, eorumve miniſtri, & animalia damoſigent bona Eccleſiarum, & perſonarum Eccleſiaſticarum, Curia Episcopalis procedere poteſt tanquam in cauſis ſuis fori. At, quando coloni, & miniſtri Eccleſiarum clericorum, & Eccleſiaſtico-

rum cum animalibus propriis bonis laicorum damificant, cognitio tam quoad bona, quàm quoad perſonas laicorum, & eorum animalia ſpectat ad iudicem laicum priuatiuè; ſed ſi cum animalibus Eccleſiaſticorum, vel Eccleſiarum, quoad perſonas ſpectat ad laicum, quo verò ad animalia ſpectat ad Curiam Eccleſiaſticam, ita Aldan. d. tit. 8. n. 21. vbi teſtatur ſic decidiffe ſacram Congregat. controuerſus iuriſdictionalibus præpoſita in vna Terracin.

Abſolutio à cenſuris ob violant immunitatem Eccleſiaſticam, iuxta conſtit. ſanctæ mem. Gregorij XIV. quæ incip. *Cum alias nonnulli*, eſt Sedi Apoſtol. reſeruata, vt per Aldan. d. tit. 8. num. 21. vbi reſert decifum de anno 1617.

Proprietasque admodum Imperatorem, &c.] Regem Hiſpaniarum, cæterosque Catholice Reip. Imperios Principes eſſe piorescentes decretorum Conſeil. Tejd. latè etadunt Salgado de proteſt. Regia p. 1. cap. 1. prel. 2. nam. 73. Suar. de Paz in practica eum. 2. prel. totum. num. 10. Azened. l. 2. verſ. ſepius conſequenter ubi. 6. lib. 1. Recopil. Ceualicum. 10. 4. queſt. 897. 210. Nurbona l. 50. gloſſ. 2. à princ. & num. 14. 21. 4. & l. 81. gloſſ. vnic. num. 1. tit. 5. lib. 2. Recop. Henrici de Pontificis Clauſ lib. 2. cap. 1. 5. poſt princ. §. 1. in gloſſ. littera D. & cap. 20. gloſſ. fin. Cutaſc. in interper. aliquarum legum Regni c. 9. §. 4. num. 18.

In omnibus decretis ſalua ſemper eſt Sedis Apoſtol. auctoritas.

## C A P I T U L U M XXI.

1. *Clauſula generalis*, non obſtantibus conſtitutionibus Apoſtol. ſufficit pro derogatione decretorum Concilij Trident.

2. *Derogatio nec generalis, nec ſpecialis Concilij Trid.*

requiritur ſi ſupplicatio manu Papa ſignata fuerit.

3. *Privilegia omnia Regularium ſunt reuocata in hiis, quæ Concil. Trident. adæſſantur.*

POſtremò ſanctæ Synodus omnia, & ſingula, ſub quibuſcumque clauſulis, & verbis, quæ de morum reformatione, atque Eccleſiaſtica diſciplina, tam ſub ſel. rec. Paulo tertio, ac Iulio tertio, quàm ſub Beatiffimo Pio quarto Pontificibus Maximis, in hoc ſacro Concilio ſtatuta ſunt, declarat, ita decreta fuiſſe, vt in hiis ſalua ſemper auctoritas Sedis Apoſtolice & ſit & eſſe intelligatur.

a ſupra tell.  
7. de reſormat. in prin.

1. **E**X hoc text. vltimo colligitur pro derogatione decretorum huius S. Concilij Trident. ſufficere clauſulam georalem, non obſtantiſſimis conſtitutionibus Apoſtolicis, ita Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloſſ. 6. num. 120. Marr. de clauſul. part. 4. clauſ. 14. n. 3. Bonacin. de cenſur. diſput. 3. queſt. 5. panctio 2. num. 4. verſ. ſatis deſumatur, Martſcot. var. reſoluit. lib. 2. cap. 38. num. 41. Monet. de commutat. vltim. volunt. cap. 1. 1. num. 250. Stephan. Gratian. diſcept. forenſis. tom. 5. cap. 940. & 963. Hoon. ad Decretalis. de conſtit. num. 12. Maſſob. in praxi habendi conſueſum requiſ. 17. dab. 4. n. 8. ſecundùm Roman. impreſſ. Fr. Sigismund. à Bononia de eleſt. dab. 5.

• Nicol. Garc. de benef. part. 5. cap. 8. num. 87. vbi reſert ſe reſpondiſſe ſacram Congregat. Ferentil. in annot. ad decif. 463. Burattis. Anton. Riccio. de iure perſonarum extra groſſum Eccleſia exiſt. lib. 5. c. 24. num. 6. & lib. 8. c. 4. num. 6. vbi aſſertatur ſic fuiſſe

in Rota decifum in vna S. Angeli penſionis 16. Decembriſ 1594. etiam Card. Pamphilis ſen. & in Bononiæ. Procurat. 9. Jun. 1606. etiam bene mem. Patriarcha Manzanedo, & apud Farin. deſiſ. 179. n. 6. & dec. 637. num. 24. part. 2. recent. Caualet. dec. 601. num. 3. ubi dicte cenſere derogatam diſpoſitioni Concilij Tridentini, quando contra illud Papa diſponit, & conſtat derogariſſe voluiſſe.

Derogatio nec ſpecialis, nec generalis requiritur in Concilij Trident. ſi ſupplicatio manu Papæ ſignata fuerit; ita reſert decifum Nicol. Garc. de benef. part. 4. cap. 5. num. 34. & part. 5. cap. 8. num. 87.

Privilegia omnis Regularium, etiam ea, quæ Mare magno appellatur, ſunt reuocata in hiis, quæ Concilio Trid. adæſſantur per Bullam Pij V. 13. Kal. Martij 1565. vt dicit reſolutorum Nicol. Garc. de benef. 9. 3. c. 2. num. 258.

2.

3.

## De Indulgentiis.

2. Doctores de Indulgentijs tractatum integro in lucem edunt.

2. Doctores de Indulgentijs ætantes.

3. Indulgentia pro Eccleſia S. Maria de Menſerrate.

4. Bullam Cruciatam ante, vel poſt ſacripere non eſt neceſſarium in volentibus conſequi Indulgentias Iubilæi, quæ à Summæ Pont. pro tempore concedi conſueverunt.

Com

e Math. 16.  
 Ioan. 10. c.  
 audiuimus  
 & c. quod-  
 cumque h.  
 cap. 2. q. 1.  
 cap. vi. con-  
 flaueretur  
 reddidit. a.  
 c. adde de  
 potest. diff. u.  
 1000. t. de  
 potest. &  
 rem extr. in  
 6. & in cle.  
 antyrampe-  
 melia capi-  
 ta. Neocesi-  
 c. 7. Nitan-  
 cap. 1. & 11.  
 Carthag. 4.  
 c. 71. Ague-  
 cap. 60.  
 b. Cap. cum  
 ex cod. de  
 potest. & re-  
 null.  
 c. Supra feff.  
 2. de refo-  
 mal. 1. c. 3.

**C**um potestas conferendi indulgentias à Christo Ecclesiz concessa sit atque huiusmodi potestate, diuinitus sibi tradita, antiquissimis etiam temporibus illa vsa fuerit, sacrosancta Synodus indulgentiarum vsu, Christiano populo maximè salutarem, & sacrorum Conciliorum auctoritate probatum, & in Ecclesia retinendum esse docet, & præcepit eosque anathemata damnari, qui aut inutiles esse asserunt, vel eas concedendi in Ecclesia peccatorem esse negant, in his tamen concedendis moderationem, b iuxta veterem, & probatam in Ecclesia consuetudinem, adhiberi cupit, ne nimia facilitate Ecclesiastica disciplina enervetur. Abusus verò, qui in his irrepserunt, & quorum occasione infingens hoc indulgentiarum nomen ab hæreticis blasphematur, emendandos, & correctos cupiens, præfati decreto generaliter statuit \* prauos quæstus omnes pro his consequendis vnde plurima in Christiano populo abusuum causa fluxit, omnino abolendos esse. Ceteros verò qui ex superstitione, ignorantia, irreuerentia, aut aliunde quomodocumque prouenierunt, cum ob multiplices locorum, & prouinciarum, apud quas hi committuntur, corruptelas commodè nequeant specialiter prohiberi, mandat omnibus Episcopis, vt diligenter quisque huiusmodi abusus Ecclesiz lux colligat, eosque in prima Synodo prouinciali referat, vt aliorum quoque Episcoporum sententia cogniti, statim ad summum Romanum Pontificem deferantur, cuius auctoritate & prudentia, quod vniuersali Ecclesiz expedit, statuatur, vt ita sanctorum indulgentiarum munus piè, sanctè, & incorruptè omnibus fidelibus dispensetur.

**D**E Indulgentiis integros tractatus ediderunt Aotoninus Rosell, Ludouicus Bologninus, & Felinus Sande. i. q. *trattato del Delleo*, Thom. de Vio Caietanus, Martin Nauertus, Gregorius de Valentia, Antonius Cordubensis, Galpar. Scoppius, Hieronymus Valerianus, Ioannes Baptista Paulanus, Cardin. Robert Bellarminus, Jacobus Nauclantius, Iohannes Lauonius, Valentius, Laurentius, Thomas Zerola, Iohannes Ego, Lucas Pinellus, Franciscus Rodriguez, Hieronym. Gratian. Rotilius Benzonius, Antonius Sandarellus & Bartholomaeus S. Faust.

Translante etiam Theologi cum Magistro in  
diff. 20. 21. & 45. S. Thom. in 16. 3. p. quæst. 25.  
Calestano. 1. opus. trall. t. 5. 16. & 17. Corud. ut  
lib. 5. de Indulgent. Cardin. Bellarm. lib. 1. & 2. de  
Indulgent. Didac. Nugnes in 3. 1. quæst. 20. Henric.  
in sum. lib. 7. de Indulgent. Fr. Emm. q. Regu-  
lar. tom. 2. quæst. 85. Valent. tom. 4. diff. 7. q. 20.  
Soat. tom. 4. de Pœnitent. prop. fin. Iodoc. Cocc. in  
thesauro nouo Theologico. verb. Indulgentia. Valer.  
Reginald. in praxi fori pœnit. lib. 7. a. num. 94. cum  
multis seqq. Agid. de Conclac de Sacrament. &  
cens. for. 1. diff. 11. Baldwin. in super. opera com-

*troverf. Bellarmin. p. 1. lib. 6. de Indulgent. Franc.  
Leo in theſauris ſcri Eccleſ. par. 1. c. 7. Bonacin. de  
Sacrament. diſp. 6. quæſt. 1. præſt. t. Fernandez in  
examine Theologia moralis par. 3. c. 7. Petr. Cotun.  
lib. 4. controuerſ. Molleſci. in ſumma Theologia moralis  
trañt. 7. c. 26. de Indulgent. Vincent. Fillicus. in gn.  
moral. trañt. 8. c. 7. cum ſeqq. Ioan. de Lugo de Sa-  
crament. trañt. de Pœnitentiâ diſp. 27. de ſatisfac-  
tione q̃ qua per Indulgẽtiã applicari ſolet. Tor-  
reblanca de iure ſpiritu. lib. 14. cap. 13. cum ſequen-  
tibus.*

Indulgentiæ pro manibus adstricticibus Ecclesiæ S. Mariæ de Monteferrato concedi possunt ex gratia ad supplicationem Oratoris Regis Hispaniarum, ita Aldan. in compendie Canonice, resol. lib. 9. tit. 7. num. 8. ubi refert decretum à S. Congreg. Rit. in causa Afonso Serrati 13. Julij 1640.

Indulgentias lubet, quæ à Summis Pontificibus pro tempore concedi consueverant, vñ quæ conquisi valeat in Regno Hispaniarum, non est necessarium Bullam Cinciatæ ante, vel post suscipere, ita notissimè Sellus in *felix Canon.* 4. n. 16. vbi refert sic decidisse S. Congreg. negotiis Indulgentiarum prefatam *sub die 8. Februar. 1631.*

De electu ciborum, ieiuniis, & diebus festis.

1. *Regulares qualiter festos dies, & ritum servare teneantur.*
2. *Formam ad observantiam per Episcopum cum approbatione populi indultorum potest ipse consue-  
tudo Regularis compellere.*
3. *Festis diebus licet dare operam rebus ad vitam  
necessariis.*
4. *Index laici non potest procedere contra laboran-*

*tes in diebus festis licentia Ordinarij.*

5. *Festa Calendarij Romani non possunt eleuari*  
*Episcopi, & Regulares adnobilem ritum.*
6. *Festis dies & ieiunia in suis Ecclesijs annuntiari*  
*non prohibetur Regularibus.*
7. *Festum nouum non potest cogi populus seruari.*
8. *Festa Sanctorum certa die adscripta in Kalenda-*  
*rio non possunt transgredi.*

4 Cap. non  
directa.  
diff. Vig.  
in Epit. ad  
Eucherianum  
de Felix. 1  
in Epit. 1.  
6 Cap. qui  
sunt 93. diff.  
c. quia fra-  
ter 7 q. 1.  
Luc. 10.

**I**nsuper hortatur sancta Synodus, & per sanctissimum Domini nostri, atque Salvatoris  
aduentum Pastores omnes obtestatur, vt tanquam boni milites illa omnia, quæ ram  
Romana Ecclesia, omnium Ecclesiarum mater, & magistra, statuit, nec non ea, quæ ram  
in hoc Concilio, quam in aliis ecumenicis statuta sunt, quibuscumque fidelibus sedulo  
commendent, omnique diligentia vtantur, vt illis omnibus, & his præcipue sint obsequen-  
tes, ad mortificandam carnem conducunt, vt ciborum delectus, & ieiunia vel etiam  
quæ faciunt ad pietatem augendam, vt dierum festorum deuota, & religiosa celebratio,  
ad mouendos populos crebro, obedi- Præpositis suis, quos qui audiunt, Deum remon-  
nerationem audiant; qui verò conueniunt, Deum ipsum vltorem sentiant.

1. **F**estos dies quatuor Regulares servare teneantur quos in sua diocesi Episcopus servandos preceperit, ritus tamen eorum quoad Missas celebrandas, & cetera divina Officia tam publicè, quàm privatim ab ipsis Regularibus in eorum Ecclesiis persolvenda, illis festis permanere debent nec circa hæc ab Episcopis quoquo modo quicquam in contrarium eiusdem Regularibus præcipi potest, quod si de facto preceperint, Regulares nequaquam ipsis Episcopis obedire tenentur. Verùm quoad Concessionem, & lectiones, quas idem Regulares ad populum habuerint, debet se conformare Evangelium, & Epistula, quibus clerus secularis, utitur illis diebus festis, ita decisum referunt Quamant, in summ. Bullarum, verb. privilegia Regularium, Piascel, in praxi Episcop. part. 2. cap. 3. n. 47. vers. de festis, Laurent. de Peirinis in consil. suis Ordin. Minorum, tom. 2. consil. 28. Leonius X. num. 2. Ego ipse de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 105. num. 25. & 33.
2. **F**estorum ad observantiam per Episcopum cum approbatione populi indictorum, potest ipse eos cum Regularibus compellere, ut per Aldan. in compend. Canon. refut. lib. 3. tit. 8. n. 12. vbi refert decretum in Holsten. 31. Julij 1627.
3. **F**estis diebus licet dare operam rebus ad vitam necessariis, ac tempore perituris, præsertim tempore viodemianum & mellium, ac collectionis fructuum, vel vbi necessitas urgeat, & suadeat pietas ad Ordinarii cuiusque iudicium, & censuram, ut referunt decretum Quarant. in summ. Bullarum verb. de festis, Piascel, in praxi Episcop. part. 2. cap. 3. num. 23.
4. **E**ccllesiasticus si dat licentiam alicui laborandi, vel vendendi diebus festis, laicus iudex in vim Bul-

læ Pij V. non potest procedere contra laborantem, seu vendentem, ita Aldan. d. tit. 8. n. 23. vbi refert decretum sub die 26. Junij 1621.

Festa Kalendarij Romani non possunt elevari Episcopi & Regulares ad obliuionem ritum, puta à semiduplici ad duplicem, sine licentia Sedis Apostolicæ, sic Aldan. d. loc. n. 27. vbi refertur resolutum à S. Congreg. Rit. die 28. Octobris 1628.

Festis dies, & ieiunia in suis Ecclesiis annuntiare non prohibentur Regulari, ut per Laureot. de Peirinis in consil. suis Ordin. Minorum, tom. 2. consil. 7. Pij V. num. 1. vers. ad primum, vbi refert ita decretum sub die 2. Junij 1620.

Festum novum non potest cogi populus servare quàm indicta ab Ecclesia, & si oovum institui petatur, supplicet populus, ita Aldan. vbi supra n. 30. qui ait resolutum à S. Congregat. Rit. in Pacen. 20. Aprilis 1603.

Festa Sanctorum certa die adscripta in Kalendario, vel Mastrolologio non possunt transferri, ut per Aldan. d. loco, vbi dicit sic fuisse decretum à S. Ratuum Congr. sub die 28. Octobris 1628.

Admonitio populus crebra, &c. Denuntiare populo Parochus debet vigiliis in quibus est hebdomada ex præcepto Ecclesiæ vel ex loci consuetudine, seu ex Ordinarj lege ieiunandum est. Ita Vgolin. de Officio Episcopi c. 16. §. 3. num. 3. Ego ipse de Parocho p. 1. c. 16. n. 2.

Tenetur quoque denunciare populo festos dies, in quibus operibus secularibus est vacandum, ut per Petr. Greg. lib. 3. p. iuris Canon. tit. 19. cap. 5. Camp. in diserforio iuris Canon. tit. 12. cap. 13. num. 92. Vgolin. d. cap. 16. §. 3. num. 4. Betri Lucenl. in praxi crimin. Regul. tit. 4. cap. 34. num. 5. vers. non minus item, quos refert d. d. 16. v. 4.

### De Indice librorum, & Cathéchismo, Breuiario, & Missali.

1. **B**reuiarium Romanum ac formam illud recitandi instituit Pius V.
2. **B**reuiarium habentes ante duo. annos ac satisfaciunt recitando iuxta formam Breuiarij noni Pij V.
3. **B**reuiarij, & Missali Romani vsus semel intraductus, non potest mutari reducendo ad antiquum.
4. **B**reuiarium S. Benedicti reformatione approbatur.
5. **B**reuiarium Benedictinum debet adhiberi ab omni-

bus Monachis, & Monialibus sub regula S. Benedicti militantibus.

6. **B**reuiarium Benedictinum de mandato Pauli V. pro omnibus Religiosis, qui militant sub regula S. Benedicti.

7. **M**issali alio, non hoc reformato celebrant, qui alijs tenentur ex Bulla Pij V. incurrunt peccatum mortis, si sciuerint, & absque iusta causa id fecerint.

**S**acrofancta Synodus in secunda Sessione, sub Sanctissimo Domino nostro Pio I V. a supra sess. celebrata, delectis quibusdam Patribus commisit, ut de variis censuris, ac libris vel suspectis, vel perniciosis, quid factu opus esset, considerarent, atque ad ipsam sanctam Synodum referrent; audiens nunc, huius operi ab eis extremam manum impositam esse, nec tamen, ob librorum varietatem, & multitudinem distinctè, & commodè possit à sancta Synodo diiudicari, præcepit, ut quicquid ab illis præstitum esset, Sanctissimo Romano Pontifici exhiberetur, ut eius iudicio, atque auctoritate terminetur, & euulgetur. idemque de Cathéchismo à Patribus, quibus illud mandatum fuerat, & de Missali, & Breuiario fieri mandat.

8 Vide sess. 24 cap 7.

**S**ancta hæc Synodus probè cognoscens quantum inter sit saluti totius Ecclesiæ Christianæ hæreticorum libris si non in totum aboleri, ut minus ab usu hominum semoueri, & particulatim nota ab alijs distinguere, & segregari, vulque insuper ut ex certorum quorundam Patrum, aliorumque doctissimorum virorum per diuersas Nationes ad id specialiter deputatorum iudicio, si omnes qui vel hæretici, vel de hæretica prauitate suspecti essent, vel quoquo modo peccati, aut bonis moribus inficerent, in particularem Index, seu catalogum

conscriberentur; quem Indidem deinde Pius Papa IV. ex huius Synodi decreto vnà cum regulis quibusdam pro illius meliorem directionem eidem propositis, auctoritate Apostolicæ approbavit, publicari, & ab omnibus suscipi ac observari mandauit, cum in prohibere ne quicquam sine laicis, sine Ecclesiasticis contra eorum regularum præscriptum, ut ipsius Indicis prohibitionem villos libros habere, aut legere audeat, sub diuersis penis in eadem Bulla latius expressis, cuius tenorem postmodum lectum Sixtus V. & Gregorius XIII. summi

summi Pontif. specialiter adaoxerunt, & reoos-  
tunt; refert Stephan. Quarant. in summ. Bullarij  
verb. libri prohibitis.

1. Breuiarium Romanum, ac formam illud reci-  
tandi pñitioe Pius V. canst. 64. incip. *Quod à no-  
bis*. 7. Id. Iulij 1568. & de uuo trauit, & emeoda-  
uit Clemens VIII. *constitut.* 86. incip. *Cum in Ec-  
clesia*, 10. Maij 1602.

2. Breuiarium habentes ante 100. annos instito-  
tum; non satisfaciunt recitando etiam extra cho-  
rum iuxta formam Breuiarij noui Pij V. quod iu  
sus Ecclesia non fuit receprum de consensu Epis-  
copi, & Capituli, vt refert decifum Nicol. Garc.  
*de benef. p. 3. c. 1. num.* 155.

3. Breuiarij, & Missalis Romani vsus semel iuro-  
ductus in Ecclesia, quæ habet particulare Breui-  
arium, & Missale, confirmandus est, nec licet redire  
ad vsus antiqui Breuiarij & Missalis, ita Aldan.  
*in compend. Canon. resol. lib. 1. tit. 10. n.* 18. vbi refert  
ita fuisse decifum à S. Congregat. Rit. in Tullen sen  
nullum 15. Martij 1608.

4. Breuiarium sancti Benedicti reformatum ad  
vsus Breuiarij Romani, exceptis iis, quæ ad re-  
gulam suæ Benedicti pertineat, approbatur, &

conceditur Mouschis dicti Ordinis in Regno Por-  
tugaliz, Sel. in select. Canon. cap. 50. n. 8. vbi ait sic  
fuisse decifum à S. Congregat. Rit. in Portugalen.  
21. Februarij 1604. & quod idem Breuiarium reci-  
tare debent Moniales eiusdem Ordinis in d. Re-  
guo, quæ Ordinario subsunt, ex ead. S. Congreg.  
Rit. in alia Portugalen. 20. Martij 1604.

Breuiarium Beoedictinum debet adhiberi ab  
omnibus Monachis, & Monialibus sub regula  
sancti Beoedicti militantibus, ex eod. d. cap. 50.  
n. 25. vbi testatur ita resolutum ab ead. S. Congr.  
in Tarracoen. 24. Ianuarij 1615. & in Sussen. 13.  
Iulij 1619.

Breuiario Benedictino de mandato Pauli V. pro  
omnibus Religiosis qui militant sub regula S. Be-  
oedicti, vt debent omnes Monachi, & Moniales,  
qui & quæ militant sub regula sancti Benedicti,  
Sel. vbi supra, qui dicit sic fuisse decifum ab ead.  
S. Congreg. sub dec. 24. Ianuarij 1616.

Missali alio, non hoc reformato celebrantes,  
qui alijs tenentur ex Bulla Pij V. posita in Missali  
Romano, iucurrunt peccatum mortale si scientes,  
& absque iusta causa id fecerint, vt refert decifum  
Nicol. Garc. *de benef. p. 3. c. 1. n.* 156.

FINIS LAUS DEO.





# INDEX V.

## Rerum notabilium, quæ in hoc Opere continentur.

*Prior numerus paginam, posterior eiusdem pagine sectionem demonstrat  
at ubi unus solus est numerus, is intelligitur esse marginalis  
proximi prænotate pagine.*

### A



**ABBAS** Commendatarius Ss. Vincentii & Anastasii non tenetur residere. pag. 34.5

Abbatibus circumdatis habentibus iurisdictionem quasi Episcopalem cum v<sup>o</sup> miter, non licet illam deferre extra proprias earum Ecclesias absque speciali Sedi Apostolice Indultu. 38.22

Abbatibus Cassinensibus & Olivetanis quomodo permittatur vias baldachini. 24

Abbas et privilegia Sedis Apostolice de consensu Ordinariorum Co-sideratione Sacramentum conferre possunt. 45.5

Abbat, & alij prælati Episcopo inferiores possunt vnic. 53.13

Abbas excois iurisdictionem in aliquo territorio ex consecratione memoriali confirmata à Sede Apostolica. 59.

Abbat, & alij etiam omnem iurisdictionem habentes ordinariam non possunt insinuare in beneficiis simplicibus per-secuturum à patre absque prævio examine Episcopi. 64.

Abbat degradationi assistentes sunt indies assessores. 81.3

Abbas Ordinem Olivetanum potest eligi in Conventum, & Episcopus in Synodo cum deputatorum iudicio Synodalem. 114.5

Abbat, seu Prælati inferiores non possunt vocare nisi hoc habeant ex privilegio legitime perscriptum. 144.5

Abbat, & alij inferiores iurisdictionem habentes possunt vi-  
ficare. 150.3

Abbat habentes quasi Episcopalem iurisdictionem. 179.

Abbat, Præpositi, & Abbatissæ Regularem vitam docentes, non tenentur Episcopo reddere rationem. 183.13

Abbat, & quæcumque parces in quocunque loco consistere non possunt primam censuram, vel Ordinem minorem, nisi in subdita Regularibus. 185.1, cap. 10. de reform. 186

Nec ipsi, vel Capitula, vel Collegia, litteras dimissorias con-  
cedunt secularibus Clericis, vel ab aliis ordinantur. ibid.

Abbatibus quocunque exemptis etiam saltem diocesano non  
sunt Ordines coignam conferre minoresque Regularia sub-  
dita, nisi non sit. 187.3

Abbat non possunt Tonsuram, & minores Ordines conferre  
aliis Regularibus, qui dimissorias suorum Superiorum ha-  
buerint. 5

Abbas vel possit ad Ordines minores promovere quæ habere de-  
beat. 6

Abbas potest de iure conferre Ordines minores suis subditi-  
lis, non sit benedictus. 7

Abbas aliquem Abbatem exemptum non potest Ordines in ea  
conferre, nisi sit Episcopus, scilicet si Abbatia est nullius. 8

Dimissorias litteras ad Ordines suscipiendos concedere non  
possunt Abbas clericis secularibus suis subditi. 10

Abbat, & alij quantumvis exempti qui faciunt dimissorias  
litteras, quoniam subditi Regularibus, suspensionem totalem  
per annum incurreunt. 218.20

Abbas in iis casibus, in quibus Tonsuram, & minores Ordines  
conferre valet, dispensare potest in iurisdictione. 220.15

*Barb. Gels. in Cap. 1. Tit. 1.*

Abbat secularis exempti qui in suis subditiis habent iurisdic-  
tionem quasi Episcopalem comprehenditur (sub nomine  
Episcopi. 230.18

Abbat habentes populum & territorium proprium, ac iurisdic-  
tionem Episcopalem, vocati debent ad Concilium Provinciale,  
scilicet Episcopi Compromissoriales. 231.8

Abbas non potest Synodum celebrare nisi habet promotionem.  
9.

Abbas populum non habens, etiam quiddam exemptus non sit, non  
tenetur accedere ad Synodum diocesanam. 240

Vocem consultativam in Concilio Provincialibus domatibus  
habent Abbates commendatarii & Capitulum de quibus-  
dam. 24

Abbat exempti, qui Synodo interesse debent, quo amissa, &  
omnino via debent. 286.14

Abbas Monachus non tenetur interesse Synodo diocesana nisi  
deservire faciat per vicarium localem eius animarum im-  
munitati sue Ecclesie. 27

Abbas, cui vocatus est perpetuus, & acersorid parochialis Eccle-  
sia, excusatus non evocetur. 346.38

Episcopus vicinior quo possit in Abbatia collatis diocesis  
37.16

Abbatia an possit exire pro pectando incantamento fidelitatis  
terrore scindi. 386.27

Abbatia non potest in monasterio talis vires et adhiberi Ec-  
clesie aut sub placet. 28

Abbatia, vel Superior non potest duobus monasteriis, sed  
vnum tota sex menses regnet, aliqui statim vocant, &  
quo etate sit eligenda. 387.1, 2, 7. de Regularibus & Abbatibus.  
384

Abbatia, vel Prioratus eius non potest illegitime absque  
Pape dispensatione, scilicet Religiosorum privilegio. 384.2

Abbatissæ, seu Priorissæ officii non sunt capaces illegitimi, &  
quocunque que virgines non sunt. 397.3

Regum Monialium absque dispensatione in Abbatissam eligi  
non potest. 4

Infirmis non potest in Abbatissam eligi. 5

Abbatissæ in electione dux parces coelecturæ debent ex tem-  
porario numero Monialium. 6

Abbatissæ in electione dux vocum non potest eorum Superior  
in casu discordie. 7

Abbatissæ capitulo afflictionem suorum clementia non possunt de-  
nuo eligi ad eadem officia. 11

Abbatissæ locum potest succedere in officio suorum. 22

Monialium (sustinentes in electione Abbatissarum non pos-  
sunt supplere pro numero vocum requisitum. 398.13

Abbatissa non potest duobus monasteriis præfieri. 14

Episcopus qui Abbatissam electionis per est electus monaste-  
rii non ingreditur, sed ante cancellatum fenestellam vota  
singulorum audire & recipere debet. 15

Episcopus potest vni cum Superioribus Regularibus quo-  
cumque Abbatissarum electionibus per se, vel per  
alium intercedere. 16

*Vide Præfata.*  
Abbatissam Episcopus non potest dispensare in etate 40.20  
eorum quæ ad Abbatissarum officium requiruntur. 399.8

Abbatissæ, Capite rationabilis ea quibus abesse possunt benefi-  
cia, scilicet. 34

T 1 Episcopus 7



# Index Rerum.

**Episcopus potest abesse à sua Ecclesia sine alia Superioris licentia quando occurrat urgentia necessitas.** 15. 13  
**Abesse non dicitur qui licet est transmissus.** 14  
**Episcopi possunt abesse à suis Ecclesiis ad summum per tres menses singulis annis.** 15  
**Episcopi abesse possunt à suis Ecclesiis per tres menses etiam causa animam reseruanda.** 16  
**Episcopo non licet à sua Ecclesia abesse, nisi ob aliquam causam.** 196. 19  
**Constitutio Episcopi valet et Parochi possunt abesse ultra duos dies sine licentia.** 198. 31  
**Parochi non licet abesse causa pestis.** 40  
**Licentia quam Parochus abesse volens petere debet ab Episcopo, non sufficit scripta, sed oportet esse expressa.** 45  
**Parochus non potest abesse à sua Ecclesia sine licentia in scriptis obtemperanti, nisi talis expressè in offerat necessitas, &c.** 46  
**Parochus sine licentia Episcopi ex iusta causa in scriptis edocenda non potest abesse etiam primo bimestri.** 47  
**Parochus non potest per hebdomadam abesse non petita, vel non obtemperanti licentia, etiam relicto Vicario idoneo.** 48  
**Episcopus aliquibus iussu de causis potest etiam stare Mors proprio Pij V. concedere licentiam recedendi à Parochia.** 49  
**Parochus si iustam habeat causam abeundi extra parochiam, non potest abesse à ubi per Episcopum derogata.** 71  
**Clerici adscripsi tenentio aliter Ecclesie non potest abesse inculpato Episcopo.** 151. 14  
**Sacrum quoque permittitur est Canonici quatuor menses quolibet anno ab Ecclesia abesse si à Papa est concessum, non tamen ob id derogatum.** 151. 67  
**Fructus non reddituum amittuntur à dotantibus pro ista illius temporis, quoniam quia abest.** 194. 13  
**Vicarius substitutus si fecerit velle gratis non tenetur Parochus eam iusta de causa abesse, nisi in conscientia assignare pariter fructum.** 194. 64  
**Abesse causa studij non percipit quotidianas distributiones.** 17. 13  
**Abseentia à sacris Ecclesie quibus potest puerant.** 151. 49  
**Abseentia causa in scriptis approbata.** 195. 12  
**Episcopus cognoscere potest de causis abseentia ab Ecclesiis parochialibus, quantum collato ad inferioris spectat.** 198. 41  
**Parochi autem ad iudicialiter probare debent causam abseentia.** 43  
**Abseentia acquiritur mortuo.** 470. 14  
**Episcopi, & alij beneficiarii habentes beneficia coram se abique legitima causa à suis Ecclesiis abesse, teneantur pro causa temporis, quo abeunt, fructus restituere.** 195. 17  
**Parochi si à suis Ecclesiis abique legitima causa ab Episcopo cognoscitur, & approbatur in scriptis, abeunt ultra bimensem tempus peccare mort.** 196. 12  
**Abseentia causa in articulo mortis.** 181. 16  
**Abseentia sacramentalis non potest abesse valide impediri.** 88. 1  
**Abseentia peccatorum data à non habente potestatem ordinariam, vel delegatam in abseentibus, est nulla.** 194. 4. 7. 94.  
**Abseentia sacramentalis est ad instar actus iudicialis.** 181. 1  
**Episcopus successores illius, quos casus sibi reseruauit, potest ab eis abesse.** 98. 8  
**Sacerdotes simplices possunt absolueri constitutos in articulo mortis, etiam quando aderit peritus parochus.** 99. 12  
**Sacerdos etiam irregularis suspensus, & communicatus, &c. potest absolueri in articulo mortis.** 113  
**Abseentia possunt à quocumque sacerdote simplici constitutos in articulo mortis, etiam si non communicatus, & de nunciatus à beneficiis, vel à alio quodlibet delictum.** 114  
**Sacerdos, qui excommunicatus ratione mortis constitutus, in articulo mortis ab electis, nonnullis iocundis irregulariter tamen.** 100. 15  
**Abseentia in data à simplici Sacerdote in mortis articulo est ree abseentia.** 116  
**Sacerdos nullus extra mortis articulum potest absolueri à casibus per vagantem reseruatis.** 117  
**Poenitentiam causa se non potest absolueri à casibus Episcopalis.** 118  
**Vicarius Episcopi vigore generalis mandati non potest absolueri à casibus Episcopo reseruatis.** 119  
**Regulariter etiam per privilegium, quod Mox magnum vocatur, non habet facultatem absolueri penitentem à casibus Episcopo reseruatis.** 120  
**Paterfamilias, & alij Consilij vigore privilegiorum Romanorum possunt absolueri penitentes à casibus Episcopo reseruatis.** 121  
**Regulariter preterea cuiusque privilegij, habiti, vel habendi, non possunt quicquam absolueri à casibus in Bulla Coenae Domini, aut Ordinis loci reseruatis.** 123  
**Regulariter habentes facultatem absolueri etiam à casibus reseruatis, possunt absolueri adueniente in alia à casibus reseruatis in directis penitentibus.** 124

**Concessa facultas absolueri à casibus Sedi Apoll. reseruatis, non comprehendit casus, quos Episcopus, & Prætoris Religiosi cum suis subditi Regularibus reseruatis.** 15  
**Absolueri Episcopum & cum ipso dispensare potest ad eodem Episcopo Consecutus electus de omni peccati vinculo, de quo potest absolueri, vel dispensare ipse Episcopus.** 16  
**Interior habens peccata reseruata Episcopo, potest absolui à non reseruatis, reseruata absolutione à reseruatis eum superioris copiam sui fecerit.** 17  
**Episcopus habet reseruandos casus, & causam reseruato prohibet quominus Sacerdos à reseruatis vti absoluat.** 118. 4  
**Absolutio sacramentalis Sacerdotis est actus iudicialis, non nudum ministerium.** 119  
**Sacerdotes soli sunt ministri absolutionis.** 114  
**Absolutum per Episcopum à suspensione concessa ob suspensionem Ordinem ante legitimam gratiam, non potest ante illam in præfatis Ordinibus ministrare.** 121. 13  
**Regulariter vniuersique sexus non possunt absolui à Sacerdotibus non approbatis.** 121. 15  
**Sacerdos si absoluit excois Superiorum causam habentem absolutionem de foro, realitè.** 121. 37  
**Absolueri non est illi, qui vel ob negligenciam, vel ob vitiandam Patet nollet, Aus Maria, Credo, adhibere quoniam causam.** 124. 12  
**Absolueri potest Episcopus per se, aut Vicarium ad id specularem deputandum in foro conscientie, & gratis quocumque sibi subditi in sua directis à quibusque casibus occultis, etiam Sedi Apoll. reseruatis imposita penitentia saluati, &c.** 124. 20. 4. de reseruato.  
**Item à peccato hæresis per seipsum tacitum, non per Vicarium.** 124. 1  
**Absolueri à censuris interdictis ingressum ad monasterium Monialis non potest Episcopus si delictum sit occultum.** 129. 23  
**Episcopi possunt, & non comm vices, absolueri in foro conscientie ab hæresi occultis impositis saluati penitentia.** 130. 48  
**Facultas concessa Episcopis per hoc decretum absolueri ab hæresi occultis, non deducta ad forum contentiosum est eisdem ad præparandum processum Bullæ in Coenae Domini.** 131  
**Episcopi hodie in vim bullæ decreti non possunt absolueri hæreticos occultos in foro conscientie etiam vigore Bullæ Crociate, aut Iubilii.** 134. 53  
**Vicarij Episcoporum non possunt absolueri in foro conscientie ab hæresi occultis.** 135  
**Absolueri non potest Penitentibus à casibus, quos Episcopus sibi expresse reseruauit.** 131. 15  
**Absolueri à censuris ob violentam immunitatem Ecclesiasticam est Sedi Apoll. reseruata.** 139. 14  
**Vide Causas, &c.** 139. 16  
**Accessum, aut regressum ad beneficia Ecclesiastica nulli etiam à Cardinalibus conceduntur, & concessi non excedentes, vel transgressores, &c.** 139. 7. 13. 14. 15.  
**Ad, & per Spiritum sanctum, &c. intelligitur de potestate terminandi, & tunc peccata in Sacramento Penitentia.** 140. 4  
**Acta originalia processuum primæ instantiæ ad iudicem appellacionis Notarij mittunt non coguntur, nisi, &c.** 141. 14  
**Acta primæ instantiæ intra triginta dies debeat gratis re appellati.** 141. 3  
**Acta primæ instantiæ transportare spectat ad eum, qui appellauit.** 146. 64  
**Ahorum transportatio iuxta hoc decretum est de forma quando causa est Ecclesiastica.** 145  
**Ahorum transportatio necessaria in causa beneficii.** 146  
**Acta iuxta, & legitime debent transportari.** 147  
**Acta ad dimissionem & dismembrationem sunt nulla.** 147. 6  
**Acta verbaliter tantum producta non sunt necessaria transportanda.** 147  
**Ahorum interuentione excepta à transportacione.** 147  
**Actus non iuxta transportati quando procedi possit in casibus presentibus.** 147  
**Actus non iuxta transportati integre transportati.** 147  
**Nouus articulus de iuxta transportacione, seu non extitit alia actus cedat.** 147  
**Acta originalia processuum primæ instantiæ ad iudicem appellacionis Notarij mittunt non coguntur.** 147  
**Procedit in multis etiam Ecclesiasticis vertentibus coram quocumque iudice etiam non Episcopo.** 147  
**Concordator hoc decretum cum alio e. 3. c. 1. de reseruato.** 147  
**Notarius tribuialis Ecclesiastici tenetur in copia ahorum tradere interuentionem abique eo quod laboratur speculati.** 147  
**Actus ad gratiam habitalem, seu ad iustificationem dispensationem, qualis esse debet.** 147  
**Actus ut in penitentie requisitus quali materiæ Sacramenti Penitentia, videlicet in omni, & non in sola, & spirituali, &c.** 147  
**Episcopus.** 147



# Index Rerum.

## De Appellatione.

Appellatum est ad Metropolitanum a rectoris Ordinarij in causis et in malis procedentiis ex decreto Concilij. *cap. 1. quoniam*  
*Sedit Apoll. delegatum.* 35. 2  
 Appellandum est à Vicario ad Episcopum in causis criminalibus, vel beneficiis, specialiter commotis. *Vicario.* 3  
 Appellari in causis criminalibus tenetur intra sex menses canonice processu, & executionem sequi. *ibid.*  
 Appellatio acta omnia coram Episcopo geritur ad iudicem appellatum expensis suis transactis tenetur. *366. 60*  
 Procedit in actis factis in parochia eorum delegatorum. *61*  
 Habet locum in quocunque iudicio Ecclesiastico, & in causis tantum in Ecclesiasticis. *62*  
 Procedit in causis profanis veteribus etiam iudice Ecclesiastico. *63*  
 Subditus non potest executione quam superior contra illum facit appellare. *64. 9*  
 Appellari non licet ab interloquio Episcopi, vel cum Vicarij generalis. In spiritualibus, potestque gratiam, exceptio quod huiusmodi gratiam potest diffinitum intercessionem non potest repetari, vel non potest appellari de ipsa diffinitura. *65. 3. cap. 1. de reform.* 77  
 Appellari non potest ad effectum cuiuslibet examen. *65. 15*  
 Appellari non potest quando gratiam statim per satisfactionem non potest tolli per appellatorem à diffinitura. *81. 9*  
 Episcopus quando ex Concilio Tridentino procedit, vel Sedit Apoll. delegatus in causis, quae sub eo non iudicantur non comprehenduntur, non potest ab eo uli ad Sedit Apoll. appellari. *310. 10*  
 Appellari à sententia interloquia in quibus casibus potest. *361. 10*  
 Appellatio non tollitur à mala relatione, & gravamine, ac reprobandione excommunicationis. *14*  
 Appellatio non datur à visitatione facta Episcopo, praesentem à correctione motum. *81. 1*  
 Appellatio ad effectum suspensionis non datur à mandato de recedendo in visitatione electo. *6*  
 Appellatio ad effectum suspensionis non admittitur à visitatione Ecclesiae Cathedralis. *7*  
 Non extenditur ad causas criminales, quae tractantur apud iudices inferiores, & non delegatos Papae vel Episcopi. *8*  
 Causae criminales indolent gravamine per appellationem à diffinitura separari non possunt. *10*  
 Appellatio interposita super condemnatione ad terminum habet effectum suspensionis. *11*  
 Appellatio a suspensione beneficii habet effectum suspensionis. *12*  
 Appellationes quando recipiuntur. *81. 16*  
 Appellatio recipienda non tunc quamvis appellatio afferat sententiam appellatoris exemplum culpa iudicia à qua, vel aliter, habere non possit. *69*  
 Appellationes à Metropolitanis non recipiuntur ab executione decreti Concilij Tridentini aut visitationis Apoll. *80*  
 Appellationes ad effectum dissolutionis sacrorum admittuntur in causis visitationis Ordinariarum, aut correctionis motum. *21*  
 Appellatio non admittitur à gravamine, quod per debeatiam separari oportet, nisi sit actus. *22*  
 Causa appellationis dum pendet appellans in eodem quo tempore caret quanta compot perpenditur. *23*  
 Appellatio non recipitur à sententia definitiva contra verum eorumque proles. *27*  
 Appellationes interpositae ad Legatos, Nuncios Apostolicos Patres, Primates, & Metropolitanos, in quatuor causis ipsi tenentur in eorum forma sacrorum constitutionum, praesentem Innocentij III. non obstantibus. *311. 2. 7. de reform.* 177  
*Cap. Romana, de appellationibus.* & sequuntur etiam in appellationibus ad Sedit Apoll. interpositas. *ibid.* 2  
 Appellatio datur à Episcopo in visitatione processus in exemptos contra eorum privilegia. *310. 4*  
 Appellatio suspensiva canonum, & non duo lites tollit, ubi Episcopus visitat non compellit processum. *310. 8*  
 Appellatio si interponatur in visitatione ab Episcopo suspensiva etiam iniquum Sedit Apoll. delegata debet recipi ad Metropolitanum solum quoad effectum dissolutionis. *310. 3*  
 Appellatio suspensiva, non verò dissolutionis prohibetur in hac causa. *316. 14*  
 Appellatio non datur simpliciter ab electo Episcopo in causa, cum appellat videtur aut appellationem ad examinationem synodalem. *145*  
 Appellatio à mala electione, siue irrationabili iudicio Episcopi admittitur solum ad effectum dissolutionis. *117. 156*  
 Appellatio admittitur ad interloquia, vim diffinitivam habet. *361. 19*

Appellatio licita est ab interloquio ubi gravamen separari non potest in diffinitura. *361. 14*  
 Appellatio licita est ab interloquio etiam si gravamen potest separari, sed non ex toto, vel magna cum diffinitura. *37*  
 Appellatio datur à correctione quam facit Vicarius Regularis extendenda modum, & transgrediendo regulam tenetur. *310. 10*  
 Appellatio interposita à Casadiano ad Provinciale, à Provinciali ad Generale, à Generali ad Provinciale, & ab hoc ad Cardinalium Congregationem. *361. 12*  
 Appellatio in causis pendens contra Capitulares exemptos eorum vicario finem non adducit non datur ad Episcopum, sed ex causa dissolutionis ad Sedit Apoll. *449. 18*  
*Vide Dissolutio.*  
 Appellatio si occultavit processum, vel impedimentum praestiterit ut transgrediendo non tenetur eius odium habere pro factis. *367. 36*  
 Appellare Sacerdotes in confessionibus ministras nullas potest praestare Episcopus. *330. 13*  
 Appellatio, & examinatio ab Episcopo facta non eripitur in beneficiis simplicibus, quorum collatio liberè spectat ad inferiores. *64. 2*  
 Approbatio Episcopi alius loci in quo sit, constituta est appellatio. *310. 19*  
 Approbatio ad confessiones audiendas sufficit etiam orationis concessa. *311. 35*  
 Approbatio non datur ad administranda Sacramenta, & ad consilium exaudiendum à processu procedente. *231. 14*  
 Approbatio non datur ad ordinandum ad confessiones, tendens potest suspensio Episcopi iussit utique ad non non ex parte. *43*  
 Approbatio non datur Episcopo in beneficiis, ad terminum temporis, eo clauso non potest confessiones audire ab eo nova Episcopi ipsius licentia. *45*  
 Approbatio ad confessiones audiendas valet, quamvis non gratis constitutur. *53*  
 Sacerdotes etiam ex consuetudine antiquissima sine approbatione non possunt ab aliis moribus confiteri. *54*  
 Approbatio, & proventus ab interloquio de Ecclesia parochiali, potest ab Episcopo suscitatore iterum examinare superius tenetur canonici cap. 1. *61. 21*  
 Approbatus datur ad audiendas confessiones etiam parochialis in ea ciuitate, vel oppido ubi sita est parochia. *239. 9*  
 Approbatus nullus etiam indignus sine censura sine examine ad confessiones audiendas, etiam in iurisdic. si designatio. *311. 31*  
 Approbatus ab Episcopo abique iudicio, vel contra iudicium licet non esse idoneum, non tenetur approbationem. *231. 35*  
 Approbatus nemo censetur licet ex tribus examinatoribus, quilibet durum approbationem. *251. 18*  
 Aqua vitæ & naturalis est de officio Baptismi. *45. 3*  
 Aqua vino in Calice offerendo non misceri debet. *61. 7*  
 Arctus alius beneficii eadem ubique illas visitans, in eadem in excommunicationem batis cap. *16. 10*  
 Archidiaconi, qui sunt oculi Episcopi, sunt Magistri in Theologia, vel Doctores, vel Licentiat in iure Canonico. *311. 4. 2. de reform.* 312  
 Archidiaconi, qui oculi dicuntur Episcopi, in omnibus Ecclesiis ubi sunt potest eligendi qui sunt Magistri, &c. *316. 4*  
 Archidiaconi qui verè armantur cura, & omnipotentes iurisdictione tenent, non tenent esse Doctores. *3*  
 Archidiaconi apud Hispanos nullam habent iurisdictionem. *6*  
 Archidiaconi prohibent ut Pontificali exercere in Ecclesiis suffraganeorum abique licentia Ordinarij. *317. 3*  
 Archiepiscopus non potest vel Cuius, nec Monasterio Legato praesentem in ciuitate. *317. 19*  
 Archiepiscopus non debet se ingerere in prima instantia sacrorum, quae agitantur eorum cum suffraganeis. *81. 28*  
 Archiepiscopus non potest iudicare causas venientes inter Episcopos sine licentia. *84. 5*  
 Archiepiscopus valet potest beneficiis suae diocesis. *144. 3*  
 Visitare potest Archiepiscopus Collegium Romanum Martiale. *379. 12*  
 Archiepiscopus dum actu visitat, potest absolute subditos suffraganeorum. *230. 18*  
 Archiepiscopus in Tyratione tenetur ad recedendum. *296. 31*  
 Archiepiscopus & suffraganeus, Capituli non potest Episcopus vige in batis decretis visitare. *311. 8*  
 Archiepiscopus occasione beneficii recepti qui dicuntur. *61. 18*  
 Archiepiscopus occasione beneficii recepti qui dicuntur. *61. 19*  
 Archiepiscopus in iurisdic. admissionis, vel demissionis nulla admittit. *361. 22*  
 Archiepiscopus tenetur Episcopos ad satisfactionem Ecclesiarum in minoribus erecti sumum. *207. 19*  
 Archiepiscopus in Ecclesia de mandato Episcopi non est necessaria ad gradum in suis priuilegiis, quod statim in suis iurisdictionibus in diocesi. *34*  
 Archiepiscopus

# Index Rerum.

Aferipio alicui Ecclesie in aliam finem debet in ipsa promouere. 214. 2  
Locum habet etiam in familiaribus immutabilibus Episcoporum 3  
Apostolicum scilicet in antiquis Actis ante Concilium Iulianum  
conferentibus ecclesiasticis scriptis. 461. 43  
Amen communiter recepta ex ratione potest, et me-  
rito panem si est cum spe reus fuit voluntate peccandi, est do-  
cum Divi Ioseph. 4. cap. 4. 30  
Anterior auctoritas 91. 4  
Auctoritas Sedis Apostolicæ remanet immota in Concilio Tridentino.  
super Decretis sibi auctoritate reform. 48. 9  
Auctoritas scriptura quæ dicitur. 441. 64

## B

**B**aptismus erigere possunt Episcopi in Ecclesiis Regula-  
tionem Pontificis. 18. 23  
Abbatibus Casin. Ombrosiis quomodocumque permittitur vias  
Baptismi. 24  
Baptismus in Ecclesia loci domus erigendi non potest 45. 5. 2  
Baptismus Ecclesiæ licet non sit in religione curata, est in omni  
paritatis. 501. 50  
Baptismus sacramentum in summa Ecclesiæ non collatum, tam adul-  
tis quam parvulis applicari meretur Iesu Christi, qui negat  
auxilium est sibi. 5. 2. per. ang. 6. si quis hoc. 9  
Baptismus collatum contra Iesu Christi reatum originis pec-  
catorum tenetur, qui negat. 46. auxilium  
Baptismus confectus gratiam 10. 6  
Baptizatus in hac vita de factis non militat Baptismus. 11. 2  
Baptismus I. an non habuit eandem vim cum Baptismo  
Christi. 43. 2  
Aqua vera & naturalis est de necessitate Baptismi. 3  
Baptismus datur ab hereticis cum intentione faciendi quod  
facit Ecclesia, est verus. 5  
Baptismus est necessarius ad salutem. 6  
Baptismus ad collatum non est necessarius in illis, qui apud infideles  
sine Christi organo sunt in primum convertitur. 4. 1  
Parum sufficiens Baptismus, cum in alium credendum  
habent 13  
Baptismus & Penitentia, sacramenta duo & distincta sunt. 110. 2  
Baptismus & azas, probantur ex parva ecclesiastica per Patrem  
a libro Baptismi. 248. 29  
Quædam quædam probatur. 209. 30  
Vide Cognate formalis.  
Baptismus Visitare potest Episcopus baptismum. 55. 8  
Baptizandi parvuli, recentibus ab ecclesiis matrem eorum ad ba-  
ptizandos parvulos atque, qui negat. 46. auxilium est sibi. 5. 2. per. ang. 6. si quis hoc.  
Insantes baptizandi. 10. 2  
Baptizatus neminem esse esse ex azate, qua Christi baptizatus  
est si quis dicitur, auxilium. 44. 16  
Baptizatus debet Christianorum parvulis recentibus, quantumvis  
pauca recusat. 10. 3  
Baptizatus, & alioquin in Iesu Christi infantem ante viam ratio-  
nis insensibilis parvulis baptizatus non potest. 4  
Baptizatus Consecratus, inquit in baptizatus. 11. 5  
Baptizatus potest gratiam amittere per peccatum, quamvis no-  
lit. 46. 7  
Baptizatus per Baptismum ipsum voveretur legis Christi secun-  
da debetur. 8  
Baptizatus subiacent omnia & Ecclesiæ præcepta. 44. 9  
Baptizatus Episcopus, cum sit de illius familia armata, fore prae-  
legio gaudet. 207. 55  
Baptizatus illa Christi super panem fuit distincta à consecra-  
tione. 65. 3  
Baptizatus erigendum est datur à proprio patre, &c. sibi. 44.  
cap. de reform. 182  
Baptizatus nepotus, videtur Martineum.  
Baptizatus non solummodo, non comprehendit Concilium in hoc  
cap. 38. 19  
Baptizatus, Causa rationabiles ea quibus abesse possunt bap-  
tizatus, remittit. 32. 7  
Baptizatus in factis constitutus non potest illo modo bene-  
ficiari assignare, nisi, &c. 151. 26  
Baptizatus compellendus est pro possessione, quam soluit, se-  
minario contribuit, namque seminario cum erigatur esset pos-  
sibiles reservationes. 241. 49  
Baptizatus baptizatus propter commendam, sibi. 5. 2. cap.  
de reform. 454  
Baptizatus prædictis Ordinibus compellitur attendere dispen-  
sationem sibi. 7. 5. de reform. 10  
Baptizatus non sunt cogendi ad sustinenda onera, quæ in fan-  
datione, vel institutione non reperiuntur. 11. 2  
Baptizatus Ordines suscipere et quædam infra annum teneatur.  
174. 11  
Cognoscendi beneficia, quæ Ordinibus requiruntur extra Ec-  
clesiam Cathedralium, vel Collegiatam existentia. 16  
Barb. Colled. in Concilio Tridentino.

Beneficiis sibi prius legibus gaudere, etiam habuit clericum.  
lem, & Toulum non dicitur. 101. 21  
Beneficiarius potest ordinari ab Episcopo diocesis in qua habet  
beneficiam. 212. 25  
Quomodo sit erigendum. 22  
& spectaret ad provisionem aliorum Episcoporum. 23  
& beneficium non requirit. 24  
& beneficium non in titulum, sed in commendam maxime per-  
petuum habet. 15  
Beneficiarius si teneat quosdam clericos, & beneficium reddere  
non sit pro illis rebus sufficientes, datur topiciarius in  
Dotatione. 446. 9  
Beneficiarius non sunt cogendi ad sustinenda onera, quæ in fan-  
datione non reperiuntur. 445. 7  
Beneficiarius, vel prebendarius sanctus percipiat publicum le-  
gionem, scripturam, vel si non sit in scriptura, vel abstan-  
te ob priorem in rebus communibus coacta, sibi. 24. 2. 1.  
de reform. maius. 12  
Beneficiarius si non possit pro Theologo ubi fun-  
gitur, & Canonici. 16. 18  
Beneficiarius simpliciter obveniens non potest Episcopum capere  
personale aliquid reatum impedire. 32. 2  
Beneficiarius Ecclesiasticus inferior, præteritum curata, datur di-  
gnitas, & habitus. &c. sibi. 7. 5. de reform. 47  
Inhabiles ad conferendum beneficia qui. 110. 1  
Beneficiarius plures eorum, vel incommensurabilia, quæcumque omnes  
& titulos, qui recipere, vel retinere præsumunt, est punitus  
Beneficiarius in loco iure sibi. 7. 4. de reform. 48  
Beneficiarius incommensurabilem qui dicitur tractare de d. 6  
Beneficiarius Ecclesiasticus cum collatio facta indignis venit in-  
stituta. 3  
Beneficiarius plura vicia an possit retinere. 49. 16  
Pneuma in his tantum dignitatibus, & canonici, quibus  
à principio constituta sunt eorum animarum. 17  
Beneficiarius incommensurabilia per viam commendæ perpetuo retine-  
re non possunt. 18  
Beneficiarius incommensurabilia obveniens sunt eugendi habere  
sua dispensatione. 10. 2  
Beneficiarius vacat ipso iure per non ostensionem tituli, & si  
spontaneo coram Ordinatione postquam beneficiarius mon-  
tus fuerit. 1  
Beneficiarius curata Ecclesiæ, vel prius locis perpetuo vacat ab Or-  
dinationis si quidem amissionem, & prout datur bene pro  
cura amissionem. sibi. 7. 4. de reform. 54  
Episcopus potest visitare tam beneficia curata vacata quibus-  
cumque monasteria, & prius locis, quæ cum eorum personis ex-  
tentes curam amissionem in monasteriis Regularium. 55. 5  
Beneficiarius exemptus an & quando potest Episcopus visitare. 5  
Beneficiarius vacat Vacantibus Completis non potest Ordinarius  
visitare. 9  
Ordinarius visitat beneficia curata vacata monasteria, &  
ipsa monasteria. 10  
Visitare potest Episcopus beneficia, aut parochiam vacantem  
monasterio exemptum eorum aliorum diocesis. 19  
Ordinarius possunt temporales, & perperis Vicariis in quibus-  
cumque beneficiis Ecclesiasticis, quæ vacat reperiuntur. 15  
Vicarius perpetuus constitutus potest Episcopus in beneficiis  
curatis visitis Cathedralibus. 36. 18  
Beneficiarius etiam curata ab in beneficiis atque non auctoritate  
seu in simpliciter vacans. 21  
Consecratio immemorialis vi in beneficiis vacat deficiunt  
per Capitulum amissionem per hoc decretum colligit, si  
aliter videtur Episcopus. 17. 39  
Examen, de quo in hoc decreto, requiritur la beneficiis re-  
ceptis in quibus ascensu. 64. 5  
Presentari ad beneficia simplicia, abique prævia examine Ep-  
iscopi, institui non possunt ab in ad quos institui spectat.  
Beneficiarius in Ecclesiis parochialibus bene receptis, summa-  
tus, & non numerari, nulli in consecratione bene prius exa-  
mine, & approbatione Episcopi. 7  
Beneficiarius (seu tota obtineri non possunt, oia perperis examine  
& approbatione Episcopi. 8  
Examen non potest esse occasione in provisionibus fa-  
ciendis de beneficiis ex causa promotoria. 9  
Examen non potest requiritur in permutatione de beneficio ex-  
tato & simpliciter. 10  
Examine non potest Episcopus ad beneficium simplex Il-  
lom, quem iam examinavit pro Ordinis sacri promotione.  
11  
Per causas à Papa in forma gratiosa de simpliciter beneficia fa-  
ciendum Ordinem solum habere non debet examinari  
ad eundem Ordinem suscipiendum. 12  
Collationem beneficiarum simplicium in Ecclesiis exem-  
ptis obveniens non tenetur non, quibus dicta beneficia  
conferre intendunt Episcopi prætorum. 16  
Examinatus, & approbatus semel ad vnum beneficium non  
est amplius examinatus ad aliud simile. 65. 12  
T. 3 P. 12

# Index Rerum.

*Prælati non, seu clerici ad beneficium simplicia, potest abesse,*  
si non sit, ab Episcopo iussu. 27  
Beneficia, quæ in sacris providetur Regularibus proficiunt  
sacris, et vacantes, conferuntur tantum Religiosis illius  
Ordinis, vel his qui teneantur suscipere habitum ordinis. 28  
Professionem suffrag. cap. 10. de reform. 28  
Præbendæ ab his beneficia Ecclesiastica. ibid. 1  
Beneficia regularia conferuntur novis Regularibus actu, aut  
qui esse debeant. ibid. 20  
Beneficia S. Iuani Hierosolym. comprehenduntur sub hac  
dece. 21  
Regularis etiam Canonicus fuit incapax beneficii simpli-  
cis. 3  
Milites Regularis S. Iacobi, et alij similes, sunt capaces be-  
neficiorum secularium. 4  
Beneficia regularia. 7  
Religiosus vniuersi Religiosis non est capax beneficii alterius  
Religionis. 8  
Religiosus non est capax beneficii aliarum monasterij clas-  
sicæ Ordinis. 9  
Beneficia regularia administrationem non habent dari potest  
huiusmodi, ubi non in locum suscipere, modo illum suscipere,  
et possessionem cum eorum teneantur. 10  
Beneficia administrationem habentia dari possunt his solum  
qui professionem prius tenuerunt. 11  
Beneficia regularia secularibus, et e converso, in subsidium dari  
possunt. 12  
Beneficia regularia quando dicuntur dari in subsidium seculari-  
bus, et e converso. 13  
Regularis nulli etiam Canonici possunt sine dispensatione  
Apostolica beneficia curata nec ad perpetuum, nec ad tem-  
pus habere. 14  
Milites Regularis non emittuntur extra vota substantialia non  
sunt incapaces beneficiorum secularium. 15  
Beneficiis nonnullis, vel pro collatione, seu quavis alia  
dispositione beneficiorum dicuntur, vel indirectè accipere,  
vel exigere possunt. 16  
Beneficia ad titulum, quod in distributionibus quædam con-  
fidentur, potest quæ ad sacros Ordines promoueri. 17  
Beneficia ad titulum potest quæ ad sacros Ordines promoueri,  
non obstante quod non lucretur illius fructus nisi post satis-  
factionem presbyteratus Ordinis. 18  
Beneficium debet ab illo potestati possideri, qui ad eius titu-  
lum vult ordinari. 19  
Beneficium resignans ad cuius titulum ordinatus fuit, tenetur  
sacris muneribus se ad titulum illius suscipere, modo alia  
resignatio est nulla. 20  
Non potest per æquivalentem adipisci. 21  
Habet locum etiam in resignationibus factis etiam Papa. 22  
Paribet resignationes voluntarias, sed non priuationes. 23  
Resignatio beneficii, ad cuius titulum quis fuit ordinatus,  
non valet nisi facta mente, et c. 24  
Beneficium resignans valet confectus in minoribus, etiam si  
non habet ab unde quæ vult possi. 25  
Habet locum etiam beneficia non in possessione. 26  
Papa V. imponit penam contra resignantes beneficia contra  
formam huius cap. 27  
Ordinarius tenetur alere illum beneficiarium cuius resigna-  
torem a simili monasterio beneficium, quod habet ad  
eiusmodi sustentationem necessarium. 28  
Beneficia per parum non sunt ad titulum potest quæ promoueri si be-  
neficium per se sufficiunt non sit. 29  
Beneficium, vel parum non quando dicatur sufficiens. 30  
Beneficia plura simplicia non possunt per Episcopum vniuersi. 31  
Beneficia denotata, et referenda ad Sedem Apostolicam, quando possit  
Episcopus vniuersi. 32  
Beneficia deuoluta ad Papam ob Episcopum negligentiam illa  
non conferuntur, potest Episcopus vniuersi. 33  
Beneficia si non habentur ab Ecclesia tunc redduntur, quibus  
paulatim possunt in eam reparationem, tunc in illorum defe-  
ctu tenentur parochiani. 34  
Vultur potest Episcopus beneficia qualiterque cum-  
mendare. 35  
Beneficii Resistor non tenetur Sacerdoti celebranti pro se dare  
spondendum ad rationem reddituum beneficii. 36  
Beneficium eorum institutionem habere tenetur residere. 37  
Beneficia curata bidentur et parochi ad parochianos. 38  
Beneficium nullum etiam ordinari obtineat ante 14. annum. 39  
Nullus ante 14. annum beneficium potest obtinere. 40  
Beneficium simplex potest obtinere qui habet 14. annum inco-  
mpletum. 41  
Beneficium etiam per viam presentationis, electionis, seu alia-  
rius caliditatem potest obtinere, non potest abiciatur ante tra-

tem 14. anni et iam. 42  
Beneficii titulum possident oblique redditis, fuit privilegio pau-  
dei. 43  
Beneficia plura in diocesi diocesis habent, ab eo illorum  
Amittit potest ordinari. 44  
Semel in vniuersi non possunt beneficia obtinere ab Episcopo  
Ordinatio tempore sue promotionis. 45  
Cardinalis Episcopus habet indultum potest ante vacatio-  
nem vniuersi semel beneficium, quod abinet familia-  
ri Papa defuncti. 46  
Beneficia plura vacant per resignationem simplicium non au-  
tem per constitutionem in fauorem caræ personæ, vniuersi po-  
test Episcopus. 47  
Beneficia curata suscipientes intra duos menses à die possessionis  
proficiantur publicam fidem, et suffrag. cap. 1. de reform. 48  
Episcopus non possit de fructibus beneficii conferendi aliquid  
subtrahere. 49  
Beneficii tenuitas debet probari, quia beneficia de sui natura  
promissionem congrua. 50  
Beneficia etiam simplicia non possunt plura eidem Cardinali  
conferri suffrag. cap. 17. de reform. 51  
Beneficia plura cum obsequio non possunt, sine dispensatione Episcopi. 52  
Episcopus habet vniuersi beneficium simplex quod non suffi-  
ciat ad eius sustentationem, potest aliud simile conferre  
abique dispensatione. 53  
Ordinarius potest conferre secundum beneficium obtinenti  
primum sufficiens intra suum curiam valorem, sed insuffi-  
ciens ob id quod potest non est grauatum. 54  
Beneficium vniuersi sufficiens habet vniuersi potest retinere duo.  
55  
Conferendo non canonicis per peccatum mortale, etiam non plura  
simplicia beneficia, quorum vnum est sufficiens. 56  
Habet locum hoc decretum in beneficiis transpauonatis, ad-  
iudicatur in fundatione, vt simul cum aliis tenentur pos-  
sint. 57  
Beneficium vniuersi sufficiens habet si aliud sufficiens ab Episcopo  
fuerit antea, habita pacifica possessione secundum  
vniuersi. 58  
Ordinarius si conferat tertium beneficium habenti duo sim-  
plicia insufficiens, collaturam recipit nulla. 59  
Episcopus habenti congruam, non potest aliud beneficium  
dare. 60  
Beneficia duo simplicia retinent, et fructus amorum percipi-  
ent, quorum quilibet de per se erat sufficiens, antio ipso  
iure vacante. 61  
Beneficia duo vniuersi sub eodem titulo oblique promissione  
dedit Apostolice obiter non possunt. 62  
Episcopus ea causa potest dispensare, vt quis obtineat ea,  
lex duo beneficia diffinita illa eodem modo. 63  
Beneficium Ecclesiasticum sufficiens quod dicatur. 64  
Beneficia duo tenentur possumus dummodo vtrumque personalem  
reddunt non requirit. 65  
Conferendo tenendi beneficium curatum, vel simplex simul  
cum Capellania in eadem Ecclesia non est tolerata per  
hoc decretum. 66  
Beneficia incompatibilia à Papa obriens, illaque in litteris  
expressis, cum quo non sunt dispensatum, obiciuntur possumus.  
67  
Beneficia, seu legata pia, quæ non habent Alia, seu Capellania,  
non indolentur incompatabilitate. 68  
Beneficium incompabile obtinens, et recipiens secundum si-  
mile, ipso iure vacat primum. 69  
Beneficia plura obtinentur ex dispensatione Papæ sine causa ratio-  
nabili, et si ratio in foro conciliatur. 70  
Beneficia curata ad maiorem habentia, quæ vniuersi sunt dignitate,  
non subiacent concilio. 71  
Beneficia curata, quæ in fauorem in manibus Papæ resignationis  
conferunt non conferuntur. 72  
Beneficia curata referenda ad Sedem Apostolicam, ab eadem Sede  
conferuntur approbato ab examinatore in diocesi Synodo  
approbata. 73  
Beneficium curatum in parochia Ecclesiastica si vacante in  
eius referenda ad Sedem Apostolicam habet ratio parochialis.  
74  
Beneficia curata, et sunt conferenda illis qui inter omnes ma-  
iorem litterarum esse cognoscunt Episcopos. 75  
Beneficiorum conditiones et contra posita in fundatione non  
mouentur, suffrag. cap. 1. de reform. 76  
Beneficia non obtinent cum suo opere et qualitate. 77  
Fundationi illarum vi minorum etiam 14. annorum beneficium  
adipisci valet, si fundum est. 78  
Beneficium simplicibus non potest per Episcopum eorum eorum  
improbi. 79  
Omnibus beneficiis am conuentionis, nec de auctoritate paro-  
chiorum derogatur. 80  
Beneficia

# Index Rerum.

**B**eneficia libera quacunq; per accessionem vana inestptentia. si efficitur in e. secus, vel si in posterum vanaent, vno sit subiect. *cap. 9 de reser.* 413  
Beneficium oblatum non dicitur qui fuit ptoctus, & licet non expedit, ac possit non habere cess. alteri. 413.6  
Beneficia secularia curata non concessantur in simplicia assignata Vicario perpetuo cum pensioe. *sess. 23. cap. 16. de reform.* 418  
Beneficia secularia ecclesiastica non possunt converti in simplicia beneficium. *ibid.* 418  
Beneficia curatum quod dicitur. *ibid.* 418  
Beneficia simplicia non possunt Ordinatio separare ab Ecclesia parochialiibus, si illi vna esse. 4  
Beneficia simplicia in curata ab Ordinario concessi non possunt. 5  
**B**igamus Dispensare an & quando possit Episcopus in Bigamia vici, vel in perpetuitate. 236.6  
Bigamus excluditur a clericatu. 231.3  
Bigamus non potest esseque Ecclesiastica beneficia. 236.4  
Bigamus est. cum bigamus in perpetuum, non potest mutua vnae dispensari per Episcopum vel in Ordine incepto ministrare. 5  
**D**ignitas dies, vide Dies.  
**E**ne ad quoniam titulum quis est facto Ordine insignitus, probabitur sine licentia Episcopi alienari. 138.59  
Bona, varietates, censura, etiam secularia, emphyteuticis, fructibus, emolumentis, & qualicunque oblationes, que in ministerium, vel papeum necessitate concessi debent, occupant, anathematizant, tamdiu, quam dies non restituerint, etc. *sess. 23. cap. 11 de reform.* 138  
Bona, seu fructus quotiesque Ecclesie, locumque piorum v. fuppositis, ipso facto excommunicati sunt quicunque integre secesserint. 125.1  
Bona Ecclesie occupant debet scire pcedit bona occupata esse Ecclesie ad locutendam excommunicationem huius cap. de & Bulla. 138.13  
Bona ecclesiastica iniuste usurpata est inhabilis ad omnia beneficia ecclesiastica. 13  
Bona habita ex nulla causa licet priuati Religiosi possidere. 175.17  
Bona clauis Religio, qui validam professionem emisit in Religione capax, acquirunt priuilegia ad inestitum. 177.3  
Bona secularia si iudex secularis ager, non potest ad id cogi per bona excommunicationis. 180.6  
Bona Romani ac forem illud ecclesiasticis inestitum. *Pius V.* 451.1  
Bona habent ante 100. annos, an satisfaciunt secundo iura fructum Bona sunt Pij V. 2  
Beneficium & Missalis Romani vici semel introductus, non potest minari redendo ad antiquum. 3  
Beneficium 5 Beneficium reformatum approbat. 4  
Beneficium Beneficium debet adhiberi ab omnibus Monachis, & Monialibus sub regula 5. Beneficium militibus. 5  
Bona alium Beneficium de mandato Pauli V. pro omnibus Religiosis, qui militans sub regula 5. Beneficium. 4  
Bulla Pij II. non compendit insignitus militibus Ordinibus. 138.57  
Bulla Cruciata ante, vel post suscipere non est necessarium in veneratione consequi Indulgentias Ibi, que & Summa Pont. pro tempore concessit concessit. 490.4

G

**C**adaver Parochus penitus nullatenus extendendus quamvis ad sepeliendum cadaver regulare duntaxat & defuncti accessit subiectus. 471.14  
Cadaverum cadaver non amouenda sine proprio parochi, nisi. 18  
Cadaver decedentium in parochia, ad cuius Ecclesiam Capitulum cathedralis translatum est, non possunt locari per Canonicos quoqueque parochos. 16  
Offitium in tumulandis cadaveribus in Ecclesia Regularium fieri debet per eodemque Regularis, non obstante qualis exortia consuetudine. 474.33  
Papeum cadaver gratis sepeliendi debent. 34  
Parochi non debent plus tempore pro tumulandis cadaveribus extorquere. 35  
Cadaveris humari non potest prohiberi occasione iura sepulchre. 36  
Carnia, & lapides Ecclesiarum ad vicia profanos conuerti non possunt. 149.14  
Carnificum quid possit accipere per collatione & institutione Ecclesiarum. 131.10  
Causa illi Episcopi non licet pro approbatione ad confessiones audiendo quoqueque exigere. 133.53  
Cancellaria pro publicatione, aut monitione significant, non

potest aliquid percipere. 439.13  
Canon qui potest auctor. 117.11  
Canonice Missa etiam continue & quis dicitur, notet. 161.6  
V. de Missa.  
Canonice, & Prebendam Magistrali cum Parochiali oblatum, si in e. v. tenetur, redit, fructus Canonice, & Prebende percipere potest. 14.3  
Canonice oblatum dignitatem perdit Canonice. 49.7  
Capellania, cui aduocatus est omni deieruendi in choro, oblatum non potest cum Canonice. 9  
Canonice oblatum, cui sit vna Parochialis ad vnam oblatum tantum, tenetur residere in Parochiali. 197.46  
Canonice, & Prebendam vacanti in missa sedis Apostolica relicto non comprehendit vno fista vigore Concilij officio Penitentiarii de prebenda ptoctis vacante. 106.7  
Canonice penitentiarii non potest operari, nec Penitentiarii potest aliam prebendam operari. 107.10  
Canonice penitentiarii non dicitur etiam quod habeat auctoritatem Missarum. 110.46  
Canonice oblatum in Cathedrali etiam ante factum dilutionem debet esse continuus in e. v. v. intra annum ad subdicationem possit ptoctis. 48  
Canonice habens accessum, & in perpetuum vnam parochialem non assumit vnam parochialem. 49  
Alia 14 anepum fuisse ad Canonice collegiatum Ecclesiarum. 50  
Canonice & ptoctum dimidia pars Prebende esse debet cuncti Diaconi ac Subdiaconi. 51  
Constitutum facta per Episcopum & Capitulum de, solendo etiam quantitate ratione possessionis Canonice, que integre cedat in fabricam relet. 331.11  
Canonice duo in vna decemum Concilij Tridentini incompensabiles. 100.19  
Canonice primas ipso iure vacat per adeptum parochiam possessionem fecerit. 80  
Canonice duo retinere ptoctis vnoque est ipso iure priuilegiis. 11  
Canonice penitentiarii ablatum non potest in vna canonice dignitatem habere. 25  
Vide Beneficium.  
Canonice Theologus non potest compelli ad ptoctum subditum. 11.11  
Canonice & tunc Prebende Ecclesie Cathedralis tenentur accedere ad institutionem scripturam. 24  
Canonice Theologus, qui resignauit in manibus Ordinarij Prebendam Theologiam, potest obtinere mediante optione ptoctum cum ius reuocare statim in choro. 16.19  
Canonice Theologus an possit ex consuetudine abstinere dignitatem in eadem Ecclesia. 30  
Canonice Theologus non tenetur in die qua legit, ptoctis manent, que ex aliquo Ecclesia consuetudine duntaxat fere ptoctis per die sequenti. 35  
Canonice vel fructus in absentia ptoctis, debet legere in studio generalis de Interea vnu. 17.47  
Canonice fructus sui canonice percipit in absentia, legendo in vnu. vnu. cum licentia elatui. 51  
Canonice in publica vnu. vnu. docent ius Canonice non debent distinctiones quodqueque si choro non inestit, quomodo omnes reddunt in illis suis canonice. 35  
Canonice alius studiorum causa percipit distinctiones dempta tertia parte si in illis omnes Capituli reddunt canonice. 56  
Canonice regularis iussu sui superioris degens in adibus parochialis Ecclesie, sui Congregationis vna si deliquit, & quo ptoctis. 13.4  
Canonice & dignitates Cathedralis si adit, tenentur assistere Episcopo pontificaliter celebranti in Ecclesia collegiata, vel parochiali. 13.16  
Canonice oblatum dignitatem perdit canonice. 49.7  
Canonice semel examinatus in vnu. an est iterum examinandi ad alium Canonice similem. 61.13  
Canonice Regularis, qui ptoctis aliquibus Parochialibus Ecclesie & ibi delinquant extra Sacramentum administrationem, & suis Superioribus canonice sunt ptoctis. 66.4  
Comprehendunt Regularis milicie Regni Patzgalia. 5  
Canonice inestitum non possunt submitti & Gubernatores ciuitatis. 118.5  
Etiam Ordinem minorem comprehendit. 6  
Non extenditur ad ptoctis. 7  
Canonice 5. Georgij in A. ga potest admitti per Datarios ad parochialem Ecclesiam sibi regram. 121.6  
Canonice Regularis non sunt admittendi ad eam Parochialem Ecclesiam abique sedis Apostolicis dispensatione. 122.6  
Canonice Regularibus Congregationibus Lancia. non licet

# Index Rerum.

etiam de licentia sui Generalis obsequio permissu Summi Pontificis, tunc etiam animatio, etiam ad tempus, molique minus beneficiis & curatum ad tempus. 123.7

Canonici legitime ab omni non tenentur de suo solvere per Missas conventuales. 141.16

Canonici non Subdiaconos esse vocem consilii in electionibus & in Synodo habet. 173.3

Potestas in Canonici habentibus vocem ratione canonici. 18

Canonici in facibus non consilii vocem in Capitulo aliquo potest accipere, nec pariter habere non potest. 4

Canonici in Collegiis nisi sit in sacris, vocem in Capitulo non habet. 5

Canonici a Sede Apostoli super amore dispensantur non prius co-gentibus ad sacros Ordines promoueri, quam ad 25 annos pervenerint. 6

Canonici super numerum non habent vocem in Capitulo. 7

Canonici ad Ordine Subdiaconatus Iustitiam ante legitimam accipiunt vocem in Capitulo non habet. 174.13

Canonici non promeriti iudicium animum potest alibi petiti, quin per iustitiam possint. 23

Canonici Regulares non comprehenduntur sub hoc decreto. 126.11

Canonici, qui est Sacerdos, non ab id impeditur quia possit per abbatem subdiaconalem servare. 128.47

Episcopus non potest cogere ut omnes Canonici efficiantur Sacerdotes. 15

Statuti Ea recte sciencia, iudicantur Apostolicis, si sunt vigore potest Canonici ab Ecclesia quilibet anno vices itas mentis abesse. 121.16

Menses tres, quibus possunt Canonici quilibet anno a suis Ecclesiis abesse debent continere potest. & possunt accipi non solum continentur etiam interpretati. 63

Menses tres possunt Canonici quilibet anno abesse & continentes Ecclesie quantum tenent anni requirunt. 64

Canonici tribus mensibus abesse volens minus tenentur petere, vel obtinere licentiam Episcopi. 65

Canonici ad audiendum canonum Gregorianum cogere potest Episcopus. 123.73

Canonici divina per se, & non per substitutos adimplere debent. 126.11

Mensa sua dignitate Canonici, non Portionem incumbencia per se ipsum habere, & exerceere debent. 128

Canonici cogendi sunt ad personam eandem Missam illis dicere, quibus ex officio, & legitima consuetudine illius Ecclesie debent. 115

Canonici assistere tenentur Episcopo celebranti, nec alia particulari sacramento in curate iuramento, licet extra cathedralem Ecclesiam. 116

Episcopus Missam prius celebranti in Cathedrali non tenentur Canonici assistere. 117

Canonici tenentur psallere, seu canere in choro cum aliis sub onere, & obligatione restitutionis distributionem. 118

Episcopus cum consensu Capituli statuit non potest ut aliquid minimum solutum in ingressu Canonici. 130.2

Canonici cathedralis vel collegialis Ecclesie, quibus cura animarum incumbit non providenda prius consensu. 127.10

Episcopus sine Adjunctis potest procedere ad priuationem Canonici ex causa quod ordinem hunc prebendi antea non fulceperit. 128.10

Canonici & debeat esse talis potest delegatam causam, potest nihilominus esse iudex. 129.19

& sic quando potest assignet. 130

Canonici illegitimos cuiusque possessionem alterius Canonice in eadem Ecclesia apprehendit, licet in dicta Ecclesia nonquam amittatur, comprehenditur hoc decreto. 130.11

Capella regis hinc decreto subiacet. 132.16

Non censetur sustinere rem publicam, nec concordiam. 137

Ordinarius non debet sine causa profanare Capellam. 149.10

Altaria, & Capellam in regulam Ecclesie nam per secularis consuetudines constituta retineat non potest Episcopus. 170.11

Capella plures in eodem Altari quando possint possideri ab uno. 139.15

Capellam existentem extra monasterium statuit non potest Ordinarius, sed bene potest iustitiam peritiam excoecare contra amonitionem in ea. 104.16

Non debet locum in monasterio, in quo ab Abbatibus visitaretur sui & omnes per obsequio habere. 137

Capella est quodammodo visitatio voluntaria in loco Ecclesie & non in alio. 144.21

Capellania, cuius aditum est omni defuncti in choro, obsequii non potest esse canonici. 149.9

Capellania cum ambrosiana ad retinere possit. 11

Capellania tres sub eodem rectore valentes si quis per annum ex collatione Episcopi terminet, incidit in privationem.

eum omnino ipso iure. 12

Capellania, & monasterium quoniam sanctus fuit tenet, incompellibilibus beneficiis sunt. 13

Capellania ad titulum potest quod ad sacros Ordines Promoveat si fuerit ad locum Apostoli vel ordinaria creata, & in vitalis creata. 134.12

Capellania etiam amovibilem in capella Papae obtinet potest illius titulum promovere. 135.17

Capellania que requirit certam Ordinem, comprehenditur sub hoc decreto. 174.17

Capellania non potest conferri illi, qui non est illius auctoritate infra annum ad Ordinem requiritur promovere possit. 18

Capellania Sacerdotalis. 19

Prebendat potest excludere Ordinationem ab administratione Capellania. 179.14

Capellania collatum & in perpetuum titulum collatum ab eo qui quodam fuit privilegio. 106.16

Capellania tres sub eodem rectore valentes si quis per annum ex collatione Episcopi terminet, incidit in privationem omnium ipso iure. 139.16

Capellania & mansionaria, quoniam sanctus fuit tenet, hinc incompellibilibus beneficiis. 140.15

Capellania, cui aditum est omni defuncti in choro, obsequii non potest esse Canonici. 146

Capellania, que habet omni celebrandi certam Missam, & condonandi in cura animarum, est beneficium incompartibile cum alio beneficio curato. 141.45

Episcopus non potest cogere obsequium Capellania vel ipsam celebrare. 141.4

Capellania habens non tenet promovere ad sacerdotium, nisi, &c. 6

Capellania de qua hic, an requirit personalem residentiam. 6

Sacerdotium actu recipiunt in hoc casu. 9

Capellania in Ecclesia cathedrali tenet ad residentiam statuta fundatione capellam cum omni quorundam Missarum, & intendendi in choro. 49.10

Episcopus non potest in Cathedrali transferre Capellanos habentes servitium chori in Capella pro Cathedrali. 147.4

Capellanos excludit Rectoris parochialis institutos auctoritate Apostoli. tenetur ad residentiam sicut Rector ipse. 126.12

Capellani Regii exempti sunt a jurisdictione Ordinarii, si ad hoc factum fuerint in Capelli Regii. 112.9

Capellanos ad annum amovibiles cum obligatione votis Missarum quilibet hebdomada potest demandare celebrationem dictarum Missarum alteri cum elemosina sua confecta. 146.10

Capellanos non requiritur necessarium si per Prebendam in fundatione habentes quod debet celebrare divina die & aliquo. 141.5

Capitulari Episcopus consecrator, & capitulum Sede vacante procedit contra Capitulum delinquentem. 141.10

Vicarius Episcopi potest procedere contra Capitulares subditi quibus de Capitulo. 13

Vicarius etiam Sede vacante. 14

Episcopus nolens, vel non valens contra Capitulares delinquentes procedere, non denotatur in iudicio ad Adjunctos. 16

Optio daret Episcopo, vel Vicario, quo magis in loco vellet, procedere contra Capitulares. 149.14

Episcopus solus potest excoecare in iudicio quosdam summam excoecationem, & ad caput in Capitulum. 139

Episcopus solus ad summam informationem, & necessariam detractionem Capitularis delinquentis procedit, ubi de fuga tenetur ne in iudicio eludatur. 140.41

Vide Gregorianam Capitulum.

Capi nam in electione pariter daretur in Ecclesia cathedrali ab ipso potest. 10

vicarius, & corrigere potest Episcopus sui Capituli, si non sunt exempla, non obstantibus privilegiis ea fundantibus. 10

Capitulum, & Ecclesia ubi sollicitas visitare potest Episcopus toties quodam opus fuerit. 13

Capitulum Sede vacante potest visitare sicut Episcopus. 126.16

Capitulum Sede vacante potest visitare monasteria monialium non exempla. 137

Capitulum, seu eius Vicarius non potest infra annum dare dimissionis etiam ad priorem totum. 60.2

Capitulum non potest infra annum dare licentiam Episcopo excommunicato in curiam vel ordinem Regulare. 61.3

Capitulum Sede vacante potest solus annum vel limonium idoneis facere. 4

Capitulum Sede vacante ante ipsam anni potest faciliorem eam dare obsequium licentiam a Sede Apostolica de infectione Ordinis cum licentia sui Ordinarii, &c.

Possit tamen durante Episcopo excoeco concedere excoecationem.



# Index Rerum.

tunc Pontificalium, & ordinationem propriam subdito-  
rum, non tamen subditorum vacantis Sedis. *ibid.*  
Capitulum potest antequam Sede vacante litteras dimissorias, &  
facultatem ordinandi concedere potest in Ecclesia vacante.  
9  
Capitulum ea casu in Concilio expressis Ordinum intersti-  
tia remittere potest. *ibid.*  
Capitulum Sede vacante iuxta annum dimissorias ad Ordines  
dare non potest, etiam habere terminatum distinctam &  
causam. *ibid.*  
Dimissorias litteras per eam Vicarium concedere potest Ca-  
pitulum Sede vacante, ut de his beneficiis tam habere, quam  
habere. *ibid.*  
Capitulum Sede vacante, & Presbiteri inferiores, an comprehen-  
dantur hic sub appellatione Ordinaris loci. *ibid.*  
Capitulum Sede vacante potest presentibus Clericis & parochis  
insistere. *ibid.*  
Capitulum Sede vacante quando possit vocare. *ibid.*  
Capituli consensus, an & quando in vniuersis per Episcopum  
facienda interuenire debeant. *ibid.*  
Capitulum Sede vacante non potest visitare monasteria exem-  
pta. *ibid.*  
Capitulum Sede vacante. *ibid.*  
Capitulum, & Canonici tenentur redire Ordinatione ratio-  
nem administrationis fabricae Ecclesiae Cathedrales. *ibid.*  
Capitulum Canoniconum non licet dimissorias concedere, etiam si  
terminum habet distinctum, & exemptum. *ibid.*  
Non habet licentiam contra Capitulum ordinarium priuatum  
ad Episcopum talique habere visitanda, & congregandi  
Synodum. *ibid.*  
Capitulum Sede vacante potest apprehendere, & exponere con-  
fessiones per vicarium & se electum. *ibid.*  
Capitulum Cathedralis Sede vacante tempore celebrationis  
Concilii Provincialis, debet ad illud de necessitate vocari. *ibid.*  
11  
Capitulum Sede vacante per vicarium capitularem potest Syn-  
odum congregare. *ibid.*  
Capitulum non potest se intromittere in electione Prae-  
sidentis, licet ad ipsum collatio spectet. *ibid.*  
Capitulum generale triennale si non conuenerint Regulares  
ad quos ad id sui compellunt. *ibid.*  
Capituli iurisdictione, potestas, bosomum administratione relin-  
quantur sibi, & metra, exceptis quibusdam casibus.  
*ibid.*  
Capitulum totum quando delinquit, potest Episcopus coorta  
Capitulare abique Adiunctis procedere. *ibid.*  
Modo delictum non sit in personam Episcopi, &c. *ibid.*  
Capitulum minueretur quando dicatur de liquore. *ibid.*  
Episcopus in Capitulo exemplo si velit rationes exigere ab  
officialibus ea gerunt Capituli consilialis Sede vacante,  
non tenentur procedere cum Adiunctis. *ibid.*  
Capitulum visitare potest solus Episcopus abique Adiunctis.  
15  
Capitulum quando Episcopi conuocare possint. *ibid.*  
Capitulum non potest Episcopos conuocare in illis casibus, in  
quibus iuxta est potest. *ibid.*  
Episcopus contrarium habens cum capitulo non potest  
domi sine illud congregare. *ibid.*  
Vocem in capitulo non habet Episcopus. *ibid.*  
Vicarius Episcopi non admittitur ad Capitulum exemptum.  
43  
Canonici non tenentur administrare vicarium Episcopi in  
capitulo & solus. *ibid.*  
Intelligitur in iurisdictione civilis. *ibid.*  
Vicarius Episcopi interuenire potest in capitulo, & id eo  
praesident si talis facultas ei ante Concilium, ea conferendi-  
one, aut alio quocumque iure legitime competebat. *ibid.*  
14  
Vide Ordi.  
Capitulum sunt iocundus hereditaria successione. *ibid.*  
Capituli ad laicorum Religionem abique speciali Sedis Apo-  
stolice licentia transire non possunt. *ibid.*  
Curia & aliqui mancipii subiecti. *ibid.*  
Conuentionum indebita grauamina, per appellationem & defi-  
nitum repari non potest. *ibid.*  
Cardinalium Legationum per subsequentes munitionem non  
admittitur ad Cardinalatum. *ibid.*  
Actus ad Cardinalatum eadem requiritur, quae debentur  
ad Episcopatum. *ibid.*  
Legitimi per subsequentes non tamen non admittuntur  
ad Cardinalatum dignitatem. *ibid.*  
Cardinales comprehensum hoc dixerunt. *ibid.*  
Cardinales, Abbates, Vicarios Episcopi, Capitulum Sede vacan-  
tem possunt communicare. *ibid.*  
Cardinales, qui sunt Episcopos & quando reuocantur & re-  
degit. *ibid.*  
Cardinales habent iustam causam quod ab eis ab Ecclesia,

quorum sunt Episcopi. *ibid.*  
Cardinales Presbyteri Tonsurae caeteroque minores Ordi-  
nes sunt familiaribus conferunt. *ibid.*  
Cardinales electissimi uenerunt, & in quantum fieri potest  
ea omni natione, & eisdem qualitatibus quibus & Episcopi  
sunt. *ibid.*  
Ea omnia & singula, quae de Episcoporum pontificalium  
vis, aetate, doctrina, & ceteris qualitatibus continetur sunt,  
in creatione S. R. E. Cardinalium, etiam si Thaeoni sunt,  
exigenda sunt. *ibid.*  
Carmelus dilectus de sola licentia Ordinarii possunt oco-  
construere monasteria. *ibid.*  
Carthusiani Tardius ad Carthusianos possunt ibi in claustris  
Priores, & cetera claustrum procuratores esse. *ibid.*  
Cessant, contingit, & visitare potest Episcopus, ut delegatus,  
quotiescumque opus erit, etiam causa visitationem, quodcum-  
que laxaretur, Clericis qualitercumque exemptis, qui ad illa  
essent suae institutionis. *ibid.*  
Castrum, in quibus Abbas iurisdictionem Episcopalem & tem-  
poralem in Parochiis & Parochianos exercit, non habent vi-  
sitationis Episcopi. *ibid.*  
Causa Episcopos potest egerere Canonicos & confessorios sub  
perna pecuniaria ad Congregationem casuum conferentem.  
14-7  
Causa necessitatis quia. *ibid.*  
Causa reuocata.  
de Causa reuocata. *ibid.*  
Clement VII. Concilii Regularibus certos casus reuoca-  
tos cauit. *ibid.*  
Casus quos Pontifices sibi reuocant. *ibid.*  
Papa potest sibi reuocare casus respectu omnium. *ibid.*  
Episcopus potest sibi reuocare casus. *ibid.*  
Episcopus iure suo illius, qui casus sibi reuocant, potest  
ab eis absolueret. *ibid.*  
Sacerdos nullus extra mortis articulum potest absolueret de casu  
ibi in per scriptum reuocatus. *ibid.*  
Praesentibus ea se non potest absolueret de casibus Episco-  
palibus. *ibid.*  
Vicarius Episcopi vigore generalis mandati non potest ab-  
solueret de casibus Episcopos reuocatis. *ibid.*  
Regulares etiam per privilegium, quod Mar. magnum re-  
carant non habet facultatem absolueret praesentibus de casu  
bono Episcopos reuocatis. *ibid.*  
Pateres seculares, & alij consensum vigore praesentiorum Refor-  
mationis non possunt absolueret praesentibus de casibus Episco-  
palibus. *ibid.*  
Regulares non possunt vigore Bullae crucisae Confessorios  
sibi eligere, & ab eis absolui de casibus reuocatis. *ibid.*  
Regulares praeterea cuiuscumque privilegij habent, vel ha-  
berant non possunt quicquam absolueret de casibus in Bulla  
Cone. Tridentinae Ordinationi loci reuocatis. *ibid.*  
Regulares habentes facultatem absolueret etiam de casibus  
reuocatis, possunt absolueret aduocantes in alia de casibus  
reuocatis in diuersis praesentibus. *ibid.*  
Conuersas facultas absolueret de casibus Sedis Apostolicae reuocatis,  
non comprehendit casus, quos Episcopus, & Praelatus Reli-  
giosos cum suis subditis Regularibus reuocatis. *ibid.*  
Praesentibus cum eorum ad Episcopum in casibus reuocatis,  
quomodo cum illo se genere debet ipse Episcopus, officio-  
dunt. *ibid.*  
Causa reuocata qui sunt. *ibid.*  
Carthusiani subiecti est per hoc decretum. *ibid.*  
Carthusianum vulgari lingua & Patribus explicari populo con-  
tinet Episcopi, & inter M. S. R. E. solennia, aut diuisionum  
celebrationem expresse monita saluati sine quaestione.  
15  
Carthusiani ante Baptismum cum petunt fidem praesentem vi-  
tam excoant ab Ecclesia, petunt fidem veram in charitate, &  
sperant accepta uoluntis seruare fidem inmatuliam, id  
est, iustitiam Christianam. *ibid.*  
Cathedralis Ecclesiae visitationem praetereat non potest Episcopus.  
35-9  
Cathedralium Ecclesiam non potest Episcopus in alium locum  
diuisione transferre sine auctoritate Apostolica. *ibid.*  
Cathedralis Ecclesiae reparatio spectat ad Episcopum. *ibid.*  
Causa huius Ecclesiae est locus ordinationis celebranda. *ibid.*  
Cathedralis Ecclesiae, quorum redditus ad lumen ducato-  
rum mille non excedant, nullis pensionibus, aut reuocatio-  
nibus fructuum grauari debent. *ibid.*  
Cardinalatus Franciscus S. Ioannis Hierosolymitanus, sine eorum  
vicariis in Parochialibus Religiosis visitis non tenentur ad  
soluendum Cardinalatus. *ibid.*  
Vide P. S. R. E.  
Causa iustitia, seu legitima in vniuersis requiritur est necessaria, aut  
iustitia Ecclesiae. *ibid.*

## Index Rerum.

Causa iuris & processus regulorum vi & viginti perperam vicariis in Ecclesiis, in quibus potest potestas vicarij amovibilis.	57. 31
Causa eiusdem contemptum, Clericorum secularium, & regularium deceptum extra modum, vicariis ab Episcopis perperam deprivatis 5 de April. <i>ss. 7. a. 16.</i>	67
Causa interdictum 14 et, diffinitionem operatum solummodo	67
Legati, seu Nuntij non possunt committere causas criminales nisi iuxta iudicium.	85. 1
Appellandum est ad Metropolitanum & sententia iudicialis in causa criminali procedenda ex decreto Concilij, etiam sanquam edicta Apostolica.	85. 1
Appellans in causis criminalibus tenetur iurare se necesse causas prosequi & persequi non cessare.	9
Causa quicquid sit de iure ad summum Pontificem, & per ipsum terminetur. <i>ss. 11. cap. 5. de reform.</i>	86
Causa adlocutio in scriptis approbanda.	119. 16
Causa criminalis et quicquid contra Episcopos & contra clericos & de reformatione, aliquos tamen causas de reformatione in Metropolitanis committitur, solam fidei institutionem faciente & ad Sacrosanctum missus & minores criminales cognoscantur a solo Concilio Provinciali. <i>ss. 14. c. 1. de reform.</i>	124
Causa graves & graves quae dicantur.	125. 2
Causa ubi in Episcopio celebratur.	125. 3
Causa quales, & criminales minores Episcopos in Concilio, ratione Privilegij cognoscit & terminari possunt.	7
Concilij Provinciales non possunt formare processum in causis criminalibus praeteritis contra Episcopum.	125. 3
Causa omnes ad totum Ecclesiasticum quomodolibet pertinentem in prima instantia & tam Ordinarii locum cognoscantur, & in instantia in terminis, ex quo licet ad alium non potest appellare, nisi ad alium alio casu. <i>ss. 24. c. 1. de reform.</i>	318
Causa criminalis, & materialiales super Episcopos cognoscantur, etiam ex quo cognoscantur de instantia casus cognoscantur, & Legati de latere non procedunt contra Clericos, nisi per locum Ecclesiasticum, nisi Episcopo prius requeantur, & negl. geor.	318. 1
Agitur de re eadem aforam, & de mercede Notarii enipiam aforam datus appellat, &c.	318. 1
Causa in causis Ordinariis procedunt non possunt suspenderentur etiam Nuntij advenire.	360. 3
Auditor Cameracensis non potest de causis in prima instantia cognoscere.	4
Causas obligatione Camerali firmatas in paribus calentes potest Auditor Cameracensis advenire.	195. 18
Relati antequam, qui subint Episcopos non habeat nisi cognoscendi de causis in prima instantia.	6
Abbas, qui possit hodie de causis clericorum fuit Ecclesiae cognoscere.	361. 7
Capitulum Sede vacante cognoscit de causis in prima instantia.	8
Hoc decretum ad Regularem non pertinet.	9
Causa omnes ad forum Ecclesiasticum spectantes loca biennium terminari debent.	10
Per hoc decretum impositi termini inferiori ad causam faciendam, non tamen intrinsecus ad processum.	11
Hoc decretum non loquitur de actionibus specialiter depositis.	12
Causa intra biennium non terminata ut concedatur anathema, quid inquirendum.	14
Causa quae iuxta canonicas sanctiones apud S. Sedem sunt iudicandae, vel quae iuxta lappositionem manu propria signata expressit ad se, iuxta, non tamen in prima instantia contra Ordinarium iudicandae.	363. 39
Causa bene fides.	364. 45
Causa possit iuxta beneficiorum referentiam Sedi Apostolicae immediate ab Audite Cameracensis, seu alio delegato Apostolice cognosci.	45
Con-pales casus etiam visitando iudicare non possunt de re. Arch. inquis. & alij inquis. iudices.	49
Causa quae iudicantur possunt Abbas habentes iurisdictionem item bene spirituales & temporales.	10
Procurator in Decretis, & Archidiaconi, qui sunt hi iudices.	365. 51
Causa non habiles quae ad concedendum aliquibus Religiosis pecul. om.	374. 4
Episcopo proposita ordinarij iurisdictione cognoscit causas etiam contra locos per se autem appellandum, & per locum ordinarij.	440. 18
Causa praesentia contra Capitulum carmen coram iudice iudicant eam Adiudici, non possit Episcopo de iure ut erga locos fides.	443. 16
Episcopus iudicant Ecclesiarum vicarium non possit Capitulum de via ad carceres alterius doli f. c. 10.	47

# Index Rerum.

Clausura paterque tenentur. Monialis illorum monasteriorum, quibus ante Concil. nunquam admittitur fuerat. 1  
 Monialis conventus, & tertiarum profectus ad eandem tenentur claustrum. 5  
 Vide Monialis.  
 Clericus VII. caudis Regularibus ceteros casus referuntur tanquam. 9  
 Clericus propeles habuit, illiusque honestas. 11  
 Habuit clericalem non tenentur deservit clericus qui habere fructus, & perpetuum cedentes valore annuum 40. denarios. 11-15  
 Velles dux non longe non regulariter in Clerico. 7  
 Clericus non vultus tunc pauperitatis habuit propriis Ordini congruentem gestare, excoletur. 11-9  
 Constat propter vultuatem non deservit Clericus nullam penam laicis. 10  
 Clericus, qui propter aliquod verisimile periculum translocari cogitur, in nullam penam incidit. 11-11  
 Habuit dimittit clericus domi sua, & in occulto, excoletur. 11  
 Velles brevis habens clericus et necessitate in laico excoletur. 11  
 Episcopus loci diocesis eandem clericum delinquentem, in 11-12  
 Clerici non constituitur, Eucharistiam sibi administrare possunt. 11-12  
 Clerici respicit, & scandalorum videntes possunt priuati beneficiis in eorum persequutione requiritur. 11-12  
 Clerici omnes sine a personis secularibus alius, honeste gaudentur getate, ac sancte viuunt, sibi. 11-12. cap. 1. de reform. 11-13  
 Clerici subiacent tantum ex fructibus beneficii, quantum respondet suo credito, non efficiunt censura Bullae in Concilio Domini. 11-13  
 Clerici prius Transire, vel inordinem Ordinem, qui sine iusta causa recedunt, non peccant morte. 11-13  
 Clerici non beneficiati, vel fori privilegio gaudent quae requiruntur. 11-13  
 Clerici si immiscet enormitatem in habitu, & Tonsura sibi privilegio conferunt reuocantur. 11-13  
 Clerici in minoribus quando fori privilegio gaudent. 11-13  
 Clerici characterem, & habitum clericalem assumunt post delictum non gaudent privilegio fori. 11-13  
 Clerici reperiuntur a Curia seculari sine habitu clericali donec doceat de suo clericali in carceribus laici possunt denotari. 11-13  
 Clerici in laicis aliter Ecclesiae quam illi, qui suis ascriptis, gaudent fori privilegio. 11-13  
 Clerici non inferiores Ecclesiae non possunt Ordinationem imminuere a gubernis, & aliis omnibus priuatis. 11-13  
 De Clerici coniugati. 11-13  
 Clerici coniugati gaudent fori privilegio si cum uocis, & Virginitate conuenerint. 11-13  
 Si velles defecerit, & Tonsuram. 11-13  
 Clerici coniugati fori privilegio gaudent in criminalibus. 11-13  
 Clerici in Viam mortis absque iudicio dimissis sui Ordinaris ab Episcopo laici ad Ordinem priuatis non possunt eodem Ordine absolui. 11-13  
 Clerici promouit male fide ad Ordinem sacrum sine iuramento in his beneficiis priuati. 11-13  
 Clerici peregrinos, seu vagos sine commendatitias litteris sui Ordinaris non celebrent sibi. 11-13. de reform. 11-13  
 Clerici peregrinos possunt sine litteris commendatitias ad celebrandum admitti si fidem faciat de sua ordinatione. 11-13  
 Clerici ascriptis seruiis alicuius Ecclesiae non possunt abesse in consilio Episcopo. 11-13  
 Clerici in sacris Ordinibus constituti, vel Regulares castitatem sollemniter professi non possunt matrimonium contrahere, contrahit tunc de facto inualidum est. 11-13  
 Clerici, & laicos Episcopo subiectos ligant decreti Synodi decretum. 11-13  
 Clerici in quibus quando possunt forum declinare. 11-13  
 Clerici combinatorij penitentiae post monitiones sibi factas, sibi. 11-13. de reform. 11-13  
 Clerici in ministeriis adhibendi quando solus curatus eodem tempore pluribus iuribus possident non possunt. 11-13  
 Coadiutor deputatus illi ecclesiae datus non possunt nisi ab Episcopo. 11-13  
 Approbatus ad Ordines, seu beneficia, possunt suscipi si in vocatione reperiatur idoneus. 11-13  
 Coadiutores & Vicarii deputati tenentur ad residentiam sicut Rectores ipsi. 11-13  
 Episcopi parum fructum assignare debent coadiutoribus deputandis Imperij parochiam Rectores curae. 11-13  
 Coadiutor perpetuus tenetur ad residentiam sicut verus cura. 11-13

Episcopus non tenetur cum Absentia procedere contra coadiutores eam factus suscipere. 11-13  
 Archiepiscopus, & Episcopus coadiutoribus quae licentia, vel non. 11-13  
 Coadiutores cum sacris functione inferiorum beneficiorum non sunt beneficiis necum dam vultus coadiutori. 11-13  
 Coadiutor Canonici cum sacris functione vocatur Canonici sibi. 11-13  
 Coadiutor consecratus non possunt fructus ex beneficio coadiutori. 11-13  
 Coadiutor quid referuntur. 11-13  
 Officiarius Canonici vocatur non tenetur coadiutori. 11-13  
 Professorem fidelis admittit non tenetur coadiutori. 11-13  
 Residentiam paritiam, si d. causatiam facere non tenetur coadiutori. 11-13  
 Excoletur coadiutor non locutus distributione coadiutori. 11-13  
 Possessionem verit non capiti nisi post cessationem coadiutoris. 11-13  
 Sedes eadem principalis coadiutori non assignatur coadiutori. 11-13  
 Coadiutores vultibus coadiutori sedere debent la vultus loco. 11-13  
 Coadiutor in dignitate, absente vel impeditur coadiutor suo priuati omnibus Canonici. 11-13  
 Coadiutor non intelligitur comprehensus in statuto quod ex aliqua causa subiacet sacris Canonici. 11-13  
 Nec subiacet, sed coadiutor. 11-13  
 Nec in ingressu debet subiacet solacia. 11-13  
 Iuxta Apostolicum de legibus Papae non possunt esse coadiutores. 11-13  
 Privilegia, & iudicia de precipiendis fructibus in absentia non gaudent coadiutori. 11-13  
 Omnia Canonici in ingram non possunt coadiutori. 11-13  
 Peras iudiciales non subiacet coadiutori. 11-13  
 Presbyteralem ordinem non tenetur coadiutori habere ubi requiritur quod Canonici ad ius sacerdotis tempore promotionis. 11-13  
 Ordinem requiritur non tenetur suscipere intra annum coadiutori non resident. 11-13  
 Ordinaris non possunt coadiutori ad titulum coadiutoris. 11-13  
 Officiarius ad quod coadiutori electus est, non possunt exercere coadiutori. 11-13  
 Distributiones quotidianas absente, vel non ferale coadiutori, non admittit coadiutori si per se deficiat. 11-13  
 Habuit & consensum clericalem tenentur defecit coadiutori. 11-13  
 Reg. de annali, & reuocantur professores, gaudent coadiutori. 11-13  
 Monibus datus causa reuocantur gaudent coadiutori. 11-13  
 Et quomodo legitime impeditur coadiutori haberi debet pro priuati. 11-13  
 Excoletur coadiutori existente coadiutori possunt in Ecclesia defecit coadiutori. 11-13  
 Qualiter requiritur ad obtinendam priuati habere tenetur coadiutori exemplo signatit. 11-13  
 Ordinaris debet infra annum coadiutori si residet & laicis. 11-13  
 Coadiutor extra Ecclesiam Cathedralem in absentia coadiutori tanquam verus, & proprius Canonici coadiutores quas priuati. 11-13  
 Coadiutor tenetur facere mentionem de obtentis beneficiis, quae habet. 11-13  
 Coadiutor licet non sit in sacris, possunt omnia facere quae finis parati facere possunt coadiutori. 11-13  
 Coadiutori tenentur Canonici inferioris priuati tenentur inferior coadiutori. 11-13  
 Coadiutori si tenentur pro coadiutori an debet caute de Capitali in quo agitur de negotio coadiutori. 11-13  
 Causae propter quas Episcopo coadiutori est concedendus. 11-13  
 Coadiutoria perpetua cum sacris functione ad titulum possunt quae promoueri. 11-13  
 Coadiutoriam eligere non possunt Episcopi in vim huius decreti. 11-13  
 Coadiutoriam a Papa obtinere privilegio fori gaudent. 11-13  
 Coadiutor cum sacris functione non denotat, nisi causa cognita a Summo Pontifice sibi. 11-13. de reform. 11-13  
 Papa solus, & non alius, possunt concedere coadiutoriam cum sacris functione. 11-13  
 Qualiter requiritur ad obtinendam priuati requiritur ad coadiutoriam coadiutoriam. 11-13  
 Coadiutor Episcopus, & non coadiutor tenetur visitare limas Apostolorum. 11-13  
 Coadiutor, & coadiutor possunt abesse iudici metibus. 11-13  
 Beneficium per obitum coadiutori datus vacare. 11-13  
 Coadiutor

# Index Rerum.

- Cognatio* quædam, videtur: aut quæcumque mulierem ad ingrediendum monasterium, cuiusdam professionem, & ad id sumitur datus, & quoque modo eidem ad id consecrationem, excommunicatur. *ff. 1. cap. 18.* 125
- Cognatus* qui cognat filius religionem suam suscipere, vel eas ab eo vix genere prohibent, interdum in excommunicationem hinc iuram. 124.3
- Virtus ad Religionem cogentes non ligatur censura huius decreti.* 6
- Forisiam cogens ingredi monasterium non ut ibi proficiatur, non ligatur calulus huius decreti.* 7
- Cogentes mulierem monasterium ingredi non excommunicantur ingredi non sequitur.* 8
- Cogentes forisiam ad monasterium ingressum, non ut proficiatur, sed ut ibi seculari habita retineat educeretur, non incurret hanc excommunicationem.* 9
- Cognatio, auxilium, vel sacrum datus vel mulier cognat ad ingrediendum monasterium, incidunt in excommunicationem huius decreti.* 10
- Cognatio ex confirmatione, est sicut cognatio in Baptismo, & idem persona. ff. 1. cap. 1. de reform.* 14.1
- Cognatio spiritualis orta ex Baptismo, aut confirmatione, inter quas personas contrahitur. ff. 1. cap. 1. de reform.* 15.1
- de Cognatione spirituali. Pius V.* 146.3
- Cognatio contrahitur cum omnibus si pater duobus designati suscipiant baptismum de Baptismo.* 147.4
- Matrem suscipiendo, vel baptizando cognationem contrahit.* 147.9
- Cognatio spiritualis nascitur ex Baptismo non solum prius facta.* 15
- Baptizans laicum in extremo necessitatis articulo contrahit cognationem spiritalem.* 16
- Cognationem oculum contrahit leuans in Ecclesia ubi servatur fuitur necessitas vix domi baptismum.* 168.17
- Cognatio spiritualis non contrahitur inter ipsosmet patinos.* 19
- Cognatio spiritualis a viro contracta non transiit ad filios in vxore, vel e contra.* 20
- Cognatio spiritualis non contrahitur inter infidelem baptizantem, & fidelem baptizantem.* 24
- Cognationem aliquam non contrahit fidelis baptizans, aut suscipiens filium infidelium, cum parentibus infidelibus.* 25
- Parentes non filii, sed mundani contrahunt cognationem spiritalem.* 26
- Cognatio spiritualis contrahitur inter suscipientem in Baptismo, & patrem canonicum licet illegitimus susceperit.* 27
- Cognationem contrahunt pater quilibet suscipiens in Baptismo, quorum nullus facti designatus.* 29.32
- Cognationem contrahit omnes designati a parentibus, vel ab aliis totam infantem habentibus, modo tangat simul.* 33
- Cognatio contrahitur cum eo, qui vocatus Patrochus casu in Ecclesia ingreditur, non admittendo designatum a parentibus.* 34
- Contrahit requiritur ad contrahendam cognationem spiritalem.* 35
- Cognatio spiritualis contrahitur in hoc casu.* 36
- Cognationem spiritalem non contrahit mulier ex eo, quod deficiat potum baptismum velque ad laicum Ecclesiam.* 37
- Defectus huiusmodi dispensat militat in cognatione orta ex Confirmatione, siue militat in cognatione orta ex Baptismo.* 38
- Cognatio casu in hac materia potest fieri ab Ordinario sine otia. & s. q. 1. de iur. 119.37*
- Castitatem benevolentiam simplicem in Ecclesia exemplum obtinetur non tenetur eis quibus dicta beneficia conferre intendit, Episcopus pariter.* 46.16
- Collatio parochialis vix officii Penitentiarii ab eis fieri debet, ad quæ auctor spectabat.* 107.15
- Consilium Pij V in concedendis locum non habet, nisi in his decretis, in quibus fuit coacta Synodus.* 151.89
- Collatio Parochialis ad denotatur ad Sidem Apostoli, quando in conspectu non intercedunt examinatores synodales.* 151.99
- Collatio Parochialis facta sine examine per consensum est nulla.* 157.118
- Castitatem: Ceterum Apostoli. & facti Canonici, vel alii beneficiarii, ab Episcopo visitari, & corrigi non possunt.* 148.19
- Collegia infirmitas quæ dicantur.* 151.14 & 151.3
- Collegium vixit quæ Archiepiscopus collegium Firmum Martiale.* 179.12
- Collegium scholasticum sub pubertate civium iurisdictionis Episcopi subiacet si scholasticus in eo debet inuadere clericali characterem.* 13
- Collegium quæcunque visitari potest Episcopus.* 180.12
- Collegium parochiale in singulis cathedralibus institutum.* 136.18
- Collegia communia ubi retinenda.* 129.101
- Colonia, aut aliquid, vel pariter bonorum Ecclesiasticorum exemptione collegiatum pro portione colonie gaudet. 488.10*
- Colon paritiam Episcoporum durante colonia gaudet for privilegio.* 419.11
- Comestiones.* 169.31
- Commendatio de functione, vide Missa.*
- Commenda ad sex menses in Ecclesia curatis fieri solent, amplius post Concilium locum non habet.* 10.19
- Commenda ad sex menses amplius post Concilium non fuit in vlt.* 148.16
- Commendatarius Abbatis castensis infra fines illius diocesis non potest vocare Episcopum pro ministrando sacramentis Cuthicorum suis populis, nisi de consensu & licentia Episcopi in cuius diocesi est Abbatia.* 17.15
- Commendatarius eorum iurisdictionalem habens tenetur obedire.* 197.38
- Commendatarii in Concilio quo loco sedere debeant.* 407.3
- Commendatarii Abbatum, seu monasteriorum, que caput sunt Ordinum tenentur intra sex menses Religionem illam Ordinum solemniter professi.* 413.4
- Commendatarii, aut testimoniales litteræ gratis concedendæ.* 151.13
- Commendatarii littere denegande non sunt ab Episcopo Sacrorum, & clericis qui non habent beneficia residentiam requiritur.* 154.7
- Commendatarii litteræ pia clericis peregrinari volente sunt obviande ab eo, qui huiusmodi clerici Ordinarius fuerit.* 154.8
- Commisio Apostoli. Vicarius Capituli sedē vacante non potest excipere commisionem Apostoli forma Dyana.* 61.6
- Communio quando liceat non pœmissa Confessione peccati mortalis.* 75.6
- Christi fideles omnes cum ad auctor discretionis pervenerint, tenentur singulis suis saltem in Pascha ad communicandum.* 78.9
- Communicare quando quis dicatur in Pascha.* 79.13
- Sacerdos non celebrans licet ipsam communicare.* 16
- Communicantes sob via specie totum, & integrum Christum se verum Sacramentum sumunt, nec defraudantur aliqua gratia necessaria ad salutem. ff. 1. cap. 1.* 127
- Patrochus communicare non potest percipendo, & absolute factus, sed tantum semel, tempore quo habent dispensationem iocundam.* 128.9
- Potest io qua auctoritate incipiant habere discretionem sufficientem ad obligationem precepti communicandi, reslingit debet arbitrio confessoris, & parochi.* 129.5
- Communio. Peccatum casuale committitur debet per aliquod temporis spatium abstinere sub venali ad communionem.* 14.3
- Regularis Sacerdos non potest tempore Paschali ministrare Eucharistiam secularibus, ut adimpleat preceptum ecclesiasticum annue communionis.* 79.14
- Consilium, & sacra communio semel in anno omittentes de hæreticis sunt suspensi.* 79.16
- Communio sub utraque specie non obligat de hinc dissoluto laicos, vel Clericos non constititent satisficimus. ff. 1. cap. 1.* 126
- Infantes si darent eis communio, recipiunt gratiam.* 128.8
- Communio sub utraque specie, & parochorum.* 128.8
- Excommunicatus dicitur omnes Christi fideles ex Del precepto, vel necessitate Sacramenti debere sumere utramque speciem S. Eucharistie.* 129.1
- Ecclesia iussu de casu precepti laici, & Clerici non constituitur communionem sob via sanctorum specie.* 1
- Totus & integer Christus sub via panis specie sumitur.* 3
- Parochus non est necessarius Eucharistie communio.* 4
- Vide Eucharistia Missa.*
- Communiatur vixit voluntatis ex illa & necessitate casu non executioni mandatur, nisi Episcopus summat, & extra iudicium cognoscitur non fuisse iuratum venientem, vel falsitatem non suam in precibus. ff. 1. cap. 1. de reform.* 175
- Comperit duo, vel communiatur, si in libro Baptismi sui descripti, ratione inordinatus prohibetur iter se committere.* 169.11
- Compositio non adingit fundatori ioculo.* 124.5
- Concepit in macula B. Virginis.* 11.10
- Concepit V quid statueret circa Conceptionem immaculatam B. Virginis.* 11
- Circomplex XV. de eadem re.* 12
- Prædicantibus sacris concedit licentiam in quibuscumque privatis eorum colloquiis disceptare de materia Conceptionis B. Virginis.* 13
- Venerabili studium canonice statuto se adhibuerunt descendens opusculum piam immaculatam Virginis lo loco concepit.* 14

# Index Rerum.

*Concilium Episcopos dispensat contra Concilium.* 1. 3  
Episcopi ex magna causa necessaria, vel utilitatis dispensat contra Concilium. 4  
Concilij canones inobservabiles serventur, nec in his dispensatur, nisi in causa viget necessitas, causa cognita cum maioriore & gratia *supra* cap. 18. de *Reform.* 483  
Vide *Synodus.*

**Concilium generale.**  
Concilij generalia an creare possint. 1. 1  
Concilij generalia an omne. Christi fideles interesse debeant. 1. 1  
Spiritus sanctus ad Concilij generalia legitime assistit. 3. 1  
Concilio generali ad Concilium Episcopale legitime congregata in Pridi & monum debeat creare non possunt. 2  
Ordo in celebrando quibus tenendum in Concilio generali. 6

**Concilium Provinciale.**  
Concilium Provinciale non potest testificare potestatem Capituli et non concedit post annum litteras dimissorias. 41. 13  
Concilij Provincialia non obligant extra provinciam. 185. 2  
Episcopi reocant ad obsequium decreta Concilij Provincialia. 3  
Capituli Metropolitani Sede vacante suffraganeos celebrant Concilium Provinciale ac suffraganeos convocant. 4  
Concilium Provinciale quolibet mense celebrandum. 5  
Concilio Provinciali interfecti potest Episcopos eligere, & confirmare. namque quodam Concilio. 6  
Ordinarii habentes iurisdictionem Episcopalem ad Concilium provinciale vocari debent. 7  
Abbatibus habentes populum & territorium proprium, ac iurisdictionem Episcopalem, vocari debent ad Concilium Provinciale, ac Episcopi Compositales. 8  
Habere votum debent. ibid.  
Capitulum Cathedralis sede vacante tempore celebrationis Concilii Provincialis debet ad illud de necessitate vocari. 11  
Votum confirmatum in Concilio Provincialibus damna habent Abbates Commendatarii, & Capitulum depositum. 12

**Procedenda in Concilio Provinciali.** 13  
Concilio Provinciali quibus de iure, vel consuetudine interest, recipiunt Concilium Trium. quam primum sponte obediunt Summo Pont. & decernunt hanc damna. *supra* cap. 1. de *Reform.* 214  
Idem faciant promouendi in Patriarchas, Primates, Episcopos. At h. Episcopos cum iura fuerint in prima Synodo Provinciali. ibid.  
Idem Ecclesiastica heretica habent, & veniunt in primum Synodum Provinciale. ibid.

**Concilium Tridentinum.**  
Decretis Concilij Tridentini derogatur per causam. Non obstantibus. 2. 1  
Decretis omnia Concilij Tridentini continent decretum interdictum. 2. 5  
Littere & constitutiones contra Concilium Tridentinum. reducenda sunt. 4  
Concilium Tridentinum omnibus fidei dominiis recipi causam Caroli V. Imper. 456. 1  
Philippus II. idem facit. 2  
Rea Hispaniarum est defensor Concilij Tridentini. 3  
Venerabiles Canones & decreta Concilij Tridentini recipere debent. 4  
Commendatarii, abbatiales, & glorie edicti non possunt super Concilio Tridentino. 215. 1  
Iura vbi disponunt, & de decretis Concilij Tridentini declaratione ad Papam reuertitur. 7  
Tridentini sacri Concilij Tridentini prohibent. 8  
Concilium in presentem non imponi possunt, sed tantum tradit institutionem. 40. 21  
Derogatio nec generalis, nec specialis Concilio Tridentino. quicquid si suppletur manu Papae signata fuerit. 419. 2

**Causa, vide Prae iuris.**  
Causatione Episcopos, & Patriarchas Ecclesiarum per se, nisi legitime sine impedimento. *supra* cap. 1. de *Reform.* 18  
Causatione, vide Prae iuris.

**Causa con firmata per Sedem Apostolicam.** 21  
Causa con firmata per Sedem Apostolicam ex certa scientia non fuit soluta per hoc decretum. 348. 1  
Causa quae dicitur obvenit ex certa scientia. 81  
Hoc decretum fuit in re iudicata, quae indubitanter praesudat ante Concilium obvenit. 84  
Concilium non tollit iurisdictionem omnimodam & independentem ab Administratione iurisdictionis. 41. 16  
Concordia & Sede Apostolica ex certa scientia confirmata non compungit nisi bene fecerint. 57  
Concordia confirmata & Papa in forma communi, cum qua contraria convergendo immemorata, fuit per Concilium derogata. 10

**Causa con firmata per Sedem Apostolicam.** 21  
Concilium tria distincta temporibus facienda est concubina. 179. 3  
Episcopus potest in prima monitione prius peccata concubina non punire. 4  
Sed contra Concilium Tridentinum, contra concubinas: ita ob obedienda. 476. 2  
Concubinas quibus dicitur se hoc decretum. 3  
Moniti specialiter, non auctorem debent esse concubinas. 7  
Non tantum in visitatione, sed & aliis quoque temporibus. 8  
Clericus concubinas suspensendus, ab Episcopo praemissa monitione. 477. 16  
Clericus concubinas notoria est habet ipso iure suspensus ab officio, & beneficiis. 7  
Primario huc non statim ad successorem beneficii si prius resistit. 8  
Inhabiles ad indigni sunt equibus concubinas, & beneficiis. 11. 9  
Exceprio, aut appellatio ex antiquo sententia huc contra concubinas impedire non potest. 10  
Cognitio, & positio clerici concubinas ad saltem Episcopum pertinet. 11  
Episcopus concubinas quam penam incurret. 12  
Concubinas in crimen est macti foci. 179. 3  
Concubinas macti in baptizata. 11. 9  
Concubinas foci debet in vacatione Parochialis Ecclesiae ex amf. 167. 27  
Examen per concubinas non est necessarium in Parochialibus quae consuetudine optant. 348. 35  
Inferior Episcopo concubinas facere non possunt nisi habeant ius congregandi Synodum. 45  
Commendatarius Abbas quando possit concubinas facere. 149. 46  
Inferior Episcopo quando possit concubinas facere. 47  
Concubinas facere, & examinare promouendos ad Parochiales spectat ad Ordinarium. 48  
Commendatarius Abbas nullus dixerit potest concubinas instituere si habeant congregandi Synodum. 49  
Abbas habens ius quod Episcopalis non habet ius concubinas facienda, nisi probent ius habere congregandi Synodum. 50  
Abbas ius habens conferendi aliquam Parochiam in vacatione non potest proponere ex amf. 167. 27  
Edicta proponit Ordinarius loci vbi existit beneficium vacantem, quamvis illud collatio spectet ad Ordinarium alterius diocesis. 51  
Inferior habens iurisdictionem cum Ordine. 53  
Terminus de eo vel viginti dierum non extat in dia. habet eorum vacationis Ecclesiae. 57  
Edictum per concubinas Parochialis apponere potest Episcopus iura quatuor vel sex mensis expectat in dia. vacationis. 58  
Episcopus potest occurrere vacatione beneficii Causa vocata, & admittit ad concubinas habentem alud beneficium Curiam. 350. 4  
Regulare clericum etiam ordinem militarium ad concubinas Parochialis admittit non sunt. 41  
Moniales dispensant ad Ordines suscipiendos potest admitti ad concubinas. 42  
Episcopus non potest limitare numerum personarum ad concubinas in concubinas Parochialis. 47  
Edicta concubinas proponere debent Ordinarii in beneficiis Causa referunt Sedem Apostolicam. 64  
Edictum apponi debet ab Ordinario loci vbi existit beneficium. 65  
Edictum apponi est de substantia & forma concubinas Parochialis. 66  
Tempus, quo debet esse affixum edictum, est arbitrium Episcopo modo non excedat viginti dies. 67  
Edictum alud concubinas non est proponendum, sed illud, qui compatiatur examini est iudicandum. 68  
Nisi nolit se examini subicere, nec Parochiam eum obedienda. 69  
Parochialis absque concubinas conferri potest quando nullus comparet, vel alius non idoneus tegeretur. 70  
Examen & concubinas factus non lapsum terminum edictum est nullus. 71  
Terminus decem vel viginti dierum elapso nullus est admittendus. 72  
Veniens ad concubinas Parochialis post terminum in edicto praefixum, se tamen integre, est vique admittendus. 73  
Nisi legitimum impedimentum cessare id faciat. 74  
Examinatores plinquam tres, sed non pauciores adhiberi debent in concubinas. 352. 20

# Index Rerum.

Contra ius in quo ha. &c. not adhiberi excommunicationem de qua  
Synodus precece sibi alios nulli 351. 100  
Concessio est nullus in quo cum excommunicationibus synodalia  
interdictione alius, qui non erat excommunicatus synodalia. 302  
Episcopus non habet votum decimum in concilio. 353. 115  
Episcopus, ea approbatus in concilio potest vnum licet om-  
nia suffragia non reportaverit, fecit alij eligere. 314  
Idoneitas respicitur scientiam, virtutem, morem, & prudentiam  
conferentem in concilio Parochialium. 128  
Examinatores possunt etiam cathedrali iurisdictione informati de  
qualitatibus examinandorum. 119  
Episcopus potest eligere etiam carum locum examinis, & ab-  
sentibus a ipsis examinandis. 120  
Inducere quis concurrens ad Parochialem vacantem sit  
magis idoneus spectat solum ad Episcopum. 121  
Facultas eligendi magis idoneam in concilio ad Episcopum  
non autem ad inferiorem collatorum pertinet. 354. 124  
Dignum eligens omisso dignitate quando per concursum de  
opinionem prout beneficii facienda est, tenetur ad  
electum. 127  
Si in iure commissi dignus officium in concilio pecu-  
nia digniori, vel debitor ab oppositione. 128  
Id est a concilio proponere debet Ordinarios quorum in-  
fluere ad inferioris curias. 355. 128  
Concilio locus non est in Patribus habita insuperatorem quod  
est prior etiam locale. 356. 128  
Reclutur in concilio Parochialis potest proponere prele-  
ctum ad novum examen. 357. 129  
Vide *Albani, Parochialis, Electio, et Prioratus Regularis*  
*Crassianus*. Peccatorum secretorum specie Concessio nec-  
cessaria. 93. 2  
Concessio per se loquendo tenetur satisfactionem seu peni-  
tentiam in iure. 100. 2  
Concessio Religiosis electus virtute Bullae Concilii, aut  
litterali ab alio Religioso pio aliquo iure Sedi Apost. reser-  
vato, debet etiam approbationem obtinere ab ordinario Epi-  
scopo. 122. 14  
Episcopus in fœm Concessio eligere non potest Sacra-  
torum sibi non subdum. 131. 30  
Episcopus debet Concessio non solum interius indicere  
idoneum, verum etiam exterius approbare. 358. 36  
Concessio quod ab Episcopo suspendi, & examinari si non  
sunt examinati quando approbi fuerint. 40  
Concessio seculari approbat ad certum genus personarum  
non possunt vltra facultatem concessiones audire etiam vi-  
gere Bulla cruciata. 44  
Concessio Monialium certa annua merces constitui debet, &  
ille nihil amplius ab eis recipiat. 408. 14  
Concessio extraordinaria Monialium a Religiosis omnibus  
tacite. 15  
Concessio Monialium muneris frangi non potest habere certam  
animitatem. 16  
Concessio Monialium ab eis nominati non possunt removere  
nisi ea rationabili causa. 18  
Concessio dum Monialis iustissime concessiones audierit cel-  
larum aperta remaneat. 19  
Concessio Monialium clausuram ingressus ad administranda  
sacramenta testis via est. 20  
Concessio Regularis Monialium e quod societas administ-  
rationis Sacramentorum, & concessio casibus exceptis eae  
aliqui non possunt. 21  
Concessio Monialium quod socius assignanda. 22  
Concessio Monialium post administ. sacramento non am-  
plius in ea clausura morantur. 23  
Moniales viginti facularis in Bulla Cruciatæ concessio non  
possunt eligere Concessio. 29  
Vide *Concessio*.  
Concessio peccatorum mort. an fieri debeat de iure diuino ante  
Eucharistiam. 75. 8  
Communitate quando liceat non premissa concessio peccati  
mortalis. 6  
Concessio alterius partes propriam habeat. episcopum non po-  
t. sed ad Eucharistiam accedere sine premissa concessio. 7  
Sacerdos, qui vigente necessitate celebravit non premissa  
concessio peccati mort. tenetur quamvis confiteri. 8  
Concessio sacramenti nisi necessitas premittebat a peccatore aote  
sumptione Eucharistia habita e quod concessio. 79. 17  
Concessio necesse loci Sacerdoti non est sub precepto diuino,  
nec totaliter prob. bene precepto humani. 14. cap. 5. 3  
Peccata omnia mort. post Baptismum commissa necessitas  
explicanda loci in concessio. 91. 3  
Circumstantie in concessio necessitas capitanda. 94. 7  
Preceptum annue concessio non est per bonum, sed  
necesse, & non supponit preceptum dignum concessio  
quod substantiam. 8  
Preceptum annue concessio tenent omnes, quod ad annos  
di. circumspecti peccatorum. 9

Concessio, & factam cum monice semel in anno omni-  
scres de beneficii sunt. 10  
Preceptum annue concessio satisfactio tenetur qui confite-  
tur bene. 95. 13  
Preceptum annue concessio obligat intra annum com-  
munionem a Quinquagesima in Quinquagesima. 14  
Preceptum annue concessio tenetur quatuor concessio facta  
per annum. 19  
Papa dispensare potest in precepto Ecclesiastico de con-  
cedendo semel in anno. 12  
Peccata non tenent in concessio bulla anel per oblationem  
sacramentali, an tenentur vi precepti confiteri eadem  
peccata. 19  
Imperatores & Rites tenentur precepto Ecclesiastico de  
concedendo semel in anno. 12  
Pecunia omnes, qui scilicet mortaliter peccare, & inter bonum  
& malum licitum & illicitum decernere, statim obligantur  
precepto annue concessio. 21  
Confiteri statim tenetur ea precepto Ecclesiastico qui praxidas  
quod transacta illa occasione non potuerit ea precepto Con-  
fessionis in vivo anno confiteri. 27  
Concessio minister est Episcopus, vel sacerdos. 30  
§ § 14. cap. 2. 98  
Concessio sacramentalis iustitia & ad salutem necessaria est  
iure diuino, & modus tenetur confiteri est a Christo in-  
stituta. 110. 7  
Integritas concessio. 12  
Peccata omnia mortalia post Baptismum commissa expli-  
canda sunt in concessio. 10  
Concessio omnium peccatorum non est impossibilis, sed ea cum  
tenentur omnes & singuli Christi fideles semel in anno. 21  
Concessio tenetur secularium clericorum quibus audire po-  
t. nisi sit ad Episcopum approbat. 127. 3  
Quamvis si Doctor Lectorem. 3  
Concessio iustitia audit non approbat. 4  
Concessio secularium etiam Sacerdotum audire non possunt  
licet, nisi sit. 128. 8  
Concessio tenetur Regularium Regulari approbat solum a suis  
superioribus audire possunt. 9  
Equiter Sacerdos Hierosol. possunt confiteri cum Regulari  
Sacerdoti de superiore suo tantum approbat. 10  
Regulari Concessio a suis tantum superioribus Regulari-  
bus approbat possunt audire concessiones secularium  
qui sunt de familia, & continet commensales. 12  
Regulari non licet extra Religiosem confiteri tempore  
litterali, &c. 16  
Ternarium concessio sacramentalis audire non po-  
t. sunt Concessio Regulari. 17, &c.  
Lectores, & Gradui non debent se idoneos reputare ad con-  
fessiones audire sine Episcopi approbatione. 129. 16  
Parochi alij habentes parochiale beneficium concessio  
audire possunt. 17  
Approbatum duntaxat ad audientiam concessio tenetur Pro-  
tochus, in ea citare, vel oppido vbi sit illi parochia. 19  
Episcopi electi licet non concessio possunt approbare Sa-  
cerdotes in concessio minister. 318. 14  
Vetus Episcopi potest ea generali concessio facultatem  
audienti concessio alij concedere. 25  
Approbat Episcopi illius loci in quo sit, concessio est ne-  
cessaria. 29  
Approbat non alius etiam insignis vir confiteri sine examine  
ad concessio audientiam, etiam si iustitia sit deceptio  
231. 32  
Episcopi potest Sacerdotibus concedere licentiam audienti  
concessio, quomodo examini non exponatur. 33  
Approbat ad concessio audientiam sufficiat etiam oratione  
concessio. 33  
Approbat Sacerdotum ad administranda sacramenta, & ad  
concessio audientiam a pari potest. 34  
Licentia delegata ad eandem concessio non expiat min-  
us, vel omnia delegata. 231. 32  
Licentia concessio ad beneficium Regularibus ad audientiam  
concessio potest quod bene tenetur. 41  
Approbat vinctum ultimum ab Ordinario ad concessio audientiam  
potest suspendere Episcopi succedat vique ad  
novum examen. 43  
Regularibus ab Episcopo ante confessionem per malum examine approbat-  
tos ad concessio audientiam potest modernus Episcopus  
iterum examinare, & non idoneus repetere recipiatur. 44  
Approbatum ab Episcopo obtinere ad certum tempus,  
ea clausula non possunt concessio audire, abique non  
Episcopi ipsi tenetur. 45  
Episcopi potest Regularibus cum sacculo, & iohannis vi-  
uentes a confessoribus audientiam repellere. 231. 46  
Episcopi non possunt admittre facultatem audienti concessio-  
nes omnibus simul vinctis Concessio Regularibus cum  
sacculo & Congregatus inconfuta. 47  
Episcopi









# Index Rerum.

**Dimissio litterarum ordinandi.** Capitulum Sede vacante nulli concedat, qui altaris quæ sunt oratione beneficii recepti et recipendi, & Capitulum contravenient sit interdixit. *ff. 9. cap. 1. de re form.* 60

**Dimissio** as litterarum qui obisset à succedentibus Episcopo loco Capituli Sede vacante iurisdictionem gerens, quibus ille qui imperatoris à Capitulo Sede vacante. *Ibid.*

**Capitulum**, seu eius Vicarius non potest infra annum dare dimissiones etiam ad primum locum. 2

**Vicarius** Papa potest Apostoli Sede vacante dimissiones impartiri. 8

**Capitulum** post suum Sedis vacantis litteras dimissiones, & seculariter ordinandi concedere potest in Ecclesia vacante. 61. 9

**Dimissiones** concedere post annum spectat ad Vicarium capitulum, & non ad Capitulum. 10

**Episcopus** si est in eo beneficii, ad Capitulum cathedralis Ecclesie per litteras facultas concedendi dimissiones. 11

**Councilum** Provinciale non potest colligere postea Capituli ut non concedat post annum litteras dimissiones. 13

**Capitulum** Sede vacante litteras annum dimissiones ad Ordinem dare non potest, etiam si habet territorium districtum et exemptum. 14

**Dimissiones** litteras per elat Vicarium concedere potest Capitulum Sede vacante, actus beneficii tam habet, qualem habet. 61. 15

**Vicarius** Capituli 8. de vacante concedere dimissiones intra annum remittit tantum penam interdicti. 15. 19

**Regis** si Superior quomodo solum Regulari dimissiones ad Ordinem concedere debeat. 61. 4

**In** dimissionibus causa rationabilis expianda, quare propter Episcopos, dimissiones solent, aut nequeat dimissionem ordinare. *Ibid.*

**Dimissiones** nemini non examinato concedenda. 63. 5

**Dimissiones**, commodatitiae, non testamentariae littere gratis concedi debent. 130. 7

**Dimissiones** concedere potest Episcopus clericis ab eis ubi ut ad penam, vel penam tantum ordinantur. 137. 44

**Dimissiones** tunc, & recte concedi possunt ab Ordine beneficii. 145. 15

**Abbas**, vel Capituli, vel Collegium non concedunt dimissiones nisi claustris Clericis, ut ab alia ordinantur. *ff. 13. c. 1. de re form.* 110

**Dimissiones** litteras ad Ordinem suscipiendos concedere non potest Abbas clericis secularibus sibi subditis. 117. 20

**Dimissiones** litteras concedere possunt superiores Regulares sibi subditi item Regularibus, ad Episcopum tamen dimittere. *Ibid.* 11

**Privilegium** habentes, concedendi suis Monachis litteras dimissiones ad quocunque Episcopum, possunt etiam occurrere illis concedere. 118. 11

**Capitulum** Canonico non licet dimissiones concedere, etiam si tunc iuram habet diffinitum & exemptum. 13

**Episcopus** propterea ad dimissiones concedendas ille dicitur, in cuius territorio ordinandus beneficiarius habet. 15

**Episcopus** abbas à sua diocesi potest dare litteras dimissiones, si abbas diocesis illius potest. 16

**Vicarius** generalis Episcopi litteras dimissiones concedere non potest, si Episcopo in remota agente. 17

**Episcopus** sine dimissionibus clericos ordinans, & ordinatus, qui per se ordinat. 18

**Vicarius** Capituli Sede vacante litteras dimissiones intra annum ad Ordinem concedere non debet, quibus tunc non sit illi, qui concessit. 19

**Abbas**, & alij quicunque exempti qui facilius dimissiones dant, quam sibi subditi Regularibus, suspensionem incurre per annum solent. 20

**Frater** si locum hunc solent dare dimissiones clericis in fructibus in eorum Ecclesia. 312. 10

*Vide etiam*

**Diocesis** ordinandi spectat in interdictis dispensare, non vero ordinari. 225. 6.

**Dimissio** litterarum, siro alienatio partis ipsius beneficii non potest fieri nisi ipso vocato Rectore. 13. 24

## De dispensatione.

**Dispensationes**, seu commutationes voluminum voluntatum committi possunt Abbati, & ante Patrem habentibus iurisdictionem in quibus Episcopalem. *Ibid.* 2

**Dispensationes** matrimoniales quando inferioribus possunt committi. 3

**Dispensationes** matrimoniales Priori sunt committenda si Prior, tamen si nullus decessit. 4

**Dispensationes** matrimoniales, & littere in forma dignam sunt committenda illi, qui mandata sibi iurisdictionis, visitationis, &c. 5

**Ordinarius**, qui debet cognoscere extrajudicialiter, ad dispensationem tunc vitiu suspensionis, tenere etiam potest. 7

**Dispensare** potest Episcopus in omnibus irregularitatibus, & suspensionibus ex defectu occulto, excepta ea quæ oritur ex homicidio voluntario, vel ducta ad formam coarctationis. *ff. 14. cap. 6. de re form.* 115

**Dispensare** in interdictis licet Albericus in omni caso, quo primus Tullius, & minor Ordinibus suis subditi Regularibus consistere possunt. 117. 4

**Decretum** ordinandi spectat in interdictis dispensare, non vero ordinari. 123. 6

**Episcopus** dispensare potest cum Religiosis interdictis ex causa sibi per auxilium fuitum Superiorum manifestum. 124

**Dispensare** tunc videtur Episcopus in interdictis si assumat aliam licentiam intra non cursum ad Ordinem. 129

**Dispensare** potest Episcopus, cum promissis per saltum, si non manifestaverit *ff. 11. cap. 14. de re form.* 134

**Dispensare** non licet Episcopo in interdictis requirit ad ascendendum à Diocesi ad Presbyteriam nisi necessitas simul, & Ecclesie utilitas concurrat. *Ibid.* 134

**Ordines** plures uno die suscipere absque Papæ dispensatione suspensio est potestati illegitime suscepta. 14

**Sed** non requirit ordinaria. 115. 3

**Dispensatione** Apostolica, qui in Ordinibus per saltum suscepti ministrant. 127

**Procedit** etiam cum quis per saltum ascendit ad minores Ordines, & in eis ministrat. 128

**Dispensare** potest Episcopus cum primorum per saltum sine aliquo sacrorum Ordinum omnino, sine comitibus, si non ministrant. 129

**Facultas** Consilij in presenti dispensandi cum promissis per saltum quod optinet. 130

**Papa** potest dispensare in aliquot gradibus ex prohibitione. *Lex. 18.* 144. 4

**Dispensatione** obnoxia, non tenetur iterum coram papa de rebus contrahere, qui tam licet coram eisdem contrahere inualide tamen. 145. 137

**Episcopus** non habet facultatem dispensandi in gradibus inferioribus, seu coarctationibus à sine prohibere. 147. 13

**Dispensationes** in gradibus prohibentur. *Ibid.* 147. 13

**Episcopus** non potest ordinare in impedimentis diuinitatibus dispensare. 147. 4

**Dispensatio** super impedimento coarctationis, & affinitatis non facta memorio de copula habita non impeditur, est suspensiva. 147

**Dispensatio** redditus nulla ex copula procedente dispensationem, si de ea non fuit facta mentio in supplicatione. 148

**Dispensatio** super impedimento cognationis, vel erroris publicæ honestatis non facta mentio de copula habita, est suspensiva. 149

**Matrimonium** ex intentione contrahitur ab habentibus impedimentum diuinitatis vel facilius Papa dispenset, non facienda est mentio tunc de matrimonio coarctato, tamen de coarctatione verum est. 150

**Impedimenta** plura non conueniunt quando sunt eiusdem speciei, & rationis, sunt omnino expianda, ut dispensatio sit valida. 151

**Dispensationis** casus in impedimento matrimonij, non minus competens. 151

**Tamquam** ad dicitur papæ de exte de re. quæ nihil quidem habet proprium, habet tamen potestatem, alioquin contraheretur diuinitas. 152

**Propter** angustiam. 153

**Propter** inimicitiam. 154

**Propter** litas. 155

**Propter** coarctationem iurisdictionis piratarum. 156

**Propter** dissimulationem. 157

**Propter** moriorem maiorem. 158

**Contrahatio** diuinitatis in eadem cognatione est iusta causa dispensandi in impedimento matrimonij. 159

**Excellentia** meritorium in Ecclesia. 160

**Proles** habita ea coarctatio, quando bona fide suscipitur. 161

**Dispensationes** matrimoniales gratis sunt concedende. 162

# Index Rerum.

Habitualem in compositionibus. 23  
Nec una in dispensationibus Apost. quartam partem vocis  
di. casu accipere potest. 24  
Ordinarius potest cogere testes ut ad se veniant, ad illas  
examinandos in eorumque dispensationem maritimo-  
quibus. 25  
Dispensationes maritimaliter dictas Episcopo, & eius vica-  
rio generali, si Sedit ratas contingat non possunt per vica-  
rium Capitulari expeditum. 26  
Dispensationem non concedit in secundo gradu consanguinita-  
tis nisi inter magnos Principes. 27  
Episcopi subditi habentes etiam electi & confirmati,  
quoniam non consecrati, dispensant vigore bulas de rebus.  
1572. 28  
Episcopi dilatant regionem, in quibus Concil. Trid. adhuc  
veterum non est, non possunt vi facultate concessa in  
hoc de rebus. 29  
Capitulum Sede vacante habet facultatem dispensandi, &  
absolviendi concessam Episcopis in hoc cap. 30  
Archiepiscopus dum alio visitat habet facultatem dispen-  
sandi & absolviendi eorumque Episcopos in hoc de rebus. 31  
Archiepiscopus in alio visitatione dispensare potest cum  
ipsius Episcopi suffraganei. 32  
Abbat & alij Prælati inferiores habentes iurisdictionem  
ordinariam etiam nullius directam, non gaudent facultate  
absolviendi, & dispensandi in hoc cap. concessa. 33  
Superiores etiam Conventuales Religionum exemptarum  
erga Religiosos sibi subditos gaudent facultate dispen-  
sandi & absolviendi in hoc cap. Episcopis concessa. 34  
Dispensat quod valet cum Episcopo si concilii casus, ut ipse  
incidit aliquando delictorum super quibus potest cum  
sibi subditi dispensat. 35  
Dispensat potest Episcopus.  
In irregularitate, que contrahitur ex telexamine Baptismi  
occuli. 36  
In irregularitate contracta ab eo, qui dicit sacris Ordinibus,  
vel Archierum cum Subdiaconatu eodem die suscepit. 37  
In irregularitate occulta promouitur ad administrationem  
O. quibus malis suscipit. 38  
In irregularitate, quam quis contrahit excedendo Ordines,  
quos non habet. 39  
In suspensione & irregularitate contracta ab eo qui ante le-  
gitimum ætatem Ordines suscepit. 40  
In suspensione contracta ab eo, qui Ordines suscepit dum  
vinolus transiit ordinatus est. 41  
In suspensione contracta coniugio suscipiente Ordinem  
sacrum. 42  
In suspensione contracta ab eo qui fuit Ordines suscepit.  
43  
Dispensat potest Episcopus in suspensione occulta, quam quis  
contrahit recipiendo Ordines sine iurisdictione 159. 44  
& in suspensione à divini, quam incurrit Religiosi adhiben-  
tes legem si sit occulta. 45  
& cum eo qui per se solum promotus ad Ordines celebra-  
vit. 46  
& cum eo, qui Ordines minores suscepit ab Episcopo, qui  
tenentur Episcopali. 47  
& cum hominibus occidit. 48  
Episcopus non potest vigore huius decreti dispensare super  
irregularitate aliando, quod ex delicto procedente. 49  
Delictum occultum quod dicitur. 50  
Occultum in hoc propius dicitur quod non est notorium  
apud omnes, ita ut possit probari per aliquos testes. 51  
Episcopus potest dispensare etiam velus in sacralibus  
publicis, non vero formaliter in quantum delictum. 52  
Episcopus potest dispensare in irregularitate procedente ab  
excommunicatione celebrando quod excommunicatione est  
occuli si sit celebratio sit manifeste. 100. 53  
Dispensat potest Episcopus in irregularitate procedente ex  
homicidio voluntario, si sit occultum. 54  
Dispensat potest Episcopus cum homicidio occulto, qui cum  
eius eundem non possit, argueretur occidit. 55  
Dispensat potest Episcopus in irregularitate ex homicidio  
casali procedente. 56  
Dispensat potest Episcopus cum eo qui hominem occidit non  
suscipiens occidere. 57  
Dispensat potest Episcopus cum mandante baro vulnerari,  
ex capitulo & occiditur, si mandatum precesserit, & oc-  
cidit. 58  
Dispensat potest Episcopus cum irregulari facta ex me-  
litione membrum etiam voluntaria. 101. 59  
Dispensat non potest Episcopus in irregularitate, vel suspen-  
sione promouere ex delicto ad forum conciliolem de-  
dictum. 60  
Nisi in iudicio iudicium per sententiam absolutam. 61  
Eius in iudicio, de quibus obnoxiet absolutam ex re-  
tecto crimine. 62

Dispensare non potest Episcopus si delictum deductum sit ad  
forum conciliolem, & iam iudicio iudicium. 63  
Episcopus exerceat per se dispensandi potestatem in irregu-  
laribus, & suspensionibus erga subditos suos extra  
diocesim. 101. 64  
Episcopi non possunt committere alijs potestatem dispensandi  
& absolviendi sibi concessam in hoc cap. 65  
Vicarius generalis Episcopi non potest exerceat hanc po-  
testatem dispensandi & absolviendi Episcopo concessam  
in hoc cap. nisi eius speciali commissione. 66  
Potestas dispensandi in irregularitate ex occultis delictis pro-  
moventibus conleat ad caput Episcopos per Bullam in Concilio  
Domini. 102. 67  
Dispensat non potest Episcopus, in qua fundatur reg. de temerariis, non  
habet locum contra decreta Concilii. 103. 68  
Dispensat post Concil. Trid. non potest Episcopus etiam da-  
re de consecratione patrum cum minore 25. annorum ad capel-  
lanum simplicem obediendum, ad quem fundatio est pen-  
sionandus Sacerdos. 104. 69  
Dispensatio presumpta la qua fundatur reg. de temerariis, non  
habet locum contra hoc decretum. 105. 70  
Dispensatio est legis relaxatio. 106. 71  
Causa rationabilis debet ad dispensandum concutere eam  
legitima auctoritas. 107. 72  
Causa legitima si illius cogitatio exigitur in dispensatio-  
ne, que ab inferiori dimittitur. 108. 73  
Dispensatio quocumque inferiori in lege respectu absque  
causa legitima facta est illicita. 109. 74  
Vide *Aspersionem, Dispensationem*.  
Dispensat à Papa in mater ad obediendum Canonatum in  
Cardinali vocem in Capitulo habet. 110. 75  
Dispensat ad beneficia dummodo plura simul non sint, non  
potest absque placet, quam vnum. 111. 76  
Dispensat hoc quid. 112. 77  
Spiritus sanctus dicit gratiam huius mensuram dispensationis  
& cooperationis hominis. 113. 78  
In institutione sacerdotum, que fit in Baptismo, vniuersi-  
tate recipit gratiam secundum dispensationem & coopera-  
tionem hominis. 114. 79  
Dispensationes hominis Concilium tam intelligit, quam dispositio-  
nem, & requirit ad effectum satisfactionis suscipiendum. 115. 80  
Dispensationes quoniam. 116. 81  
Theologus quoniam per tota die qua legitur. 117. 82  
Præbendam Theologalem obnoxiet distributionem quoniam  
non percipit quoniam choro non interit. 118. 83  
Theologus illa die qua legitur, tribuenda sunt distributiones  
etiam quoniam dimittuntur, si choro non inter-  
fuerit. 119. 84  
Canonici in publicis vniuersitate docenti ius Canonium  
non debent distributiones quoniam choro non inter-  
fuerit, quoniam omnes reddunt in illis solis condant. 120. 85  
Canonici absque studio causa percipit distributiones  
demergit tenet parit, si in illis omnes Capituli reddunt  
etiam solent. 121. 86  
Distributiones quoniam. 122. 87  
Distributiones quoniam. 123. 88  
Distributiones quoniam. 124. 89  
Distributiones quoniam. 125. 90  
Distributiones quoniam. 126. 91  
Distributiones quoniam. 127. 92  
Distributiones quoniam. 128. 93  
Distributiones quoniam. 129. 94  
Distributiones quoniam. 130. 95  
Distributiones quoniam. 131. 96  
Distributiones quoniam. 132. 97  
Distributiones quoniam. 133. 98  
Distributiones quoniam. 134. 99  
Distributiones quoniam. 135. 100  
Distributiones quoniam. 136. 101  
Distributiones quoniam. 137. 102  
Distributiones quoniam. 138. 103  
Distributiones quoniam. 139. 104  
Distributiones quoniam. 140. 105  
Distributiones quoniam. 141. 106  
Distributiones quoniam. 142. 107  
Distributiones quoniam. 143. 108  
Distributiones quoniam. 144. 109  
Distributiones quoniam. 145. 110  
Distributiones quoniam. 146. 111  
Distributiones quoniam. 147. 112  
Distributiones quoniam. 148. 113  
Distributiones quoniam. 149. 114  
Distributiones quoniam. 150. 115  
Distributiones quoniam. 151. 116  
Distributiones quoniam. 152. 117  
Distributiones quoniam. 153. 118  
Distributiones quoniam. 154. 119  
Distributiones quoniam. 155. 120  
Distributiones quoniam. 156. 121  
Distributiones quoniam. 157. 122  
Distributiones quoniam. 158. 123  
Distributiones quoniam. 159. 124  
Distributiones quoniam. 160. 125  
Distributiones quoniam. 161. 126  
Distributiones quoniam. 162. 127  
Distributiones quoniam. 163. 128  
Distributiones quoniam. 164. 129  
Distributiones quoniam. 165. 130  
Distributiones quoniam. 166. 131  
Distributiones quoniam. 167. 132  
Distributiones quoniam. 168. 133  
Distributiones quoniam. 169. 134  
Distributiones quoniam. 170. 135  
Distributiones quoniam. 171. 136  
Distributiones quoniam. 172. 137  
Distributiones quoniam. 173. 138  
Distributiones quoniam. 174. 139  
Distributiones quoniam. 175. 140  
Distributiones quoniam. 176. 141  
Distributiones quoniam. 177. 142  
Distributiones quoniam. 178. 143  
Distributiones quoniam. 179. 144  
Distributiones quoniam. 180. 145  
Distributiones quoniam. 181. 146  
Distributiones quoniam. 182. 147  
Distributiones quoniam. 183. 148  
Distributiones quoniam. 184. 149  
Distributiones quoniam. 185. 150  
Distributiones quoniam. 186. 151  
Distributiones quoniam. 187. 152  
Distributiones quoniam. 188. 153  
Distributiones quoniam. 189. 154  
Distributiones quoniam. 190. 155  
Distributiones quoniam. 191. 156  
Distributiones quoniam. 192. 157  
Distributiones quoniam. 193. 158  
Distributiones quoniam. 194. 159  
Distributiones quoniam. 195. 160  
Distributiones quoniam. 196. 161  
Distributiones quoniam. 197. 162  
Distributiones quoniam. 198. 163  
Distributiones quoniam. 199. 164  
Distributiones quoniam. 200. 165  
Distributiones quoniam. 201. 166  
Distributiones quoniam. 202. 167  
Distributiones quoniam. 203. 168  
Distributiones quoniam. 204. 169  
Distributiones quoniam. 205. 170  
Distributiones quoniam. 206. 171  
Distributiones quoniam. 207. 172  
Distributiones quoniam. 208. 173  
Distributiones quoniam. 209. 174  
Distributiones quoniam. 210. 175  
Distributiones quoniam. 211. 176  
Distributiones quoniam. 212. 177  
Distributiones quoniam. 213. 178  
Distributiones quoniam. 214. 179  
Distributiones quoniam. 215. 180  
Distributiones quoniam. 216. 181  
Distributiones quoniam. 217. 182  
Distributiones quoniam. 218. 183  
Distributiones quoniam. 219. 184  
Distributiones quoniam. 220. 185  
Distributiones quoniam. 221. 186  
Distributiones quoniam. 222. 187  
Distributiones quoniam. 223. 188  
Distributiones quoniam. 224. 189  
Distributiones quoniam. 225. 190  
Distributiones quoniam. 226. 191  
Distributiones quoniam. 227. 192  
Distributiones quoniam. 228. 193  
Distributiones quoniam. 229. 194  
Distributiones quoniam. 230. 195  
Distributiones quoniam. 231. 196  
Distributiones quoniam. 232. 197  
Distributiones quoniam. 233. 198  
Distributiones quoniam. 234. 199  
Distributiones quoniam. 235. 200  
Distributiones quoniam. 236. 201  
Distributiones quoniam. 237. 202  
Distributiones quoniam. 238. 203  
Distributiones quoniam. 239. 204  
Distributiones quoniam. 240. 205  
Distributiones quoniam. 241. 206  
Distributiones quoniam. 242. 207  
Distributiones quoniam. 243. 208  
Distributiones quoniam. 244. 209  
Distributiones quoniam. 245. 210  
Distributiones quoniam. 246. 211  
Distributiones quoniam. 247. 212  
Distributiones quoniam. 248. 213  
Distributiones quoniam. 249. 214  
Distributiones quoniam. 250. 215  
Distributiones quoniam. 251. 216  
Distributiones quoniam. 252. 217  
Distributiones quoniam. 253. 218  
Distributiones quoniam. 254. 219  
Distributiones quoniam. 255. 220  
Distributiones quoniam. 256. 221  
Distributiones quoniam. 257. 222  
Distributiones quoniam. 258. 223  
Distributiones quoniam. 259. 224  
Distributiones quoniam. 260. 225  
Distributiones quoniam. 261. 226  
Distributiones quoniam. 262. 227  
Distributiones quoniam. 263. 228  
Distributiones quoniam. 264. 229  
Distributiones quoniam. 265. 230  
Distributiones quoniam. 266. 231  
Distributiones quoniam. 267. 232  
Distributiones quoniam. 268. 233  
Distributiones quoniam. 269. 234  
Distributiones quoniam. 270. 235  
Distributiones quoniam. 271. 236  
Distributiones quoniam. 272. 237  
Distributiones quoniam. 273. 238  
Distributiones quoniam. 274. 239  
Distributiones quoniam. 275. 240  
Distributiones quoniam. 276. 241  
Distributiones quoniam. 277. 242  
Distributiones quoniam. 278. 243  
Distributiones quoniam. 279. 244  
Distributiones quoniam. 280. 245  
Distributiones quoniam. 281. 246  
Distributiones quoniam. 282. 247  
Distributiones quoniam. 283. 248  
Distributiones quoniam. 284. 249  
Distributiones quoniam. 285. 250  
Distributiones quoniam. 286. 251  
Distributiones quoniam. 287. 252  
Distributiones quoniam. 288. 253  
Distributiones quoniam. 289. 254  
Distributiones quoniam. 290. 255  
Distributiones quoniam. 291. 256  
Distributiones quoniam. 292. 257  
Distributiones quoniam. 293. 258  
Distributiones quoniam. 294. 259  
Distributiones quoniam. 295. 260  
Distributiones quoniam. 296. 261  
Distributiones quoniam. 297. 262  
Distributiones quoniam. 298. 263  
Distributiones quoniam. 299. 264  
Distributiones quoniam. 300. 265  
Distributiones quoniam. 301. 266  
Distributiones quoniam. 302. 267  
Distributiones quoniam. 303. 268  
Distributiones quoniam. 304. 269  
Distributiones quoniam. 305. 270  
Distributiones quoniam. 306. 271  
Distributiones quoniam. 307. 272  
Distributiones quoniam. 308. 273  
Distributiones quoniam. 309. 274  
Distributiones quoniam. 310. 275  
Distributiones quoniam. 311. 276  
Distributiones quoniam. 312. 277  
Distributiones quoniam. 313. 278  
Distributiones quoniam. 314. 279  
Distributiones quoniam. 315. 280  
Distributiones quoniam. 316. 281  
Distributiones quoniam. 317. 282  
Distributiones quoniam. 318. 283  
Distributiones quoniam. 319. 284  
Distributiones quoniam. 320. 285  
Distributiones quoniam. 321. 286  
Distributiones quoniam. 322. 287  
Distributiones quoniam. 323. 288  
Distributiones quoniam. 324. 289  
Distributiones quoniam. 325. 290  
Distributiones quoniam. 326. 291  
Distributiones quoniam. 327. 292  
Distributiones quoniam. 328. 293  
Distributiones quoniam. 329. 294  
Distributiones quoniam. 330. 295  
Distributiones quoniam. 331. 296  
Distributiones quoniam. 332. 297  
Distributiones quoniam. 333. 298  
Distributiones quoniam. 334. 299  
Distributiones quoniam. 335. 300  
Distributiones quoniam. 336. 301  
Distributiones quoniam. 337. 302  
Distributiones quoniam. 338. 303  
Distributiones quoniam. 339. 304  
Distributiones quoniam. 340. 305  
Distributiones quoniam. 341. 306  
Distributiones quoniam. 342. 307  
Distributiones quoniam. 343. 308  
Distributiones quoniam. 344. 309  
Distributiones quoniam. 345. 310  
Distributiones quoniam. 346. 311  
Distributiones quoniam. 347. 312  
Distributiones quoniam. 348. 313  
Distributiones quoniam. 349. 314  
Distributiones quoniam. 350. 315  
Distributiones quoniam. 351. 316  
Distributiones quoniam. 352. 317  
Distributiones quoniam. 353. 318  
Distributiones quoniam. 354. 319  
Distributiones quoniam. 355. 320  
Distributiones quoniam. 356. 321  
Distributiones quoniam. 357. 322  
Distributiones quoniam. 358. 323  
Distributiones quoniam. 359. 324  
Distributiones quoniam. 360. 325  
Distributiones quoniam. 361. 326  
Distributiones quoniam. 362. 327  
Distributiones quoniam. 363. 328  
Distributiones quoniam. 364. 329  
Distributiones quoniam. 365. 330  
Distributiones quoniam. 366. 331  
Distributiones quoniam. 367. 332  
Distributiones quoniam. 368. 333  
Distributiones quoniam. 369. 334  
Distributiones quoniam. 370. 335  
Distributiones quoniam. 371. 336  
Distributiones quoniam. 372. 337  
Distributiones quoniam. 373. 338  
Distributiones quoniam. 374. 339  
Distributiones quoniam. 375. 340  
Distributiones quoniam. 376. 341  
Distributiones quoniam. 377. 342  
Distributiones quoniam. 378. 343  
Distributiones quoniam. 379. 344  
Distributiones quoniam. 380. 345  
Distributiones quoniam. 381. 346  
Distributiones quoniam. 382. 347  
Distributiones quoniam. 383. 348  
Distributiones quoniam. 384. 349  
Distributiones quoniam. 385. 350  
Distributiones quoniam. 386. 351  
Distributiones quoniam. 387. 352  
Distributiones quoniam. 388. 353  
Distributiones quoniam. 389. 354  
Distributiones quoniam. 390. 355  
Distributiones quoniam. 391. 356  
Distributiones quoniam. 392. 357  
Distributiones quoniam. 393. 358  
Distributiones quoniam. 394. 359  
Distributiones quoniam. 395. 360  
Distributiones quoniam. 396. 361  
Distributiones quoniam. 397. 362  
Distributiones quoniam. 398. 363  
Distributiones quoniam. 399. 364  
Distributiones quoniam. 400. 365  
Distributiones quoniam. 401. 366  
Distributiones quoniam. 402. 367  
Distributiones quoniam. 403. 368  
Distributiones quoniam. 404. 369  
Distributiones quoniam. 405. 370  
Distributiones quoniam. 406. 371  
Distributiones quoniam. 407. 372  
Distributiones quoniam. 408. 373  
Distributiones quoniam. 409. 374  
Distributiones quoniam. 410. 375  
Distributiones quoniam. 411. 376  
Distributiones quoniam. 412. 377  
Distributiones quoniam. 413. 378  
Distributiones quoniam. 414. 379  
Distributiones quoniam. 415. 380  
Distributiones quoniam. 416. 381  
Distributiones quoniam. 417. 382  
Distributiones quoniam. 418. 383  
Distributiones quoniam. 419. 384  
Distributiones quoniam. 420. 385  
Distributiones quoniam. 421. 386  
Distributiones quoniam. 422. 387  
Distributiones quoniam. 423. 388  
Distributiones quoniam. 424. 389  
Distributiones quoniam. 425. 390  
Distributiones quoniam. 426. 391  
Distributiones quoniam. 427. 392  
Distributiones quoniam. 428. 393  
Distributiones quoniam. 429. 394  
Distributiones quoniam. 430. 395  
Distributiones quoniam. 431. 396  
Distributiones quoniam. 432. 397  
Distributiones quoniam. 433. 398  
Distributiones quoniam. 434. 399  
Distributiones quoniam. 435. 400  
Distributiones quoniam. 436. 401  
Distributiones quoniam. 437. 402  
Distributiones quoniam. 438. 403  
Distributiones quoniam. 439. 404  
Distributiones quoniam. 440. 405  
Distributiones quoniam. 441. 406  
Distributiones quoniam. 442. 407  
Distributiones quoniam. 443. 408  
Distributiones quoniam. 444. 409  
Distributiones quoniam. 445. 410  
Distributiones quoniam. 446. 411  
Distributiones quoniam. 447. 412  
Distributiones quoniam. 448. 413  
Distributiones quoniam. 449. 414  
Distributiones quoniam. 450. 415  
Distributiones quoniam. 451. 416  
Distributiones quoniam. 452. 417  
Distributiones quoniam. 453. 418  
Distributiones quoniam. 454. 419  
Distributiones quoniam. 455. 420  
Distributiones quoniam. 456. 421  
Distributiones quoniam. 457. 422  
Distributiones quoniam. 458. 423  
Distributiones quoniam. 459. 424  
Distributiones quoniam. 460. 425  
Distributiones quoniam. 461. 426  
Distributiones quoniam. 462. 427  
Distributiones quoniam. 463. 428  
Distributiones quoniam. 464. 429  
Distributiones quoniam. 465. 430  
Distributiones quoniam. 466. 431  
Distributiones quoniam. 467. 432  
Distributiones quoniam. 468. 433  
Distributiones quoniam. 469. 434  
Distributiones quoniam. 470. 435  
Distributiones quoniam. 471. 436  
Distributiones quoniam. 472. 437  
Distributiones quoniam. 473. 438  
Distributiones quoniam. 474. 439  
Distributiones quoniam. 475. 440  
Distributiones quoniam. 476. 441  
Distributiones quoniam. 477. 442  
Distributiones quoniam. 478. 443  
Distributiones quoniam. 479. 444  
Distributiones quoniam. 480. 445  
Distributiones quoniam. 481. 446  
Distributiones quoniam. 482. 447  
Distributiones quoniam. 483. 448  
Distributiones quoniam. 484. 449  
Distributiones quoniam. 485. 450  
Distributiones quoniam. 486. 451  
Distributiones quoniam. 487. 452  
Distributiones quoniam. 488. 453  
Distributiones quoniam. 489. 454  
Distributiones quoniam. 490. 455  
Distributiones quoniam. 491. 456  
Distributiones quoniam. 492. 457  
Distributiones quoniam. 493. 458  
Distributiones quoniam. 494. 459  
Distributiones quoniam. 495. 460  
Distributiones quoniam. 496. 461  
Distributiones quoniam. 497. 462  
Distributiones quoniam. 498. 463  
Distributiones quoniam. 499. 464  
Distributiones quoniam. 500. 465  
Distributiones quoniam. 501. 466  
Distributiones quoniam. 502. 467  
Distributiones quoniam. 503. 468  
Distributiones quoniam. 504. 469  
Distributiones quoniam. 505. 470  
Distributiones quoniam. 506. 471  
Distributiones quoniam. 507. 472  
Distributiones quoniam. 508. 473  
Distributiones quoniam. 509. 474  
Distributiones quoniam. 510. 475  
Distributiones quoniam. 511. 476  
Distributiones quoniam. 512. 477  
Distributiones quoniam. 513. 478  
Distributiones quoniam. 514. 479  
Distributiones quoniam. 515. 480  
Distributiones quoniam. 516. 481  
Distributiones quoniam. 517. 482  
Distributiones quoniam. 518. 483  
Distributiones quoniam. 519. 484  
Distributiones quoniam. 520. 485  
Distributiones quoniam. 521. 486  
Distributiones quoniam. 522. 487  
Distributiones quoniam. 523. 488  
Distributiones quoniam. 524. 489  
Distributiones quoniam. 525. 490  
Distributiones quoniam. 526. 491  
Distributiones quoniam. 527. 492  
Distributiones quoniam. 528. 493  
Distributiones quoniam. 529. 494  
Distributiones quoniam. 530. 495  
Distributiones quoniam. 531. 496  
Distributiones quoniam. 532. 497  
Distributiones quoniam. 533. 498  
Distributiones quoniam. 534. 499  
Distributiones quoniam. 535. 500  
Distributiones quoniam. 536. 501  
Distributiones quoniam. 537. 502  
Distributiones quoniam. 538. 503  
Distributiones quoniam. 539. 504  
Distributiones quoniam. 540. 505  
Distributiones quoniam. 541. 506  
Distributiones quoniam. 542. 507  
Distributiones quoniam. 543. 508  
Distributiones quoniam. 544. 509  
Distributiones quoniam. 545. 510  
Distributiones quoniam. 546. 511  
Distributiones quoniam. 547. 512  
Distributiones quoniam. 548. 513  
Distributiones quoniam. 549. 514  
Distributiones quoniam. 550. 515  
Distributiones quoniam. 551. 516  
Distributiones quoniam. 552. 517  
Distributiones quoniam. 553. 518  
Distributiones quoniam. 554. 519  
Distributiones quoniam. 555. 520  
Distributiones quoniam. 556. 521  
Distributiones quoniam. 557. 522  
Distributiones quoniam. 558. 523  
Distributiones quoniam. 559. 524  
Distributiones quoniam. 560. 525  
Distributiones quoniam. 561. 526  
Distributiones quoniam. 562. 527  
Distributiones quoniam. 563. 528  
Distributiones quoniam. 564. 529  
Distributiones quoniam. 565. 530  
Distributiones quoniam. 566. 531  
Distributiones quoniam. 567. 532  
Distributiones quoniam. 568. 533  
Distributiones quoniam. 569. 534  
Distributiones quoniam. 570. 535  
Distributiones quoniam. 571. 536  
Distributiones quoniam. 572. 537  
Distributiones quoniam. 573. 538  
Distributiones quoniam. 574. 539  
Distributiones quoniam. 575. 540  
Distributiones quoniam. 576. 541  
Distributiones quoniam. 577. 542  
Distributiones quoniam. 578. 543  
Distributiones quoniam. 579. 544  
Distributiones quoniam. 580. 545  
Distributiones quoniam. 581. 546  
Distributiones quoniam. 582. 547  
Distributiones quoniam. 583. 548  
Distributiones quoniam. 584. 549  
Distributiones quoniam. 585. 550  
Distributiones quoniam. 586. 551  
Distributiones quoniam. 587. 552  
Distributiones quoniam. 588. 553  
Distributiones quoniam. 589. 554  
Distributiones quoniam. 590. 555  
Distributiones quoniam. 591. 556  
Distributiones quoniam. 592. 557  
Distributiones quoniam. 593. 558  
Distributiones quoniam. 594. 559  
Distributiones quoniam. 595. 560  
Distributiones quoniam. 596. 561  
Distributiones quoniam. 597. 562  
Distributiones quoniam. 598. 563  
Distributiones quoniam. 599. 564  
Distributiones quoniam. 600. 565  
Distributiones quoniam. 601. 566  
Distributiones quoniam. 602. 567  
Distributiones quoniam. 603. 568  
Distributiones quoniam. 604. 569  
Distributiones quoniam. 605. 570  
Distributiones quoniam. 606. 571  
Distributiones quoniam. 607. 572  
Distributiones quoniam. 608. 573  
Distributiones quoniam. 609. 574  
Distributiones quoniam. 610. 575  
Distributiones quoniam. 611. 576  
Distributiones quoniam. 612. 577  
Distributiones quoniam. 613. 578  
Distributiones quoniam. 614. 579  
Distributiones quoniam. 615. 580  
Distributiones quoniam. 616. 581  
Distributiones quoniam. 617. 582  
Distributiones quoniam. 618. 583  
Distributiones quoniam. 619. 584  
Distributiones quoniam. 620. 585  
Distributiones quoniam. 621. 586  
Distributiones quoniam. 622. 587  
Distributiones quoniam. 623. 588  
Distributiones quoniam. 624. 589  
Distributiones quoniam. 625. 590  
Distributiones quoniam. 626. 591  
Distributiones quoniam. 627. 592  
Distributiones quoniam. 628. 593  
Distributiones quoniam. 629. 594  
Distributiones quoniam. 630. 595  
Distributiones quoniam. 631. 596  
Distributiones quoniam. 632. 597  
Distributiones quoniam. 633. 598  
Distributiones quoniam. 634. 599  
Distributiones quoniam. 635. 600  
Distributiones quoniam. 636. 601  
Distributiones quoniam. 637. 602  
Distributiones quoniam. 638. 603  
Distributiones quoniam. 639. 604  
Distributiones quoniam. 640. 605  
Distributiones quoniam. 641. 606  
Distributiones quoniam. 642. 607  
Distributiones quoniam. 643. 608  
Distributiones quoniam. 644. 609  
Distributiones quoniam. 645. 610  
Distributiones quoniam. 646. 611  
Distributiones quoniam. 647. 612  
Distributiones quoniam. 648. 613  
Distributiones quoniam. 649. 614  
Distributiones quoniam. 650. 615  
Distributiones quoniam. 651. 616  
Distributiones quoniam. 652. 617  
Distributiones quoniam. 653. 618  
Distributiones quoniam. 654. 619  
Distributiones quoniam. 655. 620  
Distributiones quoniam. 656. 621  
Distributiones quoniam. 657. 622  
Distributiones quoniam. 658. 623  
Distributiones quoniam. 659. 624  
Distributiones quoniam. 660. 625  
Distributiones quoniam. 661. 626  
Distributiones quoniam. 662. 627  
Distributiones quoniam. 663. 628  
Distributiones quoniam. 664. 629  
Distributiones quoniam. 665. 630  
Distributiones quoniam. 666. 631  
Distributiones quoniam. 667. 632  
Distributiones quoniam. 668. 633  
Distributiones quoniam. 669. 634  
Distributiones quoniam. 670. 635  
Distributiones quoniam. 671. 636  
Distributiones quoniam. 672. 637  
Distributiones quoniam. 673. 638  
Distributiones quoniam. 674. 639  
Distributiones quoniam. 675. 640  
Distributiones quoniam. 676. 641  
Distributiones quoniam. 677. 642  
Distributiones quoniam. 678. 643  
Distributiones quoniam. 679. 644  
Distributiones quoniam. 680. 645  
Distributiones quoniam. 681. 646  
Distributiones quoniam. 682. 647  
Distributiones quoniam. 683. 648  
Distributiones quoniam. 684. 649  
Distributiones quoniam. 685. 650  
Distributiones quoniam. 686. 651  
Distributiones quoniam. 687. 652  
Distributiones quoniam. 688. 653  
Distributiones quoniam. 689. 654  
Distributiones quoniam. 690. 655  
Distributiones quoniam. 691. 656  
Distributiones quoniam. 692. 657  
Distributiones quoniam. 693. 658  
Distributiones quoniam. 694. 659  
Distributiones quoniam. 695. 660  
Distributiones quoniam. 696. 661  
Distributiones quoniam. 697. 662  
Distributiones quoniam. 698. 663  
Distributiones quoniam. 699. 664  
Distributiones quoniam. 700. 6





# Index Rerum.

Eligentes per se habulam aliquam parentis signa signatam faciant electionem non licitam, & peccant mortaliter. 9  
 Capitulis permitti non debent ut stat aliquod ex quo publicari possit omnia eligentium. 10  
 Electio est non secreta quibus casibus sit eadem. 11  
 Processus iuxta legem ordinatus ad eligendum non excluditur, dummodo non habeant speciale mandatum de eligenda certa persona. 12  
 Electio dicitur Canonica quomodo quis electorum ante celebrationem dicitur in illis eligere licet, & illam. 14  
 Electio Regularium ut debet fieri per vota secreta, & non potest fieri per viam compromissum. 15  
 Electio Abbatis facta per vota non secreta per ignorantiam huius deest, & non valet, nec Episcopus potest dispensare. 16  
 Electio laici est si aliquis contra litem decreti constitutionem electus fuerit. 17  
 Elegenda Abbatia, vel superior quatenus nomine dicitur, non minor sit annis 40 & que possit provisionem 8. annis laudabiliter vivere, &c. 18  
 Vnde Episcopus. 19  
 Electio Canonica confirmatio servanda est, qua solentur publico citantur, & non electionem dant. 20  
 Patrocha per scriptum concistorii nullo modo licet petende electionem. 21  
 Electio Canonica quatenus quando Sedes Apostolica aliquo pio loco causa condictio, & Episcopo qualiter referatur. 22  
 Electio Canonica quatenus potest Ordinarius, non obstante qualitate tam Episcopi, nec Canonici, & communis, &c. 3  
 Privilegia monasteriorum non prohibentur petere electionem, licet abrogata. 4  
 Ex parte monasteriorum non possunt ab Episcopis prohiberi quatenus per se ipsi in diocesis ubi habent conventus, & non synodum. 5  
 Regularis, per se habent non electionem querere solent, non tamen petere ab Ordinariis licentiam. 6  
 Electio Canonica Monasteriorum dantur non possunt administrationes Ecclesie accipere si illis nonnulli post longum tempus satisfacti valeant. 16  
 Electio Canonica, & per pactum factis, & infirmis monasteriorum Monasterium dantur solent non prohibentur fieri per se. 17  
 Electio Canonica dantur Monasterium solui debet in aere. 17  
 Electio Canonica dantur Monasterium consanguineis, vel alii sine nullatenus deponantur. 18  
 Nonnulli dantur Monasterium in illis locis, in quibus non alii, nec metropolitani, nec barchi, sed debet in manibus pro vi. 19  
 Monasterium non licet recipere pecuniam, vel aliam rem antequam ad computum electionis dantur. 40  
 Electio Canonica tempore vacationis Sedis Episcopalis provisionem debet fieri iuxta decretum referatur. 41  
 Episcopalis Ordinatio collatio valida est etiam si Sacerdos non per se fuerit. 170  
 Episcopatum, & Papa solus potest vii dant Episcopatum conferre. 42  
 Episcopatus duo vult potest solus Papa. 1  
 Episcopatus unus quando aliter vult quomodo solus conferatur. 1  
 Episcopatus dicitur quatenus magis dignitatem. 18  
 Episcopatus dispensat omnia Concilium. 13  
 Episcopatus ex magna causa necessitatis, vel utilitatis dispensat omnia Concilium. 4  
 Episcopatus mortis quos. 3  
 Episcopatum familiariter quales. 3  
 Privilegio Episcopi in aliena diocesi prohibetur. 4  
 Privilegio est Episcopatum Episcopatum mortis. 13  
 Episcopatum quatenus potest per se canonice quatenus etiam laici, & quatenus faciant & verba Scripturarum ad solus, & solus. 17  
 Episcopatus potest ergere Canonicos, & Constitutiones sub pena perjurii ad Congregationem calum confectio. 14  
 Episcopatus in Sede Apostolica delegatus potest Regularis suorum quatenus compellere et electionem & Scripturam in suis monasteriis habere. 16  
 Episcopatus vel debet per se ipsum predicare, vel sompnibus suis alium conlocare. 10  
 Episcopatus cum predicat omnes filios debet. 10  
 Episcopatus non potest compellere monasterium ad prelatum dantur electionem Episcopatum predicationem, & ipsam volentem deponere. 17  
 Episcopatus si non modo benedictionem simpliciter non concedit, sed etiam Regularibus prohibere quomodo praedictum in iure Ecclesie, & non illo contradicere praedictum potest. 19  
 Episcopatus non potest auctoritate Regularis ne praedictum licentia non potest, etiam non potest ea causa. 13  
 Episcopatus ad Episcopatum dignitatem quales esse debent. 14

Episcopi et infideles corare debent Metropolitani. 1  
 Residere debet Episcopus, qui habet Ecclesiam in ipso ubi omnes incolae tunc diocesis sunt schismatici. 11  
 Altematim non quidem Episcopos ubi residere in sua diocesi, etiam ea causa & Concilio approbat. 7  
 Episcopo, qui ab eiusdem diocesis amittit alienationem, an remaneat aliquod tempus ad conferenda beneficia. 1  
 Episcopo corrigere Clericos, & Regulares deprecatur episcopi monasteria si delinquant, & de seip. 3 de reform. 13  
 Beneficium simpliciter oblatum non potest Episcopus corrigere personale aliquod servitium impendere. 10  
 Episcopus potest visitare, & corrigere Regulares degentes extra classem, & docendi doctrinam Christianam. 11  
 Visitare & corrigere potest Episcopus sua Capitula, si non fuerit ea causa, & non oblationibus privilegii ex fundatione. 14  
 Capitulum & Ecclesiam ubi subiecta visitare potest Episcopus loci quatenus opus fuerit. 1  
 Visitare ubi visit Episcopus ex hoc decreto, debet id persolvere agere. 1  
 Visitare hoc Canonici adiacentibus potest Episcopus, & non solum huius decreti. 1  
 Visitare tenetur Episcopus canonici per se ipsum Ecclesiam collegiis, & exemptis, praedictis per scripturas, & instrumenta authenticis. 1  
 Archidiaconi & scripturas Capituli non potest Episcopus visitare huius decreti visitare. 13  
 Cathedralis Ecclesiae visitationem praestare non potest Episcopus. 1  
 Visitare debet Episcopus in loco ordinario Capituli quando visitat totum Capitulum, locus quando visitat particulares personas. 10  
 Visitare non potest Episcopus in eius domibus Episcopatus. 10  
 Visitare personaliter quando tenetur Episcopus. 17  
 Episcopus in visitatione praeparationis potest eligere instrumentum ad visitandum in specialiter. 11  
 Episcopus aliter non potest ad parochias indici ad subroganda munita Pontificali non dicitur aliter Episcopi suffraganeos, & ipsi licentia. 17  
 Episcopus non potest ordinare in alienis diocesi de licentia Ordinarii personarum illi non subiectas, nisi habuerint dimissiones. 4  
 Episcopus in alienis diocesi de licentia Ordinarii potest tamen subditiis propriis, quatenus Episcopi aliter licentiam concedere ordinare. 6  
 Prelatum clericalem tenentem suis subditiis conferre non potest Episcopus in aliena diocesi abique licentia Ordinarii loci. 7  
 Ordinarius vel non potest conferre Episcopus alienum, debet habere licentiam superioris loci, & aliter Episcopi, infra cuius fines locus exemptus constituitur. 10  
 Pontificalia exerceat non potest Episcopus in loco exempto vocatur ab inferiore Prelato ipsius loci sine licentia Episcopi, & licet cuius fines locus exemptus constituitur. 10  
 Confirmationis sacramentum in alienis diocesi non potest Episcopus subditiis conferre hoc licentia Episcopi in cuius diocesi repertum. 13  
 Episcopus, qui nullum habet Episcopatum, ab potest in Ecclesia in iurisdictionali Pontificali exerceat. 14  
 Episcopus vel non potest in Abbacia collare diocesi. 16  
 Excommunicat, & absoluit subditiis suum potest Episcopus excommunicationem. 13  
 Baldas huius eligere possunt Episcopi in Ecclesia Regularium Pontificali exerceat. 13  
 Episcopo excommunicat Pontificali etiam causa Cathedralium in excommunicat tamen tenetur adhuc quatenus adhuc. 17  
 Ordinarius quatenus vendit Episcopus in praesentem. 13  
 Episcopi possunt ordinare personarum aliter Ordinatio subiectas, & ab ea licentia dimissiones habuerint. 13  
 Episcopus supradictus ad pontificalibus ordinaverit in aliena diocesi abique licentia expressa Ordinarii loci, vel cum ea, personarum non subditiis. 13  
 Episcopus & vicarius causa excommunicationem habens facultatem facienda actum voluntarie iurisdictionis. 10  
 Episcopus solus est ordinare minoris Confirmationis 43  
 Episcopi quibus qualitatibus praedictum. 44  
 Episcopus eligi debet qui sit ex legitimo matrimonio natus, & Legitimus per subiectionem maximam ad Episcopatum habens acutus. 3  
 Aetas ad contrahendum concubitus requiritur in primogenito ad Episcopatum tunc. 1  
 Consecratus Episcopus ante annum 30. capletum, non sit irregularis. 6  
 Infans si consecratus, Episcopo nihil ageret. 7  
 Episcopus





# Index Rerum.

Discretio carni potest Episcopus in regularibus prouocantibus ea hinc id o voluntario ceculo, vel manifeste. 118.4

Episcopus potest ex privilegio punire subditos alienos, non potest punire clericos alienos eos criminum, etiam atrocium, nisi ea propter Clementem Episcopus, aut per se aut eo deputatus interueniat. *cap. 8. de reform.* 419

Episcopus loci delicti condemnare clericum delinquentem si ibidem inueniatur. *ibid.* 4

Dispensare potest Episcopus in irregularitatibus prouocantibus ea hominibus casuali. 119.10

Dispensa et potest Episcopus cum illo, qui aliquem hominem occidit, non intendens occidere. 11

Episcopus loci ubi quis commisit delictum, potest in prima instantia de illo cognoscere quatenus non sit Ordinarius domesticus delinquentis. 120.3

Episcopus gratis debet ordinare. *cap. 1. de reform.* 119

Episcopus ordinare vias in nihil licet accipere pro taxatione litterarum Ap. & dispensationum matrimonii & absolutionum. 120.5

Episcopus, vel eius vicario non licet quicquam accipere pro dispensationibus matrimonialibus. 121.13

Ordinare autem consilij publicationem potest Episcopus clericos sibi ad diuinos uocales. 125.8

Episcopus a beatus debet congruam summam, & decernit beneficij ratio em quod ad vicum bonellé iusticiam. 125.10

Episcopus quando possit ordinare familiaritatem suam ad vicum. 127.33

De his remediis vi non potest Episcopus. 141.18

Episcopus ergere potest Rectores, si illi non sufficient, adiungere alios clericos ad administrationem Sacramentorum. 142.1

& ad hoc non debet expectari quod Parochiani decedant sine Sacramentis. 2

Coarctationem ergere non potest Episcopus in vim huius decreti. 3

Episcopus non potest dismembrare partem curie velis Ecclesie, & applicare aliter. 5

Episcopus constituitur possunt non parochiani ubi parochiani obicuntur distantiam, si non difficultatem sine magno incommodo ad Sacramenta percipienda accedere non possunt. 7

Episcopi arbitrio relinquuntur quantum una Ecclesia ab altera distat vel cat, et parochiani Sacramenta commodé inde foveat valeant. 143.8

Episcopus non licet in Ecclesia sub parochia instituta fontem baptismalem constituere. 11

Episcopus iuribus Rectores, sed tamen sine illorum per iudicio potest parochiam diuidere ob numerositatem populorum. 15

Episcopus potest sine maiori patris parochianorum consensu ad separationem agere. *ibid.*

Episcopi partem suam assignare debet consistoribus deputandis impetris parochiam Rectores. 144.7

Cathedralem Ecclesiam non potest Episcopus in alium locum diocesani transferre sine auctoritate Apostolica. 147.3

Episcopus non potest in Cathedrali transferre Capellanos habentes iuramentum eorum in capella prope Cathedrali. 4

Episcopus potest profanare Ecclesias parochiales. 49.18

Visitare potest Episcopus beneficia qualescunque commendata. 150.1

Visitare potest Episcopus illa monasteria commendata per quos una alia Ecclesia. 3

Visitare vicarios Episcopi nullo modo effugi potest, quos loca sine exemptione nullius. 4

Episcopus non debet se inponere in monasteriis, in quibus viget Regularis observantia. 10

Episcopus quando mori debeat Superioribus monasteriorum in quibus viget Regularis observantia, et ipsi visitant, &c. 11

Episcopus praeteribet debet elemosinam congruam ubi restant reliquiae et celebretur curis Missarum sumeres. 161.8

Episcopi in suis diocesis intrudere debent ne cui vago & ignoto facientes Missas celebrare liceat. 166.14

Episcopus ex iura cap. potest concedere facultatem celebrandi extra Ecclesiam. 18

Episcopus non potest concedere licentiam ut quis celebrare possit Missam cum non Baptismo. 168.19

Episcopus iniquam assumptionem ad Cathedrali Ecclesiam qualis debeat. *cap. 1. de reform.* 170

Episcopus per monachos debet esse D. Theol. aut Licentiosus in Theologia, vel hinc Canonicus aut saltem publico alioquin a Clemente postmodum idoneus ad alia educandos recipere. *ibid.* 4

Reliquias potest in Episcopum eligi. 171.8

Potest legari ad aliquem vicum quando non sufficit, potest Episcopus per Commendatorem. 176.3

Vires legatus quando non potest adimpleri, Episcopus conuenerit in alium vicum. 4

Monasterium quando in eorum loco testantis iussu, consilium non potest, tunc Episcopus ut alibi constitutus adhibere potest. 5

Legatum quando esset factum ad vicum vicum non ita petentium, tunc potest Episcopus in alium vicum vicum eodem Ecclesie magis auctoritate commutare. 6

Episcopus pro una tantum vice, & ad tempus potest cum consilio beneficiis voluntarie defuncti aliter. 7

Episcopus potest in alio loco testantis eorum voluntatem, quando Ecclesia ad cuius fauorem illa commata neglegens est. 177.3

Episcopus potest commutare defunctorum voluntates si vigeat abunde necessitas commutandi, neque adun potest Papa. 8

Visitare potest Episcopus hospitalia, &c. 179.7

Episcopus potest animaduertere in Rectores hospitalium, qui non veritate ut oportet in administratione, non oblatione quacunque extorqueant. 9

Episcopi curas debent et hospitalia a suis administrationibus quomodolibet excoptare, sedentes admittere. 11

Visitare potest Episcopus locum nullius diocesis quatenus intra fidei & quatuor fides finis. 18

Altaria, & Capellani in Regulatione Ecclesiarum, &c. visitare non potest Episcopus. 180.11

Collegia quatenus visitare potest Episcopus. 181

Constatentiam audientiam Papa seu Episcopi insinuat ab Episcopo ut pra lo visitant possunt. 183

Constatentiam praestantem laicorum in Ecclesiis Regularum excoptant capientes Episcopus visitare potest. 184

Vires aut potest Episcopus hospitalia, & beneficia commendata in Ecclesiis Regularum castris, in quibus non viget Regularis observantia. 185

Visitare potest Episcopus constantentiam castris in Ecclesia Monachorum Montis Virginis. 186

Hospitalia quae sunt sub immediata Regum protectione visitare non potest Episcopus. 187

Episcopus cognoscit de receptione quod hospitalia sub immediata Regum protectione castris. 189

Loca delicta ad pauperes infirmos visitare potest Episcopus. 189.33

Episcopus compellere potest laicos ad executionem piorum legatorum. 190

Faberem visitare solas Episcopus potest. 191.4

Faberem reddere quod Episcopus expendere per loco arbitrio. 5

Episcopus potest ad administrationibus hospitalium, aliorumque piorum legatorum rationem administrationis exigere. *cap. 1. de.* 8

Episcopus, aut eius visitatores possunt recognoscere heretica publica quando secularium magistratum magis est delicta, ac lecora in illorum administratione. *ibid.*

Episcopus etiam extra visitationem potest elemosinas Montis pietatis ex officio lo cognoscere, & capere. 10

Loca pia, seu publica, siue priuata, &c. visitari possunt per Episcopum. 11

Episcopus potest exigere rationem administrationis ab administrationibus, etiam in loca, quae sunt sub immediata Regum protectione. 11.15

Rationes ad administrationibus piorum locorum per Episcopum plures in anno recipi possunt. 16

Episcopi sunt cumulatim excoptant prium dispositionum ad alios inferiores. 10

Excoptant adhibere administrationes hospitalium eandem in speciem ad Episcopum. 15

Episcopus, & eius officiales, ac Notarii nihil percipere possunt emolumentum in receptione rationum administrationis. 11

Hospitalis compota stant consuetudine Episcopus una cum magistris eorum hospitalium nec grolere teneant. 14

Excommunicare potest Episcopus fratrem Capellani Regularium Hierosol. non reddentem rationes administrationis Parochialis secularis. 15

Episcopus vi potest Notarii criminali citantur, si sit vix priuatus. 184.3

Episcopi libere ponit potest sunt Notarii, officiales, alioquin ministri laicos in suis officijs deinceps. 5

Episcopi sunt Presbyteri superiores, & debent potestatem confirmandi, & ordinandi. 191.6

Episcopi auctoritate Remota prae assumpti sunt legitimi, & vires Episcopi. 17

Episcopi, Parochii & alij Rectores tenentur de iure diuino in suis & eius officio. 194.3

Episcopus potest aliter de sua Ecclesia fieri alia superioris licentia quando occurrat viget necessitas. 195.13

Episcopi

# Index Rerum.

Episcopi possunt abesse à suis Ecclesiis ad summum per tres menses singulis annis. 126.15  
Episcopi abesse possunt à suis Ecclesiis per tres menses etiam emula à summo relaxandi. 126  
Episcopi, si alij beneficiarij habentes beneficia Curatam abique legitima causa à suis Ecclesiis abintj, peneant pro iura temporis, quo abint, fructus restituere. 17  
Episcopi à alijs habentes etiam animarum tenentur restituere fructus ante eorum sententiam si non residerint. 18  
Episcopo non licet à sua Ecclesia abesse nisi ob aliquam causam ex communicatione in hoc cap. 19  
Episcopus excommunicatus sua diocesi liber est à residentia suam dignitatem. 10  
Episcopus potest prohibere parochis sub potestate pecuniaria, quatenus tamen dimissum non excedat, ac viciniorum à sua Ecclesia abint. 126.30  
Episcopus cognoscere potest de causis abint à suis Ecclesiis in rebus alijs causam collatio ad inferiora spectat. 61  
Episcopus aliquibus iussu de causis potest etiam illas. Item Metu proprio vj. V. exco. de causis licentia concedendi à parochialibus. 129.49  
Episcopus quoniam in potestate omnium rectorum est substatere potest fructum, quos suos tenentur pati, tunc ubi servare eadem intentionem, &c. 76  
Mentio non ad conferendum Episcopi à de confirmationis tum numerandi. 100.6  
Locutio non pro Episcopatum conferentia ex iura Curiam statum Ecclesiam ad quam prius fuerint. 4  
Consecrationis Episcoporum Canonica constituitur peculiare tempus, scilicet diem Dominorum. 5  
Episcopi consecrati cum Missa facienda est. 6  
Consecrationis curatibus Episcopi sic à tribus Episcopis, & non parochialibus. 101.7  
Papa concedere potest ut unus Episcopus iussu de causis Episcopum conferat. 8  
Episcopi non sunt indulgere cuique, scilicet 14 annos beneficiis simpliciter obtineat. 104.8  
Episcopo non tenetur vocare Archiepiscopum ut interit exco. ordinatum. 109.3  
Ordinandi in episcopum debet inquirere Episcopus. 7  
Episcopus potest replicare ubi subditi ordinati ratione otigenis, vel beneficii, vel domicilij. 111.15  
Episcopus originis dicitur ille, cuius diocesi ordinandus natus est. 16  
Episcopus et ignorantia probabili subditi malitiam sine prius licentia ordinis infensum non tenetur. 113.32  
Episcopi famularem ordinem, conferat statum et beneficium triplici. 114.6.9  
Episcopus singulari non potest perire cuiusvisque familiaritatis quemquam ordinare. 116.2  
Episcopus ordinare potest familiarum suum si non aliam habent conferat, & statum et ipsa beneficium quatenus fructu cedente. 117.10  
Habet locum etiam in prima Tollerat, & minoribus Ordinibus. 11  
Episcopus ordinare non potest suum familiarum, cui non concessit beneficium ex ea quod aliud possidebat in alio diocesi. 12  
Possessio ad titulum quando possit Episcopus ordinare familiarum suum. 13  
Episcopus super interdictis, seu illegitimis ac dispensare potest cum familiaribus suis tenentibus. 16  
Episcopus prius ad dimissiones concedendas ille dicitur, in eius diocesi ordinandus beneficium habet. 118.33  
Episcopus abint à sua diocesi potest dari licentia dimissionis si abint diocesi alij penitus. 16  
Episcopus sine dimissionibus alienos clericos ordinare, & ordinari quos penitus tenetur. 18  
Episcopus via demum interdicta minorum Ordinum potest temerare, si et magis expedit vult facit. 119.3  
Episcopus dispensare potest cum Religiosis in interdictis ex causa sine per actionem suorum superiorum manifestat. 121.4  
Episcopus non tenetur interdictis ordinem subditi, nullam potestatem tenetur. 10  
Episcopus non licet Episcopo in interdictis requirit ad officium secundum à Discretis ad Prebendam, nisi necessitas sit, & Ecclesie utilitas occurrat. 114.3  
Episcopus plures facit Ordines cum consecrat eodē die suspensum collatione Ordinem donec à Papa dispensetur. 13  
Episcopus potest Episcopum cum promotione per suum, siue aliquo sacrorum Ordinum omnium, sine omnibus, si non ministrantibus. 101.9  
Episcopi clerici licet non consecrati possunt approbare Sacerdotes ad confessionem ministrare. 120.14  
Episcopi non iussu Confessarium eligere non potest Sacerdotes ubi non subditi. 121.30

Episcopus potest Sacerdotibus concedere Nomenclaturam audientij confessionum quatenus examini non exco. maneat. 32  
Episcopus debet Confessarium non solum interius sed etiam ibidem, verum etiam exterius approbare. 121.16  
Episcopus potest Regulariter cum secundo, & inchoatē videntes à confessionibus audientia spectare. 121.40  
Episcopi non possunt admittē familiarum audientia confessiones omnibus vicijs Cunctis Regularibus Confessariis Congregari inchoat. 47  
Episcopo nulla cunctis causa bene possunt Confessarium etiam Regularium approbare, ac iussu confessionem celebrare, & iussu. 48  
Parochiani, & Clerici ascripti Ecclesie non potest Episcopus ob necessitate Ecclesie cogere de decedat ab ea causa studij. 124.4  
Episcopus prohibere potest non Regularis in eorum Ecclesia Sacerdotes secularis exterius officia celebrare permittant. 9  
Episcopus potest admittē Sacerdotes exterius habentes licentia dimissionis suorum Ordinarum ad Sacramentum administranda. 10  
Episcopus non potest ante ordinationem exire ab ordinandis promissionem de interdictis ecclesie. 125.13  
Beneficia prima vacantia per resignationem implicant, non autem per conditionem in laicis causa prius, vnde tenetur potest Episcopus. 124.47  
Seminarium suum iussu teneant potest Episcopus punire. 12  
Episcopus non possit auctoritate ordinaria vicijs beneficiarum seminarium factis dissolvere. 14  
Episcopus non potest dispensare etiam duo, vel duo seminaria simul suspensare. 127.6  
Episcopus non habet facultatem dispensandi in gradibus assuetudinis seu contrarietatis in iura prohiberi. 127.13  
Episcopi eligere sine respectu humani. 127.14. cap. 2. de reform. 128  
Episcopi Compromissarios non compelluntur iussu accedere ad Metropolitanum Ecclesiam, non obitate quatenus confutandus. 127.14. cap. 2. de reform. 128  
Episcopi tenentur ad obsequium decretorum Concilij Provincialis. 128.3  
Episcopus non celebrans Synodum quatenus interit potest à iure statui. 128.18  
Episcopi si initio aliquo impedimento deinceps quomodo Synodum congregat, possunt iussu per alios congregare. 19  
Episcopus nonnullum confectus nullas capitulo potest Synodum convocare. 10  
Episcopi in Synodo de creata potest constitutiones facere abique consensu & approbatione clerici. 11  
Episcopus non tenetur, si qui eorum Capituli in condenda statuta in Synodo. 12  
Episcopus non tenetur civitati habere constitutiones synodales. 13  
Episcopus exiens per villas, & oppida, et sacramentum Confirmationis statim conficit, & exco. est procurandus. 129.30  
Episcopus, ante alij visitat non potest procuratorem accipere ab hospitalibus, & alijs lo. exco. iussu. 12  
Episcopi haereticos non possunt ab inquisitionibus fidei priuare. 129.4  
Papa solus potest deponere Episcopos. 5  
Episcopi quibus confectus fuerat ut procedat etiam iussu Sedis Apostolice, de iussu lo. dubio exco. tenetur procedere exco. 110.5  
Episcopus potest eorum animarum toti Capitulo Cathedralis ecclesie subditi ministrare. 129.6  
Episcopus manentibus est in sua quasi possessione infensum diocesi inferior eorum iussu competens legitime probante iussu Synodum habet. 129.14  
Episcopus, qui non confectus examinationis in Synodo sed ex se ipso de quatuor, nullus potest de iussu subditi. 334.101  
Episcopus, vel sacerdos qui prius electus, non ingreditur claustra Monasterij, sed per exco. fustis vicijs exco. 129.14. cap. 2. de Reg. & Admin. 129.14  
Episcopi in Ecclesiis Regularium, quibus non immittit carum narium non habent facultatem visitandi facta vicijs, facit illis, Alitatis &c. 101.8  
Episcopus potest potest etiam Regularis non exco. de. etiam visitatione facta circa curiam animarum, &c. 14  
Episcopi licet nulla frangere, etiam interire & Regularis illis visitantibus in casibus ubi permittit in eligenda. 16  
Episcopus potest exco. communicate impedire visitationem etiam non adhibitis monitionibus in ipso adu manifestum violentia. 17  
Episcopi quosvisque etiam exemptos ad curiam animarum exco. communicate exco. communicate, & visitat potest. 104.13

## Index Rerum.

- [illegible]

# Index Rerum.

Beneficij fructibus obtineri non possunt, nisi parvo examine, & approbatione Episcopi. 8  
Examen omnium non est necessarium in promissionibus faciendis de beneficiis ea causa promissionis. 9  
Examen omnium requiritur in promissionibus de beneficiis exato, & simpliciter. 10  
Examinari non potest Episcopus ad beneficium simplex illum, quem iam examinavit pro Ordinis sacri promissione. 11  
Examen eius, qui est parochialis à patrono, de eius promissione valdissime in pretorio controversius totam Episcopo, debet esse admittente. 12  
Presentatio solo Episcopo faciendum est ad effectum transmissionis, si institutio legitime petent ad iustitiam. 14  
Abbas & alij etiam omnes iustitiam habentes ordinariam, non possunt iustitiam in beneficiis simplicibus presentatum à patrono absque primum examine Episcopi. 15  
Promissus in forma *Dignus*, si per duas voces tamquam non iudicatus ab examine fuerit exceptus, non possit tertio vice approbati. 16, 19  
Episcopus, cui commissum est examen, non possit illud delegare. 14  
Appellati non possunt ad effectum cuiusdam examinis. 15  
Doctus non excusatur ab examine quando petit peripendit de aliqua Ecclesia parochiali. 18  
De Examine ad Ordinem. 109, 117  
Episcopus non tenetur vocari Archidiaconum vel iocetici examini ordinandum. 109, 13  
Examen post consecrationem est faciendum in vacatione Parochialis Ecclesie. 146, 13  
Examen solum elapso termino editi potest per Episcopum inchoari, sed non potest eadem die claudi. 114, 75  
Examen consecutus potest fieri etiam Vacante etiam Episcopo non impeditur. 77  
Consecutus & examen factum coram examinatore non synodalis est nullum. 78  
Examen consecutus in Parochialibus etiam modici valentis de forma est faciendum cum iuribus examinatorebus. 79  
Examen per consecutum non requiritur in vacatione Parochialis non impeditur missa. 115, 144  
Examen per consecutum fieri non debet in vacatione Parochialis, quia sunt inspectiones laicorum, sed sufficit quod deputatus à patrono committatur ab examinatorebus Synod. & laborat iudicare. 116, 145  
Examen per consecutum requiritur inter plures presentatos ad Parochialem inspectionem Ecclesiasticam. 146  
Non habet locum concursus in vacationem, vel foundationem. 147  
Vide *Consecrati*.  
Examinandi de uno sunt excepti beneficii in quolibet officio. 44, 1  
Parochialis in Ecclesia exempta animarum coram exerceat tuncque prius examinandi, & approbandi sunt ab Episcopo. 65, 10  
Examinandi non sunt de iurisdictione Cathedralis Ecclesie quos Diaconi, Subdiaconi, aut Presbyteri faciunt. 81  
Examinandi idoneos pro Ecclesia curata Episcopus, vel qui habet inspectionem, iura decem dies, vel aliud tempus ab Episcopo deputandum coram deputatis examinatorebus nominat *supra* cap. 1. de 15, form. 343  
Examinare non potest Episcopus promotos à suo antecessore, nisi post promotionem aliqua nova causa supervenerit. 109, 11  
Examinari promissus à Papa in forma gratiosa de simplici beneficio sacrum Ordinem antequam habere non debet examinari ad eundem Ordinem suscipiendum. 64, 11  
Approbandi, & promissus ab antecessore de Ecclesia parochiali, potest ab Episcopo antecessore iterum examinari superveniente rationabili causa. 65, 11  
Vnus examinari potest & approbati si ille solum ad consecrationem comprecit. 114, 76  
Examinari, vide *Appellati*  
Examinatore Appellati non tollunt à mala relatione, & gratamine, ex probatione examinationum. 65, 16  
Examinatore non fuit tunc, non status parochialis Concilij, sed quod non possit adesse praeterea. 111, 81  
Examinatores debent singulis votis proponi in Synodo ad minus sex. 83  
Examinatores debent proponi nominatim, & non in genere. 84  
Examinatores synodales in Synodo ad summam viginti eligi possunt. 85  
Examinatores non possunt eligi sub nomine dignitatis, sed tantum speciale personam. 44  
Examinatores quomodo in Synodo proponendi. 86  
Examinatores quibus conditionibus, & qualitatibus praediti esse debeant. 90

Barthol. Celsus in Concil. Trid.

Examinatores aliqui si iura eorum sine electione mortui fuerint, superfluis facultatibus examinandi una cum Episcopo perierunt. 71  
Vacantius Capituli Sede vacante in locum examinatorebus abscissum, vel defunctum alios sufficere non possunt. 72  
Examinatores synodales quando omnes iura eorum deputatorum mortui fuerint, quid faciant. 73  
Examinatores synodales durat donec alij in Synodo deputati fuerint. 74  
Episcopus novus quid facere debeat si ex examinatorebus synodalibus omnes praeter vnum mortui fuerint. 115, 95  
Episcopus non excusatur si post annum abbeat examinatorebus superfluis non examinatis. 76  
Episcopo non licet iustitiam ordinaria sibi assignare examinatores non synodales extantem, qui suppleant. 77  
Episcopo non licet subrogare alios examinatores in locum eorum mortuorum. 78  
Examinatores necessarii eligi debent, qui sint Magistri, seu Doctores, aut Licentiat, in Theologia, vel iure Canonico. 103  
Episcopus non prius eligat examinatores synodales, qui sint Doctores. 104  
Examinatores si non iuraverint, censuras coram eis habere videntur. 105  
Examinatores synodales non possunt quicquam praeter occasione examinis nec antequam possint accipere. 106  
Examinatores non possunt quicquam ex fructibus beneficii vacantis accipere. 113, 107  
Ordinaris non potest sumere aliquid stipendium exanim minimum examinatorebus deputatis in Synodo per consecrationem Parochialem. 108  
Examinatores praesentibus beneficiis antea obtentis si occasione examinis sine iura sua post aliquod accipiant etiam gratis & liberaliter dantur. 109  
Examinatores peracto examine debent eos ex communi sententia reuocant Episcopo, quos idcirco repetunt. 110  
Illos possunt remittere ad Ordinarium. 111  
Examinatores consecutus iam palam iocet se sua vota conferre debent. 112  
Examinatores debent dare vota dum simul congregati sunt cum Episcopo. 113  
Examinatores tenentur significare quid dignus, & quid dignior sub peccato mori. 114  
Examinatores non tenentur capitulis referre singulas qualitates eorum, qui sunt examinati. 115, 117  
Examinatores debent vota sua dare, sed Episcopus non tenetur ea collatione vocum eligere. 114, 116  
Examinatores singuli possunt, & debent dare vota super qualitate eiusdem examinandi. 115  
Examinatus, & approbatus semel ad eundem beneficium, non est amplius examinandus alio simili. 65, 18  
Examinus secularium Clericorum & Regularium agendum ex quo monachis ab Ordinatione loci in deputati à Sede Apost. contingunt. 116, 13

## De Excommunicatione.

Excommunicandi mortem in solutione praestitit quando dictatus facultas in litteris Apost. non tenetur excommunicatos in seculo solvere excommunicationem iterum formam huius decreti. 440, 23  
Excommunicantur dicentes omnes Christi fideles ex Dei precepto, vel ex officio iuramentis debere sumere ritumque ipsorum S. Eucharistiam. 119, 1  
Excommunicantur, & abluere subdolum suum parati Episcopus extra territorium. 118, 1  
Excommunicare potest Episcopus Vratem Capellarem Religionis Hierosol. non reddendum carceres administrationis Parochialis secularis. 113, 11  
Excommunicationem Clerici de primis non incurrit Religiosi administrantes cum iurisdictione parochiali vel in casu necessitatis ipso absente. 107, 4  
Excommunicatione in Bulla Conae Domini clausa. 117, 9  
Stigmatizati, seu iurisperiti solent fructus alienos beneficii efficiuntur excommunicatione. 4  
Reductus plurimum locum in excommunicatos abbas frugiferi operis inciderit in excommunicationem. 116, 11  
Bona Ecclesie occupant debet ferre iudicia bona occupante etiam Ecclesia ad incurrendum excommunicationem. 118  
Excommunicatione in hoc decreto committitur eos scilicet afficit, qui temporale dominium, & iurisdictionem in se habent. 116, 1  
Parochos non incurrit haec excommunicationem. 1  
Neque Rei, Regios, Imperatores, seu Imperatris. 4  
Neque Episcopos. 5  
Neque pauperes. 116, 4  
Pena anathematis est pena excommunicationis mortalis. 7  
X x x scelligius

# Index Rerum.

Antiquitas de conditione innotat. 1  
 Matrimonium evitabitur impedientes in hac excommunicat-  
 cione non excluduntur. 3  
 Excommunicatio per decretum invidiosorum prolati. 143.3  
 Excommunicatio ad finem tractatam, vel pro rebus deperi-  
 ditae vel libertatis non determinat, nisi ab Episcopo, & ex  
 re non vulgari, & causa per eundem magis manifeste, &  
 diligenter examinata & qua moveatur, & eo ab auctorita-  
 te cuiusque fecerit, §. 1. cap. 3. de reform. 457.  
 Excommunicatio in subsidium ferenda. 440.10  
 Clericus peribens per annum in excommunicatione lata  
 propter crimen, quod infert pernam privationis, est pri-  
 vatus ipso iure beneficiis. 441.11  
 Clericus peribens per annum in excommunicatione pri-  
 vata mercedis, non est privatus beneficiis, nec potest  
 prius per legationem. 36  
 Aquas debet esse continentia ut dicatur contracta infidelit-  
 eria in excommunicatione. 37  
 Suspectus de heresi reputatus peribens per annum in ex-  
 communicatione, tam ex causa criminali, quam ex causa  
 civilis. 38  
 Excommunicatio in particulari, vide §. 6. cap. 1. §. 1. quod ad  
 vult de iudic. 11 & 1699.  
 Item §. 7. de can. 1. de Sacram. 31  
 Item §. 1. §. 1. de can. 1. de Baptismo. Ibid.  
 Item §. 1. §. 1. de can. 1. de reformatione. Ibid.  
 Item §. 1. de can. 1. de sacris beneficiis, sacrum. 68  
 Item §. 1. de can. 1. de sacris beneficiis, sacrum. 87  
 Item §. 1. de can. 1. de sacris beneficiis, sacrum. 104  
 Item §. 1. de can. 1. de sacris beneficiis, sacrum. 119  
 Item §. 1. de can. 1. de sacris beneficiis, sacrum. 121  
 Item §. 1. de can. 1. de sacris beneficiis, sacrum. 124  
 Item §. 1. de can. 1. de sacris beneficiis, sacrum. 141  
 Bonae tractus, quodque Ecclesie locutioneque pio-  
 nam videretur ipso facto excommunicati sunt quous-  
 que iuribus restituitur. 181.1  
 Excommunicatio ecclesiasticis sepulchris tradi debet, si in  
 metris sepulchris confessionem possit. 419.14  
 Excommunicatio administratores hospitalium ad Ordina-  
 tionem spectat. 179.8  
 Excommunicatio administratores pium dispositionem non impe-  
 dit, nec suspensio per appellacionem. 181.31  
 Insignis de consuetudine post Concilium & paenit-  
 entiam Episcopo introducta. 36  
 Excommunicatio administratores hospitalium excommuni-  
 cationem spectat ad Episcopum. 181.33  
 Excommunicatio pium dispositionem cum in vicina voluntate,  
 quoniam rursus in casibus & iure concessis fuit Episcopo  
 totumque delegat, §. 1. de reformatione. 178  
 Excommunicatio voluntarium ubi daret debet Episcopo,  
 seu eius officialibus pro causa laicis in accipienda ratione  
 administrationis bonorum. 181.14  
 Exempti omnes, qui alius rebus exemptione Synodo interesse  
 debent, nec Capitulis generalibus laborant, ad eam accen-  
 det rectorum. 184.13  
 Exempti in iudicio seculari, & ab oneribus, & tribus imposi-  
 tis per Principes laicos lege inter divinos clericis com-  
 petit. 408.1  
 Expositura pium, vel moralis reformationem, vel gratia ad  
 vocationem nulli datur, nec excoctis amplius valeant,  
 §. 1. de reformatione. 117  
 Expectantia fuit omnis solutio. 183.1  
 Collegia non comprehenduntur in expressis non fuit. 1  
 Expressum expressa abstinere, 343.17  
 Expressus quilibet falsa vult gratiam, etiam quod aliis esse  
 Principes concedunt. 81.4  
 Exterminatio cum Maribus §. 1. de heresi, inter communes non contri-  
 giatur per hoc decretum. 33.6  
 Exterminatio. 101 & 111  
 Exterminatio. 104.1  
 Effectus. 104.1  
 Minutiles & tempus quo dari debet. 104.3  
 Extrema Vultio videt & proprii est nouz legis Sacramen-  
 tum. 104.1  
 Extrema vultionis Sacramentum & Christo D. N. institutum. 1  
 Materiam proxima Sacramenti Extremæ vultionis est vultio  
 salutem quousque salutem fuit & Sacramenti. 1  
 Materiam Extremæ vultionis est oleum ab Episcopo bene-  
 dictum. 4  
 Forma Sacramenti Extremæ vultionis. 101.14  
 Vultio potest organum scilicet magis obitum si periculum  
 fuerit in mora. 17  
 Sacramentum Extremæ vultionis impendit suum effectum  
 in vicina vultione. 106.1  
 Prius vultio huius Sacramenti effectus tollere reliquias prece-  
 dentium peccatorum. 1  
 Huius Sacramenti effectus & sanctas corporis. 4

Regulares, qui Extremam vultionem sine proprii parochialis  
 Presbyteri speciali licentia ministraverint, ipso iure excom-  
 municationem incurant Sedi Apostolice specialiter refer-  
 vatum. 107.1  
 Regulares possunt Extremam vultionem toties quoties opus  
 fuerit, ministrare omnibus & singulis sacris beneficiis, proficiis,  
 conventibus, oblatibus, donatis, vultibus, & senectibus  
 secularibus. 3  
 Sacerdotes plures simul cum cetero eodem tempore possunt  
 Extremam vultionem dare. 5  
 Extrema vultio illis infirmis præstetur adhibenda, qui tam  
 periculose decumbant, ut in exitu vultio constiteret videan-  
 tur. 6  
 Extrema vultio ut adhibetur non est expectandus articulus,  
 qui infirmis omnes potius fuit carere. 7  
 Extrema vultionis Sacramenti iterum potest statim infirmitas  
 mutare. 108.1  
 Extrema vultio est verè & propriè Sacramentum & Christo insti-  
 tutum & & B. Jacobo promulgatum. 113.1  
 Extrema vultio conferit gratiam, & remittit peccata, ac alleviat  
 iugum. 1  
 Extrema vultionis ministris sunt Sacerdotes ab Episcopo  
 ordinati. 1

## F

Fabrum visitare solus Episcopus potest. 181.4  
 Fabricam reddidit potest Episcopus expendere pro suo  
 arbitrio. 5  
 Intellegitur tam de hospitalibus ecclesiasticis, quam pri-  
 vatis. 6  
 Faciliorem habent in Papa promovendi & quousque, non potest  
 promovendi ab Episcopo in altera diocesi sine licentia Episco-  
 pi illius diocesis. 57.7  
 Faciliorem habent in Papa promovendi & quousque, non potest  
 promovendi ab Episcopo in altera diocesi sine licentia Episco-  
 pi illius diocesis. 61.1  
 Facultas suscipiendi Ordinem & quousque sine dimissionis  
 proprii Episcopi non censetur revocatio, quousque causa con-  
 cessionis cesset. 61.1  
 Facultas de promovendo. Ibid. 61.1, & 11.  
 Familiaris Episcoporum quodet. 181.1  
 Familiaris triennales Episcoporum alius de eius licentia ordi-  
 nare possit. 178  
 Cardinalis Presbyteri Consuevit extorqueretque minores Ordines  
 suis familiaribus conferret. 114.3  
 Familiaris qui dicitur. 4  
 Familiaris ad bene effectum illi dicitur, qui cum Episcopo  
 fuerit commoratus, & pueris instructis. 115.6  
 Magister actorum curat Episcopalis potest ut familiaris ab  
 Episcopo ordinari. 7  
 Episcopus ordinare potest familiarum suam triennales alius  
 habere, &c. 10  
 Episcopus ordinare non potest suam familiarum, cui non  
 censetur beneficium ex eo quod aliud predestat in aliena  
 diocesi. 11  
 Penfionis ad viculum quando possit Episcopus ordinare  
 familiarum suum. 13  
 Penfionis ad viculum quando possit ordinari familiaris  
 Episcoporum triennales. 14  
 Episcopus super interdictis, seu illegitimis dispensare non  
 potest cum familiarum sui triennales. 16  
 Parochi. Parochus communicare non potest perperet & absolutus  
 factus, sed tantum semisano, tempore quo habent dilectum  
 intercalia. 113.3  
 Primum corporis Christi quando institutum. 71.1  
 Festum corporis Christi, tempore interdicti agere Ecclesiam  
 tantum celebrare potest. 4  
 Festus dies & ieiunia in suis Ecclesiis annuuntiare onlatione  
 prohibetur Regularibus. 143.35  
 Festi dies in quibus Episcopi minores Ordines conferre pos-  
 sunt, debent esse de precepto. 111.10  
 Festi Sanctorum, & vultionem Reliquiarum non sunt cum  
 consecrationibus, & ebrietatibus, & in his vultio inebriationem  
 & apparet, curat Episcopus, §. 1. de in ius, vultio, & reli-  
 quias §. 1. de vultio. 111.10  
 Festi dies precepti ab Episcopo in sua diocesi ferrentur  
 ab omnibus exceptis, etiam Regularibus, §. 1. de cap. 1. 111.10  
 Sonetas sanctissimi Sacramenti omnibus actibus dicti festi co-  
 poris Christi precedere debet. 407.4  
 Collegia insigni ab eius electione precedit aliis Cal-  
 legiis, quousque antiquioribus. 5  
 Minores de Observantia & lesari quomodo precedant. 5  
 Conventus omnes super precedentes lotes Regularis ipsos  
 conventus Episcopus quando ex ipsi conventibus sequen-  
 tur scandalum. 7  
 Episcopus

# Index Rerum.

Episcopos controversias de precedencia omni appellatione remota composuit. 8  
Quod effectum suspensum duntaxat. 9  
Regulares quales scilicet dicat, & citus servare teneantur. 491.1  
Festum ad observantiam per Episcopum cum approbatione populi indictionem potest ipse censuris Regularis compellere. 8  
Festis diebus licet dare operam ecclia ad vitam necessarias. 1  
Iudex laicus non potest proferre contra laborantes in diebus festis de luctu Ordinarij. 4  
Festa Kalendarij humani non possunt elevari Episcopo, & Regulari ad abolitionem ritum. 5  
Festus dies & ieiunia in suis Ecclesiis annuaciare non prohibentur Regularibus. 6  
Festum novum non potest cogi populus servare. 7  
Festa Sanctorum certa die adscripta in Kalendario non possunt transferri. 8  
Festi dies, in quibus operibus servilibus est vacandum, populo sunt decernendi per Patrochum. ibid.  
Vide *Patronum*.  
Fideles majora beneficia sibi comparare si Missas concedit sibi ecclesiam non videntur. 159.13  
Fides que facit membrum vivum est que charitatem operatur, & in Christo neque elemosinis, neque purgationi aliquid valet, sed hanc fides. *scilicet* 6.7.  
Fides dicitur iustificare, quia est radix & fundamentum iustificationis. *scilicet* 6.8.  
Fide sola non fit quis hares, nisi Christo comparatus. *scilicet* 6.11.  
Fides sine penitentia non parat remissionem peccatorum. *scilicet* 6.13.  
Fidei professio, vide *Beneficium*.  
Vide *Concordiam*.  
Fili illegitimi Clericorum non habeant quodcumque beneficium in Ecclesia in quibus patres habuit, vel habuerunt. *Beneficium*, *scilicet* 3.1. *cap. 1. de reform.* 477  
Filius videtur posse succedere in beneficio paterno si per triginta annos alius in eo successit. 479.3  
Beneficia, quae patet ante Conc. dimissis, licet filio obtineant. ibid. 4  
Fili illegitimi etiam procreati tempore, quo eorum patres annuaciamus effecti ecclesie, comprehenduntur sub hoc decreto. 5  
Fili legitimi clericorum possunt adipisci beneficia quaecumque in eadem Ecclesia, in qua genitores habuerunt, vel habent. 9  
Sed non possunt paterna beneficia immediate obtinere. 10  
Filius quatuor legitimus ex parte dispensationis ad obtinendum immediate beneficium patrum. 11  
Filius Presbyteri illegitimus non potest obtinere beneficium, quod olim pater suus absque legitimo iure, & merito pacifice aliquando possedit. 13  
Filius illegitimus excluditur ne possit obtinere beneficium in Ecclesia in qua eius pater habuit solum sedem in choro. 480.14  
Religiosi filij Religiosorum possunt dispensari ad dignitates & officia, quae eorum patres obtinent, vel obtineant. 17  
Filius illegitimus non prohibetur obtinere Episcopatum, ut patet ex parte diocesis, in qua eius pater fuit Archiepiscopus. 18  
Filius illegitimus an possit recipi in clericum Ecclesie recipitur, ubi eius pater fuit acceptus. 19  
Filius illegitimus non prohibetur quomodo tamquam capellanus amovibilis decessit possit, ad obtinere beneficium in Ecclesia in qua eius pater aliquando ministravit fuit. 22  
Filius illegitimus non prohibetur obtinere Ecclesiam filiam, dummodo non tenetur ministrare in Mater. 23  
Filius illegitimus potest pari succedere in capellaniam fundatam absque Episcopi auctoritate. 24  
Filius illegitimus non prohibetur habere Canoniam, qui erat pater, tempore quo pater illum obtinebat. 25  
Filius illegitimus quomodo prohibetur ministrare in Ecclesia, in qua pater eius beneficium habuit, vel habet. 26  
Filius illegitimus laicus non potest creare tamquam officium simplex in Ecclesia in qua pater habuit, vel habet beneficium. 28.27  
Missam celebrare possunt in eadem Ecclesia pater & filius, dummodo ambo non obtineant beneficium in ea. 28  
Quomodo unus ob quodam legatum, alius ob decessionem celebrat. 29  
Pater & filius possunt simul processionales accedere vna tamquam beneficiarius, & aliter tamquam capellani dioecesis Ecclesiarum. 30  
Filius illegitimus non prohibetur cum patre habitare. 31  
Possunt habere uno possunt filij illegitimi super, servilibus *Barth. Cuius. in Cons. Titid.*

beneficium, quae patres eorum obtineant, vel obtineant. 32  
Personam super beneficio paterno non prohibetur habere filius legitimus. 33  
Filius suum beneficium assignare cogitur, si ille & pater tempore Concilij repertum in eadem Ecclesia beneficia obtineant. 481.37  
Filius Episcopi tamquam familiaris illius gaudet fore privilegio. 487.36  
Flagitia infusa in hoc mundo à Deo dispensentur toleranter, sunt satisfactio pro peccatis. 483.4  
Familiaris confessorius à viris spiritualibus legemur. 476.4  
Clerici qualem qualem suspicionem habentes à mollementum etiam in gradu propinquo sibi consuetudinem cohabitatione omnia adhibere debent. 5  
Non procedit hoc decretum in simpliciter incontinentibus. 6  
Fam. baptizatum Episcopo non licet in Ecclesia sub parochia institui solum baptismum continere. 483.21  
Familiaris simpliciter peccato commaculatus ille, qui accedit ad eum sanguinem in tertio, vel quarto gradu eius cum qua prius fuit fornicatus. 473.12  
Fam. privilegio qui vult gaudere, quae habere, ac agere debent. 484.10  
Beneficium fore privilegio gaudens, etiam si habitum clericali-tem, & Tonuram non deferat. 48  
Fam. privilegio gaudet obtinere validè beneficium etiam ante illius possessionem. 48  
Fam. privilegio gaudens beneficij possessionem etiam laicali obtineat. 48  
Fam. privilegio gaudet beneficium etiam modici valoris obtinere. 48  
Beneficij titulum possidentibusque redditibus fore privilegio gaudet. 486.11  
Capellam collatam, & in perpetuum titulum collatum obtinens gaudet fore privilegio. 48  
Coadiutoriam à Papa obtinens privilegio fore gaudet. 48  
Fraternam pro communi cadaveribus defunctorum habens fore privilegio gaudet. 48  
Personam obtinens loco simul habetur pro clerico ad effectum gaudendi fore privilegio. 48  
Clericus non beneficiatus ut fore privilegio gaudens quae requiratur. 48  
Habitum clericalem, & Tonuram simul deferre tenetur Clericus, qui fore privilegio gaudere vult. 48  
Habitum Clericalem, & Tonuram dimittens, privilegium fore amittit. 48  
Clericus si immiscetur communitatibus in habitum, & Tonuram fore privilegio censetur recondisse. 487.35  
Clericus in minoribus Ordinibus constitutus quando fore privilegio gaudet. 48  
Clericus characterem & habitum clericalem assumens post dictum, an gaudet privilegio fore. 48  
Clericus relictus ante illud Ecclesie quam illi, cui fuit sacerdos gaudet fore privilegio. 48  
Mandatum Episcopi debet esse expressum in clerico, & sufficit hoc verbum concessum ad instruendum Ecclesie fore privilegio obtinendo. 48  
Ascensio in Ecclesia de mandato Episcopi non est necessaria ad gaudendum fore privilegio, sed sufficit quod scilicet sit servitum in diacono. 48  
Bacillus Episcopi cum de illius familia armata, fore privilegio gaudet. 48  
Fiscalis Episcopi tamquam familiaris gradus fore privilegio. 48  
Notarius curie Episcopalis gaudet fore privilegio. 48  
Diaconi Salerni in regno Neapolitano qui gaudent fore privilegio. 48  
Tonitruum non sufficit ut his, vel ut inferat Ecclesie, sed requiritur moralis perfectio tam in eo, ut fore privilegio gaudet. 487.40  
Clerici coniugati gaudet fore privilegio si cum uxoribus, & virginibus cohabitent. 48  
Clerici coniugati fore privilegio gaudendo criminibus. 48  
Sabbatariorum ex dispensatione Apostoli cum vidua maritum contrahit, & personae Ecclesiasticas obtinent, fore privilegio gaudet. 48  
Forum confessorium pro foro factum etiam Penitentia. 487.47  
Clericus papillam quando possit forum declinare. 484.43  
Fraternam pro communi cadaveribus defunctorum habens fore privilegio gaudet. 486.11  
Frater, & Inquisitor Hereticarum sunt eorum viciis in Patrochialibus Religiosis viciis non tenentur ad solutionem exheredatam. 480.37  
Frater fratrum etiam immediate succedere possunt. 479.8  
Fratrum Curia Bullis in Curia Domini quatenus ligentur fructum viciis. 481.6  
Fratres



# Index Rerum.

**Fructus** parimenti aliteris Sacerdotis usurpantes non ob-  
tinguntur, ac communicatio Bullæ in Cornu Domini. 182.7  
**Fructus** beneficii, ut vices, usurpans incidunt ex communicatio-  
nem Bullæ in Cornu Domini 8  
Clerici febricitantes, rancem ex fructibus beneficii, quantum  
respondet suo credito, non assentit censura Bullæ in Cornu  
Domini. 9  
Frustrum amissum ob non rediensium restituitur, fabrice Ec-  
clesiæ, vel propriis facienda. 196. 22  
Fructus non rediensium amittuntur dumtaxat pro tota illius  
tempore, quo quis absit. 23  
Fructus non rediensium debet Episcopus ordinarius applicare  
fabrice Ecclesiæ parochialis etiam non indigeat. 24  
Fructus beneficii, vide Partis, Brasicius, Ordinatoris, Residentis,  
Urgentis. 25  
Fundationi flammæ vel etiam minor 14. anatum beneficium  
stipulis valet fundandum est. 204. 7 & 445. 2  
Fundator potest extendere Ordinarium ab administratione ca-  
pellaniam. 179. 14  
Fundator. Constatuimus non possunt accedere ad beneficia  
non exceptis vocatis. 473. 13  
Fœderis docere tenetur parochus usque ad Ecclesiam regula-  
riam. 476. 23  
Cuius tantum in beneficiis deferenda. 29  
Cuius propriæ parochiæ defuncti deferenda est in benefi-  
ciis. 30  
Funes. Vocati omnes de funes debent convenire ad parochia-  
lem defuncti. 475. 12

## G

**Gaudium**, est fœderis tempore. 22. 22  
Gaurum Religiosum potest sub Fœde suos quomodoli-  
ber a consensibus audientis suspendere. 225. 10  
Gloria Patri ordinariis Damasus. 153. 5  
Gloria in excelsis. Dux primus futuræ Theophrastus. 7  
Gradualis. Alia. Tractus & sequentiæ auctor quis. 156. 11  
Gradus Doctoratus non sufficit ad Facultatis officium, non  
satis professione fœderis, aut contra Academia statuta, vel con-  
suetudines receptas. 107. 17  
Gradus prohibetur, vide Matrimonium. 10  
Gratia. Baptismus confer gratiam. 10. 6  
Peccatum originale, et peccata actualia, quæ commissa sunt  
ante baptismum, remittit gratia in Baptismo prodotta. 7  
Adus ad gratiam habitalem, seu iustificationem dispen-  
tem, qualis esse debet. 27. 5  
Homo iustus toto tempore vitæ suæ potest in gratia crescere,  
ibid. 1  
Deus sua gratia semel iustificatos non deserit. 18. 4  
Gratia superflua impetrata est ipso iure nulla. 15. 3  
Expresio quilibet falla vitia gratiam, etiam quod aliis ceter  
Princeps conceditur. 15. 4  
Vide Iustitia.

**Graviter**, vide Expositio. 10  
Gregorius XIII. circa loca, & alia claustræ penitentiæ multa edi-  
di. 18. 4  
Renouat quatenusque licentia ingrediendi monasteria Mo-  
nasterium. 7  
Gregorius XV. quid statueret circa Conceptionem immacula-  
tam B. Virginis. 11. 12

## H

**Habitatio** in coenobio daturum Ecclesiarum parochialium  
etiam parochianos illius, pro qua domus aditus magis  
frequenter habet. 251. 17  
**Habitatio**, vel Fœderis.  
Clericorum, proprios habitos, illi quoque honestos. 116. 1  
Habitatio non facit Monachum. 2  
Habitatio clericalem habitum non deserat quas penas incur-  
rit de iure Canonis. 117. 3  
& quid penas committit S. V. 4  
Habitatio clericalem non tenetur deferre clerici qui habitum  
sustinent penam non excedentes valorem annuum 40.  
den. 5  
Leuitantes Palam Apostoli, in inferioribus ministeriis, & la-  
boribus penitentiam, non tenentur in habitum, & totius in-  
cedere. 6  
Clericus non valens ratione pauperitatis habitum proprio  
Ordinis congruenter gestare exultare. 9  
Habitum dimittens clericus, domum, & in occulto caletest.  
12  
Habitum clericalem, & Tonaturam simul deferre tenetur cler-  
icus, qui fortiusque gaudeat vult. 206. 22  
Habitum clericalem, & Tonaturam dimittens, privilegium fori

amittit. 22  
Habitum clericalem qui dimittit, potest illum iterum resti-  
tuere, non obstante irregularitate. 23  
Habitum hoc causa occurrentes Religiosi incidunt in excom-  
municationem. 411. 36  
Regularis desertus habitum cooperum habito alterius Re-  
gionis an incidit in censuram. 37  
Religiosis factus Episcopus, & hoc causa habitum Religio-  
nis deponit, non incidit in censuram. 39  
Episcopi Regulares tenentur colore habitus suæ Religiosis  
possunt se conformare cum Episcopis secularibus in foca-  
ma. 40  
Habitatio Regularis à Nuptio deferendus est de essentia, ut  
que substantia anni probationis. 416. 36  
Vide Virginitas.

**Hæresis** veritas, vel Absolutio, Dispositio. 10  
Hæreticum suscipiendo, vel baptizando cognitionem contrahit.  
167. 9  
Hæretici occurrunt per accidentem in excommunicationem, & alios  
censuram, seu penam per Ecclesiam adversus hæreticos lata  
incidunt. 303. 49  
Hæretici potest mentales possunt absoluti à quolibet Confessione.  
50  
Hæretici omnino excommunicati, & potest mentales excommunicatio-  
nem non tenentur. 51  
Hæreticus divina ordinatione insinuat est in Ecclesia Ca-  
tholica. 191. 5  
Homicida voluntarius quatenus occultus omni Ordine, ac  
beneficio carcat casualis autem, ac vim vi repulit ex cau-  
sa, ab Ordinario locum Metropolitanum cognita causa, ac  
probatis precibus dispensatur. *sess. 14. cap. 7. de reform.*  
117  
de Homicidio. *ibid. c. 7*  
Homicidium per insulsiat, & per insulsiat, & ex propofito re-  
querit. 118. 3  
Irregularitas nulla oritur ex homicidio morte casuali, quo  
nulla foret per insulsiat culpa. 119. 12  
Irregularitas, quæ contrahitur ex homicidio voluntario,  
non contrahit mandata committit homicidium in perso-  
nam vniuersi, & committitur in personam alterius. 23  
Irregularitas non tenetur in ipso omni diligentia, ut præ-  
caueret adhibita dum operam se licet daret, solo casu fecit  
toto homicidium committit. 14  
Homicidium voluntarium in hoc decreto dicitur, quod est illi-  
citum contra quantum preceptum Decalogi, nec tamen à vo-  
luntate in se. 300. 30  
Homo per peragatio exemplo probatur. 25. 2  
Homo potest iustificari de peccatis Dei absolutus. 15. 3  
Homines non possunt habere certitudinem de sua iustitia, &  
exceptis quibus Deus specialiter reuelat. 19. 1  
Homo iustus toto tempore vitæ suæ potest in gratia crescere,  
ibid.  
De conversione hominis ad Deum. *ibid. c. 1*  
Homo castus in peccato mortali potest habere multas adus  
bonos, qui nullo modo sunt peccata. 22. 1  
Nihil impossibile homini a Deo præceptum. 2  
Hæreticus Episcopus, aut eius Vicarius possunt recognoscere  
bonis publicis quando secularium magistratuum magna  
est definitio, & fiducia in illorum administratione. 112. 8  
Hæretici & contra Religiosorum comprehenduntur sub claustrum  
193. 15  
Hospitalarii tenentur in consuetudine ad fructus perceptos con-  
tra infusum Hospitalis, seu remissione, vel compositione,  
sess. 2. cap. 1. de reform. 456  
Hospitalarii à suis fideliter, & diligenter gubernantur in iura Con-  
suetudinis Vicariorum, & hoc carcat Ordinarii, non obstant, &  
sess. 7. c. 15. de reform. 67  
Ordinarius non potest hospitalia visitare, si dictum sit quod  
non possit se intramittere in eius visitationem. 179. 3  
Ordinarius in dubio potest ad administrationem hospitalia-  
rium, alioquinque potest locum rationem administrationis  
exigere. 1  
Ordinarius potest visitare hospitalia priuatum, & corrigere,  
ac reformare in illantem, quæ ad obsequiandum volunta-  
tem fundationis pertinent. 6  
Hospitalia etiam vasa debent ab Ordinariis visitari. 6  
Visitare potest Episcopus hospitalia, &c. 7  
Ex quo aduersus administratores hospitalium ad Ordina-  
rium spectat. 8  
Episcopus potest animadvertere in Rectores hospitalium. 9  
Episcopi curare debent vi hospitalia à suis administrantibus  
quomodolibet exemplis fideliter administrantur. 11  
Hospitalia administrata à Fratribus B. Iohannis Dei non sunt  
exempta à iurisdictione Ordinarii. 15  
Visitare potest Episcopus hospitalia, & beneficia commen-  
data. 16

# Index Rerum.

data in Ecclesiis Regularium existens, in quibus non vi-  
get Regularis obsequium. 180. 15  
Hospitales quæ sunt sub immediata Regum protectione vi-  
sitate non possunt Episcopi. 47  
Hospitales quæ expressè reperiuntur sub immediata Regum  
protectione, & comprehenduntur tantum sub nomine talium  
hospitum. 48  
Hospitum administratione debent Episcopo reddere ratio-  
nem administrationis sue. 181. 7  
Eaqueque ad eandem administrationem hospitum eodem ma-  
nere spectat ad Episcopum. 191. 15  
Hospitales compendiantur consuetudine Episcopi vel cum  
magistro civium hospitalis recognoscere tenent. 44  
In Hospitalibus hospitalitas exercenda, & ubi non potest ex-  
erceri, ob defectum peregrinorum, fructus illi destinati ad ho-  
spitalitatem applicentur alicui opere pietatis alteri be-  
nefactorum fuerit. *cap. 1. §. de reform.* 155  
Hospitalium, & similium locorum administratio, vel guber-  
natio non debet, vel in eodem piosus vitæ rituum, nisi in  
fundationis canonum reperitur, non obstante, &c. ibid.  
Vide *visit.*  
Respectus à locis, & amplectenda. 417. c  
Hospitalitatem qui recusat præstare, cogere possunt ad al-  
iam. 4  
Vide *Beneficium.*

**I**dem iudicandus, qui mereri, cui præficiatur, est apertus. 33. 4  
O quæstus. 110  
Ductor. 111. 157  
Sacerdos. 131  
Dispensatione non indigent. 131  
Beneficium nullum habent. 134  
Dignos & obdantes. 135  
Iura commenda, *cap. 1. §. de cap. 1.* 490  
Iura dandi sanctissimum Eucharistie sacramentum. 34. 4  
Iuxta Patres lesius & alii Confessarii vigore privilegio-  
rum Rosarii non possunt absolute peruenire ad casibus Episco-  
pato reservatis. 100. 12  
Confessiones iuxta eam etiam Sacerdotem audire non pos-  
sunt lesius, &c. 118. 1  
Vide *Sacramentum*.  
Ignominia causa excusat, dummodo non sit ingens temeritas.  
173. 3  
Imagines falsi dogmæ, vel quæ redibit sine periculo re-  
currit occurrere non statim. *cap. 1. §. de immo. & veter. & reliq.*  
Imago aliqua lesiva, nullibi ponenda sine approbatione Episco-  
pi. ibid.  
Vias sanctarum Imaginum pictarum, eorumque aditatio ve-  
rissimum in Ecclesia Dei, & à sanctis Patribus compro-  
batur. 171. 1  
Sancti vni cum Christo regnant. 4  
Imagines sancti non conuocari in Altari potest non potest. 4  
Imagines quorundam hominum cum sanctis, vel macu-  
læ, sive defundum non possunt apponi in oratoriis pu-  
blicis, nec privatis antequam canonizentur, aut Beati de-  
clarentur. 5  
Vide *Superstitia.*  
Immunis per se vellet minimè dicere sufficienter articulata  
si reser non dicitur quod non audierunt, nec viderunt con-  
tentionem. 461. 13  
Immemorialis vel consuetudo tam in rebus, quàm in instru-  
mentis, contrarietate debet anni elapsi vique ad terminum  
controversie moræ. 14  
Immemorialis vel consuetudo præteritionis non suffraganeæ  
quando consistit de immo iudicio. 66  
Immemoriale libertas Ecclesiastica immutatur, pro qua servanda  
exhortantur Principes sæculares. *cap. 1. §. de reform.* 49  
Reliquentes dum dissipantur in immolatione Ecclesiastica  
gustare debent, per Ecclesiasticos missas sub custodia  
retineri debent. 413. 4  
Clerici qui post delicta perant ad Ecclesiam consuevit, gau-  
desse debent Ecclesiastica Immunitate. 4  
Capitulum priuilegium palatium Ecclesiastica immunitate eo-  
pendent. 4  
In immunitate Ecclesiastica gaudet per debito civili ad Eccle-  
siam consuevit. 7  
Immunitate Ecclesiastica gaudent, qui cum armis prohibitis  
in Ecclesia se recipiunt. 8  
Immunitas impetrari Religiosis, vide *Cognatus.*  
Immunitatem hoc perpetuum non esse temporale. 41. 1  
Immunitatem quod requiritur ut Canonici Ordinem re-  
gularium infra annum suscipere non tenentur. 174. 10

Impedimentum non excusat nisi impediret probare se omnino  
alibiuisse diligenter ut impedimentum cessaret. 100. 15  
Impedimentum consistit publice honestatis si sponsalia non  
sunt valida, collum, si sunt valida, non excedat primum &  
dum *cap. 1. §. de reform. canon.* 170  
Impedimentum publice honestatis oritur ex omnibus sponsa-  
libus quævisque ratione interitis, quando ipsa publica sunt, &  
nullius actus. ibid.  
Impedimentum publice honestatis non nascitur ex sponsalibus  
nullis. 1  
Nec oritur ex sponsalibus interitis factis absque consensu  
rationis. 6  
Nec ex sponsalibus validis, natus tamen consensu dissolu-  
tis. 7  
Nec ex sponsalibus conditionaliter ante aduentum conditio-  
nis. 8  
Nec ex sponsalibus contractis à parentibus nomine filiorum  
sine sui consensu. 171. 9  
Impedimentum publice honestatis oritur tantum ex sponsa-  
libus eam determinatis prius, & ex absolutis sive à puncto  
sive postea completa condicione, & tantum ex validis.  
10  
Impedimentum publice honestatis oritur ex sponsalibus per  
verba de presentia, & nulliter contractis, omnia forma Con-  
tractus. 12  
Impedimentum publice honestatis contrahens ex sponsalibus  
validis hodie non excedat primum gradum. 14  
Impedimentum oritur ex quocumque matrimonio rito, etiam  
inito ex quocumque causa, dummodo non sit initum ex de-  
fectu consensu. 14  
Impedimentum publice honestatis quando simul concurret  
cum impedimento affinitatis, vixitque in dispensatione est  
capitulum. 15  
Alii dispensatio est subrepticia. 16  
Affinitatis impedimentum superueniens post contrahendum  
matrimonium est tabulatum. 171. 6  
Affinitatis impedimentum vique ad quartum gradum oritur  
ex matrimonio rito. 8  
Impedimenta pia non contrahenda quando sunt eisdem speciei,  
& carnis, sunt omnino expugnanda, ut dispensatio sit valida.  
174. 9  
Impedimentum matrimonii, vide *Cognatus & Affinitas.*  
Imperator & Reges tenentur præceptis Ecclesiasticis de consi-  
tendo semel in anno. 175. 10  
Incompatibilitas Beneficiorum incompatibilitatem qui Doctores  
carent. 43. 1  
Incompatibilitatem decenter hoc procedit in illis, qui possunt  
Concilii, triid recipiunt duos canonicatus. 49. 1  
electi incompatibilitatem in beneficiis quatuor temporibus  
Concilii considerantur. 50. 10  
Indulgentiarum, & spirituales gentes Ordinarii publicent, & duo de  
Capitulo fideliter electosque non recipiant sine vili mercede.  
*cap. 1. §. de reform.* 170  
Indulgentias concessas à Papa publicare possunt Religiosi sine  
licentia Ordinarii, sed non possunt publicare, si sunt concessæ  
sibi ipsi. ibid.  
Indulgentiarum quatuordecim tenentur. 171. 7  
Indulgentias esse mortales, vel non posse concedi in Ecclesia, qui  
dixerit est excommunicatus. *cap. 1. §. de indulg.* 489  
Indulgentiarum vixit facile concessum, & causa. ibid.  
Indulgentiarum pro Ecclesia S. Mariæ de Montecassino. 490. 1  
Indulgentiarum tabulatum. 4  
Indulgentiarum Papæ tribuens vacationem duorum mensium Canoni-  
co contra fundationem Ecclesiarum non intelligit tabulatum  
per hoc decretum. 171. 13  
Indulgentiarum baptizandi.  
Indulgentiarum ætate dicere habere vixit rationis. 171  
Indulgentiarum concessas, Episcopi non recipiant. 467. 7  
Indulgentiarum daretur eis Communionem, recipient gratiam. 171. 1  
Indulgentiarum quasi Episcoporum iustitiam habentes habent  
facultatem excommunicandi Notarios. 171. 1  
Indulgentiarum concessas mortales mulierem ad fidem convertere,  
non potest ducere in vixit consanguineam dixit mulieris.  
171. 4  
Infirmitas parochi non est causa sufficientis non residendi. 178.  
Infirmitas delinquenti non pariter possit vixit. 177. 11  
Infirmitas Monasterii ætate licet sub pena excommunicationis  
sine licentia in scriptis obtenta ab Episcopo, vel Superiori, &  
in casibus necessitatibus. *cap. 1. §. de reg. & Mo.* 171  
Indulgentias ad beneficia conferenda quid. 41. 1  
Indulgentiarum post appellationem quando concedenda. 47. 1  
Infamia à Deo. 41  
Infamia, qui casum aduersionis non dedit, non potest altero co-  
tingere vixit alius matrimonium contrahere. 41. 14  
Infirmitas parochi Regularium quomodo fundanda cum ad Ec-  
clesias Cathedrales promouendi fuerint. 171. 7  
171. 7



# Index Rerum.

Concil. 17  
 Infirmitas beneficium in Ecclesia Conventuali non acquiritur ea sola conditione, absque dote. 17  
 Ecclesia matris, seu parochialis non acquirit infirmitatem in Ecclesia fondaria terra suos limites. 143. 11  
 Dots debet assignari tempore fundationis, & non pōit ad acquirendum infirmitatem. 14  
 Infirmitas parochialis non probatur ea fundacione, vel dotacione sine ea multiplicata presentacionibus, *seff. 1. cap. 3. de re form.* 418  
 Infirmitas titulus non probatur sufficienter per solam confirmationem supplicium. 481. 2  
 Infirmitas titulus censetur probatus ea multiplicata presentacionibus per antiquissimum temporis casum, qui hominum memoriam excedat. 3  
 Etiam si nullum instrumentum fundacionis, vel dotacionis ostendatur. 4  
 Infirmitas probatur ea presentacionibus, per spūm centum annorum effectum sortiti. 6  
 Infirmitas dicitur probata ea fundacione, & dotacione, & consistit de presentacionibus per centum annos effectum sortiti. 7  
 Infirmitas quando perficitur ea privilegio, & ad eam memorabilia, illa ubi prodest. 143. 17  
 Infirmitas ex privilegio Episcopi, in cuius parochia possident casuarius presentati per 140. annos, nihil prodest. 15  
 Infirmitas potest per scribi ab uno comen alium compotum (paris 40. annorum cum titulo colorato. 10  
 Infirmitas circa probationem nihil aliter Concil. in persona privatis. 11  
 Pams sola non probatur infirmitas. 13  
 Enunciatio centum annos, & hominum memoriam excedentes probat infirmitatem. 14  
 Ordinatum casuarius multum defertur in probatione infirmitatis. 15  
 Insigne alicuius familie sculpta in Ecclesia probant infirmitatem. 16  
 Infirmitas probatur ea denominatione capelle. 463. 87  
 Infirmitas probatur ex inscriptione antiquissima in Ecclesia. 18  
 Infirmitas probatur ex sententia antiqua Episcopi. 19  
 Infirmitas probatur ex litteris iurisdictionibus Antistitis. 30  
 Infirmitas non probatur ea certo subsidio alicui per scripto tangens parochiam. 31  
 Mibi locum in Ecclesia receptis. 32  
 Infirmitas a qualibet familia potens obtinere praesumitur ex usurpatione acquiritur. 44 44  
 Infirmitas dicitur praesumitur ad effugendam usurpationis praesumptionem quando praesent non sunt domini temporales, ubi fundum est. 45  
 Abbas in infirmitas temporalis iurisdictionem habent non praesumitur usurpatione. 46  
 Potestas sola praesentationis infirmitas abque iurisdictione non sufficit ad praesumendam usurpationem. 47  
 Infirmitas usurpationis praesumitur ea quibus tollatur. 48  
 Infirmitas ea usurpationis acquiritur praesumitur in Vicariatus, seu Communitatis. 49  
 Etiam si vobis, seu communis parochia sit. 50  
 Infirmitas ea usurpatione acquiritur non praesumitur si non totius Vicariatus, sed illius partis esse praesentatur. 51  
 Infirmitas maritum non praesumitur ea usurpatione acquiritur. 52  
 Infirmitas privatis personis, & familiae potestas non praesumitur ex usurpatione acquiritur. 53  
 Quod si una dicitur pars spectat ad vicariatum Parochianum, & alia ad alias privatis personis. 54  
 Infirmitas usurpationis quandoque non praesumitur. 55  
 Infirmitas in personis potestibus praesumitur est per scripturae authenticas si illud praesentant. 465. 62  
 Emendatione Ordinationum non de quando praesentatur praesentatur. 65  
 Infirmitas ea privilegio revocatur est in totum, etiam quasi possessione inde frequata. 464. 68  
 Non loquimur de privilegio concessa causa canonica. 69  
 Infirmitas ea privilegio etiam cum amplius clausula concessa praesent argumentum eadem sub reservatione. 71  
 Infirmitas in quasi possessione existens valde praesentatur. 72  
 Infirmitas quasi possessio acquiritur ex unica presentacione sepevis iurisdictione. 71  
 Patroni debent personaliter & praesentialiter praesentare. 74  
 Beneficium infirmitas, quamvis simplex sit, & possit inferri ad aliam inferre, per iurisdictionem Episcopi exam. 75  
 Patroni beneficiorum non debent se in eorum feodibus intrinsecare. 76

Cognitio validitatis, vel invaliditatis infirmitatis conproverbia ad Episcopum demittatur, non ad inferiora, qui sua habent iurisdictionem, perueniunt. 467. 77  
 Patroni contenti in requiritur in presentacione beneficij infirmitas. 78  
 Religiosa beneficium de infirmitas, cum ipsemet effectus dem beneficij patroni, potest praesentare quem vult ad dictum beneficium. 79  
 Vendentes de per se infirmitas quam penam incurrant. 81  
 Compensandis etiam huiusmodi se ingerentes in infirmitas fructuum presentacione. 82  
 Parochialis libertas non potest vni parochiali infirmitas. 83  
 Ecclesia liberta quam minuat ruinam, & habet remissionem reddidit, potest vni parochiae cum reservatione infirmitas. 84  
 Infirmitas contenti de an. anis circa Concil. debent revideri ab Ordinario. 85  
 Infirmitas interdictum cum evidenti per ordinarios parochialis quasi possessione non sunt praesentati. 86  
 Infirmitas videtur natura, vel legis ordo potestas, & omnes sunt sicut lex ab potestate Ade *seff. 6. cap. 1. de infir.* 15  
 rō infirmitas quid significat in S. Scriptura. ibid. 1  
 Infirmitas per Christum. 15. 1  
 Baptismus in re, vel in voce necessarius ad infirmitatem. 16. 1  
 Necesse est praeparationis ad infirmitatem in adultis. ibid. 1  
 Praesentia aliqua, seu dolor animi ea mortis supernaturalis susceptus de peccatis necesse est requiratur ad consequendam infirmitatem primam in facimento Baptismi, & Penitentiae. 15. 1  
 Homo potest infirmitas de potestate Dei absolute. 16  
 Adus ad gratiam habitumalem, seu ad infirmitatem dispositionem, qualis esse debet. 17. 1  
 Infirmitas impij deservit, & modus eius in statu gratiae ingratum. *seff. 6. cap. 4.* 14  
 Infirmitas praesentum in adultis est a gratis proveniente. *seff. 6. cap. 1.* ibid. 1  
 Infirmitas praeparatio. *seff. 6. cap. 6.* 15  
 Infirmitas impij quid sit, & quae eius causa. *seff. 6. cap. 7.* ibid. 1  
 Infirmitas non potest boni de potestate ordinaria abque ad rem penitentiae. ibid. 1  
 Infirmitas gratis. *seff. 6. cap. 3.* 16  
 In infirmitate adiutorum, quae sit in Baptismo, vni quique recipi gratiam secundum propriam dispositionem, & cooperationem hominis, ibid. 1  
 Vide Peccatum. 16  
 Infirmitas per Christum cum remissione peccatorum accipit infirmitas fidem, & charitatem, & statim auditur, si vis ad vitam ingredi, serva mandata. *seff. 6. cap. 7.* 15  
 Infirmitas boni operibus praesentando magis infirmitas, & crescit in virtute. *seff. 6. cap. 10.* 17  
 Infirmitas debet servare praesentia dicitur, & praesentia non sunt impossibilia. *seff. 6. cap. 11.* 18  
 Infirmitas per venialia non amittit gratiam, quem Deus non deficit, nisi ab eo pōit deservit. ibid. 1  
 Deas sua gratia non infirmitas non deficit, sed eam potest recuperare per sacramentum Penitentiae. *seff. 6. cap. 14.* 19  
 Infirmitas. Homines non possunt habere certitudinem de sua infirmitas, ut receptis, quibus Deus specialiter repletur. 17. 1  
 Infirmitas oia ea matrimonio ratio dicitur matrimonium vique ad quatuor gradum. 17. 13  
 Iuste per opera poenitentiae, vel sponte illumpta, vel etiam illa praesentia, non possunt satisfactio per penam ex peccatis remissionis sententia. 101. 2

## K

**K** Tris alij ordinati S. Gergorius ut oculos in Missa diceretur. 155. 6

## L

**L** Aium aut in necessitate extrema moriens, & in absence sacerdotis Eucharistiam sibi administrare nequit. 127. 3  
 Laici sacerdotatur, coniugati, &c. possunt quosdam communi- care, & praesentare certa tempore, est oblatio Concil. Trid. *seff. 22. cap. 1.* 161  
 de Lapsis, & eorum reprobatione. 162. 1  
 Lapsus monachum rituales secus Regularibus interdicitur. 176. 31  
 Lapsus inter innocentes. 176  
 Lapsus. Canonici & ceteri Presbyteri Ecclesiae Cathedralis et- antur accedere ad lecturam forte Scripturae. 15. 14  
 Lapsus 155. 6

# Index Rerum.

**Litterae** laice scriptae etiam scholasticæ vacare possunt à seculis  
onibus litijs, Augusti, & Septembris. 14. 3  
**Electio** theolozis soli Episcopo competit. 4  
**Examinatio** Theologalem obtinens à legere vilo modo ne-  
lu, quomodo cogit. 5-6  
**Lectio** tunc scriptura non potest obtinere aliud beneficium in-  
compabile. 15. 9  
**Lectio** Theolozis ex gratia debentur distributiones quoadvis-  
tas, pro eis diebus legent. 16. 33  
**Lectores**, & Gradus non debent se idoncos reputare ad confes-  
siones audientes fide Episcopi approbatione. 129. 16  
**Legatus** quando efficit factum ad vnum vsum non in necessi-  
tatem, tunc potest Episcopus ad alium vsum pium eidem Ec-  
clesiæ magis necessarium commutare. 176. 6  
**Legatus** à latere potest vniue beneficij promissioni suæ legatio-  
nem, abique tamen paxuicio Episcopi. 53. 17  
**Legatus**, seu Nuntius, non possunt committere causas criminales  
sunt Auditoribus. 23. 1  
**Legatus** à latere vniue potest beneficia provinciarum suarum legatio-  
nem abique Episcopi paxuicio. 124. 4  
**Legatus** potest cumulatim vniue Ecclesiis exemptas, quas  
possunt Ordinarij et decreta Concilij. 180. 19  
**Legatus** Augusti ad aliam pro seductione metris in legato re-  
tenui impolit. 444. 18  
Vide *Causa*.  
**Legitimus** paxuiciatus. 163. 34  
**Legitimus** non potest sublequens matrimonium ad Episcopatum ba-  
biles censetur. 46. 3  
**Legitimus** pre sublequens matrimonium non est admittan-  
da ad Cardinalatum. 4  
**Legitimus** pre sublequens matrimonium non admittitur ad  
Cardinalatum dignitatem. 22. 1. 2  
**Liberi** tunc, & vniue Testamenti sunt enumerati à Concilio Tridentino  
qui inter eos cum omnibus sunt paribus paxuici et confirmantur  
legi in Ecclesia Catholica, & habentur vetere vulgata Latina  
editione, non tunc pro latere & Concilio, est excommuni-  
catus. 153. 4  
**Liberi** de rebus facis sine nomine auctoritatis nullus impolit,  
vel impolit facis, & liberos non vendit, vel apud se retinet,  
aut prius sine exminatione approbat à Ordinario, sub pena  
excommunicationis, & paxuici positus in causis Concilij  
litterarum. 153. 4  
**Libri** scriptos communicare, vel vulgare ante exames, & ap-  
probationem sublequens paxuici, quibus & impolit, & cum  
habentur, vel legationibus prodant auctoritatis, pro auctoritatis  
habentur. ibid.  
**Librorum** probatio danda est in scriptis & antiecclesiasticis apparet  
in fione libri, & dicitur gratis simul cum exminatione. 153. 4  
ibid.  
**Macabrorum** libri. ibid. 6  
**Libri** non sunt impolit nisi paxuici licentia. 7-3  
Quid in Poenitentia, & in Regibus Castellæ. ibid.  
**Libri** non sunt impolit nisi cum omni auctoritatis, vel certi Col-  
legij. 4  
**Regulares** de quorum licentia libri sunt impolit possunt. 4  
5  
**Librorum** probatio in scriptis danda, & cur. 6  
**Librorum** exminatione diligens adhibenda obstinatio, cur-  
ibid.  
**Fides** de scriptis ex libro paxuici et probat necessitas est fa-  
cienda cum formalitatis paxuici paxuici. 164. 163  
**Libri**, & fidei immunitas, matrimonium. 164. 163  
**Littera** Episcopi non requiritur in decretis publicis in scholis  
S. Scripturarum, aut in Canonibus, sed bene in fidei quibus.  
18. 19  
**Locatio** vniue non suffragatur vniue quinquaginta.  
63  
**Locutio** Episcopi requiritur ad hoc, ut Regulares paxuici  
possint in Ecclesiis, que sui Ordinis non sunt, & eos exami-  
nare possint. 11. 10  
**Licentia** causa fidei non vacat ab amissione tertie par-  
tis fidei. 140. 3  
**Licentia**, quam Episcopus concedere poterat, ut in sua diocesi  
extra locum fidei in aliam portante quilibet celebraret, est  
revocata per hoc decretum. 186. 17  
**Licentia** ex concessa Fratibus Praedicatoribus, & Minoribus cele-  
brandi in alio potest fidei fidei. 167. 19  
**Licentia** quoniam Parochus obesse volens paxuici debet ad Episco-  
pum, non suffragatur, sed oportet esse excepta. 193. 65  
**Licentia** delegata audiendi confessiones non capit mortuo,  
vel amodo delegata. 121. 18  
**Licentia** concessa ad beneficiatum Regularibus ad audiendas  
confessiones potest quandoque revocari. 41  
**Licentia** confessionis audiendi debent gratia concedi. 54  
Vide *Regula*.  
**Licentia** ingreditur Monasteria, vide *Regula*.  
**Licentia** Sanctiorum Patrum, & paxuici. 569. 5

**Licentia** appellatio non à seculis Episcopi, vel eius Vicarij ge-  
neralis in spiritualibus, quando appellatio habet locum, si à  
Sede Apostolica sit commutata, commutata Mater politica,  
non, vel alia Vicario generalis in spiritualibus, & c. 153. 4  
**Licentia**. 13  
**Licentia** quando dicitur mora. 161. 13  
**Licentia** quando est in compaxuici, & non requiritur eorum in  
probatione iustificationis. 461. 19  
**Licentia**, & constitutiones contra Concilio Tridentino, & c. 153. 4  
**Licentia** communis. 16  
**Licentia** primatus vniue. 84  
**Licentia** publicatio gratia concedi debet. 130. 6  
**Licentia** ad aliam non potest quis ordinari. 137. 16  
**Licentia** rerum Ecclesiasticarum facta antipaxuici solutio  
non valet in paxuici successores, nec totales locutiones  
eundem. 153. 4. 1. de reform. 470  
**Locutiones** eundem rerum factas ad longum tempus, si Syno-  
dos Provincialis, vel ab auctoritate indicaverit esse in-  
damnum Ecclesie, vel contra Canonicas institutiones, sunt in-  
trix, per Concilio Tridentino. ibid.  
**Locutiones** Ecclesiasticæ tpe paxuici pecunia facta paxuici  
tut. 470. 3  
**Locutio** in paxuici successores non valet nisi notoria ef-  
ficer necessitas Ecclesie. 3  
**Locutiones** Ecclesiasticæ ad sufficiant locutiones. 471. 4  
**Episcopus** an & quando teneatur locutiones paxuici  
tut. 5  
**Locutio** simoniaci est si quis locuti aliquis quod caput spiritus  
litterarum. 7  
**Canellatim** Episcopalis redditis non possunt locuti. 8  
**Quare** funes locuti non possunt. 10  
**Locus** delictus ad paxuici sustentandos visitare potest Episco-  
pus. 181. 15  
**Locus** pia fide publica, seu prima, Ecclesiasticus, seu laicalis vi-  
sitas potest per Episcopum. 181. 12  
**Administratores** paxuici locutiones, etiam exemptorum, oculi-  
lam rationem reddentes, possunt cum Episcopo sedere  
tenent. 123. 13  
**Ordines** habet vniue in absolendo, vel condemnando  
administratores paxuici locutiones. 14  
**Rationes** ad administratores paxuici locutiones per Episco-  
pum pluries in anno capi possunt. 16  
**Institutiones** paxuici locutiones obsequia circa reddendas  
rationes administratores eorum. 17  
**Rectores** paxuici locutiones eundem ab eis frangit quoniam  
incidunt in excommunicationem huius decreti. 186.  
11  
Vide *Visitatio*.

**Locus** nullius diocesis si sit in aliqua diocesi, visitatio spectat  
ad Ordinarium, in cuius diocesi est locus nullus. 109. 3  
**Locus** in habitu, seu vestitu. 169. 2

M

**Archidiaconi** libri. 6. 6  
**Magister** huius litterarum examinari potest ab Episcopo in via  
dumtaxat, que spectant ad fidem, doctrinam Christianam, &  
bonos mores. 17. 44  
**Magister** adorum contra Episcopatum potest ut familiarius ab  
Episcopo ordinari. 157. 7  
**Troium** requiritur continuum. 8  
**Licentia** et tunc paxuici antipaxuici fuisse Episcopum. 9  
**Mandatum** aliquem baculo excois co a paxuici se occiderit,  
si mandatum alium paxuici, & occiderit, non intelligi-  
tur mensile in hoc decreto. 115. 4  
**Mandatum** Episcopi debet esse expressum in clerico, & fuisse  
excois confectum ad interdictum Ecclesie pro fori pri-  
vilegio obediendo. 107. 15  
**Maria** V. non complicitur à Concilio Tridentino, & c. 153. 4  
agitur de peccato originali, sed tunc, ut obediendas confi-  
siones Xili IV. 153. 4  
**Matrimonialis** causa spectat ad indices Ecclesiasticos. 145. 19  
**Matrimonialis** causarum cognoscere possunt ad Episcopum,  
& non ad alium inferiorum. 164. 47  
**Episcopus** debet manere in cognoscere causarum matri-  
monialium. 48  
**Matrimonialis** causas, & criminales cognoscere spectat ad  
Episcopum etiam ad Abbatem exemptis. 52  
**Matrimonialis** causarum, & criminalium cognoscere ad Episco-  
pum spectat donec per alium paxuici probetur immemoriale.  
11  
**Matrimonialis** causas, & criminales cognoscere possunt inferio-  
res Episcopo ex paxuici immemoriale, causarum  
ac, vel pro legio. 54  
**Matrimonialis** causarum cognoscere habere possunt inferio-  
res Episcopo ex delectatione Papæ. 55  
**Abbas** exempti iurisdictionem quam Episcopalem habet  
161

# Index Rerum.

ret uno veniens in personis sub nomine Episcopi. 54  
 Vicarius Episcopi habet cognitionem causarum matrimonialium et officio. 57  
 Matrimoniales causas et criminales à Capitulo Sede vacante cognoscitur, & definiti possunt. 58  
 Vide *Causa*.  
 Matrimonialis dispensatio, vide *Vicarius*  
*decreta* non sunt legem gerunt in lege naturae, & vetiti, non sunt proprii Sacramentum. 544-5  
 Matrimonium est verus & proprius unum ea sepiem legis evangelice Sacramentum à Christo Domino institutum. 4  
 Matrimonium vinculum dissoluitur non potest propter haereticum, aut maleficum cohabitacionem, sed tantum eo ad hunc potest dissolutionem quoad thorum, & habitacionem. 8  
 Matrimonium ratione non consummatur per solemnitatem Religionis professionem alicuius coniugum dirimuntur. 9  
 Matrimonium ratione solis Ecclesiae auctoritate per vota solennia Religiosis soluitur. 10  
 Matrimonium habet periculum tribus de causis: à Patrocho contrahente tribus debetis sciri inter Matrimonium solenniter publicè et pulchre Patrocho, vel alio Sacerdote de licentia Patrochi, vel Ordinarii à duobus testibus praesentibus matrimonio celebratur, &c. *scilicet* 24, *cap. 1. de reform. in iur.* 245  
 Matrimonij etrimonij & quae *prop. iura* & *probatas*, in aliquibus supponit hoc caret. 246  
 Matrimonij decretum replicare sapientis in Ecclesia prope capere videbitur. 246  
 Matrimonium etiam non dissolvitur per tria vota Societatis per hunc non emissa. 11  
 Matrimonium etiam dissolvitur per professionem in Religione S. I.annis Hierosolymitanis. 12  
 Matrimonium vinculum dissoluit non potest propter adulterium alicuius coniugum. 13  
 Clericus licet Ordinibus constituitur, vel Regularis castitatem solenniter professus, non potest matrimonio contrahere contrariumque de facto invalidum est. 14  
 Melius ac beatius est morari in virginitate, aut celibatu, quam iungi matrimonio. 17  
 Matrimonium, quod sunt iocundis, & iocundis paternibus, valida sunt. 249  
 Taverus non possunt liberos coheredare, nec etiam ducem ducere quod contrahitur matrimonio ipsi iocundis. 250  
 Statutum, seu lex municipalis prohibent filios matrimonium contrahere sine voluntate patris non valet. 4  
 Patroche proprius dicitur ille in cuius parochia habitans contrahentes tempore matrimonij. 5  
 Patroche proprius ille dicitur in cuius parochia contrahentes domicilium habent, vel qui pater paliter iocundis eorum animarum in loco domicilij. 6  
 Patroche transferens se ad domum cohabitacionis intentione perpetua cum illa intendit, non potest valide coram patrocho parochiae cohabitare matrimonio. 7  
 Patroche proprius ille dicitur in cuius parochia contrahentes domicilium habent, quomodo illud simulat habitare intentione. 8  
 Matrimonium contrarium coram patrocho loci ubi contrahentes recreationis causa repugnant, non valet. 9  
 Matrimonium contrarium coram patrocho loci ubi contrahentes morantur tanquam Patrochi vel Medici valet. 10  
 Matrimonium contrarium coram patrocho loci cuius impositi sunt aliquid statum est, est validum. 11  
 Matrimonium contrarium coram patrocho loci ad quem ob parochiam meum veniat, & de quo aliquantulum permotus erat, valet. 12  
 Matrimonium clandestinum dicitur quando illiciti deputationis omittitur. 251-252  
 Matrimonium domi celebrari potest. 253-254  
 Patroche tenetur contrahentes interrogare de muno consensu. 254  
 Patroche omittens contrahentes interrogare de muno consensu graviter peccat. 257  
 Consensus ad matrimonium requiritur quibus agnit expresse possit. 258  
 Matrimonij ad velorem non requiritur quod consensus ad hoc sit simul tempore. 259  
 Matrimonium nullum ea defectu consensu valet et regulariter sufficit, quod illis, & de his consensu verum, solum de uno contrahente. 260  
 Matrimonij ad validitatem non requiritur ut patroche vivat aliquibus verbis. 261  
 Sed illorum omisso est peccatum mortale. 262  
 Matrimonium cum probabilitate timetur malitiae impedimento, quomodo deauctoritates omitti possunt. 263  
 Matrimonium contrarium non promittit deauctoritates vel validum, quomodo Ordinarius tenetur dare licentiam quod dicitur possit. 264-265

Presbiteri parochi in matrimonij necessitate non solum corpore, sed etiam morali requiritur cum intelligant, & aduertentia adus. 266-267  
 Patrochus qui pateris corpore est, sed animo nihil omnino aduertens non sufficit valide matrimonio. 268  
 Patroche etiam si desunt ut intelligat consensum contrahentium valide sufficit matrimonio. 269  
 Patroche tenetur, si dolens ad hoc se pateris intelligat, & audiat contrahentem verba, valide sufficit matrimonio, nisi aliquid effect non intelligat. 270  
 Patrochum violenter, aut dolose inducere ut matrimonio iocundis est peccatum mortale. 271  
 Presbiteri parochi sufficit ad matrimonium etiam si ad alium suum vocatus, & casu pateris sit. 272  
 Patroche potest admittere matrimonio suum parochianorum in alicuius parochia sine licentia parochi illius loci ubi quod sufficit. 273  
 Potestatem parochus valide matrimonio sufficit. 274-275  
 Titulus titulum parochi habens parochus valide matrimonio sufficit. 276  
 Non promittit iocundis animum. 277  
 Collationem suam nullum habet, &c. 278  
 Patroche admonitum non interdictum, suspensus, interdictum, vel excommunicatum non tolerat, modo non sit aliquid deponens, valide matrimonio sufficit. 279  
 Schismaticus saltem coloratum suum habet si non fuit ut talis declaratus, & parochia prius, valide matrimonio sufficit. 280  
 Fornicatus notoriè 281  
 Existent in peccato mortali. 282  
 Patrochus interdictus, seu prohibitus ab Episcopo, si non eius vicarius aut aliquis matrimonio contrahat, valide sufficit. 283  
 Patrochus non Sacerdos valide matrimonio sufficit. 284  
 Sacerdos deponatus à proprio patrocho valide matrimonio sufficit. 285  
 Sacerdos Regularis potest deputari à proprio patrocho ut matrimonio sufficit. 286  
 Clericus non Sacerdos non potest parochus sine Ordinarius concedere licentiam sufficit, matrimonio. 287  
 Patrochus habet facultatem concedendi licentiam alicui Sacerdoti alicuius matrimonij suorum parochianorum, quomodo etiam irregularis, suspensus, excommunicatus non tolerat. 288  
 Degradatus parochus potest valide alicui Sacerdoti licentiam sufficit, matrimonio concedere. 289  
 Vicarius à patrocho proprius in constituitur possunt alicui Sacerdoti licentiam sufficit, matrimonio concedere. 290  
 Patrochus proprius si oculis matrimonio aliquo licentia interdicere potest ad hoc cogi per suum iocundis. 291  
 Matrimonium contrarium coram patrocho alieno de licentia Ordinarii potest ipse interdicere valet. 292  
 Iurisdictionem Episcopalem habent potestatem licentiam interdicendi matrimonium concedere. 293  
 Altabes Ecclesiarum nulli Episcopo subiectas, possunt licentiam interdicendi matrimonio concedere. 294  
 Capitulum Sede vacante potest licentiam interdicendi matrimonio impetrare. 295  
 Legatus à latere in provincia suae legationis potest licentiam interdicendi matrimonio impetrare. 296  
 Cardinalis in Ecclesia suorum titularum possunt matrimonio interdicere, & interdicendi licentiam concedere. 297  
 Archiepiscopus dum alio visitat dioceses suffraganeorum, potest in ea licentiam interdicendi matrimonio concedere. 298  
 Archiepiscopus potest concedere licentiam interdicendi matrimonio subditis suffraganeorum suorum ecclesiarum suffraganeorum aliquos metropolitani coniugii, & ad ipsum Archiepiscopum super ea re appellatur. 299  
 Vicarius generalis Episcopi ea proprio officio interdicere potest matrimonio, & alicui Sacerdoti sufficit, licentiam concedere. 300  
 Vicarius Episcopi, vel Sacerdos non est, potest praesentiam matrimonium contrahendo praesentia. 301-302  
 Iurisdictionem Episcopi suspensa per excommunicationem, aut suspensionem, potest eius vicarius valide interdicere matrimonio. 303  
 Licentia ad interdicendum matrimonio debet esse capax, & non tacta. 304  
 Licentia ad interdicendum matrimonio debet alium praecedere. 305  
 Licentia morio vel deo obiecta sufficit ad interdicendum matrimonio. 306  
 Licentia contra prohibitionem Episcopi valide datur ad effectum ut matrimonium contrahatur etiam Sacerdos, cui concessa sunt, & nullum sit. 307  
 Licentia ad interdicendum matrimonio non requiritur in scriptis. 308

# Index Rerum.

ferreptus in fufficiu vchalis.	114	lemola firi.	121
Licentia fperata non requiritur, fed fufficiat generalis ad ad-	115	Benedictione, papebat in fecundis nuptiis non potest fer-	122
ficandis matrimonium.	115	pere, qui in primis accipitur.	122
Licentia generalis adminiftrandi omnia sacramenta fuffici-	115	Confectio legitima dicitur circa fecundas nuptias, de-	122
at adminiftrandi matrimonium.	116	benedecendo mandum est.	123
Sacerdos delegatus valide matrimonium adminiftrare potest	116	Parochus vtriusque contrahentium fufficiens ad benedecendo	124
concedere licentiam adfufficiam non requiritur.	116	nuptias.	124
Licentia adfufficiam matrimonium, quam parochus aliter Sacer-	116	Parochus proprie debet recipere elemofynam occasione	124
dot datur, expetit & vtriusque parochus moritur.	116	benedictionis, & non alio.	125
Matrimonium contrahendum coram parochis carianis, qui habet	117	Epifcopi & fimpliciter dicitur ordinariam habentes, &	125
licentiam a iuribus parochis vtrius ex contrahentibus & ig-	117	enim vicarij potest licentiam concedere impatiendi	125
natur le alium habere, efl invalidum.	117	benedictione nuptialis.	127
Matrimonium contrahendum coram Sacerdote cariano, qui re-	117	Sacerdos tam fecularis, quam Regularis conuolgens in	127
tra non habuit a proprio parochio licentiam vtrius, efl	117	matrimonium benedecendo fubditi alterius parochi &	127
nullum.	117	abfque licentia manus fufceptus ab officio.	127
Patentia testium & parochi in matrimonio contrahendo	118	Sacerdotes Regulares matrimonia adminiftrantes, fen in-	127
debet eflle fimultanea & non fufficiens facienda.	118	lemoizantes non habentes fapientia huiusmodi Presbyte-	127
Testes quicumque ratione compofiti, infames impuberes, en-	118	ri licentia fpeciali vltra fupplendunt ipfa fectio	128
te pueri, doctores, fclitici, formari, aut infames, fufficiens in con-	118	excommunicant.	128
trahendis matrimonio.	118	Ignorantia quibet etiam exafis caufis & fufpendio.	128
Testes etiam docti, & ad aliud vocari fufficiens in contrahen-	118	24. 129.	129
dis matrimonio.	118	Ipo iure.	129
Testes etiam vi decem, & exafis fufficiens dummodo intelli-	118	Sufpentionis pena huiusmodi ne dum ad officium, fed	129
gunt confentiri contrahentibus.	118	etiam ad benedictionem carido potest.	129
Testes non debentur rogari in matrimonio contrahen-	118	Matrimonium plene probatur ex patris defumpca ex libro	129
dis.	118	parochi etiam matris testibus & parochio fcribere.	129
Contrahentes abfque parochio, & alio testibus funt inhabiles	118	Matrimonium contrahentes cum peccato mortali inuolgens pecca-	129
ad ne contrahendum.	118	rum mortale.	129
Conuolgens potest petentes eflle laicos inhabiles, & contra-	118	Matrimonium detinet non licet abfolute, & per longum	129
ctum matrimonij ex caufa irritat.	118	tempus, donec contrahentes vtriusque Dominam, &	129
Matrimonium clandestinum, non vtrius fpecialia iurifdic-	118	dicet.	129
Matrimonium contrahentes non p. ro. ho & testibus prefent	118	Confectio dicitur antiqua laudabilis, que in contrahendis	129
monialiter.	118	matrimonium abfque iurifdic-	129
Matrimonium contrahendum abfque p. ro. ho & testibus, vel	118	ducentur hoc vt robur folum accipiat, requiritur necellario	129
ducentur, aut vtrius etiam in vno fpecialiter non re-	118	in parochis publicis.	129
foluitur.	118	Decretum hoc vt robur folum accipiat, requiritur necellario	129
Spentia fufcepta ex p. ro. ho & testibus non	118	Matrimonium contrahere coram parochio, & testibus, tenen-	129
reuefcent in matrimonium.	118	ter ij apud quos promulgatum efl. Cane. Tria. f. h. i. con-	129
Matrimonium nullum ca publica caufa omnia indiget prefentia	118	trahit.	129
parochi ad fclitid contrahendum.	118	Non tamen aliud migrare vbi non efl acceptum.	129
Matrimonium contrahendum & fclitid propter metum mortis &	118	Matrimonium non efl legitimum fi contrahens inter fo-	129
vtrius efl invalidum.	118	confectio ad locum in quo Concil. non efl promulga-	129
Matrimonium celebratum fub horra conditione de futuro, vt	118	tum fub alio fmo parochio, & testibus contrahit.	129
valide fiat necellario efl adimplenda conditio coram paro-	118	Matrimonium contrahere coram parochio, & testibus tenen-	129
cho, & testibus.	118	tercola illius fclitid, fo quo non efl acceptum Concilium &	129
Matrimonium coram parochio, & testibus contrahendum	118	tenet ad locum in quo efl receptum.	129
hac conditio, & mulier efl legitima, fufcepta copula non	118	Epifcopi non potest matrimonium iualdare per fua decreta	129
eff validum fi publica conditio non efl legitima.	118	fyodalia, que clandestina, & testibus contrahit.	129
Matrimonium celebratum coram parochio, & testibus quando	118	contra eflle, fi ibi non efl promulgatum Conc-	129
ful nullum ob impedimentum ex eorum, non efl necellarium	118	Tria.	129
ad nullitatem illius, quod iuribus coram parochio, & alius	118	Decretum de obligat potest tritoria dies ad eius promul-	129
testibus celebratur.	118	gatione etiam ignoranter quoad annulationem ma-	129
Matrimonium invalidum vt fclitid facramentum, non efl necellario	118	rimonij.	129
faciendum capitulo, & iurifdicio confclitid coram parochio,	118	Matrimonium liberè, & licitè contrahi potest inter perfones in	129
& testibus.	118	hoc decreta nuptiarum ca p. ro. ho.	129
Parochus parochi & testibus requiritur vt matrimonium ce-	118	Parochus potest matrimonium contrahere cum ea, cum qua	129
lebratum per p. ro. ho & testibus.	118	final alitum fclitid fufcept.	129
Matrimonium abfque parochio licet, vel aliter non fclitid fclitid	118	Matrimonium contrahendum fclitid difpenfatione inter fclitid fclitid	129
ma Concilij omnino potest celebrari data etiam viginti	118	plena, & baptizatum valet.	129
necellario.	118	ex Matrimonio rato, non confummatum in alimè vtriusq; affluat,	129
Parochus, vel alius facerdos qui com minori testium numero	118	fed iurifdicio dirimere matrimonium.	129
quam daturam mitem vtrius clandestino interfuit, efl gra-	118	Infamia orta ex matrimonio rato dirimit matrimonium vique	129
uatis auctoritate Ordinis aut p. ro. ho.	118	ad quatuor gradum.	129
Due in ternis fufpentionis ab officio impofita parochio affi-	118	- Affluat ex copula licita orta dirimit matrimonium vique	129
ci efl matrimonium clandestinum non efl fclitid per hoc	118	ad quatuor gradum.	129
deretum.	118	Matrimonium contrahentes fcierint intera gradus prohibiti	129
Parochus proprie, vel alius facerdos ex eius licentia adfufficiam	118	fcipiantur, & carum fpe difpenfationis fclitid efl. de refum.	129
matrimonium clandestinum ob denegatam omiffionem,	118	matr.	129
fufpendendus efl etiam.	118	Matrimonium contrahendum, vel nulla, vel raro datur difpen-	129
Parochus ob licentiam concessam alij facerdoti adfufficiam	118	fatum, & ca efl fclitid, in fecundo gradu nonnullum, & ois	129
matrimonium clandestinum iuribus tantum nuptialis fuf-	118	inter magis fclitid, & ob publicam caufam.	129
pensionem.	118	Matrimonium & ea intentione contrahatur ab habentibus im-	129
Sufpensus ab officio, qui interfuit matrimonio clandestino	118	pedimentum dirimunt vt facit Papa difpenfante facien-	129
non efl fufpensus a benedictio.	118	da efl mentis rum de matrimonio contrahendo, rum de alio,	129
Epifcopus non potest difpenfate ab huiusmodi ternis	118	qua initium efl.	129
fufpentione.	118	Matrimonium inter baptizatum & baptizatum, ad & quando fclitid	129
Contrahentes abfque parochio, & alius testibus vbi Tria,	118	matr.	129
vt p. ro. ho & testibus p. ro. ho ab in Ordinis.	118	Matrimonio qui rogatur non coniungatur a Parochio, ois	129
Contrahentes matrimonium ante efl efl benedictio	118	potest diligenter inquisitiones de licetia Ordinarj.	129
inter acceptum ne contrahentibus horum Conc. in p. ro.	118	24. cap. 7. de refum matr.	129
fuat.	118	Matrimonium qui non liberè contrahere cogit, excommunica-	129
Matrimonium contrahitur ante Ecclefie benedictionem iuribus	118	tur, fclitid 24. cap. 7. de refum matr.	129
fecundis quo efl peccatum mortale.	118	Matrimonium non dirimitur fi celebratur fclitidibus p. ro.	129
Utriusque nuptialis omnino omnino efl tantum pecca-	118	habetur p. ro. ho & testibus.	129
tum veniale.	118	& adparat quod promittit.	129
Benedictio coniugalis non potest efl inter Matrimonium	118	Matrimonium confummatum quod erat iam contrahendum, his	129
fo.	118	semper, but non prohibetur.	129





# Index Rerum.

Missa extra Ecclesiam, & locum sacrum ad id specialiter deputatum non potest celebrari. 173-10  
 Missa celebrare tempus. 243  
 Missam in propria Ecclesia celebrare debet parochus, & non in alia. 126  
 Missam duas fests diebus potest parochus ob defectum Sacerdotum ex concessione Episcopi celebrare. 27  
 Missas celebrare ante celebrationem Missae in Ecclesia parochiali non prohibetur Regularibus in suis Ecclesiis. 162-28  
 Episcopus non potest concedere licentiam ut quis celebrare possit Missam cum Rerum. 19  
 Missarum & coenae cantus omnesque supra missas ab Ecclesia temperandus. 30  
 Regulares cogere potest Episcopus ut in officio Missarum concurrant in diebus Dominicis decemque fidelibus, quae sollemniter & rite in illa hebdomada accurrant. 32  
 Regularibus non est prohibendum in Missam solemnem venire se ad populum, & generalem confessionem pro confectis. 34  
 Ordinarius non potest prohibere Regularibus ne Missas celebrent, & campanas pulsent in suis Ecclesiis ante celebrationem Missae in Ecclesia parochiali. 35  
 Regularibus licet celebrare Missam in Ecclesia seculari de cuiuslibet Rectoris eisdem Ecclesia. 36  
 Parochus tenetur Missae sacrum suis omnibus applicare, iuxta bonos usus arbitrium. 194-0  
 Missas obsequias pro defunctis si exerceant in magnum numerum, Episcopus, & Abbat, & Generales Ordinum moderantur, *ff. 1. cap. 4. de reform.* 442  
 Missarum & anachoritarum numerum quae perferuntur etiam in donationibus, & aliis actibus inter vivos reducere potest Episcopus. 441-3  
 Missarum numerum moderandi iuxta vias legum. 3  
 Testator si reliquit centum annos pro annuo Missae celebratione in tali Ecclesia pro anima sua singulis elemosynis praestanda Sacerdotibus tenetur hanc dandi capacitatem benedicta supplere mercedem. 4  
 Missas in fundatione Ecclesiae, seu capellis erectis in titulum non potest reducere Episcopus. 7  
 Missas reducere non potest Episcopus in beneficiis requiritur in suis fundatione centum annorum Missarum. 8  
 Fratres non possunt diminuire Missas parochialis votivas, vel pro defunctis, nisi habeant consensum eorum, quibus illae debentur. 9  
 Episcopus habet facultatem in hoc decreto sibi tributam inane interdicere causa. 10  
 Opera Missarum ante Concilium imposita, non vero post illud sunt reducenda. 11  
 Missarum numerum non potest Episcopus absque Synodi consensu commovere, & moderare. 12  
 Commemoratio defunctuum per illam facienda est in numero Missarum, seu anachoritarum, quae ex reductione remanent. 13  
 Episcopus in discessu Synodo, & Generales in Capitulis generalibus cum non possint reducere opera Missarum. 15  
 Petrus lotus prius, etiam petrosus lotus auctor peperit Missarum celebrandarum penes eadem sacrum, vel personam, de deponenda. 444-16  
 Missarum perpetua cura non suscipienda sine certam personam licentia in scriptis. 17  
 Missae Romae, & Breuierj calis semel introductus, non potest minus reducere ad annum. 492-3  
 Missae alio, non hoc refertur ad celebrationem, quod alia tenetur ad illa per 7 incrementum precationum monachi sciunt, & absque illa causa ad fecerunt. 2  
 Monachum non licet habere. 216-2  
 Monachus ex ceteris curam altarium in Ecclesia vnae monasterio potest ab Episcopo remoueri. 150-10  
 Non procedit in extensa modum. 9  
 Monachi facti Episcopos an habeant bonorum, seu fructuum dominium. 373-19  
 Monachi Congreg. S. Mariae Iulienis. 379-13  
 Monasteria Monasterium Regula ibas subiecta visitare potest Episcopus in his omnibus, quae ad claustrum spectant. 18-6  
 Visitare potest Episcopus illa monasteria commendata personis, ut et alia ecclesiae. 150-3  
 Capitulum Sede vacante non potest visitare monasteria exempta. 150-6  
 Episcopus non debet se immiscere in monasteria, in quibus regit Regi ibas observantia. 150-10  
 Episcopus quando mouere debet Superiores monasteriorum in quibus regit Regularis obedientia, ut ipsi visitent, &c. 15  
 Monasterium quando in certo loco translatum iure consuetudinis potest, tunc Episcopus, vel alibi consuetudine effere potest. 179-5

Monasterium administrare de illis rationes reddere non tenentur. 181-19  
 Monasterium, seu Abbatiam, quae iura, & Conuentus esset, obtinere, non tenetur residere. 197-44  
 Monasteria illa, quae ad seminarium sui Ordinis contribuant, de eo quod superest contribuere tenentur, etiam feminario. 140-29  
 Monasterium commendatum cum cura non est incompatible cum Parochia. 149-35  
 Monasteria, & similia loca non trigantur sine licentia Episcopi illius diocesis, &c. *ff. 1. cap. 9. de Reg. & Mem.* 377  
 Monasteria non exiguntur sine Episcopi in eorum diocesi exigendi iura, iuxta iura quae obsecra. 379-27  
 Episcopi consensu non sufficit in erigendis Regularium monasteriis, nisi etiam super auctoritate accedat. 28  
 Monasteria Monasterium erigi, & edificari debent licentia eisdem sollemniter, quae seruatur in erigendis Religioforum monasteriis. 29  
 Vicarius generalis non potest absque speciali mandato concedere licentiam edificandi noua monasteria. 30  
 Capitulum dilectum de sola licentia Ordinarij possunt monasteria construere monasteria. 31  
 Monasteria in possessione erigi non possunt nisi seruatis, &c. 379-34  
 Monasteriorum Moniales tam uoxia Vbi & ita expedit videbuntur, tunc Episcopi, vel Superiores transferunt tota Vrbem, & cogunt habere censum, *ff. 1. cap. 1. de Reg. & Mem.* 381  
 Monasterij nomine quid comprhendatur. 387-46  
 Monasterium erigendum absque Superioris licentia animo habitus Regularis assumendi & persequendi, non locum excommunicationis. 388-49  
 Episcopi, seu etiam Vicarij speciales magistrum habentes possunt concedere facultatem ingrediendi Monasterium monasterium summo Pontifici. 389-19  
 Provisio a Capitulo monasterio potest, in monasterio sibi subiectis hanc licentiam concedere. 38  
 Monasterium pfecta potest hanc licentiam concedere in casibus exceptionis. 39  
 Facultas ingrediendi monasteria Monasterium Regularibus subiecta prius ad eam superiorem Regulari. 40  
 Episcopi ingrediendi monasteria monasteria sibi non subiecta hoc Superioris licentia in scriptis, comprehenditur hoc decreto. 41  
 Monasterium si eussentate Pontificum soli Prelato Constatuali subiectum fuisse solum, & non Generali, non Provinciali licentiam ingrediendi ad monasterium concedere potest. 42  
 Abbatissae non potest facultatem ingrediendi monasterium concedere. 43  
 Superiori licet potest licentiam generalem concedere Abbatissae concedendo ingrediendi facultatem. 44  
 Licentia Sedis Apostolice exigitur ad ingressum in 3 Clauis, & Conceptus monasteria subiecta Ordinarij Monasterio. 46  
 Abbatissae ad claustrum licet ut superius ingressus in monasterium quocumque magna subordinatione suspicio est. 391-27  
 Monasteria Sedi Apostolice immediate subiecta deprecas personas quolibet titulum, quae libere statuant, & debent eas visitare & negligentes fuerint, supplet Metropolitanus provinciae. *ff. 1. cap. 1. de Reg. & Mem.* 398  
 Monasteria Sedi apostolica monasterio Sedi Apostolice immediate subiecta ubi Episcopi locorum gubernentur, *ff. 1. cap. 9. de Reg. & Mem.* 399  
 Monasteria quae sunt Ordinum capitis, visitantur etiam. *ff. 1. cap. 10. de Reg. & Mem.* 418  
 Monasteria, Abbatissae, Prioratus, & Praepositi Regularium omnis Regularibus profectis consecrantur, & pro officio exprimitur qualitas nominum, alioquin est nulla. *ff. 1. cap. 11. de Reg. & Mem.* ibid.  
 Vnde Capitulum. 418  
 Monasterium Monasterium, vide Abbatissae. 418  
 Monasteria non cognunt contribuere aliquam subuentionem seminario si beneficiis non habeant uota. 440-30  
 Moniales, & ceteri Regulares rectam parol mouent ut pro prius tenent non possunt. 371-9  
 Moniales moniales licet proprium possident. 40  
 Moniales octuamque proprium possident, possunt quod fuis moribus laborando acquirere, vel eis a parochia donantur. 41  
 Monasterium nulli conceditur facultas disponendi de illis sine potestatem. 42  
 Monasteria illorum non est habere de licentia Superiorum quodammodo iudicium vitalitatis. 43  
 Casus Regularum. 44  
 Moniales deponant a suis Superioribus officiales reddituum monasterij possunt non administrare. 376-13  
 Moniales a Capitulo sui monasterij in officio ecclesiae possunt iudicium videtur amoueri. 46  
 Moniales

# Index Rerum.

Moniales velatæ sunt iura, quam supra numerum abique do-  
ta i elemosina nequaquam admitti possunt. 35  
Monialium deinde anno probatioris duntaxat deponunt. 36  
Moniales, si clare non comprehenduntur in hac excepçione.  
37 & 6  
Moniales omnes cuiusvisque Ordinis bona stabili loquom-  
muni habere possunt. 7  
Monialis sufficienter dotata non possit admitti cum sua deest vicia  
nomen. 37. 16  
Moniales post professionem non egrediuntur à Monasterio  
quorunque pateris, nisi ex legitima causa ab Episcopo  
approbata *señ. 1. cap. 5. de Reg. & Adm.* 38  
Pius V. super clausura & reformatione Monialium. 38. 4  
Idem Pius contra Moniales excentes à clausura 3  
Gregorius X. l. l. circa loca, & alia clausuræ perennitas  
multa edidit. 4  
Idem vocat quatuordecim clausuras ingrediendi monasteria  
Monialium. 5  
Pius & alij Monialium etiam habentes eorum monaste-  
ria ingredi non possunt, nisi in casibus tantum excepçio-  
nis. 6  
Gregorius X. l. l. reseras licentias, & quorunque privilegia  
ingrediendi Monialium monasteria. 7  
Sixtus V. similem reformationem fecit. 8  
Paulus V. statuit clare modum viciis facultatis concessi  
à Papa ingrediendi, &c. 9  
Idem reformationem omnes licentias secularibus mulieribus  
concessit. 10  
Episcopus punit tam Regulas, quam seculares delinquentes  
circa clausuram, vel bonorum administrationem Monialium  
etiam Regularibus subiectam. 11  
Episcopi in omnibus monasteriis Monialium eorum clausu-  
ram ubi violata fuerit, restituere debent. 12  
Episcopus potest & debet viciis, ad clausuram (seu etiam  
in monasteriis Monialium, quæ Regularibus subdun-  
tur. 13  
Episcopus habet iurisdictionem in Moniales, quæ privilegio,  
vel indulto Papæ sunt immunis in iis, quæ ad clausuram  
pertinent. 13. 14  
Moniales exemptæ possunt viciis visitari ab Episcopo quoad  
clausuram quorunque ei videbitur expedire. 15  
Vicarius generalis ex officio potest visitare clausuram Mo-  
nialium etiam Regularibus subiectam. 16  
Suffraganeus Episcopus non potest viciis visitari clausu-  
ram Monialium abique speciali commissione Episcopi. 17  
Moniales in iurisdictione secularis, sed alio Episcopo subiectas vi-  
sitare potest Episcopus diocesis. 18  
Præcepta abique ista causa bene auxilium denegantes non  
punitur, sed in quatuordecim mulieribus. 19  
Monialibus post professionem non licet calce à monasterio  
Nec ex causa quæ Episcopo legitima videatur, nisi sit de-  
cessit in ipse. 23  
Moniales ad possidendi monasteria exire et alia casibus simili-  
bus, vel viginti quatuordecim exceptis in casibus Pij V. 24  
Moniales possunt in opere belli à monasterio exire. 25  
Monialis non potest licentia concedi clausuram ingrediendi causa  
medicinali morbo ita periculoso, ut desperetur salus ea non  
egredi. 26 & 6  
Monialis non potest egredi ut eorum nepotum gerat. 29  
Moniales quando possunt transire de licentia supercedis de vno  
monasterio ad aliud. 30  
Moniales possunt ad aliam Religionem perfectionem transire.  
31  
Monialis licitus est casus, quæ dum in proprio monasterio ali-  
qua de causa commodè curari non possunt, ad aliud monaste-  
rium correctionis causa transferantur. 32  
Monialis, quæ adhuc incipit bilis esse, ipsius commendam in  
nullo monasterio gerere, nec non potest. 33  
Monialibus licet exire eorum quando auctoritate Prælati totius  
Monialium Conventus locum morat. 34  
Monialibus conveniunt licentia est exire à monasterio ad preben-  
dam elemosinas Conventui necessarias, dum cas per alios  
commodè petere non possunt. 35  
Moniales conventus quæ ad quatuordecim menses possunt. 36  
Monialis non licet post professionem tamen à monasterio nisi  
ex causa cogente & capessit in scriptis approbata per Epi-  
scopum. 37. 19  
Monialis est monasterio Sedis Apostolicæ non Regularibus subiecto  
exire non licet, nisi ad hoc conlocos communis Episcopi di-  
recti, & superius Regularis. 40  
Vicarius generalis Episcopi ex officio potest monialis ingredi-  
endi licentiam concedere. 41  
Monialis est filius monasterii egredientes extra casus excepçio-  
nis sunt ipso iure excommunicati. 42  
Monialium Monialium una septem ingredi non nisi licet. 43  
Monialium clausuram ingredi nullus potest ad compungentem  
aqua deducit illa clausura die habet. 44

Barth. Crisost. in Consil. Trid.

Monialis nulla emigratione intra monasterii septem à monasterio  
Parochyico seculari, vel Regulari, autiam Confessum enor-  
ceatur. 45  
Reges, & Reginas non possunt Monialium monasteria in-  
gredi. 47  
Femine non possunt monasteria Monialium sine licentia  
ingredi. 48  
Mulieres quæ sunt in discordia cum maritis, debent si sunt  
in monasteriis Monialium tolerari. 48. 10  
Mulier quando debet permitti ingredi monasterium Moniali-  
um si sumit secum maritum. 48  
Mulieres nuptæ in monasteriis Monialium recipi non de-  
bent. 48  
Viduas in monasteria Monialium recipi non debent nisi  
Moniales fieri velint. 48  
Matribus licentia ingrediendi monasteria Monialium pre-  
stat non potest ad invicenda filias morte proximam. 48  
Infantes discretionis ætatis admitti possunt ad clausuram  
Monialium. 48  
Fratribus Minoribus interdicitur est in sua regalia ingrediendi  
abique speciali Papæ licentia ad monasteria Monialium.  
48. 11  
Licentia ingrediendi intra septem monasterii Monialium debet  
esse specialis. 48  
Finitur primo actui. 48  
Extenditur ad locum obituentis. 48  
& viciis expressis debet esse concessa. 48  
Licentia ingrediendi septem Monialium in scriptis sub pre-  
cepto mortis habenda est, etiam si causa ingrediendi legitima  
sit. 48  
Nisi repetitur supercessionis necessitas. 48  
Monialium clausura ingrediendi licet licentia Episcopi, vel  
superioris in scriptis obtinenda periam excommunicatio-  
ni tenent. 48  
Excommunicatione referenda lata in ingrediendi clausura  
Monialium, non comprehenduntur nisi instantes ex prela-  
m-prior & pateris licentiam. 48  
Excommunicatione hæc referenda non afficitur illa, qui fa-  
cultatem ingrediendi habet, sed non ingrediendi pateris  
illius. 48. 75  
Censura, & poenæ contra eos, qui aliquid in monasteria  
Monialium ingredi faciunt, promittuntur, vel admittunt. 48  
Episcopi & Imperatores Prælati quando possunt ingredi Monia-  
lium monasteria. 48  
Facultas ingrediendi clausura Monialium concedi non potest,  
nisi ob casum necessitatis. 48  
Licentiam ingrediendi clausura Monialium obtinentes ex cau-  
sa, quæ tunc substat, sed tempore ingressus evanescit, non est  
tutus in perpetuum ingrediendi. 48  
Licentiam ingrediendi Monialium monasteria obtinentes ex  
causa, si ingrediuntur post hunc, tenentur ipso facto excom-  
municari in Papa tractant. 48  
Necessitas non physica, sed moraliter in prelati decreto  
accipitur. 48  
Confessio quando licet ingredi clausura Monialium. 48  
Medio quando. 48  
Superior causa visitationis quando sic licet ingredi. 48  
391. 34  
Monasteria Monialium licentia est intrare per aliquo  
opere excedendo, quod commodè extra monasterium fieri  
non possunt. 48  
Ruales iustam ingressus causam habent. 48  
Femine una Monialium monasterium licet intrare, si  
possunt in obsequium, & famulatum Monialium. 48  
Collecti Portugaliæ licet licentiam concedere interda-  
centi mulieribus in monasteria Monialium pro casu ser-  
vicio. 48  
Moniales in eorum monasteriis quando paritas educatio  
causa recipere possunt. 48. 37  
Iudei, alique viri possunt monasterium Monialium ingredi  
ad expellendum malefactorum. 48  
Monasteria Monialium ex ista causa & licentia ingrediendi  
peccant mortem & censuram afficiuntur si filio monasterio sta-  
tum non egrediantur. 48  
Monasteria Monialium frequentare interdicitur est omni-  
bus. 48  
Religiosi accedentes ad monasteria Monialium incommo-  
dum priuationis officiorum, viciis alius & passim, ipso  
facto incurrunt. 48  
Regulam cuiusvisque Ordinis prohibetur accedere ad mo-  
nasteria Monialium ad colloquendum cum eis. 48  
Regulares repeti abique licentia cum Monialibus alio-  
qualiter pariter. 48  
Vicarius Prælatum abique Apostolice Sedis licentia Monialis al-  
loquens incidit in poenam. 48  
Episcopi licentiam dare valent Religiosis alloquendi Mo-  
niales licet in certis regulis. 48

# Index Rerum.

Subiectorum absque Ordinarij litteris alioquin cum Monialibus potest communicari. 107  
 Monialium patres, fratres, & filij ex eisdem alloquuntur in temporibus non prohibitis, licet non indigent. 108  
 Regulares adcoetes monasteria Monialium absque Episcopi licentia non solum in penam excommunicandi quam Episcopus suo edicto precepit. 109  
 Moniales exempti alioquin cum vitiis contra prohibitionem Episcopi non possunt ab eo puniri. 110  
 Moniali litteris scribis & moneis, an liceat in censuram communicare ad Episcopum aduersus eum in monasteria Monialium. 111  
 Excommunicatio Episcopalis aduersus adcoetes monasteria Monialium comprehendit accedentes ad exempta. 112  
 Licetiam alioquendi Moniales Regularibus subiectis an de-  
 ta possit Episcopus. 113  
 Monasteria Monialium iocis vberi, & oppida frequentia re-  
 ducenda. 116  
 Tridario Monialium ad Vrbes quomodo facienda. 117  
 Moniales ab uno monasterio io recedere eisdem non transfe-  
 runt nisi obreata Sede Apost. vel a Coogreg. specialia sa-  
 luti. 118  
 Moniales quando transferri possunt in monasteria nouiter  
 erecta. 119  
 Constitutio Gregorij XIII. habet locum in omnibus Mo-  
 nasteriis Monialium quomodo militiam. 120  
 Moniales admoentes, vel saltem singulis mensibus visitan-  
 tur & communentur. 121  
 Moniales Sedis Apostolicis subiectis ab Episcopo sunt guberna-  
 nde Episcopali gubernio, sed non temporali. 122  
 Administratores bonorum temporalium Monialium quis de-  
 pte valeat. 123  
 Officiales, & ministri monasteriorum Monialium quibus  
 qualitatibus eligendi. 124  
 Moniales in refectorio communal comedere, & in loco etiam  
 communis laborare debent. 125  
 Monialibus non permittitur clausi custodiam sanctissimi Sacra-  
 menti. 126  
 Reliquis non in monasteriis Monialium, sed io exterioribus  
 Ecclesiis afferri debet. 127  
*vide Monasterium.*  
 Monialis generalis facta io Synodo non suffragatur. 128  
 Tempus, quod inter vnam & alteram monasticam interue-  
 nit debet, arbitrio Episcopi relinquere. 129  
 Monasteria, que sunt ad suum tractatum, non sunt concedenda  
 quod extra sunt petente. 130  
 Penitus infirmos non possunt monasteria que sunt ad suum  
 tractatum, concedere. 131  
 Monasteria pro quilibet parva re decedenda non sunt. 132  
 Monasteria ad suum tractatum concedenda sunt illis, cuius  
 interest, & non aliis. 133  
 Monasteria absque penitus interesse coactis sunt recedenda. 134  
 Monasteria io subdium concedenda. 135  
 Monasteria littera, etiam sine pendente, absque iudicio stricte  
 communi possunt ab Episcopo, nisi sit inhibitus. 136  
 Vicarius generalis Episcopi ex officio potest excommunicare  
 quod, seu moniales litteras decedere. 137  
 Vicarius tenetur scelerum non obstante officio, nec quod  
 veritas habet aliter non potest vigare excommunicatio-  
 nis lre in litteris monialibus Apostolicis. 138  
 Monasteria. 139  
 Eius constitutio. 140  
 Episcopus etiam extra visitationem potest excommunicare  
 Monasteria pteat ex officio pro expulsiore & reuqui. 141  
 Monasterio quilibet Sacerdos quilibet penitentem &  
 quilibet casu, vel censura potest absoluit. 142  
 Refertur nulla lre io articulo mortis. 143  
 In Monis articulo constitui qui dicantur. 144  
 Sacerdos simpliciter potest absolute constitutos in articulo  
 mortis, etiam quando adit proprius parochus 145  
 Sacerdos etiam irregularis fulpositus excommunicatus, &c.  
 potest absoluit io articulo mortis. 146  
 Absolui possunt & quocunque Sacerdos simpliciter constituti in  
 articulo mortis. 147  
 Sacerdos, qui io excommunicacione malum intendit, con-  
 stitutus in articulo mortis absoluit, nullam incurrit irre-  
 gularitatem. 148  
 Absoluto datus & simpliciter Sacerdos io mortis articulo est  
 res absoluit. 149  
 Sacerdos cuius extra mortis articulum potest absoluit &  
 casibus per Superiorem referantur. 150  
 Monasteria Regularia vocati ad Episcopum mortuos etiam in cen-  
 sura propria Ecclesia, debent accedere ad Ecclesias & quibus  
 aduersus amouetur. 151  
 Monasteria Archiepiscopus non potest vel nec Concilium Mon-  
 asteria Legi non prestat in euicare. 152

Monasteria Episcopus debet multis pecuniis eo ipso quod ex-  
 acta fuerint, plis locis assignare. 153  
 Episcopus multis pecuniis sibi adducere potest ubi admo-  
 dum pauper erit. 154  
 Monasteria laicorum quod sunt ipsum miferentia, & vana ac pro-  
 fana colloquia ab Ecclesia recedenda. 155  
 Monasteria instrumenta in Ecclesia licita. 156  
*Vide Missa.*

## N

Natus, vel vilius Ecclesie sufficit et Episcopus possit  
 adducere ordinandum ad simulum paritum. 157  
 Necessitas viget etiam ad refectoria. 158  
 Necessitas, vel vilius sufficit ad dispensandum in interdictis.  
 159  
 Natus, legimus Presbyterum ex filio illegitimo respectu  
 beneficii aut oia compendiorum sub dispositione balat  
 detenti. 160  
 Natus, legimus Episcopus indicantur assumenda, deinde boni  
 viti arbitrium. 161  
 Natus, & alij exempti coadiuocantur ad Ecclesiam  
 et paritum. 162  
 Natus, eorum qui ordinandi sunt in Ecclesia, sunt euulganda  
 per paritum, & de ipsorum viti inquirendum, ac de  
 tali inquisitione litteris ad Episcopum transmittenda.  
 163  
 Non extenditur ad Regulares. 164  
 Natus, quod pro singulari litteris dimissis, aut testimonialibus  
 recipere possit. 165  
 Natus, vel Cantellario ex quibus nihil licet accipere. 166  
 Ex quibus aliquid licet accipere. 167  
 Natus, possunt aliqui et exempti singulari litteris dimissis,  
 aut testimonialibus quando alium habent stipendium  
 constitutum ab Episcopo. 168  
 Notarius quocunque sufficere possit sequentes Ordina-  
 rij & non quocunque, ac delictos prohibeat, ac in-  
 censet & casus Ecclesiasticis ad arbitrium suum. 169  
 de reform. 170  
 Inferiores quasi Episcopalem iurisdictionem habentes, ha-  
 bent facultatem excommunicandi Notarios. 171  
 Episcopus vti potest Notario criminalis ciuitatis, si sit vir  
 probus. 172  
 Provinciales Religiosorum possunt citare Notarios intra Os-  
 dioem pro causis criminalibus Religiosorum. 173  
 Episcopus libere punire potest suos Notarios, officia-  
 les, alioquin ministeriales laicos seu clericos delin-  
 quentes. 174  
 Notarii possunt conferre iustitiam contra personam  
 ecclesiarum. 175  
 Notarius etiam Episcopali gaudet fosi privilegio. 176  
 Notarius quando & refutari aliquid accipere valeat. 177  
*Vide Ordinationem.*  
 Notarius habet iurisdictionem etiam ad professionem admittendam.  
 178  
 Notarius a bis, vel semel ante processionem per Episcopum  
 examinanda. 179  
 Notarius etiam Notarium. 180  
 Vicarius, nisi Episcopo impedito, non potest voluntatis Notari-  
 um ex pteuacione facere. 181  
 Episcopus non legitime clausam pro expulsiore volun-  
 tate Notarii. 182  
 Monasteria, Notarii si oget se esse profectum, audire po-  
 test etiam Episcopus etiam extra monasterium. 183  
*Vide Pote.*  
 Notarius interruptus non potest coactione etiam in ordine  
 Monasterium. 184  
 Notarius non interruptus si voluntatis reuocet habet per-  
 sonam facientem Superioris abdicat casu & relandi.  
 185  
 Notarius potest ex lita causa protogui completo probatio-  
 nis anno. 186  
 Notarius quod possit ordinare. 187  
 Notarii quidam minores suscipere non possunt & suis pteuati-  
 bus Abbas Regularibus. 188  
 Prælati, & Coenobites, vel Capitulum dilationem ad pro-  
 tendendum Notario post annum voluntatis probato lita  
 casu conuicti potest. 189  
 Notarii Societatis Ias v non comprehendantur hoc de-  
 creto. 190  
 Monasterio nihil tribuendum & paritibus, & consanguineis  
 Notarii ante eius professionem. 191  
 Non omni parit date paritatem Altaris Religiosis  
 ubi filius aut io monasterio. 192  
 Notarius si complet probatiois annum die 24. Februarii an-  
 no bifecti, oia dicitur rapit hic annus nisi fecunda  
 die. 193  
 Notarius

# Index Rerum.

Non in dimidio Religionis habito in monasterio excedens eo  
ipso interdictus auctoritate pontificis, licet interdictus sit  
modica. 413. 87

Novitius de licentia superioris cum habito aliqua iusta causa  
extra monasterium egrediens auctoritate pontificis auctoritate  
pontificis. 18

Novitius si habito Religione laicorum monasterium ex sui su-  
perioris licentia exeat, non incurret auctoritate pontificis.  
416. 9

Novitius ob malam valentudinem manens extra monasterium  
non interdictus auctoritate pontificis. 30

Novitius & monasterium post Concil. Trid. nullatenus possunt  
auctoritate pontificis remanere. 81

Novitius exstentibus in donatione ex novum bonis sibi deus  
monasterio paret victum & vestitum. *§ 1. de Reg. C.*  
141. 7

Novitius si iuxta formam huius decreti non observaverit legum-  
in & facta professione Episcopos sui factus, acceptus non  
faciendi in dicta legum. 430. 17

Novitius post sequestratum testamentum si se factum ante seque-  
stratum Religionis, & deinde contra Novitium aliud condere.  
19

Novitius ab omni omnia, quae sua erant, restitui debent. 413. 48

Novitius cum debet exerceat Pontificalia in Ecclesia Archiepiscopali  
sive eius licentia. 181. 8

Novitius prohibitionem sollemniter auctoritate pontificis auctoritate  
pontificis superstitioem esse decrevit, non benedictionem, &  
alias excommunicationes, quibus Ecclesia vitas, damnantes, anathema-  
tizavit. 443. 18

Novitius prohibetur ab adveniente Christi, usque ad diem Epipha-  
niae, & a festis quatuor Coronarum usque ad octavam Pasche  
in aliis temporibus celebrantur cum decore modesta, ac  
humili, & quae erit Episcopos. *§ 1. de eorum mat.*  
181

Vide Matrimonium.

## O

Obsequia debita ecclesiis & beneficiis. 125. 2

Obsequia sunt compendiosa in portione assignata vi-  
cariorum. 17. 33

Obsequia privilegia & exemptione quando procedunt. 112. 8

Obsequia omnino in praesentem intelliguntur omnes contrarius  
locutiones. 428. 8

Obsequia inter vivos comprehendit hoc decretum. 3

Obsequia non in officiorum publicorum temporalium com-  
prehendit. 4

Obsequia non comprehendit. 1

Obsequia non comprehendit, quia Novitius tutorum, seu tu-  
torum suam ad reddenda tutorum liberos. 6

Obsequia per Novitios facta auctoritate pontificis dum-  
modo non sint modica. 7

Obsequia non Decretum B. Marci, vel sancti obsequia non com-  
prehendit. 8

Obsequia, & vestitum, quoniam pro fa tribuit Novitius monasterio  
non comprehendit. 419. 9

Obsequia facta per satisfactionem novitii, & Monachum, &  
pro solennitate professionis, non comprehendit. 18

Obsequia, & donationes factas monasterio in tutoribus, vel  
consanguineis Novitiorum ex propriis bonis, non com-  
prehendit. 10

Obsequia emptionis, venditionis, permutacionis, & locutionis  
non comprehendit. 12

Obsequia non beneficiorum non comprehendit. 13

Obsequia, & donationes, & donationem causa mortis non com-  
prehendit. 24

Obsequia in forma Cameracensis tenentis in prima instantia coram  
Auditoribus Cameracensibus respondere. 343. 41

Obsequia, & de Regularibus. 1

Obsequia, & de Regularibus. 1

Obsequia electi pro administratione beneficiorum monasterij  
quibus redditus iuxta extra monasterium coexistunt  
374. 12

Obsequia qui distinctionem bonorum monasterij habet pos-  
sunt amoveri. 25

Obsequia monasteriorum qui bona temporalia auctoritate pontificis  
sunt, non possunt ad novum amoveri. 17

Obsequia facta electione officiorum non possunt cor ad illu-  
rium tempore. 317. 37

Obsequia & monitum monasteriorum Monachorum quibus quili-  
betur eis generi. 327. 4

Obsequia corporis Christi compendiosa S. Thomas Aquinas. 74. 3

Officium Praetorum in subditum corrodendum. 72. 6. 1

Episcopos prohibita possunt ex Regularibus in eorum Ecclesia  
Sacerdotum laicorum expositis, & Officia celebrare per-  
mittunt. 234. 9

Officij domini etrimonialis, tempus, & determinat Synodus vici-  
nialis. *§ 1. de eorum form.* 31. 1

Officij publici exco. 343. 33

Officia domini, vide *Dignitas*.

Officium pro defunctis, vide *Amicis*.

Oleum Sacerdos simplex in possit ex communi Pontificis oleum  
& christum consecrare, seu benedicere. 103. 3

Oleum non consecratus si peccato, si oleum alicuius non ad-  
hibetur, nisi necessitas aliud faciat. 6

Oleum co. calce, quoniam oleum consecratum creditur non suffi-  
cere pro toto anno, licet potest & consecrare oleum non  
consecratum in omni quantitate. 7

Oleum sanctum in quibus Episcopos recipiunt Fratres Cratifici. 3  
& Fratres S. Marci de Monte Carmelo. 2

Oleum sanctum promittere debet Episcopos quod Regularibus  
consecratis in eorum Ecclesia pro via ipsorum duntaxat. 10

Oleum sanctum possunt ab Episcopos benedicti in alia Ecclesia & Ca-  
thedrali. 11

Oleum sanctum quotannis ab Episcopos consecratur. 12

Oleum sanctum ex causa consecrationis possunt consecrari ab Episcopos  
eum minoris numero Sacerdotum. 14

Oleum sanctum debet adhiberi in Cathedrali, & ab aliis digni-  
tatis disceptant alius Ecclesia. 15

Consecratio Sacramentum Oleum debet fieri iuxta formam  
Pontificalit. 13

Oleum sanctum quod dicitur. 13. 17

Oleum sanctum Theologus Canonici non est administrandum ad ius  
operandi. 16. 17

Oleum in Praebenda primo veteris post Concilium Trid. non ha-  
bitur, si ante opinionem praesentem emilio in Theologum.  
16. 31

Oleum 35. Parum quod in Ecclesia Catholica recipiuntur. 6. 2

Oleum sanctum. 157. 18

Oleum sanctum Collecta ab Apostolica instituta. 15. 9

Oleum sanctum quatuor, quibus Hostia, & Calix effusum, & ben-  
dicuntur. 245. 15

Oleum, & de Sanctis Trinitas. 157. 17

Oleum Domitica. 22

Oleum sanctum & adhiberi in loco minime commodum non est facien-  
da separatione patet ab omnes videri populi. 143. 18

Oleum sanctum in pastorem duntaxat domibus existens com-  
prehenduntur sub hoc decreto. 167. 10

Oleum sanctum, vide *Alia*.

Ordinary arbitrio committitur tempus, hora, & materia S. Scrip-  
turae, quae legendum sit. 16. 40

Ordinary arbitrio, seu ceases etiam quod vram & mores non  
requiritur ad locutionem S. Scripturae in consensibus Regulari-  
um habendum. 17. 43

Ordinary non dant facultatem dispensandi in residentia. 12. 3

Ordinary appellatur qui comprehenditur. 14. 5

Ordinary & Sacerdotes deputatos ad curam in Ecclesia pa-  
rochialis habentur Commendationis Ordinis Templieri,  
quae potest Ordinary. 33. 74

Non solum facultates alias te immemorabili, & laudabili-  
ter observata consuetudine. 15

Non tollit concordia ad confirmata Sede Apostolica. 16

Ordinary nomine vici Episcopos in praesentem. 15. 28

Ordinary non observat regula de trisolatione potest possidere  
compellere ad observandum dispensationem. 104

Ordinary habet facultatem easdemque viros factas & 40.  
auctoritate publica publicatione. Cuiusque summandum, quod non  
sunt effectus. 12. 1

Non graue pariter ad iustitiam viros & 40. auctoritate  
factas, quae non sunt effectus, sed tamen vult, quod  
Ordinary pro illas concedit. 4

Vicarius perpetuus per subrogationem obtinet & 40. auctoritate  
die publicatione Concilij ab Ordinary possunt  
examinari. 5

Ordinary possunt residere vicarios in casibus, quibus licet de  
iure canonum etiam sita 40. auctoritate. 7

Ordinary non possunt regulariter vicarius Ecclesia & monas-  
terio munitur regno Portugalliae, sed hoc Ecclesia vult  
vici. 31. 6

Vici Ecclesia si sit vici monasterij, possunt Ordinary  
laicorum eas vicariis.

Beneficia vici Vicariatus Complutensis non possunt Ord-  
inary vicariis. 9

Ordinary vici Beneficia coram vici monasterio, non solum  
monasterio. 10

Habet locum in alio vicariis. 11

Ordinary possunt temporales, aut perpetuos vicarios confirmare  
in quibusque benedictis ecclesiasticis, quae vici rep-  
resentant. 12



# Index Rerum.

Tempus statim ad sacros Ordines conferendos non est de  
solum subleuans 3  
Tempus ad conferendos Ordines minores quod sufficiat. 9  
Festis diebus in quibus Episcopi minores Ordines conferre  
possunt debent esse de precepto. 10  
Episcopus potest tripliciter libi subditos et domos ratione ordi-  
nare, vel beneficii, vel domus. 11  
Beneficiis potest ordinari ab Episcopo diocesis in qua ha-  
bet beneficium. 11, 12  
Præst. motum habet potest ordinari ab Episcopo illius diocesis  
in quo illud possidet. 12  
Beneficia plura in diuersis diocesis habent ab vna illarum  
Amittit potest ordinari. 17  
Domestici, coarctatos in aliquo loco potest ordinari  
alios Amittit, quoniam in eo non longo tempore degit,  
dum tamen habuit animum propensum ibi permanendi.  
13, 19  
Nunquam quis potest ordinare. 30  
Ordinare Episcopus laicum familiarem non subditum non po-  
test, nisi per rationem suam fuerit commensuratus, & ipsa  
fuerit beneficium conferens. *ijf. 23. cap. 9. de reform.*  
114  
Episcopus familiaris non potest per alium ordinare familiari-  
tem quocumque ordinare. 114, 15  
Episcopus familiaris ordinare conferat illam ei beneficium,  
se ipse. 115  
Vicarius Pape quos ordinare potest. 115, 16  
Magister aliorum curat Episcopus potest vi familiaris ab  
Episcopo ordinari. 7  
Episcopus ordinare potest familiarem suum rationalem alios  
habentem, &c. 10  
Episcopus ordinare non potest suum familiarem, cui non  
erant beneficium ea eo quod illud possidebat in alio  
diocesi. 18  
Penitus ad titulum quando potest Episcopus ordinare fami-  
liarem suum. 13  
Patrimony ad singulum quando possit ordinari familiari-  
Episcopo ratione rationis. 14  
Ordinatus subditi non ipsius se committere posse dictum  
fratrem, quibus aliam ministrant, communionem so-  
mni amittit elapsus ante promissionem ad diaconem,  
Ordines licet ibi nulli conferantur *ijf. 23. cap. 19. de reform.*  
114  
Presbyteri qui ordinati debent. 114, 15  
Ordinatus collatus, qui non adhibuit pro loco, pro cuius de-  
finitione, vel vultu admodum. *ijf. 23. cap. 16. de reform.*  
114  
Ordinari collatus potest contra prohibitionem sui Prelati  
ibid.  
Ordinari potest quis post publicam penitentiam peractam,  
104, 1  
Ordinatus non potest accipere ab Ordinario aliquam merce-  
dem. 130, 1  
Ordinatus ad maiores Ordines de licentia Capituli Sede vacante  
inter annum nulli privilegio clericali, pariterum non criminati-  
bus, gaudere debent. 130, 10  
An possit habere beneficium. 131  
Ordinatus ab Episcopo titulari hoc conferat Episcopo, ipso iure  
in quibus locis. 131, 6  
Ordinatus ad titulum patrimonii quomodo post ordinationem  
illud ascendat, seu conueniat, non incurret vllam suspensio-  
nem. 139, 69  
Ordinatus bona fide ad singulum patrimonii quod prius erat aliter  
donatus non accipit penam hanc decreti. 75  
Ordinatus non proprio Episcopo, nec ab alio de eius licentia  
a solis potest Ordinem accipere quomodo proprio Ordina-  
rio videtur expedire, vel potest. 131, 15  
Ordinatus se exerceat in omnes Ordines in Ecclesia hoc adhi-  
suerit, nisi ab illa subditis, & preter de eis talis sententia,  
ut fiat licentia digni maioris Ordinis. *ijf. 23. cap. 11. de reform.*  
118  
Non promouantur ad sacros Ordines, nisi post annum a sus-  
ceptione vltimi Ordinis moribus suis celsis, vel vultus  
Ecclesie capiat alius iudicio Episcopi. 131, 10  
Ordinatus tenet tunc legitimum vicarium a suspensione prius  
oblati debet, quoniam Ordinem exercitio se immutat,  
131, 11  
Ordinatus facit Ordinationem ex proprio, non non capere  
nulli facio ipso, & iure a missa ad singulum collatum per  
Ecclesiam quocumque. 131, 10  
Ordinatus per hunc est suspensus tantum ab eo Ordine, quem  
per se ipsum suscipit. 131, 6  
Ordinatus non tenetur iustificari nullam ipse lege locum cen-  
suram, vel irregularem. 131  
Ordinatus per se ipsum, & de ipso. 131  
Ordinatus in sciendo quoniam legatum in Concilio generali. 131  
Potest illa exerceat de alio diocesi de Ordinis loci

expressa licentia potest Ordines conferre etiam suis propriis  
diocesis. 131, 1  
Ordines in loco exempto volens conferre Episcopus alienus,  
debet habere licentiam superioris loci exempti, & illius  
Episcopi, loci cuius fieri licet exemptus constitutus est.  
10  
Capitulum Sede vacante ante lapsum anni potest sacrosanctam  
crucem de obsequio licentiam a Sede Apostolica de susci-  
piendo Ordinem cum licentia sui Ordinis. *ijf. 23. cap. 11. de reform.*  
114  
Sede Episcopali vacante pro suscipiendo Ordinibus infra  
annum non est adcursum viciorum, vel Metropolitanus, &  
admodum est Sedis Apostolice. 1  
Capitulum ex eiusdem in Capitulis expressis Ordinem inter-  
dictis remittit potest. 131, 10  
Episcopus potest suscipere Ordines, quos accepit eius sub-  
ditus abique suis litteris diocesis. 131, 14  
Ordinum collationes sunt illorum mandati ubi accipere debent  
ab illis, qui ordinantur. 131, 10  
Patres loci seu possunt promoueri ad sacros Ordines abique  
titulo. 131, 16  
Ordine Subdiaconatus qui non est insignis & est mandatus  
officiis diuina in Ecclesia Cathedrali, vel Collegiata, vel Re-  
gulari, non habet votum in Capitulis illius Ecclesie, nec ha-  
bere potest de *ijf. 23. cap. 4. de reform.* 131, 1  
Ordines Menstruorum plures, & diuersi debent esse, qui se-  
cretorio ea officio maiori cum venustatione delectantur, &  
*ijf. 23. cap. 5. de reform.* 131, 7  
Ordines Sacramentum a Christo institutum. 131, 1  
Ordo est Sacramentum Ecclesie constans signis, & verbis ca-  
seruatis, offerens gratiam *ijf. 23. cap. 1. de reform.* 131, 1  
Ordo sacerdotatus est verum, & proprium vocum legis Sacramen-  
tum a Christo Dominum institutum. 131, 1  
Ordo imperat characterem indelebilem. *ijf. 23. cap. 4. de reform.* 131, 9  
Ordo gratiam conferit. 131, 1  
Ordines maiores, & minores sunt Sacramenta. 131, 1  
Ordinem minimis accipit promouens absolute conditione com-  
passa. 131, 1  
Ordines maiores, & minores sunt in Ecclesia prater sacra-  
mentum. 131, 1  
Ordo est verus, & proprius Sacramentum a Christo Domino insti-  
tutum. 131, 1  
Episcopi per se ipsos Ordines conferant, si imped-  
dit. 131, 1  
Ordines Minores accipere intrinsece non persequuntur illi  
sua clericali, sed saltem declinandi solum, peccant mort.  
131, 1  
Consuevit in locis non potest vi sacri Ordines extra la-  
tus a tunc tempora conferantur. 131, 1  
Papa solus licentiam concedit vi sacri Ordines extra quatuor  
tempora conferri possunt. 131, 1  
Interdum Minores postea extra tempora a hanc statuta do-  
minis, vel alio scilicet quibus sacros Ordines susci-  
pere. 131, 1  
Ordinem sacrum collationem in Cathedrali Ecclesia publicis  
Episcopis celebrare debet. 131, 1  
Ordines minores licet Episcopo conferre in eius domo Episco-  
pali. 131, 1  
Ordines minores postea conferri sine Missa, & a non la-  
tente. 131, 1  
Ordines accipere non potest quis per Episcopum agnitione sua  
maius. 131, 1  
Ordines suscipere non potest nepos ab Episcopo loci, in quo  
quis vult esse. 131, 1  
Suspensionem a Collatione Ordinum per annum incurrit  
Episcopus ordinans extra in propria diocesi non proprio  
subditum. 131, 1  
Episcopus ex ignorantia prohibet subditum alieno sine pro-  
prij licentia Ordines suscipere non tenetur. 131, 1  
Ordines vel Testam confertur Vicario suo abique litteris  
dimissoria non approbat a Nuncio suscipitur per annum  
a Pontificibus. 131, 1  
Abbas, & quocumque exempti, a quocumque loco conferre  
non possunt Ordines minores, nisi sua subditi Regularibus  
*ijf. 23. cap. 10. de reform.* 131, 1  
Abbatibus quocumque exemptis etiam nullius diocesis,  
non licet Ordines quicquid conferre a minoribus Regulari-  
bus subditis libi non sit. 131, 1  
Nuntij Ordines minores suscipere non possunt a sola Sape-  
rentibus Abbatibus Regularibus. 131, 1  
Abbas et possit ab Ordine minoris promouere qui habere  
debet. 131, 1  
Abbas potest de iure conferre Ordines minores suis subditis,  
licet non sit beneficius. 131, 1  
Abbas aliquando Abbas exempti non potest Ordine in ca-  
pitulo, licet si Episcopus, licet si abbas est collatus. 131, 1  
Dimissoria se interat ad Ordines suscipiendos conferat non  
potest Abbas Clauis Regularium libi subditis. 131, 1



# Index Rerum.

Ordines confecti subleatibus Abbatum, & aliorum in-  
feriorum nullius directi licet Episcopus vicariatus sine  
consensu, sed iuribus inferioribus eorundem Abbatum. 9  
Ordines monachi non consecrati, nisi intelligant saltem lan-  
guam Latinam, & per idem locutionem, nisi aliter Episcopus  
magis expedire videret. *fig. 1. de reform.* 113  
Ordines in monachi in laicum, qui linguam Latinam intelligant,  
consecrati. 119.4  
Episcopus non decessit interdictum minorum Ordinum potest  
consecrare si est magis capax vel iuribus suis. 3  
Tempus interdictum quod debet interdictum inter vnum,  
& alterum Ordinem monachorum. 4  
Causa quaecumque habet ad dispensandum in interdictis Or-  
dinum minorum. 5  
Ordines monachi de prima Tonsura vel vna die consecrati non  
aliter licet quam si in loco sacro consecrati. 6  
Ordines monachi cum subdiaconis potest Episcopus simul  
consecrare, ubi regeret de hoc consensu ante Concilium Trid.  
legitimè obiecta. 8  
Irregularitas non excommunicatio ille, qui non excommunicatus  
non potest hunc Ordinem suscipere. 11.7  
Suspensionem in Bulla Trid. v. communis contra recipien-  
tes sacros Ordines ante legitimam statum incognitionem  
ubi id fecerit in laicali culpa. 1  
Ordines sacros suscipiunt ante legitimam aetatem ex bona fide  
patrum suspensionem non incipiunt. 9  
Clerici ex promissa mala fide ad Ordinem sacrum ante a-  
etatem, an per se heretici puniuntur. 10  
Duo Ordines sacri non eodem die etiam Regula ibi con-  
secratur. 114.12  
Ordines plures uno die suscipiunt ab Episcopo dispensatione  
indigunt ad posterum illi egrediuntur. 14  
Ordinum ministeria ab eisdem videlicet carere. *fig. 1. de reform.* 115  
Ordinum ministeria ministeria, si non sunt Clerici, calibet pos-  
sunt administrare, conuagat bonae vitae, non legem idem in ha-  
bitu & iurisdictione Clericali. 116  
Ordo sacerdotum est ad filios spirituales multiplicando ibid.  
Ordines sacri quibus temporibus conferuntur. 160.1  
Ordinem sacerdotum, & sacerdos non habet locum in collegia-  
tis. 110.44  
Ordo non est regulariter auctor Canonizationis cathedralium,  
sed potest auctoritate statum, iurisdictione, vel consecratione  
sua. 45  
Vide *Dignitas, Transfere.*  
Originalis peccati vnum propagare, non imitacione transfusa  
omnibus iustis. *fig. 1. de sac. org.* 9  
Vide *Adam & Regnum.*  
Oratio patris impetrat ad Ordinem suscipiendos. 111.17  
Oratio, cum non habet, & scholas non frequentant, non gaudent  
privilegiis scholasticis, nec ab omni causa studij leuitas  
suarum beneficiorum percipiunt. 17.18

## P

**P**apa dispensat super Concilio generale si de eo faciat ex-  
pressam mentionem. 1.1  
Papa dat facultatem non residendi ad huiusmodi, quinquaginta,  
& ex causa causa. 11.6  
& percipiendi quodlibet anis distributiones, etiam non inter-  
dictum. 116  
& neque personaliter expositi residere in alio beneficio in-  
compatibili quod habet. 116  
Papa solus potest vel de Episcopis consecrare. 47.1  
Papa dispensare potest in precepto Ecclesiastico de constituendo  
semita in anno. 91.13  
Papa potest ibi reservare casus respectu omnium. 98.1  
Papa conuocare potest et vnum Episcopus iustus de causis Episcoporum  
consecrare. 101.3  
Papa solus licentiam concedit vel facit Ordines extra quosque  
tempora consecrati possunt. 110.3  
Papa potest dispensare in a. l. i. i. gradibus ex prohibitis *Le-  
m. 11.* 114.6  
Papa auctoritate personarum & locorum qualitate dispensat vel vni  
parochialis & Canonizationis consecratur. 141.41  
Parochialis Vicarius potest Episcopus Parochiam vnicam mona-  
stio tamquam etiam aliter de archiepiscopis. 11.13  
Vicarium perpetuum in parochialis vna deponere potest  
Episcopus quantum vult facta est per vnam partem, &c. 16.16  
Vicarius Regularis deponendi in parochialibus vniis mona-  
stio Ordinis Parochialis debent esse amou-  
biles. 17  
Episcopus iustus Regularibus, sed tamen sine illorum penali-  
tate quod parochiam dimittit ob enumerationem po-  
puli. 141.11  
Parochias duas per vnum iuslem equè principaliter vniis ha-  
bent potest in qua maioris auctoritate. 17.13

Parochia non habet certum populum Episcopus potest assignare  
certum populum, & ubi non sunt Parochie, quamprimum con-  
stitui. *fig. 1. de reform.* 113  
Parochias duas potest non esse intelligendum quando vna  
solam collat sine dispensatione faciens per 40. an. 119.5  
Parochia, quae certis locis non habet non comprehendit  
sub hac decreto. 7  
Parochia Tolezana in monasterium cunctis, & vniuersis claustrum  
Collegio in quibus gubernatur. 101.11  
Parochialis Ecclesia obnoxietur post Concilium Trid. siue  
licentia, & in aliorum studiorum causa fructus percipiendi  
dantur. 118.6  
Parochialis vnam habet, & eandem alterius, & tunc alterius  
dimittit. 49.14  
Non habet locum in duabus parochialibus, quare altera va-  
ta est beneficio simpliciter. 15  
Vicarium perpetuum potest facilius in Parochialibus vniis  
relinquere Episcopo alioquin. 113.13  
Vicarius ad auctorem amovibiles potest per Capitulum in Pa-  
rochialibus mensis vniis potest amoueri ad eundem ipsius  
Capituli. 14  
Vicarius perpetuus Parochialis vniis nominarius spectat non ad  
Ordinatum, sed ad eum, cuius est beneficium in quo origi-  
nat vicarius. 118  
Cura animarum in Parochialibus vniis Capituli Catho-  
dralium & Collegiarum Ecclesiarum, quomodo exerce-  
nda. 19  
Parochiales Ecclesiae, etiam quae sunt capite Ordinum, ab Or-  
dine vniis debent. 119.17  
Parochialis in Ecclesiis parochialis parochialis, auctoritate debet Eucha-  
ristia sacramentorum. 71.4  
Canonici Regularis non sunt admittendi ad eam Parochiam  
Ecclesiarum ab Episcopo, vnde Apostolica dispensatio. 111.6  
Parochiales possident, tenent residere quamvis in ea eman-  
sent eis, vel quatuor vniis. 114.17  
Parochiales obnoxietur cum libero tunc catenato, & possessione  
bonorum, tenent residere, quamvis in limite ad eam posside-  
ntis motu in suis per aliquem in personam. 10  
Parochiales Ecclesiam cum Canonici habent tenent residere  
in Parochialibus. 117.40  
Parochiales obnoxietur in qua Vicarius perpetuum legitimè in-  
stituit obnoxietur, eo tunc residere non tenentur. 119  
Parochialis beneficii nomine quae vnde in hac materia. 119.18  
Parochialis tanguntur quomodo percipiendum. 119.18  
Parochiales Ecclesiam habent potest Ordinem aliam Pa-  
rochiales conferre, sed post ad eam possessionem parochialis  
secundum vnam partem. 114.11  
Parochiales duas habent, quoniam altera est beneficium simpliciter  
in perpetuum vniis, alterum dimittit non tenentur. 114  
Parochiales due vel plures locum vniis possunt legitimè  
tenere. 119  
Parochiales vnam habent cum fructibus, & alteram cum modo  
tulo, vnam ex istis, quam vult, tenent residere. 114  
Monasterium commendatum cum cura non est incompatibile  
cum Parochialibus. 115  
Parochiales habent vel cum monasterio in commendam ad  
vnam, qui cura immo solamur, aliam dimittit non  
tenentur. 116  
Parochialis habet ob incompatibilitatem dimittendam quomodo  
percipiendum habent ad eam regere. 117  
Parochialis & Canonici cadunt sub incompatibilitate etiam  
stante Parochialis, & tunc tenentur fructum. 111.13  
Parochialis in eadem, Canonizationis in Cathedrali obnoxietur,  
si potest vniis interposita, non est intelligendum. 114  
Parochiales vacantem non debet Episcopus Canonizationis  
haberi consecrare, etiam tenens admodum parochialis effectus. 119  
Parochiales Ecclesiae sunt incompatibiles cum beneficiis, quibus  
beneficia assignantur sunt distributiones. 114  
Parochiales obnoxietur vna cum Canonizationis ex dispensatione  
Apostolica Concilio, potest post Concilioque alia dis-  
pensatione optare aliam praedictam pignorem. 116  
Ex eo per constitutum est factum in vacatione Parochi-  
alis Ecclesiae. 114.11  
Parochialis singulis concursus non consecratur. 118  
Parochialis, quam quis acquirit per regnum, & prius possidet,  
non consecratur per concursum. 114  
Parochialis vniis Dignitati, vel Canonizationis, non est consecranda  
per concursum. 118  
Parochialis vacans in Curia apud Sedem, praesideri sicut in  
Duria sine concursu. 116  
Parochialis subleatibus auctoritate monasterio, seu de eius mensa  
non consecratur per concursum. 117  
Parochialis, seu beneficii in Regularibus, quod Regularibus confer-  
ri tendit, sine concursu praesideri. 118  
Ecclesia parochialis quae est ad Regularibus, non consecratur  
per concursum. 119  
Parochialis, quae de mensa non operatur, non subleatibus eadem est in  
Ordinibus

# Index Rerum.

Parochialis Ecclesie religio in quando sit in manibus sanctissimi  
mi non est necessarius examen per concensum. 147.25  
Examinatus ad Parochialem sibi religionem & reproberetur,  
postea, intra sex menses à die datus litterarum aliud  
examen subire. 23  
Episcopus non potest admittere consanguineos, vel familia-  
res iam suis, quibus religionem ad eamdem concensum Pa-  
rochialium non est manifestum religio. 14  
Examen per concensum non requiritur in permutantibus  
Ecclesiis. 25  
Parochialis refectus, vel affectus specialiter vigore indulti S.  
R. E. Cardinalium prouidentur per concensum. 148.29  
Episcopus tenetur ad Parochialem vacantem plures exami-  
natos nominare, & alios etiam ab aliis nominatis  
admittere. 149.19  
Parochialis vacans quando fuerit laici personarum Ecclesiastici  
quomodo prouidentur. 151.156  
Episcopus tenetur insinuare ad Parochialem insinuationem  
Ecclesiasticam dignum prouidentur à patre suo concilio  
dignetur. 157  
Parochialis insinuationem laicorum de soluta subsistentia con-  
tulerit. 156.149  
Parochialis in collatione facta iura de soluta seruati debet  
forma examini, quod eorum inferiori requiritur. 150  
Parochialis sine examine per concensum, vel contra futuram  
pauca à Concilio non potest in foro concensum acceptari.  
157.25  
Parochialis ita cuius conditio ut examine per concensum  
operari ferretur, vel cetero effectus qui se examine vellet tollere,  
quomodo consideretur. 160  
Parochialis concensum collatio an possit fieri sine concensu.  
161  
Parochialis Ecclesie in simplicia beneficia concensum non pos-  
sunt. 162.3  
Parochialis Ecclesiam in Collegium erigere non potest  
Episcopus. 6  
Vide *Episcopus*.  
Parochialis qui ob laicorum distantiam paratur incommoda  
in percipiendis Sacramentis quomodo tutetur. 163.6  
Parochialis tenetur prouidere Reclui de visu ubi de neces-  
sitate est à Parochia Ecclesia propter amentiam populi,  
si non sit vnde possit dari. 161.15  
Parochialis si sint multi, & distantes, & sint magis incommo-  
do non possunt vi Sacramenta, vel aditus laici, erigunt  
parochias, & assignare per sacerdotibus competerent  
portiones ex suisque pensionibus ad Ecclesiam matri-  
cem. *sess. 4. c. 1. de reform.* 164  
Parochialis non possunt audere vni Ecclesie, & recedere à pa-  
rochia ut eorum tenetur, & eorum prouidentur. 162.14  
Parochialis possunt cegi ad contribuentem pro Recluiam  
separatorem per iudicem secularem, si eum requirit Episcopus.  
16  
Appellatio hoc casu prohibita. 17  
Parochia non licet causa studiorum à suis parochialibus Eccle-  
siis post Concilium abesse. 18.22  
Parochia gratialis potest iungi in publicis Vniuersitatibus S. Sen-  
tentiis legere. 63  
Parochia vniuersitatibus per Sedem Apostolicam studendi fa-  
cultas, quod exigi solent, ostenduntur. 64  
Parochia per scriptum concensum minime licet prouentibus  
diocesanum. 81.13  
Parochia per scriptos inter Missarum solemnium sacramentum habere  
possunt, etiam quando Episcopus ipse prouidet. 16  
Parochia amouibilia remoueri non possunt nisi ea rationabili  
causa. 16.12  
Parochia per cura animarum non possunt deponari nisi de con-  
sensu Episcopi ne prout examine. 26  
Parochia in Ecclesia exempta animarum curam exercere inco-  
nueniens prius approbandi, & examinandi sunt ab Episcopo.  
16.10  
Parochia non extrahitur à peccato si uelut alienis anni ad-  
hibeat, nisi necessitas aliud suaserit. 101.6  
Parochia in casu, quo concensum concensum creditur non suffie-  
re pro toto anno, licet potest ei mittere concensum non concen-  
sationem in mittere quantitate. 7  
Parochia communicare non potest perpetuo, & absolute fa-  
ctus, sed tantum semel, tempore quo habent diuisa  
iura. 118.3  
Parochia & Reclui & alios quo pertinet, cogit Episcopus  
ut delegant, ut sibi non Sacerdotes adingant, quot sunt occu-  
runt, ad administranda sacramenta, & ad alia officia. *sess.*  
*11. c. 4. de reform.* 165  
Parochia, vel Reclui impedit Episcopus, ut delegant de-  
ponit Vicarios, vel concensum pro remouere assignant pau-  
ca suum pro sufficiunt victo, & alios prouident, &c.  
*sess. 11. cap. 6. de reform.* 165  
Parochia cui datus est concensum propter sufficientiam, non

potest abesse à Reclui. 166.6  
Parochia in illis diebus, quibus Missam tenentur celebrare, non  
possunt pro ea maiorem elemosinam recipere. 166.11  
Parochia tenetur populum monere ut frequenter ad suas paro-  
chias saltem diebus Domini & maioribus festis accedant.  
168.12  
Parochia, & quando & sub quibus parais tenentur Catecheses  
sacerdotum. 171.14  
Parochia tenetur Missam sacrum soli quibus applicare  
boni viri subire. 174.4  
Parochia si à suis Ecclesiis abique legibus tunc ab Episcopo  
cogita, & approbata in scriptis abesse alia hinc inde tem-  
pus, peccant mortaliter. 176.12  
Parochia Ecclesie in qua sunt constitutus Capellanus con-  
censum concensum quod Capellanus alicui non tenetur re-  
sistere. 177.45  
Parochia debet residere in domo ipsius Parochialis. 177.45  
Parochia tenetur prope Ecclesiam in ciuitate residere, licet ma-  
ior pars parochianorum longi habent in oppido. 178  
Parochia tenetur residere personalem & non alio modo satis-  
fit manui suo. 178  
Parochia cogendi sunt ad sobrietas per seipsum, & non per sub-  
ditos, ea tenetur, ad que tenetur. 178  
Parochia debet ita continere residere ut indigent non carant  
necessaria ope. 179  
Constitutio Episcopi alicui de Parochia possit abesse ultra  
duos dies sine licentia. 179.151  
Parochia insinuam causam non residendi minime habent, quoniam  
in seruitio Episcopi, & Ecclesiarum Cathedralium perman-  
nent. 180  
Parochia non potest esse vicarius Episcopi, nisi Ecclesie Cathedra-  
lis parochia sit. 181  
Parochia Inquisitoris, vel Scholasticus officium exercere  
non habent iuram causam non residendi. 184  
Parochia non excluditur à residendo propter inopiam  
alios. 186  
Parochia à residendo non excluditur propter inimicitias capi-  
talis. 187  
Parochia propter senectutem non excluditur à residendo, quan-  
do Ordinarius iam prouiderit illis insufficientiam.  
188  
Parochia non licet abesse causa prout. 189  
Parochia an iudicialiter pubeat debeat causam absentem. 189  
Parochia non potest relinquere vicarium, seu substitutum  
etiam idoneum pro administratione Sacramentorum in com-  
muni Episcopo. 191  
Parochia non potest abesse à sua Ecclesia sine licentia in scrip-  
tis ab Episcopo, nisi talis repent se officia necessitas, &c. 199.7  
66  
Parochia sine licentia Episcopi ex iusta causa in scriptis con-  
cedenda non potest abesse etiam primo hinc inde. 197  
Parochia non potest per hebdomadam abesse non prout, vel  
non obuia licentia etiam relictis vicariis idoneis. 198  
Parochia prout licentiam fugiendo causam insinuam, peccat  
mortaliter, & tenetur restituere fructus. 199.70  
Parochia si iustam habet causam abeundi extra parochiam, an  
possit abesse ea sine per Episcopum deprecari. 201  
Parochia ut quod prout ch non residet nam, & que sunt asse-  
deret. 203  
Ad prouentionem Parochia & non residendum non est neces-  
sarium quod prius procedat per alias parais. 204  
Causa non residendi quo remedio an velit, & Episcopi est  
arbitri. 205  
Parochia possit laici autem ad Sacerdotium promoueri, etiam  
non habet aliquem Ordinum sacrum. 206.9  
Parochia actu habent eparchialis beneficium confessionis an-  
dix parais. 209.17  
Approbatio daturat ad auditas confessiones concensum  
Parochia in casu concensum, vel oppido, ubi sit est parochia.  
210  
Parochia in alitra Parochia, & ubique locorum potest audire  
confessiones suum substitutum. 210.20  
Parochia post dimissionem beneficium non potest amplius ad  
quod aous approbationem accepta confessiones. 21  
Parochia habent librum, in quo conuenerit & resiliam nomina,  
diem & locum contractus matrimonij scribitur & diligenter  
seruet. *sess. 4. c. 2. de reform. in nou.* 215  
Parochia propriis dicitur habitationalis formis quoad illi  
construuntur, & parochia vii sufficit quando construuntur  
in parochia habitationalis viri. 210.19  
Parochia viri ad coniungendos aliquos maritimos sufficit in  
parochia mulierum & eorum. 211.14  
Parochia non quoad matrimonium possunt reperiri. 215  
Parochia ruralis non est propria parochia quando ruris per-  
sonalis causis habitant. 216  
Parochia potest facultatem concedere alicui Sacerdoti non  
solum in propria parochia, sed etiam extra illam. 218.26  
Parochia



# Index Rerum.

Satisfactionibus penitentibus per Christum Iesum peccata  
redimunt. 19  
*Peccatum* concessum Religio debet esse moderatum. 378.39  
*Peccata* legata ad aliquem vsum quando non sufficiunt, possunt  
Episcopo committi. 176.3  
*Peccatum* ab illa lege beneficij Ecclesiastici pro rata ad  
hunc Ecclesie reputationem, et tunc nisi &c. 148.15  
*Peccatum* obvenit loco illi habere per clericum ad effectum  
graduandi sibi privilegio. 108.19  
*Peccatum* non ritum quando possit Episcopus ordinare fami-  
liam suam. 215.15  
*Peccationes* tunc peccatis salutare subsidium, & alia omnia  
impulsa respectu fructuum beneficij. 241.48  
*Beneficium* compellendum est pro passionem, quam solus  
seminario conturbat. 49  
*Beneficium* octavione possit taxa pro peccatis detrahi, &  
exigi a similibus. 10  
*Peccatores*, vel reservationes fructuum non possunt super  
Cathedralibus Ecclesiis, quoniam reddunt eis mille damni, nec  
super parochialibus, sed illius sunt eorum donatanti scien-  
dum verum valore. §. 14. top. 13. de reform. 338  
*Peccatum* non imponitur super parochialibus, si valor illius  
non excedit eorum ducatos 339.13  
*Valor* eorum ducatorum qui mactari debent. Rectori pa-  
rochialis intelligendum est iuxta morem varietatisque  
regionis. 14  
*Peccato* fraudulenter referentia. 481.34  
*Peccatum* remittendi facultatem habens possit illam trans-  
ferre in suum filium illegitimum. 35  
*Peccatum* non tenetur conturbare pro mercede concionan-  
tis, ubi est, constituto quod pro peccatis talem imponam sa-  
crat. 81.13  
*Peccatum* reverens pro rata pensionis solvere subsidium, &  
alia omnia impulsa respectu fructuum beneficij. 241.48  
*Peccatum* ad antiquas memorias. 371.3  
*Peccatum* maximum non est nullum ob omissionem illor-  
um, quod descripta sunt in hoc decreto. 271.3  
*Peccatum* beneficij, non facta occasione quod ad illius timo-  
rem fuit primario laici amicus, nulla est. 158.18  
*Nisi* obvenit possessionem pretulit beneficij sufficien-  
tia. 19  
*Peccatum* absolutum, & certam omnia sibi promittit, sed  
finitur ipse in Decretis §. 8. cap. 1. 3. 19  
*Peccata* vitiosum personarum expulsiorem ex hoc decreto in-  
telligitur circa penitentiam, & provisionem. 54.3  
*Episcopus* visitare possit peccata excommunicatorum omnia-  
rum in monasterio Regularium. 55.14  
*Personae* multitudine qua. 463  
*Personae* sunt Regulares sunt immediatè Episcopia in his  
que ad eorum animam, vel in deprecantibus ab illa per-  
tinet. 405.15  
*Peccata* potentes. 463.35  
*Imperator.* 34  
*Rex* Aragonum. 35  
*Iulius* Pontifex. 36  
*Baro*, aliquis dominus latitudinem temporalem ha-  
bens. 37  
*Magna.* 464.18  
*Colymbos.* 36  
*Sibylli.* 40  
*Vitini.* 41  
*Canacoli.* 42  
*& Nobiles* Veneti, sunt personae potentes. 43  
*Personae* habet quidam parochianos in Ecclesia post  
cal-  
thes in dignitate. 317.15  
*Peccatum* non licet abire tempore peccati. 198.60  
*Peccatum* potestatem contra resignantes beneficia contra fore  
non habet. 164.33  
*Plebs* non est vocanda in vniuerso sacrodo, nisi allegaret eorum  
rationabilem ac fectum vobis. 51.18  
*Peccata* peccationis dimidia patris distributionem, quoniam in-  
cursant Canonici requirunt Ordines non suspensio, que.  
174.22  
*Peccata* infamia, & incapacitatem ad dignitates, ac obligationem  
dotandi exemptam, & provisionem gradus clericali, quando  
ignotus, aut fuit est clericus, non incurritur ante iuramentum  
beneficij. 277.13  
*Peccatum* totum, qui impedimentum Canonice cessante non veniunt  
ad Consecrationem. 382.30  
*Episcopus* debet pecuniarum penas ad pios vsum erogare.  
460.34  
*Peccatum* penitentiarum, quae arbitrarie fuerint, locis pia sunt ab Epi-  
scopo omnino applicanda. 35  
*Peccatum* criminaliter distribuenda locis pia. 36  
*Peccatum* criminaliter non debet erogari pro fabricis Ecclesie  
cathedralis. 27  
*Peccatum* in hac vita de facto non tollit Baptismus. 11.3

*Peccatum* deinde peccata morte quoniam inquisitionem promit-  
tere debent. 91.4  
*Peccata* habent peccata referentia Episcopo poterit absolvi  
et non referentia referentia absoluitur a referentia cum Super-  
iorem capiam referentia. 300.17  
*Peccantes* cum reuertit ad Episcopum in casibus referentis  
quomodo cum illo se gerere debet ipse Episcopus, obdu-  
ditur. 301.18  
*Peccantes* quando peccatis non tenentur acceptare. 102.3  
*Actus* in peccatis requiruntur quasi materia sacra-  
menti Penitentiae videlicet contritio, confessio, & satis-  
factio. 110.5  
*Satisfactionibus* Penitentibus per Christum Iesum peccata  
redimunt. 111.19  
*Peccatum* aliquis, seu dolus animi ex morio superstatuall  
sacramenti de peccatis accessum requirunt ad consequen-  
dam satisfactionem primam in sacramento Baptismi, &  
Penitentiae. 25.2  
*Peccatum* omnia et ritores diuini iustitiae, bona est. 3  
*Peccatum* sacramentum fuit institutum a Christo pro lapsis  
a peccatis Baptismi §. 8. cap. 14. 29  
*Peccatum* tempore fuit necessarium ad gratiam consequendam  
omnibus, qui peccato mortali se conuenerunt §. 14. cap. 1.  
37  
*Peccatum* sacramentum differt a Baptismo in materia, & for-  
ma, & in ministro §. 15. cap. 1. 38  
*Peccatum* sacramentum est necessarium ad salutem lapsi  
post Baptismus sicut Baptismus nondum regeneratus. ibid.  
*Peccatum*, & Baptismi differentia. ibid.  
*Peccatum* sacramenti forma vniuersalis fuit hae verba  
Mortui: Ego te absoluo, quia tuus vis fuit pietas Ecclesie,  
non de necessitate Sacramenti. §. 14. cap. 3. 39  
*Peccatum* materia fuit ad penitentiam, contritio, confessio,  
satisfactio, requiritur ca. 1. penitentia Dei ibid.  
*Peccatum* sacramenti effectus est reconciliatio cum Deo ibid.  
*Peccatum* laboriosus quidam Baptismus a 53. Patribus dictus  
fuit. ibid. 3  
*Peccatum* sacramentum est necessarium necessitate medijs to-  
tis, vel in voto lapsi post Baptismus. 4  
*Peccatum* sacramentum est necessarium necessitate medijs. 6  
*Est* necessarium necessitate principij. ibid.  
*Materia* proxima sacramenti Penitentiae fuit omnis con-  
tritio, ac poenitentia, Confessio, & satisfactio. 30.6  
*Materia* remota sacramenti Penitentiae est peccatum aliunde  
commisum post Baptismus. 3  
*Peccatum* effectus quoniam ad eius vim & efficaciam, est  
reconciliatio cum Deo. 4  
*Peccatum* formalis fuit, vel virtualis, peccatum nequaquam  
remittitur. 31.3  
*Peccatum* a Confessione prudenter est inuigilanda saltem, &  
conuenerunt pro qualitate animarum, & penitentis facilitate  
§. 14. cap. 1. 301  
*Peccatum* in peccato mortis adimplet peccat mortalem, sed  
penitentia sibi a confessorio non tollit satisfactio. 102.3  
*Peccatum* est verè & propriè Sacramentum pro fidelibus,  
quod post Baptismus in peccata laboratur. 102.1  
*Baptismus*, & penitentia sacramenta duo distincta sunt.  
102  
*Peccatum* vocatur secunda post magisquam tabula. 3  
*Peccatum* Penitentiae ad demissionem peccatorum nec-  
cessarium est bene ditione studij omnia & singula pec-  
cata. 8  
*Peccatum* non debet semper totum culpa, & simul tota  
pena. 111.17  
*Peccatum* publicum publicè et extrinsecus dare oportet. §. 14.  
cap. 8. de reform. 305  
*Peccatum* publicè publicè peccatum inuigilanda est. 306.1  
*Ordinarius* possit quia possit publicum peccatum  
ad. 3  
*Peccatum* Confessio satisfactio Ecclesie perceptor. 94.10  
*Peccatum* ex la non possit absolui a casibus Episcopa-  
libus. 100.18  
*Peccatum* in omnibus Ecclesiis Cathedralibus, ubi id  
commode fieri possit, instituitur. 304.3  
*Peccatum* institutum in Cathedralibus tantum facienda. 4  
*Peccatum* officij penitentiarum vocanda debet esse iuxta &  
Canonici. 5  
*Peccatum* primam peccatum assignare non est in optione  
Episcopi. 8  
*Peccatum* officij institutio Ecclesie personam ad solis Episcopi  
pium abique consensu Capituli pertinet. 307.11  
*Ecclesia* personae Penitentiarum ad solum Episcopum tenet  
pertinet quod peccatum non vocat in morte Apostoli, vel  
edicti alie referentia, seu affectio. 20  
*Capitulum* non possit se ingerere in electione Peni-  
tentiarum libere ad ipsum consilio spectat. 13  
*Peccatum* alie collatio sede Episcopali vacante ne-  
que

## Index Rerum.

- [illegible]

# Index Rerum.

Præbendam Theologalem obtinere debet reliquæ primum locum antiquitatis Canonici. 34  
 Præbenda in Collegiis obtinens distributiones quocumque per quædam sola eligi non possit. 34  
 Præbendam aliam eligere non possit, pro Theologo ubi sunt præbende, & canonicatus. 35  
 Præbenda dimidia vacat per allocationem canonicatus. 49-5  
 Præbenda duas in eadem Ecclesia obtinere videri in Capitulo habere debet. 74-12  
 Præbenda officii penitentiarj vacanda debet esse integra & canonica. 104-5  
 Præbenda post Concilium primò vacans, si non fuit in possessione tunc, potest optari. 9  
 Præbende tenentur simul cum distributionibus, si non sufficiunt pro gradu, & qualitate ecclesiarum per omnes, Episcopi de consensu Capituli auctoritate, in hac simplici cum regularia, vel aliquæ supplicant de eadem parochiarum hoc in rationem laicorum sunt, & si reducenda præbenda ad parochiam suam, impinguntur, ita tamen ut eadem dimissa, & dignitas Ecclesie non minuat, non obstantibus, *dec. f. 14. cap. 15. de reform.* 131  
 Episcopi nulla dant potestas supplicandi præbenda ut augeretur distributiones, etiam ad augmentum rationis divini. 131-2  
 Præbenda in Parochiali ante Concilium legitime obtinens potest post Concilium vicarius legitime obtinere. 141-40  
 Vide *Massam, Canonici.*  
 Præbenda in Concilio Provinciali. 131-13  
 Præbenda in Capitulo Valens, & non Salmonen. debetur tam in lyonia quam in congregationibus. 14  
 Præbenda locorum de quibus provisionibus inter personam Ecclesiasticam & regularem Episcopus componat. *f. 13. cap. 19.* 406  
 Consecratio loci attenditur in præcedentiis. 401-11  
 Etiam si consecratus ubi requiritur. 14  
 Pessimo præcedente debet attenditur in publicis, quibus in personis provisionibus. 14  
 Causas tenentur augere, & quæ prius facta vix fuerint, debentur consecratione sunt præcedenda. 15  
 Præcedentia compent Canonici quamvis potestatem prout, & non excluduntur. 414-19  
 Præcepta Dei non sunt impossibilia. *f. 14. cap. 17.* 106  
 Præceptum annue confessionis non est per huiusmodi, sed inobediens, supponit præceptum diuinum confessionis quod facilitant. 94-8  
 Præceptum annue confessionis tenentur omnes, qui ad annos di-  
 cationis pertinet. 9  
 Præceptum annue confessionis factis facit tamen qui confitetur hoc. 91-13  
 Præceptum annue confessionis obligat inter annos compo-  
 titum à Quadragesima in Quadragesimam. 14  
 Præceptum annue confessionis factis quamvis confessione facta per annum. 15  
 Præceptum de audientia Missa factis qui hoc canonice ex-  
 obliuione tenent. 155-10  
 Præceptum annue confessionis factis non videtur permissum, si-  
 cut iustitiam non possit amplius peccare, vel peccato-  
 rem sibi promittit expiacionem. *f. 14. cap. 18.* 11  
 Prædictio Episcopi in aliena diocesi prohibita. 4-3  
 Prædictio est proprium Episcopi monach. 10-2  
 Episcopus vel debet per seipsum prædicare, vel sumptibus  
 facti alium concedere. 10-3  
 Episcopus cum prædicet, omnes sibi debent. 4  
 Prædicandi munus potest per Episcopum committi clerico, qui  
 non sit in sacris. 106  
 Passio prædicandi officium non negligat, qui curare debet  
 ut dicta Dominica, & festis solemnibus, quorum fieri  
 potest, verbum Dei populo prædicent. 11-16  
 Regulares prædicare volentes, à quibus licentiam habere  
 debeant. 17  
 Regulares in Ecclesiis suorum ordinum prædicare volentes,  
 non tenentur ab Episcopo licentiam obtinere, sed tamen à  
 suis Superioribus. 18  
 Episcopus si non nodò benedictionem Episcopi non con-  
 ceditur, verum etiam Regularibus perhibetur quomodo  
 prædicant in suis Ecclesiis, tunc illo contradicente prædi-  
 catione priventur. 19  
 Uicem Episcopi requiritur ad hoc, ut Regulares prædicare  
 possint in Ecclesiis, quæ sui Ordinis non sunt, & eos ca-  
 nonice potest. 10  
 Episcopus potest interdixit Regulari ne prædicet licentia  
 non permissam non reddi causa. 11-13  
 Prædicare Episcopi in sua Ecclesia per se, vel legitime impo-  
 dit per alios, in aliis autem Ecclesiis, ubi consuevit ex-  
 pedire per Parochos, vel si legitime impedit, per alios  
 deputandos ab episcopo impendunt rationem, qui solent, vel  
 teoatorem, & hoc singulis festis, & tempore autem incanto-  
 rum, & Quadragesimæ, vel Aduersus quorundam, vel in heb-  
 domada sacrum Scripturam, vel legem diuinam annunciat,  
*dec. f. 14. c. 4. de reform.* 131  
 Prædicandi munus Episcoporum, proprium est. 101-6  
 Episcopus potest prædicare in quocumque Ecclesia licentia  
 Regulari hæc dicitur. 13  
 Episcopus prædicandi per seipsum in sua Ecclesia non licet  
 etiam pariter pauperibus prædicare sibi pariter saltem  
 elemosynam. 4  
 Episcopus ipsemet quando prædicat, sibi debent alij præ-  
 dicatores. 5  
 Parochi si per se veline mouer prædicationis obire non  
 debent impediri. 6  
 Prædicare nullus potest etiam à Parocho inuicem sine licentia  
 Episcopi. 7  
 Parochus debet licentiam concedere approbati ab Ordinario  
 prædicandi in sua parochia. 8  
 Parochus potest dare licentiam viro docto etiam Regulari  
 vel ut, vel ter conuocetur in sua Ecclesia sine Episcopi  
 approbatione. 1-9  
 Prædicandi electio pertinet ad Episcopum. 10  
 Prædicandi conlocos elemosynas solent tenetur Vener-  
 biles. 11  
 Episcopus proprio sumpto euenire debet prædicatorem  
 dum est eorum quorum sumpta sit conductus pro  
 Quadragesima. 12  
 Concedentes civitatibus sacre possunt etiam reuocare Vi-  
 carios generalis, vel saltem omnibus diebus Dominicis, &  
 solemnibus festis populo prædicare. 13-13  
 Prædicandi præceptum non obligat ad vigilam. 14  
 Parochus tunc inuicem tenetur, ut quilibet pro audienda  
 prædicatione si id commodè fieri possit. 15  
 Nullus secularis, si Regulari etiam in Ecclesiis suorum  
 Ordinum contradicente Episcopo prædicare possunt. 18  
 Ordinarij possunt quo tempore conuocandi licentiam da-  
 bunt Regularibus, ea tamen ab illis fidei prædicatorem. 10  
 Regulari ab alijs licentia Episcopi prædicantes in Eccle-  
 siis, quæ suorum ordinum non sunt ab Episcopo punit  
 possunt. 17  
 Episcopus potest interdixit Regulari, ne prædicet etiam non  
 reddita causa. 12  
 Prædicare licet Regularibus in Ecclesiis sui Ordinis Episcopi  
 benedictione personaliter non obiecta. 13  
 Prædicatores debent in suis conuocantibus abstinentia à fabulis &  
 falsa reuelationibus. 17  
 Prædicatores in suis Conuocantibus fabulis, & falsis reuelati-  
 onibus prædicantes debent rigoris ac seueri puniri ab Episcopo. 10  
 Prædicatores in Ecclesiis benedictionis propriis con-  
 ditionibus penitus eorum quolibet discreti à materia Conceptionis  
 B. Virginis. 14-13  
 Prædicatorem deputandi munus pertinet ad Episcopum im-  
 pedium aliquo ex causa, ea delictis in capite carnis, &  
 offensa. 15  
 Prædicatores electio, & depositio in cathedralibus semper  
 spectat ad Episcopum. 6  
 Limita ut  
 Capitulum in electione Prædicatores in Ecclesia cathedrali  
 nihil potest. 8  
 Prædicatorem in Ecclesia cathedrali sumptibus propriis con-  
 ditione debet Episcopus. 9  
 Consecratio inuocantibus nominandi, vel prædicandi  
 Prædicatorem Episcopo pro Ecclesiis inferioribus, non est  
 subdita. 11-10  
 Episcopus non potest compellere inuocantem ad prædica-  
 dam solam elemosynam Prædicatores, si ipsam volentes  
 deputare. 11  
 Penitentibus non tenetur contribuere pro mercede con-  
 uocantem, ubi est conductus, quod populo talem impendunt  
 factat. 11-13  
 Parocho per seipsum conuocantem minime licet prædicare  
 elemosynam. 15  
 Regulares prædicantes in Ecclesiis suorum Ordinum  
 non sunt, abique licentia Episcoporum ab eo punit pos-  
 sunt. 11  
 Prædicatores etiam, aut scandalum diffaminantes per Episcopum  
 à prædicatione interdici debent. 12-14  
 Prædicatores in popularibus communibus apud eundem pichem  
 non dicant quæstiones difficultates, subtilitates, quæ non fa-  
 ciant ad pietatem, & edificationem. *f. 14.* 161  
 Vide *Conuocantem.*  
 Prædictum auctor. 137-19  
 Prædictum tunc sine Prædictorum canonicis ex Apostolica tradi-  
 tionem. 10  
 Prædictum monasterij non videtur aduocantem Episcopum ad  
 Prædicationem Virginis fidei perna legem ad officium ad  
 licentiam Episcopi. *f. 14. cap. 17.* 155  
 Z z Prædictum

rum, & Quadragesimæ, vel Aduersus quorundam, vel in heb-  
 domada sacrum Scripturam, vel legem diuinam annunciat,  
*dec. f. 14. c. 4. de reform.* 131  
 Prædicandi munus Episcoporum, proprium est. 101-6  
 Episcopus potest prædicare in quocumque Ecclesia licentia  
 Regulari hæc dicitur. 13  
 Episcopus prædicandi per seipsum in sua Ecclesia non licet  
 etiam pariter pauperibus prædicare sibi pariter saltem  
 elemosynam. 4  
 Episcopus ipsemet quando prædicat, sibi debent alij præ-  
 dicatores. 5  
 Parochi si per se veline mouer prædicationis obire non  
 debent impediri. 6  
 Prædicare nullus potest etiam à Parocho inuicem sine licentia  
 Episcopi. 7  
 Parochus debet licentiam concedere approbati ab Ordinario  
 prædicandi in sua parochia. 8  
 Parochus potest dare licentiam viro docto etiam Regulari  
 vel ut, vel ter conuocetur in sua Ecclesia sine Episcopi  
 approbatione. 1-9  
 Prædicandi electio pertinet ad Episcopum. 10  
 Prædicandi conlocos elemosynas solent tenetur Vener-  
 biles. 11  
 Episcopus proprio sumpto euenire debet prædicatorem  
 dum est eorum quorum sumpta sit conductus pro  
 Quadragesima. 12  
 Concedentes civitatibus sacre possunt etiam reuocare Vi-  
 carios generalis, vel saltem omnibus diebus Dominicis, &  
 solemnibus festis populo prædicare. 13-13  
 Prædicandi præceptum non obligat ad vigilam. 14  
 Parochus tunc inuicem tenetur, ut quilibet pro audienda  
 prædicatione si id commodè fieri possit. 15  
 Nullus secularis, si Regulari etiam in Ecclesiis suorum  
 Ordinum contradicente Episcopo prædicare possunt. 18  
 Ordinarij possunt quo tempore conuocandi licentiam da-  
 bunt Regularibus, ea tamen ab illis fidei prædicatorem. 10  
 Regulari ab alijs licentia Episcopi prædicantes in Eccle-  
 siis, quæ suorum ordinum non sunt ab Episcopo punit  
 possunt. 17  
 Episcopus potest interdixit Regulari, ne prædicet etiam non  
 reddita causa. 12  
 Prædicare licet Regularibus in Ecclesiis sui Ordinis Episcopi  
 benedictione personaliter non obiecta. 13  
 Prædicatores debent in suis conuocantibus abstinentia à fabulis &  
 falsa reuelationibus. 17  
 Prædicatores in suis Conuocantibus fabulis, & falsis reuelati-  
 onibus prædicantes debent rigoris ac seueri puniri ab Episcopo. 10  
 Prædicatores in Ecclesiis benedictionis propriis con-  
 ditionibus penitus eorum quolibet discreti à materia Conceptionis  
 B. Virginis. 14-13  
 Prædicatorem deputandi munus pertinet ad Episcopum im-  
 pedium aliquo ex causa, ea delictis in capite carnis, &  
 offensa. 15  
 Prædicatores electio, & depositio in cathedralibus semper  
 spectat ad Episcopum. 6  
 Limita ut  
 Capitulum in electione Prædicatores in Ecclesia cathedrali  
 nihil potest. 8  
 Prædicatorem in Ecclesia cathedrali sumptibus propriis con-  
 ditione debet Episcopus. 9  
 Consecratio inuocantibus nominandi, vel prædicandi  
 Prædicatorem Episcopo pro Ecclesiis inferioribus, non est  
 subdita. 11-10  
 Episcopus non potest compellere inuocantem ad prædica-  
 dam solam elemosynam Prædicatores, si ipsam volentes  
 deputare. 11  
 Penitentibus non tenetur contribuere pro mercede con-  
 uocantem, ubi est conductus, quod populo talem impendunt  
 factat. 11-13  
 Parocho per seipsum conuocantem minime licet prædicare  
 elemosynam. 15  
 Regulares prædicantes in Ecclesiis suorum Ordinum  
 non sunt, abique licentia Episcoporum ab eo punit pos-  
 sunt. 11  
 Prædicatores etiam, aut scandalum diffaminantes per Episcopum  
 à prædicatione interdici debent. 12-14  
 Prædicatores in popularibus communibus apud eundem pichem  
 non dicant quæstiones difficultates, subtilitates, quæ non fa-  
 ciant ad pietatem, & edificationem. *f. 14.* 161  
 Vide *Conuocantem.*  
 Prædictum auctor. 137-19  
 Prædictum tunc sine Prædictorum canonicis ex Apostolica tradi-  
 tionem. 10  
 Prædictum monasterij non videtur aduocantem Episcopum ad  
 Prædicationem Virginis fidei perna legem ad officium ad  
 licentiam Episcopi. *f. 14. cap. 17.* 155  
 Z z Prædictum





# Index Rerum.

*Procuratorum à pauperibus clericis exigere non debet Episcopus.* 29.22  
*Procurator non debetur Episcopo visitanti Ecclesias Parochiales viciari, & deperderet à Religione Hierosolymitana.* 23  
*Procurator solvenda est Episcopo visitanti beneficium à Cardinali possessum.* 14  
*Procurator nulla debetur Episcopo visitanti clericum eligentem ubi sita est Cathedralis.* 31  
*Episcopus visitans vasa dote data Parochialis, vasa sacrorum procuratorem habere debet.* 34  
*Procuratorum pecunia reddere liberum est visitanti.* 33  
*Procuratorum monasteriorum Monachum de termino in terminum mutari debent.* 378.28  
*Proffugis Nullus admittatur ad professionem, nisi sit in Ordine ad quem transiit, sub obedientia maneat.* 122.22  
*Professionem fidei emittent procul de monasterio, Conventibus, domibus, &c.* 123.5  
*Professionis fidei forma.* 37.17  
*Professionem fidei emittent tenentes promouendi ad Episcopatus.* 13  
*Pariter Regulares intra duos menses ab adepta professione suæ professionis ad emittendam fidem professionem reuertantur.* 19  
*Professionem fidei emittent non tenentur per usus de parochialibus, quos olim habuit parochianos, sed tunc habere desistit.* 10  
*Professionem fidei emittent non tenentur non presentem de titulo parochialis, sed deputantur in parochiam ad exercendam eorum animarum.* 21  
*3 emittens duorum mensium datur ad faciendam fidem professionem non euntis propositio, qui non accepit professionem, quamvis per eam sit quatuor illam adipiscatur.* 12  
*Professio patitur a requisitis et qui tenetur tota duos menses post eam fidem professionem emittere.* 312.23  
*Professionem fidei emittit qui tenetur cum facere debent etiam post duos menses ab adepta patetica professione.* 24  
*Professionem fidei facere totam vicatam sufficit etiam Episcopo non impedito.* 15  
*Professionem fidei se fecisse probare tenetur promissus quando Ordinatus super illam inquit a officio.* 26  
*Professionem fidei emittit tenetur promissus per obitum, siue per resignationem, non tamen promissus de consuetudine illa durare.* 17  
*Professionem facere tenetur promissus de Dignitatibus & Canonatibus in Ecclesiis cathedralibus tam secularibus, quam Regularibus.* 12  
*& tam subiectis, quam exemptis.* 29  
*Professionem fidei facere non tenetur promissus de Dignitatibus & Canonatibus in Ecclesiis collegiatis.* 10  
*Professio fidei potest fieri per procuratorem habentem speciale mandatum.* 31  
*Professionem fidei non emittentes licet non faciant fructus suos, bene tamen locantur distributiones quotidianas.* 32  
*Nisi emolumenta omnes consiliter in distributionibus.* 312.13  
*Fructus decusio post lapsum duorum mensium à die adeptæ pacifice professionis non faciunt suos qui non emittentes fidei professionem, bene tamen decusio in ipsius duobus mensibus.* 34  
*Fructus amissos ob non factam fidei professionem restituere non tenentur huiusmodi proventus doctes condemnantur.* 31  
*Promissus ante factam fidei professionem non potest haberi pro proficace à Capitulo.* 16  
*Fructus amissos ob non factam fidei professionem cui sint assignandi & applicandi.* 37  
*Ordinarius non potest condonare fructus amissos ob non factam fidei professionem.* 38  
*Professionis effectum tamen impedit quo ad fructuum perceptionem.* 37  
*Professionem non emittentes non possunt quoad fructus retentionis de iuri quo, de annali.* 40  
*Professio facta cum conditione de retinendo, seu habendo propositio, an valeat.* 371.28  
*Professio in Religione de sit tam virorum, quam mulierum, ante 15 annum expulsum, & post annum suscepti habiens.* 373.22.15  
*Milites Regulares hoc decet non comprehenduntur.* 413.2  
*Milites S. Stephani non comprehenduntur hoc decet.* 3  
*Fraternitatem Ordinis S. Francisci non comprehenduntur hoc decet.* 4  
*Milites Hierosolymoni comprehenduntur hoc decet.* 5  
*Milites non supplet amentem & equitatem ad professionem.* 9  
*Professionem emittent infra annum probationis non est obligator ad Religionem nisi in genere, nec in specie.* 10  
*Professio in septima die 16. anni emitti potest sed coactionem recipiens.* 11  
*Professio facta post 16. annos, sed ante 18 regulam ab Statuto Ordinis Minorum est valida.* 12

*Professiones emissa iuxta dispositionem Concilij, sunt validæ quomodo contra parentelæ statum maioris aetatis requirunt.* 28  
*Ordinarius potest professionem ante expulsum aorum 16 emittam etiam declarare.* 14  
*Habitus Regularum suscipere debet per annum in probatione stare, nisi sit professio aetatis facta in nulla.* 15  
*Pariter Ordinem Minorum tam non possunt cum consilio fratrum Discretorum admittit ad professionem anno probationis non expulso Religiosis aliorum Ordinum venientes ad Minoritatem Religiosam.* 124.16  
*Moniales Ordines Predicatorum habentur sedecim annos, in mortis articulo possunt proficere, quamvis nondum inaugurati veniantur annum peregerint.* 19  
*Professio potest in Religione qui Primarius per annum inauguratum in Religione, & postmodum reuertens habito fuit aliquando domi suæ.* 41.23  
*Professiones tacite non tolluntur per hoc decretum.* 416.17  
*Professionem admittit Imperator quos habiles inuenerit post annum constituit, per monasterium eliciant, & 13. 14. 15. 16. 17.* 419  
*Professione ratificata si illa nulliter emissa fuerit, censetur quomodo reuocatio ratificata & valida.* 419.16  
*Regulatus non audiet super nullitatem suæ professionis nisi intra quinqueannum causas deduxerit eam Superiorem suo & Ordinario.* 418.6  
*Quinquennium ad reclamandum quando incipiat.* 7  
*Reclamare potest etiam post quinqueannum qui intra illud reclamare non potuit.* 8  
*Religiosis, ut possint audiri post quinqueannum, quid facere debent.* 9  
*Religiosis adactis lapsum quinqueannij per eam hodie conceditur.* 10  
*Ignorantia, vel impedimentum reclamandi intra quinqueannum non potest probari iuramento ipsius ignorantis, vel impedit.* 12  
*Moriturus, qui in foro obediens suæ professionis nullitatem sentit, nec illa ratam fecit intra quinqueannum tractando illo adhuc in foro curationis potest reclamare.* 419.12  
*Professionem quæ, ratificata postquam 12 dubio intra quinqueannum to transito.* 13  
*Regulatis deducunt intra quinqueannum nullitatem professionis, tenent cum probare consilium eorum Ordinario, & proprio Iuperiore Regulari monasterij in quo professionem emisit.* 21  
*Superior moralitij non Religiosis.* 419.18  
*Causæ nullitatis professionis nullæ proponendæ sunt eorum Superiore & Ordinario in capitulo.* 23  
*Professionem nullam allegare non potest habitus sponte dimittit.* 14  
*Si habitum tenere, & abique causa dimiserit.* 25  
*Regulatis similiter vigore cuiusque facultatis se transferre potest ad laxiorem Religionem.* 26  
*Papa potest solum licentiam concedere ad transferendum ad laxiorem.* 27  
*Papa non inter concedere licentiam transferendi ad laxiorem nisi casu iustis & legitimis causis.* 28  
*Pariter Papa inferior potest ex tunc legitima causa dispensare Regularium ad laxiorem Religionem.* 29  
*Proffugio in una Religione etiam transiit transiens ad aliam, sed per nouitatem.* 414.17  
*Professio nulliter volens suam professionem ratificare, non tenetur nouitatem annum licet.* 18  
*Professio nulliter non potest siue eximie apostata ad seculum redire.* 418.5  
*Professio nulliter contracta scire debet suam professionem esse invalidam, ac eam ratificare, et de iure vultis sit.* 419.18  
*Inhabiles ad proficiendum possunt reclamare etiam transito quinque annis.* 19  
*Professio nulliter ob non iustam formam præscriptam à Summo V. in eorum informationem, possunt post quinqueannum reclamare.* 20  
*Promissa Facultatem habens à Papa promouendi à quocunque, non potest promoueri ad Episcopatum in aliena diocesi siue licentia Episcopi illius diocesis.* 377  
*Promouendum ad Episcopatum debet esse constitutus in sacro Ordine antea saltem sex mensium spatio.* 370.6  
*Promouendi facultas, vide Facultas.* 371.7  
*Preparatum abusus tollitur.* 371.7  
*Preparatum ad & quando exempti sunt à iurisdictione Episcopali.* 311.2  
*Personatibus honorariis tam in civilibus, quam in criminalibus causis sui privilegio gaudet.* 3  
*Promouendus Religiosum possumus citare Notarios iuxta Ordinem pro causis criminalibus Religiosorum.* 124.4  
*Promissus de bene factis non est faciendus nisi sit, qui iam matrem & cetera habilitates integre habere dignoscitur.* 371.23



# Index Rerum.

Excommunicatio potest Episcopus sicutem Capellanum Reli-  
giosi Hieros. non reddere variis administratio-  
Parochialis secularis. 35  
Excoꝛcutionum voluntatum obil daco debent Ep-  
scopo, seu etia officialibus pro causa laboris in recipien-  
da ratione administrationis bonorum. 36  
Institutiones pium locorum obſervanda circa reddendas  
rationes administrationis eorum. 37  
Vide Administrationem.  
Regnum Ecclesie quæ 367. 39  
Reſta beneficij poſſet diſſam per alium celebrare, perſona ſibi  
pate ſi tribus Sacerdotibus elemoſynam erogam. 353. 6  
Sacerdotes vero debet abſolute integram elemoſynam  
tribus celebrant. 7  
Reſtoris, ſea poſſeſſoris beneficii conſueſus non exigens in  
vnoꝛe de eo ſacſtula ab Episcopo, ſi illa debet effectum  
ſuorum poſt Reſtoris obitum. 33  
Eccleſiarum ad reparationem contribuere tenentur pro rata  
redditionum Reſtoris, & alij in eis beneficia obinentes,  
148. 9  
Reſtores pium locorum exdentes arbores ſingiferas quan-  
do incident in excommunicationis huius decetis. 126. 35  
Reſtor, qui habet vicariam perpetuam in eius parochia, poſſet  
compelli ad perſonaliter reſidendum. 126. 38  
Reſtores Parochialium nullius diocetis reſcepit accedere ad  
Synodum illius Episcopi, qui tanquam vicarius poſſet eos  
viſitare. 126. 38  
Reſtoris ad iudices laicos prohibiti. 440. 30  
Reſtoris de curia ſua exempli. 311. 4  
Reſtoris ex ordine præcedentium Reſtori Conſiderandum.  
311. 5  
Regulares ad imprimendos ſuos libros, &c. debent habere li-  
centiam ſuorum ſuperiorum, &c. ſſ. 3. 4  
Regulares de quorũ licentia libros ſunt imprimere poſſunt. 3. 5  
Quæſtiones quod eorum, & ſacſtoris Regularis delinquent,  
non eſt probanda, ſed ſufficit eam allegare. 7  
Regulares vi Abbates in Monaſterij, ubi commodè ſit po-  
teſt, habent licentiam ſacſi ſempiternæ. ſſ. 3. cap. 1. 9  
Regulares quilibet non præſentet in ſua Eccleſia, niſi examina-  
tus, & approbatus à ſuo Superiore de vita, moribus & do-  
ctrina, &c. ſſ. 3. cap. 1. 12  
Regulares prædicare volentes, à quibus licentiam habere de-  
beant. 31. 17  
Regulares in Eccleſijs ſuorum Ordinem prædicare volentes,  
non tenentur ab Episcopo licentiam obtinere, ſed tantum  
à ſuis Superioribus. 18  
Licentia Episcopi requiritur, ut Regulares prædicare poſſint  
in Eccleſijs quæ ſui Ordinis non ſunt, & eos exami-  
nare poterit. 30  
Regulares prædicantes in Eccleſijs quæ ſuorum Ordinem non  
ſunt, abſque licentia Episcopi, non ad poſſunt poſſine. 31  
Regulares poſſet incuſſare Regulari ne præſentet licentia  
non petita, etiam non reddita cauſa. 33. 33  
Regulares extra Monaſterium deſerui, ſi delinquent poſſet puniri,  
viſitari, correpi ſecundum Canones ab Ordinario, vi deſer-  
uati in hoc ſſ. 3. cap. 3. de reform. 32  
Regulares manent extra clauſtrum de licentia Superioris, ſi  
delinquent, puniri poſſet ab Ordinario. 33. 3  
Regulares, ſi cum ſcandalo delinquant in officio, ad quod ab  
Ordinario loci deputati ſunt, poſſet ab eodem puniri. 3  
Episcopus poſſet viſitare, & corrigere Regulares degeneres  
extra clauſtra, neceſſitate docendi doctrinam Chriſtianam, &  
penitus & correſſe Regularium delinquentium cum ſcandalo  
extra Monaſteria, an per cenſuras ab Ordinario ſit  
ſuſcitanda. 7  
Capitulum non poſſet infra annum dare licentiam Episcopo  
commodum in eumque vi ordinem Regulari. 61. 3  
Regularis Superior quomodo libidin Regulari diuerſas ad  
Ordinem concedere debet. 62. 6  
& in diuerſis cauſis rationabilibus caprimenda, quare pro-  
prie Episcopus dimittere noſit, & nequeat diſmiſſum  
ordinare. ibid.  
Regulares iuxta eorum privilegia eorum ſua ſuperſtitibus, vel  
Conſueſtibus ſibi concedendi. 64. 3  
Regulares omnes in curiis ſubſiſtentes Conſueſtatores ſibi  
eligere debent, & ſemel electos non niſi ſi Capitulis pre-  
ſentibus ſubſiſtere poſſunt. 3  
Regulares ad interueniendum orationi 40. boſtrum in Catho-  
drali non poſſunt Ordinario conſueſcere. 6  
Regulares Sacerdos non poſſet tempore Paſchali miniſtrare  
Eucharistiæ ſecularibus, vi adimpleat præceptum eccleſie  
ſacſtorum inter communionem. 1. 79. 14  
Clementis VIII. conſiliis Regularibus certos cauſas reſeruat  
123. 201. 97. 3  
Regulares etiam per privilegia, quod Maſe magnum vi-  
cariatum non habent ſacſtatem abſolandi penam, & ca-  
ſus Episcopo reſeruat. 120. 20

Regulares non poſſunt vigore Bullæ Cruciarum Confeſſationes  
ſibi eligere, & ab eis abſolui a cauſis reſeruat. 33  
Regulares præſentet conſueſtibus privilegij haberi, vel habendi,  
non poſſunt quomquam abſolui a cauſis in Bullis Gratiæ  
Domini, aut Ordinario ſibi reſeruat. 33  
Regulares, habentes ſecularem abſolendi etiam a cauſis reſer-  
uat, poſſunt abſolvere aduocantes in illa a cauſis ſe  
ſeruat in d. reſeruat peramentum. 34  
Regulares Sacerdotes, qui Extremam unctionem ſic propter  
parochialis Prebiterij ſpeciali licentia miniſtraverint, ipſo  
tate excommunicationem incurrit ſeddi Apoll. ſpecialiter  
reſeruat. 127. 2  
Regulares poſſunt Extremam unctionem toties quoties opus  
ſuerit, miniſtrare omnibus & ſingulis Fratribus profeſſis,  
conuerſis, oblatis, doctis, novitiis, & ſecularibus ſeculari-  
bus. 3  
Regulares etiam elapſo tempore præfixo in conſiliis Gregorij  
XV. de Conſueſt. alius iura eius ſortem eligere poſſunt,  
31. 7  
Regulares etiam Canonici ſunt iſepapales beneficij ſimplicis,  
11. 3  
Regulares Superiores non poſſunt admittere quocunq; privilegio  
aliquam, ſed Regulari ad habendum, & poſſeſſionem, conſi-  
vi in ipſo Ordine ſibi obſervantia ſepentia in clauſtro per-  
petuo manent, & tranſiſſe eſt incipit ad beneficia ſeculari-  
ta, etiam curata ſſ. 3. cap. 1. de reform. 122  
Regulares etiam Canonici poſſunt ſine diſpenſatione  
Apollolica beneficia curata, nec in perpetuum, nec ad tem-  
pus habere. 3  
Regulares ſi ſunt obſervantes, eorum ſuperiorum aduocant  
Episcopus præſentet, vi conſueſtibus ſubſiſtens in officio obſer-  
uantes, &c. ſſ. 3. cap. 1. de reform. 127  
Regulares, qui ea ſollicitudine elemoſynam quæſiunt ſolent,  
non tenentur petere ab Ordinario licentiam. 122. 6  
Regulares eligere poſſunt Episcopus non aſſentio Miſſam non  
conſueſtionalium in d. b. Domini declarant ſubſiſtens, quæ  
ſeſſantia, & iſeiuſia in illa hebdomada occurrunt. 121. 31  
Regulares non eſt prohibendum inter Miſſam ſolemniſſimam  
venire ſe ad populum, & generalem confeſſionem pro eo  
facere. 34  
Regularibus licet celebrare Miſſam in Eccleſia ſeculari de cõ-  
ſuetudine Reſtoris eiusdem Eccleſie. 36  
Regulares non poſſunt in baptismo (aſſo beoſcitare domos.) 37  
Regularis præſentet debet ab Episcopo loci ubi degit. 31. 12  
Regulares non campſchendantur decreto edito contra confeſ-  
ſiones Ordines Virginitatis abſque Paſe licentia 34  
Regulares virtutes ſuorum antiquorum privilegiorum, non  
poſſunt ordinari ante legitimam ætatem. 31. ibid. 10  
Regulares indigent approbatione Episcopi illius diocetis,  
quam habent, cum ſecularium eorum quæſiua ſamido-  
nem peccata ſolire cupiunt. 317. 6  
Regulares in Conſueſtibus non approbat Episcopus niſi à Pre-  
lato ſacſti ſuperſtitioſi illi præſentent. 317. 7  
Confeſſiones Regularium Regularis approbati ſolent à ſois  
Superioribus aduocant poſſunt. 3  
Regulares Conſueſtatores à ſuis ſuis ſuperioribus Regularibus  
approbati poſſunt abſque cenſueſtibus ſecularium qui ſunt  
de familia, & conſueſtibus commensales. 11  
Regularis non licet extra Religioſum conſueſtore tempore ſub-  
ſiſtens, quæ concedit etiam Regulari ſacſtati eligendi quæ-  
cunq; id eum Conſueſtorem. 12  
Regularis virtus hunc ſacſi an poſſunt abſolui a Sacerdotibus  
uno approbatus. 25  
Regulares ab Episcopo anteaſſore præſentet examine appro-  
bationis ad conſueſtiones audientes poſſet moderari Episcopus  
ireum examinare, & non idoneos reſeruat accepiant.  
31. 44  
Episcopus poſſet Regulares cum ſcandalo, & inobediẽt vi-  
gentes à conſueſtibus audientis expellere. 313. 6  
Episcopus prohibere poſſet ne Regulari in eorum Eccleſiis  
Sacerdotes ſeculares eorum diuſiſ Officia celebrare  
permittant. 314. 9  
Regulares non ordinem in maioribus eorum ætatem præſentet  
tiam à Coc. Trid. nec ſunt diligenti examine Episcopi, non  
obſiſtibus, &c. ſſ. 3. cap. 1. de reform. 315  
Regulares qui ſubſiſtunt Capitulis generalibus, non poſſunt  
cogi ab Episcopo ad intercedendum Synodo. 316. 3  
Regulares poſſunt etiam Episcopi commensales admittunt ad  
viſitanda limina. 317. 45  
Regulares non poſſunt aduocantiones ad populum etiam in  
Eccleſia ſuorum Ordinem habere non petita prius benedi-  
ctione ab Abbate. 317. 19  
Regulares tenentur ad obſervantiam regulæ, quam profeſſi ſunt  
ſſ. 3. cap. 1. 312  
Regulares veruſque ſcatis niſi habeant propol, & viſa mobi-  
lium à ſuperioribus quæſiunt permittant, ſub præſentet vi  
ibi ibid. c. 3. 313

# Index Rerum.

Regulares vniuersaque sexus non passim tenere precepta, sed  
omnia dare debent suis superioribus. 373.5  
Regulares non licet ea dispositione Inferiorum Summi Potest.  
possidere, vel tenere agros, vel annuos redditus. 18  
Regulares quoad mobilia superflua debent stare arbitrio  
superiorum. 376.30  
Regulares vniuersaque sexus, tam coniugii, quam profecti compe-  
diantur sub Bulla, qua monerunt largire interdictionem. 34  
Regulares omnibus, exceptis Capucinis, & Minoribus de  
obediencia confitentur habere in comuni bona immobilia.  
§. 1. cap. 3. 377  
Regulae ex indole in Religione Fratrum Minorum de Ob-  
seruancia ad exteriorem Ordinem & Faciliem ex legitima causa  
transfari possunt. 378.11  
Regulares vendere non consenti illibata ad effectum emendi  
possunt. 378.14  
Regulari nullus quocunque praeiurum sine licentia sui Superioris  
subleuatur obsequium alicuius Prelati, Principis, vel  
communis, vel alicuius personae. §. 1. cap. 4. 379  
Regulares non recedunt a suis Conuentibus, etiam praeiurum  
accedendo ad Superiores, nisi ab his vocati, aut iussi fuerint,  
et. ibid.  
Regulares, qui a suis Superioribus audendi causa mittuntur,  
in Conuentibus amen habent, atque ab Ordinatione lo-  
cum tamen eis procedatur. ibid.  
Regulares crecentes curam animarum subunt iurisdictioni  
& visitationi Episcopi in his, quae ad dictam curam pertinent.  
473.5  
Regulares in emolumentis percipiendis ex cura animarum  
personarum secularium prohiberi possunt per Episcopum ne  
excedant tamen ab eo praescriptum. 7  
Regulares in suis Ecclesiis, publicant, & sunt censurae & in-  
terdicti. 8  
Regulares exempti, quibus cura animarum personarum secula-  
rium non incumbit, non subiacent. 19  
Regulares delinquentes contra Satisfactionem adimplendam  
& curam animarum non ab Episcopo puniri possunt. 21  
Privilegia lute communi concessa Regularibus celebrandi  
tempore interdicti in sua reuocata per hoc decretum. 409.3  
Festus dicit, quod in sua diocesi Episcopus seruandis praece-  
ptis Regularibus quoque seruare tenetur. 3  
Regularium viuis festis diebus semper permanere debent quoad  
Missas celebrandas. 4  
Regulares non prohibetur dies festos & ieiunia in suis Ecclesiis  
annuere. 5  
Episcopus non potest compellere Regulares extraneos, cu-  
ram animarum in eorum monasteriis ad interficiendum di-  
gnis in diebus sanctorum Praeterea. 6  
Regulares per Episcopum compelli possunt consensu ad obser-  
uantiam solummodo per illam, cum approbatione populi audi-  
torem. 404.7  
Ius quancunque non possunt. 8  
Indes licet possint penas imponere contra non obseruan-  
tes dies festos. 9  
Regulares non subditi Episcopo, si extra claustra delinquent, si  
a Superiore instante Episcopo non puniuntur, potest ab ipso  
Episcopo puniri. §. 1. cap. 14. 410  
Regulares degeneres de licentia Superiorum in domo ad ele-  
ctionem monasterii destinata, si non vagari Regularis obser-  
uantia, comprehenditur sub dispositione huius cap. 411.4  
Regulares cum scandalo inter Ecclesiam delinquentes subditi  
dispositioni huius textus non ita in ista claustra. 4  
Episcopus ad possit punire Regulares per consensum. 10  
Regulares exempti, qui ob avaritiam delincent in excommuni-  
cationem interdiuntur a Episcopo publice decommuni-  
cari excommunicantur. 11  
Regulares habitum non dimittunt, nec cum habitu discende-  
re sine licentia Superiorum. §. 1. cap. 19. 416  
Regulares ad Irregularitatem Religionem transire voluntibus  
sufficiunt, licet non obtineant licentiam a suis superioribus.  
417.34  
Regule Ordinum Mendicantium non possunt transire ad  
aliud Ordinem praeterquam ad Carthosianos. 34  
Reguli non est excoedenda licentia occulte ferendi habi-  
tuum. 35  
Regulares nomen tenent obseruata, quae praescripta sunt  
Concilii Trid. §. 1. cap. 1. 333  
Regulares vniuersi Ordinis, vel habitus non possunt eligi in  
Prelatos aliorum Ordinis, vel habitus. ibid. 1  
Regulares qualescunque sexus, & eius seruat tenentur. 497.1  
Regulares non habentes Confraternitatem possunt illos eligere per  
communionem praescriptam cum aliis eorum habentibus. 11.4  
Religionem aliquam consecratiorem licet indicare. 371.15  
Religio Hierosolymitica non alienari potest. 378.13  
Religio Hierosolymitica  
Religiosus manens de superioris licentia sub regulari obsequio

in aliqua praesentia sui monasterii, si delinquit, non  
ab Ordinario, sed a suo superiore puniri debet. 373.3  
Religiosi fratres non possunt administrare populo & Eucharis-  
tiam de Paschali. 79.15  
Excommunicationem Clem. 1. de priuilegiis non locumque Reli-  
giosus administrare cum satisfactione praesentis, vel in casu  
extremis igitur abbatem. 107.4  
Religiosus vniuersi Religio non est capax beneficii aliorum  
Religionis. 111.3  
Religiosus non est capax beneficii aliorum monasterii eiusdem  
Ordinis. 111.3  
Religiosus potest in Episcopum eligi. 171.3  
Religiosus non tenetur habere tamen litterarum petrarum,  
quoniam clerici seculares. 111.3  
Religiosus qui semel fuit generalis abbas, si recedat a  
diocesi, & postea iterum redeat, non tenetur notam querere  
approbationem. 370.39  
Religioso quando inuitis superiore liceat aliquam compariare,  
vel remittere. 371.19  
Religiosus aliquid illiciti retinere innocent quibus pena  
ponatur. 371.16  
Numerus ille Religiosorum in monasteriis conservari debet,  
qui ex redditibus, vel alioquin alicuius commodi  
sufficienter valent. 378.17  
Idem Idem Pius V. 18  
Gregorius XIII. 19  
Clemens VIII. 20  
Paulus V. 21  
Gregorius XV. 22  
Vincenzus VIII. 23  
Congregatio Regularium. 24  
Congregatio. 25  
Religiosus & Conuentus quomodo egredi valeat. 380.2  
Religiosus a superiore suo supra modum relaxatus potest a mo-  
nasterio eare. 3  
Religiosus licet, ac legitimo iuris ordine in eadem conue-  
ntus non potest fugere etiam peritum ad superiorem suum  
accedere. 381.15  
Religiosus profectus potest relaxationem suam ante praesentia  
eum consensum declarare. 411.12  
Religiosus, de cuius praesentibus non est qui eum vim, vel merum  
professionem emittit, illam non ratificauit, & solum in foro  
externo praelatum esse Religiosum. 419.4  
Religiosus per vim & merum non tenetur etiam post lapsum  
quingentorum in foro conscientiae ex vi voti seruare occultum  
regulari Religiosa, nec vniuersi seculo. 15  
Religiosus vniuersi ratificare praesentem professionem iuratum, sit  
verum Religiosus, nec recipiunt ut monachi generaliter inue-  
nt. 16  
Consensus, & acceptatio superioris de voto non requiritur  
ubi Religiosus suam professionem iuratum ratificat. 17  
Religiosi Ordinis Sanctissimae Trinitatis non possunt ad alium  
quocunque etiam Mendicantium Ordinem se transferre,  
nisi. 35  
Religiosi delinquentes excommunicari, & alios penas puniri  
possunt ab Episcopo in casibus, quibus casus iurisdictioni  
sunt. 434.5  
Religiosus ovis non licet Episcopo approbare, & cum publicis  
venerandis exponere, nisi sunt canonizati. 378.9  
Religiosus Sancti, ac Ecclesiae canonizati approbare compellit  
Episcopum in sua diocesi. 10  
Cognitio quod religio sit vera spectat ad Ordinarium. 12  
Episcopum ad reliquiam approbationem faciendam tenetur  
consulere Theologos, & alios viros pie, & doctos. 13  
Religiosus non in monasteriis Monialium, sed in extarioribus  
Ecclesiis asseruari debet. 399.7  
Vide Superius.  
Religiosus ubi aliter delinquit non facta mentione prioris  
condemnationis eiusdem, vel aliorum eiusdem generis, est  
solutus. 371.3  
Renunciatio beneficii, ad cuius circulum quis suis ordinatus, non  
valens nisi facta mentione. 371.3  
Renunciatio, vel obligatio, non potest fieri a Nuntio, etiam  
sancti cuius praesentibus licentia Episcopi, vel Vicarii, &c.  
§. 1. cap. 16. 417  
Licentia Episcopi obienta requiritur in renunciatione fac-  
tenda per nuntium. 417.3  
Episcopum confirmatum nondum consecratus potest Nuntio  
licentiam dare ad renunciationem. 34  
Archiepiscopus etiam qui fuerit consecratus quoniam non  
damus illam recipere. 25  
Capitulum sede vacante. 26  
Abbas, & alij Praesentibus habentes iurisdictionem quasi Episco-  
palem, nullique Episcopo subditi. 27  
Praesentibus Regularibus non possunt Nuntio facultatem conce-  
dere ad renunciationem quam in monasteriis capitis, &  
suis subditi. 28  
Renunciatio





# Index Rerum.

Electio deputati seminarij fuffici fieri per clericum ciuitatis. 7  
 Canonici duo ab Episcopo eligendi pro seminarij regulis  
 ad statum coequestrandi, locumque distributionem dum ea  
 hac causa abfuit. 8  
 Canonici electi ad seminarij administrationem perpetuo il-  
 lam habere debent, nec remoueri possunt. 9  
 Vno facta seminario abfque consilio eorum quae hic uis-  
 uentur abfque illis, non ualeat. 10  
 Vno seminario eodem electio fieri non potest. 11  
 Episcopus debet, minus ea sua, & Capituli mensa contri-  
 buere seminario, & potest cogere alios. 12  
 Abbas habens proprium seminarium, non debet cogi con-  
 tribuere seminario Episcopi. 13  
 Seminarij in contributione prius detrahenda sunt onera. 14  
 Seminarij contributioni anticipata soluenda est. 15  
 A contributione seminarij nullus eximitur. 16  
 Seminarium nihil foluitur de decimis, & de legatis pro celebra-  
 tione Missarum. 17  
 Hospitalitas data hospitalium & habenti beneficia annexa, vel  
 redditus Ecclesiasticos pro seminario, contribuere tenen-  
 tur. 18  
 Non procedit in Hospitalibus in quibus sunt boni laici, & in  
 Seminario debet contribuere beneficia caelestia in d. ecclesi. 19  
 Beneficia beneficiorum collatorum Monachorum tenentur  
 contribuere seminario si sunt intra fines diocesis. 20  
 Cardinales etiam Commendatarii tenentur contribuere semi-  
 nario pro Abbatis, & beneficiis eorum. 21  
 Clerici Cameræ Apost. exempti sunt a contributione semi-  
 narij. 22  
 Constatulariter coguntur contribuere seminario pro his,  
 quæ habent de bonis Ecclesiasticis. 23  
 Seminarium contribuere tenentur Ecclesie seculares, quæ  
 sunt de mensa monasteriorum. 24  
 Pontifex debet seminario ratione beneficiorum cuius potest  
 postuonem eiusdem beneficij factam regularibus, qui  
 Mediciantium priuilegia gaudent. 25  
 Patres Mediceantur redduntque beneficiis in monasteria  
 anteaquam seminario contribuere debeant. 26  
 Monasteria illa, quæ ad seminarium iuxta Ordinali contri-  
 buunt, de eo quod superest, contribuere tenentur, etiam  
 seminarium. 27  
 Monasteria ubi enguntur contribuere aliquam substantiam  
 seminario si beneficia non habent vacant. 28  
 Fratres S. Iohannis Hierosol. huc eorum rursus lo Patriarcha-  
 libus Religiosis uenientibus possunt compelli ad contribu-  
 tionem (seminarij). 29  
 Seminarij ad contributionem caluocunt omnes, & singule perso-  
 ne in beneficiis, & in bonis Ecclesiasticis, existentes. 30  
 Beneficia simplicia cuiusque dignitatis fuerint, & quali-  
 tati, possunt seminario uolui. 31  
 Beneficia simplicia quæ non possunt seminario uolui. 32  
 Vno facta seminario omnes beneficiorum simplicium  
 non ualeat. 33  
 Seminarium uarij non possunt. Collegiarum Canoniceas,  
 quæ uideat confecturæ non obligat ad residendum. 34  
 Beneficia iurisdictionis etiam Ecclesiasticis, nemine per-  
 tinentia ad prouisionem inferiorum, non possunt semi-  
 nario uolui. 35  
 Beneficia simplicia, quæ per morem vacant, possunt uolui  
 per Episcopum seminario, licet illos reſeruata, seu affecta. 36  
 Non ulla Regularia non possunt seminario uolui. 37  
 Seminarium debet postuonem beneficiis cuius potest post  
 uonem eiusdem beneficij factam Regularibus, qui Medi-  
 cantium priuilegia gaudent. 38  
 Beneficia iurisdictionis uolui non possunt seminario. 39  
 Vniones Beneficiorum reſeruatarum factæ seminario ualida  
 sunt, dummodo reſeruatæ ante ipsorum vacationem. 40  
 Vno facta seminario de beneficiis reſeruatis est uolui. 41  
 Beneficia quæ iam vacationem in mensa reſeruata, vel quæ  
 alijs sunt indubitanter reſeruata, non possunt Episcopum  
 uolui seminario. 42  
 Beneficia si Episcopum reſeruata forma Consilij seminarium  
 uolui aucte etiam vacationem etiam in mensa reſeruata,  
 uolui debet effectum foris. 43  
 Cardinalis Episcopus habens indultum potest ante vaca-  
 tionem uolui seminarium beneficium, quod obnoſce fami-  
 liarum Papæ deſerui. 44  
 Seminarij vacatione potest taxa per personibus detrahi, &  
 erigi a Taulantibus. 45  
 Seminarium taxæ ſoluitur reſeruatæ potest Episcopum punire, &  
 Episcopum non possunt auctoritate ordinaria uolui benefici-  
 um seminarium factum diſſoluere. 46  
 Retentum Appellatum ex ad Meropollentem in ſententijs  
 Ordinarij iuxta causa erigenda procedunt ex decreto Con-  
 ſeillerum in quacumque ſede Apost. delegatur. 47  
 Retentio super minori aucte lara debet vim diſſoluitur, & ab  
 Barba, Caluic, in Conſil. T. id.

ea potest appellari. 361. 48  
 Retentio lara a iudice, appellatio non transportatur ad  
 eam colla. 367. 49  
 Sepultura electio in alia Ecclesia prater parochialem non po-  
 test per parochum impediri. 474. 18  
 Habitu Religioſi quæ ſepelendi. 49  
 Sepulturam pro ſubo oſſu potest pater in uita, non poſt  
 eius mortem eligere. 50  
 Sepulturam ſibi eligendi ſepulcrum non habens la maiorum  
 ſepulcrum ſepulcrum humani debet. 51  
 Sepultura eccleſiaſtica reſti debet excommunicatione, qui in  
 mensa articulo coſeſſi non petiti. 52  
 Sepulchrum, vel ſubſcripſerit, inquit ſubſcripſerit benedi-  
 ctioſi aſſeruitur excommunicatione huius ap. 151. 4  
 Simonia Diocani qui ſolentur decem ſecus in Ordinali pro  
 obſeruatibus diſſoluitur, inſoluitur in ſimoniam. 151. 5  
 Simonia committitur ſi proſitio fiat, mercede, & pecto. 4  
 Vide Proſitio.  
 Societas IESU Patres Societatis Iesu poſſunt pramoueri ad ſa-  
 cros Ordines abſque titulo. 156. 6  
 Patres Societatis Iesu ordinari poſſunt ad uolunt Ordines  
 etiam maiores extra quatuor tempora. 156. 6  
 Patres Societatis Iesu ſunt uere Religioſi. 156. 6  
 Patres Societatis Iesu tamen uolunt ſimplicia emen-  
 tes reſeruatibus huc & domum bonorum ſecum, & beati-  
 cas & penſiones. 156. 6  
 Congregatio totius Societatis Iesu eſt illius cuiusque iur  
 prouenit ex hoc decreto. 156. 6  
 Quod hoc, ut poſſit habere, & perpetuo poſſidere ſtabilia  
 Societas Iesu eſt apud acquiritionis ſtabiliu ad ſi-ſum  
 vendendi. 156. 6  
 Domus poſſeſſor Societatis Iesu comprehendunt in  
 prohibitione de rebus Reguloſi alienandis. 156. 6  
 Societas Iesu eſt ſocietas poſſeſſionem & nouit non inuon-  
 tas, ſed ſi. 156. 6  
 Patres Societatis Iesu poſt emiſſa uota, non poſſunt ad  
 aliam Religionem tranſire, excepta Cartholina, uſq;  
 de capella licentia Propoſiti generalia etiam ſocieta-  
 tis ant ſedi Apoſt. 156. 6  
 Spiritus ſanctus dat gratiam iuxta merita diſpoſitionis,  
 & cooperationis, dominus. 156. 6  
 Spiritus claudet in contrahentes non peccant. 156. 118  
 Sponsalia ſubſcripta copula eorum parochio, & reſtituta, non  
 tranſcunt in matrimonium. 156. 118  
 Sponsalia celebrata inter aptos & aptam ſanctiſſima ſunt,  
 dum rapta eſt in potestate capitis. 156. 118  
 Sponsalia ut uſq; hora, vel duobus interſeſſentur inuolunt mal-  
 iam gratiam, ſue parochioſi amittit diſſolutionem non  
 ualeat. 156. 118  
 Sponsalia quod interſeſſent uſq; hora in uſq; mense eſt nouem  
 ſubſcripta inuolunt amittit diſſolutionem nullam eſt, &  
 collendum. 156. 118  
 Statuta de ſeruitudo per annum, vel aliquod tempus, & nihil  
 petuntur interim de maſſa gratia, non comprehenduntur  
 ſub hoc decreto. 156. 118  
 Statutum Eccleſie Cæſalem. 156. 118  
 Statutum. Conſuetudo quod dicitur in Capitulo ſpirituum  
 perpetuum Theologo, qui docet, ſeruitudo eſt, ubi non eſt  
 euoluita pater diſſolutionis. 156. 118  
 Selpendium ſicut accipere pro celebranda Miſſa. 156. 118  
 & quod ſi ſolum offendit. 156. 118  
 Stala Parochus regularis ubi & quando deſeruat ſtalam. 156. 118  
 Parochus non ſtala ingreditur parochum ſecularium. 156. 118  
 Studium generale dicitur quod eſt eccleſiam, & inſonum per  
 Papam, Regem, ſeu Princepem. 156. 118  
 Studium quod non ſe uoluit non ſe facin quod in eo Canon-  
 ices ſtudens exſeruitur ſtudium in ſtudium. 156. 118  
 Subſcripſerit Apoſt. non reſcripſerit ſub hoc decreto. 156. 118  
 Subſcripſerit Apoſt. non exſeruitur in reſcripſerit Parochialis. 156. 118  
 Subſcripſerit Apoſt. non tam in officio, quam poſt ab Ordina-  
 rijs inſiſtione excepti ſunt. 156. 118  
 Subſcripſerit non poſſunt uolui reſeruitur erigi ab Episcopo. 156. 118  
 Subſcripſerit, vel Commiſſarij ſpouſum non comprehendunt  
 ſub diſpoſitione Ordinali. 156. 118  
 Subſcripſerit poſſunt Episcopum, ſocietatem & ſocietatem reſer-  
 uatibus Eccleſiam collegiatam excommunicationem. 156. 118  
 Proſcripſerit inferioribus habentibus iuxta Episcopalia. 156. 118  
 Subſcripſerit Ordo in Chriſto Domino inſiſtunt. 156. 118  
 Subſcripſerit in primis Eccleſie Ordo ſacer non reſeruitur.  
 bari. 156. 118  
 Aucte reſeruitur ſubſcripſerit ad Subſcripſerit. 156. 118  
 Subſcripſerit quæ ex diſpoſitione Apoſt. non uoluit matrimonio  
 contrahi, & poſſunt Eccleſiaſtica obſeruit fori pri-  
 uilegio quod. 156. 118  
 Subſcripſerit ſperantes ſe continere poſſunt. 156. 118  
 Subſcripſerit per ſonum ſaltem in eo Ordine non ſiſt uoluit,  
 ad alium aſcendere non poſſunt uolui, & c. 156. 118  
 A u u Subſcripſerit



## Index Rerum

- Subditi, non potest i conuictio, quam Superior contra il-  
 los facit appellare. 169. 4  
 Subditi alicuius ad celebrandum, & ad sacramenta admini-  
 stranda aduocandas non est sine communiuitate proprii  
 Episcopi. 174. 6  
 Subditi huiusmodi quod non possint dari de suspensione, 175. 3  
 per Subditi non Episcopi Chriti solentur Patres Concilij  
 includere organizationem factam inter piosualem formam  
 mittit ab ipsa forma rationali. 177. 1  
 Substantia tota pars in corpus, & vini in sanguinem con-  
 uertitur in sacramento Eucharistie sacramento. 178. 4  
 Substantiam dicit Episcopus cum facit per eundem Pontifi-  
 calia de eius historia, non potest illo motu ex excipere. 179. 12  
 Suffraganei ad Metropolitanam extra Concilij Compromis-  
 sionem celebrantem accedere non tenentur. 181. 13  
 Suffraganeus Episcopus circulator, qui debet dispensari in  
 Carnalitate, habet cum aliis Canonice visitationis iuri Episcopi  
 scripti. 185. 6  
 Suffragani solita sunt in Ecclesia pro defunctis, curare, ut facit  
 inter se & de uero, & que sunt fundationes testamurum, vel  
 alia iurare debentur, 187. 15  
 Suffragani facit in rebus grauius fieri debent. 194. 2  
 Prædictores Capituli non possunt perire legationibus in  
 recipiunt suffragia ultra eorum officium, 195. 12  
 Vide Prædictores. 195. 12  
 Superior in episcopio non habet causas, que etiam inferiori-  
 bus pendere ante delationem, seu iurisdictionem vnde finit-  
 ius habentur. 181. 17  
 Superior potest dicit hierarchia tra-ns-actio ad modicum tempus  
 statui extra non natiuam causa predicationis. 181. 3  
 Superior non possunt relaxare, que percipiunt ad subaltit-  
 uam viue regulas, 185. 10  
 Generalis superior potest cum consensu Capituli subaltit-  
 uam aliquam efficere iudicialia statuta. 179. 4  
 A regula Ordinis non recedere curare debet superiores. 179. 4  
 Superior non possunt ea, que ad subaltitum Regaliter viue  
 petunt relaxare. 179. 4  
 Superior nullus potest concedere monacho facultatem terri-  
 torialis aliqui ad vnum tractabilem. 175. 6  
 Superior non monasteriorum possunt ex facultatibus bacorum pin-  
 guas elemosinas facere. 175. 13  
 Superior non potentes latus subditi iuxta formam huius  
 decreti incurrunt penam prauitatis, 181. 4  
 Episcopus quo modo subaltis viue superiorum monachum delin-  
 quere em ponat. 181. 4  
 Episcopus subaltis quod vicia viue superiorum Regaliter  
 morat. 181. 4  
 Superior Regaliter huius decreto satisfaciit & de pun-ctio ipsa,  
 & iurisdictione actionis Episcopi non tenentur facere. 181. 4  
 Superiorum, Regaliter, & Episcopi perierunt, vi mandan-  
 torum executionis que statuta iuxta in Concilio. Tunc pro Mona-  
 chis subaltis, 185. 10  
 Superior non in monasterio Sanctiorum, venerationis Reu-  
 latione, facit viue imago tollitur, 185. 10  
 Vide Domicilium. 185. 10  
 Superior Prælati seculares iurisdictionem habentes quasi Episcopi  
 legum beneficia supponere non possunt. 181. 5  
 Capitulum dicit vacante non potest iurisdictionem facere, &  
 Vicarius Episcopi, seu Capituli dicit vacante non potest  
 facere. 181. 5  
 Capitulum ecclesiasticum requiritur in suspensione facienda. 181. 5  
 Capitulum Canonice non aliter Collegium ad tenendum  
 viue & facit per Episcopum, debet viue capitulum Capituli  
 Collegium incurrere consecutus Capituli Cathedralis, &  
 Capitulum pariter & inferiori collatione, & electionem  
 regulariter consecutus est in suspensione beneficiorum fa-  
 cienda. 181. 5  
 Redditi prædictorum, seu beneficiorum quomodo taxandi  
 sine cum eorum alio iurisdictione sunt. 181. 5  
 Vide Pius. 181. 5  
 Subditi de iure quando quod dicitur. 181. 5  
 Subditi Subditi potest Episcopus ordinare sibi Clericos  
 pariter non in facit sine quo prædictis examine, & com-  
 muniuitate huius, & quousque auctoritate promouens.  
 181. 5  
 Subditi non possunt in Concilio Ordinem per annum in Episcopo  
 Episcopo ordinare stiam in propria digne non proprium  
 facit. 181. 5  
 Subditi non possunt in Bulla Pij V comminationem contra superiores  
 facit Ordines ante legitimam auctoritatem locorum solum  
 viue facit cum huiusmodi culpa. 181. 5  
 Ordines facit suspensum ante legitimam auctoritatem ex bona  
 fide prauitatis, suspensum non tenentur. 181. 5  
 Ordines remittere ante legitimam auctoritatem, & suspensionem  
 peris ablati debet, quam Ordinum executione facit in iurisdictione.  
 181. 5

# Index Rerum

Tempus ad conferendos Ordines minores quod sufficiat. 171.9  
 Tempus Advenus. & Quaregeſima quando incipiat. 171. 1  
 Tempus immortale quomodo. probetur. 461.12  
 Tempus lita dedicandum est tam in instrumentis, quam in  
 testibus quando querunt ad finem de antiquo. 11.  
 Tempus beneficiis non sunt incompatibiles. 341.47  
 Testamentum confessiones sacramentalis auditis non possunt  
 Confessione Regularibus. 221.23  
 Ordinator petitorum debet Tertiarius monachus 3. Fran-  
 ceses habet obedientiam suam monachum quemadmodum  
 monachum. 171.5  
 Testibus mulieres ad habendum iuriam regulam recipere licet  
 superiorem Regularibus sufficienti facultate ad ad 3. Sede  
 Apostolice. 100.11  
 Testamentum voluntates Episcopos explorare non debet, si do-  
 mine degeat. 425. 14  
 Testis ubi sepelendi. 474.27  
 Testamentum verum. 6.5  
 Testamentum ante possessionem factum revocare non potest  
 profectus. 410.10  
 Testes contra Episcopum in causa criminali, vel principali ad  
 informationem, vel iudicia non recipiuntur, nisi sint con-  
 fiteri bonae conversationis, & famae. 13. cap. 7. de reform. 18  
 Testes debent esse 34. annorum ad probandum tempus im-  
 mortale. 461.14  
 Admissio, vel reiectio testium. 362.14  
 Testes laici ad ferendum testimonium veritatis pro Curia  
 Episcopalis informatione potest Episcopus curare sub potius  
 pecuniis, & in subsidium ad amonitiones. 419.11  
 Testium probatio remanet excoia in probatione iustitiam  
 ante. in quo quæritur claritas. 461.64  
 Testamentum Religio sine compendatione. 371.16  
 Testamentum, vel Testamentum deparatim stipendium quodcumque,  
 vel prebendam in Ecclesia, ab Ordinariis locorum, vel ab Epis-  
 copis, & Primatibus, &c. est conferendi personis idoneis, quæ  
 possunt per seipsos, & capitulum aliquo promissum vel nulla.  
 13. cap. 1. de reform. 9  
 Theologum scholasticum si docet Theologus satisfit. 16.19  
 Theologus Consecrator quod dicitur a Capitulo stipendium per-  
 petuum Theologo, qui docet sermone est, ubi non est  
 constituta prebenda Theologica. 14. 6  
 Theologus habens prebendam, si legitime obierit Parochia-  
 lem tenetur in ea residere assensu distributionibus. 14. 10  
 Theologo Canonico in vim vicinis de Prebenda vacante non  
 competit ius ad eam vacaturam per resign. 10  
 Theologus canonicus non est admittendus ad ius operandi 16.  
 17  
 Theologus possidet vicesum Prebendam suo officio volta, &  
 cum abeque facit, debet sedere in loco sui Canonici. 12.  
 Theologo illa die quæ legere, tribuenda sunt distributiones  
 quousque omnium horarum sicut choro ad iustitiam 36  
 & etiam excoia quousque personaliter interest. ni-  
 bilis dui solus. 37  
 Theologum scholasticum si docet Theologus satisfit. 16.19  
 Titulus non requiritur ad minores Ordines. 134.7  
 Titulus. Primam clericalem tonsuram suis subdia conser-  
 non potest Episcopus in aliena diocesi absque licentia Or-  
 dinarii loci. 171.9  
 Tonsura prima non iniurietur, nisi prius confirmetur, & edodis  
 rudimenta scilicet, legere, & scribere, &c. 13. cap. 13. de  
 reform. 14  
 Tonsuram propter infirmitatem non deferretur clerici nullam  
 penam incurret. 117.10  
 Tonsura prima non fit Ordo. 117.1  
 Tonsura prima debet esse inquisita, qui sacramentum confir-  
 mationis prius non suscepit. 121.1  
 Tonsuram primam suscipientes secundum confirmati, citra ta-  
 men contemptum, non peccant mort. 102.1  
 Tonsura prima non instituitur, qui scilicet rudimenta eloqui non  
 fuerint, neque legere & scribere nesciant. 3  
 Tonsura prima minime sufficit ut characteres formate scilicet,  
 quomodo: erubescere perfectè nesciat. 4  
 Tonsura prima potest suscipi, qui in sua lingua paria, & no-  
 tus legere, & scribere sciat. 5  
 Clerici primæ Tonsuræ, vel minorum Ordinum, qui sine la-  
 causa secundo non peccant mort. 7  
 Tonsura prima omni tempore etiam non scilicet potest confer-  
 ri. 121.11  
 Ordines, vel Tonsuram conferens Vicarius non abique lic-  
 entia similiorum non approbatorum à Novitiis suscipiuntur  
 per annum à Pontificali. 113.13  
 Cardinales Presbyteri Tonsuram etiamque minorem Or-  
 dem suis familiaribus conferunt. 124.8  
 Abbates, vel quousque exempli in 10. etiam conferre non  
 possunt primam Tonsuram, vel Ordines minores, ni-  
 si suis subdia Regularibus. 13. cap. 10. de reform. 116.  
 Dispenſare interdictis licet Abbatis in omni casu, quo  
 Rubeſ. Colled. in Concil. Trid.

primam Tonsuram, & minores Ordines sine subdia R. 10  
 gularibus conferre possunt. 117.4  
 Abbates non possunt Tonsuram, & minores Ordines con-  
 ferre aliis Regularibus, qui dimissorias soorum Superio-  
 rum habuerint. 1  
 Vide Ordo.  
 Tonsuram non sufficit, vel ter inferioris Ecclesie, sed re-  
 quiritur moralis perfectiorum in eo, ut fuit privilegio re-  
 quiritur. 101.40  
 Tonsura ubi aliqua est suscipiendus. 341. 10  
 Traduntur ad fidem, vel ad mores pertinentes quousque vel  
 obtinenda à Christo, vel dictata à Spiritu sancto, & contraria  
 successione in Ecclesia Catholica continentur pari effectu  
 pietatis, & reverentia suscipiendi, & veniendi, & libri ca-  
 ni, & veteris Testamenti. 13. 4.  
 Traditio divina quæ. 6.4  
 Translati ad Carolinos possunt ibi in clauſtro Priores, & ex-  
 tra clauſtrum prebentur esse. 121.4  
 Translati ad Carolinos. 13. 4.  
 Tribunal, vide Sacramenta.  
 Turris appellantes an prohibentes per hoc decretum. 440.19  
 Typographia initium.

## V

Vacatio primi Iſto latus per adiectionem secundi pacificè  
 possit induci in residuum requirituribus, aut aliis  
 quomodo-cumque incompatibilibus beneficiis. 49.4  
 Vacare in Curia, & vacare apud Sedem, an differunt. 347. 26  
 Vacandum qui dicatur. 171. 1  
 Vacare. Principio venia dicitur habere, non facta mentione  
 de iurato crimine. 11.1  
 Vestes clericales hostias, & conuenerunt ordinari, & dignitas  
 congruentes ferre debent Ecclesiasticæ personæ, etiam  
 excoip, si sint in laici, vel habent dignitates, personarum,  
 aditus, aut beneficia Ecclesiastica, &c. 13. 4. 6. de reform.  
 114.  
 Vestes due non longe non requiruntur in clerico. 117. 7  
 Vestes huiusmodi habent clericis ex necessitate laicis excoia-  
 tur. 117.13  
 Vicarium Iſtimo delictum an pariter possit vaticum. 71. 6  
 Vicaria perpetua ad simul potest quis ad sacra Ordines pro-  
 moueri. 134.11  
 Vicaria amouibilia ad titulum non potest quis promoueri.  
 134.19  
 Vicaria perpetua parochiarum vota obsequia non conferat. 347.16  
 Vicaria conuicso conferunt si totalia causa in eius vicarium  
 transierint. 17  
 Vicarius Episcopi non potest petio criminali. 471. 6  
 Vicarius generalis non potest concedere licentiam alteri Epis-  
 copo exercendi Pene scilicet in laici. 117.17  
 Vicario assignata est excoia parum ex fructibus beneficii 30. 6  
 Vicarius generalis Episcopi vicesum facere potest si ad illi  
 specialiter committitur. 121.15  
 Ordinarij possunt temporales, aut perpetuos Vicarios con-  
 stituere in quousque beneficiis Ecclesiasticis, & quousque  
 vota reſeruat. 11.15  
 Vicarium perpetuum in Parochialibus vicesum deparat non potest  
 Episcopus quando vno facto est per viam pacti de scilicet  
 beneficii per vicarium ad autum amouibilia. 16.16  
 Vicarij Regulares deputandi in Parochialibus vicesum monas-  
 teriis Ordinibus Præmonſtratis debent esse amouibilia. 17  
 Vicarios perpetuos constituere potest Episcopus in beneficiis  
 curatis vicesum Cathedralibus. 18  
 Vicarij perpetui non possunt iustitiam abique, etedione simil  
 vicariis. 19  
 Non habet locum in vicariis perpetuis iam erectis. 10  
 Vicariis perpetuis ponendi saculas in Parochialibus vicesum  
 reſeruat Episcopo abſoluto. 11  
 Vicarij ad autum amouibilia possunt per Capitulum Parochia-  
 libus mensis vicesum, potuerunt amoueri ad autum ipsius Ca-  
 pituli. 14  
 Vicarij etiam excoip in Ecclesia excoip pacti approban-  
 di, & cauionandi sunt ab Episcopo. 15  
 Vicarij perpetui Parochialibus vicesum aduocato spectat non ad  
 Ordinarios, sed ad eum, cuius est beneficium in quo originari  
 vicariis. 18  
 Vicariis ad autum amouibilia an & quando possit vote ſui-  
 ram unum ſeruitia amoueri. 17.10  
 Vicariis perpetuis infirmis non potest Episcopus quando  
 per bono pacis & caritatis ſitum excoip iustitiam ad  
 autum amouibilia. 16  
 Vicarius perpetuus Abbatie debet ſubſcribere omnia quousque eſſi-  
 plicia coram animatum. 14  
 Vicario perpetuo perſonam omnia onera incumbunt Eccle-  
 ſiæ, in qua erecta est vicaria perpetua. 15  
 Vicarij merces ex fructibus parochiarum vicesum monaſterio deſer-  
 uenda est. 16  
 Vicarius





# Index Rerum.

Episcopus licet possit fieri visitator Ecclesiarum viciniarum ab inferioribus, non potest iterum ponere passus ab eis. 179.

13  
Visitator Paritarche, Primates Metropolitani, & Episcopi propriam diocesim per se vel per Vicarium, singulis annis, &c. 187.

Visitatio generalis spectat ad Episcopum. 188. 2

Vacans generalis non habet ius visitandi nisi specialiter ei committatur Episcopus. 189. 3

Potest Episcopus concessa visitandi Ecclesiarum Episcopatum subiectas transferre in Capitulum Sede vacante. 189. 3

Capitulum Sede vacante potest diocesim visitare post lapsum anni à die ultime visitationis per Episcopum facta. 189. 3

Capitulum potest visitare omnia loca, quae possint visitare Episcopus. 189. 3

Monasterium cum omnia exempta visitare non potest Capitulum Sede vacante. 189. 3

Capitulum Sede vacante quando possit diocesim visitare. 189. 3

Archidiaconi, Decani, Archidiaconi, & alij inferiores visitationes habent si ad longa consuetudine praescriptas. 189. 3

Episcopus potest praesentare terminum Archidiacono ad visitationem expedendam. 189. 3

Edicta per potestatem non licet Episcopo visitationem aggrederi, quibus subdit ubi visitationem terminum daretur. 189. 3

Episcopus non licet ad dirigenda visitationum peccata per edicta publica mouere homines sub excommunicationis poena ad ecclesiam. 189. 3

Interuentionem à visitari non debet Episcopus egerere in visitatione. 189. 3

Capitulum superius ubi Episcopo ex praescriptione vel privilegio visitandi non habet potestatem. 189. 3

Visitare non licet Episcopis Aliis Ecclesiarum Regularium, quibus non incumbit adiutorem eius personam secularium. 189. 3

Visitantes non debent in omnibus sumptibus visitationis grauare, exceptis tantum visitandis, &c. 189. 3

Episcopus non potest quaevis ab eis, qui visitationem praedecessit, &c. accipere. 189. 3

Episcopus in seipso non visitans est in peccationis causa capite praefecti. 189. 3

Multa qualisunque non potest Episcopus à visitantis ratione visitationis etiam consensibus vel secum alioquin, accipere. 189. 3

Visitandi accipere potest Episcopus visitans. 189. 3

Visitandum appellatur quod dicitur. 189. 3

Visitandi debent esse moderata. 189. 3

Quorum visitandi non videntur nomine visitantium. 189. 3

Considerandum circa eandem in visitatione ex rebus prius est feruenda. 189. 3

Episcopus & quicquid suorum omnium muneris accipere potest ab Ecclesiis in visitatione praeter praedictum. 189. 3

Cathedra non debet esse subiecta sub hac prohibitione. 189. 3

Tempus praefectum ad visitanda limina Apostolorum incipit à die publicationis euangelii Sicut V. 189. 3

Priores diocesanos non censetur de Capitulo Cathedrali, non admittunt ad visitanda limina. 189. 3

Nec monasteria. 189. 3

Coadiutor Episcopi, & non coadiutor tenetur visitare limina Apostolorum. 189. 3

Regularis nullus etiam Episcopi commercialis admittitur ad visitanda limina. 189. 3

Visitatio Ecclesiarum Regularium nullius diocesis ab Episcopo praesentatur, &c. 189. 3

Visitatio generalis Episcopi non possunt effugere Ecclesiarum Regularium diocesis. 189. 3

Locus nullus à diocesi suis in aliqua diocesi, visitatio spectat ad Ordinarium in cuius diocesi est locus nullus. 189. 3

Vicarius Episcopi potest visitare beneficia secularia, & electiones secularis Abbatum, nullas diocesis. 189. 3

Collegium nullius diocesis visitari debet à viciniori Episcopo. 189. 3

Episcopus licet impedire non possit ex facultate sibi tradita in h. decreto ecclesiarum nullius suae diocesis per suum Vicarium generale visitare. 189. 3

Vicarius Capituli Sede vacante non gaudet hac facultate. 189. 3

Episcopus praesentatur, qui omni vicarius Ecclesiarum Paritarche nullius diocesis, habet facultatem emendandi, corrigendi, & puniendi. 189. 3

Episcopus in visitatione quando possit procedere appellatione remota. 189. 3

Episcopus in visitatione informatio proinde & seruat seruat procedens admittit appellationem. 189. 3

Appellatio datur à Episcopis in visitatione procedas in excois, contra eorum per uoluntatem. 189. 3

Episcopus non tenetur visitatione concludere iura certum, & determinatum tempus. 189. 3

Episcopus potest praesentare terminum Archidiacono ad visitationem expedendam. 189. 3

Appellatio suspensio tantum, & non deuolutio tollitur ubi Episcopus visitans non compellat generalem. 189. 3

Appellatio suspenditur in visitatione ab Episcopo suspendente etiam tanquam Sedis Apostolice delegatus debet interponi ad Metropolitani solum quod effectum deuolutiuum. 189. 3

Episcopus in visitatione non potest recurrere tanquam suspensio. 189. 3

Visitare non potest Episcopus ex hoc decreto tam Abbates, quam loca subiecta, & Abbates habent vicariatum iurisdictionem. 189. 3

Abbates, & alij Regularium praefecti habent ius visitandi monasteria, ubique loca subiecta. 189. 3

Episcopi non possunt visitare Ecclesias Ordinum Militiarum capiendo terminum à Receptoribus. 189. 3

Visitantes decetum de quo in iussu. 4. cap. 4. seruantes etiam quando Episcopus ex officio, vel ad priuilegium aliquem procedit contra aliquem ex contentis in dicto decreto, &c. 189. 3

189. 3

Visitatio Capitulum & personarum Episcopi concessa intelligitur tamquam non priuilegiata ad Abbates. 189. 3

Visitare quae possit Episcopus loca Adiuuata. 189. 3

Episcopus visitandi potest loca Adiuuata Capitulum visitanda, & ceteros Capitulum corrigere, & punire, non tamen poena ordinaria. 189. 3

Notarius proprius ab Episcopo assignandus in visitatione personarum Cathedralis Ecclesiae. 189. 3

Visitandum tam potest assignare Episcopus in visitatione personarum Cathedralis Ecclesiae. 189. 3

Capitulum cum voluit visitare Episcopum uocet debet ad locum, quo solum est Capitulum congregari. 189. 3

Visitare Capitulares loca Adiuuata non potest Episcopus etiam ubi contraria consuetudo immemorabilis viget. 189. 3

Episcopus deputatus à Commendatariis Ordinibus S. benedicti Vallisellen non possunt cognoscere de viribus viciniorum faciarum Ecclesiarum de Municipali. 189. 3

Visitator non potest in pecunia taxare id quod per vicium sibi necessarium contingebat. 189. 3

Ubi factis consuetudo ut nec visitandi accipiant quicquam à visitantibus accipiant illa seruanda est. 189. 3

Visitator ratione officii sui aliquid male accipere ipse iure suspensionem incurrit. 189. 3

Visitatio voluntaria cum consensu commissode. 189. 3

Dispensationes, seu commutationes vicinarum voluntatum committi possunt Abbati, & alij Praetati habentibus iurisdictionem quae Episcopalem. 189. 3

Causa illa & necessaria regulatur exequitur ad commutationem vicinarum voluntatum. 189. 3

Episcopus per uia tantum vice, & ad tempus, potest cum emolumento hactenus voluntatem deservi aliter. 189. 3

Excois vicinarum voluntatum nihil dare debent Episcopo, sed eius officialibus pro causa laboris in recipienda ratione aduocati rationis bonorum. 189. 3

Vide Palatium. 189. 3

Ubi visitanda voluntatem, impositae graues, & grauiores poenae. 189. 3

Falsa extrema est Sacramentum infirmorum à Christo datur. 4. promulgata à D. Iacobo Apostolice maxime per traditionem Apostolicam est oleum benedictum ab Episcopo iussu. 14. c. 1. 189. 3

Falsa, ecclesiastica dicitur quod operetur. 189. 3

Potest beneficium debet fieri cum causis rationabilibus legitimis verificandis eorum Ordinatio loci iussu. 4. cap. 7. 189. 3

Vicarium, & superius remouetur. 189. 3

Ordinarius habent facultatem examinandi vicinas factas à 40. annis dictas à publicatione Concilij numerandas, quae non sunt effectus. 189. 3

Non graues poenae ad infirmandas vioues à 40. annis factas, quae non sunt effectus. 189. 3

Volones perque per subiectionem obtemperat à 40. annis factas à die publicationis Concilij ab Ordinariis possunt examinari. 189. 3

Ordinarius possunt reuocare vicinos in casibus, quibus licet de iure communi etiam ultra 40. annos. 189. 3

Valo quando dictatur effectum fontis. 189. 3

Causa illa de iure legitima in uoluntate requiritur. 189. 3

Vain facti per Ordinarium sine causa, vel ex falsa causa, nulli est iussu. 189. 3

Causa uoluntaria non praesentatur. 189. 3

Episcopus confirmatus, & cum non consecratus, potest benedici, & Ecclesiarum suae diocesis visitare. 189. 3

Vicarius generalis Episcopi visitans facere potest, & illi spectat, committit. 189. 3

Capitulum Sede vacante potest uisitare vicinos Episcopi. 189. 3

Legatus de latere potest uisitare beneficia praesentare iurisdictionis, ubique tantum praesentatio Episcopi. 189. 3

## Index Rerum.

Abbatē et alij Praeſati Episcopos inferiores poſſunt vniu. 1  
in vno facienda citati eſſe, aut hoc vni citator in vnoſq. 19  
laicis eſſe habentes qui ſunt, aut hoc vni citator in vnoſq. 20  
eſſenda. 20  
Electum ſubſequat Abbatē, aut alij Inferior Parlatio non  
poſſit Episcopos vniu. abſq. illius conſenſu. 21  
Electio ſiſt inſuperatorem in vnoſq. de illa facienda re-  
quirat poſſe conſenſus. 22  
Reſcriba, ſeu poſſit beneficij conſeſſus non exigitur in  
vnoſq. de eo facienda ab Episcopo, ſi ſiſt debet eſſe cum  
prior poſſit Reſcriba citari. 23  
Pria non eſt vocanda in vnoſq. facienda alij allegat cau-  
ſam rationabilem ne ſit vniu. 24  
Conſenſus Capituli Eccleſiae Cathedrales requiritur in vnoſq.  
et per Episcopum facienda. 25  
Conſenſus Capituli ſatis eſt, ſi poſſit vniu. accedere. 27  
In vnoſq. facienda ab Episcopo ipſi Capitulo non ſuffici-  
t illius conſenſus. 28  
Vnoſq. modis poſſet. 29  
Vniu. per vniu. nullo modo beneficij, ſeu poſſiones, vel Ec-  
cleſias vniu. dicitur eſſe beneficiat Monachis, vel Col-  
legijs, vel loco pio aliter dicitur ſiſt. 30  
Vniu. per poſſet Eccleſiam parochialem, & Episcopali-  
um, & beneficiat curatorem, & non curatorem cum  
curatorem, ſeu per officio tantum obſeruationem, & poſſit facere  
Episcopum, vel delegatum ſiſt. 31  
Curatorem ſole vacante quando poſſit vniu. 32  
Archiepiſcopus vniu. poſſit beneficij ſiſt. dicitur. 33  
Legatus ſiſt vniu. poſſit beneficij praſentare ſiſt. legationis  
vniu. alique Episcopi ſiſt. vniu. 34  
Abbatē ſiſt vniu. inferiores non poſſunt vniu. ſiſt hos  
habere ea privilegia, ſeu legationis praſentationem. 35  
Vniu. generalis non poſſit beneficij vniu. ſiſt ſpeciali  
mandato. 36  
Cauſa iura, velini neceſſaria, aut vilitas Eccleſiae requiritur  
in vnoſq. facienda. 37  
Cui debet omnia quoniam interit in vnoſq. facienda,  
non rami neceſſaria vacanda eſt plebs. 38  
Capitula conſenſus aut in vnoſq. in vnoſq. per Episcopum  
facienda interuenire debet. 39  
Vniu. aut tempore, ſiſt aut vniu. poſſit facere Episcopum.  
Beneficia plura ſimplicia non poſſunt per Episcopum vniu.  
Beneficia denotata, & reſerua Sedis Apoſt. quando poſſit  
Episcopum vacare. 40  
Beneficia denotata aut Pipam ob Episcopum negligenciam illa  
non conſenſus, poſſit Episcopum vniu. 41  
Beneficia ſimplicia, curatorem dignitatis ſunt, & quali-  
tatem, poſſunt ſeminario vniu. 42  
Beneficia qui non poſſunt ſeminario vniu. 43  
Vniu. facia ſeminario vniu. poſſunt ſeminario ſimplicium  
vniu. 44  
Seminario vniu. non poſſunt Collegiarum canonicorum,  
quoniam ea conſiderantur ob obligat ad reſiderium. 45  
Beneficia inſuperatorem in vniu. Eccleſiaſtice, neque non  
conſenſus ad praſentem inferiorum non poſſunt ſeminario  
vniu. 46  
Beneficia ſimplicia, qui per morem vacat, poſſunt vniu.  
per Episcopum ſeminario, ſiſt eſſent reſerua, & ſea  
adſcra. 47  
Beneficia regularia non poſſunt ſeminario vniu. 48  
Seminario debita poſſunt ratione beneficiorum exigi poſſunt  
vniu. vniu. eſſent beneficij ſiſt Regularibus, qui  
neceſſitatem privilegij gaudet. 49  
Beneficia ſimplicia vniu. non poſſunt ſeminario. 50  
Vniu. beneficij vniu. reſeruatorem ſiſt, ſeminario valde  
ſiſt, dimittendo ſiſt ea ipſorum vacacionem. 51  
Seminario vniu. non poſſunt beneficia obſenta ab Episcopo  
Oratorio tempore ſua promiſſione. 52  
Vniu. facia ſeminario de beneficij reſeruatorem ſiſt nulla. 53  
Beneficia qui ſiſt vacacionem in vniu. reſeruatorem, vel qui  
alioſ facia indubitanter reſeruat, non poſſunt Episcopum  
vniu. ſeminario. 54  
Beneficia ſiſt Episcopum ſeruat forma Concilij ſeminario  
vniu. aut ea vacacionem etiam in meſe reſeruatorem,  
vniu. debet eſſent ſeruat. 55  
Cathedrales Episcopum habens indubitan poſſit ante eius va-  
cacionem vniu. ſeminario beneficij, quod obſeruat fa-  
miliaria Papa defuncti. 56  
Beneficia prima vacant per reſignacionem ſimplicem, non  
autem per conditionalem in fauorem, cui perſunt, vniu.  
poſſit Episcopum. 57

Episcopus an possit auctoritate ordinaria unione, beneficio  
rem (semario) factis dissolvere. 72  
Viro alicuius pietas fructum Parochialis est prohibita. 92  
Parochialis Ecclesia viri non potest Capitulo Cathedrali  
etiam ob remissionem Canonizatum. 3  
Habet locum quando viri est Ecclesia parochialis. 4  
Parochiales monasterii non vocantur. 4  
Parochiales habent tamen potestatem monasterialis viri. 10  
Voces parochialis, quae sunt per fundationem, detractionem  
Collegiorum, esse solent. 11  
Consensus Capituli potest post unionem intervenire. 33a. 10  
Consensus tamen Capituli in unione facienda sufficit. 11  
Dignitates non possunt vocari. 33b. 11  
Episcopo non licet vocare beneficia Capitulani, quae habent  
ordines tenent. 33c. 11  
Beneficia vacantium vocari possunt, siue cum praesidio  
obtinuerint. 34  
Voces de beneficiis referantur valide sine si modo factae  
sint ante ipsorum vacationem. 35  
Viro debet fieri singula praebendis distribuitur, non autem  
omnibus. 37  
Praebendis singula singula beneficia variabilebant, non om-  
nibus simul cedebant vocem. 38  
Voces fieri possunt in distributionibus quocumque ubi illae  
tenent fuer. 39  
Habet locum in successione, tamen perperam. 40  
Vox de beneficio interpositionem facta non valet. 41  
Vide Episcopatum. 42  
Voces beneficiorum in 40, non eis factis ab Episcopo ex-  
communicatione. 43  
Pars Parochiae ab Ordinariis residentibus, et alio pacto  
vocatur cum Nonordinariis, Fiscalibus, Abbatibus, praebendis  
Ecclesiae Cathedralis, &c. 44  
Poenitentia, canonice Principum instituta, vel testame-  
ntum. 45  
Vocaturitates habentur a consilio Ratario de administratione  
defundendi opusculum piam committitur a Virginitate in suo con-  
ceptu. 46  
Venerunt gubernatores, Viri, Rector, Martes carere  
ut recipiant Concilium, & Magistri doceant, quae Catholice  
fides sunt, & ad illi singulis annis solentur votum esse obli-  
gati. 47  
Vide Episcopatum, Conferentiam. 48  
Fiduciam. Episcopus potest in alio loco testamini excoel  
voluntatem quando Ecclesia, ad cuius favorem illa committitur,  
negligens est. 49  
Episcopus potest commutare defunctorum voluntates, si vi-  
get aliunde necessitas commutandi, neque ad alium  
fieri. 50  
Cardinales, Abbates, Vicarii, Episcopi, Capitulum Sede va-  
cante an possint commutare. 51  
Voxum Seminary deputati habent vocem consilium. 52  
Voxum doctorem in Synodo dioeceliana habet solus Episco-  
pus. 53  
Voxes debent maiorem liberum an votum habet. 54  
Vox an sufficienter quod finis, ubique alia forma. 55  
Vox Canonici non Subdiaconi nec vocem consilium in  
electibus, & 10 Synodo habet. 56  
Procedit in Canonici habentibus vocem ratione canonici  
Canonici in sacris non constitutos vocem in Capitulo ali-  
quo p. 57  
Canonici in Collegiis, si sit in sacris, vocem in Capitulo  
non habet. 58  
Canonici supercommercium an habent vocem in Capitu-  
lo. 59  
Paratro Ecclesiae Collegium etiam sacris Ordinibus ca-  
reant praesidentia, & vix te Capitulo competat. 60  
Decanus, seu Archidiaconi primis & quibuslibet non licet  
dare vocem in Capitulo, licet in eo proponere valeant. 61  
Disputatus in Capitulo in statu ad obtinendum Canonica-  
tum in Cathedrali vocem in Capitulo habet. 62  
Praebendis duae in eadem Ecclesia ubi tenent vocem in Capitu-  
lo habet debet. 63  
Canonici in Ordine Subdiaconatus fulcipo ac legiti-  
mam etatem vocem in Capitulo non habet. 64  
Vox simpliciter & absolute ad alios intelligitur. 65  
Vox ad alios & postea primum quocumque intelligitur. 66  
Vox legata quando non potest adimpleri, Episcopus committit  
in alium pium usum. 67  
Fiduciam eandem, Ecclesiam, vel Reipublicam, ecclesiam ad residentiam







